JACOBI

PIGNATELLI

E CRYPTALEIS IN SALENTINIS

Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris

CONSULTATIONUM CANONICARUM

Tomus Undecimus;

HOC EST

INDEX GENERALIS

STUDIO ET LABORE CL. J. U. D.

Ex Quatuor in Unum coactus; omnes Quæstiones & Materias in earum Decem Tomis contentas, ordine Alphabetico exhibens.

EDITIO QUINTA VENETA SUMMO STUDIO RECOGNITA, Multis in locis aucta, & a mendis expurgata.

VENETIIS, MDCCXXXVI.

Ex Typographia Balleoniana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

IACOBI

PICNATELLI

E CRYPTARUM IN SALENTINIS

Sacræ Theologiæ, ac I. U. Doctoris

CONSULTATIONUM

CANONICARUM

Tomus Undecimus.

HOC EST

INDEX GENERALIS

STUDIO ET LABORE CL. I. U. D.

Ex Gratiani in Numm. concilia: omnes Constitutiones &c.

Materiæ in certum Decem Tomis contentæ, ordine

Alphabetico expletus.

EDITIO QUINTA VENETA SUMMO STUDIO RECOGNITA.

Addita in fine edita, & a mendis expurgata.

VENETIIS, MDCCXXXVI.

Ex Typographia Balleoniana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

INDEX GENERALIS
RERUM, ET MATERIARUM
Quæ in X. Tomis
CONSULTATIONUM CANONICARUM
JACOBI PIGNATELLI
explanantur.

ABBAS, ABBATES. Vid. *Juriſdictio Viſitatio, Eccleſia, Baldachinum, Regularis, Renunciatio, Nuncius Apoſtolicus, Beneficium.*

ABBATES Generales, Monachorum an præcedere debeant in Capella Pontificia Generales Mendicantium? tom. 1. conſ. 105. per totam.

Quando ad Concilia admiſſi, ibidem num. 14.

De eorum præcedentia in proceſſionibus, ibid. n. 17.

Inter ipſos qui præcedat, ibidem numer. 25.

Cœleſtini præferuntur Mendicantibus, ibid. num. 7.

Eorum antiquitas, ibid. num. 28.

Sunt Dignitates, ibid. num. 93.

Abbates Cœleſtini ſunt etiam Generales, ibid. num. 35.

Suntque benedicti, ibid.

Eorum præcedentia ſuper Mendicantes unde oriatur, ibid. num. 45. & ſeqq.

Quinam eligendi, tom. 1. conſ. 136. n. 16.

Etiam quando jus nominandi ſpectet ad ſæculares, ibidem num. 21.

Qui ſunt intra Diœceſes Ordinariorum, non poſſunt facere re edicta contraria Conſtitutionibus ſynodalibus, tom. 1. conſ. 280. num. 1.

Abbates regulares non benedicti an poſſint ſuis ſubditis Regularibus ordines minores conferre, tom. 1. conſ. 367. n. 1. & tom. 4. conſ. 156. num. 1.

An hujuſmodi ordines minores ſint validè ab ipſis collati, tom. 1. conſ. 368. n. 1.

An dicti Abbates non benedicti conferentes Ordines Minores non ſubditis in loco exempto, exiſtente in diœceſi Epiſcopi, poſſint ab eodem Epiſcopo de hujuſmodi collatione puniri, tom. 1. conſ. 369. n. 1. & qua pœna, t. 4. conſ. 156. n. 5. & ſeq.

An ſint miniſtri ordinarii Sacramentorum ordinis, & Confirmationis, ibid. n. 3.

Abbates regulares nullius diœceſis, exercentes juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, an poſſint propria auctoritate in locis ſibi ſubjectis pontificalia exercere, tom. 1. conſ. 369. n. 1.

An iidem poſſint examinare teſtes pro ſtatu libero ſuorum ſubditorum probando, matrimonium contrahere volentium, tom. 1. conſ. 370. n. 1.

Ritus, quos in Pontificalibus Abbates obſervare tenentur, tom. 2. conſ. 33. à n. 9.

Eorum abuſus hac de re caſtigati, ibid.

Pro Caſinatibus declaratio ſuper re ipſa, ibid.

An poſſint valide, & quibus ordines conferre, tom. 3. conſ. 8. num. 9. & 10.

An liceat Abbati regulari exigere umbellam, ſive baldachinum, ac celebrare Pontificalia, & Miſſam ſolemnem in caſu, quo Canonici, unà cum Capitulo Cathedrali conſueverat ab immemorabili accedere ad Eccleſiam ipſius Abbatis, ibique celebrare primas Veſperas, ac Miſſam ſolemnem in die feſto Sancti titularis Eccleſiæ, tom. 3. conſ. 12.

In quot feſtivitatibus poſſint baldachinum erigere, ibid. n. 1.

An in die feſto Sancti titularis, ibid.

An etiam præſente Epiſcopo, ibid. n. 3. & 7.

An præſentibus Canonicis, abſente Epiſcopo, ibid.

Retinent primam dignitatem poſt Epiſcopalem, ibid.

Num poſſint ſeorſim à Capitulo canere primas Veſperas, & Miſſam ſolemnem cum Pontificalibus, ibid. n. 5.

Quatenus præcedant Canonicos, ibid. n. 7.

Sunt in culmine dignitatis, ibid.

Debent in ſuis Eccleſiis porrigere aſperſorium Prælatis ad illas accedentibus, tom. 3. conſ. 18. n. 20.

Abbates Caſinenſes an, & quatenus benedicere; ac conſecrare poſſint altaria fixa, & portatilia, tom. 3. conſ. 68.

Quid de conſecratione campanarum, vaſorum, ac veſtium, ibid. num. 8.

Sacræ Rituum Congregationis hac de re declarationes, ib n. 7.

Abbas regularis poſt Epiſcopum habet primùm locum, tom. 4. conſ. 26. n. 19.

An & quatenus præferendus Clericis, ibid. per totam, ſignatè à n. 20. 23. & ſeqq.

Abbates ſunt majores inferioribus dignitatibus Eccleſiaſticis, ib.

Præcipuè ſi habeant juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, ibid.

An Abbates regulares; qui habent uſum Pontificalium, utì illis poſſint in Eccleſiis exemptis, præcipuè Regularium, tom. 4. conſ. 106. à n. 1.

Eorum privilegia num reſtricta ad proprias Eccleſias, ib. n. 1.

Et aliis communicata, ibid. & num. ſeq.

Quomodo intelligitur facultas, conceſſa Abbatibus, habentibus uſum mitræ celebrandi pontificaliter in anno, ibidem num. 7.

An Abbas regularis non benedictus poſſit validè conferre Ordines minores non ſuis ſubditis, tom. 4. conſ. 158. num. 2.

Et an & quatenus puniri poſſit, ibid.

An & quando ei liceat à gravaminibus ordinariorum appellare, tom. 4. conſ. 160. n. 14.

An & quatenus ejus admiſtratio ſuſpendatur, tom. 4. conſ. 200. à num. 1.

Abbas in præjudicium Ordinarii, an poſſit exercere juriſdictionem ſuper perſonas Eccleſiaſticas ex eo tantum, quod teneant in emphyteuſim bona ejus Abbatiæ, tom. 5. conſ. 2. n. 36.

Abbates exempti in Concilio provinciali, & ſynodali, an poſſint uti mitra antifrigiata, tom. 5. conſ. 12. n. 25.

Quid de non exemptis, ibid.

In materia juriſdictionis inter Epiſcopos, & Abbates, ſive Commendatores an, & quatenus concedenda ſit manutentio Epiſcopis in quaſi poſſeſſione exercendi juriſdictionem Epiſcopalem in territoriis Abbatiarum, tom. 5. conſ. 85. n. 1.

Quæ ætas requiratur in Abbate, tom. 6. conſ. 10. n. 7.

Sub nomine Episcopi præcipuè non veniunt Abbates, neque sub nomine Ordinarii in subjecta materia, tom. 7. cons. 7. n. 22. & 32.
Abbates, aliique Prælati regulares in parochiis, in quibus habent jus patronatus acquisitum, vel cessum à laicis, tenentur Episcopo diœcesano præsentare Sacerdotes seculares, ut antea laici tenebebantur, nec possunt substituere monachos, eosque pro libito, non salutato Ordinario, removere, & Episcopis jurisdictionem, & reliqua jura subtrahere, ib. n. 26. ac 36.
Quatenus dici possint Ordinarii exemptorum, tom. 7. cons. 8. n. 8.
Quatenus, pro parochialibus Ecclesiis facere possint concursum, ibid. n. 17.
Ex quibus convincatur Abbates habere in Ecclesiis, sibi utroque jure subjectis, jurisdictionem quasi Episcopalem, ib. n. 90.
Quatenus possint œconomos in Ecclesiis parochialibus apponere, ac facere concursus, ibid. n. 91.
Punire Curatos, & Monachos sæcularizatos, aliosque Clericos, ibid. n. 92.
Cogere ad synodum Curatos, ibid. n. 94.
Approbare ad confessiones, etiam sæcularium, ibid. n. 5.
Concedere dimissorias, ib. n. 96.
Visitare clausuram monialium, & alia exercere; ib. n. 97.
Visitare Ecclesias, & in illis exercere pontificalia, ibid. n. 99.
Quid de cognitione causarum validitatis juspatronatus laicalis, ibid. n. 105.
Quatenus possint visitare collegia pia, confraternitates, &c. ibnum. 98.
Prohibetur Abbatibus usus pontificalium in officiis, ac missis defunctorum, tom. 7. cons. 44. n. 11.
In usu baldachini quatenus incurrant censuras, ibid. num. 16. ac seqq.
Sensus D. Bernardi circa pontificalia, in Abbatibus insignia, ib. num. 48.
An Abbates, qui in parochos, & parochianos jurisdictionem habent quasi Episcopalem privativè ad Episcopum, possint suis subditis sæcularibus litteras dimissorias, ad Ordines suscipiendos concedere, tom. 8. cons. 59. à n. 1. & à n. 14.
Quid quoad subditos regulares, ibid. n. 1.
In quibus casibus possint de jure communi, vel ex Concilio Tridentino tonsuram, & minores Ordines conferre, ib. n. 15.
Quid de concessione litterarum testimonialium, ib. n. 26.
An, & quatenus possit suspendi, excommunicari, privari suis officiis, ac dignitatibus à Legatis, sive Nunciis Apostolicis, tom. 10. cons. 10. à n. 3. & 14.
An, & quatenus remittere possit ea, quæ renunciat, ibid. n. 12.
Causæ suspendendi Abbatem ab officio, ib. n. 20.
Quomodo possit juri suo cedere, ibid. n. 20.
Ac manuteneri, in officio suo, ibid. n. 21.
An Abbas regularis relegatus in exilium, exacto exilii tempore, recuperet suam Abbatiam, quam habebat ante exilii sententiam, ab Abbate Generali alii collatam, tom. 10. cons. 66. n. 1.
Quatenus censeatur Ordinarius, tom. 10. cons. 62. n. 1.
Et habeat jurisdictionem Episcopalem, vel quasi, ibid.
Ex quibus id comprobetur, n. 2. & seqq.
Ejus jurisdictio Spiritualis ex quibus probari possit, ibid. n. 4.
Ex quibus etiam probetur ejus possessionis quasi possessio, ibid. n. 5. & seqq.
An respectu cognitionis causarum criminalium, matrimonialium ac similium locum habeat dispositio S. Concilii Tridentini pro Episcopis contra Abbatem, ibid. n. 9.
Quinam Abbates causas prohibitas à Concilio in cap. 20. sess. 24. de reform. cognoscere possint, ibid. n. 21.
Abbas Abbatiæ habentis pleno jure spiritualem, ac temporalem jurisdictionem, potest de causis matrimonialibus cognoscere, ibid. n. 25.
An, & quatenus à Patre Abbate Generali avocari possit causa ejus subditi regularis, tom. 10. cons. 87. à n. 1. & seqq.
Abbas Generalis habet jurisdictionem ordinariam, ibid.
Venit appellatione Ordinarii, ibid. & seqq.
Quid si etiam habeat jurisdictionem à Summo Pontifice specialiter ad id delegatam, ibid. num. 3.
Abbates regulares possunt parochiales Ecclesias visitare, & alias inferiores, unà cum vicino Episcopo cumulativè, tom. 10. cons. 90. num. 9.
Possunt solemniter benedicere, tom. 10. cons. 122. n. 36.
Abbas benedictus, vel ex privilegio pro benedicto habendus, facultatem habens exercendi pontificalia, & solemnem benedictionem Populo dare poterit, & omnia illa sacra benedicere, in quibus unctio non requiritur in districtu tamen sui Monasterii, & Ecclesiæ, in qua habet jurisdictionem, extra verò varias benedictiones dare, & conciliare Ecclesias, & cœmeteria non nisi de licentia Ordinarii, tom. 10. cons. 154. n. 3.
Si, dum minores ordines confert suis subditis regularibus, alios Regulares adhoc, ut ordinentur, à suis superioribus missos, sine consensu Ordinarii loci ordinaverit, quam pœnam incurrat, tom. 10. ibid. n. 4.
Sic ordinatis, si celebraverint, efficiuntur irregulares, ac indigent dispensatione, ibid. n. 5.
Abbas hos ordinando, in quas pœnas incidat, ib. n. 6.

ABBATIA, vid. *Unio*, *Abbas*, *Beneficium*.

Abbatiæ unitæ transeunt cum suo onere, tom. 1. cons. 223. n. 10. & seqq.
Quando sit nullius, tom. 7. cons. 73. à n. 1.
Et an Ecclesiæ, ac loca per summos Pontifices dismembrata remaneant in eodem statu & qualitate, ibidem à num. 11.

ABBATISSA, vid. *Electio Cella*.

Quot annos professionis habere debeat, tom. 1. cons. 34. n. 1.
Quid in Monasteriis noviter erectis, ibid.
In qua ætate eligi possit, tom. 6. cons. 10. à n. 1.
An sufficiat inchoasse annum quadragesimum, ibid. n. 4.
Ejusque tempus an currat de momento ad momentum, ib.
Et an dicta ætate possit Episcopus, vel Nuncius Apostolicus dispensare, ibid. n. 8.
Electio monialis in Abbatissam minoris ætatis, an sit eo ipso irrita, ibid. n. 9.
De pœnis monialium aliter eligentium, ibid. n. 12.
Et à quo tempore ætas sit computanda, an scilicet conceptionis, an nativitatis, an baptismi, ibid. n. 13.
Quomodo eligenda, tom. 8. cons. 49. à n. 1.
Duobus Monasteriis, an ulla præfici possit, ibid. n. 7.
Ejus ætas, ibid. n. 2. & 5.
Quid de Abbatissa Canonicarum regularium, ibid.
Ex quo monasterio sit aliquando eligenda, ibid. ac n. seqq.
Num monialis possit dici ex aliquo facto incurrisse irregularitatem ita, ut dispensatione indigeat, si forte in Abbatissam eligeretur, ibid. num. 6.
In electione Abbatissarum in monasteriis Regularibus subjectis, an una cùm Vicario generali interesse possit etiam notarius Episcopalis, tom. 8. consult. 120. n. 1. & seqq.
Et an electio facta absque interessentia Vicarii, & Notarii sit contra Constitutionem Gregori XV. ac propterea irrita, ib. n. 4.
Habebat olim Abbatissa suum inspectorem, tom. 10. cons. 100. num. 19.
Quis ille fuerit, ibid.
Canones de reformatione Abbatissarum, t. 10. cons. 102. à n. 41.

ABBREVIATORES.

In Capella Pontificia quem locum habeant, to. 1. cons. 104. n. 43.

ABJURANS, ABJURATIO.

An & quatenus Regulares abjurantes de levi in S. Officio inquisitionis, reddantur inhabiles ad gradus, & dignitates Religionis, tom. 8. cons. 62. à n. 1.
Abjuratio de violenti, an detur, ibid. n. 4.
Abjuratio de levi quibus imponatur, ib. n. 5.
Abjuratio minuitur tortura, ib. n. 6.
Non imponitur iis, qui traduntur curiæ sæculari, ibid. n. 7.
Abjurationis de vehementi effectus, ib. n. 8.
Abjurationi publicæ interessentibus indulgentia conceditur, ib. num. 9.
Super tabulato abjurationis, an Judex sæcularis sedere possit, ib. num. 10.
Publicè abjurans quo habitu indutus esse debeat, ibid. n. 11.
Ac tenere candelam accensam, ibid. n. 12.
Abjurans, tanquam hæreticus formalis, an admittatur ad officia publica, & honores, ibid. n. 13.
Abjurans de formali quatenus debeat gestare habitellum, ib. n. 14.
Quid de abjurante de formali, & postea habilitato, ibid. n. 15.
De abjurante de levi, ibid. n. 16.
De eo, qui pluries abjuravit, ibid. n. 17.
De eo, qui abjuravit de vehementi, ibid. n. 18.
In abjuratione intervenit juramentum, tom. 8. cons. 123. n. 2.
Abjuratio datur juxta qualitatem suspicionis, ib. n. 3.
De damnato ad perpetuas triremes, jusso abjurare, ibid.

ABLATIVUS.

Ablativi absoluti virtus, tom. 1. cons. 228. num. 4.

ABOLITIO.

De crimine, ac pœna abolitionis ab albo, tom. 4. cons. 118. à n. 5.

ABORTUS.

Procurans abortum in Ecclesia cur non privetur immunitate, tom. 2. cons. 38. n. 33.
Procurans abortum an teneatur de homicidio, ibid.
An sit mixti fori, tom. 5. cons. 2. n. 46.

ABSENS, ABSENTIA.

Prælatus ex jure communi quomodo abesse possit, tom. 10. cons. 11. num. 16.
An, & quatenus excusetur à pœna inflicta absenti, ac operatur, ut absens consequatur emolumenta, & dignitates, ibid. n. 6.
Absenti ab officio quatenus debeatur integrum salarium, tom. 10. cons. 129. à num. 1.
De subdelegante ob causam absentiæ, ibid. num. 3.
Jussum Principis, ac Superioris necessariam inducit absentiam, ibidem num. 4.
In absentia necessaria, & privilegiata quid inspiciendum, ib. n. 7.

ABSOLVENS, ABSOLVERE, ABSOLUTIO, ABSOLUTUS, vid. *Excommunicatio*, *Censura*, *Confessio*, *Dispensatio*, *Juramentum*, *Auditor Camera*, *Censura*.

Absolutio à censuris an, & quo pacto absentibus concedi possit, tom. 1. cons. 20. n. 3. & 6.
An id liceat, ibid. n. 6.
A peccatis non potest impertiri, nisi præsenti, ibid. & n. 7.
Concessa pro foro conscientiæ tantùm, an etiam valeat pro absente, ib. num. 5.
Stylus Romanæ Curiæ hac in re, ib. n. 6.
A censuris potest dari absenti, invito, ac sine causa, ib. & n. seqq.
An sit concedenda pro utroque foro excommunicatis ob violationem Immunitatis Ecclesiasticæ, quando Ecclesia non potest redintegrari, tom. 1. cons. 495. n. 1.
Quid de absolutione à votis Ordinum militarium, tom. 1. consult. 501. à num. 1.

Quis,

Quis, & quando dare poſſit abſolutionem excommunicatis, etiam defunctis, ob violatam Eccleſiaſticam immunitatem, tom. 2. conſ. 59. Ubi decreta quamplurima S. Congregationis.
Qua forma danda ſit abſolventibus excommunicatos interdictos, uſurarios, ibid. n. 1. & 2.
Abſolutio à cenſuris ob violatam Immunitatem Eccleſiaſticam & reſervata Pontifici Summo, ibid. n. 13. & 47.
Illam non poteſt dare auditor Cameræ, nec cætera Urbis Tribunalia, ibid. num. 14. & ſeq.
Facultas abſolvendi à cenſuris ob violatam Immunitatem non debet concedi Ordinario inferiori, ſed Epiſcopo viciniori, ibid. n. 17. & n. 31. & conſ. 60. n. 29. & 32.
Abſque facultate S. Congregationis non debet illam Epiſcopus committere cum reincidentia, ibid. n. 18.
Neque ratione infirmitatis, niſi ſit periculoſa, ibid.
Neque in honorem feſtivitatum, ibid.
Non datur, niſi expreſſis nominibus, ibid. n. 19.
Aliquando datur cum pœna ſolvendi eleemoſynam, ibid. n. 22.
Non eſt concedenda vigore Jubilæi, ibid. num. 23.
Cum facultate S. Congregationis datur aliquando cum reincidentia in honorem feſtivitatum, ibid. n. 14.
Datur interdum per ſubſtitutum, ibid. n. 25.
Aliquando datur cum cautione ſolvendi damna, ibid. num. 26.
Eſt perſonaliter petenda, ibid. num. 27.
Elapſo termino abſolutionis cum reincidentia, Ordinarius debet affigere cedulones contra jam abſolutos, ibid. num. 28.
Abſolutionem ab excommunicatione reſervata non poteſt concedere Locumtenens Auditoris Cameræ, ibid. num. 32. *Vid. Auditor Camera.*
Non debet concedi ab Epiſcopo facinoroſis cum facultate ſummi Pœnitentiarii, ibid. n. 33.
Neque Exactoribus onerum ab Eccleſiaſticis, niſi præcedente reſtitutione, ibid. num. 34.
Multis concurrentibus in unum crimen, quando danda, ib. n. 35.
Diverſis delinquentibus datur ſecundùm qualitatem delictorum ibid. num. 36.
Petentes abſolvi ab excommunicatione, ſunt abſolvendi in forma Eccleſiæ conſueta, ibid. n. 37.
Non prodeſt abſolutio ab excommunicatione, niſi ſequuta reſtitutione, & redintegratione Eccleſiæ, ibid num. 38.
Quando danda excommunicato mortuo, ib. n. 39. & ſeqq. ac n. 44.
Quomodo procedendum contra excommunicatos notorios, qui non curant abſolvi ibid. num. 42.
Quis abſolvere poſſit excommunicatum ob violatam immunitatem auctoritate privata, ibid. n. 43.
Ab excommunicatione dari debet abſolutio, ſatisfacta parte, vel quando delinquens fuit ſufficienter punitus, etiam à Judice ſæculari, ibid. n. 45.
Abſolutio à cenſuris pro delicto non valdè gravi, privatim dari debet, ibid. n. 46.
A cenſuris debet concedi omninò gratis, & quomodo, ib. n. 48.
Sacramentalis ſub conditione de futuro eſt nulla, à cenſuris tamen eſt valida, & licita, ibid. num. 49.
Quomodo danda invitis, ibid.
Quando abſolutio à cenſuris ad cautelam dari ſoleat, ibid. n. 50.
Ab interdicto locali generali non datur ad cautelam, ibid.
Quibus in caſibus detur cum reincidentia, ibid. num. 51. & ſeqq.
Poteſt Judex Eccleſiaſticus abſolutionem in foro conſcientiæ datam, pro foro exteriori ratam habere, & quando, ibid. n. 63.
Abſolutus in foro conſcientiæ à cenſuris, poteſt ab Ordinario puniri, ibid.
Abſolutio ad reincidentiam quid ſit, tom. 2. conſult. 60. num. 1.
Ad reincidentiam quis dare poſſit abſolutionem, ibid. num. 2.
Quis ad certum actum, & tempus, ibid. num. 3. & 4.
Ad certum tempus, & actum data, quibus non ſuffragetur, ib. n. 5.
Clauſula abſolutionis ordinaria, quæ in Brevibus Apoſtolicis apponitur, non importat abſolutionem ab hæreſi, ibid.
Abſolvens Sacramentaliter, cum Sacerdos non ſit, quas pœnas incurrat, tom. 4. conſult. 1. num. 14.
Quænam abſolutio à delicto requiratur, ut quis lucrari poſſit fructus, & diſtributiones ſui beneficii, tom. 4. conſ. 157. n. 3.
Abſolutio de eo tanquam non reperto culpabili, cuinam æquipolleat, ibid.
An tranſeat in judicatum, ibid.
Et quid ſi ſequatur poſt concordatos poſtulares. ib. n. 4.
Alia ſtrictim, tom. 2. conſ. 70. à num. 1.
De facultate Epiſcoporum in criminum occultorum abſolutione tom. 6. conſ. 99. à n. 1. & ſeqq. Ubi ad hanc rem ferè omnia diſcutiuntur.
Abſolutio à cenſuris ob recurſum ad Judices laicos an, & quatenus concedenda, tom. 9. conſ. 3. à n. 1.
Quid ſi ageretur de laicis Regnicolis, ib. n. 5.
De abſolutione à cenſuris ſimpliciter, & ad cautelam, tom. 9. conſ. 16. num. 14.
Abſolutio ab excommunicatione remitti debet ad excommunicantem, ibid.
De abſolutione virtute Jubilæi in materia violatæ immunitatis, ac libertatis Eccleſiaſticæ, tom. 9. conſ. 23. num. 28.
An abſolutio rei à crimine imputato, à carceribus cum libertate dimiſſi, fieri debeat, poſtquam ipſe reſtitutus fuerit Eccleſiæ à qua injuſtè fuit extractus, tom. 9. conſ. 50. à nu. 1. ac 9.
Abſolutio data à Sacerdote vigore facultatis generalis à Summo Pontifice, vel ſpecialiter à Parocho conceſſæ, ſi ab Epiſcopo is Sacerdos approbatus non fuerit, an ſit valida, tom. 10. conſult. 30. num. 40.
Abſolutio à cenſuris cum reincidentia quibus danda, tom. 10. conſult. 109. num. 6.

ABSTINENTIA, vid. *Inedia, Jejunium.*

Abſtinentia ab omni cibo, ac potu ſpatio plurium dierum, menſium, & annorum an verè dici poſſit ſupernaturalis, & miraculoſa tom. 4. conſult. 43. à num. 1.
Et quid de abſtinentia à ſolo potu, ibid.
Ejus cauſa naturalis, ibid. n. 2. ac pluribus ſeqq. & n. 48. & ſeqq.
Exempla diuturnæ abſtinentiæ à cibo & potu ſine miraculo ibid. à num. 6.
Exempla ultra ſeptem dies, ibid. num. 7.
Ultra undecim dies, ibid.
Quadraginta dierum, ibid.
Quinquemeſtris, ibid.
Seſquianni, ibid.
Octimeſtris, ibid.
Plurium menſium, ibid.
Septidecimi menſis, ibid.
Biennalis, ibid. triennalis, ibid. quadriennalis, ibid.
Septennis ibid. annorum duodecim, ibid. num. 11.
Decem & octo annorum, ibid. num. 12.
Viginti annorum, ibid. num. 13.
Vigintinovem annorum, & amplius, ibid. num. 14.
Triginta annorum, ibid. num. 16.
Quadraginta annorum, & amplius, ibid. num. 8. & 9.
Annorum ducentorum, ibid.
Nunquam manducantis, neque dormientis, ibid. num.
Nullum, præter aerem, cibum ſumentis, ibid. num. 1.
Prima cauſa naturalis eſt aer, ibid. num. 19.
Secunda odores & exhalationes, ibid. num. 20.
Tertia aquæ potus, ibid. num. 21.
Quarta ſumma imbecillitas caloris naturalis, ibid. n. 22.
Quinta terra clandeſtinè comeſa, ibid. num. 23.
Sexta potio vini, ibid. num. 24.
Septima pituita, & crudiores ſucci, ibid. num. 25.
Octava copia humoris melancholici, ibid. num. 26.
Nona colliquamenta partium internarum, ibid. n. 27. & 93.
Decima menſtrui ſanguinis potio, ib. num. 28. & 94.
Undecima figmentum, ib. num. 29. & 95.
Duodecima & decimatertia vel fraus, vel miraculum, ibid. n. 30. & 96.
Decimaquarta cibus cœlitus emiſſus, ib. num. 31. & 97.
Decimaquinta dæmon, ibid. num. 32. & 98.
Decimaſexta vita dæmoniaca, ibid. num. 33. & 99.
Decimaſeptima virtus aſtrorum, ibid. & num. 99.
Decimaoctava ſympathia corporis cum aere, & antipathia cum cibis, ibid. num. 35. & 100.
Decimanona qualitas individualis, ibid. num. 36. & 111.
Vigeſima extaſis, ibid. num. 37. & 112.
Vigeſima prima cataphora, & interior ſomnus, ib. n. 38. & 113.
Vigeſima ſecunda conſtrictio cutis, & occluſio pororum, ib. num 39. & 114.
Vigeſima tertia compreſſio viſcerum, ibid. n. 40. & 113.
Vigeſima quarta tabes jecoris, ac ſtupor ventriculi, ib. n. 41. & 116.
Vigeſima quinta petrificatio partium imi ventris, ib. n. 42. & 117.
Vigeſima ſexta virtus alicujus herbæ, aut medicamenti, ib. num. 43. & 118.
Vigeſima ſeptima pura conſuetudo, ibid. num. 44. & 119.
Vigeſima octava vehemens contemplatio, ibid. num. 45. & 120.
Ultima æqualitas, ac proportio caloris nutritivi, & humidi radicalis, ibid. à num. 46.
Alia, ibid. num. 52. & à num. 121.
Non ſemper pendet à miraculo, ibid. num. 53.
Conſtita facti veritate, eſt ſupernaturalis, ibid. num. 62. & ſeqq.
Exempla miraculoſæ abſtinentiæ, ibid. num. 65.
An credi debeat naturalis, id aſſerentibus ipſis Dei ſervis, ib. num. 70. & 71.
Si inducat dolorem ſtomachi, an dici poſſit miraculoſa, ib. num. 76. & ſeqq.
Inter abſtinentiam ſervorum Dei, & profanorum differentia, ibid. num. 82. 91. & ſeqq.
Ultra ſeptem dies, vel undecim eſt ſupernaturalis, ib. n. 145.
Exempla eorum, qui à ſolo potu, & qui à cibo, & potu diutiſſimè abſtinuerint, ibid. num. 148. & ſeqq.
Plurium dierum, menſium, annorum quomodo probetur, tom. 7. conſult. 91. à num. 44.
Abſtinentia Moyſis, ibid. num. 53.
Eliæ, ibid. num. 54.
Chriſti, num. 55.
Aliorum, ibid. à num. 56.
Ejus vires, ibid num. 75. ac ſeqq.
Virtus, ibid.
In hanc rem animadverſio, ib. à n. 85.

ABUSUS, vid. Collectio.

Propter abuſum quiſque privari poteſt ſua poteſtate, tom. 4. conſ. 173. à n. 8.
Quid de patrono fidejuſſiario, ib. n. 7.
De herili poteſtate, ib.
De ſævitia patris in filium, ib.
Præceptoris, ib. Socii, ib.
Quidve de Imperatore indignum ſeſe Imperio gerente, ib.
De Principe, & quolibet alio Magiſtratu, ib. n. 9. & 10.
De quolibet alio, ib. n. 11.

De Judice, ibid. n. 12.
De patre quoad bona adventitia liberorum, ibid.
De vaſallo, ibid.
De marito, ibid.
De fructuario, ibid. n. 15.
De prodigo, ibid.
De emphyteuta, ibid.
De protectore, ibid. n. 16.
Quid ſit abuſus, tom. 4. conſ. 179. n. 5.
Extirpandi, tom. 10. conſ. 8. , 21.

ACADEMIA, ACADEMICI.

Ejus Rectores injuriis afficiens qua pœna puniantur, tom. 1. conſ. 54. n. 44.
Eorum partes in examine Doctorum, tom. 1. conſ. 224. n. 6.

ACCEPTATIO, vid. *Præcedentia*.

An habitum regularem quatenus inducat præcedentiam, to. 1. conſ. 149. n. 24.

ACCESSORIUM.

Ut acceſſorium ſequatur naturam principalis, quid requiratur, tom. 9. conſ. 187. n. 19. & ſeqq.
Cui prohibetur principale, prohibetur etiam acceſſorium ib. n. 18.

ACCRETIO.

De materia juris accreſcendi, tom. 4. conſ. 220. n. 8.

ACCUSATIO, ACCUSATOR. vid. *Electio*. *Denunciator*.

Accuſatione pendente, an, & quatenus irritanda ſit electio, præſertim Regularium ad officia, & dignitates ſuæ Religionis, tom. 10. conſ. 18. à num. 1.
An corruat inquiſitio, ſi accuſator ad pœnam talionis, vel ad aliam Judicis arbitrio ſe non ſubſcripſerit, t. 10. conſ. 44. n. 29.

ACCUSATUS, vid. *Officium*.

An idem, ac maculatus, tom. 6. con. 93. n. 1. & ſeqq.

ACTA, vid. *Proceſſus*, *Immunitas*.

Acta nondum publicata an probent in alio judicio, etiam inter alias perſonas, tom. 1. conſ. 128. n. 6.
Unius judicis in alio non probant, ibid. num. 9.
An, & quo pacto à judice, ad quem peti poſſint à Judice, à quo, tom. 1. conſ. 261. n. 1.
Acta in judicio ſæculari non probant in Eccleſiaſtico, tom. 2. conſ. 52. n. 22.
An regulari danda ſit petita copia actorum in cauſa criminali cum expreſſione nominum teſtium, tom. 8. conſ. 41. n. 1. ac ſeqq.
Quid in crimine hæreſis, ibid. n. 1.
Quatenus pars audiri non poſſit, niſi prius per ipſam tranſportentur acta, ſpeciatim illa coram delegato agitata, tom. 10. conſ. 42. n. 2.
A quibus facienda ſit tranſportatio actorum, ib. n. 3.
Actorum tranſportatio quando magis neceſſaria, ib. n. 4.
Acta quomodo ſint tranſmittenda ad Judicem appellationis, tom. 10. conſ. 88. n. 4.
De quibus actis loquatur Concilium Tridentinum, ibid. n. 5.
Acta primæ inſtantiæ intra quot dies dari debeant gratis Reo appellanti, tom. 10. conſ. 161. à num. 1. & ſeqq.
Quid ſi procedatur ex Judicis officio, vel ad querelam Partis in cauſa criminali, ibid. n. 4.
De Actorum mercede, ibid.
Ubi de Notario, & Cancellario, ibid.
Quid de contumacia Judicis recuſantis exhibere acta, ibid. n. 5.
Decretum Tridentinum de exhibendo acta poſtulanti, de quo Judice, & commiſſario intelligatur, ibid. n. 6.
Epiſcopus an poſſit participare de mercede actorum, ibid. n. 7.

ACTIONES.

Actiones humanæ quomodo judicandæ, tom. 1. conſ. 143. n. 13.
Actio civilis an oriri poſſit ex pacto, conſenſu, ſive pollicitatione nuda, tom. 2. conſ. 29.
Ex quo oriatur, ibid. n. 3.
An omnis actio pecuniaria ſit civilis, to. 2. conſ. 42. n. 8.
Actio perſonalis generica, & ſpecifica oriatur, to. 2. conſ. 54. n. 9.
Nemo ad agendum admittitur, niſi ſua interſit, to. 7. conſ. 3. n. 1.
Sed neque etiam ad excipiendum, ibid.
Quando aliquid requiritur ad validitatem actus, quando adhiberi debeat, tom. 7. conſ. 42. n. 7.
Actus facultativi quod jus pariant, to. 7. conſ. 49. n. 5.
Actus extrajudicialis quis ſit, & quando ita dicatur, tom. 5. conſ. 4. n. 5.
Actus facultativus non inducit obligationem, nec quaſi poſſeſſionem, tom. 5. conſ. 68. n. 2.

ACTOR, vid. *Vacatio*.

Sequitur forum rei, tom. 1. conſ. 150. num. 28.
Quando id procedat, ibid.
Actor debet probare id, quod eſt fundamentum ſuæ intentionis, etiam quando ſe fundat in negativa, tom. 10. conſ. 17. n. 5.

ACTUS. vid. *Facultativa*.

Actus geſtus, non ſervata ejus forma, eſt ipſo jure nullus, tom. 1. conſ. 1. n. 35. & conſ. 18. n. 7.
Ut ſit permiſſus, quid requiratur, tom. 1. conſ. 18. n. 8.
Deficiente qualitate pro ejus explicatione neceſſaria, deficit etiam obligatio illum exercendi, to. 1. conſ. 19. n. 3.
Ejus irritatio quando habeat locum, tom. 1. conſ. 55. n. 24.
Ex ignorantia procedens non poteſt inducere conſuetudinem, tom. 1. conſ. 86. n. 23.
Quatenus referri nequeat ad meram facultatem, tom. 1. conſ. 90. n. 18.
Multiplicatus gratiam excludit, ibid.
In diſcontinuis requiritur immemorabilis, tom. 1. conſ. 105, num. 12.
Contra legem prohibitivam remanet irritus, etiamſi lex ultra non procedat, eum irritando, tom. 1. conſ. 109. n. 1.
Qui ſonare poteſt in delictum ſemper interpretationem accipit, ut abſit delictum, ibid. n. 16.
Attribuitur mandanti, non exequenti, tom. 1. conſ. 112. n. 21.
Ab ejus contemporaneitate, ac vicinitate rectè argumentum ducitur, tom. 1. conſ. 138. n. 6.
Geſtus ſine Capitulo non poteſt præjudicare, tom. 1. conſ. 149, num. 27.
Legitimus conditionem non admittit, ibid. num. 31.
Quando dicatur judicialis, tom. 1. conſ. 150. n. 16.
In quo fundetur, to. 1. conſ. 156. n. 3.
Unius quando conſumat diſpoſitionem, to. 1. conſ. 158. n. 2.
Poſſeſſorius ex quibus probetur, tom. 1. conſ. 162. n. 23.
Contra exemptos, ut ſuſtineatur, quid requiratur, ib.
Actus charitatis, tom. 2. conſ. 9. n. 28.
Quando differant eſſentialiter materialiter, ibid.
Actus facultativi uſu inducunt conſuetudinem coactivam, to. 2. conſ. 41. n. 10.
Quando præſumantur facultativi, ibid.
Ex actibus facultativis non inducitur conſuetudo reſtrictiva liberæ facultatis, tom. 3. conſ. 45. n. 4.
Neque poſſeſſio manutenibilis, ibid.
Dato initio coactivo, actus deinde geſti non ſunt ſimpliciter facultativi, ibid. n. 31.
In dubio cenſentur facti potius ex cauſa neceſſaria, quàm voluntaria, ibid.
Facultativi quando ceſſent eſſe tales, ibid.
Conſuetum facit actum de voluntario neceſſarium, ib.
Actus facultativi quatenus præſcribantur, to. 3. conſ. 47. n. 62.
Ex quibus excludatur, quòd fuerint facti vigore facultatis, ib.
Actus facultativi an inducant conſuetudinem, aut præſcriptionem, aut poſſeſſionem, & ubi, & quando, tom. 4. conſ. 28. n. 12. & ſeqq.
Actus repugnantes rationi neque jus, neque poſſeſſionem tribuunt, tom. 4. conſ. 35. n. 27.
Actus prohibitus an, & quatenus ſit irritus ipſo jure, & facto, tom. 4. conſ. 222. num. 2. & ſeqq.
An omnis actus prohibitus ſit illicitus, tom. 9. conſ. 72. n. 11.
Quando non poſſit reiterari, tom. 9. conſ. 148. n. 18.
Pro validitate actus ſemper præſumitur, tom. 9. conſ. 181. n. 3.
Actus cùm poſſit, accipi debet, tanquam factus eo modo, quo licitè fieri poteſt, tom. 10. conſ. 44. n. 10.
Ultimi actus, tanquam turbativi, & dantes cauſam liti, non ſunt attendendi, tom. 10. conſ. 33. n. 13.
Facti contra privilegia Pontificis, quatenus non debeant conſiderari, ibid. n. 13.
Actus, qui dedit cauſam liti, non eſt habendus in conſideratione, tom. 10. conſ. 69. n. 1.
Nec ad effectum quidem manutentionis, ib.
Quando actus diverſimodè conſiderari poteſt, cenſetur factus, prout faciens eſt magis utilis, tom. 10. conſ. 72.
Actus, & diſpoſitio ita accipienda eſt, ut cenſeatur proviſum cauſæ magis neceſſariæ, ib. n. 2.
Quatenus actus ante editam legem inchoati, licet ſubjaceant illius diſpoſitioni, ſi poſtea deducantur ad uſum, admitti debeant, tom. 10. conſ. 91. n. 29.
Excommunicatio an ſit actus irretractabilis, to. 10. conſ. 122. num. 1.
Quinam ſit actus irretractabilis, ib. & n. 6.
Nullus actus irretractabilis, præter excommunicationem, aſſignari poteſt, niſi præcedente carceratione, ib. n. 7. & ſeqq.
Actus merè voluntarii, & facultativi nullam obligationem inducunt, tom. 10. conſ. 138. n. 22.

ADDITAMENTUM.

An & quando habere debeat naturam principalis, to. 4. conſ. 162. n. 11. & 35.

ADHOC.

Pro quibus bonis ſolvatur, tom. 5. conſ. 1. n. 13. & ſeqq.
Succeſſit loco ſervitii feudalis, ib. n. 14

ADJUNCTI, vid. *Tertius*, *Juramentum*.

An teneantur jurare, & quando, quomodo, ac ubi, tom. 1. conſ. 384. n. 1.
Cur, & quomodo eligendi, tom. 4. conſ. 162. n. 1. & 2.
Modus procedendi cum ipſis, ib. n. 3.
Unde eligendi, ib.
Eorum juriſdictio an favorabilis, ib. n. 7.
Repræſentant Capitulum, ibid. n. 13.
Adjuncti, ſive Conjudices capitulares an teneantur jurare, to. 7. conſ. 7. à n. 1.
Quando, & ubi, & in cujus manibus, ib.
Eorum electio pertinet ad Capitulum, ib. n. 3.
In judicando repræſentant Capitulum, ib.
Eorum deputatio à quo jure profluat, ib.
Et ad quem pertineat, ib. n. 5. ac ſeqq.
Adiunctorum juriſdictio an ſimultanea, ib. num. 7.
Ubi teneantur præſtare juramentum, ib. & n. ſeqq.
A quo accipiant juriſdictionem, tom. 5. conſ. 72. n. 6.
De adjunctis duarum diœceſum unitarum, ib.

Quo-

Quomodo eligendi, tom. 9. conſ. 129. num. 12. & 13.
Et quomodo cum Epiſcopo contra Capitulares procedere debeat, ibid. num. 23.
Quid ſi univerſum Capitulum deliquerit, ibid. num. 14.
Sunt Conjudices cum Epiſcopo, ibid. num. 15.
Quid ſi Epiſcopus, & Adjuncti inter ſe diſſentiant, ib. n. 16.
Quidve ſi Capitularis extra corpus Eccleſiæ deliquerit, ibid. num. 17.
Epiſcopus an procedere poſſit contra Adjunctos, quod ordines eorum præbendis annexos non ſuſceperint, vel quod non reſederint, ibid. num. 18.
An de adjunctorum conſilio, & aſſenſu in judiciis, in quibus ipſi una cùm Epiſcopo procedere debent, fiſcalis eſſet eligendus, ibid. num. 19.
Quid quoad Notarium, ibid. num. 21.
Qui locus pro tribunali eligendus, ibid. num. 22.
De tertio eligendo, quinam ille eſſe debeat, ibid. n. 23.
Quando Epiſcopus ſolus ſine adjunctis procedere poſſit, ibid. num. 25. & 42.
An Epiſcopus poſſit ſine adjunctis procedere contra Coadjutores Canonicorum, ibid. num. 39. & 43.
Epiſcopus poteſt in viſitatione perſonarum ſui Capituli aſſumere adjunctos in actu viſitationis, quos voluerit, etiam extra gremium Capituli, ibid. num. 45.
Quod ad actus irretractabiles concedi ſolet adjunctus, tom. 9. cons. 161. nu. 3. & quare, ibid. num. 6.
Quid in viſitatione, ibid. num. 10.

ADMINICULA, vid. *Tabulæ.*

ADMINISTRATIO, vid. *Officium, & Montes Pietatis.*
Adminiſtrationis exacta redditio fit extra locum viſitatum, tom. 1. conſ. 114. num. 26.
Redditio rationis adminiſtrationis danda, etiam à locis, quæ ſunt ſub immediata Regum protectione, ibid. num. 45.

ADMINISTRATORES, vid. *Epiſcopus, Hoſpitale.*
Qui bona Eccleſiaſtica adminiſtrant, etiam Capitula, tenentur de eis rationem reddere ſuo Epiſcopo, tom. 6. cons. 50. n. 5.
Sive ſint principales adminiſtratores, ſive ſubordinati, ac deputati ab alio, ibid.
Cui principales, cui ſubordinati rationem reddere debeant, ibid.
Adminiſtratores tam Eccleſiaſtici, quam ſeculares fabricæ cujuſvis Eccleſiæ, & quorumcumque piorum locorum deputati ab Univerſitate, an teneantur reddere rationem adminiſtrationis ſoli Ordinario, tom. 7. cons. 15. à num. 1.
Ordinarius poteſt ordinare, quod adminiſtratores ſingulis annis rationem reddere teneantur, ibid num. 26.
Adminiſtratores locorum piorum privatorum ad redditionem rationis per Ordinarium cogi poſſunt, ibid.
Quod intelligitur generaliter, etiam in caſibus à jure communi non conceſſis, ibid. num. 30.
Adminiſtratores piorum locorum, etiam exemptorum, nullam rationem reddentes, Epiſcopo poſthac eam reddere tenentur, ibid. num. 31. & 37.
Quid ſi aliis eam reddere conſueverint, ibid. & num. 37.
An adminiſtratores operum piorum, à fundatore deputati, poſſint ab Epiſcopis, vel eorum Viſitatoribus contra ordinata à fundatoribus removeri, ac mutari, tom. 8. cons. 17. n. 9.
An dicti adminiſtratores in fundatione deputati poſſint abſentes compelli ad exhibendum libros adminiſtrationis ubi reſident Epiſcopi, ibid. num. 10. ac ſeqq.
Adminiſtratores, ac Syndici Monaſterii Monialum, Regularibus ſubjecti, quatenus poſſint ab Epiſcopis compelli ad exhibendum libros receptorum, & expenſorum dicti Monaſterii pro redditione rationis, etiam ſine præſentia miniſtri provincialis, cui ſubeſt dictum Monaſterium, to. 8. cons. 19. n. 1.
An competat Epiſcopis facultas circa exigendas rationes ab adminiſtratoribus, quatenus debitores comperti fuerint, ad reliquatum ſolvendum, juris remediis cogendi, ibid.
Necnon etiam ad effectum in ipſos adminiſtratores, quatenus fraudulenter adminiſtraverint, criminali judicio animadvertendi, ibid. num. 2.

ADVENA, vid. *Viatores.*
Advenæ viatoris cadaver ubi ſepeliendum, tom. 1. conſ. 145. per totam.
Quatenus & in quibus advenæ teneantur legibus loci, in quo ſunt, tom. 5. conſ. 98. n. 3.

ADULTER, ADULTERIUM, vid. *Conjux, Uxor.*
Adulterium an poſſit tolerari à Pontifice, tom. 1. conſ. 151. n. 15.
Cognitio adulterii an ſit mixti fori, tom. 5. conſ. 2. n. 41.
Ejus crimen comparatur majeſtatis delicto, tom. 7. conſ. 18. n. 1.
Eſt inter graviſſima peccata, ibid.
Pro pœna imponenda in hoc crimine quid conſiderandum, ibid. num. 2.
Adulterium ſimplex, ibid.
Cum alio mixtum, ibid.
Pœna adulterii ſimplicis, ibid. num. 3. & ſeqq.
In foro conſcientiæ num liceat occidere adulterum, ibid. n. 6.
Et adulteram, ibid.
Quid de jure civili, ibid. n. 7.
Pœna in mulieres, ibid. n. 8. & 9.
In Monaſterium incluſio interdum ſine verberibus, ibid. n. 10.
Huius pœnæ inventio ad quem referatur, ibid.
An tolerandum, ibid n. 11.
Quibus remediis occurrendum, ibid. n. 12. & ſeqq.
Adultera portento jucundè punita, ibid. n. 13.
An & quatenus cum adultero diſpenſari poſſit, ut ad ſacros Ordines valeat promoveri, tom. 8. conſ. 133. n. 2.
Jus accuſandi propter adulterium quoad pœnam criminalem, ac civilem quanto tempore præſcribatur, tom. 9. conſ. 139. n. 125.
Quid ad effectum petendi divortium, ibid.
Et in adulterio citra concubinatum, ibid.
Quænam potiſſimum forma inquiſitionis in crimine adulterii requiratur, tom. 9. conſ. 153. à n. 1. & ſeq.
De illius pœna contra legitimè inquiſitum, ibid. n. 14. & ſeq.
Conſtitutio Sixti V. hac de re quomodo intelligatur, ibid. n. 16.
An adulter teneatur alere natum ex adulterio, & damna reſarcire, ibid. n. 17. & ſeqq.
Quomodo præſumatur filius Mariti adulteræ, ibid. n. 23. & ſeq.
Quid ſi filius referat effigiem adulteri, ibid. n. 19.
Et an, & quatenus filius teneatur ſe gerere, tamquam irregularem, ſi mater ei dicat, etiam cum juramento, quod natus ſit ex adulterio, ibid. n. 24. & ſeq.
Quid in foro conſcientiæ, ibid. n. 20. & ſeqq.
Ad quorum inſtantiam crimen adulterii in iudicium deduci poſſit, ibid. n. 1. & 2.
Quando poſſit ad inſtantiam fiſci procedi, ibid. n. 6.
Quid ſi adulterium eſſet notorium, ibid. n. 7. & ſeqq.
Et quando dicatur notorium, ibid. num. 8. & ſeqq.
Filius in ordine ad quodcunque aliud, ſive ſit ſucceſſio ad hæreditatem, ſive quodcunque aliud, non tenetur credere matri aſſerenti, quod ipſum generavit ex adulterio, ib. 28.
Adulterium quomodo probetur, tom. 10. conſ. 3. n. 1.
Prætertim ad effectum ſeparationis thori, ibid.
An ſola confeſſio judicialis viri ſufficiat, ibid.
Ex adulterio adulter omne jus conjugale remittit, ibid. n. 2.
Adulterium ſufficit pro ſeparatione thori, ibid. n. 3.
De ſententia ſuper ſeparatione thori, cumque innitatur conſenſu mariti, eſt omnino executioni demandanda, ib. n. 4. & 5.
Quot modis committi poſſit, ibid. n. 11.
Adulterium probatur etiam ex ſententia, ibid. n. 12.
Quid ſi in ſententia non comprobetur adulterium, ſed tantùm declaretur eſſe locum ſeparationi, ac licere uxori ſeorſum vivere à ſuo viro, ibid. n. 13.
Adulterium eſt difficilis probationis, ibid. n. 14.

ADVOCATI CONSISTORIALES.
Advocati Conſiſtoriales charactere clericali inſigniti, an gaudere debeant privilegio fori, & immunitatis ab oneribus laicis, quamvis alicuius Eccleſiæ particularis ſervitio non ſint adſcripti, tom. 1. integra conſ. 176.
Eorum privilegia, ibid. n. 1.
Advocatorum conſilium, tom. 1. conſ. 220. n. 3.
Advocatus inſerviens pluribus, ſi contingat, ut illi litigent, cui patrocinari debeat, tom. 3. conſ. 6. n. 39.
An & quatenus Clericus contra Eccleſiam ſuam advocare prohibeatur, tom. 4. conſ. 191.

ADVOCATUS.
In quo loco poſſit convenire forenſem pro ſuo ſalario, tom. 6. conſ. 94. n. 34.
Unde ſic dicatur, tom. 5. conſ. 5. n. 52.
Quomodo teneatur defendere, ibid.

ÆDES.
Per ædis vocabulum Chriſtiani primitivæ Eccleſiæ, quid intellexerint, tom. 6. conſ. 98. n. 3.
A quo, & quomodo ſuccurri debeat Eccleſiæ, vel ædibus parochialibus, ſi refectione indigeant, tom. 8. conſ. 60. n. 1. & ſeq.
Quatenus quiſque in ſuo ſolo poſſit ædes altius ponere, ac tollere, tom. 8. conſ. à n. 1.
Et cur nunciatio novi operis inducta, ibid. ac ſeqq.

ÆDIFICIUM, vid. *Conventus, Attentata, Eccleſia, Feneſtra.*
In proprio ſolo cuilibet competit jus liberè ædificandi, & ædificium tollendi uſque ad Cœlum, tom. 10. conſ. 12. numer. 55. & num. 58.
Quid ſi id officeretur lumini vicini, ibid. n. 56. & 63.
Ac fieret ad æmulationem, ibid.
Et intercedat conſuetudo loci propter anguſtiam ſitus, ibid. num. 57.
Ædificium novæ Eccleſiæ quatenus impediri ſequeat, ib. n. 58.
Cui incumbat onus probandi, quod novum ædificium afferat ſervitutem, ibid. n. 59.
Quod ædificium fiat ad æmulationem, an præſumendum, ib. num. 60.
Quando quis ſuſpicari poſſit, quod ædificium ſit ad æmulationem, ibid n. 61. & ſeqq.
Quid ſi ex ædificio proveniat maximum præjudicium, ibid. num. 63.
Et impediatur aeris benignitas, ibid. n. 64.
Et ingreſſus ſalubrium ventorum, ibid.
An ex lapſu temporis, etiam longiſſimi, quo in ſitu, ubi conſtruitur nova Eccleſia, non fuerit ædificatum, prætendi poſſit acquiſitam eſſe ſervitutem non tollendi, ibid. n. 65.

ÆGROTUS.
An teneatur in mortis articulo ſequi ſtrictiorem opinionem circa valorem Sacramenti pœnitentiæ, tom. 1. conſ. 182. n. 4.

ÆGRITUDO, vid. *Miraculum, Dæmon.*

ÆMULATIO, vid. *Ædificium.*
Que, ſapit dolum eſt probanda, tom. 2. conſ. 34. n. 12.
Eſt perniciosa, tom. 6. conſ. 54. n. 6.

Turbat hierarchiam, ibid.
Quando dicatur intercedere, tom. 8. conſ. 66. n. 3.
ÆQUALITAS, vid. *Onera*.
Eſt nutrix, & conſervatrix concordiæ, tom. 9. conſ. 41. n. 61.
Ubi ratio æqualitatis ſuadet, nulla dari poteſt differentia reſpectu numeri, vel totius, ibid.
ÆQUIPARATA, ÆQUIPARATIO.
Æquiparata quomodo declarentur, tom. 1. conſ. 105. n. 40.
Æquiparatio quid operetur, tom. 4. conſ. 104. n. 7.
ÆQUIPOLLENS.
Nihil refert quod aliquid fiat ex æquipollentibus, tom. 7. conſ. 2. num. 15.
AER, vid. *Ædificium*.
Omnibus animalibus neceſſarius, tom. 4. conſ. 43. n. 84.
An nutriat, ibid. & num. 85. ac ſeq.
Quid de chamaleonte, ibid. num. 85.
De Cane levi, & manacodiata, ibid.
Ejus commoda, ibid. num. 86.
Quomodo ſpiritus aere nutriantur, ibid.
Quomodo ſcylla, aloe, ac cæpa, ibid.
Ambiens poteſt colorari, tom. 4. conſ. 58. num. 11.
Aeris inſpirati utilitates, tom. 4. conſ. 154. num. 8.
ÆTAS.
Ætas requiſita ad obtinendum Canonicatum in Eccleſia Cathedrali, tom. 1. conſ. 499. num. 1.
In Eccleſia Collegiata, tom. 1. conſ. 433. num. 1.
Quæ ætas dicatur provecta, & ſine periculo, ac ſuſpicione incontinentiæ, tom. 3. conſ. 41. num. 36. & ſeqq.
Ætas ad Ordines, tom. 4. conſ. 140. num. 2.
Ad beneficium Curatum, ibid. num. 3. Pœnæ. ibid.
Minor ætas minuit pœnam ordinariam, tom. 9. conſ. 14. n. 2. & conſ. 24. num. 8.
In omnibus pœnalibus judiciis ratio ætatis habenda, tom. 9. conſ. 24. num. 8.
Diſtinguenda perſona infantis ab adulto, ibid. num. 9.
Infantes quatenus omnino excuſentur à dolo, ibid.
Malitia ſupplet ætatem, ibid.
Malitia punienda, non ætas innocens, ibid.
Quid de ſenili ætate, ibid.
Quænam ætas requiratur ad dignitates, vel perſonatus, quibus animarum cura nulla ſubeſt, tom. 9. conſ. 114. n. 44.
Etiamſi ſint primæ dignitates, ibid.
Quid in jure patronatus, ibid.
Ætas puellæ ad habitum monachalem ſuſcipiendum, tom. 10. conſ. 12. n. 17.
Ad profitendum, ibid.
AFFICTUARIUS r vid. *Conductor*.
Affictuarij bonorum Eccleſiaſticorum exemptio, tom. 1. conſ. 49. num. 3.
Num ligetur edicto laico, ibid.
Non tenetur ex fructibus perceptis à bonis Eccleſiaſticis ad vectigalia, tom. 1. conſ. 482. num. 1.
An affictuarius bonorum Eccleſiarum, & Eccleſiaſticorum teneatur ad vectigal, ſive pedagium, & guidagium pro fructibus, quos à dictis bonis colligit, ac vendit, tom. 9. conſ. 25. à n. 8.
AFFIDA, & DIFFIDA. vid. *Animalia*.
Clerici non tenentur ad onus affidæ, tom. 3. conſ. 26. n. 15.
Neque eorum animalia, ibid. n. 16.
Quid ſervandum circa affidam in Provincia Marchiæ, ibid. n. 18.
Retinens ad ſocietatem animalia Clericorum eſt immunis ab affida, ibid. n. 17.
AFFINITAS.
Affinitas ſpiritualis major carnali, tom. 1. conſ. 117. num. 3.
Per provenientem ex illicita copula diſſolvuntur ſponſalia de futuro, tom. 1. conſ. 379. num. 2.
An in diſpenſatione gradus affinitatis comprehendatur etiam diſpenſatio publicæ honeſtatis, tom. 4. conſ. 14. à num. 1.
Ejus mentio abſolutè de qua affinitate intelligatur, ibid. n. 2.
AGAPÆ.
Quid, tom. 3. conſ. 17. num. 1.
Cur inſtitutæ, ibid.
Earum antiquitas, ibid.
Laus, ibid.
In Eccleſiis vetitæ, ibid. num. 2.
Earum abuſus, ibid.
Etiamnum ſervatæ; ibid.
A Pontifice, & à Rege Galliarum, ibid.
Tuentur, ibid. num. 4.
S. Congregationis decreta, ibid. num. 5.
AGGRESSOR; AGGRESSUS.
Si aggreſſus ab innocente in Eccleſia illum occidat ad ſui defenſionem, non privatur immunitate, tom. 2. conſ. 38. n. 38.
Aggreſſi hac in re cautio, ibid.
Quando aggreſſus, occidens aggreſſorem in Eccleſia, privetur immunitate, ibid. num. 42. & ſeqq.
Nomine aggreſſoris quis intelligatur, tom. 7. conſ. 20. n. 12.
Quomodo licitum prævenire aggreſſorem, ibid.
AGRICULTURA.
An, & quatenus Clericis concedenda ſit licentia exercendi agriculturam, tom. 7. conſ. 72. à num. 1.
Ejus exercitium quomodo Clericis permiſſum, ibid. num. 4.
Quid in bonis propriis, ibid. num. 6.
ALCHIMICUM, vid. *Chimicum*.
ALEATOR, vid. *Ludus*.
Aleatorum ſuſceptores ſunt in ſtatu reprobo, tom. 6. conſ. 19. n. 13.
Eorum in conſcientia obligatio, ibid.
Eorundem exercitium in foro externo quando reprobetur, ibid.
Puniuntur, ibid.
Quæ illorum domus intelligatur, ibid.
Publicatur, ibid. num. 23.
Pœnę contra receptantes in domo ſua aleatores, ibid. à n. 15. ac ſeq. & n. 20.
Eorum extenſiones, ac limitationes, ibid. n. 16. & ſeq.
Quatenus ſint perſonæ viles, & infames, ibid. num. 25.
Aleatores, eorumque ſuſceptores quatenus repellendi à teſtimonio, ibid. num. 26.
An ſint irregulares, ibid. num. 27.
An, & quatenus ſint inhabiles ad obtinenda beneficia Eccleſiaſtica, itaut collatio eis facta ſit ipſo jure nulla, ibid. n. 28. ac ſeqq.
Pæna alia in Clericum luſorem, ibid. num. 30.
Aleatores regulariter puniuntur arbitrio Judicis, ibid.
Aleator beneficiarius quatenus poſſit beneficio privari, ibid.
Placita Curiarum circa pœnas aleatorum, ibid.
Ut quis, tanquam aleator, eligi non poſſit, quid requiratur, ib. n. 31.
ALEXANDER MAGNUS.
Alexandri Magni cadaver unguentis odoratis illinitum, tom. 4. conſ. 95. num. 1.
Ægyptiis, & Chaldæis traditum, ut illud curarent, ibid. n. 12.
Ex ejus ore, ac membris odor, ac ſudor fragans, & medicus, ibid. & num. 12.
Hujus rei ratio, ibid. num. 12.
Quo mortis genere extinctus, ibid. num. 12.
ALIENATIO, vid. *Regulares*, *Uſusfructus*, *Pœna*, *Bona*.
Alienatio bonorum Eccleſiæ an habeat locum in privilegiorum renunciatione, tom. 1. conſ. 5. num. 1. & ſeqq.
Quid præſertim ſi coactè id fieret, ibid. num. 4.
An comprehendat uſumfructum ad vitam bonorum Eccleſiaſticorum immobilium, tom. 1. conſult. 18. à num. 1.
Procedit etiam in quacunque re, quæ non poteſt venire appellatione bonorum, ibid. num. 2.
Ejus prohibitio extendenda, ibid.
An ex conſuetudine liceat, ibid. num. 5.
An permittenda propter utilitatem, vel permiſſionem prælatorum, ibid. num. 6.
Papa inferiores in hac re nihil poſſunt ſtatuere, ibid.
Solemnitates in ea cur inventæ, ibid. num. 7.
Quid requiratur, ut valeat, ibid.
Ejus cauſa finalis adæquata, ibid. num. 8.
Quando eſt utilis, Eccleſiæ, ſuſtinetur, Eccleſia ipſa volente, tom. 1. conſ. 41. num. 26.
Alienatio jurium Eccleſiæ an requirat ſolemnitates, tom. 1. conſ. 123. num. 9.
Involuntaria quid exigatur, tom. 1. conſ. 136. num. 15. vid. tranſactio.
Licentia alienandi, danda rectori Eccleſiæ, an tranſeat in ſucceſſorem, tom. 1. conſ. 184. per totam.
Ante obtentum hac in re beneplacitum Apoſtolicum poteſt quis pœnitere, tom. 1. conſ. 228. num. 2.
Facta clerico, vel pro loco an cenſeatur facta in potentiorem, tom. 1. conſ. 261. num. 1.
Alienatio bonorum Eccleſiæ quibus in caſibus fieri poſſit, ac debeat, tota conſ. 13. tom. 4.
Quid in cauſa pietatis, redemptionis captivorū, belli ſacri, &c. ib.
Cautiones in hac re, ibid. num. 4. & ſeqq.
Quidve propter pauperum alimoniam, qui propria ſua culpa ad paupertatem redacti fuerint, ibid. num. 4.
An, & quatenus, in alienatione bonorum Confraternitatis, vel Congregationis, vel Oratorii; vel hoſpitalis requirantur ſolemnitates, quæ de jure requiruntur in alienatione bonorum Eccleſiaſticorum, tom. 4. conſ. 21. per tot.
Conſenſus, ſive beneplacitum Apoſtolicum quando in ea intercedere debeat, tom. 4. conſ. 79. num. 4.
Quorum bonorum, ac rerum Eccleſiæ prohibeatur, tom. 4. conſ. 207. num. 2.
Quatenus in alienatione rei Eccleſiæ ex cauſa neceſſaria non requiratur beneplacitum, tom. 4. conſult. 164. num. 4.
Quid de legato relicto animo compenſandi, ibid. num. 5.
De vectigali, ibid. n. 6.
De laudemio, ibid. num. 7.
De fideicommiſſo, ibid. num. 8.
Quid in dubio, ibid. num. 10.
Quid de diſtractione, ibid. n. 11. & ſeqq.
Quid de contractu emptionis, ibid. num. 14. & ſeqq.
Quidve de caſu mixto, ibid. aum. 17.
Et quid ſi in alienatione non intervenerit conſenſus Capitularis, ibid. num. 18.
An locatio Caſalium diſtrictus Urbis, atque ejuſmodi comprehendatur in Extr. Ambitioſæ de reb. Eccleſ. non alien. tom. 4. conſ. 223. num. 1.
Leges cùm civiles, tùm Eccleſiaſticæ, ne bona Eccleſiaſtica alienentur, tom. 6. conſ. 95. num. 5.
Res Eccleſiæ immobiles, vel quæ inter immobiles computantur, nemini licet alienare, ibid. num. 6. ac ſeqq.
Pœna in laicos alienantes, etiam cum cauſa, bona Eccleſiaſtica, ibid.
Quæ in alienatione bonorum Eccleſiaſticorum prohibeantur, ibid. num. 7.

Quatenus non prohibeantur alienari res mobiles, ibid.
Quid de eorum emphyteuſi, ibid. num. 8. & ſeqq. ac n. 11.
Quæ, quotve cauſæ in contractu emphyteuſis concurrere debeant, ibid.
Quidve de eorum conceſſione in feudum, ibid. num. 11.
Quando res Eccleſiæ dicatur in emphyteuſim, vel in feudum ſolita dari, ibid. num. 12.
Quid de fructibus, ac bonis, quæ ſervando ſervari non poſſunt, ibid. num. 13.
Quid etiam in terrulis ac vineolis, ibid. num. 14.
Ubi ad id quot cauſæ concurrere debeant.
Ad quam uſque quantitatem liceat Epiſcopo alienare, ibid. & num. 15.
Quid in alienatione neceſſaria, ibid. num. 16.
Quidque de legatis immobilium fratribus minoribus ſub modo licito relictis, ibid.
Aliud eſt alienare, aliud ſpecialis hypothecæ titulo obligare, ibid. num. 18.
In prohibitione de rebus Regularium non alienandis an comprehendatur generalis hypotheca, ibid. num. 17. 27. & tom. 7. conſ. 5. num. 4.
Differt hypotheca à pignore, ibid. num. 18.
Quid ſit hypotheca, quid pignus, ibid.
Sub nomine alienationis, quæ, quotve contineantur, ibid. num. 19. & ſeqq.
Pecunia Eccleſiæ accepta ex redemptione cenſus, non poteſt ſine ſolemnitate converti in extinctionem debitorum ejuldem Eccleſiæ, ibid. num. 21. & 24. & ſeqq.
Non poſſunt res Eccleſiæ alienari pro extinctione debiti, ib.
Praxis in licentia alienandi res Eccleſiaſticas, ibid.
Quando jura permittunt non ſervari ſolemnitates in alienatione rerum Eccleſiaſticarum requiſitas, ibid. num. 22.
Quomodo probanda neceſſitas alienationis, & qualis illa eſſe debeat, ibid.
Quid de magna pecuniæ ſumma deſtinata pro emendis ſtabilibus, aut mobilibus pretioſis, an ſcilicet converti poſſit ad emenda mobilia uſualia, ibid. num. 23.
An ejuſmodi pecunia converti poſſit in cenſum vitalitium, ibid. num. 26. ac ſeqq.
Quid de alienante res Eccleſiæ non obtento, ſed reſervato, quatenus opus eſſet, beneplacito Sedis Apoſtolicæ, ibid. à num. 28. & ſeqq.
Quando permiſſa, ibid. num. 31.
Quod in terminis decreti S. Congregationis Concilii juſſu Urbani VIII. editi, ibid. num. 32.
Quando in alienatione rerum Eccleſiæ transferatur dominium, ibid. num. 33.
Res Eccleſiæ non poſſunt alienari pro donatione remuneratoria, ibid. n. 34.
In alienatione rerum Eccleſiæ duo copulativè requiruntur, ibid. & num. 44.
Cur requiratur ſolemnitas conſenſus Apoſtolici, ibid. n. 35.
Quid de donatione remuneratoria immobilium ad tempus, ib.
Beneplacitum Apoſtolicum non eſt neceſſarium, ut hæres Eccleſiaſticus poſſit alienare bona prohibita alienari ob ſolvenda debita defuncti, ibid. num. 36. & ſeqq.
Quid de alienatione ex cauſa neceſſaria, ibid. num. 39.
Quot ſint cauſæ neceſſariæ, ibid.
Qui caſus excipiantur ab Extravagante Ambitioſæ, ibid. n. 40.
Ad formæ ſolemnitatem pertinet cauſæ cognitio, ibid. n. 41.
Alienatio rerum Eccleſiæ quatenus irrita, ibid. num. 45.
Defectus ſolemnitatis à quo ſit allegandus, ibid. n. 46. & ſeqq.
In alienatione rerum Eccleſiæ, facta authoritate Papæ, quando non requirantur aliæ ſolemnitates, ibid. n. 50. & ſeqq.
Non tamen ſupplet defectum cauſæ, ibid. num. 52.
Nec requiritur alia ſolemnitas in alienatione facti coram Pontifice, ibid. num. 53.
Idem ſi cum Pontifice contrahatur, ibid. n. 54.
Etiamſi ut perſona privata contraheret, ibid. num. 55.
In alienatione rei Eccleſiæ nondum incorporatæ, ſed in ipſa acquiſitione facta, non requiruntur ſolemnitates, ib. n. 56.
Neque ad effectum alienationis habetur in conſideratione momentanea acquiſitio, ibid. n. 57.
Quomodo id procedat, ibid. num. 58.
Quando in ceſſione hæreditatis, delatæ Eccleſiæ, neceſſariæ non ſint ſolemnitates, ibid. num. 59. & ſeqq.
Quatenus poſſit Prælatus præjudicare Eccleſiæ in quærendis, ibid. num. 61.
In alienatione rei Eccleſiæ ſolitæ alienari, quatenus non requirantur ſolemnitates, ibid. num. 62. & ſeqq.
Quod res ſit ſolita alienari, non ſtatur aſſertioni partis, ib. n. 64.
Quid requiratur, quod res Eccleſiæ dicatur ſolita alienari, ibid. num. 65. & ſeqq.
Ad effectum ut dicatur valida non præſumitur ſolemnitas ſpatio triginta annorum, ibid. num. 68.
Res Eccleſiæ ſolita locari, ſi ſit incorporata Eccleſiæ, non poteſt locari ſine ſolemnitatibus, ibid. num. 71.
Res Eccleſiæ ſolita locari, tunc demum ſine ſolemnitatibus poteſt locari, ſi adſit etiam cauſa conceſſionis, ibid. num. 69.
Alienatio rei Eccleſiæ alienari ſolitæ cum hoc, quod non tranſeat ad hæredes extraneos, non poteſt ſine ſolemnitatibus alienari cum hoc, quod ad extraneos tranſeat, ibid. numer. 70.
Quando dicatur facta incorporatio, ibid. num. 71.
Alienatio rei Eccleſiæ ultra triennium fieri non poteſt abſque ſolemnitatibus, ibid. num. 73.
Quod procedit, etiam in Prælato regulari, ibid. n. 74.
Limitatur in locationibus caſalium, quæ ſingulo anno fructus non afferunt, ibid. num. 75.
Et in locis, in quibus conſtitutio Paulina non ſervatur, ib. n. 76.
Præſumitur tamen uſu recepta, & ideo non uſus debet probari, ibid. num. 77.
Translatio canonis, ſive, ut ajunt, affrancatio, an requirat ſolemnitates requiſitas in alienatione rei Eccleſiæ, ibid. n. 78.
In tranſactione ſuper bonis Eccleſiæ requiruntur eædem ſolemnitates, quæ in alienatione, ibid. num. 79.
Declaratur, & ampliatur, ibid. num. 80. & 81.
Quod in impoſitione cenſus ſuper re Eccleſiæ fratribus facienda ab uno fratre acquirente, ibid. num. 83.
In alienatione rei Eccleſiæ ex curſu temporis, quatenus præſumantur ſolemnitates, ibid. num. 84.
Quæ ab initio fuit utilis, quomodo reddatur nulla, ib. n. 85. & ſeqq.
Quomodo probetur pretium eſſe verſum in utilitatem, ibid. num. 93. & ſeqq.
Alienatio rei Eccleſiæ, pro qua fuit obtenta ſententia vigore gratiæ, *ſi in evidentem*, eſt valida, licet ſententia non comprobetur ex eiſdem actis, ibid. num. 95. & ſeqq.
Quid ſi ſententia eodem die, quo gratia fuit præſentata, lata fuerit, ibid. num. 97.
Quo tempore attendi debeat valor rei Eccleſiæ, ibid. n. 98.
Declaratur, ibid.
Quid de alienatione tempore belli, peſtis, &c. ibid. n. 99. & ſeqq.
An in inſpicienda utilitate Eccleſiæ attendatur valor rei, vel valor reditus, ibid. num. 104.
In confirmatione alienationis rei Eccleſiæ vigore gratiæ *ſi in evidentem*, ſufficit extrajudicialis informatio, ib. n. 105. & ſeqq.
Limitatur, ibid. num. 117. & ſeqq.
An ſufficiat ſola citatio alienantis, ibid. num. 109.
Sufficit, quod ſit præſens, ibid. num. 110.
Quando citatio non requiratur, ibid. num. 111. & ſeqq.
Quarum rerum habenda eſt ratio in conſiderando valore rei Eccleſiæ, ibid. num. 114. & ſeqq.
Ubi multa de utilitate Eccleſiæ uſque ad num. 140.
Ut ex curſu temporis præſumatur beneplacitum Apoſtolicum, quatenus requiratur ſcientia Summi Pontificis, ibid. num. 140. & ſeqq.
Beneplacitum Apoſtolicum in alienatione rei Eccleſiæ quando ſit omnino neceſſarium, ibid. num. 142.
Quando præſumatur expeditum, ibid. num. 143. & ſeqq.
Ubi alia uſque ad n. 232. quæ ita ſunt ſpiſſa, ut loco Indicis ſint.
Proceſſus in cauſa alienationis, ſi in evidentem, ib. à n. 258.
Summus Pontifex an bona Eccleſiæ, ſive Papatus alienare poſſit, ibid. num. 270.
Extravagans Ambitioſæ de reb. Eccleſ. non al. eſt uſu recepta, tom. 7. conſ. 1. num. 1.
Datariæ praxis ſuper hac de re, ibid.
Quando vigore hypothecæ generalis proceditur ad ſubhaſtationem, non poteſt fieri abſque beneplacito Apoſtolico, ibid. num. 4. & ſeq. Ubi alia.
Beneplacitum Apoſtolicum quando non requiratur in alienatione rerum Eccleſiæ, ibid. n. 6. & ſeqq.
Quid ſi in Eccleſia non adimpleat onera, ibid. num. 9.
Ad rem hanc decreta Conciliorum, Patrum, ac Imperatorum, tom. 8. conſ. 31. n. 12. ac ſeqq.
An extravagans Pauli Secundi de rebus Eccleſiæ non alienandis obliget ubicumque terrarum, etiam ubi non uſu recepta, tom. 9. conſ. 126. à n. 1.
Præſumitur uſu recepta, ibid. n. 4.
Ejus non uſus probari debet, ibid.
Epiſtola S. Caroli Borromæi hac de re, ibid. num. 5. & ſeqq.
An Regulares, qui obtinuerunt à Papa Breve directum Epiſcopo, ad id delegato, ut alienare poſſint bona quædam Eccleſiaſtica, illudque ei præſentarunt, ejuſque firmata juriſdictione, fuit coram eo præviis edictis inceptus proceſſus, & inchoatum judicium pro dicta alienatione cum ſolemnitatibus ad id requiſitis, poſſint etiam vigore cujuſcumque alterius facultatis, hoc judicium omittere, & aliud inire, an verò teneantur coram ipſo Epiſcopo illud proſequi, & quibus ſub pœnis, tom. 10. conſ. 28. à num. 1.
Quid in Regularibus, qui non poſſunt obtinere bona ſtabilia, & quinam ii ſint, ibid. n. 5.

ALIMENTUM, ALIMENTA,

vid. *Regulares*.

Alimenta quomodo debeantur monialibus, tom. 1. conſ. 34. n. 1.
Quomodo uxori, ibid.
Eorum quantitas quonam modo taxanda, ibid. n. 2. & ſeqq.
An ſupra iis poſſit concordari, ibid. n. 4.
Ipſis non obſtat renunciatio ibid.
Neque juramentum, ibid.
An ſemel debeantur, tom. 1. conſ. 51. n. 4.
Quatenus dari debeant multiplicata, ibid. n. 6.
Poſſunt in alium uſum converti, ibid.
Eorum diminutionem lex abhorret, tom. 1. conſ. 52. n. 7.
Cur à Monaſterio debeantur, tom. 1. conſ. 432. num. 11.
Quando ceſſant, ibid. vid. *Moniales*.
Alimenti variæ conditiones, tom. 1. conſ. 155. num. 6.
Homini neceſſarium, tom. 4. conſ. 42. num. 62. ac ſeqq.
Etiam in ſtatu innocentiæ, ibid. num. 135.

In vivente nunquam cessat, ib. & n. 67.
Debet esse simile corpori nutriendo, ib. n. 84.
An aer possit esse alimentum, ib.
An odores, & exhalationes, ib. n. 87.
An aqua, ib. n. 88.
An terra, & calx, ibid. n. 89.
An vinum solum, ib. n. 90.
An pituita, ib. n. 91.
An humor melanchonicus, ib. n. 92.
An colliquamenta partium internarum, ib. n. 93.
An sanguis mestruus, ib. n. 94.
An virtutes actorum, ib. n. 95.
An sympathia cum aere, & antiphatia cum cibis, ibidem numer. 100.
An proprietates occultæ, ib. n. 111.
An extasis, ibid. n. 112.
An intersior somnus, ib. n. 113.
An constrictio cutis, ibid. n. 114.
An compressio viscerum, ib. n. 115.
An tabes jecoris, ac stupor ventriculi, ib. n. 116.
An putrefactio partis ventris imi, ib. n. 117.
An herbæ, & medicamenta, ib. n. 118.
An pura consuetudo, ib. n. 119.
An contemplatio, ib. n. 120.
An nutritionis intermissio, ib. n. 121. & seqq.
An humorum proportio, ib. à num. 127.
In causa alimentorum an, & quatenus detur appellatio, tom. 4. conf. 126. n. 1.
Pro quibus alimentis transigi possit, ib.

ALIMENTA, vid. *Regularis*.

Debentur filiis, à Clerico ex concubina in Clericatu susceptis, tom. 9. conf. 139. n. 203.
Debentur filiis jure naturæ, ib. n. 204. & seqq.
Tenetur pater alere filios, qualitercunque susceptos, etiam ex damnato coitu, & sacrilego complexu, ib. n. 206.
Etiamsi pater disponit, quod filio illegitimo alimenta negentur ibid. n. 207.
Ac etiamsi pater jurejurando se adstrinxerit, se filio alimenta non relicturum, ibid. n. 207.
Datum, sive relictum simpliciter filiis in concubinatu susceptis, censetur datum, vel relictum alimentorum causa, ib. num. 209.
Sicut pater tenetur dotare fillias, ita quoque tenetur alere filios, ib. n. 210.
Quid, stante Constitutione Pii V. revocatoria facultatum testandi ad favorem illegitimorum, ib.
Deficiente patrimonio, Clericus tenetur alere filios in Sacerdotio susceptos, ex fructibus beneficii, ibid. n. 111.
Hæc limitantur, ut procedant in quantitate alimentorum, aut dote proportionata, quæ si excedatur, potest revocari, ibid. num. 112.
Quænam sint alimenta sufficientia, tom. 9. consult. 168. n. 32.
Quid de alimentis promoti ad Sacros ordines, ibidem num. 33. & seqq.
Moniali propugnanti sententiam nullitatis suæ professionis extra Monasterium, quibus ex bonis subministrari debeant alimenta, & sumptus litis, & ad quem proportionem, to. 9. conf. 177. à num. 1.
De alimentis, & sumptibus litis subministrandis filiisfamilias, & Monachis, ibid. à n. 17.
Mater quatenus teneatur alere filiam, ib. n. 2.
Quid in filia Moniali, ibid. n. 3. & 4. ac num. 8.
Quidve in filia nupta, ibid. n. 5.
Monialis, non soluta à vinculo religionis, debet ali à Monasterio, ib. num. 6.
Et quatenus degeret extra Monasterium, cogenda est per Monasterium per censuras ad illud redire, &
Moniales ad illam recipiendam, ib.
Quid si Matrimonium contraxerat, ib.
Quidve si ejus vir dotem non habuerit, ib. n. 71.
Alimenta debentur filiis, quamvis propria culpa in paupertatem inciderint, ib. n. 9.
Quæ concurrere debeant, ut subministrentur alimenta juxta qualitatem personæ, ac sumptus litis, ib. num. 10.
Ex quo resultet paupertas, ib. n. 11.
Ad effectum subministrandi alimenta non attenduntur divitiæ Mariti, ib.
Præsumptio boni juris pro recipiendis alimentis ex quibus redditur certa, ib.
Deduci potest etiam ex quacumque summaria probatione, quamvis levi, ib.
Quid si in Moniali allegetur notoria nullitas sententia nullitatis professionis, ib. num. 12.
Præsumptio bonis juris in quibus constat, ibid.
Ab alimentis ad sumptus litis an fiat illatio, ibid. nu. 13.
Monasterium non tenetur alere, nisi Moniales intra clausuram Monasterii, ib.
Maritus uxori, etiam diviti, & an & quatenus præstare debeat alimenta, ib. n. 14. & 15.
Pro quantitate alimentorum quænam ponderanda sint, ib. n. 16.
Quatenus Monachus contra Abbatem litigans, lite pendente, alimoniam, & expensas litis à Monasterio habeat, ibid. num. 17. & seqq.
Et reus illa præstare teneatur actori inopi, ib. n. 18. & seqq.
Quid in patre inope, qui filii prædefuncti hæreditatem petit, ib. n. 20.
Quæ Judex perpendere debeat, ut alimenta actori ex bonis controversis præstari adjudicet, ib. n. 21.
Et quid ad hæc constare debeat, ibid. n. 22. & seqq.
Quid si Judex urgentiorem pro reo, quam pro actore præsumptionem habeat, ib. n. 24. *ubi quam plura exempla*.
Causæ, ex quibus filio justè alimenta denegantur, ibid.
Praxis hac in re à Judice observanda, ibid. num. 25.
De cautione restituendi alimenta, ibid. n. 26. & seqq.
A sententia in favorem alimentorum quatenus appellari possit, ib. n. 28.
Alimentorum periculosa dilatio, ob quam etiam diebus feriatis Prætor adiri potest, ib. n. 28.
An, & quatenus Monacho, sive Regulari debeantur à Monasterio alimenta, tom. 10. consult. 24. num. 44. & 58.
Si quis Monacho infirmo extra Monasterium alimenta præstaverit, poterit ea repetere à Monasterio, ib. n. 44.
Qua ratione denegantur filiis, ib. n. 58.
Quo jure debeantur liberis, ib.
Quatenus debeantur Regulari accusato de crimine, vel damnato, tom. 10. conf. 29. à num. 1.

ALLODIUM.

Quod propriè dicatur, tom. 5. conf. 1. num. 16.
Ejus definitio, ib.
Opponitur feudo, ib.

ALMUTIUM.

An, & quatenus qui eo utuntur possint illud deferre, ac præcedere Parochis, tom. 3. consult. 51. à num. 1.
Quid in materia funerum, ibid.
Delatio almutiorum quibus permittatur, quomodo, tom. 6. conf. 59. num. 9.

ALTARE, vid. *Reliquiæ*, *Regulares*.

Quomodo consecrandum, tom. 1. conf. 93. n. 33.
Abusus in ejus eraditione, ib. n. 34.
An, & quatenus benedici, & consecrari possit ab Abbatibus, tom 3. conf. 68. num. 1.
Ex jure communi altarium consecratio solis Episcopis permissa, ibid. n. 3.
Ejus consecratio an præscriptione, aut consuetudine acquiri possit, ibid. num. 3.
S. Congregationis ad id declaratio, ib.
Quid de habentibus privilegium, &, an dictum privilegium communicetur, ib. n. 6.
In quonam altari asservanda sit Eucharistia, tom. 4. conf. 31. *per totam*.
Majus summum etiam appellatur, ibid. n. 11.
In altari Apostolorum Petri & Pauli solus Papa celebrat, ib. n. 13.
Nemo potest sine speciali indulto in dicto altari celebrare, ib.
An deceat celebrare missas in altari, in quo assiduè manet Tabernaculum Eucharisticum, ib. n. 14.
Missæ Pontificiæ in quo altari celebrandæ, ibid.
An corpora eorum, qui cum opinione sanctitatis decedunt, sepeliri possint sub altare, aut sub ejus scabello suppedaneo, tota conf. 32. tom. 4.
Sepulchrum sub altare quibus concedatur, ib. n. 1.
Replendum, ibid. n. 2.
Illud Regulares non replentes qua pœna puniendi, ib.
Altare erectum super sepulchro non potest consecrari, ibid. num. 2.
Tumulari sub altare est honor, qui ab Ecclesia tribuitur Sanctis Canonizatis, ib. n. 3.
Altaria erecta ad sepulchra martyrum, ibid.
Idem censendum de altaris pedulis, ib. n. 4.
Quot cubitis distare debeat à sepulchro, ib. num. 5.
Privilegium altaris portatilis an sublatum Regularibus, tom. 6. conf. 12. à num. 1. & 7. & seqq.
An etiam Episcopis, ibid. & n. 15.
Etiam titularibus, ibid. n. 1.
Quid de administratore Episcopatus, ib.
Quibus Jesuitis concessum, ibid. n. 7.
Ratio cur Episcopis non sit sublatum privilegium altaris portatilis, ibid. num. 15.
Manutentio altarium ad quos pertineat, tom. 6. conf. 15. n. 1. & seqq.
Quid si Ecclesia non sit sufficienter dotata, ibid. n. 4.
Et patronus ab initio assignaverit dotem sufficientem pro mercede Sacerdotis, & ornamentorum manutentione, ib. n. 5.
Quanta debeat esse dos altaris, ib. n. 6.
De altaribus privilegiatis pro defunctis, tom. 9. consult. 90. num. 132.
Mappæ altaris an benedicendæ, tom. 9. conf. 186. §. *& hac ratione*.

ALTERCATIO.

Altercatio jurisdictionum inter Judices non pertinet ad Auditorem Cameræ Apostolicæ, tom. 1. consult. 27. num. 1.

ALTERNATIVA, vid. *Electio*, *Amicitia*, *Amicus*.

In alternativis electio est debitoris, sive obligati, tom. 5. conf. 72. num. 16.
Sufficitque alterum adimplere, ib.
Num amicitia consanguinitati præferenda, tom. 10. conf. 127. n. 3. & seqq.

Amicus pro altero ſtipulari poteſt, ib. n. 6.
Amicitia ſuperat parentum affectionem, ib. n. 7.
Quidquid in jure ſtatuitur inter conjunctos ratione affectionis ſanguinis, id quoque obtinet inter amicos, ibid. num. 8.

AMBITIO, AMBITUS.

Quid ea ſit, tom. 1. conſ. 148. n. 30.
Ut quis excludatur ab ambitu quænam ſufficiant, tom. 6. conſult. 93. à num. 1.
De ambitu, tom. 9. conſ. 125. à num. 3.
In eum pœnæ Eccleſiaſticæ, ibid. num. 13.
In electionibus Eccleſiaſticis, ib.
In electione ad Romanum Pontificatum, ibid. nu. 14. ac 16. ac ſeqq.
In electionem Papæ, Sede vacante, ib. & ſeqq.
In Nuncius Apoſtolicos apud Principes, ib. n. 23.
In electione Regularium, ib. n. 24.
In procurantes præſentationem, vel proviſionem beneficii, ib. num. 26.
In procurantes beneficium, antequam vacet, in caſu vacationis, ib. n. 27.
In patronos præſentantes ſe ipſos, vel procuratores ſibi reſignantes, ib. n. 28.
In Ambitioſum eligentes, ib. n. 29. & 30.
Pœnæ civiles, exempla, paræneſis in ambitioſos, ib. n. 31. & ſeqq.
Quid facere debeat confirmator, antequam confirmet, vel ceſſet electionem per ambitum factam, ib. n. 5.
Sola ambitio ſufficit ad reiiciendum electum, ib. n. 7.
Qui dicatur ambitus, ib. n. 8.
Qui illicitus, ib. Quando locum non habeat, ib.
Damnatus de ambitu, eo ipſo notatur juris infamia, & conſequenter eſt irregularis, ib. num. 12.

AMBULATIO.

Ejus ordo denotat honoris eminentiam, tom. 1. conſ. 26. n. 1.

AMENS, vid. *Immunitas*.

Amens non privatur Eccleſiæ immunitate per homicidium, vel mutilationem in ea commiſſum, tom. 2. conſ. 37. n. 15. & ſeqq. & conſ. 53. per tot.

AMICITIA, AMICUS, vid. *Homicidium*, *Proditor*.

Amicus amicum reconciliatum occidens an committat proditorium, tom. 1. conſult. 102. per tot.
An gaudeat immunitate, ib.
Amicitiæ primum Sacramentum, tom. 2. conſ. 10. n. 9.
Amicitia divina quot gratiis grata, ibid. & n. 8.
Amicitia quando operetur proditionem, tom. 2. conſult. 37. n. 15. & ſeqq. & totta conſult. 53.
Amicitia quando præſumitur tom. 9. conſ. 5 n. 2.
Ejus præſumptio ſufficit ab tollendum indicium, quod ex inimicitia oritur, ib.
Proditio ſupponit amicitiam, ib. n. 3. §. Quare.
Proditio non infertur à ſola amicitia, ibid.
Quæ amicitia requiratur ad homicidium proditorium, ibid. num. 5. & conſ. 18. n. 1. & ſeqq.
Amicitiæ ſimulatæ dolus, d. conſ. 18. n. 3.
Amicus reconciliatus æquipollet inimico, ib. n. 26.

AMOR.

Quid, tom. 4. conſ. 115. n. 3.
Ejus effectus, ib. & n. 4.
Amoris impetus, tom. 9. conſ. 24. n. 7.
Ejus vis, ib.
Furor, ib.
Delicti ex amoris impetu commiſſi pœna, ibid.

AMOTIO.

Ab officio, à Cappellania, ab ordine, &c. quando permiſſa, tom. 4. conſ. 168. n. 4. & conſ. 170. à n. 1.

AMPLIATIO.

Fabricæ, ſive ejus additamentum an ſit nova erectio, tom. 1. conſ. 179. n. 15.

ANATEMA.

Quid, tom. 7. conſ. 33. n. 21.
Eſt gravior pœna, ib. num. 22.
Quomodo differat ab excommunicatione, ibid. & n. 24.
Ejus etymon, ibid. n. 23.

ANATOMIA.

Ejus utilitas, conſ. 131. num. 1.
An permittenda, ib.

ANGARIÆ.

Angariæ, & perangariæ prohibitæ, etiam in Regno Neapolitano; tom. 2. conſ. 48. n. 4.

ANGELUS.

Converſatio cum angelis an ſignum ſanctitatis, tom. 4. conſ. 69. num. 7.

ANGLIA.

Angliæ olim catholicæ decora, tom. 3. conſ. 6. num. 21.
Pontifici Romano tributum pendebat, ib.
S. Petri vectigal, ib.
Eccleſiæ Romanæ jugum excuſſit, ibid.

ANIMA, vid. *Cultus Purgatorium*.

An una omnibus, tom. 4. conſ. 58. n. 27.
Ejus informatio, ib.
Virtutes, & vitia quomodo in ea ſint, ib.
Multiplicatur, ibid.
Animarum abſceſſus, & regreſſus an detur, tom. 4. conſ. 60. num. 13.
Quid in ſortiariis, ib.
Ad in exempla, ib.
Anima rationalis an diviſibilis, tom. 5. conſ. 40. n. 1. & ſeqq.
Quomodo moveat homines, abſciſſo capite, ib. à n. 5.
Eſt immortalis, ib. n. 6.
Caret partibus, ib. n. 7.
Eſt tota in toto objecto cognito, & tota in qualibet parte illius, ib. n. 8. & ſeqq.
Eſt aptiſſima formarum ad materiam formandam, ib. n. 10.
Quomodo moveatur, non tam motibus contrariis, quàm uniatur conſtitutivè diverſis partibus corporis, quæ recipiunt motus contrarios, n. 11.
Quid de anima brutorum, ib. n. 12.
Quas pœnas incurrat Chriſtianus negans animæ rationalis immortalitatem, vel de illa dubitans, tom. 8. conſult. 152. à num. 1.
Philoſophi & hæretici, qui animæ immortalitatem negant, num. 1.
Qui eam aſſerant, ibid. à num. 7.
An tenendum ſit de fide eam eſſe immortalem, ib. & n. ſeqq.

ANIMALIA, vid. *Damna*, *Judex*, *Vectigal*, *Paſcua*, *Colonus*,

Eccleſiaſticorum, quæ dantur in ſocietatem an à collectis immunia, tom. 3. conſ. 26. à n. 24.
Non tenentur ad affidam, ib. num. 15. & 16.
Retinens ad ſocietatem animalia Clericorum eſt immunis ab affida, ib. n. 17.
Eccleſiaſticorum ſunt immunia a vectigalibus, ib. n. 19.
Etiam commutativis, ibid. n. 20.
Subhaſtatio facta ſuper animalibus Clericis pro portione bonorum fratris ſæcularis, cum quo vivit, eſt invalida, ib. n. 21.
Clericorum non poſſunt cogi ad triturandum frumentum laicorum, ne ipſius quidem Principis, ib. n. 22.
Damna dantes in bonis Eccleſiaſticis, non ſunt moleſtandi per Judicem laicum, ib. n. 23.
Cuſtodes animalium Clericorum ob damna data à quo puniendi, ib. n. 24.
Quoad pœnam damnorum datorum quid ſervandum, ibidem n. 25.
Quid quando damna dantur caſualiter, ibid. n. 26.
Cognitio damnorum datorum à ſubditis Eccleſiaſticorum ad quem ſpectet, ibid. n. 27.
Damna data à colonis Eccleſiaſticorum à quibus exigenda, ib. n. 29.
Animalia Eccleſiaſticorum non comprehenduntur in vectigali impoſito ſuper paſcua communitatis, ib. n. 29.
Neque in ſtatutis laicorum, prohibentibus, moram, vel ingreſſum; ibid. num. 30.
Filius mandatarii Epiſcopi, an quatenus teneatur ad damna data, ib. n. 31.
Epiſcopus poteſt deputare cuſtodes pro damnis datis in bonis Eccleſiaſticis, & Eccleſiaſticorum, ib. n. 32.
Cuſtodes animalium Eccleſiæ, ſive Eccleſiæ coloni ob damna data ad quid teneantur, num. 33.
Barones & Communitates non poſſunt exigere pœnas damnorum datorum ab animalibus Eccleſiaſticorum, neque affidam, & diffidam, ib. n. 34.
Quid dicendum pro ditione Urbinate, ib. n. 35.
Animalia quædam nùm hyemali tempore ullo utantur alimento, tom. 4. conſ. 43. num. 130.
Et quo pacto, ib.
Differentia inter aquatilia, & terrena, tom. 4. conſ. 57. n. 6.
Animalia Clericorum, quæ damnum dant, an ſit de foro laico, tom. 4. conſ. 112. n. 1.
Quouſque legitimè retineri poſſint à Curia ſæculari abſque aliqua excommunicationis pœna, ib. n. 7.
Quatenus relaxanda, ib. n. 10.
De executione animalium Eccleſiaſticorum, facta à Commiſſariis ſive à Curia ſæculari, ac de cenſuris ab iis incurſis, deque ab illis abſolutione, ac quomodo abſolvendi, præſertim in materia recurſus ad Tribunalia laica, tom. 9. conſ. 3. à num. 1.
Num animalia Clericorum detineri poſſint per Judicem laicum pro damno dato, donec illud extrajudicialiter textum reficiatur domino prædii, cui damnum illatum fuit, ibid. à num. 5.
Ad quid teneantur animalia Eccleſiæ, & Eccleſiaſticorum pro damnis datis, tom. 9. conſ. 12.
Idque non obſtante ſtatuto laicorum, ibid. & n. ſeqq.

ANIMUS.

Animi judicium ex quibus appareat, tom. 7. conſ. 31. n. 14.

ANNEXA.

Annexorum nomine in unionibus quid veniat, tom. 1. conſ. 90. n. 10. & 12.

ANNIVERSARIA.

An, & quatenus comprehenſa ſub diſpenſatione abſenti conceſſa pro conſequendis diſtributionibus quotidianis, tom. 3. conſ. 19. à num. 4.
Conſuetudo hac in re, ib. n. 12.
Anniverſariorum proventus, quibus debeantur, tom. 9. conſ. 134. n. 4.
An converti poſſint in diſtributiones quotidianas, ib.

Non licet arguere à diſtributionibus quotidianis ad funeralia, & anniverſaria, ibid. n. 11.
In anniverſariis, & funeralibus ſtrictior intereſſentia requiritur, ib.
Canonicus Theologus dum actu legit, an jure poſſit percipere anniverſariorum, vel funeralium emolumenta, ib. n. 11.
Qui habet indultum à Papa, ut in abſentia poſſit percipere diſtributiones, regulariter non poteſt percipere mortuaria, ſive anniverſaria, ibid. & n. 12.

ANNONA.

Tempore ſummæ caritatis annonæ quid obſervandum à magiſtratu laico contra Eccleſiaſticos, tom. 2. conſ. 40. num. 5.

ANNUS, vid. *Profeſſio*, *Probatio*, *Novitiatus*, *Tempus*, *Caducitas*.

Inceptus quando habetur pro completo, to. 1. conſ. 309. n. 2.
Requiſitus inter ſuſceptionem Subdiaconatus, & Diaconatus an debeat eſſe naturalis, vel Eccleſiaſticus, tom. 1. conſ. 388. n. 1.
Annus ubi incipit; ibi deſinit, conſ. 87. n. 2.
Num annus datus ad conſtruendum, intelligatur ad incipiendum, non autem ad perficiendum, tom. 10. conſ. 46. numer. 17.
Tempus unius anni ad conſtruendum Monaſterium à qua die currat, ibid. n. 24.

ANTECEDENS, vid. *Conſequens*.

Quando intret extenſio à conſequenti ad antecedens, tom. 9. conſ. 147. n. 17.

ANTIANITAS, vid. *Monialis*.

Ejus privilegium, tom. 1. conſ. 149. n. 2.
A quo tempore computetur, ib. n. 3.
De pœna amiſſionis antianitatis regularis, tom. 9. conſ. 87. n. 15. & 45.
Antianitas in Equitibus Jeroſolymitanis à quo die incipiat, ib. n. ac. 45.

ANTIPHONÆ.

An poſſint recitari ad Laudes, & Veſperas alicui ſervo Dei non canonizato, neque batificato, tom. 4. conſ. 45. à n. 1.
Quid ſi privatim recitentur, ib. n. 2. & conſ. 48. n. 16.

APES.

Apum alvearia inter opera quotidiana Monachorum, tom. 7. conſ. 72. n. 8.
Eorum uſus ex quo proveniat, ibid.
Permiſſus Clericis, ib.

APOCRYPHUM, vid. *Sacra Scriptura*.

APOPLEXIA, vid. *Miraculum*.

Morbus apoplecticus an, & quo pacto poſſit abſque miraculo poſt aliquod tempus reſolvi, tom. 4. conſ. 56. per totam.
In hanc rem exempla, ibid. n. 1.
Quid ſit, tom. 10. conſ. 177. n. 33.
Morbus graviſſimus, ib.
Ejus cauſa, ib.
Infantibus magis periculoſa, ib.

APOSTASIA, APOSTATA A RELIGIONE, vid. *Ejecti*, *Regulares*, *Mancipia*.

An ſit dicendus apoſtata invalide baptizatus, ſive conſcius invaliditatis fuerit, ſive non, redeundo ad veterem ſectam, tom. 4. conſ. 195. à n. 1.
Apoſtaſia quid importet, ib. n. 2.
De apoſtatis à fide ſponte comparentibus, ib. n. 5.
Quinam ſit apoſtata formalis, ib. n. 6.
De volentibus ad fidem catholicam redire, ib. n. 7.
De captis à triremibus catholicorum, & reconciliatis, ibid. num. 8.
De filiis apoſtatarum baptizandis, ib. n. 9.
De captis in bello etiam contra chriſtianos, ib. n. 10.
De iis, qui in minori ætate apoſtataverint, ibid. n. 11.
De exiſtentibus in triremibus Turcarum, pyraticam artem exercentibus, ib. n. 12.
Pœna in apoſtatas formales, ibid. n. 13.
De iis, qui non ſunt apoſtatæ formales, ſed vivunt more Turcarum, ib. n. 14.
De abjuratione apoſtatarum, redeuntium ad fidem Chriſtianam ibid. n. 15.
De apoſtatis relapſis, ibid. n. 16.
De fidem abnegantibus metu mortis, ibid. n. 17.
Contra apoſtatas quomodo procedendum, ibid. n. 18.
Apoſtata an ſit hæreticus, ibid. n. 19.
Pœna apoſtatarum, ib. n. 20.
Quid pro foro conſcientiæ, ibid. n. 21.
De captis à triremibus Chriſtianorum ſuper navibus infidelium pyraticam exercentium, ib. n. 22.
De iis, qui abnegant fidem catholicam apud Ethnicos, poſtea pœnitentes vitam Chriſtianam in occulto ducunt, ib. num. 23.
De exiſtentibus in triremibus & ſponte comparentibus, ibid. num. 24.
Aliqua, tom. 2. conſ. 70.
Apoſtata à fide an debeat induci ad proteſtandum publicè fidem chriſtianam, tom. 6. conſ. 58. n. 1.
Quid de iis, qui ſe non ſentiunt ſufficientes ad ſuſcipiendum martyrium, ib. n. 2.
Et de iis, qui nullam fugiendi ſpem habent, neque anni fortitudinem profitendi fidem catholicam, ib. n. 3.
Apoſtata à Religione quis ſit, tom. 7. conſ. 68. num. 5.
Apoſtata à Religione an ſit Regularis Romam adiens abſque licentia ſui Superioris, tom. 8. conſ. 65. à n. 1.
In ipſum pœnæ, ib. n. 2. ac 3.
A quo puniendus, ib. n. 7.
In apoſtatam à fide pœnæ, tom. 8. conſ. 77. n. 9. & ſeqq.
Apoſtata à Religione, ordines ſacros ſuſcipiens, in quas pœnas incurrat, tom. 8. conſ. 92. n. 6. ac ſeqq.
Apoſtata a fide an gaudeat immunitate Eccleſiæ, to. 9. conſ. 19. num. 1
Quinam ſit verus Apoſtata à Religione, tom. 10. conſ. 24. à num. 1.
Receſſus à Religione quatenus dicatur temerarius, & habilis ad contrahendum Apoſtaſiam, ib. n. 2. & 6. ac 37.
Quid de dimittente habitum ſuæ Religionis ſine ſui Superioris licentia, & tranſeunte ad aliam diverſi habitus, ib. n. 34. & ſeqq.
Translatio de una Religione ad aliam quando dicatur legitima, ib. num.
Quid in ea ſit attendendum, ib. num.
Quid etiam de Religioſis Societatis Jeſu poſt emiſſa vota ſimplicia, ib. n. 38. & ſeqq.
An liceat Religioni eiicere Religioſum profeſſum, tanquam incorrigibilem, ib. n. 1.
An ſi ejectus à Religione, ſi Regularis redire recuſet, ſit apoſtata, ib. n. 2.
Quid de Regulari, qui habitum defert ſub veſte, ibid. n. 3.
Nulliter profeſſus an poſſit ſine crimine apoſtaſiæ ad ſæculum redire, ib. n. 4.
Ut dicatur contracta apoſtaſia vera, & propria, quæ inferat inhabilitatem ad obtinendum beneficium, quid requiratur, ib. num. 5.
Per quam apoſtaſiam, excommunicatio contrahatur, ibid.
Qui intra annum probationis habitum relinquit, & à Religione diſcedit, nullo pacto reputari poteſt apoſtata, ibidem num. 7.
Quinimò licitè poteſt ad Sacros Ordines promoveri, ib.
Nec tenetur ſolvere expenſas Monaſterio, ib.
Regularis, qui ad ſecundum redit, quomodo monendus, ib. num. 8.
An qui habitum Religionis extra Monaſterium aſſumpſit, quamvis longo tempore illum geſtaverit, poſſit nihilominus, mutata voluntate, illum dimittere ſine apoſtaſia, ib. n. 13.
An Regularis, qui evitandi periculi cauſa dimittit habitum, poſſit apoſtata dici, ib. n. 14.
Quid de Regulari, qui intra ſepta Monaſterii non exhibens ſe hominum conſpectui, ſed, ut commodius ſomnum capiat vel propter animi levitatem habitum dimittit, ib. n. 15.
An ſaltem incurrat excommunicationem aliquam, ib.
Regulariter quantumcumque habitus, etiam ex laſcivia relinquatur, ſi non relinquatur animo deliberato, illum non reſumendi, non contrahitur apoſtaſia, ibid.
Qui ab obedientia, ſive à Religione recedit, ſi tamen ſtatim redeat, non poteſt inter apoſtatas recenſeri, ib. n. 16
Quinam receſſus à Religione requiratur ad conſtituendum apoſtaſiam, ib. & n. 18.
Quid ſi fuga aliquo effectum non habuerit, ib. n. 17.
An Regularis, vagans, ſi tamen redeundi animum habebat, ſit apoſtata, ibid. n. 18.
Apoſtaſia quatenus contrahatur, ib.
Quid ſi diù vagetur, ib.
An apoſtata dici poſſit Regularis, qui cùm à ſuo Superiore carceribus mancipatus detinetur, timens, ne iis immoderatè abutantur, aufugit ad Superiorem, ibid. n. 10. & 20. ac ſeqq.
Qui de eo, qui aufugit ad alium, veluti ad amicum, quem deprecatorem apud ſuperiorem habet, ib.
An Regularis vexatus à ſuo Superiore, poſſit à Conventu recedere ex juſta cauſa alium Superiorem adeundi gratia ſine apoſtaſiæ, crimine, ib.
Quid in caſu certæ violentiæ, urgentis neceſſitatis, ac malæ voluntatis ſuperioris, an ſcilicet uti poſsit ſecularis poteſtatis auxilio, ib. & n. 25. ſeqq.
Regularis fugiens ad ſuperiorem ſuum, dicendo ſe eſſe gravatum, vexatumque injuſte ab inferiori, an peccet, aut recedat ab obedientia, aut dicatur de facto, ib. n. 28. & ſeqq.
Quatenus licentia à ſuperiore hac in re non ſit petenda, ib. num. 29.
Et præſumatur tacita ſuperioris ad quem, ib. n. 29.
Mens Sac. Concilii Tridentini ſuper hac re, ib. n. 19. & ſeqq. ac n. 29.
An Sacræ Congregationis ſuper Epiſcopis, & Regularibus in ſuo decreto, quod incipit: *Quoniam nonnulli*, ib. n. 30.
An Regularis latens, donec Superioris ira deferveſcat, ſit apoſtata, ibid. n. 31.
Quid de eo, qui iracundiæ calore à Monaſterio recedit animo amplius non redeundi, ibid. n. 32.
Tempus redeundi eſt trium dierum, ib.
Egrediens à Religione in caſibus permiſſis ad ſuorum ſubventionem quatenus non incurrat apoſtaſiam, ib. num. 33.
An ad id requiratur licentia manendi extra clauſtrum, etiam cum habitu clericali, & quatenus, & à quibus concedenda, ib. n. 34.
Remedia contra Regularem tranſeuntem ſine licentia ſui Superioris à ſua Religione ad aliam, ib. n. 37.

APO-

APOSTOLI.
Eorum munus, ac dignitas quatenus aliquibus Sanctis viris appropriari possint, tom. 2. conf. 14. à n. 1.
Eorum officium, ibid.
Non uno modo hoc nomen reperitur usurpatum, ibid. n. 2.
In communi Græcorum usu qui dicebantur, ibid.
Notione peculiari, ac propria qui tales dicantur, ibid. n. 3.
Eorum propriæ notæ, ib. & n. 4. ac seqq.
Quibus aliis competere possint, ibid. n. 7.
Primis Ecclesiæ temporibus nominis Apostolici usurpatio inaudita, ibid. n. 8.
Quot sint eorum, genera, ibid. num. 9.
Congregationis S. Rituum hac de re concilium, ibid. n. 7.
Eorum interpretatio linguarum an fuerit naturalis, tom. consult. 247. n. 13.
Eorundem prophetia, ibid.
Apostoli cur abstinuerint à nomine Sacerdotum, tom. 9. conf. 63. num. 7.
APOTHECÆ, SIVE OFFICINÆ, VEL TABERNÆ, vid. *Episcopus*.
Apothecæ Ecclesiæ, illique adherentes, an, & quatenus gaudeant immunitate, tom. 1. conf. 178. n. 3.
Quando gaudeant unitæ palatio Episcopi, & locatæ laicis, tom. 1. conf. 457. n. 1.
APPARITIONES, vid. *Visiones*, *Miraculum*.
Mortui Sapientibus an unquam apparuerint, to. 4. conf. 101. num. 2.
Quibus apparere soleant, ibid.
De visibilibus Christi, ac B. Virginis Mariæ apparitionibus ad discernendum, quænam veræ, ac reales, quænam per imaginem, sive per species alterius corporis, idque pro Canonizatione Sanctorum, tom. 9. conf. 99. à n. 1.
Visibiles Christi apparitiones aliæ personales, aliæ impersonales, ibid. n. 2.
Quænam personales, & quænam impersonales, ib. & n. 3.
Impersonales dupliciter contingere possunt, ibid. n. 4.
An aliquando Christus post ascensionem visibiliter hominibus apparuerit, ibid. n. 6. ac seqq.
Et quibus apparuerit, ibid. n. 8. ac seqq.
Quid de visibilibus apparitionibus B. Virginis post ejus assumptionem, ibid. n. 10.
Apparitiones mortuorum in somnis, tom. 10. conf. 50. n. 10. & seqq.
De vivorum, & mortuorum apparitionibus, tom. 10. conf. 171. à num. 1.
Quomodo mortuorum apparitiones fiant, ib. n. 2. & seqq.
Animæ, quæ sunt in Purgatorio nonnunquam apparuerunt vivis, tom. 10. conf. 122. n. 13.
Quare miraculum sit, quod animæ defunctorum interfint rebus vivorum, ibid. n. 14. & seqq.
An, & quatenus adhibenda sit fides assertioni dicentis, quod aliquis servus sibi apparuerit, ac præservaverit ab infirmitate, à periculo, à morte, tom. 10. conf. 190. n. 11.
APPELLANS, APPELLATIO, vid. *Recursus*, *Censuræ*, *Pontifex*, *Notorium*, *Regulares*, *Excommunicatio*, *Attenta*, *Causa Cardinalis*, *Apostata*, *Conventus*, *Contemptus*, *Metropolitanus*, *Suspensio*, *Mores*.
Quatenus impedire non possit concursum parochialium, tom. 1. conf. 1. n. 48.
An detur, etiam suspensiva, à provisione Metropolitani ob illatum gravamen, tam in casibus civilibus, quàm criminalibus, ibid. conf. 2. n. 2.
A decreto de carcerando non datur, ib. n. 3.
Item nec à decreto de excarcerando, ibid.
In quibus delictis potissimum id procedat, ib. n. 4. & 5.
An detur à denegatione licentiæ laborandi festis diebus, to. 1. conf. 3. n. 1.
Datur à quocunque gravamine, etiam extrajudicialiter illato ibidem.
Utrum sit admittenda, ad quem judicem pertineat cognoscere, ibid.
Ad ejus effectum quid attendi debeat, tom. 1. conf. 29. n. 1.
Debet fieri in scriptis, tom. 1. conf. 84. n. 5.
Æquiparatur recusationi, ibid. num. 10.
An, & quatenus in concursu ab irrationabili judicio Episcopi sit admittenda, tom. 1. conf. 118. ferè per tot.
A Regularibus quomodo facienda, tom. 1. conf. 136. n. 21.
Datur adversus injustitiam, tom. 1. conf. 223. n. 30.
Suspendit sententiam, & rem judicatam, ibid.
Ejus copia, & aliorum decretorum Synodi an possit denegari, tom. 1. conf. 332. n. 1.
An detur à decretis in visitatione factis, to. 1. conf. 382. n. 1.
An, & quatenus suspendat censuras, tom. 2. conf. 60. n. 12.
Eorumque declaratorias, ibid.
Quid si sint affixi cedulones, ib.
Appellationis effectus in materia censurarum, ib.
Quid si reus sit in mala fide, ib.
Quid si in probabili ignorantia, ib.
Quidve si declaretur, malè appellatum, ib.
Appellatio a censuris ex regula non datur, nisi quando constat de injustitia, ibid. n. 13.
Non datur occasio recurrendi ad Monarchiam, committitur Archiepiscopis Siciliæ, ut procedant in causis appellationum, ibid. num. 14.
Non recipitur contra verum contumacem, ibid. num. 15.
Non admittitur in causa violatæ immunitatis Ecclesiasticæ, ibid. n. 16.
Non datur à declaratione Episcopi, an quis gaudere debeat immunitate, ibid. num. 17.
In Bulla Gregorii XIV. de immunitate Ecclesiarum intelligitur indistinctè prohibita, ibid. n. 18.
Nullum Tribunal Romanæ Curiæ potest impedire, aut retardare executionem decretorum S. Congregationis Immunitatis, ib. n. 19.
Appellatio interposita super condemnatione ad triremes habet effectum suspensivum, ibid. num. 21.
Quando est admittenda à communicatione Episcopi, facta contra incurrentes excommunicationem, & alias censuras à jure latas ad dicendum causam, quare non debeant declarari incidisse, ibid. num. 22.
Dum pendet causa appellationis, appellans quatenus permanere debeat in eodem carcere, quo reperitur, ibid. n. 23.
Appellatio in causis civilibus, vel mixtis, vel criminalibus laicorum, in quibus Episcopus est in quasi possessione, quomodo facienda, & ad quem, ibid. n. 24.
Quid si adsit consuetudo, ut omnes causæ locorum piorum, & Ecclesiasticorum cognoscantur tantùm in foro Ecclesiastico, ibid.
Appellatio per constitutionem Gregorii XIV. de immunit. Eccles. prohibita reo, denegatur etiam Fisco, vel actori, ib. n. 25.
A declaratoria censurarum in materia violatæ libertatis, vel imunitatis Ecclesiasticæ, quando admittatur, ibid. n. 26.
An in Tribunali Auditoris Cameræ Apostolicæ, & in aliis Curiæ Romanæ possint concedi inhibitiones, & quatenus excommunicatis ex causa violatæ immunitatis, ibid. n. 28. & seqq.
An detur à Conservatoribus Regularium ad Delegatum Apostolicum in Regno Sardiniæ, tom. 3. conf. 1. per totam.
In omnibus causis fori Ecclesiastici unicuique ad Sedem Apostolicam apellare licet, ib. n. 21.
Tendit substantialiter ad Superiorem, ib.
Est proprium Sedis Apostolicæ, quod omnes possint ad ipsam appellare, ib. n. 22. & tom. 3. conf. 33. n. 9.
Nequit separari à jurisdictione, & potestate supremi Principis, ibid.
Ejus jus quo pacto competat Principi, ibid. n. 23.
Quod in Summo Pontifice sit jus recipiendi appellationes, ibid. num. 27.
An nequeat esse in subditis jus appellationis, ib. n. 23.
Est relativa ad eum, ad quem interponitur, ibid. n. 23.
Non potest acquiri ex privilegio, ne possit appellari ad Summum Pontificem, ibid. n. 28.
Denegata aliquando ob longinquitatem regionis, ibid. n. 29.
An à Consevatore Collegii Algarensis Jesuitarum detur appellatio ad delegatum Apostolicum in Regno Sardiniæ, ib. num. 3.
Idque an semper, vel quando, ibid.
Præsertim quando agitur de manifestis injuriis, ib.
An Ordinarii locorum possint in Regno Sardiniæ de prætensis excessibus Judicis ad universitatem causarum appellationem cognoscere, vel potiùs teneantur ad Sanctam Sedem cognitionem remittere, ibid.
An dictus Judex appellationum in causis civilibus, aut alias mixtis, aut criminalibus sit exemptus à jurisdictione Ordinariorum, & aliorum quorumcumque Judicum sæcularium, ac Regis, & sic ejus Officiales, Assessores, Fiscales, &c. ib.
Quid Ordinarii locorum possint adversus præfatum Judicem appellationum, ib.
An dictus Judex in dicto Regno possit pro servitio Curiæ habere familiam armatam, ib.
An, & quatenus dictus Judex, si sit Canonicus, gaudeat distributionibus, ib.
An delinquentes, & confugientes ad palatium dicti Judicis possint ab eo extrahi, ibid.
An Protonotarii Apostolici subjaceant in causis appellationum dicto Judici, ib.
An possint appellati in dicto Regno cogere appellantes ad dictum Judicem, ib.
Num admittendæ appellationes ad Romanam Curiam in fraudibus Clericorum adversus æstimum Universitatum, tom. 3. conf. 2. num. 34.
Propter difficultates aliquando non appellatur ad Sedem Apostolicam, tom. 3. conf. 33. n. 9.
A sententia declaratoria ob delictum, datur appellatio, to. 3. conf. 38. n. 7.
An a decreto Episcopi, quod celebretur matrimonium, possit appellari ad Metropolitanum, tom. 3. conf. 56. per totam.
Et quid si Episcopus procedat, etiam uti delegatus, ibidem num. 5.
Quæ dicantur causæ majores ad effectum, ut appellari nequeat ad Metropolitanum, ibid. num 1.
In causa matrimonii num appellari possit ad legatum de latere, ibid. n. 1.
Causæ matrimoniales in gradu appellationis devolvuntur ad Metropolitanum, ibid. n. 4.
Quando detur appellatio à Delegato ad Delegantem, ibid. & num. 5.

Et quando ad Metropolitanum, ibid. Ubi S. Congregationis declarationes.
Quænam inducere soleant animum ad tollendum appellationem, tom. 4. conf. 80. n. 10.
Ab assignatione congruæ parochialis an detur appellatio, tom. 4. conf. 127. n. 1.
Quid de appellatione in causa alimentorum, ibid.
Appellatio ab irrationabili judicio Episcopi in concursu parochiali, quo pacto interponi debeat, tom. 4. conf. 149. à n. 1.
Ubi, & quando sit necessaria, tom. 4. conf. 168. n. 2.
A non admissione ad professionem, & electione non datur appellatio, tom. 4. conf. 201. num. 1.
In causa canonica licet à quocumque gravamine appellare, ibidem n. 3.
An, & quatenus à sententiis, & gravaminibus Episcopi, vel Prælati per laicos vasallos appellandum sit ad Regem, vel ad Summum Pontificem, tom. 5. conf. 1. n. 14.
Judex appellationis dicitur superior, tom. 5. conf. 2. n. 4.
Appellatio supponit superioritatem, & majus imperium, ib.
A sententia suffraganei appellatur ad Metropolitanum, tom. 6. conf. 34. num. 10.
Appellatio à censuris, tom. 7. conf. 44. n. 33.
Quando suspendat censuras, ib.
Potest excommunicatus, appellatione pendente, sine alicujus irregularitatis incursu celebrare, ib. n. 34.
Etiamsi postea pronuncietur malè appellasse, ib.
An, & quatenus à morum correctione detur appellatio, etiam quoad Regulares, tom. 8. conf. 61. à n. 1.
In causis correctionis, an & quatenus, detur, ib. n. 2. ac seq.
Remedium appellationis cur adinventum, ib.
In quibus subditis id locum habeat, ib. n. 3.
Præcipuè in Regularibus, & quare, ib. & n. 5.
An quoad effectum suspensivum tantùm, ib. n. 4.
Quid quoad devolutivum, ib.
Quatenus liceat appellatio in causis correctionis post, vel ante definitivam sententiam, ib.
Quid si Episcopus procedat tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ib.
An si Prælatus regularis excederet modum in corrigendo, liceat subdito appellare quoad utrumque effectum, ib. n. 6.
Quid si Episcopus judicialiter, ib. & n. seq.
In quibus causis liceat appellare, ib. à n. 10. & seq.
A pœna latæ sententiæ an detur appellatio, tom. 8. conf. 75. num. 3.
Impedit electionem, tom. 6. conf. 92. n. 3. & 4.
An Clericus, qui à sententia sui Episcopi appellavit ad suum Archiepiscopum coram personis laicis, incurerit aliquam censuram, tom. 9. conf. 38. à n. 1.
Quando appellatio possit coram bonis viris interponi, ibid. num. 2.
Quinam boni viri, ib.
Quomodo appellandum ab injustitia sententiæ, dum præsentia Judicis haberi nequeat, ib. n. 3.
Omnes causæ appellationum devolvuntur ad Curiam Romanam, tom. 9. conf. 43. n. 38.
An Notarius criminosus audiri possit appellans, tom. 9. conf. 49. num. 21. & seq.
De appellationibus à Papa ad futurum Concilium, deque earum initio, ac de pœnis contra appellantes, tom. 9. conf. 92. à n. 1.
Quo remedio loco appellationis olim Ecclesia utebatur, ib. num. 1.
Quid in causis communibus, ib.
Quid in privatis, ib. n. 2. & 3. ac seq.
Qui primus omnium appellatione ad futurum Concilium usus sit, ib. n. 8.
Prohibita appellatio ad futurum Concilium, ib. n. 9. & seq. & conf. ib. n. 3. ac seq.
Appellatio est à minori Iudice ad majorem provocatio, ibid. num. 19.
A denegatione admissionis ad causam, & processu adulteriorem ob timorem futuri gravaminis, licet appellare, tom. 9. conf. 176. n. 12.
Simplex declaratio Prioris, vel Priorissæ, quod nolebat appellare, non præjudicat in causa interesse habentibus, ib. num. 3.
An, interposita inter Regulares appellatione, surrogari possit aliquid in loco aliorum, & electio item sic facta, sit valida, tom. 10. conf. 19. n. 20.
Quando inter Regulares appellatio admitti possit ad utrumque effectum, ib. n. 5.
Appellatione pendente, cur nihil sit attentandum, ibidem num. 6.
Etiam in dubio an sententia privationis, aut inhabilitatis suspendat, ib.
Appellatio inter Regulares an suspendat, ib. n. 8.
Operatur devolutionem, ib.
Vocalis, sive suffragator privatus, si appellat, non potest contemni, sed est admitendus, ib. n. 9.
Effectus appellationis, etiam inter Regulares, ib. n. 10.
Quatenus, & quonam ordine permissa est Regularibus appellatio, tom. 10. conf. 24.
An iis prohibitum, omisso medio, ad summum Pontificem appellare, ib.
Constitutiones Regulares, ac decreta generalia Sacræ Congregationis super Episcopis, & Regularibus, an comprehendant appellatione, quæ interponuntur ad Sedem Apostolicam, ib. n. 24.
An interposita ab utraque Parte appellationes ad Summum Pontificem, etiam ad effectum petendi Generalem, possit illa ab altera Parte posthaberi, ac procedi ad electionem regularem, tom. 10. conf. 43. n. 1.
Quando appellatio est communis, non potest ab altera Parte posthaberi, ib. & seq.
An, & quatenus Regularibus, & Monialibus, præsertim Ordinis Sancti Francisci liceat appellare ad Summum Pontificem, sive ad S. Congregationem super Regularibus, omissis suis superioribus, tom. 10. conf. 35. à n. 1. & 2.
De jure cuicunque licitum est appellare, omisso medio ad Summum Pontificem, ibid.
Idque præcipuè permissum personis Ecclesiasticis, ibid.
Permittitur Regularibus Ordinis S. Francisci de observantia appellatio alternativa vel ad Generalem; vel ad Protectorem, vel ad Papam, ibid. n. 4.
Facilius quando gravamen illatum fuit à Commissario, sive à Delegato Patris Generalis, aut Vicarii Generalis, ibid. num. 5.
Quid si ageretur de delegato à Summo Pontifice, ib. n. 7.
Causæ appellationis Regularium ubi cognoscendæ, ibid. numer. 8.
In materia electionis appellatio quando fieri debeat, tom. 10. conf. num. 1.
Mandatum ad appellandum intra quod tempus debeat intimari, ibid. n. 2.
Est necessarium in appellatione extrajudiciali, ib.
Quomodo intimandum, ib.
Non sufficit mandatum ad appellandum, nisi procurator appellet, ib. num. 3.
Ut suffragetur, quid sit observandum, ibid.
Defectus, qui in hac re intercedunt, non possunt suppleri per arbitrium Judicis, ib. n. 3.
Quid si appellationis legitimæ aliud non opponatur, nisi contemptus, ibid. n. 4.
Quid si dicatur, fuisse contemptos, qui non fuerunt admissi, ibid. n. 5.
Aliud est, quod suffragator declaretur inhabilis à Judice propter delictum, aliud quod uti validè judicatus, excludatur à Capitulo, ibid. n. 5.
Quid si dixerint se contemptos, quod ob timorem, vel aliam causam fuerint impediti accedere personaliter ad capitulum, ibid. num. 6.
Omnia gesta, pendente tempore ad appellandum revocari debent, tom. 10. conf. 34. num. 14.
Et tanquam attentata non sunt habenda in consideratione, ibid.
Appellatio in materia electionis inter Regulares, an, & quatenus revelet, tom. 10. conf. 61. n. 4. & seq.
Quando legitimè appellatur à sententia Episcopi, qui eam tulit, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus ex facultate decretorum Concilii, nihil est derogatum auctoritati Metropolitanorum, tom. 10. conf. 67. n. 12.
In libello appellationis pro forma quid requiratur, tom. 10. conf. 73. num. 13.
In criminalibus appellatio ab Episcopo, quando Metropolitano, uni ex vicinioribus committenda, tom. 10. conf. 145. à num. 1. & seq.
An Nuncii Apostolici possint suis Auditoribus committere causas appellationum à sententiis per Episcopos, seu eorum generales Vicarios in criminalibus latis, ib. n. 3.
Appellans tenetur acta producere, & is, à quo appellatur gratis exhibere, ib. n. 5. & 7.
Decretum novum S. Concilii Tridentini de appellatione in criminalibus, ib. n. 6.
Tempus præfinitum Judici, à quo appellatum fuerit ad gratis exhibendum acta, ib. n. 7. & seq.
Et an incipiat à die sententiæ, an verò à die requisitionis, ib.
Idque tam ex Judicis officio, quàm ad querelam partis in causa criminali procedatur, ib. n. 9.
Quis acta gratis exhibere debeat, ib.
Quid de Cancellariis Judicis à quo, ib.
Quidve si constiterit de contumacia Judicis à quo, recusantis exhibere acta, ib. n. 9.
Qua clausula uti debeant Judices appellationis ad reprimendam fallaciam collitigantium, ib. n. 10.
An Archiepiscopus possit per appellationem cognoscere de causis cognitis ab Ordinariis, & Abbatibus nullius Diœcesis, sitis intra Provinciam, ib. n. 11.
Quando Archiepiscopus in causis suffraganeorum se ingerere possit, ib. n. 12.
Et in appellationibus, ib.
Quando appellatio uni ex vicinioribus committenda, ibid. n. 13. & seq.
Et ad id qualitates personarum, ad quas committuntur, ib.
Ad quem spectet has personas deputare, ib. n. 16.
Et ad quas causas, ib. & seq.
Quando in causis, quæ sub Episcopi jurisdictione ordinaria non comprehenduntur, ad sedem Apostolicam appelletur, tom. 10. conf. 149. n. 15.

Quod

Quod ſi juriſdictio delegata cumuletur cum ordinaria, ib.
Quid in materia correctionis morum, ib.
An comprehendat etiam Carthuſianos, ib.

APPROBATIO.

Approbatio, vigore examinis habet vim ſententiæ, tom. 1. conſ. 133. n. 13. & 16.
Approbatio Sacerdotum ſæcularium, & regularium ad audiendum Sacras Confeſſiones ad quos pertineat, tom. 10. conſ. 30. à n. 1. ac num. 16.

AQUA.

Baptiſmalis in qua Eccleſia conſervari debeat, tom. 4. conſult. 29. n. 2.
Quis eam debeat conſecrare, ib.
Emanata è cervice S. Pauli, tom. 4. conſ. 50. n. 9.
An detur reſpirato ſub aqua, tom. 4. conſ. 57. n. 7.
Non nutrit, tom. 4. conſ. 43. n. 86. & 88.
Ejus uſus, ib.
Quomodo neceſſaria, ib.
Neque plantæ, neque aquatica ſola aqua nutriuntur, ib.
Aqua roſacea an poſſit eſſe materia valida baptiſmi, tom. 4. conſ. 212. à n. 1.

AQUAVITA, vid. *Eccleſiaſtici*,

An inebriet, tom. 6. conſ. 18. n. 57.

ARBITER, vid. *Compromiſſum*, *Laicus*.

Ex quo genere perſonarum eligendus, tom. 4. conſ. 164. n. 41.

ARBITRIUM.

Quid importet, tom. 1. conſ. 133. n. 18.
Ex eo abuſus, ib.
Quæ ipſi relinquenda, ib. n. 18.
Quando intelligatur conceſſum liberum, & juris ordine non ſervato, tom. 4. conſ. 206. n. 14.
Quid importet, tom. 9. conſ. 190. n. 1. & ſeq.
Secundum quod jus regulari debeat, ib. n. 3.

ARCHIDIACONUS.

Quando poſſit, ac debeat miſſas ſolemnes celebrare, tom. 1. conſ. 6. n. 4.
Ejus dignitas non eſt de ſua natura Sacerdotalis, ib. n. 5.
Debetur ipſi prærogativa, ſi actu eſt Sacerdos, ib.
Eſt dignitas, ib. n. 7.
Ejuſdem jus prælationis, ib. n. 8.
Celebratio in ſolemnibus conſiſtit in ejus arbitrio, ib. n. 9.
Quid quando habet dignitatem, ac præbendam ex ſtatuto Eccleſiæ diſtinctam, ib. n. 11.
Quando præferatur Archipresbytero, ib. n. 12.
Ac omnibus dignitatibus, ib. n. 16.
Præcedi aliquando ratione dignitatis, ib. n. 15.
Ex ſtatuto, & conſuetudine Eccleſiarum aliquando poſtponitur, ib. n. 17. & 21.
Non habens territorium, ſed tantum juriſdictionem an poſſit cauſas cognoſcere, tam ratione delicti, quàm contractus, tom. 2. conſ. 31. num. 4.
De munere Archidiaconi quoad chorum, & quoad Pontificalia exercendi, tom. 4. conſ. 27. à n. 1.
Ad ipſum ſpectant, quæ ad divinorum celebrationem pertinent, ib. n. 6.
An Archidiacono, vel alii dignitati, aut Canonico celebranti, debeatur aſſiſtentia duorum Canonicorum, vel Dignitatum, tom. 4. integra conſ. 28.
Et quid in Eccleſiis, in quibus præbendæ non ſunt diſtinctæ, ib.
De præcedentia inter Archidiaconum, & Archipresbyterum, atque alias Dignitates, tota conſ. 35. num. 4.
Quando cæteris præferatur, ib. n. 4.
De jure eſt prima dignitas poſt Pontificalem, ib. n. 8.
Sufficit, quod habitu ſit dignior, ib.
Ad effectum præcedentiæ non requiritur in ipſo juriſdictio actu, ib.
Quid, ſi ſit conſtitutus in ordine Diaconali, ib. n. 9.
Vel in Sacerdotali, ib.
Vel ſi extet conſuetudo contraria, ib. n. 10. & ſeq.
Et ſemper ſuccubuerit, ib. n. 4.
Manutenendus in ſuis præcedentiis, donec probetur immemorabilis per Archipresbyteros, vel aliis Dignitatibus, ib. n. 24.
Quas cauſas cognoſcere poſſit, ib.
Quid autem ſit Sacerdos, ib. n. 27. & ſeq. ac n. 33.
Quidve in actibus juriſdictionis, ib. n. 34.
Quatenus eſſe debeat doctor, ib. n. 27. & ſeq.
Habet poteſtatem poſt Epiſcopum ſuper Clericos, ib.
An debeat revocari ad examen ordinandorum, tom. 4. conſ. 181. à num. 1.
Quomodo de ignotorum ſibi ſufficientia publicè teſtari queat, ib. n. 14.
Et an evocari debeat ad examen per concurſum parochialium, ib. n. 17.
Ejus officia in ordinandis, ib. n. 6.
De regimine chori, abſente chori Vicario, tom. 4. conſ. 183. à num. 1.
De delatione Viatici ad Epiſcopum ægrotantem, ibidem num. 5.
De ejus aſſiſtentia Epiſcopo Pontificaliter celebranti, ibid. num. 6.
De aſſociatione Epiſcopi ad pulpitum, ib. n. 10.
De convocatione cleri, ib. à n. 13.
De Prælatorum in Sedis collocatione, & beneficiatorum immiſſione, ib. n. 14.
Alia, ib.
Archidiaconus effectus Protonotarius Apoſtolicus quem habitum in choro deferre debeat, tom. 9. conſ. n. 61.
In Archidiaconis doctoratus, & magiſterii qualitas non eſt ſimpliciter neceſſaria, tom. 9. conſ. 114. n. 42.
Archidiaconus, licet eſſet Protonotarius Apoſtolicus, in choro tamen deferre debet habitum, quem deferunt Canonici, & quem ejus anteceſſores detulerunt, ib.
Archidiaconi non ſolum cauſas expreſſas *in cap. 20. ſeſſ. 24. de reform.* cognoſcere poſſunt ſtante immemorabili, ſed etiam alias beneficiales, quæ tamen, dum probatur immemorabilis, cognoſcuntur ab Epiſcopo, tom. 10. conſ. 67. n. 16.
Et ſi iſti Archidiaconi, aut Decani eſſent exempti, hoc decretum procedit, ib. n. 17.
Quinam Archidiaconi, Decani, & Abbates cauſas prohibitas à Concilio Trident. *cap. 20. ſeſſ. 24.* cognoſcere poſſint, ib. num. 21.
Decani, & alii dignitates obtinentes, qui ex antiqua, & immemorabili conſuetudine cauſas criminales, & matrimoniales cognoſcere ſolent, adhuc poſſunt, ſicut antea, ibid. num. 22.
Quid ſi Archidiaconi, Decani, aliivè in decreto Concilii nominati, eſſent exempti, ib. n. 24.
Quidvè ſi haberent aliquod emolumentum in benedictione annulorum pro matrimoniis, vel aliis ſimilibus, ib.

ARCHIEPISCOPUS, vid. *Metropolitanus*, *Crux*, *Suffraganeus*, *Canonicus*.

Non licet Archiepiſcopo Ordines conferre in diœceſi ſui ſuffraganei abſque ejus licentia, tom. 2. conſ. 1. n. 5.
Vocans Epiſcopum ad Concilium, ſi Epiſcopus fuit prius vocatus à Rege, poterit contemni, tom. 3. conſ. 6. n. 44.
De quibuſdam reverentialibus Archiepiſcopo debitis, tom. 4. conſ. 165. à n. 1.
In diœceſi exempta an delatio Crucis, aliaque reverentia debeantur proprio Archiepiſcopo, in cujus provincia eſt diœceſis, potiùs illi, quem ſemel Epiſcopus pro Synodo diœceſana elegit, tom. 4. conſ. à n. 3.
In omnibus Epiſcopalibus, ac diœceſibus ſuæ provinciæ, etiam exemptis, poteſt incedere cum Cruce, benedicere populo, &c. ib.
De Epiſcopo ſuffraganeo, qui in ſuum Metropolitanum ſententiam excommunicationis protulit, tom. 8. conſ. 22. n. 1.
Qui non paruit mandatis ejuſdem Metropolitani, ib. n. 2.
Qui cedulones ejuſdem Metropolitani laceravit, & in illum ſuos cedulones publicavit, ib. n. 4.
Poteſt Epiſcopum ſuffraganeum ſuſpendere, interdicere, & excommunicare, ib. n. 2.
An manutentio ſolii Archiepiſcopalis, & ejus ornamentum pertineat ad Archiepiſcopum, an potius ad Sacrarium Metropolitanæ, ad quos pertinet omnis impenſa pro confectione, & manutentione Pontificalium, tom. 5. conſult. 55. num. 1. & ſeqq.
Archiepiſcopus ad Eccleſiam cum cappa Pontificali acceſſurus, ut ſolemniter celebret, quid curare debeat, tom. 5. conſ. 83. num. 46.
Quid agendum, ipſo ab Eccleſia diſceſſuro, ibid. num. 47. ac ſeqq.
Accedente ad chorum cum cappa pontificali, ibid. num. 50. & ſeqq.
Quando dicatur privatim ad Eccleſiam accedere, ibidem num. 52.
Quod nulla dignitas, canonicus ad ejus latus accedere debeat, ibid. num. 53.
De ſupplente vicem primæ dignitatis in porrigendo aſperſorium Archiepiſcopo Eccleſiam ingredienti, ib. n. 54.
De tenente, ac ſubſtinente librum Archiepiſcopo intonanti, vel legenti, ib. n. 55.
De ſede primæ dignitatis Archiepiſcopo aſſiſtentis, ibidem numer. 56.
De Archiepiſcopo ſolam concionem aduturo ad Eccleſiam accedente, ib. n. 57.

ARCHIPRESBYTER, ARCHIPRESBYTERATUS.

In quibus præferatur Archidiacono, tom. 1. conſult. 6. numer. 12.
Eo abſente, quando Archidiaconus ſolemniter celebrare poſſit, ibid. num. 6.
Quatenus ipſi competat exercitium Ordinis præsbyteralis reſpectu archidiaconi, ib. num. 22.
De præcedentia inter archipresbyterum, & archidiaconum, ac alias dignitates tom. 4. conſ. 35. à num. 1.
Eſt major in Ordine archidiacono, ib. n. 9.
Quid ſi archidiaconus ſit in ordine Sacerdotali, ibid.
Quidve in functionibus parochialibus, vel Pontificalibus, ibid.
Et qui ſi pro archipresbytero extaret conſuetudo, ibid. num. 10. & ſeqq.
Quando ei danda ſit manutentio in præcedentiis, ibid. numer. 19.
Quid de functionibus, in quibus ratione Ordinis competit ei præcedentia in divinis, ibid. num. 33. & ſeqq.
Archipresbyteratus, qui eſt nullius diœceſis à quo viſitari debeat, tom. 7. conſ. 8. n. 65.

Pro tempore, quo Archipresbyter curam animarum habens, illi incumbit, habendus eſt pro præſente, tom. 9. conſul. 134. num. 24.

ARCHITECTUS.

Architecti munus, tom. 9. conſ. 63. num. 1.

ARCHIVISTA, ARCHIVUM.

An & quatenus Epiſcopus viſitare poſſit archivum cathedralis, &c. tom. 1. conſ. 66. num. 1.

Eccleſiarum an, & quatenus probet, tom. 1. conſult. 221. à num. 18.

Quando, & quatenus ſcripturis, in Archivo repertis, fides ſit adhibenda, tom. 4. & conſ. 42. num. 20.

Quid in cauſis canonizationis Sanctorum, ibid.

De Archivio Scripturarum ditionis Eccleſiaſticæ, tom. 4. conſ. 210. à num. 1.

Archiviſta Eccleſiæ cathedralis, vel collegiatæ à quo eligendus, tom. 8. conſ. 16. à num. 1.

Archivi adminiſtratio ad quem pertineat, ibid. num. 1.

Quid ſi exiſtat Eccleſiæ ſtatutum, ibid. n. 2.

Vel Concilium provinciale, ibid. n. 4.

Et in Archivo ſint ſcripturæ menſæ Epiſcopalis, ibid. n. 3.

AREA. vid. *Eccleſia*.

ARGUMENTUM.

Averiſimili optimum, tom. 1. conſ. 146. n. 20.

Item & à ſolitis, ibid.

A matrimonio carnali ad Spirituale, ibid. n. 54.

A contrario ſenſu, tom. 1. conſ. 228. n. 3. & tom. 2. conſ. 45. n. 4. & tom. 4. conſ. 154. num. 1.

A negativis non valet, tom. 3. conſ. 60. n. 14.

Ab exemplis, ſeu à ſimili, in quibus caſibus non procedat, tom. 4. conſ. 43. n. 80. & ſeqq. & conſ. 95. n. 11.

A ſimili, & à conjectura quando ceſſet, ibid.

Sumptum à poſſibili ſolvitur per contrarium poſſibile, ibid. n. 136.

A contrario ſenſu, in quibus non datur, tom. 4. conſult. 37. num. 8.

Et quomodo in hac arguendi ſpecie procedendum, ibid.

A majori ad minus non valet affirmativè, tom. 4. conſ. 96. num. 7.

Quando extra diſpoſitio textus, non eſt arguendum à ſimili, neque à pari, tom. 6. conſ. 96. num. 14.

Argumentum à majori, tom. 5. conſ. 60. n. 18.

De tempore ad locum & perſonas, tom. 7. conſult. 32. numer. 63.

Argumentum à contrario ſenſu an liceat ſumere ab auctoritate Doctorum, tom. 9. conſult. 2. n. 28.

Argumentum à ceſſante ratione legis, tom. 9. conſult. 23. num. 4.

Argumenti ab effectu efficacia, tom. 9. conſ. 185. n. 16.

Argumentum ab effectu eſt probatio ſenſitiva, qua nulla eſt efficacior, ibid.

Argumentum à virtute finis, ib. n. 7.

Argumentum à contrario ſenſu quomodò accipiendum, tom. 10. conſ. 86. n. 3.

Et quando admittatur in Statutis ad correctionem juris communis, ib. n. 21.

Argumentum ab exemplo, ac ſimili non procedit in caſibus à jure expreſſis, tom. 10. conſult. 177. num. 50.

ARMA, vid. *Familiares*, *Clericus*, *Judex*.

Armis expoliari an poſſint à poteſtate laica confugientes ad Eccleſias, & loca immunia, tom. 1. tota conſ. 167.

Ejuſmodi expoliatio an ſit actus juriſdictionis, vel potiùs protectionis, ibid. num. 8. & ſeqq.

Eorum reſtitutio pro redintegratione Immunitatis, tom. 1. conſ. 172. n. 14.

Quæ ſint Clericis prohibita, tom. 3. conſ. 58. n. 11.

Et cur num. ſeqq.

Finis prohibitionis armorum non habet locum in ſclopeto pro aucupatione, ibid.

Quæ inſtituta ad offendendum, ib. n. 12.

Armorum appellatione quæ veniant, ibid.

Quid in odioſis, ibidem.

Armorum uſus prohibitus Clericis, & Laicis, tam in Eccleſia, quàm extra illam, tom. 5. conſ. 5. num. 6. ac 7.

Delictum delationis armorum, etiam prohibitorum in Eccleſia, an ſit exceptum in Conſtitutione Gregoriana; ib. num. 8. & 42.

Arma, etiam prohibita, in Eccleſia deferens an committat grave delictum, ib. num. 42.

Confugientes ad Eccleſiam cum armis an poſſint iis ſpoliari à Curia ſæculari, ib. n. 1.

Delictum delationis armorum prohibitorum in Eccleſia non eſt de exceptis, tom. 5. conſ. 5. num. 29. & 42.

Clerici quando poſſint à Curia ſæculari armis ſpoliari, ibid. n. 3. & 70.

Arma à ſatellitibus laicis Clerico erepta an poſſint ab ipſis retineri, ibid.

Spoliatio armorum in Eccleſia num ſit punitio, ibid. nu. 8.

Vel actus juriſdictionis, ibid. num. 9. ac ſeqq.

An verò protectionis, ibid.

Arma Clericorum quæ ſint, ibid.

Vetita poſſunt à quovis occupari, ibid.

Sæcularis Judex ſpoliando reum armis in Eccleſia num peccet, & puniri poſſit à Judice Eccleſiaſtico, ibid. num. 12.

Quid de conſuetudine ſpoliandi Clericos armis prohibitis, ibid. n. 22. & 30. & 75.

Quidve de armis valde extraordinariis, ac prohibitis ſub pena capitali, ibid. num. 24 & 82.

Quomodo hujuſmodi confugientes ſint ab Eccleſia extrahendi, & ab eis arma auferenda, ibid.

Abſtrahentes arma à confugientibus ad Eccleſiam quomodo abſolvendi, ibid. num. 29.

Sunt acceſſoria perſonæ, ibid. n. 44.

De Clerico arma deferente, ibid. n. 84.

In caſu neceſſitatis pro defenſione fidei arma Clericis non ſunt interdicta, tom. 5. conſ. 13. num. 15.

Armorum æqualitas in moderamine inculpatæ tutelæ an & quatenus requiratur, tom. 7. conſ. 20. à num. 8.

Quando armatus contra inermem ſe defendere poſſit, ibid.

Armorum appellatione quæ inſtrumenta veniant, ibid.

Paritas armorum nuſquam in jure reperitur ob tutelam corporis, ibid.

Quatenus requiratur, quod æquo marte, & paribus armis injuria repellatur, ibid. & num. ſeqq.

Solus timor armorum dicitur offenſa, ibid. num. 12.

An Clerici ex Epiſcopi licentia poſſint deferre, ac retinere arma edicto Principis ſæcularis prohibita, tom. 7. conſult. 32. à num. 1.

Et an Epiſcopi familia, de ipſius Epiſcopi licentia impunè uti poſſit quovis armorum genere perinde, ac familia Principis ſæcularis, ibid. à num. 17.

Uſus armorum qua lege ſit Clericis interdictus, ibidem numer. 15.

Armorum ſpoliatio Clericis facta quatenus Laicis permiſſa, tom. 9. conſ. 16. num. 19.

Recognitio armorum quomodo facienda, tom. 9. conſ. 18. num. 69.

Num legati, ſive Nuncii Apoſtolici procedere poſſint contra exemptos, deferentes arma prohibita, tom. 9. conſult. 34. num. 7.

Officiales Curiæ Epiſcopalis num incidant in pœnam à Principe laico impoſitam in deferentes arma prohibita, ibid.

Quid de delatione Sclopeti, vulgò *archibuggetto*, ibid.

An armis defendi poſſit Religio, tom. 9. conſ. 68. n. 3.

ARMA, SIVE INSIGNIA.

Arma gentilitia, an & quatenus in Eccleſiis, &c. à ſe fundatis quiſque ponere poſſit, tom. 8. conſ. 25. à n. 1.

Quibus liceat in re ſua arma, ſua pingere, & apponere, ib. num. 2.

Quid per ea denotetur, ibid. n. 4.

Armorum alienorum impreſſio prohibita, ibid.

Inſignia domini deſtruens qua pœna puniatur, ibid.

Poteſt hæres gravari, ut teneatur arma teſtatoris pingi facere in ejus rebus, ibid. n. 5.

Et nomen ſuum in Eccleſia à ſe ædificata apponere, ibid. & num. 8. ac 9. & 15.

Mos apponendi inſignia vetuſtiſſimus, ibid. n. 6.

In ſedilibus, & ſcabellis Templorum, ibid. n. 7.

Contrarium firmatur, ibid. à num. 10.

Venditor domus, aut prædii non poteſt in re aliena arma ſua de novo ponere, ibid.

Quatenus ne in libris quidem, ac numiſmatibus, ib. num. 13.

Neque licet homini privato imaginem ſuam in aula regia ponere, ibid. n. 14.

Periculum, quod incurrunt arma ſua in Eccleſiis affigentes, ibid. n. 16.

Quomodo errat qui ſua inſignia in Eccleſiis ponit, ibidem num. 16.

Abuſus hujus rei, ibid, & n. 17. ac 18.

Reſpondetur objectionibus, ibid. à n. 20.

Moderatio, & ſenſus Auctoris, ibid. & num. 29.

Et de hac re conſuetudo, ibid. num. 30.

Epiſcopus, non debet, amovere arma ſuorum prædeceſſorum, neque aliorum, ibid. n. 31.

An patronus, in quem legitimo titulo juſpatronatus Eccleſiæ, hoſpitalis, &c. translatum eſt, arma ſeu inſignia primi patroni inde auferre, & ſua apponere, vel appingere poſſit, tom. 8. conſ. 26. à num. 1.

Ubi ampliatio, n. 10. ac 11.

Quid ſi reparatione indiguerint, ibid. num. 4.

Pœna in corrumpentes, ac delentes alicujus familiæ inſignia in Eccleſiis, aliove loco ad perpetuam memoriam collocata, ibid. n. 6.

Quid in feudo, ibid. n. 1. ac 7.

In hac re modeſtia Principum, ibid. num. 10.

ARMENUS.

Armenis, quibus eſt indultum celebrare officia divina ritu Armeno, quamvis commorentur in oppido latino, an & quatenus ſit permittendum, ut etiam celebrent Paſcha, & alia feſta mobilia juxta ritum Armenum, hoc eſt ſecundum antiquam calculationem ſervari ſolitam ante correctionem Kalendarii, tom. 8. conſ. 80. à num. 1.

Sacerdos Armenus in diœceſi latina an poſſit, in Miſſa dicere orationem pro Patriarcha Armeno, licet dictus Patriarcha ſit ſchiſmaticus, ibid. n. 3.

Armeni degentes in diœceſi latina quatenus poſſint jejunare juxta ritum Armenum, ibid. n. 4.

Armeni catholici reverſi in patriam non valentes habere Sacerdotes

dotes catholicos, & abſtinere à communione abſque ſcandalo, an poſſint conficeri Sacerdotibus Armenis ſchimaticis, qui non ſint nominatim excommunicati, ib. n. 5. ac ſeqq.

AROMATARIUS, AROMATARIA, vid. *Negotiatio, Mercatura*

Aromatariorum ſtatuta, tom. 5. conſ. 84. n. 14.
Qua ratione poſſit Epiſcopus animadvertere in aromatarios, ibid.
An Clerici, & Religioſi ligentur ſtatutis aromatariorum, ibid.
Quatenus Regulares tenere poſſint aromatariam, ibid. n. 15. & 29.
Et viſitati a prothomedico, ib. n. 15.
Decretum hac de re S. Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ, ib. n. 16.
Quod militat etiam extra Urbem, ib. n. 21.
Ars aromataria an ſit propriè negotiatio, ib. n. 3.
Quatenus Regularibus, & Monialibus permittatur, ib. n. 23.

ARS.

Peritia inſignis alicujus artis eſt cauſa commutandi, remittendi, vel minuendi pœnam, tom. 9. conſ. 13. n. 3.

ARTICULI.

Quinam articuli ſint irrelevantes pro exploratione voluntatis mulieris facta ab Epiſcopo ante habitus ſuſceptionem, ac profeſſionem regularem, tom. 9. conſ. 179. n. 5. 7. ac ſeqq.
Quinam admittendi, ib. n. 13. & ſeqq.
Quomodo dicantur relevantes, ib. n. 16.

ARTICULUS MORTIS, vid. *Excommunicatio, Mors.*

ARTIFICES.

Artifices Eccleſiaſticis perſonis, aut locis piis inſervientes, quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 2. conſ. 52. n. 4.
Quinam artifices, aliæque perſonæ ob reverentiam Eccleſiæ, propè illam degentes, expelli poſſunt, tom. 4. conſ. 77. à n. 1. *præſertim* n. 7.

ASITIA, vid. *Abſtinentia.*

ASPERGILLUM, ſive ASPERSORIUM.

Cui competat illud porrigere Epiſcopis, Cardinalibus, &c. accedentibus ad Eccleſias, etiam Regularium, tom. 3. conſ. 18. à n. 1. & tom. 4. conſ. 94. n. 6. & 7.
Illius porrectio eſt actus obſequii, ib. n. 14.
Praxis hujus rei, ib. n. 15.
Ac S. Congregationis decreta, ib. n. 16. & ſeqq.

ASSASSINIUM, ASSASSINUS.

An committatur cum hac, vel ſimili pollicitatione, *che al bene, e al male, ſarebbono ſtati communi*, tom. 2. conſ. 68. per totam.
Et quid de his verbis, *nunquam vobis dero*, to. 2. d. conſ. 68. num. 2.
Ac de his aliis, *ammazzate il tale, che vi leverò dalle forche*, ib. n. 3.
Item ex hiſce, *ammazzate il tale, che non vi mancherà la caſa mia*, ibid. n. 4.
Ac itidem de hac promiſſione, quod *mandans nunquam ſit ei defecturus in neceſſitatibus*, ib. n. 5.
Et generaliter quid de promiſſione, ib. n. 6.
Qualis promiſſio requiratur ad conſtituendum aſſaſſinium, ib. num. 7.
S. Congregationis ſententia, ib.
Antequam ſequatur effectus, qui pecuniam dedit propter homicidium, & gaudet immunitate, ib. n. 8.
Conſtitutio Gregoriana non habet locum in eo, qui mandat, ſeu mandatum recipit, vel cooperatur ob pretium acceptum, vel promiſſum ad vulnerandum, vel faciem vulneribus deturpandum, ib.
Si mandatarius nihil adhuc attentaverit, licet mandatum cum pecunia receperit, mandans non privatur immunitate, ibid. n. 9.
An conſulens, aut mandans aſſaſſinium gaudeat immunitate, tom. 1. conſ. 94. n. 3.
In cauſa aſſaſſinii quomodo procedatur, tom. 9. conſ. 6. n. 1.
Attentans aſſaſſinium privatur immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 18. n. 50.
Et quare, ib.
De aſſaſſinio quoad immunitatem Eccleſiaſticam, to. 9. conſ. 43. à n. 1.
Quibus modis, & à quibus committatur, ib.
De pœnis in aſſaſſinos, ib. n. 3. ac 62. & ſeqq.
Inter Sicarios annumerantur aſſaſſini, ib. n. 3.
Quinam olim aſſaſſini, ib.
Unde dicti, ib.
Excommunicati anathemate, ib.
Inter caſus exceptos eſt aſſaſſinium, ib.
Non gaudet immunitate Eccleſiaſtica, ib.
Poteſt extrahi ab Eccleſia per Judicem tantum Eccleſiaſticum, ib.
Qui dicantur aſſaſſini, ibid. n. 4. & 5.
Quid de mandatario aſſaſſinii, ib. n. 6.
Quidve ſi non ſequatur effectus homicidii, ib. n. 7. & ſeqq.
Qua pœna puniatur aſſaſſinus, qui vulneravit tantum, & non occidit, ib. n. 10.
Quid, ſi quis conduceretur ad vulnerandum dumtaxat, ib. n. 11.
An ſit aſſaſſinus, qui pretio conductus occidit infidelem, ib. n. 12. & ſeqq.
Quid ſi pretio conductus occidat inimicum mandantis, ibid. num. 13.
Quidve ſi occidat inimicum ſuum, & mandantis, ib.
Quatenus priventur immunitate Eccleſiaſtica, qui receptant, defendunt, vel occultant aſſaſſinum, ib. n. 16. & ſeqq.
Quinam ſint receptatores, ib. n. 21.
Et quid ſi ſimul tantum aſſaſſinum quis recipiat, ib. n. 21. ac ſeqq.
Ut ii pœnam incurrant, quid requiratur, ib. n. 23.
Quotuplex aſſaſſini receptatio contingere poſſit, ib. n. 24.
An ſolum reduplicativè receptans, vel etiam qui directè, pœnæ privationis immunitatis Eccleſiaſticæ ſit obnoxius, ib. num. 25.
Quinam receptatores excipiendi, ib. n. 26. & ſeqq.
Quid de fautoribus, ac defenſoribus aſſaſſini, ib. n. 29.
Quid de conſiliario, ib. n. 30.
Ut quis dicatur, ſitque verè aſſaſſinus, quæ requirantur, ib. n. 31. & ſeqq. Ubi ad rem multa.
An teſtis, qui pecunia, vel alia re corruptus falſum, unde innocens ad mortem damnatur, ac Judex, qui etiam corruptus innocentem ad mortem damnat, ſint verè aſſaſſini, ib. n. 40.
Quid conſtare debeat, ut quis dicatur aſſaſſinus, ib. n. 41.
Quomodo probandum, ibid. n. 42. & ſeqq. Ubi de teſtibus, præſumptionibus, actis Judicis ſæcularis, depoſitione mandatarii, judicis, & hujuſmodi aliis.
An teſtes de auditu, & fama publica probent aſſaſſinium, ib. num. 49.
Quid de fuga, & tremore, ib. n. 50.
De pecuniarum ſumma reperta apud mandatarium, ibidem num. 51.
De præparatione armorum, ac hominum improborum ad malum finem, ib. n. 53.
De Clerico aſſaſſino remiſſivè, ib. n. 54.

ASSENSUS, vid. *Regius.*

ASSERENS, vid. *Mulieres.*

ASSERTIO.

Aſſertio gerentis actum in prohibitis an attendenda, tom. 1 conſ. 80. n. 10.

ASSISII.

Quinam ſint in Eccleſia, tom. 4. conſ. 82. n. 4.

ASSISTENTES, ASSISTENTIA, vid. *Canonicus.*

Aſſiſtentia juris Epiſcopalis in omnes Eccleſias diœceſis propugnatur, tota conſ. 26. tom. 2.
Ejus efficacia, & virtus, ib. n. 18.
Epiſcopo quando debeantur Aſſiſtentes in functionibus Eccleſiaſticis, tom. 4. conſ. 23. n. 1. & 7.
In cauſis fidei non permittitur aſſiſtentia laicis, tom. 4. conſ. 180 à n. 1.
Quomodo Venetis permiſſa, ib. n. 12.
Aliis denegata, ib. n. 13.

ASTRA, ASTROLOGI.

Aſtrologorum prædictiones, tom. 1. conſ. 246. n. 2.
Aſtrorum effectus, tom. 4. conſ. 43. num. 99.
An ſint cauſa tolerandæ inediæ, ib.
Vel incorruptionis tom. 4. conſ. 95. n. 22. & ſeqq.
Eorum vis, ib. n. 25.

ASYLUM, vid. *Immunitas Eccleſiæ.*

Qui locus, tom. 6. conſ. 4. n. 1.
Ejus origo, & initium, ib.
Apud Athenienſes, ibid.
Romanos, ibid.
Iſraelitas, ib. n. 3.
Apud Chriſtianos, ib. & n. 4.
Inter aſyla refertur Eccleſia, ib. n. 4.
Aſyla Templa dicta, ibid.
Hujus immunitatis inſtitutio cur introducta, ibid. n. 5. ac 15.
Et quomodo intelligenda, ib.
Aſyli privilegia Judæis, conceſſa, ib. n. 6.
Item & Chriſtianis, ib. n. 7. ac ſeqq.
Numerus Aſylorum auctus, ib. n. 8.
Ad illa confugientes avelli non poſſunt inviti, ibid. nu. 10. ac 11.
Pœnæ in extrahentes ib. ac ſeqq.
Qui ab illis abſolvere poſſint, ib.
Extrahens non abſolvitur, donec non reſtituat reum loco ſacro, ib. n. 19.
De clericis non defendentibus reum, vel permittentibus eum extrahi, ib. n. 20
Pœnæ damnati de crimine violatæ immunitatis Eccleſiæ, ib.
Abuſus Aſylorum ib. n. 22. ac ſeqq. & num. 48.
Qui gaudeant Aſylorum immunitate, ib. à n. 27.
De decoctoribus, ibid. à n. 28.
Jus Aſyli cur quibuſdam locis datum, ib.
Jus Aſylorum aliquando abolitum, ib. n. 46.
Regula generalis ad vitandos, & caſtigandos abuſus prætextu immunitatis Eccleſiæ commiſſos, ib. n. 51.
Antentio Aſylorum, ib. n. 52. & ſeqq.
Qui excludantur ab immunitate Aſylorum, ibid. num. 56. & ſeqq.
Quive illa gaudeant, ib. n. 62.
Ita ad Aſylum confugientes immunes ſunt, ut non poſſint à Clericis, vel Regularibus expelli ab eorum Eccleſiis, Conventibus, ac domibus gaudentibus immunitate, aut à Conventibus

rejici ad Eccleſias, ſed debent ab eis defendi, ibid. n. 63.
Confuga non habens ullo modo unde ſuſtentetur, debet ſuſtentari ab Eccleſia, ad quam confugit, ib. n. 64.
Si confugæ non ſervant debitam reverentiam Eccleſiæ, quid ſit agendum, ibid. n. 65. & ſeqq.
De facultate quoad extractionem bonorum ab Eccleſia, ib. n. 69. & ſeqq.
Principum expoſtulationes de immunitate Aſylorum, ib. n. 72.
Eis occurritur, ib. & n. ſeqq.
De confugiente ad Eccleſiam etiam ligato catenis, ib. n. 75.
Cum armis prohibitis, ib. n. 76.
Pro debito civili, ib. n. 77.
Dum ducitur ad ſupplicium, ibid. n. 78.
De exeunte cum ſalvo conductu, ibid. n. 79.
De Eccleſiaſticis confugientibus ad loca immunia, ib. n. 80.
De innixo ſtipiti portæ Eccleſiæ, ibid. n. 81.
De adhærente muris Eccleſiæ, ibid. n. 82.
De evadente è manibus ſatellitum, & adhærente valvis Eccleſiæ, ibid. n. 83.
De eo, qui in actu carcerationis cohærebat valvis Eccleſiæ unico pede, & unica manu, ibid. n. 84.
De tenente annulum valvarum Eccleſiæ, ibid. n. 85.
De capto à ſatellitibus in janua Conventus, ib. n. 86.
De capto in platea cathedralis Eccleſiæ, ibid. n. 87.
De confugiente ad Eccleſiam cum ſatellitibus, ibid. n. 88.
De carcerato ſequente, ac manu tenente fimbriam veſtis ſacerdotis redeuntis ad Eccleſiam cum Sacramento Euchariſtico, ib. n. 89.
De aſſociante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ibid. num. 90.
De condemnato ad ſupplicium mortis, effringente carceres, non autem compedes, confugiente ad Eccleſiam, ib. n. 91.
De furante in Eccleſia, ib. n. 92.
Quod non poſſint confugientes retineri in Eccleſia in compedibus, ib. n. 93.
De condemnato ad triremes confugiente è carcere ad Eccleſiam, ib. n. 94.
De probatione ſufficiente ad gaudendum, ibid. n. 95.
De litteris pro ejectione delinquentium à loco immuni, ib. num. 96.
De bonis decoctorum, ib. n. 97. ac ſeqq.
De ipſis decoctoribus, ib. n. 99.
De decoctoribus regiæ Cameræ, ib. n. 100.
De Clericis ad Eccleſias confugientibus, n. 101. & 110.
De confugiente pro debito civili, ib. n. 102.
De capellis privatorum, ib. n. 103.
De matre occidente filium infantem, ib. n. 104.
De procurante abortum medicamento exitiali, ib. n. 105.
De vulnerante in Eccleſia, ib. n. 106.
De elapſo è manibus ſatellitum confugiente ad Eccleſiam, vel apprehendente parietem, aut feras valvarum, ibid. n. 107.
De comprehenſo per locum ſacrum ducto, ib. n. 108.
De attentante mutilare, vel occidere in Eccleſia, non ſecuto effectu, ib. n. 109.
De modo procedendi in materia immunitatis, ib. n. 111.
De infidele, ſive ſervo, ſive mancipio ad Eccleſiam confugiente, ib. n. 112.
De graſſatoribus, ib. n. 113.
De monetariis, ib. n. 114. & ſeqq.
De ſatellitibus cuſtodientibus reos ad Eccleſiam confugientes, ib. n. 117.
De cuſtodia confugientibus non permittenda, ibid. num. 118. ac ſeqq.
De capellis, ſive Eccleſiis in arcibus, ſive caſtellis exiſtentibus, ib. n. 121.
Aſylorum abuſus, tom. 9. conſ. 141. n. 6.
Nonnulla ſublata, reſtringenda, ib. & num. ſeqq.
Aſyla veteris teſtamenti quid præfigurabant, ib. n. 8.
Quatenus tolerari debeant aſyla, ib. n. 10.
An ſolis Græcis conceſſa, ib. n. 25.

ATTENTANS, ATTENTATA, ATTENTATUM.

Attentans extrahere reum ab Eccleſia, effectu non ſequuto, an poſſit puniri, tom. 1. conſ. 469. n. 1.
Criminis attentati pœna, tom. 9. conſ. 18. n. 19.
Attentans homicidium proditorium, an gaudeat immunitate Eccleſiæ, ib. n. 42. & ſeqq.
Quid de attentante aſſaſſinium, ib. n. 50.
In quibus caſibus puniatur affectus, non ſequuto effectu, to. 9. conſ. 24. n. 4.
De attentato latrocinio publico, tom. 9. conſult. 28. n. 3.
Attentata reſultant non modò reſpectu ſententiæ poſt appellationem interpoſitam, ſed etiam reſpectu executionis ejuſdem ſententiæ, tom. 9. conſ. 176. n. 9.
Attentata revocanda poſt appellationem, ac inhibitionem præſentatam, ib. n. 18. & ſeqq.
Quomodò inſtandum à Regularibus pro revocatione attentatorum, & pro demolitione totius fabricæ novi Conventus ſive novæ Eccleſiæ aliorum Regularium, tom. 10. conſ. 12. num. 43.
Quid educi debeat pro comprobatione hujuſmodi attentatorum, ib. n. 44. & ſeqq.
Etiam Eccleſia ædificata poſt novi operis nunciationem demolienda eſt, ib.
Attentata ante omnia revocanda, ib. n. 48. & 50.
Quid ſi nunciatio facta non fuerit in faciem loci, ibidem n. 49.
An nunciatio contemni poſſit, tanquam injuſta, ib. n. 50.
Quidve ſi fundus, ſive murus ſit Regularium, ib. n. 51.
An ſuffragetur excuſatio aliqua, ib. n. 52.
Quid ſi allegatur privilegium conſtruendi hujuſmodi Conventus, Eccleſias, ib. n. 53.
Vel prætenſus conſenſus aliorum Regularium, ib. n. 54.
Attentatorum prætenſio quomodo ceſſaret, ib. n. 66.
De interdicto nihil innovandi, ib.
De attentatis poſt inhibitionem, ib.
Pro excluſione attentatorum ſumenda eſt omnis poſſibilis interpretatio, ib. n. 67.
Maximè dum attentata prætenduntur ad effectum devolutionis, ib. n. 60.
Quid ſi conſtiterit de bono jure Regularium ædificantium, ib. n. 69.
Proceſſus ad ulteriora poſt recuſationem cauſæ, non ſolum inducit nullitates, ſed etiam reddit attentata omnia inde ſequuta, tom. 10. conſ. 19. n. 5.
Quidquid ſit poſt appellationem à ſententia ſuper electione dicitur de facto attentatum præſumptum, ib. n. 10.
Per attentata offenditur majeſtas Judicis, qui punire poteſt, tom. 10. conſ. 28. n. 12.

ATRIUM.

Quænam pars domus, tom. 4. conſ. 94. n. 5.

ATTESTATIO, vid. *Teſtificatio*, *Fides*.

Atteſtationes fide dignorum, etiam non juratæ, ac defunctorum, quam habeant authoritatem, tom. 4. conſ. 42. num. 40.
Extrajudiciales quatenus probent, tom. 4. conſult. 128. num. 18.
Æquiparantur juramento, tom. 4. conſult. 219. n. 4.
Quem prbationis gradum conſtituant, tom. 4. conſ. 177. n. 9.

AUCUPIUM, vid. *Venatio*.

AUDIENTIA, vid. *Excommunicatio*.

Audientiæ denegatio an propriè ſit pœna, tom. 1. conſ. 55. n. 9. 15. & 22.
Excommunicatis omnibus Monachis unius Monaſterii, ſi unus abſolvatur, ei non eſt deneganda audientia pro Monaſterio, tom. 9. conſult. 12. num. 1.

AUDITOR CAMERÆ APOSTOLICÆ, vid. *S. Officium*.

Ejus poteſtatem S. Congregatio ſuper Epiſcopis, & Regularibus, ac Immunitatis Eccleſiaſticæ moderatur, tom. 1. cons. 9. per totam.
An ſit de ejus pertinentibus cognoſcere de altercatione jurisdictionum inter Judices, tom. 1. cons. 27. num. 1.
Eiuſdem inhibitiones abuſivæ, ibid.
Hac de re praxis ibid.
Non poteſt dare abſolutionem à cenſuris ex cauſa violatæ immunitatis Eccleſiaſticæ, tom. 2. cons. 59. num. 14. & cons. 60. n. 29. & 32.
Ne quidem cum reincidentia, ib. n. 15.
Neque concedere inhibitiones, ib. & n. 16.
Ideoque Epiſcopi non debent attendere in materia Immunitatis Eccleſiaſticæ illius inhibitiones, ib.
Declarationes de hac re S. Congregationis, ib.
Ejus Locumtenens non poteſt abſolvere excommunicatos ob non ſolutionem decimarum, ib. n. 20.
Neque ab excommunicatione reſervata, ib. n. 32.
An, & quatenus concedere poſſit inhibitiones, & appellationes in cauſa violationis Immunitatis Eccleſiaſticæ, tom. 2. conſ. 60. à n. 28.
Ejus inhibitiones num attendendæ in cognoſcendis fraudibus à Clericis commiſſis adverſus æſtimum Univerſitatum, to. 3. conſ. 2. n. 33. & ſeqq.
Eſt comprehenſus in decreto S. Concilii Tridentini de agitandis cauſis in prima inſtantia coram Ordinariis, ib. n. 34.
Ejus juriſdictio in materia Sacrorum Rituum poteſt declinari, tom. 3. conſ. 68. n. 8.
Etiam ſi judicium ſit inchoatum, & inhibitiones ſint emanatæ, ibid.
S. Congregationis ſuper hac re Declarationes, ib.
Ejus juriſdictio in ſpiritualibus, ac concernentibus curam animarum, exemptionem, & interpretationem S. Concilii Tridentini, to. 4 conſ. 206. n. 52.
Quatenus quis dicatur conſenſiſſe juriſdictioni Auditoris Cameræ Apoſtolicæ, to. 5. conſ. 11. n. 16.
Quid ad hoc requiratur, ib.
Quomodo cenſeatur, quod quis eum adiverit tanquam Judicem Eccleſiaſticum potius, quàm tanquam laicum, ib.
Ejus locus apud Cardinalem Legatum, etiam in propriis diœceſibus Ordinariorum, to. 5. conſ. 12. n. 80.
Quas abſolutiones à cenſuris poſſit concedere, to. 6. conſ. 19. n. 50. ac ſeqq.
Quid de monitoriis, ac inhibitionibus ab eo confeſſis in cauſis violatæ libertatis, vel immunitatis Eccleſiaſticæ, ibid. & n. 55. ac ſeqq. & n. 60.
Quomodo procedere debeat contra inſordeſcentes in ſententia excommunicationis, aliiſque cenſuris Eccleſiaſticis, tom. 7. conſ. 18. n. 6.
In Auditore Cameræ Apoſtolicæ an habeat locum diſpoſitio S. Concilii Tridentini quoad obligationes Camerales, tom. 8. conſ. 121. n. 7.

Auditor Cameræ Apoſtolicæ in materia juriſdictionis, ac immunitatis Eccleſiaſticæ caret juriſdictione, tom. 9. conſ. 3. n. 1.
In hac re praxis, ibid.
An, & quatenus abſolvere poſſit à cenſuris incurſis ob violatam juriſdictionem, exemptionem, & immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. num. 2.
Auditor Cameræ, aliique Judices nequeunt reos ab Eccleſia extrahere, tom. 9. conſ. 10. num. 4. & 6.
Ejus poteſtas an ſit ordinaria, ibid. num. 5.
Quando habeat facultatem cognoſcendi cauſas in prima inſtantia, ibid. & num. 6.
Propter tranſportationem actorum ad Auditorem Cameræ, etiam in caſu, quo non eſſet cauſa devoluta, eſt retinenda in Curia, tom. 9. conſ. 43. num. 19.
Cauſæ, quę agitantur in tribunali Auditoris Cameræ, non remittuntur ad partes, ibid. num. 60.
Monitoria cum inhibitione Auditoris Cameræ Apoſtolicæ ſuper donationibus fraudulentis Clericorum, tom. 9. conſ. 47. num. 1. & ſeqq.
An valida, & juſta, ibid. & num. 5.
Auditor Cameræ Apoſtolicæ non poteſt in præjudicium ordinariorum, ac partium decernere monitoria in prima inſtantia, ibid. num. 3.
Neque extrahere collitigantes ab eorum domicilio, ibid.
Neque ferre contra illos ſententias per contradictas, ibid.
Non eſt Judex competens forenſium, ibid.
Cur id ſancitum, ibid. num. 3.
Quatenus poſſit cognoſcere cauſas in prima inſtantia, ibidem. num. 3.
Ejus ſententiæ in Univerſitates, & Capitula quatenus nullæ, ibid. num. 4.
Ejus monitoria debent intimari, ibid.
Privilegia conceſſa Auditoribus S. Rotæ Romanæ, cur ſint irrevocabilia, tom. 9. conſ. 58. num. 3.

AUDITOR PAPÆ.

Cauſas reſolutas, vel pendentes in S. Congregatione, ſimpliciter remittere debet ad eandem S. Congregationem, tom. 2. conſ. 60. num. 19.

AUGUMENTUM.

Pars augumenti cui debeatur, tom. 4. conſ. 201. num. 34.

AULA.

Ejus appellatione quid intelligatur, tom. 4. conſ. 94. num. 4. & ſeqq.

AURORA.

Tempus auroræ, tom. 6. conſ. 98. num. 13.
Ejus duratio, ibid.
Hora ante auroram conceſſa ex privilegio quatenus poſſit anteponi, tom. 7. conſ. 53. num. 10.
Quod tempus pro aurora ſit accipiendum, ibid.
Celebrare ante auroram, ibid.
Quatenus rubricæ aſſignent auroram pro celebratione Miſſarum, tom. 8. conſ. 84. num. 9. & ſeqq.

AVOCATIO, vid. *Cauſa*.

AURUM, vid. *Chimicum*.

AUTHENTICON, vid. *Scriptura*.

Quid, tom. 1. conſ. 137. num. 12.
Documentum authenticon quid importet, ibid. num. 7.
An idem, cum authorato, tom. 1. conſ. 202. num. 3.
Authentici appellatio quid complectatur, tom. 9. conſ. 82. n. 3.
An idem ac ſcriptura privata, cui fides adhibetur, ibid. num. 1. & ſeqq.

AUTHORES, vid. *Hiſtorici*.

Authoribus quatenus ſtandum ſit, tom. 1. conſ. 112. num. 27.

AUTOGRAPHA, vid. *Originalia*.

AXIOMATA.

Qui per alium facit, per ſe ipſum facere cenſetur, quomodo id intelligatur, tom. 9. conſ. 22. num. 32. & ſeqq.
Quæ diverſa ſunt inter ſe, & diverſos ad fines tendunt, alterum ab altero non dependet, ſed utrumque ad tertium quippiam redigendum eſt, tom. 9. conſ. 67. num. 197.

B

BACCALAUREI, vid. *Provinciales*.

An, & quatenus eligi poſſint in Provinciales, tom. 10. conſ. 38. num. 1. & ſeqq. ac n. 7. & ac n. 23. & ſeqq.
Quid probandum ſit quod, Baccalaureus non fuerit unquam electus in Provincialem, ib.
Baccalaurei etymologia, ib. n. 27.

BALDACHINUM, vid. *Princeps*, *Exequiæ*, *Epiſcopus*, *Regulares*.

Quo jure prohibeatur Principibus in Eccleſia erigendum, to. 1. conſ. 7. n. 17.
Quo pacto illis debeatur, ib. n. 18. & 21.
Quibus competat, ib. n. 19. & 20.
Imperatori, vel Regi in proprio Regno conceditur, præſente Summo Pontifice, ib. n. 21.
Hac in re perſiſtendum conſuetudine, ib. n. 22. & ſeqq.
Etiamſi collocatum ſit in presbyterio, ib. & n. ſeqq.
Prohibetur ejus nova erectio, toleratur antiqua, ib. n. 32.
Tranſit in ſucceſſores jure præeminentiarum, ib. n. 35.
Poſſunt Abbates illud erigere, tom. 3. conſ. 12. n. 1.
In quibus anni feſtivitatibus, ib. n. 2.
An poſſint eodem tempore manere in Eccleſia duo baldachina ib. num. 4.
Quibus Principibus permiſſum, ib.
Prohibitum ſæcularibus in Eccleſia, tom. 8. conſult. 54. num. 8.
An Abbates regulares poſſint uti baldachino intra numerum trium vicium die, qua ſolemni ritu in ſuis Eccleſiis celebrant exequias Principum, tom. 7. conſ. 44. à num. 2.
Incurrantque cauſa talis uſus aliquas cenſuras, ib. num. 12. & ſeqq.
Peccentque mortaliter, ib.
Et cenſuræ poſſint infligi, ſeu declarari ab Epiſcopis ibid. à num. 19.
Qui uſus baldachini pro Abbatibus licitus, ib. n. 1.
Ejus uſus cur Abbatibus aliquibus vicibus permiſſus, ibid. num. 2.
Simul ac eodem tempore in eadem Eccleſia non poſſunt erigere baldachinum Abbas, & Epiſcopus, ib.
Quibus diebus & quoties Abbatibus conceſſus, ib. n. 3. & ſeqq. ac num. 9.
Epiſcopis ſolum de jure permittitur erectio baldachini, etiam in Eccleſiis Regularium, ib. n. 9.
Uſus baldachini an propriè ſit jus Epiſcopale, ib. n. 15.
Decretum de baldachino Epiſcopi erigendo in Eccleſiis Regularium, tom. 10. conſ. 106. n. 20.
Explicatur, ib.

BANNITUS, vid. *Exul*.

Ob crimen læſæ majeſtatis, quando poſſit impune occidi, to. 2. conſ. 62. num. 4.

BAPTISMUS, BAPTIZATUS, BAPTISTERIUM, vid. *Turcæ*, *Judæi*, *Apoſtatæ*, *Miſſionarii*, *Hæreticus*.

Baptiſmus non tribuit impunitatem corporalem, to. 1. conſ. 91. num. 1.
Nec tollit pœnam delicti, ib. n. 2.
An poſſit in extrema neceſſitate conferri puero nondum in aliqua parte ſui corporis nato, *integra* conſ. 153. tom. 1.
Quibus ab Eccleſia adminiſtretur, ib. n. 4.
Quando ſub conditione dandus, ib. n. 8. & 33. ac ſeqq.
Nativitas, qua in eo naſcimur, quæ ſit, ib. n. 15.
Validè conficitur, quando aqua capillos ſolummodo, aut umbilicum, aut excrementa fœtui conjuncta tangit, & non immediatè aliam aliquam corporis partem, ibidem num. 29.
Quid de baptiſmo collato in ſecundina, ib. n. 31. & ſeqq.
Baptiſmi probatio in beatificando an, & quatenus ſit facienda, tom. 4. tota conſ. 73.
Quomodo probetur per teſtes, ib. n. 1. & ſeqq.
Quid de baptiſmo defuncti, ib. n. 3.
Ex quibus probetur, ib. à n. 4.
Baptiſterium quid, tom. 4. conſ. 77. n. 1.
An, abſente Parocho catholico, presbyteri ſchiſmatici poſſint baptizare filios Catholicorum, tom. 4. conſ. 139. n. 5.
Et cum quibus conditionibus ib.
In caſu neceſſitatis quis baptizare poſſit, ib.
An ſit verus baptiſmus ille, qui ſuſcipitur cum fine ſuperſtitioſo ita, ut non ſit iterum conferendus ſub conditione tom. 4. conſ. 140. num. 9.
De baptiſmo quoad miniſtros, & patrinos hæreticos, quoad apoſtatas à fide, quoad captivos, quoad illum reiterantes, fingentes infideles, & quoad partus confictos, multa compendio, ib. num. 12.
An baptizatus invalidè, redeundo ad veterem ſectam, ſit dicendus apoſtata, tom. 4. conſ. 19. à n. 1.
Fons baptiſmalis an ſit de eſſentia parochialitatis, tom. 4. conſ. 3. num. 13.
Ad ejus benedictionem in Eccleſia non matrici quatenus Parochi cogi poſſint, tom. 4. conſ. 20.
An aqua roſacea, aliique humores è floribus, herbis, frondibus expreſſi, ſudor, lacrymæ, urina, ſputum, & id genus alia ſint apta materia baptiſmi, ſaltem in caſu neceſſitatis, tom. 4. conſ. 212. à n. 1.
Alia, tom. 2. conſ. 7. paſſim.
Judæi, vel infideles ad baptiſmum cogi non debent, tom. 5. conſ. 13. n. 107.
Quibus conferendus, ib.
Infidelem invitum baptizare eſt ſacrilegium, ib.
Ex conceſſione baptiſmi tempore interdicti conceditur etiam chriſma tom. 7. conſ. 7. n. 5.
Poteſt ab Epiſcopo conferri in Eccleſiis parochialibus Regularium, ib.
An ſacerdos interpellatus debeat, ſtantibus cenſuris ab hæreticis inflictis, etiam extra periculum mortis baptizare nothos hæreticorum, quibus miniſtri baptiſmum denegant, donec ſolitam parentes impleverint publicam pœnitentiam, ib. n. 5.
Quatenus parentes catholici poſſint permittere, ut eorum liberi baptizentur à miniſtro hæretico, tomo 7. conſ. 55. num. 2.
An liceat conferre cæremonias baptiſmi filiis catholicorum baptizatis ab hæreticis miniſtris, ib. n. 9.
Et hæreticis ad fidem converſis, ib.
Et liberis, quorum pater hæreticus eſt, ib.
Et baptizare filios ſpurios hæreticorum, ib. n. 13.
Epiſcopus an prohibere poſſit ſub pœna excommunicationis, quod nemo baptizare poſſit adultum, cujus non percipit idioma

tom. 7. conf. 56. num. 2.
Qui cathechismus in baptismo requiratur, ib. & n. seqq.
Præcipuè in adultis, ib. n. 5.
An catechesis in baptismo sit de iure divino, ib.
Quatenus præmittenda, ibid. n. 6. ac seqq.
Cautio, ib. n. 8.
An baptizari debeant parvuli ex matre catholica, patre verò infideli, quando missionarii, parentibus sæpe opponentibus gravi metu concutiantur, tom. 7. conf. 57. n. 5.
An & quatenus admittendi sint Turcæ, vel schismatici ad suscipiendum in baptismate Catholicorum filios, vel an saltem catholicus cum Turca possit admitti, ib. n. 7.
Sacerdotes catholici supplere possunt, ac tenentur baptismi cœremonias, quoties hæretici post suam ad fidem catholicam conversionem illas suppleri postulant, to. 7. conf. 59. n. 1.
Hujusmodi cœremoniæ pertinent ad publicam fidei professionem, ibid.
Quatenus necessariæ, ibid.
Cœremoniæ in baptismo an, & quatenus omitti possint, tom. 8. conf. 69. n. 1.
An sint de necessitate Sacramenti, an verò præcepti, ib.
Baptismus extra Ecclesiam quatenus prohibitus, ib.
Ejus cœremoniæ cur institutæ, ib. n. 2.
Collatus captivis quatenus eximat illos à servitute, tom. 8. conf. 71. n. 1.
Pœnæ in baptismum reiterantes, tom. 8. conf. 77. n. 20.
Quatenus administrandus sub conditione, tom. 8. conf. 103. num. 1.

BAPTISTERIUM, vid. *Immunitas*.

Quandoque ab Ecclesia separatum, tom. 6. conf. 27. n. 16.

BARO, vid. *Regalia*.

Ejus dignitas, tom. 1. conf. 154. n. 3.
Obligatio, ib. n. 4.
An habeat majestatem, ib. n. 5.
An in eum committi possit crimen læsæ majestatis, ib.
Habens tantum causas criminales in loco, cujus jurisdictio est alterius, non potest vexillum suum nundinarum explicare, tom. 2. conf. 31. num. 5.
An Bulla Baronum comprehendat cessionem translativam, tom. 9. conf. 106. n. 1. & seqq.
Quomodo hucusque intellecta, ibid. num. 4.
Cui dicta Bulla non fecerit mentionem de regressu ad primæva jura, ib. n. 6. & 7.

BASILICA.

Basilicæ appellatio quando frequens esse cœperit, tom. conf. 98. num. 10.
Qui domus sic dicta, ibid.
Quid, ibid.
Cur ædificatæ, ibid.
Translatum ejus nomen ad ædem sacram, ibid. n. 17.
Quis omnium primus Basilicas Romæ exornare cœperit, ib. num. 24.

BEATIFICATIO, BEATITAS, BEATUS, BEATIFICATUS vid. *Canonizatio*, *Veneratio*.

Titulus Beati, sive Sancti in libris, ac alibi prolatus, an arguat cultum, tom. 1. conf. 79. à num. 1.
An sit verbum æquivocum, ibid.
Quando videatur referendus ad venerationem religiosam, Eius effectus, ib. num. 2.
Absolutè non est admittendus, ib.
Quatenus permittatur, ib.
Sumitur æquivocè, ib. n. 3.
Aliquando sumitur pro beato, beatitudine cœlesti, ib. n. 4.
Interdum accipitur ratione dignitatis, vel muneris, ib. n. 5.
Quibus attributus, ib.
Adjectivatur aliquando in persona ratione boni, seu fœlicitatis, in qua in hac vita fruitur, ib. n. 6.
Item in persona ad indicium honoris, ib. n. 7.
Nihil certi constituit quoad cultum, ib. n. 11.
Quando dumtaxat sit indicativum sanctitatis, ib.
Ad probationem venerationis desideratur immemorabilis, & centenarius temporis cursus, ib.
Quid si prolatus sit panegyricè, ib. n. 12.
Est apponendus cum protestatione in libris, de servis Dei tractantibus, ib.
Quid de illis, qui scripserunt ante editionem decretorum Urbani VIII. ib.
Connumeratur inter honores, quos Ecclesia tribuit Canonizatis, tom. 1. conf. 244. n. 11. & 13.
Beatificationis effectus indultæ à Summo Pontifice, tom. 4. conf. 53. num. 1.
Quomodo distinguatur à Canonizatione, ibid. & seqq.
An censeatur concessus titulus Beati alicui servo Dei, si à Summo Pontifice scriptura sua privata nuncupetur Beatus, tom. 4. conf. 45. num. 1.
Titulus Beati quomodo concedendus, ibid.
Non beatificato quænam orationes, antiphonæ, responsoria, officium, Litaniæ recitari possint, tom. 4. conf. 46. à num. 1.
In indultis Beatorum quid concedatur, ibid. num. 10. & seqq.
Beatus an possit appellari Sanctus. ibid. num. 11.
An & quatenus baptismi probatio in beatificando sit facienda, tom. 4. conf. 73. à num. 1.
Beati sunt inæquales in beatitudine essentiali, tom. 4. conf. 105. num. 1.
Habent aliqui beatitudinem accidentalem, ibid.
Eorum aureolæ, ibid.
Eorum characteres propriæ excellentiæ, ibid. num. 2.
Quanti faciendi sint effectus beatitatis indultæ à Summo Pontifice alicui beato, tom. 4. conf. 53. num. 1.
Honores, qui Beato exhiberi possunt, ibid. num. 2.
Quomodo ei competat, ibid. num. 3.
Quantæ sint efficaciæ lectiones alicujus Beati, approbatæ à Pontifice ad effectum illius Canonizationis, tom. 4. conf. 62. à num. 1.
Beatificati acta conceduntur legi in Ecclesia, ibid. num. 1.
Qualis cultus Beatis concessus, & qualis prohibitus, tom. 4. conf. 63. num. 2.
Beatificati an describendi in Martyrologio Romano, ibidem num. 4.
An apponens diadema capiti Beatis, vel eum vocans Sanctum transgrediatur limites beatificationis, tom. 5. conf. 25. à num. 1.
Beatificati, & canonizati imago quomodo depingi debeat, ib. à num. 1.
Beatificato an, & quatenus tribuendum sit nomen Sancti, ibid.
Quinam cultus Beatis adhuc non canonizatis præstari possit, tom. 7. conf. 27. à num. 1. & seqq.
Beatificatio quid, ibid. num. 3.
An & quatenus in publicis litaniis liceat Beatum invocare, ibid. num. 8. & seqq.
De eorum Imaginum ac Reliquiarum delatione, ibid. n. 18.
Deque institutione diei festi, ibid. num. 20.
Ad hæc decreta Apostolica, ibid. à num. 22.
Ut processus beatificationis, & canonizationis ritè formetur, quid præcipuè requiratur, tom. 9. conf. 188. n. 1. & seqq.
Ubi de relevantia probationum virtutum, ac miraculorum, ac de defectibus, qui non irritant, neque dim inuunt validitatem, & relevantiam ejusmodi processus, deque nova remissoria, ib.
Servandum est, ut Judex, coram quo formantur processus, habeat, veram, & legitimam jurisdictionem, ibid num. 2.
Quid de jurisdictione trium Episcoporum in causis beatificationis, vel canonizationis à S. Congregatione, vel à Summo Pontifice designatorum, ibid. num. 2.
Quid debeant Judices, & Commissarii Sedis Apostolicæ in hujusmodi causis observare, ibid. num. 4.
Debet constare de legitimatione actoris, ac ejus procuratoris, ibid. num. 5.
Constare etiam debet de legitimatione procuratoris, vel subpromotoris fidei, ibid. num. 6.
Quomodo examinandi sunt testes, ibid. num. 7.
Quid inquirendum in virtutum examine, ibid. num. 8.
Præter virtutum excellentiam requiruntur miracula, ibidem num. 9.
De relevantia probationum virtutum, ac miraculorum, ibid. num. 10.
Miracula ex quibus corroborentur, ibid. num. 11.
Ex quibus aliis releventur probationes, ibid. n. 12. & seqq.
Quid de defectibus processus, ibid. num. 14. & seqq.
In dubio facti, an sint observatæ omnes circumstantiæ, etiam minimæ pro constructione processus, præsumendum est Commissarios ritè, ac rectè illos construxisse ib. n. 19.
Quid agendum si in formatione processus Sanctitatis, & Miraculorum, reperti fuerint aliqui defectus, ib. n. 20. & 22.
In causa beatificationis, vel canonizationis, an agatur de aliquo præjudicio, ibid. num. 21.
Causæ beatificationis, & canonizationis comparantur causis civilibus, ibid. num. 22.
An apponendo diadema capiti alicujus Beati, ac exhibendo illi, vel subscribendo illius imagini titulum Sancti, transgrediantur limites Beatificationis, tom. 10. conf. 188. n. 3.
An aliqua lege prohibeatur pingi Beatus cum diademate, ib. num. 4.

BEATITUDINES.

Quid sint, tom. 2. conf. 12. num. 2.
In quo consistant, ibid.
Earum numerus, ibid. num. 3.
Promissiones, ibid.
Quomodo correspondeant donis Spiritus Sancti, ibid. num. 4.
Beatitudo formalis in patria, tom. 1. conf. 79. num. 4.
An reperiatur in hac vita, ibid. num. 4.
In quo consistat, ibid. num. 9. & seqq.

BEGUINÆ.

A quo sic denominatæ, tom. 2. conf. 65. num. 1.
Quis eas instituit, ibid. num. 13.
Earum status damnatus, ibid.
Et quatenus, ibid. num. 14.
Earum hæreses, ibid.
Tolerantur, ibid. num. 2.
Adhuc extant, ibid. num. 13.
Quomodo approbatæ, ibid.

BELLUÆ.

Quomodo ferantur ad voluptatem, tomo 9. consult. 24. num. 7.

BELLUM, vid. *Ecclesiastici*, *Colonia*, *Privilegium*, *Fœdus*, *Residentia*.

An, attenta necessitate belli, Coloni, pensionarii, conductores, censuarii, ac inquilini Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum compelli pos-

possint ad solutionem eorum, quæ tangunt dictorum colonorum personas, eorumque colonicam portionem, non obstante immunitate eis concessa per privilegia Regum, vel Principum, tom. 9. consult. 68. à num. 1.
An bellum sit Christianis licitum, tom. 9. conf. 68. num. 28. & seqq.
Illudque gerere possint contra Turcas, ibid. num. 34. & seqq.
Et contra hæreticos propter solam hæresim, ibid. n. 40. & seqq.
Et an, & quatenus bellum licitum sit, ibid. num. 47. & seqq.
Omne bellum, susceptum à Superiore, præsumitur justum ib. num. 2.
Bellum omne susceptum ab inferiore regulariter præsumitur injustum, ibid.
Etiamsi ab Imperii principibus suscipiatur, ibid.
Quatenus Principes Imperii bellum gerere possint, ibid.
Bellum an ex natura sua illicitum, ibid. num. 47. & seqq.
Quando necessarium, ibid. num. 65. & seqq.
An in belli justi subsidium fas sit, alios etiam infideles advocare ibid. num. 67. & seqq.
Ut bellum justè geratur, quid discutiendum, ibid. nu. 70. & seqq.
An bellum mala intentione gestum, si alioquin justum sit, pariat obligationem restituendi damna illata, ibid. num. 72.
An Principes Christiani possint in bello implorare auxilium à gentilibus, & infidelibus, & cum eis fœdus inire, ut in bello se mutuò juvent adversus Principes Christianos. tom. 9. conf. 185. a num. 1. & seqq.
Inducit necessitatem causantem, ut illicita licita fiant, tom. 10. conf. 11. num. 22.

BENEDICTIO, vid. *Cardinalis*.

Benedictio puerperæ ad quem pertineat, tom. 5. conf. 76. à num. 1.
Ac nuptiarum, ibid. num. 16.
Palmarum benedictio ad quem pertineat, tom. 9. conf. 109. num. 5. & seqq.
Quid de consuetudine, ibid. num. 6. ac seqq.
Benedictio solemnis à quibus concessa, tom. 10. conf. 117. n. 48.
Quibus, ac quomodò competat, ibid. num. 49. & 58.
De benedictione, quæ datur à Sacerdote in fine Missæ, ibid. num. 50.
De benedictione solemni, ibid.
Quis illam dare possit, ibid. & num. 51.
An qui illa dare nequit, incurrat irregularitatem, si dederit, ibid.
Solemnem benedictionem quinam impartire possit, ibid. num. 55. & seqq.
Benedictio etiam solemnis in Ecclesia non denegatur Ordini Diaconali, ibid. num. 59. & seqq.
Et qua auctoritate, ibid. num. 61.
Facultas benedicendi solemniter an sit solius Ordinis Episcopalis, ibid. num. 62.
Usus Romanus, in hac re, ibid. num. 63.

BENEFICIUM, BENEFICIATUS, vid. *Unio*, *Ætas*, *Jurpatronatus*, *Clericus*, *Seminarium*, *Hora Canonica*, *Concursus*, *Parochia*, *Pœna*, *Ecclesia*.

Beneficia curata patronatus Ecclesiastici an conferenda prævio concursu, tom. 1. consult. 1. num. 48.
Alteri unita an requirant scientiam, ætatem, ordinem, tom. 1. conf. 19. num. 1.
An conferri possint Canonicis Regularibus, tom. 1. conf. num. 44. per tot.
Monachis ibid.
Illud, quòd sæcularia Regularibus non sint conferenda, quomodo intelligatur, ibid. num. 12.
Eorum unio, vid. Unio.
Ut mutent statum, quid requiratur, tom. 1. conf. 87. num. 20. & seqq.
In ipsis attenditur ultimus status, tom. 1. consult. 90. num. 6.
Sæcularia possunt esse in Ecclesiis regularibus, ibid. num. 16.
In iis præferendi, qui sunt de gremio ejusdem Ecclesiæ, to. 1. conf. 91. num. 4.
Eorum pluralitas quo pacto prohibeatur, tom. 1. conf. 130. num. 28.
Quando dicantur curata, tom. 1. conf. 141. à num. 1.
Electi in Episcopum quando & quo pacto vacent, tom. 1. consult. tota 160.
Unita transeunt cum suo onere, tom. 1. conf. 223. num. 10.
An ea consequi possint Sacerdotes professi Ordinum militarium, tom. 1. conf. 254. n. 1.
Seminario quomodo unienda, tom. 1. conf. 180. n. 1.
Simplex de jurepatronatus laicorum, cum quo fuit quis ordinatus, donec provideatur de Curato, an vacet ipso jure, illo obtento, tom. 1. conf. 359. n. 1.
Provisus ex errore de spectantibus ad collationem Papæ, an remaneat excommunicatus, tom. 1. conf. 384. n. 1.
An & quo pacto beneficium vacet per assumptionem status incompatibilis Clericatui, tom. 2. tota conf. 2. signatè n. 11.
An sit valida collatio beneficii facta Clerico exercenti Sacros Ordines malè perceptos ante ratificationem sui Episcopi, tom. 2. conf. 66. n. 7. & 8.
An & quibus conditionibus beneficiatus gaudeat privilegio fori, ac aliis privilegiis clericalibus, tom. 3. conf. 6. à n. 1.
Quid si beneficium sit valdè tenue, ibid. n. 8.
An requiratur possessio beneficii, ibid. n. 9. & seqq. Ubi declarationes S. Congregationis.
Quis propriè dicatur habere beneficium, ibid. n. 10.
Quid de habente beneficium in spe, ibid. n. 13.
Quidve de collatione invalida, ibid. n. 14.
Habens in una diœcesi beneficium an, & quatenus ordinari possit ab Episcopo dictæ diœcesis, tom. 3. conf. 13. à n. 1.
Et an sit ordinandus indigeat litteris testimonialibus sui Ordinarii ibid. num. 13.
Habens in diœcesi beneficium, sit diœcesanus illius, ib. n. 2. & 6.
Quid si beneficiatus actu abesset à loco beneficii, ib.
Domicilium acquisitum ratione beneficii quando finiatur, ibid.
Quid si beneficium non requirat residentiam, ib.
Quid si beneficium sit tenuè, ib. n. 3.
Ac tenuissimum, ib.
Quid in ordine ad privilegium fori, ib.
Declarationes in hac re S. Congregationis, ib.
Quid etiam si conferatur extero in fraudem, ib.
Quale sit tenuissimum, ibid. n. 5.
Quale tenue, ibid.
Quid in beneficio simplici, vel respectu loci, vel respectu diœcesis, ibid. n. 6.
Quid requiratur, quòd habens beneficium, dicatur habere domicilium, ib.
Habitatio quomodo inducat in beneficiato domicilium, ibid.
Quid in beneficio manuali, & ad nutum amovibile, ibid.
Et in beneficium habente non in titulum, sed in commendam perpetuam ibid. n. 7.
Quid si sit beneficium, propter quod recipit ordinem, sive non, ibid. num. 8.
Requiritur possessio pacifica beneficii, ibid. n. 12.
Declaratio hac in re S. Congregationis, ibid. n.
Quæcunque promissio, per quàm directè, vel obliquè aperiri potest via ad beneficia vacatura, est irrita, tom. 3. conf. 30. n. 2.
Beneficium simplex non requirit residentiam, & quo jure, tom. 3. conf. 56. n. 2.
Non sunt iis imponenda onera, ibid. n. 16.
Beneficiati simplices an cogi possint ad inserviendum Ecclesiæ, tom. 1. conf. 77. n. 2.
An possint choro interesse per alium, tom. 1. conf. 129. per totam, vid. *Distributiones*, *Residentia*.
An, & quomodo possint synodo diœcesanæ interesse, tom. 1. conf. 294. n. 1.
An possint pro missa Conventuali eleemosynam recipere, & sacrificium applicare, tom. 1. conf. 322. n. 1.
Possunt pro ea recipere distributiones ex massa communi, tom. 1. conf. 323. n. 1.
Non excusantur à residentia inservientes Principibus, tom. 1. conf. 354.
Beneficium erigi non potest, nisi ad altare, to. 4. conf. 12. n. 1.
Beneficii qualitas an arguatur ex collatione Sedis Apostolicæ, tom. 4. conf. 36. n. 17. & seqq.
An & quatenus in beneficiis attendendus sit ultimus status, tom. 4. conf. 142. n. 6. & 7.
Beneficiati dicuntur Assisii, & curita dicti, to. 4. conf. 82. n. 4.
An possint sedere cum Canonicis, ib. n. 5.
Vel caput operire coram ipsis, ibid. n. 7.
Admittuntur ad osculum pacis, ibid. n. 6.
Sunt membra Capituli, & constituunt cum Canonicis corpus Cleri, tom. 4. conf. 90. n. 6.
Inter ipsos, & Canonicos non possunt poni Rectores aliarum Ecclesiarum, ibid.
Eorum ordo sequitur immediatè ordinem Canonicorum, ib. num. 9.
De eorum præcedentia cum Canonicis in quibusdam functionibus, tom. 4. conf. 103. à n. 1.
Beneficiorum summa, tom. 5. conf. 5. n. 58.
Non confertur invito, ibid.
Nolentibus an dari possit, ibid.
Quatenus conferri possit, ac debeat reluctantibus, ibid. n. 61.
In quot pœnas incurrant laici conferentes beneficia Ecclesiastica, tom. 6. conf. 1. n. 1.
Et in quas recipiens ab illis, ibid. n. 2.
Omnia beneficia regularia, quæ Religiosis conferuntur, sunt ex natura sua manualia, & ad nutum Superioris amovibiles sunt provisi, ibid. n. 5.
Beneficium manuale est propriè beneficium, ibid.
Et cadit sub pœnis simoniacæ beneficialis, ibid.
Beneficia concessa civibus competunt etiam illis, qui pro civibus habentur, tom. 7. conf. 1. n. 3.
Beneficia etiam simplicia de jure residentiam requirunt, to. 7. conf. 4. n. 10.
Secus de consuetudine, ibid.
In iis sicut in altaribus potest quis per alium deservire pro missis, & aliis divinis officiis, ibid.
Nisi in fundatione electa sit industria personæ, ibid.
Quando quis ex qualitate beneficii teneatur residere, ibid.
Officia etiam in administrationem concessa Regularibus nullatenus dici possunt beneficia Ecclesiastica, to. 7. conf. 9. n. 9.
De annexione beneficiorum æquè principaliter, accessoriè, ac per viam extinctionis tituli, tom. 8. conf. 13. n. 5.
Quando beneficium unitum efficiatur prædium Ecclesiæ, cui sit

unio, ib. n. 6. seqq.
An liceat Episcopo supprimere beneficia, tom. 8. conf. 30. n. 1. & seqq.
Quando propriè quis dicatur obtinere beneficium, to. 8. consult 70. n. 3.
Immissio in possessionem alicujus beneficii à quo fieri debeat tom. 9. conf. 77. n. 24.
Quando, & quomodo liceat Episcopo erigere Curatum, in aliquod beneficium, ibid. num. 25.
Si, vacante Sede Apostolica, beneficium vacet in Curia, poterit ab Episcopo conferri, ibid. n. 26. Etiamsi sint beneficia curata, ib. n. 27.
Asserenti beneficium non esse curatum non incumbit probatio, ibid. n. 29.
Beneficiorum vacantium fructus recipientes in quas pœnas incurrant, ibid. num. 35.
Quando successo beneficiarii teneatur solvere debita antecessoris, ib. n. 36.
Quatenus beneficiorum resignationes, & permutationes possint fieri in manibus ordinarii, ibid. n. 38.
Resignans beneficium in manibus ordinarii, illud amplius recuperare non potest, ibid. n. 46.
Episcopus admittere non debet resignationem illius, qui Sacro ordine insignitus existens, aliud beneficium non habet, ibid. n. 47.
Quid si admiserit, ibid.
Reservatio mensium, quam facit Pontifex, de quibus beneficiis intelligatur, ib. n. 58.
Beneficium vacans per simplicem privationem, non est necessariò reservatum, ib. n. 60.
Immissio in possessionem beneficii debet fieri ab inferiori ordinario, ad quem spectat collatio, non autem ab Episcopo, ibid. n. 109.
De quibus beneficiis loquatur Constitutio Pii V. quæ concedit appellationem illis, qui rejecti sunt ab Examinatoribus, ibid. n. 116.
Fructibus beneficii quomodo differatur à distributionibus, to. 9. conf. 81. n. 16.
Quomodo beneficii titulus revalidetur, tom. 9. conf. 88. num. 135. & seqq.
Dispensatus super inhabilitate ad obtinendum unum beneficium, si illud obtinuit, non potest postea illud permutare, ibid. n. 137.
Beneficiatus, quam obligationem habeat quoad obligationem Missarum, tom. 9. conf. 11. n. 9.
An sit laudabilis, atque juridica consuetudo, ne beneficiati sedeant, dum in aliquibus actibus admittuntur coram capitulo, quinimò stare debeant capite aperto, tom. 9. conf. 118. à num. 1.
Quid in illis Ecclesiis, in quibus ex Constitutionibus Apostolicis Capitulum habet jus instituendi, ac destituendi beneficiatos, ibid. n. 2.
Debent honore prosequi Canonicos uti universos, & uti singulos, ibid.
Non constituunt Collegium, neque Congregationem, ib. n. 3.
Non sunt de Capitulo, ibid.
Uti singuli nullum jus sedendi habent, ibid.
Minus habeant jus sedendi coram Episcopo, aliisque in dignitate constitutis, ibid. n. 4.
Admittuntur à Canonicis ad osculum pacis, ib. n. 1.
At cur, ib.
Beneficiati, Portionarii, Sacerdotesque Ecclesiæ Cathedralis exemptæ, qui Canonici non sunt, nec vocem habent in capitulo, subjacent Episcopo, ac etiam extra visitationem corrigi, puniri, ac mulctari possunt, to. 9. conf. 129. n. 48.
Episcopus non potest cogere obtinentes beneficia simplicia ad aliquod personale servitium, eorum beneficiis impendendum tom. 9. conf. 134. n. 13.
Beneficiati non sunt cogendi ad sustinendum onera, quæ in fundatione, vel institutione, aut statutis non reperiuntur, vel ad quæ ex antiqua consuetudine non tenentur, ib. n. 19.
Beneficiatus Ecclesiæ ruralis quatenus per Ordinarium cogi non debet nisi ad solitum, ib. n. 28.
Ad effectum cognoscendi naturam, & qualitatem beneficii, status ultimus solet attendi, tom. 9. conf. 143. n. 48.
In beneficiis simplicibus, non requirentibus residentiam, quæ dos congrua dicatur, tom. 9. conf. 163. n. 17.
An, & quatenus jurisdictio, & collatio Beneficiorum in locis Abbatiæ spectet privativè quoad Episcopum, ad illius Abbatem, to. 10. conf. 67. à n. 1. & seqq.
Ex quibus comprobetur, ib. n. 2. & seqq.
Quid si Episcopus alius visitaverit, ac beneficia contulerit, ib. n. 8.
Quando per Breve capitur possessio beneficii, & aliqui volunt illam impedire, causa potest tractari in Urbe, etiam in prima instantia, & Auditor Cameræ esse Judex competens ib. n. 15.
Ultimus Status attendendus in concursu Parochiali, tom. 10. conf. 89. n. 2.
Nullum est beneficium, quod secum non afferat onus vel officii, vel Missæ, tom. 10. conf. 149. n. 8.
Quænam beneficia teneantur ad contributionem pro lectione Sacræ scripturæ, ib. n. 7. & seqq.
Quid de possidentibus beneficia regularia, ibid. n. 8.
Quidvè de membris Regularium beneficiorum à laicis possessis, ibid.
Quidvè, quando redditus Ecclesiæ tenues sunt, & populus est exiguus circa Sacræ scripturæ lectionem, agendum sit, ib. n. 9.
Quid de Ecclesiis Metropolitanis, ib.
An obtinens beneficium possit acceptare illud beneficium compatibile, sive incompatibile contra voluntatem Superioris primi beneficii, tom. 10. conf. 150. n. 89.
Quibus personis beneficia conferenda, tom. 10. conf. 56. à n. 1. ac. 5.
Quid de retinentibus plures commendas, beneficia, ibid. n. 8. & seqq.
Incompatibilitas beneficiorum quotuplex, ib. n. 9. ac seqq.
Olim quis privabatur secundo beneficio incompatibili, ibid. n. 11.
Quid hodie, ib. n. 12.
An pœna privationis secundi beneficii incompatibilis obliget in conscientia ante sententiam declaratoriam, ib. n. 13.
Hujusmodi secundum beneficium cui remaneat reservatum, ibid. n. 14.
Malæ fidei detentor primi beneficii cum secundò incompatibili efficitur ipso jure inhabilis ad quæcumque beneficia, ib. num. 15.
Quatenus etiam inhabilis efficiatur ad Sacros Ordines, ibid. n. 16
Est id irregularitas, ex delicto, ib.
Estque irregularitas tantùm quoad ordines, ib. n. 17.
Limitatur hujusmodi pœna, ib. n. 18.
Quis possit super incompatibilitate dispensare, ib. n. 19.
An consuetudo possit habere vim dispensationis, ib. n. 20.
Anvè possidens bona fide duo incompatibilia cum titulo colorato, juvetur regula de triennali, ibid. n. 20.
Tenentur ordinarii compellere obtinentes inconpatibilia, ut ostendant dispensationem Papæ, alias tanquam vacantia aliis sunt conferenda, ib.
In prohibitione plurium Ecclesiarum Parochialium, Dignitatum, ac Personaruum comprehenduntur etiam omnia beneficia, quæ requirunt residentiam ibid. num. 21.
Pluralitas beneficiorum damnata, ibid. & quare, ib. n. 24.
Casus, in quibus pluralitas beneficiorum toleratur.
An præsumpta dispensatio, in qua fundatur regula de triennali, habeat locum contra decreta Concilii ita, ut possidentes beneficia contra dispositionem dictorum decretorum ex tali præsumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant, ib. n. 25.
An ipso jure vacet simplex beneficium per adeptionem Parochialis, ibid. n. 25.
Duæ Dignitates, vel Cappellaniæ sub eodem tecto sine dispensatione obtineri, ac retineri non possunt, ibid. n. 26.
An Episcopus possit in eis dispensare, ibid.
Parochiales Ecclesiæ sunt incompatibiles cum beneficiis, in quibus assignatæ sunt distributiones quotidianæ, quas à divinis absentes amittunt, ibid n. 27.
Si Capellania habet onus celebrandi certas Missas, & coadiuvandi in cura animarum Ecclesiæ Plebanatus, est beneficium incompatibile cum alio beneficio curato, vel alias personalem residentiam requirente, ib. n. 28.
Pro Capellania, & Mansionaria, quæ sunt sub eodem tecto, opus est dispensatione Apostolica ad utramque retinendam, ibid. n. 29.
Decretum incompatibilitatis Concilii procedit etiam in illis, qui post Concilium recipiunt duos canonicatus sine dispensatione Sedis Apostolicæ, ibid. num. 32.
Hebdomada, & confratantia S. Mariæ Majoris Neapolitanæ non sunt incompatibiles, ibid. n. 34.
Archidiaconus, & Archipresbyter Novarienſis, ex quo non habent suos proprios fructus sufficientes, possunt simul etiam Canonicatum retinere, ibid. num. 35.
Præpositura, quæ ex se fructus sufficientes habet, non potest Præpositus retinere canonicatum, sed ex fructibus Præpositurae deducenda est tertia pars pro distributionibus quotidianis, ib. n. 36.
Obtinentes duos canonicatus in diversis Ecclesiis ante Concilium absque dispensatione Apostolica, possunt utroque privari, ib. n. 37.
Obtinentes verò legitimè, privantur distributionibus illius, cui non inserviunt, ib.
Dignitas cum Parochiali absque dispensatione Apostolica, neque ante Concilium poterat retineri, neque post. Canonicatus verò poterat obtineri, & retineri. Post Concilium verò neque dignitas, neque canonicatus potest obtineri sine dispensatione Apostolica, ibid. n. 38.
Non potest Canonicus in eadem Ecclesia retinere capellaniam, quæ habeat annexum onus serviendi choro, si post Concilium illam obtinuerit nec suffragatur ista dispensatio sub eodem tecto. Ante Concilium poterat obtineri cum dispensatione sub eodem tecto ad duo obtinenda, ib. n. 39.
Habenti dignitatem, tenuem in cathedrali, quæ non participat de distributionibus quotidianis, Ecclesia parochialis, inconsulto Romano Pontifice, conferri non potest, ibid. num. 41.
De obtinentibus plura beneficia curata, tom. 10. conf. 157. à num. 1. & seqq.

De

De beneficiis, quæ nullum ſervitium per ipſos Beneficiatos, neque per ſubſtitutos requirunt, ib.
Beneficia cur inſtituta, ib.
Quatenus oſtendendus ſit titulus beneficii, ib.
Et ad id cogendus beneficiatus, ib.
Quæ Beneficiorum uniones validæ cenſeantur, ibid.
Beneficia Eccleſiaſtica curata perpetuò unita, quomodo viſitanda, ib.
Quomodò eis providendum, ib.
Ad id decreta, ib.
Obtinentes duo incompatibilia ſive curata, ſive non curata, coguntur ſuas edere diſpenſationes, ib. n. 1.
Quoad incompatibilia curata quomodo procedendum, ib.
Quid ſi agatur de animarum cura annexa, ib. n. 2.
Canonici, qui obtinent beneficia, & non expediverunt literas, poſſunt privari, & quomodo, ibid. n. 2.
Quis deputare poſſit Vicarium, ib. n. 4.
Ii, qui ex diſpenſatione Apoſtolica ante Concilii confirmationem duo incompatibilia, puta Epiſcopatum cum Canonicatu, vel duos Canonicatus obtinuerant, non cogebantur alterum dimittere, &c. ibid. n. 5.
Id limitatur, ib.
Quid de cappellaniis, Canonicatibus, aliiſque Beneficiis non curatis, requirentibus tamen reſidentiam, ib.
Quidvè in beneficiis ſimplicibus, quæ clericatus nonunquam conſueverunt nuncupari, ib. n. 6.
Omnia beneficia ad cultum Divinum, atque Eccleſiaſtica munia obeunda, inſtituta ſunt, ib.
An obtinentes hujuſmodi beneficia cogi poſſint inſervire per ſubſtitutum, ib.
Anve teneantur oſtendere titulum cujuſque beneficii, quod poſſident, ib.
Poſſintque ad id ab Epiſcopo compelli, ib. n. 8.
Olim in Eccleſia gradus omnes Eccleſiaſtici erant miniſteria, munia, onera, officia, ibid. num. 7.
Ex neglectu hujus diſciplinæ orta eſt diſſolutio ordinis clericalis, ib.
Per quod officium detur beneficium, ibid.
Poſſidentes ante Concilium canonicatum cum Parochiali, non ſunt cogendi oſtendere diſpenſationem, ſecus ſi cum Parochiali obtineant dignitatem, ib. n. 9.
Non exhibentes diſpenſationem, ſuper hujuſmodi beneficiis incompatibilibus intra tempus ſibi ab Ordinario præfixum, præſumuntur illicitè illa retinere, niſi adducerent juſtum impedimentum, & audiendi ſunt volentes producere jura ſua, elapſo tempore aſſignato, ibid. n. 8.
Obtinentes canonicatum in Cathedrali, & collegiata, debet reſidere in Cathedrali. Poteſt tamen cogi ad celebrandum Miſſas in collegiata per alium, ſi non poteſt per ſe ipſum. ibid. n. 10.
btinentes beneficia incompatibilia, ſunt cogendi exhibere ſuas diſpenſationes, etiamſi per quindennium poſſederint, ib. num. 11.
Si quis narravit Summo Pontifici ſe obtinere duas Parochiales, non tenetur oſtendere diſpenſationem, niſi eſſent obtentæ ante Concilium, ib. n. 12.
Deputatio Vicariorum habent locum in omnibus beneficiis incompatibilibus; non autem in curatis, quando eas obtinentes eis non inſerviunt, ib. n. 13.
Si Abbates Regularium ab ordinariis moniti, reperiantur negligentes ad corrigendum Rectores Parochialium, ſuis Monaſteriis unitarum, non propterea licet Epiſcopis dictos Abbates privare iure conferendi, ac præſentandi, ac decimis, ſed providere curæ animarum, & quoad deputationem Vicarii debet executioni demandari Conſtitutio Beati Pii V. ib. n. 14.
Quid de abuſu circa eadem beneficia in materia unionis perpetuæ, ib. n. 15.
Ordinarii poſſunt uniones cognoſcere, ib.
Et quas, ib.
Excluduntur Præſidentes, & alii Superiores clauſtralium, ibidem.
An decretum Concilii Tridentini habeat locum in unione, quæ tempore publicationis Concilii erant in parte effectum ſortitæ, ib.
Cauſa in unione requiritur, ibid.
Quid de unionibus factis à Papa, ib.
Exercentibus curam animarum in Beneficis unitis, congrua portio aſſignanda eſt, ib.
Quadraginta anni, de quibus in decreto Concilii, à quo tempore connumerentur, ib. n. 16.
Quæ uniones perpetuæ ab ordinariis examinandæ, ib. n. 17.
Prætendens unionem ſupra quadraginta annos, tenetur oſtendere eam Epiſcopo, ib.
Viſitatores deputati à commendatariis Ordinis Valliſoletani S. Benedicti non poſſunt cognoſcere de juribus unionum factarum Eccleſiæ S. Mariæ de Monte Ferrato ejuſdem Ordinis, ib. n. 18.
Beneficia curata perpetuo unita, an, quomodo, & à quibus viſitanda, ib. n. 19.
Propter inopiam Religioſorum conceduntur eis Eccleſiæ ad tempus, & quatenus, ib. n. 20.
Quid ſi cura incumbat certæ perſonæ, à quo adminiſtranda, ib. num. 21.
An Vicarii perpetui conſtituendi ſint in Cathedralibus, collegiatiſque Eccleſiis curam animarum habentibus, ibid.
Quid in Eccleſiis Monaſteriorum, quibus incumbit cura animarum, ibid. num. 22.
Ac de Eccleſiis unitis Regularium, eorumque Menſis unitis, ibid.
Quidvè ſi hujuſmodi beneficia curata ſint unita Archidiaconatui, vel aliis dignitatibus, vel Canonicatibus, ibid. num. 23.
In quibus Parochialibus deputatio Vicariorum perpetuorum non ſit facienda, ibid. num. 24.
Quid ſi Parochialis unita ſit perpetuò, & acceſſoriè beneficio ſimplici, ibid.
Ex quo judicetur non eſſe ſuppreſſam, ibid.
Decretum Tridentini de unionibus quando duntaxat locum habeat, ibid. num. 26.
An Epiſcopus viſitare poſſit Eccleſias curatas, etiam Monaſteriis, quæ capita ordinum ſunt, unitas, ibid.
Conſtitutio Beati Pii V. de Vicariis deputandis in Parochialibus unitis an auferat arbitrium Epiſcopis, ibid. n. 27.
Quæ portio fructuum aſſignanda ſit Vicariis, & in ea quænam computentur, ibid. num. 28.
Et quomodo facienda, ibid.
Si cura unita Collegiatæ immineat Archipresbytero, & capitulo, portio, ex quibus bonis deducetur pro Vicario, ibidem numer. 29.
An Vicarius perpetuus conſtitutus vigore decreti Tridentini teneatur ſubire aliqua onera Eccleſiæ, ſaltem pro rata, ibid.
An ſi proviſio fiat in viſitatione, ſit locus appellationi ad effectum ſuſpenſivum, ibid. n. 30.
Quid ſi fiat extra viſitationem, ibid. Alia in hanc materiam ſparſim, in d. conſult. 157.
An, & quatenus a quocunque præſentati ad beneficia Eccleſiaſtica, inſtituendi ſint ab ordinariis, tom. 10. cons. 160. a n. 1. ibid. decreta.
Quid ſi præſentati fuerint a Cardinalibus Legatis a latere, ibid. num. 2.
Beneficia, quam examinationem requirant, ibid. & num. 3.
Et ad quem illa pertineat, ibid. num. 3.
Quid ſi inſtitutio pertineat ad Monachos, ibid.
Quidvè in iis, qui in Eccleſiis patrimonialibus, ſive receptitiis tam numeratis, quam non numeratis, ibid. num. 3.
An Epiſcopus, cui per Litteras Apoſtolicas commiſſum eſt examen alicujus, qui beneficium ſimplex obtinuit, poſſit alteri examen faciendum committere, ibid. n. 4.
In examine commiſſo, quæ partes erunt ordinarii, ibid.
Inſtitutio beneficiorum poſt Concilium, non prævio examine, an irrita, ibid.
Quid ſi ex integro quis ſubjiciatur examini, ibid.
An ad hunc effectum ſublatum ſit etiam privilegium exemptionis in fundatione conceſſum, ibid. n. 5.
Obtinentes beneficia curata a Collatoribus inferioribus, a quibus examinandi, ibid. num. 6. & 7.
Quid de obtinentibus beneficia ſimplicia, ibid.
Quid de iis, qui aſſumuntur in Eccleſiis receptitiis ibid. num. 7.
Quidue de præſentatis ad portionem juriſpatronatus laicorum, quorum inſtitutio pertinet ad Capitulum, ibid. num. 8.
Quid de Rectoribus præſentatis ad Parochiales Religionis Hieroſolymitanæ, ibid. n. 9.
Quid de Manſionariis, qui ad nutum amovibiles eliguntur a Capitulo, & ab Epiſcopo approbantur, & confirmantur, ib. num. 10.
An beneficium ſit Juriſpatronatus, & cognoſcere de juribus litigantium, ad quem ſpectet, ibid. n. 11.
Ad quem verò examen de idoneitate præſentatorum, & eorum approbatione, ibid.
Ordinarius in ſui præjudicium poteſt prorogare tempus conceſſum patronis ad præſentandum per quatuor, vel ſex menſes, ibid. num. 12.
Decretum Tridentinum in quibus beneficiis de jurepatronatus procedat, ibid. num. 12.
Quando agitur de beneficiis ſimplicibus juriſpatronatus, examen ad quem pertineat, ibid. num. 14.
Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi Collegiatæ Eccleſiæ Fogiæ, a quo examinandi, ibid. num. 15.

BENEFICIARIUS, vide *Thus*, *Habitus*, *Canonicus*.

Beneficiarii ſubſunt Canonicis, & Capitulo, tom. 6. cons. 49. n. 2.
Eorum ambitio, tom. 6. cons. 54. n. 1.
Nequeunt denominari Canonici, & alienas prærogativas ſibi aſſumere, ibid.
Rectè domini, ac ſervi comparatio inſtituitur inter Canonicos & Subeneficiarios, tom. 6. cons. 54. num. 5. ut inferiores Canonicis, ibid.
Cur eis uſus almutiorum aliquando conceſſus, ibid. num. 6.
An conſtitutio præcipiens, quod beneficiarii, & capellani obedire debeant ſtatutis Eccleſiæ conditis a Canonicis in iis, quæ pertinent ad ſervitium ejuſdem Eccleſiæ, extendatur ad facienda in futurum, tom. 6. cons. 55. a num. 1.
Debent eſſe Canonici morigerati, ibid. num. 1.
Epiſcopo ſubjecti, ibid.
An & quatenus beneficiarii deferre poſſint carbaſinam præſularem vulgo roccheto, ſicuti eam deferunt Canonici, tom. 6. cons. 59. a num. 1.

Quid ſi habuerint uſum illam antea deferendi ibid. n. 1.
An requiratur ſcientia ſummi Pontificis, ibid. n. 2. ac ſeqq.
Quid conſideretur in ejus deſationem, ibid. n. 4.
Contrarium adſtruitur, ib. à n. 5.
An & quando beneficiarii Eccleſiarum cathedralium poſſint Synodo diœceſanæ intereſſe, contradicente capitulo, to. 7. conſ. 3. à n. 1.
Nullam habent juris reſiſtentiam, quominus poſſint Synodo intereſſe, ib. n. 2.
An, & quatenus poſſint collegium conſtituere, ac in forma collegii congregari, ib. n. 2.
Quid ſi ſint in poſſeſſione intereſſendi Synodo, ib.
Vel ſi habeant adminiſtrationem, cujus ratione tenentur Synodo intereſſe, ib. n. 4.
Non poſſunt jure proprio Synodo diœceſanæ intereſſe, ib.
Uti ſimplices beneficiarii debent Eccleſiæ, atque Capitulo inſervire, ac obedire, ib.
Quamvis participent de anniverſariis, non dicuntur tamen habere adminiſtrationem, ib. n. 6.
Uti univerſi non conſtituunt Univerſitatem, ib. n. 7.
Non ipſi, ſed Canonici Eccleſiam repræſentant, ib.
Quomodo ad Synodum diœceſanam invitari debeant, ib.
Neque uti ſinguli poſſunt jure proprio Synodo intereſſe, ib. num. 8.
Quomodo demum Synodo intereſſe poſſint, ib. n. 10.
Decretum Tridentini Concilii, loquens de examinandis, & approbandis omnibus beneficiariis, habet locum etiam in illis perſonis, quæ admittuntur in Eccleſiis receptitiis, to. . conſ. 8. num. 68.
7, & quatenus propter inſordeſcentiam in cenſuris privetur beneficiis, tom. 7. conſ. 18. n. 11.

BENEPLACITUM PRINCIPIS, vel APOSTOLICUM, vid. *Pœnitentia*, *Alienatio*, *Tranſactio*.

Quatenus beneplacitum Apoſtolicum ex curſu temporis præſumatur, tom. 2. conſ. 48. n. 1.
Contra Immunitatem Eccleſiaſticam non ſufficit beneplacitum præſumptum, ſed requiritur expreſſum, ib.
An, & quatenus requiratur in alienatione bonorum Confraternitatum, hoſpitalium, &c. tom. 4. conſ. 21. n. 1.
Quatenus ex illo probetur, hoſpitale eſſe Eccleſiaſticum, ib. rum. 9.
Ejus reſervatio in contractibus quomodo ſit intelligenda, ib.
Ejus præſumptio ex ſpatio longi temporis non admittitur in conſuetudine, per Conſtitutionem Pontificiam abrogata, tom. 4. conſ. 26. num. 12.
An liceat ante obtentum beneplacitum Apoſtolicum cogere perſonas Eccleſiaſticas ad contributionem cauſa peſtis, vel belli, ipſamque contributionem exigere, tom. 4. conſ. 121. per totam, præcipuè à num. 7.
In quibus caſibus non ſit neceſſarium, ib. n. 8. & ſeqq.
Ex quanto temporis ſpatio præſumatur, tom. 4. conſ. 129. n. 19.
An Eccleſia ſæcularis concedi poſſit Regularibus abſque beneplacito Apoſtolico, tom. 4. conſ. 173. n. 6.
Ex quo præſumatur, ib.
Et ex quibus tollatur, ib. n. 9.
Formula *ad beneplacitum* quomodo ſit accipienda, to. 4. conſ. 174. n. 19.
Et quomodo revocari poſſit, ib.
In tranſactionibus ſuper decimis, & emolumentis parochialibus an requiratur beneplacitum Apoſtolicum, an verò ſufficiat decretum Ordinarii, tom. 5. conſ. 70. num. 15. & ſeq.
Reſervatio beneplaciti Apoſtolici quatenus ſit neceſſaria in alienatione rerum Eccleſiaſticarum, to. 6. conſ. 95. n. 28. ac ſeq.
Ejus effectus, ib. & tom. 7. conſ. 3. num. 4. & 5.
Quando non requiratur, ib. n. 6.
Ubi agitur de jure quæſito, exigitur beneplacitum Apoſtolicum, tom. 7. conſ. 12. n. 5.
Quatenus requiratur in alienatione, & obligatione bonorum Eccleſiæ, ibid. n. 5. & ſeqq.
Quid ſi ſubſiſtet cauſa, ibid.
Quomodo præſumatur interceſſiſſe, tom. 5. conſ. 46. n. 57.

BIBLIA.

Vulgaris verſionis an, quibus, & quatenus permittenda, tota conſ. 56. tom. 2.
Quid ea ſint, ib. n. 1. & 10.
Quando, & à quo translata in latinam linguam, ibid. num. 2. & 11.
Ab eorum difficili captu hæreſes originem habent, ib. n. 5.
Perturbationes, quæ ex illis oriri ſolent, ib. 6.
Hebræorum hac in re temperantia, ib.
Ac vota hæreticorum, ib. n. 7.
Sanctorum Patrum judicium, ib. n. 8.
Quibus, prohibita, ib.
Et quare, ib. n. 14.
Decreta, quæ prohibent, vel concedunt vulgarem Bibliorum verſionem, ib. n. 16.

BIGAMIA, BIGAMUS, vid. *Clericus Conjugatus*.

Bigamia effectus, tom. 1. conſ. 225. n. 4.
Bigamus an gaudeat privilegio fori, tom. 1. conſ. 225. n. 4.
Quid ſi ſit bigamus interpretativè, tom. 1. conſ. 225. num. 1. 4. & 6.
Diſpenſatus à Sede Apoſtolica gaudet privilegio fori, tom. 1. conſ. 494. n. 1.
Græci bigami, vid. *Græci*.
Qui ſunt in ſacris, cur non ammittant privilegia clericalia ob bigamiam, tom. 2. conſ. 39. n. 3.
Item cur neque profeſſus in Religione, ibid.
Bigami ordinatio an valeat, ibid.
Clericus conjugatus bigamus omittit omne privilegium clericale, tom. 2. conſ. 42. n. 20.
Quæ ſit bigamia interpretativa, ib.
Quomodo inducatur, ib. n. 22.
An ob bigamiam Equites Portugalliæ priventur privilegio fori, & immunitatis, tom. 2. conſ. 6. num. 1. & ſeqq.
Omni exceptio bigamiæ tollitur per ſuſceptionem habitus religioſi, ibid. n. 3.

BIRRUARII, vid. *Brachium ſaculare*, *Epiſcopus*, *Satellites*.

BLASPHEMIA, BLASPHEMUS.

Blaſphemia hæreticalis, etiam abſque prava intentione, pertinet ad Inquiſitores, tom. 1. conſ. 115. n. 11.
Quando per leges civiles puniatur, ib. n. 19.
Eſt crimen mixti fori, tom. 5. conſ. 2. n. 50.
Quid de hæreticali, ib.
Quatenus ſit mixti fori, tom. 8. conſ. 89. num. 2. & 7.
Blaſphemia hæreticalis, ibid. n. 4.
Quid de factis contumelioſis in Deum, & in Sanctos, ibid. num. 6.
De Judæo blaſphemo, tom. 8. conſ. 143. à n. 1.
De blaſphemo hæreticali, ib. & n. 6. ac 17.
De proferente Malannaggia Dio, ib. n. 8.
Puttana di Dio, vel puttanazza di Dio, ib. n. 9. & 19.
Al diſpetto di Dio, ib., & 19.
De proferente blaſphemiam in B. Virginem, ib. n. 10.
Blaſphemus hæreticalis quomodo puniendus, ib. n. 11.
De audientibus blaſphemum, & non denunciantibus, ibid. num. 12.
De blaſphemo fugiente à carceribus, ib. n. 13.
De blaſphemo hæreticali recidivo, ib. n. 14.
De proferente blaſphemias hæreticales, ut ſe liberet carceribus Curiæ ſæcularis, ib. n. 15.
De eo, qui evaginato gladio imaginem Crucifixi, vel B. Virginis, aut Sanctorum, percutit, ib. n. 16.
De illis Al corpo di Dio, Può fare Iddio, Puttanazza d'Antichriſto, ib. n. 8.
De negante Sanctiſſimam Trinitatem, Virginitatem B. Virginis, ac divinitatem Chriſti, ib. n. 20.
De proferente blaſphemias hæreticales, & petente abſolvi in foro conſcientiæ, ib. n. 21.
De iterùm ſententiato propter blaſphemias hæreticales, ac tertiò deprehenſo, & confeſſo, ib. n. 22.
De proferente renego Deum, Chriſtum, Crucem, Sacramenta, Chriſma, Evangelium, vel aliam fidei veritatem, ib. n. 23. & ſeqq.
De proferente, Ne ipſe quidem Deus, ſi deſcenderet de Cœlo, amoveret à me pecuniam, frumentum, &c. ib. n. 25.
De proferente. Non credo in Deum, niſi te percutiam, te occidam &c. aut niſi veritatem dico, ib. n. 26.
Quid de proferente renego S. Petrum, S. Paulum, ib. n. 27.
De appellante diabolum Sanctum, ib. num. 28.
De proferente non eſt Deus, ib. n. 29.
De proferente hereticalia jocosè, ibid. n. 30.
De blaſphemantibus pluries ex conſuetudine, ib. num. 31.

BONA, vid. *Donatio*, *Canonicus*, *Alienatio*, *Clericus*, *Vectigal*, *Laicus*, *Judex*, *Colonus*, *Eccleſiaſticus*, *Donatio*, *Extractio*.

Bona Eccleſiæ conceſſa per principes ſæculares, ſive ſupremos, ſive inferiores, etiamſi ſint oppida, caſtra, civitates, ac loca juriſdictionalia, num cenſeantur conceſſa in allodium, an autem in feudum, tom. 5. conſ. 1. num. 13.
Quid ſi deſcripta ſint in quaternionibus Regiæ Curiæ, vel Principatus, ib. n. 14.
Quatenus dicantur effecta Eccleſiaſtica, & Deo ſacra, ib.
Quid ſi agatur de aliquo caſtro, vel loco juriſdictionali, & cum juriſdictione per Regem conceſſa in laicos, ib.
Vel in nudis prædiis de ſui natura allodialibus, ib.
Vel ſi non agatur de gratuita donatione, vel conceſſione facta à Principe per inveſtituram & gratiam, ib.
Vel ſi bona fuerint donata ſub expreſſa narrativa, & promiſſione, quod eſſent immunia, & libera cum omnibus juribus, nulla excepta, vel reſervata, ib.
Cognoſcere cauſam ſuper bonis emphyteuticis Eccleſiaſticis an pertineat ad Judicem Eccleſiaſticum, to. 5. conſ. 2. n. 36.
Bona confugientium ad Eccleſiam an poſſint ab ea extrahi ſine Epiſcopi licentia, tom. 5. conſ. 5. n. 35.
In bonis vacantibus Clericorum non habẽtium beneficium, an ſuccedat Epiſcopus, an verò fiſcus ſecularis, t. 5. conſ. 6. à n. 1. & 13.
Quid ſi Clerici habeant conſanguineos, ib. n. 2. ac 3.
Et an ſufficiat quaſi poſſeſſio Clericatus, ib. & n. 16.
Quidvè ſi Clerici habeant bona patrimonialia, aut bona propria, vel induſtria, & labore acquiſita, ib. n. 4.
Et quid de Clericis beneficiariis, ib.
In quod opus hujuſmodi bona erogari debeant, ib. n. 6.
Quid ſi extaret ſtatutum ſæculare, ib. n. 7. & ſeqq.
Vel obſervatio & conſuetudo, ib. n. 9.
Clerico morienti ab inteſtato in bonis patrimonialibus, vel quaſi, qui ſuccedant, ib. n. 14. & ſeqq.

Bona donata pro erigendo monaſterio Monialium, hoſpitali, Conventu Regularium, ſodalitate Eccleſiaſtica, & hujuſmodi aliis ſunt immunia à vectigalibus, aliiſque oneribus laicis, tom. 6. conſ. 91. à num. 1.
Quomodo reddantur immunia, ibid.
Et quare, ibid. num. 2. & 4. ac ſeq.
Subſunt humano dominio Eccleſiæ ſive particularis, ſive univerſalis, ibid. n. 4.
Probatum & laudatum bona Eccleſiis mobilia, & immobilia relinquere, tom. 6. conſ. 95. num. 2.
Et quare, ibid. ac n. 3. & ſeqq.
Bonis Eccleſiaſticis multæ immunitates ac privilegia data, ibid.
De eorum redditibus quot partes fieri debeant, ibid. num. 3.
Et quibus erogandæ, ibid.
Graviſſima diſputatio D. Chryſoſtomi de bonis Eccleſiæ, ib. num. 4.
Cum prohibitæ bonorum Eccleſiaſticorum alienationes, ibid. num. 6.
Prælatus non poteſt diſponere de bonis, quæ ſunt de proprietate Eccleſiæ, ſed ſolum de fructibus, ibid. num. 25.
Bona divino cultui dicata, in profanum uſum non ſunt transferenda, ibid. num. 42.
An, quando dubitatur bona in proprios uſus converſa, & uſurpata eſſe Eccleſiæ, habeant locum Concilium Tridentinum, & Bulla Cœnæ, tom. 7. conſ. 11. à num. 1.
Pœnæ contra uſurpantes bona Eccleſiarum an procedant contra Prælatum, aut rectorem beneficii deſtruentem earum bona, ibid. num. 5.
Et contra extraneum vi, aut clam arbores beneficii cædentem, & occupantem, ibid.
An, & quatenus deveniri poſſit ad diſtractionem, & ſubhaſtationem bonorum Eccleſiæ ſine beneplacito Apoſtolico, tom. 7. conſ. 12. num. 8.
Bona Clerici ſunt acceſſoria perſonæ Clerici, conſ. 1. n. 6.
Sunt exempta, ibid.
Non ſubiiciuntur juriſdictioni fori ſæcularis, ibidem.
Bona Eccleſiarum, & Clericorum quomodo ſint exempta à juriſdictione Principis ſæcularis, tom. 9. conſ. 16. à num. 5. & quo jure, ibid.
An Judex laicus poſſit procedere contra bona Clerici delinquentis qui reſumpſit habitum, ut eximeretur à juriſdictione laica, ibid. num. 10. & ſeq.
Non ſolum Sacerdotes, & Clerici, ſed etiam poſſeſſiones, ac bona de jure divino ſunt immunia à vectigalibus, & impoſitionibus laicorum, tom. 9. conſ. 41. à num. 1.
Quid de bonis, quæ uſibus Eccleſiaſticis dedicantur, ibid. n. 4.
Quidvè de aliis bonis, quæ aliis titulis, vel cauſis ad Eccleſiam pervenerint, ibid. num. 5. & 6.
Quænam bona tranſeant ad Eccleſiam cum ſuo onere, ibid. num. 7.
Quæ requirantur, ut bona Eccleſiæ tranſeant cum ſuo onere, ibid.
Pro quibus bonis Eccleſia, & Eccleſiaſtici ſint immunes, ib. num. 8.
Bona Eccleſiarum, & Clericorum quoad immunitatem à vectigalibus laicis pari paſſu ambulant, ibid. num. 9.
De differentiis inter bona Eccleſiarum, & Clericorum, & inter bona, ad quorum titulum Clerici ſunt ordinati, & alia bona patrimonialia remiſſivè, ibid.
Quid de oneribus, quæ ratione naturali ipſis bonis incumbunt, ibid. num. 10.
In quibus caſibus bona Eccleſiarum, & Clericorum teneantur ad onera, ibid. num. 10. & ſeq.
Requiſita, ut Eccleſiaſtici pro ſuis bonis contribuere valeant, ibid. à num. 12.
Quid in hac re obſervatum, ibid. Ubi exempla.
Eccleſiæ, & Eccleſiaſticæ perſonæ pro ſuis bonis ſunt immunes à quibuſcumque oneribus, vectigalibus, collectis, aliiſque impoſitionibus realibus, perſonalibus, & mixtis jure divino, & humano, tom. 9. conſ. 53. num. 4.
Extractio bonorum ab Eccleſia ex auctoritate Judicis, qua pœna eam mandantes, & extrahentes afficiat, tom. 9. conſ. 59. n. 3.
An bona Monachi tranſeuntis aliud Monaſterium pertineant ad primum tom. 19. conſ. 9. à num. 4. & ſeqq.
Quid ſi translatio facta ſit à Monaſterio ad Monaſterium diverſi ordinis, ibid. num. 5.
Et donatio facta fuerit ab initio irrevocabilis, ibid.
Quidvè de translatione facta cum licentia Superioris, ibid. num. 7.
Bona obventa poſt profeſſionem emiſſam in ſecundo Monaſterio, cui acquirantur, ibid. num. 6.
Quid de translato ad aliud Monaſterium propter pœnitentiam in eo agendam, ibid. num. 8.
Quidvè de translatione voluntaria, ibid.
Bona, quibus aliquis privatur per confiſcationem cum qua conditione tranſeat, tom. 10. conſ. 66. num. 7.
BONA ECCLESIASTICA, vid. *Alienatio*, *Res*, *Fructus*, *Epiſcopus*, *Clerici & Eccleſiaſtici*, *Ordines Sacri*.
Quo jure ſint libera à juriſdictione ſæculari, tom. 1. conſ. 49. nu. Vid. *Exemptio*.
Non ligantur edicto laicorum, ibid. num. 3. & ſeqq. & tota conſ. 166.
Ne quidem ſub prætextu fraudum, ibid.
Cur ab Eccleſia poſſideantur, tom. 1. conſ. 52. num. 21.
Quare prohibeantur alienari, ibid.
Eorum inquilinus, ſivè colonus an ligetur ſtatuto laico, tom. 1. conſ. 166. num. 15. & ſeqq.
Modum illa colendi quis ſtatuere poſſit, ibid. num. 19. & ſeqq.
Alienata, vel donata locis Piis, vel Clericis an cenſeantur donata in potentiorem, gaudeantque immunitate, tom. 1. conſ. 262. & 263. num. 1.
An, & quando ſequantur perſonam, tom. 1. conſ. 432. à n. 17.
Donata Clerico ſub conditione, an gaudeant immunitate, tom. 1. conſ. 445. num. 1.
An bona obligata æſtimo communi, quæ tranſeunt ad Eccleſiam, & Eccleſiaſticos, reddantur immunia ab oneribus, & quatenus, tom. 2. conſ. 54. à num. 5. & tom. 3. conſ. 2. à n. 44.
Bartholi, ac aliorum in hac re cautiones, ibid. num. 6.
Refelluntur, ibid. à num. 16.
Quod de ſtatuto, ſive lege Principis circa ejuſmodi bona, ibid. num. 8.
Bona hoſpitalium, & ſodalitatum quatenus ſint immunia, ib. Ubi S. Congregationis declaratio.
Eo Ipſo, quod Eccleſiaſtica fiunt, deſinunt eſſe ſubiecta Principi laico, tom. 2. conſ. 54. nu. 10. 13. 36. & 41.
In dubio cenſetur conceſſa immunitas quoad bona poſtea quæſita, ibid. 14.
Immunitas etiam extenditur ad bona allibrata, ibid. n. 15.
Reſpondetur objectionibus circa hypothecam bonorum, quæ in æſtimo deſcripta ſunt, & ad Eccleſiaſticos tranſierunt, ibid. num. 17.
Bona, quæ ab Eccleſiaſticis deveniunt ad laicos, efficiuntur obnoxia vectigalibus, ibid.
Ita verſa vice, ibid.
Quid ſi ipſi bonorum domini ea ſubmiſerint obligationi expreſſæ, ac perpetuæ hypothecæ, ibid. à num. 20.
Poteſt à bonorum dominis quodcunque onus eis imponi, ib. num. 21. & ſeqq.
Quilibet bonorum ſuorum dominus, ibid. num. 22.
Quando tranſeunt ad Eccleſiam quatenus ſuum onus, ibid. num. 26.
Et quid in puris terminis regiſtrationis perpetuæ, vel conſuetudinis immemorabilis, nec conſtet, an intervenerit pactum cum obligatione libera, & expreſſa, ibid. à num. 30.
Nemo præſumitur, bona ſua alienare cum alterius jactura, ibid. num. 36.
Bona Eccleſiaſtica ad quæ onera verè teneantur, ibid. num. 42. & ſeqq.
Declarationes S. Congregationis, ibid.
Quid de ſolutionibus debitis tempore, quo jam bona devenerint in Clericos, ibid. num. 43.
Epiſtola graviſſima S. Congregationis ſuper immunitate bonorum, quæ ad Eccleſiaſticos tranſeunt, ibid. num. 48. ubi plura in hac re.
Item remedia varia, quibus in hac materia Summus Pontifex uti poterit, ibid. & ſeqq.
Bona patrimonialia, & laica clericorum gaudent immunitate, ibid. num. 55.
Quæ ſint bona patrimonialia, ibid. num. 57.
An, & quatenus gaudeant bona patrimonialia, inſtituta à Clerico in titulum ſuæ ordinationis, ibid. num. 57.
Reſolutiones hac ſuper re S. Congregationis, ibid.
Quæ privilegia eiſdem bonis patrimonialibus cenſeantur communicata, ibid. num. 59. & ſeqq.
Eiuſmodi bona cur immunia, ibid. num. 60.
Litteræ S. Congregationis ad Epiſcopos, in quibus partes Epiſcoporum in hac re exprimuntur, ibid. num. 61.
Bona, quæ tranſeunt ad Eccleſiaſticos, ſunt immunia à collectis laicalibus, ibid. num. 68.
Immunitas bonorum Eccleſiaſticorum non ſuffragatur bonis, ad patrem, matrem & alios ſpectantibus, ibid. num. 76.
Bona, aſſignata Capellæ juriſpatronatus, ſunt immunia, ib. num. 79.
Item ſunt immunia bona aſſignata pro dote beneficii erecti, ibid. num. 80.
Bona Clericorum, ſi prætendantur feudalia, ad quam pertineat cognitio, ibid. num. 94.
Acquiſita à Clericis, & à quibuſvis perſonis Eccleſiaſticis ſunt immunia ab oneribus laicis, ibid. num. 95.
Bona patrimonii ordinati reputantur ſicut bona Eccleſiaſtica ibid. num. 96. & ſeqq. ac num. 99. & ſeqq.
Bona patrimonii Clerici, ad cuius titulum eſt ordinatus, non poſſunt proſcribi, ibid. num. 100. ubi declarationes S. Congregationis.
Judex Eccleſiaſticus poteſt compellere laicos ad delendum à cataſtro bona per Eccleſiaſticos acquiſita, tom. 2. integra conſ. 55.
Reſpectu bonorum immobilium ſub juriſdictione Domini temporalis exiſtentium, etiamſi ſint Clerici, ad quem Judicem ſpectet juriſdictio quoad illorum ordinationem, ibidem. num. 3.
Quod ſi laici ratione onerum moleſtias bonis Clericorum inferrent, ibid.
Quomodo, & quatenus bona ſint acceſſoria perſonæ, tom 2. conſ. 66. num. 14.
Reus defunctus, incepta cauſa, an, & quo pacto condemnari poſſit in bonis, ibid. num. 15.
Quando poſſit ex bonis defuncti exigi pœna, ib. num. 18.

An bona donata Eccleſiæ ad tempus determinatum ſub conditione, quod locentur donanti, gaudeant immunitate, tom. 3. conſ. 2. num. 4.
Bona Eccleſiæ an, & quatenus alienari prohibeantur, tom. 4. conſ. 13. à num. 1.
Quibus in caſibus poſſint, ac debeant alienari, ibid. à num. 2.
In alienatione bonorum Confraternitatum, hoſpitalium &c. an & quatenus requirantur ſolemnitates, tom. 4. conſ. 21. per totam.
Bona hoſpitalium quomodo immunia à vectigalibus, ibid. num. 8.
Bona ab Eccleſiaſticis acquiſita quando ſint immunia, tom. 4. conſ. 121. num. 11.
Prælatus an, & quando poſſit excommunicare perſonas non ſubditas ob violentiam de facto in ſuam perſonam, vel in bona ſua, vel Eccleſiæ, tom. 4. conſ. 128. num. 1.

BONA FIDES.

Excuſat ab excommunicatione, tom. 1. conſ. 16. num. 2. & 5.
Item & à culpa, d. num. 5.
An ſit idem cum ignorantia invincibili, ſeu probabili, ibid.
Bonæ fidei poſſeſſor quis dicatur, ibid.
Bona fides excuſat à cenſura Eccleſiaſtica, tom. 10. conſ. 13. n. 5.
Sine bona fide præſcriptio, & conſuetudo locum habere non poteſt, ibid. num. 13. & num. 25.

BONATENENTIA.

Quid ea ſit, tom. 2. conſ. 54. num. 8.
Non debetur pro bonis, quæ quovis modo ad Eccleſiam, & Eccleſiaſticos pervenerint, ibid.
Neque ob hanc cauſam imponi poterit donatori, venditori, &c. ibid.
Declarationes S. Congregationis, ibid.
Clericus, quamvis abſens, gaudere debet immunitate à bonatenentia, ibid. num 82.
Item gaudet immunitate à bonatenentia pro bonis emptis, donatis, ibid. num. 83.
Idque, etiamſi ſit inhabilis ad ſuſcipiendum Ordines Sacros, ibid. num. 84.
Non debetur pro bonis Clericorum, ibid. num. 92.
Non poteſt imponi donatori, ſeu venditori rerum, quæ ad Eccleſiaſticos tranſeunt, ibid. num. 93.

BONUM.

Quotuplex, tom. 2. conſ. 56. num. 14.
Quæ ſint bona humana, ibid.
Quæve divina, ibid.
Quomodo inter ſe componenda, ibid.
Ad quid referri debeant.

BRACHIUM.

Sæculare & militare quo pacto inter ſe differant, tom. 1. conſ. 174. num. 3. & ſeqq.
An, & quale Epiſcopus implorare poſſit, ibid.
Quatenus implorandum, ibid. num. 6.
Eorum qualitates, ibid. num. 8.
An poſſint à laico prohiberi, ne inſerviant Curiæ Eccleſiaſticæ, ibid. per totam.
Cui potiùs obedire debeant Eccleſiaſtico, an ſæculari, ib. n. 9.
Magiſtratus laici, requiſiti præſtare brachium S. Officio Inquiſitionis, ſive Inquiſitori, ſi id negligant facere, quas pœnas incurrant, tom. 4. conſ. 176. num. 11.
Ejus invocatio quale ſit remedium, ibid.
Et quando adhibendum, ibid.
Judex Eccleſiaſticus quatenus brachium ſæculare invocat, tom. 5. conſ. 5. num. 65.
Illud denegans poteſt excommunicari, ibid.
Imploratio brachii ſæcularis quomodo fieri debeat, ibid. n. 66.
Brachii ſæcularis auxilium quatenus Epiſcopus implorare debeat, tom. 7. conſ. 32. num. 19. & ſeqq.
An id ei ſit arbitrarium, ibid. num. 21.
Brachium ſæculare in materia cenſurarum quando invocandum, tom. 9. conſ. 33. num. 5.

BREVE APOSTOLICUM.

Ut dicatur paritum Brevibus Apoſtolicis, quid ſit probandum tom. 10. conſ. 20. num. 6. & ſeqq. & conſ. 109. à n. 1.
Ex quibus conſtare poſſit exequutio Brevium in materia electionum, ibid. num. 8.
Quod Brevi Apoſtolico non pareatur, cui tribuendum, ib. n. 9.
Quid de paritione coacta, tom. 10. conſ. 109. num. 5.
Sique aliqui fuerint excommunicati ex eo, quod parere noluerint, ibid.

BREVIARIUM.

Quinam Sancti, vel Beati in Breviarium Romanum referri poſſint, tom. 4. conſ. 63. num. 13.
An expediat plures Sanctos jam Canonizatos, in Romano Breviario inſcribi, deque eis officium una cùm miſſa in toto orbe Chriſtiano celebrari, tom. 8. conſ. 149. à n. 1.

BRUTA.

Eorum cognitio, tom. 4. conſ. 247. num. 6.

BULLA vid. *Oratorium*.

Cœnæ Domini an ubique afficiat, etiam in locis, in quibus non publicatur, tom. 1. conſ. 170. num. 18. ac ſeqq.
Quæ facultas vigore Bullæ cruciatæ detur confeſſariis circa abſolutionem à peccatis, & cenſuris, tom. 6. conſ. 99. n. 38.
In Bulla Cœnæ non requiritur declaratoria, neque aggravatoria cenſurarum, tom. 9. conſ. 33. num....

C

CABALA, vid. *Judæus*.

CADAVER, vid. *Defunctus*.

Cadavera punitorum an ſint concedenda medicis ad anatomiam, tom. 1. conſ. 131. per totam.
Viatorum advenarum non eligentium ſepulturam, ubi ſepelienda, tom. 1. conſ. 145. à num. 1.
Cadaveris ſanguinationis cauſæ, tom. 2. conſ. 37. à n. 22.
Quomodo fieri debeat illius cognitio, tom. 2. conſ. 53. num. 24.
Praxis hac de re, ibid.
Cadavera interdum moventur, & quare, tom. 4. conſ. 61. n. 6.
Poſt mortem calida, ibid. num. 7.
Eorum incorruptio an naturalis, tom. 4. conſ. 95. à. num. 13.
Ubi exempla per plura, & num. 26.
Cauſæ plures eorum incorruptionis, ibid. num. 17. & ſeqq.
A ſepulchro electo exhumari, vel extrahi non poſſunt, ut ad aliam Eccleſiam transferantur, tom. 4. conſ. 107. n. 1.
Recognitio cadaveris à Judice laico an fieri poſſit in palatiis Cardinalium, tom. 2. conſ. 122. a num. 1.
An in recognitione cadaveris per Curiam ſæcularem agi ſoleat de materia immunitatis, ibid. num. 4.
Quomodo exhumandum pro capienda informatione, ibid.
Quid ejus recognitio facienda ſit extra Eccleſiam, ibid.
Ad id cautio, ibid.
Et quid de Clerico vulnerato, vel interfecto à ſæculari, ib.
Pro translatione cadaveris non ſolvitur vectigal, tom. 4. conſ. 121. num. 27.
Nequeunt deferri ad ſepulturam curru clauſo, tom 4. conſ. 199. num. 20.

CADUCITAS, vid. *Pactum*.

Si poſt habitam notitiam effluxerit tempus præſcriptum, caducitas evitari non poteſt, tom. 10. conſ. 46. num. 1. & 13.
An ſit neceſſaria monitio, ibid. num. 2. & n. 24.
Et à quo tempore currat, ibid. ac. num. 24.
Quid ſi interceſſerit interpellatio, ibid.
Quid ſi tempus à Teſtatore non fuerit præſcriptum ad conſtituendum Monaſterium, ſed ſolum ad accipiendum, ib. num. 3. & ſeqq.
Quando evitari nequeat, ibid. num. 6. & n. 11.
Ut evitetur, quid agendum, ibid. num. 8. ac 12. & ſeqq.
Quatenus Monaſterium, quod non poteſt conſtrui in loco, ubi Teſtator mandavit, conſtrui poſſit in alio, & evitatur caducitas, ibid. num. 20.
Quid ſi aliæ Religiones non conſentiant, ibid. n. 21.
Quatenus audiendi ſint ſupponentes, factum eſſe locum ſubſtitutioni, ibid. num. 22. ac num. 23.
privatio ſupponi non poteſt, niſi adſit ſententia declaratoria ibid. num. 25. & num. 35.
Quænam privationem cauſent, ibid. & num. ſeqq.
Quando plura injunguntur per modum unius, ſi aliquid ex ipſis omittatur ex negligentia, quatenus inducatur caducitas, ibid. num. 33.

CALCULUS, vid. *Sanatio*.

Quatenus liberatio à ſuppreſſione urinæ cum emiſſione calculi ſit miraculo adſcribenda, tom. 7. conſ. 26. à num. 12.
Quid de calculo, ſive lapide per alvum dejecto, ib. à n. 33.
Calculi è veſica, è virga, è renibus quomodo, & quibus artibus extrahi poſſint, ibid. num. 13.
Qua facilitate eximantur mulieres, ibid. num. 14. & ſeqq.
Modi eximandi calculos, ibid. à num. 15.
Tum in viris, tum in fœminis, ibid.
Ad id cautiones, ibid. num. 22.
Calculi, & lapides creantur in inteſtinis, ibid. num. 23.
De calculo ad magnitudinem ovi gallinacei, ibid.
De paulo majori ovo columbæ, ibid.
De majoribus nuce in puero, prægrandi ſicut ovum in cholerico, ibid.
De magno calculo inter inteſtinum rectum, & colum veſicæ, ibidem.
De fluxu lapideo, & calculoſo ex anu, eorumque magnitudine, ibid.
Alia de hac re, ibid. & num. ſeqq.

CALIX.

De materia, & forma Calicis, deque apparatu cœnico menſæ Chriſti, tom. 9. conſ. 96. num. 1. & ſeqq.
Qui Calices olim in uſu ibid. num. 18. ac ſeqq.
Quot Calices in Cœna Chriſtus habuit, ibid. num. 28. & ſeqq.
An vino puro puta impermiſto utendum, ibid. num. 32. & ſeqq.
Cur vino Chriſtus aquulam miſcuit ibid. num. 42. & ſeqq.
Calidam an Græci rectè in Calicem infundant, ibid. n. 47.

CALOR

Caloris proportio multiplex, ejusque activitas, tom. 4. conſ. 43. num. 48.
Virtus, ibid. num. 50. & num. 124. & ſeqq.
Calor naturalis aſſiduè agit, ibid. num. 63.
Eo extincto ſequitur mors, ibid.
Quomodo poſſit reſtaurari, ibid.
Aſſidue mutatur, ac minuitur, ibid. num. 127.
An ejus æqualitas cum humido eſſe poſſit cauſa diuturnæ abſtinentiæ, ibid. à num. 132.
Caloris innati virtus, tom. 4. conſ. 56. num. 1. & ſeqq. & conſ. 61. num. 6.

CALUMNIA CALUMNIATOR, vid. *Officium S. Inquisitionis Denunciator.*
Juramentum calumniæ in quibus materiis præstandum, tom. 1. conf. 243. num. 2.
Quatenus præstandum, ibid.
An præstandum in causa Canonizationis, ibid.
In quibus causis cesset, tom. 1. conf. 248. num. 12.
Ex quo deducatur, ibid.
Calumniosa petitio rejicienda, tom. 9. conf. 181. num. 31.
Potest Judex ex officio lacerare calumniosum libellum, ibid.
Calumniator repellendus à prosequutione litis, ibid.
CAMERA APOSTOLICA, vid. *Thesaurarius.*
An, & quo pacto teneatur contribuere Reipublicæ pro suis bonis, tom. 1. conf. 50. num. 12.
An Ministri Cameræ Apostolicæ ob violatam immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam fortiantur forum Episcopale, tom. 9. conf. 16. num. 15.
CAMERALIS OBLIGATIO, vid. *Obligatio.*
Quando quis agit vigore obligationis Cameralis, cognitio causæ ad quem pertineat, to. 10. conf. 135. n. 10. & seqq.
CAMPANA, vid. *Abbas.*
An ad campanæ pulsum meridianum, & vespertinum sit necessariò orandum ita, ut ad huiusmodi preces jure quisque cogi possit, tom. 7. conf. 79. à num. 6.
Mos salutandi B. Virginem ad pulsum campanæ majoris, desinente die, ibid. num. 4.
Hujus devotionis initium, ibid. & num. 5. & 14.
An possit construi nova turris campanaria cum nova, & magna campana, tom. 5. conf. 54. num. 7.
Cuinam Ecclesiæ competat ante omnes alias pulsare campanas in Sabbato Sancto, ibid. num. 4. & 5.
Campanarum pulsatio die Sabbati sancti ad quem pertineat, tom. 9. conf. 109. num. 5. & 8.
CANCELLARIA.
Apostolicæ Cancellariæ stylus de dispensatione cum expositis tom. 7. conf. 34. num. 5.
Cancellariæ fructus quatenus ab Episcopis vendi, vel locari possint, tom. 8. conf. 11. à num. 4. 21. & seqq.
Quomodo pertineat ad Episcopos, ibid. à num. 24. & seqq.
CANCELLARIUS.
Cancellarii studiorum munus, tom. 2. conf. 46. num. 1.
Vicarii foranei an gaudeant privilegio fori tom. 4. conf. 5. num. 5.
Quam mercedem pro collatione, aut institutione Ecclesiarum curatarum poterit accipere, tom. 9. conf. 77. num. 67.
CANDELÆ.
Candelarum distributio inter clerum sæcularem, & regularem in funeribus an debeat esse æqualis, tom. 3. conf. 48. num. 9. & seqq. ac n. 13.
Pendet ab arbitrio hæredum, ibid.
Declaratio S. Congregationis, ibid.
Attendenda in hac re consuetudo, ibid. nu. 13.
CANONES SACRI, vid. *Doctores.*
An idem cum S. Scriptura, tom. 1. conf. 147. num. 4.
Eorum peritia quatenus necessaria, etiam Theologis, ibid. num. 8. & seqq.
Ipsorum excellentia, ibid. nu. 10.
Nomine canonis quid propriè significetur, tom. 6. conf. 18. n. 38.
CANONICATUS, vid. *Pœnitentiarius.*
Quando censeantur uniri, tom. 4. conf. 88. ab initio.
Sæculares an possint esse in Ecclesiis Regularium, ibid. n. 16.
An possint esse absque præbenda, ibid. num. 19.
Quid de omnibus, requirentibus ex statuto Doctoratum, tom. 1. conf. 91. à num. 1.
In iis an cives cæteris præferendi, ibid. num. 4.
Eorum collatio in Urbe an spectet ad Cardinalem titularem, an verò ad Cardinales, quorum defuncti Canonici erant familiares, tom. 1. tota conf. 161.
Canonicatus cum præbenda sunt vera beneficia, & Canonici sunt verè beneficiati, ibid. num. 9.
Canonicatus in Ecclesia collegiata sunt beneficia simplicia, tom. 4. conf. 28. num. 9.
Possunt conferri Clericis quatuordecim annorum, ibid.
Non requirunt residentiam, ibid.
Quid si habeant annexum Ordinem ex Institutione, ibid.
Quidvè in Collegiatis insignibus, ibid.
Canonicatus vacans in Ecclesia titulari per obitum familiaris sit ne conferendus de consensu Cardinalis patroni, an verò Cardinalis Titularis, tom. 7. conf. 67. à num. 1.
Ut quis privetur Canonicatu vel beneficio an requiratur integrum triennium, an verò necessarium sit prætermittere pœnas à Concilio Tridentino statutas antequam deveniatur ad privationem ob non residentiam, tom. 7. conf. 75. à n. 1.
An & quatenus Canonicatus ac præbendæ dividi possint, tom. 7. conf. 76. à num. 1.
Episcopo an & quatenus liceat supprimere Canonicatus, tom. 8. conf. 30. à num. 1.
CANONICUS, vid. *Coniudices, Episcopos, Habitus, Distributiones, Residentia, Præcedentia, Defunctus, Pœnitentiarius, Beneficium.*
Canonici quomodo procedere debeant in functionibus Ecclesiasticis, tom. 1. conf. 6. n. 2.
Quatenus possint habere Capitulum tempore celebrationis divinorum officiorum, tom. 1. conf. 67. num. 1.
Non residentes an excusentur à peccato mortali, tom. 1. conf. 78. num. 5.
Cogi possunt ad inserviendum, ibid.
Quando possint eligere Canonicos, tom. 1. conf. 90. nu. 2.
Delegantur ipsis causarum cognitiones, tom. 1. conf. 91. n. 2.
Possunt eligi in Conservatores Regularium, ibid.
Habent quodammodo dignitatem Ecclesiasticam, ibid.
Dicuntur Fratres, & membra Episcopi, ibid.
Sunt Clerici primi gradus, ibid. n. 3.
Statutum, quo decernitur, quod omnes sint Doctores, an sit favorabile, ibid. præcipuè nu. 3. ac 6.
An, & quatenus consuetudine induci possit, ut unus Canonicus tempore, quo obligatus est servitio chori, possit Canonicum alium, pro eo tempore non obligatum, pro se substituere ita, ut nec peccet, neque distributiones amittat, tom. 1. tota conf. 130.
Ad quæ servitia personalia teneantur, ibid. nu. 41. & seqq.
Absentes pro negotiis Ecclesiæ, post reditum, si per aliquot dies domi quiescant, num gaudeant distributionibus, tom. 1. conf. 134. num. 6.
Obtinentes præbendam theologalem an possint tantùm legere casus conscientiæ, tom. 1. conf. 147. n. 6.
Collegiatæ an possint in causis Cononizationis esse Judices remissoriales, tom. 1. conf. 202. n. 3.
An etiam dici possint in dignitate Ecclesiastica constituti, ibidem.
Non possunt constitui delegati Papæ, vel Judices Synodales, ibid.
An, & quatenus possint eligi in Parochos, tom. 1. conf. 269. n. 1.
Collegiatæ, sive Cathedralis, an possint residere in Ecclesia campestri, illis unita, tom. 1. conf. 312. num. 1.
An pro missa conventuali possint eleemosynam accipere, & Sacrificium pro aliis offerre, tom. 1. conf. 321. n. 1.
Debetur ipsis pro hujusmodi missa distributio ex massa communi, tom. 1. conf. 322. num. 1.
An possint lucrari distributiones audiendo concionem in habitu Canonicali, licet recitationi horæ matutinæ non interfint, tom. 1. conf. 335. num. 1.
Habentes vocem debilem non possunt suo oneri per alium Canonicum surrogatum satisfacere, tom. 1. conf. 335. n. 1.
Inservientes alternatim per mediariam non faciunt fructus suos, nisi inserviant per novem menses integros, to. 1. conf. 340. num. 1.
Theologis in Ecclesiis cathedralibus non licet obtinere simul lecturas in Universitate ejusdem Civitatis, tom. 1. conf. 346. num. 1.
Neque lectores primarii lucrari possunt distributiones quotidianas quandiu in lectura continuaverint, to. 1. conf. 346. n. 1.
Canonici Ecclesiæ Cathedralis tenentur inservire Episcopo Pontificalia celebranti ita, ut proinde lucrentur distributiones, tom. 1. conf. 349. n. 1.
Et deputati, in sub collectores tenentur tempore Synodi assistere Episcopo, tom. 1. conf. 279. num. 1.
An Canonici possint esse Clerici, qui non incesserunt in habitu, & tonsura, tom. 1. conf. 583. num. 1.
Quid agendum, si omnes, vel major eorum pars sint subcollectores, tom. 1. conf. 399. num. 1.
Debent celebrare singulis diebus missam conventualem, tom. 1. conf. 391. num. 1.
Quando teneantur ad curam animarum exercendam, tom. 1. conf. 412. num. 1.
Canonici Collegiatæ an, & quatenus possint ad Canonicatum in cathedrali institui, tom. 1. conf. 418. num. 1.
Qui sponte per tres menses continuos abfuerunt à servitio Ecclesiæ, & à choro, non lucrantur, nisi fructus, tom. 1. conf. 419. num. 1.
Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ an debeantur distributiones, quamvis non sint Sacris Ordinibus initiati, tom. 1. conf. 430. n. 1.
Canonicus absens per tres ferè annos à sua Ecclesia, quomodo mulctari possit eodem contextu, atque unico decreto pœnis à Tridentino inflictis, tom. 2. conf. à per totam.
Ut puniatur ob non residentiam, ubi citandus, ibid. num. 1.
Quæ diligentiæ præmitti debeant, ibid.
Quæ absentia requiratur ad incurrendum pœnas prædictas, ibid. num. 2. & 3.
Declarationes S. Congregationis, ibid.
Ex continuatione absentiæ gravius est puniendus, ibid. n. 5.
An pro primo anno moneri debeat, ibid. num. 6.
S. Congregationis declaratio, ibid.
Privari potest etiam postquam redierit ad residentiam, ibid.
Sententia auctoris, ibid. num. 7. & seqq.
Ut constituatur, & crescat in contumacia ob non residentiam, quid requiratur, ibid. num. 8. & 9.
An, & quo pacto sit necessaria monitio, ut privetur canonicatu propter non residentiam, ibid. num. 10. & conf. 5. num. 1. eiusdem tom. 1.
Declaratio S. Congregationis in hac re, ibid. n. 13.
Quibus aliis pœnis ob non residentiam mulctari possit, tom. 2. conf. 5. per totam.
Ad rem hanc declaratio S. Congregationis, ibid. n. 5.
Habentes usum mitræ ex privilegio an possint intra, & extra ambitum Ecclesiæ illam cum velo appenso deferre, tom. 2. conf. 33. à num. 1.
An in aliis Ecclesiis exemptis, vel non exemptis ea uti possint, ibid.
Et in officiis, ac missis defunctorum, vel in diebus non festis, nec

nec ubique de præcepto, ibid.
Num ad hæc ſuffragetur eis conſuetudo, ibid.
An in quibuſvis functionibus, etiam uti ſinguli, debeant præcedere Magiſtratui ſæcularis, tom. 2. conſ. 35. à num. 1.
Quem locum habere debeant reſpectu Magiſtratus in aſſociatione Epiſcopi, præſertim Cardinalis, ibid. n. 7.
Conſtituunt cum Epiſcopo unum corpus ibid. num. 2. & tom. 3. conſ. 18. num. 3.
An etiam abſque habitu canonicali, ibid. n. 3.
Sunt Clerici primi ordinis, membra Epiſcopi, ac fratres, ib. num. 3.
Thure excipiendi ante Magiſtratum, ibid. nu. 5.
Quam dignitatem repræſentent, ibid. num. 7.
Sunt participes honoris, ac præcedentiæ Epiſcopalis, tom. 3. conſ. 3. nu. 2.
Tamquam membra connectuntur ſuo capiti, ibid.
Etiam abſente Epiſcopo, ibid. num. 3.
Sunt pars corporis Epiſcopi, ibid. n. 4.
Eorum dignitas eſt major dignitate magiſtatus ſæcularis, ib. num. 11.
Modò conſiderantur uti Canonici, modò uti Capitulum, & modò uti Collegium, tom. 3. conſ. 12. nu. 3.
Privilegia, quæ Epiſcopo competunt, quando communicentur Canonicis, ib.
Repræſentant Eccleſiam cathedralem, ib. n. 7.
Præcedunt Abbates, atque alios Prælatos inferiores, ib.
Habent ſedem digniorem, ib.
Epiſcopo abſente, adhuc ſunt membra ipſius, ib. num. 8.
Quomodo interſint aliquando cum Epiſcopo, tom. 3. conſ. 18. num. 1.
An eis debeatur præcedentia, ib. num. 3. Ubi S. Congregationis declarationes.
Canonici Cathedralis præcedunt Canonicos Collegiatæ, non obſtante conſuetudine in contrarium, ib.
Quid in Eccleſia Collegiata, ib. nu. 4.
Tam in loco, quàm in thurificatione, ib.
Quando thurificandi, ib.
Quid etiam in alienis Eccleſiis, ib.
Quando debeatur Canonicis Cathedralis præcedentia in Eccleſia Collegiata, ib. n. 7.
Canonici Collegiatæ quando digniores Canonicis Cathedralis, ib.
Quid quando Canonici Cathedralis repræſentant totum Capitulum, ib. nu. 8.
Quid in Eccleſiis Regularium, ib. n. 9.
Num ſit valida conſuetudo dividendi præbendas vacantium Canonicatuum inter Canonicos ſuperſtites, excluſis noviter proviſis Canonicatu, & à quo die eorum fructus debeantur, tom. 3. conſ. 30. à num. 1.
Et quid ſi hujuſmodi conſuetudo ſit ex concordia inter Epiſcopum, & Canonicos per Sedem Apoſtolicam confirmata, ib. à num. 3.
Ubi latè de ſtatutis, conſuetudinibus, ac fundationibus huiuſmodi.
Canonicis abſentibus cauſa litis, an & quatenus debeantur diſtributiones quotidianæ, tom. 3. conſ. 36. per totam, vid. *Diſtributiones*.
Ut diſtributiones quotidianæ debeantur Canonico abſenti ex juſta cauſa, quid ille facere debeat, ib. n. 4.
Quid ſi injuſtè impeditus, quominus reſideat, vel dejectus à ſua poſſeſſione, ib. num. 5.
Ubi quid de maſſa, quæ dicitur groſſa, ib. num. 6.
Quidvè ſi litigaret contra Capitulum ſuæ Eccleſiæ, ib. n. 6.
Et extaret ſtatutum, denegans fructus ei, qui non præſtitit integrum ſervitium, ib.
Ubi S. Congregationis declaratio.
An Canonici, qui utuntur almutio, poſſint illud deferre, dum ut ſinguli, invitantur ad aſſociandum funera, atque adeò præcedere Parochiis, tom. 3. conſ. 51. nu. 1.
Et quid ſi ſub ſua Cruce conveniant ad funera, etiam cum Parochis, juxta formam ſtatuti ſynodalis, ib. num. 5.
Uti ſinguli non faciunt Capitulum, ib.
Declaratio S. Congregationis, ib. num. 3. & ſeqq.
An & quatenus in funeribus præcedant Parochis, tom. 3. conſ. 52. per totam.
Declarationes pro hac re S. Congregationis, ib.
An & quo pacto debeatur præcedentia Canonicis presbyteris, Diaconis, & Subdiaconis in Eccleſiis præcipuè, in quibus præbendæ non ſunt diſtinctæ, tom. 3. conſ. 55. per totam.
S. Congregationis declarationes, ib. à num. 12. & 31.
Quid ſi adeſſet conſuetudo, quod minor præcedat, ib. à n. 1.
Quidve in actibus, in quibus interſunt, uti Canonici, ſine tamen habitu Canonicali, ib. num. 6.
Anteceſſores an, & quatenus nequeant præjudicare ſucceſſoribus, ib. num. 11.
In Canonicis ejuſdem Ordinis quid attendendum, ib. nu. 28.
Quid ratione doctoratus, ib. num. 29.
Canonicorum Cathedralis, licet non doctores, præcedentia, ib. num. 30.
Canonicorum Collegiatæ reſpectu presbyterorum, ib.
Ac aliorum Canonicorum, ib. num. 33.
Quid ſi cætera non ſint paria, ib. num. 32.
Non debent inſervire portionariis, ib.
Quid ſi portiones ſint unitæ dignitatibus, ib.
Canonici non obtinentes ſuum locum in proceſſionibus, aliiſque actibus, non incurrunt pœnas contra non acceden. tes inflictas, ib. num. 34.
An Canonici, non obſtante conſuetudine, poſſint diebus, quibus per turnum juxta tabellam Eccleſiæ miſſas celebrant applicare Sacrificium pro ſibi elargientibus eleemoſynam, to. 3. conſ. 61. per totam vid. *Miſſa*.
Cur inſtituti, ib. nu. 2. & 12. & tom. 4. conſ. 28. nu. 5. & 14.
Eorum munus, ib.
Non habent jurisdictionem abrogandi Conſtitutiones Synodales, ib. nu. 17.
An & quatenus præcedant Vicarium generalem, tom. 3. conſ. 64. per totam vid. *Vicarius*.
Ac ſubſequi Epiſcopum, tom. 3. conſ. 65. num. 3.
An Canonicis Eccleſiæ Collegiatæ liceat concedere locum in preſbyterio Magiſtratui laico, tom. 4. conſ. 16. n. 1.
Canonici Cathedralis ſunt digniores in toto Clero, tom. conſ. 24. num. 1.
Præferendi in delatione ſacrarum Reliquiarum, ib.
Eorum præeminentia, ib. num. 2.
Canonici Collegiatæ quem gradum obtineant, ib. n. 2.
An mutare poſſint ſedilia in Choro in præjudicium cœtus Sacerdotum, qui ſedent in pari gradu cum ipſis Canonicis, tom. 4. conſ. 25. à num. 1.
Nequeunt tollere jus Sacerdotibus ſedendi in choro, & percipiendi diſtributiones, ib. num. 3.
Sedent in loco digniori, ib. num. 4.
An etiam altiori, ib. num. 10.
An ſoli ſtallum, & jus habeant in choro, ib. num. 11.
Canonicorum Regularium in Cathedrali Eccleſia præcedentia, to. 4. conſ. 26. n. 18.
Quando ad eos pertineat exercere ſolemnia, tom. 4. conſ. 27. n. 5.
An Canonico ſolemniter celebranti debeatur aſſiſtentia duorum Canonicorum, tom. 4. conſ. 28. per totam.
Quid ſi extaret conſuetudo in contrarium, ib. num. 2.
Vel eſſent pauci, ib. num. 4.
Quando teneantur inſervire pro Diacono, ib. num. 6. 7. & 10.
Quatenus teneantur celebrare Miſſam conventualem, ibid. num. 10.
In Collegiatis non obligantur ad Sacros Ordines, tom. 4. conſ 28. num. 11.
Non Sacerdotes carent ſuffragio in Capitulo, ib.
Canonicis creatis Protonotariis titularibus an liceat uti in choro, & in Capitulo rochetto, & mantelletto, tom. 4. conſ. 77. à num. 1.
Canonici Cathedralis conſtituunt meliorem partem Cleri, tom. 4. conſ. 79. nu. 6.
An Canonici Metropolitani, & cathedrales ex legitima conſuetudine licitè uti poſſint in choro pulvinaribus ex panno, vel corio, reclamantibus beneficiatis, tota conſ. 82. n. 4.
An omnes Canonici accedere debeant ad excipiendum Epiſcopum ex aula, cum pontificaliter celebraturus ad Eccleſiam progreditur, tom. 4. conſ. 94. à num. 1.
Quid ſi accedat ad Eccleſiam, non ut celebret, ſed ut divinis aſſiſtat, ib. num. 2.
An Epiſcopo ingredienti Eccleſiam debeat porrigi aſpergillum à Canonico, ib. num. 6.
An omnes Canonici, & alii de choro debeant facere circulum Epiſcopo, dum in Secretario ſacris veſtibus induitur pro miſſa Pontificali, ſeu proceſſionibus, ib. num. 10.
An etiam Canonici cathedrales teneantur ex conſuetudine genua flectere ad benedictionem Epiſcopi ſolemnem, qua populo benedicit in fine miſſæ in Eccleſia extra cathedralem, tom. 4. conſ. 96. à num. 1.
Quid ſi aſſiſtant abſque habitu chori, & ut alii de populo, ib. num. 3.
Quidvè, ſi ad id adſit conſuetudo, ib. & n. ſeqq.
Quare in cathedrali non teneantur genuflectere, ib. num. 5.
Non habent dignitatem, uti ſinguli, ib. num. 7.
An iidem teneantur aſſociare Epiſcopum ad valvas uſque Eccleſiæ, etiam non Cathedralis, ib. num. 10.
Tenentur ex conſuetud ne aſſociare Epiſcopum Eccleſiam adeuntem cum cappa, etiam diebus non ſolemnibus, ib. num. 11.
Canonici Cathedralis an præcedere debeant Capitulum, & Canonicos Collegiatarum in funeribus, quę fiunt in Eccleſiis Collegiatis, etiam pro illarum Canonicis defunctis, tom. 4. conſ. 97. à num. 1.
Quid ſi extraret contraria conſuetudo, ib. n. 2. & ſeqq.
An Canonici teneantur excipere Epiſcopum, indutum cappa in Camera palatii Epiſcopalis, ad id deſignata, in feſtivitatibus ſolemnioribus, quando vult accedere ad Eccleſiam, & ingredi per illius valvas majores dumtaxat, tom. 4. conſ. 102. num. 1.
Et quid quando Epiſcopus vult accedere ad Eccleſiam in aliis feſtivitatibus, & dominicis diebus, & ut audiat concionem per ſcalam ſecretam palatii Epiſcopalis, tendentem ad Sacrarium Eccleſiæ ib. num. 1.
Et an Canonici comitantes Epiſcopum in ejus reditu, teneantur illi aſſiſtere, donec ſpolietur cappa, & induatur mozzetta, ib. num. 4. & ſeqq.
Quando teneantur Epiſcopum redeuntem extra portam Eccleſiæ comitari, ib. num. 5.
Vel uſque ad atrium ejus domus, ib. & n. ſeqq.
An, & quatenus Canonicus Eccleſiæ Cathedralis, qui ex diſpenſatione Apoſtolica obtinet in eadem Eccleſia beneficium,

cium, ſive Capellaniam, deferre poſſit habitum Canonicalem, & præcedere alios beneficiatos, vel Capellanos in functionibus, ad quas ratione beneficii, ſeu Capellaniæ ſimul conveniunt, tom. 4. conſ. 103. num. 1.
Quomodo, & ex quibus diſtinguantur a ſimplicibus presbyteris, tom. 4. conſ. 104. à num. 1.
Et quatenus, & in quibus ſint illis pares, ib. per tot. vid. *Præsbyteri*.
Eorum ſedilia debent eſſe diſtincta à ſedibus presbyterorum, ib. num. 6.
Abſentibus dignitatibus, quo in loco ſedere debeant, ib.
Canonicus Cathedralis poteſt eſſe Judex Synodalis, & Apoſtolicus, tom. 4. conſ. 129. num. 2.
Canonicus in ſacris non conſtitutus poteſt operari, ib. n. 8.
Soli Canonici in Capitulo habent ſuffragium, tom. 4. conſ. 130. num. 6.
Et veniunt nomine Capituli, ib.
Diſtinguuntur à Dignitatibus, ib. n. 7. & 8.
Quatenus aſſiſtere debeant loco Diaconi, & Subdiaconi, to. 4. conſ. 145. n. 1. ubi alia.
An Canonico, qui ex impedimento illato à Capitulo non reſidet, debeantur ea omnia, quæ alii Canonici reſidentes lucrantur, tom. 4. conſ. 150. num. 1.
Et quid de Canonico infirmo, ib. num. 2.
An & quatenus congregari poſſint abſque licentia Capituli, tom. 4. conſ. 154. à. num. 1.
Canonico ſolito reſidere, in carcere detento, & abſoluto tanquam non reperto culpabili, an debeantur diſtributiones pro tempore carcerationis, tom. 4. conſ. 157. à num. 1.
Quando lucrentur fructus, & diſtributiones, ib.
An Canonicus Collegiatæ poſſit in Synodo diœceſana eligi in Judicem, tom. 4. conſ. 159. à n. 1. vid. *Index*.
Canonici Collegiatæ quomodo dicantur habere dignitatem, ib. num. 2.
An venire poſſint ſub nomine perſonatus, ib. n. 3.
An ſe ingerere poſſint in redditione rationum reddituum non pertinentium ad Eccleſiam, ſed ad beneficiatos, tom. 4. conſ. 161. à num. 1.
Canonici in cauſis Concanonicorum reputantur ſuſpecti, tom. 4. conſ. 164. num. 11. & ſeqq.
Quando Canonicus junior, vel dignior teneatur ſupplere officium presbyteri hebdomadarii abſentis, tom. 4. conſult. 181. num. 12.
An, & quo pacto teneantur Canonici ſuum Epiſcopum ad Eccleſiam acceſſurum comitari, tom. 4. conſ. 186. à num. 1.
An Canonici Eccleſiæ Collegiatæ cedere debeant locum in Synodo beneficiatis Eccleſiæ Cathedralis, quando conveniunt cum Capitulo ipſius Cathedralis, tom. 4. conſ. 187. numer. primo.
An Canonici, & Clerus Cathedralis, & ſedere debeant in Synodo ad dexteram, Canonici verò cum Clero Collegiatæ ad ſiniſtram, ib. num. 2.
Canonici Cathedralis an, & quatenus præferantur Magiſtratibus ſæcularibus, & à Concionatoribus debeant prius ſalutari, tom. 4. conſ. 209. num. 1.
De indulto eorum jubilationis, tom. 4. conſ. 22. per tot.
An habentibus indultum jubilationis debeantur diſtributiones quæ manualiter diſtribuuntur Canonicis, ſupplicationibus, ac divinis officiis in nocte Natalis Domini, & feſtivitatibus titularis Eccleſiæ intereſſentibus, ib. à num. 2.
An ipſis debeantur diſtributiones, quæ diſtribuuntur in Capitulis, quales ſunt laudemia, & quindennia, ib. à n. 2.
An iidem participare debeant de diſtributionibus, quæ ob aliorum abſentiam Canonicis intereſſentibus accreſcunt, ib. n. 6.
An ſaltem pro tempore, quo perſonaliter inſerviunt, participare debeant de hujuſmodi incrementis, ib. n. 7.
An ipſis abſentibus dari debeant diſtributiones anniverſariorum, ib. n. 8.
Hujuſmodi indultum in quo fundetur, ib. num. 9.
A Papa creatus præfertur Canonicis ab alio creatis, tom. 3. conſ. 12. num. 35.
Canonicus, qui eſt Epiſcopus præcedere debet Archidiaconum, & Vicarium, ib. num. 82.
Canonici ſucceſſores ligantur concordia inita per anteceſſores, quamvis confirmatio Papæ non interceſſerit, ib. num. 83.
Canonico, cujus opera utitur Epiſcopus ex privilegio, ſibi per Sacros Canones conceſſo, an & quomodo debeatur redditus ſuæ præbendæ, ac diſtributiones quotidianæ, tom. 5. conſ. 49. num. 1. ac 2.
An Canonicus cathedralis deputari poſſit in Vicarium perpetuum Eccleſiæ parochialis, cathedrali unitæ, tom. 5. conſ. 53. num. 2.
Quomodo poſſit tolerari, quod ſinguli Canonici retineant in proprium uſum ſeorſim à cæteris Canonicis, & aliis quibuſvis Sacerdotibus Calicem, & indumenta ſacerdotalia, quæ ſunt propria Eccleſiæ, tom. 5. conſ. 55. num. 5.
Canonici an teneantur aſſiſtere ac inſervire Epiſcopo ſolemniter celebranti, tom. 5. conſ. 83. num. 1.
An quando Epiſcopus privatim celebrat, teneantur aſſiſtere ac inſervire, ib. num. 3.
An teneantur aſſiſtere, & inſervire Epiſcopo ſuffraganeo, quando nomine proprii Archiepiſcopi exercet functiones pontificales, ib. num. 5.
An quando Epiſcopus ſolemniter celebrat in aliena Eccleſia in qua ſunt ſufficientes presbyteri pro aſſiſtentia, pertineat adhuc ad Canonicos illi aſſiſtere, ib. num. 7.
Quinam ex Canonicis teneantur aſſiſtere Epiſcopo ſolemniter celebranti, ib. num. 9.
In quibus aſſiſtentes Canonici inſervire debeant Epiſcopo, ib. num. 11.
An, & quapœna Epiſcopus cogere poſſit dignitates, & Canonicos ad ſibi aſſiſtendum, ac inſerviendum, ibid. n. 24.
Et an poſſint dignitates, & Canonici per ſubſtitutos adimplere munus aſſiſtendi Epiſcopo in Pontificalibus functionibus, ib. num. 25.
Sunt digniores inter Clericos, ib. num. 1.
Quid ſi Epiſcopus celebret extra cathedralem in Eccleſia intra civitatem, non autem in diœceſi, ib. num. 2.
Canonici aſſiſtentes Epiſcopo privatim celebranti, non lucrantur diſtributiones, ib. num. 3.
Quid ſi extaret conſuetudo, ib. num. 4.
An ſuffraganeus præter aſſiſtentiam aliorum duorum Canonicorum debeat habere aſſiſtentiam aliorum duorum Canonicorum, licet non dignitatum, ib. num. 6.
Obſervanda in hac re conſuetudo, ib.
Canonici ſunt membra, quæ ſimul cum Epiſcopo conſtituunt unum corpus, ib. num. 7.
Eadem aſſiſtentia debetur à Canonicis, quando Epiſcopus intereſt in alienis Eccleſiis miſſæ ſolemni, aut veſperis, vel ſi ipſe pontificaliter concionetur intra civitatem, ib. n. 8.
Præter Diaconum, & Subdiaconum, qui cantent Evangelium, & Epiſtolam, debent aſſiſtere tres alii, nempe prima dignitas ac duæ aliæ dignitates, ſive Canonici, ib. n. 9.
Canonici aſſiſtentes Epiſcopo celebranti, aut divinis officiis intereſſenti, ſi præbendæ ſint diſtinctæ, aſſumendi ſunt ex numero diaconorum, ib. num. 10.
Quomodo hi Canonici ſint eligendi, ib.
Et quo habitu uti debeant, ib.
A quo Epiſcopus ſit thurificandus, ib. num. 11.
Ubi eſt conſuetudo, quod Canonici, ac dignitas miniſtrent Epiſcopo mitram, gremiale, thuribulum, & id genus alia, debet ſervari, ib. num. 12.
In miſſa ſolemni qui facere debeant circulum ante Epiſcopum, ib. num. 13.
Quando Epiſcopus aſſiſtit Divinis Officiis cum cappa Canonici aſſiſtentes non debent ei biretum imponere & deponere, ſed hoc ipſe præſtare debet, ib. n. 14.
Canonici accedere debent ad cubiculum Epiſcopi quoties ipſe non privatim, ſed pontificaliter cum cappa, diebus feſtis, ac ſolemnibus voluerit accedere, ut aſſiſtat vel horis divinis, vel miſſæ ſacrificio, ib. num. 15.
Et quid in reditu, ib.
Et diebus ferialibus, ib.
De Epiſcopo rei divinæ peragendæ cauſa ad Eccleſiam veniente cum cappa pontificali, ib. num. 16. & ſeqq.
Quid ſi privatim adeat Eccleſiam, ib. n. 16.
De dignitatibus, portionariis, & canonicis aſſociantibus Epiſcopum, ib. à num. 17.
De deputatione aſſiſtentium, ib. num. 21.
Quod Epiſcopus debeat certiores reddere Canonicos de ſuo acceſſu ad Cathedralem, ac de pleriſque aliis, ib.
Veneratio, quam ratione hujus aſſiſtentiæ recipiunt Canonici, ib. num. 23.
Ac honores, ibid.
Poſſunt Canonici ad hujuimodi aſſiſtentiam compelli etiam cenſuris, aliſque juris remediis, ib. n. 24.
Debentque per ſe hæc obſequia præſtare, ib. num. 25.
In hac limitatione, ib. n. 26.
An quando Archiepiſcopus ſolemniter celebrat, vel alia pontificalia munia exercet, compellere poſſit dignitates, Canonicos, & univerſum Capitulum Eccleſiæ Metropolitanæ, ut ſibi aſſiſtent, & inſerviant, ib. n. 28. & 38.
Quo ritu, & qui inſervire debeant, ib. n. 29. & 38.
An quando contigerit, ut miſſa per eundem Archiepiſcopum ſolemniter celebranda, vel aliæ functiones pontificales ſint exercendæ extrà Metropolitanam in alia Eccleſia Civitatis, vel ſuburbiorum, poſſit ſimiliter compellere complures, ut ſibi inſerviant, & aſſiſtant, etiamſi ipſa Eccleſia eſſet collegiata, & in ea dignitates, & Canonici exiſterent ib. num. 30. & 39.
An dignitates, Canonici & Capitulum teneantur Archiepiſcopum accedentem ad Eccleſiam diebus feſtis cappa indutum comitari, & ex quo loco, ib. n. 31. & 40.
An etiam in reditu debeant eum reducere, & ad quem locum, ib. n. 32. & 41.
An ſi privatim ad Eccleſiam venerit, ſit ei obviam eundum, rediens ſit reducendus, & quomodo, ib. n. 33. & 40.
An decens ſit Archiepiſcopum cum cappa incedentem unam aut duas dignitates ad latus ſuum admittere, ib. n. 34. & 41.
An Archiepiſcopo Eccleſiam ingredienti prima ex cæteris præſtantior dignitas debeat offerre aſperſorium, ibid. n. 35. & 42.
An primam, & præſtantiorem dignitatem in ordine ſacerdotali obtinens teneatur pluviali indutus aſſiſtere, ac ſervire de libro Archiepiſcopo ſolemniter celebranti, ſive alias functiones exercenti, ib. num. 36. & 43.
Quinam diaconali habitu induti debeant aſſiſtere, elevare fimbrias, imponere, ac deponere mitram, & qui Evangelium, ac Epiſtolam cantare teneantur, ib. n. 37. & 44.
De Canonicorum acceſſu ad miſſam pontificalem celebrandum,

dum, eorumque confessu Episcopi lateri proximo, ib. n. 38.
De Episcopo cantante missam, vel alias solemnes functiones peragente extra suam Cathedralem, ib. n. 59.
An Canonici ac dignitates teneantur suam præstare assistentiam quando Episcopus vult recedere à consuetudine inducta pontificaliter celebrandi in aliquo loco particulari extra presbyterium ejusdem Ecclesiæ, ib. n. 61. & seqq.
De Canonico petente secum dispensari ad recitandum psalmos tantùm pœnitentiales, & Rosarium, vel hujusmodi aliud pro divino officio, & horis canonicis, tom. 6. conf. 46. n. 1.
Quod promoveri possit secreto ad primam tonsuram, quæ ipsi collata non fuit, ib. num. 5.
Ut absolvi possit à simonia, ib. num. 6.
Et quomodo sit absolvendus, & cum eo dispensandum, ib.
Canonici noviter erecti ab Episcopo, an perfectè acquirant omnia jura canonicalia, tom. 6. conf. 48. à n. 1.
An iidem debeant participare de omnibus distributionibus quotidianis, ac rebus aliis, ib. n. 12. ac seqq.
Et an Canonici antiqui teneantur ad restitutionem fructuum ac distributionum perceptarum ex novis canonicatibus pro eo tempore, quo novi Canonici habuerunt litem propter discordiam, & varietatem præsentantium à compatronis, ib. num. 16. ac seqq.
Canonici supranumerarii, ib. n. 1. ac seqq. ac n. 9.
Qatenus numerus Canonicorum augeri possit, ib.
Canonici noviter erecti quatenus acquirant omnia jura canonicalia, ib. n. 8.
Quid de suffragio in Capitulo, ib. à nu. 10.
Solùm Canonici habent omnimodam administrationem in Ecclesia, tom. 6. conf. 49. à num. 2.
Solique faciunt unum corpus cum suo Prælato sine beneficiatis, ib.
Soli repræsentant Ecclesiam, ib.
An bonorum reditus, qui pertineant ad Ecclesiam, non autem ad Capitulum, possint Canonici convertere in usum proprium, hoc est in reparationem ruralium, domorum, ac cœtera hujusmodi, tom. 6. conf. à num. 1.
Quomodo dignoscatur, an bona sint relicta Capitulo, an Canonicis, an fabricæ, ib. num. 2.
Canonici quod, qualeque habeant commodum in Synodo diœcesana, tom. 7. conf. 3. num. 1. & seqq.
Ad eas pertinet Ecclesiæ ac ejus bonorum defensio, & administratio, ib. n. 6.
Quomodo intersint Synodo, ib. n. 7.
Canonici, qui inserviunt Episcopo quibus distributionibus gaudeant, tom. 7. conf. 4. num. 34.
Canonicus pœnitentiarius an eligi possit in Confessorem Monialium, tom. 7. conf. 13. à num. 1.
Quid de aliis Canonicis ad curam animarum deputatis, ib. n. 3.
Quando lucrentur distributiones, ib. num. 2.
An & quatenus debeantur distributiones Canonico absenti propter inimicitiam, tom. 7. conf. 14. à num. 1.
Et quomodo hac in re Canonicus se gerere, ib. num. 3.
Qui si extet in Ecclesia consuetudo, quod absentia ratione inimicitiæ non suffragetur, ib. n. 4.
An Canonicus dispensatus super ætate, censeatur dispensatus à promotione ad subdiaconatum, & usque ad quem annum, & in quam Pœnam incidat, si non promoveatur, tom. 7. conf. 29. à n. 1.
Canonicus cathedralis cujus parochiæ dicatur parochianus, to. 8. conf. 5. n. 1. & seqq.
Et in qua Ecclesia sit sepeliendus, ib. à n. 4.
Et an pro ejus sepultura debeatur quarta funeralis parocho domicilii, an parocho cathedralis, ib. à n. 5.
In sua infirmitate à quo teneatur recipere Sacramenta, ib. num. 1. & 2.
Quatenus Canonici habentes indultum non residendi per duos menses gaudeant distributionibus, quotidianis, tom 8. conf. 21. n. 5.
Canonici supranumerarii admissi ad honores, & emolumenta, ac præeminentias canonicorum numerariorum, an teneantur ad expensas Ecclesiæ, tom. 8. conf. 21. n. 10.
An Canonici possint cogi ab Episcopo ad sibi assistendum uti Convisitatores in visitatione diœcesis, tom. 8. conf. 31. à n. 1. & n. 6. ac seqq.
Quam, & ubi, ac quomodo teneantur Episcopo præstare assistentiam, ib. n. 5. & seqq.
De origine Canonicorum Regularium, tom. 8. conf. 43. num. 57.
Canonicatus Cathedralium non comprehenduntur in decreto Tridentino de concursu, tom. 9. conf. 77. n. 71.
An statutum Ecclesiæ tribuens ancianitatem Canonicis, procedat etiam in Canonicis coadjutoribus, tom. 9. conf. 48. à num. 1.
Canonici coadjutores sunt Canonici ficti, ib. n. 1.
Canonicus coadjutor qua dignitate fulgeat, ib. n. 3.
Quam vocem in Capitulo habere possit Canonicus coadjutor ib. n. 4. & seqq. ac n. 6.
An Canonici moderni teneantur ad reinvestiendum pecunias Ecclesiæ a Canonicis prædecessoribus in suum commodum versas, & quomodo liberari possint à molestiis, to. 9. conf. 86. à n. 1.
Canonici uti administratores bonorum Ecclesiæ, tenentur in solidum, ib. n. 4.
Uti damnum inferentes bonis Ecclesiæ, tenentur quoque in solidum in defectum aliorum, ib. n. 5. & seqq.
Nemo ipsorum potest absolvi à censuris, nisi refectis damnis Ecclesiæ, ibid. num. 6.
Quid constare debeat, ut moderni Canonici solvant debita Canonicorum antiquorum in redintegrationem Ecclesiæ, ib. n. 7.
An decretum S. Concilii Tridentini, requirens in Canonicatibus ordines Sacros, locum etiam habeat in Ecclesiis collegiatis, tom. 9. conf. 108. n. 1. & seqq.
Quatenus in eis locum habere possit, ib.
Et quid in Ecclesiis Cathedralibus, ib. n. 1.
Quid si in aliqua Ecclesia collegiata extaret constitutio, in qua certis festivitatibus Missarum celebratio dignitatibus imponatur, ib. num. 3.
An cogendi ad inserviendum, tamquam diaconi, & Subdiaconi, ib. num. 4.
Quid si consueverint modo Canonici, modo beneficiati, sive Capellani munia hujusmodi obire, ib. n. 5.
Quidve si ageretur de Canonicis alicujus Ecclesiæ collegiatæ in Urbe, ib. num. 8.
Quid in casu, quo Canonici ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ compellantur ad suscipiendum Sacros ordines & ipsi fateantur crimen secretò commisisse, quod eos ordinari non sinet, ib. n. 9.
Vel si id confiteantur in foro pœnitentiali, ib. n. 10.
Vel in judicio mixto, ib. n. 11. & seqq.
Quid si appareat aliquod impedimentum, propter quod ne queant removeri, ut irregularitatis, &c. ib. n. 23. & seqq.
De hac re Canonum, & Ecclesiæ, ac Concilii Tridentini mens, ib. n. 31. & seqq.
Absurda, & incommoda ex non promotione Canonicorum ad ordines Sacros, ib. n. 34.
In Ecclesiis collegiatis qua ætate Canonici esse possint, ib. n. 35.
Quid in casu necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ, ib. n. 36.
De consuetudine contraria, ib. n. 37. & seqq.
Et quid si cura animarum in Ecclesiis collegiatis resideat penes Capitulum, ib. n. 40.
De pœna Canonicorum, qui ad Sacros ordines non promoventur, ib. n. 41. & seqq.
Ac de iis, qui non residents, tom. 9. tota conf. 114.
Duo Canonici, vel beneficiati in servitio Episcopi existentes possunt percipere in absentia fructus præbendæ, ib. n. 32. & seqq.
Hi Canonici, vel beneficiati non solùm ultrò debent suo Episcopo inservire in iis, quæ respiciunt ipsius, & Ecclesiæ utilitatem, sed etiam ad id inviti ab eodem cogi possunt, ib. n. 34.
Quid in Canonicis familiaribus Papæ, ib. n. 35.
Ac in Canonicis absentibus pro servitio suarum Ecclesiarum ib. num. 37.
Et in Canonicis absentibus studiorum causa, ib. n. 37.
Obtinentes dignitates an possint licitè studiorum causa ab Ecclesia abesse, ib. n. 38.
Quid in docentibus, ib. n. 39.
Canonici non residentes tribus casibus lucrari possunt distributiones quotidianas, ib. n. 40.
Et in omnibus casibus expressis in jure, ib.
Legitima non residendi causa, quamvis fingat, quem haber pro residente, non tamen fingit, ut habeatur pro divini interessente, ib. n. 41.
Canonicus jubilatus, an dicatur privilegiatus à jure, conf. 116. num. 2. & 3.
Canonicus jubilatus comparatur infirmis, aliisque legitimè impeditis, ib. n. 3.
De Canonicatu cum capellania habente onus chori, tom. 9. conf. 122. à n.
An Canonico, qui postquam fuit de canonicatu provisus, Ecclesiæ non inservivit, neque intra bimestre fidei professionem emisit, debeantur fructus, ac distributiones, tom. 9. conf. 132. num. 1.
Quid si ex justa causa fuisset absens, ib. n. 1.
Et fructus percepti an sint restituendi, ib.
Ac nunquid eum excusset licentia concessa à capitulo cum consensu ordinarii, ib. n. 2.
Episcopus, aut Capitulum non potest Canonico absenti fructus remittere, ib. n. 3.
Solus Papa potest concedere facultatem Canonico percipiendi fructus, ac distributiones, ib. n. 5.
Constare debet de legitima causa absentiæ, ut quis lucretur fructus, & distributiones, ib. n. 6.
Quid de absentia ob utilitatem Ecclesiæ, ib.
Absque prima residentia non debentur fructus, neque distributiones ib. n. 10. & 11.
Quatenus portio perpetuò separata, & distincta à Canonicatibus, non consideretur amplius, ut portio fructuum ipsius Canonicatus, tom. 9. conf. 163. n. 1.
An & quatenus Canonici possint esse Testes pro suo capitulo, tom. 10. conf. 120. n. 5.
Canonicus obtinens dignitatem, amittit Canonicatum, tom. 10. conf. 156. n. 30.

CANONICI REGULARES.

Canonici Regulares S. Georgii in Alga, jam extincti, connumerabantur inter Clericos sæculares, tom. 1. conf. 44. n. 10.
Præcedebant omnes Canonicos Regulares, ib.
Canonici Regulares universim an sint capaces parochialibus Ecclesiis sæcularibus saltem jurispatronatus, ib. a n. 1.
Praxis hac de re, ib. n. 6. & seqq. signatè a n. 17. & 28.

Quan-

Quando veniant nomine Monachorum, ib. n. 29.
Non possunt esse patrini, ib.
CANONISSÆ.
Earum status olim permissus, tom. 2. cons. 65. n. 1.
Earundem institutum, ac professio, ib. n. 16.
Earum origo, reformatio, mentio in Jure Canonico, tom. 10. cons. 103. n. à n. 6.
CANONIZATIO SANCTORUM, CANONIZATUS, vid. *Testes*, *Ordinarius*, *Historici*, *Processus*, *Decreta*, *Virtutes*, *Beatificatio*, *Miracula*, *Veneratio*, *Cantor*.
Decreta novissima de Canonizatione an admittant temporis intervallum pro sua observatione, to. 1. cons. 55. per totam.
Canonizationis persecutio quatenus non sit suspendenda, ib. n. 24. & seqq.
An possit delegari, tom. 1. cons. 112. n. 26.
An in ea possit Ordinarius deputare in Judicem pro constructione processus super non cultu suum Vicarium foraneum tom. 1. cons. 185. per totam.
An in ejus causa possint Regulares testimonium perhibere, non obtenta à suis Superioribus licentia, tom. 1. cons. 193. per tot.
An iidem Regulares sint testes idonei in causa Canonizationis sui Religiosi, tom. 1. cons. 194. n. 1. & seqq.
An in ea quis possit esse procurator, & testis, to. 3. cons. 197. num. 1.
An saltem faciat indicium, ib.
An ejus in causis executio remissoriæ sit legitima, quando forma illius non est servata in rescribendo, quanta fides testibus, ac juribus compulsatis sit adhibenda, prout in litteris remissorialibus ordinatum fuerat, to. 1. cons. 199. à n. 1.
An aliquo casu in hac re inquisitio generalis omitti possit, to. 1. cons. 202. à n. 1.
Processus in genere quando necessarius, ib. n. 4.
Ut concedatur, quid requiritur, ib. n. 5.
Quando deveniri poterit ad inquisitionem specialem non præmissa generali, ib. n. 6.
An litteræ remissoriales in hac materia dirigi possint, ac debeant aliis, quàm Episcopis, to. 1. cons. 202. à n. 1.
Et an Canonicus Collegiatæ possit esse Judex remissiorialis, ib. per totam.
Testium examen ubi faciendum in hac materia, tom. 1. cons. 204. n. 1.
Quomodo in ipsa observanda sit in compulsorialibus forma requisita, in cap. fin. de fid. instrum. tom. 1. cons. 210. à n. 1.
An sit legitima in hac materia collatio scripturarum, quæ facta est à solo notario deputato, to. 1. cons. 211. n. 1. & 2.
In ejus causa an probent testium depositiones solum receptæ ad perpetuam rei memoriam, tom. 1. cons. 214. à n. 2.
De iuramento testibus exhibendo, tom. 1. cons. 217. n. 2.
In ea terminorum inculcatio an sit admittenda, tom. 1. cons. 230. n. 1. & seqq.
Ut in ea concedi possit remissoria in genere, quid docendum sit, tom. 1. cons. 237. à n. 1.
De probatione famæ in hac re, tom. 1. cons. 239. à n. 1.
An ejus causæ procurator teneatur jurare de calumnia, to. 1. cons. 243. à n. 1.
Quatenus in ea standum sit scriptoribus, atque historicis, to. 1. cons. 243. a n. 1. & seqq.
Eius processus particularis, authoritate Apostolica demandatus, quanto temporis spatio absolvi debeat, tom. 1. cons. 247. ib.
An eius causa inferatur alicui præiudicium, ib. n. 2. & eodem, tom. 1. cons. 248. n. 12.
Ejus gravitas, ib.
Maturitas, ib. & seqq.
Quando in eius causis concedenda sit, vel deneganda nova remissoria, tom. 1. tota cons. 249.
Eius causa æquiparatur causæ criminali, ib. n. 19.
Servandus in ipsa ordo iudicialis, ib. n. 20.
An in ejus causis possint mulieres pro testibus admitti, to. 1. cons. n. 1.
Possunt, ac debent concedi remissoriæ in materia Canonizationis Sanctorum ad effectum examinandi testes, ne pereant eorum probationes antequam doceatur de fama Sanctitatis, de miraculis, &c. tom. 3. cons. 10. per totam.
Eius causæ an æquiparentur criminalibus, ib. n. 2. & 12.
Et de maioribus, ib.
Eius praxis, ib. n. 3. & seqq.
Quid antea docendum, ib. n. 4.
Quomodo introducatur eius causa in Sacram Congregationem ib. n. 7. & 12.
An in eiusdem causis probari debeat, quod fuerit adhibitus notarius creatus authoritate Apostolica, to. 3. tota cons. 11.
An testium depositio in materia Canonizationis excipi possit non citato Promotore fiscali mensæ Episcopalis, tom. 4. cons. 38. à n. 1.
Et quid de eorum repetitione facta cum interrogatoriis, præsente Promotore fiscali, ib.
Quomodo in eius causa testium repetitio facienda sit, ib. n. 2.
Quæ diligentia sit adhibenda in testibus examinandis, ibid.
In hac materia testis aliàs examinatus non potest se referre ad primum examen, ib.
Maximè si prima testium depositio recepta fuerit informiter ibid.
Quo pacto in hac materia examinandi sint testes, ib. n. 5.
Antequam deveniatur ad Canonizationem, quæ sint observanda, tom. 4. cons. 39. à n. 1.
Et quid pro committenda inquisitione generali desideretur, ib.
In ejus causis an ritè excipiatur iuramentum monialium, quæ non iurant in manibus Judicum, neque ab ipsis videri possunt, tom. 4. cons. 40. per totam.
In ejus causis an legitimè excipiatur examen Cardinalium, & Episcoporum in eorum palatiis, tom. 4. cons. 41. à n. 1.
In ejus materia quatenus historicis, atque chronographis, aliisque scriptoribus adhibenda sit fides, tom. 4. integra cons. 42.
De probatione in hac causa, ib. n. 3.
Non accipit ab humana fide adjutorium, ib. n. 11.
In ejus causis, de quibus agatur, ib. n. 18.
Fama an sufficiat in ordine ad beatificationem, & Canonizationem, ib. à n. 13.
In materia beatificationis, & canonizationis quæ probationes requirantur, ib. n. 22.
Est de iis, quæ pertinent ad universale regimen Ecclesiæ, ibid. num. 24.
Pertinet ad causam fidei, ib. n. 27.
In ea non potest Pontifex errare, & cur, ib. & n. seqq.
In Canonizatione, & beatificatione debet ferri sententia secundum rei veritatem, ib. num. 26.
Eius causa est de majoribus, quæ apud Romanam Sedem tractantur, ib. num. 24.
Est major quacunque causa criminali, ib. n. 27.
Quem probationis gradum accipiat ab Historicis, ib. n. 29.
Et à testibus de auditu, ac publica voce, & fama, ibidem n. 35. ac seqq.
Et ex aliis circumstantiis, ib. num. 36.
Que probationes in ea requirantur, ib. num. 33.
An sufficiant præsumptivè ac leviores, ib. & seqq. ac n. 38.
An debeant esse demonstrativæ, ib. n. 68.
Vel morales, ib.
Ejus causæ post decreta Urbani VIII. sunt judiciales, ib. n. 61.
Ejus probationes quomodo examinandæ, ib.
Quæ probationes ad ipsam concurrere debeant, ib. n. 62.
An sit satis communis existimatio, tom. 4. cons. 43. n. 67.
Actus Canonizationis à quo dependeat, ib.
A quo tempore sumi debeat initium litis in causis canonizationis Sanctorum, tom. 4. tota cons. 44.
Quomodo procedat Summus Pontifex in Canonizatione, tom. 4. cons. 53. n. 1. & cons. 63. n. 1.
Differt à beatificatione, ib.
Et quomodo, ib. & n. seqq.
Quid pro ea exigatur post decreta Urbani VIII. ib. à n. 4.
Ad effectum Canonizationis quanti facienda sit descriptio in Martyrologio Romano, tom. 4. cons. 62. à n. 1.
Quid de lectionibus alicujus Beati, approbatis à Pontifice, tom. 4. tota cons. 6.
Canonizatio est probanda, & quomodo, tom. 4. cons. 63. n. 1.
Ejus vis, atque virtus in quo consistat, ib. n. 3.
An necessaria solemnis Canonizatio pro cultu Sanctis exhibendo, ib. n. 15.
Quænam tacitæ Canonizationi æquivaleant, ib.
In diplomate Canonizationis quid præscribatur, ib. n. 18.
In ejus causis quando admittatur probatio per famam, tom. 4. cons. 56. n. 1. & seqq.
An & quatenus Ordinarius in causis Canonizationis Sanctorum postquam Sedes Apostolica manum imposuerit, possit amplius se ingerere, tom. 4. cons. 68. n. 1. & seqq.
Requisita antequam perveniatur ad Canonizationem, ib. n. 7. & seqq.
Canonizationis commissio quomodo excutioni demandanda, ib. à num. 3.
Quando sit de actis, ib.
Plures ejus conditiones, ib.
In causis Canonizationis an, & quatenus remissoria in specie concedenda sit, tom. 4. tota cons. 69.
Generalis probatio miraculorum an sufficiat ad Canonizationem, ib. n. 11.
De quo genere intelligendus sit Ostiensis, loquens in materia Canonizationis de inquisitione in genere, antequam deveniatur ad inquisitionem in specie, & concedatur remissoria, tom. 4. tota cons. 71.
De inquisitione generali, ac speciali super famam miraculorum, &c. in causis Canonizationis, ib. n. 3. & seqq.
Processus Canonizationis in causis Martyrum quomodo expediendus, tom. 4. cons. 72. n. 7.
Prima causa Canonizationis qualis, ib. n. 8.
An & quatenus pro canonizatione Confessorum necessaria sint miracula tom. 4. cons. 81. n. 1. Vid. Confessor.
Requiruntur miracula post mortem, ib. n. 3.
In vita non sunt absolutè necessaria, ib. n. 4.
Cur pueri, ac etiam adulti post baptismum non canonizentur, ibidem
Quæ vita requiratur in confessoribus pro eorum Canonizatione, ibid.
Pro Canonizatione Confessorum an requiratur copulativè probatio virtutum, & miraculorum, ib. n. 5.
Quotuplex sit canonizatio, tom. 4. cons. 87. n. 3.
Quæ sufficiat ad concedendum officia propria Sanctorum, ibidem.

Non

Non Canonizato quæ orationes, reſponſoria, antiphonæ officium, litaniæ publice, ac privatim recitari poſſint, tom. 4. conſ. 46. n. 1.
An liceat pingere imaginem non canonizati cum relationibus, ſive cum claritate, vel lumine deſuper veniente, tom. 4. conſ. 47. à n. 1.
Quo jure competant ei honores, qui exhibentur beatificato, tom. 4. conſ. 53. n. 3.
Non canonizati deſcripti aliquando in Martyrologio; tom. 4. conſ. 63. n. 4. & 6.
Pro canonizatione Sanctorum quot miracula requirantur, tom. 5. conſ. 18. n. 1.
Actio canonizationis ardua, tom. 5. conſ. 19. n. 1.
Quantum temporis à beatificatione ad canonizationem elabi debeat, ib. n. 1. & ſeqq.
Maturè diſcutienda, ib. n. 3.
Pro canonizatione Confeſſoris, an ſufficiant duo miracula, ib. n. 4. & 10.
In vita, an poſt mortem, ib.
Poſt confeſſam beatificationem, & ante ſolemnem canonizationem quid decernatur ſervandum ab Urbano VIII. ibid. n. 6. & ſeqq.
Canonizatio ſolemnis cur fiat, ib.
In cauſis canonizationum quoad inquiſitionem, an poſſint Epiſcopi titulares deputari in Judices, tom. 5. conſ. 22. n. 1.
Et quibus ejuſmodi inquiſitio comittatur, ib. n. 1. & ſeqq.
An Sanctiſſimo fieri debeat relatio deputationis judicum in cauſis canonizationum, & quo pacto illam fuiſſe factam probatur, tom. 5. conſ. 25. n. 1.
Canonizatio & Beatificatio quomodo differant, tom. 5. conſ. 25. n. 1.
Canonizati imago quomodo depingenda, ib.
Ad effectum canonizationis an neceſſariò exigantur miracula, tom. 5. conſ. 26. n. 1.
Et quæ ſint admittenda, ib.
De probatione miraculorum ſanationum, deque eorum conditionibus, ib. à n. 1.
In cauſis Canonizationum Sanctorum, an ſint admittendi teſtes deſumpti ex proceſſu auctoritate ordinaria confecto, tom. 5. conſ. 27. per totam.
Et quid ſi teſtes morte præventi non poſſint examinari, ib. num. 3. & 4.
In cauſis canonizationum Judices ſubdelegati, an in quolibet actu exprimere debeant, quod ſederint pro Tribunali, tom. 5. conſ. 36. n. 1. & 2.
Quid liceat, vel non liceat facere circa venerationem morientium cum fama ſanctitatis ante eorum canonizationem, vel beatificationem ſine Sedis Apoſtolicæ licentia, tom. 5. conſ. 38. à n. 1.
In canonizatione Confeſſorum majorem diligentiam adhibendam conſtituit Romana Eccleſia, quàm in canonizatione Martyrum, tom. 5. conſ. 38. n. 4.
Eccleſia antequam deveniat ad Canonizationem Confeſſoris multa exigere conſuevit, ib. n. 5.
Non ad Epiſcopos, neque ad Legatos à latere, neque ad Cardinales pertinet canonizatio Sanctorum, ſed ad ſolum Pontificem Summum, ib. n. 6.
Cur Sedes Apoſtolica Sanctorum canonizationem ſibi reſervaverit, ib.
Non licèt alicui defuncto non canonizato preces ſolemnes, aut publicas fundere, ib. n. 9.
Neque ejus reliquias colere ſive ſolemniter, ſive publicè, ib. n. 9.
Licet tamen ſecretò, ib.
Quæ alia non liceat facere circa non canonizatos, ib. n. 11.
Poſt canonizationem quos honores Sancti conſequantur, ib. num. 8.
Inducentes, inconſulto Romano Pontifice, publicas veneraciones defunctorum nondum canonizatorum graviter ſunt puniendi, ib. n. 12.
Sancti veteris Teſtamenti, an & quatenus poſſint Canonizari à Summo Pontifice, tom. 5. conſ. 39. n. 2. & ſeqq.
Quid potiùs in Canonizatione ſit examinandum, tom. 10. conſ. 51. n. 1. & ſeqq.
De cauſis canonizandi Sanctos, tom. 10. conſ. 165. à n. 1. & ſeqq.
Quæ in eo qui canonizandus eſt, requirantur, ib. n. 4.
Ad evitandum fraudes in cauſis Canonizationum Sanctorum, quæ ſint advertenda, tom. 10. conſ. 168. n. 1.
Epiſcopi in cauſis Canonizationis Sanctorum quid agere poſſint, tom. 10. conſ. 182. n. 2.
Intra quod tempus proceſſus Canonizationis confici debeat, tom. 10. conſ. 138. n. 1.
De Canonizatione Sanctorum, Martyribus vindicatis, miraculis poſt mortem, tom. 10. conſ. 192. n. 1.
Proceſſus Canonizationis, ib. n. 4.
Ritus ejuſdem, ib.
Canonizatio de Cœlo, ib. n. 5. ac ſeqq.
Eccleſiæ conſuetudo in Canonizatione Sanctorum, ib. n. 1.
Confirmata miraculis, ib. n. 7. & ſeqq.
An aliquis ob miraculorum evidentiam à Sede Apoſtolica in Sanctorum numerum referri poſſit, tom. 10. conſ. 193. n. 1.
Quid de habente donum ſcientiæ, ac prophetiæ, ib. num. 5. ac 7. & ſeqq.
Quid de eo, qui pro Sancto à Principibus viris, & à populo denunciatur, ib. n. 9.
Canonizatio charitatem, & ſanctitatem poſtulat, ibid n. 5. & ſeqq.
Canonizationis opus maximum, ac difficillimum, ib. n. 9.
Ob quam cauſam differri poſſit, ib. n. 10.
Exempla fictæ ſanctitatis, ib. n. 11.
Sanctorum Canonizatio longa temporum, aut ſæculorum ſerie differri ſolet, imò debet, ib. n. 12.
Qui breviori temporis intervallo canonizandi, ib. n. 13.
Horum numerus adducitur, ib. n. 13. ac ſeqq.
Quæ neceſſaria ſint pro ſanctis in Eccleſia militante declarandis, tom. 10. conſ. 194. n. 2. & ſeqq.
Qui ordo judiciarius in Canonizatione obſervari conſueverit, tom. 10. conſ. 195. a n. 1.
Actiones in ea requiſitæ, ib.
An ordo judiciarius tam in Canonizatione Martyrum, quam Confeſſorum obſervandus, ib.
Cauſa Canonizationis motiva, ib. n. 2. & ſeqq.
Quænam actiones in Sanctorum canonizatione requirantur, conſ. 196. à n. 1. & ſeqq.
Actio prima, ib. n. 1.
Actio ſecunda, ib. n. 2.
Actio tertia, ib. n. 3.
Actio quarta, ib. n. 4.
Actio quinta, ib. n. 5.
Actio ſexta, ib. n. 6.
Actio ſeptima, ib. n. 7.
Actio octava, ib. n. 8.
Actio nona, ib. n. 9.
Actio decima, ib. n. 10.
Actio undecima, ib. n. 11.
Actio duodecima, ib. n. 12.
De rebus, quæ pro celebranda canonizatione fieri ſolent, conſ. 167. à n. 1.
De Conſiſtoriis, ib. n. 2. & ſeqq.
Alia, ib. n. 6. & ſeqq.
An valeat argumentum ad effectum Canonizationis à recitatione officii ad impreſſionem in Martyrologio, tom. 10. conſ. 197. n. 17. & ſeqq.
De Sanctis in Martyrologio deſcriptis, ib. n. 16. ac ſeqq.
De hac re rubricæ, ib. n. 20. ac ſeqq.
Explicantur, ib.
An alia ſit ratio Martyrologii, alia Kalendarii Romani, ib. n. 23. ac ſeqq.
Pius V. an deroget conſuetudinibus feſtorum ſolemnium Sanctorum, ib. n. 27.
An dici poſſit officium pro Sanctis non Canonizatis, ib. n. 28. & ſeqq.
Conſuetudo venerandi ſanctos non canonizatos quando inceperit, ib. n. 31.
Modus hic antiquus canonizandi ſanctos fuit prius introductus quoad Martyres, quàm quoad Confeſſores, ib. n. 35.
Quando hic mos ceſſaverit, ib. n. 36.
Ante decreta Alexandri III. ac Innocentii III. qui ſancti fuerint à Summis Pontificibus canonizati, ib. n. 27.
Qui poſt prædicta decreta in Sanctorum numerum cooptati, n. 38.
Mos introductus in canonizatione Martyrum, ib. n. 39
Sancti Confeſſores non à Sede Apoſtolica in Sanctorum numerum relati, ib. n. 40.
Periculum falſi cultus, ib. n. 41. & ſeqq.
Quid ſi nullibi extet eorum memoria, ib. n. 43. & ſeqq.
Specimen relationis factæ in Conſiſtorio ſecreto, coram Gregorio XV. à Cardinali à Monte ſuper vita, ſanctitate, actis Canonizationis, ac miraculis B. Franciſci Xaverii è Societate Jeſu, ib. à n. 46.
Ejus vita; ib. n. 51.
Fides, ib. n. 52.
Spes, ib. n. 53.
Charitas, ib. n. 54.
De charitate in Deum, ib. n. 55.
De charitate in proximum, ib. n. 56.
De orandi ſtudio, ib. n. 57.
De humilitate, ib. n. 58.
De paupertate, ib. n. 59.
De mortificatione, ac pœnitentia, ib. n. 60.
De fortitudine, & magnanimitate, ib. n. 61.
De fama ſanctitatis, & nomine Apoſtoli, ib. n. 62.
De dono linguarum, ib. n. 63.
De geſtis in cauſa, ib. n. 64.
De miraculis in vita, ib. n. 65.
Primum, Aqua Maris ſalſa, facto ſigno Crucis, efficitur dulcis, ib. n. 66.
Secundum, Puer mortuus ad vitam revocatur, ib. n. 67.
Tertium, Mortuus, qui per diem fuerat ſepultus, ſuſcitatur, ib. n. 68.
Quartum, Dum Miſſam celebrat, altius cubito a terra elevatur, ib. n. 69.
Quintum, Puer in puteo ſuffocatus, & mortuus ad vitam revocatur, ib.
Sextum, Cæco viſus reſtituitur, ib. n. 70.
Octavum, Cancer Marinus deperditum in mari crucifixum Xaverio miraculosè defert, ib. n. 71.
Nonum, Scapha tempeſtate abrepta miraculosè redit ad navem ib. n. 72.

Decimum, Super urbe Tolo pluit cineribus, ib. n. 73.
De miraculis poſt mortem, ib. n. 74.
Primum, Corpus incorruptum perſeverat, ib n. 75.
Secundum, Corpus ejus ſuaviſſimum emittit odorem, ibid. num. 76.
Tertium, adventu Corporis Xaverii Malacæ ceſſat repentè peſtis, ib. num. 77.
Quartum, ex digito pedis Xaverii defuncti recens ſanguis effluxit, ib. n. 78.
Quintum, Puer utroque crure, ac pede ſiccis, & aridis ad ſepulchrum Xaverii miraculosè ſanatur, ib. n. 79.
Sextum, Lampades ſola aqua repleta ante imaginem Xaverii ardent, ib. n. 80.
Septimum, Infans mortuus ad vitam revocatur, ib, n. 81.
Octavum, Cæcus viſum recipit ante Imaginem Xaverii, ib. num. 82.
Nonum, Leproſus miraculosè ſanatur, ib. n. 83.
Decimum, Dyſenterica ungens ſe oleo lampadis Xaverii, perfectè ſanatur, ib. n. 84.
Undecimum, Laborans inveterato, & ulceroſo cancro repentè ſanatur, ib. n. 85.
Duodecimum, Habens crura ulceroſa, & laborans dyſenteria miraculosè ſanatur, ib. n. 86.
Decimum tertium, Mulier paralytica, & cœca ſanitatem, ac viſum oculorum recuperat, ib. n. 87.
De miraculoſis prædictionibus, ib. n. 88.
Prima, ib. n. 89.
Secunda, ib. n. 90.
Tertia, ib. n. 91.
Quarta, ib. n. 92.
Quinta, ib. n. 93.
Sexta, ib. n. 94.
Septima, ib. n. 95.

CANTOR, CANTUS, vide *Primicerius, Muſica, Muſici.*

Primicerius an debeat cantum addiſcere, tom. 8. conſ. 21. n. 6.

CANTOR.

An Cantori Capellæ Pontificiæ debeantur in abſentia fructus ſui Canonicatus tom. 9. conſ. 130. n. 1.
An etiam diſtributiones, ib. n. 8.
An Cantores Capellæ Pontificiæ ſint verè familiares Papæ, ib. n. 3. & ſeqq.

CAPELLA PONTIFICIA.

In Capella Pontificia attenditur conſuetudo, tom. 1. conſ. 105. n. 19.
Quando det regulam ſeſſioni in Concilio. ib. n. 16. & 36.
In ea præcedunt Abbates Monachorum Generales mendicantium, ib. per totam.
Ejus praxis, ibidem numer. 25. conſult. 132. num. 3. ejuſdem tom. 1.
Vide *Præcedentia, Monachi, Abbates, Vicarii Generales.*

CAPELLA, vid. *Oratorium, Sacellum.*

Capella carcerum, vel illis contigua non gaudet immunitate, tom. 1. conſ. 472. n. 1.

CAPELLANI, CAPELLANIÆ, vid. *Legatum Beneficium, Beneficiarium, Confraternitas;*

Quando teneantur celebrare pro anima fundatoris, tom. 2. conſ. 139. per totam.
Quando recipere poſſint pro applicatione miſſarum eleemoſynam, ib. a n. 8.
Ex quibus cognoſcatur obligari ad applicationem ſacrificii, ib. n. 3. & ſeqq.
Quid de inſtitutis, ut celebrent ad commoditatem eorum, qui tali tempore miſſam audituri ſunt, ib. n. 6.
Quidvè de iis, ut in tali Eccleſia celebrent, ib.
Quo titulo eleemoſynam pro miſſis recipiant, ib. n. 9.
Quid de illis, qui miſſam tenentur celebrare ratione beneficii, ib. & n. ſeqq. ac n. 12.
Sunt obligati ad applicandum ſacrificium, atque ita in dubio præſumendum, ib. n. 11. & ſeqq.
Ad duos præcipuè fines inſtituuntur, ib.
Quando non poſſunt celebrare in loco deſignato, ubi celebrare teneantur, ib. n. 12.
Quid in dubio cenſendum ſit, ib.
Finis fundationis, ib.
Ex quibus eorum tantùm præſentia peti dignoſcatur, ibid. num. 14.
Tenentur ſervare conditiones appoſitas in fundatione, ibid. num. 15.
Idque, etiamſi ſint amovibiles, ibid. & dict. tom. conſ. 497. n. 1.
Semper celebrare debent pro fundatore, niſi ille aliter declaraverit, ib. n. 16.
Eligendi ab Epiſcopo pro tempore an cenſeantur perpetui, tom. 1. conſ. 373. n. 1.
Aliæ ſunt perpetuæ, tom. 3. conſ. 7. n. 16.
Aliæ amovibiles, ſeu ſimplices, ib.
Eas habens an gaudeat privilegio fori, ib.
An pro capellania erigenda in civitate debeatur dos major, tom. 3. conſ. 32. n. 1.
An & quatenus de jure transferri poſſit ab uno Caſtro ad aliud, 4. conſ. 12. a n. 1.
Collativa eſt affixa Eccleſiæ, ib.
Quando cenſeatur fundata non ſolùm pro fructu Sacrificii, ſed etiam pro commoditate fundatoris, ib. n. 3.
Capellani nullum titulum collativum habentes, ſunt ſimplices Clerici manuales, tom. 6. conſ. 54. n. 5.
Non conſtituunt collegium, ib.
An Capellani majores Regii habeant juriſdictionem ſpiritualem in arcibus, & caſtris privativè quoad Epiſcopos, to. 6. conſ. 80. a num. 1.
Capella olim idem, ac Oratorium, tom. 6. conſ. 98. n. 2.
Cur ita nuncupata, ib. & n. ſeqq.
Capellani unde ſic dicti, ib.
Cur Capellæ conceſſæ inter Parochias ædificari, ib. n. 27.
Capellæ quid ab initio fuerint, ib. n. 30.
In privatis ædibus ædificatæ, ib. n. 31.
An & quando Capellanus inſtituendus debeat eſſe actu, vel potentia Sacerdos, ac teneatur per ſe ipſum celebrare, & Capellania dicenda ſit Sacerdotalis, tom. 7. conſ. 2. a n. 1.
Quid ſi diſpoſitio eſſet concepta verbis negativis, ſi nimirum diſponeret, quod non præſentetur, niſi Sacerdos, ib. n. 2.
Quando poterit præſentari non Sacerdos, ib. n. 3.
Si in fundatione Capellaniæ non fuerit expreſſum, quod conferatur Sacerdoti, & quod illam obtinens celebret per ſe ipſum miſſas, non dicitur Sacerdotalis, poteſtque conferri majori quatuordecim annorum, ib. n. 4.
Idque etiamſi in fundatione dicatur, quod Capellanus celebret, interveniat, cantet, ib. n. 5.
Ac etiamſi teſtator dixiſſet, quod præſentetur, ſive inſtituatur Sacerdos, qui miſſas celebret adhuc poſſet per alium celebrare, & Capellania non eſſet Sacerdotalis, ib. n. 6.
c etiamſi in fundatione dicatur quod ad Capellaniam præſentari non poſſit, qui non eſt actu Sacerdos, adhuc poteſt per alium celebrare, ib. n. 7.
Ac etiamſi teſtator dicat, Volo, quod Capellanus electus celebret quotidiè, dirigendo verba in ipſum Capellanum, adhuc non tenebitur ad Sacerdotium promoveri, neque per ſe ipſum celebrare, ib. n. 8.
Ac etiamſi capellania haberet annexa alia onera nempè adjuvandi Canonicos, vel Parochum in cantando, inſerviendo, & hujuſmodi aliis, ib. n. 9.
Similiter etiamſi teſtator dixiſſet ut Capellani deinceps canonicè inſtituantur, & intra annum a die inſtitutionis in Presbyteros ſe faciant promoveri, ac perſonaliter reſideant, ib. n. 10.
Et Etiamſi extarent hæc verba, Dovranno eſſi Capellani celebrar due Meſſe nell' Altar privilegiato, ib. n. 11.
Pariter ſi teſtator diſpoſuiſſet, quod Capellanus celebret quotidie, vel quolibet die Dominico, & horis canonicis intereſſe debeat, ib. n. 12.
Atque etiamſi teſtator diceret detur Capellania uni Sacerdoti, qui maneat in dicta Eccleſia, celebretque pro anima fundatoris, ib. n. 13.
Itidem etiamſi nominationem Capellani his verbis teſtator ordinaret, Nomino Capellanum meæ Capellæ N. N. canonicum, & curatum Eccleſiæ Cathedralis, qui debeat celebrare in dicta Capella, adhuc huiuſmodi capellania non eſſet Sacerdotalis, ib. n. 14.
Quando Capellanus poſſit ſibi retinere partem ſtipendii miſſarum, ib.
Et quando Capellani contemplentur tanquam miniſti ad obtinendum effectum celebrationis, ib. n. 15.
Quando cenſeatur inſtituta ſimplex capellania non Sacerdotalis, itaut conferri poſſit ſimplici Clerico, ib. n. 6.
Ubi alia carptim.
Idque præſertim quando reſidentia, quæ ordinatur a teſtatore non eſt continua, ſed cauſativa, ib. n. 17.
Quid in caſu, quo ex fundatione cautum ſit, ut Capellanus per ſeipſum celebret, vel capellaniæ ſit annexum onus miſſarum per proprium Rectorem celebrandarum, ib. n. 18.
Sive ſi ex verbis teſtatoris conſtet, quod quilibet Sacerdos continuam reſidentiam perſonalem, in Eccleſia facere teneatur, &c. ib. n. 19.
Vel ſi poſitis hiſce verbis fundationis legaverit Eccleſiæ collegiatæ ſcuta ſex millia pro conſtituenda, & erigenda una præbenda Sacerdotali in dicta Eccleſia cum onere, ut præbendarius nominandus, ac eligendus ad dictam prebendam teneatur qualibet hebdomada Miſſas celebrare in dicta Eccleſia, ib. n. 20.
Aut ſi in Eccleſia eſſent plures, Capellaniæ perpetuæ, quas obtinentes ex antiqua conſuetudine, & Conſtitutionibus Eccleſiæ habent onus pluries in hebdomada celebrandi, ib. num. 21.
Vel ſi extent hæc verba fundationis, Uſufructuarii teneantur, &c. ib. n. 22.
Qualitas ſacerdotalis quando requiratur, ib. n. 23. ac ſeqq.
Capellania an ſit verus titulus beneficii, tom. 8. conſ. 3. n. 5.
Et ad ejus titulum quis poſſit ad ordines promoveri, ib.
Capellaniæ inſtitutæ pro ſæcularibus nolentibus illas propter fructuum tenuitatem accipere, an conſentientibus hæredibus, & Epiſcopo poſſint transferri ad Regulares, qui ſtante reductione miſſarum ab eis obtenta, ſunt parati eas accipere, ac oneribus ſatisfacere, tom. 1. conſ. 21. n. 3.
An Capellanus cogi poſſit ab Epiſcopo, ut duas miſſas, quas duobus diebus cuiuslibet hebdomadæ celebrare tenetur, celebret feria ſexta, & Sabbato, tom. 9. conſult. 111. a num. 1.
Quoad celebrationem Miſſarum, quam obligationem habeat, ib. num. 9.
Attendenda fundatoris voluntas, ib. n. 10. & ſeqq.

Quot modis poſſint immutari dies a fundatore in celebrandis Miſſis, ib. n. 19.
Si in fundatione Eccleſiæ, aut Capellæ cautum ſit, quod Capellanus eligendus nullum habeat beneficium, an præſentatus ad Capellaniam poterit obtinere aliud beneficium, ib. n. 20.
In qua ætate conferri poſſit Capellania Sacerdotalis, ib. n. 21.
Ex quibus probetur, quod Capellania requirat reſidentiam, tom. 9. conſ. 122. n. 5.
Capellania præſumitur de jure beneficium ſimplex, quamvis aliquod onus, vel ſervitium habeat, ib. n. 14.
Non obſtante fundatione, quod Capellanus teneatur canere, ibid.
Quid ſi exter in Eccleſia conſuetudo retinendi Capellaniam cum Canonicatu, ib. n. 15.
Et non agatur de caſu duplicis diſtributionis uno, eodemque ſervitio, una, eademque intereſſentia debitæ, ib. n. 16.
Vel ſi Canonicatus nullas habeat diſtributiones ib. n. 17.
Vel quia diſtributiones Capellaniæ debentur pro ſervitio, ſive intereſſentia non in choro horis divinis, ſed pro recitatione Officii, vel Litaniarum B. Virginis, ib. n. 18.
Quid ſi Capellanus non interveniat uti Canonicus nec Canonicus uti Capellanus, ib. n. 19.
Obſervatio hac in re attendenda, ib.
Non poteſt cogi obtinens Capellaniam, ut ipſemet celebret, licèt in ejus fundatione diſponatur, quod rectores celebrent, tom. 9. conſ. 134. n. 18.
An, & quatenus Capellani temporales amoveri poſſint ad nutum, etiam in Eccleſiis a laicis adminiſtratis, tom. 9. conſ. 145. a n. 41.
Adminiſtratio Capellarum, ex quibus probetur, ib. n. 42. & ſeqq.
Ad quos pertineat jus adminiſtrandi, & amovendi Capellanos, ib. n. 45.
De Capellanis manualibus, ib. n. 46.
Sunt amovibiles etiam abſque ulla cauſa, ceſſante tamen odio, & malitia, concludenter juſtificanda, ib.
Ex quibus probetur, Capellaniam eſſe beneficium manuale, ib. n. 47. & ſeqq.
Quid ſi aliqui Capellani fuerint promoti ad titulum Capellaniarum, ib. n. 54.
Et quid ſi Eccleſia eſſet receptitia, ib. n. 55. ac ſeqq.
Quidve ſi ad nominationem factam a laicis, fuerit aliquando admiſſus Epiſcopus, ib. n. 57.
Quatenus liceat laicis liberè, ac eorum arbitrio removere Capellanos, ib. n. 59.
An Capellania ab hærede conceſſa Titio, qui provenit ex ſorore, quique tempore confeſſionis erat proximior Teſtatori, debeat a Titio auferri ad inſtantiam Regularis, qui nunc eſt proximior, tanquam deſcendens ex fratre, t. 10. conſ. 36. n. 1.
Quid in Capellaniis amovibilibus, ib. n. 2. & ſeqq.
Regularis an, & quatenus ſit incapax Capellaniæ, ib. n. 4. & ſeqq.
Quomodo probetur, quod ſi ſæcularis, ib. n. 5. & ſeqq.
Quo in caſu procedat, quod Capellanus amoveri non poſſit, conſ. 80. n. 8.
Qualitas Sacerdotii in Capellania requiſita quando intervenire debeat, tom. 10. conſ. 127. n. 16.

CAPELLANI REGII MAJORES.

Non poſſunt approbare ad confeſſiones audiendas Capellanos minores, vulgò nuncupatos *de' Præſidii, e delle Fortezze*, tom. 1. conſ. 330. n. 1.

CAPITANEI.

Militiarum locorum, qui ſubjacent juriſdictioni temporali Epiſcoporum an gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſ. 483. n. 1.

CAPITATIO.

Ad quod munus reduci poſſit, tom. 1. conſ. 54. n. 2.

CAPITULUM, *vide Cathedralis, Tertius, Adjunctus.*

An pertineat ad Capitulum deputatio proviſionalis exercentium curam animarum in Eccleſia cathedrali, tom. conſ. 24. a n. 1.
Quæ præſertim, ac quot conditiones exigantur, ut ab eo geſta valeant, tom. 1. conſ. 43. n. 1. & 2.
An poſſit haberi a canonicis tempore celebrationis divinorum officiorum, tom. 1. conſ. 67. n. 1.
Quando totum delinquit, an poſſit Epiſcopus procedere contra ſingulos canonicos ſine conjudicibus, tom. 1. conſ. 74. n. 1.
Ejus conſenſus in unione beneficiorum quando, & quo pacto intervenire debeat, tom. 1. conſ. 77.
An, & quatenus ejus conſenſus, vel conſilium requiratur in condendis ſtatutis ſynodalibus, tom. 1. tota conſ. 180.
Qui vocem in eo habere nequeant, etiam quoad Regulares, tom. 1. conſ. 224. a n. 1.
An qui non eſt conſtitutus in Subdiaconatus ordine, poſſit conſuetudine præſcribere, ut vocem in Capitulo habeat, tom. 1. conſ. 226. a n. 1.
Excommunicatus quatenus poſſit admitti ad capituli ſuffragium, tom. 1. conſ. 290. n. 1.
Conſtituit unum corpus cum Epiſcopo, tom. 3. conſ. 3. n. 2.
Capitulum, vel ejus Vicarius quando dare poſſit dimiſſorias. & quibus, tom. 3. conſ. 8. n. 2.
Quid de literis commendatitiis, ib. n. 3.
Quando privilegia, quæ competunt Epiſcopo communicentur capitulo, tom. 3. conſ. 12. n. 3.
Tanquam corpus, & collegium eſt in dignitate conſtitutum, ib. num. 8.
Habet juriſdictionem a jure, ib.
Quando primus de capitulo dicatur dignior, tom. 3. n. 18. n. 2.
Jus ejus per unum canonicum poteſt integrè repræſentari, ib. n. 8.
An & quatenus in aſſociatione cadaverum liceat capitulo ingredi Eccleſiam Regularium cum Cruce ſuperpellicco, & ſtola ibique officium peragere, tom. 3. conſ. 57. a n. 50.
Præcedentia Capitulo Cathedralis debita, ib. n. 50.
Etiam a Regularibus, ib. & ſeqq.
Poteſt exequias in Eccleſiis Regularium celebrari, ib.
Quam juriſdictionem habeat in Regularium Eccleſias, ib.
Quid in materia funerum in Eccleſiis Regularium, ib. a n. 54.
Quatenus honor, qui debetur Epiſcopo, debeatur Capitulo Cathedralis, ib. n. 57.
Ejuſdem Capituli Cathedralis, & Collegiatæ præcedentia in funeribus ſupra Parochos in quibus procedat, tom. 3. conſ. 31. per totam.
Declarationes S. Congregationis, ib.
Ex conſuetudine quibus jus in Capitulo competere poſſit, tom. 4. conſ. 25. num. 11.
An Capitulum Collegiatæ cogere poſſit Clerum aliarum Eccleſiarum inferiorum, ut accedat ad ſupplicationem Sancti Titularis, vel patroni, tom. 4. conſ. 30. per totam.
Statuta, & decreta Capituli obſervanda, tom. 4. conſ. 35. n. 32. & conſ. 104. n. 5.
Repræſentatur per ſolos Canonicos, tom. 4. conſ. 82. n. 4.
Et quando, tom. 4. conſ. 104. n. 10.
Ejus Conſtitutiones in quibus rebus ſunt validæ, ac obſervandæ, ib. n. 18.
An, & quatenus congregati poſſit abſque licentia Epiſcopi, tom. 4. conſ. 152.
De ejus Adjunctis, ac Tertio eligendo in caſu diſcordiæ, tom. tota conſ. 164.
Aliud eſt Capitulum, aliud Canonici, ib. n. 43.
Quinam appellentur actus capitulares, tom. 4. conſ 129. n. 8.
Et quinam illud conſtituant, tom. 4. conſ. 130. n. 6. & 8.
An in diœceſi, in qua ſunt duæ Cathedrales unitæ, Capitulum unius Cathedralis cogi debeat, ut accedat ad Synodum alterius, tom. 4. conſ. 132. a n. 1.
Capitula cur habeantur, tom. 4. conſ. 224. n. 2.

CAPITULUM, vid. *Crux, Canonici, Dimiſſoria, Veſtigal, Adjuncti, Viſitatio, Vicarius, Electio, Appellatio, Congregatio, Contemptus, Cura, Dimiſſoria.*

Capitulum, ſede vacante, gerit vices Epiſcopi, tom. 5. conſ. 24. num. 2.
Quatenus habeat juriſdictionem Epiſcopalem, tamquam ſucceſſor Epiſcopi, ib. n. 3.
In mandato facto Epiſcopo, an ei ſuccedat, ib. n. 2.
Et quid de juriſdictione delegata Epiſcopo, ib.
Quidve in arduis, ac reverentialibus, ib.
Tenetur creare Vicarium, ib. n. 3.
Succedit tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ib.
Abſolvit ab excommunicatione, concedit ſtatuta, confert præbendas a juramento abſolvit, ib. n. 3.
Epiſcopus an ſit de Capitulo, ib. n. 1.
Capitulum, ſede vacante, an poſſit de novo conferre beneficia, ib.
Eſt inſtar tutoris Sedis Eccleſiæ, ib. n. 3.
Sequitur forum, ac jus Sedis Eccleſiæ, ib.
Capitulum poteſt Clericos ſeminarii facere de choro, tom. 6. conſ. 49. n. 4.
Habet poteſtatem ferendi leges pro regimine Eccleſiæ, & omnia concernentia tranquillam ejus gubernationem ad divinum cultum promovendum, ib.
Legatum factum Capitulo non cedit commodo fabricæ, tom. 6. conſ. 50. n. 2.
An quilibet ex tribus fratribus canonicis in ſacris ordinibus conſtitutis debeat habere ſuffragium in Capitulo, tom. 6. conſ. 53. n. 6.
Soli Canonici faciunt Capitulum, ib. n. 4.
Quid ſi extaret conſuetudo immemorabilis in contrarium, ib.
Capitulum, & Canonici habent omni tempore jus condendi ſtatuta præſertim pro cultu divino, ac ſervitio Eccleſiæ, tom. 6. conſ. 55.
Quod habeat commodum in ſynodo diœceſana, tom. 7. conſult. 3. n. 1.
Quatenus ſtatuta, & Conſtitutiones condere poſſit, ib. n. 2.
Capitulum non amittit jus eligendi Conjudices, ſi in principio anni illos non elegerit, tom. 7. conſ. 6. n. 2.
Ex jure antiquo Capitulum erat Judex competens in cauſis arduis, & criminalibus capitularium, ib. n. 3.
Ad ipſum pertinet deferre juramentum Adjunctis, ib. n. 3. ac ſeqq.
Habet in hoc æqualem juriſdictionem cum Epiſcopo, ib. n. 5.
An & quatenus in quacunque Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia Sacris Ordinibus nondum initiati, ſuffragium Capitulo habere nequeant, tom. 4. conſ. 11. a n. 1.
An, & quatenus Capitulum teneatur præſtare perpetuum Eccleſiæ ſuæ ſervitium abſque ullla vacatione, tom. 8. conſ. 148. n. 1.
An ſaltem ſubſint rationabiles cauſæ indulgendi, ut quotannis trimeſtri vacatione gaudeat, ib. n. 2.
Appellatione Capituli veniunt duntaxat Canonici, tom. 9. conſ. 86. n. 3.
Capitulum habet adminiſtrationem bonorum Eccleſiæ privativè quoad beneficiatos, ib.

Non debet Epiſcopus removere officiales capituli, & ſervientes Eccleſiæ, niſi prævia cauſæ cognitione, nec pro rebus levibus, conſ. 115. n. 92.
Quando Capitulum haberi non poſſit ſine licentia Epiſcopi, tom. 9. conſ. 128. n. 4.
Sede Epiſcopali vacante, omnia, quæ ad juriſdictionem ſpectant, in ipſum tranſeunt, tom. 9. conſ. 146. a n. 1. & conſ. 159. n. 3.
Poteſtque agere ea omnia, quæ ſunt ordinariæ juriſdictionis, niſi expreſsè reperiantur prohibita, tom. 9. conſ. 139. n. 3.
Per quem dicatur exercere ſuam juriſdictionem, ib.
An Capitulum intimatum pro certa die differri poſſit, tom. 10. conſ. 19. n. 4.
An ad congreſſum Capitularem admitti poſſint aliqui de jure non vocandi, ib. n. 7.
An Capitulum Regularium celebratum ante completum tempus ſit validum, tom. 10. conſ. 40. n. 6.
Quomodo intelligendum ſit tempus celebrandi Capitula, ib.
Hac de re mores aliquarum Religionum, ib.
Quatenus Capitulum primò intimatum, amplius non duret, tom. 10. conſ. 43. n. 3.
Quid ſi novum Capitulum fuerit celebratum abſque formali intimatione, ac tempore, quo jam aliqui diſceſſerant, vel non reperiebantur in loco, ib. num. 5.
De nonnullis nullitatibus, quæ in Congregationibus, ſive Capitulis Regularium nonnunquam intercedunt, tom. 10. conſ. 1. a n. 1.
An probè inferatur a Capitulo generali ac Provinciale, tom. 10. conſ. 38. num. 3.
Capituli poteſtas, tom. 10. conſ. 65. num. 7.
Capitulum generale debet legitimo tempore convocari, ac celebrari, tom. 10. conſ. 73. a num. 1. & ſeqq.
Non poteſt juri ſuo ex novo ſtatuto ſibi præjudicare, tom. 10. conſ. 82. num. 3.
An, & quatenus Capitulum generale poſſit novas leges condere, & antiquas mutare, ib. n. 5.
Major pars Capituli non præjudicat minori in iis, quæ omnes tangunt, immò ſufficit, quod unus tantùm reclamet, ib. n. 6.
An, & quatenus Religioſi Clerici, & Converſi poſſint intervenire Capitulis ſuæ Religionis, tom. 10. conſ. 86. a n. 1. & ſeq.
Converſi ſi fuerint profeſſi admitti debent unà cum Clericis ad omnes actus Capitulares Conventuum, excepta electione, ib. n. 8. & n. ſeqq.
Cùm ſint perſonæ Eccleſiaſticæ hoc jus ſpirituale præſcribere poſſunt, ib. n. 11.
An differant a Monachis, aut Canonicis Regularibus, ibid.
Cur dicantur Converſi, ib.
Decretum S. Concilii Tridentini, in quo decernitur, quod habentes ſuffragium in Capitulo debeant eſſe ſacris ordinibus initiati, quos comprehendat, ib. n. 13.
Clerici profeſſi, licèt Sacris ordinibus non inſigniti, admittendi ſunt ad vocem activam in electionibus, ib. & n. 14. ac 16. ac ſeqq.
Quid de Converſis, ib. n. 15.
Ac Clericis tyronibus, ib. n. 16.
Ubi praxis aliquarum Religionum.
Abſurda, quæ ex contraria ſententia ſequerentur, ib. n. 17.
Quid ſi in aliquo novo ſtatuto Religionis diſponatur, admittendos eſſe in Capitulo Conventuali Clericos initiatos ordine ſacro dumtaxat, ib. num. 20.
Ex quibus præcipuè ſecundum Capitulum Regularium reddatur invalidum, & electio in eo facta ſit irrita, tom. 10. conſ. 105. a n. 1. & ſeqq.
Quid ſi allegetur ignorantia, ib. n. 5.
De validitate novi Capituli, tom. 10. conſ. 110. n. 31.
An Capitulum Regularium, cui præeſt notoriè excommunicatus, ſit validum, tom. 11. a n. 1.
Quin ſi eſſet abſolutum in forma Cancellariæ Apoſtolicæ, ib. num. 2.
Capitulum contra Epiſcopum poteſt conſuetudine acquirere jus corrigendi Canonicos, tom. 10. conſ. 116. n. 4.
In quibus ſuccedat Epiſcopo, Sede Epiſcopali vacante, tom. conſ. 117. n. 14.
Non poteſt Vicarius Capitularis proceſſiones publicas, ſivè generales indicere Capitulo non requiſito, ac ſine ejus Conſilio, tom. 10. conſ. 121. n. 5.
An Capitulum poſſit in totum præſcribere jus indicendi proceſſiones, ib. n. 6.
Anve indictio hujuſmodi proceſſionum, ſine conſilio Capituli ſit irrita, ib. n. 7.
Ad hunc effectum an idem ſit conſilium, & conſenſus, ib.
De quibus proceſſionibus intelligatur conſilium Capituli, ib. num. 8.
Ac pro quibus locis, ib.
An jus viſitandi Diœceſim competat Capitulo, Sede Epiſcopali vacante, tom. 10. conſ. 123. a n. 1. & 5.
Capitulum, Sede vacante, habet intentionem fundatam in jure viſitandi univerſam Diœceſim, ac omnia, & ſingula membra, ib. n. 2. n. 4.
Eodem prorſus modo, quo poterat Epiſcopus, ib. n. 3.
Idque non ſolùm reſpectu generalis viſitationis, ſed etiam reſpectu particularis, ib. n. 4. ac ſeqq.
Capitulum habet poteſtatem legislativam a jure, tom. 10. conſ. 138. n. 17.
Poteſt ſtatuere circa diſtributiones, & alia, ib.
Quod procedit etiam in Capitulo Collegiatæ, ibidem.
Capitulum circa ea, quæ pertinent ad Collegium, poteſt ſtatuere, tom. 10. conſ. 141. num. 4.

CAPPA.

Cappæ uſus cum rochetto quibus, & a quo permittatur, tom. 6. conſ. 49. a num. 5.

CAPTIVI, vid. *Baptiſmus*, *Redemptio*, *Statutum*, *Mancipia*.

Captivus duorum, qui ſimul ab utroque vocatur, cui potius parere teneatur, tom. 3. conſ. 6. num. 41.

CAPTIVORUM REDEMPTIONIS ORDO.

Connumeratur inter Ordines mendicantes, tom. 1. conſ. 213. n. 25.
De quibus teneatur ad taxam ſeminarii, ib. n. 26.
Comprehenditur in decreto Tridentini ſuper elemoſynis quæritandis, tom. 1. conſ. 411. n. 1.

CAPUCINI, & CAPUCINÆ.

An eis competat jus conferendi habitum tertii Ordinis S. Franciſci perſonis ſæcularibus in ſæculo exiſtentibus in ſuis domibus privatis, tom. 3. conſ. 34. per totam.
Sunt verè fratres Minores, ib.
Uti & gaudere poſſunt omnibus juribus, ac privilegiis primo Ordini S. Franciſci conceſſis, ib. n. 2.
Moniales Capucinæ manutenendæ ſunt in quaſi poſſeſſione immunitatis a quibuſvis vectigalibus, atque oneribus, in qua reperiuntur ib. n. 32.

CAPUT.

An homo abſciſſo capite moveri poſſit ad magnam diſtantiam ſine miraculo, tom. 5. conſ. 4. a n. 1.

CARBUNCULUS, vid. *Sanatio*.

CARCER, vide *Extractio*, *Sepultura*.

Carceres Epiſcopales an poſſint ab Epiſcopo fabricari, vel inſtaurari ex pœnis, ac mulctis, tom. 1. conſ. 357. n. 1.
Eorum Capella an gaudeat immunitate, tom. 1. conſ. 471. n. 1.
Ex qualitate perſonæ poteſt eſſe injuſtus, tom. 1. conſ. 100. n. 8.
An, & quatenus Epiſcopus præcipuè contra Clericum, juſtè procedere poſſit ad conjiciendum eum in carceres, & adhibere carceribus cuſtodes, tom. 5. conſ. 66. a num. 1.
Ubi de carceratis, & carceribus tàm ex jure civili, quàm Canonico plura, etiam quoad S. Officium Inquiſitionis, a n. 23.
Quando reus juſtè in carceres conjiciatur, ib. n. 14. & ſeqq.
Qualitas cuſtodiæ carceris remittitur arbitrio Judicis, ib.
Quid de carcerato ob delictum pœna mortis condemnando, ſi in cuſtodia moriatur, ib. num. 7.
In cauſa criminali carcer de jure civili eſt ad cuſtodiam, ib. n. 8. & 10.
Ab indebita carceratione datur appellatio, ib. num. 9. ac ſeqq.
Detinens Clericum in cuſtodia, vel in vinculis etiam ſine læſione corporali quatenus ſit excommunicatus, ib. num. 12.
Quid de ſola detruſione in carcerem, vel in vincula, ibid. n. 13. & ſeqq.
Carceratus injuſtè an peccet non fugiendo a carcere, ib. n. 15.
Eccleſia non poteſt Clericis graviorem pœnam imponere, quàm perpetuum carcerem, ib. n. 16.
Reus a Judice dimiſſus e carcere ſub fideiuſſione de ſe repræſentando, adhuc cenſetur carceratus, ib. n. 18.
Effata de carceribus, & carceratis in praxi quoad forum Eccleſiaſticum, ib. a n. 20.
Et quoad carceres, & carceratos pro cauſis fidei, ib. a n. 23. ad 115.
De loco carceris Epiſcopalis quoad duas Cathedrales unitas tom. 5. conſ. 72. a n. 1.
Debet eſſe locus decens, & ubi commorantur Capitulares, ib. n. 7. & n. 22.
De loco carceris declarationes, ib. n. 8. & ſeqq.
Qualitas carceris remittitur arbitrio Epiſcopi, ib. n. 22.
Hoc arbitrium quomodo regulandum, ib.
Qui dicatur carceres frangere, tom. 6. conſ. 20. n. 1. & ſeqq.
An pro nova querela quis poſſit carceribus mancipari, etiamſi habilitatus eſſet cum cautione, ib. n. 4.
Repræſentare quando quis non teneatur, ib. n. 6.
Quid ſi carceratio prætendatur injuſta, ib. n. 4.
Et appelletur ab exequutione, ib. n. 7.
In carcerem mancipatis in S. Officio Inquiſitionis, an, & quatenus concedatur confeſſarius, tom. 8. conſ. 97. a n. 1.
Deducente reum è carceribus S. Officii cum clavibus adulterinis de hæreſi vehementer ſuſpectum, tom. 8. conſ. 97. a n. 1.
Et qua pœna ſit puniendus tàm extrahens, quàm mandans ibid. num. 2.
Qua item pœna ſit puniendus fugitivus è carcere, ib.
Quave pœna puniendus qui mandavit dictam extractionem, occidi proditoriè extrahentem, ib.
Et qua pœna puniendi mandatarii Prædicti homicidii, ib. nu. 5.
De extracto ab Eccleſia, & ad carceres ſæculares translato, tom. 9. conſ. 18. n. 75.
In hoc partes Epiſcopi, ib.
Quid ſi carceres Curiæ Eccleſiaſticæ non eſſent tuti, ib. n. 76.
In quibus carceribus debeat reus cuſtodiri donec cognoſcatur cauſa, an gaudeat immunitate, ib.
Quo caſu quis non dicatur è carceribus liberè dimiſſus, to. 9. conſ. 57. n. 1.
Nova & realis carceratio non tollit vincula cautionis, & obligationis ſub quibus reus detinebatur, ib.
Quid ſi actus obligationis, ac fidejuſſionis fuerint nulli, ib. n. 5. & ſeqq.
Canonici, aliique Clerici Epiſcopatus duarum Cathedralium

nuitarum, ſi deliquerint, quibus carceribus mancipandi ſint, tom. 9. conſ. 135. num. 4.

CARCERATUS.

Ab inimico occiſus, an dicatur incautè occiſus, tom. 1. conſ. 48. n. 4.
Non licèt eum hoc modo occidere, ib.
Neque offendere, ib.
Eſt ſub fide publica, ib.
Qui eum offendit quale crimen committat, ib.
Intra ſpatium quadraginta paſſuum Eccleſiæ Cathedralis an gaudeat immunitate, tom. 1. conſ. 435. num. 1.

CARDINALES, vid. *Cauſa*, *Electio*, *Oraculum*, *Famuli*, *Canonicatus*.

Præcedentia

Eorum praxis in exercitio ſuorum ordinum, to. 1. conſ. 7. n. 13.
Quomodo præcedant Epiſcopis, ib. n. 15.
Illegitimi an poſſint eſſe Cardinales, to. 1. conſ. 21. n. 8.
An, & quo pacto contribuere debeant Reipublicæ pro conſervatione ſuorum bonorum, to. 1. conſ. 50. per tot.
An comprehendatur in indulto particulari, & odioſo, ib.
Eos perſequens, committit crimen læſæ majeſtatis, tom. 1. conſ. 42. num. 37.
Inciditque in pœnas ſancitas, ib. n. 25.
Quando ratione officii ipſis credi debeat, tom. 1. conſ. 112. n. 24.
Collatio Canonicatus an pertineat ad Cardinalem titularem, an verò ad eum, cujus defunctus Canonicus exiſtebat familiaris, to. 1. tota conſ. 161.
Legati non poſſunt abſolvere ſuos ſubditos a cenſuris incurſis ob violationem immunitatis Eccleſiaſticæ, tom. 1. conſ. 172. num. 15. & ſeqq.
Tenentur ad ſolutionem taxæ Seminarii, to. 1. conſ. 223. n. 11.
Ipſis aſſerentibus, commiſſionem habuiſſe a Pontifice, an & quatenus credendum, tom. 1. conſ. 250. num. 3. & 7.
Eorum coloni quatenus gaudeant privilegio immunitatis, to. 2. conſ. 50. per totam.
Quatenus itidem privilegio fori, tom. 2. conſult. 51. per totam
Quid de eorum famulis, & ſervis, ib.
Item & de eorum familia, ib. n. 8. & 12.
Quandiu dicti eorum famuli, coloni, ac ſervi gaudeant fori privilegio, ib. n. 12.
Eos inſequentes, capientes, carceribus mancipantes, &c. in quas pœnas incurrant, tom. 2. conſ. 61. a num. 1.
Ubi quæ ratio ineunda, quæ captis, in carcerem incluſis &c. auxilium feratur, ib.
Ad id exempla, ib. a n. 15.
Quid ſi quis id fecerit juſtæ defenſionis cauſa, ib. n. 4.
An Cardinalis lædens alium Cardinalem, incurrat pœnas canonicas, ib. n. 13. & ſeqq.
Dicuntur fratres Summi Pontificis, tom. 3. conſ. 3. n. 5.
Sunt pars corporis Pontificis, ib.
Ac ipſi inviſcerati, ib.
Dicuntur habere identitatem cum ipſo, ib.
Eorum præcedentia, tom. 3. conſ. 54. n. 28.
In cauſis canonizationum Sanctorum an legitimè recipi poteſt Cardinalium examen in eorum palatiis, to. 4. conſ. 41. a n. 1.
Quomodo jurent, ib. n. 1. & ſeqq.
Non ſubjiciuntur legibus communibus, ib. n. 5.
Credi ſoli teſtimonio Cardinalis abſque juramento, qui dicant, ib.
Comparantur Regibus, tom. 4. conſ. 96. n. 7.
Habent dignitatem uti ſinguli, ib.
An, & quatenus, & in quibus eorum palatia gaudeant immunitate, tom. 4. conſ. 122. n. 1.
Et an in illis fieri poſſit recognitio cadaveris abſque licentia Judicis Eccleſiaſtici ib. n. 1. 4. & 6.
Quid de domibus annexis Eccleſiis eorum tituli, ib. n. 1.
Et de domibus alibi poſitis animi relaxandi cauſa, ib. n. 2.
Quid de jure, quid de conſuetudine, ib.
Eorum Palatia extra Urbem gaudent immunitate, ib. n. 7.
Et quo jure, ib.
In favorabilibus, & gratiis comparantur Epiſcopis, ib.
Eorum domus ſunt exemptæ a juriſdictione laica, ibid. nu. 8. & ſeqq.
Quid de eorum famulis, & colonis, qui in illis habitant, ib.
Quidve ſi manſiones, quas Judex laicus ingreditur, ſint deſtinatæ ad uſum operariorum, habeantque ingreſſum a via publica, & diverſum ab ingreſſu palatii, ib. n. 10.
Et quid ſi domus non ſit palatium propriæ, ac ordinariæ habitationis Cardinalis, ib. n. 11.
Cardinalibus multò magis debetur immunitas, quàm Epiſcopis, ib. n. 11.
Poſſunt aliquando in ipſis concurrere cauſæ recuſationis in Judicem, tom. 4. conſ. 137. n. 7.
Comprehenduntur decreto Tridentini de reſidentia, tom. 4. conſ. 17. n. 4.
Pœnæ contra non reſidentes, etiam ſi habeant titulos Epiſcopales ſuburbicales, ib. n. 16.
Eorum præeminentia, tom. 4. conſ. 24. n. 2.
Cardinales cur ſic dicantur, tom. 5. conſ. 12. n. 21.
Eorum conſilium, ib.
Amplitudo, ib.
Opera, ib.
Quomodo differant ab Epiſcopis, ib.
Et a cæteris, ib.
Etiam Diaconi Regali dignitati æquiparantur, ib. n. 19.
Præferuntur quibuſcunque Magiſtratibus, etiam non recognoſcentibus ſuperiorem, ib.
Archepiſcopis, ac Patriarchis, Epiſcopis, &c. ib.
Eorum nomen vetuſtiſſimum, ib. n. 21.
Eorum numerus, ib.
Cur inſtituti, ib.
Collegium Cardinalium Sede Apoſtolica vacante, an poſſit Sanctos canonizare, tom. 5. conſ. 38. num. 6.
Eorum Congregationes quam decoræ, tom. 5. conſ. 5. n. 49.
Quomodo judicent, ib.
Eorum Elogium, ib.
Quatenus comprehendantur in Conſtitutionibus pœnalibus Apoſtolicis, in quibus de illis non fit ſpecialis mentio, tom. 6. conſ. 66. n. 2.
Cardinales legati non poſſunt Eccleſiam, ſive capellam ab Ordinarii juriſdictione eximere, licèt ab ipſis eſſet fundata, tom. 9. conſ. 15. n. 2.
Cardinales legati a latere non poſſunt contra jus commune reſcribere, neque jus tertio quæſitum tollere, ib.
Neque præjudicium juriſdictioni Ordinarii inferre, ib.
An Cardinales Sede Apoſtolica vacante, poſſint mittere triremes Pontificias contra Turcas, aſiave facere, inſtante aliquo Principie, tom. 9. conſ. a n. 1.
Cardinales Sede vacante, ad quid ſolùm ſe ingerere poſſint, ib. n. 1. & ſeqq.
An a ſententiis a Cardinalibus prolatis detur appellatio, to. 10. conſ. 9. n. 16.
An electio Prelatorum Regularium reſtringi poſſit a Cardinalibus protectoribus, tom. 10. conſ. 33. n. 2.
Quæ fides adhibenda ſit Cardinalibus de Summi Pontificis vivæ vocis oraculis, ib. n. 6.
Cardinalibus in quibus credendum, ib. n. 29. & 30.
Conſtitutio moderatrix facultatum Protectorum Ordinum Regularium, ib. n. 50.
An Cardinales Protectores Ordinum Regularium poſſint deputare Commiſſarium ad cognoſcendum, an electio capitularis Regularium ſit valida, anve invalida, t. 10. conſ. 60. a n. 1. & 9.
Nullo pacto poſſunt ſe ingerere in negotiis Religionis, ib.
An ſuam juriſdictionem poſſint delegare, ib. n. 2. & n. 7.
Nec privare Provinciam jure electionis, ib. n. 3.
Contrarium aſſeritur, ib. n. 4. & ſeqq.
Quatenus a gravamine Regularium ad ipſos appelletur, ib. & num. 5.
An, & quatenus, & quam Eminentiſſimi Cardinales in Eccleſiis ſuis Titularibus habeant juriſdictionem Epiſcopalem vel quaſi Epiſcopalem, tom. 10. conſ. 117. a n. 1.
In hanc rem animadverſio, ib. a n. 141.
Eorum Eccleſiæ cur dictæ Titulares. ib. & n. ſeqq.
Ac tituli vocatæ, ib. n. 4.
Eorum dignitas aucta, ib. nu. 16.
Reſidebant in ſuis Titulis, ib.
Non reſidentes a dignitate depoſiti, ib.
Eorum jus declaratum, ib. n. 17.
An habeant jus Epiſcopale in ſuis Titulis, ib. & n. ſeqq.
Quid de Cardinalibus non Epiſcopis, ib. n. 20.
Debent poſtulari, ib.
An habeant in Titulis juriſdictionem quaſi Epiſcopalem tantùm, ib. n. 21.
Quam juriſdictionem in ædes habeant, ib.
An ſint veluti Parochi in ſuis Eccleſiis Titularibus, Epiſcopo ſubiecti, ib. n. 12. & ſeqq.
De jure communi in ſuis Eccleſiis titularibus quæ poſſint exercere, ib. n. 23.
Non ſolùm Cardinales Presbyteri, ſed etiam Cardinales Diaconi in ſuis Diaconiis habent jus Epiſcopale, ſeu quaſi Epiſcopale, ib. n. 24.
Idque ſive Tituli, vel Diaconiæ ſint Clericorum ſæcularium ſive Regularium, ib. n. 25.
Poſſunt in Eccleſiis ſuorum Titulorum promulgare, ac ferre leges obligantes in conſcientia, ib.
Habent in dictis Eccleſiis jus corrigendi, excommunicandi, ſuſpendendi, & interdicendi, ib. n. 27.
Habent quoque in præfatis Eccleſiis jus viſitandi, ſicut habent Epiſcopi in ſuis Diœceſibus, ib. n. 28.
Et an per ſuos Vicarios, ib. n. 29.
Eorum Eccleſiæ ſunt quaſi eorum parvæ Diœceſes intra fines Epiſcopatus Romani, ib. n. 28.
Viſitatio in Titulis Eccleſiarum Regularium quando a Cardinalibus ſit facienda, ib. n. 29.
Habent jus in dictis ſuis Titulis inſtituendi, ac deſtituendi, ib. num. 30.
Poſſunt conferre beneficia ſita in dictis Eccleſiis, ib. n. 31.
Sive ſint Canonicatus, ſive Præbendæ, ſive Curata, ib. n. 31.
Et quibus non obſtantibus, ib.
An hæc facultas comprehendatur in revocatione Indultorum Cardinalium circa collationem beneficiorum, ib. n. 32.
Quatenus hujuſmodi facultate uti poſſint, ib. n. 33.
An poſſint dici Cardinales præſentes in Curia ad hunc effectum, ſi morentur in diſtrictu Urbis, non tamen ultra duas dietas, ib. n. 34. & ſeqq.
Quid ſi probetur alium eſſe in quaſi poſſeſſione conferendi eadem beneficia, ib. n. 36.
Facultas conferendi hujuſmodi beneficia quomodo intelligenda, ib. n. 37.

poſ-

Poſſunt Beneficiatos deponere, ib. n. 38.
Ad eos pertinere curam animarum parochianorum in ſuis Titulis, ib. n. 39.
Et Sacerdotes poſſunt audire confeſſiones ſubditorum, ib.
Poſſunt intereſſe matrimoniis, & aliis intereſſendi licentiam concedere, ib. n. 40.
Poſſunt omnia, quæ ad Parochum ſpectent per ſe, vel per Vicarium exercere, ib. n. 41.
Poſſunt in præfatis Eccleſiis uti inſignibus, Pontificalibus, ac ſolemnem benedictionem impertiri more Epiſcoporum, licet Epiſcopi non ſint, ib. n. 42. & ſeqq.
An id competat Cardinali Diacono in ſua Diaconia, ib. n. 43. & ſeqq.
Quo jure Cardinales Diaconi habeant poteſtatem ſolemniter benedicendi Populo in ſuis Diaconiis, ib. n. 53. & ſeqq.
Poſſunt in dictis Eccleſiis primam tonſuram, & minores ordines ſuis ſubditis conferre, ib. n. 64.
Et quatenus, ib.
An hæc poteſtas ſublata eis fuerit a Concilio Tridentino, ib. n. 65. & ſeqq.
Poſſunt cum ſuorum Titulorum ſubditis diſpenſare in omnibus caſibus, in quibus poſſunt Epiſcopi diſpenſare de jure, ib. n. 68.
An poſſint diſpenſare in votis, ib. n. 69.
Anve poſſint uti facultate conceſſa Epiſcopis a Concil. Trid. diſpenſandi in irregularitatibus occultis, præterquam homicidii voluntarii, ib. n. 70. & ſeqq.
Poſſunt Cardinales in eiſdem Eccleſiis Indulgentias centum dierum concedere, ib. n. 72.
Secluſa Summi Pontificis prohibitione, ſive reſervatione poſſunt in dictis ſuis Eccleſiis ultimas commutare voluntates, ib. n. 73.
Multo magis diſponere de legatis relictis Eccleſiis ſui Tituli, ib. n. 74.
Poſſunt a ſubditis ſuorum Titulorum exigere charitativum ſubſidium, ib. n. 75.
Poſſunt ſaltem unum Canonicum Eccleſiæ Collegiatæ ſui Tituli ad ſuum ſervitium tenere, ib. n. 76.
Quæ per ſe ipſos in dictis Eccleſiis exercere poſſunt, poterunt exercere per ſuos Vicarios, ib. n. 77.
An in Titulis Regularium poſſint deputare Vicarium, ibid. n. 78. & n. ſeqq. ac num. 111. & ſeqq.
Juriſdictio, quam Cardinales habent in ſuis Titulis cur ſit ordinaria, ib. n. 79.
Quid de conſuetudine, ib. n. 80. & ſeqq.
Et an vigeat, ib. n. 83.
Anve habeant in ſuis Titulis abſolutam juriſdicendi poteſtatem, & quænam illa ſit, ib. n. 84.
Quam juriſdictionem habeant in Monachos, & alios Regulares degentes in Monaſteriis, quæ annexa ſunt eorum Titulis, ac inſervientes Eccleſiis Titularibus, ib. n. 88. & ſeqq.
An aliqua interceda: differentia inter Cardinalem Titularem in ſua Eccleſia Titulari, & Epiſcopum in ſua Eccleſia, ib. n. 98. & ſeqq.
Diploma Titulorum Cardinali, ib. n. 104.
Quam juriſdictionem item habeant in Conventus Regularium ib. n. 105. & ſeqq.
An, & quatenus Cardinalis poſſit deputare in ſuum Vicarium in Eccleſia ſua Titulari aliquem Regularem, ibid. n. 111. & ſeqq.
Anve poſſit deputare Parochum in dicta Eccleſia regulari ſui Tituli, ib. n. 117.
Hujuſmodi deputatus quomodo appellandus, ib. n. 118. ac n. ſeqq.
Regularis ſic deputatus an poſſit amoveri a Superiore Regulari, ib. n. 122.
Poteſt etiam Sacriſtam, Concionatorem, Confeſſarios, alioſquæ Eccleſiæ Miniſtros deputare, ib. n. 123.
An Vicarius Parochus, aliique ſupradicti ſint exempti ab obedientia ſui Prælati, ib. n. 124.
Quid finito officio, ib. n. 129.
An Summi Pontifices in collatione Titulorum eximant Eccleſias Titulares Cardinalium a juriſdictione Prælatorum Regularium, ibid. num. 130. & ſeqq.
Anve ſint ſubjectæ pleno jure ipſis Cardinalibus, ib. & nu. 143. & ſeqq.
Diplomata, quibus a Summis Pontificibus inferuntur Tituli Præsbyteris Cardinalibus, ib. n. 138. & ſeqq.
Declaratur juriſdictio Epiſcopalis, quam Cardinales habent in ſuis Eccleſiis Titularibus, ib. n. 141.
Licèt habent in multis juriſdictionem quaſi Eppiſcopalem in ſuis Titulis, non tamen ſunt Epiſcopi, ib. ac n. ſeqq.
Ex juridictione quaſi Epiſcopali non infertur ad ea, quæ ſpeciali jure conceſſa ſunt Epiſcopis, ib. n. 142. & ſeqq.

CARMELITÆ.

Eorum Ordo, tom. 1. conſ. 138. n. 17. & tom. 4. conſ. 198. n. 18.
Expulſionis profeſſorum, tom. 1. conſ. 89. n. 17.
Carmelitæ Congregationis Mantuanæ profitentur eandem regulam, quam cæteri Carmelitæ, tom. 4. conſ. 19. n. 7.
Eorum præcedentia quoad Conventus, ib.
Et quoad Conventus omnium Carmelitarum, ib.

CARPIO.

An auro alatur, tom. 1. conſ. 155. n. 7.

CARTUSIANI, vid. *Miracula*, .
Comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini cap. 1. ſeſſ. 21. de reformat, §. Ut ſedis Apoſtolicæ, delegati, tom. 10. conſ. 149. n. 15.

CASALIA, vid. *Alienatio*.

CASTRUM.

Quando inferior Pincipe transfert caſtrum, vel territorium, tunc translato caſtro tranſire in accipientem, nulla juriſdictione, vel ſuperioritate, reſpectu illius caſtri reſervata ipſi transferenti, tom. 5. conſ. 1. n. 11.

CASUS, vid. *Hieroſolymitana*.

Quo pacto caſus non expreſſus habeatur pro omiſſo, tom. 1. conſ. 67. n. 10.
Caſuum reſervatio quibus competat, tom. 10. conſ. 30. n. 20.
Caſus non deciſus a Conſtitutione remanet ſub cenſura juris, ib. n. 3.
De caſuum reſervatione in Sacramento Pœnitentiæ, tom. 10. conſ. 163. a n. 1. & 11.
A quibus fieri poſſit, ib.
Quid de Regularibus, ib. n. 11.
Quidve de Sacerdote non approbato in articulo mortis, præſente Parocho, vel Sacerdote approbato, ib. n. 13. & ſeqq.
Quidve ſi Sacerdos eſſet hæreticus, vel Schiſmaticus, ibid. n. 15.
Sententia S. Congregationis Concilii hac de re, ib.
Eſſe in Eccleſia poteſtatem reſervandi aliqua peccata Superioribus Judicibus, an ſit de fide, ib. n. 1, & ſeqq. ac n. 4. & 5.
An repugnet inſtitutioni, ac veritati Sacramenti pœnitentiæ, ib. n. 3.
Quomodo poſſit Epiſcopus reſervare ſibi aliquos, a quibus Parochi abſolvere non poſſint, ibid. n. 6.
Quid de verbis Chriſti, quæ in ejus perſona profert Epiſcopus, Sacerdoti ordinando: *Accipe Spiritum Sanctum, &c.* omnibus, ac ſingulis æqualiter dictis, in omnes æqualiter illimitatam habentibus authoritatem, & juriſdictionem, ib. n. 7. & ſeqq.
An Regulares abſolvere poſſint quemquam a caſibus quos Epiſcopus ſibi reſervavit, ib. n. 11.
Quinam comprehendantur, ib. n. 12.
Omnes, qui audiunt confeſſiones poſſunt abſolvere a caſibus Epiſcopo reſervatis virtute Bullæ Jubilæi, a Summo Pontifice, ib.

CATASTRUM, vid. *Bona, Epiſcopus*.

Qui illud ſit, tom. 2. conſ. 55.

CATECHUMENI, vid. *Baptimus*.

Eminentiſſimi Cardinalis Cathecumenorum Protectoris juriſdictio, tom. 3. conſ. 44. a n. 1.
An privativa, vel cumulativa, ib.
Sunt exempti ab ordinaria juriſdictone quorumcumque Judicum Urbis, ib.
Subjecti ſoli Protectori, ib.
Quis dicatur cathecumenus, ib. n. 3.
Quot eorum genera, ib.
Quis dicantur Auditores, ſeu Audientes, ib.
Quive competenter, ſive Electi, ib.
Eorum privilegium cur conceſſum, ib. n. 4.
Quid ſi Infidelis, vel Judæus declaret, ſe fieri velle Chriſtianum, & ſit in carceribus Curiæ ſæcularis, immò, & confeſſus, ib.
Praxis hac de re, ibid. & num. ſeqq.
Quid ſi fidem chriſtianam ſuſcipiant in fraudem juriſdictionis ordinariæ, ib. n. 8.
Locus Cathecumenorum in Templis ubi fuerit, tom. 7. conſult. 35. n. 27.
Quomodo appellatus, ib. Cathecumeni qui, ib.
Non admiſſi ad communionem, ib.

CATHEDRA, vid. *Lectores Cathedratici*.

An jus cathedraticum, ſive ſynodaticum præſcribi poſſit, to. 6. conſ. 8. a n. 1.
Quid ſit, ib. & n. 15.
An ſublatum a Concilio Tridentino, ib. & n. 20. ac ſeqq.
Quid cathedra Epiſcopi, ejus origo, aliaque ad rem, ib.
Quoad totum præſcribi nequit, ib. n. 1.
Quatenus poſſit per modernos Epiſcopos exigi, ib. n. 12.
Et in qua quantitate, ib. n. 13. & A quibus, ib. n. 14.
Cathedra cujus rei ſit ſignum, ib. n. 15.
Cur quandoque dicatur ſynodaticum, ib.
Juxta quem monetæ valorem ſolvendum, ib.
Cathedra quæ ſit, ib. n. 16.
Ejus nomina varia, ib. Ad quem finem erigatur, ib.
Ejus locus, ib. A quo inſtituta, ib.
Qualis eſſe debeat, ib. n. 19.
De ſolidis pro cathedratico ſolvendis, ib. n. 22.
Quid nomine ſolidi intelligatur, ib.
Ejus valor, ib.
Cathedra Petri non modo eſt ſumma Poteſtas, nemini ſubjecta, ſed cum Chriſto Deo unum ac idem eſt tribunal tom. 9. conſ. 62. n. 32.

CATHEDRALIS ECCLESIA, vid. *Capitulum, Canonici, Eccleſia, Diœceſis*.

Eſt parochia totius civitatis, ac diœceſis, tom. 1. conſ. 45. n. 1. & tom. 3. conſ. 47. n. 69.
Poſſunt in ea omnes parochiani aliarum Eccleſiarum Sacramenta per-

percipere, ibid.
Jus parochiale ab initio apud Ecclesiam Cathedralem, ib. 60.
Censetur ei præservatum, ib.
An Capitulum Cathedralis cogere possit Clerum aliarum Ecclesiarum inferiorum, ut accedat ad supplicationem Sancti titularis, vel patroni, tom. 4. cons. 30. à n. 7.
Ejus præcedentia super Collegiatas, tom. 4. cons. 188. n. 3.
Etiam in actibus, & functionibus exercendis in ipsis Collegiatis, ib.

CATHEDRATICUM.

An possit exigi ab Episcopo, qui nunquam adhuc illud exigit pro præterito, & in futurum, tom. 1. cons. 286. n. 1.
In qua qualitate, & quantitate monetæ exigi possit, tom. 1. cons. 287. n. 1.
An ejus solutio facienda sit a toto Clero, an verò à beneficiatis tantummodò, tom. 1. cons. 288. n. 1.
An a Tridentino prohibeatur ejus solutio, tom. 1. cons. 395. num. 1.
An, & quatenus Ecclesiæ Religionis Hierosolimitanæ teneantur ad Cathedraticum, tom. 3. cons. 57. n. 14.

CATHOLICI, vid. *Matrimonium*.

An dispensari possit cum catholicis, eorumque familiis, ut in partibus hæreticorum possint pecunia sibi acquirere decimas Ecclesiasticas, ab ipsis hæreticis usurpatas, to. 7. cons. 24. a n. 1.
An Catholicis in partibus hæreticorum permitti possit citra Religionis injuriam offerre liberos baptizandos a ministris hæreticorum, tom. 7. cons. 41. n. 1.
Quid faciendum illis Catholicis, qui propter fines humanos, ac motiva temporalia, aut ipsi domi enutriunt filios suos in hæresi, aut finunt a cognatis, aut aliis eos educari, immò qui interdum eos dehortati fuerint, aut deterruerint ab amplectanda vera fide, cum tamen ipsi parentes in fide vera sibi videantur perseverare, ib. n. 2.
Quid illis faciendum, qui ob aliquam causam frequentant, aut frequentaverint hæreticorum templa, & de illis, qui sæpius fuerint in hæresim relapsi, ib. n. 7. & 8.
An, & quatenus possint permitere, aut imperare servis tàm hæreticis, quàm catholicis, ut laborent diebus festis, tom. 7. cons. 55. n. 6.
Quos dies festos observare teneantur, ib. n. 7
An, & quatenus liceat catholico publicè fidem catholicam prædicare ac defendere, atque adeò se exponere martyrio, tom. 7. cons. 58. n. 4.
An, & quatenus concedere possint cibos vetitos, tom. 8. cons. 102, n. 1. & seqq.
Et diebus festis opera servilia facere, ib. a n. 4.
Reges Hispani cur Catholici appellentur, tom. 7. cons. 26. n. 7.

CAUSÆ, vid. *Nuncius*, *Remissio*, *Auditor*, *Mediolanenses*, *Cognitio*, *Restitutio*, *Regulares*, *Census*, *Crimen*.

Quibus rationibus ad Sedem Apostolicam devolvantur, to. 1. cons. 4. n. 4.
Piarum privilegia, tom. 1. cons. 41. n. 4.
Quæ illæ sint, ib. Sunt mixti fori, tom. 1. cons. 42. n. 1.
Majores quæ sint, to. 1. cons. 151. n. 19.
Quando commissæ sunt tribus, & unus eorum tempore commissionis non erat in rerum natura, eæ valent quoad alios duos, to. 1. cons. 195. n. 5.
Quæ dicantur causæ majores, ne possit appellari ad Metropolitanos, tom. 3. cons. 56. n. 1.
Causarum genera, ib. n. 2.
Ut dici possit de majoribus, quid requiratur, ib. n. 3.
Earum devolutio ad Romanam Curiam quid operetur, ib.
Quæ causæ a decreto Concilii Tridentini de primis instantiis excipiantur, ib.
Causæ omnes, quæ in prima instantia cognoscuntur ab Episcopis, possunt in secunda cognosci a Metropolitanis, ib. n. 4.
De causa occasionali nulla solet haberi ratio, to. 3. cons. 60. num. 14.
Favore piæ causæ an præscriptio habeat locum in facultatibus, tom. 4. cons. 4. n. 10.
Causa pia est cæteris favorabilior, ib. n. 14.
Causa mera possessoria beneficiorum, decimarum, & hujusmodi a quo Judice cognoscenda, tom. 4. cons. 7. n. 5.
Causa matrimonialis quatenus pertineat ad Judicem Ecclesiasticum, ib. a n. 4.
Causæ graviores contra Episcopos ad quem sint referendæ, & quæ illæ sint, to. 4. cons. 17. n. 11.
Causæ excusantes a residentia Episcoporum, ib. n. 4. & 16.
An ex causarum commissione probetur prima dignitas, tom. 4. cons. 36. n. 27. & seqq.
Causarum commissio a Pontifice cui fieri soleat, ib. n. 28.
Causa Canonizationis quomodo discutienda, vid. Canonizatio.
In causa capitali quæ probationes requirantur, tom. 4. cons. 42. n. 27.
Causa universalis potius attendi debet, quàm actus particularis, tom. 4. cons. 93. n. 3.
Causa incœpta contra reos, antequam fierent Religiosi, vel Clerici coram quo Judice terminanda, tom. 4. cons. 176. n. 4. & seqq.
In causis fidei laici nequeunt assistere, tom. 4. tota cons. 177.
In illis soli Ecclesiastici præsidere debent, ib. n. 11. Quænam causæ pertineant ad forum Ecclesiasticum, to. 5. cons. 2. a n. 1.
Quæ sint causæ mistæ, ib. Dum causa principaliter agitur, ipsa trahit secum personam, ib. n. 5.
In quibus causis impediens Ordinarios Ecclesiasticos per recursum ad Judices laicus incurrat in censuras latas in Bulla Cœnæ, ib. n. 24.
Quid in causis, in quibus Clerici, etiam conjugati, sint rei, aut actores, ib. n. 25.
Causa laicorum una cum Clerico delinquentium, & laicorum in fuga Monialis culpabilium, an spectet ad Episcopum, ib. num. 26.
Causæ matrimoniales, etiam uxorum a suis viris fugientium an spectent ad forum Ecclesiasticum, ib. n. 35.
Et quid inter hæbreos, ib.
Quidve in causa hæresis censurarum, & usurarum, ib.
Super bonis emphyteuticis Ecclesiasticis an spectet ad Judicem Ecclesiasticum, ib. n. 36.
Quid in causis damnorum datorum per Clericos, & Ecclesiasticos, vel eorum animalia, colonos, famulos etiam mensæ Episcopalis, quamvis laicos, vel per eorum animalia in bonis quibuscumque, tom. 5. cons. 2. n. 37.
Causæ mixti fori quæ sint, ib. n. 38. ad 60.
Et quando Judex Ecclesiasticus eas cognoscere possit, ib.
Quidve in contumacia, ib. n. 38.
In causis mixti fori si reus fuerit a Judice sæculari absolutus, an possit a Judice Ecclesiastico puniri, ib. Causa concubinatus, an sit mixti fori & qui Judex possit eam cognoscere, ib. n. 43.
Quid in stupro, adulterio, sodomia, raptu, &c. ib. n. 41. & seqq.
Decimarum causa, an sit mixti fori, ib. n. 45.
Causa mulierum sæcularium depositarum in monasterio, si inde aufugiant an sit mixti, fori, ib. n. 4.
Causæ Clericorum minorum ordinum, qui non habent requisita ad gaudendum privilegio fori, an sint mixti fori, ib. n. 54.
Causæ orphanorum, viduarum, pupillorum, aliarumque miserabilium personarum, an sint mixti fori, ib. n. 55.
In causis mixti fori an detur locus præventioni, ib. n. 58.
Causæ criminales ubi perfici debeant, tom. 6. cons. 94. n. 1.
Causæ dotales in quo foro agitandæ, ib. n. 28.
Quæ sit causa legitima, tom. 7. cons. 14. n. 1.
Omnis causa illius est, ad quem spectat damnum, vel commodum, tom. 7. cons. 15. n. 15.
Causa communis inter clericum, & laicum, coram quo Judice agitari debeat, tom. 9. cons. 1. a n. 10. & n. 19.
Quid in causa fornicationis cum Clerico perpetratæ, ib. n. 11.
Prohibetur divisio continentiæ causarum, ib. n. 13. & quare, ibidem.
Quid in criminalibus, ib. n. 14.
Quænam sit causa dividua, ib. n. 15.
Quænam semper dicatur individua, ib. n. 16.
Quid hac in re statuendum, ib. n. 19.
Connexitas causæ, ut Clericus tanquam complex delicti non restituatur Ecclesiæ, quatenus ei refragetur, cons. 2. n. 60.
In judicio criminali an detur continentia causæ, anve consideretur difformitas sententiarum, ib. Regula de continentia causæ quando locum non habeat, tom. 9. cons. 10. n. 6.
Sine causa nemo delinquere præsumitur, tom. 9. cons. 18. n. 59.
De causa incepta in Curia laicali antequam resumatur clericatus, tom. 9. cons. 21. n. 7. & 9.
De causarum remissione ad partem, tom. 9. cons. 43. n. 60.
Causa immunitatis Ecclesiasticæ est de majoribus, ibid. n. 61.
Est cognoscenda in Curia, ib.
Causæ continentia trifariam dicitur, to. 9. cons. 107. n. 4.
Ubi causa est universalis, acquiritur possessio universalis, to. 9. cons. 109. n. 5.
Causa universalis omnes actus pariformiter determinat, ib.
Falsitas causæ adimit consensum ab actu, & perinde est, ac si nihil factum esset, tom. 9. cons. 122. n. 10.
Causas criminales Episcopus, qui solus ordinarius est, cognoscere debet, tom. 9. cons. 129. n. 11.
Superior delegando alteri causam, ad ordinarium spectantem, dicitur illam avocare, tom. 9. cons. 165. n. 5.
Quid si causa reperiretur instructa, coram Definitoribus, vel aliis, ib.
Avocatio censurarum est odiosa, nec fit sine justa causa, ib. n. 6.
Quam causam requirat, ib. Alioquin datur appellatio, ib.
Praxis, ut tertius admittatur ad causam coram Judice delegato, tom. 9. cons. 178. n. 7.
An, & quatenus Causæ Regularium, aliorumve ab Eminentissimis Cardinalibus judicatæ, possint per appellationem committi Sacræ Rotæ, aut aliis Tribunalibus ad eas recognoscendum, tom. 10. cons. 9. a n. 1. & seqq.
Quid si ageretur de sententia lata ab uno Cardinali, ib. n. 2.
Quid si causa sit appellabilis, ib. n. 3.
Sitque ardua, ib. Exempla, ib.
Quando causa requirit ordinem judicialem, semper solet committi tribunali contentioso, ib.
Praxis hac de re signaturæ Sanctissimi, ib.
Quid requiratur, ut causa committi possit, ib. n. 4.
Quidve si committatur pluribus Cardinalibus, ib. n. 16.
Ut aliqui dicatur factum, causa cognita, quid requiratur, tom. 10. cons. 46. n. 7.
Causa spiritualis an possit delegari simul Clerico, & laico, ib. n. 23.
Arbitrari de re spirituali non est actus spiritualis, ib.
Cur ab hoc removeatur laicus, ib.
Judicare de causa spirituali, est quid spirituale, ib.

An

An, & quatenus à Patre Generali avocari poſſit cauſa ejus ſubditi regularis, tom. 10. conſ. 87. n. 1.
Avocatio cauſæ quid ſit, ib. n. 7.
Sine cauſa non præſumitur avocatio, ib. n. 8.
Neque datur, cùm ſit odioſa, ib.
De cauſis avocationis, ib. n. 9.
An, & quatenus facienda ſit à Curia Romana remiſſio cauſarum, etiam Regularium, ad Judices Regni Franciæ, ut ab iis definiantur, tom. 10. conſ. 88. à n. 1.
Impoſſibilitas cognoſcendi cauſas in Curia Romana, ibidem num. 4.
Quæ cauſæ pertineant ad S. Congregationem ſuper Epiſcopis, ad S. Congregationem Concilii, ad Sacram Rotam, tom. 10. conſ. 93. n. 6. & ſeqq.
Cauſæ fiſcales ubi agitandæ, conſ. 118. n. 4.
Quid ſi agatur de crimine ex ſpolio vi armata ſequuto, contrà primum occupatorem, ib. n. 7.
An cauſæ cognitio pertineat ad Epiſcopum, etiam inter laicos, ſaltem, quando quis agit vigore inſtrumenti, obligatione Camerali vallati, tom. 10. conſ. 185. n. 10. & ſeqq.
Cauſæ Epiſcoporum apud quem agitandæ, tom. 10. conſ. 186. à n. 4.
In Eccleſia duorum generum cauſarum Relationum, vel conſultationum, uſus, ib. n. 7. ac ſeqq.
De relationibus, ib. n. 10. & ſeqq.
Præter controverſias fidei de rebus dubiæ diſciplinæ ad fidem Apoſtolicam referebatur, ib. n. 13.
De Conſultationum uſu, ib. n. 14. & ſeqq.
Relationes ad quem finem mittebantur, ib. n. 15.
Conſuetudo hac de re, ib. n. 16. & ſeqq.
Summorum Pontificum mens, ib. n. 18. & ſeqq.
De alia relationis ſpecie, ib. n. 20. & ſeqq.
Cauſæ, quæ à Sede Apoſtolica demandantur, quomodo committi debeant, tom. 10. conſ. 1405. à n. 2.
Quibus perſonis cauſæ Eccleſiaſticæ committendæ, tom. 10. conſ. 145. n. 14. & 15.
Quas illæ qualitates habere debeant, ib. n. 15. & ſeqq.
Et qui eas nominare, ib. n. 17.
Atque eligere poſſit, ib.
Quid ſi committerentur in caſu, quo aliquo legitimo impedimento detineantur, ib. n. 18
De aliis caſibus circa rem hanc, ib. n. 19.
De ſubſtitutione Judicum, & convalidatione actorum in hujuſmodi cauſis, ib. n. 19.
Quænam cauſæ Nunciis Apoſtolicis committi poſſint, ib. n. 20.

CAUTELA.

Quæ ad abundantiorem cautelam fuerunt adhibita, non debent contrarium operari, to. 4. conſ. 21. n. 9.

CAUTIO.

Ex cautione de non offendendo an ceſſet præſumptio, & judicium inimicitiæ, tom. 2. conſ. 53. n. 3.

CEDULONES, ſive *Edicta*.

Cedulones excommunicationis, vel cenſurarum jam affixos lacerantes, vel deturpantes qua pœna puniantur, tom. 5. conſ. 8. à n. 1.
Quid de mandante lacerari, ib.
Contra eos an poſſit procedere Epiſcopus, an verò S. Officium Inquiſitionis, ib. n. 3.
Mandatum lacerandi cedulones non præſumitur, ſed eſt probandum ab allegante, ib. n. 5.
Quid de illorum amotione, ib. n. 6. & ſeqq.

CELLA, vid. *Monialis*.

De Cellarum Monialium vacatione, tom. 8. conſ. 66. n. 10.
De habitatione in Cellis ſeparatis, ib.
De earum ædificationis conceſſione, ib.
Venditione, ac ſolutione, ib.
Permutatione, ib.
Optione, ib.
Ablatione, ib.
Pluralitate, ib.
Pro novitiis, ib.
Pro puellis educandis, ib.
Cella Monialis defunctæ cuinam Moniali debeatur, tom. 10. conſ. 34. à n. 1.
Aſſignari debet Moniali antiquiori arbitrio Abbatiſſæ, ib.
Idque præſertim, ſi accedat conſuetudo, ib.
Quomodo in hujuſmodi cauſis procedendum, ib.
Quid ſi Monialis defuncta ſuam Cellam permutaverit cum Cella alterius Monialis, ib. n. 2. & ſeqq.
Moniales nullum jus habent in Cellis, ſed ſolum uſum, ſua morte finiturum, ib.
Hac in re quommodo ſtandum atteſtationi Abbatiſſæ aliarumque Monialium, ib. n. 4. & ſeqq.
An poſſit Abbatiſſa permittere Moniali liberam diſpoſitionem Cellæ poſt ejus mortem ib. n. 6.
Quid ſi aliquando Cellæ hoc modo permutatæ non fuerint ſenioribus diſtributæ, ib. n 7.
Quid ſi adeſſet æqualitas Cellarum, ib. n. 8.

CENSURA, vid. *Declaratoria*, *Abſolutio*, *Auditor Camera*, *Excommunicatio*, *Citatio*, *Monitio*.

Cenſura de rebus fidei, ac morum quotuplex, to. 1. conſ. 52. n. 7.
Ad quos pertineat, ib.
Cenſuræ quatenus nullæ, tom. 1. conſ. 162. n. 2. & ſeq.
De ipſarum declaratoria in materia immunitatis Eccleſiaſticæ, conſ. 170. per totam.
Pro earum juſtificatione quid ſufficiat, ib. n. 21.
An, quoties per appellationem ſuſpenduntur, in illas incidatur, ſi exerceantur actus prohibiti, tom. 1. conſ. 259. n. 1.
A reſervatis Ordinario an poſſint abſolvere Regulares, to. 1. conſ. 292. per totam.
Quas cenſuras incurrant, qui in loco Sacro ſepelliunt interdictos excommunicatos, uſurarios, tom. 2. tota conſ. 59.
Quibus modis ſuſpendantur, tom. 2. conſ. 60. n. 1.
Quomodo poſſit eadem numero cenſura reproduci, ib. n. 3.
Suſpenduntur ad certum actum, ib.
Earum reincidentia, ib. n. 1. & ſeqq.
Habent eſſe morale, ib. n. 3.
Ad certum actum, vel tempus quis ab eis poſſit abſolvere, ib. n. 4.
Suſpenduntur per prorogationem factam à parte, ib. à n. 6. & 7.
Et an requiratur authoritas Judicis, ib. & n. 9.
Quid in termino conventionali, ib. n. 8.
Quibus nominibus appelletur, tom. 3. conſ. 45. n. 24. Appellatione cenſurarum quid veniat, tom. 4. conſ. 202. n. 14.
Quandoque dicitur pœna canonica, ib.
Nonnunquam venit ſub pœna inobedientiæ, ib.
Aliquando ſub pœna animadverſionis, ib.
Interdum ſub pœna indignationis Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli, ib.
Sæpè ſub pœnna banni chriſtianitatis, ib.
Cenſuræ Eccleſiaſticæ ſpernuntur ab hæreticis, to. 5. conſ. 8. n. 1.
Quid ſit contemptus poſitivus cenſurarum, ib. n. 2.
Quid negativus, ib.
Cenſuras poſitivè contemnentes an incurrant cenſuram latam contrà impedientes Judices Eccleſiaſticos in eorum juriſdictione, ib. n. 3.
Quando contrà ipſos procedat S. Officium, ib.
Quot modis ſoleant cenſuræ poſitivè contemni ib. n. 3. & 4.
Quando debeant decerni, ib. n. 7.
Cenſura ſuſpenſionis latæ, ac ferendæ ſententiæ, tom. 6. conſ. 1. num. 14.
De cenſurarum declaratione in materia literarum hortationum, ſignificationum, comminationum, præceptorum, etiam pœnalium, Regum, Principum, Magiſtratuum, Judicum, aliorumque Epiſcopis, eorumque Vicariis, aliiſque Ordinariis Eccleſiaſticis, miſſarum pro illarum revocatione, amotione, vel ab eis abſolutione, tom. 6. conſ. 13. à n. 1.
An, & quatenus ſententia declaratoria cenſurarum ob violationem immunitatis, juriſdictionis, ac libertatis Eccleſiaſticæ lata ſit nulla defectu citationis, ib. à n. 1.
Conſilia, ſive conditiones ſuper abſolutione à cenſuris ad componendum diſſidia utriuſque fori, ib. à n. 33.
Sententia excommunicationis promulgatoria ſine citatione, an ſuſtineatur, ib. n. 2.
Quid in ſententia declaratoria, ib. n. 3. & 11.
Praxis in hoc ſervanda, ib. n. 3.
Quid ſi agatur de facto valdè notorio, ib. nu. 5. & ſeqq. à n. 13. ac 19.
Et delictum ſit commiſſum in præſentia Judicis, ib. n. 10.
Et præſupponatur pro indubitato, ib. n. 12.
Quid ſi agatur contrà occupantes bona, vel jura Eccleſiæ, ib. num. 14.
Quid de declaratione excommunicationis à jure inflictæ, ib. & n. ſeqq.
Quid ſi procedat Epiſcopus in non ſubditos, ib. n. 21.
Monitio quando requiratur, ib. n. 23.
Quid ſi cauſa ſit feudalis, ib. n. 14. & ſeqq.
De validitate, & juſtitia declaratoriæ cenſurarum ob impeditam Ordinariorum Eccleſiaſticorum juriſdictionem Eccleſiaſticam, tom. 6. conſ. 18. n. 1.
Cenſuræ latæ contra impedientes juriſdictionem Eccleſiaſticam, ib. à n. 2.
Quid in hujuſmodi cenſuris comprehendatur, ib. n. 5. & ſeqq. ac n. 29. & ſeqq.
Quibus ſtandum ſit, an impeditio ſit facta authoritate publica, ib. n. 7.
Quomodo comprehendantur etiam impedientes authoritate privata, ib. n. 8.
Qui Judices Eccleſiaſtici his cenſuris protegantur, ib. n. 9. ac ſeqq.
An excludantur Judices delegati, ib. n. 11.
Quid de Epiſcopo antequam ſit conſecratus, ib. n. 12
Et ante adeptam poſſeſſionem, ib. n. 13.
Iudices ordinarii quatenus protegantur, ib. n. 14.
Quid quoad juriſdictionem, quæ Epiſcopis, ac locorum Ordinariis confertur ex ſpeciali conceſſione juris, aut Conciliorum, ib. n. 15. & ſeqq.
De indirecto impediendi modo, ib. n. 18.
Quid requiratur, ut quis incurrat ejuſmodi cenſuras ib. n. 19.
Quid ſit impedire, ib. n. 20.
Quid de impediente metu incuſſo, ib. n. 21.
An ſit neceſſarium, quod de facto Judex deſiſtat, ſi impedimentum de ſe ſufficiens fuerit, ne ſequatur uſus juriſdictionis, aut non ita facilè ac citò ib. n. 22.
Ad quot capita impedimenta reduci ſoleant, ib. n. 23.
Quæ impedimenta damnentur, ib. n. 5. ac ſeqq.
Quid ſi cenſuræ ex aliquo capite ſint nullæ, ib. n. 32.
Quid de impediente, in judicio, quod deinde declaratum eſt nullum, ib. n. 33.

Et injuſtitia contra jus canonicum ſit dubia, ib. n. 34.
Quid de uſu juriſdictionis Eccleſiaſticæ ex conſuetudine tantùm, ib. n. 35. & ſeqq.
Quid de delictis mixti fori, ib. n. 39. & ſeqq.
Quatenus Judex laicus poſſit prævenire ſine periculo excommunicationis, ib. n. 41.
Et quid de conſuetudine, ib. n. 42. & ſeqq.
De cauſa mixta in ſolidum, ib. n. 44.
Quid fieri debeat, ut conſtet de validitate cenſurarum contra hujuſmodi impedientes, utque Judex ritè, ac rectè in illis ferendis procedere dicatur, ib. n. 45.
Quatenus ad probationem facti circa impedimenta præſtita inſervire poſſint depoſitiones ſatellitum Curiæ Eccleſiaſticæ eorumve Ducis, ib. n. 46.
An, & quatenus ex depoſitionibus Excutorum ferri poſſit declaratoria cenſurarum, ib. n. 47.
Quomodo contra reos procedi debeat, ib.
De executione citationis contra ipſos, ib. & n. 48.
Quando requiratur citatio perſonalis, ib. n. 49.
De facti notorietate, ac non tuto acceſſu, ib. n. 50.
Abſolutio à cenſuris ob violatam immunitatem, vel juriſdictionem Eccleſiaſticam ſpectat ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 51. & 73.
Quid ſi rei appellaverint etiam ad Cardinales Legatos, ib. n. 52. & ſeqq.
Quid de fidibus Excutorum, vel aliorum, qui pro impeditione juriſdictionis Eccleſiaſticæ antea depoſuerant, contrarium teſtantibus, ib. n. 55. & ſeqq.
Quidve, ſi dixerint ſe fuiſſe ebrios, ib. n. 57.
Quibus in caſibus cenſuræ non ſuſtineantur, ib. n. 58.
Defectus cauſæ quando interveniat, ib. n. 59.
Non dicitur turbare juriſdictionem Judicis, qui aliquem actum turbativum facit pro aliquo ſuo jure conſervando, ib. n. 60.
Sive dolo malo actus turbativus non eſt injurioſus, ibid. n. 61. & ſeqq.
Quatenus locus non ſit excommunicationi, ib. n. 63. Ad effectum revocationis cenſurarum, quæ credulitas ſit ſatis, ib.
Quid de defectu proceſſus, ib. n. 64. & ſeqq.
Ubi iterum, ac tertio de executorum depoſitionibus, & quæ fides ſit eis adhibenda, ib. & n. 65.
Excluſo privilegio fori Eccleſiaſtici, reſultat injuſtitia cenſurarum, ib. n. 66.
De defectu citationis quoad cenſuras, ib. n. 67. & ſeqq.
Et quando citatio requiratur, ibid. n. 68.
Quid ſi agatur de facto extra locum, & oculum Judicis, ib. num. 69.
Quomodo procedatur in criminalibs contra hujuſmodi contumaces abſentes, ib. n. 70.
De appellatione à cenſuris, ib. n. 71. & ſeqq.
Praxis quoad citationem, ib. n. 73. & ſeqq.
De invaliditate, ac injuſtitia cenſurarum Eccleſiaſticarum, deque appellatione ab illis, tom. 6. conſ. 19. à n. 1.
Sententia cenſurarum quomodo promulganda, ib. n. 1. & ac 29. & ſeqq.
Quot modis ſententia cenſurarum dicatur iniuſta, ib. n. 2.
Quæ dicatur monitio competens, ib. n. 3.
Quid ſi ferantur pro culpis futuris, ib. n. 4.
Quando ſemper requiratur monitio, & contumacia, ib. & n. ſeqq. ac n. 10.
Quo caſu cenſura reddatur irrita, non præmiſſa monitione, ib. n. 6.
Pœnę contra Judices ritè non procedentes in promulgatione cenſurarum. ib. & n. 29. ac ſeqq.
An comprehendant Epiſcopos, ib.
Quid requiratur ex S. Concilio Tridentino, ib. n. 11. Requiſita, ut quis poſſit iuſtè excommunicari, ib. n. 12. & ſeqq.
Excommunicationes latæ ab Epiſcopo, non ſervata forma S. Concilii Tridentini an ſint ipſo jure nullæ, vel invalidę, ib. n. 15. ac ſeqq.
Excommunicationis materia, illiuſque cognitio pertinet ad Judices laicos, ib. n. 16. & 20. ac ſeqq.
Ejus uſus in Eccleſia etiam temporibus Apoſtolorum, ib.
Probatur ex Patribus Græcis, ib.
Ex Patribus Latinis, ib. n. 17.
Ejus fulmine percuſſi ſæpius Imperatores, Reges, alii, ib. num. 19.
De excommunicatione in contumacem, ib. n. 22.
In debitorem, ib. n. 23. & ſeqq.
Pro rebus deperditis, ib. n. 25.
Et an Vicarius generalis poſſit concedere hujuſmodi excommunicationes, ib. n. 26.
Quid de executore Apoſtolico, ib. n. 27.
An debeant neceſſariò præcedere aliquæ monitiones ad hoc, ut contra inſordeſcentem per annum in cenſuris, uti ſuſpectum de fide, procedi valeat, ib. n. 28.
De cauſa excommunicationis, ib. n. 36.
De nullitate, ac injuſtitia excommunicationis, earumque diffetiis, ib. n. 37. & ſeqq.
De appellatione ab ipſis, ib. n. 40. & ſeqq. ac num. 47 & ſeqq. & n. 57. ac ſeqq.
Quando, & quatenus cenſurę ſuſpendantur per appellationem, ib. n. 62.
Actio, quæ exemplo eſt Judicibus Eccleſiaſticis, ibid. n. 63. & ſeqq.
Ex quibus conſtare poſſit de nullitate ſententiæ, ib. à n. 86.
De inſordeſcentibus in cenſura, tom. 7. conſ. 18. à n. 1.
Qui dicatur inſordeſcens in cenſuris, ib.
Quæ inſordeſcentia, & ex qua cauſa in cenſuris reddat inſordeſcentem ſuſpectum de hæreſi, ib. n. 2.
Permanens in cenſura per annum, etiam extra cauſam hæreſis, an præſumatur male ſentire de fide, ac de poteſtate Eccleſiæ, ib. n. 3.
Anve poſſit condemnari ut hæreticus, an cogi ad ſe purgandum ib. n. 4.
Quid ſi purgare ſe noluerit, ib.
Inſordeſcens in cenſura lata ob cauſam hæreſis, ipſo jure habendus eſt ut hæreticus, ib. n. 5.
An requiratur in ſpecie hæreſis expreſſio, ib.
De conſuetudine, qua procedatur contra excommunicatos inſordeſcentes, ib. n. 6.
Quomodo contra eos Auditor Cameræ Apoſtolicæ procedere debeat, ib.
Quid requiratur, ut inſordeſcens in cenſuris condemnetur tanquam hæreticus, ib. n. 8.
Ad probandum inſordeſcentiam in cenſuris quid exigatur, ib. n. 9.
Inſordeſcens in cenſura in cauſa criminali prolata, habetur pro convicto de eo crimine, ib. n. 10.
An privetur ipſo jure beneficiis, ib. n. 11.
Inſordeſcens in cenſura ſæpè aggrevatur eadem cenſura, ib. n. 12. ubi ad id caſus,
Inſordeſcenti in cenſura per annum, etiamſi in articulo mortis fuerit abſolutus, poteſt Eccleſiaſtica ſepultura denegari, ib. n. 13.
Generalis abſolutio à cenſuris in litteris Apoſtolicis apponi ſolita, in quibus caſibus non ſuffragetur, ib. n. 14.
Contra excommunicatos non curantes abſolutionem, & non obſtante excommunicatione celebrantes, procedit Ordinarius, ib. num. 15.
Aliquando tamen S. Officium commiſit informationem, ib.
Excommunicatus ob violatam libertatem Eccleſiaſticam, & ita declaratus contemnens cenſuras, non poteſt citari uti leviter ſuſpectus de fide, ib.
Neque contra obloquentes de excommunicatione ſolet procedi in S. Officio, niſi alia concurrant, ib.
Regula pro inſordeſcentibus in cenſuris, ib. n. 16.
In dubio an incurratur cenſura, tom. 7. conſ. 44. n. 14. & ſeqq.
Et iuſtigi queat, ib. n. 25.
Quando requiratur prævia monitio cum termino competenti, ib. n. 22. & ſeqq.
Cenſuræ latæ ex defectu juriſdictionis, ib. n. 24.
Declaratoria cenſurarum in Regulares, ibid. à n. 35. Pœnæ etiam in Regulares ob violationem interdicti, ib. n. 46.
A quibus publicari debeant. tom. 8. conſ. 53. n. 1. & 6. ac ſeqq.
Reſervatio caſuum, & abſolutio à cenſuris, ac poteſtas ipſa juriſdictionis eſt de jure poſitivo, tom. 8. conſ. 67. n. 2.
Quas cenſuras incurrat apoſtata à fide, to. 8. conſ. 76. n. 9. & ſeqq.
De cenſuris latis contra Canonicum exemptum, tom. 8. conſ. 125. à n. 1.
De cenſuris latis a dicto Canonico contra Vicarium Epiſcopi, ib. à num. 6.
Ut quis incurrat cenſuras communitas in Bulla Cœnę contra uſurpantes jura Epiſcopalia, quid requiratur, ib. n. 8.
Quis poſſit à cenſuris abſolvere, tom. 8. conſ. 128. n. 2.
Quomodo præſumantur validę, ac juſtæ, tom. 6. conſ. 3. n. 2.
In quo caſu non datur ab eis appellatio ſuſpenſiva, ib.
Quando concedenda ſit, vel ne abſolutio à cenſuris cum reincidentia, ib.
Quandove neganda ſit abſolutio, ib. n. 3.
In quo caſu novæ cenſuræ incurrantur, ib.
In cenſuris certior via eligi debet, tom. 9. conſ. 8. n. 3.
Ad cenſurarum edictum, ſive cedulones, quatenus deveniendum ſit, ib. §. Unde, & n. 4.
Cenſuræ prolatæ ſuper pluribus delictis, ſi non ſuſtinentur ſuper unoquoque illorum ſatis eſt, quod ex uno tantum comprobentur, tom. 9. conſ. 8. n. 5.
De mandante, ac de citatione requiſita pro validitate cenſurarum, tom. 9. conſ. 49. à n. 2.
Cenſuræ innixæ in cauſa non vera, nec probata, non ſuſtinentur; ib. n. 8.
Earum gravamen quomodo reparandum, ib.
Non ſunt gladius ad privatam injuriam ulciſcendam, ib. n. 8.
De cenſuris latis ab aſſeſſore Vicarii Epiſcopalis, non autem ab ipſo Epiſcopo, tom. 9. conſ. 76. n. 18.
De cenſuris nullis contra Judicem laicum, ejuſque miniſtros antequam capiatur informatio ſuper carceratione aſſerti Clerici, tom. 9. conſ. 27. n. 2.
Ex quibus reddantur nullæ, ib. à n. 2. & ſeqq. & n. 19.
Quid ſi proferantur ab homine, ſive a Judice dumtaxat, ib. n. 4.
Ex quibus etiam reſultaret earum injuſtitia, ib. à n. 7.
Quatenus Judex Eccleſiaſticus procedere poſſit per cenſuras contra Judicem laicum, qui Clericum retinet, ib. n. 8.
Ob recurſum ad Judices laicos in cauſis Eccleſiaſticis, to. 9. conſ. 133. à n. 1.
Quid requiratur, ut ob id incurrantur, ib. n. 1.
Poſt contemptum declaratoriæ cenſurarum, illarumque aggravatoriam, quæ in Bulla Cœnæ non requiruntur, invocari debet brachium ſæculare, ib. n. 5.
An, & quatenus ob nullitatem cenſurarum in materia immunita-

tis Eccleſiaſticæ, procedi poſſit ex integro, to. 9. conſ. 40. à n. 1.
Non incidit in cenſuras parere renuens ob juſtam cauſam, tom. 9. conſ. 44. num. 20.
Cautè ferenda, ib. n. 27.
An cenſuræ latæ in materia immunitatis Eccleſiaſticæ ſint irritæ ex eo, quod Judex allegatus fuerat ſuſpectus tom. 9. conſ. 55. n. 1. & ſeqq.
Quod excommunicatus eſſet infirmus, & ideò non poterat comparere, ib. n. 2.
Quod in declaratoria non fuerit nominatim excommunicatus ſed ſolum in edito, ſive in cedulone, ib. n. 3.
Quod in declaratoria facta fuerit mentio incurſus in excomunicationem Conſtitutionis Gregorii XIV. de immun. Eccleſ. in qua caſus excommunicationis jam latę non eſt comprehenſus, ib. n. 4.
Quod excommunicatus ſit exemptus, tamquam ſubcollector Nuncii Apoſtolici, ib. n. 5.
Declaratoria cenſurarum ob violatam immunitatem non admittit appellationem, ib. n. 1.
In cauſa Cenſurarum poſſunt deduci defenſiones per procuratorem, ib. n. 2.
Declaratoria cenſurarum eſt relativa ad monitorium, & cedulones, ib. n. 3.
Quid ſi cenſuræ continerent errorem ib. n. 4.
A cenſura generali, lata à jure, quis poſſit abſolvere, tom. 10. conſ. 20. à n. 1.
Quis à cenſura particulari, lata à Judice, ib.

CENSUS, vid. *Uſura*, *Bellum*, *Contractus*, *Pactum*, *Alienatio*, *Regulares*.

Cenſus creatus præter formam Conſtitutionis B. Pii. V. quo pacto valeat, tom. 1. conſ. 1. n. 25.
Pacta in eius creatione appoſita quomodo vitientur, & non vitient, ib.
Ejus reductio per magiſtratum ſæcularem facta non afficit Eccleſiaſticos, tom. 1. conſ. 489. n. 1.
Revocatio, ſeu diſdicta cenſus Eccleſiaſtici an poſſit fieri coram Judice laico, tom. 5. conſ. 4. à n. 1. & ſeqq.
Judex laicus, an poſſit ablque incurſu cenſurarum prohibere ſuo actuario ne exhibeat ejuſmodi diſdictam foro Eccleſiaſtico, illamque ab actis delere, aut tollere, ib.
Cenſus vitalitius an computetur inter bona immobilia, to. 6. conſ. 95. n. 6.
Et in continuo periculo, ib.
Eſtque brevi duraturus, ib.
Ac temporaneus, ib. n. 27.
Cenſus redimibilis non computatur inter bona immobilia ib.
Fundatio cenſus vitalitii tendit ad alienationem, ib.
Validitas cenſus vitalitii, tom. 7. conſ. 12. n. 1.
In quibus cenſibus requiratur actualis numeratio pecuniæ ib.
Non comprehenditur in Conſtitutione B. Pii V. ib.
Quid in eo requiratur, ib.
Poteſt conſtitui habita fide de pretio ib.
Quando ſit neceſſaria licentia S. Congregationis in imponendo à Regularibus cenſu vitalitio, ib. & n. 3.
Eius pretium nunquam repeti potelt, ib. n. 5.
An, & quatenus poſſit fundari cenſus ſuper bonis ſtabilibus, ac fructiferis ad rationem decem pro centenario, & haberi ultra hanc aſſecurationem pignus rerum mobilium eiuſdem valoris capituli, tom. 8. conſ. 88. n. 5. & 6.
An cauſa ſuper validitate pacti appoſiti in contractus cenſus, ut ſi per biennium, vel triennium fructus non ſolvantur a venditore cenſus, poſſit temptor repetere illius ſortem principalem, ſit cognoſcenda coram Judice Eccleſiaſtico, tom. 9. conſ. 37. n. 1. cum ſeqq.
Antequam proferatur ſententia pro reſciſſione contractus, cenſus, quid obſervent ſumma Tribunalia, ib. n. 2.
Sortis repetitio ex quo contingat, ib. n. 3.
Eſt pactio uſuraria pertinens ad quæſtionem iuris, ib. n. 4. & ſeqq. ac n. 11.
Conſtitutio B. Pii V. de cenſibus habet vim in omnibus Regnis, ac Provinciis, ib. n. 13.
Opinio contraria damnata, ib.

CENTENARIA.

Quomodo probanda, tom. 1. conſ. 243. à n. 6.
Quibus modis probetur, ib. n. 19.

CERTITUDO.

Quomodo differat ab opinione, & à dubio, tom. 1. conſ. 48. n. 6.
Non licet contra ipſam operari, ib.
Quid importet, ib.
Quatenus illam ſequi teneamur, ib.

CERTUM.

Quid dicatur, tom. 1. conſ. 190. n. 2. & conſ. 244. n. 6.

CESSIO.

Bulla Baronum an comprehendat ceſſionem translativam, to. 9. conſ. 106. n. 1. & ſeqq.
Quid ſit ceſſio, ib. n. 2.
Ceſſio juris actionis quomodo acquiratur, ib. n. 3.
Ceſſio translativa debetur emptori, ib.
Ceſſio translativa num fieri poſſit ab Eccleſia vel loco pio, ib. n. 5.
Pro ceſſione iuris litigandi non eſt neceſſarius conſenſus Apoſtolicus, tom. 9. conſ. 136. n. 6.

CHAMÆLEON.

An aere alatur, tom. 4. conſ. 43. n. 85.
Eius natura, ib.
Quibus alatur, ib.
Bibit, ib.

CHARACTER.

De ſignis, & characteribus viſis, ac impreſſis in aliquibus corporibus cum fama Sanctitatis demortuis, an divina, an angelica, an dæmoniaca, an naturalia, tom. 9. conſ. 100. à n. 1.
An ſpectra ib. n. 2.
Exemplum Crucis ſanguineæ, ib. n. 4.
De litteris carne concinnatis, ib. alia, ib. ac n. 5.
Multa à naturæ caſu procreata, ib. Multa Angelica, aut dæmoniaca, ib. n. 6.

CHARITAS.

An fundamentum virtutis heroicæ, tom. 2. conſ. 7. num. 2.
Virtutes, ut ſint perfectę, debent dirigi in Deum per charitatem, ib. n. 3. & 4. ac 6. & ſeqq.
Quomodo augeatur, ib. n. 9. & conſ. 9. n. 21.
Ejus definitio, tom. 2. conſ. 9. 21. & tom. 4. conſ. 72. n. 72.
Elogia, ib. & n. 29. & tom. 4. conſ. 72. n. 24.
Vis, propietates, & effectus, ib.
Objectum primarium, & formale, ib. n. 22.
Gradus, ib. num. 23. & ſeqq.
Ipſorum graduum actiones, ib.
Quo pacto ad illos perveniatur, ib.
Quæ erga proximum, ib. n. 26.
Quid ex ea diligendum, ib.
Ejus actus, quo amatur Deus, & proximus, quomodo differat, ib. n. 27. & 29.
Ejus primus gradus erga proximum, ib. n. 30.
Secundus gradus, ib. n. 31.
Tertius gradus, ib. n. 32.
Judicium utriuſque charitatis ib. n. 33.
Quotuplex erga proximum ib.
Charitatis erga proximum objecta, ib. n. 26.
Eius neceſſitas, tom. 4. conſ. 72. n. 24.
Et forma, ib.

CHARITATIVUM SUBSIDIUM, vid. *Hieroſolymitani*, *Subſidium*.

CHARTA.

Pragmatica Chartæ ſigillo Principis ſignatæ quatenus ſit contra immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 5. conſ. 7. à n. 1.
Quibus modis Epiſcopi pro redintegratione violatæ immunitatis ex vectigali Chartæ, aliarumque rerum gerere ſe debeant, ib. à n. 1.

CHIMICUM.

Chimicum, ſive Alchimicum, aurum, vel argentum faciens, aut fieri mandans, &c. quam pœnam incurrant, tom. 9. conſ. 2. n. 71.
Ampliatur, ac limitatur, ib. n. 72. ac 73.
Ars chimica quæ damnata, ib. n. 74. & ſeqq.

CHINENSES.

In Regno Chinarum an miſſionarii debeant novis chriſtianis intimare jus poſitivum, tamquam obligatorium ſub peccato mortali quantum ad jejunia, feſtorum obſervationem confeſſionem, &c. tom. 5. conſ. 45. n. 4. & 43.
An in prædicto Regno Miniſtri Evangelici ſaltem in Sacramento baptiſmatis poſſint obtinere ab imponendo mulieribus oleum ſanctum Catechumenorum, ſputum in auribus, ſal in ore, & non adminiſtrare eiſdem mulieribus Sacramentum Extremæ Unctionis, ib. n. 7. & 46.
An Chinenſibus ſit licitum pecuniarum ſuarum mutuo quantitatem Regni lege taxatam accipere, licet non interveniat lucrum ceſſans, aut damnum emergens, ib. n. 9. & 47.
Quid ſi hujuſmodi uſurarii converti velint ad fidem Chriſtianam, poſſint ne baptizari, manendo in ſuo ſtatu uſurario & quid in tali caſu agendum ſit, ib. n. 11. & 48.
Si filii præfatorum uſurariorum ſuccedant in eorum hæreditatibus, & Chriſtiani exiſtant, an teneantur ad reſtitutionem eorum, quæ pater ex uſuris accepit, ib. n. 12. & 49.
Et quid facere debeant miniſtri Evangelii, ſi huiuſmodi filii uſurariorum jam Chriſtiani à Republica, vel à Judice compellantur ad publicas uſurarias domos patrum aperiendas, & ſuſtentandas pro ſanandis eorum conſcientiis, ib.
An Chriſtianis licitum ſit ſolvere juxta morem ejuſdem Regni, diſtributiones, quę à populis vicinis exiguntur, ut in Patchate novi anni in ſacrificiis idololatricis, &c. ib. n. 13. 14. & 50.
Khim choam eſt idòlum, quod Chinenſes fingunt eſſe protectorem, & cuſtodem Civitatis, ac regni, & Gubernatores Civitatum, ac Villarum, quando regiminis poſſeſſionem aſſumunt, & anni recurſu bis in menſe ſub pœna privationis ab officio ante ipſius idòli altare genibus proſtrati, capiteque ad terram uſque inclinato idòlum illud adorent, eique candelas, carnes, flores, ac vinum offerunt & ante ipſum jurant devotè adminiſtrare, An poſſit tolerari, quod Gubernatores chriſtiani deferant Crucem, quam occulte inter altaris Idoli flores, vel in manibus propriis reponant, omnes genuflexiones, reverentias, adorationes, ac omnem cultum interius ad Crucem dirigendo non autem ad idòlum, ib. n. 16. & 51.
Khim ſù chù erat Philoſophus apud Chinenſes eximius, quem Magiſtrum appellant, & tamquam Sanctum venerantur & laudant. Gubernatores illarum civitatum bis in anno tenentur in ejus Templo ſolemni ſacrificium offerre. Item omnes litterati, quando accipiunt gradum, debent ingredi Templum illius Magiſtri, & facere genuflexiones, ac offerre

ferre ante ejus altare candelas, & odores. An Gubernatores, qui ſunt, vel fuerint chriſtiani, & literati, vocati, & coacti, poſſint ingredi præfatum Templum, & facere tale ſacrificium vel genuflexiones ante altare illud? Et ſi portantes Crucem in manibus poſſint licitè hoc facere, ib. n. 20. 23. ac ſeqq. & n. 52.
Chriſtiani, qui in Regno Chinarum commorantur, an poſſint fictè ac exterius tantùm aſſiſtere ſacrificio, quod Chinenſes in honorem ſuorum defunctorum peragunt, ab illis petendo ſanitatem, longam vitam, abundantiam fructuum, &c. vel commiſti cum infidelibus valeant exercere aliquod miniſterium in illos ſive in domo, ſive in Templo ſive in ſepulchro, ib. n. 29. & 53.
Et an hoc tolerari poſſit, ut incovenientia evitentur, ib. n. 30. & 54.
Chinenſes ad memoriam progenitorum ſuorum conſervandam utuntur quibuſdam tabellis, in quibus nomina ſuorum defunctorum ſunt deſcripta, & in propriis altaribus cum roſis, candelis, lampadibus, ornamentis ſunt collocatæ, & coram ipſis tabellis genuflexiones, orationes, ac deprecationes faciunt, expectantque auxilium ab illis, concedendum in ſuis neceſſitatibus & laboribus. An Chriſtianis ſit licitum uti præfatis tabellis, illaſque inter Domini, ſanctorumque imagines, & in eodem altari collocatas habere ut Gentibus ſatisfaciant, ib. n. 31. & 32. ac n. 55.
An licitum ſit Chriſtianis attento mutuo benevolentiæ, & amoris ſigno quando alicui mori contigerit, ſive Chriſtianus, ſive Gentilis, facere ſuperſtitiones, quæ à Gentibus in præfato Regno ſervantur, maximè quando defuncti ſunt ex nobilioribus populi, ib. n. 33. & ſeqq. ac n. 56.
Catechumenis paratis jam ad baptiſmum ſuſcipiendum an debeant miniſtri declarare, & apertè eos docere eſſe illicita ſacrificia illa, quamvis ex hoc ſequantur inconvenientia, ib. n. 35. & 57.
King Chinarum ſermone ſignificat Sanctus, Sancta, Sanctum. An ſit licitum Chriſti miniſtris nominare Reges Chinarum hoc nomine King, ib. n. 36. ac ſeqq. & n. 58.
Inter Chinenſes idololatras adeſt mos bis, vel ter in anno ſacrificare, ac genuflexiones facere in Templis idolorum ante altare, in quo adeſt tabella deaurata ornamentis candelarum, roſarum, & odoramentorum munita, in qua eſt ſcriptum, Vivat Rex Chinarum ad multa annorum millia. An liceat Chriſtianis ponere in ſuis Eccleſiis hujuſmodi altare cum tabella, & hoc ante altare, ubi Sacerdotes Dei ſacrificant, ib. n. 38. 39. & 59.
An Chriſtiani poſſint in illo Regno orare, ſacrificium offerre Domino Deo noſtro pro ſuis defunctis, qui in infidelitate ab hac vita diſcedunt, ib. n. 40. & 60.
Prædicatores Evangelici in illo Regno an teneantur prædicare Chriſtum crucifixum, eiſque oſtendere Sanctiſſimam imaginem non obſtante quod Gentiles ſcandalizentur, ib. num. 62.

CHIRURGIA.

An, & quatenus Clericis vetita, tom. 4. conſ. 124. à n. 1.
In quibus Clericis ejus prohibitio locum habeat ib. n. 2.
Quomodo Clericus eam exercens fiat irregularis, ib. n. 3.

CHIRURGUS, vid. *Monialis*.

Declaratio Chirurgi an probet, tom. 9. conſ. 73. num. 8.
An fieri poſſit ſine partis citatione, ib.

CHORUS, vid. *Diſtributiones*, *Archidiaconus*, *Presbyterium*, *Signum*, *Oblati*.

An Magiſtratui ſæculari competat locus, & quidem dignior in choro, tom. 3. conſ. 3. à n. 5.
Non toleratur, quòd in eo laici locum habeant, ib. n. 6.
Etiamſi mulier ſit Princeps, ib.
Quid quoad Imperatores, ib. n. 8.
Quid quoad Reginas, ib.
Quoad Reges, ib. n. 9.
Quid in actibus exercitum ſacrarum functionum non impedientibus, ib. n. 7.
Ejus pars olim quomodo conſtruebatur, ib.
Quid ſi accedat obſervatio pro laicis, ib.
Et conſuetudo, ib. n. 12.
Quidve de Magiſtratu inſigni, ib. & n. 9.
Quid ſit, ib. n. 8.
Unde dicatur, ib.
Appellatur Diaconium, ib.
Sacrarium, ib.
Presbyterium, ib.
Quid permittente Clero, ib. n. 10.
Et accedente præſcriptione, ib. n. 11.
Declarationes hac in re Sacræ Congregationis, ib. n. 12.
Quid in Eccleſiis, in quas occaſione ſolemnitatum, vel proceſſionum Canonici conveniunt, & intereſt quoque Magiſtratus, ib. n. 13.
Decreta S. Congregationis, ib.
Quid quoad Prælatos Eccleſiaſticos, ib. n. 14.
An, & quatenus laici ingredi poſſint in Chorum, ib. n. 16.
Declarationes Sac. Congregationis, ib.
An Vicario chori abſente, pertineat regimen chori ad primam Dignitatem, & ea abſente, ad ſecundam, tom. 4. conſ. 183. n. 1.
Quid, & ad quid, ſe ubi, tom. 7. conſ. 36. à nu. 1.
Ejus denominatio, ib. n. 1.
Quid ſignificet, ib.
Appellatus extra, ib.
Sacrarium, ſive Sanctuarium, ib.
Quomodo à reliquo Templo diviſus, ib.
In ipſo diſtinctio, ib. n. 10. ac ſeqq.
Mulieribus vetitus, ib. n. 23. & ſeqq.
Conjunctio Sedis in choro, & vocis in capitulo, tom. 10. conſ. 56. n. 6.
Modeſtia Principum in hac re, ib. n. 11.
Ac Sanctorum Patrum generoſitas, ib.

CHRISMA, vid. *Oleum*, *Epiſcopus*, *Confirmatio*, *Ritus Orientales*.

Poteſt ab Epiſcopo confici, & conferri in Eccleſiis parochialibus Regularium, tom. 7. conſ. 7. n. 5.
Eſt quod dam complementum baptiſmi, ib.
Hoc accipere tenentur ab Epiſcopo diœceſano parochi Regulares, ib. n. 24. & 34.
An, & quatenus liceat uti chriſmate, ac oleo ſancto infirmorum veteri dum non ſuppetat copia habendi recentia, tom. 7. conſ. 55. n. 3.
Chriſmatis Sacramentum à quo miniſtrandum, tom. 10. conſ. 117. num. 57.
Ex privilegio quis illud poſſit adminiſtrare, ib.
Quinam ſit Sacramenti confirmationis Ordinarius miniſter, conſ. 155. à n. 1.
Quinam extraordinarius, ib. n. 2.

CHRISTIANI.

De Chriſtianis ſubditis Turcarum, qui non coacti dant nomen militiæ Turcicæ, & ab illis accipiunt ſtipendia ad militandum contra Chriſtianos abſque neceſſitate, tom. 5. conſ. 65. n. 1. ac ſeqq.
De chriſtianis feudatariis Turcarum, qui ratione feudi tenentur, per ſeipſos militare in caſtris Turcarum; ib. n. 8.
De chriſtianis ſubditis Turcarum, qui non habent unde ſe alant, vel ſunt ad militandum coacti, ib. n. 10.
De chriſtianis in triremibus Turcarum remigantibus contra chriſtianos, ib. n. 11.
Prohibetur redigi in ſervitutem, ib. n. 44.
Non poſſunt vendi à quovis mercatore, ib. n. 45.
Qui ſint chriſtiani, tom. 7. conſ. 26. n. 7.
Chriſtianiſmi titulus, ib.
Regibus Hiſpanis olim datus, ib.
Chriſtiani catholici, ib.
Eccleſia chriſtiana, ib.
Catholica, ib.

CHRISTUS.

An habuerint dominium temporale, ac poteſtatem civilem in res omnes creatas, tom. 2. conſ. 56. à n. 25. & 29.
An potuerit illis uti, ib. n. 26.
Et verè uſus fuerit, ib. n. 29. & tom. 3. conſ. 6. n. 53.
Qua ratione dominium hoc illi competat, ib.
Negare, quòd Chriſtus non habuerit regnum temporale, an ſit hæreticum, ib. n. 27. ac 31.
Quæ præcepta judicialia abrogaverit, ib. n. 29.
Quo ſermone turbis loquebatur, tom. 2. conſ. 56. n. 4. & 13.
Cur ſolverit tributum, tom. 3. conſ. 15. n. 29.
An, & quatenus ſubditus Cæſari, tom. 9. conſ. 61. n. 2. & n. 22.
Quas leges cæremoniales Eccleſiæ ſuæ tribuit, tom. 9. conſ. 141. n. 1.

CHRONOGRAPHI, vid. *Hiſtorici*.

CIBUS, vid. *Abſtinentia*.

Per quod conſtituatur in ratione cibi, tom. 1. conſ. 155. n. 7.
An, & quatenus Catholicis liceat edere cibos vetitos tom. 8. conſ. 102. à n. 1.

CINGARI, ſive *Zingari*, vid. *Pauperes*.

Eorum mores, tom. 8. conſ. 64. à n. 35.
Artes, ib. & n. 39.
Genus, ib. n. 36. ac ſeqq.
Habitatio ib. n. 38. & ſeqq.
An emens rem furtivam à Cingaris teneatur eam domino abſque pretio reſtituere, ib. n. 40. & ſeqq.
Quid ſi res emeretur à Cingaris qui irrupiſſent ex aliena provincia tamquam latrunculi violenti, ib. n. 42.
An, & quatenus ſint à civitate pellendi, ib. n. 43. & ſeqq.
In eos cautiones, ib. n. 41.
Eorum divinatio, ib.
Chiromantia, ib.
Quatenus liceat eos interrogare de bona, vel mala fortuna, ib.

CIRCUMSTANTIÆ, vid. *Teſtes*.

Quænam dicantur circumſtantiæ ſubſtantiales, to. 9. conſ. 9. n. 9.
Mutatis circumſtantiis & facta mutantur, to. 10. conſ. 155. n. 4.
Exempla in id varia, ib. n. 5. & ſeqq.

CITATIO, vid. *Monitio*, *Monitorium*, *Excommunicatio*, *Cenſuræ*, *Clericus*.

Citatio per edictum quando habeat vim citationis perſonalis to. 1. conſ. 55. n. 6.
Non auditur volens probare, ad ſe illam non perveniſſe, ib.
Eſt de exercitio juriſdictionis, tom. 1. conſ. 95. n. 12.
An ſufficiat ad incurrendam cenſuram in trahentes Eccleſiaſticos ad forum laicum, ib. n. 9. & ſeqq.
Ut ſit valida, quid requiratur, tom. 1. conſ. 150. n. 11.
Quando habeatur pro judiciali, ib. n. 16.
Ejus negativa pro pacto probetur, tom. 1. conſ. 205. n. 4.
Quando requiratur in exequutionem pœnæ, to. 2. conſ. 4. n. 4.

In pri-

In privatione Canonicatus ob non reſidentiam, ib. fere per totam, & eod. tom. conſ. 5. n. 1.
Cur & quomodo ad id neceſſaria, ib.
Citatio ad comparendum in loco non tuto, non arctat, to. 3. conſ. 38. n. 5.
Quid de excommunicato, ib.
An, & quando certæ perſonæ debeant ſpeciatim citari, nec ſufficiat ſi per edictum, tom. 3. conſ. 45. n. 42.
In quibus caſibus ſit neceſſaria tom. 4. conſ. 205. à n. 11.
Sola citationis exequutio, non autem litis conteſtatio ſufficit ad præveniendam juriſdictionem, tom. 5. conſ. 11. n. 10.
Et debet eſſe legitima ib.
Quid ſi citatio fuerit valida a principio, & malè exequutioni demandata, ib.
Quidve ſi citatus aliunde habuerit notitiam, & ſpontè comparuerit, ib. n. 12.
Per alium actum poſitivum ante citationem, an perpetuetur juriſdictio, ib. n. 12.
Quid in cauſis criminalibus, ib.
In quocunque judicio requiritur, to. 6. conſ. 13. n. 1.
Quid in materia cenſurarum, ib. & n. 2.
Citatio perſonalis requiſita in publicatione cenſurarum to. 7. conſ. 17. n. 1. & ſeqq.
Etiam contra Vniverſitates, ib. n. 2.
Citatio perſonaliter exequuta contra ſingulares non afficit univerſitatem, ib. n. 3.
Etiamſi citati eſſent ejuſdem Vniverſitatis officiales ib.
Quando reddat contumaces fictè, ib.
In quibus non requiratur, tom. 7. conſ. 44. n. 43. & tom. 8. conſ. 75. n. 2.
In alieno territorio, an, & quatenus fieri poſſit, to. 6. conſ. 94. num. 13. 15. & ſeqq.
Differentia inter citationem, & delegationem ib. n. 19.
Quot citandi modi, ut decernatur miſſio in poſſeſſione bonorum, quæ in loco contractus conſtituta ſunt, ib. n. 32.
An, quæ, & quatenus requiratur citatio pro validitate cenſurarum, tom. 9. conſ. 11. n. 6.
Quid de excommunicatione ipſo facto a jure inflicta ib. n. 7.
De defectu citationis, tom. 9. conſ. 23. nu. 13.
Quando requiratur trina citatio, ſive monitio, ib. n. 14.
An, & quatenus ad validitatem cenſurarum non ſufficiat prima citatio ad dicendum cauſam, quare, &c. ſed requiratur nova monitio, tom. 9. conſ. 49. num. 1. & ſeqq.
Quid in delicto notorio ib. n. 4. & ſeqq.
Citatio eſt actus juriſdictionis, tom. 9. conſ. 52. n. 2.
An, & quatenus requiratur in declaratoria excommunicationis, ib. & n. 9. ac ſeqq.
In Judicijs Regularium cur neceſſaria citatio, tom. 10. conſ. 53 n. 17. & ſeqq.
Citatio Partis quando neceſſaria in exequutione Brevis Apoſtolici, tom. 10. conſ. 112. n. 6.
Quid in terminis diviſionis, ib.
In unione Monaſteriorum, ib.
Sique non deficiat juſta contradicendi cauſa, ib.

CITATUS.

A Judice incompetente, ſi prætendat ſe non teneri ad comparendum, quid agere debeat, tom. 1. conſ. 122. n. 5.
Ejus pœna, ib.

CIVES, CIVITATES, vid. *Venetæ, Januenſis, Florentina.*

Propter honores, & dignitates non ſunt excludendi a civitate, to. 1. conſ. 126. n. 3. & ſeqq.
Civitates cur dicantur ſanctificari, tom. 1. conſ. 54. nu. 42.
Appellatione civium qui tantùm veniat, tom. 7. conſult. 1. num. 1.
Cives effecti ex Conſtitutione an habeant jus civium, ib. n. 2. & ſeqq.
Quid ſi cives ex privilegio ſint etiam cives aliarum civitatum ibid.
Quidve ſi cives ex privilegio non habeant, domum, vel vineam in civitate ib.
Quando præſertim cenſeatur habilitatus ad omnia, quæ civibus originariis tribuuntur, ib. n. 3.
Civis efficitur, qui in civitatem recipitur, & aſſumptus perinde habetur ac ſi originarius eſſet, ib.
Cautio ad excludendum cives ex privilegio, ib.
Quomodo cives ex privilegio non diſtinguantur ab originariis, ib. n. 5.
Cives pauperes, ac mendici, an, & quatenus præferendi externis, tom. 8. conſ. 64. a n. 1.
Civitas poteſt propria concedere, & habilitare quem vult ad ea, quæ apud ipſam propriis civibus conceduntur, tom. 7. conſ. 1. n. 4.
De civitatibus Italiæ, to. 5. conſ. 12. a n. 38.
Quæ liberæ, ib.
Earum poteſtas, ib.
Earum libertatis initium, ib. n. 39.
De civitate Venetiarum, ejuſque libertate, ib. n. 40.
Ejus origo, ib.
Eſt Regnum, ib.
Ejus inſtituta, ib.
Opes, ib.
De civitate Januenſi, ib. n. 41.
De civitate Florentina, ib. n. 42.
De civitate Lucana, ib. n. 45.
De ejus libertate, ib.
De Senarum civitate ejuſque libertate, ib. n. 46.
De civitate Aſtenſi, ib. n. 47.
De civitatibus Lombardiæ, earumque libertate, ib. n. 46.
De civitate Parmenſi, ib. n. 48.
De civitate Mediolana, ejuſque ditione, ib.
De civitate Neapolitana, ejuſque Regno, ib. n. 49.
Deque ejus varia fortuna, ib.
De Romana Vrbe, ib.
De ejus dignitate, ib.
Totius orbis epitome, ib.
Cur Vrbs dicta, ib.
Ejus majeſtatem quæ civitates ſint imitatæ, ib.
Cur dicta communis patria, ib.
De ejus magnitudine, dignitate, admirandis, ib.
Civitas, & Eccleſia æquiparantur, parique gaudent privilegio, to. 9. conſ. 86. n. 4.
De numero Civitatum refugii in Regno Iſraelitico, tom. 9. conſ. 141. n. 11. & ſeqq.
Quomodo inter ſe diſſitæ, ib. n. 12.
Quales, ib. n. 13. Ubi, ib.
Quæ in eis licebant, ib. n. 14.
Cauſæ homicidæ quomodo in illis peragebantur, ib. n. 16.
Quouſque homicidæ ex civitate refugii diſcedere non licebat, ib. num. 17.

CLARITAS, vid. *Splendor.*

CLAVIS, vid. *Sanctus, Imago, Eucharistia, Clauſura*

An, & quatenus clavis capſulæ, in qua ſanctiſſimum Chriſti Corpus feria quinta Cœnæ Domini ſervatur tradenda ſit laicis tom. 6. conſ. 87. a n. 1.

CLAUSTRUM.

Paria ſunt intra clauſtrum morari, & ex ſuperioris permiſſu ſub ejus obedientia extra clauſtrum degere, tom. 9. conſ. 170. n. 7.
Forma decreti remanendi extra clauſtrum, tom. 9. conſ. 170. §. forma.

CLAUSULÆ EXPLICITÆ.

Clauſula ſequens, ut referatur ad omnia, quid requiratur, tom. 1. conſ. 1. n. 26.
Juncta pœnitentia ſalutari, quid operetur, tom. 1. conſult. 20. num. 4.
Illa: Pro foro conſcientiæ expenditur, ib. n. 5.
Item & illa: In ipſo actu Sacramentalis Confeſſionis tantùm nec aliter, nec alio modo, ib.
In virtute ſanctæ obedientiæ explicatur, tom. 1. conſult. 59. a num. 1.
Sub indignatione Principis quid ſignificet, ib.
Omni alio meliori modo ac forma quid operatur, tom. 1. conſ. 80. n. 8. & ſeqq.
Cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis, quid importet to. 1. conſ. 90. n. 1.
Sine præjudicio Tertii in quocumque privilegio ſemper ſubintelligitur, ib. n. 11.
Voluntariè, & omni modo quid importet, tom. 1. conſult. 109. num. 18.
Reliqua tuæ & prudentiæ, & diſcretioni committimus quomodo ſit accipienda, tom. 1. conſ. 111. n. 17.
Sublata, tom. 1. conſ. 112. n. 13. & 19. & conſ. 125. n. 3.
Non obſtantibus, ib. n. 25.
Quorum tenores, tom. 1. conſ. 138. n. 2.
Ut vos vel ad minus duos ex vobis, tom. 1. conſ. 195.
Quod ſi non omnes, ib. n. 5. & ſeqq.
Si fieri poterit, tom. 1. conſ. 202. n. 7. n. ult.
Non ſe tamen adſtringens, tom. 1. conſ. 220. n. 3.
Salvo, ib. n. 4.
Sublata, & decretum irritans, tom. 1. conſ. 223. n. 20.
Pro tempore, tom. 1. conſ. 376. n. 1.
Cum poteſtate Legati a latere, tom. 2. conſ. 1. n. 7. & 8.
De licentia Ordinarii, ib. n. 8.
A quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, &c. cenſuris, &c. tom. 2. conſ. 60. n. 5.
Sublata, tom. 2. conſ. 77. n. 4.
Appellatione remota, to. 3. conſ. 1. n. 17. & 21.
Simpliciter, de plano & ſine figura judicii, ib. n. 18.
Appellatione poſtpoſita, ib. n. 19.
Habentes tractum ſucceſſivum quæ ſint, tom. 3. conſult. 29. num. 9.
Clauſula ſpecialis validiùs operatur, quàm generalis, tom. 3. conſ. 45. num. 24.
De jure quomodo intelligenda, tom. 4. conſ. 22. n. 3.
Cauſa cognita quid importet, tom. 4. conſ. 80. n. 4.
Nullo modo, to. 4. conſ. 9. n. 5.
Non obſtante quacunque conſuetudine, vel uſu, ib.
Ut aliter fieri non poſſit, to. 4. conſ. 148. n. 11.
Clauſulæ derogantes privilegiis, tom. 4. conſ. 172. n. 3.
Hac vice dumtaxat, tom 4.. conſ. 174. n. 18.
Non lo permetta in niun modo, to. 4. conſ. 177. n. 9.
Salva juſtitia Eccleſiarum, to. 4. conſ. 215. n. 18.
Rebus ſic ſtantibus, tom. 5. conſ. 46. n. 64.
Quatenus opus ſit, to. 6. conſ. 95. n. 30.
Cum ejuſdem privilegiis, & exemptionibus tamen conſuetis & non contrariis ſacris canonibus, ſacrique Concilii Tridenti.

dentini decretis, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, tom. 7. conſ. 8. n. 15.
Sicque, &c. ſublata, &c. tom. 8. conſ. 8. n. 4.
Arbitrio tuo, de facto, manu regia, tom. 8. conſ. 10. n. 5.
Nullo pacto, tom. 7. conſ. 64. nu. 15.
Ac de novo etiam concedimus, to. 7. conſ. 87. n. 2.
Confirmamus, robur adjicimus, innovamus, ib.
Quorum tenores, ib.n. 3.
Dummodo ſub nullis revocationibus ſint comprehenſæ, ib. num. 5.
Ex certa ſcientia, ib. n. 6.
Non obſtantibus Apoſtolicis, &c. ib. n. 7.
Non obſtantibus revocationibus Apoſtolicis, ib. n. 8.
Decretis tamen Concilii Tridentini non repugnantia, ibid. num. 10.
Non obſtante, quando non requiratur, tom. 9. conſult. 67. num. 66.
Sublata, to. 9. conſ. 76. n. 2. & ſeqq.
Non obſtantibus indultis, & privilegiis, tom. 9. conſ. 148. n. 18. & ſeqq.
Quod ſi ambo intereſſe non poſſunt, tom. 9. conſ. 151. num. 76. & 80.
Quam, & quas, & toto negotio principali, tom. 9. conſ. 164. num. 5.
Vocatis vocandis, tom. 9. conſult. 176. num. 5. & conſult. 178. num. 6.
Dummodo intra quinquennium reclamaverint, ib. n. 6.
Omneſque in exequutione nominandos, tom. 9. conſult. 178. numer. 6.
Quæ omnia, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur pro expreſſis, quam vim habeat, tom. 10. conſ. 1. n. 27.
Plenarii effectus, ib. n. 29.
Æquè principaliter, ac pariformiter, perinde, ac ſi, ibid. num. 30.
Si tibi conſtiterit, tom. 10. conſ. 6. n. 6.
Salvis juribus, tom. 10. conſ. 8. n. 5.
Decretum irritans, & clauſula ſublata ib. num. 22. & conſ. 11. nu. 12. & ſeqq.
Sine præjudicio exequutionis, ib. n. 23.
Quam, & quas cum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio, principali, ibid. num. 24. & ſeqq.
Sine præjudicio, to. 10. conſ. 9. n. 6.
Appellatione remota, to. 10. conſ. 9. n. 15.
Quibus perſonis, & cauſis concedi ſoleat, ib.
Capiat diligentem informationem, ac decernat, quod judicaverit opportunum, tom. 10. conſ. 10. n. 16.
Authoritate Apoſtolica, tom. 10. conſ. 11. n. 23.
Supplentes, to. 16. conſ. 13. n. 27.
Parito, to. 10. conſ. 20. n. 6. ac 7.
Clauſulæ motu proprio, ac de plenitudine poteſtatis, in quibus non operantur, tom. 10. conſ. 33. n. 11.
Clauſula ſublata, & quod de ſubreptione, vel obreptione in quibus Judicibus procedat, tom. 10. conſult. 54. n. 7. & num. 15.
Quorum tenores, to. 10. conſ. 64. n. 6.
Clauſulæ derogatoriæ, appoſitæ in Brevi, a quibus, & quomodo rogantur, to. 10. conſ. 65. n. 9.
Non obſtantibus privilegiis, to. 10. conſ. 107. n. 5.
Clauſula ſublata, decretum irritans, & quod de ſubreptione dici non poſſint, quando non operentur, tom. 10. conſult. 114. n. 28.
De clauſulis. Quarum tenores, & pro expreſſis, in quibus non admittantur, ib. n. 29.
De clauſula, quod plenarios effectus ſortiri debeat, non obſtantibus quibuſcunque appellationibus, ib. n. 36.
Sine præjudicio, tom. 10. conſ. 117. n. 74.
Ipſo facto, tom. 10. conſ. 149. n. 6.
Cum commodo, ib. n. 8.

CLAUSURA, vid. *Moniales, Confeſſarii, Regulares.*

Clauſuram Monialium ingrediendi quæ cauſa requiratur, to. 1. conſ. 115. n. 1.
Intra ipſam an ſepeliri poſſit cadaver virginis filiæ magnatis, ib. num. 3.
Pro ingreſſu mulierum minor cauſa requiritur, ib.
Exequiæ quomodo in ea peragendæ, ib. n. 2.
Vt puniantur delinquentes contra ipſam, poſſunt ab Epiſcopo examinari Moniales exemptæ, tom. 1. conſult 409. num. 1.
An indici poſſit, ac debeat mulieribus merè ſæcularibus in Congregatione viventibus, & quomodo, tom. 2. conſ. 65. præcipuè num. 23.
Quæ mulieres clauſuræ legibus teneantur, ib. n. 23.
Ad ingrediendum clauſuram monialium quæ licentia requiratur, to. 6. conſ. 85. nu. 202.
Confeſſarii monialium quoad clauſuram ubi pernoctare debeant, ib. n. 203.
Eius crates quatenus tollendæ, aut tollerandæ, earumque forma, ib. n. 203.
Decreta de colloquutoriis monialium, etiam Regularibus ſubjectarum, ib. n. 208. & ſeqq.
Decretum de loco examinis puellarum, earumque admiſſione, ad profeſſionem, & tempore novitiatus, ib. 211.
De appellatione non admittenda in materia clauſuræ, ibid. num. 222.
Quoad ingreſſum ſecularium virorum in clauſuram quid potius ſit attendendum, ib. n. 223.
Servanda conſuetudo quoad ſuſceptionem habitus puellarum ib. n. 224.
Quid in hac re obſervandum, ib.
Superiores clauſuram ingredientes, ut evitent pœnas, canonicas, quos, quotve comites aſſumere debeant, ib. n. 225.
Pro aſpergendis cellulis monialium aqua luſtrali, an confeſſarius ingredi poſſit clauſuram monialium, ib.
An cenſeatur caſus neceſſarius dandi licentiam ingrediendi clauſuram notario, ac teſtibus, ut ſcribant teſtamentum mulieris ſecularis, ibid. graviter ægrotantis, ib. n. 228.
Decretum circa licentiam colloquendi monialibus, & ingrediendi clauſuram etiam in monaſteriis, Regularibus ſubjectis, ib. nu. 230.
Confeſſarii monialium nullatenus ingredi debent clauſuram monaſterii prætextu comitandi operarios, medicos, chirurgos, vel alios, ib. n. 231.
Quomodo ſe gerere debeant quoad clauſuram iidem confeſſarii in adminiſtratione Sacramentorum, ib.
Et quid quoad eas moniales, quæ perpetuo, aut diurno morbo laborant, ib. n. 232.
An, & quatenus concedendus ſit ingreſſus confeſſario ad aſſiſtendum moniali morienti, ejuſque animam ritè Deo commendanti ib. n. 233. & ſeqq.
An liceat confeſſario, aliiſve ingredi monaſterium prætextu ſepulturæ tradendi cadaver monialis, ib. num. 234.
Quomodo officia funebria monialibus peragi debeant, ib.
Nemo, etiam ſuperior ingredi poteſt monaſterii ſepta prætextu concedendi habitum novitiis, vel recipiendi profeſſionem, ib.
Neque prætextu intereſſendi electioni Superiorum, aut officialium monaſterii, ib.
Neque occaſione benedicendi, vel conſecrandi Abbatiſſas, ac ſolemniter velum concedendi, ib.
Quatenus induci debeat clauſura, non obſtante qualibet contraria conſuetudine, ib. n. 239.
Quid ſi moniales renuerint, ib.
Non tamen tenentur moniales emittere quartum votum de clauſura, ib.
Quid in aliquo caſu particulari, ib.
Quando reſtitui debeat ubi relaxata fuerit, ib. n. 240.
Ejus claves a quibus tenendæ, ib.
A quibus claves Eccleſiæ, ib. n. 246.
Quomodo moniales ſe gerere debeant, cum exteri, quicumque ii ſint, etiam confeſſarius, clauſuram ingrediantur, ib. num. 241.
Pro quibus ſervitiis concedenda ſit licentia miniſtris ac ſervientibus neceſſariis, ib.
Non debent admitti licentiæ ingrediendi, niſi ipſæ moniales capitulariter, ſecretiſque ſuffragiis conſentiant, ib.
Procurator, vel ſyndicus non debet habere licentiam ingrediendi clauſuram, ib. n. 242.
Ne quidem cum ſacerdote ingrediente ad miniſtranda Sacramenta, ib.
Neque cum aliis ſuperioribus ingredientibus in caſibus neceſſariis, ib.
Quid de factore, ib.
Introducens infantes cujuſvis ſexus, vel ætatis incurrit in cenſuras violatæ clauſuræ, ib. n. 243.
Pœna in Abbatiſſam id permittentem, ib.
Intruſæ permittuntur remanere in caſibus præciſæ neceſſitatis ibid.
Intra ſepta monialium prohibetur comedere, ludere, pernoctare, &c. ib. n. 244.
Quinam libri, aliave prohibeantur eo inferre, ib.
Quæ facultatem habeant ingrediendi cum una, vel pluribus matronis, aut ancillis, quibus conditionibus ingredi poſſint, ib.
Intra clauſuram non poteſt miſſa celebrari, ib. n. 245.
Neque miniſtrari Euchariſtia monialibus, ib.
Abuſus monialium exeundi ad audiendum miſſam in Eccleſia exteriori, ib.
Quæ licentiam habeant degendi extra clauſuram, quid obſervare debeant, ib.
Limen januæ an intra clauſuram, ib. n. 246.
Nullo prætextu monialis egredi poteſt in Eccleſiam exteriorem, ibid.
Conſervatum in loco teneri non poſſunt mulieres ſeculares, ib. num. 247.
Pœnæ contra violantes clauſuram monialium, ibid. num. 248. & ſeqq.
Quid de ingredientibus clauſuram cum licentia ſubreptitia, ib. num. 250.
An requiratur licentia in ſcriptis, ib.
Poteſt eſſe generalis, ib.
Aliæ pœnæ in violatores clauſuræ, ib. n. 251. & ſeqq. ubi multa in hanc rem aducuntur.
Quid de puella, aut vidua, quę temerè ingreditur ad ſuſcipiendum habitum, quidve de Abbatiſſa recipiente, ib.
Excepta excommunicatione an aliæ pœnæ obligent in conſcientia ante declaratoriam, ib. & n. ſeqq.

Quid

Quid de pœna privationis officiorum, ib. n. 262.
Et de ſuſpenſione a munere pontificali, & quænam ea ſit, ib. num. 263.
Et ad quæ extendatur, quæve comprehendat, ib.
Hujuſmodi pœnæ an militent contra Vicarios generales vel Prælatos ſæculares inferiores Epiſcopis, ib. n. 264.
Non procedunt contra Prælatos ingredientes ex cauſa neceſſaria ſed aſſociatos a multis vel junioribus, vel ſecularibus ibid.
Ex decreto S. Congregationis caſus violationis clauſuræ monialium eſt reſervatus Summo Pontifici per totam Italiam extra Urbem derogatione ad omnia privilegia, etiam Regularium, ib. num. 265.
Ejuſdem decreti moderatio ac declaratio ib. n. 266. & ſeqq.
Quatenus ab hoc caſu poſſint Epiſcopi abſolvere, ib. n. 267.
Ac alii, ib. n. 272. & ſeqq.
Quid veniat appellatione clauſuræ, ib. n. 275.
A qua porta incipiat, ib.
In quo conſiſtat, ib.
Quid de limine portæ, ib.
Quidve de tecto, ib.
Quatenus Cardinalibus liceat ingredi monaſteria monialium, ib. num. 276.
Quatenus inquiſitoribus S. Officii, ib.
Et Regularibus Vicariis S. Officii, ib.
Formula viſitationis monialium quoad clauſuram, ib.
Alia benè ad rem multa, quæ diſpersè tota conſultatione dicuntur.
Clauſura Monialium de quo jure ſit, to. 8. conſ. 47. n. 1.
Committitur Epiſcopis, ib. n. 2.
In quibus monialibus locum habeat, ib. n. 3. & ſeqq.
Quid de egreſſu monialium è monaſterio, ib. n. 7.
Deque monaſteriis ſitis in locis paludoſis, ib. n. 8.
Quid de morbo epidemiæ, ib. n. 9.
In quo loco Eccleſiæ moniales ſint velandæ, ib. n. 10.
De earum paupertate, ib. n. 11. & ſeqq.
De ingreſſu in monaſteria monialium, deque licentia ingrediendi, ib. n. 13.
Parerga, ſive effata de clauſura monialium, ibidem a num. 14. ad 57.
Controveniens edicto Epiſcopi in materia clauſuræ monialium an poſſit ab excommunicatione inflicta, & Epiſcopo edicenti reſervata, abſolvi a Metropolitano, vel a quocunque alio Epiſcopo, tom. 8. conſ. 128. a n. 1.
Clauſura monialium, etiam exemptarum, Epiſcopis commiſſa, tom. 9. conſ. 187. a n. 1. 4. 11.
Quid de clauſura monialium Regularibus ſubjectarum, ibid. num. 2.
Illius conſervatio non eſt tantùm materialiter accipienda ſed etiam moraliter, ib. n. 3. & ſeqq.
Quænam comprehendantur in authoritate conſervandi clauſuram, ib. n. 5.
An contineatur proſpectus monialium, ib. num. 6. & ſeqq.
Quid in Civitatibus Neapolitana, & Salernitana, ib. n. 8.
Ex jure ſpeciali clauſura monialium pertinet ad Epiſcopum, ib. num. 17.
Clauſura obſervata etiam in lege veteri, tom. 9. conſultatio 190. num. 4.
Sub præcepto indicta ib. n. 5.
Reſtringitur a B. Pio V. ib.
Votum clauſuræ inter vota ſolemnia monialium numeratur, ib. num. 6.
Quid in clauſura poſſit Epiſcopus, ib. n. 15.
Et in ea diſpenſans quatenus peccet, ib. n. 16.
Et quatenus petens injuſtam diſpenſationem, ib.

CLERICATUS, vid. *Penſionarius*, *Clerici*.

Leges, ac diſpoſitiones, quæ præbent occaſionem retrahendi a Clericatu, improbantur, tom. 1. conſ. 126. n. 8.
An, & quomodo incompatibilis cum officio laico, tota conſ. 2. tom. 2.
Abhorret a miniſteriis militaribus, ib.
Potiſſimùm a cauſis ſanguinis, ib.
Quomodo cenſeatur quis renunciaſſe, ib.
Quando Clericatus eſt dubius, an Judex laicus poſſit cognoſcere Clericum, tom. 2. conſ. 42. n. 4.
Ad probandum Clericatum an ſufficiat Probatio adminiculativa, ibid.
Ejus diſcuſſio in dubio cui competat, tom. 2. conſ. 44.
Item quando habitus eſſet dubius, ib.
Praxis plurium locorum ſuper hac re, ib. n. 2.
Damnatur, ib. n. 2. & 3.
Quid ſi diſcuſſio fiat a laico per modum ſummariæ informationis, ib.
Vera ſententia de Clericatus cognitione, ib. a n. 2. De hac re ipſa S. Congregationis decreta, ib.
An debeat ab illius cognitione revocari Judex laicus, ibid. num. 3.
Et Clericus remanere interim in carcere laico, ib.
S. Congregationis in hoc reſolutiones, ib.
An militia tollat privilegium Clericatus, tom. 3. conſ. 20. num. 2.
Quomodo probetur, ib. n. 12. & ſeqq.
Ad illum probandum quid ſufficiat, ib. n. 13.
Ejus ſcientia ex quibus probetur, ib.
Ubi an etiam ex ſcientia præſumpta, & quatenus.
S. Congregationis declaratio in hac re, ib.
Etiam ad effectum incurrendi cenſuras, ib.

CLERICI, CLERICUS, vid. *Eccleſiaſtici*, *Habitus*, *Arma*, *Fiſcus*, *Bona*, *Tonſura*, *Percuſſor*, *Prorogatio*, *Tutor*, *Conſtitutio*, *Reconventio*, *Advocatus*, *Lis*, *Forus*, *Immunitas*, *Aromatarius*, *Mercatura*, *Negotiatio*, *Judex*, *Ludus*, *Matrimonium*, *Degradatus*, *Statutum*, *Hæreditas*, *Eccleſiaſtici*, *Concubina*, *Depoſitio*, *Onera*, *Famuli*, *Familiares*, *Privilegium*, *Clericatus*, *Appellatio*, *Vectigal*, *Examen*, *Cenſuræ*, *Extractio*, *Domus*, *Laicus*, *Eccleſia*, *Monetarius*, *Cauſa*, *Seminarium*, *Conjugium*, *Interdictum*, *Capitulum*, *Notorium*, Clerici quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſultatio 45. num. 1.
Quid quando præventivè a Judice Eccleſiaſtico retinentur in carceribus, nec inceſſerint in habitu, & tonſura, ſævis, ac enormibus ſe immiſcentes, ac deprehenſi in habitu merè laicali; ib. a n. 1.
Et poſtquam dimiſerant habitum, & laicalibus ſe immiſcuerant, habitumque reſumpſerunt, ib. n. 3. & ſeqq.
Eorum habitus depoſitio an præjudicet fori privilegio, ib. num. 6. & 7.
Quid in terminis repetitionis a laico, ib. n. 9.
Et quando captura ſequatur ad inſtantiam laicorum, ibid. num. 12.
Modus excludendi Clericum a privilegio fori, & ſatisfaciendi Sacris Canonibus, ac inſtantiæ laicali, ib. nu. 13. & ſeqq. vid. *Fori privilegium*,
An hæc procedant, Eccleſiaſtico volente, ib. n. 11.
Conjugatus a conjugato quatenus differat ib. n. 15.
Quatenus remittendus ad forum laicum, tom. 2. conſult. 46. num. 1.
Præſertim ſi Epiſcopus prævenerit, ib.
Etiamſi agatur contra contumacem pro delictis, quæ non ſunt miſti fori, ib. nu. 2.
Et contra non habentem qualitates requiſitas, ib.
Donec non fuerit privilegio fori denudatus, ſive ab homine ſive a jure ſemper remanet ſubjectus juriſdictioni Eccleſiaſticæ, ib. num. 4.
Hæc ſubjectio unde proveniat, ib.
Non eſt in Clerici poteſtate præjudicare hujuſmodi juriſdictioni, ibid.
Quomodo intelligatur, quod Clerici non habentes qualitates requiſitas, fori privilegio non gaudeant, ib. n. 5. & ſeqq. & conſ. 176. num. 3.
Eorum bona quo pacto ſint immunia, tom. 1. conſult. 4. per totam.
An nunquam eis licuit, liceatque recurrere ad Judices laicos ib. num. 22.
Et quid in caſu violentiæ, ib.
Inſervientes Epiſcopo an debeant privari immunitate ſibi competente uti Clericis, to. 1. conſ. 51. per totam.
Quo iure immunitas illis debeatur, ib. n. 1. & ſeqq.
Quomodo in una, eademque perſona Clerici poſſit concurrere duplex jus, ac portio immunitatis, ib.
Quid ſi ſuſceperint Clericatum in fraudem, tom. 1. conſult. 92. num. 2.
An ſint ſtatim remittendi abſque requiſitione ſui Ordinarii, to. 1. conſ. 95. n. 15.
An ſolùm ex conſilio debeant tempore peſtis, ac in ejuſmodi caſibus contribuere, an verò ex neceſſitate, & obligatione conſcientiæ, tom. 1. conſ. 101. per totam.
Non obligantur ex vi legum civilium, ib.
Quod ſi noluerint contribuere, ib. n. 9.
Et periculum ſit in mora, ib. num. 10. & ſeqq. & conſule. 166. n. 6. & 7.
An mulctati exilio a Jure Eccleſiaſtico poſſint ab eodem puniri, ſi poſtquam depoſuerint Clericatum, exilium violaverint, tom. 1. conſ. 103. n. 5.
Quando a Judice laico poſſint condemnari in bonis, ibidem num. 9.
Eos manu leviter percutiens cum aliqua indignatione ex cauſa, an incurrat excommunicationem, vel peccet mortaliter, tom. 1. conſ. 107. a n. 1.
Quid ſi percutiens ſit dominus Clerici, ib. n. 5.
Vel Clericus ſenior, ib.
Quo pacto vi armata reſiſtere poſſint, ac debeant, tom. 1. conſ. 111. n. 31.
Ac bellum movere poſſint, ib. n. 32.
Eorum arma, ib.
In enormiſſimo crimine ante degradationem non poſſunt puniri per Judices laicos, ib. n. 33.
Habentes copulam cum commatre qua pœna puniendi, to. 1. conſ. 117. a n. 1.
An teneantur allegare privilegium fori, tom. 1. conſultatio 123. num. 1.
Nequeunt renunciare fori privilegio, ib. n. 8.
Offendentes ſuos Principes naturales an fiant rei læſæ majeſtatis, poſſintque ab eis puniri, to. 1. tota conſ. 124. ſignatè n. 1. ac ſeqq.
Quid, ſi habitu dimiſſo, id crimen committerent, ib. n. 3.
Pœnæ, quas ob eiuſmodi crimen incurrunt, ib.
An tradendi Curiæ ſæculari, & quomodo, ib. n. 4.
Quid ſi eſſent incorrigibiles, ib. n. 5.

Poſ-

Poſſunt hac de cauſa degradari, ac tradi Curiæ ſeculari ib. num. 6.
Cautio hac in re, ib.
Poſſunt deponi, ac perpetuò in monaſterium detrudi, ibid. num. 7.
An ſint ipſo facto privati beneficiis Eccleſiaſticis, ib.
Ob delictum quodcunque conveniendi ſunt coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n. 8.
Quid ſi poſſideant regalia, feuda, vel beneficia ſæcularia, ib. & n. 12.
Omnes eorum cauſæ, tàm civiles, quàm criminales, ad Judicem Eccleſiaſticum pertinent, ib. & n. ſeqq.
Proprio privilegio ne quidem tacitè renunciare poſſunt, ib.
Sunt res ſpirituales, ib. n. 11.
Non habent privilegium diſpoſitivè a Pontifice, & Imperatore, ſed declarativè, ib.
Antequam huiuſmodi privilegium emanaſſet, erant liberi a juriſdictione ſæculari, ib.
Feudatarii an poſſint, ratione læſæ maieſtatis perſonaliter diſtringi, ib. n. 23.
Coram Judice laico non eſt eis licita comparitio, neque poſſibilis prorogatio, ib. n. 14.
Hac de re concordata Regni Neapolitani, ib.
Non ſunt deſcribendi in actibus Curiæ ſæcularis, tom. 1. tota conſ. 129.
Simplices an obligentur choro, tom. 1. conſ. 130. num. 32.
Eos occidentes, vel mandantes occidere, vel homicidium ratum habentes, ſive illi conſentientes, vel authoritatem præſtantes, aut illud non impedientes quando id poſſunt, excommunicantur, tomo 1. conſultatio 135. numero 1. ac 6.
Quando dicantur actores, & non rei, tom. 1. conſult. 150. num. 4.
Quando coram laico poſſit eis fieri intimatio, ibid. num. 5. & 6.
An poſſint citari ad videndum confici inventarium, ibidem num. 7.
Citatio ipſis facta quatenus obtineat vim monitionis, ibid.
Non poſſunt conveniri coram laico, ib. n. 15.
Pœnæ contra illos incitantes coram Judice ſeculari, ibid.
Iis non præjudicat actus geſtus coram laico, neque uti iudicialis, neque uti extrajudicialis, ib. n. 18.
Nullatenus conſentire poſſunt in Judicem laicum, ib. n. 19.
Idque etiam ſi conſenſiſſet eorum Epiſcopus, ib.
Ac ſive principaliter, ſive incidenter de illorum cauſa agatur ib.
Quo in caſu contumaces non habeantur pro conſentientibus ib.
Non tenentur comparere ad declinandum juriſdictionem, ib. num. 20.
Neque volentes poſſunt conveniri coram laico, ib.
Non poſſunt tacitè, neque expreſſè prorogare laicam juriſdictionem, ib.
Quid in actibus voluntariæ juriſdictionis, in quibus volentes comparere efficiuntur actores, ib. n. 21.
Dum coram laico fidejubent, judicatum ſolvunt, coram quo Judice ſunt conveniendi, ib. n. 22.
In confectione inventarii coram quo Judice citandi ſunt, ib. n. 30. & 32.
Quid in extrajudicialibus, ib. & n. 31.
Quidve quando ſunt actores, vel rei, ib.
In judicio diffamationis qui ſit eorum Judex, ib.
In rebus Eccleſiæ nullam habent juriſdictionem, ib. n. 32.
Cur non poſſint prorogare juriſdictionem non ſui Judicis, tom. 1. conſ. 154. n. 21.
De portione ipſis aſſignanda vigore *cap. Odoardus de ſolut.* to. 1. conſ. 164. n. 9.
Neque ipſi, neque eorum bona, & coloni obligantur edicto laicæ poteſtatis, tom. 1. conſ. 166. per totam.
An peccent non obſervantes edicta Principum ſæcularium pro bono regimine ſtatus civilis, ſive politici, to. 1. conſ. 166. num. 8.
Ut degradentur, tradanturque Curiæ ſæculari, quæ probatio delicti requiratur, tom. 1. conſ. 169. n. 2.
Ex eorum retentione, vel carceratione, etiam privata incurritur excommunicatio, tom. 1. conſ. 173. n. 1.
Quid ſi ipſis claudatur oſtium cubiculi, itaut egredi non poſſint, ib.
Raptores cum defloratione virginum, extracti a domo cohærente Eccleſiæ cum aditu interiori, an gaudeant immunitate, tom. 1. conſ. 177. per totam.
Gaudent ſicut & laici immunitate Eccleſiarum, ib. n. 5.
An gaudeant privilegio fori, qui nupſerunt cum vidua, & ſoluto matrimonio, habitum reſumunt, tom. 1. conſult. 225. n. 1. 4. & 6.
Ut lucrentur penſiones, in quo habitu incedere debeant, tom. 1. conſ. 229. a n. 1.
Non privantur ipſo facto penſione, neque privilegio fori, licèt incedant enſe, habituque militum regularium induti ib. num. 9.
Eorum congrua quibus in bonis aſſignanda, tom. 1. conſult. 276. num. 1.
Subjecti juriſdictioni Abbatum quatenus teneantur obſervare Conſtitutiones Synodales Epiſcoporum, tom. 1. conſ. 280. num. 1.
Non habentes beneficium, neque officium Eccleſiaſticum quatenus poſſint cogi ab Epiſcopo ad intereſſendum ſupplicationibus, tom. 1. conſ. 331. n. 1.
An, & quomodo poſſint poſtulare, vulgò querelare in foro ſæculari, tom. 1. conſ. 380. n. 1.
Quid ſi non poſtulent, ſed tantummodo proſequantur accuſationem, & ſubminiſtrent indicia in foro ſæculari, tom. 1. conſ. 381. n. 1.
Qui non incedunt cum habitu & tonſura poſſunt eligi ad Canonicatum, tom. 1. conſ. 386. n. 1.
Totius diœceſis non poſſunt cogi ad intereſſendum proceſſioni Corporis Chriſti, tom. 1. conſ. 388. n. 1.
Non habentes beneficia Eccleſiaſtica non tenentur intereſſe proceſſionibus, neque Epiſcopo, pontificalia exercenti, aſſiſtere, tom. 1. conſ. 412. n. 1.
Unius diœceſis delinquentes non debent transferri ad carceres alterius diœceſis unitæ, tom. 1. conſ. 418. num. 1.
An, & quatenus poſſint inſtitui ad Canonicatum Cathedralis, tom. 1. conſ. 421. n. 1.
Qui dimiſerint habitum Clericalem, an poſſint illum reſumere abſque licentia Epiſcopi, etiamſi id prohibeat Synodus Diœceſana, tom. 1. conſ. 428. n. 1.
Penſionarii cum indulto non incedendi in habitu, & tonſura, an gaudeant privilegio fori, etiamſi Eccleſiæ non inſerviant, tom. 1. conſ. 429. n. 1.
Abſentibus debentur immunitates, tom. 1. conſ. 436. n. 1.
Reperti in flagranti crimine in domo immuni Eccleſiæ, an poſſint ad Epiſcopo in carceres detrudi abſque præjudicio immunitatis, tom. 1. conſ. 437. n. 1.
Clerici primæ tonſuræ, qui, dimiſſo habitu Clericali incedunt in laico, in quo etiam delinquunt, an poſſint reſumere habitum, & privilegium recuperare, tom. 1. conſ. 439. n. 1.
De Clerico minori obtinente per reſignationem cum penſione parochiali Eccleſiam mediante exhibitione falſæ fidei baptiſmatis: & ſucceſſivè cum eadem falſa fide promoto vigore Brevis Apoſtolici ad Ordines ſacros, in quibus miniſtravit, & curam animarum exercuit, tom. 4. conſ. 140.
An gaudere debeant immunitatibus juxta diſtinctionem perſonarum, tom. 1. conſ. 442. n. 1.
Bona ipſis donata, ſub conditione, an ſint immunia, tom. 1. conſ. 449. n. 1.
Ipſi, eorumque bona non poſſunt repræſaliis pro debito communitatis ſubjici, tom. 1. conſ. 451. n. 1.
In minoribus, an gaudeant exemptione bonorum ſibi donatorum cauſa ſtudii, tom. 1. conſ. 456. n. 1.
Viventes in commui cum laicis, an poſſint cogi ad dividendum ſua bona, ut collectetur portio laicorum, tom. 1. conſ. 457. n. 1.
An conveniant obligationi de tuto carcere in caſu, &c. to. 1. conſ. 462. n. 1.
Eorum filii legitimi, & naturales gaudent privilegio fori, tom. 1. conſ. 466. n. 1.
Divites, an poſſint cogi tempore penuriæ ad vendendum ſuum frumentum, tom. 1. tota conſultatio 479. num. 1.
Laici complices in Clericorum delictis a quo puniendi, to. 1. conſ. 484. n. 1.
Clericus factus miles, an ſtatim ipſo jure amittat penſionem tom. 2. conſ. 2. n. 3.
Quid ſi fiat cuſtos arcis, vel obeat munus ſcribæ Curiæ ſæcularis, ib.
Non eſt neceſſe probare, ut penſionem amittat, quòd ſæva exercuerit, ib. n. 3.
Non requiritur ad hoc irregularitas, ib. n. 4.
Interdicitur ei ſæcularium officiorum exercitium, ibid. numer. 7.
Vera hujus rei ratio, ib.
Repertus in fraude adminiſtrationis hujuſmodi officiorum, quibus privilegiis privetur, ib.
Quandiu remaneat Clericus, ib. n. 77.
Pœna contra Clericum aſſumentem munus judicandi in cauſa ſanguinis, ib. n. 22.
Quid requiratur, ut eam incurrat, ib.
Ad quos Clericos extendatur, ib.
Proferens ſententiam ſanguinis, quando fiat irregularis, quamve irregularitatem incurrat, ib. n. 15.
An ratione officii, quod habet a Principe ſeculari, poſſit ab eo puniri, ſi in illo delinquat, tom. 2. tota conſ. 37.
Nequit eſſe miniſter laicorum, ib. n. 1.
Pœnæ, quas ob id incurrit, ib. n. 2. & 3.
An, ut illas incurrat, monendus, ib.
De quibus Clericis hoc intelligatur, ib.
Quando poſſit officia ſæcularia ſuſcipere, ib. n. 4.
Ejus exceptio non eſt perſonæ, ſed ſtatus, ib.
Quandiu duret, ib.
Non poteſt conſentire in Judicem laicum, ib. n. 7.
An cogi poſſit ad hoſpitandum milites, tom. 2. tota conſ. 32.
Declarationes ad id, atque decreta Sacrarum Congregationum ib. a n. 4.
Non tenetur ad hoſpitandum propter bona, quorum titulo non eſt ad ſacros ordines promotus, ib.
Neque in bonis patrimonialibus, neque pro virili, ib. n. 5.
Neque ob id ejici a propria domo, ib.

De-

Decreta de hac re, ib.
Quid ſi habitet non ſeorſim cum parentibus, fratribus laicis &c. ib. n. 12.
Poteſt vendere, etiam minutatim, panem, vinum, & cætera hujuſmodi abſque ſolutione vectigalium, tom. 2. conſ. 34.
Ejus bona, quovis titulo acquiſita, gaudent privilegio immunitatis, ib. n. 1. & 66.
Rationes hac ſuper re, ib. & ſeqq.
Quando Clerici ſint thurificandi, tom. 2. conſ. 35. n. 6.
In minoribus, an, & quatenus competat immunitas, a vectigalibus, tom. 2. conſ. 39. n. 7.
Ut puniri non poſſint a Judice laico, ſatis eſt, Clericatum eſſe dubium, tom. 2. conſ. 42. n. 4.
Nequeunt detineri per miniſtros laicos, ib. n. 10.
Quis dicatur deferre veſtes Clericales, ib. n. 18.
Eorum Clericatum, quando eſt dubius, quis diſcutere debet, tom. 2. conſ. 44. a n. 1.
Quis etiam eorum habitum, ib. n. 11. ubi plura.
Quando perſonali violentia inferri eis poſſit, ib. n. 4.
An, & quatenus poſſint conſentire in Judicem laicum tanquam in arbitrum, tom. 2. conſ. 45. n. 6.
Et an eorum cauſæ poſſint ab Epiſcopo delegari ad Judicem laicum, ib. a n. 1. vid. *Epiſcopus*.
Vacans ſtudiis in Univerſitate, in qua Epiſcopus eſt Cancellarius, an comprehendatur decretis Magiſtratus ſæcularis pro ſcholaribus emiſſis, tom. 2. conſ. 46.
Quando, ac quomodo, & quibus in caſibus cognitio Clericatus pertineat ad Judicem Eccleſiaſticum, ib. a n. 4.
Quid ſi ſit notorium, Clericum eſſe malefactorem, ibidem num. 5.
Vel conſtet fama publica de Clericatu, ib. n. 6.
Vel deprehenſus fuerit cum habitu, & tonſura, ib. n. 7.
Vel ante deprehenſionem pro laico publicè Clericus ſe gerebat, ib. n. 8.
An contra hoc induci poſſit legitima conſuetudo, ib. n. 9.
Reſpondetur objectionibus, ib. n. 10.
In remiſſione Clerici a Judice laico ad Eccleſiaſticum quid obſervandum, ib.
An ligentur ſtatutis laicorum ad bonum commune ſpectantibus, tom. 2. conſ. 46. n. 5.
An poſſint ſe ſubjicere Judici laico, quando agitur de juriſdictione voluntaria, ib. n. 6.
Deponens falſum coram Judice ſæculari, non poteſt ab eo, ne, in bonis quidem puniri, tom. 2. conſ. 47. n. 4.
Praxis ſuper hoc plurium locorum, ib.
Non poteſt puniri a Judice laico Clericus delinquens contra miniſtros Curiæ ſecularis, vel coram ipſo Judice laico, aut non exhibens ei ſigna reverentiæ, ib.
Clericorum filii, & concubinæ an gaudeant privilegio fori, tom. 2. conſ. 51. n. 3. & 7.
An Clerici, qui vivunt in communi cum laicis poſſint cogi ad dividendum ſua bona, ut collectetur portio laicorum, tom. 2. conſ. 49. *per* totam.
Et a quo Judice, & quomodo, ib.
Servi, coloni, & famuli ipſorum, an, & quatenus gaudeant privilegio, tom. 2. tota conſ. n. 51.
Eorum item coloni, ac emphyteutæ, quo pacto gaudeant immunitate a vectigalibus, tom. 2. conſ. 50.
Eorum bona patrimonialia, & laica an gaudeant immunitate, tom. 2. conſ. 54. a n. 54.
Non poſſunt ſolvere collectas abſque incurſu cenſurarum, ib. num. 62.
Clerici in minoribus ſunt immunes a collectis, etiam ſi non inſerviant Eccleſiæ, ib. n. 65.
Non tenentur ad collectas pro bonis datis, ib. n. 69.
Pro bonis acquiſitis tenentur ſolvere onera realia, ibidem num. 70.
Non autem onera perſonalia, ib. n. 71.
Pro bonis acquiſitis ſervanda eſt deciſio Sacræ Rotæ Romanæ, ib. num. 72.
Bona Clericorum, quæ non ſunt diviſa cum fratribus, ſunt immunia pro virili, ib. n. 73.
Bulla Pii V. in ditione Vrbinato non eſt in uſu, & Clerici non tenentur, niſi ad onera realia, ib. n. 74.
Bona aſſignata pro ſuſcipiendis ordinibus, non gaudent immunitate, donec Clerici non fuerint in ſacris conſtituti, ib. num. 75.
Clerici, quamvis abſentes, gaudere debent immunitate a bonatenentia, ib. n. 81.
Quamvis inhabiles ad ſuſcipiendum ordines ſacros, an gaudeant immunitate, ib. n. 84.
De bonis patrimonialibus non tenentur ad ratam pro impoſitionibus cameralibus, ib. n. 90.
Non tenentur ſolvere onera impoſita per communitatem ſuper bonis patrimonialibus, & domibus, ubi habitant etiam quòd antea ſolverint, ib. n. 91.
Neque tenentur ſolvere bonatenentiam, ib.
Eorum bona, ſi prætendantur feudalia, & ab eis negetur eſſe talia, cognitio ſpectat ad Judicem Eccleſiaſticum, ib. num. 94.
Eorum patrimonium, an, & quatenus gaudeat immunitate, ib. a n. 99. ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Quoad actus mutationis Cataſtri, in quo bona per Eccleſiaſticos acquiſita deſcribuntur, an poſſint declinare forum laicum, tom. 2. conſ. 55. n. 1. & ſeqq.
An, quo pacto, & quibus conditionibus examinari poſſint coram Judice laico, tom. 2. conſ. 58. a num. 1.
Declarationes ad id Sacræ Congregationis, ib. n. 4.
Admittentes ad ſepulturam Eccleſiaſticam interdictos, excommunicatos, &c. in quas incidant pœnas, tom. 2. conſult. 59. num. 4.
In quas etiam pœnas incidant admittentes uſurarios manifeſtos ib. n. 8.
Ac ſepellientes in loco interdicto, ib.
Vel non in loco interdicto excommunicatos, vel interdictos, ibidem.
An Clericus capi poſſit a Curia ſeculari, dum eſt accinctus crimini, vel cum armis, & quatenus, tom. 2. conſ. 62. num. 10.
Omnes Clerici ſunt perſonæ Eccleſiaſticæ, non autem è contra, tom. 2. conſ. 64. n. 22.
Suſcipiens primam tonſuram ab alieno Epiſcopo abſque ſui Ordinarii dimiſſoriis, & in fraudem fori ſæcularis, an privetur fori privilegio, tom. 2. conſ. 66. a n. 1. & tom. 3. conſ. 7. a n. 64.
Utens falſis dimiſſoriis in quas pœnas incurrat, ibid. a n. 3. & 4.
Quomodo puniri poſſint a Judice laico ob crimen ante Clericatum commiſſum, ib. n. 13. & ſeqq.
Quid ſi poſt proceſſum, & fidejuſſionem de ſe repræſentando coram Judice laico, habitum Clericalem aſſumpſerit, ib. Ubi Sacræ Congregationis decreta.
Quid ſi efficiatur Clericus poſt delictum, de quo citatus fuit a Judice laico, ib. n. 21.
Quid ſi Clericatum aſſumpſerit poſtquam fuerat delatus ad forum ſæcularem, & Judicium cæptum, ib.
Ordinatus in fraudem onerum laicalium an gaudeat immunitate, ibid. num. 25. & ſeqq. ubi declarationes Sacræ Congregationis, & tom. 3. conſ. 2. num. 30. & ſeqq.
An, & quo pacto remedium adhibendum ſit fraudibus Clericorum in eorum immunitatibus, tom. 3. conſult. 2. a num. 1.
Eorum fraudes in uſu immunitatis a vectigalibus variæ, ib. n. 1. & ſeqq.
Eorum patrimonium an expediat, quòd ſit determinatum, ib. a n. 19.
Nemo admittendus ad Clericatum abſque neceſſitate, & utilitate Eccleſiæ, ib. num. 27. Eorum multitudo ingerit contemptum, ib. n. 28.
An Clerici primæ tonſuræ, ac minorum ordinum, non habentes requiſita Concilii Tridentini, ſint immunes a vectigalibus, ib. n. 29.
Omnes eorum cauſæ, tàm civiles, quàm criminales pertinent ad forum Eccleſiaſticum, tom. 3. conſ. 6. num. 1.
Non poſſunt renunciare ſuo privilegio, ib.
Non ligantur ſtatutis, & edictis laicorum, ib. n. 3.
Neque præcepto Principis, ib.
In poſſeſſoriis ſortiuntur forum laicum, ib. n. 8.
Pro infractione ſalvæguardiæ, a quo condemnandi, ibidem num. 9.
Et qua pœna, ib.
Num ſolis decimis contenti eſſe debeant, ib. n. 19.
Poſſintque adire hæreditates, ib. n. 20.
De Clerico non deferente habitum, & tonſuram plura diſcutiuntur, tom. 3. tota conſ. 7.
Quas conditiones habere debeant, ut gaudeant privilegio fori ac aliis privilegio, ib.
Quid de Clerico beneficiato, ib. n. 7.
De habente ſolum titulum beneficii, ib. n. 9. & ſeqq.
Ac de habente beneficium in ſpe, ib.
De Clerico illegitimo, irregulari, excommunicato, aut interdicto, ib. n. 14.
De habente Capellaniam, ib.
De habente commendam, ib. n. 16.
De habente hoſpitale, ib. n. 17.
De eo, qui habuit beneficium, ib. n. 20.
De non inſerviente ex mandato Epiſcopi, ibid. num. 21. 28. & ſeqq.
Ubi an mandatum requiratur in ſcriptis, ib. n. 30.
Anve ſufficiat tacitum, ib. n. 31.
De habente penſionem, ib. n. 22.
An, ut gaudeant, debeat eorum ſervitium eſſe ſpirituale, ib. num. 27.
Et præſtari Eccleſiæ, vel oratorio, ib.
An debeant continuò, & aſſiduè Eccleſiæ inſervire, ib. n. 34. & ſeqq.
Quæ delatio habitus, & tonſuræ, quodve ſervitium ſufficiat ib. num. 36.
Quas veſtes deferre teneantur, ib. n. 39. & quomodo, ib.
Quid de notabiliter omittente deferre habitum, & tonſuram, ib. n. 40. & ſeqq.
Ex quibus excuſentur a delatione habitus, & tonſuræ, ib. num. 43.
Item a ſervitio, ib. n. 44. & ſeqq.
Vel ab ingreſſu in ſeminarium, ib.
An, & a quibus judicandi, ſi non habuerint conditiones Concilii Tridentini, ib. n. 45. & ſeqq.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis.

Ubi etiam quid de consuetudine laicorum in hujusmodi Clericos, n. 47. & seqq.
Quid quoad Clericos certi gradus, ib. n. 51. & seqq.
An ex sola non delatione habitus, & tonsuræ privetur Clericus beneficiatus, vel in sacris constitutus privilegio fori, ib. num. 58.
An quatenus, & in quibus requiratur trina monitio ad privandum Clericum fori privilegio, ib. n. 58. & seqq.
Quid de Clerico, qui relicto Clericali habitu homicidium commiserat, & sine eo a laica potestate capitur, ibidem num. 60.
An, & quo pacto recuperare possint privilegium fori, ibid. num. 61. & seqq.
An in casu, quo Judex laicus pro delicto valeat trahere Clericum ad suum Tribunal, possit devenire ad districtionem personalem, ib. n. 63. & seqq.
De assumente clericatum in fraudem, ib. n. 64.
Ubi quid sit assumere clericatum in fraudem, ib. & consult. 20. num. 8.
Quid de aliis privilegis clericalibus, præter privilegium fori, ib. num. 76. & seqq.
Quid de Clericis habentibus pensionem quoad habitum clericalem, ib. num. 53.
In assumentibus, ac reassumentibus habitum clericalem in fraudem quid observandum, ib. n. 63. & seqq.
Ubi a quibus sint cognoscendi, & quomodo ex declarationibus Sacræ Congregationis.
Vbi etiam de Præventione Judicis laici.
Clericus occisor, qui ante Clericatum apud Judicem laicum de solo vulnere fuerat accusatus, coram quo Judice conveniendus, ib. n. 70.
Quid si non appareant, quidnam præcesserit, inchoatio ne judicii, an assumptio clericatus, ib. n. 71.
Quid requiratur, ut deprehensi in delicto non gaudeant fori privilegio, ib. n. 72.
Quomodo, & quatenus recuperent omnia privilegia clericalia semel amissa, ib. n. 61. & 76. ac seqq.
Quid de privilegio Canonis, ib. n. 76. & seqq.
Immunitatis a vectigalibus, ib.
Cap. Odoardus de solutionibus, ib.
Et l. Presbyteros l. sacrosancta de Episcop. & Cler. & cap. quia nos de testam. ib.
Vbi Sacræ Congregationis decreta, & declarationes a n. 81.
Clericus malè promotus an gaudeat privilegio fori, & immunitatis, aliisque privilegiis clericalibus, tom. 3. cons. 8. a num. 1.
Quid de Clerico ordinato ab alieno Episcopo cum literis dimissoriis sui capituli, ib.
Non tenentur ad pedagia, guidagia, & collectas pro rebus Ecclesiæ, nec pro suis, tom. 3. cons. 15. n. 28.
Subtrahendo suam personam a Principe laico subtrahunt etiam sua bona, ib. n. 62.
Eorum numerus, ac opes num Reipublicæ utiles, ibidem num. 70.
Vbi rationes, ib. n. 77. & seqq.
Clericus primæ tonsuræ, qui dimisso habitu, ac tonsura per viginti, & amplius annos arma tractavit, & enormitatibus se immiscuit, an, & quatenus gaudeat privilegio fori, tom. 3. cons. 20. per totam. ubi plura accuratè ac solidè.
An sententia lata contra Clericum primæ tonsuræ, vel in minoribus, qui dimiserat habitum, & reputabatur laicus, sit valida, nec possit Clericus dicere de nullitate, licèt non fuerit ter monitus, ut habitum resumat, ib. n. 1.
Ex quo efficiatur de foro sæculari, ib.
Quatenus amittat ipso jure privilegium Canonis, ib. n. 2.
Et privilegium fori, ib.
Absque ulla monitione, ib.
Quando possunt adstringi per judicem laicum, ib.
An Episcopus impediatur uti jure suo in Clericum, non habentem requisita Concilii Tridentini, ib. n. 3. & seqq. & num. 21.
Cui Judici hic Clericus efficiatur subditus, atque obnoxius, ib. num. 4.
Declaratio Sacræ Congregationis, ib. n. 5.
Quando dicatur incorrigibilis, ib. n. 8.
Assumentem clericatum in fraudem, quis, & in quibus punire debeat, ib. n. 10.
Quid si fraudi conjuncta sit inhabilitas personæ, ib.
Et qua pœna per laicum puniri possit, ibidem & quatenus, ib. & num. 14.
Eorum clericatus debet cognosci a Judici Ecclesiastico, ib.
Vbi Sacræ Congregationis declarationes.
Quatenus possint detineri per Judicem laicum, ibid. num. 15. ubi etiam declarationes Sacræ Congregationis, & num. seqq.
Quando sint excluſi a privilegio fori, ib. n. 16.
Ritus Magnæ Curiæ Vicariæ Neapolitanæ circa cognitionem clericatus refellitur, & damnatur ib. n. 18.
Quid si Clericus sit in quasi possessione sui clericatus, ibid. num. 19.
Ratione characteris clericalis subjicitur jurisdictioni Ecclesiasticæ, donec non fuerit privatus privilegio clericali, ib.
Immiscentes se enormitatibus non eximuntur a jurisdictione Episcoporum absque monitione, & declaratione Judicis Ecclesiastici, ib. n. 20.
Quid si non habeant qualitates Concilii Tridentini, ib.
Declarationes super hac re Sacræ Congregationis, ib.
Eorum delicta non remanent impunita ob eorum exemptionem, ib. n. 21.
Episcopo non procedente, vel negligente procedere contra Clericos, non habentes requisita Concilii, possunt in eos Judices laici procedere, ib.
Quoad usque retineant privilegia, ib.
Ubi Sacræ Congregationis declarationes.
Excipiuntur casus, ib.
Ad effectum exemptionis Clerici, sævis se immiscentis, & aliàs incorrigibilis requiritur præcedens sententia declaratoria Judicis Ecclesiastici, ib. n. 22. & seqq.
Ad hoc Sacræ Congregationis decreta, ib.
Quid requiratur, ut Clericus privetur privilegio fori ex eo, quod se immiscuerit enormitatibus, ib. n. 26.
Quando dicatur deprehensus in crimine, ib.
Non sunt cogendi ad suscipiendos sacros ordines, ibidem num. 27.
Quomodo occurrendum postulationibus communitatum de Clericorum inutilium numero, ib. n. 28.
Non debent prohibere, ne incedant noctu sine lumine, ib. num. 29.
Possunt postulare laicos in officio damni dati, & quatenus, ib. num. 30.
Conjectus in carceres ab Episcopo propter enormia delicta, & non habens qualitates Concilii Tridentini, quomodo puniendus, & a quo Judice, ib. n. 31.
Qui ante carcerationem resumpserat habitum, gaudet fori privilegio, ib.
Qui sine habitu, & tonsura pluries se immiscuit enormitatibus, censetur absque monitione renunciare privilegio clericali, ib. n. 34.
Repertus a curia seculari sine habitu clericali, debet detineri in carceribus laicis, donec probaverit suum clericatum, ib. num. 35.
Quid si per octo menses ante carcerationem habitum dimiserit, ibid.
Qui habitum clericalem assumpsit post delictum, processum, fidejussionem de se repræsentando coram Judice laico, quatenus gaudeant fori privilegio, ib. n. 36.
In minoribus constituti quatenus gaudeant privilegio fori, ib. num. 37.
An hoc, ut Clerici non possint habitum dimissum reassumere est necessaria declaratio post dimissionem, ib. n. 38.
Resumens habitum in fraudem in quibus gaudeat, ibidem num. 39.
Potest aliquando habitum resumere, etiam contradicente Episcopo, ib. n. 40.
Monendi ad incedendum cum habitu, & tonsura sub pœna privationis privilegii clericalis, & quo pacto, ib. n. 41.
An, & quatenus reconveniri possint coram Judice laico, to. 3. cons. 26. *per totam*.
An clerici pro sui ordinis gradu vestibus sacris sepeliendi sint, tom. 3. tota cons. 35. ubi plura.
Clerici an constituant Collegium, tom. 3. cons. 50. n. 6.
An Clerici, sive Presbyteri, qui nullum obtinent beneficium, vel officium, residere cogantur, vel saltem a diœcesi non discedere sine licentia ordinarii, ubi etiam de eorum servitio, tom. 3. cons. 56. n. 1.
Non possunt, nec peregrinationis quidem causa, sine Episcopi licentia abesse, ib. n. 1.
Neque pro lucrando jubilæo urbem adire, ib.
Ratione beneficii simplicis non possunt cogi ad residendum, ib. num. 2.
Non possunt prohiberi, ne pergant quò velint, ib.
Sacræ Congregationis declarationes, ib. n. 3.
Quid si sint adscripti alicui Ecclesiæ, ib.
Aut habeant officium, requires personale servitium, ib.
Aut aliter statuto loci ab immemorabili tempore id eis prohibeatur, ib.
Quid etiam si ipsorum persona sit necessaria, ib. n. 9.
Quando possunt moneri, non cogi ad residendum, ibidem num. 6.
An debeant inservire omnibus missis cathedralis, ib.
Qui cogi possint ad inserviendum, ib. n. 7.
Pœnæ in non inservientes, ib.
Quid de pœna pecuniaria, ib.
Quid de illis, qui ordinantur ob necessitatem Ecclesiæ, cui adscribuntur, ib. n. 8. & a n. 13.
Non coguntur inservire gratis, ib. n. 18. & seqq.
Quatenus cogi possint ad residendum, ib. n. 9. & seqq.
Qui teneantur accedere ad supplicationes, ib. n. 12. & 17.
Sacræ Congregationis declaratio, ib.
Quid de servitio præstando Episcopo, pontificaliter celebranti, ib. n. 13. & seqq.
Ubi Sacræ Congregationis declarationes, & n. 19. ac 11.
Eorum adscriptio Ecclesiæ quid operetur, ib.
Non sunt eis imponenda nova onera, n. 16.
Quid respectu, qui habent beneficium, ib. n. 20.
Quæ venatio Clericis prohibeatur, vid. *Venatio*.
Non possunt spoliari armis, retibus, canibus, avibus a ministris laicis, tom. 3. cons. 59. n. 18.

Qua-

Quatenus teneantur obedire ſtatutis Principum, ib.
Simplices Clerici an prohiberi poſſint a laicis, ne apponantur in ſcrutinio pro electione Magiſtratuum, t.2. conſ.69.n.
An iiſdem denegari poſſit poſſeſſio officii Magiſtratus, ad quod fuerunt electi, ib.n.2. vid. *Magiſtratus*.
An Clericus, qui non habet qualitates Concilii Tridentini ita privetur fori privilegio, ut etiam ſubjiciatur legibus, conſtitutionibus, ſtatutis, ac conſuetudinibus laicorum, tom.4. conſ.2. per totam.
Si dum erat laicus inivit contractum, in quo foro conveniri debeat, ib. n.2.
uando habeatur tanquam laicus, ib.n.3.
Non gaudens privilegio fori, an gaudeat exemptione a legibus, ib.n.3.
Non habens requiſita Tridentini, an gaudeat privilegio canonis, & immunitatis a vectigalibus, ib. n.8.
Clerici non ſunt de communitate laicali, quamvis non gaudeant privilegio fori, ib. n.9.
Quatenus, & quouſque ſubdantur ſuo Epiſcopo, ib.
Non poſſunt prorogare ex contractu juriſdictionem laicalem, ib. num.11.
In quibus poſſint ſe ſubjicere alienæ juriſdictioni, ib.
Quando ſubjiciantur omninò juriſdictioni laicæ, ib.
In quibus, & quando ligantur legibus fori ſæcularis, ib. n.12.
Quid requiratur, ut Clericus non habens qualitates Tridentini, privetur privilegio fori, ac cæteris privilegiis, ibid.n.14.
An poſſit ab Epiſcopo Clerici prohiberi, ne conveniant laicos de re profana in foro ſæculari, tom.1. conſ.8.num.1.
Et quid ſi extaret conſuetudo, ib.n.2.
Nequit Clericus trahere laicum ad Judicem Eccleſiaſticum in re profana, ib. n.1.
Clerici debent præcedere Regulares, etiam in eorum Eccleſiis, ac etiam in caſu, quo Regulares eſſent Superiores Clericorum, tom.4. *tota conſult.*26. ſignatè a num.20.
Eorum antiquitas ac dignitas, ib. n.7. 29. & ſeq.
Monachis ſubjecti debent eis præſtare obſequia, ib.n.16.
Eorum prælationi, neque expreſsè, neque tacitè renunciari poteſt, ibid. n.32.
Quinam clerici ac proceſſiones cogi poſſint, tom.4. conſ.30. n.1. & 2.
Clerici habent locum in comitiis generalibus, to.4. conſ.79.n.1.
Clericorum animalia, quæ damnum dant, quatenus poſſint capi ac retineri a curia ſæculari, to.4.conſ.112.n.1.& 2.
Et ab iis in flagranti repertis pœnam exigere, ib. n.3.
Clerici reperti cum armis, canibus, & inſtrumentis venationis quatenus poſſint a miniſtris laicis expoliari, ib.
Comprehenduntur ſtatuto directivo, ib.7.
Quid probandum, ut clericatus privilegio exemptionis gaudeat, ib. n.10.
Clericus ſicut non poteſt contrahendo alienare ſuum patrimonium, ita nec delinquendo, tom.4. conſ.140.n.1.
An clericis ſit vetitum conducere a laicis vectigalia, tom.4. conſ.114. n.1.
Quænam negotiatio ſit illis prohibita, ib.
Eſt iis prohibitum conducere redditus, ac bona capituli etiam per alias perſonas, ib.
In minoribus an gaudeant immunitate a vectigalibus, ib.n.20.
Etiam gabellæ, ut dicitur *de contratti*, ib. n.21.
Non tenentur ad vectigal ſuper paſcua animalium, ib.n.22.
Gaudent immunitate fructuum in bonis, etiam eis donatis, ib. n.23.
Non tenentur ad ſolutionem vectigalis carnarii, ib. n.24.
Etiamſi non inſerviant Eccleſiæ, ſunt immunes ab oneribus perſonalibus, ib.n.25.
Bona data clericis in Regno Siciliæ quomodo ſit immunia, & quando teneantur ſolvere vectigalia, ib. n.26.
Quamvis abſentes, gaudent immunitate a vectigalibus, ib.n.28.
Non tenentur ſolvere vectigal impoſitum ſuper frumento, ib. n.29.
Non poteſt fieri perquiſitio in domibus Clericorum a publicanis abſque licentia Epiſcopi, tom.4. conſ.122.n.9.
An Clericus contra Eccleſiam ſuam, in qua beneficium obtinet, pro extraneis avocare prohibeatur, tom.4.conſ.190.n.1.
Quid verò ſi a pluribus Eccleſiis beneficia habeat, & pro una contra aliam poſtulet, ib. n.2.
Num advocare prohibitus, cauſæ tamen ligatorum conſiliis, & ſcriptis inſervire poterit, ib. n.3.
An qui vivunt in communi cum laicis poſſint cogi ad dividendum ſua bona, ut collectetur portio laicorum, t.2. conſ.49.
Et per quem Judicem, ib.
Eorum famuli, & conſanguinei quatenus gaudeant immunitate, ib. & n.3.
Clerici in cauſa feudali an trahi poſſint ad forum ſecularem, ſive petitorio, ſive poſſeſſorio judicio agatur, tom.5. conſ.2. n.2. & ſeq.
An teneantur Conſtitutionibus Imperatorum, an verò conſuetudinibus, ib. n.2.
Quo jure fungantur in iis, quæ tenent in feudum a Principe, ib. n.3.
Clericus falſum deponens coram Judice laico an poſſit ab Epiſcopo de falſo puniri, ib.n.50.
Poteſt in quacumque actione convenire laicum etiam coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n.51.
In cauſa feudi an ſubjiciatur domino directo ipſius feudi, ib. n.61.
Clerici reſpondentes coram Judice ſeculari qua pœna multentur, ib. n.128.
Sunt omninò exempti a juriſdictione ſæculari, tom.5. conſ.5. num.68. Et quo jure, ib. n.69.
Vivus, ac mortuus eſt ſubjectus foro Eccleſiaſtico, ib.
Quatenus Clericum impetere, & ad carceres ducere abſque aſſenſu Ordinarii Eccleſiaſtici, nemini fas ſit, & aliter faciens incidat in excommunicationem Bullæ Cœnę, ib.
Clerici quomodo ſubjiciantur legibus ſæcularibus, ib.& n.70.
Quando a Curia ſæculari poſſint armis ſpoliari, ib.
Pro ſua defenſione poſſunt reſiſtere ſatellitibus Curiæ ſæcularis, ib.n.71.
Quid ſi aliquem mutilent, aut occidant, ib. & n.ſeqq.
In quibus caſibus arma eis permittantur, ib. n.75.
Si noctu eripiantur cum armis, an poſſint iis a Curia ſæculari ſpoliari, ib. n.74.
Satellites Curiæ ſæcularis an poſſint comprehendere clericum noctu incedentem cum armis, ib.n.79.
Ipſumque armis ſpoliare, eaque retinere, ib.n.78.& ſeqq.
Clericus noctu cum armis comprehenſus a ſatelitibus ſæcularibus recto tramite deducendus eſt ad Judicem Eccleſiaſticum, ib.
Quænam conditiones adeſſe debeant, ut Clericus in flagranti crimine deprehenſus, poſſit a miniſtris Curiæ ſæcularis comprehendi, ibid. n.78. ac ſeqq.
Clericus exercen prohibitam venationem, aut piſcationem non poteſt a Judice laico, vel ejus miniſtris, avibus, canibus, aliſque ſpoliari, ſibique arrogare, ib. n.83.
Clericatus eſt dignitas, tom.5. conſ.10. n.17.
Qua pœna puniatur Clericus habitum, ac tonſuram deponens, & arma deferens, militiamque aſſumens, ſi ter monitus non reſipiſcat, ib. n.84. & ſeqq.
In bonis vacantibus Clericorum non habentium beneficium an ſuccedat fiſcus ſecularis, an verò Epiſcopus, tom.5. conſ.6. a n.1.
Et quid ſi Clerici habeant conſanguineos, ib. n.2. & ſeqq.
Quidve ſi Clericus ſit beneficiarius, ib.
Clerico morienti ab inteſtato qui ſuccedant, ib. n.14.
An ſit credendum Clerico aſſerenti ſponte, & non metu Principis laicihabitum Clericalem dimiſiſſe, t.5. conſ.9. a n.1.
Clerici an poſſint exercere munus tutoris vel curatoris laicorum, tom.5. conſ.10. a n.1. & 8.
Non poſſunt compelli ad curam, vel tutelam ſuſcipiendam abſque violatione immunitatis, ib. n.10.
Exercentes tutelam legitimam cum licentia Epiſcopi, vel S. Congregationis non poſſunt moleſtari prætextu negotiationis illicitæ, ib. n.11.
Clerici tutores an gaudeant privilegio fori, ib. n.12.
Pro adminiſtratione officiorum laicalium an ſubdantur Judici ſæculari, ib. n.14. & 15.
Poſſunt ſe a tutela excuſare, etiamſi illam adminiſtrare incœperint antequam eſſent Clerici, ib. n.17.
Non admittitur ad Clericatum, qui aut eſt tutor, vel fuit, niſi depoſita tutela, & reddita ratione præteritę adminiſtrationis, ib.
Clericus an amittat legatum a teſtatore relictum cum conditione, ut ſuſcipiat tutelam ejus filiorum, ib.
Clericus ſuccedit pupillo etiamſi noluerit ſubire onus tutelæ, ib.
Privatur hæreditate ob non petitum tutorem, ib.
Clericus, qui ſe immiſcet in adminiſtratione profana, tenetur ſe defendere an Judicem profanum, ib. n.19.
Inventarium bonorum Clerici mortui, qui filios minores reliquit, poteſt fieri coram Judice ſæculari pupillorum, ib.
Clericus minor viginti quinque annorum, ſi agat pro debito contra laicum, & coram Judice ſæculari, an poſſit ei dari curator per Judicem ſæcularem, coram quo agitur, ib.n.2.
Hæreditas Clerici defuncti quando gaudeat privilegio fori, vid. *Hæreditas*.
Clericus, qui obtinuit immiſſionem a laico, an poſſit coram eodem Judice reconveniri, tom.5. conſ.11. n.6.
Clerici hæredes an teneant ſtare judicio cœpto coram Judice Eccleſiaſtico contra ſuum authorem, ib. n.7.
Clericus uti dignior trahit laicum ad forum Eccleſiaſticum, tom.5.conſ.11. num.17.20. ac 23.
Quid in criminalibus, ib. n.21.
Quidve in univerſitate, vel collegio, in quo mixti ſunt Clerici, & laici, ib.n.23.
Cericus ſuccedens laico, an, & quatenus teneatur litem agere coram Judice Eccleſiaſtico, ibid. n.24. & ſeqq.
Quid ſi petat exequutionem inſtrumenti publici, quo ſe obligaverat laicus defunctus, ib. n.26.
Clericus hæres laici, ſi lis incœpta & contenſtata fuerit in vita teſtatoris, conveniri non poteſt coram Judice laico, ib.n.36. & 39.
Cautio pro Clericis, & locis piis ne trahantur ad forum ſæcularem, ib. n.41.
Clerici, ac perſonæ Eccleſiaſticæ ſunt laicis digniores, to.5. conſ.12. n.25.
Clerici Cardinalibus, vel Epiſcopis inſervientes poſſunt ſe conformare in horis canonicis, & officio divino perſolvendis conſuetudini ſuorum dominorum, & interim percipere fructus ſuorum beneficiorum, ac ſi in eis perſonaliter reſiderent, ib.
Cœtus Clericorum, quàm Monachorum dignior, ib. n.30.
Clericus an, & quatenus poſſit convenire coram Judice laico

cularí ſupèr poſſeſſione a Judice laico obtenta, tom. 5. conſ. 17. n. 2. ac ſeqq.

An ſit permittendum, quod Clerici ſuam immunitatem farinæ, vini, olei, &c. ultra uſum exuberantem, vendant laicis, & pretium vectigalis in propriam utilitatem convertant, tom. 5. conſ. 46. a n. 2. & ſeqq.

Immunitas competit Clericis ratione Ordinis clericalis tàm de jure communi, quàm ex particulari conventione in Regno Neapolitano, ib. n. 38.

Clericus non ſolùm pro ſuo uſu immunis eſt a vectigalibus, ſed etiam pro ſua familia, ib. n. 37. 39. & 124.

Immunitas a Principe ſæculari Clericis conceſſa, an poſſit ab eodem revocari, ib. n. 44.

An ſaltem ab ejus Succeſſore, ib. n. 47. & ſeqq.

Privilegium immunitatis fuit Clericis conceſſum ad remunerandà beneficia ſpiritualia, quæ in dies laici ab eis percipiunt, & ideò per ingratitudinem revocari non poteſt, ib. num. 49.

Immunitas conceſſa Clericis in Regno Neapolitano, an poſſit a Regia Camera revocari, ib. n. 51. & 99. ac ſeqq.

Clerici abſentes gaudent immunitate etiam a vectigali farinæ, etiam ſi ea pro alimentis non utantur, ib. n. 51. & 118.

Immunitas Eccleſiaſticorum a vectigalibus an taxanda ſit a laicis, ib. n. 54.

Clerici ſunt immunes a vectigalibus, non obſtante conſuetudine in contrarium, ib.

Controverſiæ ſuper exceſſiva Eccleſiaſticorum immunitate, illiusque reductione non ad ſuperiores ſæculares, ſed ad Eccleſiaſticos pertinent, ib.

Taxa immunitatis Eccleſiaſticis a Rege conceſſæ in Regno Neapolitano, an poſſit ab ipſo abrogari, vel minui, ib. n. 67.

Clerici non habentes requiſita Concilii Tridentini, an priventur privilegio canonis, immunitatis, & fori, ib. n. 87.

Et an requiratur trina monitio, ib.

Clerici nolentes ad ſacros Ordines promoveri, non privantur privilegio exemptionis, ac immunitatis a vectigalibus, dummodo munus ſuum adimpleant, ib. n. 88.

Clerici conjugati, an, & quatenus ſint immunes a Vectigalibus & gaudeant privilegio fori in criminalibus, ib. n. 89. & 90.

Quid quoad bona, ib.

Clerici in ſacris Ordinibus non initiati an gaudeant privilegio cap. Odoardus, ib.

Qui illo gaudeant, ib.

Clericus conjugatus an gaudeat privilegio cap. Odoardus ib.

Clerici pauperes poſſunt vendere ſuas immunitates à vectigalibus, ib. n. 123. & 127.

Clerici gaudere debent ſua integra immunitate, etiam reſpectu colentium bona Eccleſiæ ib. n. 123.

Clerici, aliæque perſonæ Eccleſiaſticæ non poſſunt donare communitatibus laicis totam, vel partem immunitatis ſibi competentis abſque beneplacito Apoſtolico, ib. n. 128.

Clericis etiam in minoribus datur eadem immunitas, quæ datur ſacerdotibus, quando habent perſonas, quæ illis aſſiſtant pro eorum ſervitio, ib. n. 131.

Qui ad ſtatum Clericalem aſcendere cupiens de licentia Epiſcopi per annum in habitu clericali incedit, poſt quem ad primam tonſuram admittitur, an interim gaudere debeat fori privilegio, to. 5. conſ. 47.

Quatenus obſtringantur legibus Principis ſæcularis, tom. 5. conſ. 5. n. 73.

Quid de Clerico arma deferente, ib. n. 84.

De eorum bonis vacantibus, tom. 5. conſ. 6. a. n. 1.

Eorum hæreditas poſt eorum mortem retinet eandem immunitatem, ib. n. 10.

An, & quatenus credendum ſit clericis aſſerentibus ſpontè dimiſiſſe habitum clericalem, & non metu Principis laici, tom. 5. conſ. 9. a n. 1.

Quatenus Clericus in judiciis trahat laicum, to. 5. conſ. 11. n. 20.

Quatenus id procedat, ib. n. 23.

Quid verò ſi inſtantia contra laicum jam cœpta fuerit, ib. n. 27. & ſeqq.

De clerico citato coram Judice laico, ſi ſua intereſſe putaverit, ib. n. 36.

Quid de Clerico poſſidente rem ſpecialiter hypothecatam, ib.

Quid ſi Clericus compareat non uti principalis, ſed uti acceſſorius, vel neceſſarius defenſor pro laico convento, ib. n. 37.

Quid ſi ſit univerſalis ſucceſſor ac hæres, ib. n. 38.

Quid agere debeat Clericus, hæres laici, ſi Judex laicus nolit deſiſtere a judicio coram eo incœpto, ib. n. 41.

An teneantur res ſuas apud publicanos denunciare, tom. 5. conſ. 46. n. 3. & 53.

Et præſtare juramentum, quod res illæ pro uſu ſuo deſerviant, ib. & n. 6.

Et eorum aſſertioni publicanus credere debeat, ib.

Poſſintque res eorum retineri, ib.

Pro rebus uſui proprio non neceſſariis an teneantur vectigal pendere, ib. n. 4.

An quoad privilegia & ſtatuta favorabilia cenſeantur ſubditi, ib. n. 16.

Sunt immunes jure divino a tributis, aliiſque oneribus realibus & perſonalibus, ib. n. 32.

Conſuetudo ad eorum favorem præſcripta, ib. num. 33.

Contra eos nullo modo decerni poteſt directè, ib.

Tranſactio immunitatum inter Clericos & Univerſitates amplius mutari, ac retractari non poteſt, ib. n. 36.

Juris divini eſt, ut alantur de publico, ib. n. 40.

Quæ debeantur Clericis, chriſtianæ legis, ib. n. 41.

Non poteſt eis aliquid diminui per ſæcularem poteſtatem de reditibus Eccleſiaſticis, applicatis uſui ſacro, vel perſonæ ſacræ, ib. n. 42.

Pro omni re, quæ Clericorum uſui eſt neceſſaria, ſunt immunes a vectigalibus jure divino, ib. n. 51.

Non indigent Conceſſione Principis, ib.

Exercentes mercaturam ratione rerum gravari poſſunt ſine cenſura Eccleſiaſtica, ib. n. 52.

An Clerici creditores poſſint tutò vocari ad judicium concurſus unà cum laicis creditoribus coram magiſtratu ſeculari, cui ex ſtatuto laico de modo procedendi in cauſis decoctorum hoc munus incumbit, tom. 6. conſ. 19. a n. 1.

Et quid de edicto laico, ut compareat coram ſe qui ſua putaverit intereſſe in cauſa, ib.

In hoc judicio Eccleſiaſtici an ſint rei neceſſarii, ib. n. 2.

Judex, ſive Magiſtratus ſecularis provocans ad hoc judicium Clericos, Eccleſiaſticas perſonas, loca pia, incurrunt excommunicationem, ib. n. 4.

Omnis actus judicialis laici in clericum, etiam in favorabibus, cùm fiat per modum ſuperioritatis, eſt invalidus, ac illicitus, ib. n. 5. & 6.

Quatenus Judex laicus innodetur, tanquam indirectè trahens generaliter in aliqua cauſa edicens, ut compareat coram ſe, qui ſua putaverit intereſſe in cauſa, ib. n. 7.

Non comparens in hoc judicio an dicatur contumax, ib. n. 8.

Clericus ut actor non prohibetur a judicio laicorum, ib.

Quid ſi agatur de ſpolio, ac de manutentione in poſſeſſione, ib.

Hujuſmodi citationes edictales, exorbitant a jure canonico, ib. num. 9.

Eſtque actus jurisdictionis, ib. & n. 16.

Quomodo clericus in hoc judicio dicatur cogi, ib.

An, ut incurratur in cenſuras, neceſſe ſit, quod clericus compareat, ib. n. 10.

Vel audiatur, ib.

Vel judicetur, ib.

An citatio ejuſmodi inducat cenſuram, ib.

Clerici, eorumque bona quomodo exempta & immunia a jurisdictione ſeculari, tom. 6. conſ. 34. n. 9.

An poſſint in illam tacitè, vel expreſſè conſentire, ib.

Expreſſè conſentientes debent per Judicem Eccleſiaſticum pœna extraordinaria puniri, ib.

Pœna in Judices, notarios, advocatos, procuratores, ac in partes ipſas, ib.

An & quatenus liceat clericis terras patrimoniales, ac beneficiales opera laicorum colere, & pro neceſſariæ culturæ uſu boves, aliaque animalia emere, illorumque fructus vendere, &c. tom. 6. conſ. 76. n. 1.

An eiſdem liceat abſque negotiationis nota oves, boves, aliaque hujuſmodi animalia emere, eaque locationis, aut ſocietatis titulo, conductori, aut ſocio tradere, ac lucrum ex hujuſmodi locatione ſive ſocietate percipere, ib. a n. 1.

Omnes clerici obligantur ad clericalem honeſtatem, tom. 6. conſ. 93. n. 10.

Diſpoſitio loquens de re concernente honeſtatem clericalem complectitur omnes clericos, ib.

Clericus ratione contractus ubi, & quomodo conveniendus, to. 6. conſ. 94. n. 38.

Etiam minoribus ordinibus initiati gaudent privilegio fori, ib.

Et quatenus, ib.

Quatenus etiam conſentire poſſint in Judicem Eccleſiaſticum non ſuum, ib. n. 39.

Clericus beneficium habens quo in loco conveniri poſſit, ib. num. 46.

Pœna clerici litigantis ſpontè coram Judice ſeculari, ib. n. 47. & ſeqq.

Cur dicantur comedere peccata populi, to. 6. conſ. 95 n. 3.

An clericus, qui de homicidio inquiſitus, indicia tortura diluit, durante nihilominus communi exiſtimatione populi illum pro homicida reputantis, cenſendus ſit irregularis ita ut promoveri nequeat, tom. 7. conſ. 19. a n. 1.

Publicè diffamatus de homicidio repellendus eſt ab aſſequutione beneficii, ib. n. 5.

Quid ſi ageretur de privatione beneficii, ib. n. 6.

An & quatenus clericus primæ tonſuræ deprehenſus a curia ſeculari in flagranti crimine in habitu laicali gaudeat privilegio fori, ſi non inceſſerit in habitu & tonſura, nec inſerviverit Eccleſiæ, tom. 7. conſ. 31. a n. 1. & ſeqq.

Quid de clerico non beneficiato, ſolito tamen Eccleſiæ inſervire, & in habitu ac tonſura incedere, ſi noctu, vel interdiu in habitu laicali deprehendatur cum armis, vel in alio flagranti crimine, ib. n. 13.

Quidve de Clerico non incedente in habitu ac tonſura vel aliàs non habente qualitates Concilii Tridentini ib. n. 27.

An ſicut amittitur privilegium fori, ita etiam amittatur privilegium Canonis, ib. & n. ſeqq.

An & quatenus in his requiratur monitio Epiſcopi, ib. n. 2.

Et Eccleſiæ ſervitium ib. n. 7. & ſeqq. ac n. 17.

Qualitates requiſitæ ad gaudendum privilegio fori, ib. & n. ſeqq.

Quid de clericis in minoribus, non conjugatis, neque beneficiariis, neque in habitu incedentibus ante monitionem, ib. num. 10.

Quid ex decreto S. Concilii Tridentini, ac de ejus mente, ib. n. 11.

Qua-

Quatenus pronunciandum in favorem Clericorum, ibidem num. 12.
A Clerico conjugato ad non conjugatum quatenus inferatur, ib. num. 23.
Quid ſi clericus ſine habitu repertus a Judice ſeculari ignoranter eſſe comprehenſus, in carcerem conjectus, ib. n. 24. & ſeqq.
In pleriſque caſibus clerici ſupponuntur foro laicali, ib. n. 31.
Et quinam ii ſint, ib.
An in caſu, quo ſupponuntur foro laicali eximantur omninò a foro Eccleſiaſtico, ib. n. 32. & ſeqq.
Qua pœna puniri poſſit clericus deferens arma edicto Principis ſecularis prohibita, tom. 7. conſ. 32. a n. 1.
Ex qua vi edicto laicali clerici teneantur, ib. n. 1. & 2.
An, & quatenus poſſint armis ſpoliari, ib. n. 3. & ſeqq.
Quomodo comprehendantur lege civili pro bono publico lata, ib. num. 4.
Et quomodo ſint cives, & pars Reipublicœ, ib. & n. ſeq. ac 8.
Non licet alicui privato Clericum ſiſtere, repellere, dimovere abſque incurſu cenſurarum, ib. n. 6.
Multò minus id licet Officialibus, & exequutoribus Curiæ ſecularis, ib. n. 7.
Quomodo Clerici abſolvi poſſint ab edicto Principis ſecularis, ib. num. 2. & ſeqq.
An, & quatenus liceat laico comprehendere Clericum, to. 7. conſ. 32. n. 27. & ſeqq.
Regulariter non poteſt clericus comprehendi, ac retineri in carceribus pro debito pecuniario, ib. n. 65.
Quid de clerico fugitivo, ib. n. 44.
Etiam in civilibus, ib. n. 74.
Et in obſide, ib. n. 75.
De ſtatuto, quod villæ teneantur malefactores Judici conſignare, ib. n. 76. & ſeqq.
An, & quibus in caſibus clericus non ſervatis gradibus pœnarum, ſit degradandus, tradendus curiæ ſeculari tom. 7. tota conſ. 33.
Praxis procedendi contra clericum criminoſum, ib. num. 11. ac ſeqq.
Ubi animadverſiones.
Quando demum tradendus curiæ ſeculari, ib. num. 8. & ſeq. & num. 49.
Caſus, in quibus Clericus ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſeculari, ib. a n. 27.
Eorum exemptio perſonalis ex privilegio quatenus ſuffragetur tom. 7. conſ. 68. n. 31.
An, & quatenus ſit eis permiſſa conductio bonorum patrimonialium, & beneficiorum, eorumque cultura, to. 7. conſ. 72. n. 7.
Pœna mortis eis comminata num intelligatur de morte naturali, tom. 7. conſ. 83. n. 1.
An, & quatenus cauſa Clerici committi poſſit Judici ſeculari, tom. 8. conſ. 61. n. 17.
Percuſſio in Clericum levis, mediocris, enormis, tom. 8. conſ. 74. num. 3.
Qui ab eis poſſit abſolvere, ib.
De munere Clericorum in converſione infidelium, tom. 8. conſ. 109. a n. 1. & ſeqq.
Clerici coram quo Ordinario conveniendi, to. 8. conſ. 121. a n. 1.
Et an quatenus coram Legatis Sedis Apoſtolicæ, ib.
De clerico delinquente cum laico, tom. 9. conſ. 1. a n. 9. & 13.
Quid in criminalibus, ib. n. 14. & ſeqq.
Sicut clericus non ſubjicitur jurisdictioni fori ſecularis, ita nec ejus bona ib. n. 6.
Clerici an gaudeant immunitate Eccleſiæ, to. 9. conſ. 9. n. 9.
Debent eſſe Sancti, ib. n. 10.
An gaudeant Eccleſiæ immunitate comparativè ad Judices Eccleſiaſticos, ib. n. 12.
Quid de conſuetudine, ib. n. 12. & ſeqq.
Quatenus caſtigare, aut verberare Clericos, etiam in Eccleſia, non prohibeatur, to. 9. conſ. 2. n. 33.
Clerici poſſunt caſtigari, & in carcerem conjici inter ſepta Eccleſiæ, vel ad pœnitentiam in monaſterium detrudi, ib.
Clerici non tenentur ad vectigal pro extractione rerum ſuarum conſ. 16. a n. 1. Ubi decreta S. Congreg. Immun. a n. 28.
Ut clericus eximatur a juriſdictione ſæculari, quæ in eo requirantur, to. 9. conſ. 21. n. 6.
Quid ſi fuerit ejus perſona a Curia ſæculari præventa ib. n. 11.
An, & quatenus laicus poſt delictum citatus a Judice ſæculari ad comparendum intra certum terminum ſi non compareat, ſed intra terminum Clericus efficiatur, vel habitum clericalem reſumat, liber ſit a foro laico, ib.
Poteſt convenire laicum coram Judice laico to. conſ. 23. n. 15.
Coram quo Judice jurare debet, ib.
Quomodo expediendum ſit Clericus nominatus in judicio ſæculari a ſuo famulo, qui ex ejus mandato damnum dediſſe aſſeruit, com. 9. conſ. 26. a n. 1.
De Clerico venditore, qui de evictione tenentur, & in judicio laicali laudatus ab emptore ad defendendam rem venditam, ib. a n. 4.
An, & quatenus Clericus denunciare, ac poſtulare poſſit de damno ſibi dato apud Judicem ſæcularem, ib. n. 10.
An, & quatenus Clericus teneatur coram Judice laico emptorem pro evictione defendere, ib. n. 5. & ſeqq.
Quomodo ab Epiſcopo vindicandus ſit Clericus a lictoribus Curiæ laicalis, comprehenſus in flagranti crimine in habitu laicali, qui illum tradiderunt Curiæ ſæculari, in qua erat inquiſitus, tom. 9. conſ. 27. a n. 1.
Quatenus a lictoribus Curiæ ſæcularis comprehendi poſſit tom. 9. conſ. 27. n. 1.
Quomodo petenda per Epiſcopum remiſſio Clerici a Judice ſæculari, ib. n. 10.
Clerici exceſſus qua ratione corrigendi, ib.
Quomodo vindicandus a lictoribus, & a Curia ſæculari, ib. n. 17.
Reſtitutio Clerici comprehenſi ad quem ſpectet, ad ſatellites ne, an ad Judicem ſæcularem, ib. n. 19.
Clerico ad effectum puniendi quatenus denegari debeat privilegium immunitatis Eccleſiaſticæ, tom. 9. conſ. 32. n. 5.
An Clericus affici poſſit pœna ordinaria, ib. n. 6.
Clericus repertus a Curia ſæculari ſine habitu clericali, donec doceat de ſuo clericatu detineri poteſt in carceribus laicis tom. 9. conſ. 39. n. 1. & 2.
Clerici quatenus ſint membra Reipublicæ, tom. 9. conſ. 41. n. 34. & 42.
In Clericum aſſaſſinum pœnæ, to. 9. conſ. 43. n. 68.
Quando Judex ſæcularis procedere poſſit contra bona Clerici non autem contra perſonam, tom. 9. conſ. 45. n. 13.
Clerici non poſſunt prohiberi a Judice laico, ne introducant frumentum, panem forenſem, aliaque, to. 9. conſ. 60. n. 6.
Nec poſſunt cogi ad furnum, macellum, ac molendinum laicorum, ib.
Etiam quoad colonos, ib.
Primis naſcentis Eccleſiæ temporibus, an, & quatenus Clerici fuerint ſubjecti poteſtati ſæculari, to. 9. conſ. 61. n. 3.
Clerici omnes, & eorum res juriſdictioni Regum, & Imperatorum ſubjiciebantur, ib. num. 7.
Clerici olim omnes, qui Eccleſiæ civitatis addicti erant, ſimul commorabantur, tom. 9. conſ. 81. n. 1.
Hujus rei mos antiquus, ib. ac n. ſeqq.
Quid de Clericis forenſibus, & Vicariis, ibid. n. 4.
Eorum diſciplina quæ olim, & qualis hodie, ib. n. 7.
De Clericorum delicto, ib.
In quot claſſes dividendi, ib. n. 151.
A quibus inſtruendi, ib. n. 152.
Ubi exempla, & n. ſeqq.
Clericus pro debito civili non poteſt in carcerem includi, to. 9. conſ. 158. n. 19.
Quid pro debito ex contractu, vel quaſi, vel ex delicto, ib.
Notorius Clerici percuſſor æquiparatur excommunicato notorio per publicam denunciationem, tom. 9. conſult. 160. num. 8.
Acta geſta a notorio Clerici percuſſore, etiam non denunciato ſaltem reſpectu ipſius, nequeunt ſuſtineri, ib.
De Clerico conjugato delinquente, a Curia ſæculari comprehenſo, ac reſumente habitum clericalem poſt novum delictum, & a Curia Eccleſiaſtica vindicato, tom. 1. conſ. 21. a n. 11.
An cogi poſſit ab Epiſcopo ad ſuſcipiendum ſacros ordines, ib. n. 19. & ſeqq.
Quæ requiſita ſint in illo neceſſaria, ib. n. 6.
Si reſumat Clericatum poſt delictum, vel habilitationem, a Curia ſeculari obtentam, an poſſit a dicta Curia criminaliter, ac perſonaliter procedi ad punitionem, ib. n. 12.
Quid in delictis poſt reſumptionem Clericatus, ib. n. 13.
Quomodo Judex ſeu Princeps laicus in hoc ſe gerere debeat ib. n. 14. & ſeqq.
De Clerico conjugato, qui per ſententiam ſui Epiſcopi privatus eſt privilegio clericali, to. 9. conſ. 36. a n. 1. Ubi ad id plura
Quando nequeat habitum, & tonſuram reſumere, ib. n. 3.
De Clerico conjugato, incedente ſine habitu, ac tonſura, & comprehenſo in habitu laicali a Curia ſæculari, tom. 9. conſ. 39. n. & ſeqq.
Hic Clericus debet remanere in carceribus laicis donec definiatur a Judice Eccleſiaſtico, an gaudeat privilegio fori, ib. n. 1.
Quid de Clerico non conjugato, ib.
Quomodo hæc declaratio fieri debeat, ib.
Quid ſi comprehendatur Clericus notoriè conjugatus, ib. n. 3.
Quidve ſi eſſet comprehenſus pro cauſa civili, ib. n. 4.
Clericatus quomodo conſtare debeat, tom. 9. conſ. 21. a n. 1. & 8.
Contra curiam ſæcularem quomodo probandus, ib. n. 2.
Quid ſi Clericus pro laico ſe geſſerit, ib. n. 3.
Per matrimonium cenſetur Clericatui renunciatum, ib. n. 4. & per actus contrarios, ib.
Quando Clericatus reſumptus non ſuffragetur, ib. n. 5.
Ut eximat a Curia ſæculari, quid requiratur, ib.
Quid de Clericatu reſumpto, poſtquam Clericus, conjugatus pro delictis fuerat a carceribus ſæcularibus habilitatus ſubſidejuſſione de ſe repræſentando, ib. n. 7. & 9.
Quidve ſi intentio reſumentis Clericatum ſit, ut ſe ſubtrahat a juriſdictione laica, ib. n. 8. & in fraudem id facit, ib. n. 14. & ſeqq.
Quinam ad Clericatum promoveri non debeat, ib. num. 17. & 18.
In proceſſu conſtruendo pro Clericatu quid obſervandum, to. 9. conſ. 27. n. 9.
Quive citandi, ib.
Ex quibus Clericatus probari poſſit, ib. n. 11.
De requiſitis Clericatus, ib. n. 16. & quomodo ſint probanda, ibidem.
Diſcuſſio Clericatus ad quem Judicem ſpectet, tom. 9. conſ. 39. num. 5.
De præcipuis probationibus Clericatus quoad privilegium fori, tom.

tom. 9. conſ. 44. n. 1. & ſeqq.
Ejus qualitas ex quibus probetur, ib.
An in ejus probationibus citandus ſit fiſcus ſæcularis, ib. n. 8.
Quid ſi clericus ſe immiſcuerit enormitatibus, ibidem n. 9. & ſeqq.
Si inceſſerit in habitu breviori, ib. n. 11.
Si cum armis, ib. n. 12.
Si habitum clericalem ſuſceperit in fraudem, ib. n. 13.
Cognito Clericatu, quo pacto Judex ſæcularis ſe gerere debeat, ib. num. 14.
Si Clericus eſſet inquiſitus de aſſaſſinio, ib n. 4.
Quid ſi reus fuerit repertus in habitu ſæculari, & in flagranti crimine, ib.
Sique a fiſco ſæculari petatur remiſſoria ad probandum a ſe articulata, ib. n. 16.
Clericus an poſſit ſe ſubjicere Judici laico, renunciando juri Clericali, tom. 10. conſ. 10. n. 20.
An liceat Clerico evitandi periculi cauſa barbam, & comam deferre, to. 10. conſ. 24. n. 14.
Arma item ad terrorem, ib.
Ac veſtes virgatas, ib.
Clerici incorrigibiles quomodo puniantur, ib. n. 51.
Non debent carceribus mancipari, niſi prius conſtiterit delictum, to. 10. conſ. 28. n. 3.
Ceſſante legitima cauſa probata, non poſſunt Eccleſia, & Clerici interdici, ib. n. 4.
Clericatus non eſt de eſſentia Religionis, to. 10. conſ. n. 11.
Clerici ex ſua primæva inſtitutione ad quid deputati, tom. 10. conſ. 133. n. 1.
Neque jure communi, neque conſuetudine univerſali Clerici præſertim minorum ordinum ratione ſui gradus ad horas canonicas adſtringuntur, ib. n. 3.
Quid de habentibus ſimplex beneficium Eccleſiaſticum, ib. n. 4.
Quis modum alternatim pſallendi in Oriente, ac Occidente introduxerit, ib. n. 8.
An validè induci poſſit conſuetudo, quod Clerici, qui nati ſunt ex utroque parente extero, nullatenus admittantur ad Capitulum, ad ſervitium Eccleſiæ, illiuſque honores, ad fructuum, ac diſtributionum participationem, to. 10. conſ. 138. a n. 1. & 12. ac ſeqq.
Quid de natis ex altero parente non extero, ſed Cive, ib. n. 11. 24. & ſeqq.
Quidve de nato ex parente, qui Civitatem longo incolatu, aut privilegio eſt adeptus, ib. n. 11.
Hæc conſuetudo a quibus induci poſſit, ib. n. 1. ac 4.
An ſit rationabilis, ib. n. 1. & 2.
Quid de præſumpta confirmatione Apoſtolica, ib. n. 3. & ſeqq.
Quomodo probanda, ib. n. 5. & ſeqq.
An ſufficiat ſola conſuetudo quadragenaria, ib. n. 8.
Quid ſi cætera deſint, ib. n. 9.
De actibus illam inducentibus, ib.
Maximè de acqui eſcentia exterorum, contra quos alias fuit judicatum, ib. n. 10.
Statuta hac de re plurium Eccleſiarum, ib. n. 25.
Quid ſi aliquis provideatur a Sede Apoſtolica, ib. n. 26.
Ex qua alia ratione hi Clerici excludendi, quatenus non extaret hujuſmodi conſuetudo, ib. n. 27.
Quot Clerici in qualibet Eccleſia debeant adhiberi, ib.
Quo in caſu Capitulum cogi nequeat ad alios Presbyteros admittendum, ib.
Maximè in Eccleſia receptitia, ib.
Et in Eccleſia in qua non adeſt certus numerus Presbyterorum ib.
An Concilium Tridentinum imponat neceſſitatem cuilibet Presbytero inſerviendi certæ Eccleſiæ, ib. n. 27.
Clericus quando ab Epiſcopo ſuo retineri poſſit invitus, ne a Diœceſi diſcedat, tom. 10. conſ. 150. n. 92.

CLERICI PERCUSSOR, vid. *Percuſſor*.

CLERICI CONJUGATI.

Quo privilegio gaudeant, tom. 1. conſ. 99. n. 1. & 5.
An eorum uxores, ac filii ſæculares gaudeant privilegio fori ib. & n. 2. ac 6. & ſeqq.
Quid de filiis ſuſceptis ante promotionem ad ſacros ordines, ib. & num. 3.
Eorum privilegium eſt perſonale, ib. n. 4.
Poteſt ei derogari per conſuetudinem, ib. & n. 5.
An teneantur ad impoſitiones laicales, quæ ad capitationem imponuntur, tom. 1. conſ. 441. n. 1.
An teneantur ad ſolutionem donativi Regii, to. 1. conſ. 443. n. 1. & to. 2. conſ. 42. n. 13.
An qui habitum dimiſerunt, exercueruntque militiam poſſint habitum reſumere, to. 1. conſ. 458. n. 1.
An ſint immunes a ſolutione focularis, to. 1. conſ. 191. n. 1. & to. 2. conſ. 42. n. 13.
An poſſint exercere officia magiſtratus ſæcularis, to. 1. conſ. 475. num. 1.
Qui ob paupertatem ſe exercent in agricultura, vel in alio opere, non tamen ſordido, an ſint immunes, to. 1. conſ. 483. n. 1.
Quæ negotiatio ſit iis licita, ib.
An gaudeant privilegio fori, etiam in civilibus, to. 1. conſ. 491. num. 1.
Quid de privilegio canonis, ib.
Quibus privilegiis gaudeant, to. 2. conſ. 42. *per totam*, & to. 4. conſ. 2. n. 7.
Quid in civilibus, quidve in criminalibus, ib. n. 2. & ſeqq. & a n. 6. d. conſ. 42.
Nullo gaudere privilegio, plurium ſententia eſt, ib. n. 5.
In dubio præſumitur, contraxiſſe cum virgine, n. 6.
Gaudent privilegio fori quoad perſonam, ib.
Declarationes ſacrarum Congregationum, ib.
Attenta conſuetudine, gaudent etiam in civilibus, ib.
Cogi non poſſunt, ut accedant ad luſtrationem, uti milites, ib.
Neque puniri a foro ſæculari, etiam pro delictis commiſſis quando non deferebant habitum, ib.
Eorum uxores quo privilegio gaudeant, ib. n. 7.
Cauſa inter ipſos, & laicos, in qua de crimine, aut perſonali diſtrictione non agitur, ſpectat ad Judicem laicum, ib.
Satisfit objectionibus, ib. n. 8. & ſeqq.
An gaudeant privilegio canonis, ib. n. 10.
Non poſſunt detineri a miniſtris ſæcularibus, ib.
Quid de praxi Hiſpana ſuper hac re, ib. n. 11.
Tenentur de jure ad ſolutionem vectigalium, ib. n. 12.
Etiam ad ea, quæ capitatim imponuntur, ib. & n. 16.
Quid ex conſuetudine, ib.
Declarationes ad hoc Sacræ Congregationis, ib.
A quibus oneribus ſint immunes, ib.
Nullo alio privilegio gaudere poſſunt, quàm canonis & fori ib. num. 14.
Non gaudent privilegio, cap. *Odoardus de ſolut.* ib.
Eorum privilegium præjudicare Reipublicæ, ib. n. 15.
Speculatoris, ac Joannis Monachi ſuper hac re votum, & expoſtulatio, ib.
Quæ requiſita habere debeant, ib.
Cur in iis reſtricta ſint privilegia Clericalia, ib.
Quid ex aliquorum ſententia requiratur, ut gaudeant privilegio fori in civilibus, ib. n. 16.
Eſt ipſis permittenda aliqua honeſta negotiatio, ib. ubi declaratio Sacræ Congregationis.
An poſſint exercere officia Magiſtratus ſæcularis, ib.
Et ad illa eligi, tom. 2. conſ. 69. n. 7. & ſeqq.
De quibus Clericis, loquatur, c. n. *de Cler. conjug. in* 6. ib. n. 17.
Quam veſtem deferre debeant, ib. n. 28.
An uti poſſint, & quatenus veſte, qua cæteri homines utuntur ib.
Non tenentur uti iiſdem veſtibus, quibus alii Clerici, ib.
Reaſſumentes habitum, poſſunt recuperare privilegium, ib.
Defunctis eorum uxoribus, vel exercitio diſſentaneo relicto acquirunt totum privilegium Clericale, ib.
Poſſunt ad ulteriora promoveri, ib.
Neque eſt neceſſe, ut ab Epiſcopo, vel a Sacra Congregatione ad hoc licentiam impetrent, ib.
Quid ſi ſint inquiſiti in foro ſæculari, ib.
Vel reſumant habitum in fraudem, ib.
Poſſunt recuperare privilegium, exceptis cauſis, in quibus Judex ſæcularis prævenit, ib.
Quo in caſu procedatur contra eorum bona, ib.
Declarationes Sacræ Congregationis, ib.
Reaſſumentes habitum, gaudent, cap. *Odoardus*, ib.
Quid ſi plura delicta commiſerint, ib.
Et irregularitatem contraxerint, ib.
Qui cum unica, & virgine non contraxit, eſt bigamus, atque adeò excidit ab omni privilegio Clericali, ib. n. 20.
An id procedat in omnibus Clericis, ib.
Et an iis ſuffragetur in hoc conſuetudo.
Quid ſi ſuper eorum bigamia diſpenſetur, ib.
Declarationes hac de re Sacræ Congregationis ib.
Effectus bigamus bigamia interpretativa, an poſſit mortua uxore, diſpenſari per Epiſcopum, ut in ordine jam ſuſcepto miniſtret ib.
Quid ſi contraxit ignoranter cum corrupta per alium, putans eſſe virginem ib. n. 21.
Quidve ſi fuerit corrupta per ipſum ante ipſum Matrimonium, ib.
Quid ſi contraxit cum ſecretò corrupta, ib.
Quid de bigamo quoad alias ſpecies bigamiæ interpretativæ, ib. num. 22.
Decreta varia, & reſolutiones Sacræ Congregationis Summatim adducuntur, ib. a n. 23. in quibus tota ferè materia de Clericis conjugatis videtur abſoluta.
Clericus conjugatus, qui poſt dimiſſionem habitus, & tonſuræ pro delicto in Curia laicali fuit citatus, & in contumaciam condemnatus, ſi deinde reſumpto habitu, modò non in fraudem, Eccleſiæ inſerviat, non poteſt a laico pro eo delicto in carcerem conjici, aut perſonaliter puniri, tom. 3. conſ. 20. n. 6.
Ubi Sacræ Congregationis declaratio, & n. ſeqq.
An, & quatenus Clericis conjugatis poſſit Epiſcopus concedere inhibitiones, tom. 4. conſ. 6. a n. 1.
Clerici conjugati, ut gaudeant ſuis privilegiis probare debent requiſita Concilii Tridentini, ib.

CLERICI SYLVATICI, ſive SYLVAGII.

A quibus oneribus ſint immunes, to. 1. conſ. 99. n. 30.
Eorum uxores gaudent privilegio fori, ib. n. 20.
An ſint immunes a taxa pro ſalario medici, tom. 1. conſult. 175. per totam.
Eorum privilegia ex conſuetudine, ib. n. 4.
An ſint immunes a ſolutione focularis, tom. 1. conſult. 464. num. 1.
An poſſint eligi in officiales, ſive miniſtros magiſtratus ſæcularis, to. 1. conſ. 480. n. 1.
An ſint immunes ab hoſpitatione militum, tom. 2. conſ. 32. n. 9. & conſ. 64. n. 13.
An, & quatenus gaudeant immunitate a vectigalibus, & exẽptione

ne a foro ſæculari, tom. 2. conſ. 64. a n. 1.
Decreta in hac re Sacræ Congregationis, ibid. num. 2. 4. & ſeqq.
An ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 1. & 3. ac 22.
Standum conſuetudini in eorum immunitatibus, ib. n. 3.
Conſtita legitima conſuetudine, gaudent immunitate a collectis, ib. n. 4.
Eximuntur ab onere focularis, ib. n. 5.
Gaudent eiſdem privilegiis, etiam Sede Epiſcopali vacante, ib. num. 6.
Attenta conſuetudine, gaudent privilegio capitationis, ibid. num. 7.
Gaudent privilegio fori, ib. n. 8.
Et immunitate ab oneribus realibus, & miſtis, ſuppoſita conſuetudine, ib. n. 9.
An immunitatibus ex conſuetudine, ib. n. 10.
Non poſſunt conveniri coram Judice laico ib. n. 11.
Poſſunt eligi ex nobilioribus civitatis, ſed non decet, ibid. num. 12.
Tenentur ad taxam pro ſtipendio medici, refectione pontium, viarum, &c. niſi obſtet conſuetudo, ib. n. 14.
Non ſunt immunes ab oneribus fiſcalibus, niſi adſit conſuetudo, ib. n. 15.
Quoad eorum numerum quid ſervandum, ib. n. 16.
Quid etiam quoad cætera, ib. n. 17.
Eorum filii quatenus gaudeant privilegio fori, ibidem n. 18. & ſeqq.
Eorum exemptio eſt a Romano Pontifice, ib. n. 23.
Nequeunt Principes eorum immunitati, atque exemptioni derogare, ib.

CLERUS, vid. *Clerici*, *Regulares*.

Quomodo concurrere debeat ad contributionem pro neceſſitatibus Reipublicæ, to. 3. conſ. 15. a n. 23.
Ejus nomine qui veniat, ib. n. 34.
Quo pacto dicatur relictum arbitrio cleri ad contribuendum, ibidem,
Et divitem, & copioſum eſſe, ſaluberrimum eſt Reipublicæ, ib. num. 81.
Habet locum in Comitiis generalibus, tom. 4. conſult. 79. num. 1.
Clerus ſecularis præfertur Regulari tàm in propriis, quàm in eorum Eccleſiis, to. 7. conſ. 49. n. 1.
Quomodo dignior, ib.
Quid ſi extaret conſuetudo contraria, ib. n. 2.

COACTIO,

Nequit jus facere, tom. 1. conſ. 52. n. 6.

COADJUTORES, COADJUTORIA.

Coadjutores, quando interveniunt Canonici coadjuti, neque Capitulis intereſſe, to. 1. conſ. 360. n. 1.
An, & quatenus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, concedendus ſit coadjutor, vel ſuffraganeus, to. 4. conſ. 136. a n. 1.
Coadjutoria cur inducta, ib. n. 1. & 2. ac 6.
Et ex quibus cauſis, ib. n. 2.
Qualitates coadjutoris, ib. n. 4.
Quando concedendus ſuffraganeus, ib. n. 5. & ſeqq.
Attendenda in hoc obſervando, ib. n. 7.
An Coadjutor Canonici admitti debeat poſt turnum omnium Canonicorum ad cantandum Miſſas ſolemnes, dum Canonicus proximus ſolet, ac vult ſupplere, to. 4. conſ. 185. a n. 1.
An idem Coadjutor poſt turnum omnium Canonicorum debeat admitti ad functiones in decantationes litaniarum, & hujuſmodi ib. n. 9. & ſeqq.
An functiones quædam in diverſis Eccleſis poſſint fieri in habitu Canonicali a Coadjutoribus, uti ſingulis invitatis, ib. n. 11. & ſeqq.
In quo loco ſedere debeat Coadjutor, vivente Coadjuto, ib. num. 20.
Ubi poſt obitum Coadjuti, ibidem numer. 25. & num. 28. & ſeqq.
Forma Coadjutoriæ inſpicienda, ib. n. 1. & 22. & ſeqq.
Quæ facultas per eam detur, ib. n. 10.
Differenter inter Coadjutores dignitatum, & Canonicorum, ib. num. 3.
Facultas Coadjutoriæ circa quæ verſetur, ib. n. 4.
Coadjutoris officium in quibus locum habeat, ibidem. n. 5. & ſeqq.
Coadjutores Canonicorum poſſunt intereſſe Choro, & divinis officiis, & jam quando Canonici Coadjuti interſunt, ibid. num. 40.
Quando lucrentur diſtributiones quotidianas, ib.
Coadjutoria quando Epiſcopis danda, tom. 4. conſ. 137. a num. 1.
Non omnes literæ Coadjutoriarum habent eadem privilegia tom. 9. conſ. 84. n. & ſeqq.
Coadjutoriæ ſunt odioſæ, ideòque ſtrictè intelligendæ, ibid. num. 7.
Coadjutoris poteſtas pendet ex tenore literarum, to. 9. conſ. 129. n. 41. & conſ. 131. n. 1.
Quid in literis coadjutoriæ regulariter caveatur, ib.
Coadjutor Canonici cenſetur Canonicus, ib.
An Canonicus non ſacerdos coadjutus in Eccleſia, in qua, ut quis percipiat fructus, & diſtributiones Canonicatus, requiritur per illius ſtatutum ordo ſacerdotalis, ut poſſit illos percipere, ſi ejus coadiutor habeat omnes qualitates a dicto ſtatuto requiſitas to. 9. conſ. 131. a n. 1.
Et quid ſi coadjutor ægrotaret, atq; ita Eccleſia careret tàm coadjutoris, quàm coadjuti ſervitio, ib. n. 9.
An tempore infirmitatis coadjutoris, coadjutus ſi habilis eſt, teneatur inſervire, ib.
Num cenſeatur ſatisfactum ſtatuto Eccleſiæ requirenti ſacerdotium, ſi coadjutor tempore gratiæ non ſit ſacerdos, ib. num. 3.
Quid ſi ſtatutum præcipiat, quod actu ſit ſacerdos, ib.
Reſidentia Coadjutoris habetur pro reſidentia coadjuti, ibid. n. 5. & ſeqq.
Cur detur coadjutor, ib.
Coadjutor legitimè impeditus habetur pro præſente ib. n. 8.

CÆCITAS, CÆCUS, vid. *Sanatio*, *Diſtributio*.

An, & quatenus ſanatio cæcitatis ſit miraculo adſcribenda, tom. 1. conſ. 20. n. 1. & ſeqq.
Aliquando naturaliter curatur, ib. n. 2.
Cæcus excuſatur a muneribus perſonalibus, to. 9. conſ. 115. num. 60.
Præſentia Cæci in choro reliquis Canonicis canentibus potius impedimento eſſe poteſt, ib. n. 61.
Cæcus, uti miſerabilis perſona, eſt ſub protectione Eccleſiæ, ib. num. 62.

COELESTINI, vid. *Abbates*.

COELESTIA CORPORA.

Eorum virtus, tom. 1. conſ. 249. a n. 2. & ſeqq.

COELIBATUS, vid. *Matrimonium*.

Qui eum negent, qui aſſerant, to. 8. conſ. 63. a n. 33.
Quoad Græcos, to. 8. conſ. 81. a n. 1.
Quoad Subdiaconos, ib. n. 9. & ſeqq.
Quoad diaconos, ib. n. 15. & ſeqq.
Quoad presbyteros, ib. a n. 18.

COEMETERIUM.

Pollutum a quo reconciliandum, to. 1. conſ. 156. n. 9.
An veniat nomine Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 170. n. 5. 7. 14. & ſeqq.
Cœmeterium ſacrum, in quo fuit ſepultus excommunicatus quatenus remaneat pollutum, tom. 2. conſ. 59. n. 10.
Origo, & antiquitas cœmeteriorum, tom. 5. conſ. 59. n. 22.
Quis primò inſtituit, ib.
Sepulchra appellata cœmeteria, ib. n. 23.
Quid cœmeterium ſignificet, ib.
Apud chriſtianos perſequutionis tempore quid fuerint, ibidem n. 24. & ſeqq.
In iis fabricæ materiales ac ædes aliquæ, ib. n. 26.
Quæ cœmeteria non intra, ſed extra Urbem fuerint, ib. n. 27.
Mortui ubi conditi, ib. n. 28.
Sepulchra benemeritis in Urbe admiſſa, ib. n. 29.
Inhibita, ib.
Ubi fuerint gentilitia ſepulcra, ib. n. 30.
Apud Judæos cœmeteria etiam extra Urbes, ib. n. 31.
Romæ quoque ab initio chriſtianorum cœmeteria extra Urbem, ib. n. 32.
Ita, & alibi, ib.
Inſtituti huius cauſa, ib. 33.
De initio cœmeteriorum in Urbibus juxta Templa, ib. n. 34. & ſeqq.
Quid de exteris, ib. n. 38.
Vigiliæ celebratæ in cœmeteriis, ib. n. 37.
Quatenus gaudeant immunitate, to. 6. conſ. 40. n. 40.
Quomodo probetur locum aliquem eſſe cœmeterium, ibid. num. 9.

COENACULUM, vid. *Signum*, *Cognitio*.

Cœnaculi nomine qui locus intelligatur, to. 6. conſ. 98. n. 1.
Cœnaculum Apoſtolorum, ib.

COEREMONIÆ, vid. *Ritus*.

Cœremoniarum Magiſtrorum aſſertionibus an ſtandum ſit, to. 1. conſ. 105. n. 11.
Eorum actus quatenus probant, ib n. 50.
Cœremoniæ in celebratione miſſarum, to. 6. conſ. 42. n. 26.
Earum origo, ib. n. 27.
Earum multiplex utilitas, ib. n. 28.
De cœremoniis, ac ritibus veteris teſtamenti quomodo liceat concludere, quod omnia ejus generis mandata adventu Chriſti ſunt abolita, to. 9. ib. §. non obſtante, & §. quibus.

COEREMONIALE, vid. *Conſuetudo*.

Cœremoniale Romanum, facit jus commune tom. 1. conſ. 7. num. 17.
Debet ſervari ut lex, ib. n. 27.
Ejus præſcriptum de ſedibus laicorum Eccleſiæ, ib. n. 23.
An deroget conſuetudini immemorabili, ib. n. 23. & ſeqq.
Antiquo, quæ fides debeatur, to. 1. conſ. 105. n. 11.
Conſuetudines contra cœremoniale an reprobatæ, to. 4. conſ. 4. num. 6.
Vel ſublatæ, to. 4. conſ. 29. n. 15. & conſ. 104.
Quid de conſuetudine immemorabili, to. 4. conſ. 25. n. 12.
Obtinet vim legis, to. 4. conſ. 26. n. 8. & conſ. 144. n. 1.
Et ab omnibus obſervandum, to. 4. conſ. 26. n. 1. & 14.
Etiam donec improbetur immemorabilis, to. 4. conſ. 93. n. 9. & ſeqq.
Quomodo id procedat, to. 4. conſ. 94. n. 11. & 13.
Habetur tanquam lex ſcripta, & jus commune, to. 4. conſ. 29. n. 24.

Sententiæ contra ipsum prolatæ ab Episcopis, sunt irritæ, tom. 4. cons. 30. n. 15. & seqq.
In quibus Ecclesiis aliquando non habeat locum, tom. 4. cons. 35. n. 32. & seqq.
Allegatur pro decisione causarum, tom. 4. cons. 90. n. 5.
Non tollit consuetudinem rationabilem, & immemorabilem, tom. 4. cons. 93. n. 2.
An dari possit de illius non usu, ib. n. 6.
Contra ipsum, Episcopus nequit disponere, to. 4. cons. 144. n. 1.
Quatenus contra cœremoniale, non attendatur præscriptio, nisi immemorabilis, tom. 4. cons. 96. n. 6.

COGNATIO, vid. *Matrimonium*.

De cognatione spirituali, tom. 7. cons. 93. a n. 1.
Cur unus, vel una suscipere possit, ib. n. 1.
Ejus gradus, ib. n. 2. & 4.
Quid de suscipiente procuratorio nomine, ib. n. 3.
Officium Parochi in contractu cognationis spiritualis, ibid. num. 5.
Numerus compatrum præfixus, ib. n. 6.
Quid si duo viri & unica mulier in patrinos infantis baptizati admittantur, & unus eorum in actu catechismi, & baptismi infantem tetigerit, alter verò astiterit sine tractu, ib. n. 7.
Pœna contra Parochos non observantes decretum Tridentinum, ib. n. 8.
An fieri possit lex generalis, quæ præscribat ætatem tenentibus in baptismo, vel chrismate, ib. n. 11.
Parerga de cognatione spirituali, ib. a n. 12.

COGNITIO.

Ex quo indirecte inferatur causæ cognitio, to. 10. cons. 6. n. 6.

COHABITATIO, vid. *Matrimonium*.

COITUS.

Coitus cum commatre a Clerico habitus, qua pœna puniendus, to. 1. tota cons. 117.
Est crimen incestus, ib. n. 1.

COLLATIO, COLLATOR, vid. *Electio*.

Collatio scripturarum, quæ facta est a solo Notario deputato, an sit legitima, etiam in causa Canonizationis Sanctorum, tom. 1. cons. 212. n. 1. & 2.
An debeat constare, quod cœpta in præsentia Judicis, coram eodem fuerit continuata, & terminata, tom. 1. cons. 232. num. 1.

COLLECTÆ, vid. *Taxatio*, *Gabella*, *Tributum*, *Vectigal*, *Universitas*, *Episcopus*.

Quomodo imponendæ, tom. 1. cons. 142. n. 2.
An imponi possint rebus Ecclesiasticorum a potestate laica, tom. 2. tota cons. 30.
Regulariter cur præstentur, ib. n. 6.
Ex quibus exigi queant, ib. n. 7.
Cur, & in quas personas imponantur, ib. n. 9.
Per earum impositionem secreta rei familiaris deteguntur, ib. num. 10.
Quomodo imponendæ, ib.
Et a quibus, ib. n. 11. & 12.
Ex earum jure, jus superioritatis probatur, ib. n. 12.
An forenses ab earum onere præstandarum sint liberi, ibid. num. 13.
An præstandæ ob protectionem, ib. n. 14.
Quatenus pro parte fructuum, quæ rustico, colono, conductori, aut Emphyteutæ bonorum Ecclesiasticorum advenit possint a Principibus laicis imponi, vel exigi, tom. 2. cons. 50. a num. 1.
In quo principaliter fundentur, ib. n. 2.
Ad earum solutionem non tenetur colonus prædiorum sed Dominus, ib.
Est onus personale, ib. n. 3.
In illis exigendis an servanda consuetudo, ib. n. 7.
Impositæ pro habitatione sunt merè personales, ib. n. 11.
Sunt actus jurisdictionis, ib. n. 13.
Quatens ad eas Ecclesiastici teneantur, ib. & n. seqq.
Collectarum natura, atque indoles, ib. n. 18.
An statui possit, quòd collectæ sint tributa, ib.
An revera omnes collectæ sint onera realia, ib. n. 43.
Ab eis sunt immunes Ecclesiastici, tom. 3. tota cons. 26.
Præcipuè regulares, ibidem a n. 9. Ubi quid de eorum animalibus.
In earum materia attenditur concordia, ib. n. 10.
Quid sint, & qua ratione imponantur, tom. 4. cons. 2. n. 10.

COLLECTORES.

Collectores spoliorum, decimarum, aliorumve jurium Camerę Apostolicæ, an officio suo durante, distributiones quotidianas lucrentur, quamvis choro divinis officiis persolvendis minimè interfint, tom. 5. cons. 52. a n. 1.
Collectoris, vel subcollectoris officium an excuset Parochum a residentia, ib. n. 2.

COLLEGIATA ECCLESIA, vid. *Capitulum*, & *Ecclesia*.

Primæ dignitates in collegiatis Ecclesiis quatenus conferri soleant solis Doctoribus, tom. 4. cons. 36. n. 28.
Quot personæ constituant, tom. 4. cons. 91. n. 2.
Quatenus dicatur habere dignitatem, to. 4. cons. 159. n. 2.

COLLEGIUM, vid. *Scholaris*, *Virgo*, *Mulieres*, *Seminarium*.

Quid ad suam perfectionem requirat, to. 1. cons. 179. n. 18.
Collegii de propaganda fide Domus gaudet immunitate, to. 1. cons. 453. num. 1.
Ad constituendum collegium, sive universitatem quid requiratur, to. 7. cons. 3. n. 7.
Collegium unde sic dictum, to. 9. cons. 73. n. 1.
Unde Collegæ, & Collegiati, ib.
Collegiorum diversæ species, ib. & quænam sint, ib.
Differentia inter Collegium, Corpus, & societatem, ib. n. 2.
Collegia item studiorum, & sodalitia plura, ib. n. 3.
De Collegiis studiorum, ib. n. 4.
De Collegiis mistis Ecclesiasticis, ib.
Collegiorum omnium institutio a quibus fieri, vel confirmari debeat, ib. n. 5. & seqq.
Fratriæ permissæ ac probatæ in Religione beneficium non faciunt, ib. n. 7.
Quid sint, ib.
Qui recipiendi in Collegiis, ib. n. 8.
An in duobus Collegiis unus possit esse collegiatus, ibidem num. 9.
Cujus sit qualitatis Collegium, & secundum quas leges vivere debeant adscripti, ex propriis statutis colligi potest, ibid. num. 10.
Quid de Collegii legibus antiquis, ac novis, ibid. earumque mutatione, ib.
Quatenus Collegia præsumantur illicita, ib. n. 11.
Quæ causa sufficiat, ut Collegium iure communi approbatum censeatur ib. n. 12.
Possunt condi leges, ac statuta circa collegiatorum regimen, ib. num. 13.
An id locum habeat, etiamsi statuta sint contra jus commune, ibidem.
Quomodo vim obligandi habeant, ib. & quid satis sit, ut obligent, ib.

COLLUSIO.

Collusio an, & quatenus punienda, to. 9. cons. 85. a n. 1.
Quoties Conclusio sit in articulo canonico, recurrendum est ad dispositionem sacrorum canonum, ib. n. 1.
In Civilibus an possit impunè colludi, ib. n. 1.
Quid de jure canonico, ib. n. 2.
Judicium, quatenus dicatur collusivum, ib.
Collusio non præsumitur, nisi probetur, ib. n. 3.
Collusio quid, ib. n. 4.
Colludium non debet remanere impunitum, ib.

COLONIA, COLONUS, vid. *Damna*, *Conductor*, *Bellum*, *Privilegium*.

De invaliditate, & justitia simplicis præcepti Curiæ Ecclesiasticæ sub pœna excommunicationis super excarceratione coloni partiarii, & declaratoriæ censurarum, tom. 6. cons. 30. a num. 1.
An colonus exiguæ quantitatis terræ mensæ Eppiscopalis gaudeat privilegio fori, ib. n. 12.
Et an coloni partiarii Episcoporum gaudeant immunitate, ac fori privilegio, ib.
Et quid si colonia procurata sit in fraudem jurisdictionis laicalis, ib. n. 13.
Quidve si colonus obtinuerit ab Episcopo inhibitionem super exemptione fori ne alibi, quàm Ecclesiastico Judice judicari possit ad formam Sacrorum Canonum sub pœna excommunicationis, eamque præsentaverit Judici laico, ibidem num. 14. & seqq.
Quidve in casu, quo sit resistendum exequutioni de facto cum periculo inflictionis pœnæ corporalis, ib. n. 17.
Coloni Ecclesiasticorum, an & quatenus gravari possint angariis, & perangariis, tom. 6. cons. 31. n. 37. & seqq.
Coloni bonorum Ecclesiasticorum an ligentur edicto sæculari, tom. 1. cons. 49. n. 3. & tota cons. 166.
Quoad personam cui subjiciantur, ib. n. 16. & 19.
Quid si conveniantur ratione bonorum Ecclesiæ, ib.
An subjiciantur collectis, ib. n. 18.
Jussi an teneantur ire ad bellum, & servire in aliis functionibus pro servitio Principis, to. 1. cons. 469. n. 1.
An sint propriè coloni, qui vocantur, *Mezaroli*, ib.
Delicta eorum famulorum, an, & quando cognosci debeant in foro Ecclesiastico, to. 1. cons. 472. n. 1.
Coloni, aliique habitatores in domibus ruralibus Commendæ Hierosolymitanæ, si deliquerint, an possint ab Ordinario puniri, tom. 2. tota cons. 23.
Bonorum Ecclesiasticorum quatenus pro eorum portione vectigal pendere debeat, tom. 2. tota cons. 50.
Bona Ecclesiastica sunt etiam ex persona colonorum immunia, ibid.
Quatenus possint a Dominis prædiorum repetere, quod solverant, ibid.
Non tenentur subire onera pro fructibus portionis collonicæ, ib.
Colonus partiarius, quis dicatur, ib.
An pars illa fructuum, quæ pertinet ad colonum, censeri debeat jure Ecclesiastico, ib. n. 3.
Vera sententia, ib. a n. 4.
Quando immunes, ib.
Quid quoad onera imposita ratione collectionis, ib.
Eorum diversa genera, ib. n. 5.
Qui adscriptitii, ib.
Ii sunt immunes, ib.
Gaudentque immunitate Clericis, & Ecclesiæ concessa, ib.
Declaratio in hac re Sacræ Congregationis, ib.

Juſſi, quatenus teneantur ire ad bellum, ib.
Qui ſint coloni liberi, ib. n. 6.
Quatenus ii ſint immunes, ib.
Sacræ Congregationis declaratio, ib.
Affictuarii, ſive nummarii, vel partiarii bonorum Eccleſiaſticorum gaudent immunitate, ib. Ubi variæ declarationes Sacrarum Cogregationum.
Coloni partiarii Cardinalium gaudent immunitate, ib.
Partiarii an propriè ſint coloni, ib.
Sunt immunes ab oneribus aſſociandi cuſtodes agrorum, ib.
Item ab oneribus perſonalibus, & realibus, ibidem, & quatenus, ibid.
An poſſint adſtringi a Magiſtratu laico ad munia perſonalia, & ſordida, ib.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Literæ ſuper hac re Pontificio juſſu ſcriptæ, ib. n. 6.
In quibus tota fermè hæc materia, diſcutitur, ac deciditur, ib.
Quid ſi extaret conſuetudo collectandi colonos pro parte colonica, ib. n. 7.
Quid de colonis affictuariis, ib.
Coloni conductitii, qui ſint, & qua immunitate gaudeant, ib. n. 8.
Quinam ſint coloni conductores, quinam, etiam fictabiles dicantur, ib. n. 9.
An ii gaudeant immunitate, ib.
Quid de colonis conductoribus in Emphyteuſim, ib. n. 10.
An teneantur ad onera impoſita pro habitatione, ſive pro civilitate, ib. n. 11. & 16.
Ubi declaratio Sacræ Congregationis.
Non deſinunt per coloniam Eccleſiaſticorum eſſe cives, ibid.
Quidve ſi agatur de colonis temporalibus, ib. n. 12.
Qui ſint exempti a juriſdictione laica, ib.
Decreta, & declarationes Sacrarum Congregationum, ibid. a num. 17.
Ubi varii caſus ad rem compendio reſolvuntur.
An, & quatenus coloni Eccleſiæ, Cardinalium, Epiſcoporum, & Clericorum gaudeant privilegio fori, to. 2. tota conſ. 51.
Quandiu gaudeant fori privilegio, ib. n. 10.
Et in quibus delictis, ib. n. 12.
Declarationes ad id Sacræ Congregationis, ib.
Quid de colonis partiariis Cardinalium, ib.
Quidve de colonis Clericorum, aliorumque Eccleſiaſticorum in Civilibus, ib.
Quid in Criminalibus, ibidem ubi Sacræ Congregationis declaratio.
Quas conditiones habere debeant, ut gaudeant fori privilegio, ibidem.
An delicta famulorum inſervientium colonis Menſæ Epiſcopalis, ſive Eccleſiaſticorum, cognoſci debeant a foro laico, ib.
Quatenus coloni, etiam Eccleſiaſticorum, gaudeant fori privilegio, ib.
Plura in hanc rem Sacrarum Congregationum decreta producuntur, ib. a num. 13. Ubi etiam de famulis, & familiaribus Eccleſiaſticis.
Eorum filii quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 2. conſ. 64. num. 21.
Colonis partiariis Clericorum an Epiſcopus, & quatenus concedere poſſit inhibitiones, tom. 4. conſ. 7. a n. 1.
Quatenus gaudeant privilegio fori, ib.
Quid de colonis Menſæ Epiſcopalis, ib.
An Coloni Clericorum ligentur edictis Principum de non extrahendo res a Principatu, vel Regno, & extrahi impedientes incidant in cenſuras Eccleſiaſticas, atque adeò declarari poſſint excommunicati, tom. 9. conſ. 25. a n. 1.
Num ligentur edictis Principis ſæcularis, ib. n. 1. & 2. ac 3.
Quatenus teneantur ſolvere vectigal fructibus collectis, ibid. num. 2.
Quatenus teneantur ſolvere vectigal ex fructibus collectis, ib. num. 2.
De quadam Coloniæ ſpecie, an ſcilicet adverſetur immunitati Eccleſiaſticæ, tom. 9. conſ. 29. a n. 1.
Coloni in Italia pauperes, ib. n. 2.
Quibus modis coloni, ac bona Eccleſiaſtica in caſu, de quo agitur, graventur, ib. n. 5. & ſeqq.
Adducuntur in hoc malum remedia, ib. n. 9.
Ac literæ Archiepiſcopi Mediolanenſis, ib. n. 10. ac ſeqq.
An Coloni partiarii Eccleſiæ gravari poſſint a laicis pro oneribus miſtis, tom. 9. conſ. 53. num. 5.
An, attenta neceſſitate belli, Coloni Eccleſiæ, & Eccleſiaſticorum compelli poſſint ad ſolutionem, quæ tangit eorum perſonas, eorumque colonicam portionem, to. 9. conſ. 58. a n. 1.
Conſulendum indemnitati Colonorum Eccleſiæ, & Eccleſiaſticorum, ib. n. 15.
Ubi exemplum, ib. n. 16.
Clerici non poſſunt cogi ad furnum, macellum, nec Molendinum laicorum, etiam quoad ſuos Colonos, tom. 9. conſ. 60. num. 6.
An, & quatenus lædatur immunitas, & libertas Eccleſiaſtica in comprehenſione Colonorum Eccleſiæ, & Clericorum, ib. a num. 1.
An recedendum a decreto ſacrarum Congregationum, quæ ſæpius firmarunt, Colonos, & Cuſtodes Eccleſiaſticorum, damnum dantes in bonis laicorum cum animalibus eorumdem Eccleſiaſticorum, conveniendos eſſe coram Judice Eccleſiaſtico, tom. 1. conſ. 120. a n. 1.
Quid ſi damna fuerunt data propria culpa, malitia, & negligentia colonorum, cuſtodum, ib. n. 2. & indirectè inferatur præjudicium Eccleſiæ, aut Eccleſiaſticis, ib. n. 3.
Vel extaret conſuetudo contraria, ib. n. 4. & ſeqq.
Quid quoad perſonas colonorum, & cuſtodum, & quoad animalia, ib. n. 8. & ſeqq. ac n. 15. & 16.

COLOR.

Color habitus B. Virginis, tom. 4. conſ. 50. a n. 1.
Cæruleus, ib. n. 2.
Niger, ibid.
Eius ſignificatio, ib. n. 4.
Non mutatur in Deiparæ habitu, ib. & n. ſeqq.

COMITIA.

Quibus nominibus appellata, tom. 4. conſ. 97. n. 1.
Qui ad ea convocentur, ib.
Decreta in iis facta cenſentur facta a toto populo, ib. n. 2.
Omneſque obligant, ib.
Etiam Prælatos, ib.
Quinam intereſſentes egeant mandato, ib. n. 3.
In quibus rebus repræſentent totum Regnum, ib. n. 13.
Et an quoad Eccleſiaſticos, ib. n. 14. & ſeqq.
Et quoad res Eccleſiaſticas, ib. n. 1.

COMMEMORATIO, vid. *Miſſa*.

COMMENDA, vid. *Parochia*.

Commenda, cui eſt annexa cura animarum, non mutat ſtatum tom. 1. conſ. 86. n. 1. & 4.
Reputatur tanquam beneficium ſimplex, ib. n. 5.
Quid conferri poſſit, ib. n. 7.
Perpetua differt a regulari ordinis Monaſtici, ib. n. 26.
Quid ſi ſit de Garantia alterius Monaſterii, ib. n. 129.
An excuſet a reſidentia, ib. per totam, præcipuè n. 38.
Quando in ea ſit facienda mentio qualitatis curæ, tom. 1. conſ. 141. n. 5.
Per ipſam, quo pacto inducatur tacita diſpenſatio, ib. n. 7.
An habens beneficium in commendam perpetuam, poſſit ordinari ab Epiſcopo Diœceſis in qua dictum beneficium obtinet, tom. 3. conſ. 13. n. 7.
Et titulus canonicus, ib.
Quid de commenda temporali, ib.

COMMENDATARIUS, COMMENDATARII.

Commendatarius, qui habet curam animarum, quatenus teneatur ad ſacros ordines promoveri, tom. 1. conſ. 19. a n. 1.
Datariæ praxis hac de re, ib. n. 2.
Non tenetur ad perſonalem reſidentiam, ib. n. 3, conſ. 86. a num. 1.
Retinet jura veri titularis, ib.
Intrat in naturam ſubrogati, ib. n. 4.
Eſt immunis a concurſu, ib. n. 7.
Eſt capax alterius beneficii incompatibilis, ib.
Poteſt animarum curam per alium exercere, ib. n. 28.
Si illam exerceat eſt actus merè facultativus, ib. n. 20.
Reſpondetur objectionibus, ib. a n. 20. & a n. 34.
Sunt ordinarii in ſuo Prioratu, & Commenda, ib.
Poſſunt ſuam jutiſdictionem delegare, ib.
Eorum Vicarii, ſive Cappellani quo pacto ſubiiciantur Ordinariis, quoad exercitium curæ animarum, eorum commendis annexæ, ib. per totam.
An cura animarum poſſit actu, vel habitu penes eos exiſtere, ib. num. 15.
Eorum commendæ habent ſua ſepta, ib. n. 20.
Eorum Miniſtri, Procuratores, & familiares quando ſubjaceant juriſdictioni Ordinariorum, tom. 2. tota conſ. 22.
Quid de eorum colonis, aliiſque habitantibus in domibus commendæ, tom. 2. conſ. 23. per totam.
Quatenus poſſint approbare confeſſarios, to. 2. conſ. 26. n. 4.
An queant literas dimiſſorias concedere, ib. n. 25.
Quatenus requirat reſidentiam, to. 7. conſ. 4. n. 10.
Priores Commendarum Ordinis S. Benedicti quatenus non teneantur reſidere, ib. n. 13.
Quatenus Commendator dici poſſit Ordinarius exemptorum, tom. 7. conſ. 8. n. 8.
An & quatenus Commendatarii poſſint ab iis viſitari quibus eorum Eccleſias viſitare conceſſum eſt, tom. 7. conſ. 65. n. 1. & ſeqq.
Commendatarii perpetui habentur pro veris titularibus, ib.
An, & quatenus exempti ab Ordinariis, ib. n. 2. & ſeqq.
Monaſteria Regularium, an & quatenus concedi poſſint in commendam Clericis ſecularibus, tom. 8. conſ. 145. a n. 1. & ſeqq.
Commenda non mutat ſtatum beneficii, conſ. 77. n. 3.
Nec facit commendatarium Prælatum, ib.
Quid de commendis noſtri temporis, ib. n. 6.
Commendatarius Religioſus an, & quatenus diſponere poſſit de fructibus ſuæ Commendæ, tom. 10. conſ. 45. n. 8. & ſeqq.
Commenda qualis olim, qualis hodie, tom. 10. conſ. 156. n. 3.
Qualis etiam Commendatarius, ib.
An, habens unam Eccleſiam, poſſit ad tempus alteram commendare, & ſit nullius Eccleſiæ procurator, ib. n. 4.
Commendæ in Eccleſiis Curatis quomodo ante, ac poſt Concilium fieri ſolitæ, ib. n. 22.
Commendæ perpetuæ inducunt incompatibilitatem, ib.
Quomodo in eis deputandi ſint Vicarii, ib.
Epiſcopi in id authoritas contra Commendatarios, qui plura bene-

ficia imcompatibilia in commendam obtinent, ib.
Epiſcopus, habens conſuetudinem commendandi Parochiales Eccleſias perſonis idoneis ad nutum, non poteſt illas commendare obtinenti aliam, & ſi commendationes acceptet, eſt ipſo jure privatus utraque, ib. n. 40.

COMMENDATITIÆ.

Literæ commendatitiæ a quibus concedi poſſint, tom. 3. conſ. 8. num. 3.
A quibus concedendæ, tom. 3. conſ. 13. n. 13.
Quæ ſint, ib.
Ex quibus diſtinguantur a dimiſſoriis, ib.
Obtinens indultum a Sede Apoſtolica, ut promoveri poſſit ab Epiſcopo non ſuo, an poſſit eo uti, ſi non habeat commendatitias ſui Ordinarii, ib. n. 14.
Pœnæ contra aliter promotum, ib.
An id locum habeat in prima tonſura, ib.

COMMENDATORES.

Commendatores ordinum militarium, an poſſint retinere, & in carceres conjicere ſacerdotes ſæculares ad curam animarum a ſe deputatos cum approbatione Ordinarii in Eccleſiis parochialibus ſuorum ordinum ob cauſas ad dictam Curam pertinentes, tom. 1. conſ. 173. a n. 1.
An iis poſſit Epiſcopus demandare monitionem, ut tanquam excommunicati abſtineant, ib. n. 6.
A quonam eorum delicto ob dictas cauſas cognoſci debeant, ib. a num. 11.
Eorum juriſdictio contra quos locum habeat, ib. n. 3.

COMMENSALIS.

Commenſalis qui ſit, tom. 6. conſ. 98. n. 93.
Quid requiratur, ut aliquis ſit commenſalis, ib.

COMMISSARIUS, vid. *Nuncius*.

Commiſſarius Nuncii Apoſtolici non poteſt abſolvere a cenſuris, tom. 2. conſ. 59. n. 30.
An, & quatenus dandus ſit novus Commiſſarius ad conſtruendum novum proceſſum ſuper validitate electionis Provincialis, aliorumque Officialium, tom. 10. conſ. 61. a n. 1. & ſeqq.
Poſt rem judicatam non conceduntur amplius commiſſarii, ib. num. 3.

COMMISSIO, vid. *Cauſa*, *reſtitutio*.

Commiſſionis ſimplici enunciativæ quatenus ſtandum ſit, to. 1. conſ. 252. a n. 1.
Ex cauſarum commiſſione an probetur prima dignitas in Eccleſia, tom. 4. conſ. 36. n. 27. & ſeqq.
Cuinam fieri ſoleat a Pontifice, ib. n. 28.
Ejus commiſſio ſignata quid operetur, tom. 4. conſ. 68. a num. 2.
Quid requiratur, ut exequutioni demandetur, ib. n. 11.
Commiſſarii laici quatenus haberent facultatem in Clericos, adhuc tamen uti laici non poſſent illam in Clericos exercere, tom. 9. conſ. 60. n. 5.
Neque Fabrica S. Petri, neque Congregatio boni Regiminis deputat commiſſarios laicos in Eccleſiaſticos ob defectum characteris, ib.
Commiſſio Apoſtolica ordinario facta ſuper cognitione cauſarum, quæ erant de illius juriſdictione, non dicitur alterare juriſdictionem ordinariam, ſed ſolum excitare, ac ita, ut ille ſic procedens, non dicatur delegatus Apoſtolicus, tom. 9. conſ. 159. n. 17.

COMMUNICATIO, vid. *Privilegium*.

Communicatio privilegiorum quid importet, tom. 10. conſ. 1. & conſ. 12. n. 30.
Quatenus habeat vim legis ordinatæ ad æqualitatem, ib.
In quibus Regularibus locum habeat, ib.

COMMUNIO SACRA, vid. *Euchariſtia*.

COMMUNITATES.

Clericorum nihil habent diſcrepans ab honeſtate, tom. 1. conſ. 87. n. 23.
Communitates ſæculares, an teneantur taxam antiquam vectigalium obſervare, in favorem Clericorum initam, tom. 5. conſ. 46. a n. 1.
Communitas laicorum, an poſſit vendere paſcua communia in præjudicium Eccleſiarum, tom. 1. conſ. 71. a num. 1.

COMMUTATIO, vid. *Legatum*, *Congregationes*.

Commutatio fundationum collegiorum, aliarumque rerum ad pias cauſas eſt ex reſervatis Summo Pontifici, tom. 4. conſ. 146. num. 1.
In eis ultima voluntas teſtatorum, eſt omninò in ſpecie ſervanda, ib.
An id facere poſſint Legati a Latere, ib. num. 5. vel Collegium Cardinalium, ib.
Saltem in melius, ib. n. 5.
Quomodo id poſſit Summus Pontifex, ib. n. 4.
Et ſupremus Princeps, ib.
Quomodo fieri debeat, ib. & n. 12.
Sine cauſa an ſit valida, ib. & n. ſeqq.
Malè audit, ib. n. 13.
Quando propriè non dicatur commutatio voluntatis, tom. 9. conſ. 80. n. 1.
An pro augendo cultu divino fieri poſſit commutatio, ibid. & num. ſeqq.
Pro commutandis diſpoſitionibus, quæ cauſæ ſufficiant, ib. num. 7.

COMOEDIA.

De fœditate comœdiarum noſtri temporis, tom. 8. conſult. 153. a num. 11.
Deque earum actoribus, & inſpectoribus, ib. & n. ſeqq.
In hoc malum remedia, ib. & n. ſeqq.
Deque poteſtate Epiſcoporum illas, obſcœnoſque ludos prohibendi, ib.

COMPARATIVUM.

Supponit exiſtentiam poſitivi, tom. 1. conſ. 1. n. 19.
Comparativum antiquius diſponit poſitivum in eadem ſpecie, tom. 10. conſ. 38. n. 13.
Non tollitur comparativum, ſi non relinquatur in diſpoſitivo poſitivum, ib.

COMPARENS.

Præventus a ſolo dicto ſocii criminis, in quo obiit abſque tamen purgatione maculæ, an gaudeat privilegio ſponte comparentis in cauſa ſpectante ad S. Officium, non tamen in materia fidei, tom. 8. conſ. 96. a n. 1.
Quatenus quis habeatur pro ſponte comparente, ib. nu. 1.
Privilegium ſponte comparentium quibus concedatur, ibid. num. 2. & 3.
De reo ſponte comparente, & nullo indicio prævento, tom. 3. conſ. 30. n. 3. ac ſeqq.

COMPLICES.

Laici in delicto cum Clericis commiſſo poſſunt puniri a Judice Eccleſiaſtico, tom. 1. conſ. 484. n. 1.

COMPREHENSIO, vid. *Lex*.

Comprehenſio legis quando locum habeat, tom. 1. conſ. 148. num. 8.
Etiam in pœnalibus, ib. n. 19. & 30.

COMPROMISSUM, vid. *Laicus*.

Compromiſſum in electione, ut ſit validum, quid præcipuè requiratur, tom. 1. tota conſ. 100.
Inter Clericos an fieri poſſit in laicum, tom. 1. conſ. 45. n. 3.
An in compromiſſo, atque laudo in materia proceſſionum, inter Parochos, & Regulares, ſive ſodalitates laicorum, requiratur authoritas ſuperiorum, tom. 3. conſ. 46. n. 1. & ſeqq.
Quid ſi laudum ipſum fuerit unanimiter mutua ſtipulatione acceptum, ib. n. 2.
Quando habeat vim rei judicatæ, ib.
Dicaturque cum effectu tranſactio, ib.
Tenor laudi attendendus, ib.
Ejus obſervatio ex quibus approbetur, ib. n. 5.
Factum bona fide ſuper re dubia, quomodo obliget, ibid. & num. 6.
Quæ cauſa ſufficiat pro valore compromiſſi, ib. n.
Quomodo conſtare debeat, tom. 4. conſ. 84. n. 2.
Quid ſi contineat præjudicium Eccleſiæ, ib.
Et fuerit obſervatum triginta, vel quadraginta annis, ibid. num. 4.
Quando dicatur compromiſſum mixtum cum ſcrutinio, tom. 10 conſ. 60. n. 6.
An, & quatenus de rebus Eccleſiæ, etiam regularis fieri poſſit compromiſſum, ac eligi in arbitrum Princeps ſæcularis, tom. 10. conſ. 85. a n. 1.
Et an hujuſmodi compromiſſum, & laudum inde ſequutum ſit approbandum, ac ſuſtineri valeat, ib.
Eccleſiaſtici quatenus de rebus propriis compromittere poſſint in laicum, ib. n.
Quid de rebus Eccleſiæ, vel ſpiritualibus, ib.
Laicus non poteſt eſſe arbiter inter laicum actorem, & Clericum reum in quocumque poſſeſſorio, ib.
Idque ſive agatur actione perſonali, ſive reali, ib.
Quid de rebus temporalibus Eccleſiæ, ib. n. 2.
De laico arbitratore, ib. & n. 8.
Quid de Regularibus, Confraternitatibus, aliiſque, qui ſubjiciuntur Conſtitutionibus Apoſtolicis, ib. n. 8.
Quid ſi eligatur in arbitrum Princeps habens juriſdictionem in loco, ib. n. 4.
De rebus ſpiritualibus in laicum compromitti non poteſt, ib. num. 5. & ſeqq.
Laicus non poteſt eſſe arbiter in cauſa ſpirituali ſicut non poteſt eſſe delegatus, niſi delegatio ei fieret a Pontifice, ib. num. 7.
Nec poteſt in talibus eſſe Judex, etiam in cauſa reconventionis, ibid.

CONCEPTIO.

Conſtitutionis Alexandri VII. pro Conceptione Deiparæ obſervatio, tom. 8. conſ. 75. a num. 1.

CONCESSIO, vid. *Facultas*.

Conceſſio unius quatenus cenſeatur extendi ad omnia, ſine quibus, fruſtra illud concederetur, tom. 1. conſ. 193. n. 5. & ſeqq.
Conceſſio per modum privilegii, quomodo accipienda tom. 2. conſ. 6. num. 2.
In exorbitante non expreſſum cenſetur excluſum, tom. 2. conſ. 34. num. 23.
In generali conceſſione quæ veniant, tom. 6. conſultat. 98. num. 79.
Quando ceſſet, ib. num. 114.
In conceſſione generali, quæ comprehendantur, to. 10. conſ. 117. n. 142. & ſeqq.

CON-

CONCILIUM, vid. *Appellatio*, *Pontifex*, *Hæreticus*.
Concilium Diœceſanum non poteſt concedere leges contrarias juri communi, tom. 1. conſ. 423. n. 1.
Concilium Tridentinum ad quem pertineat declarare, tom. 1. conſ. 1. n. 50. & ſeqq. & conſ. 82. n. 12.
Quodlibet ejus caput an habeat decretum irritans, tom. 1. conſ. 137. n. 5. & tom. 4. conſ. 3. n. 12.
Dat formam Matrimoniis, tom. 1. conſult. 151. num. 20. & 21.
Ejus forma an poſſit per æquipollens adimpleri, ibid. n. 20.
Ejus publicatio, quo pacto facienda, ibid. n. 25.
Mos olim in Conciliis ſervatus circa Romani Pontificis literas, tom. 2. conſ. 56. n. 18.
Ut derogetur Conciliis, debet fieri eorum expreſſamentio, tom. 4. conſ. 3. n. 4. & conſ. 211. n. 18.
In Materia Sacrorum Rituum non attenditur diſpoſitio Concilii Provincialis, tom. 4. conſ. 23. n. 8.
Quinam locus nobilior in Conciliis, tom. 4. conſ. 36. n. 2.
Decreta Concilii provincialis confirmata a Summo Pontifice non indigent correctione, tom. 6. conſ. 89. n. 1.
An eis poſſit derogare Viſitator Apoſtolicus, ib. a n. 1.
Facultas data Patribus Concilii Generalis eligendi locum Concilii, an intelligatur de prima electione, tom. 10. conſ. 65. n. 4.
De indictione Sacrorum Conciliorum, eorumque ritus uſus, quam vetuſtus, tom. 10. conſ. 147. n. 1. & ſeqq.
Cur dicatur generale, ib. n. 2.
Eorum neceſſitas, ib.
Summi Pontificis abſque Concilio poteſtas, ibid. num. 2. & ſeqq.
Cur dicantur œcumenica, ib. n. 2.
De nomine Concilii, ib. n. 3.
A quo congregandum, ib. n. 6. ac ſeqq.
Ex quibus Concilium eſſe legitimum dignoſcatur, ib. num. 4. & ſeqq.
Quam authoritatem habeat, ib. n. 6.
Ejus cauſæ, ib. a n. 3.
Verba in nomine Chriſti variè expoſita in Congregatione Concilii, ib. n. 9.
Cur aſſumptus ad Pontificatum mutet ſuum nomen, dicaturque Pontifex Maximus, ib. n. 10. ac ſeqq.
An poſſit errare, ib. n. 11.
Ejus poteſtas, Sede vacante, apud quem reſideat, ibidem num. 12.
Ejus poteſtas, an etiam ſit temporalis, ib. n. 13.
Pontifex dignatur etiam nomine Epiſcopi, ib. n. 14.
Et quomodo ab Epiſcopo differat, ib. n. 15.
Quorſum hæc poteſtas, ib.
Ea quàm latè pateat, ib.
Ratio convocandi Concilium, ib. n. 17.
Cur Papa ſe appellet Epiſcopum, ib. n. 14.
Cur etiam vocetur ſervus ſervorum, ib. n. 16.
Cauſa finalis Conciliorum, ib. n. 17.
An exquiri debeant Principum ſententiæ, ib. n. 18.
Loci Concilii electio ad quem pertineat, ibidem num. 19. & 20.
Cauſa finalis Concilii, ib. n. 21.
Cauſa dilationis, ib. n. 22.
Quare Pontifices ad Concilia non accedant, ibid. num. 23. & ſeqq.
Diem Concilio indicere, ad quem pertineat, ib. n. 27.
Cur Pontifex poſt invocationem Sanctiſſimæ Trinitatis invocet Sanctos Apoſtolos Petrum, & Paulum, ib. n. 18.
An neceſſarius aſſenſus Cardinalium, ib. n. 19. & ſeqq.
Quinam, & quibus ex locis ad Concilium generale teneantur accedere, & quibus pœnis, & an perſonaliter, ibid. n. 35. ac ſeqq.
Quid ſi quis venerit poſt inceptum Concilium, ib. n. 39.
An literæ miſſæ ad Concilium faciant ſuffragium, ibidem num. 38.
Quidvè de aliis impeditis, ib.
Quomodo Concilium generale dicatur eſſe majoris authoritatis, ib. n. 40.
Quænam admonitio ſufficiat, & arctet vocatos ad Concilium, ib.
Quid ſi dies Concilii non apponatur, ib. n. 22.
Quid ſi conſtiterit, quod monitio non malitiosè quis procuraverit ad ſe pervenire, ib. n. 42. & ſeqq.
Obſervationes in indictionem Sacri Concilii Tridentini ibid.
Romani Pontificis dignitas ad gubernandum Eccleſiam etiam Congregatam in Concilium, ib. n. 44.
Quid de ejus poteſtate ſupra laicos, ib. n. 45.
Supra Sacras perſonas, ib. n. 46. & ſeq.
Quid de Epiſcopis, etiam in Concilio adunatis, ib.
Romani Pontificis eſt, aliorumve Antiſtitum, etiam in Concilium Oecumenicum congregatorum judicia firmare, quantumvis legitimè congregata, & adſint Legati ipſius Pontificis, ib.
De inſtructionibus datis Legatis a Pontifice, ib.
Quomodo obſervandæ, ib.
An poſſit Pontifex ſuis Legatis communicare privilegium perſonale ſuæ in fide indefectibilitatis, ib.
Alia plura, ib.
De Pontificis Romani Primatu, ib. n. 47.
De Epiſcopis collectivè, etiam in Concilium adunatis, ib. num. 48.
Pontifex eſt ſupra quamcumque Epiſcoporum collectionem, ib. n. 49.
Romani Pontificis eſt aliorum Antiſtitum, etiam in Conciliis adunatorum, judicia, alioqui non raro vacillatura, firmare, ib. n. 50.
Cur neceſſaria Conciliis Summi Pontificis confirmatio ibid. num. 51.
An, & quatenus Legati Summi Pontificis in Conciliis errare poſſint, ib. n. 52.
Ipſa Concilia etiam generalia, hanc ſuam ex ſcriptis defectibilitatem, & confirmationis Pontificiæ neceſſitatem profeſſa ſunt, ib. n. 53.
Conciliorum propoſita, t. 10. conſ. 148. n. 1.
Quidquid a Concilio manat, Romanæ Eccleſiæ authoritate fit, & roboratur conſ. 155. n. 3.
Definita a Pontificibus, & Conciliis generalibus in duplici conſtituuntur differentia, ib.
Quod robur habeant in Conciliis decretum irritans, tom. 10. conſ. 155. n. 9.
An non obſtantibus Concilii Tridentini aliquibus decretis, neceſſaria ſit ſpecialis derogatio in quocumque decreto, ubi Concilio eſſet derogandum, ib. n. 9.
Concilium Tridentinum qua parte derogat diſpenſationibus, an cenſeatur derogaſſe diſpenſationibus poſt Concilium a Papa emanatis, etiamſi tales diſpenſationes ſpeciálem non habeant derogationem, ib. n. 9.
CONCIONATOR, vid. *Prædicator*, *Titulus*.
CONCLAVE, ſive *Comitium Pontificium*,
De conclavi Cardinalium, t. 8. conſ. 9. a n. 1.
Tempus ingrediendi conclave, ib. n. 1. & 2.
Pœnæ non ingredientis in tempore, ib. n. 3.
De electione facta ante tempus ſtatutum, ib. n. 4.
De aditu ad illud, ib. n. 5.
De loquutione, ib. & n. 11.
Miſſione nuncii, ib.
Scripturæ, ib. a n. 10.
Pœna in tranſgreſſores, ib. & n. 7. ac 8.
Quis poſſit ſuper hac prohibitione diſpenſare, ibid. n. 6. & ſeqq.
Quid de colloquentibus palam cum Cardinalibus, ib. n. 9.
Diligentia Prælati ad cuſtodiam conclavis deputati, ibidem num. 12.
In eum pœna, ib.
Quæ colloquutiones, & ſcripta prohibeantur, ib. num. 13. & 16.
An in eis detur parvitas materiæ, ib. n. 14.
Quid ſi Cardinalis in Rota audiat aliquem cum ſe loquentem, ipſo tamen nihil reſpondente, vel contra, ibidem num. 15.
An ſummus Pœnitentiarius abſolvere poſſit ab hujuſmodi pœnis, ib. n. 16.
Locus conclavis olim clauſus, ib. n. 19.
Ubi fieri debeat, ib.
De hac re oratio Cardinalis Milini, ib.
CONCORDATA, vid. *Contractus*.
Concordatorum virtus, tom. 10. conſ. 130. n. 16.
Quomodo ſervata, ib. n. 18.
Probat obſervatio, an & in quantum accepta fuerint, ib. num. 19. & ſeqq.
Caſus exceptus in concordatis, ib. n. 20.
CONCORDIA, vid. *Tranſactio*.
Quid ea ſit, tom. 1. conſ. 102. num. 2.
Quomodo differat a pace, ib.
Quæ concordiæ circa beneficia revocatæ, tom. 3. conſ. 30. num. 3.
Quæ circa præcedentias, tom. 3. conſ. 63. n. 2.
Concordia jurata an ſub generali conſuetudinum derogatione præſumatur abrogata, tom. 4. conſ. 26. num. 11. & ſeqq.
Abſque ſpeciali mandato in Procuratore eſt irrita, ibidem num. 12.
Non poteſt plus operari, quàm conſuetudo, ib.
An inter Eccleſiaſticos liget ſucceſſores, tom. 4. conſ. 27 num. 9.
Quid in materia præeminentiarum, ib. n. 4.
Super præeminentiis an liget ſucceſſores, tom. 5. conſ. 12. num. 83.
Per quodcumque reſcriptum Principis nunquam cenſetur derogatum concordiæ, niſi de ea fiat ſpecialis mentio, ibid.
Quatenus liceat a concordatis recedere, tom. 5. conſ. 46. n. 14. & 19. ac ſeqq.
Quando non obliget, ib. n. 21.
An, & quatenus afficiat ſucceſſores, ib. & n. 24.
Quænam concordiæ ſublatæ ſint a Concilio Tridentino, t. 9. conſ. 129. a n. 1. & n. 37.
Quænam dicantur concordiæ confirmatæ ex certa ſcientia, & cum cognitione, ib. n. 6. & ſeqq.
Quænam concordiæ obligent ſuos authores, ib. n. 38.
Ut reſcindatur concordia, quæ leſio requiratur, t. 9. conſ. 149. n. 3. & ſeqq.
Concordia ex quibus præſumatur utilis, ib. n. 4.

CONCUBINA, CONCUBINATUS, vid. *Princeps*, *Præventio*.

An concubinæ Clericorum ſint exemptæ a juriſdictione fori laicalis, tom. 9. conſ. 1. a n. 9.
Quando puniri poſſint a Judice ſæculari, ib.
Sunt de familia clericorum, ib.
Delinquunt in perſonam Eccleſiæ, ib.
Quid de concubina clerici, in ſacris conſtituti, ib.
Concubina clerici committit ſacrilegium, ib.
Cur in eam poſſit procedere tàm Judex Eccleſiaſticus, quàm ſæcularis, ib. §. Alii
In hac re diſtinctio, ib. n. 10.
Non ligatur ſtatutis fori ſæcularis, ib. n. 1.
Quis ſit Judex competens contra concubinas clericorum in delictis per eas commiſſis cum laicis, ib. n. 12. & in cauſis civilibus ipſarum, ib.
Contra concubinas etiam laicorum, non obſtante præventione Judicis ſæcularis, ſolus Epiſcopus poteſt procedere ad pœnam excommunicationis, ib. n. 12. De concubinatu, tom. 9. tota conſ. 139.
Quid ille ſit, ib. n. 1. & ſeqq.
Quæ ſit concubina, ib. n. 10. & ſeqq.
Concubinatus an olim, & quatenus permiſſus, ib. num. 12. & ſeqq.
Quo jure damnetur, ib. a n. 8.
Quinam ſit concubinarius publicus, quinam privatus, ib. n. 20. & 36.
Ejus Judex, ib. n. 84. & ſeqq.
Quomodo probetur concubinatus, ib. n. 20. & ſeqq. Pœnæ in concubinarios, ib. n. 80.
Aliæ, ib.
Concubinatus quomodo apud antiquos habebatur, ib. n. 1.
Quæ pellex, ib.
Qui concubinatus improbatur, ib.
Cur permiſſus jure pandectarum, ib.
Non tamen per omnia probatus, ib.
In quibus permiſſus, ib. n. 2.
Quid de ingenua honeſtiore, ib. n. 3.
Apud Hebræos quæ mulieres dictæ ſunt concubinæ, ibid. num. 4.
Inter Uxorem, & concubinam quæ dabatur differentia, ib. n. 5. ac 6.
Concubinatus ante Evangelium frequentiſſimus, ib. n. 7.
Inter Chriſtianos illicitus, ac prohibitus, ib. n. 8.
Quomodo accipiendus concubinatus permiſſus in quibuſdam Patrum decretis, ib. n. 9.
Antiqui canones quam mulierem appellabant concubinam, ib. n. 10.
Quatenus filii ſuſcepti ex concubina poſſint ſuccedere, ibid. n. 14. ac 15. & 18.
Quæ requirantur, ut filius dicatur ſuſceptus ex concubina, ibid.
Concubinatus tàm in maritatis, quàm in ſolutis interdictus eſt in utroque foro, ib. n. 16.
De jure canonico eſt improbata quæcumque carnalis conjunctio, præter conjugalem, ib. n. 17.
An poſſint parentes filio ex concubina ſuſcepto, legitimis non extantibus, relinquere, vel dare omnia bona ſua jure primogenituræ, ib. n. 19.
Quot modis quis dici poſſit concubinarius publicus, ibidem num. 20.
Dici poteſt per confeſſionem in jure factam, ib.
Quod locum habet ſive confeſſio facta ſit in judicio plenario, ſive in ſummario, ib.
Item ſive confeſſio facta ſit principaliter ſuper concubinatu, ſive incidenter, & quo pacto, ib. n. 21.
Ac etiamſi confeſſio facta ſit in judicio nullo, ib. n. 23.
Quid in confeſſione dubia, & obſcura, ib. n. 24.
Vel quando confeſſio impugnatur, tanquam erronea, vel ex alio capite petitur revocari, ib. n. 25.
Quidve in confeſſione coacte, ac metu tormentorum facta, ib. n. 26.
Et in confeſſione facta parte abſente, ib. n. 27.
Et quando confeſſio facta eſt in judicio nullo defectu juriſdictionis, ib. n. 28.
De confeſſione concubinatus facta a clerico coram Judice laico, ib. n. 29.
Quid agendum quando confeſſio eſt facta coram Judice, cujus juriſdictio poteſt prorogari, ib.
Concubinarius publicus dicitur ille, qui eſt condemnatus de concubinatu per ſententiam, ib. n. 26.
Quid ſi ſententia ſit lata ex probationibus ſummariis, ibid. num. 37.
Quidve in ſententia interloquutoria, ib. n. 38.
Aut in ſententia præcepti facti, ſummaria cognitione præcedente, ib. n. 39.
Aut ſi ſententia non ſit publicata. ib. n. 40.
Aut ſi ſententia non tranſiverit in judicatum, ib. n. 41.
Quid de ſententia contumaciali, ib. a n. 42. & ſeq.
Sententia contumacialis eſt revocabilis reſpectu criminis, ib. num. 44.
Quid reſpectu bonorum, ib.
Ex legitimis probationibus inducitur notorius concubinatus ib. num. 48.
Idque ſive probationes factæ ſint per viam actionis, ſive per viam exceptionis, ibid. num. 49.
Ex rei evidentia, ib. n. 50.
Qui concubinarius dicatur ex rei evidentia, ib. n. 51.
Per præſumptionem etiam dicitur concubinarius publicus, ib. n. 52.
Et quomodo, ib.
An per ſuſceptionem filiorum probetur concubinatus, ibid. n. 53. & ſeqq.
Quas probationes requirant ſacri Canones in probatione concubinatus, ib. n. 54.
Quis dicatur concubinarius occultus, ib. n. 58.
An deprehenſus in actu venereo dicatur ex hoc ſolo contra ipſum probari concubinatum, ibid. num. 59. & an ex hac deprehenſione ſit probatus actus carnalis, ibidem num. 60.
Diſpoſitio loquens de concubinario, de quo concubinario intelligatur, ib. n. 61. ac ſeq.
Lex imponens pœnam concubinæ, an habeat locum in concubina nupta, ib. n. 64.
Statutum loquens de concubina, num habeat locum in concubina clericorum, ib. n. 65.
Quomodo probetur concubinatus, ut proles inde ſuſcepta, dicatur ſucceſſibilis, ib. n. 66. & ſeqq.
Quomodo, ut inde ſequi poſſit condemnatio ad pœnam concubinatus, ib.
In probatione concubinatus quæ conjecturæ, ac indicia admittantur, ib. n. 71.
An probetur per ſolam famam, ib. n. 72.
Modus probandi concubinatus quotuplex, ib. n. 75.
Quatenus probetur per teſtes, ib. n. 77.
Ad probandum concubinatum, ut contra concubinarios procedi poſſit, quæ requirantur, ib. n. 78. & ſeqq.
De pœnis, quibus afficiuntur laici concubinarii, ib. n. 80. & ſeqq.
Laicus concubinarius poteſt cogi ad inſtantiam uxoris, ut concubinam dimittat, ib.
Item uxor cogere poteſt contra concubinam mariti, ut a viri conſuetudine abſtineat, ib.
Et contra maritum, ut cogatur ad ſecum cohabitandum, ibid.
Uxore non agente, poteſt laicus concubinarius cogi Judicis officio, etiam criminaliter agendo, ib. n. 82.
Etiam contra illos, qui habent privilegium, quod ipſorum crimina non poſſint puniri, niſi parte inſtante, ib.
Item poteſt cogere ad cavendum de eam amplius non repetendo, ib. n. 83.
Concubinatus punitio a quo originem habuit, ib. n. 84.
An hoc crimen ſit merè Eccleſiaſticum, ib. & ſeqq.
An reverà concubinatus ſit prohibitus a jure civili, ib. n. 85. & ſeq.
An ſit mixti fori, ib. n. 87.
Poteſt ordinarius punire concubinarios pœna pecuniaria, carceris, exilii, vel hujuſmodi alia, ib. n. 88.
An Judex ſæcularis requiſitus ab Eccleſiaſtico, & negans impertiri ſuum brachium, poſſit compelli ſub pœna excommunicationis, ib. n. 89.
Pœnæ exequutio an ſuſpendi poſſit per appellationem, ibid. num. 90.
Et an requiratur monitio ad puniendum concubinarium notorium, ib. n. 91.
Quid de Clerico notorio concubinario, ib. n. 92.
Poteſt laicus concubinarius cogi ad relinquendam concubinam ſub pœna excommunicationis, ib. n. 93.
Quid ſi, neglectis cenſuris, ſteterit in concubinatu per annum, ib.
An ordinarius procedendo contra laicum concubinarium, teneatur præcisè procedere ad formam S. Concilii Tridentini, ib. n. 94 & 99.
An ſoli Epiſcopi poſſint hoc modo procedere, ib. num. 95. & 103.
Qualis debeat eſſe trina monitio requiſita per Concilium, ib. n. 96. & 104.
Qualis debeat eſſe annus infordeſcentiæ in cenſuris, ad effectum ut ordinarius poſſit procedere ad alias pœnas, ib. n. 97. & 108.
An ſub decreto Tridentini includantur etiam Magnates ita, ut contra eos ſit procedendum, ſervata forma Concilii, ib. n. 98. & n. 112. & ſeqq.
Quomodo Epiſcopi cum Magnatibus hac in re agere debeant, ib. n. 115. & ſeqq.
Contra fœminas concubinas an procedendum per cenſuras. ib. n. 118.
In quibus caſibus pro crimine concubinatus conſuevit Eccleſia procedere ad pœnam excommunicationis contra mulieres, ib. n. 119.
Quid primum agere debeat Judex in hac materia, ibidem num. 120.
Licet uxori petere divortium ex cauſa concubinatus, vel adulterii, non ſecus ac licet marito, ib. n. 121. & ſeq.
Poteſt uxor ex cauſa concubinatus recedere a domo mariti, nec teneatur ad eum reverti, niſi expulſa concubina, ib. n. 124.
Quibus pœnis afficiatur Clericus concubinarius, ib. n. 127. & ſeqq.

An

An diſpoſitio Concilii Tridentini loquens de concubinariis, debeat intelligi tantùm de publicis, ibidem numer. 130. & ſeqq.
An omnes pœnæ impoſitæ a Concilio, ſint ab ordinario copulativè imponendæ, ib. n. 135. & ſeqq.
De quibus Clericis intelligenda ſit diſpoſitio Sacr. Concilii, ib. n. 137. & ſeqq.
An Regulares comprehendantur ſub decreto Tridentini, ib. n. 145. & ſeqq.
Quid de Equitibus Hieroſolymitanis, ibid. num. 154. ac ſeqq.
A quo monendi, ib. n. 158.
Quidve de militibus S. Jacobi de Spata, ib. n. 159.
Quatenus Concubinarius ſit itetum monendus, ib. n. 160.
Quid operetur ſuſpenſio in Clerico propter concubinatum, ib. n. 161.
Quidve ſi poſt ſuſpenſionem Clericus reſipiſcat, ib. n. 162.
An ſuſpenſio operetur ſuum effectum etiam in fructibus beneficii, ad cujus titulum concubinarius eſt ordinatus, ib. num. 163.
Quid ſi ante ſuſpenſionem fructus eſſent aſſignati creditoribus, ib. n. 264.
Clericus concubinarius, ſive publicus ſit, ſive occultus, quoad ſe, eſt ſuſpenſus ipſo jure ab officii exequutione, ib. num. 165.
Clericus concubinarius occultus, licèt ſit ſuſpenſus quo ad ſe, non eſt tamen ſuſpenſus quoad alios, ib. n. 166.
Clericus concubinarius occultus, probato concubinatu, poteſt per Judicem ab officio ſuſpendi, ib. n. 167.
An Clericus concubinarius publicus ſit ab officio ipſo jure ſuſpenſus, ib. n. 168. & ſeq.
An, ſi talis concubinarius celebret, efficiatur irregularis, ib. num. 186.
An, & quatenus a Clericis, atque presbyteris fornicariis liceat fidelibus divina myſteria audiri, ib. n. 187.
A quo concubinario divina officia audiri, & Sacramenta percipi nequeant, ib. n. 189.
Cur id fidelibus interdicatur, ib. n. 190.
An, & quatenus peccet mortaliter, qui notorium concubinarium invitat ad celebrandum, aut Sacramenta miniſtrandum, ib. n. 191.
Quid in caſu neceſſitatis, ib. 192.
Quidve de audiente divina officia, ſive accipiente Sacramenta a notorio concubinario, ib. n. 193.
Notorius concubinarius non eſt admittendus in presbyterio ad canendum divina officia, ib. n. 194.
Quatenus audientes divina, vel percipientes Sacramenta a notorio concubinario non excuſentur a peccato lethali, ib. n. 195.
Quatenus parochiani poſſint recedere a concubinariis notoriis, eoſque vitare, tàm in auditione divinorum officiorum, quàm in ſuſceptione Sacramentorum, non petita licentia ſuperioris, ib. n. 196.
Quid vigor extravagantis *Ad evitanda*, ib. n. 197.
An, & quatenus concubina Clerici, ſit de foro Eccleſiaſtico, ib. n. 198.
Quid de donatis, vel relictis a Clerico concubinæ, an ſcilicet applicentur fiſco Eccleſiæ, anve fiſco Principis ſæcularis, ib. n. 199. & ſeqq.
Tenetur Clericus alere filios ex concubina, ib. n. 203.
An poſſit licitè ſimul habitare Clericus, & concubina, etiamſi ad ſenectam ætatem pervenerint, & ad copulam amplius idonei non ſint, ib. n. 217. & ſeqq.
Quid ſi concubinatus eſſet occultus, & per mulieris ſeparationem proderetur, ib. n. 221.
Donatio, vel legatum factum concubinæ a milite armatæ militiæ, an valeat, ib. n. 222. & 224.
Pro foro conſcientiæ an valeat Clerici donatio, vel legatum factum concubinæ, poſſitque morte, etiam re tradita, confirmari juramento, aut renunciatione, ib. n. 223.
An id procedat in quocumque concubinario, etiam non Clerico, nec milite, ib. n. 225.
Quid in militibus noſtri temporis, ib. n. 226.
An prohibeatur datio, eleemoſynæ cauſa, ib. n. 227.
Concubinarii tàm clerici, quàm laici morientes in peccato notorii concubinatus, privantur Eccleſiaſtica ſepultura, ib. num. 228.
Quid ſi moriens ediderit ſigna pœnitentiæ, ib. n. 229.
Concubina, ut dici poſſit emendata, quid requiratur, ibid. n. 230. & ſeqq.
Crimen concubinatus quam deteſtabile in Clericis, ibidem num. 235.
Acrius puniendi qui ſunt in ſacris, ib. n. 236.
Quomodo in hac re poterit procedere Epiſcopus, ib.
An pœna, de qua in decreto Tridentini de Clericis concubinariis, habeat locum, ſi Clericus primò deliquerit, dummodo præcedant edicta Epiſcopalia ordinaria, ib. n. 237.
Monitio ex eodem decreto non ſolùm tempore viſitationis, ſed aliis quoque temporibus fieri poſſunt, ib. 238.
Quos fructus, ac proventus beneficiorum Clerici concubinarii amittant, ib. n. 239.
Si quis canonicatum renunciet, vel permutet talis pœna an tranſeat ad ſucceſſorem, ib.
Obventionum nomine non veniunt diſtributiones quotidianæ, ib.
Qua pœna puniri poterit Clericus primæ tonſuræ, habens beneficium ſimplex, qui decem, vel duodecim vicibus mulierem inhoneſtæ vitæ, ſemel autem publicam meretricem ſecretò carnaliter cognoverit, ib.
An, & quæ appellatio ſuſpendat exequutionem hujuſmodi pœnarum, ib. n. 242.
Quomodo procedendum contra clericos beneficia Eccleſiaſtica, aut penſiones non habentes, ib. n. 241. & ſeqq.
Vigore Concilii Tridentini Epiſcopus poteſt procedere in crimine adulterii, etiam contra laicos, & contra concubinarios tàm ſolutos, quàm uxuratos cujuſcumque ſtatus, conditionis, &c. ib. n. 242. & quatenus, ib.
Quid de eo qui cum diverſis concubinis ſucceſſivo tempore fuerit comprehenſus, ib. n. 143.
An ſtante forma decreti Sacri Concilii, ac probato concubinatu, poſſit Judex Eccleſiaſticus in prima, ſecunda, vel tertia monitione, & in unaquaque earum laicum concubinarium punire aliqua pœna pecuniaria, piis locis, vel apparitoribus applicanda, ib. n. 244.
Decreto Tridentini non tolluntur aliæ pœnæ a jure communi, vel Statutis ſynodalibus contra concubinarios afflictæ, ib. n. 245.
Trina monitio contra concubinarios quando ſit neceſſaria, ib. n. 246.
Ubi eſt conſuetudo, quod contra concubinarios procedatur, ſub certo modo, & certa pœna, poteſt ſic procedi, non obſtante decreto Tridentini, ib. n. 247.
Quomodo ab Ordinariis procedendum contra concubinarios, ib. n. 248.
Decretum Tridentinum non procedit in ſimplici incontinentia, ſed in concubinatu, ib. n. 249.
Ut habeat locum decretum Tridentini requiritur, quod Clericus ſecundò delinquat, & ſpecialiter moneatur, ibidem num. 250.
Si concubinarius, qui fuit mulctatus tertia parte fructuum, dimiſerit poſtea beneficium, vel eo fuerit privatus, novus proviſus de hac mulcta nihil lucrabitur, ib. n. 251.
Quando tertia pars fructuum ob concubinatum fuerit applicata, ſi condemnati beneficia dimittant, pœna non tranſit ad ſucceſſores, ib. n. 252.
Si Clericus modò cum una, modò cum alia deprehendatur, poteſt Epiſcopus contra eum uti decreto Tridentini, ibid. num. 255.
Trina monitio contra Clericum concubinarium fieri poteſt omnibus temporibus, & contra eum procedi poteſt omnibus modis, ib. n. 256.
Suſpenſi vigore hujus decreti ab adminiſtratione ſuorum beneficiorum non poſſunt intereſſe choro, & ſic privantur diſtributionibus quotidianis, ib. n. 257.
Appellatio interpoſita a Sententia lata juxtà formam Tridentini non ſuſpendit exequutionem, nec antè, neque poſt, neque ullo caſu, ib. n. 258.
An ſemper decretum Tridentini Concilii ſit ſervandum, & an obtineat in caſu accuſationis, & notorii, ac in judicio probati criminis, ib. 259. & ſeqq.
Ordinarius vigore Concilii procedere poteſt contrà concubinarios per cenſuras, & per alias pœnas Eccleſiaſticas, & arbitrarias, ib. n. 260.
Ut ordinarius procedat contra concubinarios non per cenſuras, ſed illis infligendo alias pœnas pecuniarias, & arbitrarias, quid ſufficiat, ib. n. 261.
Quando Judex laicus requiſitus non poterit ſe excuſare ad præſtandum auxilium, & in caſu renitentiæ poterit ab ordinario excommunicari, ib. n. 262.

CONCUBINARIUS.

Quomodo contra concubinarios procedendum, tom. 3. conſ. 38. n. 4.
An ſit mixti fori, & a quo Judice puniri poſſit, tom. 5. conſ. 2. n. 43.

CONCURSUS, vid. *Examen*, *Clericus*, *Eccleſia*, *Parochia*, *Manſionarius*, *Juſpatronatus*, *Beneficium*, *Examinatores*, *Unio*.

Concurſus parochialis forma in quibus conſiſtat, tom. 1. conſ. 1. a n. 3.
Qui contra illam opponere poſſit nullitatem, ib. n. 6.
Non irritatur, ſi ad eum deſcriptus non venerit, ib. n. 7.
Eſt inductus favore Eccleſiæ, ib. n. 8.
Ejus cauſa finalis a Sacro Concilio Tridentino expreſſa, ibid. num. 11.
Quatenus ei ſatisfiat, ib.
An in eo poſſit omitti, vel contemni minus dignus, ibidem num. 12.
Vel non naturalis Regni, aut loci, ib.
Quid tantùm de ejus forma eſſe cenſeatur, ib. n. 25.
Requiritur pro forma in proviſione parochialis, ib. n. 28.
Quomodo vitietur, ib. n. 35.
Quo item modo renunciari poſſit, ib. n. 40.
Ejus forma eſt præciſa, non ad effectum, ib. n. 36.
Quam ob cauſam inductus, ib. & n. 40.
Reſpicit favorem publicum, ib.
Debet omnes admittere, donec conſtet, non eſſe admittendos, ib. n. 42.
Contra jus nullitatem quis dicere poſſit, ib. n. 43.
Debet fieri coram examinatoribus, qui præſtiterant juramen-

mentum, tom. 1. conſ. 13. num. 3.
Quid in eo conſiderandum, tota conſ. 118. n. 1.
Magis literatus an præferendus alii, cujus mores ſunt noti, ib. n. 2.
Licet præferre illum, qui eſt de gremio Cleri, ib. n. 3.
Qui præferendus, ib. n. 5.
An licitè poſſit omitti dignior, ib. n. 6.
Electio minus digni, an valida in foro externo, ib.
Quomodo ſuſtineatur, ib.
Ordinarii judicio an, & quatenus hac in reſtandum ſit, ib. num. 7. & 12. ac ſeqq. Vel ab eo appellandum, ibidem num. 18.
Excluſus, ut obtineat, quid docere debeat, ib. n. 8.
Originarius minus dignus præferendus alienigenæ digniori, ib. n. 9.
Familiaritas Ordinarii an obſtet electo, ibidem numer. 11. & 13.
Ad comprobandum, quempiam eſſe doctiorem, quid requiratur, ib. n. 11.
An ſit invalidus, non adhibitis omnibus examinatoribus ſynodalibus, tom. 1. conſ. 423. num. 1. & conſ. 424. & 425. n. 1.
An Concurſus, in quo cum examinatoribus ſynodalibus intereſt aliquis, qui non eſt examinator, iſque poſt examen interrogat honoris tantùm cauſa, nec dat ſuffragium, neque ſubſcribit, ſit validus, tom. 3. conſ. 21. per totam.
Quid ſi interſint plures examinatores, ſed non interſunt ſaltem tres ex examinatoribus ſynodalibus, ib. n. 1.
Quid ſi, præter tres examinatores ſynodales, interveniat quartus non ſynodalis, qui examinet, & det ſuffragium, ſicut & alii, ib. n. 2. & ſeqq.
Ejus forma, ib.
Poteſt fieri abſque interventu notarii, ib. n. 9.
Cui competat publicare ſuffragia, eaque computare, ib.
Sacræ Congregationis declaratio, ib. n. 11.
Clauſula *ſine præjudicio concurſus, jam abſoluti*, quid operetur, ib. num. 12.
Quando ſit illi locus, tom. 3. conſ. 56. n. 8.
An in concurſu parochialium poſſit Epiſcopus, vel ejus Vicarius Generalis accedere habenti paritatem votorum, omiſſo habente ultra dimidiam, tom. 1. conſ. 125. a n. 1.
Quando poſſint accedere, ib. n. 1.
Et habere ſuffragium in concurſu, ib. & n. 6. & 7.
Quinam in concurſu ſit inſtituendus, ib.
Quando ſit locus gratificationi, ib. n. 2.
In concurſu an poſſit dari paritas, ib. n. 3.
Quid requiratur, ut quis in concurſu dicatur approbatus, ibid.
Acceſſio in concurſu quando augeat numerum, ib. n. 4.
Epiſcopo, ac ejus Vicario non competit in concurſu votum deciſivum, ib.
Quid de electione, ib. n. 5.
Acceſſio quando detur, & quando electio, ib. & n. 7.
Quando dicantur omnes in concurſu approbati, ib.
In concurſu Parochiali quo pacto interponi debeat appellatio ab irrationabili judicio Epiſcopi, tom. 4. conſ. 149. a num. 1.
Gravamen examinatorum in ipſo, ib. n. 6.
Argumentum ſcientiæ in eo quotuplici experimento deſumatur, ib. n. 7.
An faciendus in Parochiali de jure patronatus miſti, tom. 1. conſ. 375.
An in Præpoſitura, ſive parochiali regulari, ſaltem habitu, ſeu Vicariis, ſive membris ſubjectis, & unitis Regularium monaſteriis, requiratur concurſus, tom. 9. conſ. 77. a num. 1.
Quando in collatione nec debeat, neque poſſit ſervari forma concurſus, ib. n. 2.
In beneficiis regularibus, & quæ Regularibus conferri conſueverunt, non requiritur concurſus, ib.
Quid ſi beneficia hujuſmodi Clericis ſæcularibus conſueverint commendari, ib. n. 3. & ſeqq. ac n. 6. & 12.
In hac materia nomine Eccleſiarum Curatarum non comprehenduntur regulares commendatæ, ib. n. 5.
Cur in beneficiis regularibus non requiratur concurſus, ib. n. 7. & ſeqq.
Quid ſi Prioratus, vel Præpoſitura conferatur in titulum perpetuum, ib. n. 9.
Quidve ſi tota cura translata in Vicarium, ſive Præpoſitum, ib. n. 10.
Et Prior, ſive Præpoſitus non recipiat congruam ab Abbate ib. n. 11.
Quid ſi in penultima proviſione Pontifex motus fuerit ex narrativa ob non factum concurſum, & collationem intra tempus deſignatum a Conſtitutione B. Pii V. ibid. n. 14. & ſeqq.
Et præpoſitura ſit in ſtatu collationis abſque concurſu, ib. num. 18.
Proviſiones Apoſtolicæ non immutant ſtatum, eoque minus ſi emanaverint per modum commendæ, ib. n. 19.
Quid ſi ultimus ſtatus inducatur ex eo, quod Epiſcopus inſtituerit præſentatum ad Capellaniam altaris, in eadem Eccleſia exiſtentis, ib. n. 20.
Vicarius Capituli, Sede vacante, debet ea omnia obire, quæ circa concurſum pertinent ad Epiſcopum, ibidem num. 22.
A parochialibus vacantibus per reſignationem, Epiſcopus non debet admittere ad concurſum ſuum familiarem, vel conſanguineum, ib. n. 23.
Nominatus, & electus ab Epiſcopo in concurſu ad beneficium curatum, Sedi Apoſtolicæ reſervatum, ſi neglexerit obtinere a Papa proviſionem non præjudicat Epiſcopo, quin poſſit alterum concurſum facere, & aliam perſonam eligere, ib. n. 30.
Concurſus an etiam in beneficiis vacantibus per reſignationem fieri debeat, ib. n. 31.
Quatenus Abbas monaſterii facere poſſit concurſum in parochialibus, ib. n. 37.
In parochialibus exigui redditus, an requiratur concurſus, ib. num. 39.
Quarum reſignationes dumtaxat admitti debeant, ibidem num. 40.
Quemnam Epiſcopus ad examen admittere debeat, quem approbare per concurſum pro Eccleſia vacante, ad quam Abbas habet jus nominandi, & conferendi, ib. n. 42.
Et quatenus ordinarius loci edictum concurſus proponere debeat, ib. n. 43.
In caſu prædicto deputatio Vicarii, donec provideatur parochialis de rectore, ad quem pertineat, ib. n. 44.
In hebdomadariis exiſtentibus in Eccleſia collegiata, cui animarum cura eſt annexa, uti collegio, non ut ſingulis, examen per concurſum non requiritur, ib.
Non requiritur examen per concurſum ad parochialem, quæ eſt juriſpatronatus laicorum, ib. n. 45.
In concurſibus parochialium Eccleſiaſticarum vacantium ad quem ſpectet decernere, quis magis idoneus ſit, ibidem n. 48.
Examen per concurſum ad Epiſcopum ſpectat, in cujus diœceſi Eccleſia ſita eſt, & ad quem collatio, ibidem num. 49.
In concurſu tres examinatores omninò adhiberi debeant, etiam in parochialibus modici valoris, ib. n. 50.
Quis in concurſu præferendus, ib. n. 51.
A concurſu datur appellatio, ib. n. 52.
Facultas data Epiſcopo, ac Synodo remittendi formam in decreto cap. 8. Trid. non cenſetur revocata per Bullam Pii V. ib. n. 53.
Examen concurſus non eſt neceſſarium in dignitate quæ parochialem perpetuò, & acceſſoriè unitam habet, ibidem num. 54.
Si examen concurſus ab ordinariis fuerit factum, non ſervata forma ibi præſcripta, tunc Datarius in Urbe examen per concurſum edicere conſuevit, ib. n. 55.
In permutationibus Eccleſiarum parochialium, quæ in manibus Ordinarii fiunt, non requiritur examen per concurſum, ib. n. 56.
Licèt jnrapatronatus laicorum non requirant examen per concurſum, non tamen poſſunt patroni ad nutum amovere ſemel præſentatum, ib. n. 57.

CONDITIO.

Conditio turpis non dicitur proteſtativa, tom. 1. conſ. 211. num. 17.
Quotuplex, tom. 1. conſ. 228. n. 7. & 14. & 15.
Conditionis ſuſpenſivæ virtus, ib. & n. ſeqq.
Conditio eſt cauſa finalis diſpoſitionis, tom. 1. conſ. 500. num. 1.
Conditio reſolutiva, ib.
Quando habeatur pro impleta, tom. 4. conſult. 137. num. 2. & 3.
Quæ ſit vera conditio, ejuſque effectus, tom. 6. conſ. 95. n. 233. & 237. & conſ. 98. n. 114.
Ubi plura de conditione.
Conditio, ſive forma voluntaria in quo differat a neceſſaria, tom. 5. conſ. 81. n. 4.

CONDUCTIO, CONDUCTOR, vid. *Bellum*

Conductores rerum Eccleſiaſticarum an gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſ. 97. n. 2.
Quid ſi conveniant ſuper re Eccleſiaſtica, quam ipſi habent, ib. n. 3.
Tenentur ad damna data ab animalibus Eccleſiaſticorum, ib. num. 4.
Quatenus id procedat, ib. n. 5. & ſeqq.
Conductores bonorum Eccleſiaſticorum an teneantur pro ſua portione ad collectas, tom. 2. tota conſ. 50.
Conductio bonorum quatenus Clericis permiſſa, tom. 7. conſ. 72. n. 7. & 16.
De conductoribus etiam laicis bonorum Eccleſiæ & Eccleſiaſticorum, eorumque immunitate, ib. a n. 9.
An conductores bonorum Eccleſiæ, vel Clericorum pro bonis conductis gaudeant immunitate a vectigalibus, to. 10. conſ. 188. a n. 1.
Et quid de Colonis, ib. n. 5. & ſeq.
An eis obſtare poſſit conſuetudo aliqua, ib. n. 12.

CONFESSARIUS, vid. *Clauſura, Monialis, Epiſcopus, Teſtis.*

Confeſſarii monialium non debent ab eis accipere victum dietim neque utenſilia, vel lineam ſuppellectilem, ſed annuam duntaxat proviſionem, tom. 6. conſ. 85. n. 260.

Eorum proviſionis taxa, ib.
Ex quo ſolvenda, ib.
Quomodo accipienda, ib.
Præter ordinarios debent bis, aut ter in anno extraordinarii ab Epiſcopis monialibus offerri, ib. n. 235.
Confeſſarius extraordinarius nunquam datur pro moniali particulari, ib.
Nec perpetuò, neque ad tempus, ib.
Niſi per S. Pœnitentiariam pro una vice tantùm, & de licentia S. Congregationis, ib.
An id procedat in viris regularibus, licet in eorum conſtitutionibus prohibeantur peccata confiteri aliis, quàm Regularibus ordinis, ib.
Monialibus ſubjectis Regularibus deputandi confeſſarii extraordinarii etiam qui ejuſdem ordinis non ſunt Regularibus ſubjectis, ſunt approbandi ab Epiſcopo, ib. n. 236.
Aliàs confeſſio eſt nulla, ib.
Quid de confeſſione venialium, ib.
Quibus in caſibus non requiratur hujuſmodi approbatio, ib. num. 273.
Conſtitutio Gregorii XV. de exemptorum privilegiis ſervanda etiam in Urbe, ib.
Monialium poſt triennium removeri debent, nulla alia ſubſiſtente cauſa, ib. n. 238.
Triennio elapſo non poſſunt amplius audire confeſſiones in eodem monaſterio per aliud triennium abſque licentia S. Congregationis, aliàs declarantur ſuſpenſi ab audiendis confeſſionibus, ib.
Quod habet locum etiam in confeſſario conſervatorii puellarum vel aliarum quarumcunque mulierum ib.
Quid de confeſſariis, Dominicanis, vel Caſinenſibus, ib.
Generaliter ab Epiſcopis approbati non poſſunt vigore illius generalis approbationis confeſſiones monialium audire, ibid.
Approbatus ad audiendum confeſſiones monialium alterius monaſterii, ib.
Extraordinarius toties approbari debet, quoties deputatur, ibid.
Non ſufficit eſſe ſemel approbatus, niſi pro eis, quæ obtinuerint indultum a S. Pœnitentiaria eligendi ex approbatis pro monialibus ſemel tantùm, ib.
Confeſſariorum janua reſpondere debet in viam publicam, ibid.
A quo eligendi, ib.
Vicarius Epiſcopi non poteſt eſſe confeſſarius monialium, ibid.
An & quatenus Curatus, ib.
Neque fratres Conventuales, ib.
Neque Obſervantes Provinciæ reformatæ S. Antonii Luſitaniæ, ib.
Regulares non poſſunt eſſe confeſſarii ordinarii, neque Capellani monialium Ordinario ſubjectarum, ib.
An & quatenus cogi poſſint ad jurandum, tom. 8. conſ. 15. n. 1. & ſeqq.
Poſſunt ſequi opinionem minus probabilem, ibidem numer. 9. & 10.
Qui teneantur intereſſe diſputationi caſuum conſcientiæ, tom. 8. conſ. 18. n. 1.
Et quibus pœnis, ib. ac n. 2.

CONFESSIO, vid. *Soiicitatio*, *Regulares*, *Concubinatus*, *Sigillum*, *Confeſſarius*, *Hieroſolymitana*, *Epiſcopus*.

Confeſſioni, quæ fit a reis in materia immunitatis, an, & quatenus ſtandum ſit, t. 1. conſ. 172. n. 6.
Facta coram Judice incompetenti, etiam ratione materiæ, non relevat, ib.
An ad valorem confeſſionis Sacramentalis requiratur dolor ortus ex amore Dei ſuper omnia, tom. 1. conſult. 182. num. 4.
Confeſſionem Sacramentalem quis audire poſſit, tom. 2. conſ. 26. n. 4.
Confeſſionis propria virtus, ibid. num. 10. & conſult. 53. num. 4.
Confeſſio vulnerati, vel offenſi quando faciat fidem, ibidem num. 18.
An confeſſio pueri ob jactatam apud ſuos coætaneos magiam, & nocturnos ſagarum conventus, attendi poſſit, tom. 4. conſ. 193. a n. 3.
Quando ſtari debeat ſoli confeſſioni delinquentis, ibidem num. 10.
Et quando ſufficiat ad condemnandum, ib.
An Epiſcopus poſſit non admittere ad audiendum confeſſiones vel ſæculares, vel regulares Sacerdotes, niſi ii promittant, etiam juramento, quod a quarundam propoſitionum probabilium praxi abſtineant, tom. 8. conſult. 15. a num. 1.
Quando loca ſunt in diœceſi, Epiſcopus habet intentionem fundatam, quod nemo admitti poſſit ad confeſſiones ſæcularium audiendas, niſi prævia approbatione a ſe facienda, tom. 7. conſ. 8. n. 29. & ſeqq.
Quod locum habet etiam in presbyteris ſæcularibus ſubjectis Prælatis etiam exemptis, dummodo ſint in diœceſi, ib. n. 33.
Sacerdotes Jeroſolymitanæ Militiæ, ſi non ſunt Parochi, non poſſunt audire confeſſiones, neque alia Sacramenta adminiſtrare, niſi ab Epiſcopo ſunt approbati, ib.
Commendatarii Abbatiarum in iis, quæ ſpectant ad approbandum ſacræ confeſſionis miniſtros, ſe interponere non debent, ib. n. 34.
Confeſſarii Regularium, qui confeſſiones audiunt Regularium tàm mulierum, quàm Fratrum non poſſunt ab Epiſcopis cogi ad examen. Si tamen ad tales confeſſiones audiendas deputati fuerint a ſuperioribus Regularibus, ib. num. 35.
Mos improbus Regularium audiendi confeſſiones in cellis conventuum, ac monaſteriorum etiamſi cellæ haberent crates, quæ in Eccleſias correſponderent omninò tollendus, ib. n. 26.
Tempore paſchali qui confeſſarii confeſſiones audire poſſint, & quid hac in re obſervandum, ib. n. 37.
Regulares pro audiendis confeſſionibus quomodo approbandi, ib. n. 38.
Quando confeſſarii poſſint approbari ad tempus, & abſolutè, ib. n. 39.
Confeſſarii tam Regulares, quàm ſæculares tenentur intra unum, aut plures dies, poſtquam confeſſiones ægrotorum audierint, facere fidem in ſcriptis Curato de tali confeſſione, & ſub qua pœna, ib. n. 40.
Pro licentiis exercendi curam animarum, confeſſiones audiendi, & earum renovatione, nihil prorſus ſolvendum, ib. n. 41.
Confeſſio illius eſt nulla, qui omnia Sacerdoti non approbato ab ordinario confeſſus eſt peccata ſua, ignorans eum non eſſe approbatum, ib. n. 42.
Tertiarii quibus confiteri debeant peccata ſua, ib. n. 43.
Prælati regulares, ſeu alii Religioſi confeſſarii non poſſunt audire confeſſiones ſæcularium, qui ſunt de familia, aut inſerviunt ipſorum monaſteriis abſque approbatione, vel licentia Epiſcopi, ib. n. 44.
Approbatio confeſſariorum pro locis exemptis pertinet ad Epiſcopum intra cujus diœceſim loca exempta exiſtunt, ib. n. 46.
Omnia privilegia confeſſiones audiendi abſque examine, & approbatione ordinarii, ſunt revocata, ib.
Confeſſarii extraordinarii ab Epiſcopo approbati ad confeſſiones audiendas, ſive ſint regulares, ſive ſæculares nullo pacto eas audire poſſunt extra diœceſim Epiſcopi approbantis, quamvis confitentes ſint eidem Epiſcopo ſubjecti, ibid.
An id procedat etiam in Parochis, ib.
Quid in caſibus reſervatis, ib. a n. 47.
Etiam in Bulla Cœnæ, ib. n. 53.
Confeſſio facta alieno ſacerdoti quatenus invalida, tom. 6. conſ. 1. n. 12.
Quæ licentia requiratur, ut licentia ſit valida, ib.
Qui caſu excipiantur, in quibus hujuſmodi licentia non requiratur, ib.
Quando iteranda, ib.
Quid ſi concurrat communis populi opinio, ib. n. 13.
Nemini licèt etiam audire ſine conſenſu proprii Sacerdotis pœnitentis, ib. n. 14.
Pœnæ in tranſgreſſores, ib. & n. ſeqq.
Quid ſi quis litteris falſis ſe ingeſſerit, ib.
Confeſſio extrajudicialis quatenus faciat indicium, tom. 8. conſ. 18. n. 70.
Ubi confeſſio eſt facta incidenter ſuper eo, quod eſt annexum principali deducto in judicio, non ſufficit ad condemnandum, ſed ſolum ad formandam inquiſitionem de novo, tom. 9. conſ. 139. n. 22.
An ex confeſſione judiciali inducatur notorium ante factas confeſſiones, ib. n. 30. ac ſeqq.
Quomodo intelligatur, quod ex propria confeſſione, ac per rem judicatam dicatur conſtare de non jure, ibidem num. 34.
Quis poſſit approbare Confeſſarios, tom. 10. conſ. 30. n. 1. & ſeqq. & n. 33. ac ſeqq.
Regula de iis, qui audire confeſſiones Regularium, etiam Sacerdotum poſſint, ib. n. 34. & ſeqq.
Habens Parochiale beneficium, an cenſeatur ubique idoneus, ib. n. 36.
Quid de Archidiaconis in diſtrictu ſuæ juriſdictionis, ac de Prælatis inferioribus exemptis ratione ſuorum ſubditorum ib. n. 37.
Dimiſſo Parochiali beneficio non habetur Sacerdos amplius idoneus ad confeſſiones audiendum, ib. n. 41.
A quo Epiſcopo Confeſſarius ſit approbandus, ib. n. 42. & conſ. 95. n. 2.
Quid pro Indiis Occidentalibus, ib. n. 3. & ſeqq.
An, & quatenus in privatis domibus audiri poſſint confeſſiones, ib. n. 43.
Confeſſio facta in libello plenè probat contra confitentem, tom. 10. conſ. 87. n. 7.

CONFESSIONALIA.

Amoveri debent a Sacrario, ſive a ſacriſtia, & a locis occultis monialium & collocari in Eccleſiis exterioribus, conſ. 85. n. 240. tom. 8.

CONFESSOR, vid. *Miſſionarii*, & *Regulares*.

Confeſſores tàm ſæculares, quàm Regulares, an poſſint virtute ſuo-

ſuorum privilegiorum abſolvere a caſibus, & cenſuris Epiſcopo reſervatis, tom. 1. conſ. 295. a n. 1.
Qui teneantur adire Congregationem caſuum conſcientiæ, tom. 1. conſ. 420. n. 1.
Confeſſario atteſtanti de ſanctitate alicujus ſervi Dei an credatur, tom. 4. conſ. 42. n. 49.
Pro canonizatione Confeſſorum an requirantur miracula in eorum vita, tom. 6. conſ. 81. a n. 1.
Quænam miracula pro eorum canonizatione ſufficiant, ibid. num. 3.
Eorum vita qualis eſſe debeat, ib. n. & ſeqq.
An in eis requirantur copulativè probatio virtutum, & miraculorum, ib. n. 5.
An confeſſarius, filiam ſpiritualem cognoſcens puniatur in 6. Officio, tom. 2. conſ. 70.

CONFINES, vid. *Diœceſis*.

CONFIRMATIO, vid. *Conſtitutio*, *Electio*.

Confirmatio in forma ſpecifica, quid operetur, tom. 1. conſ. 98. n. 6.
Quid ex certa ſcientia, ib.
Confirmationis, & pacti vinculum, tom. 3. conſ. 30. n. 3.
Ejus virtus in concordis, ib.
In forma communi, & ſpecifica, earumque vis, ib. Ubi Sacræ Congregationis declaratio.
Quando dicatur facta ex certa ſcientia, ib. & tom. 5. conſ. 49. n. 6.
Ad præſumendam confirmationem Apoſtolicam quot anni ſufficiant, tom. 4. conſ. 56. n. 4.
Quid in iis, quæ ſunt præter jus, ib.
Ex quibus præſumatur, ib. n. 5.
Confirmationis Apoſtolicæ virtus, tom. 3. conſ. 49. n. 8.
Confirmatio, ut ſit valida, quid requiratur, tom. 4. conſ. 79. n. 17.
Ejus natura, tom. 4. conſ. 195. n. 9.
Quando non tollat nullitates, ib. n. 13.
Quænam indigeant confirmatione Apoſtolica in forma ſpecifica, tom. 4. conſ. 205. n. 8. & 29.
In quibus privilegiis confirmatio in forma ſpecifica locum habeat, ib. n. 9.
Cur dicatur confirmatio ex certa ſcientia, ib.
Confirmationis effectus, ib. n. 16.
Confirmatio privilegiorum quatenus ſit neceſſaria, tom. 5. conſ. 56. n. 78. & ſeqq.
Non extendit confirmatum extra ſuos limites, ſed ſolùm intra illos robur, tom. 5. conſ. 71. n. 2.
Intelligitur in terminis, in quibus ſtatuta loquuntur, ibid. num. 3.
Confirmatio Conſtitutionis in forma communi, & juris antiqui tantùm præſervativa, nihil de novo tribuit, tom. 6. conſ. 34. n. 11.
Et confirmatione Pontificis confertur rei confirmativæ jus perpetuum, ac irrevocabile, tom. 6. conſ. 69. n. 2.
Effectus ejuſmodi confirmationis, ib.
Confirmatum a ſummo Pontifice ſit proprium ipſius, ibid. num. 3.
Confirmatio in forma ſpecifica quid operetur, ib.
Ejus virtus, ib. n. 4.
Statuta confirmata a Pontifice dicuntur Pontificia, etiamſi unum tantùm ſtatutum confirmetur ſpecificè, ib.
Confirmatio ex certa ſcientia, tom. 7. conſ. 87. n. 7.
Virtus confirmationis, tom. 9. conſ. 46. n. 3. & conſ. 159. num. 16.
Leges, quæ diſponunt, quod nemo ultra annum in officio confirmari poſſit, quo in caſu intelligi debeant, tom. 10. conſ. 8. n. 9. & ſeqq.
Confirmatio Prioris, aliorumve officialium facta a Confratribus, an valida ſine licentia Epiſcopi, ib. n. 20.
Ad effectum confirmationis electionis non eſt diſcutienda pertinentia, & proprietas, ſed ſimplex ſolummodò quaſi poſſeſſio eligendi, itaut ſolus ultimus ſtatus ſufficiat, to. 10. conſ. 13. n. 3.
Confirmatio non ampliat, ſive non extendit actum confirmatum, ſed ab illo regulatur, tom. 10. conſ. 57. n. 7.
Quando confirmatio in forma ſpeciali intercedat per diploma Pontificis, tom. 10. conſ. 64. n. 6.
Diuturnitas temporis, juncta obſervantia, inducit ſufficientem præſumptionem cujuſvis confirmationis, ib. n. 7.
In cauſa confirmationis proceditur ſine figura judicii, tom. 10. conſ. 210. n. & ſeqq.
Confirmatio quando irrita defectu intentionis, tom 10. conſ. 114. n. 25. & ſeqq.
Confirmationis natura, ib. n. 26. & ſeqq.
Quando ſubreptitia, ib. n. 26.
Subreptitiè obtenta nec exequutori, neque ſupplicanti jus tribuit, ib. n. 28.
Quid de Breve Pontificio confirmatorio ex relatione alicujus Sacræ Congregationis, ib. n. 30.

CONFIRMATIONIS SACRAMENTUM, vid. *Chriſma*, *Orientales Ritus*.

Qui non ſuſceperit Sacramentum confirmationis an poſſit eſſe Patrinus, tom. 1. conſ. 10. n. 1.
Tenens in illo ſpiritualem cognationem contrahit, ib.
Ejus effectus non ſuſpenditur, quando actus tenendi eſt irritus, ib. n. 2.
An, & quatenus ſimplici presbytero concedi poſſit, ac debeat a ſummo Pontifice facultas miniſtrandi Sacramentum Confirmationis chriſmate ab Epiſcopo conſecrato, tom. 6. conſ. 11. a n. 1.
Quibus perficiatur, ib. n. 1.
Quæ ſint de ejus ſubſtantia, ib.
Ejus ordinarius miniſter, ib. ac n. ſeqq.
Ex ſpeciali commiſſione poteſt a ſimplici presbytero miniſtrari, ib. n. 3.
Hujus rei exempla, ib.
Ejus inſtitutio, ib.
Et extraordinarius miniſter, ib. n. 4.
Non eſt Sacramentum neceſſarium, ib.
Quatenus poſſit iterum alicui conferri, ib.
Quæ cauſa requiratur, ut hæc facultas ſimplici presbytero licitè concedatur, ib. n. 6. & ſeqq.
Cenſura utriuſque ſententiæ, ib. n. 13.

CONFISCATIO, vid. *Hæreticus*, *Dona*.

De privilegio non confiſcandi pro maleficiis bona delinquentium tom. 8. conſ. 107. n. 1.
Fautoribus hæreticorum, an, & quatenus poſſint confiſcari bona, ib. n. & ſeqq.

CONFOEDERATIO, CONFOEDERATUS, vid. *Fœdus*.

Prima confœderatio præfertur ſecundæ, tom. 3. conſ. 6. n. 36. ubi exempla.
Compluribus confœderatur, ſi illi invicem bellum gerant, cui adeſſe oporteat, ib. n. 39.

CONFRATERNITATES, CONFRATRES, vid. *Parochus*.

Confratres ſodalitatum ubi ſepeliendi, tom. 1. conſult. 17. num. 1.
Eorum cauſæ in quo foro agitandæ, tom. 1. conſult. 157. a num. 1.
Eorum confraternitates quomodo teneantur ad taxam ſeminarii, tom. 1. conſ. 297. n. 1.
Poſſintque ad id compelli, tom. 1. conſ. 298. n. 1.
Confratres ordinis Mendicantium an poſſint impediri ab Epiſcopis, ne eleemoſynas quærant, tom. 1. conſult. 299. num. 1.
Quatenus poſſint cogi ad proceſſiones publicas, tom. 1. conſ. 310. n. 1.
Nequeunt abſque facultate juris ſepeliendi, ac ſine interventu Parochi ſepulturam defunctis in ſuis oratoriis dare, tom. 1. conſ. 340. n. 1.
An teneantur pro rata contribuere Epiſcopo viſitanti, tom. 1. conſ. 390. n. 1.
Uſurpantes juriſdictiones, ſeu fructus, & cætera Parochorum, ſunt excommunicati, tom. 1. conſ. 434. n. 8.
Cauſæ, etiam mercedum, contra ipſos motæ, an ſpectent ad forum ſæcularem, tom. 1. conſ. 465. n. 1.
Eorum domus, ſive ædiculæ in clauſtris Regularium poſitæ an gaudeant immunitate, tom. 1. conſ. 478. n. 1.
An, & qua pœna puniri poſſint confratres, vel conſules alicujus artis, qui deleverint decreto publico aliquos è libro confraternitatis, vel artis, ac deinceps memoriam abolitionis inciderint in marmore, parieti ſuæ confraternitatis, vel publicæ plateæ affixo, tom. 4. conſ. 118. a num. 1.
Confratres, non electa ſepultura, ubi ſepeliendi, tom. 4. conſ. 216. n. 1.

CONFRATERNITATES, vid. *Sodalitates*, *Parochus*, *Euchariſtia*, *Sepulchrum*, *Viſitatio*, *Licentia*, *Confirmatio*, *Redemptio*.

Confraternitates laicorum, an, & quatenus ſubjiciantur poteſtati laicæ, tom. 2. conſ. 47. n. 7.
In compromiſſo, ac laudo inter Parochos, & confraternitates laicorum an exigatur ſuperioris authoritas, tom. 3. conſ. 47. a n. 1.
An poſſint cogi ad proceſſiones ordinarias, tom. 4. conſ. 4. num. 12.
Quid ſi extaret lex ſynodalis, vel conſuetudo, ib.
Quatenus erigi poſſint in eadem civitate, aliove loco cum eiſdem functionibus, habitu, & invocatione, & aggregati Archiconfraternitatibus Urbis, tom. 4. tota conſ. 18.
Earum abuſus emendati, ib. n. 1.
Earum aggregatio quomodo facienda, ib. n. 2.
Quid de Confraternitate Sanctiſſimi Sacramenti, & Doctrinæ Chriſtianæ. ib. n. 12.
Earum Origo, ib. n. 13.
Et ex eis mala, ib. n. 14.
Ac malorum remedia, ib.
Quomodo repurgandæ, ib. n. 16.
Unde ſic dictæ, ib.
Quibus incumbat cura illas purgandi, ib. n. 17.
Quatenus in eorum bonorum alienatione requirantur ſolemnitates tom. 4. tota conſ. 21.
In dubio an præſumantur erectæ authoritate Epiſcopi, ibid. num. 3.
Ex quibus probetur, eſſe religioſas & non profanas, ib.
An ex viſitationibus Epiſcoporum, ib. n. 5.
Vel ex aliis actibus, ac ſignis, ib. n. 6. & ſeqq.
Quatenus, & quibus pœnis cogi poſſint ad proceſſiones, to. 4. conſ. 30. n. 1.

Ne-

Nequeunt in ſuis oratoriis exponere Euchariſtiam, tom. 4. conſ. 84. n. 2. & 5.
Neque eis licet ducere Proceſſionem intra limites alienæ parochiæ tom. 4. conſ. 85. n. 1.
Niſi cum conſenſu Parochi, ib. n. 2.
Præcedentia inter ipſas, tom. 4. conſ. 86. a n. 1.
Quid de ſodalitate Sanctiſſimi Sacramenti, ib. n. 3. & 4.
An, & quando liceat uni Confraternitati ducere proceſſionem Corporis Chriſti inter ejus octavam eodem die, quo altera Confraternitas illam ducere ſolet, tom. 4. conſ. 99. a n. 1.
Ad earum validam erectionem, an præter licentiam, & aſſenſum Epiſcopi exigatur etiam beneplacitum Principis laici, tom. 4. conſ. 116. n. 1. & ſeqq.
Earum tria genera, ib. n. 1.
Qui ab eis delendi, tom. 4. conſ. 118. a n. 1.
Et quid ad hoc requiratur, ib.
Ex quibus evincatur, Confraternitatem non eſſe titulum beneficialem, & laicos non eſſe incapaces illius regiminis, tom. 4. conſ. 142. n. 1.
Cuinam Confraternitati competat præcedentia in delatione baldachini in proceſſionibus ſolemnitatis Corporis Chriſti, & in aliis, in quibus deferatur Euchariſtiæ Sacramentum, tom. 4. conſ. 216. n. 1.
Confraternitates laicorum quatenus gaudeant fori privilegio, tom. 6. conſ. 18. n. 66.
De Capellanis confraternitatum quoad officii funeribus reiterationem in earum & alienis Eccleſiis, tom. 6. conſ. 68. a n. 2.
Quid eis, earumque capellanis liceat, vel non liceat, ib. a n. 14. ubi prolixè.
An, & quatenus qui accepit ad lucrum oves, aliaque animalia a confraternitate laicali, authoritate ordinarii erecta, cogi poſſit a communitate, ut dictas oves, & animalia deſcribat in cataſtro communitatis, tom. 6. conſ. 71. n. 1.
An pariter cogi poſſit ad ſolvendum omnia onera, quæ a civibus ob propria animalia ſolvuntur, ib. n. 3.
An quoque poſſit adſtringi ad ſolutionem paſcuorum communium, quæ dictis ovibus neceſſaria ſunt, ib. n. 4.
Confraternitates, an habeant favorem piæ cauſæ, ib. n. 1.
Coram quo Judice conveniri debeat, ib.
Quatenus ſint loca ſacra, vel religioſa, vel Eccleſiaſtica, ib.
A quibus confraternitates laicorum viſitandæ, tom. 7. conſ. 8. n. 98.
Quatenus teneantur reddere Epiſcopo rationem adminiſtrationis, tom. 7. conſ. 15. n. 23.
Quomodo ſint merè laicales, tom. 6. conſ. 71. n. 2.
Earum res quatenus ſint Eccleſiaſticæ, ib. n. 3.
Et quatenus conveniri debeant in foro Eccleſiaſtico, ibidem num. 4.
Quid Epiſcopus eis prohibere poſſit circa expenſas, ibidem num. 5.
Et quid circa eleemoſynas erogandas, ib. n. 6.
An confraternitates ſæculares poſſint prætextu conſuetudinis ſepelire in ſuis oratoriis corpora defunctorum, tom. 7. conſ. 36. n. 2.
Poſito, quod poſſint, an poſſint ſepelire ſuos confratres, qui ſibi in illis non elegerint ſepulturam, ib. n. 4. & 5.
An filii impuberes & uxores confratrum, poſſint ſepeliri in Eccleſiis Regularium, in quibus habent capellam, & prætendunt habere ſepulturam in dicta Eccleſia, ib. n. 6. & 7.
An ab hæredibus defuncti confratris ſepulti in Oratorio ejus confraternitatis aliquid ſolvi debeat proprio ejus Parocho jure ſepulture, ib. n. 9. & 10.
An ab eiſdem hæredibus id ipſum ſolvi debeat quatenus defunctus ſepelietur in propria ſepultura, vel eam ſibi elegit in aliis Eccleſiis, etiam Regularium, ib. n. 11. & 12.
An, & quatenus Parocho dari debeant in aſſociatione defunctorum confratrum duplex ſtipendium, ib. n. 14.
Confraternitates, an, & quatenus ſuas proceſſiones facere atque habere poſſint, tom. 8. conſ. 31. a n. 1.
Et in earum bonis alienandis requiratur aſſenſus Apoſtolicus, ib. a n. 6.
In id decreta Conciliorum, Patrum, Cæſarum, ib. a n. 12.
Quid ſi Eccleſia Cathedralis, vel collegiata eaſdem proceſſiones habere vellet, ib. a n. 5.
Confraternitates ſæculares, an, & quatenus poſſint in funeribus ſuam erigere Crucem, t. 8. conſ. 73. a n. 1. & 31. 112.
De earum Capellanis ſtolam deferentibus in funeribus, ib. num. 21.
De officio per eoſdem Capellanos ſuper cadavere peragendo, ib. n. 22. & ſeqq. & a n. 62. & n. 130.
Nequeunt ad funus accedere, niſi invitentur, ib. n. 17.
In quas pœnas incurrant impedientes exercere jura parochialia ib. n. 25.
Earum Capellani ſunt manuales, ib. n. 60.
Quod jus competat in adminiſtratione Eccleſiarum, ib.
De earum ſupplicationibus, ſive proceſſionibus, ib. a n. 96.
Confraternitates Eccleſiæ, & Oratoria ſub qua conditione conſtruantur, tom. 9. conſ. 79. n. 3. & ſeqq.
An valeat edictum Epiſcopale, quod Congregationes Confraternitatum Eccleſiaſticarum non habeantur interventu, & aſſiſtentia Vicariorum foraneorum, t. 9. conſ. 128. a n. 1.
An Confraternitatibus ſæcularibus liceat quæſtuare ſine licentia Epiſcopi, tom. 10. conſ. 8. a n. 8. & 12.
An hujuſmodi licentia poſſit ad tempus concedi, ib.
An poſſint Confratres confirmare ſuum Priorem aliumve officialem, prohibente id decreto ſynodali, ib. n. 6. & ſeqq. &
Quatenus teneantur obſervare ſtatutum ſynodale, ibid. n. 20.
Confraternitates ſunt mixtum quid ex Monacis, & laicis, tom. 10. conſ. 103. n. 1.
Earum origo, ib. n. 2. ac ſeqq.
Confraternitas Senenſis, ib. n. 5.
Quæ functiones Eccleſiaſticæ fieri poſſint ab earum Capellanis in earum Eccleſiis, ib. a n. 13.
In Oratoriis Confraternitatum non poteſt retineri, neque exponi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ib. n. 20.
Confratres, an, & quatenus poſſint eſſe teſtes idonei pro Confraternitate, tom. 10. conſ. 120. n. 9.

CONFUGIENTES, vid. *Immunitas*, *Extractio*, *Reus*, *Arma*, *Aſylum*, *Eccleſia*.

Confugientes ad Eccleſias an poſſint a curia ſæculari armis expoliari, tom. 1. conſ. 177. per totam.
An pro veritate elicienda in caſu excepto poſſint ab Epiſcopo torqueri, tom. 1. tota conſ. 169.
Confugientes ad Eccleſiam non debent teneri ligati, tom. 2. conſ. 37. n. 28.
Neque ab Eccleſia expelli, ib. n 29.
Habent pro ſe regulam generalem, tom. 2. conſ. 38. n. 16.
An confugiens ad Eccleſiam, ac inde extractus, poſſit renunciare beneficio immunitatis, tom. 3. conſ. 28. n. 1.
Confugientes ad Eccleſiam, an, & quatenus poſſint armis ſpoliari a Curia ſæculari, tom. 5. conſ. 5. d. n. 1.
Non poſſunt in eos exerceri actus juriſdictionis, dum manent in Eccleſia, ib. n. 32.
Cur Judex ſæcularis non poſſit confugientes ad Eccleſiam, eorumque bona inde extrahere, ib. n. 35.
Confugiens ad Eccleſiam qua pœna puniri poſſit, tom. 9. conſ. 2. n. 34.
In hoc Principum, ac Prælatorum delicta, ib. n. 36.
Confugiens ad Eccleſiam, & obtinens a Judice Eccleſiaſtico generalem ſecuritatem per menſem, an poſſit, menſe nondum elapſo, comprehendi, & in carceres ſæculares conjici, tom. 9. conſ. 4. a n. 1.
Quomodo ſit redintegrandus, ib. n. 9.
Quid ſi pro alio delicto, antea commiſſo in carcerem fuerit detruſus, ib. n. 10.
Quid de delinquente propè Eccleſiam animo confugiendi ad Eccleſiam, tom. 9. conſ. 5. n. 9.
Delinquens propè Eccleſiam, & ad illam ſtatim confugiens, an gaudeat immunitate, ib. n. 10. & ſeqq.
Confugiens ad Eccleſiam non poteſt tacitè, vel expreſsè illius immunitati renunciare, tom. 9. conſ. 7. n. 1.
Quæ probatio confugienti ad Eccleſiam ſufficiat, ut illius gaudeat immunitate, tom. 9. conſ. 9. n. 16.
An, ubi, quando, & quatenus diſpenſandum, ut extrahatur ab Eccleſia, tom. 9. conſ. 18. n. 64. & ſeqq.
Pendente cognitione criminis, an confugiens tradendus ſit Curiæ ſæculari, debet in Eccleſia permanere tutus, ac immunis, & non transferri ad carceres ſæculares, ib. n. 75.
Quid ſi ad carceres ſæculares translatus fuerit, ib.
Qua in re quomodo ſe gerere debeat Epiſcopus, ib. & ſeqq.
Confugiens ad Eccleſiam qua libertate frui debeat, tom. 9. conſ. 57. n. 1.

CONGREGATIONES, vid. *Mulier*, *Declarationes*, *Decreta*, *Capitulum*,

Congregationes mulierum merè ſæcularium, ſimul viventium devotionis, & pietatis cauſa, utrum ſint illicitæ, poſſitque eis Epiſcopus præcipere, vel Clauſuram, regularem, vel reditum ad proprias domos, tom. 2. conſ. 65. a num. 1. præcipuè n. 23.
Ad quot genera reducantur, ib. n. 1.
Pericula, quæ ex earum ſtatu oriuntur, ib. n. 24. & ſeqq.
Eorum Cœtus diſſolvi juſſi, ib. n. 4. ubi Sacræ Congregationis cenſura.
Quid de erectis, ib.
Sunt aliquando ſuſpectæ, ib. n. 6.
At ſi ſint licitæ, quas habere debeant qualitates, ib.
An ſubjiciantur juriſdictioni Eccleſiaſticæ, ib. num. 7. & a num. 9.
Quando Ordinarius in eas procedere poſſit, ib. n. 8.
An ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 9.
Earum domus, in qua vivunt, an ſit locus Eccleſiaſticus, ib. num. 10.
Quæ de jure videantur prohibitæ, ib. n. 11.
Quatenus pertineant ad forum Eccleſiaſticum, ib.
Quid ſi habeant ſuperiorem, cui obedientiam promittant, ibid.
Ordinatæ ad piè vivendum ſunt licitæ, ib. n. 12.
An comprehendatur in Conſtitutionibus, quæ præcipiunt clauſuram, ib. n. 19.
Quo pacto ſit eis præcipienda clauſura, ib. n. 23.
Congregationes ſacræ imitantur ſuprema tribunalia, tom. 2. conſ. 21. n. 3.
Quomodo debent judicare, ib.
Sacræ Congregationis Rituum authoritas, tom. 4. conſ. 79. n. 19. & conſ. 30. n. 17.
An cauſæ omnes, quæ excitantur ſuper electione Sanctorum in

in Patronos, pertineant privativè ad Sacram Ritum Congregationem, tom. 4. conſ. 80. n. 1.
Ejus facultates, ib.
Et juriſdictio, ib. & n. 3. ſeqq. & conſ. 64. n. 1.
Quid ſi cauſa introducta ſit in Sacra Rota, ib. n. 4.
Quidve in materiis contentioſis, ib. n. 7.
Conſuevit decidere cauſas, etiam cum voto Sacræ Rotæ, ib. n. 9.
Ad hoc exempla, ib.
Poteſt committere cauſas alicui Congregationi particulari, ib. n. 9.
Exempla alia, ib.
Quomodo in ea lites dirimantur, ib. n. 10. & dicto tom. 4. conſ. 86. n. 5. & conſ. 74. n. 1.
Ejus decreta in quo fundentur, tom. 4. conſult. 90. num. 5. ibidem.
Quam vim habeant, ib.
Sunt obſervanda, tom. 4. conſ. 30. n. 15. & ſeqq.
An contra ejus decreta opponi poſſit ſententia Epiſcopi vel appellatio, ib. n. 16.
Sacræ Congregationis Cardinalium an poſſint commutare fundationes Collegiorum, aliarumque rerum ad pias cauſas, tom. 4. conſ. 148. a n. 1.
An id poſſint ſaltem in melius, ib. n. 3.
Nequeunt aliquid facere, quod ſit contra jus commune, ib. n. 6.
Et circa qualitates, quas Pontifex non ſolet commutare, ibidem.
Neque facere poſſunt ſtatuta nova in præjudicium admittendorum in Collegium, ib.
Maximè ſi Collegium ſit laicale, ib. n. 7.
Quid ſi teſtator dederit facultatem ſtatuendi, ib. n. 10.
Quidve ſi Teſtator mandaverit, ut aliter fieri non poſſit, ib. n. 11.
Et obſtent plures confirmationes a Pontificibus emiſſæ, ib. num. 12.
Et fundator imploraverit judicium Dei adverſus impedientes ſuam voluntatem, ib. n. 13.
Alioſque ſubſtituerit, ib. n. 14.
Quando cauſa cognoſcitur in Sacra Congregatione Concilii, quid ſufficiat pro appellatione ad ipſam, tom. 4. conſ. 149. num. 1.
Quando non deſinat abſque reſcripto, ib.
Præſertim ſi in ea fuerit deputatum de juriſdictione, ibid.
Habet authoritatem decernendi cauſam ad ſe pertinere, ib. num. 3.
Quomodo inteligantur ejus ultimæ declarationes poſt Conſtitutionem Sixti V. ib. n. 4.
An ſit neceſſarium, quòd conficiat proceſſum pro habendo novo cocurſu, ib. n. 5.
Exempla de juriſdictione Sacræ Congregationis Concilii ſuper tribunal Sacræ Rotæ Romanæ, ib. a n. 9.
Quando geſta per Sacras Congregationes habeantur pro legibus, & conſtitutionibus Apoſtolicis, tom. 4. conſult. 205. num. 10.
Sacræ Congregationis Concilii facultates, tom. 4. conſultat. 106. num. 52.
S. Congregatio Concilii habet facultatem declarandi, non autem derogandi conſtitutionibus Apoſtolicis, tom. 7. conſ. 5. n. 2.
Ejus facultas, ib. n. 11.
Dum S. Congregationes manus apponunt, ceſſat juriſdictio uniſcujuſque inferioris, tom. 9. conſ. 33. n. 3.
Ad quam Congregationem pertineat interpretari Concilium Tridentinum, tom. 9. conſ. 166. n. 31.
S. Congregatio ſuper Epiſcopis, ac Regularibus non tenentur remittere ad S. Congregationis Concilii omnes dubitationes, quæ cadunt ſub decretis Concilii, ib. & n. ſeqq.
Sacræ Congregationis Concilii juriſdictio, tom. 10. conſ. 9. n. 22. & 24. & conſ. 95. a n. 6.
In Sacra Congregatione ſuper Epiſcopis, & Regularibus cauſæ Regularium non cognoſcuntur ſervata forma juris, t. 10. conſ. 20. n. 9.
Ejus facultates, tom. 10. conſ. 93. a num. 6.
An eadem Sacra Congregatio poſſit concedere licentiam Regularibus tranſeundi ad laxiorem Religionem, tom. 10. conſ. 21. n. 8.
Sacra Congregatio ſuper Epiſcopis, & Regularibus numerantur inter Regularium, ac Religionum Tribunalia, to. 10. conſ 24. n. 27.
Ideòque ad eam poſſunt Regulares recurrere, ib.
Eſt habenda pro legitimo Superiore, ib. n. 29.
Cur, & a quo inſtituta, ib.
De quibuſdam nullitatibus, quæ in Congregationibus Regularium aliquando intercedunt, tom. 10. conſ. 31. n. 1.
Si facta fuerit contra formam Sacrorum Canonum, ſtatutorum, & conſuetudinum Religionis, ac Sacri Concilii Tridentini, ib.
Si fuerit doloſa, ib. n. 2.
Præcipuè in omiſſione alicujus ſuffragatoris, ib. n. 3.
Si fuerit facta, non tranſmiſſis prius literis citatoriis, ibidem num. 4.
Non præcedente viſitatione Conventuum, ib.
Non celebrata Miſſa de Spiritu Sancto, ib.
Non diſcuſſis meritis, & qualitatibus Patrum eligendorum, ib. & n. 5.
An habenda ſit ratio temporis, quo celebrari debeat, ibid. num. 6.
eligantur in Superiores Regulares inquiſiti crimine accuſati, damnari, ib. n. 7.
Quid ſi eligatur indignus ex ſcientia, quæ habetur per Sacramentum Confeſſionis, ib.
Si eligantur fratres laici de variis criminibus inquiſiti, in priores, Guardianos, ib. n. 8.
Si electio non fuerit ſecreta, ib. n. 9.
Si Pater Provincialis ante Congregationem non curaverit legi ſolitas Conſtitutiones, ib. n. 10.
Pro aperitione oris ſufficit, quod cauſa committatur Sacr. Congregationi, tom. 10. conſ. 54. n. 6.
Etiam per remiſſionem ſupplicis libelli, ib. n. 7.
Principis potiùs, quàm Judicis partes explet, ib. n. 7.
An per clauſulam *ſublata*, *&c.* adimatur ei facultas judicandi, ibid.
Non procedit in forma Judicii, ſed quomodo, ib.
Sacra Congregatio ſuper Epiſcopis, & Regularibus quomodo procedat, tom. 10. conſ. 109. n. 2.
Facultates, & mos ejuſdem Sacræ Congregationis, tom. 10. conſ. 13. num. 7.
Sacrarum Congregationum decreta quando interpretationem accipiant, tom. 10 conſ. 122. n. 8.
Debent exequutioni demandari, ib. n. 9.
S. Congregationis praxis in concedenda exemptione a juriſdictione Ordinarii, tom. 10. conſ. 124. n. 10.
Ubi præſertim requiratur ordo judiciarius,

CONGRUA, vid. *Parochus*, *Conſecratio*, *Conſanguineus*.

Congrua aſſignanda Vicariis curatis, tom. 3. conſultat. 202. num. 31.
Et quibus, ib.
Et quid in Vicariis Curatis Eccleſiarum, quas olim poſſidebant Regulares, ib.
Et in qua quantitate, ib.
Ubi declaratio S. Congregationis.
An ab aſſignatione congruæ parochialis detur appellatio ſuſpenſiva, tom. 4. conſ. 127. n. 1. & ſeqq.
De congrua debita Epiſcopis & Parochis, ib. n. 2.
Preſumitur quodlibet beneficium illam habere, ib.
Si non habeat, non præjudicat Parocho, ib.
Ex quibus debeatur, ib. n. 3.
Et qui illam ſubminiſtrare debeant, ib.
An in eam computentur incerta, ib.
Quomodo taxanda, ib.
Quid de congrua pro Vicariis, ib.
Non eſt ea habenda ratio oblationum, ib.
Congrua pro Epiſcopis, & Archiepiſcopis ſuſpenſis, ibid. a num. 4.
Et pro ſuffraganeis, ib. n. 5.
Et pro Coadjutoribus, ib.
An aſſignatio Congruæ parochialis conſtitui poſſit a particularibus hominibus in pecunia numerata, tom. 9. conſ. 70. a n. 1.
In quibus hujuſmodi aſſignatio fieri poſſit, ib. n. 5.
Quænam ſit juxta congrua beneficii ſimplicis, non requirentis reſidentiam, tom. 10. conſ. 163. n. 17.
Quæ in beneficio requirente reſidentiam, ibidem numer. 18. & 19.
Congrua præſumitur a principio competenter aſſignata, ibid. numer. 17.
An, & quatenus Rector Eccleſiæ matricis teneatur ad ſupplementum congruæ Rectori Eccleſiæ filialis, tom. 9. conſ. 167. a num. 1.
Et quid de congra Rectoris Eccleſiæ non filialis, ib.
Ex quibus fructibus danda ſit congrua, ib. n. 1.
An procedat in quacumque matrice, ib.
De congrua Vicarii parochialis, ib. n. 8.
Remedia, quibus paupertas Eccleſiæ parochialis ſublevetur, ib. n. 10.
Quot juliis eſſe debeant ſcuta aſſignata pro congrua, tom. 9. conſ. 169. n. 21. & ſeqq.
Quid ſi ſcuta eſſent reducta, ib. n. 21. & ſeqq.
An attendendus valor monetæ loci, ubi facta eſt gratia, ib. n. 21. & ſeqq.
Congrua num comprehendat diſtributiones, ib. n. 23.

CONJECTURA.

Argumentum a conjectura quando ceſſet, tom. 4. conſ. 43. num. 80.
Quando ſit locus conjecturis, ibidem.

CONJUDICES, vid. *Epiſcopus*, *Capitulum*, *Juramentum*, *Adjunctus*.

An Epiſcopus adhibere debeat conſilium, & conſenſum Conjudicum capitularium in caſu, quo Judex laicus velit requirere laicum latentem in privata domo Canonici, & imploret auxilium Epiſcopi, tom. 3. conſult. 28. num. 1. & ſeqq.
Quid ſi Conjudices de facto, & per vim ſe ingerant, turbando Juriſdictionem Epiſcopi, an ſcilicet poſſit ipſe Epiſcopus procedere, prout de jure contra eos, tanquam turbatores ſuæ juridictionis, ib. n. 3.

Et

Et dato, quod possit procedere contra dictos Conjudices, an adhibere debeat in dicto judicio alios Conjudices, a Capitulo eligendos, vel possit ex se solo procedere, ib. n. 5.
Quid si constiterit, quod Conjudices deliquerint de ordine, & mandato Capituli, ib. n. 7.
Et hujusmodi indicium impediri, vel retardari possit ab aliquo ex Exequutoribus in literis indulti nominatis post multi temporis cursum, an potius recurrendum ad Metropolitanum, vel ad Sedem Apostolicam, ib. n. 5.
Eorum Indultum quoadusque duret, ib. n. 8. & seqq. attendendum, ib.
Conjudices capitulares an teneantur jurare, quando ubi & in cujus manibus, to. 7. integra conf. 6.

CONJUNCTIO, CONJUGATUS, vid. *Clericus.*

Conjunctio inter homines quotuplex, tom. 8. conf. 64. n. 5.

CONJUX, vid. *Uxor.*

Conjux innocens cur abstinere debeat a nuptiis, si ob alterius adulterium factum est divortium, to. 1. conf. 4. n. 30.
Conjux adulter, an, & quo pacto ingredi possit Religionem, to. 3. conf. 42. a n. 1.
Quid de utroque conjuge innocente in Religionem ingressuro, ib. num. 11. Ubi an ad hoc necessariò requiratur licentia Episcopi.
Quid de altero coniuge ad sacros ordines promovendo, ib. n. 20.
Quidve ad Episcopatum, vel Cardinalatum, ib. n. 43.
Licet conjugi innocenti propter adulterium conjugem quoad thorum dimittere, ib. n. 2.
Et Religionem profiteri, etiam altero invito, ib.
Innocentis iura, ib. n. 5. & 6.
An sit necessarium, quod emittatur votum castitatis, & quando, ib. num. 3.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis, & n. 4. ac seqq. & n. 17. 18. & 19.
Quid de divortio quoad habitationem, ib. n. 9.
Quidve si adulterium sit publicum, ac notorium, ib. Ubi declaratio Sacræ Congregationis.
Ex qua causa amittat perpetuò jus repetendi debitum conjugale, ib. n. 10.
Non requiri Episcopi licentiam demonstratur, ib. n. 16.
Potest vir ad sacros ordines promoveri, & quatenus, ib.
Quid si uxor sit senex, & non suspecta de incontinentia, ib. n. 28. & 41.
Declarationes hac in re Sacræ Congregationis, ib. n. 29. & 30.
Quando vir sacros ordines suscipere possit, ib. n. 35.

CONNEXA.

Connexarum judicium, to. 8. conf. 76. n. 1.

CONSANGUINEUS, vid. *Metus*, *Professio*.

Nomine consanguineorum qui veniant, to. 6. conf. 98. n. 101. & seqq.
An veniant spurii, ib. n. 103.
An fœminæ, ib.
An coniuges, ib.
Consanguineorum pietas in pupillos, tom. 6. consult. 100. num. 13.

CONSCIENTIA.

Quando oneratur conscientia alicujus, an requiratur alia probatio, to. 4 conf. 70. n. 4. conf. 35. n. 7.

CONSECRATIO, vid. *Episcopalis*, *Gratia*, *Literæ*.

An consecratio Episcopalis requirat essentialiter præsentiam & cooperationem trium Episcoporum, to. 1. conf. 182.
An consecratio Episcopalis sit valida, præsertim in regionibus remotissimis, si fiat non præsentatis literis Apostolicis electionis, & confirmationis, to. 9. conf. 72. a n. 1. & seqq.
Ad consecrationis valorem quid requiratur, ib.
Quando aliquis Episcopus sine aliorum assistentia authoritate sua privata alterum Episcopum consecraret, tunc rata, & firma est hujusmodi consecratio, ib.
An mandatum Archiepiscopi, vel Patriarchæ, quod requiritur ad Episcopi consecrationem, sit necessarium ad valorem essentialem consecrationis ordinis Episcopalis, ib. n. 2. & seq.
Quid quoad collationem jurisdictionis, ib. n. 3.

CONSENSUS.

Consensus, semel præstitus, non est denuò impetrandus, to. 1. conf. 44. n. 4.
Quibus declaretur, to. 1. conf. 92. n. 22.
Ex quibus arguitur, ib. n. 23.
Quando supplendus per superiorem, to. 1. conf. 119. n. 2.
Formalis quando, ac ubi requiratur, to. 1. conf. 146. n. 22.
Communis Ecclesiæ ex quibus convincatur, to. 1. conf. 244. a n. 9.
Communis consensus Ecclesiæ qualis sit, to. 1. conf. 246. a num. 1.
Consensus nudus an pariat actionem, to. 2. tota conf. 29.
Ex cursu temporis an præsumatur contra libertatem Ecclesiasticam to. 2. conf. 34. n. 54.
An suppleatur per dispensationem, to. 2. conf. 43. n. 5.
Est juris naturalis, ib.
Nequit suppleri, ne a summo quidem Pontifice, ib.
In electione sancti Patroni quando intercedere debeat, tom. 4 conf. 79. n. 4.
Ex quibus eliciatur interceſſisse, ib. n. 5.
Apostolicus in alienatione rerum Ecclesiæ, ib.
Quid si exigatur ad solemnitatem, aut ad convalidationem actus, ibidem.
Quando habetur pro præstito, ib. n. 7. & conf. 181. n. 3.
Quando requiratur ad validitatem actus, to. 4. conf. 222. n. 1.
In actibus voluntariis, & Ecclesiæ non utilibus, non sufficit consensus majoris partis, sed requiritur, to. 9. conf. 122. n. 9.

CONSEQUENS.

Posito consequenti, antecedens concedatur necesse, est & e contra, tom. 2. conf. 19. n. 3.

CONSERVATORES, CONSERVATORIÆ, vid. *Regulares*, *Episcopus*.

Conservatores Regularium an possint esse Archiepiscopi, & Cardinales, to. 1. conf. 113. per totam.
Possunt esse Episcopi, ib. n. 1.
An possint eligi extra diœcesim, ib. n. 3. & seq.
Eligi possunt Abbates, ib. n. 5.
Quando nominari possint extra diœcesim, ib. n. 7.
Cur concedantur, ib. n. ult.
An possint eligi Regulares cujuscunque ordinis, vel societatis, to. 1. conf. 165. a n. 1.
Eorum facultas restrictiva, ib. n. 2.
Officium, ib. n. 3.
Quid possint in Episcopos, ib. n. 6.
Non habent jurisdictionem privativè quoad Nuncios Apostolicos, to. 1. conf. 395. n. 1.
An conservatores presbyteri sæculares diœcesani, habitantes in domo propria, num in causis propriis tàm civilibus, quàm criminalibus, seu mistis subjaceant Ordinario, to. 2. tota conf. 24.
Dicuntur delegati Apostolici, ib. n. 1.
Cui subjecti, ib.
Et a quo impediri possint, ib.
Majores quocunque Ordinario, ib.
Exempti, ib. & n. 3.
Eorum jurisdictio, etiam in Ordinarios, ib.
Dignitas, ib.
Quot eorum species, ib. n. 2.
Dicuntur etiam Ordinarii, ib. n. 1. & 2.
Vera doctrina, ib. n. 4.
Subjacent Ordinario, ib.
Diluuntur objectiones, ib. n. 5. & seqq.
Conservatores ex privilegio quam jurisdictionem habeant ib. num. 7.
Eorum jurisdictio in Episcopos diminuta, ib. n. 8.
Excedentes limites suæ jurisdictionis in quas pœnas incurrant, ib.
In hoc declaratio Sacræ Congregationis, ib.
An possint Tribunalia erigere, ac ministros assumere, vel potius uti debeant officialibus Curiæ Episcopalis, to. 2. tota conf. 25.
Conservatores Religionis Hierosolymitanæ an sint Judices delegati, to. 2. conf. 25. n. 1.
Eorum Jurisdictio, ib. n. 3.
Quibus derogaverit Concilium Tridentinum, ib.
Quatenus actus judiciales proferre possint, ib.
Vera sententia, ib. n. 4. & seqq.
Eorum potestas coercetur, ib. n. 6.
Eorumdem definitio, ib.
Officium, ib. & tom. 3. conf. 1. num. 2. ubi declaratio Sacræ Congregationis.
An a conservatoribus Regularium detur appellatio ad Delegatum Apostolicum in Regno Sardiniæ, to. 3. tota conf. 1.
A conservatoribus privilegiorum ad quem appelletur, ib. n. 1.
Possunt inhibere cuicumque delegato Sedis Apostolicæ, ib.
Eorum potestas an possit impedire a Legatis de Latere, ib.
An comprehendantur nomine Judicum Ordinariorum, vel Delegatorum, ib. n. 2.
Quomodo procedant, ib.
Conservatorum a Sede Apostolica in forma speciali Concessorum facultas, ib. n. 3.
Eorum plures formulæ, ib. n. 4.
Restringuntur, ib.
Et ad quos terminos, ib. n. 5.
Quid in causis, formulam indiciorum requirentibus, ib. n. 6.
An eorum jurisdictio sit ordinaria, ib. n. 10. & seqq.
Anve possint suas vices aliis committere, ib. n. 54.
An sint Judices Delegati, ib. n. 15.
Eorum jurisdictio quoad non incœpta, ib.
Non est æquiparanda jurisdictioni ordinariæ, ib.
Cur constituti, ib. n. 29.
Eorum potestas ad quod tempus sit restricta, to. 3. conf. 29. num. 10.
Quando, & quomodo Conservatores allegari possint suspecti, to. 4. conf. 162. a n. 4.
Constitutio Gregorii XV. & Clementis VIII. de quibus Conservatoribus loquatur, ib. n. 5.
Quando liceat Regularibus ad suos Conservatores appellare, ib. num. 14.
An superior Regularis Nuncium Apostolicum non Judicem synodalem, a diœcesi Episcopi ultra duas dietas distantem, possit in Conservatorem eligere, tom. 7. conf. 10. a n. 8.
Est Judex privativè quoad Ordinarium, ib. n. 10.
Quid si dubitetur de conservatoris jurisdictione, ib. n. 11.
Nec ritè fuerit electus, ib. n. 12.
An Regulares habentes Conservatorem legitimè electum, debeant coram eodem conveniri in causis civilibus, requirentibus discussionem, & judicialem indaginem quando sunt rei, an verò coram Ordinario, to. 8. conf. 33. a n. 1.

An nominentur tamquam Judices, ib. n. 1.
Eorum jurisdictio, ib. n. 2. ac 17. & seqq.
In quo casu Regulares convenire nequeant coram conservatore, ib. n. 3. & 4.
Eorum electionis forma, ib. n. 4. & 10. ac. 11.
Pro quibus causis eligantur, ib. n. 6.
Eorum privilegia an revocata, ib. n. & seqq. ac n. 23.
Quid de observatione, ib. n. 13.
De puris conservatoribus, ib. n. 14.
Pœna in eos inflicta, ib. n. 19.
Quid si Regulares sint tantùm rei, ib. n. 25.
An & quatenus, & qui Regulares eligi possint in Conservatores Regularium, to. 10. conf. 96. a n. 1.
Quibus in casibus, intra quod tempus, & intra quos fines eligi debeant, ib.
Illustratur decretum Sacri Concilii Tridentini, sess. 7. cap. 22. de reformat, ib.
An possint eligi Priores Ecclesiarum Conventualium, qui saltem habitum habent personatuum, & dignitatum in Ecclesia Collegiata, ib. n. 1.
Quid respectu Societatis Jesu, ib.
An ad electionem conservatorum deveniri possit prætextu defensionis privilegiorum Regularium circa exemptionem ab Episcopi jurisdictione, ib. n. 2.
Qui Regulares eligi possint in conservatores, ib. n. 7. & seq.
Intra quos fines eligi debeant, ib. n. 11.
Conservatores excedere non debent, ne in ordine quidem procedendi, ib. n. 12.
Generaliter possunt Conservatores Regularium uti censuris Ecclesiasticis, etiam contra Episcopos, ib.
Deferendum tamen in his dignitati Episcopali, ib.

CONSERVATORIA, vid. *Congregationes*.

Mulierum, an, & quatenus sint licita, & subjiciantur jurisdictioni Ecclesiasticæ, to. 2. conf. 65. a n. 9.
An, & quatenus gaudeant immunitate Ecclesiastica, ib. n. 10.
Faustinæ Maynardæ Conservatorii abolitio, ibid. num. 21. & seqq.
Quatenus possit erigi, ib. n. 12.

CONSERVATORIÆ.

An conservatoriæ omnes comprehendantur sub constitutione revocatoria Gregorii XV. & Concilii Tridentini, tom. 4. conf. 162. num. 1.
Quid si deputatio Conservatorum facta fuerit sub nomine dignitatis, ib.
Dicuntur favorabiles, ib. d. conf. 162.
Gratia super conservatoriis est servanda, ib.
Constitutio Gregoriana in hanc rem explicatur, ib. n. 2.
An omnes conservatoriæ sint abrogatæ, ib. n. 3.
Non sunt amplius attendendæ causæ pro derogatione constitutionis Gregorianæ, ib. n. 4.

CONSILIA, CONSILIARII, vid. *Duellum*.

Consilia Christi neminem obligant, nisi ex voto, to. 1. conf. 87. num. 4.
Consilia quomodo reddant actum nullum, to. 1. conf. 180. n. 8.
Commendatur, ib. n. 11.
Consiliorum inimica, tom. 1. conf. 250. n. 2.
Eorum Symbolum, ib.
Consiliarii quales debeant, tom. 4. conf. 180. n. 14.
Magis datur consilium, quàm præceptum, to. 3. conf. 55. n. 5. ubi exempla.
An ad evitandum majus malum liceat consulere minus, to. 9. conf. 88. n. 105. & seqq.

CONSPIRATORES.

Conspiratores in Principem, ejus secreta detegentes, qua pœna puniantur, to. 1. conf. 42. n. 20.

CONSTITUTIONES, vid. *Publicatio*, *Confirmatio*, *Synodalis*.

Constitutiones faciendi facultas quandiu duret, to. 2. conf. 41. num. 5.
Præsertim in materia favorabili, ib.
Earum mens quatenus servanda, ib. n. 7.
Etiam in materia, in qua stricta est facienda interpretatio, ib.
Quando cessent, ib. n. 23. & seqq.
Quando vitient contractum, ib. n. 27.
Earum observatio semper præsumitur, to. 1. conf. 52. n. 7.
Quantumvis prolatæ contra jus commune, vires suas extendunt contra scientes, & supinè ignorantes, to. 1. conf. 55. n. 7.
Ut obligent, ubi sunt publicandæ, ib. n. 14.
A quibus præsumantur sciri, ib. n. 30.
Constitutiones Regularium, annullantes professionem religiosam, quando invalidæ, to. 1. conf. 87. n. 3.
Quid de illis, quæ arcent a Religione descendentes a Judæis Hæreticis, &c. ib.
Quæ dicuntur contra, & quæ præter Jus Canonicum, ib. & num. 4.
Quid de confirmatis a Sede Apostolica, ib. n. 6.
Ac de continentibus decretum irritans, ib. n. 7.
Habent vim contractus, ib. n. 12.
Quid in eis attendi debeat, to. 1. conf. 109. n. 5.
Constitutiones Apostolicæ, an, & quatenus per non usum possint abrogari, tom. 1. conf. 148. n. 8.
Generales posteriores an tollant specialem, ib. n. 15.
Contra jus commune emanatæ, quo pacto in dubio intelligantur, to. 1. conf. 146. n. 14.
Quando includant casus, etiam non expressos, ib. n. 18.
Ipsarum mens redditur manifesta ex proœmio, to. 1. conf. 179. n. 8.
Earum verba quomodo sumenda, ib. n. 9.
Quando dicantur favorabiles, quando odiosæ, ib. n. 10. & seq.
Quando etiam præjudiciales territorio, ib.
In illis, qui intellectus evitandus, ib. n. 18.
Constitutiones Apostolicæ an possint continere repugnantiam, ibidem.
Quando strictè interpretandæ, ib. n. 29.
Quando habeant locum in omnibus, in quibus locum habet jus commune, ib. n. 2.
Quandove dici debeant jus commune, ib.
Constitutio Gregorii XIII. de præcedentia Regularium quoad eorum conventus, tom. 4. conf. 19. a n. 1. & conf. 98. per totam.
Urbani VIII. quoad Conventus Reformatorum Sancti Francisci, ib. n. 1. & seqq.
Clementis VIII. pro Ordine eorundem Reformatorum, Beati Pii V. de præcedentia Ordinis Prædicatorum explicatur ib. n. 15. & conf. 198. a n. 4.
Constitutio generalis quando non habeat locum, to. 4. conf. 35. n. 32.
Constitutionum publicatio an, & quatenus necessaria, tom. 4. conf. 68. n. 15.
Correctiva juris communis quomodo accipienda, to. 4. conf. 98. num. 1.
Constitutio Synodalis de administratione Sacramenti Pœnitentiæ, & Eucharistiæ an habeat locum in Sacramento extremæ unctionis, to. 4. conf. 138. a n. 1.
In dubio recipit interpretationem a jure communi, ib. n. 1.
Quando censeatur favorabilis, ib. n. 4.
Constitutio emanata pro ampliatione, vel extensione antecedente quomodo intelligi debeat, to. 4. conf. n. 6.
Observatio constitutionum Apostolicarum an evitetur per non usum, ib. n. 8.
Constitutionis confirmatoriæ virtus, to. 5. conf. 5. n. 45.
Quando in Constitutione, etiam pœnali, fiat extensio, ib. n. 46.
Constitutio pœnalis an potius dicatur comprehensio, quàm extensio, ib.
Quid si casus in verbis constitutionis non videatur comprehendi, ib. num. 47.
Quid dicatur committere in constitutionem, ib. n. 47.
Ægidianæ constitutiones non comprehendunt personas, nec bona Ecclesiasticorum, to. 6. conf. 34. n. 5.
An, & quatenus constitutio loquens de præteritis extendenda sit ad futura, tom. 6. conf. 55. n. 4.
Contra constitutiones Pontificias, an, & quatenus detur non usus, inobservatio, præscriptio, to. 6. conf. 58. n. 7 ac seqq.
An, & quatenus in constitutionibus Apostolicis pœnalibus comprehendantur clerici, de quibus nulla fit in eis mentio specialis, to. 6. conf. 66. a n. 7.
Et quid si in eisdem constitutionibus nominentur quæcumque personæ cuiuscumque gradus, dignitatis, ordinis, & instituti, ib. n. 2.
Constitutio disponens cum aliqua qualitate extra illam qualitatem locum non habet, tom. 9. conf. 2. n. 4.
Constitutio Gregorii XIV. de immun. Eccles. cur emanaverit, ib. num. 37.
Quam probationem requirat, ut reus ab Ecclesia extrahatur conf. 5. num. 2.
Non derogat dispositioni juris communis, ib. n. 10.
Constitutio nova superveniens in materia dispositia per leges antiquas, quas interpretationes, ac limitationes recipiat, ib. num. 14.
Constitutio Gregoriana superiùs citata prohibet fieri extensio ad casus in ea non expressos, ib. n. 15.
Per constitutionem Gregorianam de Immun. Eccles. correctum est jus commune, to. 9. conf. 17. n. 8. & seqq.
Quale homicidium in illa excipiatur, to. 9. conf. 18. n. 32. & conf. 22. n. 4. & seqq.
An constitutio Gregoriana procedat contra quoscumque extrahentes sive sint personæ publicæ, sive privatæ, to. 9. conf. 51. num. 2.
Constitutio pœnalis non extenditur è casu ad casum, to. 9. conf. 59. n. 2.
Constitutio synodalis, quod nemo ad distributiones admittatur nisi fuerit in lectura, & in cantu examinatus, an comprehendat dignitates Sedi Apostolicæ reservatas, tom. 9. conf. 77. 41.
Quando Constitutio aliqua loquitur, silent leges, to. 9. conf. 78. num. 1.
Constitutio generalis de materia omnibus adaptabili comprehendit omnes, etiam Ecclesiasticos, to. 9. conf. 124. n. 1.
Præcipuè si emanaverit super re de se prava, ib. n. 2.
Constitutio generalis an melius sit confirmari, aut explicari alia constitutione, an decreto speciali, ib. n. 5. & seqq.
Constitutiones, statuta, &c. passivam recipiunt interpretationem a jure communi, to. 10. conf. 16. n. 15.
Earum inobservatio quomodo probanda, ib.
Quid si observatio constitutionum Ordinis committatur arbitrio Generalis, ib. n. 23.
Pro interpretatione constitutionum circa tempus ab eis præscriptum, quid observandum, ib. n. 31.
An, & quatenus constitutiones Religionis authoritate Apostolica confirmatas, Religio ipsa possit abrogare, sive illis dero-

derogare, tom. 10. conſ. 13. n. 4.
An ipſa conſuetudo id facere poſſit, ib. & n. ſeqq.
Quomodo Eccleſia mutet ſuas Conſtitutiones, tom. 10. conſult. 24. num. 32.
Quando dicatur uſu recepta, tom. 10. conſ. 38. num. 6.
Ligetque ſemper, & ubique, ib.
Quando lex præcipit duo, ſi uſus abrogaverit unum, non cenſetur abrogatum alterum, ib.
Conſtitutiones Religionum ſunt generales, non unius tantùm Provinciæ, ib. n. 7.
In cauſis inter Partes judicialiter deductis, Sacra Congregatio non poteſt ſe ingerere, niſi Patribus conſentientibus, tom. 10. conſ. 42. n. 3.
Quo in caſu eadem Sacra Congregatio debet ad ſe acta tranſportari facere, ib.
Quatenus Pontifex cenſeatur derogare Conſtitutionibus Regularium, tom. 10. conſ. 33. n. 2. & ſeqq.
Et quomodo derogandum, ib. n. 5.
In Conſtitutionibus quid attendi debeat, to. 10. conſ. 32. n. 4.
Debent intelligi ad literam, ib. n. 5.
Conſtitutioni Summi Pontificis non obſtat non uſus, ib. n. 6.
Conſtitutio regulatur ab habilitate, tom. 10. & conſ. 73. n. 1.
Conſtitutiones, authoritate Apoſtolica confirmatæ ſunt omninò obſervandæ, tom. 10. conſ. 82. n. 1.
Quatenus poſſint tollere privilegium reciprocum inter Clericos, & converſos, ib. n. 6.
Conſtitutio confirmata in forma ſpecifica cum inſertione illius tenoris, tanquam Conſtitutio Pontificia omninò ſervanda eſt, tom. 10. conſ. 86. n. 7.
Conſtitutiones quomodo interpretari debemus, tom. 10. conſult. 113. num. 7.
Coſtitutiones Pontificiæ poſt quantum temporis ſpatium obligant, tom. 10. conſ. 147. n. 4. 40. & 43.
CONSUETUDO, vid. *Poſſeſſio*, *Actus*, *Juspatronatus*, *Laicus*, *Monialis*, *Confraternitas*, *Synodus*, *Electio*, *Præcedentia*, *Clericus*, *Immemorabilis*.
Conſuetudo in functionibus Eccleſiaſticis quando attendenda, tom. 1. conſ. 6. n. 19.
Non eſt ab ea recedendum in materia præeminentiarum, tom. 1. conſ. 7. n. 22.
Etiamſi ſi ſit locorum vicinorum, ib.
Immemorabilis quo pacto cenſeatur ſublata, ibid. n. 24. & conſ. 44. n. 5.
Etiam a Tridentino, ib.
Conſuetudo retinendi Sedes laicorum in presbyterio an ſit directe contra diſpoſitionem cœremonialis, ib. n. 26. & ſeqq.
Quid ſi eſſet immemorabilis, ib.
Concludenter probata tribuit privilegium, ib.
Ut poſſit induci, debet eſſe rationabilis, quæque illa ſit, ib. n. 27 & 28.
De thurificatione triplici ductu, ib. n. 30.
De Jejuniis extra quadrageſimam, tom. 1. conſ. 15. a n. 1.
Ut obliget ad mortale, quid requiratur, ib.
Fundata in ignorantia, & errore non poteſt acquirere vim legis, ib.
Legitimè inducta, & præſcripta habet vim legis, ib. n. 2.
Ad eam confirmandam quid exigatur, ib. n. 3.
Declaratur ab obſervatione, ib.
An ad ejus ſubſtantiam requiratur ſuperiorum conſenſus, ib.
Sufficit, quod ſit rationabilis, ib.
Ejus forma, ib.
Quæ dicatur rationabilis, ib.
Non præſumitur inducta ex errore, ib.
Error ipſi quando obſit, ib.
Ut valeat adverſus Canones, & leges Pontificias, quid exigatur, tom. 1. conſ. 18. n. 2.
Contra indemnitatem Eccleſiarum eſt irrita, ib.
Conſuetudo Sedis Apoſtolicæ in judicando, tom. 1. conſ. 44. num. 26.
In procuratione Epiſcopo ſolvenda quatenus attendatur, to. 1. conſ. 46. n. 2. & ſeqq.
Quatenus inducatur in facultativis, ib. n. 5. & conſ. 86. n. 20.
Immemorabilis an deroget immunitati, vel exemptioni Eccleſiaſticæ, tom. 1. conſ. 49. n. 17. & conſ. 124. n. 11. & conſ. 150. n. 33.
Contra Immunitatem Eccleſiaſticam non poteſt induci, ib. & tom. 1. conſ. 126. n. 7.
Conſuetudo conſiſtit in facto, to. 1. conſ. 52. n. 5.
Non extenditur, ib.
Ejus probatio qualis, ib.
Non poteſt prævalere contra Jus naturale, ib. n. 7.
Ut præjudicet iuri poſitivo, quid requiratur, ib.
Irrationabilis an valeat temporis curſu, ib.
Eſt ſpecies juris poſitivi, ib.
Quo pacto contra Jus canonicum inducatur, ib.
Laudabilis erga Eccleſiam obſervanda, ib. n. 11.
Quando cenſeatur inducta cum animo ſe obligandi, ib.
Poteſt per eam induci obligatio, ib. & ſeqq. & quomodo, ib.
Varia in puniendo crimina atrociora, to. 1. conſ. 54. n. 25.
Conſuetudo inductiva reſidentiæ, quomodo probanda, to. 1. conſ. 86. n. 20.
Nequit induci ex ignorantia, ib. n. 23.
Ejus virtus in quo fundetur, ib.
Quo pacto excludatur, to. 1. conſ. 90. n. 6.
Debet probari in caſu ſpeciali, ib. n. 7.
Idque cum ſuis requiſitis, ib.
In præiudicium Eccleſiæ an dari poſſit, ib.
De præferendo cives in beneficiis, an ſit rationabilis, to. 1. conſ. 91. num. 4.
Quid ſi fuerit interrupta, ib. n. 5.
Valida ſine præſcriptione non datur, ib.
Quid in materia habente decretum irritans, ib.
An poſſit in aliqua parte diminuere privilegia Clericorum to. 1. conſ. 99. n. 4.
An valeat, quod in aliquibus caſibus Clerici ſubjiciantur laico ibidem.
Quæcumque conſuetudo contra Immunitatem Eccleſiaſticam reprobatur, to. 1. conſ. 99. n. 22. 23. & ſeqq. & conſ. 454. 446. & 447. n. 1. d. to. 1.
Conſuetudo laicorum non poteſt Clericos obligare d. conſ. 99. num. 24.
Quid ſit immemorabilis cum conſtanti fama privilegii, ib. num. 25.
Conſuetudinem locorum vicinorum quando amplecti poſſumus, ib. n. 16. & ſeqq.
Quid in dubio, ib.
Conſuetudinis centenariæ virtus, tom. 1. conſ. 105. a n. 51.
An conſuetudo inducere poſſit, ut unus canonicus, quo tempore obligatus eſt ſervitio chori, poſſit canonicum alium, pro eo tempore non obligatum, pro ſe ſubſtituere, itaut neque peccet, neque diſtributiones amittat, tom. 1. tota conſ. 130.
Quid in materia ſatisfaciendi obligationibus chori inducere poſſit, ib. n. 2. & conſ. 502. & ſeqq. n. 1.
An inducere poſſit, ut qui tribus menſibus permiſſis non reſidet, accipiat diſtributiones, d. conſ. 130. n. 2.
Item, ut Canonici, qui per duos menſes ab Eccleſia abſunt, percipiant eo tempore diſtributiones, ib. n. 3.
Quomodo poſſit de novo induci derogans legi, ſibi derogranti, ib. n. 6.
Quo pacto reprobata per legem, tanquam irrationabilis, poſſit vires reſumere ad eam legem abrogandam, ib. & n. 40.
Poteſt inducere quod poteſt licentia obtineri, ib. n. 17.
Poteſt abrogare quidquid ſolo Jure poſitivo eſt conſtitutum, ib.
Quatenus immemorabilis comprehendatur in prohibitione conſuetudinis, ib.
Conſuetudo temporis ordinarii eſt quadragenaria, ib. n. 19.
Poteſt legem de admittendis diſtributionibus abrogare, ib.
Item quamcunque legem Eccleſiaſticam, ib.
Quo pacto Principis conſenſu approbetur, ib.
Poteſt derogare omni legi poſitivæ, ib. n. 20.
Quando cenſeatur ſublata, ib. n. 40.
Immemorabilis æquivalet privilegio, ib.
Dubia an valeat, & excuſet a peccato, n. 45.
Poteſt inducere quidquid poteſt privilegium, ibid. n. 52. & conſ. 156. a n. 6.
Conſuetudo Juriſdictionis Ordinarii, Epiſcopi inferioris, in puniendo violatores Immunitatis Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 144. n. 10.
Conſuetudo quando habeat locum, tom. 1. conſ. 156. n. 5.
Habere debet conditiones legis, ib.
Quæ per eam præſcribi nequeant, ib. n. 8.
An ſit rationabilis exigendi aliquid ab Obtinentibus beneficia, convertendum in utilitatem Eccleſiæ, & pios uſus, tom. 1. conſ. 158. a n. 10.
An poſſit præſcribere, ut vocem in capitulo habeat, qui non eſt conſtitutus in ordine Subdiaconatus, t. 1. conſ. 226. a n. 1.
Quatenus deroget legi, etiam irritanti, ib. n. 2.
Eſt ſtricti Juris, tom. 1. conſ. 362. n. 2.
Non extenditur ad caſum diverſum, ib.
Diminutiva cultus Divini eſt reprobanda, tom. 1. conſ. 502. n. 1.
Non poteſt ex conſuetudine induci quod non poteſt ſine privilegio, tom. 2. conſ. 33. n. 7.
Ex qua conſuetudine dicatur acquiri Jus Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 34 n. 15.
Item, & Jus laicis contra Eccleſiaſticos, ib. n. 53.
Eſt omnium diſpoſitionum, & ſcripturarum interpres, tom. 2. conſ. 36. n. 7.
An ex ea prorogari poſſit juriſdictio Eccleſiaſtica, tom. 2 conſ. 41. n. 10.
Quatenus debeat ad hoc eſſe præſcripta, ib.
Quod tempus ad illam præſcribendam ſufficiat, ib.
An requiratur in hoc probatio ſcientiæ, aut patientia Principis, ib.
Quid ſi conſtet ex multiplicatis actibus, ib.
Et quid facti, ib.
Conſuetudinis virtus in præcedentiis, tom. 3. conſ. 18. num. 11. & ſeqq.
Quatenus contra cæremoniale introductæ, intelligantur reprobatæ, ib. n. 12.
Conſuetudo in percipiendis diſtributionibus ſervanda, tom. 3. conſ. 10. n. 12. & ſeqq.
Non cenſetur ei per Papam præjudicatum, ib. n. 13.
Quando inducat vim præſcriptionis, ib.
Non præſumitur, ideoque probanda, tom. 3. conſ. 26. n. 12.
Præſertim contra Jus, ib.
In quibus requiratur immemorabilis, vel quadragenaria, ib.
Quando recurrendum ad conſuetudinem vicinorum, ib. n. 13.

Non eſt extendenda, ib.
In dubio quid attendendum, ib.
Conſuetudo dividendi præbendas vacantium canonicatuum inter canonicos ſuperſtites, excluſis noviter proviſis canonicatu, an valida, to. 3. conſ. 30. n. 1.
Ubi quid ſi hæc conſuetudo ſit ex concordia inter Epiſcopum & canonicos per Sedem Apoſtolicam confirmata, ib. a n. 3.
Quid ſi conſuetudo hæc tendat in utilitatem Eccleſiæ, ib. n. 1.
Decreta Sacræ Congregationis, ib. & n. 2.
Conſuetudo, ne canonici, vel beneficiati, qui non ſunt promoti ad ſacros ordines, lucrentur fructus, eſt valida, ib. n. 9.
Conſuetudo, quòd fructus pertineant ad capitulum, donec beneficiatus ſit Sacerdos, eſt obſervanda, ib. ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Quid de conſuetudine, quòd canonici non admittantur ad participationem Maſſæ communis, niſi priùs præſtito Eccleſiæ ſervitio per decennium, ib. n. 10.
Ubi declaratio Sacræ Congregationis.
Inducta, ſciente Principe, eſt obſervanda, tanquam lex ſcripta, tom. 3. conſ. 43. n. 7.
Sufficitque ad tribuendam juriſdictionem, ib.
Habet vim tituli, ac privilegii, to. 3. conſ. 47. n. 40.
Quando manuteneri debeat, ib. ubi Sacræ Congregationis declaratio.
Habet vim legis, ib. n. 48.
Pro ejus derogatione quid requiratur, ib.
An ſuffragetur in materia funeris contra Regulares, ib. n. 57.
Quidve in exercitio Jurium parochialium in loco exempto, ib.
Quid de quadragenaria, ib. n. 59.
Excluſa conſuetudine in genere, non cenſetur excluſa immemorabilis, præſertim in materia funeralium contra Regulares, to. 3. conſ. 49. num. 10. ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Donec probetur, qui ſit manutenendus, ib.
In præcedentiis an, & quatenus obſervanda, to. 3. conſ. 54. n. 1. 2. 7. & ſeqq.
Quando cenſeatur illi derogatum, ib. n. 9. & 10.
Ut inducatur contraria conſuetudo, quid ſit neceſſe, n. 11.
Immemorabilis, ſi præjudicet libertati Eccleſiaſticæ, eſt nullius momenti, tom. 3. conſ. 58. n. 21. ubi quid ſi eſſet mixta, & particularis, ib.
Quid requiratur, ut poſſit Jus præſcriptum in aliqua parte obligare, tom. 3. conſ. 56. n. 17.
Quis eam inducere poſſit, ib.
Immemorabilis quando comprehendatur in derogatione, to. 3. conſ. 64. n. 14.
Obſervantia in præeminentiis, to. 4. conſ. 4. n. 1. & 2. & conſ. 25. a n. 1.
Immemorabilis an ſublata a cœremoniali Romano, ib. & conſ. 29. n. 13. & ſeqq.
Quid in materia ſedendi laicos in presbyterio, ib. n. 2.
Quænam ſufficiat pro thurificandis laicis triplici ductu, ib. n. 3.
Conſuetudo rationabilis admittitur contra Jus canonicum, ib. num. 4.
Contra cœremoniale an reprobata, ib. n. 6.
Conſuetudo in materia Juriſdictionis quomodo tollatur, to. 4. conſ. 8. n. 2.
Conſuetudo dicitur Jus, to. 4. conſ. 22. n. 3.
Debet obſervari in materia ſedendi, to. 4. conſ. 25. n. 1.
Et quot annorum, ib.
Conſuetudinis immemorabilis virtus, ib. & conſ. 26. n. 23.
Ejus virtus in materia præcedentiæ, ib. & n. 4. ac 10. & conſ. 26. num. 9. & ſeqq. ac 21.
Attendenda eſt, quæ eſt particularis in Eccleſia, ibid. n. 13.
Quænam requiſita habere debeat, ut prævaleat Sacris Canonibus, tom. 4. conſ. 26. num. 14.
Conſuetudo immemorabilis eſt ex ſpeciali derogatione, ibidem num. 23.
Quando cenſeatur ei derogatum, ibid. num. 30. & conſult. 29. numer. 13.
Conſuetudines immemorabiles in materia Sacrorum Rituum an Epiſcopus tollere poſſit, ibid. num. 25.
Quando dicenda ſit iniqua & irrarionabilis, ibid. & n. 31.
Ex quibus actibus probetur, ibid. num. 32.
Et quo pacto contra cœremoniale, tom. 4. conſ. 26. n. 32.
Ad eam probandam quando concedatur remiſſoria, tom. 4. conſ. 27. num. 9. & conſ. 201. n. 38. & ſeqq.
Immemorabilis optimum titulum tribuit, tom. 4. conſult. 29. numer. 13.
Probanda cum ſuis requiſitis, ibid. num. 14. & tom. 4. conſ. 201. num. 19. & conſ. 202. num. 16.
Cuinam incumbat onus illam probandi, ibid.
Remota præterita, quando intelligatur remota futura, tom. 4. conſ. 23. num. 15.
Eſt jus ſpeciale, ibid. num. 16.
Omnes res Eccleſiæ conſuetudine quadragenaria præſcribuntur, tom. 4. conſ. 35. num. 10.
Quæ conſuetudo attendatur ad cognoſcendum, quæ ſit prima dignitas in Eccleſia, ibid.
Quando ſit manutenenda contra juris aſſiſtentiam, ib. n. 20.
Præſervatur in libro cœremoniali, ibid. num. 21.
Et ſufficit decennalis, ibid.
Conſuetudo contra receptam opinionem Doctorum non eſt contra Jus, ibid.
Donec probetur immemorabilis, qui manutenendus in poſſeſſione præcedentiæ, ib. n. 24.
Quomodo probanda in materia præcedentiarum, ib. n. 25.
Quando ejus probatio reddatur impoſſibilis, ib. n. 26.
Debet attendi in præeminentiis conſuetudo, & inſtitutio cujuslibet Eccleſiæ, ib. n. 28.
Quænam conſuetudo ſufficiat in materia præcedentiæ quoad aliquos actus particulares, ib. n. 30.
Maximè ſi fuerit inducta ex actibus Judicialibus, ib.
Ut inducatur, quid requiratur, ib.
Quid ſit, ib.
Quatenus inducatur ex ſententiis nullis, ib. n. 31.
Et quatenus ex legitimis, ib.
An prima dignitas probetur ex conſuetudine, tom. 4. conſ. 36. num. 19.
Non extenditur de caſu ad caſum, ib.
Neque de perſona ad perſonam, neque de re ad rem, to. 4. conſ. 220. n. 8.
An poſſit eſſe cauſa tolerandæ inediæ, to. 4. conſ. 43. n. 119.
Ejus actio in ſenſus, ib.
Conſuetudinis mutatio perniciosa, to. 4. conſ. 64. n. 2.
Quando dici poſſit præſcripta to. 4. conſ. 82. n. 2.
Et quando irrationabilis in materia præcedentiæ, to. 4. conſ. 88. num. 3.
Quid requiratur, ut materia præcedentiæ induci poſſit, ib. & num. ſeqq.
Et quid ſi eſſet immemorabilis, ib. & n. 5.
Sublata conſuetudine, an cenſeatur ſublata immemorabilis, ib. num. 6.
Quando cenſeatur ſublata conſuetudo futura, ib.
De irrationabili non datur præſcriptio, to. 4. conſ. 90. n. 8.
Ad hoc, ut rationabilis laudetur, quid ſit neceſſarium, to. 4. conſ. 2. num. 3.
Et quomodo probetur, ib.
Quid ſi concurrat conſuetudo aliarum Eccleſiarum Provinciæ, ſeu Regni, ib. n. 3.
An dari poſſit in iis, quæ conſiſtunt in pura amiſſione, ib. n. 8. & conſ. 94. n. 12.
Non poteſt induci per actus negativos, ib.
Conſuetudo excipiendi Epiſcopum uſque ad atrium ejus domus ſervanda, to. 4. conſ. 94. n. 2.
Efficacia conſuetudinis immemorabilis, etiam in negativis, ib. num. 12.
Pia, & rationabilis in materia rituum eſt obſervanda, to. 4. conſ. 96. n. 3. & 4.
Conſuetudo non eſt contra jus, ſi caſus non eſt in jure expreſſè deciſus, ib. n. 6.
Quid requiratur ad inducendam conſuetudinem obligantem imposterum ex tacito conſenſu, ib. n. 8.
Quidve de conſuetudine, quæ non eſt contra, ſed præter cœremoniale, ib. n. 9. & 11.
Conſuetudo aſſociandi Epiſcopum uſque ad valvas Eccleſiæ, etiam non Cathedralis, eſt obſervanda, ib. n. 10.
Non poteſt induci per unicum actum, to. 4. conſ. 162. n. 55.
Maximè ſi dat cauſam liti, ib.
Quid requiratur, ut prævaleat contra jus, ib. & conſ. 224. num. 3.
Ad eam probandam, in quo caſu recurritur ad loca vicina, to. 4. conſ. 205. n. 9.
Et quando id juvet, ib.
Irrationabilis non attenditur, ib. n. 20.
Ut prævaleat ſynodo, aut aliis decretis præſertim in funeralibus quid oſtendi debeat, ib.
Quando rationabilis, etiam probata, non ſuffragetur, ib.
Quæ conſuetudines per Concilium Tridentinum ſint ſublatæ, ib. num. 23.
Quando ex immemorabili poſſit allegari privilegium, etiam in reſervatis Principi, ib. n. 38.
Ad inducendum Conſuetudinem immemorabilem quid requiratur to. 4. conſ. 209. n. 3.
Ejus efficacia in quo conſiſtat, ib.
Conſuetudo immemorabilis in materia deputationis Concionatorum a quo ſit probanda, & quomodo, to. 4. conſ. 206. n. 51. & ſeqq.
Excluditur ex actibus contrariis, ib.
Et quidem unico, ib.
Ex ſolo rumore, ac reſiſtentia, etiam ex unico actu, deſumpta, ib.
Ejus prætenſa probatio non poteſt manutentionem impedire, ibidem.
Per actus extorſivos nequit induci, to. 4. conſ. 208. n. 4.
Contra libertatem electionis ſepulturæ eſt invalida, ib. n. 6.
Quid de conſuetudine privandi infirmos diſtributionibus Eccleſiaſticis, tom. 4. conſ. 224. a n. 4.
In materia immunitatis Eccleſiaſticæ quatenus attendi debeat, to. 5. conſ. 5. n. 20. & ſeqq. ac n. 76. & 77. ac n. 80.
Nullo modo poſſunt laici inducere conſuetudinem contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n. 77. & to. 6. conſ. 34. n. 13.
Eam alleganti quatenus ſit credendum, ib. n. 78.
In conſuetudine, quando agitur de immunitate Eccleſiæ, debet attendi jus canonicum, d. to. 5. conſ. 5. n. 77.
An inducatur ex actibus facultativis, ib. n. 78.
Laici in præjudicium Eccleſiæ & Clericorum non poſſunt inducere conſuetudinem, to. 5. conſ. 6. n. 9.
Rationabilis valet contra quodcumque jus humanum, to. 5. conſ. 49. n.

49. num. 33.
Ex duobus actibus arguitur, ib.
Quando non indigeat probatione, ib. n. 51.
Obtinet vim legis, & concessionis, ib.
Consuetudinis immemorabilis virtus, tom. 5 conf. 72.
Consuetudo quoad carceres, ac tribunal Episcopi, ib.
Quando consuetudo, etiam legitimè præscripta excludatur, tom. 5. conf. 73. n. 2.
Immemorabilis an sublata per Rubricas, tom. 3. conf. 64. n. 2. ac 6.
Quando est circa id, quod innititur rationi, & æquitati juris, etiam de jure Canonico sufficit consuetudo decennalis, tom. 6. conf. 65. n. ac seqq.
Consuetudo immemorabilis quando præscribi non possit, to. 6. conf. 87. n. 1.
Quid de consuetudine generali, ac immemorabili in toto aliquo Regno, ib. n. 9.
Sub derogatione quaruncunque consuetudinum in contrarium quæ consuetudines comprehandantur, ib. n. 10.
Secundùm se non facit actum de veniali mortalem, nec mutat materiam actus prohibiti, tom. 6. conf. n. 9.
Quid si in specie prohibeatur ipsa consuetudo, ib.
Excusat Tribunalia a vitio inconstantiæ & varietatis tom. 6. conf. 94. n. 43.
Ejus vigor in judiciis, ib.
Ut interpretetur privilegia, leges &c. qualis esse debeat, to. 6. conf. 98. n. 70.
Consuetudo in causis agitandis in foro Ecclesiastico, tom. 6. conf. 64. n. 28.
Est optima legum interpres, tom. 7. conf. 16. n. 6.
Consuetudo eligendi sepulturam, to. 7. conf. 21. a n. 1.
Quomodo probanda, ib. a n. 8. & 9.
Consuetudo declarativa juris debet sequi conditiones juris, ib. num. 6.
Ex lapsu annorum observata in materia Ecclesiastica præsumitur solemnis & confirmata a Sede Apostolica, tom. 7. conf. 30. n. 4.
Tempus necessarium ad præscriptionem consuetudinis, tom. 7. conf. 46. n. 11.
Quatenus probari debeat individuo, to. 8. conf. 32. n. 14.
Et quomodo individuè probetur, ib. n. 15.
Contraria immunitati, jurisdictioni, ac libertati Ecclesiasticę non valet, to. 8. conf. 40. n. 41.
De consuetudine contra jus naturale, & publicum, tom. 8. conf. 73. n. 13.
Ut sit valida quas conditiones habere debeat, to. 8. conf. 73. n. 98. & seqq.
Quibus testibus probanda, ib. n. 100.
Quæ consuetudines antiquæ observandæ, tom. 8. conf. 84. n. 12. & seqq.
Consuetudo etiam immemorabilis, præjudicialis immunitati Ecclesiæ, est irrita, & præscribi non potest tom. 9. conf. 2. num. 36.
Consuetudo laicorum contra immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam reprobatur, to. 9. conf. 16. n. 26.
Quid si esset immemorabilis ib. & n. seqq. & conf. 18. n. 63.
Consuetudo contraria immunitati locali Ecclesiarum, an valeat tom. 9. conf. 19. n. 3.
Quomodo intelligenda, ib.
Doctori testanti de consuetudine quatenus sit adhibenda fides, ib.
Quam consuetudinem in Ecclesia qui sequi debeat, tom. 9. conf. 67. n. 124.
Consuetudo non inducitur ex actibus defformibus, to. 9. conf. 144. num. 8.
Consuetudo antiqua dicitur, habere vim legis, concessionis, & pacti, tom. 9. conf. 165. n. 7.
Quatenus sit injustum quidquid contra consuetudinem immemorabilem innovatur, to. 10. conf. 5. n. 1.
Quando immutari nequeat, ib. n. 2.
Censetur concessa ex privilegio speciali, ib.
Quatenus valeat contra dispositionem Sacri Concilii Tridentini, ib. n. 5.
Et contra Constitutiones Apostolicas, ib.
Quatenus extirpanda, ib. & conf. 8. n. 21.
Consuetudo quatenus admittenda, d. conf. 8. n. 21.
Jurisdictionem tribuit, to. 10. conf. 13. n. 5. sed quatenus, ib. a n. 13. & seqq.
Conceditque jus illis, qui aliàs non habent, ib. & n. 7.
Habet vim abrogandi leges, & Constitutiones, ib. n. 7.
Sufficitque sola consuetudo annorum quadraginta, ib.
Consuetudo, & præscriptio sine bona fide locum habere nequit, ib. n. 13.
Non sufficit allegare consuetudinem, sed ab allegante probanda est, ib. n. 15.
Et probanda ex legitimè præscripta, quomodo est contra jus, ib. num. 16.
Et obtenta cum contradictione, ib.
Quo in casu contradictio sit ostendenda, ib. n. 17.
Et adducenda prohibitio, & acquiescentia, ib.
Quando videatur improbabilis, ib. n. 18.
Ex quibus excludatur, ib. n. 19.
Consuetudo negativa quomodo concludenter probanda, ib. num. 29.
Consuetudo conformis Regulis, & Constitutionibus Religio-
num maximè attendenda, tom. 10. conf. 25. n. 3.
Consuetudo est potentior statuto, & transactione, tom. 10. conf. 82. num. 2.
Et per eam requiritur jus, ac præscribitur, ib. n. 3.
Et per eam potest quicumque titulus allegari, ib.
Jurisdictio, ac jura etiam Episcopalia possunt consuetudine legitimè præscripta a non Episcopis, ac etiam a subditis acquiri, to. 10. conf. 116. n. 1.
Inferiores Episcopis possunt consuetudine præscribere contra Episcopos, exemptionem, ac omnia jura ad utramque legem jurisdictionis, & diœcesanam pertinentia, ib.
Consuetudo potest tribuere jurisdictionem, ib. n. 2.
Potest præscribere jurisdictionem Episcopi etiam in Ecclesiis Cathedralibus regularibus, ib.
Quid ex consuetudine immemorabili, qualis est, quod inferiores habeant jurisdictionem in suos subditos privativè ad Episcopos, ib.
Consuetudo immemorabilis, ac privilegium pari gradu incedunt, ib.
Habet vim cujuscumque tituli, ac justæ causæ, ib.
Per consuetudinem acquiritur jurisdictio, etiam in loco existente intra Diœcesim Episcopalem, ib.
Consuetudo cognoscendi causas in præjudicium Episcopi, an fuerit abrogata per Sacrum Concilium Tridentinum, ib. n. 2.
Immemorabilis præbet titulum, ac jus, ib.
Quid de præscriptione correctionis, seu visitationis, sive reformationis, sive etiam procurationis Episcopo visitanti debitæ, sive de exercitio jurisdictionis, jurisdictione manente, ac supposita, ib. n. 3.
Contra jus naturale, ac divinum non valet consuetudo ib.
A subditis adversus Prælatum suum obedientiam exhibere nunquam præscribitur, ib.
Licèt subditi ex consuetudine non possint obtinere, ne ulli subsint, vel si subsint Episcopo, ne ab Episcopo corrigantur, aut reformentur, aut visitentur, possunt tamen consuetudine assequi, ut subsint alii, non autem Episcopo, vel ut sint immediatè sub cura Sedis Apostolicæ, ib. n. 5.
Consuetudo approbata a jure est rationabilis, ib.
Est lex non scripta, ib.
Quænam consuetudo sit rationabilis, ib.
Ad inducendam consuetudinem, quod tempus sufficiat, to. 10. conf. 133. n. 1.
An, & quatenus ex actibus facultativis non inducatur consuetudo, ib. n. 6.
De consuetudine excludente Clericos exteros a servitio, honoribus, &c. Ecclesiæ, to. 10. conf. 138. a n. 1. vide Clerici.
Requisita legitimæ consuetudinis, ib. n. 15.

CONSULENS, vid. *Mandans*, *Excommunicatio*.

Quando consulens teneatur eadem pœna, tom. 1. conf. 94. num. 1.

CONSULES ARTIS, vid. *Confraternitas*.

CONSULTORES.

Consultorum Sancti officii suffragia non sunt decisiva tom. 4. conf. 177. n. 9.
Convocantur arbitrio Inquisitorum, ib.

CONTEMPTUS, vid. *Electio*, *Appellatio*.

Contemptus inducit insanabilem nullitatem, tom. 10. conf. 19. num. 9.
Sententia privationis quatenus non excludat contemptum, ib. num. 10.
An si inhabilitas sit aliquo modo dubia, possit aliquis suspendi, ib. num. 10.
Contemptus effectio, ib. n. 11.
Quatenus opponente contempto, electio sit irrita vel irritanda, ibidem.
Quid si unus tantùm contemptus fuerit, ib.
Ad contemptum sufficit sola contumacia, to. 10. conf. 28. n. 13.
De electione cum contemptu suffragatorum, tom. 10. conf. 53. a num. 1.
Quid si contempti non prosequantur suum contemptum, ib. num. 11.
Pro appellatione a non admissione ad Capitulum quid satis sit, ib. num. 12.
Appellatio a contemptu, an habeat tempus præscriptum, ib. num. 13.
Habentes recursum ad Judicem laicum, possunt contemni, ib. n. 7. & seqq.
Quia ipso jure excommunicati, ib.
Etiamsi nulla esset lata sententia declaratoria, ib.
Admittentes item mulieres in Monasterium, ib. n. 9.
Si constiterit suffragatores aliquot non fuisse admissos ad Capitulum subintrat nullitas ex capite contemptus, ib. n. 10.
Si unus dumtaxat contemnatur, adhuc tota electio corruit, ib.
Quid si opponatur de contemptu ante confirmationem, ib. num. 14.
Appellatio ex capite contemptus quo gaudeat privilegio, ib.

CONTRARIA.

Contrariorum disciplina, to. 5. conf. 5. n. 60.
Contrariorum eadem est disciplina, to. 9. conf. 184. n. 5.

CONTRACTUS, CONTRAHENS, vid. *Princeps*, *Imperator*, *Pontifex*, *Stipulatio*.

Contractus validus sine consensu nullo jure dari potest, to. 1.

conf. 89. num. 5.
In dubio an sit usurarius, si ex consuetudine reputetur licitus, excusat contrahentes ab injustitia, to. 1. conf. 129. n. 45.
Nullum ejus verbum debet remanere sine effectu operandi, tom. 1. conf. 150. n. 11.
Quo pacto interpretandus, ib.
Jure nullus an habeat vim in foro conscientiæ, tom. 1. conf. 151. n. 12. & 35.
In ipso rei veritas potius, quàm scriptura attendi debet, to. 1. conf. 228. n. 8.
Quot obligationes ex quovis contractu oriantur, tom. 2. conf. 34. num. 29.
Contractus, in quibus intervenit juramentum, an sint mixti fori, tom. 5. conf. 2. n. 48.
Quid de contractu emphyteutico, ib.
Benemerita sunt pars contractus, itaut quæ eorum intuitu dantur protinus in contractum transeant, tom. 5. conf. 46. num. 71.
Pendet a voluntate & consensu duorum, ib. n. 79.
Judicis loci contractus authoritas, tom. 6. conf. 64. numer. 1. ac seqq.
Contrahens ubi, & quomodo conveniri possit, ib. n. 16. & seqq.
An in contractu sit locus remissioni, ib. n. 21.
Contractus quoad forum rei quomodo accipiendus, ib. n. 32.
Quomodo accipiatur, ib.
Quando quis conveniatur ratione contractus, ib. n. 33. & seqq.
Et ubi, ib. n. 37. & seqq.
Quid de Clerico, ib.
Quot perfectiones considerantur in contractu emptionis, ac venditionis, tom. 7. conf. 11. n. 2.
Quando, non soluto pretio, contractus remaneat perfectus quad obligationem & irrevocabilitatem, ib.
In contractibus quando unus satisfecit, alter minimè, quatenus detur locus pœnitentiæ respectu ejus, qui satisfecit tàm in jure civili, quàm canonico, tom. 9. conf. 37. n. 7. & seqq.
An sit eadem ratio de contractu censuali, ac de contractu emptionis, & venditionis, ib. n. 9. & seqq.
Contractus est obligatio proveniens hinc inde ex voluntate partium tom. 9. conf. 173. n. 92.
In contractibus omissum habetur pro omisso, tom. 10. conf. 57. num. 1.
Non trahitur ad incognita, ib. n. 4.
Quinam consensus requiratur in contractibus, tom. 10. conf. 76. n. 15. & seqq.
Concordata sunt observanda, cum transierint in vim contractus, tom. 10. conf. 88. n. 1.
Summus Pontifex nunquam derogat concordatis, sed illa semper excipit, ib.
Quatenus immutanda non sint, ib. n. 2.
Particula concordata sedis Apostolicæ cum Regno Franciæ, ib. n. 6. & seqq.

CONTRIBUTIO, vid. *Ecclesiastici, Bona.*

Quomodo, & quatenus ab Ecclesiasticis facienda pro necessitatibus Reipublicæ, tom. 3. tota conf. 15.
Ejus praxis, ib. a n. 33.
Tum Pontificum, tum Regum, aliorumque Principum, ib. & num. seqq.

CONTUMACIA, CONTUMAX, vid. *Excommunicatio, Hæreticus.*

Ut puniatur, requiritur dolus, & commodum tertii, to. 1. conf. 55. n. 12. & 24.
Ejus pœna, ib. n. 15.
An sit pœna perpetua, vel ad tempus, ib.
Quomodo solvatur, ib. n. 16.
An cesset, ib.
An ob ipsam imponi possit pœna, ut tota causa prodatur, ib. num. 25.
Per eam amittitur privilegium declinandi forum, tom. 1. conf. 123. n. 5.
Ut contumacia crescere dicatur, quid requiratur, to. 2. conf. 4. num. 8.
In quo consistat, ib.
Quæ contumacia sit necessaria pro privatione canonicatus ob non residentiam, ib. n. 9.
Pro excusanda contumacia, quæ causa sufficiat, tom. 3. conf. 38. num. 5.
Quid de causa non tuti accessus, ib.
Verus quis sit, dicaturque, tom. 1. conf. 29. n. 1. & 2.
Præcipuè ubi agitur de excommunicatione, ib. n. 2.
Ut talis sit, quid requiratur ib.
An possit haberi pro confesso, to. 1. conf. 55. n. 15.
Quomodo talis fiat, tom. 1. conf. 23. n. 5.
Ut quis dici queat contumax, quid sit dicendum, tom. 2. conf. 4. n. 8.
Quando cesset, tom. 5. conf. 4. n. 4.
Quando habeat locum, ib. n. 6.
De non audiendis condemnatis in contumacia, tom. 8. conf. 82. num. 1.
Quid in Tribunali S. Officii, ib.
Contumax fictus quomodo reddatur, tom. 7. conf. 17. n. 3.
Contumacia ficta non sufficit ad incursum censurarum, ib.
Quæ contumacia requiratur in insordescente in censuris, ut declaretur hæreticus, vel suspectus de hæresi, to. 7. conf. 18. n. 3. ac 7.
Est fundamentum censurarum, to. 9. conf. 7. n. 17.

CONVENTICULA.

Christianorum Oratoria nominabantur conventicula, tom. 6. conf. 98. num. 14.

CONVENTIO, vid. *Transactio.*

Conventio in privilegiis apposita, quam naturam inducat, to. 3. conf. 45. n. 5.

CONVENTUS, vid. *Episcopus, Monasteria, Domus, Præcedentia, Privilegium, Attentata.*

Conventus Regularium, an, & quatenus erigi possint, ac debeant, tom. 1. conf. 179. per totam.
Quid de Ecclesiis, ib. n. 8.
Nomine Conventus an veniat Ecclesia, ib. n. 8. & 13.
Quid de fundatione novi Conventus ejusdem instituti, ib. a num. 35.
Ad eorum erectionem an sufficiat licentia Vicarii Capitularis, ib. num. 46.
Quid de monasteriis Monachorum, ib. n. 37.
Revocantur hac in re privilegia Regularium, eorumque constitutiones, ib. n. 47. & seqq.
Requisita pro eorum fundatione, ib. & n. seqq. & conf. 260. n 1. ejusdem primi tomi.
Eorum fundationis forma, tom. 1. conf. 179. n. 72. & seqq.
Pro eorum erectione, an, & quatenus consensus Episcopi requiratur, to. 1. tota conf. 179.
Quando dissensus Episcopi, ac Regularium censeatur irrationabilis, ib. ac n. 4.
An in casu necessitatis possit transferri intra Civitatem absque aliorum Regularium consensu, tom. 1. tota conf. 432.
Conventus erectio intra quod spatium aliorum Conventuum sit prohibita, tom. 4. conf. 83. num. 3.
Conventuum Regularium præcedentia, tom. 4. conf. 19. a n. 1. & tota conf. 98. & conf. 190. pariter per totam.
Quid de præcedentia conventuum ejusdem ordinis, eadem conf. 19. n. 13. & seqq.
Eorum prælatio a quo sumatur, ib. n. 21.
Post exemptionem recuperatam an possit Episcopus conventum visitare, ut videat, an decreta ab se edita in visitatione præcedenti, fuerint exequutioni demandata, tom. 4. conf. 176. num. 1.
Conventus Regularium suppressus, & postea restitutus, an censeatur restitutus quoad præcedentiam, tom. 9. conf. 183. a n. 1. & 8. ac seqq.
Declaratio S. Congregationis Rituum hac super re, ib. n. 6.
Novi conventus, & Ecclesiæ Regularium quatenus constitui possint, tom. 10. conf. 12. a n. 1. & conf. 46. n. 6.
Ex iis præjudicia, ib. n. 2.
Etiam in actibus facultativis, ib. n. 7. & n. 16. & 24.
Quid si novi Regulares haberent dotem congruam, ib. n. 3. & seqq.
Regulares quando domum noviter introducendi, eorumque conventus novi construendi, ib. n. 5. & 25.
Quid de erectione Collegii, in quo tantùm celebrantur Missæ, & Eucharistiæ Sacramentum asservatur, ib. n. 6. & 16.
Præjudicium hac in re quomodo sumatur, ib. n. 7.
Privilegia in id Apostolica pluribus Religionibus concessa, ib. n. 1. & 9. & 28. ac 32.
An veniant sub communicatione, ib. & n. 18. & 30.
An id sit in magnis civitatibus, ib. n. 11. & seqq. & n. 19. ac 20. & seqq. ac n. 38. & 41. & 70.
An revocata, ib. n. 15. ac 19.
Moderata, reformata, ib. n. 35. & seqq.
Quid in novis conventibus erigendis attendendum sit, ib. n. 16. ac 17.
Privilegia de novis conventibus non ædificandis, an amittantur ob solam patientiam, & tolerantiam Regularium, vel aliquorum ex eis, ib. n. 39. & seqq.
Exempla pro Patribus Theatinis, ib. n. 40.
Licentia Episcopi requisita in constructione novi conventus, an esse debeat in scriptis, tom. 10. conf. 46. n. 6.
An, & quatenus Regulares, qui novum conventum in aliquo loco fundare cupiunt, appellare possint a decreto admissionis novorum articulorum, qui ab aliis Regularibus impugnantibus hujusmodi fundationem, fuerunt prædicti, to. 10. conf. 32. a n. 1.
Quid agendum, si constiterit de irrationabili dissensu Regularium ad hanc fundationem, ib.
Quatenus juste possint appellare, ib. n. 1.
Ex quibus probetur, irrationabilem esse unius, vel alterius Conventus Regularium contradictionem, ib. n. 3.
Cur in fundatione novi conventus audiri debeant alii Regulares, ib. n. 4.
An aliunde possint Ordinarii certiores reddi de commoda sustentatione Religiosorum, qui fundare volunt nova Monasteria, ib. n. 2. & seqq.
An quando dubitetur, utrum Conventus aliquis Regularium sit exemptus a Provinciali, anve immediatè subjectus Patri Generali, causa committenda sit ipsi Patri Generali, to. 10. conf. 37. a n. 1.
Omnes Conventus Provinciæ de jure subjiciuntur Provinciali, ib. num. 1.

CONVERSÆ, vid. *Clauſura*.
CONVERSUS.
Dicitur perſona Eccleſiaſtica, tom. 4. conſ. 179. n. 2.
Quomodo diſtinguatur a religioſis Clericis, ib. n. 10.
Eſt verè perſona Eccleſiaſtica, ib.
CONVERTITÆ, vid. *Profeſſio*.
Quomodo facere ſoleant profeſſionem, tom. 10. conſult. 24. num. 10.
Si poſt ingreſſum recedant a Monaſterio, quatenus revocandę, ibid.
CONVIVIUM.
An liceat amplius facere convivia in Eccleſia, tom. 3. conſ. 17. a n. 1.
CONVULSIO, vid. *Miraculum*.
An quælibet convulſionis ſpecies arte medica ſanari poſſit, tom. 10. conſ. 190. n. 1.
Græcè ſpaſmos dicta, ib. n. 2.
In quo conſiſtat, ib.
Ex quo proveniat, ib. n. 3.
Convulſiones ex ſiccitate an immedicabiles, ib. n. 4.
De convulſione, quæ multas partes, præſertim cerebro vicinas, occupat, periculoſa, ib.
Ex quo hæc oriatur, ib.
De convulſione, quæ pernicioſam phreneſiam ſequitur, ib.
Quanto tempore curari poſſit, ib. n. 5.
Quid de convulſione orta ex frigiditate, aut humiditate, ib. num. 6.
Quid in convulſionibus conſiderandum, ibid. num. 9.
COPIA.
Copia appellationis, & decretorum ſynodi an poſſit denegari, tom. 1. conſ. 335. n. 1.
COQUUS, vid. *Famulus*.
COR.
Cordis natura, tom. 4. conſ. 6. n. 6.
Ejuſque facultas, ib.
Cordis penetratio an ſignum ſanctitatis, t. 4. conſ. 66. n. 8.
Quibus conceſſa, ib.
Et quomodo fiat, ib.
Connumeratur inter miracula, ib. & n. ſeqq.
Et quomodo, ib.
CORPORA, vid. *Sancti*, *Servi Dei*, *Reliquiæ*.
Corpora ſervorum Dei, qui objerunt cum fama ſanctitatis, an debeant condi ſub humo, tom. 1. conſ. 186. n. 1.
Eorum integritas an ſignum ſanctitatis, t. 1. conſ. 244. n. 15.
Quid eorum fragrantia, ib. n. 16
Poſſunt ſepeliri in Eccleſia, conſtructa a Communitate, abſque ejus licentia, tom. 1. conſ. 396. n. 1.
Corpora Clericorum, ac ſacerdotum an liceat veſtibus ſacris ſepeliri, tom. 3. conſ. 35. a num. 1.
Mos antiquus in hac re, ib. n. 2. & ſeqq.
In quibus obſervatus, ib. n. 12.
Quid de Cardinalibus, Epiſcopis, & aliis in Eccleſiaſtico Ordine conſtitutis, ib. n. 6.
De martyribus, aliiſque ſanctis, ib. n. 7.
Quid de palla altaris, ib. n. 9
Satis eſt, quod veſtibus ſacris induantur tantùm, non autem ſepeliantur, ib. a n. 10. alia ib.
De translatione corporum Sanctorum, tom. 4. conſ. 24. a n. 1. & conſ. 107. a n. 1. vid. Translatio.
Corpora eorum, qui cum opinione ſanctitatis decedunt, non poſſunt ſepeliri ſub altari, neque ſub ejus ſcabello ſuppedaneo, tom. 4. tota conſ. 32.
Honor ſepeliendi Corpora ſub altari quibus conceſſus, ibid. num. 1.
Corpus humanum triplici conſtat ſubſtantia, tom. 4. conſ. 43. n. 84.
Ejus alimentum, ib. & ſeqq.
Corpus perfectè ſphericum non poſſe tangere planum, niſi in puncto, quomodo intelligatur, t. 4. conſ. 59. n. 8. & 9.
An detur perfectè rotundum, ib. & n. 9.
Corpora ſepulturæ tradita, quando reſtituenda, tom. 4. conſult. 175. n. 9.
Varia exempla, & rationes permiſſionis divinæ, ut quædam corpora martyrum beneficio ſepulturæ privata fuerint, t. 10. conſ. 50. n. 9.
CORRECTIO, vid. *Mores*, *Appellatio*, *Conſuetudo*.
Correctio juris communis quando cenſeatur inducta, tom. 1. conſ. 144. n. 8.
Illud, quod expreſsè non corrigitur, ſtare non prohibetur, tom. 9. conſ. 140. n. 7.
An aliud ſit correctio, ac reformatio, aliud jus corrigendi, ac reformandi, tom. 10. conſ. 116. n. 3.
Jus corrigendi an poſſit impediri, ib.
Jus corrigendi contra Epiſcopum præſcribi poteſt, & alteri acquiri, ib. & n. 4.
Correctio an idem cum reformatione, t. 10 conſ. 153. n. 7.
CORRECTOR.
Corrector Cancellariæ, ejuſque locus in Capella Pontificis, tom. 1. conſ. 105. n. 24.
CORRECTORIUM.
In correctoriis non fit extenſio, tom. 2. conſ. 67. n. 13.
CORRELATIVA.
Eorum natura, tom. 1. conſ. 89. n. 21.
Etiam in materia correctoria juris Communis, ib.
Eorum conditio, tom. 2. conſ. 30. n. 6.
CORRUPTIO, vid. *Corpora*.
Corruptionem ſequitur fœtor, to. 4. conſ. 95. n. 9.
Ex quo oriatur, ib. & n. 27.
Quomodo fiat, ib. & ſeqq.
Imperfecta, & ſecundùm partem, ib. n. 30
CORRUPTORES.
Corruptores albi quinam ſint, tom. 4. conſ. 118. n. 1.
Eorum pœnæ, ib.
Ad eorum delictum quid requiratur, ib.
CRIMINALIS.
Domini Criminalis dignitas, tom. 2. conſ. 31. n. 1.
CREDITOR, vid. *Clericus*.
CREDULITAS.
An, & quatenus excuſet a dolo, tom. 5. conſ. 59. num. 17. & ſeqq.
Et a cenſuris Eccleſiaſticis, tom. 6. conſ. 18. n. 63.
An, & quatenus excuſet, t. 9. conſ. 117. n. 9.
CRIMEN, CRIMINALIS.
vid. *Cauſa*, *Delictum*.
De crimine falſi, ejuſque pœnæ, tom. 6. conſ. 1. n. 15.
Deque in eo diſpenſatione, ib.
Crimina communia quæ ſint, tom. 6. conſ. 94. n. 28.
In quibus criminibus, non ſervatis gradibus pœnarum, Clericus ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſæculari, to. 7. conſ. 33. a num. 1.
Quod crimen grave ac damnoſum, ib. a n. 2.
Quodve atrociſſimum, ib.
Quæ crimina mereantur degradationem realem, tom. 8. conſ. 91. a n. 1.
Quæ verbalem, ib.
Quæ ſint enormia, ib.
Quæ gravia, ib.
Quæ levia, ib.
In quibus poſſit Epiſcopus diſpenſare, ib. & n. ſeq.
CRIMEN, CRIMINOSUS, vid. *Falſum*, *Læſa Majeſtas*.
Criminoſus quando ad ordines promoveri non debeat. to. 2. conſ. 66. n. 12. & ſeqq.
Quid ſi crimen ſit occultum, ib. n. 12.
Et interrogetur ab Epiſcopo de tali crimine, ib.
Ac vellet promoveri judicii ſæcularis fugiendi cauſa, ib.
Eſſetque de crimine diffamatus, vel delatus ad forum, vel proceſſatus, vel condemnatus, ib. n. 13.
Publicum inducitur ex gravi injuria contra Religionem, t. 4. conſ. 1. n. 7.
Omne crimen, dolum continens, eſt publicum, infamans lata ſententia condemnatoria, ib.
CRUCIATÆ BULLA, vid. *Oratorium*, *Bullæ*,
CRUX, vid. *Sanatio*.
CRUX, vid. *Parochus*, & *Archiepiſcopus*, *Confraternitas*.
Crucis delatio quatenus ſit actus juriſdictionis, tom. 3. conſult. 47. n. 1.
Quid de Cruce Archiepiſcopi, ibid.
Quatenus illam aliqui Regulares erigere queant, tom. 4. conſult. 19. n. 8.
In proceſſionibus quo in loco Cruces deferri debeant, tom. 4. conſ. 30. n. 6. & ſeqq.
Et in quo crux Archiepiſcopi, tom. 4. conſ. 100. n. 14.
Confugiens ad Crucem an gaudeat immunitate, tom. 6. conſ. 27. n. 12.
Chriſtianis ſemper ſancta, & venerabilis, ib.
Utrum in proceſſionibus una tantùm Crux deferri debeat, tom. 6. conſ. 58. a n. 1.
Et quid in funeribus, ib. n. 13. ac ſeqq.
In proceſſionibus Cruces, ac vexilla deferri conſuetum, ib. n. 1.
Cauſæ multæ, ib. n. 2. ac ſeqq.
Quiſque Ordo, aut Religio ſuam propriam Crucem in ſupplicationibus deferre poteſt, ib. n. 7.
Quomodo Clerici eam deferre debeant, ib. n. 12.
Canonici Lateranenſes cum velo, ſeu panno appenſo, ib.
Capuccini quoque deferre poſſunt Crucem propriam, ib.
Regulares incedere debent ſub alio vexillo, ib.
Cruces deferri debent diſtinctè ib.
In proceſſionibus, in quibus non intervenit, niſi unica Crux, qui Clerus digniorem locum obtinere debeat, ib.
In funeribus ſemper unica Crux deferenda, & illius Eccleſiæ, ad quam defunctus defertur, ib. n. 13.
Dummodo non interveniat Capitulum Eccleſiæ Cathedralis, ſub cujus Cruce omnes funus comitantes incedere debent, ib. n. 14.
Quid ſi extaret conſuetudo immemorabilis in contrarium obſervata, ib. & n. ſeqq.
Et quomodo hæc conſuetudo probetur, ib. n. 16.
Cur in funeribus una tantum Crux deferatur, ib. n. 7.
An in funere, cui capitulum cathedrale intereſt, poſſint Regulares ſuam erigere Crucem, tom. 6. conſ. 74. a n. 1.
Quid ſi favore Regularium concurrat immemorabilis, ib. n. 2.
Deferre ante ſe Crucem, an ſignum juriſdictionis, præſertim in funeribus ducendis, tom. 8. conſ. 73. n. 1. 5. 9. ac 116. & ſeqq.

De jure erigendi Crucem in funeribus, ib. n. 7.
Unica deferenda in funeribus, & cujus Eccleſiæ, ib. n. 16. & 19. ac 118. & ſeqq.
Eſt ſignum præeminentiæ, ib. n. 20.
Quibus ſolum conceſſa in funeribus, ib. n. 35. ac ſeqq.
Ubi diffusè ac ferè per totam.
Cur Imperator loco flammei juſſerit præferri ſibi Crux, to. 9. conſ. 66. n. 20.
Cur prælata Romanis Pontificibus, ib.
Ac legatis Pontificiis, ib.
Metropolitanis, ib.
Cujus rei ſit inſigne, ib.

CUBILE.

Cubile adhærens Eccleſiæ, vel Oratorio publico, an, & quatenus gaudeat immunitate, to. 19. conſ. 9. a n. 6.

CULPA.

Nocere debet authori, tom. 1. conſ. 54. n. 2. cum pluribus ejuſmodi.
Ut quis verè conſtituatur in culpa, eſt ne neceſſaria monitio tom. 7. conſ. 15. n. 3.
Quatenus quis culpa careat, tom. 5. conſ. 24. n. 4.
Culpa ſuos tenet authores, tom. 9. conſ. 86. n. 6.
Faciens id, quod fieri conſuetum eſt, non dicitur eſſe in culpa, tom. 9. conſ. 166. n. 2.
Nec aliquod damnum ſentire debet, ib.

CULTUS, vid. *Veneratio*, *Beatus*.

Cultus ſervorum Dei an arguatur ex eorum reliquiis ad exteras Civitates, tom. 1. conſ. 187. n. 1.
Item ex Epitaphio in lapide gemmato inciſo cum imagine picta prædefuncti cum fama ſanctitatis, tom. 1. conſ. 188. n. 1.
Vel ex pavimento ſupra ſepulturam tantiſper elevato ib.
Ejus omnimoda carentia, quo pacto plenissimè comprobari poſſit, tom. 1. conſ. 190. n. 2.
An eruatur ex ſepulchro in loco inſolito, to. 1. tota conſ. 191.
An illum præſeferat celebratio miſſæ ſolemnis de ſanctiſſima Trinitate, tom. 1. conſ. 198. n. 1.
Quid de oratione panegyrica, quæ in obitus die quotannis habetur, ib. n. 4.
Ejus negativa quomodo probetur, tom. 1. conſ. 200. n. 1. & 2.
Pro ejus negativa probanda quid agere debeat Ordinarius, tom. 1. conſ. 201. a n. 1.
An illum denotent imagines, in quibus nulli ſunt radii, nulli ſplendores, &c. ſed dumtaxat præſentant aliquod peculiare ſignum ſanctitatis, tom. 3. conſ. 208. n. 1.
Item an illum indicet genuflexio, ib. n. 2.
Vel proceſſiones habitæ ex publico decreto, aut voto, tom. 1. conſ. 209. n. 1.
Vel celebratio Miſſæ, ac Divini officii, ib.
Vel imagines pictæ cum revelationibus, tom. 1. conſ. 236. n. 1. & 2.
An probare ejus negativam ſit onus Poſtulatorum, tom. 1. conſ. 238. a n. 1.
Quomodo illa probetur, ib. a n. 9.
Cultus immemorabilis è quibus præcipuè probetur, tom. 1. conſ. 244. a n. 2.
Quæ publicum indicent, ib. n. 2.
Quo pacto immemorabilis probetur, tom. 1. conſ. 245. a n. 1.
Quomodo ex communi Eccleſiæ conſenſu, tom. 1. conſ. 246. a num. 1.
An, & quatenus ampliandus, ib. n. 1.
Per quorum Patrum, Virorumque Sanctorum ſcripta probetur, tom. 1. conſ. 247. a n. 2.
Quomodo ex longiſſimi temporis ſcientia, & tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii, tom. 1. conſ. 245. per totam.
An indulgentiæ conceſſæ die anniverſario cujuſpiam ſervi Dei viſitantibus ejus altare, ſive capellam reſpiciant publicam venerationem, tom. 1. tota conſ. 255.
Publicus an oſtendatur per emiſſionem votorum, tom. 1. conſ. 504. a n. 1.
Qui ſit publicus, qui privatus, qui prohibitus, qui permiſſus, ibidem.
An ſententia ſuper non cultu prolata a Parocho, deputato a Vicario Generali, ſit confirmata, tom. 4. conſ. 37. a n. 1.
Cultus publicus oritur ex recitatione divini Officii, tom. 4. conſ. 46. n. 1.
Cultus publicus competit ſolis ſanctis canonizatis, ib.
Quid de cultu privato, ib. n. 2.
Qualis ſit cultus privatus, ib.
Qualis publicus, tom. 4. conſ. 48. n. 14.
Ex quibus inducatur, tom. 4. conſ. 47. n. 2.
Quæ cultum non important, ib. n. 3. & ſeqq.
Privatus cuicumque permiſſus, to. 4. conſ. 48. n. 5. & 8.
Neceſſarius pro canonizatione Sanctorum, ib. n. 10.
Quibus, & qualis ſtatim poſt eorum mortem ſit licitus, ib. n. 11. & 15.
An ordinarii poſſint delegare viris, in dignitate conſtitutis, proceſſum ſuper non cultu, tom. 4. conſ. 70. a n. 1.
Cultus publicus quibus exhibitus, tom. 4. conſ. 87. n. 1.
Cultus divinus eſt favorabilis, tom. 6. conſ. 95. n. 1.
Sine ſacrificio, & Sacerdote eſſe non poteſt, ib.
An, & quatenus præſe ferat cultum foramen ſepulchrorum, in quibus conduntur corpora ſervorum Dei, tom. 8. conſ. 114. a num. 1.
Et quid de ſepulchro circumdato crate lignea, vel ferrea, ib. n. 7.
Forma proceſſus ſuper non cultu Servorum Dei, ib. a n. 12.
An privata pietate eos colere poſſimus, qui piè creduntur in Cœlo eſſe, to. 9. conſ. 104. n. 1. & ſeqq.
Et an eadem privata pietate animas illas rogare etiam poſſimus quæ purgantibus in flammis detineantur, ib. n. 8. Ubi ad id exempla.

CURA, vid. *Hieroſolymitani*.

Curam animarum exercens in Eccleſia dicitur illam habere, tom. 2. conſ. 31. num. 1.
Eſt nobilior pars Eccleſiæ, ib.
Quando in ea ſit locus concurſui, tom. 3. conſ. 56. n. 8.
Etiam ſolo habitu penes quem reſidere debeat, ib.
Conſtitutio loquens de cura animarum, de qua cura intelligatur, tom. 4. conſ. 201. n. 33.
Quando ſit habitualis, ib.
Quando actualis, ib.
An cura animarum unita Capitulo poſſit exerceri a Vicario per Canonicos deputatos, & ab Epiſcopo approbando, anve ab ipſis Canonicis per turnum, tom. 10. conſ. 141. a n. 1. & ſeqq.
Quid in cura pertineat ad ſingulos Canonicos, ib. n. 3.

CURATOR, vid. *Tutor*.

CURATUS, vid. *Parochus*, *Beneficium*, *Concurſus*, *Examen*, *Ordo*, *Clericus*, *Oblationes*.

An, & quatenus Curati, ſive Vicarii temporales amoveri poſſint ad nutum, tom. 9. conſ. 143. a n. 1.
Amovibilitas ad nutum in beneficiis curatis quibus juribus repugnet, ib. n. 2.
Cur Concilium Tridentinum perpetuos requirat Curatos, ib. num. 3.
Sunt paſtores, ib. & n. 24.
Quid ſi extaret contraria conſuetudo, ib. & n. 6.
Vel in fundatione parochialis id caveatur, ib.
Amotio an fieri poſſit cum cauſa, ib. n. 4. & n. 27. & ſeqq.
Maximè in caſu, in quo deputationes Curatorum fiunt ad beneplacitum ib. n. 5. & ſeqq.
Vicarius Curatus, licèt ad nutum amovibilis, non poteſt ſine cauſa amoveri, ib n. 6.
Quid ſi agatur de facultate conceſſa perſonis laicis, ib. n. 7. Vel Monialibus, ib.
Quoties deputatur a laicis Vicarius Curatus ad nutum amovibilis, cura animarum apud quem reſideat, ib. n. 7. & n. ſeqq.
De cura habituali, & actuali, ib. & conſ. 150. n. 18.
Quid ſi inſtitutio Vicarii Curati fiat ab Epiſcopo, ib. n. 8.
Quibus competat jus amovendi ad nutum, ib.
Quid ſi intercedat odium, vel indignatio, ib. n. 9. & nu. 34. & ſeqq.
Quatenus hujuſmodi Curati ſint manutenendi in ſua poſſeſſione exercitii curæ, ib. n. 10.
De quibus locis loquatur Concilii Tridentini decretum ſuper certis parochialium finibus, ib. n. 13.
Concilium non arctat præciſè Epiſcopos ad inſtitutionem perpetui parochi, ib. & ſeqq.
Vicarii Curati amovibiles, an utiliores, ib. n. 14. & ſeqq.
Arbitrio Epiſcoporum relinquitur, an oporteat ponere Vicarios Curatos perpetuos, non obſtante privilegio ponendi temporales, ib. & ſeqq.
Et in quibus Eccleſiis, ib. n. 17.
Quid agendum ubi Populus ita numeroſus eſt, ut unus Curatus non ſufficiat, ib. n. 18.
De Eccleſia erutis in adjutorium curæ animarum Eccleſiæ matrici incumbentis, ib. n. 20.
Animarum cura exerceri poteſt per deputatos, ſeu Vicarios amovibiles, ib. n. 23.
Curati amovibiles non poſſunt dici veri Curati, ib. n. 25.
Vicarii temporales nullum in Eccleſia jus, vel titulum habent, ib. n. 29.
Utrum in Eccleſiis ſimulque curatis cura animarum incumbat Canonicis, & Capitulo, an primæ, aliive dignitati, to. 9. conſ. 150. a n. 1.
Cuinam incumbat regimen, & adminiſtratio hujuſmodi Eccleſiarum, ib. n. 8.
Ejuſmodi curam incumbere capitulo, ex quibus comprobetur, ib. n. 2.
Quid in Eccleſiis, in quibus presbyteri divina miniſtrantes non faciunt collegium, ib. n. 3.
Quidve ſi Eccleſia Collegiata deſiiſſet eſſe talis, & poſtea fuerit in Collegiatam iterum erecta, ib. n. 5.
Ejuſmodi cura quomodo incumbat capitulo, ib. n. 5.
Cura annexa Collegiatæ ſpectat habitu ad ipſam, actu ad perſonam, quæ illius exercitio præficitur, ib.
Cuinam competant emolumenta ejuſmodi curæ, ib. n. 6. & ſeqq. ac n 11.
Quid in Eccleſia Cathedrali, ib. n. 12.
Omnimoda translatio curiæ actualis an importet omnimodam translationem emolumentorum curæ, ib.
Quid ſi in literis Apoſtolicis fuerit proviſus de Archipresbyteratu cum aſſertione, quod illi immineat cura animarum, ib.
In caſu propoſito, An cura habitualis, & actualis, cum titulo parochiali reſideat apud Capitulum, an potius apud ſolum Archipresbyterum, tom. 9. conſ. 169. a n. 1. & 9. ac ſeqq.
An vigore Bullæ electionis debeatur Capitulo, an potius Archipresbytero quarta omnium funeralium, ib. n. 17.

An

n congrua ſcutorum centum conſtituta Archipresbytero debeat eſſe de juliis decem pro quolibet ſcuto, ib. num. 21. & ſeqq.
An vigore dictæ Bullæ Archipresbyter debeat participare de quotidianis diſtributionibus ultra congruam ſcutorum centum, ib. n. 23. & ſeqq.
Quid ſi cura exerceatur per dignitatem de Collegio, ib. n. 3.
Ex quibus ſignis denotetur curam eſſe apud eum, qui emoluménta curæ percipit, ib. n. 4. & ſeqq.
Quando quis dicatur intitulatus in cura animarum, ib. n. 3.
Et Cura dicatur unita, ib. & n. ſeqq.
Et applicata Vicario perpetuo, ib. n. 7.
In Eccleſia Sanctæ Crucis de Turre Græci Magiſtri poſſunt nominare illum, qui eſt ab Epiſcopo deputatus ad curam animarum, qui tamen non poteſt ab eiſdem amoveri, to. 10. conſ. 67. n. 20.

CURIA, vid. *Laica Poteſtas*.

Curia Romana omnibus aliis Exemplum præbet, tom. 1. conſ. 223. n. 9.
Atteſtationi de ejus praxi quando fides ſit adhibenda, tom. 1. conſ. 44. n. 5.
Curia ſæcularis an poſſit, debeatque intereſſe ſententiæ vel videre, ac cognoſcere proceſſum in crimine Eccleſiaſtico, etiam hæreſis, tom. 4. conſ. 177. n. 4. & 7.

CURRUS.

Illæſio pueri ſuper quem pertranſiit tota currus onuſti, an ſit miraculo adſcribenda, tom. 4. conſ. 59. a n. 1.
Exempla eorum, qui ſuppreſſi a curru, evaſerunt immunes, ib. n. 6. & 10.

CURSOR.

Curſori referenti, ſe citaſſe de mandato Judicis, quatenus credatur, tom. 1. conſ. 150. n. 16.

CUSTOS, vid. *Damna*.

Cuſtodes animalium Eccleſiaſticorum, an, & quatenus teneantur ad damna data, tom. 1. conſ. 97. a n. 1.
An poſſint puniri a Judice laico, tom. 1. conſ. 166. num. 15. & ſeqq.
Cuſtodes carcerum Epiſcopalium gaudent fori privilegio, t. 2. conſ. 51. n. 4.
Cuſtodes damni dati, an, & quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 4. conſ. 5. n. 3.
Quid de cuſtode Vicarii foranei, ib.
An Cuſtodes agrorum, ſpectantium ad menſam Epiſcopalem, uti tales, gaudeant privilegio fori Eccleſiaſtici, tom. 4. conſ. 127. a n. 1.
An ſint inſtrumentum fundi, ib. n. 1. & 5.

D

DÆMON, vid. *Energumenus*.

Dæmonis potentia circa internas ſenſationes, tom. 4. conſ. 155. n. 2.
Induſtria, ib.
Et quomodo, ib. n. 3.
Quomodo inter varia ſomnia poſſit immittere, ib.
Ejus operatio in dormientibus, ib. n. 11.
An ſit ei poſſibilis reſurrectio mortuorum, tom. 4. conſ. 60. n. 10. & ſeqq.
Quid poſſit producere activorum interventu, ib.
Quidve poſſit circa abſceſſum, & regreſſum animarum, ib. num. 13.
Poteſt corpora a putredine præſervare, & quomodo, tom. 4. conſ. 95. n. 13. & ſeqq.
Ad hoc exempla, ib.
De ejus concubitu, tom. 4. conſ. 101. n. 1. & ſeq.
An poſſibilis, ib. n. 2.
Quomodo, & ex qua materia corpus aſſumat, ib.
Et an idoneum ad procreandum, ib. & n. 9.
Et coire deſideret, ib.
An Sagæ verum congreſſum Dæmonis habeant, & ex eo concipere ac parere poſſint ib. n. 3. & 8.
Qui ex ejus concubitu orti, ib. n. 4. & 6. ac 10.
Ex eo incubo, vel ſuccubo, qui tentati, ib. & n. ſeq.
An, & qua ratione generare poſſit, ib. n. 5. & ſeqq.
Remedia adverſus incubos, ib. n. 6.
Quomodo vocentur incubi, ib. n. 7.
An, illæſa virginitate, interveniente dæmonis, vel viri opera, proles concipi poſſit, ib. n. 8.
Cui tribuenda actio generationis hujuſmodi, ib. n. 10.
Quos morbos excitet, tom. 4. conſ. 108.
Ejus præſtigiæ, ac fraudes, ib. n. 5. 13. & ferè per totam.
Multis falſis ſpeciebus deludere poteſt externos ſenſus, tom. 4. conſ. 110. a n. 7.
Quo pacto deludat viſum, n. 7. & ſeqq.
An poſſit reddere aliquod corpus inviſibile alicui diſtanti, ib. n. 12. & ſeqq.
Quomodo deludat auditum, ib. a n. 17.
Quomodo odoratum, ib. a n. 20.
Et quomodo tactum, ib. n. 22.
An, & quomodo aliqui dæmonis induſtria nudis pedibus illæſi queant prunas calcare, ib. & n. ſeqq.
Quid de iis, qui ſaltatores appellantur, ib. n. 24.
Illæſio ab igne quatenus Dæmoni, aut Miraculo adſcribenda, ibidem num. 25.
Quid autem de examinatis per ignem, ib.
Quam poteſtatem habeat in actus, & affectiones vitæ vegetantis, tom. 5. conſ. 36. n. 13.
Quid quoad generationem, ib.
Quoad inhibitionem caloris naturalis, ib. n. 14.
Quoad longam inædiam, ib. n. 15.
Quoad ſanitatem, morbos mortem, ib. n. 16.
Quoad curationes, ib. n. 17.
Quoad vim morbi inducendi, ib. n. 18.
De verè a dæmone ægris, & ſanis factis, ib. n. 22.
Quomodo hæc efficiat, ib. n. 23. & ſeqq.
Num illi fidendum, ib. n. 25.
An a dæmone infundi poſſit ſcientia hominibus, tomo 9. conſ. 102. n. 1. & ſeqq.
Quæ opera admiranda poſſint facere Dæmones, vel per ſeipſos, vel per Magos, tom. 10. conſ. 168. a n. 1.
Poſſunt per ſe ex uno loco in alium moveri, & quidem maxima celeritate, ib. a n. 1.
Non ſolum poſſunt movere ſeipſos, ſed etiam alia corpora ex uno loco ad alium transferendo, ib. n. 2.
An talis virtus motiva ſit diſtincta ab eorum intellectu, & voluntate, ib. n. 3.
Actio dæmonum quotuplex, ib. n. 4.
Quænam per motum localem dæmones facere poſſint, ibid. num. 5.
Poſſunt transferre ex uno loco in alium, quantumvis remotum vel homines, vel animalia, vel quævis alia corpora, ib. n. 6.
Poſſunt ſubito res preſentes e conſpectu hominum ſubtrahere, ac reddere inviſibiles, ib. n. 7.
Poſſunt facere, ut ſtatuæ, vel aliæ res inanimatæ ambulent, & incedant more hominum, ib. n. 8.
Poſſunt facere, ut ſtatuæ, arbores, & animalia loquantur more humano, ib. n. 9. ac 10.
Poſſunt facere, ut animalia mirabili quadam ratione ſeipſa moveant, & quædam agant quæ ſine intelligentia, & ratione nec ea quidem vulgari, ſed admodum ſolerti, ac prudenti, minimè fieri poſſe videantur, ib. n. 11.
De Navi Claudiæ Veſtalis, & de aqua Tucciæ pariter Veſtalis, ib. n. 12.
Poſſunt facere, ut ſubitò globus aliquis igneus, vel flamma appareat, vel circa aliquem fulgeat, ib. n. 13.
Poſſunt aquas fluminum dirimere, & eas retropellere, ita ut flumina retrofluere videantur, ib. n. 14.
Poſſunt varia corpora variè formata aſſumere, eaque movere ita, ut homo, vel Angelus, vel ea, aut aliud quodvis animal videatur, & cur id faciant, ib. n. 15.
Poſſunt repræſentare varias figuras cujuslibet rei, vel auri, vel gemmarum, vel dapum, vel hominum, ib. n. 16.
Poſſunt concitare, & conturbare humores, vel ſpiritus, qui ſunt in corpore humano, disjungere etiam atque diſtrahere partium compages, & connexiones, ib. n. 17.
Poſſunt ſpiritus animales, qui interiorum ſenſuum functionibus peragendis inſerviunt ita movere, conformare, ut res quaſdam vel præteritas, vel præſentes, vel futuras repræſentent, ib. n. 18.
Poſſunt dormientium phantaſmata movere, & conformare ad repræſentandum aliqua futura, quæ dæmones cognoſcunt eſſe futura, & quare id faciant, ib. n. 19.
Poſſunt ſenſus exteriores immutare, ac reducere extrinſecus, & intrinſecus, ib. n. 20.
Poſſunt varias paſſiones vel amoris, vel odii, vel timoris vehementer excitare in homine, idque facere dupliciter, ib. n. 21.
Non quæcumque poſſunt facere dæmones, licet eis facere, ib. n. 22.
Quæ per actionem cauſarum naturalium dæmones facere poſſint, ib. n. 23.
Ob quas cauſas hujuſmodi effectus ſint hominibus admodum mirabiles, ib. n. 24. & ſeqq.
Quæ Dæmones neque per Magos neque per ſeipſos poſſint efficere, tom. 10. conſ. 169. a n. 1.
Non poſſunt deſtruere, aut ſubvertere Univerſum, ib. n. 1.
Nec poſſunt pervertere ordinem Univerſi, ib.
Nec poſſunt perturbare, vel ſuis locis commovere principes partes mundi, ib.
Non poſſunt ſiſtere Cœlum, vel motum ejus in contrarias partes agere, ib.
Non poſſunt elementum aliquod ex uno loco in alium transferre, ib.
Non poſſunt facere, ut detur vacuum, ib.
Habent vim motivam definitam, alii majorem, alii minorem, ib. n. 2.
Nequeunt facere, ut duo corpora ſint ſimul in eodem loco, vel unum corpus in duobus locis ſimul, vel ut unum penetret dimenſiones alterius, ib.
Nequeunt diſtantes a corpore, illud movere ſecundùm locum, ib.
Nequeunt transferre corpus de extremo ad extremum, & non per medium, ib.
Quæ per actionem mediatam facere nequeant, ib. n. 3.
Nequeunt immediatè producere ullam formam ſubſtantialem, vel accidentalem, ib. n. 2.

Nequeunt aliquid creare ex nihilo, ib. n. 4.
Nequeunt ex quolibet facere quodlibet, ib. n. 5.
Nequeunt per quamlibet causam vel instrumentum quemlibet effectum producere, ib. n. 6.
Nequeunt producere formas substantiales non præviis alterationibus, ac præmissis dispositionibus, ib. n. 7.
Nequeunt eas in instanti, aut quantumlibet parvo tempore producere, ib. n. 8.
Nequeunt quamlibet rem naturalem immediatè in quamlibet aliam transmutare, etiam adhibendo causas naturales, ib. num. 3.
Nequeunt animalia perfecta sine semine producere, ib. n. 10.
Nequeunt animal producere subitò secundum perfectam magnitudinem ejus, & virtutem, ib. n. 11.
Nequeunt pervertere, atque immutare ordinem, qui est inter formas, & dispositiones rerum naturalium, ib. n. 12.
Nequeunt mortuos ad vitam revocare, ib. n. 13.
Nequeunt impedire, ne agens naturale, habens omnia requisita ad agendum, non agat, ib. n. 14.
An ulla res naturalis habere possit vim in dæmones expellendo, ib. n. 15.
Quomodo sensus hominum a Dæmone ludificentur ad ejus illusiones cavendum probatione miraculorum pro canonizatione Sanctorum, tom. 10. conf. 170. n. 1.
De Dæmonis præstigiis ad ejus illusiones cognoscendum, ib.
Quomodo a Dæmone hujusmodi illusiones neri soleant, ib. n. 2. & 3.
Vivorum, ac mortuorum apparitiones ad illusiones hominum in Canonizatione cavendas explicantur, tom. 10. conf. 171. a n. 1.
Simulant animas defunctorum, tom. 10 conf. 172. num. 16. & seqq.
An Eudæmones, sive Cacodæmones sua virtute ægritudines non a nativitate, sed ex accidenti contractas, temporis momento, ac sine medicamentis curare possint, tom. 10. conf. 175. a n. 1. & seqq.
Eorum scientia, ib. n. 1.
Quas ægritudines Dæmon curare possit, ib. n. 8.
Earum curationes diligentissimè examinandæ, ib. n. 9.
Secus de curationibus circa ægritudines a natura contractas mortuorumque suscitationibus, ib.

DAMNA, vid. *Custos*, *Animalia*, *Famulus*, *Clericus*, *Processus*, *Colonus*, *Lucrum*.

Damna data ab animalibus Ecclesiasticis ex culpa custodum qui resarcire teneantur, tom. 1. conf. 97. n. 8.
Data in bonis propriis judicentis a quo judicanda, ib. n. 9.
An pro illis possit deveniri ad capturam custodis, ibidem num. 10.
An, & quatenus pro damnis datis Ecclesiastici, vel eorum custodes teneantur ad solutionem pœnæ, ib.
Eorum actio, ib. & eodem t. 1. conf. 168. n. 14. & seqq.
Decretum super illorum cognitione, etiam in ditione Ecclesiastica, an sit omninò servandum, t. 1. tota conf 168.
Eorum cognitio ad quem pertineat, ib. a n. 3.
Pro damno imminente quando non admittatur cautio, tom. 4. conf. 77. n. 8.
Damnum secundarium non attenditur, tom. 2. consult. 50. num. 15.
Ille pati debet damna, quem sequuntur commoda, tom. 3. conf. 15. n. 19. & 22.
Causa damni dati per Clericos & Ecclesiasticos, vel eorum animalia, famulos, ministros, colonos Episcoporum, & mensæ Episcopalis, etiam laicos, vel per eorum animalia in bonis quibuscumque tàm Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum, quàm laicorum a quo Judice cognosci debeat, tom. 5. conf. 2. n. 37. & 57.
An sit recedendum a declarationibus, quibus firmatur colonos, & custodes Ecclesiasticorum damnum dantes in bonis laicorum cum animalibus eorundem Ecclesiasticorum conveniendos esse coram Judice Ecclesiastico, tom. 9. conf. 33. a n. 1.
Cognitio hujusmodi causarum spectat ad Judicem Ecclesiasticum, ib. n. 1.
Ad quid teneatur dominus animalium, ib.
Quid si bona Baronum cohæreant bonis Ecclesiasticorum, ib. n. 2.
Et constaret de immemorabili consuetudine contraria, ibid. num. 3.
Quid quoad cognitionem personarum damnum dantium, ib. num. 4.
Damnum a Regularibus illatum, a quo resarciendum, tom. 9. conf. 33. n. 2.

DAMNATI.

Damnatorum bona quibus debeantur, tom. 1. conf. 44. n. 7. & 8. ac 9.
Vel eorum dimidia pars, vel legitima, ib. & n. 36.
Damnati ad triremes, si ab illis aufugiant, an, & quatenus gaudeant Ecclesiæ immunitate, tom. 2. conf. 57. a n. 1.
An efficiantur servi pœnæ, ib. n. 1.
Damnatus ad mortem efficitur servus pœnæ, ib. n. 5.
Damnatus ad mortem, si ad Ecclesiam confugiat, gaudet illius immunitate, ib.
Declaratio in hac re Sacræ Congregationis, ib.

DATARIA, vid. *Matrimonium*.

Datariæ stylus de Commendatario, cui incumbit cura animarum, tom. 1. conf. 19. n. 2.
Cum Gallis, tom. 1. conf. 20. n. 1.
Attestanti de ejus praxi quando fides adhibenda, tom. 1. conf. 44. n. 2.
De Regularibus ad parochiales Ecclesias non promovendis, ib. n. 25.
Datariæ stylus in dispensatione ætatis ad ordines, tom. 7 conf. 29. n. 1. & seqq.

DEBITORES, vid. *Laicus*, *Religio*.

Debitores laici locorum piorum, vel beneficiatorum an possint cogi, etiam per censuras ab Episcopo, tom. 1. conf. 450. n. 1.
An, & quomodo habitare possint assiduè in Ecclesiis, tom. 1. conf. 303. n. 1.
Quando agitur contra debitorem promotum ad clericatum, quoad tempus attendatur, tom. 5. conf. 11. n. 35.
Debitor, etiam de fuga non suspectus, an ubique & quatenus sisti, aut retineri, & ut ajunt, arrestari possit tom. 6. conf. 94. n. 29.
Debitor excipiens, adesse bona sufficientia ad solvendum æs alienum, tenetur id plenè, ac concludenter probare, tom. 9. conf. 158. n. 3. & seqq.
Maximè quando æs alienum est ingens, ib. n. 5.
Debitor tenetur de jure satisfacere suis Creditoribus ibidem num. 6.
Debetque prius solvere æs alienum, quam ingredi Religionem, ib.
Bona feudalia quando possint obligari, durante vita debitoris, ib. n. 9.

DECANUS, vid. *Archidiaconus*.

Quando teneatur inservire pro Diacono, tom. 4. conf. 28. num. 9.

DECIMÆ, vid. *Catholicus*, *Hæreticus*, *Pontifex*, *Fructus*.

Cur impositæ, tom. 1. conf. 179. n. 58.
Qui ad illas teneantur, ib. & seqq.
An, & quatenus solvendæ a Regularibus quibuscumque, to. 1. conf. 223. n. 15. 22. & 28. & conf. 358. n. 1.
Ex quibus debeant, tom. 1. conf. 361. n. 1. & seqq.
Quid si fiat mutatio circa fundum, decimis obnoxium, ib.
Quidve si fundus, subjectus decimis, transferatur ad fructus, de quibus decimæ non solvuntur, ib. n. 2.
Ad decimas ab universitatibus impositas ex transactione an teneantur etiam Ecclesiastici, tom. 2. tota conf. 48.
Feudales in quo tribunali cognoscendæ, ib. n. 7.
Ubi declarationes S. Congregationis.
An solvendæ ab hospitalibus laicis, Episcopi authoritate non erectis, tom. 4. conf. 21. n. 10.
Quid in eis possit Pontifex, tom. 4. conf. 75. n. 4. & 26.
Quando Ecclesia illas non accipiat, ib.
Decimarum causa, an sit mixti fori, tom. 5. conf. 2. n. 45.
Quo jure, & ex quibus debeatur Clericis, tom. 5. conf. 46. num. 40.
Sunt persolvendæ ante census & tributa, ib. n. 40.
An, & quatenus præscribantur, tom. 5. conf. 57. n. 11.
Quibus Ecclesiis debeantur, tom. 6. conf. 88. n. 5.
Quid sint, tom. 6. conf. 95. n. 3.
An, & quatenus Regulares teneantur ad decimas Parochis, aliisve solvendas, tom. 8. conf. 8. a n. 1. & seqq.
Et qua ratione decimæ parochiarum ad Regulares pervenerint ib. n. 30.
Donatæ a Regibus, ib. n. 15.
Quid de Regularium colonis, ib. n. 19.
A quo tempore petendæ, ib. n. 23. ac seqq.

DECLARATIONES, vid. *Censura*.

Declarationes S. Congregationis Concilii apud S. Rotam Romanam quanti sint momenti, tom. 1. conf. 1. n. 18.
Item & S. Congregationis super Episcopo & Regularibus, tom. 1. conf. 179. n. 17.
Standum est ultimis, ib. & conf. 108. n. 13.
Semper intelliguntur emanatæ juxta ea, quæ proponuntur, ib. & tom. 3. conf. 21. n. 11.
Quando strictè interpretandæ, tom. 1. conf. 44. n. 2.
Sunt reducendæ ad concordiam, ib. n. 3.
Quomodo habeant vim legis, ib. n. 27. & conf. 86. n. 19. & conf. 109. n. 1.
Debent esse juri consentaneæ, tom. 1. conf. 154. n. 2.
Declarationes Sacrarum Congregationum authenticè sunt exhibendæ, tom. 1. conf. 1. n. 6.
Quando reduci possint ad examen rationis, ib.
Licèt in casu particulari, habent tamen vim legis universalis, tom. 2. conf. 43. n. 8.
An faciant jus tom. 3. conf. 21. n. 11.
Declarationes Summi Pontificis tollunt omnem dubitationem tom. 4. conf. 8. num. 1.
Declaratio sequitur naturam declarati ipsique inest, tom. 1. conf. 177. n. 11.
Declarationes Sacrarum Congregationum quam vim habeant in utroque foro, tom. 5. conf. 5. n. 30.
Et pro quibus personis, ib.
Declaratio juris non inducit novum jus, sed quid statutum sit, ostendit, tom. 5. conf. 84. n. 21.

De-

Declaratio interpretativa addit qualitatem demonſtrativam, ibidem.
Declarationes S. Congregationis Concilii quatenus obligent, tom. 6. conſ. 47. n. 19.
Declaratio juris veteris, & declaratio juris novi, tom. 8. conſ. 8. n. 24.
Declaratio generalis recipit interpretationem, tom. 8. conſ. 33. num. 16.
Non facit aliquid de novo, tom. 8. conſ. 82. n. 3.
Neque alterat ſubjectum, ib.
Addit ſolum qualitatem demonſtrativam, ib.
Declarationes S. Congregationis Concilii non ſunt ſimpliciter doctrinales, ſed neceſſariæ, & habentes legis authoritatem, tom. 6. conſ. 99. n. 16.
Quomodo declarent privilegia, ib. & t. 8. conſ. 33. n. 16.

DECLARATIONES.

Declarationes ſacrarum Congregationum Eminentiſſimorum Cardinalium habent vim legis, ac rei judicatæ, tom. 9. conſ. 144. n. 8.

DECLARATORIA.

Declaratoria incurſus in cenſuras contra principes ab Epiſcopis latas in materia immunitatis Eccleſiaſticæ an, & quo pacto præſumatur de jure valida, & juſta, t. 1. conſ. 170. a n. 1.
Ut de jure ſuſtineatur, quid ſatis ſit, ib. n. 7.
Quid ſi feratur in non ſubditum, ib. n. 8.
An, & quando requirat citationem, ſive monitionem, ib. n. 9. & ſeqq.
An ſufficiant verba, ut relaxetur, ib. n. 14.
Vel preces importunæ, ib.
Quando non debet revocari, ib. n. 33.
Declaratoria cenſurarum, ac pœnarum in lædentes libertatem Eccleſiaſticam, quando præ requiratur, t. 2. conſ. 34. n. 47.
Et quoad crimen uſurarum, t. 2. conſ. 59. n. 3.
Quomodo ad ea procedendum, ib. n. 88.

DECOCTORES.

An, & quatenus gaudent Eccleſiarum immunitate, tom. 6. conſ. 4. a n. 28. & 36. ac 70.
Eorum flagitia, ib.
Vita, actiones, ib. n. 29.
Eorum genera, ib. ac ſeqq.
Artes, ib. n. 31.
Malorum ſentina, quæ ex ipſis promanat, ib. a n. 32.
Fraudes, perjuria, ib. n. 33.
Furta, ib. n. 34. & ſeqq.
Homicidia, ib. n. 37.
In eos quomodo animadverſum, ib. n. 37.
Quid de immunitate quoad eorum bona, ib. n. 70. & ſeqq.
Decoctores nequeunt ingredi Religionem, tom. 9. conſ. 158. num. 14.
Quinam propriæ dicatur decoctor, ib.
Decoctoribus olim Romæ certus locus in ſpectaculis aſſignatus erat, ib.
Quinam ſint, ib.

DECRETA, DECRETUM IRRITANS, vid. *Lex*.

Decreta de Canonizatione Sanctorum, an pro ſua obſervatione admittant temporis intervallum, tom. 1. conſ. 55. n. 1.
Habent vim decreti irritantis, ib. n. 4.
An ſufficiat, quòd fuerint publicata in Romana Curia, ib. n. 5.
Excludunt omnem allegationem ignorantiæ, ib. n. 6.
Quando typis edita, ib. n. 11.
Non reſpiciunt tempus, ſed puniunt contumacem inobedientiam, ib. n. 13.
Debent intelligi juxta ſenſum diſpoſitionis, ib.
Non ſunt extendenda, ib.
Quando illis dici poſſit, fuiſſe contraventum, ib. n. 14.
Maximè ad incurſum pœnæ, ib.
Non denegant perpetuam audientiam contravenientibus, ib. num. 15.
Quo pacto ſit ſatis eorum menti, ib. n. 17.
Non continent pœnam perpetui ſilentii, ſed ſolùm nullitatis, ib. n. 18.
Ab eorum obſervatione excuſat veriſimilitudo, ignorantiæ, ib. n. 19.
Quando præſumantur firmare ſcientificam contraventionem, ib. n. 21.
Eorum germanus ſenſus, ib. & n. 25.
Quot pœnas contineant, ib.
Univerſim prohibent quodcunque præſeferens, vel indicans venerationem, & cultum, tom. 1. conſ. 187. n. 1. & conſ. 198. n. 3. & conſ. 243. a n. 2.
Prohibent publicè exponi imagines defunctorum cum opinione Sanctitatis, tom. 1. conſ. 188. n. 1.
Solum exigunt carentiam cultus, tàm circa ſepulchrum, quàm circa imagines, tom. 1. conſ. 199. n. 2.
Quid diſponant circa Judicem remiſſorialem, tom. 1. conſ. 185. n. 1. & 2. & conſ. 190. n. 2.
Quive circa teſtes, tom. 1. conſ. 192. n. 1. & 2.
Quid circa literas remiſſoriales, tom. 1. conſ. 195. per totam.
Non tollunt facultatem deducendi jura, quæ habent nonnulli, ſe verſari in caſibus exceptis, vel alia de cauſa ſe non teneri ad amotionem cultus, tom. 1. conſ. 196. n. 1.
An prohibeant celebrationem Miſſæ de Sanctiſſima Trinitate pro gratiarum actione ob aliquem predefunctum cum fama Sanctitatis, tom. 1. conſ. 198. n. 3.
Quid ſuper non cultu Ordinariis injungant, tom. 1. conſult. 201. a n. 1.
Quid decernant de inquiſitione generali, tom. 1. conſ. 202. a num. 1.
Quid de literis remiſſorialibus, t. 1. conſ. 202. n. 1. & ſeqq.
Quid de loco examinis, tom. 1. conſ. 204. n. 1.
Quid de citatione Subpromotoris fidei, tom. 1. conſ. 205. n. 1. & ſeqq.
Quid de imaginibus, tom. 1. conſ. 208. a n. 1.
Quid de teſtibus ad perpetuam rei memoriam examinatis, tom. 1. conſ. 214. a n. 1.
Quid pro cedenda remiſſoria in genere, tom. 1. conſ. 237. num. 3.
Quid de prohibitione non cultus, to. 1. conſ. 238. n. 1. 3. & 8.
Quot caſus excipiant, tom. 1. conſ. 244. n. 1.
Quid de cultu immemorabili, tom. 1. conſ. 245. n. 1. & 12.
Quid de tempore immemorabili, ib. n. 13. & 21.
Quid per communem Eccleſiæ ſenſum intelligant, to. 1. conſult. 246. a n. 1.
Quid de Patrum, virorumque Sanctorum ſcriptis, tom. 1. conſult. 244. a n. 1.
Quid etiam de longiſſimi temporis ſcientia, ac tollerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii, tom. 1. tota conſ. 248.
Quid de temporis ſpatio proceſſum particularem terminandi, tom. 1. conſ. 250. per totam præcipuè n. 5.
Decretum S. concilii Tridentini ſuper exploratione voluntatis puellarum ante ingreſſum in Religionem an comprehendat etiam viros, tom. 2. conſ. 3. per totam.
Ex ratione finali extenditur, aut reſtringitur, ib. n. 1.
Quando retrotrahatur ad tempus culpæ, tom. 2. conſ. 4. n. 5.
Decreta ſacrarum Congregationum non definitiva, nihil proſunt, tom. 4. conſ. 26. n. 13.
Decretum irritans quando reſpiciat formam præciſam, quando ad favorem, tom. 1. conſ. 1. n. 14.
Ad quæ referendum, ib. & n. 25.
Quid requiratur, ut ad omnia ſe extendat, ib. n. 26.
Quo in caſu in omnibus inducat formam, ib. n. 32. & 34. & conſ. 146. n. 21.
Inducit formam in concurſu parochiali, ib.
Irritat actum aliter geſtum, tom. 1. conſ. 18. n. 7. & conſ. 146. n. 9.
Tollit proceſſionem, & conſuetudinem contrariam, tom. 1. conſ. 24. n. 7.
Afficit titulum, & poſſeſſionem, ac operatur nullitatem, tom. 1. conſ. 44. n. 30.
Idque tàm de præterito, quàm de futuro, tom. 1. conſ. 91. n. 2.
Impedit omnem contrariam præſcriptionem, ib. & n. 5.
Adimit omnem jurisdictionem, ac impedit, ne poſſit aliter judicari, neque impetrari, tom. 1. conſ. 112. n. 18.
Omnia in contrarium geſta radicitus inficit, tom. 1. conſ. 125. n. 3.
Operatur, ut non poſſit induci contrarius uſus, tom. 1. conſ. 134. n. 16.
Facit, ut conſuetudo, ſtatim nata, cenſeatur extincta ſemperque retineat nomen corruptelæ, ib.
Quid ſi eſſet conditionale, tom. 1. conſ. 146. n. 10.
Quando intelligi debeat ſecundùm ea, quæ ſunt diſpoſita, ib. n. 36.
Item, & ſecundùm expreſſa, ib. n. 36.
Quatenus impediat manutentionem, tom. 1. conſ. 162. n. 9.
Inficit non ſolùm poſſeſſionem, ſed etiam detentionem, ib. n. 22.
Decretum irritans an contineatur in quolibet decreto S. Concilii Tridentini, tom. 4. conſ. 3. n. 12. & conſ. 192. n. 55.
Decretis irritantis virtus, ib. & d. tom. 4. conſ. 8. n. 3. & 4. & d. conſ. 162. & d. n. 55. & conſ. 204. n. 6.
Quando non operetur, tom. 4. conſ. 4. n. 6.
Non poteſt tolli per contrariam conſuetudinem, tom. 4. conſ. 160. n. 8.
Decreta Sacræ Rituum Congregationis obſervanda, non obſtante ſententia Epiſcoporum, to. 4. conſ. 30. n. 15. & ſeqq.
Decreta Urbani VIII. de canonizatione Sanctorum, de quo Ordinario loquantur, tom. 4. conſ. 37. a n. 1. & conſ. 70. num. 1. & 2.
Quid diſponant ſuper forma proceſſus particulari, ac ſuper ipſorum paritione, ib. n. 8.
Quidve in proceſſibus informativis authoritate Ordinaria peragendis, ib.
Et quid de forma recipiendi teſtes, tom. 4. conſ. 38. n. 5.
Ac de petitione remiſſoriæ ſuper inquiſitione generali antequam doceatur de continuatione, ac percrebreſcentia famæ miraculorum, tom. 4. conſ. 39. a n. 1.
De receptatione juramenti in manibus Judicum, to. 4. conſ. 40. per totam.
De loco examinis recipiendi, tom. 4. conſ. 41. n. 1
Emanarunt ad tollendum abuſus, tom. 4. conſ. 42. n. 62.
De forma commiſſionis ab iis præſcripta, tom. 4. conſ. 44. n. 1.
Quid prohibeant circa cultum, tom. 4. conſ. 47. n. 1. & 2. & conſ. 48. n. 2. & 13.
Quid exigant pro canonizando, tom. 4. conſ. 53. n. 4.
De manus appoſitione Sedis Apoſtolicæ, tom. 4. conſ. 68. n. 1. & ſeqq.
Eorum ignorantia quando excuſet, ib. n. 15.
De eorum publicatione, ib.

De proceſſu ſuper non cultu, tom. 4. conſ. 79. n. 1.
De legatione pro confectione proceſſus, ib. n. 3. & ſeqq.
Decretum ſuper electione Sanctorum in Patronos, tom. 4. conſ. 78. n. 2.
Et in Protectores, tom. 4. conſult. 181. num. 4.
De canonizatione Confeſſorum, tom. 4. conſ. 81. n. 3.
De iis, quæ concurrere debent pro Sancto formaliter non canonizato, tom. 4. conſ. 87. n. 3.
Decreta Sacrarum Congregationum ſunt tanquam leges recipienda, tom. 4. conſ. 128. n. 10.
Quando in decretis Sacrarum Congregationum requiratur partis citatio, tom. 4. conſ. 135. n. 9.
Summus Pontifex aliquando vel per ſe ipſum ea moderatur, vel ex integro examinanda, & decidenda committit, to. 4. conſ. 162. n. 17.
Quatenus aliquando ſint ſurreptitia, tom. 4. conſ. 195. n. 1.
Decretorum compilatio a Gratiano, aliiſque facta, quam authoritatem habeat, tom. 5. conſ. 69. n. 5.
De decretis conceptis ex verbis, & ratione juris, deque eorum valore, tom. 3. conſ. 84. n. 22.
Decreta S. Congregationis Concilii quatenus alligent, tom. 6. conſ. 47. n. 19.
Decretum irritans, in Conſtitutionibus appoſitum, quando non obſtet, tom. 9. conſ. 41. n. 21.
Decreti irritantis virtus, & efficacia, tom. 9. conſ. 76. n. 2. & ſeq. & conſ. 144. n. 3. & conſ. 174. n. 1. & ſeq.
An decreta ſacrarum Congregationum ligent antequam præſententur Provinciæ, & ab illa accipiantur, quemadmodum ligant Conſtitutiones Apoſtolicæ, tom. 9. conſ. 174. a num. 1.
Quatenus decreta, leges, Conſtitutiones, ſtatuta trahantur ad præterita, ib. n. 6.
Quid de decretis ſacrarum Congregationum, ibid. num. 7. & ſeqq.
Decreta S. Congregationis ſuper Epiſcopis, & Regularibus cenſentur decreta Pontificia, ib. n. 8. & ſeqq.
Quid de decretis S. Congregationis Concilii, ib. n. 19.
Decretum irritans, vid. Clauſula.
Decretum irritans quando locum habeat, tom. 10. conſ. 11. n. 18. & conſ. 14. n. 24.
Decretum, præcipitanter latum, quomodo nullum, ib.
Adverſus decretum, & factum Judicis nulliter & injuſtè providentis datur manutentio, ib.
Decreti irritantis virtus, quomodo tollatur, conſult. 14. num. 10.
Decreti irritantis effectus, tom. 10. conſ. 15. n. 5. & ſeq. & conſ. 86. n. 19. & conſ. 88. n. 3.
Decreta Sacræ Congregationis ab Innocentio XII. ſuper diſciplina regulari ſpecialiter deputatæ, tom. 10. conſ. 47. num. 6.
Decretum irritans ligat etiam ignorantes, tom. 10. conſult. 78. num. 3.
Decretis Sacræ Congregationis Concilii quando fides ſit adhibenda, tom. 10. conſ. 104. n. 11.
Occaſio edendi decretum de hac fide adhibenda, ib.
Decretum irritans quod robur habeat in Concilioram decretis, tom. 10. conſ. 155. n. 9.
DEFENSIO, DEFENSOR, vid. *Aggreſſor*, *Aſſaſſinus*, *Protector*, *Immunitas*.
Defenſio, quæ dicatur juſta, tom. 2. conſ. 38. n. 34.
Quid ſi exceſſus moderaminis reddat homicidium mortaliter peccaminoſum, ib. n. 35.
Exceſſus in defenſione quando puniendus, ib.
Ejus exceſſus non trahit excommunicationem contra injicientes manus violentas in Clericum, ib. n. 36.
Ratio hujus rei, ib.
Quoties homicidium defenſivum eſt licitum, nunquam inducit privationem immunitatis, ſi contingat in Eccleſia, ib. num. 37.
An ſi quis defendens proximum injuſtè invaſum, occidat invaſorem in Eccleſia, privetur immunitate, ib. n. 39.
Defenſio quatenus licita, tom. 3. conſ. 15. n. 44.
Defenſio Reipublicæ, ib.
Defenſio an tolli poſſit per legem, per ſtatutum, aut per Principem, tom. 5. conſ. 5. n. 71.
Defendens ſua privilegia, quando aliter defendi non poteſt, ſi oppreſſos in rixa vel pugna mutilet, aut interimat, an de expenſis, ac de damno dato hæredibus occiſorum teneatur, ib. n. 71.
Defenſio jurium, rerum, ac perſonarum per ſeipſum exercenda, jure gentium, ac naturali conceſſa eſt, ib. n. 72.
Defenſio armata permittitur Eccleſiaſticis perſonis, ibidem num. 56.
Quilibet ordinarius Magiſtratus ſuos ſubditos per ſe defendere tenetur, ib. n. 56.
Eſt beneficium, ib. n. 58.
Quo jure inducta, ib.
An præſtari poſſit invitis, ib. n. 59. & ſeqq.
Quid in caſu præciſæ neceſſitatis, ib. n. 61.
Mutilatio, vel homicidium commiſſum ob ſui defenſionem, an, & quatenus inducat irregularitatem, tom. 7. conſ. 20. a num. 2.
Ubi ad hanc rem multa non vulgaria.
Defenſio quando dicatur, ib. n. 12. & 6.
Quando cuivis liceat ſe defendere ab inſidiatore, ac etiam eum comprehendere propria authoritate, tom. 7. conſ. 32. num. 40.
Quis declarare debeat, vel poſſit, num occidens, vel mutilans ſe defendendo indigeat diſpenſatione ab irregularitate, tom. 7. conſ. 80. a n. 1.
Omnibus danda, tom. 8. conſ. 86. num. 5. & 6.
Quibus denegetur, ib.
Defenſio neceſſaria non poteſt tolli per ſtatutum, tom. 9. conſ. 22. n. 14.
Quid ſi interveniat exceſſus inculpatæ tutelæ, ibid. n. 15. & ſeqq.
Defenſio propriæ ſalutis omni jure permiſſa, tom. 9. conſ. 44. num. 16.
Et contra quemcumque ſuperiorem, ib. & ſeqq.
An, & quatenus ſit licita defenſio, tom. 9. conſ. 68. n. 1.
Et an armis defendi poſſit Religio, ib. n. 3.
Leges, & jura permittunt defenſionem corporis, & rerum ſuarum a quolibet fieri, tom. 9. conſ. 185. n. 3.
DEFINITORES, DEFINITORIUM.
An, & quatenus ſententia lata per Judicem delegatum a Provinciali Regularium ſine conſilio, ſuffragio, vel interventu Definitorum ſit valida, tom. 9. conſ. 165. a nu. 1.
An Generales, & Provinciales peccent, ſi abſque conſilio Definitorum ſententiam aliquam in re gravi contra Religioſum ferant, ib.
Quando ſententia ſit nulla ſine ſuffragio Definitorum, ib.
Quando Definitores vocandi, ib.
Quid ſi intercedat authoritas Cardinalis Protectoris, ibidem num. 2.
Et an Provinciali illam aſſerenti, credendum, ib.
Anve authoritas Protectoris in hac re ſufficiat, ib.
Quid de authoritate P. Generalis, vel commiſſarii generalis, ib. n. 3.
Quidve ſi ageretur de Conſtitutionibus a S. Congregatione confirmatis, ib. n. 4.
An obſtaret avocatio cauſæ, ib. n. 5.
Quid ſi Definitorium habeat per ſe conſuetudinem, ne hujuſmodi cauſæ avocentur, ib. n. 7.
Definitores generales an ſint Prælati, tom. 10. conſult. 25. num. 1.
Quam authoritatem, ac juriſdictionem habeant, ib.
Habent primum locum apud Patrem Generalem tempore Capituli tàm in Choro, quàm in Cœnaculo, & alibi, ib. n. 4.
Definitorii poteſtas, tom. 10. conſ. 65. n. 7.
DEFLORATOR.
Deflorator virginis gaudet immunitate Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 178. n. 6.
DEFUNCTUS, vid. *Confraternitas*, *Parochus*.
An, & quatenus Canonici Eccleſiæ Cathedralis, vel Collegiatæ poſſint levare cadavera defunctorum ex alienis parochiis ſine proprio Parocho, tom. 1. conſ. 59. a n. 1.
Quid de Regularibus, ib.
Munus Parochi ſuper defunctorum corpora, ib. & n. 8.
DEGRADATIO, DEGRADATUS.
Degradatio actualis an requiratur in Clericis primæ tonſuræ delinquentibus, tom. 3. conſ. 20. n. 10.
Quid ſi adſit conſuetudo, quòd non requiratur, ib. n. 11.
Et in quibus Clericis poſſit ſuſtineri, ib.
Quatenus damnati ad triremes in Tribunali S. Officii, ſive in perpetuum, ſive ad tempus, ſint degradandi, tom. 8. conſ. 91. a n. 1. & 4.
Et quæ degradatio eſſe debeat, ib. n. 3.
Quid ſi non damnentur ob crimen hæreſis, ib. n. 2.
Degradatio actualis quibus imponatur, ib. n. 5.
Quid de praxi, ib.
Quidve ſi puniantur ultimo ſupplicio, ib.
De degradatione verbali ad exequendam pœnam triremium ad tempus, ib.
Qui ad pœnam perpetuam, ib.
De qua degradatione intelligatur, quando a jure imponitur pœnas depoſitionis, ſive degradationis, ib. n. 5.
Clericus hæreticus eſt degradandus quando traditur Curiæ ſæculari, ib. n. 6.
Quæ crimina mereantur degradationem realem, ib. n. 7.
Quid de Clerico falſificante ſigillum Regium, ib.
De Clerico monetario, ib.
De Sacerdote ſacrilegium cum moniali per carnalem copulam perpetrante, ib.
De non ordinato celebrante, vel ſacram confeſſionem audiente, ib.
Ee procurante abortum fœtus animati, ib.
De aſtrologiis judiciariis, ib.
Quæve crimina verbalem degradationem mereantur, ibidem num. 8.
Degradatio verbalis quotuplex, ib. n. 9.
De forma hujus pœnæ in jure, ib.
An latæ ſententiæ, ib.
De celebrante publicè in contemptum clavium, ib.
De contemptu formali & materiali cenſurarum, ib.
De Clericis falſariis, ib.
De Clericis ſcienter præſumentibus receptare, vel defendere, vel dogmatizare dogmata alicujus hæretici, ib. n. 11.

Quæ

Quæ ſolemnitas requiratur ad hujuſmodi degradationem, ib. num. 12.
An eam poſſit infligere ullus Ordinarius, ib.
Et quibus in caſibus, ib.
De degradatione verbali præparatoria, ib.n.13
De degradatione verbali abſoluta, & totali, ib. n. 14.
De Clerico procurante abortum fœtus animati effectu ſubſequuto, ib.
De Clerico aſſaſſino, ib.
De Clerico ſpoliante eligendum in Papam, ib.
De Clerico, qui adverſarium ſuum in cauſa præſumpſerit minis afficere, ib.
De Clerico ordinato falſis dimiſſoriis, ib.
De Clericis dirum nefas exercentibus, ib.
Pœnæ degradationis verbalis latæ ſententriæ, an ligent in foro conſcientiæ ante declaratoriam, ib. n. 15.
Quid pro foro externo, ib.
Et pro caſu occulto, ib.
Quatenus quis pœna depoſitionis & degradationis latæ ſententiæ a ſolo officio & beneficio ex ipſo jure canonico incurſa diſpenſare poſſit, ib.
Quis ſuper pœna degradationis, ſive privationis omnis privilegii clericalis, ib.
Quis ſupes pœna infamiæ vel irregularitatis, vel inhabilitatis, vel depoſitionis verbalis, ib.
Quis ſuper minoribus criminibus, ib.
Epiſcopus ſuper quibus criminibus poſſit diſpenſare, ib.
Alia, ib.
Quando ſit locus degradationi, & traditioni Curiæ ſæculari, tom. 7. conſ. 33. a n. 25. & 37.
Caſus, in quibus Clericis ſunt degradandi, & Curiæ ſæculari tradendi, ib. n. 27. & ſeqq.
Quando ſit locus degradationi, tom. 9. conſ. 32. n. 26.

DELEGATUS, DELEGATIO, vid. *Appellatio, Injuria, Regulares.*

Delegatus Pontificis an poſſit recuſari, tom. 1. conſult. 85. num. 9.
Et ab ipſa appellari, ib.
In eo quid requiratur, tom. 1. conſ. 156. n. 2.
Poteſtas plurium Delegatorum quando ſimpliciter expiret per mortem unius, tom. 1. conſ. 195. n. 6.
Aſſerenti, ſe habere commiſſionem, an, & quatenus credendum, tom. 1. tota conſ. 252.
Delegatus nihil proprii habet, tom. 2. conſ. 26. n. 2.
Debet ſervare formam delegationis, ib. n. 30.
Delegatus Papæ an poſſit inhiberi a Conſervatoribus Regularium, tom. 3. conſ. 51. a n. 1. ſignatè n. 9.
An ſit major Conſervatore, ib.
Delegati Apoſtolici in Regno Sardiniæ juriſdictio, tom. 3. conſ. 1. per totam.
Delegatorum officium quouſque duret, tom. 3. conſ. 29. n. 8. & ſeqq.
Quid ſi ſint dati in materia habente tractum ſucceſſivum, ib. num. 9.
Poſſunt cenſuris rebelles compellere ad obediendum, tom. 3. conſ. 45. n. 6.
Quis delegare poſſit, tom. 4. conſ. 37. n. 6.
Delegatus fungitur juriſdictione, ac vice delegantis, ib. n. 7. & conſ. 200. n. 31.
Delegatus quando poſſit delegare, ib. n. 8.
An habere debeat territorium, & juriſdictionem, tom. 4. conſ. 70. n. 6.
Delegatio eſt ſtricti juris, ac ſtrictiſſimè intelligenda, tom. 9. conſ. 148. n. 14.
Ordinarius, cui data eſt commiſſio ſuper cognitione cauſarum, quæ ſunt de illius juriſdictione, dicitur procedere, tanquàm delegatus Apoſtolicus, tom. 9. conſ. 159. n. 17.
Quando Epiſcopus ex Sacro Concilio procedit, ut Sedis Apoſtolicæ delegatus in cauſas, quæ ſub ſua juriſdictione ordinaria non comprehenduntur, ab iis ad Sedem Apoſtolicam provocatur, tom. 10. conſult. 149. n. 15.
An ex hoc inferioribus Judicibus inferatur aliquod præjudicium, ib.
Quid ſi juriſdictio delegata cumuletur cum ordinaria, ib.

DELICTUM, vid. *Judex, Extractio. Examen, Electio.*

Delicta more delinquentium unà cùm pœna extinguuntur, tom. 1. conſ. 54. n. 5.
Quæ atrocia cenſeantur, b. n. 37.
Ubi cognoſcenda, tom. 1. conſult. 111. n. 34. 39. & ſeqq.
Iis eſt pœna commenſuranda, ib. n. 39.
Quoad pœnam an debeant eſſe conſummata, tom. 1. conſult. 471.
Delicti probatio, tom. 2. conſ. 37. n. 11.
Diſtinctio, tom. 2. conſ. 38. n. 8.
Delicta incidentia in judicio an poſſint puniri ab eo, qui juriſdictionem aliquam ſuper illis non habet, tom. 2. conſ. 47. n. 4.
An, & quomodo poſt mortem punienda, tom. 2. conſ. 66. num. 15.
An leviter delinquens in Eccleſia privetur immunitate Eccleſiaſtica, tom. 5. conſ. 5. n. 42.
Delictum delationis armorum, etiam prohibitorum in Eccleſia, non eſt de exceptis in Conſtitutione Gregoriana, ib. n. 42.
Pro uno delicto plures pœnæ regulariter imponi nequeunt, tom. 5. conſ. 44. n. 4.
Quid in delictis miſti fori, ib. n. 5.
An inſpiciatur locus, ubi delictum eſt inchoatum, an ubi eſt conſummatum, tom. 6. conſ. 94. n. 8.
Quis Judex de eo cognoſcere poſſit, ib. a n. 1.
Quatenus dicatur occultum, ut ab Epiſcopo abſolvi ac diſpenſari poſſit, tom. 6. tota conſ. 99.
Ubi plura de manifeſto, publico, notorio, & hujuſmodi aliis.
Ex regula attenditur tempus delicti, tom. 7. conſult. 31. num. 21.
Ad quem forum ſpectet ejus cognitio, ib. n. 12.
Ratione delicti quis efficitur de foro alterius, tom. 9. conſ. 1. num. 9.
In delictis unuſquique obligatur ex ſe, ib. n. 14.
In delictis gravioribus quatenus voluntas morte vindicetur, tom. 9. conſ. 18. n. 19.
Delicta etiam capitalia, morte præſcribuntur, ib.
Delicti conatus an puniendus, & quomodo, tom. 9. conſ. 18. n. 19.
Delicta commiſſa in palatio Principis, vel in prætorio Magiſtratus, dicuntur commiſſa in loco ſacro, tom. 9. conſ. 22. n. 10.
Qua pœna delinquens in tali loco puniendus, ib.
Quid ſi committantur ob aliquam cauſam non data opera, ibid.
De cognitione corporis delicti, tom. 9. conſ. 23. a n. 1.
Etiam facta a Judice laico ſuper corpore Clerici, ibid. & num. 4.
Pro excludendo delicto, etiam in dubio, facienda eſt interpretatio, tom. 10. conſ. 28. n. 6.
Non præſumitur, niſi probetur, tom. 10. conſ. 38. n. 8.
In foro exteriori delictum clarè conſtare debet, tom. 10. conſ. 44. n. 11.
Delictum unius alteri imputari non debet, tom. 10. conſ. 109. num. 6.
Pater non tenetur pro delicto filii, ib.
Delictum perſonæ non poteſt præjudicare Eccleſiæ, vel Provinciæ, ib.

DELINQUENTES.

Delinquentes, qui ad Eccleſiam confugiunt, poſſunt a poteſtate Eccleſiaſtica puniri variis pœnis, etiam corporalibus, tom. 1. conſ. 96. a n. 2.
Non poſſunt iterùm puniri per Judices laicos, ibid. num. 4. & 5.
Ducti ad mortem a ſatellitibus Curiæ ſæcularis, tranſeundo per Eccleſiam immunitatem non acquirunt, ib.
Puniendi ab Ordinario loci, in quo deliquerunt, tom. 2. conſ. 144. n. 5.
Propè Eccleſiam delicta committentes ſpe confugii, gaudent immunitate, tom. 1. conſ. 473. n. 1.
In Eccleſia quomodo præſumatur in dubio ſub ſpe immunitatis delinquere, tom. 2. conſ. 38. n. 17.
Delictum in dubio non præſumitur, tom. 4. conſult. 14. num. 2.
Eſt concludentiſſimè probandum, tom. 4. conſ. 48. n. 7.
Ad ejus condemnationem quæ requirantur, ib.
Delicti gravitas augetur ex circumſtantiis, tom. 4. conſ 111. num. 1.
Debet conſtare de ejus corpore, tom. 4. conſ. 113. num. 1. & conſ. 109. n. 8. & 10.
Illud committens ex mandato alterius, an excuſetur, tom. 4. conſ 118. n. 15.
Conſiſtens in committendo gravius eſt delicto conſiſtente in omittendo, tom. 4. conſ. 173. n. 16.
Omne delictum, commiſſum circa cultum Sacramentorum, quando ſit depoſitione dignum, tom. 4. conſ. 134. n. 6.
Delictum, depoſitione dignum, notorium, afficitur juris in famia, & facit irregularem, ib.

DELIQUIUM.

Animi deliquium ex quibus oriatur, tom. 4. conſ. 59. n. 5.
Ejus effectus, ib.
Inducitur ſolius digiti colliſione, ib.

DEMENTIA, vid. *Miraculum.*

Ex quo cognoſcatur, tom. 10. conſ. 177. n. 6.
An ſanabilis natura, ib.
Inſania cum furore quomodo vocetur, ib.
Quæ difficilis curatu, ib.
De mania, ib.
Ex quo oriatur, ib.

DENEGATUM.

Quando habeatur pro conceſſo, tom. 1. conſ. 149. n. 18.

DENOMINATIO.

A quo facienda, tom. 1. conſ. 93. n. 29.

DENUNCIANS, DENUNCIATIO. DENUNCIATOR, vid. *Electio.*

Denunciatio in materia excommunicationis a quibus fieri poſſit, tom. 1. conſ. 173. n. 9.
Ad illam faciendam quid ſatis ſit, ib.
An requirat citationem, ib. n. 10.
Denunciatio excommunicationis contra Regulares fieri poteſt ab Epiſcopo, tom. 7. conſ. 10. n. 2.
Et quatenus, ib. & n. ſeqq.
Ex ſe, circumſcripta citatione, non eſt actus juriſdictionis, ib. n. 6

In denunciatione excommunicationis a jure inflictæ non requiritur citatio, ib. n. 7.
An spontè denunciantes in S. Officio tàm contra alios, quàm contra complices per turbam deponentes, aliquo modo afficiant eosdem complices, vel irritent processum, tom. 7. conf. 84. n. 1.
Et an Fiscus examinando eosdem complices nominatos a supradictis denunciatoribus, procedere valeat contra eos, qui in eodem processu per præventionem, vel diminutionem se gravaverunt, ib. a n. 4.
Denunciatores in S. Officio habentur in numero testium, ib. num. 1.
An denunciatio pro accusatione habenda, tom. 10. consult. 199. a num. 1.
An denunciator pro accusatore habendus, tom. 10. consult. 199. a num. 1.
Denuncians an cogi possit ad crimen delatum probandum, & in judicio contra delatum procedendum, ibid. num. 6. & seqq.
Si denuncians non probat delictum, an & qua pœna affici debeat, ib. n. 16. & seqq. ac n. 21. & seqq.
Quomodo Judex arbitrium suum formaliter interponat in puniendo falsum accusatorem, vel falsum denunciatorem, ib. n. 24. & seqq.
Discrimen inter accusatorem, & denunciatorem, ib. n. 6.
Denunciatio propius accedit ad inquisitionem, ib. n. 7.
Quæ delatorem excusent a pœna calumniæ, ibid. num. 19. & seqq.
De pœna talionis in calumniatorem, ib. n. 21.

DEPOPULATORES, vid. *Incendiarii*.

Quinam dicantur depopulatores, conf. 17. n. 1. & excludantur ab immunitate Ecclesiæ, ib. & n. 3.

DEPOSITARIUS, DEPONENS, DEPOSITUM.

Depositarius pignorum, aliarumque rerum curiæ Episcopalis an, & quatenus gaudeat privilegio fori, tom. 4. conf. 5. num. 4.
Sacræ Congregationis decreta, ib.
De Clerico, qui coram Judice laico depositum recepit, to. 5. conf. 11. n. 36.
An qui deposuit dotem puellæ apud depositarium dotium Monialium, ab Episcopo approbatum cum præsentia, consensu, ac decreto Vicarii earumdem Monialium, si durante anno probationis novitiæ, dictus depositarius moriatur, ejusque hæreditas reperiatur non solvendo, teneatur iterùm constituere dotem, tom. 9. consult. 166. a num. 1.
Et quatenus negativè, quisnam ad illam teneatur, ib. a n. 3. & 4.
Quando deponens non teneatur de periculo depositi, ibid. num. 1.
Et quando depositum habeat vim solutionis, ib. & seqq.
Quando debitor ritè, ac rectè deposuit, tunc periculum spectat ad creditorem, ib. n. 3.
Maximè quando depositum fit gratia creditoris recipientis, ibidem.
Quando electores officialium teneantur pro electis tàm in deposito, quàm in aliis, ib. n. 4.
An teneantur Episcopus, ejusque hæres, ib. n. 5. & seqq.
An sufficiat, quod depositarius sit idoneus tempore electionis, ib. num. 6.
An, & quatenus sufficiat deposita dotium Monialium fieri apud mercatorem, aut virum fide, ac facultatibus idoneum, ib. n. 7.
Quid de præstatione alimentorum, cujusnam damno cedere debeat, ib. n. 10.
Quidve si Monasterium doceat, se non potuisse exigere depositum, & alimenta post annum novitiatus præstita, &c. ib. n. 11.

DEPOSITIO, DEPOSITUS.

Clericus depositus an cogendus redire ad dignitatem, & locum, quem tenebat antequam deponeretur, tom. 9. conf. 48. num. 7.

DEPUTATIO.

Deputatio exercentium curam animarum in Cathedrali ad quem pertineat, tom. 1. conf. 24. n. 1.
Presbyterorum, aliorumque Clericorum amovibilium in Ecclesia Parochiali pertinet ad Parochum, tom. 1. consult. 434. per totam

DEROGATORIÆ, DEROGATIO, vid. *Privilegium*.

Derogatoriæ quam vim habeant, tom. 1. conf. 138. n. 2.
Præsertim conceptæ cum clausula *quorum tenores*, ib.
Tollunt quæcunque privilegia, & indulta in contrarium, etiamsi essent specialia, ib. n. 3.
Specialissimæ quando requirantur, tom. 1. conf. 168. n. 9. & seqq.
Derogatio unius obstaculi non trahitur ad aliud, tom. 3. conf. 45. num. 2.
Exempla hujus rei, ib.
Derogatio generalis quando non suffragetur, tom. 4. conf. 76. num. 7.
Sed requiratur expressa, tom. 4. conf. 201. n. 33.
Derogationis generalis virtus, tom. 5. conf. 72. n. 17.
In fine apposita refertur ad omnia præcedentia, ib.
Quando censeatur esse adjecta singulis in dispositione contentis, ib.
Derogatio quoad unam partem non extendenda ad aliam, tom. 8. conf. 33. n. 15.
Materia derogationis strictè accipienda, ib.
Derogatio est stricti juris, ideòque non præsumitur, tom. 9. conf. 148. n. 18.
Derogatio est stricti juris, & propterea non ampliatur, sed restringitur ad terminos dispositionis, cui adjungitur, to. 10. conf. 57. n. 8.
Maximè quando potest in uno casu habere effectum, ib.

DEVOLUTIO.

Devolutionis effectus, tom. 8. conf. 34. n. 8.

DEUS.

Quomodo moveat animum hominis, tom. 1. conf. 9. n. 1.
Quibus utatur ad explicandum miracula, ib.
Impellit hominem ad actiones supernaturales, ib. n. 2.
Ejus fidelitas, ib. n. 4.
Ad captivandum intellectum quibus rationibus utatur, ibid. num. 7.
Quo pacto homini amicus, tom. 2. conf. 10. n. 9.
Ejus cultus in statu puræ naturæ, tom. 2. conf. 56. n. 23.
Naturale dictamen de cultu Dei ex quo oriatur, ib.
Potuit ordinare omnia aliter ac ordinavit, ib. n. 24.
Ejus cultus præcipuus, tom. 3. conf. 60. n. 11.
Cur aliquando mala permittat, tom. 4. conf. 75. n. 70.

DEXTERA, vid. *Sinistra*, *Latus*, *Locus*.

Pars dextera an dignior, tom. 4. conf. 25. n. 4.
An semper, tom. 4. conf. 36. n. 1. & seqq,
Quid antiquitus, ib.
Præsertim in Conciliis generalibus, ib. n. 5.
Ad quas causas referri possit, ib. n. 6.
Usus antiquus, ac recens, ib. n. 7.
Et nobilior sinistra, ib. & seqq.
Ac potior, ib. n. 9.
An semper includat præsumptionem majoritatis, ib. n. 10.
Pars dextera dupliciter consideratur, ib.
Pro loco dextero D. Pauli explicatio, ibid. n. 11. & seqq.
Variæ in id observationes criticæ, ib. n. 13.
Dexteræ, vel sinistræ dignitas, tom. 4. conf. 184. num. 3. & seqq.

DIACONI, DIACONIA, vid. *Clerici*, *Sylvatici*, *Titularis*.

Diaconus, Missam sæpiùs celebrans, & confessiones audiens, si spontè compareat, quomodo puniendus, tom. 4. conf. 1. & 16.
An, & quatenus inserviens Missæ solemni post concionem, quæ haberi solet post Evangelium, conferre se debeat ante Episcopum, ibique confessionem dicere, & post publicatam indulgentiam Episcopus dare debeat benedictionem, tom. 4. conf. 93. a n. 1.
Diaconia cur sic dicta, tom. 6. conf. 98. n. 21.
Diaconi quid erant, ib.
Eorum munus, ib. & n. seqq.
Distinctio, ib.
Negligentia, ib.
Regionarii, ib.
Hujus instituti author, ib. n. 22.
Officia Diaconis assignata, tom. 10. conf. 117. n. 44.
Quænam hodie sint eis sublata, ib. n. 45. & n. seqq.
Porrigit propinandum Pontifici Summo consecratum Calicem, ib. n. 46.
Solemniter olim Diaconi baptizare solebant, ib. n. 47.
Baptizans solemniter sine jussu Sacerdotis, an incidat in irregularitatem, ib.
Quænam alia iis sublata, ib. n. 48. & seqq.

DIADEMA, vid. *Beatificatio*.

An imponens diadema capiti Beati, transgrediatur limites beatificationis, tom. 5. conf. 25. a n. 1.

DICTIONES PASSIM EXPLICATÆ, vid. *Verbum*.

Quomodocumque, tom. 1. conf. 24. n. 5.
Taliter, tom. 1. conf. 44. n. 13. & 21.
Etiam, ib. & tom. 4. conf. 211. n. 12.
Verum, tom. 1. conf. 52. n. 4.
Statim, tom. 1. conf. 55. n. 1. & 10.
Omninò, ib. n. 2. & 11. & conf. 202. n. 1.
Nullatenus, ib. n. 3. & 12. & tom. 2. conf. 42. n. 3. & 8. & conf. 59. n. 3.
Nisi, ib. n. 17. & conf. 177. n. 20. ejusdem tom. 1.
Saltem, tom. 1. conf. 91. n. 1.
Jure, tom. 1. conf. 105. n. 44.
Ne, tom. 1. conf. 109. n. 2.
Cum, ib. n. 18.
Ejusdem, ib. n. 24.
Illis, tom. 1. conf. 134. n. 4.
Quamdiu, ib. n. 5.
Dum, ibid.
Quoslibet, tom. 1. conf. 146. n. 17.
Teneatur, tom. 1. conf. 150. n. 24.
Hoc, tom. 1. conf. 151. n. 20.
Spreto, ib. n. 39.
Pro, tom. 1. conf. 158. n. 8.
Omne, tom. 1. conf. 162. n. 26.
Omnibus, & singulis, ib.
Quodcunque, tom. 1. conf. 169. n. 7.
Trahere, tom. 1. conf. 170. n. 15.
In, tom. 1. conf. 171. n. 3. & 4.

Ipſis, ibid. num. 6.
Finire, & abſolvere, tom. 1, conſ. 179. n. 18.
Aliàs, ib. n. 28. & 31.
Nunquam, tom. 1. conſ. 202. n. 2.
Nullo modo, t. 1, conſ. 202. n. 1. & t. 4. conſ. 26. n. 31.
Si, ib. n. 5.
A, tom. 1. conſ. 240. n. 1. & 2.
Subjaceat, tom. 3. conſ. 59. n. 6.
Omnes, tom. 2. conſ. 62. n. 8.
Cætera, tom. 2. conſ. 66. n. 16.
Reliqua, ib.
Aliis, ibid.
Tantùm, tom. 2. conſ. 67. n. 4. & tom. 3. conſ. 37. n. 3.
Vel, tom. 3. conſ. 6. n. 48. & conſ. 35. n. 25.
Exiſtiment, tom. 3. conſ. 15. n. 34.
Niſi, tom. 3. conſ. 20. n. 2.
Ut, tom. 3. conſ. 35. n. 25.
Hortari, tom. 3. conſ. 48. n. 8.
Monere, rogare, ib.
Coram, tom. 4. conſ. 40. n. 1. & 3.
Talia, conſ. 71. n. 1.
In poſterum, tom. 4. conſ. 78. n. 9.
Accedere, tom. 4. conſ. 79. n. 4.
Quidem, tom. 4. conſ. 97. n. 1.
Suis, tom. 4. conſ. 127. n. 2.
Aut, ſeu, tom. 4. conſ. 129. n. 1.
Nulli, conſ. 157. n. 2.
Quorumcunque, tom. 4. conſ. 160. n. 6. & conſ. 211. n. 12.
Occaſione, ib. dicto n. 12.
Præter, tom. 5. conſ. 5. n. 45.
Aut, vel ſeu, tom. 5. conſ. 72. n. 16. & tom. 6. conſ. 85. n. 253. & tom. 8. conſ. 3. n. 5.
Aliis, tom. 5. conſ. 22. n. 3.
Nullis, d. conſ. 72. n. 20.
Verè, tom. 5. conſ. 77. n. 20.
Nullatenus, ib. n. 22.
Alia, tom. 3. conſ. 83. n. 3.
Aliud, tom. 6. conſ. 53. n. 4.
Ad, tom. 6. conſ. 27. n. 3.
In, tom 6. conſ. 4. n. 6.
Hodie, tom. 6. conſ. 55. n. 4.
Bis, in licentiis ingrediendi monaſteria Monialium quomodo intelligatur, tom. 6. conſ. 85. n. 253.
Nulli tom. 6. conſ. 95. n. 6.
Vel, tom. 6. conſ. 98. n. 69.
Etſi, ib. n. 11.
Omninò, tom. 7. conſ. 16. n. 8.
Præſertim, tom. 7. conſ. 18. n. 2. & t. 8. conſ. 119. n. 3.
Veluti, ib. n. 8.
Ad ſummum, tom. 7. conſ. 44. n. 3.
Dictio alternativa, t. 7. conſ. 64. n. 18. & t. 6. conſ. 85. n. 253.
Ulterius, tom. 7. conſ. 67. n. 8.
Idem, tom. 8. conſ. 39. n. 10.
Aliorum, tom. 8. conſ. 59. n. 23.
Quorumcumque, tom. 8. conſ. 73. n. 3.
Quodcumque & omne, tom. 8. conſ. 114.
Debet, tom. 9. conſ. 72. n. 4.
Suffragari, ib. n. 7.
Sive, tom. 9. conſ. 82. n. 7.
Attingere, tom. 9. conſ. 38. n. 5.
Tui, tom. 9. conſ. 87. n. 25.
Peragere, ibid.
Quocumque, ib. n. 176.
Etiam, tom. 9. conſ. 143. n. 14.
Videbitur, ib.
Ad libitum, ib. n. 28. ac 32.
Ad beneplacitum, ib. n. 5. & 32.
Ad nutum, ib. n. 32.
Omnimoda, ib. n. 45.
Tunc, tom. 9. conſ. 148. n. 6.
Omninò, tom. 9. conſ. 155. n. 9.
Niſi, tom. 9. conſ. 156. n. 9.
Dilapidare, tom. 9. conſ. 158. n. 16.
Integrè, tom. 9. conſ. 163. n. 5. 54. & 61.
Donec, tom. 9. conſ. 168. n. 2. ac 3.
Nullatenus, ib. n. 20.
Ex nunc, tom. 9. conſ. 174. n. 5.
Perinde ac, tom. 10. conſ. 1. n. 31.
Saltem, tom. 10. conſ. 11. n. 2.
Circiter, tom. 10 conſ. 11. n. 38.
Poſt, tom. 10. conſ. 73. n. 1. & n. 2, 3. & 4.
Niſi, tom. 10. conſ. 91. n. 37.
Et, tom. 10. conſ. 113 n. 6. & n. ſeqq.
Aliàs, tom. 10. conſ. 117. n. 107.

DIOECESANUS, DIOECESIS.

vid. *Domicilium*.

In diœceſi, in qua ſunt duæ cathedrales unitæ, ſunt deputandi in qualibet Civitate examinatores Synodales, tom. 1. conſ. 416. n. 1.
Item Vicarius Generalis, tom. 1. conſ. 417. n. 1.
Habens populum diverſarum linguarum, ac Rituum, quomodo ſit regenda, tom. 2. conſ. 1. n. 2.
Omnia loca mundi præſumuntur eſſe in aliqua diœceſi, to. 2. conſ. 26. n. 18.
Ejus confines ex quibus præcipuè probentur, tom. 3. conſ. 43. a num. 1.
Probantur ex fama probata per teſtes, ib. n. 1.
Ex viſitatione Eccleſiarum ab Epiſcopis facta, ib. n. 2.
Ex pontificalium exercitio in locis controverſis, ib. n. 3.
Ex deſcriptione Eccleſiarum, facta in Synodo, ib. n. 4.
Ex decretis ab Epiſcopo emanatis, ib. n. 6.
Ex licentia miniſtrandi Sacramenta, ib. n. 7.
Ex confeſſionibus partis adverſatricis, ib. n. 8.
Ex exercitio juriſdictionis contentioſæ, ib. n. 9.
Ex aliis, ib.
Quælibet ex diœceſibus unitis debet habere ſuum proprium Vicarium, examinatores, ac Synodum, & Carcerem, to. 4. conſ. 131. n. 1.
De duabus diœceſibus unitis quoad locum carceris, proceſſus & tribunalibus Epiſcopi, to. 5. conſ. 71. a n. 1.
Duæ diœceſes unitæ habentur pro una Eccleſia, ib. n. 4.
Quando Epiſcopus habere debeat tribunal in diverſis locis diœceſis, ib.
Et conſtituere ibi Vicarios foraneos, ib.
Quando diœceſis eſt admodum ampla, num poſſit Epiſcopus ad remotiorem partem illius trahere capitulares, ib. n. 5. & 25.
Quid ſi in utraque Eccleſia ſuos habeat Adjunctos & Conjudices, ib.
Quid ſit proprium cathedralium unitarum, ib. n. 23.
Unitæ quando dici non debeant duæ cathedrales diſtinctæ, ſed una tantùm, ib.
Quid quoad Epiſcopum, ib.
De diœceſi dicitur tantùm qui eſt ſubjectus ratione domicilii, tom. 6. conſ. 90. n. 13.
Tota diœceſis eſt parochia Epiſcopi, tom. 7. conſ. 89. n. 1.
Continentur aliquando nomine paræciæ, ib. n. 15.

DIES.

In dies Deo Sacros Pontificis authoritas, tom. 4. conſ. 75. n. 4. & ſeqq.
An aliquando impune deſeri poſſint, ib. & n. 28.
Dies feſtos ad quem pertineat indicere, tom. 4. conſ. 79. n. 15. & 19. & tom. 1. tota conſ. 8.
Et quorum conſenſus requiratur, ib.
An ex omni licentia ſerviliter laborandi dominicis, ac feſtis diebus poſſit exigi aliqua eleemoſyna eroganda locis piis, vel pauperibus, tom. 5. conſ. 69. a n. 1.
Quæ neceſſitas requiratur, ut ejuſmodi licentia concedatur, ib.
Et quæ opera in eis agi poſſint, ib.
De avaritiæ labe, ac ſuſpicione in hac re vitanda, ib. n. 3.
Cur onus eleemoſynæ imponatur, ib.
Quis in hoc diſpenſare poſſit, ib.
Quomodo ſit licita commutatio præcepti ſervandi feſta in pecuniam, vel aliud onus, ib. n. 4.
Evitandum in his commutationibus ſcandalum, ib.
Quatenus in feriis introductis in honorem Dei, & Sanctorum aliquid ſervile, aut operis agi permittatur, ib. n. 5.
Quibus rebus operam dare feſtis diebus liceat, ib. n. 6.
Judicium in hoc ordinarii, ib.
Cujus arbitrio licentia concedenda, ib.
An, & quatenus diebus in honorem Dei & Sanctorum dicatis fieri poſſit exequutio bonorum, illaque eiſdem diebus vendere, tom. 8. conſ. 10. a n. 1. 4. & ſeqq.
Dies feriati cur inducti, ib. n. 1.
Eorum vetuſtas, ib.
Dies feſti ex quo præcepto, ib. n. 2.
Tempore feriato in honorem Dei quatenus interdictus actus judicii, ib. n. 3. & 5.
Mercatus, nundinæ, ib.
Quid ſi ageretur de viaticis Commiſſariorum, ib. n. 6. ac 7.
Et de alimentis, ib.
Quid de capturis & exequutionibus pro debitis, ſi debitores ſint ſuſpecti, ib. n. 8.
Et in cauſis criminalibus, ib.
Et de ſubhaſtationibus, ib.
Forma & tempora colendi ferias, ib. n. 9.
Ad quos ſpectat conceſſio licentiæ laboranti diebus feſtis, ib. n. 10.
An poſſit die feriato decerni citatio, ib. n. 11.
Et num teſtes, qui die non feriato jurarunt de veritate dicenda, poſſint in feriis divinis examinari, ib. n. 12.
Quid de libelli oblatione, ib. n. 13.
Deque ſententiæ prolatione ac publicatione, ib. n. 14.
Deque appellatione, ib. n. 15.
An feriæ actoris, an rei, an vero Judicis obſervandæ, ib. n. 16.
Ad quem pertineat facere edicta circa feſtorum obſervationem, ib. n. 18.
Inſtituere, vel indicere dies feſtos, ib. n. 19.
Locus præventioni in puniendo tranſgreſſores feſtorum, ibid. num. 10.
Licentiæ laborandi dari debent in ſcriptis, ib. n. 21.
Non debent exhiberi Judici laico, ib. n. 22.
Pœna pro tranſgreſſione feſtorum qualis, ib. n. 23. & ſeqq.
Quid de pœna amiſſionis animalium, ib. n. 26.
Quid liceat facere dominicis, ac feſtis diebus, ib. n. 27.
An Epiſcopus poſſit in diœceſi ſua novos dies feſtos inſtituere, tom. 8. conſ. 53. n. 3.
Dies feſti, quos Epiſcopus ſervandos præcipit a quibus obſervandi, ib. n. 10.

ovæ feſtivitates quatenus ab Epiſcopo inſtituendæ, ibid. num. 11.
An, & quatenus liceat Catholicis diebus feſtis opera ſervilia facere, tom. 8. conſ. 102. n. 4.

DIETA.

A quibus finibus computanda, tom. 1. conſult. 113. num. 6.
Quæ ſit dieta legalis, tom. 10. conſ. 145. n. 4.
Quot ſignificationes habeat, ib.

DIFFAMATIO, DIFFAMATUS, vid. *Infamia*.

Diffamationis judicium quoad Clericum, coram quo Judice faciendum, tom. 1. conſult. 150. n. 31.
Quando ſufficiat ſimplex diffamatio, ut quis promoveri nequeat ad ordines, nec conſequi beneficium, tom. 7. conſ. 19. n. 6.
Quid ſi diffamatus ſententiam abſolutoriam obtinuerit, ib. num. 7.
Impedimenta, quæ ex diffamatione reſultant, ib.

DIGNITAS, vid. *Epiſcopus*, *Beneficium*.

An, & quatenus liceat, Eccleſiaſticas appetere dignitates, vel refugere, hoc eſt Papatum, Cardinalatum, Epiſcopatum, &c. tom. 10. conſult. 99. n 1. & ſeqq.
Periculoſius appetuntur, quàm recuſantur, ib. n. 3. ac ſeqq.
Sanctorum patrum ſententia, ib. a n. 3. & ſeqq.

DIGNUS, DIGNIOR, DIGNITATES, vid. *Præcedentia*.

Dignior præferendus, tom. 1. conſ. 25. n. 1.
Prius debet ſcribi, ib.
Dignitatum, ac Præbendarum ratio diſtinctiva, tom. 1. conſ. 6. num. 14.
Inter ipſas proceditur gradatim in functionibus Eccleſiaſticis, ib. n. 2.
In præjudicium ſequentis non poteſt aliis deputari, ib.
Etiam in materia odioſa, ib. n. 3.
Præter Archidiaconum, & Archipresbyterum de jure aliæ non ſonant in Dignitates, ſed ſunt nomina officii, ibid. num. 7.
Quæ illæ ſint, ib. n. 20.
Quæ ſit prima, vel ſecunda poſt Reges, tom. 1. conſult. 7. num. 20.
An cenſeantur de Capitulo, tom. 1. conſ. 80. n. 2. & ſeqq. & tom. 4. conſ. 130. n. 6.
Diſtinctio inter ipſas, & Canonicos, d. conſult. 80. num. 2. & ſeqq.
Quo in caſu veniant nomine, ac jure Canonicorum, ib.
Omniaque de Canonicis diſponentia ipſis conveniant, ib.
Unio beneficiorum an, & quando eis fieri poſſit, ibidem num. 4.
Poteſt earum præbenda ſupprimi, ib. n. 5.
An de ipſis fieri poſſit unio paſſivè, ib. n. 6.
Regulariter, ac de jure non ſunt de Capitulo, ib. n. 7.
Cur inſtitutæ, ib. & tom. 4. conſ. 28 n. 5.
Eas obtinentes debent eſſe graduati, tom. 1. conſ. 89.
Dignitas ſuperveniens ſolvit præcedentem obligationem, tom. 1. conſ. 102. n. 6.
Quæ habetur ex perſona propria, præcedit, tom. 1. conſ. 131. n. 7.
Eſſque minor, ib.
Quem gradum Doctoratus requirat, tom. 1. conſ. 224. a n. 1. & conſ. 314. n. 1.
In ordine ad ipſas annus incœptus an habeatur pro completo, tom. 1. conſ. 332. a n. 1.
An teneantur exactionem, aliaque onera Eccleſiæ ſubire, ſicut & Canonici, tom. 1. conſ. 377 n. 1.
Habentes uſum mithræ ex privilegio quomodo, & in quibus functionibus, ac locis ea uti poſſint, tom. 2. conſult. 33. per totam.
Quomodo interſint aliquando cum Epiſcopo, tom. 3. conſ. 18. num 1.
Dignior, ſive prima dignitas Eccleſiæ, etiam regularis, ad quam Epiſcopus Legatus Cardinalis, Princeps, accedunt, debet illi porrigere aſpergillum, ib. n. 14.
Dignitates in Cathedralibus cur inſtitutæ, tom. 3. conſ. 60. num. 14.
An Dignitati ſolemniter celebranti debeatur aſſiſtentia aliarum Dignitatum, tom. 4. conſ. 28. n. 1.
Et quid ubi Præbendæ non ſunt diſtinctæ, ib.
Vel habent Ordinem ſacrum, ib. n. 10.
Quando teneantur accedere ad anagnoſtorium, vulgò legile, ib. n. 4.
Qui ad ipſas admittendi, ib. n. 5.
Conſuetudo immemorabilis, ne inſerviant pro Diacono, an rationabilis, ib. n. 8.
De earum præcedentia in functionibus Eccleſiaſticis, tom. 4. tota conſ. 35.
Prima Dignitas Eccleſiæ ex quibus probetur, tom. 4. conſ. 36. a num. 1.
An ex inceſſu, vel ſeſſione dextera, ib. n. 1. & ſeq.
An ex inceſſu, vel ſeſſione in loco primo, vel medio, ibid. n. 14. & 15.
An ex thurificatione ante alios, ib. n. 16.
An ex proviſionibus Apoſtolicis, ib. n. 17. & ſeqq.
An ex conſuetudine, ib. n. 19.
An ex eo, quod ante alios vel ſubſcribat, vel denominetur, ib. n. 20. & ſeqq.
An ex commiſſione cantarum, ib. n. 27. & ſeqq.
Quomodo duæ Dignitates dici poſſint majores, ac primæ poſt pontificalem, ib. num. 18.
Donec probetur, Dignitatem eſſe primam, poteſt illius proviſio fieri ab Epiſcopo, ib.
Prima Dignitas in Eccleſiis eſt illa, quæ talis nominatur, ib. n. 19. & conſ. 89. n. 3.
Et quæ uti talis in loco cenſetur, ib.
Quatenus primæ dignitates, etiam in Collegiatis conferri ſoleant Doctoribus, ib. n. 28.
Dignitatibus creatis prothonotariis titularibus an liceat in choro, relicto amictu antiquo, uti rochetto, & mantelletto, tom. 4. conſ. 76. a num. 1.
Eis ſubrogati ab Ordinario an poſſint mutare locum ſibi debitum, tom. 4. conſ. 83. a n. 1.
Earum ſedes a nemine occupandæ, ibid. n. 5.
Prima Dignitas an manutenenda ſit in habitu prælatitio, tàm in coro, quàm in aliis functionibus Eccleſiaſticis, tom. 4. conſ. 89. a n. 2.
Quomodo probetur, quod ſit prima dignitas, ib. n. 3.
Ex quibus denotetur æqualitas dignitatis, tom. 4. conſ. 100. num. 1.
An, quæ tales vulgò exiſtimantur, poſſint in Judices ſynodales, & Apoſtolicos eligi, tom. 4. conſ. 129. a n. 1.
Quæ ſit dignitas propriè dicta, ib. n. 2.
Dignitatum nomen ac ſubſtantia, ib n. 3.
Qui eam habere dicantur, ib. n. 7. & ſeqq.
Prima Dignitas an revocari debeat ad examen ordinandorum, tom. 4. conſ. 178. n. 1. & ſeqq.
Quomodo teſtari debeat de ignotorum ſibi ſufficientia, ibid num. 14.
Et quid in examine per concurſum parochialium, ib. n. 17
De earum munere circa chorum, tom. 4. conſ. 183. n. 1. & ſeqq.
De delatione Viatici ad Epiſcopum ægrotantem, ib. n. 5.
De earum indumentis pretioſioribus, ib. n. 6.
De aſſiſtentia Epiſcopo pontificaliter celebranti, ib. n. 7.
De Miſſa in funere Regis, vel Reginæ, aut Magnatis, impedito Epiſcopo, vel Sede vacante, ib. n. 9.
Quomodo differant ab officio ſimplici, tom. 4. conſ. 129. n. 6.
Officium cum præeminentia an ſit dignitas, ib.
An dignitates in Cathedralibus eximantur ab aſſidua reſidentia ultra tres menſes, tom. 4. tota conſ. 131.
Nemo in eadem Eccleſia retinere poteſt duas dignitates, vel duos Canonicatus, vel duo officia, & quare, tom. 7. conſ. 4. num. 6.
Dignitates, quæ habent unitas Eccleſias parochiales, requirunt, quod illas obtinentes reſideant in dignitate, ibid. num. 33.
Quatenus in functionibus Eccleſiaſticis una Dignitas ſuccedat aliis, tom. 7. conſ. 46. num. 10.
Epiſcopo an liceat ſupprimere dignitates, tom. 8. conſ. 30. n. 1. & ſeqq.
Quot modis conſideretur, tom. 8. conſ. 39. n. 9.

DIGNUM.

Dignius trahit ad ſe minus dignum, tom. 2. conſ. 31. n. 1.
Magis dignum trahit ad ſe minus dignum, tom. 9. conſ. 1. num. 13.
Magis dignum trahit ad ſe minus dignum, tom. 10. conſ. 85. num. 12.

DILATIO.

Dilatio terminorum in quibus cauſis concedenda, tom. 1. conſ. 50. per totam.

DIMISSORIÆ, vid. *Ordines Sacri*, *Capitulum*, *Abbas*.

An poſſint ſuis ſuffraganeis a Metropolitano concedi, tom. 1. conſ. 346. n. 1.
A quibus concedendæ, tom. 2. conſ. 26. n. 25.
Suſcipiens primam tonſuram ab alieno Epiſcopo abſque dimiſſoriis ſui Ordinarii in quas pœnas incurrat, t. 2. conſ. 66. a n. 1.
Pœna utentis falſis dimiſſoriis, ib. n. 3.
Ac veris, ſeu ſubreptitiis, ib. n. 5.
Subreptitiæ obtentæ an reddantur nullæ, ib.
Quatenus concedi poſſint a Vicario generali Epiſcopi, ibid. num. 11.
In quo differant a teſtimonialibus, ſive commmendatitiis, tom. 3. conſ. 13. n. 14.
In quo caſu non requirantur, ib.
Dare literas dimiſſorias ad Ordines Clericis nullius diœceſis, illoſque ordinare ad quem pertineat, tom. 7. conſ. 8. n. 55. & ſeqq.
Ordinans, & ordinatus vigore dimiſſoriarum non ſui Ordinii in quas pœnas incurrant, ib. n. 58. & ſeqq.
Quid de conferente minores Ordines, ib.
Qui poſſint illas concedere, tom. 8. conſ. 59. a num. 1. 16. & ſeqq.
Pœna in concedentes illegitimè dimiſſorias, ib. n. 18.
De authoritate Capituli quoad literas dimiſſorias ſede vacante, tom. 10. conſ. 158. a n. 1.
Pœna in contravenientes decreto Concilii Tridentini, ib.
Qua ex cauſa Capitulum, vel ejus Vicarius poſſit in annum dare dimiſſorias, ib.
Et ex qua facultate, ib.

Pœna interdicti in decreto Concilii, an latæ ſententiæ, ib.
Quid de literis commendatitiis
Pœna interdicti perſonalis in decreto appoſita num reſervata, ib.
Pœna privationis privilegii Clericalis ib. lata, quomodo efficiat, ib.
Ordinati in minoribus in hac cauſa quomodo incurrant ſuſpenſionem, ib.
Quid in locis, in quibus Tridentinum non ſit receptum, ib.
Quidve de hoc ex antiquori jure, ib.
Aliaque affatim practicè, ac theoricè, ib.
Quid de litteris dimiſſoriis antiquiori jure, ib. n. 1. ac ſeqq.
Quidve jure communi, ib. n. 3.
Quid etiam ex jure novo, ib. n. 4.
Poteſtas Capituli ſede vacante hac in re quomodo reſtricta, ib. n. 6.
Intra quod tempus Capitulum poſſit dimiſſorias concedere, & quatenus, ib. n. 7.
Quot genera Canonicarum literarum, ſive dimiſſoriarum, ib. n. 8.
Quæ ſit veræ dimiſſoriæ, ib.
Quæ literæ formatæ, ib.
Quæ pacificæ, ib.
Quæ commendatitiæ, ib.
Vicarius Capituli ſede vacante intra annum, an poſſit concedere dimiſſorias ad primam tonſuram ei, qui eſt præſentatus a patronis laicis ad beneficium juriſpatronatus ipſorum ut illud obtinere valeat, ib. n. 9.
Quid in aliis conſimilibus caſibus, ib.
Quidve in inſignito ſolùm charactere primæ tonſuræ, ib.
Vicarius Capituli Sede vacante poteſt inſtituere præſentatos a prætenſis patronis, ib.
Quinam Vicarii in decreto Concili comprehendantur, ibid. num. 11.
Olim vicino Epiſcopo vacantes Eccleſiæ committebantur, ib.
Cùm Capitulum è gremio Eccleſiæ ſuæ aliquem Epiſcopum elegiſſet, qui ad Diaconatus, vel Presbyteratus ordinem nondum promotus eſſet, cui ordinandum ſolitum fuerit offere, ib. n. 12.
Officiales Epiſcopi, ſeu Vicarii generales, an dimiſſorias concedere poſſint, ib. n. 13. & n. ſeqq.
Nomine officialium Epiſcopi quinam comprehendantur, ib.
Literæ dimiſſoriæ inaudito antiquis nomine *Reverendæ* a nonnullis dicuntur, ib. n. 15.
Eaſdem commendatitias, ac dimiſſorias jus novum appellat, ibidem.
Teſtimoniales literas dare poſſint, ib.
Qui dimiſſorias, ib. n. 15. & n. 16. ac ſeqq.
Dimiſſoriarum aliæ ſunt generales, aliæ ſpeciales, ib. n. 16.
Generales duplicis generis, ib.
In dimiſſoriis generalibus priori modo, quæ reſtrictio adhibeatur, ib. n. 17.
An qui tales habeat dimiſſorias, ab Epiſcopo Titulari Clericum, & populum non habente, qui in altera Diœceſi rogatu Epiſcopi Diœceſani Ordines generales celebrat, ordinari legitimè poſſint, ib. n. 18.
Quid de Epiſcopo Clerum, & populum habente, in aliena Diœceſi ex rogatu Epiſcopi diœceſeos ordines celebrante, ib.
Quid de Epiſcopo Titulari, ib. & n. 19. & ſeqq.
De quibus Epiſcopis loquatur Concilium in concedendis dimiſſoriis, ib. n. 21.
An Epiſcopus poſſit Clericum ad ſe ex aliena Diœceſi dimiſſum ſine examine per alios examinare, an teneantur examinare per ſeipſum, ib. n. 23. & ſeqq.
Obſervatio circa generales dimiſſorias, ib. n. 25.
Ut ad Superiores Ordines concedantur dimiſſoriæ quid obſervandum, ib. n. 25.
Quibus dimiſſoriæ literæ concedendæ, ib. n. 32. & ſeqq.
Epiſcoporum dignitas in Sacris Ordinationibus, ib.
Fraudibus, & obreptionibus hac in re occurrendum, ibid. num. 34.
Quis ordinandus, ib. n. 35. & ſeqq.
Ob quas cauſas alicui minimè examinato dimiſſoriæ literæ concedantur, ib. n. 40. & ſeqq.
Idque rarò permittendum, ib.
An ubi ex literis dimiſſoriis conſtat ab Epiſcopo proprio fuiſſe aliquem examinatum, examinari interum poſſit, aut debeat, ib. n. 42. & ſeqq.
Cautiones in dimiſſoriis concedendis, ib. n. 45.
Quomodo dimiſſoriæ extingui ſoleant, ib. n. 46. & ſeqq.
De formulis literarum pro informationibus committendis, ib. n. 50.
Ampliatio decreti Tridentini, ne Capitulum, vel ejus Vicarius poſſit dare dimiſſorias intra annum, ib. n. 51.
Limitationes, ib. n. 52.
Quid de literis commendatitiis, ib.

DIPLOMA.

Principis diploma in dubio præſumitur eſſe in viridi obſervantia, tom. 10. conſ. 15. n. 5.

DISCRETUS.

Contemptus conſilii diſcretorum, an inducat nullitatem actus tom. 10. conſ. 19. n. 5.

DISDICTA, vid. *Intimatio*, *Cenſus*.

Quæ judicialis, quæve extrajudicialis, to. 1. conſ. 150. n. 7.
An ſit diſtractus, ib. n. 28.
Quid de diſdicta oblationis, ac depoſiti, t. 5. conſ. 4. n. 4.
Quatenus trahat perſonas Eccleſiaſticas ad Judicem laicum, ib. num. 2.
Ad quid tendat, ib. n. 5.
De re Eccleſiaſtica coram quo Judice facienda ſit, ib. n. 3.

DISMEMBRATIO, vid. *Parochia*.

DISPENSATIO, DISPENSATUS. vid. *Matrimonium*, *Hæreſis*, *Gratia*, *Miſſa*.

Diſpenſationis difficillimæ cauſa ſufficiens, to. 1. conſ. 4. n. 2.
Hac in re uſus Eccleſiæ, ib.
Maximum damnum, præcipuè ſpirituale, eſt cauſa ſufficiens ib. num. 5.
Pendet ex prudentum judicio, ib.
Attendi debet neceſſitas, & utilitas ſupplicantis, ib.
Non eſt neceſſe, ut immediatè, ac directè bonum commune reſpiciat, ib. & n. 12.
Neque ut adſit certitudo cauſæ ſufficientis, ib. n. 11.
An requirat præſentiam ejus, cum quo diſpenſatur, to. 1. conſ. 20. n. 3.
Poteſt concedi abſenti, ibid.
Ab Ordinario, & a Delegato, ibid.
Etiam per literas, ibid.
Vel per procuratorem, ibid. num. 4.
Non tamen in foro pœnitentiali, ibid.
Conceſſa pro foro conſcientiæ tantùm, an poſſit impertiri abſentibus, ibid. num. 5.
Ejus connexio cum Sacramento pœnitentiæ, ibid.
Cautio in hac re pro confeſſario, ibid.
Quibus modis poſſit dari abſenti, ibid. num. 6.
Ex ſe non pertinet ad forum pœnitentiæ, ibid. num. 9.
Differt a legitimatione, tom. 1. conſ. 21. num. 10.
Eſt odioſa, ibid. num. 11.
An conceſſa in ſæculo ſuffragetur in Religione, ibid. num. 12. & ſeqq.
Poteſt concedi habenti impedimentum adeundi Romam, ut abſolvatur ab excommunicatione, Pontifici reſervata, tom. 1. conſ. 98. num. 1. & 2.
Diſpenſatio non trahitur a caſu ad caſum, tom. 2. cons. 2. n. 5.
In materiis beneficialibus tot requiruntur diſpenſationes, quot ſunt impedimenta, ibid. & tom. 3. conſ. 19. n. 3.
Strictè intelligenda in iis, quæ præjudicium inferunt, tom. 2. conſ. 43. num. 5.
An diſpenſatus ſuper ætate, cenſeatur etiam diſpenſatus ad effectum percipiendi diſtributiones, tom. 3. conſ. 19. a num. 1. & 19.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Quid ſi adſit in contrarium ſtatutum, Apoſtolica authoritate confirmatum, ib. num. 21. Ubi alia declaratio.
An vigore diſpenſationis debeantur etiam diſtributiones illæ, quæ a teſtatoribus prohibitæ ſunt dari abſentibus, ibid. a numer. 4. & 27.
A quo tempore hujuſmodi diſtributiones debeantur, reſpectu temporis, quo diſpenſatus non fuit in ſacris, tum reſpectu diſtributionum inter Canonicos, & beneficiatos diviſarum, & conſumptarum, ibid. a num. 17. & 37.
Quæ diſpenſationes ſint ſtrictè intelligendæ, ibid. nu. 1. & 6.
Nec trahendæ ad conſequentiam, ibid.
Diſpenſatio, conceſſa ſuper uno defectu, non extenditur ad alium ibid. num. 3.
Quid ſi adſit clauſula remotiva obſtantium, ibid.
Obtenta ad percipiendum diſtributiones pro quibus ſuffragetur, ibid. num. 4.
Quid ſi adſint etiam verba generalia, ibid. num. 5.
Vel ſpecialia, ibid. num. 7.
Praxis in re, ibid. num. 12.
Quidve ſi diſpenſatus juraverit ſtatuta, & conſuetudines Eccleſiæ ſuæ obſervare, ibid. num. 15.
An diſtributiones debeantur a die præſentationis, ib. n. 7. & ſeqq.
Diſpenſatus, etiamſi non ſit ad Ordines promotus, quomodo efficiatur capax Canonicatus, & annexorum, ib. n. 25. & 26.
In hoc obſervatio, ib. n. 36.
Alia multa, tom. 2. conſ. 70. a n. 1.
Quid ſit, tom. 6. conſ. 78. n. 5.
Non tollit diſpenſato uſum juris communis, ib. n. 8.
An, & quatenus diſpenſationes extra Curiam Epiſcopo committendæ, & ab eo examinandæ ſint, tom. 6. conſ. a n. 1.
Et quid de literis abſolutionum, & diſpenſationum in foro conſcientiæ, ib.
Quibus committendæ, ib. n. 1.
Pro cognitione hujuſmodi diſpenſationum, an liceat aliquid accipere Ordinariis, vel eorum Vicariis, ib.
Quid de Notario, ib.
An Concilium Provinciale ſtatuere poſſit, ut aliquid accipi poſſit, ibid.
Qui ſint in hac re Ordinarii, ib. n. 22.
Factæ a Vicario Foraneo ſunt irritæ, ib.
Quæ diſpenſationes cognoſci debeant, ib. n. 3.
Et quare, ib.
Et quæ Poteſtas Ordinariis data, ib.
Quid de diſpenſationibus conceſſis motu proprio Pontificis, ib.
Cur concedantur, & cur denegentur, tom. 6. conſ. 99. n. 6. & 8.

De diſpenſationibus, quæ conceduntur omnibus, qui per adulterium ſe carnaliter cognoverunt, & ut matrimonium inter ſe contrahere poſſint, ib. n. 11.
De facultate diſpenſandi vigore Tridentini Epiſcopis conceſſa, tota conſ. 99.
Quatenus Epiſcopus diſpenſare poſſit in impedimento matrimonii, tom. 7. conſ. 53. n. 4.
Super diſpenſatione in ætate ad Ordines ſtylus Datariæ, to. 7. conſ. 29. n. 2. & ſeqq.
An, & quatenus familiaris converſatio, ac litium extinctio ſint cauſæ ſufficientes ad diſpenſandum in primo, ac ſecundo gradu affinitatis, etiam in non Magnatibus, t. 8. conſ. 101. a n. 1.
De diſpenſatione in matrimonio rato non conſummato, ut primi conjuges poſſint tranſire ad ſecunda vota, to. 8. conſ. 105. a n. 1.
An concedenda diſpenſatio conjunctis in primo gradu affinitatis, in ſecundo conſanguinitatis, & in tertio pariter conſanguinitatis cum compaternitate, tom. 8. conſ. 105. a n. 1.
Et quibus de cauſis, ib.
Quomodo intelligendæ ſint regulæ Cancellariæ declarantes nullam diſpenſationem ſuffragari cuiquam in judicio, vel extra, niſi literis expeditis, to. 9. conſ. 72. n. 7.
An ſufficiat certus nuncius de diſpenſatione, ib. n. 9.
Diſpenſatus ad beneficia duntaxat, non poteſt ad ordines compelli, tom. 9. conſ. 108. n. 24.
Diſpenſatus ſuper incompatibilitate ſub eodem tecto, non cenſetur diſpenſatus in reſidentia, tom. 9. conſ. 122. n. 3.
Per diſpenſationem omnia reformantur, conſ. 183. num. 9.
Quando diſpenſatio retrotrahatur ad tempus in præjudicium tertii, ibidem.
Ex qua cenſeatur conceſſa, to. 10. conſ. 11. n. 19.
Diſpenſationis, ac præcepti juſta cauſa, ib. n. 20.
Diſpenſatio, quomodo ſit intelligenda to. 10. conſ. 21. n. 5.
De diſpenſatione Sacræ Pœnitentiariæ, to. 10. conſ. 110. n. 21.
Ad quem forum reſtringatur, ib.

DISPOSITIO.

Diſpoſitio ſemper ſervanda, to. 1. conſ. 41. n. 26.
Reſtricta ad unum caſum, ad alterum extendi non debet, to. 1. conſ. 44. n. 13.
Quando ceſſat, tom. 1. conſ. 146. n. 5.
Limitata non extenditur, ib.
In dubio an intret, ib. n. 47.
Eſt eadem ubi eſt eadem ratio, to. 1. conſ. 162. n. 27.
Ad quos limites reſtringenda, to. 1. conſ. 179. n. 45.
Generalis non comprehendit quod in ſpecie diſponi non poteſt, to. 1. conſ. 498. n. 3.
In ejus præfatione ponitur cauſa finalis, to. 2. conſ. 2. n. 8.
Quando ad caſus ejusdem ſpeciei extendenda, tom. 3. conſ. 7. num. 75.
Diſpoſitio proveniens ex aliquo præſuppoſito quando habeat locum, tom. 4. conſ. 91. n. 5.
Volens uti diſpoſitione qualificata tenetur oſtendere concurſum illius qualitatis, to. 4. conſ. 93. n. 4.
Diſpoſitio in favorem tertiæ perſonæ, & in caſu particulari edita, habet vim legis, & omnibus ſuffragatur, t. 4. conſ. 204. n. 3.
Quando mutatis rebus, mutari debeat diſpoſitio, to. 5. conſ. 26. num. 60. & ſeqq.
In diſpoſitione teſtatoris quatenus recedendum ſit a proprietate ſignificationis, tom. 5. conſ. 82. n. 2.
Diſpoſitio voluntaria teſtatoris debet, in forma ſpecifica adimpleri, ib. n. 4.
Cauſa finalis reſtringit diſpoſitionem, ib. n. 5.
Per qualitatem ſupervenientem rei, vel perſonæ diſpoſitio antiqua ceſſat in illa re, vel perſona, to. 7. conſ. 8. n. 14.
An, & quatenus cum diſpoſitione juris communis mitius agatur, quàm cum diſpoſitione hominis, to. 7. conſ. 2. n. 25.
Diſpoſitio hominis quomodo accipienda, ib.
Omnis diſpoſitio reducitur ad jus commune, niſi aliud obſtiterit, ibidem.
In quacumque diſpoſitione quid attendendum, to. 9. conſ. 81. num. 1.
Ubi duo ſunt ſimul in diſpoſitione comprehenſi, diſpoſitio facta quoad unum tantùm, non refertur ad alium, to. 9. conſ. 140. num. 7.
Quando in diſpoſitione plura requiruntur copulativè, tunc eſt neceſſarius omnium copulatorum concurſus, ib.
In diſpoſitione hominis cur fiat ſtricta interpretatio, to. 10. conſ. 11. n. 30.
Aliud eſt diſponere, aliud ſupponere, to. 10. conſ. 75. n. 9.

DISSENTIO.

Ejus cauſa, to. 2. conſ. 31. n. 8.

DISTINCTIO.

Quando habet locum, to. 4. conſ. 201. n. 33.

DISTRIBUTIONES, vid. *Canonicus*, *Diſpenſatus*, *Collector*, *Lectores*, *Subcollector*, *Fides*, *Reſidentia*.

Diſtributiones quotidianæ reputantur victualia, tom. 1. conſ. 10. num. 2.
Quo jure debeantur duplicatæ, ib.
Quid in eis poſſit conſuetudine induci, to. 1. tota conſ. 130.
An debeantur iis, qui tribus menſibus permiſſis non reſident ib. num. 2.
Item iis, qui per duos menſes ab Eccleſia abſunt, ib. n. 3.
Ac iis, qui res ſuas familiares componunt, & honeſtam animi oblectationem ſuſcipiunt, ib.
Abſentibus quatenus non debeantur, ib. n. 4. & ſeqq.
An dari poſſint ex conſuetudine iis, qui interſunt non omnibus Horis, ſed certis tantùm, ib. n. 9.
Itidem iis, qui per unam hebdomadam, aut per tertiarias inſerviunt, ib. n. 10.
Idque etiam in illis Eccleſiis, in quibus extat præbenda diſtincta ibidem.
Rurſus an dandæ non intereſſentibus aliquando, ib. n. 11.
Quatenus peccent qui illas in absentia percipiant, ib. num. 12. & ſeqq.
Quid de iis, qui aliquando, ſed rarò abſunt a choro, ib. n. 16. & ſeqq.
Quare inſtitutæ, ib. n. 21. & conſ. 502. n. 1.
An poſſit fieri ſtatutum, quo quis poſſit illas percipere, licèt duobus menſibus abſit ab Eccleſia, d. conſ. 130. n. 24.
Quid de ſtatuto pro ſenibus, ac benemeritis, ib. n. 27.
Ex privilegio poſſunt concedi abſenti, ib. n. 52.
Quòd dentur præſentibus eſt de jure humano, ib.
Ex privilegio etiam poſſunt dari inſervienti per ſubſtitutum ibidem.
Quibus ex jure debeantur, to. 1. conſ. 134. n. 2. & to. 4. conſ. 55. n. 1. & 2.
Ratione ſtudii quo pacto debeantur, d. conſ. 134. n. 8. & ſeqq.
Quo intuitu dentur, ib. n. 12.
Quibus accreſcant, ib. n. 17.
An poſſint pro debito, ac ære alieno ſequeſtrari, to. 4. conſ. 172. n. 1.
Canonico, obtinenti Archidiaconatum in eadem Eccleſia, quousque debeantur, to. 1. conſ. 370. n. 1.
Debentur Canonico injuſtè carcerato, & quatenus, tom. 1. conſ. 389. n. 1.
An etiam ei debeantur, dum a carceribus ſolutus, revocationem ſequeſtri ſuper dictis diſtributionibus procurat, ib.
Debentur Canonico aſſiduè infirmo a die adeptæ poſſeſſionis ſui Canonicatus, to. 1. conſ. 404. n. 1.
An eas lucrari debeant qui ad chorum accedunt, quando decantatur tertius Pſalmus Horarum, t. 1. conſ. 502. n. 1.
Etiamſi lucrentur diſtributiones Horæ ſextæ, qui aſſiſtunt Horæ tertiæ, ib.
An poſſit tolerari conſuetudo eas non augendi, to. 1. conſ. 503. num. 1.
Quibus dentur, to. 3. conſ. 19. n. 2.
Diſtinguuntur a fructibus, ib. & conſ. 36. n. 1.
Diſtributiones, vulgò de maſſa groſſa, quibus dentur, ibid. num. 4.
Conſuetudo in eis obſervanda, ib. a n. 12. & ſeqq. & n. 25. & 36.
Quid de diſtributionibus conſumptis, ac juſto titulo ab aliis perceptis, ib. n. 18. 37. ac ſeqq.
Quibus verbis comprendantur, ib. a n. 27.
Poſſunt ex privilegio percipi in abſentia, ib. n. ſeqq.
Sive ſint ordinariæ, ſive extraordinariæ, ib. & ſeqq.
Qui ad eas percipiendas reputetur præſens, ib. n. 29.
Quid ſtatuto caveatur, ne dentur, niſi præſentibus, ib. n. 30.
Et quiſque juravit aſſiduè reſidere, ib.
Quæ non dentur infirmis, & abſentibus ex cauſa, ib. n. 35.
An ut reſtituantur perceptæ, requiratur interpellatio, ib. n. 37.
S. Congregationis declaratio, ib.
An, & quatenus debeantur Canonico abſenti cauſa litis, to. 3. conſ. 36. per totam.
Quid eæ ſint, ib. n. 1.
Cur inſtitutæ, ib.
Quid requiratur, ut abſens illas lucrari poſſit, ib. n. 2.
Quæ lis eſſe debeat, ib.
Ubi S. Congregationis declarationes, ib. n. 3.
Quid ſi præbendatus juraſſet, reſidere in Eccleſia, ib.
Quæ licentia ſit neceſſaria, ib. n. 4.
Et quæ cauſa ib.
Quibus ex cauſis dentur abſenti, ib. n. 5.
Quid de diſtributionibus maſſæ groſſæ, ib. n. 6.
Ad id S. Congregationis declarationes, ib.
Quidve ſi iis eſſet contra Capitulum, ib.
An diſtributiones quotidianæ pro perſonali aſſiſtentia in choro Canonicis debitæ, & ante ipſorum obitum non exactæ ſubjaceant ſpolio, tom. 4. conſ. 126. a n. 1. & 5.
Quando quotidianæ non cenſeantur fructus beneficii, ibid num. 5.
Hæres beneficiarii, qui teſtatus, vel inteſtatus decedit, in qua diſtributionum parte ſuccedat, ib. n. 6.
An debeantur canonico carcerato, & abſoluto tanquam non reperto culpabili, ib. n. 3.
Quæ diſtributiones Canonicis, indultum jubilationis habentibus, dari debeant, tom. 4. tota conſ. 220.
Conſuetudo, quòd infirmi non lucrentur diſtributiones, an valeat, ib. n. 3. & ſeqq.
De illarum conſuetudine in Baſilicis Urbis, ib. n. 9.
Quid de diſtributionibus Mortuariorum, & anniverſariorum ib. num. 10.
Cur inſtitutæ, tom. 5. conſ. 3. n. 1.
Quis eas lucretur, ib. & tom. 6. conſ. 77. n. 2. Qui eas reſtituere debeat, ib.
De diſtributionibus quotidianis, quas infirmus exiens è loco reſidentiæ, lucrari poſſit, t. 5. conſ. 81. n. 1.

Quid ſi in Eccleſia exararet contraria conſuetudo, ib. a n. 2. & 10.
Quid ſi exierit tempore vacationis legitimæ cum intentione non reſidendi, ib. n. 4. & ſeqq.
Et quid ſi prævideatur, quod talis diſceſſus a civitate mediante morbo impediret reſidentiam, ib. n. 7. & ſeqq
Quid requiratur, ut infirmus lucretur diſtributiones quotidianas, ib. n. 9.
Epiſcopus non poteſt decernere, ne dentur infirmis, ib.
An ſtante diſpoſitione S. Concilii Tridentini quod punctaturæ diſtributionum accreſcant ſolis intereſſentibus divinis officiis ſervanda ſit conſuetudo, quod dictæ punctaturæ diſtribuentur per æquè inter Canonicos, itaut de eis æquè participent tàm intereſſentes, quam non intereſſentes divinis immò etiam ipſe punctatus, to. 6. conſ. 14. a num. 1.
Diſtributiones quomodo amittantur, ib. n. 1.
Quibus accreſcant, ib.
Vel in cujus utilitatem converti poſſint, ib. n. 2.
Quando Eccleſiæ applicandæ, ib.
Quomodo applicandæ, ib. n. 3. & ſeqq.
Qui ſtatutum concedere poſſint de modo dividendi diſtributiones Cappellaniæ, quam diſpenſatione Apoſtolica in proviſione ſui Canonicatus obtinet ſub eodem tecto, t. 6. conſ. 51. a n. 1.
Canonici, ac præbendati intereſſentes matutino, & laudibus an lucrentur diſtributiones Primæ, licèt non interſint, & a tempore fundationis ex indulto Summi Pontificis ante S. Concilium Tridentinum exiſtant in conſuetudine immemorabili, quæ continuata eſt a tempore publicationis Concilii, to. 6. conſ. 52. a n. 1.
Ut Canonici lucrentur diſtributiones debent recitare omnes horas canonicas in choro, ib.
Quid ſi extarret Conſtititutio contraria in limine fundationis, ib. n. 2. & ſeqq.
Et qui in Canonicatibus non habentibus præbendam diſtinctam, alioſque fructus præter diſtributiones, ib. n. 5.
Extaretque conſuetudo, præſertim immemorabilis, ib.
Quid de reſidente una Hora, ib.
De conſuetudine ſupplendi ac intereſſendi divinis pro parte anni, & lucrandi diſtributiones toto anno, ib.
Non dicuntur de corpore beneficii, to. 6. conſ. 77. n. 2.
Quando dentur, ib.
Quid de illis, quæ non ſolvuntur dietim, ib. n. 3.
Quid de diſtributionibus, quæ percipiunt ex intereſſentia alicuius partis anni, ib. n. 4.
An, & quatenus debeantur Canonico abſenti cauſa inimicitiæ, to. 7. conſ. 14. a n. 1.
Pro diſtributionibus quæ pars ſufficiat, conſ. 83. n. 6.
Ad lucrandum diſtributiones quatenus attendi debeant conſuetudo, & Conſtitutiones ſynodales, ib. n. 11.
Quænam requirantur, ut quis abſens a ſervitio Eccleſiæ ſuæ lucretur fructus, ac diſtributiones, conſ. 113. n. 1. & conſ. 117. a n. 1. ac ſeqq.
Fructus præbendæ quo pacto differant a diſtributionibus quotidianis, to. 9. conſ. 114. n. 1.
Quid ſint fructus, ib. Quidve diſtributiones, ib.
Quid ſi diſtributiones dividantur in fine anni, non autem dietim, ib. n. 2. & ſeqq.
Cur appellentur diſtributiones quotidianæ, ib. n. 4.
An, & quomovo indicenda ſit privatio fructuum, quando fructus omnes conſiſtunt in diſtributionibus, ib. n. 8.
Diſtributiones an, & quatenus requirant fidei profeſſionem, ib. num. 47.
Diſtibutiones, qui ſtatis horis interfuerint, recipiunt, ibid. num. 50.
Quomodo id intelligatur, ib.
An, & quando Canonicis, aliiſque beneficiariis abſentibus debeantur diſtributiones quotidianæ, conſ. 115. a n. 1. & ſeq.
De hac re generalis regula, ib. n. 1.
An valeat conſuetudo, quæ introductum ſit, ut diſtributiones abſentibus debeantur, ib. n. 2.
Nec valet ſtatutum Eccleſiæ, quo cautum ſit, ut diſtributiones debeantur in abſentia, ib. n. 3.
Non valet ſtatutum, ut Canonici, qui diu inſervierunt, habeantur, ut aiunt, pro Jubilatis, ib. n. 4.
Etiamſi abſentes inſerviant per ſubſtitutum diſtributiones tamen quotidianas non lucrentur, ib. n. 5. & ſeqq.
Servanda eſt conſuetudo, ſecundùm quam, qui non ſunt preſbyteri, licèt inſerviant, non tamen diſtributiones lucrantur, ib. num. 14.
Quid de conſuetudine, ſecundùm quam de maſſa communi nullus Præſbyter participet, niſi per annum gratis inſervierit, ib. num. 15.
An ſufficiat horas canonicas in choro legere aut ſubmiſſa voce recitare, ut quis diſtributiones recipiat, ib. n. 16. & ſeq.
Non licet Canonicis punctaturas ſibi mutuò remittere, ib. n. 18.
Quid in abſentibus ultra tres menſes, a Concilio permiſſos, ib num. 19.
Et in abſentibus a loco beneficii tempore peſtis, ib. n. 20.
Et in Canonicis abſentibus ſtudiorum cauſa, quibus debeantur fructus præbendæ tantùm, non autem quotidianæ diſtributiones, ib. n. 21.
Quidve in Epiſcopo Canonico, qui abeſt ex cauſa viſitationis ſuæ diœceſis, ib. n. 22.
Et in familiaribus Papæ, ib. n. 23.
Et in habentibus privilegium Apoſtolicum percipiendi fructus beneficiorum in abſentia, ib. n. 24.
Et in Inquiſitoribus contra hæreticam pravitatem, ib. n. 25.
Et in Canonicis familiaribus Epiſcopi, ib. n. 26.
Et in duobus Canonicis inſervientibus Epiſcopo, ib. n. 27 & 28.
Et in Canonica Cathedralis Eccleſiæ qui munere Vicarii Epiſcopalis fungitur ib. n. 29.
Et in Canonico, qui electus fuit Judex, ib. n. 30.
Et in Canonico legente, & ſermocinante ex debito ſui officii, ib. num. 31.
Et in docentibus in Eccleſiis, ib. n. 32.
Et in Canonico celebrante miſſam devotionis cauſa, n. 33.
Et in peregrinantibus devotionis cauſa, ib. n. 34.
Et in obtinentibus ex legitima diſpenſatione parochialem cum Canonicatu, ib. n. 35.
Et in obtinente duos Canonicatus ex diſpenſatione Apoſtolica ib. num. 36.
Quid ſi Canonici non habeant præbendas diſtinctas nec fructus, ut inquiunt, groſſos, ſed univerſi Capituli redditus diſtributionibus conſtent, ib. n. 37
An cùm Canonicatus Eccleſiæ Cathedralis omnes redditus in diſtributionibus quotidianis conſiſtant, diſtributiones ipſæ pro præbenda ſint intelligendæ, ut ſit locus erectioni præbendæ theologalis, ib. n. 38. & ſeqq.
Quid in illis Eccleſiis, ubi nullæ ſunt diſtributiones, vel ita tenues, ut veriſimiliter negligantur, ib. n. 42.
Quid ſi redditus Canonicatus ferè omnes in diſtributionibus conſiſtant, ib. n. 43.
Quomodo autem hæc tenuitas fructuum cenſenda ſit, ib. n. 44.
Quid in Collegiatis regularibus, ib. n. 45.
Quid ex lege fundatoris Eccleſiæ, vel Canonicatus, ib. n. 46.
Quid ex ſtatuto Eccleſiæ, a Sede Apoſtolica confirmato, ib. num. 47.
Quid ſi Canonici habeant indultum Apoſtolicum vacandi a ſervitio Eccleſiæ, ib. n. 48.
Quid in Canonicis, qui Epiſcopum ad limina beatorum Apoſtolorum comitatur, ib. n. 49.
Quid in Canonicis abſentibus tempore peſtis quibus debeant diſtributiones, quotidianæ, ib. n. 50.
Quid demum in tribus caſibus expreſſis in jure, & a Concilio innovatis, ib. n. 51.
Primus caſus exceptus, in quo de jure diſtributiones quotidianæ debentur abſentibus, & infirmis, ib. n. 52.
Quod habet locum, etiam non probata conſuetudine, ib.
Nec obſtante ſtatuto capituli, ut ægrotis, vel ex quavis cauſa abſentibus non dentur diſtributiones, ibidem n. 53.
Item locum habet quoad portionem accreſcentem, ib. n. 54.
In materiam diſtributionum ficta præſentia veræ æquiparatur, ibidem.
Quid quoad jus optandi, ib.
Ficta præſentia ſufficit ad conſequendas diſtributiones, ib.
An tempus, quo Canonicus fuit infirmus, ſit computandum pro tempore vacationum, ib. n. 56.
Quid in iis, qui ſine periculo vitæ divinis intereſſe non poſſunt ib. num. 57.
Quidve in Canonico qui tempore podagræ ita infirmitate impeditur, ut horis canonicis nequeat intereſſe, ib n. 58.
Quid in Cæco, qui ſicut non tenetur horas canonicas recitare, ita nec choro intereſſe, ib. n. 59. & ſeqq.
Quid de Senio confectis, ib. n. 63.
Quidve in iis, qui ex propria culpa, in morbum inciderunt ib. num. 64.
Quomodo id procedat, ib. n. 65.
Quid requiratur, ut Canonicus infirmus acquirat diſtributiones, ibidem.
Secundus caſus exceptus, in quo debentur diſtributiones, eſt juſta, & rationabilis corporis neceſſitas, ib. n. 66.
Et quænam ſit iſta neceſſitas, ib. & n. ſeqq.
Quid de juſtè detentis in carcere, ib. n. 68.
An de Canonico abſente, ut injuſtam Judicis vexationem redimeret, ib. n. 69.
Ac de Canonico excommunicato, & poſtea per ſententiam abſoluto, ib. n. 70.
Tertius caſus exceptus eſt evidens Eccleſiæ utilitas, ib. n. 71.
Quo pacto id intelligatut, ib. n. 72. & ſeqq.
Quid de abſente propter exercitium curæ animarum ſuæ dignitati vel canonicatui incumbens, ib. n. 75.
An toleranda ſint ſtatuta Eccleſiarum, quibus declarantur jubilati, ac immunes a choro, qui per quadraginta annos continuos Eccleſiæ inſervierint, ib. n. 76.
Canonicus abſens pro negotiis Capituli habetur pro præſente, ib. num. 77.
Diſtributiones debentur Canonicis aſſiſtentibus Epiſcopo, pontificalia exercenti, ib. n. 78.
Obtinentes præbendam Theologalem in diebus, in quibus legunt, diſtributiones quotidianas lucrantur, ib. n. 79.
Quid de Canonico pœnitentiario, ib. n. 80.
Abſentes cauſa ſtudii quas diſtributiones lucrentur, ib. n. 84.
Quatenus Canonici, aliique officiales chori in Cathedralibus & Collegiatis obtinentes Cappellanias, eo tempore, quo celebrant, diſtributiones recipere poſſint, ib. n. 85.
An Capitulum Cathedralis Eccleſiæ poſſit licentiam concedere Canonicis, etiam ex cauſa, quod abſint ab Eccleſia, & eiſdem pro tempore dare diſtributiones, ib. n. 86.

Canonicus, dum inſervit Epicopo, quatenus lucrari debeat diſtributiones quotidianas, ib. n. 87.
Canonici, qui extra Eccleſiam inſerviunt Epiſcopo non debent eſſe participes diſtributionum quotidianarum ib. n. 90.
Ubi præbendæ ſunt pingues, & diſtributiones tenues, prohiberi debet Capitulo, ne utatur diſtributionibus ob manutenendas lites pro ſervitio publico, aut ob alias expenſas, ib. n. 94.
Diſtributiones matutini, miſſæ, & Veſperarum debent tales eſſe reſpectu aliarum, horarum, ut dignitates, & Canonici veriſimiliter, non negligant illis intereſſe, ib. n. 95.
Dignitates, & Canonici ſi non incedunt cum habitu canonicali, diſtributiones amittunt, ib. n. 96.
An Canonico, qui poſt longum ſervitium quadraginta annorum ſuæ Eccleſiæ præſtitum, obtinuit indultum de non reſidendo in choro, & diſtributiones quotidianas percipiendi perindè ac ſi eſſet præſens, debeantur etiam diſtributiones illæ quę vocantur accreſcentię, t. 9. conſ. 116. a n. 1. & ſeqq.
Ad lucrandum diſtributiones requiritur corporalis intereſſentia, ib. n. 3.
An poſſint Canonici intereſſentes aliis non intereſſentibus diſtributiones remittere, ib.
Quatenus diſtributiones debeantur ſuſpenſis a divinis, ac interdictis, to. 9. conſ. 117. a num. 1. & a num. 11. Quatenus litigantibus, ib. n. ſeqq.
Quid de diſtributionibus receptis, ac bona fide diviſis, ibid. numer. 10.
An, & quatenus Canonico debeantur diſtributiones Cappellaniæ, quas ex diſpenſatione Apoſtolica in proviſione Canonicatus retinet ſub eodem tecto Cathedralis, dum non expoſuerit dictam Capellaniam obnoxiam eſſe reſidentiæ, to. 9. conſ. 122. n. 1. & ſeqq.
Quid ſi extaret ſtatutum, vel conſuetudo illas percipiendi, ib.
Obtinens in eadem Eccleſia Capellaniam, & Canonicatum, ſi reſidet in ſtallo Canonicorum, & ut talis tractatur, nequit percipere diſtributiones, Cappellanis debitas ib. n. 1.
Diſpenſatio quando non ſuffragetur pro diſtributionibus, ib. num. 6.
Diſtributiones non debentur duplicatæ obtinendi duplicem præbendam, ib.
Maximè quando præbendæ ſunt difformes, ib. n. 7.
Quid ſi adeſſet decretum univerſitatis Cappellanorum de lucrandis diſtributionibus quotidianis, ib. n. 8. & 9.
Cui reſervata ſit facultas in hac re diſpenſandi, ib.
Quatenus diſtributiones perceptæ reſtituendæ ſint, ib. n. 12.
Et quatenus bona fides in his, ac fructibus perceptis excuſet, ib. num. 13.
Diſtributiones non debentur abſenti ex juſta cauſa, niſi probaverit, ſe fuiſſe ſolitum reſidere, t. 9. conſ. 132. n. 11.
Diſtributiones natura ſua intereſſentibus accreſcunt, to. 9. conſ. 134. num. 1.
Converſio aliorum reddituum in diſtributiones quotidianas cur fieri debeat, ib. n. 8.
Quando tertia pars redditus Canonicatuum convertenda ſit in diſtributiones, ib. n. 15.
Tertia pars fructuum in hac re quomodo intelligatur, ib. n. 16.
In quibus Eccleſiis diſtributiones aſſignandæ ſint, ib. n. 17.
Quid ſtatuere poſſit Epiſcopus, quando ex aliqua juſta cauſa tertia pars fructuum non poteſt converti in diſtributiones, ib. num. 20.
Præbenda non eſt diviſibilis, ſed tertia pars eſt ſeparanda, ib. num. 21.
Quando eſt facienda hæc detractio tertiæ partis, debet attendi verus valor, & non taxa præbendarum, ib. n. 22.
Qui teneantur ad hanc detractionem, & contradicentes quomodo compellendi, ib. n. 23.
Quando Canonici reſidere non tenentur, cogi non poſſunt ad hanc detractionem, ib. n. 24.
Unuſquiſque percipere debet tantum de diſtributionibus quotidianis, quantum de ſua præbenda detractum fuit, ib. n. 25.
Epiſcopus quorum fructuum tertiam partem ſeparare, ac in diſtributiones quotidianas convertere poterit, ib. n. 26.
Etiam contradicente Capitulo, ib. n. 27.
De tertia parte redditus Canonicatuum, quos obtinent illi, qui parochiales habent, ib. n. 29.
Quatenus diſtributiones ſuccedant in locum præbendæ, ib. num. 30.
Diſtributiones non dicuntur de corpore beneficii, neque augent corpus præbendæ, to. 9. conſ. 144. n. 1.
Abſentes, etiam pro ſervitio Papæ non lucrantur diſtributiones, niſi ex privilegio ſpeciali, ib.
Canonicus viſitans, tanquam Vicarius Epiſcopi non lucratur diſtributiones, ib.
Quid de Archidiacono viſitante Eccleſias ſui Archidiaconatus, ib.
Quæ utilitas Eccleſiæ requiratur, ut ex ea quis lucretur diſtributiones, ib.
An, & quatenus Canonico, qui actu viſitat, debeantur diſtributiones, ib. n. 2.
Diſtributiones an comprehendantur in congrua, to. 9. conſ. 68. num. 23.
Una eademque perſona an, & quatenus lucrari poſſit duplices diſtributiones, ib. n. 27.
An Canonico Collegiatæ debeantur diſtributiones, quamvis non ſit Sacris Ordinibus initiatus, to. 10. conſ. 150. n. 98.
An debeantur Canonico Cathedralis pro medio tempore quo ordines ſuæ præbendæ annexos recipiat, ib.

DIVINA.

Quænam veniant appellatione divinorum t. 9. conſ. 139. n. 188.

DIVITES.

Divites, & honeſti viri, non ſunt afficiendi pœnis, ignominiam irrogantibus, to. 9. conſ. 13. n. 2.

DIVITIÆ.

Pariunt potentiam, potentia dignitatem, dignitas prælationem, to. 5. conſ. 12. n. 27.
Nobilitas ſunt divitiæ antiquatæ, ib.

DIVORTIUM.

Quatenus fieri poſſit propria authoritate, etiam nolente uxore, to. 8. conſ. 133. n. 1.
Jus petendi divortium an præſcribatur, to. 9. conſ. 139. n. 125.
Non eſt neceſſaria monitio, ſive agat maritus contra uxorem, ſive uxor contra maritum ad effectum divortii, ib. n. 126.

DOCTOR, DOCTORES, DOCTORATUS.

Doctorum interpretationes, præſertim in materia immunitatis Eccleſiaſticæ, ſcriptis legibus alligantur, to. 1. conſ. 94. n. 3.
Ipſorum indiſtincta opinio habetur pro lege, tom. 1. conſ. 99. num. 5.
Sacrorum canonum Doctores an theologis præferendi, to. 1. conſ. 147. n. 4. & 13.
Doctores Sacrorum Canonum an poſſint admitti ad præbendam theologalem, ib. per totam.
Eorum munus, ib. n. 8. & 9.
In cura animarum ſunt meliores puris theologis, ib. n. 13.
Eorum opinioni quatenus ſit deferendum, tom. 1. conſ. 148. num. 5.
Doctoratus gradus, qui indignitatibus Eccleſiaſticis requiritur an neceſſario recipi debeat in aliqua publica Univerſitate, tom. 1. conſ. 224. a n. 1. conſ. 314. n. 1.
Qui ad illum admittendi, d. conſ. 224. n. 1.
Ejus inſignibus qui expoliandus, ib.
Ad quem pertineat illum concedere, ib. n. 3.
Ejus medium, ib. n. 4.
Quæ ſcientia ad illum requiratur, ib. n. 5.
Quodve examen, ib. n. 6.
Abuſus caſtigatus, ib. n. 7.
Abrogatio privilegiorum, ib. n. 8.
Cur detur, ib. n. 9.
Doctoratus inſignia confert in aliquibus locis Epiſcopus tanquam ſtudiorum Cancellarius, to. 2. conſ. 46.
Quis de jure ad Doctoratum promoveri poſſit, ib. n. 1.
Dictum Doctoris quomodo ſit intelligendum, to. 4. conſult. 43. num. 68.
Doctorum quorumdam improbitas, to. 2. conſ. 75. n. 22.
Eorum privilegiorum artifices, tom. 4. conſ. 77. n. 1.
Cenſentur nobiles, to. 4. conſ. 160. n. 4.
Præbendæ ex ſtatuto Eccleſiæ dandæ nobilibus, debentur doctoribus, ib.
Quando eorum dictum habetur pro caſu legis, to. 4. conſ. 127. num. 16.
Doctoratus an requiratur in Archidiaconis, to. 4. conſ. 36. num. 27. & ſeqq.
Et in primis dignitatibus, ib.
Non denegatur ei dignitas, d. conſ. 100. n. 4.
Doctoribus, dum teſtantur de conſuetudine, quatenus credendum, to. 9. conſ. 19. n. 3.
Doctoratus an ſimpliciter neceſſarius in Archidiaconis, to. 9. conſ. 11. n. 42.
Quid in Eccleſia, ubi plures ſunt Archidiaconatus, ib.
Conſuetudo, ut antiquior Canonicus adſit aliquis, qui licèt non antiquior, tamen doctor, vel magiſter ſit, non ſervabitur, ſed ille, qui eſt doctor, optabit, ib.
Quid ſi inter canonicos nullus eſſet, qui ſit doctor, vel magiſter, ibidem.
Quid in aliis dignitatibus, ib.
Quid de principali dignitate in Eccleſia collegiata exempta, cui ineſt juriſdictio cum omnibus juribus quaſi Epiſcopalibus, ib. num. 43.
Opinio Doctorum an, & quatenus excuſet a pœnis, to. 9. conſ. 87.

DOCUMENTA.

Documenta authentica quæ ſint, tom. 1. conſ. 137. num. 6. & ſeqq.
An differant a ſcripturis, ib. n. 7.
Quid comprehendant, ib.

DOLUS, vid. *Excommunicatio*.

Dolus in contumacia punienda requiritur, to. 1. conſ. 55. num. 14.
Quando ejus ſuſpicio cenſeatur ceſſare, ib.
Peſtis humanæ ſocietatis, to. 1. conſ. 100. n. 4.
An requiratur, ut contrahatur cenſura, to. 1. conſ. 107. n. 3.
Quæ cauſa ab ipſo excuſet, ib. & n. 4.
Nemini patrocinatur, to. 2. conſ. 53. n. 4.
Nemo debet ex dolo ſuo malo præmium ferre, to. 3. conſ. 2. num. 18.
Dolus in exigendo uſuras, to. 4. conſ. 75. n. 38.
Qualis ſit commiſſus in actu, qui non habet proprium nomen delicti, ib.
Quando ceſſet, to. 4. conſ. 118. num. 3. & ſeqq. & conſ. 156. num. 8.

Ejus

Ejus probatio quando non requiratur, ib. n. 6.
Quæ causa excuset a dolo, to. 7. conf. 32. n. 28.
Et in quo foro id procedat, ib. n. 29. & seqq.
Quando excuset delinquentem contra jus divinum, ib. n. 30.
Qui se ingerit præsumitur in dolo, ib. n. 31.
Et qui facit quod est de genere prohibitorum, ib. n. 32.
Qui facit quod non debet, ib. n. 33.
Dolus malus in homicidio proditorio requisitus, to. 9. conf. 18. num. 1. & 59.
Omnes leges, & Constitutiones dolum requirunt, ut earum dispositio procedat, ib.
Proditorius dolus, ib. n. 3. & seqq.
Dolus quid sit, ib. n. 21. & 22.
Quando sit dolus malus, ib. n. 22.
Quando appellatur fallacia, ib. Quando machinatio, ib.
Ex quo procedunt, ib.
An in infantem, ac fœtum committi possit, ib. n. 21. & seq.
Eo dolus pejor, quo in simpliciores committitur, ib. n. 2.
In quibus criminibus dolus pro facto habeatur, t. 9. conf. 43. n. 2.

DOMESTICUS, vid. *testes*.

Domesticorum nomine qui veniat, t. 6. conf. 98. n. 104.
Quid necessarium, ut quis sit verè, ac propriè domesticus ib.
Qui dicantur domestici, to. 10. conf. 179. n. 1. & seqq.
In probandis factis domesticis præferuntur aliis, ib. n. 3.
Præsertim in probatione infirmitatis, ib.
Sique loquantur assertivè, ib. n. 4.

DOMICILIUM, vid. *Diœcesis*, *Beneficium*,

Quomodo contrahatur, to. 5. conf. 79. n. 1.
Quid sufficiat, ut quis dicatur non reliquisse proprium domicilium to. 7. conf. 3. n. 10.
An ad acquirendam parochiam requiratur domicilium, to. 7. conf. 86. num. 9.
Domicilium est præcipuus modus sortiendi forum, to. 6. conf. 94. n. 2.
Ac verus & naturalis forus, ib. & n. 13.
Quinam præferatur, Judex ne domicilii, an commissi delicti, ib. a num. 1.
Apellatione alicujus diœcesis in dubio comprehenditur diœcesis domicilii, ib.
Et appellatione subjecti in dubio venit subjectus ratione domicilii, ib.
Jurisdictio Ordinarii domicilii, ib.
Etiam extra proprium territorium, ib.
Ac etiam contra absentem, ib.
Quoad honores, ac munia personalia retinet quis domicilium originis propriæ, ac paternæ etiamsi aliò sedes suas perpetuò transtulerit, ib. n. 30.
Patrimonialia verò onera non sustinet, nisi ibi possessionem habeat, ib.
Quid de consuetudine, ib.
Mulier statim contracto matrimonio perdit domicilium originis, ib. num. 31.
Et efficitur de foro mariti, ib.
Reus, qui nusquam domicilium constituit, ubi conveniri debeat, ib. n. 29.
Ratione domicilii, sive incollatus, quis sit de corpore communitatis, to. 9. conf. 41. n. 71.
Et habetur tamquam civis, ib.
Est propriè Subditus, ac tenetur ferre onera communia simul cum aliis, ib. n. 73. & seqq.

DOMINUS, DOMINIUM, vid. *Alienatio*.

Quinam sit vocandus Dominus, ille ne, qui habet jurisdictionem civilem, an qui merum imperium, to. 2. tota conf. 31.
Qui possit Dominus civilis, quidve criminalis, ib.
Dominus criminalis quale Dominium habeat, ib. n. 6.
Domino criminali an danda subventio, ib. n. 9.
Quomodo sit Dominus, ib. a n. 10.
Domini criminalis partes, ib. n. 13.
Quisque rei suæ liberum habet dominum, to. 3. conf. 48. n. 10.
Dominii definitio, ib.
Ex quibus probetur, to. 4. conf. 107. n. 6.
Tàm ad effectum recognitionis, quàm devolutionis, ib.
Et ad quemcumque effectum, ib.
Verbum, Dominium, aliquandò impropriè accipitur, to. 5. conf. 1. n. 12.
Dominus directus nominatus in dominium ab usufructuario, emphyteuta, & colono, si compareat pro suo interesse, trahit actorem ad forum suum, t. 5. conf. 11. n. 34.
An domini locorum cogere possint suos subditos, ut ad suum tantùm furnum, molendinum, tabernam accedant, tom. 5. conf. 68. a n. 1.
Quid si adesset consuetudo, ib. n. 3.
Quid si alibi volentes molere dominus eis prohibuerit, & ipsi prohibitioni per legitimum tempus acquieverint, ib.
Quod sit in hac re tempus legitimum, ib.

DOMUS, vid. *Cubile*, *Ecclesia*, *Oblata*, *Cardinalis*, *Reconductio*, *Immunitas*, *Palatium*, *Scholaris*.

Domus, quæ Ecclesiis adhærent, an, & quatenus gaudeant immunitate, to. 1. conf. 178. n. 1. & seqq. & conf. 460. n. 1. & conf. 461. n. 1.
An domus Ecclesiæ, quæ inservit pro habitatione Sacristiæ & si ab Ecclesia disjuncta, gaudeat immunitate, tom. 1. conf. 459. n. 1.
Domus parochiales, occupatæ prædificio alterius Ecclesiæ an sint compensandæ, to. 1. conf. 179. n. 57. & seqq.
Domus collegii de propaganda fide gaudet immunitate, to. 1. conf. 455. n. 1.
Domus Canonicales, seu beneficiatorum, quæ laicis locantur, an gaudeant immunitate, to. 1. conf. 476. n. 1.
Domus quando ita dicatur, to. 4. conf. 122. n. 2.
Accipitur pro habitatione, ib.
Domus habentes communionem cum Atrio, Claustro, vel Porticu Ecclesiæ, seu Monasterii, quatenus gaudeant immunitate, ib. n. 3.
An, & quatenus Domus Parochi Regularis ab Episcopo visitari possit, to. 4. conf. 153.
Domus Parochorum, licèt non adhæreant Ecclesiæ, an gaudeant immunitate, to. 1. conf. 467. n. 1.
An domus contigua Ecclesiæ, quæ ultra januam in via publica, habet etiam egressum in choro ejusdem Ecclesiæ, gaudeat immunitate, to. 1. conf. 461. n. 1.
Dum in aliqua lege, Constitutione, statuto fit mentio de domo, intelligitur de domo, sive domicilio solitæ habitationis, to. 5. conf. 72. n. 15.
Domus parochialis gaudet immunitate Ecclesiastica, to. 6. conf. 36. n. 6.
Etiam respectu bonorum in ea existentium, ib.
Etiam pro civili, ib. n. 7.
Etiamsi distet ab Ecclesia, dummodo non sit locata laicis, ib. num. 8.
Delinquens in domo parochiali gaudet immunitate, ib. n. 19.
Domus Ecclesiæ contigua gaudet immunitate, ib. n. 10.
Domus contigua Ecclesiæ Confraternitatis gaudet immunitate, ib. n. 11.
Clerici, ac Sacerdotes domum propè Ecclesiam habere debent, ib. n. 13.
Quæ Domus intra triginta passus Ecclesiasticos existunt gaudent immunitate, ib. n. 15.
Hi passus quomodo competant Ecclesiis, ib.
Quæ propriè dicatur domus, to. 6. conf. 98. n. 2.
Loca, in quæ convenerant prisci fideles vocata domus Dei, ib. num. 12.
Domus eadem potest dividi in plures, ib. n. 61.
Discrimen inter fundum, & domum, ib.
Quatenus domus in plures partes divisa, erunt diversæ domus, ib. n. 62.
Area sequitur domum, ac dicitur illius pars, to. 9. conf. 19. num. 4.
Quomodo gaudeat immunitate Ecclesiæ, ib.
Domus Ecclesiæ, vel conjunctæ Ecclesiæ, vel ab Ecclesia distantes quatenus gaudeant immunitate, to. 9. conf. 19. a n. 10. ad 15.
An in domo Clerici fieri possit a Curia sæculari exequutio rerum laicorum, & quid si fieret in odium immunitatis, libertatis, ac jurisdictionis Ecclesiasticæ in domo eius consanguineorum, to. 9. conf. 34. a n. 10. & 11.
Domus Clerici non gaudet immunitate, quemadmodum ea gaudet domus Parochi, ib. n. 10.
Quid si ostio domus Clerici affigatur inhibitio Episcopalis ne sub pœna censurarum laici audeant dictam domum ingredi, & exequutionem facere, ib.
Domus Ecclesiæ in ambitu triginta passuum gaudet immunitate, to. 9. conf. 60. n. 1. & privilegio fori, n. 4.
Quid de consuetudine huius immunitatis, ib.
Quidve si eiusmodi domus sit frequentata, & ex una parte habitata ab operariis, ib. n. 2.
Quid si domus esset locata laicis, ib. n. 3.
Essetve domus Capellæ, ib.
Nequit Judex laicus perquirere domum, & loca Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum, ib. n. 4.

DONA.

Dona Spiritus Sancti, an, præter virtutes omnes infundantur cum gratia habituali, to. 2. tota conf. 11. & conf. 9. n. 1.
Quo pacto distinguantur a virtutibus, ib. n. 1.
A Beatitudinibus, & a fructibus Spiritus Sancti, to. 2. conf. 14. a num. 1.
Quid importent, ib.
Quæ, quotve sint, ib.
Celebrantur, ib.
Eorum effectus, ib.
Efficacia, ib. n. 2. & seqq.
Actus, ib. n. 4. & conf. 9. n. 1.
Cur vocentur Spiritus, ib. n. 4.
Quid sint, ib. n. 6. & conf. 9. n. 1. dicti to. 2.
Qua certitudine tenendum sit, infundi eorum habitus distinctos a virtutibus, simul cum gratia, & Charitate, to. 1. conf. 15. per totam.
Quæ actiones per ea dirigantur, to. 2. conf. 9. n. 1.
Inter ipsa, & Beatitudines discrimen, ib.

DONATIO, DONUM, vid. *Bona*, *Imperator Alienatio*, *Jus patronatus*, *Jus*.

Donatio, facta Ecclesiæ, quando censeatur irrevocabilis, to. 1. conf. 84. n. 4.
Per eam res efficiuntur Ecclesiasticæ, ib. n. 5.
Suntque immunes ib. n. 6.
An Princeps censeatur in ea sibi reservare jus supremi dominii, ib. n. 14.
Facta filiis Clericis quatenus valeat, to. 1. c. 99. n. 28. & 30.

Donatio quorundam bonorum titulo Eleemosynæ, facta Religioni, in quam quis post paucos dies ingreditur, an valida, to. 1. tota cons. 106.
Facta Monasterio inter vivos ab illud ingredi volente, valet, ib. num. 1.
Quid si fuerit immodica, ib. n. 2.
Facta a Patre Monasterio, in quo ejus filius novitius existit, an sit irrita, to. 1. cons. 109. per totam.
Quid si fuerit collata in tempus post professionem, ib. n. 10.
Et non sit merè lucrativa, ib. n. 11. & 20.
Quid de conditionata, ib. n. 14.
Et facta causa Mortis, ib. n. 21. & seqq.
Donatio potest fieri verbo, to. 3. cons. 7. n. 30.
Quomodo verbo facta sit ad acta redigenda, ib.
An, & quatenus possit a novitiis revocari, tom. 1. consult. 228. a num. 1.
Quid de donatione facta propter ingressum Religionis, ibid. n. 4. & seqq.
An insinuanda, ib. n. 6. & 11.
Facta a laico pio, vel Clerico, an censeatur facta in potentiorem, tom. 1. cons. 265. n. 1. & 266. n. 1.
Et an gaudeat immunitate ab oneribus extraordinariis, tom. 1. cons. 266. n. 1.
Facta a Moniali, quid requirat, to. 2. cons. 36. per totam.
Servanda est conditio, cum qua donatio facta est Ecclesiæ, to. 2. cons. 54. n. 23.
Donationes variæ, fraudulenter factæ Clericis, vel Ecclesiis, to. 3. cons. 2. a n. 1.
Ubi plura, & ad rem edictum Proregis Neapolitani, ib. n. 9. & seqq.
An, & quatenus donationes a consanguineis, aliisve, factæ Clericis, præsumantur fraudulentæ, t. 4. cons. 33. per totam.
Quis earum fraudes cognoscere debeat, ib. n. 4.
Modus cognoscendi fraudes ipsarum, ib.
Quomodo præsumantur factæ in fraudem, ib. n. 5.
Et nullæ, etiam in foro conscientiæ, ib.
Quid pro donatione intelligatur, to. 4. cons. 75. n. 29.
Ejus Antidota, ib.
An quando Imperator, Rex, Princeps donat alicui Ecclesiæ civitatem, terram, aut pagum, eo casu censeatur a se abdicasse omnem superioritatem, adeò ut nullum penitus alti dominii jus illi amplius in re donata competat, to. 5. cons. 1. a n. 1. & seqq.
Quid in dubio, ib.
Quidve si ea donatio facta sit sive Ecclesiæ Romanæ sive inferiori, ib. n. 2.
Distinctio, quod Princeps possit libero modo a se abdicare, & donare Ecclesiæ Romanæ, non autem Ecclesiæ inferiori, ib. num. 3.
Conciliantur hac de re contrariæ opiniones, ib. n. 4.
Loca, & territoria, quæ donantur Ecclesiæ, an possint amplius gravari oneribus a Principe sæculari, qui ea donavit ib. num. 15.
Donum quid propriè sit, to. 5. cons. 59. n. 6.
Quomodo differat a munere, ib.
Donatio quando fiat irrevocabilis, to. 6. cons. 96. n. 15.
Donationes factæ Clericis in fraudem, tom. 9. cons. 47. n. 1. & seqq.
Quomodo eas Clerici tueantur, ib.
Non possunt a laicis sua bona omnia, vel major eorum Pars donari filiis Clericis in præjudicium uxorum, & aliorum filiorum, ib. n. 5.
An qui donavit maiorem suorum bonorum partem cuidam Regularium Religioni cum gravi onere, & in casu, quo nollet illud acceptare, substituit aliam Religionem, possit deinde pœnitere, ac commutare suam voluntatem tollendo illud onus in præjudicium.
Religionis substitutæ, to. 9. cons. 129. a n. 1.
In donationibus, quæ assumunt naturam contractus innominati, attenditur pœnitentia donatoris, ib. n. 1.
Attentata præsertim donantis intentione, ib. n. 2.
Quomodo probetur perseverantia voluntatis donatoris, ibid. & seqq.
Quid in causa pia, ib. n. 4.
Quando per substitutos acquiratur jus in donationem,
Quid de donatione jurata, ib. n. 7.
De donatione sedilis appositi in Ecclesia ab eius patrono laico de consensu illius Rectoris, to. 9. cons. 147. n. 1. & seqq.
Donatio facta Ecclesiæ, redditur irrevocabilis, ib. n. 1.
Quod donatur Ecclesiæ, efficitur proprium illius patrimonium, ib.
Nec disponi de illo potest in Codicillis, ib. n. 2.
Qui disponere non potest per testamentum, nec per alium actum de rebus iam alteri donatis disponere potest, ib.
Quid si in donatione fuerit facta mentio de morte, ib. n. 3. & 9.
Quando donatio præsumatur causa mortis, ib.
Et quando, stante mentione mortis, censenda sit donatio inter vivos, ib. n. 4.
Attendi debent conjecturæ ad cognoscendum, an donatio sit inter vivos, ib. n. 4.
Quæ sint huiusmodi conjecturæ, ib. n. 5. & seqq.
Donatio ob merita non dicitur propriè donatio, ib. n. 7.
Ex quibus probetur, donationem esse inter vivos, ib. ac n. 8. & seqq.
Solemnitas in donatione facta Ecclesiæ non requiritur, ib. n. 11.
Quatenus donatio inter virum, & uxorem sit valida to. 9. cons. 156. num. 3.
An donatio facta a Moniali primo Monasterio, animo ib. moriendi, sequuto postmodum eius egressu ex causa necessaria, & cum licentia Sacræ Congregationis, resolvatur to. 10. cons. 9. a n. 4.

DONATIVUM.

Clericus conjugatus an teneatur ad contributionem donativi Regii, to. 2. cons. 42. n. 13.
Ad donativum regium, sive Principis, an, & quatenus teneantur Ecclesiastici, to. 3. cons. 23. a n. 1.
Pro quibus causis dari soleat, ib. n. 2.
Declarationes Sacræ Congregationis, ib.
Qui ab eo exempti, ib. n. 3. & seqq.

DOS, vid. *Monialis*, *Virgo*, *Collegium*, *Depositarius*.

Dotis fructus quomodo taxandi, to. 1. cons. 34. n. 3.
Etiam pro Monialibus, ib. & seqq.
Quando, ac quibus debeantur, ib.
Dos Novitiarum, in anno probationis decedentium, eo non completo, non debetur monasterio, licèt in articulo Mortis per eas professio fuerit emissa, to. 1. cons. 359. n. 1.
An debeantur a primo Monasterio Moniali translatæ ad secundum, to. 1. tota cons. 435.
Cur Monasterio deferatur, ib. n. 1. 7. & 14.
Quatenus intelligatur donata Monasterio, ib. n. 3. & 6.
Apud quem esse debeat, ib. n. 7.
Quo pacto transeat ad Monasterium, quove ad maritum, ib. n. 14. & 15.
An subsidium dotis legatum pro maritandis honestis puellis cum illius restitutione in casu, quo proles non existat, possit dari virginibus ad professionem regularem admittendis, to. 5. cons. 82. a n. 1. & 3.
Quod datur monasterio pro quella ingrediente, censetur datum titulo dotis, ib. n. 1.
Legatum pro maritandis puellis, & pro dote nihil differt, ib.
Id continet causam magis piam, ib.
Causæ dotis in quo foro agitandæ, to. 6. cons. 94. n. 28.
De dote, ejusque augmento restituenda a viro Judæo ad fidem Christianam converso uxori in Judaismo permanenti, to. 8. cons. 100. a n. 1.
An cum persona dos ac bona transferantur, quæ Collegio, sive monasterio respectu personæ obvenerant, to. 9. cons. 73. n. 20. & seqq.
De manutentione in quasi possessione consequendi quoddam legatum dotis, to. 9. cons. 137. a n. 1.
Dos succedit loco alimentorum, to. 9. cons. 166. n. 10.
Alimenta vocantur fructus dotis, ib.
An Episcopus emittere possit decretum, ut dos Monialium investiatur periculo dotantium, to. 10. cons. 54. n. 4.
Quomodo solvenda, ib. & n. 5.
In ea constituenda locorum consuetudo attendi debet, ib.
An professio retardari possit ob non factum dotis investimentum, ibid.
An, & quatenus legatum dotis a Testatore relictum debeatur puellæ extraneæ, primum in Testamento nominatæ, non autem consanguineæ Testatoris, quæ deinde ab ipso nominatur, to. 10. cons. 128. a n. 1. & seqq.
Quid si res non esset adhuc integra sed facta fuerit electio, in qua puella extera fuit postposita consanguineis, ib. n. 15. & seq.

DUBITANS.

Quid facere teneatur, to. 10. cons. 17. n. 5.

DUBIUM, vid. *Certitudo*.

In dubio judicandum pro Ecclesia, to. 9. cons. 41. n. 3. & 4.
Quomodo sit hoc intelligendum, ib. n. 8.
In dubio sumenda est illa interpretatio, quæ est favorabilior to. 4. cons. 4. n. 14.
Et quæ favet Causæ, ut personæ favorabili, ib.
In dubio attenditur, quod verisimilius est, & quod plerumque fieri solet, to. 4. cons. 43. n. 137.
In dubio judicandum pro Ecclesia, & Religione, to. 9. cons. 121. num. 6.
In actu æquivoco, ac dubio, pendente ex voluntate gerentis regulariter statur ejus declarationi, to. 9. cons. 122. n. 20.

DUELLUM.

Quando fieri dicatur, to. 1. cons. 320. n. 1.
Occidens inimicum in duello gaudet immunitate, tom. 9. cons. 18. n. 35.
Committens duellum quas pœnas incurrat, ib. n. 36.
De duello, ejus fœditate, ac probris, to. 9. cons. 88. a n. 1.
Ejus Authores, ib. n. 3.
Cui virtuti adversetur, ib. n. 7. & n. 14. ac seqq.
Quid de duello authoritate Apostolica inito, n. 6. & seqq. & quatenus liceat, ib.
Ejus exempla varia, ib. & n. seqq.
Iniquitas duelli privati, ib. n. 14. & seqq. n. 24. & seqq.
Quale inter Longobardos, ib.
Quid sit, ib. n. 33.
Ejus superstitio, ib. n. 34.
An illicitum semper, & ubique, & quibus conditionibus, ib. num. 35.
Ejus usus quibus pœnis jure canonico punitus, ib. nu. 7. & seqq.

Quæ

Quæ perſonæ puniantur, ib.
Quid in eis diſpenſet, & ab eis abſolvat, ib.
An actus fortitudinis, ib. n. 2. & 5. Ubi quinam ſortis.
Purgatio ex Monomachia, ib. n. 4.
Inſtitutum ad eruendam veritatem, ib.
De illicito duelli fine, ib.
Quatenus poſſit a paucis militibus utriuſque Exercitus præſtari.
De modo pugnandi, ib. n. 18. & ſeqq.
Duellantes gladiatoribus per Satanam ſuffecti, ib. n. 20.
Quæ nequitia in provocato ad duellum, ib. n. 21.
De injuria, quæ provocanti infertur, ib. n. 22. & ſeqq.
Quomodo defendatur innocentia provocati, ibid. num. 24. & ſeqq.
An provocatio ad duellum admitti poſſit ad depellendam injuſtam honoris invaſionem, ib. n. 35. & ſeqq.
Quibus in cauſis licitum ſit duellum, ib. n. 36. & ſeqq.
Quid de duello pro amiſſione bonorum, ib. n. 39.
Quidve ſi aggreſſor vitæ, vel honoris, vel bonorum vellet, ut duellum committatur non ſecum, ſed cum alio tertio innocente, ib. n. 40. & ſeqq.
An ſit licitum duellum admittere, ſi illud tibi oblatum ſit ab accuſatore, vel detractore injuſto, & promitat ſe ceſſaturum ab iniqua accuſatione, vel detractione, ſi duellum admittis, ſecus ſi reſpuis, ib. n. 42. & ſeqq.
Quomodo ſecundùm leges duelli repellatur injuria, ib. n. 46.
An etiam licitum ſit duellum accipere a militibus, quando provocantur ab hoſtibus ad ſingulare certamen unius contra unum, duorum contra duos, &c. ib. n. 47.
Licitum eſt ſubſtituere bellum juſtum duello, ib. n. 48.
In caſibus, in quibus licitum eſt duellum, eſt quoque licitum conditionem apponere, ut nullus ex circumſtantibus opem alicui ferat, ib. n. 49.
Si quis innocens a Judice damnaretur, vel ad ſubeundum mortem, vel ad pugnandum in duello, ut ſe ab impoſito crimine purgaret, an liceat ei accipere duellum, ib. n. 50. & ſeqq.
Si ex Judicis ſententia duo ſint damnati ad mortem, an ſit licitum Principi duellum ipſis concedere, ut qui victor occidendo alterum evaſerit, vitam ac libertatem habeat, ib. n. 52.
Non eſt licitum accipere duellum ob defenſionem proprii honoris, ib. n. 54. & ſeqq.
Quid de viro Equeſtri ad duellum provocato, ib. n. 50. & ſeqq.
Quidve ſi provocatus ad duellum, illud accipiat, & adeat locum conductum non cum abſoluta voluntate pugnandi, ſed conditionata, ſi ibi injuſtè provocetur, ib. n. 59. & n. ſeqq.
Poteſt provocatus ad duellum ad ſua negotia peragendum armatus incedere, ac ſi eſſet cum inimico pugnaturus, ib. n. 61. & 62.
An, & quatenus licitum ſit accipere duellum, ib. n. 63. & ſeqq.
In quibus duellis locum habeat decretum Tridentinum, ib. num. 76.
Quid de Clericis pugnantibus in duello, ib. n. 78.
Quid de ſubditis in temporalibus Eccleſiæ Romanæ, ib. n. 79.
Quidve de omnibus, qui Imperatore, ac Regibus inferiores ſunt, ib. n. 81.
Quid etiam de provocantibus, vel cooperantibus ad duellum, etiam effectu non ſequuto, ib. n. 82.
Pœna privationis ſepulturæ, an ſit latæ ſententiæ, ibid. n. 83. & ſeqq.
De moriente in conflictu, & ex conflictu, ib. n. 85.
Excommunicatio quæ reſervata, ib. n. 86.
Quid ſit de eſſentia diffidationis ad duellum, ib. n. 86.
Quid requiratur ad incurrendam excommunicationem, & alias pœnas, ib. n. 87. & ſeqq. Ubi plures caſus.
Quid de eo, qui ob præmiſſam provocationem ad duellum ſe confert ſtatuto tempore ad locum præfixum, & ibid. expectato inimico, ſed non comparente, diſceſſit, ib. n. 94. & ſeqq.
De aliis præter duellantes, qui in excommunicationem incurrunt, ib. n. 98. & ſeqq.
De conſulente duellum, ib. n. 100. & ſeqq. & 105.
De narrante aliquod factum, ex quo illud audiens ſumit occaſionem provocandi vel accipiendi duellum, ibid. n. 104.
An ei, qui paratus eſt committere duellum, ſed nulla determinatione facta, an uſque ad necem, an verò uſque ad primum ſanguinem, ib. n. 115. & ſeqq.
Num requiratur Judicis ſententia, ut perſonæ Eccleſiaſticæ in duello delinquentes priventur beneficiis, ac ſint inhabiles ad illa, ib. n. 117. & ſeqq.
An conſulens alicui duellum, ut inimicum occidat, ſi ille, qui conſilium accepit, in duello occidatur, incurrat irregularitatem, ib. n. 138. & ſeqq.
In quibus caſibus conſulens duellum incurrat irregularitatem, ib. n. 140. & ſeqq.
De mandante alicui, ut duellum aggrediatur, & poſtea revocante mandatum, ib. n. 144. & ſeqq.
Quod mandatum requirantur, ib. n. 149.
De ſpectatoribus duelli, ib. n. 150. & ſeqq.
Ac de ſociis comitantibus aggredientem duellum, ib. n. 152.
De commodante arma volenti duellum committere, ib. n. 153.
Quinam propter libellos, & ſcripta provocantia ad duellum incidant in excommunicationem, ib. n. 154.
Quid de eo, qui libellum provocatorium compoſuit, ib. n. 155.
Quidve de iis, qui audiunt, vel legunt provocationes ad duellum, ib. n. 156.
Quot modis præfatæ actiones prohibeantur, ib. n. 157.
Quando conſulens ad provocandum duellum incurrat excommunicationem, ib. n. 158.
Quid de pœna perpetuæ infamiæ, ac præſcriptionis bonorum an ſcilicet requirat Judicis ſententiam, ib. n. 159.
An requiratur Judicis ſententia, ut morienti in duello denegetur ſepultura, ib. n. 160. & ſeqq.
Et quid de aliis pœnis, ib. n. 179.
De vulnerato in duello, & mortuo ex ipſo vulnere poſt aliquot dies, ib. n. 162. & ſeqq.
Ei, qui moritur in duello, ſed ante obitum dedit penitentiæ ſigna, an ſit deneganda ſepultura, ib. n. 165. & ſeqq.
An Epiſcopus cum his contritis, & confeſſis poſſit diſpenſare, ut liceat eos ſepelire in loco ſacro ac etiam in aliis officiis ab Eccleſia pro defunctis fieri ſolitis, ibid. n. 168. & ſeqq.
Poſſumus publica oratione deprecari, ac Miſſæ ſacrificium offerre pro mortuo in duello cum ſignis contritionis, ſed ſepulto extra Eccleſiam, & in loco non ſacro, ib. n. 170.
De damnis reſarciendi, ex occiſione ex duello ſequuta, ib. n. 171. & ſeqq.
An poſſint Pricipes in caſu aliquo ad majora mala evitanda permittere duellum, ib. n. 173. & n. ſeqq.
Quid ſi Princeps Chriſtianus in ſua ditione duobus infidelibus locum concederet duellandi, ib. n. 178.
De abſolutione ab excommunicatione lata contra duellantes, ad duellum cooperantes, ib. n. 180. & ſeqq.
Quid de duello occultè emiſſo, ib. n. 184.
Quando duellum ſit occultum, ib. n. 185. & ſeqq.
Quando ſi duellum deductum ſit ad forum contentioſum, ib. n. 188.
Quatenus ab excommunicatione ob duellum incurſa poſſit quis ab Epiſcopo abſolvi, ib. n. 189.
An regulares poſſint abſolvere virtute ſuorum privilegiorum ab excommunicatione duelli, ib. n. 190.
An id poſſint extra Italiam, & in Urbe, Roma, ib. n. 199. & ſeqq.
Quid duello non ſubſequuto, ib. n. 193.
Quidve de abſolutione per Bullam Cruciatæ, ib. n. 194.
Conclamatio adverſus duelli immunitatem, ib. n. 195.

E

EBRIUS.

Per mutilationem, vel homicidium, in Eccleſia commiſſum, quando ebrius privetur illius immunitate, tom. 2. conſ. 38. n. 19.
ECCLESIA, vid. *Epiſcopus*, *Oratorium*, *Immunitas*, *Donatio*, *Princeps*, *Bona*, *Ejectio*, *Domus*, *Ædes*, *Bona*, *Regularis*, *Reus*, *Cathedralis*, *Chriſtianus*, *Presbyterium*, *Cura*, *Satellites*, *Privilegium*, *Miniſter*, *Primarius*, *Extractio*, *Lex*, *Confugiens*, *Clericus*, *Homicidium*, *Eccleſiaſticus*, *Cardinalis*, *Locatio*, *Parochialis*, *Beneficium*, *Conventus*, *Attentata*.
Eccleſia an, & quo pacto teneatur Reipublicæ contribuere pro conſervatione ſuorum bonorum, tom. 1. conſ. 50. per totam.
Ejus miniſtri exempti, tom. 1. conſ. 82. n. 4.
Ex quibus cognoſcatur, quod ſit collegiata, tom. 1. conſ. 90. n. 2. 3. 5. 17. & 19.
Ut gaudeat immunitate quid requiratur, t. 1. conſ. 93. a n. 5.
An conſtare debeat de licentia Pontificis pro ejus erectione, ib.
Ac de dote, ib. & n. 6.
De impoſitione primi lapidis ab Epiſcopo, ib.
Quod in ea ſit altare lapideum, ib. n. 7.
Habeatque reconditas reliquias, ib.
Lampadem accenſam, ib. n. 8.
Turrim Campanariam cum Campana, ib. n. 9.
Et conſtare debeat de die dedicationis, ib. n. 10.
A quibus conſtrui poſſit, ib. n. 13.
In Eccleſia hoſpitari, ac muniri quatenus liceat, tom. 1. conſ. 101. n. 7.
Ut ædificetur, quid requiratur, tom. 1. conſ. 114. n. 19.
Non poteſt gravari, ut reficiat viam, quæ circum ipſa poſita eſt, tom. 1. conſ. 125. n. 4.
Eſt Deo conſecrata, & in nullius bonis, ib.
Confugientem ad illam, an ſit contra ejus immunitatem compedibus, vel manicis ferreis ligare, t. 1. conſ. 127. per totam
Polluta a quo poſſit reconciliari, tom. 1. tota conſ. 156.
Eccleſiæ cathedralis ſuperioritas, tom. 1. conſ. 162. n. 6. & 26.
Eccleſia eſt locus quietis, & tranquilitatis pleniſſimus, tom. 1. conſ. 169. n. 6.
Delinquens in ejus porticu, an dicatur in ea delinquere, tom. 1. tota conſ. 171.
Polluitur ex homicidio, ib. n. 3.
Propriè quomodo accipiatur, ib. n. 5.
Quomodo largè, ib.
Ejus appellatione an veniant clauſtra, ib. n. 6.
In quibus æquiparent porticus, & atrium, ib. n. 9. & ſeqq.
Spes ad illam confugiendi an ſit cauſa finalis, ib. n. 11.
Ab ipſa extracti quomodo eidem reſtituendi, t. 1. tota conſ. 172.
Ejus domus, ipſi adhærentes, an, & quatenus gaudeant immu-

nitate, to. 1. conſ. 178. n. 1. & ſeqq.
An veniant nomine Monaſterii, to. 1. conſ. 179.
An, & quatenus erigi poſſit a Regularibus, ib. per totam.
Quid de ejus ampliatione, translatione, reædificatione, perfectione, ib. a n. 15.
Quatenus demolienda, ib. n. 25.
Quando cenſeatur in adminiſtratione Sacramentorum jurisdictionem ſupplere, to. 1. conſ. 182. n. 22.
A quibus inſtrauranda, to. 1. conſ. 183. n. 5.
Ex receptitia an fieri poſſit numerata, to. 1. conſ. 311. n. 1.
Eccleſia Cathedralis an gaudeat immunitate intra ſpatium quadraginta paſſuum, to. 1. conſ. 438. n. 1.
Nemo poteſt ab ea extrahi, ut examinetur, to. 1. conſ. 463. num. 1.
An delinquens propè ipſam, ſub ſpe confugii, gaudeat illius immunitate, to. 1. conſ. 473.
Omnes Eccleſiæ Epiſcopo loci jure ſunt ſubjectæ, tom. 2. conſ. 26. n. 18.
Res Eccleſiis oblatæ, an per pactum pertinere nequeant ad Epiſcopi ordinationem, ib.
Eccleſiarum extructio, ac fundatio nullum patronis, & collatoribus proprietatis dominium tribuit, tom. 2. conſ. 30. a num. 14.
Eccleſiæ favor in dubiis, to. 2. conſ. 34. n. 15.
Gaudet majoribus privilegiis, quàm Fiſcus, ib. n. 42.
Ejus frumentum, ac farina quomodo gaudeat immunitate a vectigalibus, ib. n. 65.
In ipſa delinquens quando præſumatur ſub ſpe immunitatis delinquere, tom. 2. conſ. 38. n. 16.
A quibus oneribus eximatur juxta Canones antiquiores, to. 2. conſ. 54. n. 33. & ſeqq.
An, & quatenus teneatur ad onera impoſita per legem, aut ſtatutum Principis, vel per rerum dominos rebus, ſive bonis, quæ tranſeunt ad ipſam, d. conſ. 54. per totam.
Ad quæ onera ejus res teneantur, ib. n. 42. & ſeqq.
Quam ob cauſam Eccleſia judicare poſſit de legibus Principum, to. 2. conſ. 56. n. 18. & ſeqq.
Eccleſia in qua fuerit ſepultus excommunicatus, quomodo remaneat polluta, to. 3. conſ. 59. n. 10.
Eccleſia in ſua conſtructione quæ antiquitus continebat, to. 2. conſ. 3. n. 8.
Rerum Eccleſiæ immunitas, to. 3. conſ. 15. n. 12. & ſeqq.
Bona cur ipſi addita, ib. n. 15.
In quibus caſibus teneatur ad collectas, ib.
Ejus bona cui uſui deſtinata, ib. n. 29.
Ejus onera, ib.
Conſtitutiones Principum in ejus favorem, ib. n. 30.
Adverſus ipſam abrogatæ, ib. n. 43.
Quo jure bona poſſideat, ib. n. 40. & ſeqq.
Quatenus in donationibus, ſibi a Principe factis, acquirat omne dominium, ib. n. 41.
Quando de rebus donatis teneatur contribuere, ac ſolvere vectigalia, ib. & ſeqq.
Ejus divitiæ an utiles Reipublicæ, ib. a n. 70.
Primogenia quas divitias habuit, ib. n. 76.
An liceat amplius facere convivia in Eccleſia, to. 3. conſ. 17. per totam.
Erectiones novarum Eccleſiarum prohibentur, to. 3. conſ. 21. num. 7.
Et quare, ib.
Eccleſia Sanctorum Dionyſii, ac Ludovici inclytæ nationis Gallicanæ, vid. Galli.
S. Joannis nationis Florentinæ, vid. Florentini.
Cui prohibetur ingreſſus in Eccleſiam, an prohibeatur etiam in cæmeterium, to. 4. conſ. 17. n. 11.
In pluribus Eccleſiis nemo conſcribi poteſt, to. 4. conſ. 85. num. 2.
Una Eccleſia poteſt alteri prohibere aſſumptionem novi nominis, ſibi præjudicialem, ib. n. 3.
An Eccleſia non matrix, ſive non Cathedralis, cogere poſſit parochos aliarum Eccleſiarum ad intereſſendum benedictioni fontis baptiſmalis Sabbato Sancto, & Pentecoſtes, to. 4. conſ. 20. per totum.
Eccleſiæ Cathedralis decora, to. 4. conſ. 24. n. 1. & conſ. 26. n. 17. & conſ. 29. n. 1.
Eccleſiarum filialium reverentia in matricem, tom. 4. conſ. 26. num. 16.
Ad quam Eccleſiam Clerici omnes occaſione ſupplicationum, accedere debeant, to. 4. conſ. 29. n. 1.
In Eccleſia collegiata parochiali aſſervari debet Euchariſtia, ib. num. 4.
Eccleſiæ Chriſtianæ ſtatus, in veteri Teſtamento prædictus, to. 4. conſ. 31. n. 8.
Eccleſia militans debet concordare cum triumphante, tom. 4. conſ. 48. n. 12.
Quomodo colere debeat corpora Sanctorum, ib.
An propter ejus reverentiam poſſint expelli artifices propè illam obſtrepentes, ac perſonæ infames, & ſordidæ, ejus divina officia perturbantes, to. 4. conſ. 77. a n. 1.
Ejus in hac re privilegium, ib. n. 1.
A quibus rebus procul remota eſſe debeat, ib. n. 2.
Quid de meretricibus, habitantibus apud, vel propè Eccleſiam, vel Conventum Regularium, aut Monaſterium Monialium, ib.
Eccleſiæ cur erigantur, ib. n. 5.
Earum antiquus cultus, ib.
Silentium in ipſis, ib.
Eccleſiæ favore reciditur a regulis juris, ib. n. 6.
Quænam ædificia circa ipſam extolli debeantur, ib.
Et quæ prohiberi, ib. n. 7.
Competit ei privilegium removendi loca ſordida, ib. n. 7
Reverentia Ethnicorum in ſua Templa, ib.
Quo in loco ædificandæ, ib.
Propè Eccleſias non debent venalia proponi, ib.
Qui artifices propè eam degentes, & quæ tabernæ expelli, & claudi debeant, ib. n. 8. & ſeqq.
Reverentia Eccleſiæ debita ex Patribus, ib. n. 10.
Quæ in illa prohibeantur, ib. n. 11.
An quodcumque furtum in Eccleſia patratum ſit ſacrilegium to. 4. conſ. 111. a n. 1.
An & qui actus juriſdictionales in ea exerceri poſſint contra reum, ad ipſam confugientem, ib. n. 6. & 7.
Qui delinquentes ab ea extrahi poſſint, ib. n. 14.
Judicium de ejus rebus realibus in quo foro eſt faciendum, to. 4. conſ. 117. n. 4.
Per quot paſſus gaudeat immunitate, t. 4. conſ. 128. n. 1.
Quot pedibus diſtare debeat a privatorum ædificiis, ib.
Proſpectus in eam an, & quatenus haberi poſſit, tom. 4. conſ. 128.
In eam tranſitus, ingreſſus, proſpectus, ædes, cameræ, manſiones an, & quatenus interdici debeant, ib. n. 9.
Per ſuppreſſionem an remaneat exempta, to. 4. conſ. 150. n. 3.
Ejus exemptio in quo fundetur, ib.
Conceſſa Regularibus an, & quatenus mutaverit ſtatum, to. 4. conſ. 173. a n. 1.
An illum mutaverit ex conſenſu Epiſcopi, ac Rectoris, ib. n. 1.
An ex obſervatione ſequuta, ib. n. 2.
An ex illius incorporatione domui Regularium, ib. n. 3.
Et non obſtante erectione ſimplicis beneficii, ib. n. 4.
Ac præſervatione alicujus juris Epiſcopalis, ib. n. 5.
Et an ad hoc requiratur beneplacitum Apoſtolicum, ibid. num. 6.
Ex quibus excludatur ſtatus regularis, ib. n. 7. & ſeqq.
Ad immutandum ejus ſtatum quæ requirantur, ib. n. 10.
Eccleſia Romana habet omnes Eccleſias ſibi ſubditas, to. 5. conſ. 1. num. 2.
Unica inter Chriſtianos in effectu dicitur Eccleſia, ib.
Bona omnium ſingularium Eccleſiarum cenſetur eſſe bona Univerſalis Eccleſiæ, ib.
Eccleſiæ Romanæ indecens eſſet, aliquem recognoſcere, ut ſuperiorem, ib. n. 4.
Donatio bonorum in Terris pontificiis judicanda eſt libera, & ſine reſervatione ſuperioritatis, ib.
Quid quando bona donata in Terris Principis ſita ſint, ib.
Hæc juriſdictio quatenus ſit apud Principem, ib. n. 5.
An, & quatenus locus ille, ubi Eccleſia ædificatur, ſtatim a juriſdictione prioris domini eximatur, ib. n. 11.
Cum donatione facta cuicumque Eccleſiæ debet intelligi donata juriſdictio, ſi non exprimatur eſſe reſervata, ib. n. 13.
In cauſa feudali, an trahi poſſit, ac debeat ad forum laicalem, ſive de proprietate, ſive de poſſeſſione agatur, tom. 1. conſ. 2. a num. 2.
In iis, quæ tenet in feudum a Principe, quo jure fungatur ib. num. 3.
In feudo delictum perſonæ non debet nocere Eccleſiæ, ib n. 7.
Quomodo ob delictum Prælati feudum laicale Eccleſiæ reſtituatur, ib.
An Eccleſia poſſit amittere feudum ob delictum Prælati, ib. num. 8.
Eccleſia gravata in cauſa feudali, ad quem Judicem debeat appellare, ib. n. 9.
An, & quatenus ſit ſub territorio, ſeu juriſdictione Principis ſæcularis, to. 5. conſ. 5. n. 13. & ſeqq. ac n. 36.
Delinquens in Eccleſia per quem Judicem puniri debeat, ib. n. 14. & 43.
An habeat fiſcum, vid. *Epiſcopus*, *Fiſcus*.
Eccleſia univerſalis habet Theſaurarium, to. 1. conſ. 6. n. 12.
Res Eccleſiarum pro perſonarum meritis, & qualitatibus ſunt diſtribuendæ, to. 5. conſ. 12. n. 28.
Eſt de territorio, ac proindè de juriſdictione, ac foro Judicis Eccleſiaſtici, to. 5. conſ. 5. n. 33.
An Eccleſia ſit de territorio Principis, ib. n. 36. & ſeqq.
Et in quibus, ib.
Quomodo habeat territorium, ib. n. 37.
Eccleſiarum protectio quibus incumbat, to. 5. conſ. 5. n. 56.
Confugiens ad ambitum, vel ad ſepta Eccleſiæ gaudet immunitate, to. 6. conſ. 38. n. 1.
Eccleſiæ olim Baſilicæ dictæ, to. 6. conſ. 95. n. 2.
Cœtuum locus Eccleſia appellatur, to. 6. conſ. 98. n. 4.
Eccleſiæ nomen figuratè pro Templo uſurpatur, ib.
Quid ejus nomen propriè ſignificet, ib. n. 5.
Translata hæc vox a civili uſu ad ſacrum, ib.
Vocata Sedes, ad doctrinæ Sedes, ib. n. 16.
Semneon, Monaſterium, Clauſtrum, Collegium, ib.
Tituli Paræciæ, Diaconiæ, ib. n. 17.
Antequam in honorem Sanctorum Templa conſtructa, & dedicata fuiſſent, parochiales tantùm Eccleſiæ, & Cathedrales Templa extiterunt, ib. n. 24.

Cur

Cur capax ſacrilegii, ib. n. 112.
Quæ requirantur, ut Eccleſia ſit curata, tom. 7. conſ. 4. num. 10.
Eccleſia curata quomodo mutet ſtatutum, & reducatur in beneficium ſimplex, ib. n. 35.
Ob non adimplementum oneris ad quid cogi poſſit, tom. 7. conſ. 5. num. 9.
Eccleſiarum exiſtentia intra fines diœceſum Epiſcoporum ex quibus probetur, t. 7. conſ. 8. n. 2.
Quælibet Eccleſia præſumitur eſſe in aliqua diœceſi, ibid. num. 3.
Quando dicatur nullius, ib.
Ut efficiatur proprium, ac ſeparatum territorium quid ſit probandum, ib. & n. ſeqq.
Quomodo Eccleſia poſſit eſſe ampliſſimè exempta, & populum remanere ſubjectum Epiſcopo, ib. n. 9. ac ſeqq.
Eccleſiarum ſæcularizatio, & translatio quid importet, ib. num. 10.
Omnis olim Eccleſia in diœceſi ſubjecta erat Cathedrali, t. 7. conſ. 8. n. 64.
Eccleſiæ pleno jure ſpectantes ad aliquam Abbatiam, quæ in nullo Epiſcopatu conſiſtit ſub nullo Epiſcopo ſunt, ſed ſub ſpeciali provinciæ Papæ, ib. n. 88.
Habent territorium, forum, & jus convocandi Synodum, ibid.
Ex quibus verbis privilegii eliciatur clara Eccleſiarum exemptio ſub territorio proprio jure Synodi, cæteriſque aliis, ib. num. 89.
Cùm tam emptor, quàm Eccleſia agat de damno evitando, potior debet eſſe cauſa Eccleſiæ, quàm emptoris, tom. 7. conſ. 12. n. 11.
Quomodo ſit interdicta Eccleſiæ gladii temporalis exequutio, tom. 7. conſ. 32. n. 22. & ſeqq.
Apud Eccleſiam eſt poteſtas utendi Officialibus armatis, ib. num. 23.
An Sacerdos debeat excipere in Eccleſiam illos, quos noverit ſubjacere cenſuris hæreticorum, anve debeat eos differre, donec ſatisfecerint ſtatutis Eccleſiæ hæreticorum, tom. 7. conſ. 41. n. 3.
Eccleſia Cathedralis, an & quatenus ſit parochia uniuerſalis, t. 7. conſ. 89. n. 1. & 15.
De Eccleſia Lateranenſi, ib. n. 2. 16. & ſeqq.
Eccleſia quid ſit, tom. 8. conſ. 17. n. 12.
Ejus poteſtas, ib.
Eo ipſo, quod Eccleſiæ conſtruuntur in ſolo ad Eccleſias deputato, efficiuntur ejuſdem, t. 8. conſ. 25. n. 10.
Ejus bona ſunt pauperum, ib.
Nunquam moritur, ib.
Nec poſſeſſio rerum illius unquam dicitur vacare, ib.
De Eccleſiis parochialibus reſtaurandis, tom. 8. conſult. 60. a n. 1. & a n. 15.
De profanatione Eccleſiarum, ib. n. 20.
Hierarchicus ordo in Eccleſia, tom. 8. conſ. 109. n. 9. & 10. ac ſeqq.
Eccleſia, eſt cultrix juſtitiæ, tom. 9. conſ. 1. num. 18. & conſ. 2. num. 34.
Non paret impunitatem delicti, ib.
Confugiens ad Eccleſiam non poteſt per Judicem damnari ad mortem, vel aliam pœnam corporalem, ſive cum ſanguinis effuſione, t. 9. conſ. 2. n. 31. & 32.
In Eccleſia non poteſt effundi ſanguis humanus, ib. n. 32.
Caſtigare Clericos, aut moderare, etiam in Eccleſia correctionis, vel diſciplinæ cauſa non eſt prohibitum, ib. n. 33.
In criminibus exceptis, aut non exceptis quomodo ſe gerere poſſit quoad immunitatem, ib. n. 34.
Confugiens ad Eccleſiam qua pœna puniri poſſit, ib.
Redintegranda Eccleſia in ſua immunitate, tom. 9. conſ. 7. num. 1.
Judex capiens reum, ſi non reſtituat illum Eccleſiæ, ſed dimittat liberum, an evadat pœnas, ib. n. 1.
Perſona ab Eccleſia extracta dicitur affecta ad quemcunque tranſiens cum eodem onere, ib.
Quomodo Eccleſia redintegretur ſuo privilegio immunitatis, ibidem.
Quid ſi delictum, commiſſum poſt fugam è carceribus, fuerit exceptum, ib.
De hac re ſententia S. Congregationis Immunitatis, ibidem num. 2.
Eccleſiaſtici non tenentur ad vectigal pro rerum ſuarum extractione, conſ. 16. a n. 1.
Decreta in id Sacr. Congregationis immunitatis, ib. a n. 28.
Ratione delicti Perpetrati in Eccleſia, reus forum Eccleſiaſticum ſortitur, conſ. 17. n. 10
Neque in hoc datur præventio Judici ſæculari, ib.
Una eſt per totum orbem Univerſalis Eccleſia, ib. n. 12.
Qui afficit injuria unam particularem Eccleſiam, omnes offendiſſe videtur, ib.
Quid de conſuetudine, ib.
Eccleſia ruralis qua immunitate gaudeat, quamve Cathedralis, tom. 9. conſ. 19. n. 1. & 2. & quatenus, ib. & quot paſſibus, ib. ac n. 4.
Quid ſi obſtaret conſuetudo, ib. n. 3.
Eccleſiæ area, & manſus qua immunitate gaudeat, ib. n. 4.
De ſcalis Eccleſiæ, ib. n. 5.
De tota fabrica Eccleſiæ, ejuſque omnibus ædificiis connexis, ib.
De tecto Eccleſiæ, & porticu, ac ſimilibus, ib. De campana Eccleſiæ, ib. de Cubili adhærente Eccleſiæ, vel oratorio publico, ib. num. 6. De ſeptis, ac circuitu Eccleſiæ, ibid.
Spatium immunitatis unde incipiat, ib. De domibus laicorum ſpatium.
De domo Eccleſiæ adhærente, ib. num. 7. & 12. De tota Eccleſiæ fabrica, etiam quoad habitationem conjunctam, ibid. num. 7.
De Cubiculo diſiuncto a Cathedrali pro habitatione ſacriſtæ, ib. num. 10.
De conſuetudine gaudendi Eccleſiæ immunitate locali, ibid.
An, & quatenus occidens, vel mutilans in Eccleſia, etiam ex aliquo temporis intervallo ex improviſo gaudeat immunitate, tom. 9. conſ. 12. a n. 1. & ſeqq.
Quid de mandante homicidium, vel mutilationem in Eccleſia, ib. n. 31. & ſeqq.
Quid exigatur, ut delinquens in Eccleſia privetur immunitate, ib. num. 3.
De delinquentibus ſub ſpe gaudendi immunitate Eccleſiæ, ib. n. 4. & ſeqq. ac n. 12. ac ſeqq.
An qui ſclopum explodit extra Eccleſiam in quempiam, quem ibi occidere volebat, gaudeat immunitate, ib. n. 5.
Quid ſi ictus aberraverit, ictumque fugiens evadat confugiatque ad Eccleſiam, & in illa occidatur a perſequente, ib.
In dubio non præſumitur quis deliquiſſe in Eccleſia, ſub ſpe gaudendi immunitate, ib.
Quid in hac re expendere debeat Judex, ib. n. 11. & ſeqq.
An, & quatenus Clerici, vel Monachi expellentes confugas ab Eccleſia, incurrant cenſuras Eccleſiaſticas, ib. n. 6.
An qui occidit, vel mutilat in una Eccleſia, & confugiat ad aliam, gaudeat immunitate, ib. n. 9. & ſeqq.
Reſtitutio extracti cui Eccleſiæ facienda ſit, ib. n. 9.
Contra exercentes in Eccleſia, aliisque locis ſacris actus judiciales quænam excommunicatio inferatur, t. 3. conſ. 23. n. 4. & ſeqq.
Eccleſia non eſt de territorio Principis ſæcularis, tom. 9. conſ. 35. n. 5.
Eccleſia una, t. 9. conſ. 50. n. 6.
Cuinam Eccleſiæ reus reſtituendus, ib. n. 10.
An Judex qui non blanditiis, ac promiſſionibus, ſed verbis injurioſis, vel minis inducit delinquentem ad egregiendum ab Eccleſia, & extra Eccleſiam eum comprehendit, peccet, incurratque in aliquam pœnam, tom. 9. conſ. 51. n. 6. & ſeqq.
Qui dicatur eſſe propè Eccleſiam, tom. 9. conſ. 54. n. 3.
Qui eſt propè Eccleſiam, ei contiguè ſtare dicitur, ib.
Vicinitas Eccleſiæ quid contineat, ib.
Fores Eccleſiæ quid propriè, ib.
Quidve propriè valvæ, ib.
Quod eſt ſub ſtillicidio, eſt Eccleſiæ, ib.
Area, in quam cadit ſtillicidium præſumitur eſſe proprietas ejus, cujus ædes ſunt, quantum ſtillicidium protenditur, ibid.
Intra quot paſſus gaudeat immunitate, ib. n. 4.
Nomine Eccleſiæ quid in ſacris ſcripturis ſignificetur, tom. 9. conſ. 65. n. 6.
Si qui deſerunt Eccleſiam, cùm ob temporalia, quæ poſſident bona, affigitur, ne imperio quidem digni ſunt, tom. 9. conſ. 68. num. 12.
Quandiu dicatur Eccleſia vacare, tom. 9. conſ. 77. n. 3.
Appellatione Eccleſiarum curatarum non comprehenduntur Regulares, ib. n. 5.
Quod Eccleſiæ fuerint, ac ſint Regulares ex quibus probari poterit, ib. n. 13.
Probatur ex earum erectione intra Eccleſias regulares, ib. ex inſtrumentis conceſſionis bonorum in emphyteuſim, ib. ex pretio laudemii, ibid. ex collatione beneficiorum, quæ ſunt erecta in his Eccleſiis, ib. ex inſtitutione præſentatorum, ib. ex mandato tradendi poſſeſſionem, ibid. ex literis Apoſtolicis, ib. ex antiqua inſcriptione, ib. Ex præſtatione annua, ib. Ex libro Cataſtri Abbatiæ, ib. ex documentis publicis, ib.
Civitas, & Eccleſia æquiparantur, parique gaudent privilegio, t. 9. conſ. 86. n. 4.
Ex quibus præcipuè argumentis cognoſcatur, Eccleſiam eſſe matricem, tom. 9. conſ. 109. a num. 1. & ſeqq. & conſ. 167. n. 2.
De Eccleſiæ matricis præminentiis ſuper Eccleſiis filialibus ibidem.
Eccleſiæ majores intelligendæ ſunt Collegiatæ, to. 9. conſ. 129. num. 47.
De cauſis multitudinis Eccleſiarum inter Chriſtianos, tom. 9. conſ. 141. n. 26.
An reſtringi poſſint, ac debeant quoad privilegium immunitatis, ib. a n. 1. vid. *Immunitas*.
Ex quibus probetur, Eccleſiam eſſe Collegiatam, tom. 9. conſ. 150. n. 1.
Eccleſiæ parochiales Urbis olim omnes Baptiſmales, tom. 9. conſ. 172. num. 13.
Cur aliquæ dicantur matrices, ib.
Canes in Eccleſia propter pacem Eccleſiæ tolerantur, tom. 9. conſ.

9. conf. 185. num. 4.
Omnes Ecclesiæ sunt res Sacræ, nunquam esse possunt in bonis, ac dominio laicorum, t. 10. conf. 59. n. 5.
Qui eas ad suæ voluntatis libitum concedere possit, ib.
Concessa Ecclesia Regularibus quid etiam cum ea concedatur, ib. num. 6.
Ingredi Ecclesiam, & peragere functiones cum proprio Capellano, superpelliceo, & stola induto, est actus jurisdictionis, ib. n. 8.
An, & quatenus in Ecclesia Parochiali, unita Monasterio Abbatiæ Regularis requiratur concursus, tom. 10. conf. 70. a n. 1. & seqq.
An sufficiat tantùm nominatio Abbatis Commendatarii, examen verò & approbatio dumtaxat Episcopi, ib. num. 31. & seqq.
Quid si constiterit de unione, vel subjectione Ecclesiæ Parochialis Abbatiæ, sive Regulari Monasterio, ib. num. 8. & seqq.
Ex quibus eruantur ad hunc effectum conjecturæ, ib. n. 12.
Quid si provisio facta fuerit aliquoties per concursum, ibid. n. 14. & seqq.
Quidve si in Monasterio amplius Monachi non resideant, ib. num. 16.
Sacræ Rotæ Romanæ hac in re decisio, ib. a n. 17.
Ac declarationes Sacræ Congregationis Concilii, ib. n. 28. & seqq.
An, & quatenus in Ecclesiis Parochialibus, quæ membra sunt Abbatiarum, requiratur concursus, tom. 10. conf. 89. a num. 1.
Quid si Ecclesia sit membrum Abbatiæ, ib. n. 2.
Sitque Regularis, ib. n. 6.
Pro regularitate Ecclesiæ quænam concurrere debeant, ib. n. 7. & seqq.
Quid si titulo commendæ provideretur Clericus secularis beneficio regulari, ib. n. 9.
Particula in hanc rem decisionis Sacræ Rotæ Romanæ, & integra ejusdem decisio, ib. n. 12. & seqq. Ubi ferè omnia, quæ ad hanc rem pertinent, fusè ac doctè discutiuntur.
Quas Ecclesias Episcopus uti proximior, vigore Sacri Concilii Tridentini visitare possit, conf. 90. a n. 1. Ubi n. 7. ejus decretum adducitur, expenditurque.
Nemo ædificare potest Ecclesiam, nisi prius Civitatis Episcopus veniat, & ibi Crucem figat, tom. 10. conf. 117. num. 1.
Ad fores Ecclesiarum vel suspensa, in quibus depingebatur martyris imago, aut nomen, ib.
Quomodo hæc vel appellabantur, ib. & n. 2.
Earum tituli, ib.
Ecclesiæ cur extructæ, conf. 133. n. 1.
An, & quatenus Episcopus possit obligare Clericos ad horas canonicas publicè recitandas, ib. n. 2.
Quod Ecclesia Romana sit Catholica, conf. 147. n. 62.
De tenentibus plures Cathedrales Ecclesias, ubi an comprehendantur Cardinales, tom. 10. conf. 156. a n. 1. & n. 2.
An liceat retinere unam in titulum, alteram in commendam, ib. n. 3.
Ecclesiæ quibus conferendæ, ib. n. 5. & 6.
Electio personarum quibus Ecclesiæ conferatur, ib. n. 7.
Pœnæ contra provisum, & Providentem, ib.
Quando assumi possint non idonei, ib.
De habentibus plura beneficia curata, aut aliàs incompatibilia beneficia Ecclesiastica, ib. n. 8.
Novæ Ecclesiæ constructio quatenus admittatur, tom. 10. conf. 12. num. 9. & seqq.
Cessante legitima causa probata, non potest interdici, tom. 10. conf. 28. n. 4.
An Ecclesia constructa a persona laica, & donata Regularibus, quæ prius erat Oratorium, sive sacellum rurale sub jurisdictione Episcopi, possit modo visitari ab ipso Episcopo, tom. 10. conf. 29. a n. 1.
Ex quibus cognoscatur Ecclesiam esse regularem, ib. n. 3. & seqq.
Per destructionem Ecclesia amittit consecrationem, ib. n. 1.
Ac omnia sua jura, ib.
Et beneficium ipsum, ib.
Ecclesia regularis est omninò exempta a visitatione Episcopi, ib. num. 2.
Ecclesiam esse subjectam Conventui Regularium, ex quibus comprobetur, ib. n. 4.
An obstent visitationes Episcoporum, ib. n. 6. & seqq.
Quid si in Ecclesia existeret Capella de Jurepatronatus universitatis, sive laicalis, ib. n. 9.
Si Sacrarium Ecclesiæ provideat universitas sæcularis, omnibus rebus necessariis ex redditibus Capellæ, ib. n. 10.
Quid de enunciativis Episcoporum, quod Regularibus concessus fuerit dumtaxat usus Ecclesiæ, ib. n. 11.
Explicatur decretum Sacri Concilii Tridentini, cap. 8. sess. 7. de reformat. de visitatione quarumcumque Ecclesiarum, ib. n. 12.
Omnes Ecclesiæ subjectæ sunt Episcopis earum Diœcesum, ib. n. 13.
Aliæ sunt seculares, aliæ regulares, ib.
Regularium Ecclesiæ cùm nulla fiat mentio, non intelliguntur comprehensæ, ibid.
Comprehenduntur exemptæ seculares, ib.
Ecclesiæ seculares etiamsi ad Regulares pertineant, ab iisque dependeant, dum per seculares illis deserviatur, comprehenduntur decreto Sacri Concilii, non autem Monasteria, & Ecclesiæ Regularium, ib. Ubi plura.
Ordinaria ne Episcopis, an verò delegata authoritate visitare liceat, adeout nisi expressè declaraverint, se tanquam Sedis Apostolicæ delegatos visitare, possit eis obsisti, ibid. n. 15. & seqq.
Episcoporum Vicarii, an, & quatenus Ecclesias Regularium visitare possint, ib. n. 10.
In quam pœnam incidat Episcopus non exercens hanc jurisdictionem, ib.
Et in quibus casibus eam exercere possint, ib.
Quid de Ecclesiis, quæ in aliquo territorio, sive districtu subjecto alicui Monasterio, ib. n. 17.
An ab Episcopo illæ Ecclesiæ exemptæ possint visitari, quæ a suis Ordinariis inferioribus jure proprio visitantur, ibid. num. 18.
Licet Episcopo visitare Capellam Jurispatronatus laicorum ad instar jurispatronatus Regum ex privilegio sibi concesso, ib. Et quomodo, ib. n. 19.
Pro reparatione Ecclesiæ, vel aliis, quæ in visitatione sibi videbuntur necessaria, potest Episcopus fructus sequestrare, ib. n. 20.
Etiamsi objiceretur, quod Ecclesiæ exemptæ in sua diœcesi reperiantur jurejurando solemniter cessisse, ib.
An decretum Concilii sess. 24. cap. 20. in fine intelligatur sustulisse res judicatas, quæ innituntur privilegiis ante idem Concilium obtentio, ib. n. 22.
ECCLESIASTICA POTESTAS, vid. *Judex Ecclesiasticus*.
Ecclesiastica potestas an transeat ad Principes, & Magistratus seculares quando Ecclesiastici illa abutantur, tom. 10. conf. 49. n. 1.
Potest reum ad Ecclesiam confugientem extraordinaria pœna punire, tom. 1. conf. 96. n. 2.
Quid quoad pœnam corporalem, ib. n. 3.
ECCLESIASTICI, vid. *Clerici*, *Negotiatio*, *Clericus*, *Immunitas*, *Jurisdictio*, *Funus*, *Res*, *Lex*, *Vectigal*, *Dona*, *Laicus*, *Onera*.
Ecclesiasticorum bona nequeunt a Judice laico judicari, to. 1. conf. 49. n. 19.
Quomodo se gerere debeant circa edicta, & leges Magistratus secularis, ib. n. 23.
Quatenus honorem debitum teneantur Principibus exhibere, ibid.
Delinquentes contra leges seculares a quo puniendi, ib.
An, & quo pacto debeant contribuere Reipublicæ pro conservatione bonorum, etiam Ecclesiarum, tom. 1. conf. 50. per totam.
Quando teneantur in subsidium, ib. n. 3.
Quando pro rata commodi, ib. n. 5.
Quid ab iis hac in re observandum, ib. n. 6.
Cautiones super hac re, ib. n. 11.
Possidentes bona, & loca jurisdictionalia sub prætextu, quod ea sint feudalia, an debeant solvere Cameræ laicali relevium, tom. 1. conf. 83. n. 2.
Tempore pestis, ac belli ad quid teneantur, & ad quid cogi possint, tom. 1. conf. 101. per totam.
Quando teneantur resistere vi armata, t. 1. conf. 111. n. 31.
Eorum officium erga suos subditos, ib. & seqq.
Possunt justa bella gerere, ib.
An participare debeant de bonis Communitatis, de quibus participant alii cives, tom. 1. conf. 126. per totam.
Sunt verè, ac propriè cives, ib. n. 1.
Sunt de Universitate, ib. & n. 2.
Ob privilegia, & favores non desinunt esse cives, ib. num. 2. & 3.
Eorum onera, ib. n. 5.
Consuetudo hac in re improbatur, ib. n. 6. & seqq.
An, & quatenus teneantur edicto, vel statuto Principis secularis, tom. 1. tota conf. 166.
Non possunt cogi, ut vendant vinum proprium in locis destinatis, tom. 1. conf. 453. n. 1.
Non possunt prohiberi, ne molant frumentum in suis molendinis, tom. 1. conf. 490. n. 1.
Non afficiuntur reductione censuum, aliorumque redituum, a secularibus facta, tom. 1. conf. 498. n.
Eorum bonis an possint imponi collectæ a potestate laica, tom. 2. tota conf. 30.
Vera sententia, ib. n. 7.
Eorum rerum familiarium secreta Principi laico non detegenda, ib. n. 10.
Sunt instar forensium respectu subditorum Principis, ibidem num. 13.
Neque ab iis, in quorum sunt protectione, neque etiam ab illis, in quorum territorio degunt, & bona habent, collectis gravari possunt, ib. n. 15.
Sunt immunes a muneribus patrimonialibus, ib.
Qui, quomodo, & in quibus bonis sint immunes, ib. & n. seqq.
An habentes civile, ac mistum imperium vocandi sint domini, ac veri patroni, tom. 2. tota conf. 35.

Eorum domus, etſi laicis locatæ, ſunt immunes ab hoſpitatione militum, tom. 2. tota conſ. 32. n. 50.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Quid ſi dominus tranſeat per fundum feudalem ipſis conceſſum, ib. n. 11.
An, & quo pacto poſſint vendere, etiam minutim, panem, vinum, aliaque abſque ſolutione vectigalium, tom. 2. tota conſ. 34.
Non eſt iis prohibitum aperire, ac retinere tabernam, furnum, &c. ib. n. 3.
Nec molere frumentum, ut, in panem redactum, vilius vendant, ib. n. 4.
Permittitur ipſis ex conſuetudine macellum, furnum, & tabernas exercere per alios, ib. n. 5. & 6.
Eſt iis licitum publicas tenere tabernas propter neceſſariam, & honeſtam negotiationem, ib.
An id liceat pro rebus emptis revendendis, ib.
Anve ipſis liceat negotiari per alios negotia merè lucrativa, ib.
Quæ negotiatio, & quo pacto eſt ipſis prohibita, ibid. & n. ſeqq.
Fas eſt ipſis habere domos publicas, quas aliis locent ad negotia in illis exercenda, ib. n. 6. ac ſeqq.
Atque ſuum frumentum vendere piſtori, cui furnum locarunt, ib. n. 8.
Quatenus ipſis liceat tenere tabernas, ib.
Poſſunt ex ſuo frumento conficere panem, illumque vendere, ib. n. 9.
Salem ex propriis ſalinis fodere, ac vendere, ib.
Ferrum effodere, vinum, oleum, aliaque, eaque vendere, ibid.
Agros colere, ut fructus vendant, ib.
Greges alere, ut pecuniam ſibi parent, ib.
Declarationes in id Sacrarum Congregationum, ib. & n. ſeqq.
Ex urbanitate exercere œconomiam agrorum alterius Cleri. ci abſentis, ib. n. 9.
Conducere bona patrimonialia, & Eccleſiaſtica, ſive Sacerdotiorum, ib. n. 10.
Emere frondes mororum pro conficiendo ſerico, ib. n. 11.
Subminiſtrare triticum ſerendum, ut participent de meſſe, ibid.
Negotiari pupillorum nomine, ib.
Conducere res Eccleſiaſticas, ib. ubi alia.
Quomodo dicantur adhorrere divitias, ib. n. 13.
Poſſunt ex artificio lucrari, etiam abſq; neceſſitate, ib.
Non comprehenduntur in prohibitione laicorum, ne quid vendatur, niſi in taberna Magiſtratus, ib. n. 14.
An ligentur edictis poteſtatis ſæcularis, quæ pro ſanitate tuenda tempore peſtis emittuntur, tom. 2. conſ. 40. per totam.
Ubi quamplura Sacrarum Congregationum decreta.
Quomodo ſint pars corpotis politici, ib. n. 2.
Quo pacto poſſint a Principe ab illius Principatu expelli, ib. n. 3. & 8.
Non tenentur ad decimas, ab Univerſitatibus impoſitas ex tranſactione cum Baronibns intuitu exemptionum perſonalium, tom. 2. tota conſ. 48.
Quatenus ad decimas teneantur, ib. n. 5.
Ubi etiam S. Congregationis declaratio,
Eorum immunitas quoad mancipia, & alia bona, quamdiu duret, tom. 2. conſ. 50. n. 5.
Eorum coloni quatenus immunes pro portione colonica, ib. per totam.
Volentes habere famulos, & boves, agroſque colere, ſunt immunes, ib. n. 8.
Ubi obſervatio hujuſmodi immunitatis.
Quatenus teneatur ad collectas, ib. n. 13. & 14.
Damnum ſecundarium, quod ipſis obvenit, an attendendum, ib. num. 15.
An, & quatenus teneantur ad munia civilia, tom. 2. conſ. 54. a num. 1.
Quid de muneribus, ſive officiis, a Principe honoris cauſa ipſis Eccleſiaſticis demandatis, ib. n. 4.
Quæ onerum impoſitio ipſis prohibeatur, ib.
Eorum conditio nequit effici deterior, ib. n. 15.
Eorum læſio, ib. & n. 17.
Non poſſunt cogi ad vendendum res ſuas, ib. n. 17.
Nihil eis prohiberi poteſt, quod jure divino, vel humano prohibitum non reperitur, ib.
In quo caſu conſentiri poſſint ad vendendum res ſuas Magiſtratui, ib.
Non præſumuntur in eis fraudes, ib. n. 18.
Quo pacto eorum fraudibus remedium ſit adhibendum, ib. num. 49.
Fas eſt eis emere ſibi neceſſaria, & vendere ſuperflua, ib. num. 19.
Variè id explicatur, ib.
At quid ſi aliqua ſibi non ſuperflua, ſtatuant vendere ob lucrum, ib. n. 20.
Qua menſura & quo pondere, ac pretio res ſuas vendere debeant, ib. n. 22.
Quo jure teneantur, ſe conformare pretio, ac taxæ communi, ib. n. 24.
An, & quatenus eximantur a legibus civilibus, ib.
Quomodo peccent vendendo res ſuas ultra pretium a Republica taxatum, ib.
Quando facerent contra charitatem, ac rationem naturalem vendendo res ſuas, ib. n. 25.
Quo pretio vendere poſſint, ib. n. 26.
Vendentes laicis num teneantur ad vectigalia, ib. n. 29.
Eorum immunitas an perſonalis, ib.
Quatenus nequeant carius vendere, ib. n. 31.
An comprehendantur nomine immunium, ib. n. 32.
Anve teneantur oſtendere publicano res, quas deferunt, ib. & num. 49.
Ex qua vi teneantur ſervare leges civiles, ib. n. 33. & 50.
Poſſunt liberè contrahere cum laicis abſque onere vectigalium, ib. n. 37.
Eorum bona gaudent privilegio æquè ac Eccleſiæ, ib. n. 41.
An teneantur recipere apocham, ſive ſchedulam a laicis pro rebus ſuis aſportandis, pro molendo ſuo frumento, &c. ib. n. 49.
Declarationes Sacrarum Congregationum, quod poſſint vendere res ſuas, etiam minutim, abſque vectigali, ibid. a num. 58.
Quas res vendere poſſint in ſuis tabernis vinariis, ib. n. 64.
Quomodo vendere poſſint, etiam minutim, oleum, alioſque fructus ex ſuis bonis collectos, ib. n. 73.
An, & quatenus ſint immunes ab oneribus impoſitis ſuper bona in perpetuum obligata æſtimo communi, & quæ ad eorum manus tranſierunt, tom. 2. conſ. 54. a n. 5.
Ubi fusè hæc materia hinc inde agitatur.
Ad id cautiones Bartoli, ib. n. 6.
Confutantur, ib. n. 16.
Tenentur ſolvere collectas, & taxas certas, perpetuas, ac uniformes, quæ lege, aut ſtatuto laicali impoſitæ fuerunt ſuper bonis, priuſquam ad ipſos devenerint juxta plurium opinionem, ib.
An poſſit imponi a laicis tributum ſuper carnibus, vino, &c. indiſtinctè ſine exceptione Eccleſiaſticorum, ib. n. 7.
Quid de ſtatuto, ſive lege Principis circa bona in æſtimo deſcripta, ib. n. 8.
Et quid ſi in actu regiſtrationis ipſi bonorum domini ea ſubmiſerint obligationi expreſſæ, ac perpetuæ hypothecæ, ib. num. 20.
Ratione feudorum, & ſecundum illorum conditionem tenentur præſtare auxilia Principi in ordine ad bellum, ib. num. 24.
Quid dicendum in puris terminis regiſtrationis perpetuæ, vel conſuetudinis immemorabilis, nec conſtet an intervenerit pactum cum obligatione libera, & expreſſa, ibid. num. 31.
Ubi res judicatæ.
Si poſt acquiſitionem rerum non præſcripſerint libertatem non ſolvendi per tempus ſufficiens, tenentur ad ſolutionem onerum, ib. n. 31.
Declarationes in hac re S. Congregationis, ib.
Ad quæ onera demum eorum bona teneantur, ib. n. 42. & ſeqq.
Declarationes ad hoc S. Congregationis, ib. n. 43.
An, & quatenus teneantur ad onera prius impoſita, ſuper bonis denuò per eos acquiſitis, ib.
Ubi S. Congregationis declarationes.
Non tenentur docere de obſervantia contraria immunitati, ib. num. 44.
Cur pro bonis ad ipſos devenientibus non teneantur ad onera extraordinaria, & incerta, ib. n. 45.
Quid ſi bonorum deſcriptio in cataſtro facta fuerit de conſenſu Eccleſiaſticorum, ib. n. 46.
Non poſſunt ſibi, neque immunitati præjudicare, ibid. & num. 47.
Quid ſi etiam inter ipſos, ac Univerſitates intercederet laudum, ib.
Sique etiam extaret ſententia per Judices laicos lata in Eccleſiaſticos, ib.
Eorum privilegio non poteſt præjudicium inferri ex contraventione particularium perſonarum, ib. n. 47.
Quando ex conceſſione Summi Pontificis contrahere teneantur, ib. n. 49.
Sunt immunes a collectis, ib. n. 63.
Viventes ſimul cum conjunctis ſunt immunes a collectis proportione bonorum, ad eos ſpectante, ib. n. 60.
Vendens bona Eccleſiaſticis non debet gravari collecta, ib.
Si conjuncti Eccleſiaſticorum vivant cum ipſis, & eorum ſumptibus, ſunt etiam immunes a collectis proportione bonorum, ib. n. 77.
Non poſſunt gravari a prætenſis vectigalibus Communitatis, ib. n. 85.
Non tenentur ad onera favore Principis, ib. n. 86.
Neque ad ſolutionem oneris nuncupati il Taſſo, ib. n. 87.
Nequeunt ſponte ſolvere vectigal a laicis impoſitum, ibid. num. 88.
Non eſt permittendum, qnod pro Univerſitatum oneribus quidquam contribuant, ne eleemoſynæ quidem nomine, ib. num. 89.
Debent facere indicationem cataſtri, ſive vectigalium coram Judice laico, tom. 2. conſ. 55. n. 2.
uid ſi dicta indicatio præ ſe ferat judicij formam, ib.

Ju-

Jurantes in manibus Judicis laici, quomodo puniendi, tom. 2. conſ. 58. num. 4.
Ubi S. Congregationis declaratio.
Defraudantes vectigalia tenentur ad reſtitutionem, tom. 3. conſ. 2. num. 25.
Caſus, in quibus debetur Eccleſiaſticis immunitas, ib. a n. 36.
A quibus oneribus perſonalibus ſint immunes, ib.
Sunt immunes ab iis oneribus, quæ non habent certam, ac determinatam præſtationem, ib. n. 37.
Id reſtringitur ac limitatur, ib. n. 38.
Sunt immunes ab omnibus vectigalibus pro ſe, ſuiſque famulis, ac domeſticis, ib. n. 39.
Id etiam limitatur, ib.
Sunt quoque immunes pro bonis antiquis, pertinentibus ad ſuas Eccleſias, ib. n. 40.
Debetur eis immunitas pro portione bonorum patrimonialium, ib. n. 41.
Et quatenus, ib.
An teneantur ad onera, & ſervitia feudalia, ib. n. 43.
Et quo pacto, ib.
Ad quæ alia onera teneantur, ib. ſed ſtrictim.
De eorum civili poteſtate non pauca diſſeruntur, tom. 3. conſ. 6. a n. 15.
Quo pacto obedire debeant juſtis Principum mandatis, ib. num. 5.
Inobedientes an poſſint a Principe puniri, ib.
Quatenus ſubjiciantur juriſdictioni Principis laici, ib. n. 11. & ſeqq.
Ut Principes Imperii, onera Imperii portant, ib. n. 14.
Homagium præſtant, ib.
An, & quatenus habere poſſint poteſtatem temporalem, ib. num. 15.
Dignitatem Baronalem quo pacto teneant, ib. n. 29.
Suſtinere poſſunt ſimul perſonam ſecularis Magiſtratus, ib.
An, & quatenus teneantur contribuere pro Regni, aut Principatus neceſſitatibus, tom. 3. conſ. 25. per totam, & conſ. 26. pariter per totam.
Quid cenſeatur utile utrique ſtatui, Eccleſiaſtico ſcilicet, & ſæculari, ib. n. 2.
An requiratur utilitas communis æquè principaliter, ib.
Vel extrema neceſſitas laicorum, ib. n. 4. & 31.
Et excuſſio bonorum ſæcularium, ib. & n. 5.
Et quomodo, ib. n. 33.
Ubi exempla.
Exigaturque conſenſus Cleri, ib. n. 6.
Vel ſufficiat recurſus ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 6. & 7.
Quid ſi agatur de contributione ab omnibus Provinciis, ſuo Regi, vel Principi propter neceſſitatem eroganda, ibid. num. 8.
Neque exigatur major quantitas in pretio, ſed ſolùm menſura fiat minor, ib.
An, & quibus caſibus jure divino, & humano Eccleſiaſtici, eorumque bona, tributis, collectis, ac vectigalibus, oneribuſque perſonalibus, ac realibus onerari poſſint a Principe laico, ib. n. 11. & ſeqq.
Ubi exempla, & res judicatæ.
Eorum res augentur, ib. n. 20.
An dici poſſint gravatis a ſtatutis ſæcularium, ne poſſint acquirere bona ſtabilia, legata, donationes, &c. ib. n. 21.
Quid in acquirendis, ib. n. 68.
Quam formam obſervare teneantur, ut licitè, ac validè contribuant neceſſitatibus Reipublicæ, ib. a n. 23.
Ubi exemplis res illuſtratur.
Eorum immunitas, ib. a n. 24.
Officium, ib. & n. ſeqq.
Onera, ibid.
Honor ipſis exhibendus, ib. n. 25.
Ipſis non invidendum, ib. n. 26.
Fruuntur privilegiis loci, ubi degunt, ib.
Eorum contributio quo pacto dirigenda, ib. n. 33.
In quo caſu non requiratur eorum conſenſus in contributione imponenda, ib. n. 37.
An, & quatenus teneantur Rempublicam defendere, ib. n. 44.
Eorum Reſpublica, ib. n. 69.
Eorundem numerus, ac opes Reipublicæ utiles, ib. a n. 70.
An, & quatenus teneantur ad donativum Regium, ſive Principis, tom. 3. conſ. 23. per totam.
Sunt immunes a quocumque gravamine quoquo nomine nuncupato, ib. n. 1.
An, & quo pacto cogi poſſint ad ſubeundum onus collectarum, tom. 3. conſ. 26. a n. 1.
Ubi præſcribitur pro variis contributionibus.
Quid de eorum animalibus, quæ dantur in ſocietatem, ac de damnis datis per ipſa, ib. a n. 14.
Ubi S. Congregationis decreta a n. 15. Vid. Animalia.
Cur ſint immunes a vectigalibus, quæ habent rationem pretii debiti, ac mercedis, tom. 3. conſ. 25. a n. 1.
Quid de contributione pro mercede medici Univerſitatis, ib. num. 5.
Ubi S. Congregationis declarationes.
Quid de guidagio, ac pedagio, ib.
An Eccleſiaſtici licitè cogi poſſint ab Epiſcopis, ante obtentum beneplacitum Apoſtolicum, ad contributionem canſa peſtis, vel belli, tom. 4. tota conſ. 121.
Quando ſint immunes a ſolutione onerum, & vectigalium, ib. n. 1. & 2. ac 16.
Et quando ad ea teneantur, ib. n. 3.
Quid ſi promiſerint contribuere, ib. n. 4.
Et quid ſi ceſſaverit cauſa peſtis, vel belli, ib. n. 5.
Bona ab eis acquiſita quatenus ſint immunia, tom. 4. conſ. 121. num. 11.
Tenentur ad onera impoſita ex cauſa peſtis, aut belli, ib. num. 12.
Et quare, ib. & n. 16.
Et ad refectionem pontium, ib. n. 13. ac ſeqq.
Non tenentur ad vectigalia ſine licentia Apoſtolica, ib. n. 19.
Eccleſiaſtici, attenta quaſi poſſeſſione immemorabili, ſunt immunes a vectigali, vulgò della marina, ib. n. 32.
Laica poteſtas nullam habet in Eccleſiaſticos juriſdictionem, tom. 6. conſ. 31. n. 7.
Eccleſiaſtici quoad perſonas habent pleniſſimum fori privilegium, ib. n. 8.
Et quo jure, ib. & n. ſeqq.
Eccleſiaſtici ſunt immunes etiam ab angariis, & perangariis, ib. n. 36.
Quid de Eccleſiaſticorum colonis, ib. n. 37.
An, & quatenus ligentur legibus, ac ſtatutis laicorum, to. 6. conſ. 86. a n. 1.
Ratione exemptionis non poſſunt invertere ordinem politicum, ib. num. 2.
Quid de legibus civilibus, quæ diſponunt de actionibus merè perſonalibus, ib.
Quomodo ſubjiciantur legibus civilibus, ib. n. 3.
Eaſque ſervare teneantur, ib.
Et quomodo in eos laici habeant poteſtatem, ibid. num. 4. & ſeqq.
Quomodo a Principe defendi debeant, ib. n. 5.
Nullo pacto ſubjiciuntur poteſtati coactivæ legum civilium in ordine ad laicos, ib. n. 6.
A quo cogendi, ib. n. 7. & 8.
An, & quatenus poſſint licitè conficere vini ſtillatitii aquam ex vino, quod è ſuis vineis percipiunt, illamque ad plenum, ſive minutim vendere, t. 8. conſ. 7. n. 1. & 4 ac ſeqq.
Ut vendant ſuum frumentum quid agere poſſint, ibid. n. 2.
Quid de Eccleſiaſticis etiam Regularibus apothecas mercium exercentibus, ib.
Quæ forma negotiandi eis licita, ib. n. 3. & ſeqq.
Quæve exercere poſſint, ib. n. 6.
Quomodo vendere poſſint res ſuas minutim, ib. n. 7.
An in delictis atrocibus privilegiatis, quæ merentur pœnam inflictivam, & capitalem, poſſint Judices ſeculares informare contra Eccleſiaſticos privativè, an omnes Judices inferiores, tom. 8. conſ. 40. n. 1. & ſeq.
An, ſi Clericus præventus pro delictis privilegiatis apud Judices laicos quærat remitti ad ſuum Judicem Eccleſiaſticum, ejus remiſſio debeat admitti, niſi cum conditione, quod ejus proceſſus fiat a Judice laico pro caſu privilegiato unà cum Judice Eccleſiaſtico, ſtante delicto communi, quod actus proceſſus remanebunt in ſuo ſtatu, ut conſiderentur, ib. n. 6. & ſeqq.
An in delictis læſæ Majeſtatis Judex laicus minimè teneatur remittere Clericum accuſatum apud ſuum Judicem Eccleſiaſticum, ut unà cum ipſo procedatur, ſed Judex laicus poterit per ſe ſolum procedere ad inſtructionem, & judicium, ib. n. 7. & ſeqq.
Eccleſiaſticus, qui reperitur delinquens in habitu purè ac merè ſæculari, an poſſit comprehendi, ac puniri a Judice laico pariter in caſu delicti communis, & non privilegiati, ib. n. 12.
Quando Judex Eccleſiaſticus, & Judex laicus ſimul procedunt in delictis atrocibus privilegiatis contra Eccleſiaſticum accuſatum, poſtquam proceſſus eſt plenè inſtructus, an quiſque ex dictis Judicibus ſuam proferre poſſit ſententiam, Eccleſiaſticus quidem juxta pœnas canonicas, ſæcularis juxta pœnas præſcriptas a rigore juris, ib. n. 15.
Antequam procedatur ad exequutionem ſententiæ mortis contra Clericum, an ejus Epiſcopus diœceſanus requiri debeat cum hortatoria ad illum degradandum cum reſervatione delictorum læſæ Majeſtatis, & aſſaſſinii, in quibus Eccleſiaſtici poterint condemnari abſque præcedenti degradatione, ib. n. 16.
Poſtquam Epiſcopus requiſitus fuerit, an ſi recuſaverit degradare Clericum condemnatum a Judice laico, ipſe Clericus haberi poſſit ut degradatus, & ſubjectus exequutioni judicii ib. n. 17.
In caſu abſolutionis a Judice Eccleſiaſtico, an Judices laici procedere queant in ſuis perquiſitionibus, & judiciis ſuper caſu privilegiato, ne a Judice Eccleſiaſtico compellantur, ib. n. 18.
Quando Judex Eccleſiaſticus, & Judex laicus ſimul procedunt, an ſi in continuatione proceſſus caſus delicti privilegiati non habeatur pro ſtabilito, ac probato, Judex laicus relinquere debeat Judici Eccleſiaſtico judicium proceſſus, ib. n. 19.
An quando perſonæ Eccleſiaſticæ reperiuntur implicatæ, & complices ejuſdem delicti cum perſonis laicis, ſi delictum cadat ſimpliciter in caſu delicti communis, Eccleſiaſticus judicari debeat a ſuo Judice Eccleſiaſtico, laicus a Judice laico, ad quem pertinere debet cognitio, ib. n. 20.
In caſu, quo Judici laico Princeps, vel Senatus remittit proceſſum complicum laicorum, an poterit ipſe exhortari Judicem Eccleſiaſticum, ut conficiat proceſſum contra Clericum delinquentem, ib. n. 21.

An Princeps ſupremus duntaxat poſſit concedere literas gratiæ Eccleſiaſticis, qui commiſerunt caſus, & delicta privilegiata, ib. n. 22. & ſeqq.
An in omnibus ſupradictis caſibus exiſtimari debeant pro Clericis omnes illi, qui conſtituti ſunt in Sacris Ordinibus, ſaltem Subdiaconatus, & Clerici actu ſervientes officiis, beneficiis, ac miniſteriis Eccleſiaſticis, & deferentes etiam habitum clericalem, ib. n. 23. ac ſeqq.
De Eccleſiaſticis exercentibus officium ſæculare, etiam quoad ea, quæ concernunt officium, tom. 8. conſ. 83. n. 1.
Eccleſiaſticus, & laicus ſunt directè contrarii, tom. 9. conſ. 2. a n. 13.
Mutuò ſe emittunt, & quomodo, ib.
De exemptione Eccleſiaſticorum, tom. 9. conſ. 16. n. 3.
Eccleſiaſtici ſunt immunes a quibuſvis exactionibus, ibidem num. 15.
Non tenentur aſſignare frumentum, & alia hujuſmodi miniſtris Principis, aliiſque ſæcularibus, nec miniſtris quidem Cameræ Apoſtolicæ, ib.
Poſſunt res ſuas liberè extrahere, ib.
Non comprehenduntur edictis generalibus, nec Theſaurarii quidem Cameræ Apoſtolicæ, ib.
Nullo pacto ſubjiciuntur legi coactivæ laicorum, ib. n. 17.
Quibus legibus civilibus, & quomodo teneantur, ib.
An Eccleſiaſtici abſque læſione Immunitatis, ad molendum ſuum frumentum debeant petere, ac recipere Schedulam a deputato ſæculari, tom. 9. conſ. 20. n. 14.
An illam petendo puniri poſſint, ib. n. 18.
De taxa Immnitatis farinæ quoad Eccleſiaſticos, ibidem num. 16.
De taxa Immunitatis vini, ib. n. 17.
De eorum immunitate quoad vinum, frumentum, aliaque hujuſmodi, quoad horum emptores, ib. n. 18.
Pro quibus bonis gaudere debeant immunitate, ib. n. 23.
Modus concordandi Eccleſiaſticos, & Univerſitates ſæculares quoad immunitatem a vectigalibus, ib. n. 23.
An, & quatenus Eccleſiaſtici tàm ſæculares, quàm regulares teneantur contribuere ad ſumptus belli pro communi neceſſitate, ac utilitate geſti, & pro qua portione, tom. 9. conſ. 41. a n. 1. & num. 59.
Et an quando Clerus in ſubſidium civitatis conſenſu Apoſtolico, cæteriſque ſolemnitatibus tranſegerit cum ipſa Civitate quod ſibi retineat partem ſuæ immunitatis a vectigalibus, poſſint ſucceſſores hujuſmodi tranſactionem impugnare, ib. a n. 63.
Et an Clerici exteri, degentes in dicta civitate, teneantur ſervare ejuſmodi tranſactionem, ib. n. 72.
Quid ſi Eccleſiaſtici nollent conſentire ad contributionem, ib. n. 13.
Eccleſiaſticorum conſenſus an per lapſum quinquaginta annorum præſumatur, ib. n. 14.
Quænam requirantur, ut Eccleſiaſtici contribuere poſſint, debeantque, ib. num. 12. 15. 16. 17. ac ſeqq. & n. 25. ac 26. & num. 45.
Quando cenſeatur laicorum facultates non ſufficere, ut Eccleſiaſtici contribuere poſſint, ib. n. 18. & ſeqq.
Facultates laicorum non eſſe ſufficientes tempore impoſitionis contributionis, a quibus probandum, ib. n. 20.
Quid ſi Eccleſiaſtici ſpatio triginta, vel quadraginta annorum non contribuerint, ib. n. 21.
Ex quo declaretur prætenſum beneplacitum Apoſtolicum in contributione non eſſe comprehenſos Eccleſiaſticos, ib.
Immunitas Clericorum extenditur ad contributiones, etiam camerales, ib. n. 21.
Voluntas Summi Pontificis obligandi Eccleſiaſticos ad contributionem, qualis eſſe debeat, ib. n. 22.
Quid ſi Eccleſiaſtici acquiſierint plura bona ſtabilia, quorum ratione laici ad onerum ſolutionem tenebantur, ib. num. 24.
Quatenus, & quibus in caſibus teneantur contribuere, ib. n. 27. ac ſeqq. & n. 36.
Eccleſia, & Eccleſiaſtici tenentur contribuere pro bonis, quæ poſſident, oneribus bellicis, ſive a bello dependentibus, ib. n. 31.
Quid ſi contributio facienda ſit pro neceſſitate, vel utilitate publica, ideſt per ſe, ac principaliter pertinente ad ipſam Civitatem, ib. a n. 33. & ſeqq. ac num. 44.
An teneantur conferre ad conſtructionem murorum Civitatis, ib. n. 40.
An poſſint ſuæ immunitati renunciare, ibid. n. 46. ac ſeqq. cum declarationibus S. Congregationis. Quomodo autem poſſint renunciare, ib. n. 64. & ſeqq.
Eccleſiaſtici abſque licentia Summi Pontificis non tenentur ad contribuendum, ut Oppidum, ſive Civitas, quam Rex vendere intendit, ſe redimat, ib. n. 51.
Neque ſi contributio facienda ſit pro manutentione, ſive defenſione turrium, aut militum ad profugandum hoſtes, vel ut tutius confinia Regni ipſi tueantur, ib. n. 52.
Neque ſi contributio facienda ſit pro primo Regis ingreſſu, ib. n. 53.
Poſito privilegio Summi Pontificis, quid poſſit Rex Galiarum accipere ab Eccleſiaſticis, ib. n. 54.
De uſu ejuſmodi privilegii, ib.
Eccleſiaſtici non ſunt cogendi ad contributionem, cum non teneantur, niſi volentes, ib. n. 65.
Quid de Eccleſiaſticis regularibus duodecim Congregationum, ib. n. 55.
Quidve ſi in contributione facienda Pontifex conſuli non poſſit, ib. n. 56. & n. ſeqq.
Breve Apoſtolicum ſuper contributione expeditum quomodo exequutioni demandandum, ib. n. 58.
Pro qua rata Eccleſiaſticis conferre debeant, ibid. num. 59. ac ſeqq.
Quatenus renunciatio immunitatum facta ab Eccleſiaſticis, afficiat eorum ſucceſſores, ib. num. 63. & ſeqq.
An licitè, & quomodo Eccleſiaſtici, præter regalia, quæ iis occaſione Epiſcopatus, tanquam Principibus competunt, peculiares titulos ſæculares Principatuum Comitatuum, & Baroniarum uſurpent, tom. 9. conſultat. 42. num. 1.
Occaſio hujus conceſſionis, ib. n. 1.
Objectiones, ibid. num. 2.
Eiſque reſpondetur, ib. n. 7. & ſeqq.
An, & quatenus Epiſcopi, & quicunque alii Eccleſiaſtici licitè poſſint a Regno expelli, conſult. 44. a num. 1. & num. 15.
Superiori Eccleſiaſtico Rempublicam perturbanti, quatenus poſſit reſiſti, ib. n. 9.
Quatenus liceat impediri ingreſſus Epiſcopis, & Eccleſiaſticis, qui morbo contagioſo affecti, vel ſuſpecti ſunt, ibid. n. 56. & ſeqq.
Quatenus ſint immunes a ſolutione onerum, tom. 9. conſ. 40. num. 1.
Quo jure, ib.
Quid ſi extaret obſervatio ſolutionis, ib.
Si immemorabilis, ib. n. 2.
Titulus, ib.
Conſenſus Capituli, & Epiſcopi, ib.
Quinam ex Eccleſiaſticis ad tranſactionem aliquam teneantur, ib.
Quid ſi adeſſet obſervatio contra Eccleſiaſticos, ib.
Vel concordia, ib. n. 2.
Vel immemorabilis, ib.
Vel confirmatio Apoſtolica, ib. n. 3.
An Eccleſiaſtici ſequeſtrare poſſint per Curiam Eccleſiaſticam pretium bonorum, quæ jam fuerant ſubhaſtata per ſententiam Curiæ ſæcularis, tom. 9. conſ. 107. a n. 1.
Eccleſiaſtici pro bonis, quæ pertinent ad Eccleſias, & Monaſteria, eorumque fructibus gaudent privilegio fori, ib. num. 2.
Præcipuè ſi habeant obligata omnia bona per inſtrumentum cum hypoteca, ib.
Eoque magis ſi habeant juſtam cauſam allegandi ſuſpectum Judicem laicum, ib. n. 5.

ECSTASIS.

De Ecſtaſi, & raptu myſtico, tom. 8. conſ. 151. a num. 1. & ſeqq.
Quot ſint, ib.
De eorum cauſa, ib.
Quomodo diſtinguantur, ib.
Eorum diviſio, ſubjectum, duratio, effectus, ib.
Quomodo dignoſcantur eſſe naturales, dœmoniaci, divini, ibidem.
De eorum probatione, & examine, ib.
Ubi id genus alia pro Servorum Dei ſolemni vindicatione, ſive Canonizatione.
Ecſtaſis ex quibus comprobetur, tom. 9. conſult. 103. n. 27.
Vera ecſtaſis a quo ſit, ib.

EDICTUM, vid. *Parochia*, *Inquiſitor*, *Leges*.

Edicta poteſtatis laicæ an ligent Eccleſiaſticos, tom. 1. tota conſ. 49.
Eorumque bona, atque colonos, tom. 1. conſ. 166. præſertim a n. 11.
Quid ſi condita ſint ex honeſta cauſa, & Eccleſiæ privilegia non lædant, ib. n. 3.
Quid ſi emanaverint ob bonum publicum, ib. n. 4. & ſeqq.
Pro generali viſitatione an poſſint fieri ab Epiſcopo ſolo, tom. 1. conſ. 58. n. 1.
Facultas illa condendi pro bono regimine ſtatus politici ad quem pertineat, tom. 1. conſ. 160. n. 8. & ſeqq.
Edictum laicale in Eccleſiaſticos abolendum, t. 2. conſ. 34. n. 17.
Non ligat Eccleſiaſticos, ib. n. 23.
Revocandum a Magiſtratu, ib. n. 31. & ſeqq.
Quatenus ſit contra libertatem Eccleſiaſticam, ib. n. 34. ac ſeqq. & num. 43. & 47.
Quando revocandum, vel declarandum, ibidem n. 48. & a num. 78.
Quid ſi dubitetur, an ſit contra libertatem Eccleſiaſticam, ibidem.
Quid de edictis a ſæculari poteſtate emiſſis tempore peſtis, an ſcilicet ligent Eccleſiaſticos, tom. 2. tota conſ. 40. Ubi ad id plura.
In edicto ſuper prohibitione paſcendi non comprehenduntur Eccleſiaſtici, ib. n. 11.
Neque in edicto quoad paſcua, ib. n. 10.
Neque in edicto publico Gubernatoris, ib. n. 12.
Neque comprehenduntur vineæ emphyteuticæ Eccleſiarum, ibid. n. 13.

Possunt cogi officiales Civitatis ad declarandum edictum quod in eo non comprehendantur Clerici, ib. n. 14.
Edictum super venditione vini non comprehendit Ecclesiasticos, ib. n. 15. & 17.
Ecclesiastici non possunt ligari edicto Magistratus Civitatis, ib. n. 16. & 18. & seqq.
Plures ad hanc rem sacrarum Congregationum declarationes, multaque Decreta, ib.
Edictum prohibens, ne ullus laicus eligat in arbitrium personam Ecclesiasticam, est contra libertatem Ecclesiasticam, ib. n. 24.
Edictum Principis scire volentis numerum Clericorum an præjudiciale libertati Ecclesiasticæ, ib. n. 25.
Edictum circa comparandum salem ab Ecclesiasticis est contra Ecclesiasticam libertatem, ib. n. 26.
Edictum puniens contrahentes matrimonium cum hominibus alterius civitatis, infringit libertatem Ecclesiasticam, ib. num. 27.
Edictum Episcopi, quod Ecclesiastici teneantur mundare vias in servitium laicorum, est contra Ecclesiasticam immunitatem, ib. n. 28.
Item edictum ne quis amplius molat intra muros, quando Ecclesiastici habent ibi molas, ib. n. 29.
Ac item edictum prohibens ipsis Ecclesiasticis habere molas domi, ib. n. 30.
Edictum Proregis Neapolitani in fraudes Ecclesiasticorum tom. 3. conf. 2. n. 9. & seqq.
Edicta laicorum quæcumque non ligant Ecclesiasticos, tom. 3. conf. 6. n. 3. & conf. 58. n. 18.
Quatenus deveniri possit ad declarationem, ac expeditionem edicti, sive Cedulonis excommunicationis, tom. 9. conf. 8. num. 3.
Edictum prohibitorium clarè loquens tanquam in casu legis, & mandati est exequutioni demandandum, tom. 9. conf. 155. num. 9.
Decretum conceptum verbis imperativi modi importat præceptum, ib.

EDUCATIO.

Quoad liberorum, præsertim impuberum educationem observanda parentum dispositio, tom. 6. conf. 100. n. 1.

EFFIGIES, vid. *Imago*.

EJECTIO, EJECTUS, vid. *Regularis*.

Ejecti ab una Religione an teneantur aliam ingredi, tom. 1. conf. 87. n. 2.
An iis possit ab aliqua authoritate imponi obligatio migrandi ad alium Ordinem ib. & seqq.
Cur id imponi iis non possit, ib. n. 3. & seqq.
Ne a summo quidem Pontifice, ib. n. 5.
Nec quidem in pœnam delicti, ib. n. 6.
Manet in ipsis substantia status religiosi, ib. n. 19.
Quo pacto cum illis dispensetur, ib.
Expenditur decretum Urbani VIII. tom. 1. conf. 89. num. 9. 14. & 18.
An, & quatenus recipiendi, tom. 1. conf. 140. per totam.
Quomodo eis providendum, tom. 1. conf. 164. n. 13. & 14.
Io eos pœnæ, ib. n. 8.
Decreta Clementis, & Urbani de ipsis, ac de Apostatis an extendantur extra Italiam, tom. 1. conf. 285. n. 1.
An Episcopi ejicere possint reos, eorumque bona ex Ecclesiis, tom. 6. conf. 4. a n. 1.
Et an Nunciis Apostolicis concedenda sit extensio facultatis ejusmodi ejectionis in toto Regno, vel Provincia ipsis demandata, ib.
Ubi de abusu immunitatis Ecclesiæ ac ejus remediis.
Laici ejicientes e suis ditionibus Ecclesiasticos an, & quatenus incurrant pœnas Ecclesiasticas t. 6. integra conf. 31.
Et quid de Prælatis eos non defendentibus, ib. a n. 1.
An liceat Religioni ejicere Religiosum professum tanquam incorrigibilem, tom. 10. conf. 24. & a n. 42.
Ejectus quomodo poterit victum sibi parare, ib. n. 58.
Regulares ejecti perquiri ac corrigi debent, ib. n. 46.
Cur Senator a Senatu ejiciatur, ib. n. 53.
Miles a militia, ib.
Ejectio remedium salutare, ib. n. 54. & seqq.
Finis ejectionis, ib. n. 56.
Quid de ejecto ordine judiciali non servato, ib. n. 59.
Ejectus, & habitu Religionis privatus, an liberetur a votis Religionis solemnibus, ib. n. 60.
Quid de criminoso, non autem de incorrigibili, ibid. n. 61.

ELECTIO, ELECTUS, ELECTOR, vid. *Patronus*, *Abbatissa*, *Vicarius*, *Capitularis*, *Ambitus*, *Jus*, *Confirmatio*, *Congregatio*, *Contemptus*, *Capitulum*, *Simonia*, *Generalis*, *Cardinalis*, *Commissarius*, *Subornatio*, *Homicidium*.

Electionis forma quibus constet, tom. 1. conf. 1. num. 3. 4. & 25.
Ejus nullitas propter aliquorum contemptum quatenus inducatur, ib. n. 14. & 25. & conf. 23. n. 5. ejusdem tom. 1.
Electio minimè idonei ad curam animarum non irritatur ipso jure, dicta, conf. 1. n. 19.
Qui contra ipsam dare possit de nullitate, ib. n. 25.
Electio dignioris est de forma concursus in Parochiali, ib. n. 38. & seqq.
Electio Vicarii Capitularis quomodo nulla, & retractanda, tom. 1. conf. 23. n. 4. & seqq.
Ut illa sit valida quid exigatur, ib. n. 5. & 6.
Quomodo fieri debeat, ib. n. 7.
Pro ejus validitate cui sit credendum, ib.
Ejus forma præcisa, ib. n. 8.
Quatenus dicatur facta a Capitulo, ib.
Per compromissum ut sit valida, quid præcipuè requiratur, tom. 1. conf. 110. per totam.
Electus an possit consentire propriæ electioni, tom. 1. conf. 23. num. 9.
An sit valida electio, in qua intersunt tres scrutatores extranei præter alios tres de Collegio, qui omnes officium scrutatoris exerceant, tom. 3. conf. 21. n. 2. & 4.
Non prohibentur, electioni exteros interesse, sed coeligere, ib. num. 6.
Ejus forma, ib. n. 8.
Qui interesse possint, ib.
Electores Sacri Romani Imperii quatenus eximantur a quacumque jurisdictione laicali, tom. 2. conf. 62. n. 15.
Decretum Electionis Sancti in Patronum, tom. 4. conf. 78. a num. 2.
Ejus exequutio in quo consistat, ib. n. 8.
Quid si electio facta fuerit ante dictum decretum, ib. & n. 9. ac 10.
Consensus in hanc electionem quando intercedere debeat, ib. num. 4.
In electionibus, an sit attendenda votorum pars major, an sanior, tom. 5. conf. 16. a n. 1. & seqq.
Electio per abusum laicæ potestatis quando dicatur ab Ecclesiasticis facta, tom. 6. conf. 1. n. 2. ac 3.
Pœnæ contra celebrantes electionem per abusum laicæ potestatis, ib.
Talis provisio est irrita, ib. n. 3.
In quo casu pœnæ cessent, ib. n. 4.
Et quid requiratur, ut cessent, ib.
Quilibet idoneus potest de jure eligi, tom. 6. consult. 62. num. 1.
Rejectio idonei ab electione vim habet voluntariæ coarctationis, ib.
Coarctatio in electione quando permissa, ib.
Quando esset irrita, & attentata, ib. n. 3. & seqq. ac num. 10. & 11.
An sit actus extrajudicialis, ib. n. 4.
Restrictio electionis ad certum genus personarum, an prohibita, ib. n. 8.
Probitas in eligendo requisita pro regimine præcipuè spirituali, tom. 6. conf. 93. n. 4.
In electionibus Ecclesiasticis quæ dicatur pars sanior Capituli, tom. 7. conf. 61. n. 1.
An sanior pars minor præferatur majori non saniori, ibid. num. 2.
Quomodo procedat in praxi, quod requiratur copulativè major, & sanior pars, si major pars numeri tantùm præferatur minori, ib. n. 3.
An regula majoris, & sanioris partis procedat tàm in scrutinio aperto, quàm secreto, si non appareat qui fuerint eligentes, dum secretò suffragium tulerint, ib. n. 4.
Regula sanioris partis, an procedat etiam in electionibus, in quibus de jure, vel ex Constitutionibus requiruntur duæ ex tribus partibus electorum ad canonicam electionem, ib. num. 5.
De ratione eligendi Superiores regulares, tom. 8. conf. 48. a num. 5.
Electio per scrutinium, ib. n. 2.
Quatenus scrutinium dicatur secretum, ib.
An professi, qui non sunt subdiaconi suffragium in electione habere possint, ib. n. 2.
Cæcitas, an privet aliquem in electione eo suffragio, quod aliàs haberet si cæcus non esset, ib.
Neque ante, neque post scrutinium licet Electoribus eum, cui suum dederint suffragium, publicare, ib. n. 3.
Quatenus electio alteri committi possit, ib. n. 4.
Quid de procuratoribus, ib.
De electione Abbatissæ, ib.
Quid ubi sunt tres vocales, quorum unus non potest eligi in discretum, ib.
An libeat in electione aliquos nominatim proponere, ib.
Quomodo liceat in illa procedere, ib.
De electione Abbatissæ facta per vota non secreta, ib. n. 5.
Quæ intelligantur vota secreta, ib.
De electione ex familia, ib.
De perexiguo eligentium numero, ib.
A quo accipienda sint suffragia in electione Abbatissæ, ib. num. 7.
Quid in discordia electionum, ib. n. 8.
Electio Summi Pontificis, & Episcoporum apud quos olim, tom. 9. conf. 67. n. 1. & seqq.
Quomodo fiebat, ib. n. 10.
Imperator nullum jus habuit, neque habere potest in electione Pontificis, tom. 9. conf. 67. n. 130. & seqq.
Quando sit ipso jure nulla, tom. 9. conf. 87. n. 3.
In electionibus necessariis melior est eligendus, tom. 9. conf. 125. num. 6.
Electio quatenus non obstet Constitutioni Synodali, tom. 10. conf. 8. num. 9.

Qua-

Qu atenus nulla, quæ fit a Confratribus, ib. n. 21.
An electio Generalium Religionum pertinere poſſit ad aliquot Provincias, ſitque ea confirmanda, & quatenus, an verò ad univerſam Religionem, tom. 10. conſ. 14. a n. 1. & ſeqq. & n. 11.
Electio eſt fructus poſſeſſionis, non autem proprietatis, ib. num. 1.
Electus ab exiſtente in quaſi poſſeſſione eligendi præfertur electo a proprietario, ib.
Quid ſi ejuſmodi electio ſi pluries facta fuerit, ac plenarium effectum fuerit ſortita, ib. n. 2.
Electio canonicè facta confirmari debet, ib. n. 3.
Quid in petitorio, ib. n. 4.
An in cognoſcendo ad quemnam pertineat jus eligendi, attendenda ſit conſuetudo, ib. n. 5. & n. 13.
Et quænam conſuetudo ſufficiat, ib. n. 6.
Quid ſi ex Conſtitutionibus Religionis jus eligendi pertineat ad univerſam Religionem, ib. n. 7.
An ſufficiat ſola quaſi poſſeſſio ſic eligendi Patrem Generalem, ib. n. 8.
Exceptiones adverſus hujuſmodi electionem ſunt rejiciendæ ad petitorium, atque adeò non debent impedire confirmationem electionis jam factæ, ib. n. 9.
Non obſtante Conſtitutione Religionis, ac jure communi, ibidem.
Qui ſi in Conſtitutione adſit decretum irritans, ib. n. 10.
Quid de electione Abbatis particularis alicujus Conventus, ibid. n. 11.
Quid de conſuetudine coercent facultatem eligendi, ibidem num. 20.
Quatenus electionis confirmatio ſit deneganda, ib. n. 21.
Quatenus contemptis non contradicentibus ſuſtineatur, reclamantibus non ſit confirmanda, ib. n. 21. & n. 27.
Quando hac in re non attendatur poſſeſſio, ib.
Nec detur manutentio, ibid. n. 22.
Jus eligendi de quibus competat, ib. n. 26.
An, & quatenus electio ad dignitates Eccleſiaſticas per abuſum ſecularis poteſtatis irrita, infectaque ſit, tom. 10. conſul. 16. a n. 1.
Quid de electione ad beneficia, & de ea obtinente, vel conferente, ac de eorum pœnis, ib. n. 5. & ſeqq.
Electio an irrita, ſi fiat hebdomada majori ib. n. 12.
Abulus ſecularis poteſtatis, propter quem electio irritetur, quando ſolùm dicatur, ib. n. 1.
Quid ſi laica poteſtas interſit electioni pro libertate Electorum, ib. num. 2.
Vel, ut electione ſequuta, tradatur electo inveſtitura bonorum, temporalium, ib. n. 2.
Vel ad tuendas appellationes ad Summum Pontificem, ac Sedem Apoſtolicam, ib.
Quidve ſi electores implorent brachium ſeculare, ut ad electionem deveniant, ibid. n. 3.
Quando Electores poſſint recurrere ad Principes laicos, ib.
Quid ſi laica poteſtas mandaſſet deveniri ad electionem, ib. num. 4.
Quando pœnæ ex hujuſmodi abuſu ceſſent, ib. n. 11.
Nova electio per renunciationem Præſulatus, vel officii regularis a quo tempore incipiat, tom. 10. conſ. 17. a n. 1.
Tempus præfixum ad eligendum a quo tempore incipiat, ib. num. 1.
An, & quatenus ex vitio perſonæ irritanda ſit electio præſenti Rei ad officia, & dignitates ſuæ Religionis, aut ab illis ſuſpendendi, pendente accuſatione, tom. 10. conſ. 18. a n. 1.
Electo ſufficit docere de electione, quia præſumitur canonica, & contrarium aſſerenti incumbit onus probandi, ib. n. 1.
Ad irritandam ellectionem ex vitio perſonæ, deveniri non poteſt, niſi citato, & audito electo, ib. n. 1.
Imo etiamſi aliàs illius famæ conſulatur, ib.
Ac etiam ſi electio fuerit confirmata a Superiore, ib. n. 2.
Eoque præſertim ſi contra electum nullus exhibeatur proceſſus legitimè factus, ib.
Aut ſi teſtes ad hoc inducti plures patiantur defectus, ib.
Quatenus non ſit locus ſuſpenſioni, ac remotioni electorum, ib. n. 3.
Officialium electio quatenus infirmanda, tom. 10. dict. conſ. 18. n. 7.
Pendente judicio nullitatis electionis, electus habet plenariam adminiſtrationem, ib. n. 7.
Sola accuſatio, ſive denunciatio, an excludat quempiam ab electione, ib. n. 8.
Ut quis excludatur ab electione, quid requiratur, ib. n. 8.
An, & quatenus Præſes Capituli poſſit aliquem excludere ab electione, ib. n. 9.
Decretum Apoſtolicum pro reformatione Regularium, nea Superioribus ordinum decreta, & ſententiæ privationis, &c. ferantur niſi per menſem ante electionem fuerint intimatæ parti, ib. n. 10.
Omnes mutationes, & ſententiæ prolatæ in limine Capituli præſumuntur factæ ad defraudandam futuram electionem, ib.
Antequam procedatur ad remotionem ab officio, vocandi ſunt electi, ib. n. 12.
Electio quatenus præſumatur violenta, maliſque artibus extorta, tom. 10. conſ. 19. n. 1.
An poſſit procedi ad aliam electionem, donec non terminetur ſecunda inſtantia, ib. n. 10.
Electionis confirmatio quatenus nulla, ib.
An, & quatenus electores excuſari poſſint in eligendo excommunicatum, & electio ſit nulla, tom. 10. conſ. 20. a n. 1.
Quid ſi allegarent ignorantiam, ib. n. 2.
Quidve in beneficiis, in officiis, & dignitatibus, ib. n. 3.
Excommunicatus, ut poſſit validè eligi, quid requiratur, ib. n. 4.
Prohabilitate eligendi quid attendi debeat, ib. n. 5.
An electio in Abbatem facta in perſonam exteram contra Breve Apoſtolicum, quo mandatur ne Abbatia conferatur exteris ſit irrita, tom. 10. conſ. 27. n. 1. & ſeqq.
Coarctatio electionis ad Oriundos tantùm, & nationales an. valeat, ib. n. 2.
Quid ſi coarctatio fiat a Papa, ib. n. 3.
Jus eligendi in electionibus Canonicis a quo proveniat, ib.
In hac re Summi Pontificis poteſtas, ib.
Quid ſi obſtaret unio, ib. n. 4.
Ac obſervatio contraria, ultimuſque ſtatus, ib.
Quid de mala fama electi, tom. 10. conſ. 38. n. 8.
Quatenus probarentur Regularium delicta, non comprenditur delictum in ordine ad electionem ante octo annos patratum, ib.
Bona fama electi ad quod tempus reſtringatur, ib.
De laudabili vita electi quando dubitandum non ſit, ib.
Objectiones contra eligendum, vel electum quo in loco fieri debeant, ib. n. 9.
Quid de proteſtationibus, ib.
Si aliqui electores caruerint ſuffragio activo, an idcircò electio eſſet irrita, ib. n. 10. & ſeqq.
Et quatenus id procedat, ib. n. 11.
Electus an ante confirmationem ſuæ electionis ſe poſſit muneri ingerere, ib. n. 13.
Quo in caſu electio ſit nulla, & electus incurrat pœnam aliquam, ib.
Quænam electionem inficiant, ib.
Quomodo intelligendum, quod opponens contra electionem debeat docere tantùm de mala fama electi, quam ſuperior accipere potet extrajudicialiter, ib. n. 13.
Electio voluntatis, confirmatio neceſſitatis, ib.
Quænam ſit differentia, quod in Capitulo Generali procedatur per Bulletas, in Provinciali per ſuffragia, ib. n. 19.
Electio quomodo eſſe debeat libera, ib. n. 22.
Quid ſi electus ſit crimine imputatus, proceſſatuſque, ibid. n. 25
Multoque magis condemnatus, ib.
Quid in electione Monialis in Abbatiſſam, ib.
Si electores careant voce activa, electio eſt nulla, nec poteſt ſuſtineri ex aliorum ſuffragio, ib. n. 26.
Quinam in hac re opponere poſſint, ib.
Præſertim confirmationis electionis, ib.
Electio Capitularis Regularium quatenus ſit confirmanda, tom. 10. conſ. 40. n. 1.
Electo quid ſufficiat docere, ib.
Cui incumbat probare, electionem fuiſſe nullam, ib.
Ex quibus probetur eſſe validam, ib. & n. 2. ac ſeq.
Quid ſuper hac re Sacra Congregatio reſcribere ſoleat, ib. n. 4.
Confirmatio electionis debetur ex juſtitia, ib.
Quando confirmatio electionis non ſit deneganda, ibid. n. 5.
Quid ſi fuerit celebratum Capitulum ante completum tempus Capituli præcedentis, ib. n. 6.
Quidve ſi electus fuerit accuſatus, ac proceſſatus de crimine, ib. n. 5. & ſeqq.
Quid ſi eſſet infirmus, & valetudinarius, ac impotens agere vitam communem, & regularem obſervantiam, ib. n. 9.
Et electio eſſet jam confirmata, ib. n. 10.
Quid ſi electio facta fuerit lite pendente, ib. n. 11.
Aut ſi litis pendentia fuerit extincta per renunciationem litis ab oppoſitoribus factam, ib.
An electio fieri poſſit, etiam lite pendente, ib. n. 13.
Quatenus non refragetur, quod aliquis non fuerit admiſſus ad ferendum ſuffragium, ib. n. 14.
Electio Provicialis ad quos pertineat, ib. n. 15.
Electores novi, ſive vocales inſoliti in Capitulis Provincialibus quid inducere poſſit, ib.
Satis eſt, quid dubitari poſſit, an alicui competat jus ferendi ſuffragium, ne poſſit admitti, ib. n. 16.
Quid ſi non fuerit vocatus ad Capitulum, qui habebat jus certum, ib. n. 17.
Quid dicatur contemptus, ib.
Privatio vocis activæ, & paſſivæ, ut aliquis excludatur ab electione paſſiva, quibus intimanda, ib. n. 18. & ſeq. ubi plura.
Renuncians electioni, vel in alium eam remittens, an amplius pœnitere poſſit, tom. 10. conſ. 43. n. 2.
Quatenus deveniri poſſit ad electionen, ib. n. 3.
Quotieſcumque Capitulum non intimatur, vel aliqui ex Electoribus negliguntur, electio ſemper eſt irrita, ibid. n. 5.
An electio valida ſit, ſi nemine diſſentiente, in aliquem aliquid compromittatur de perſona eligenda, tom. 10. conſ. 44. n. 24.
Ad validitatem electionis canonicæ Regularium quod ſuffragia de jure communi requirantur, t. 10. conſ. 22. a n. 1.

Neceſſariò requiritur major pars reſpectu Capituli, ib. n. 1.
Hujus rei exemplum, ib.
An audiendi ſint illi, qui in actu electionis non contradixerint, ib. num. 2.
Electio a principio nulla nequit per ſupervenientem conſenſum ratificari, ib.
Non data ſcientia nullitatis, impoſſibile eſt dari conſenſum, qui ſuffragetur, ib.
Quatenus electione ſequuta cum conſenſu omnium, licitum ſit reclamare ex defectu, & cauſa noviter emergente, ac prius electoribus ignota, ib. n. 3.
Quid ſi id probari nequeat, ib. n. 4.
Et quomodo probari poſſit, ib. & n. ſeqq.
Electio eſt irrita, cùm ejus nullitas reſpiciat formam ſubſtantialem electionis, ib. n. 7.
An, & quatenus major Capituli pars, immò & minor, poſſit devenire ad electionem, tom. 10. conſ. 23. a n. 1.
An ſuffragia abſentium ſupplenda, ib. n. 3.
De legitimatione ſuffragiorum, abſentibus iis, de quorum ſuffragiis agitur, ib. n. 4.
An Cardinales Præſidentes Capitulis Regularium ferre poſſint ſuffragia, ib. n. 5.
Quatenus electio eſſet nulla, & attentata, ib. n. 7.
Electio Prælatorum Regularium ad quemnam pertineat, to. 10. conſ. 33. a n. 1.
An poſſint iterum, atque iterum immediatè primam, ſecundam & plures alias electiones eligi, ib.
An reſtringi poſſit a Cardinalibus eorum Protectoribus, ib.
Quid ſi allegatur Summi Pontificis vivæ vocis oraculum, ib. num. 1.
Temporarius ne, an perpetuus ſupremus Prælatus optabilior ſit, ib.
Privilegium libere electionis eſt clauſum in corpore juris, ib. n. 3.
Diciturque Conciliare, ib. n. 4.
De poſſeſſione, vel quaſi eligendi certo modo, ib. num. 12. & ſeqq.
Poſſeſſio eligendi acquiritur unico actu, ib. n. 22.
De electione cum contemptu ſuffragatorum, eorumque non admiſſione ad Capitulum, tom. 10. conſ. 53. a n. 1.
Quinam excludendus ab electione, ib. n. 3.
Nemo excludi debet ab electione ob delictum, & culpam, quæ non habet annexam excommunicationem, niſi cauſa finita, ib. n. 15.
An alternativa in electionibus capitularibus locum habeat in ſubrogationibus, tom. 10. conſ. 57. a n. 1. & ſeqq.
Differentia inter electionem, & ſubrogationem, ib. n. 3.
An electio ſit nulla, non intimatis omnibus vocalibus, tom. 10. conſ. 58. a n. 1.
Quid ſi ex iis, aliquis ſit abſens, ib. n. 2.
Sique non fuerit expreſſum in intimatione, quoad vocentur ad effectum electionis, ib. n. 3.
Nec fuerit aſſignatum tempus certum ad comparendum, ib. num. 4.
Neque expectatum tempus competens a die intimatæ electionis, ib. n. 5.
Electio nulla ad quem devolvatur, ib. n. 6.
Quid ſi deputatus a Patre Generali non procederet per modum nominationis, ſed electionis, ib. n. 7.
Quando electio eſt nulla, & electores redduntur inhabiles, jus eligendi, ad quem devolvatur, to. 10. conſ. 60. n. 8.
Electio ex quibus præſumatur valida, tom. 10. conſult. 61. num. 8.
In electione quæ cautiones obſervandæ, ib. & n. ſeqq.
Confirmatio quid operetur in electione, tom. 10. conſ. 65. num. 8.
An collatores poſſint dividere jus conferendi per turnum, licèt electio eſſet ab omnibus facienda, tom. 10. conſ. 17. num. 6.
Diſcrimen inter nominationem, & electionem, ib. num. 9. & 13.
Electio puellarum ad dotes ad quem pertineat ſecundùm ea, quæ in caſu proponuntur, ib. n. 6.
Electio quando non dicatur coarctata, ib. n. 7.
In electione facienda, quæ præcedere debeant, ib. n. 8.
An quando ii, qui nominant, velint coarctare, liceat eligentibus alium eligere, ib. n. 10.
Quid quando relinquitur facultas eligendi, vel reprobandi, ib. num. 11.
Quidve ſi Teſtator diſponat de acceptatione, & ipſa electione per ſuffragia facienda, ib. n. 12.
Forma cap. *Quia propter de elect.* in quibus electionibus procedat, ib. num. 13.
Nullitas electionis quando amplius opponi nequeat, tom. 10. conſ. 73. num. 7.
Quando præſumatur Canonica, ib. n. 8.
An facultas, quæ competit Monaſterio, ejuſque ſuperiori ferendi in Capitulis duo ſuffragia, ſi dictum Monaſterium transferatur ad aliud Monaſterium, dicta facultas ceſſet, tom. 10. conſ. 74. a n. 1.
De electione regulari per ſubornationem, tom. 10. conſ. 77. a num. 1.
Electio reſtricta ad duos, an ſit nulla, ib. n. 9.
Quid de electione facta cum publicatione unius ſchedulæ dumtaxat non ſecretæ, ib. n. 11.
Quatenus ex Concilio Tridentino electio irrita reddatur, ib. num. 13. & ſeqq.
An, & quatenus ſit neceſſarium, quod ſuffragia dentur in ſcriptis clauſa, ib. & n. 14. & 15.
Quid de non ſupplendis ſuffragiis abſentium, ib. n. 16.
De electione facta contra decretum Tridentini, ib. n. 17.
An electio, in qua Præſidens Capituli proponit Electoribus, an velint eligere viva voce, ſit valida, tom. 10. conſult. 178. a n. 1.
Electio per inſpirationem, ib. n. 2.
Quænam ea ſit, ib.
An detur hodie, ib.
Summorum Pontificum Conſtitutiones peculiares pro multis Religionibus, ne fiant electiones, niſi per ſecreta ſuffragia, ib. n. 3.
Forma electionum Superiorum Regularium, ib.
Electio per quaſi inſpirationem, ib. n. 4. & 5.
Quænam in eam concurrere debeant, ib. n. 5. & 6.
Ad confirmationem electionis, quæ concurrere debeant, ib. num. 7.
Declarata nulla prima electione, quibuſnam electoribus competat nova electio, tom. 10. conſ. 81. a n. 1.
Quatenus reiteranda, ib.
Facultas primorum eligentium quando non conſumatur, ib. num. 2.
Electio nulla turnum non conſumit, ib. n. 2.
Quatenus hujuſmodi nova electio impugnari poſſit, ib. n. 3.
Electio facta de excommunicato ob recurſum ad Judices laicos, an ſit ipſo jure nulla, tom. 10. conſ. 81. n. 6.
Quid ſi facta fuerit ab ignorantibus, ib.
Quidve ſi fuerit confirmata, ib.
Quomodo hujuſmodi excommunicatio debeat probari, ibid. num. 7.
Sacræ Rotæ Romanæ ad id deciſio, ib. n. 8. & ſeqq.
Jus eligendi quomodo acquiratur, tom. 10. conſ. 86. n. 2.
Electio in ſecundo Capitulo facta quando ſit irrita, tom. 10. conſ. 105. a n. 1.
Pœna nullitatis electionis quibus præjudicet, ibid. num. 5. & ſeqq.
Reſpectu electorum quatenus ſit nulla electio, ibid. num. 7 & ſeqq.
Electio eſt irrita ſi adfuerint Electores notoriè excommunicati, ib. n. 7.
Quando non ſuffragetur abſolutio Patris Generalis confirmans electionem, ib.
Attenditur tempus electionis, non confirmationis, ib. n. 8.
De caſſatione electionis, tom. 10. conſ. 110. n. 11. & ſeqq.
Ex quibus comprobetur caſſatio electionis, ib. num. 28. & ſeqq.
Electio ſupplantativa, tom. 10. conſ. 127. n. 18.
Ut electio ſit ex Teſtatoris voluntate valida, quid obſervandum, ib. & n. 19. & ſeqq.

ELEEMOSYNA, vid. *Quæſtores*.

Eleemoſynæ tàm pro datis, quàm pro acceptis ſunt immunes a vectigalibus, tom. 1. conſ. 481. n. 1.
Quo ſit ordine facienda tom. 8. conſ. 64. n. 4. & ſeq.

EMENS, EMPTIO.

Nemo ad emptionem cogi poteſt, tom. 2. conſ. 34. n. 17.
Emens ab Eccleſiaſticis an immunis a vectigali, ib. a n. 29.
Emens, ac vendens ſunt correlativi, & invicem adjuvantur, ibid.

EMPHYTEUSIS.

An idem cum libello, & feudo, tom. 9. conſ. 31. num. 21. & ſeqq. ac 25.
Contractus emphyteuticus dicitur contractus libellarius, ib. num. 25.
Emphyteuſis in quibus differat a feudo, ib. n. 26.

EMPHYTEUTA.

Bonorum Eccleſiaſticorum an, & quatenus teneatur ad Collecta, tom. 2. conſ. 50. ferè per totam.
Emphyteuta Eccleſiæ non tenetur ad collectas, & onera realia per ſtatuta laicorum ſuper rebus, & bonis impoſita, ib. n. 10.
Ubi Sacræ Congregationis declaratio.
Quid ſi collecta imponatur ratione utilis Dominii, ib.

ENERGUMENUS.

Energumeni liberatio an, & quatenus adſcribenda miraculo, tom. 4. conſ. 108. a n. 1.
Non facilè credendum al quem eſſe energumenum, ib. n. 2.
Præſertim mulieres, ib.
Licet variis linguis loquerentur, ib. & n. 11. ac ſeqq. & num. 24.
Ejus ſigna incerta, ib.
Quid de vomitu lignorum, acuum, crinalium, clavorum, & hujuſmodi, ib. n. 3.
In his ſæpè fallaciæ, ib.
An danda ſit fides Exorciſtæ, quòd aliquis ſit energumenus, ib. num. 4.
Signa dæmoniacæ obſidionis, ib. n. 5. & 12.
Quæ in humano corpore generari poſſint, ib. & n. 9.
Vomitus ſupra dictarum rerum ex dæmonis opera, ib. n. 6.
Supernaturales in pluribus energumenis effectus, ib. n. 7.
Vomitus ad plures dies protractus, ib. n. 8.

In

In hac recautiones, ib. n. 9.
Quid ſentiendum de iis, qui per os, vel imum gutturem ejiciunt ſpinas, clavos, cultros, & id genus alia, ib. n. 10.
Quatenus materiæ evomitæ liquefiant, vel remaneant, ib.
Et ex qua materia eſſe poſſint, ib. n. 11.
Quomodo ingeſta, ib.
Quid autem de detectione rerum longè poſitarum, & occultiſſimarum, ac de locutione ſcientiarum, vel idiomatum, prius energumeno incognitorum, ib. n. 12. & ſeqq.
Effectus iſti an referendi ad Deum, vel ad humores, vel ad lunam, ib. & ſeqq.
Cur certis lunæ periodis plus vexentur energumeni, ib. n. 13.
Quid de humore melancholico. ib. n. 14. & ſeqq.
Et de prædictionibus, ib. n. 18. & ſeqq. ac 25.
An poſſit humor melancholicus ſermonem antea ignotum ſine ulla diſciplina excitare, ib. n. 22. & ſeqq.

ENUNCIATIVA, ENUNCIATIO.

Enunciativæ habent vim famæ, & in antiquis plenè probant, to. 1. conſ. 86. n. 9.
Quando probent, to. 1. conſ. 90. n. 3. & ſeqq.
Inſertæ in proœmio ſunt cauſa finalis, to. 1. conſ. 136. n. 15.
Enunciativæ ſimplicis Commiſſionis non inſertæ in literis remiſſorialibus an, & quatenus ſtandum ſit, to. 1. tota conſ. 252.
Enunciatio quando probet, to. 2. conſ. 26. n. 21.
Quid de enunciatione ſententiæ, ib.
Sola enunciatio quando ſufficiat ad præſumendum mandatum, ib.
Quando non officiat, ib. n. 24.
Enunciativa quando probet communem exiſtimationem, to. 4. conſ. 89. n. 3.
Et primam Dignitatem in Eccleſia, ib.
Quatenus probent, to. 10. conſ. 39. n. 4.
Quid ſi fuerint recentes, to. 10. conſ. 75. n. 7.
Et principaliter contingat de veritate dubitari, ib. n. 8.
Quatenus enunciativæ non ſuffragentur, to. 10. conſ. 138. n. 7.

EPISCOPALIS.

Quatenus habentes juriſdictionem Epiſcopalem faciant territorium ſeparatum, tom. 10. conſ. 30. n. 6.
Poteſtas habentis juriſdictionem Epiſcopalem, ib. n. 21. & ſeqq.

EPISCOPATUS, vid. *Regulares*.

Quando Epiſcopus habet duos Epiſcopatus vigore unionis, quomodo judicetur quoad id, quod concernit unumquodque Capitulum Cathedralis, tom. 5. conſ. 72. n. 12.
Epiſcopus duorum Epiſcopatuum, an poſſit reſidendo in uno Epiſcopatu exercere juriſdictionem contentioſam contra perſonas alterius Epiſcopatus, ib.
An, & quatenus ſit locus partitioni Epiſcopatuum, tom. 7. conſ. 71. a n. 1.
Quæ, quotve requirantur ad partitionem Epiſcopatus, ib. n. 1.
Quæve cauſæ, ib. n. 2. ac ſeqq.
Quibus in locis erigendus, ib. n. 7. & ſeqq.
A quibus partiri poſſit, ib. n. 12.
Solet ejus partitio ad Congregationem Conſiſtorialem remitti, ib. num. 13. & 15.
Quibus cauſis concurrentibus ad illum procedatur, ib.
Et quibus probationibus, ib.
Epiſcopatus, a quo ſumpſit initium, to. 10. conſ. 97. n. 4. & ſeqq.
Quatenus in Sancto Petro cœperit Epiſcopatus, & ab eo emerſit tota Epiſcopalis nominis authoritas, ib. n. 5. & ſeq.
De Judæ Epiſcopatu, ib. n. 7.
De Epiſcopatu Apoſtolorum, ib. n. 8. & ſeqq.
Quibus ſit implicitus difficultatibus, preſſuſque oneribus, ib. num. 19.
Cur dicatur bonum opus, ib. & n. ſeqq.
Primis Eccleſiæ temporibus Epiſcopatus conditio, ib. num. 21. & ſeqq.
Quam ob cauſam gravis ſit, ac obnoxius periculis Epiſcopatus, ib. n. 24. & ſeqq.
Quod in Epiſcopatu ſint occaſiones graviter peccandi, ib. n. 28.
Qui Epiſcopatum ſibi oblatum reſpuerint, ib. & n. 50. & ſeqq.
Cardinalis Ardicini a Porta epiſtola ad Innocentium Octavum, ib. num. 29.
Exempla plurium Sanctorum, qui inviti a religioſa profeſſione ad Epiſcopatum tranſierunt, ib. n. 28. & n. 50 & ſeq.
Epiſcopatus an includatur etiam intra limites præcepti, ib. n. 46. & 48. & ſeqq.
An peccet qui non acceptat Epiſcopatum, ib. n. 49. & ſeq.
An expediat Regularem ad Epiſcopatum promovere, tom. 10. conſ. 99. a n. 1. & ſeqq.
In Eccleſia Catholica conſuetum ſemper fuit, Regulares ad Epiſcopatum promovere, ib. n. 4.
An liceat appetere Epiſcopatum, vel refugere, to. 10. conſ. 99. a num. 1.
Epiſcopatus eſt omnium ordinum, ac dignitatum apex, ib. n. 1.
Ejus excellentia, ib.
Epiſcopatus quomodo appeti, ac recuſari poſſit, ib. n. 17. ac ſeqq.
Sacerdotii cupiditas redarguitur, ib. n. 29.
Quæ, quotve in Epiſcopatu conſiderari poſſint, ib. n. 30.
Officium Epiſcopale per ſe laudabiliter appetitur, ib. n. 31. ac ſeqq.
Ab imperitis abſoluto, & efficaci deſiderio nunquam ſine crimine appeti poteſt, ib. n. 37.
Periculoſum videtur, quencumque, quamvis ad hoc opus valdè aptum, abſoluto, atque efficaci operis Epiſcopalis deſiderio, aliis inconſultis, teneri, ib. n. 38.
Epiſcopatum propter divitias, honorem, Principatum appetere, crimen eſt, ib. n. 39. & 42. & ſeqq.
Vix appeti poteſt ex propria animi ſententia, ib. n. 40.
Nec celſitudo gradus Epiſcopalis, & perfectionis aliis communicandæ divinitus accepta authoritas per ſe tanquam finis abſque aliquo ſcelere appeti poteſt ib. n. 41.
Quinam Epiſcopatu abutantur, ib. n. 41.
Epiſcopatus rarò appeti poteſt, nec paſſim ab omnibus, ib. num. 45. & ſeqq.
Quid de Epiſcopatus fuga, ſive recuſatione, ib. n. 49. & ſeqq.
Impedimentum, quo quis irretitum ſe novit, quominus voluntati Superiorum obtemperet in acceptando Epiſcopatum, ib. n. 50. & ſeqq.
Epiſcopatus injunctus non debet omninò recuſari, ib. 53. & ſeq.
Neceſſitas acceptandi Epiſcopatum inferioribus a Superiore imponi poteſt, ib. n. 59. & ſeq.
Quinam ad Epiſcopatum, & Eccleſiarum regimen promovendi, to. 10. conſ. 150. n. 34.
Epiſcopus vocatus poteſt in Diœceſi vocantis exercere omnem juriſdictionem, etiam contentioſam in alieno Territorio, & quomodo, ib. n. 37.
Teſtes deponentes contra Epiſcopum quales eſſe debeant, to. 10. conſ. 161. a n. 8. & ſeq.
Cauſæ Epiſcoporum cum pro criminis objecti qualitate comparere debeant coram Pontifice Maximo referendæ, ib. n. 11.
Poſſunt committi Metropolitanis, vel Epiſcopis, & quomodo, ibidem.
Epiſcopi in cauſis Canonizationum Sanctorum quid agere poſſint, to. 10. conſ. 182. n. 2.
EPISCOPUS, EPISCOPALIS, vid. *Epiſcopatus, Ordinarius, Regulares, Fiſcus, Charta, Præcedentia, Piſces, Ordines, Carcer, Ordo, Canonicus, Juriſdictio, Famulus, Parochia, Ejectio, Excommunicatio, Immunitas, Examen, Converſus, Ordinatio, Parochialis, Clericus, Cenſus, Princeps, Adjuncti, Viſitatio, Canonicus, Eccleſiaſticus, Eques Hieroſolymitanus, Injuria, Conſecratio, Interdictum, Dimiſſoria, Delegatus, Reſidentia, Conſuetudo, Voluntas, Exemptus, Viſitatio, Mores, Suſpicio, Recuſatio, Confraternitas, Quæſtuatio, Ordines Sacri, Regulares, Eccleſia, Monaſterium, Confeſſio, Juramentum*.
Epiſcopalis conſecratio an eſſentialiter facienda ſit a tribus Epiſcopis, to. 1. tota conſ. 182.
An hæc quæſtio ſit dirimenda ex opinionum probabilitate, ib. num. 7.
Examinantur fontes, ex quibus derivari cenſeatur ſolemnitas præſentiæ trium Epiſcoporum, ib. n. 9. & ſeqq.
Probatur, ejuſmodi præſentiam non eſſe de ſubſtantia conſecrationis Epiſcopalis, ib. a n. 13.
Abſurda ex oppoſita opinione, ib. n. 22. & 25.
An ſit iterum ſub hac conditione facienda, ib. n. 23. & 27. ac ſeqq.
Epiſcopatus eſt matrimonium ſpirituale, to. 1. conſ. 81. n. 2.
Epiſcopus in concurſu Parochiali quatenus eligere teneatur digniorem, to. 1. conſ. 1. n. 2. & 38. paſſimque per totam, & conſ. 183. ubi n. 3. de irrationabili ejus judicio in hac re.
An poſſit unum, aut alterum ab examine ejicere, ib.
Epiſcopus ratione Ordinis eſt major Cardinale, tom. 1. conſ. 7. num. 15.
Debet præcedere omnes, etiam Principes ſæculares, in ſua Eccleſia, & diœceſi, tom. 1. conſ. 9. n. 2.
Ac ſedere in loco ſublimiori, ib.
Ejus elogia, ib.
Ejuſdem ordo in Eccleſia eſt omnibus major, ib.
Debet ſedere ad dexteram Principis, ib. n. 6.
Quomodo in ſcripturis appelletur, ib. & n. 11. ac ſeqq.
Ab Imperatoribus honoratur, ib. n. 13.
Quatenus reverentia ſit ei exhibenda, ib. n. 15. & 29. ac ſeq.
Ejus dignitas ſine Religionis conceſſu turbari nequit, ib. n. 17.
Ejus partes erga Principes, ib. n. 31.
Ejus poteſtas in materia feſtorum, ac ſupplicationum, to. 1. conſ. 8. a n. 1.
Quomodo ad ipſum pertineat deputatio miniſtri exercentis curam animarum in Cathedrali, to. 1. conſ. 24. a. n. 1.
Et in quacunque Curæ vacatione, ib. n. 5.
Poteſt apponere Vicario quando quis appellat a mandato de reſidendo, ib. n. 6.
Non cenſetur in ſua diœceſi permittere exercitium actus, a jure improbati, to. 1. conſ. 35. n. 4.
Poteſt præſcribere Monialibus tempus, & locum percipiendi ſacram Communionem, tom. 1. conſ. 36. a n. 1.
In ſuſcipiendis Sacris Ordinibus quomodo poſſit variare, to. 1. conſ. 38. per totam.
An, & quatenus viſitare poſſit montes Pietatis, tom. 1. conſ. 40. a num. 1.
Eſt omnium piarum voluntatum exequutor, ib. n. 4.
Quo pacto id intelligatur, ib.
Poteſt in ſua Conſtitutione diſpenſare, to. 1. conſ. 41. nu. 8. & 14.
Etiam ſine cauſa, ib. n. 9.
Etiamſi fuiſſet jurata, & haberet vim contractus, ib.
Idem poteſt in Sacris Canonibus ex juſta cauſa, ib.
Quatenus ipſi negotiatio liceat, ib.
Quomodo poſſit diſpenſare in qualitatibus beneficii contra fundatio-

tionem, ib. num. 10.
Et commutare voluntatem teſtatoris, ib. ac n. 11. & ſeqq.
Poteſt laicis imponere pœnas, eaſque exigere, ac uſibus piis applicare ex eo, quod ipſi contravenerint ejus edictis circa annonæ inopiam, tom. 1. conſ. 42. a n. 1.
Ejus officium erga pauperes, ib.
Ubi verſatur cauſa pietatis, ejus juriſdictio extenditur etiam in laicos, ibid.
An, & in quibus cauſis id locum habeat, ib.
Ceſſante Judicis laici prævention e, poteſt ſolus procedere, ib.
Unde habeat juriſdictionem indelebilem in Clericos, ib. n. 3.
Poteſt vindicare Clericum, non habentem qualitates S. Concilii Tridentini, ib. n. 5.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 4. & ſeqq.
An laicis præcipere poſſit obſervationem conſuetudinis, præſertim immemorabilis, circa procurationem ſibi viſitandi dandam, tom. 1. conſ. 47. a n. 1.
Quatenus teneantur de ſuo providere, ibid. n. 11.
Ipſe ſolus poteſt ſuo edicto ligare colonos bonorum Eccleſiaſticorum, tom. 1. conſ. 49. n. 4.
Tenetur curare, ut laici declarent, quo eorum edicto non comprehendantur Eccleſiaſtici, eorumque bona, ib. & conſ. 498. num. 3.
Alia in hanc rem, ib.
An, & quatenus contribuere debeat Reipublicæ, tom. 1. conſ. 50. n. 7.
Ejus immunitas eſt pro omnibus ſibi inſervientibus, tom. 1. conſ. 51. num. 3.
Eſt de jure divino, tom. 1. conſ. 52. n. 2.
An, deferent aliquam Sanctorum Reliquiam, teneantur Regulares exire è ſua Eccleſia, & illam cum thure excipere, tom. 1. conſ. 52. num. 1. & 4.
Quomodo ad id poſſit Regulares, etiam exemptos, invitare, hortari, cogere, ib.
An teneatur jurare indiſtinctè omnia ſtatuta Eccleſiæ ſuæ, tom. 1. conſ. 57. n. 1.
Quatenus ipſe ſolus pro generali viſitatione indicenda poſſit facere edicta generaliter abſque conſenſu, & conſilio capituli, tom. 1. conſ. 58. per totam,
An edictis generaliter poſſit præcipere in virtute ſanctæ obedientiæ, ut quilibet de populo teneatur revelare ea, quę correctione digna judicaverit, tom. 1. conſ. 59. n. 1.
Quo remedio, ac medio uti debeat, ut crimina denuncientur, ib.
Ad id cautio, ib.
Quando teneatur accedere ad locum capitularem pro viſitandis canonicis, tom. 1. conſ. 60. n. 1.
An in generali viſitatione poſſit Epiſcopus ſolus ſine conjudicibus imponere canonicis pœnam extraordinariam, tendentem magis ad correctionem morum, quàm ad punitionem, tom. 1. conſ. 62. a n. 1.
An in viſitatione cathedralis poſſit Epiſcopus ſolus ſine conjudicibus exigere rationem adminiſtrationis quorumcumque operum piorum ſub cura capituli exiſtentium, t. 1. conſ. 63. num. 1.
An Epiſcopus in viſitatione cathedralis poſſit exigere rationem a capitulo de applicatione, ac diviſione diſtributionum quotidianarum, & aliorum emolumentorum, &c. dictæ Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 64. n. 1.
An Epiſcopus poſſit in viſitatione cathedralis corrigere, & moderari ſtatuta Eccleſiæ non confirmata a Sede Apoſtolica, tom. 1. conſ. 65. n. 1.
An Epiſcopus poſſit viſitare Archivium cathedralis, & recognoſcere jura, & ſcripturas concernentes ſtatutum Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 66. n. 1.
An Epiſcopus ſolus poſſit ſynodum diœceſanam indicere, ac publicare, an verò requiratur conſilium, vel conſenſus capituli, tom. 9. conſ. 69. n. 1.
An Epiſcopus poſſit ad ſynodum vocare nedum Clericos ſibi benè viſos, ſed etiam laicos, ſi illorum conſilio uti velit, tom. 1. conſ. 70. n. 1.
Procedens contra Canonicum, ob non reſidentiam, quando non teneatur adhibere conjudices, tom. 1. conſ. 68. n. 1.
Quomodo procedere debeat contra Canonicos recuſantes venire ad ſynodum eo prætextu, quòd eorum conſenſus requiratur, tom. 1. conſ. 73. n. 1.
An poſſit ſibi reſervare aliquem caſum concernentem violationem clauſuræ reſpectu Monialium exemptarum, tom. 1. conſ. 76. num. 1.
Poteſt injungere ſuo edicto canonicis, ut interſint divinis officiis omnibus diebus feſtis, tom. 1. conſ. 78. n. 1.
Eſt cuſtos Sacrorum Canonum, ibid. n. 2.
Poteſt violatoribus Sacrorum Canonum majores pœnas imponere, ib.
Præſertim in ordine ad Sacrum Concilium Tridentinum, ib.
Habet a jure actum juriſdictionis, ib.
Ad ſuſtinendam unionem præſumptio eſt pro ipſo, tom. 1. conſ. 80. num. 10.
Quid in prohibitis, ib.
In unione beneficiorum ipſi atteſtanti de tenuitate præbendarum non creditur, ib. n. 15.
Ejus Officiales, familiares, miniſtri an gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſ. 82. per totam.
An poſſit habere familiam armatam, ib. n. 16.
Ac eſſe Judex in delictis ſuæ familiæ, ib. n. 2. & 16.
Multa ei conceduntur, quæ aliis Clericis denegantur, ibid. num. 11.
Procedit ſimul cum inquiſitoribus, ib. n. 12.
Habet ordinariam juriſdictionem etiam contra laicos, ib.
Habet territorium, ib. n. 13.
Poteſt habere carcerem, ib.
Quando ad ipſum pertineat deputatio Vicarii in cura animarum apud Regulares, tom. 1. conſ. 86. n. 32.
Cur ejus cauſæ aliquando cognoſci debeant conſilio, ac conſenſu duorum Capitularium, tom. 1. conſ. 89. num. 18.
Non debet reos, confugientes ad Eccleſiam impunè dimittere, tom. 1. conſ. 96. num. 2.
Pœnarum genera ab ipſo illis infligenda, ib.
De ejus loco, uti Canonicus, tom. 1. conſ. 105. n. 55.
De ejus recta facultate beneficia uniendi, tom. 1. conſ. 108. per totam.
Ejus officium erga ſuos ſubditos, tom. 1. conſ. 111. n. 30.
An, & quibus pœnis poſſit cogere Regulares ad ſupplicationes, tom. 1. conſ. 122. n. 2.
Monitio hac de re, ibid. num. ult.
In materia Immunitatis Eccleſiaſticæ ſuper prætenſo delicto excepto, an, & quatenus teneatur, ac poſſit ſtare proceſſui Curiæ ſæcularis, tom. 1. tota conſ. 128.
An proceſſus Eccleſiaſticus ſuper extractione conſignare debeat Judicibus laicis, ib. n. 17. & ſeqq. & conſ. 169. n. 13.
Cautiones hac in re ab ipſo adhibendæ, ib. n. 23.
Exequutio pœnæ extraordinariæ extractorum ab Eccleſia ipſi demandatur, ib. num. 19.
Promovendos ad ſtatum clericalem non permittat deſcribi in actibus Curiæ ſæcularis, tom. 1. conſ. 129. n. 1.
Quid in hoc obſervandum, ibid. n. 2.
Non poteſt alicui concedere licentiam, ne choro inſerviat, tom. 1. conſ. 130. num. 17.
Poteſt illam dare pro ſubſtitutione, ibid.
Quando illa ſit neceſſaria, ib.
An, & quatenus poſſit, ac teneatur Parochos ſemel approbatos, iterum ac pluries examinare, t. 1. conſ. 133. per tot.
Ipſi incumbit de jure divino naturali ſufficientes miniſtros ſecum habere, ib. n. 3.
Quid de illis, quos inſtituit ſub ſpe futuræ idoneitatis, ib. n. 3.
Non ei permittitur diſpenſare cum illiteratis ad ſuſceptionem ordinum, ib. n. 15.
An fidendum ſit ejus arbitrio in cauſa ad novum examen Parochorum requiſita, ib. n. 18. & 19.
Ut ad huiuſmodi examen deveniat, quid ipſi conſtare debeat ib. n. 19.
Quando gaudeat alternativa, to. 1. conſ. 134. n. 11.
Poteſt appellari Abbas Monaſterii uniti, t. 1. conſ. 136. n. 7.
Poteſt ejuſmodi Monaſterium viſitare, ib. n. 8.
Poteſt vices ſuas ad effectum viſitandi aliis delegare, ib.
Propter unionem efficitur ordinarius loci uniti, ib.
Poteſt cauſa gravaminum, a Regularibus illatorum, in eiuſmodi unionibus cognoſcere, ib. n. 9.
Poteſtque Priorem inſtituere, ac deſtituere, ib. n. 10.
Quæ, & quo pacto Monaſteria viſitare poſſit, ibidem num. 17. & ſeqq.
Quid poſſit in Monaſteriis, in quibus habet omnimodam juriſdictionem, ib. n. 24.
An ipſe ſolus poſſit procedere contra violatores immunitatis Eccleſiæ, to. 1. conſ. 144. per totam.
Quid in cauſis matrimonialibus, & criminalibus, ib. n. 3.
An poſſit admittere ad præbendam Theologalem Doctorem in iure Canonico, to. 1. conſ. 147. per totam.
Pendet ab ejus arbitrio, ut proviſus de præbenda theologali legat tantummodo caſus conſcientiæ, ib. n. 6.
Si eſt exequutor teſtamenti, an pro inventario teneatur adire Judicem laicum, to. 1. conſ. 147. per totam.
Quam poteſtatem habeat in cauſis maioribus, to. 1. conſ. 150. num. 19.
An poſſit irritare matrimonia, ib.
Poteſt punire Regulares, in privatis domibus degentes, to. 1. conſ 152. n. 3.
An, & quatenus convenire poſsit laicos vigore juramenti in contractu appoſiti, to. 1. tota conſ. 154. præſertim n. 32.
An poſsit ad rebenedictionem Eccleſiæ pollutæ delegare Vicarium generalem, to. 1. conſ. 116. per totam.
Vel ſimplicem ſacerdotem, ib. n. 3.
Quatenus poſsit compellere adminiſtratores locorum piorum vel profanorum ad reddendam ſibi rationem, to. 1. conſ. 157. n. 1.
Quæ loca viſitare poſsit, ib.
Et an cumulativè cum Magiſtratu laicali, ib.
Ejus beneficia, & officia, quæ ante Epiſcopatum obtinebat, quando, & quo pacto vacent, to. 1. tota conſ. 160.
Ejus conſecratio intra quod tempus facienda, ib. n. 2.
Qua pœna punire poſsit ſuperiores Regulares, ingredientes Clauſtra Monialium ipſis ſubjectarum, to. 1. conſ. 163. n. 2. & 7.
De ejus licentia pro ingreſſu in Monaſteria, etiam reſpectu ſuperiorum Regularium, ib. n. 3. & ſeqq.
Quomodo procedere poſsit contra non reſidentes, ordinatos ad titulum beneficii, to. 1. tota conſ. 164.
An videns contra reum, confugientem ad Eccleſiam, urgere indicia ſufficientia ad torturam ſuper caſu excepto, debeat quoque ad inveſtigationem veritatis illum torquere to. 1. conſ. 169. per totam.

Qua-

Quatenus punire poſſit reum, ad Eccleſiam confugientem, ib. num. 8.
In dubio pronunciare debet pro immunitate, ib. n. 10.
An, & quo pacto proferre poſſit declaratoriam incurſus in cenſuras contra Principes in materia immunitatis Eccleſiaſticæ, to. 1. conſ. 170. per totam.
An poſſit procedere ad declarationem cenſurarum contra Principem non ſubditum, ib. n. 8.
Offendens iuriſdictionem alterius Epiſcopi in illius diœceſi, efficitur ejus ſubditus, poteſtque cenſuris puniri, ib.
Quando potiſſimum uti debeat gladio ſpirituali ib. n. 12.
An poſſit vocari a Rege ad audiendum ejus verbum, ib. n. 15.
Quid ſi ſit feudatarius, ib. n. 16.
Quando ipſi agendum ſit coram Domino directo feudi, ib. n. 22.
Quibus modis poſſit ſuam iuriſdictionem defendere, etiam contra ſuum Dominum directum, licèt laicum, ib.
In quo loco teneatur cum adjunctis procedere, to. 1. conſ. 71. num. 1.
Non poteſt remittere iniuriam Eccleſiæ factam, ib. n. 9.
Habet omnimodam jurisdictionem in ſacerdotes ſæculares, exercentes curam animarum in Eccleſiis Ordinum militarium in cauſis concernentibus ipſam curam, to. 1. conſ. 173. a n. 1.
Poteſt demandare monitionem, ut Commendatores hujusmodi ordinum, tanquam excommunicati abſtineant, ib. n. 6.
Poteſtque eos denunciare, ib.
Non tenetur petere licentiam ſingulis vicibus a Judice laico, ut illius exequutores mandata ſuæ Curiæ exequantur, to. 1. tota conſ. 174.
An, & quatenus brachium ſæculare, ac militare implorare poſſit ib.
An habeat in ſynodo diœceſana poteſtatem legislativam, poſſitque condere ſtatuta ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, to. 1. tota conſ. 80.
A quo ſuam habeat poteſtatem, ib. n. 1.
De quibus poſſit condere leges, ib. n. 2.
Quid de ſtatutis, quæ concernunt inſtitutiones, ac deſtitutiones beneficiorum, ac rerum, quæ poſſunt cedere in prejudicium Capituli, ib. n. 4.
In quibus teneatur ſequi conſilium capituli, ib. n. 5. & n. 9. & ſeq.
An ſaltem debeat illud requirere, ib. & a n. ſeqq.
Quid ſi procedat uti Sedis Apoſtolicæ Delegatus, ib. n. 18.
Ejus conſenſus an, & quomodo neceſſarius ſit in erectione Monaſteriorum, tom. 1. tota conſ. 181.
Quid in Conventuum Regularium erectione obſervare debeat, ib. n. 3.
Poteſt in Parochialibus Eccleſiis Vicarios deputare, donec illæ conferantur viris idoneis tom. 1. conſ. 183. n. 4.
In quibus caſibus iuriſdictionem habeat in Regulares, tom. 1. conſ. 193. n. 3.
Num valeat illos examinare in cauſa canonizationis ſanctorum, non obtenta prius licentia ab eorum ſuperioribus, ib. & n. ſeqq.
Cenſetur edoctus de omnibus, quæ fiunt in ſua diœceſi, to. 5. conſ. 248. n. 2.
An poſſit viſitare Eccleſias, & domos Parochiales Regularium, to. 1. conſ. 256. n. 1.
Anve pecuniam, quæ loco victualium ſibi viſitanti præſtatur, applicare poſſit præbendis canonicalibus Eccleſiæ Cathedralis, to. 1. conſ. 258. n. 1.
An poſſit Regularibus degentibus abſque licentia Sedis Apoſtolicæ in hoſpitiis non approbatis prætextu negotiorum, ac litium præcipere, ut revertantur ad clauſtra ſub pœna apoſtaſiæ, &c. tom. 1. conſ. 267. n. 1.
Et an poſſit delegare facultatem ſuis Vicariis foraneis concedendi literas monitoriales pro rebus perditis, ſeu ſubtractis, to. 1. conſ. 259. n. 1.
Poteſt punire Regulares prohibita, vel indecentia in Eccleſiis eorum ordinum committentes circa Miſſæ ſacrificium to. 1. conſ. 268. n. 1.
Quatenus Regularibus benedictionem prædicandi in eorum Eccleſiis denegare, vel revocare poſſit, t. 1. conſ. 269. n. 1.
Abſque ejus benedictione non licet Regularibus in propriis Eccleſiis extra tempus Adventus, & Quadrageſimæ ſermonem habere, to. 1. conſ. 270. n. 1.
Poteſt punire Regulares ſuos oblocutores in ſermonibus, quos habent in propriis Eccleſiis, to. 1. conſ. 271. n. 1.
An, & quibus pœnis punire poſſit Regulares, qui abſque ſua approbatione confeſſiones ſæcularium audiunt, to. 1. conſ. 281. num. 1.
An, & quatenus poſſit adhuc abſolvere ſuos ſubditos a delictis in Bulla Cœnæ Domini contentis, t. 1. conſ. 294. a n. 1.
An, & quando, &, quibuſve mediis compellere poſſit hoſpitalia, & Confraternitates ad taxam ſeminarii, to. 1. conſ. 297. n. 1. & 298. n. 1.
Quando poſſit tolerare, quod debitores habitent aſſiduè in Eccleſiis, to. 1. conſ. 303. n. 1.
In quibus poſſit viſitare Eccleſias Parochiales Religionis Hieroſolymitanæ, to. 1. conſ. 308. n. 1.
Quatenus poſſit ſodalitates ſæculares ad publicas ſupplicationes cogere, to. 1. conſ. 310. n. 1.
An ipſi liceat conferre eodem die quartum ordinem minorem & ordinem Subdiaconatus, to. 1. conſ. 322. n. 1.
An poſſit cogere Clericos non habentes beneficium, neque officium Eccleſiaſticum, ad intereſſendum ſupplicationibus & obedientiam ſibi præſtandam, to. 1. conſ. 33. n. 1.
Non poteſt præſcribere numerum Monialium in Monaſteriis Regularibus ſubjectis, to. 1. conſ. 339. n. 1.
An poſſit concedere licentiam aſſervandi in Eccleſiis non Parochialibus Euchariſtiæ Sacramentum, t. 1. conſ. 342. n. 1.
Nequit concordare cum ſuis ſubditis ſuper vectura equorum tempore viſitationis, to. 1. conſ. 347. n. 1.
Non retinens Vicarium nequit exequi literas Apoſtolicas, Vicario directas, to. 1. conſ. 345. n. 1.
Ipſi viſitanti quid recipere permittatur, to. 1. conſ. 350. n. 1.
Non poteſt viſitare capellas campeſtres Regularibus ſubjectas, to. 1. conſ. 350. n. 1.
An ea, quæ pertinent ad Epiſcopum antiquiorem, abſente Metropolitano, cenſeantur pertinere ad Epiſcopum antiquiorem, ex ſuffraganeis, non autem ad Epiſcopum exemptum, to. 1. conſ. 357. n. 1.
Non poteſt fabricare, reficere, vel inſtaurare ſuos carceres ex pœnis, & mulctis, to. 1. conſ. 360.
Poteſt præcipere, quod ſupplicatio corporis Chriſti fiat in Eccleſia Parochiali ſæculari, non Eccleſia Regularium, to. 1. conſ. 374. n. 1.
An poſſit cogere Clerum totius diœceſis ad intereſſendum ſupplicationi Corporis Chriſti, to. 1. conſ. 388. n. 1.
Quid facere debeat, ſi omnes Canonici ſuæ diœceſis, vel eorum maior pars ſint collectores, prætendantque eſſe exemptos, to. 1. conſ. 392. n. 1.
Poteſt cogere Canonicos Cathedrales ad celebrandum Miſſam conventualem ſingulis diebus, to. 1. conſ. 394. n. 1.
Debet explorare voluntatem puellarum in Monaſteriis Monialium Regularibus ſubjectis, to. 1. conſ. 400. n. 1.
Tenetur dare literas approbationis iis, qui fuerunt ab examinatoribus approbati, quamvis certus ſit in conſcientia, approbatos eſſe minus idoneos, to. 1. conſ. 408. n. 1.
Poteſt ad effectum probandi delicta circa Clauſuram examinare Moniales exemptas, to. 1. conſ. 409. n. 1.
Poteſt punire pœnis etiam cenſurarum Equites Hieroſolymitanos extra Clauſtra degentes, & tempore Paſchali non communicantes, to. 1. conſ. 430. n. 1.
Item punire eos poteſt, ſi retineant eo tempore Paſchali in proprjis domibus mulierculas amicorum, to. 1. conſ. 431. n. 1.
Poteſt procedere, etiam per cenſuras, contra debitores laicos locorum piorum, vel beneficiatorum, to. 1. conſ. 450. n. 1.
Poteſt procedere contra Judicem laicum, cogentem litigantes in cauſis miſti fori adire forum ſæcularem, tom. 1. conſ. 452. num. 1.
Non poteſt extrahere a loco immuni quempiam, ut illum examinet, tom. 1. conſ. 463.
Quomodo poſſit punire Regulares impedientes extrahere reos a propriis Eccleſiis, to. 1. conſ. 468. n. 1.
In cauſis immunitatis Eccleſiaſticæ habet iuriſdictionem delegatam, to. 1. conſ. 478. n. 1.
Poteſt procedere contra laicos complices in delicto a Clerici commiſſo, to. 1. conſ. 484. n. 1.
Poteſt aperire, ac retinere furnum pro abudantia, to. 1. conſ. 488. num. 1.
Habens diœceſim diverſarum linguarum, ac rituum ad quid teneatur, to. 1. conſ. 1. n. 2.
Poteſt ſuſpendere quoſcunque ſuos Clericos quacunque authoritate promotos, ib. n. 5.
Epiſcopus S. Congregationi de Propaganda fide ſubordinatus, quam facultatem habeat circa exercitium Pontificalium, ib. num. 5.
An, & quibus in caſibus diſpenſare poſſit ſuper irregularitate ex defectu lenitatis, to. 2. conſ. 2. n. 17.
An poſſit eodem contextu, atque unico decreto mulctare Canonicum ob non reſidentiam pœnis, a S. Concilio Tridentino ſtatutis, to. 2. tota conſ. 4.
Nequit prædictas pœnas condonare, ib. n. 5.
Quas monitiones, ac citationes præmitterre debeat, ib. n. 6.
Vera ſententia, ib. n. 7. & ſeqq.
Ejus arbitrium circa pœnas in non reſidentes, ib. n. 10. & d. to. 2. conſ. 5. n. 2. Ubi an ex integro poſſit non reſidentem mulctare.
An peccet non condemnando eos qui non reſident, vel eis pœnas remittendo, ib. n. 3.
Quatenus poſſit viſitare Eccleſias parochiales Commendæ Hieroſolymitanæ, etiam ſi prætendatur, quod ſint nullius diœceſis, to. 2. tota conſ. 26.
Quando viſitare poſſit etiam Eccleſias nullius diœceſis, & quovis modo exemptas, ib. n. 3.
Ejus aſſiſtentia juris, ib. n. 5. & ſeqq.
Limitatur, ib. & n. 12. ac 13.
Propugnatur, ib n. 18.
Ejus juriſdictio in actu viſitationis in Eccleſias exemptas, ib. num. 14. & ſeqq.
In dubio habet intentionem fundatam in Eccleſiis, ſibi ſubjectis, ib. n. 18.
Ejus poteſtas in bona, & res oblatas Eccleſiis, ib.
Ejus delegata juriſdictio in Eccleſias exemptas quomodo ceſſet, ib. n. 19. & ſeqq.
Ejus enunciatio quando præjudicet, ib. n. 24.
Non poteſt a ſe abdicare viſitationem in Eccleſia jam conſtructa, ibidem.
Ejus confeſſio, quod loca ſint nullius diœceſis, an præjudicet ib.

Declarationes S. Congregationis in hanc rem producuntur, ib. n. 31. ac ſeqq.
Quid poſſit in Eccleſias Parochiales Religionis Hieroſolymitanæ, ibid.
Quas Eccleſias exemptas, & quo jure viſitare poſſit, ibidem num. 37. ac ſeqq.
De jure communi, quoad Eccleſias ſuæ diœceſis, habet intentionem fundatam quoad jus ſuperioritatis, t. 2. conſ. 30. n. 5.
An etiam quoad ejuſdem juris poſſeſſionem, ib.
Ejus bona non poſſunt gravari hoſpitatione militum, tom. 2. conſ. 32. num. 10.
Quos ritus in exercendis Pontificalibus obſervare debeat, t. 2. conſult. 33. a num. 9.
Quatenus in odioſis comprehendantur, tom. 2. conſ. 34. n. 23.
Quando debeat propria authoritate tollere edicta, ordinationes, &c. Magiſtratus ſæcularis, ib. n. 48.
Quomodo aſſociandus a Magiſtratu, tom. 2. conſ. 35. num. 7.
Quot Vicarios poſſit conſtituere, tom. 2. conſ. 36. n. 1.
An poſſit tàm de jure, quàm de conſuetudine cognoſcere in ſuo foro cauſas criminales inter laicos, conſentientes ſuæ juriſdictioni, tom. 2. conſ. 41.
Ac delegare cauſam aliquam Clerici Judici laico, aut permittere Clerico, ut judicium ſæculare ſubeat, t. 2. conſ. 45. per tot.
Nequit in ſuis cauſis conſentire in Judicem laicum, ibid. n. 3.
Non poteſt facere, quin ſit locus privilegio Canonis, & excommunicationi, ib.
Objectiones diluuntur, ib. n. 4.
Cui perſonæ dictas cauſas committere queat, ib.
Epiſcopus in aliquibus locis eſt Univerſitatis ſtudiorum Cancellarius, tom. 2. tota conſ. 46.
Ubi ejus munus in hanc rem.
Ejus coloni, emphyteutæ, &c. quatenus gaudeant immunitate a vectigalibus, tom. 2. conſ. 50. per totam.
Quatenus item ejus coloni, familiares, famuli, ſervi, mancipia gaudeant privilegio fori, tom. 2. conſ. 51. per totam, ſpeciatim, num. 10. ac 12.
Debet cognoſcere ſuper fraudulentis donationibus Clericorum, to. 2. tota conſ. 54. num. 57.
Ejus partes in tuenda immunitate bonorum Eccleſiaſticorum, ibid. num. 61.
Poteſt, ac debet compellere laicos ad delendum a cataſtro laico bona per Eccleſiaſticos acquiſita, tom. 2. conſ. 55. num. 4.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Quid ſi extaret contraria conſuetudo, ibid.
Mandare debet, ut fiat per forum Eccleſiaſticum cataſtrum ſeparatum a cataſtro laicorum, ib.
Quatenus nequeat excommunicari, tom. 2. conſ. 59. n. 2.
Quando poſſit excommunicare Regulares, ib. n. 6.
In materia Immunitatis Eccleſiaſticæ non debet attendere inhibitiones Auditoris Cameræ Apoſtolicæ, ib. n. 16.
An poſſit committere abſolutionem cum reincidentia in materia Immunitatis, ibid.
Pœnæ contra capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes Epiſcopos, tom. 2. conſ. 62. a n. 1.
Quatenus poterit abſque cenſura in exilium ejici, ib. n. 7.
Quando comprehendatur in generali interdicto, ac ſuſpenſione, ibid. num. 10.
Offendens alium Epiſcopum, Cardinalem, vel Nuncium Apoſtolicum an incidat in pœnas canonicas, ib. n. 13. & 14.
Ejus eſt præſcribere ſufficiens patrimonium Ordinandis, tom. 3. conſ. num. 20. ac ſeq.
Quos admittere debeat ad clericatum, ib. num. 27.
Ejus partes in cognoſcendis fraudibus Eccleſiaſticorum adverſus æſtimum Univerſitatum, tom. 3. conſ. 3. n. 34.
An, & quatenus Epiſcopi poſſint concordare cum miniſtris laicæ poteſtatis in iis, quæ concernunt perſonas Eccleſiaſticas abſque facultate Sedis Apoſtolicæ, tom. 3. conſ. 4. a num. 1.
Nequit Epiſcopus derogare diſpoſitioni conciliorum, ib.
Quid in Regno Neapolitano, ib. n. 2. & ſeq.
Declarationes S. congregationis, ib.
Quid ſi agatur de commodo privato Clericorum, ib. n. 4.
Et adſit imminens periculum, ib.
In quibus poſſit cum laicis ſuper hac re convenire, ib. n. 5.
Ubi exempla, & quomodo, ib.
Quo pacto debeat dare licentiam curiæ ſæculari detrudendi in carceres Clericos, nocte incedentes, ib.
Ejus officium in Magiſtros, etiam Grammaticæ, tom. 3. conſ. 5. a num. 1.
An Epiſcopus, vocatus a Principe, teneatur ex ejus præcepto illum adire, & qua pœna ejus contumacia coerceri poſſit, to. 3. conſ. 6. per totam.
Tenetur accedere ad Parlamentum, & qua pœna, ib. n. 10.
Quid de Epiſcopo, recognoſcente feudum a Principe, ib. n. 11.
Epiſcopatus feudatarius, a Rege vocatus, tenetur comparere, ibid. num. 12.
In eum pœnæ, ib.
Quatenus excuſetur, ſi non accedat ad ſynodum, ib. & n. 33.
Ratione feudi eſt immediatè ſubjectus Principi laico, ib.
Et conſideratur uti Princeps politicus, ib.
Aliter conſideratur ut Epiſcopus, aliter ut Baro, ib. n. 14.
Epiſcoporum prima juriſdictio, etiam in cauſis civilibus n. 18.
Hujus rei cauſæ, ib. n. 30. & ſeqq.
Eorum abuſus hac in re objurgatur, ib. n. 29.
Habens feudum a Rege, cuinam prius obedire debeat, Regi ne, an Summo Pontifici, ib. a n. 33.
Obligatio ejus juramenti ſummo Pontifici dicti, ib. num. 34.
Qui ad comitatum acedere prohibeantur, ib. n. 43. & ſeqq.
Quodve teneantur, ib.
Et quomodo, ibid.
Habent judicialem poteſtatem, ib. n. 44.
Eorum reſidentia eſt de jure divino, ib.
Quid de Epiſcopo non habente Regalia, ſeu feudum a Rege ib n. 47.
Quando vocati a Rege, debeant eum adire, ib. a n. 48.
An admittendi ad deliberationes politicas, ib. n. 52. & ſeqq.
Poſſunt transferre jejunium, a jure communi indictum ab uno die in alium, tom. 3. tota conſ. 14.
Quatenus teneantur exequi quæ ſtatuuntur in jure communi canonico, ibid.
In materia contributionum, clero obſiſtente, an ſufficiat Epiſcopi conſenſus, tom. 3. conſ. 15. n. 7. & ſeqq.
Epiſcopus ſolus nequit contributionem Eccleſiaſticorum approbare, vel jubere, ib. n. 34.
Non poteſt ex arbitrio ſuos ſubditos onerare, ib.
Epiſcoporum colluſioni cum laicis occurritur, ib.
Eorumque conſulitur ſecuritati, ib.
Tenentur vindicare injuriam Ordini clericali illatam, tom. 3. conſ. 20. num. 13.
An Epiſcopus, qui ante Epiſcopatum exercebat munus Vicarii generalis alterius Epiſcopi, poſſit adhuc idem munus exercere, ſintque valida ejus geſta tanquam Vicarius, tom. 3 conſ. 22. n. 1. & ſeqq.
An pœnæ contentæ contra Epiſcopos non reſidentes habeant locum contra præfatum Epiſcopum, qui nondum adeptus eſt poſſeſſionem ſuæ Eccleſiæ, ib. a n. 2.
Epiſcopus poteſt eſſe Vicarius alterius Epiſcopi, ib. n. 1.
Contra quos Epiſcopos non reſidentes procedant pœnæ canonicæ, ib. n. 2.
An ſit eadem ratio in Epiſcopis, qui ſuas Eccleſias deſerunt, ac in iis, qui poſſeſſionem non adipiſcuntur, ib.
Non eſt eis aſſignatum tempus ad capiendam poſſeſſionem Epiſcopatus, ib.
Quatenus reſidere teneantur, ib. n. 3.
Pœnæ in non reſidentes, ib.
Quatenus hujuſmodi pœnæ procedant, ib. n. 4.
Qui excuſentur a pœnis, ib.
Declaratio S. Congregationis, ib.
Poſſunt cognoſcere cauſas viduarum, tom. 3. conſ. 24. n. 2.
Etiam Reginæ viduæ, ib.
Pauperum, ib. n. 3.
Pupillorum, ibid.
Miſerabilium perſonarum, ibid.
Virginum pauperum, ibid.
Ubi S. Congregationis declarationes.
Quomodo ſe gerere debeant in collatione, ſive contributione Eccleſiaſticorum pro mercede medici Univerſitatis, tom. 3. conſ. 25. num. 5.
An ſi Judex laicus, qui volens perquirere, atq; extrahere reum laicum latentem in privata domo Canonici, ex pietate, vel urbanitate imploret auxilium Epiſcopi, poſſit Epiſcopus ex ſe ſolo illud præſtare, an verò adhibere debeat conſilium, & conſenſum Conjudicum Capitularium, t. 3. conſ. 20. n. 1.
Quatenus Epiſcopus poſſit eſſe adjutor poteſtatis laicæ, ut reus puniatur, ib. num. 2.
Ratione offenſæ ſibi illatæ, poteſt procedere contra offenſores, ib. n. 3.
Pœna contra ipſum, privilegio alternativæ abutentem, ib. n. 5.
Ad Epiſcopum pertinet aſſignare congruam Vicariis Curatis, tom. 3. conſ. 31. n. 1.
Quid in Vicariis curatis Eccleſiarum, quas olim Regulares poſſidebant, ib.
Electio prædicatorum in eiſdem Eccleſiis an pertineat ad Epiſcopum, ib. n. 2. & ſeqq.
An, & quatenus diſpenſare poſſit in quibuſcunque impedimentis matrimonialibus, tom. 3. conſ. 33. a n. 4.
Et ſuper quacunque lege, ib.
Quando ſit ei permiſſum Pontificalia exercere, in aliena diœceſi, tom. 3. conſ. 39. n. 4.
Quilibet Epiſcopus poteſt celebrare in quocumque loco, vel celebrari facere, ib.
Ac uti altare portatili, etiam extra propriam diœceſim, ibid. & numer. 6.
Etiam abſque licentia diœceſani, ib.
Sacræ Congregationis declaratio, ib.
Quid de Epiſcopo titulari, ib.
Et de adminiſtratore Epiſcopatus, ib.
An, & quibus pœnis compellere poſſit Regulares ad ſupplicationes, tom. 3. conſ. 45. a num. 1.
Ejus juriſdictio in perſonas extraneas, ib. n. 9.
Non poteſt conſtituere, neque deſtituere ſuperiorem Regularem, ib. num. 26.
In Regulares non exibentes ſua privilegia, quomodo ſit ab eo procedendum, ib. n. 41.
Quos juriſdictionis actus exercere poſſit in Eccleſiis Regularium, tom. 3. conſ. 47. n. 23. & 52. & ſeqq.
Poteſt cum ſuis Canonicis exequias Principum ſolemniter celebrare in Eccleſiis Regularium, ibid. n. 52.
Ratione jurium Parochialium poteſt in ſua diœceſi quidquid Pa-

Papa in Universo, ib. n. 60.
Jus ejus in funeribus, ib. n. 64.
Quæ statuta in synodo concedere possit, to. 3. const. 50. n. 5.
An possit sibi pulvinar, & pannum sternere, aliasque præeminentias habere in Ecclesiis alienæ diœcesis, t. 3. const. 51. a n. 1.
Ejus dignitas in aliena diœcesi, ib. n. 2.
Declarationes sacræ Congregationis, ib. n. 3. & seqq.
Licèt sit titularis, præcedit tamen Canonicos, & dignitates to. 3. const. 55. n. 16.
Cognoscit causas matrimoniales in prima instantia, to. 3. const. 57. num. 4.
Quid possit in Parochos Ecclesiarum Religionis Hierosolymitanæ, t. 3. tota const. 58.
Episcopus quoad ordinationem Græcorum, vid. *Græci*.
Ejus partes in adimplentes onera missarum, to. 3. const. 60. num. ult.
Et in lectores sacræ Theologiæ, t. 3. const. 62. n. 1. & 2.
Episcopus non potest dispensare in irregularitate, incursa a pluries in die celebrante missam, t. 4. const. 1. n. 8.
Neque in contracta ex genere pœnæ in causa famosa ib.
Neque ex crimine graviori adulterio, ib.
Est Judex regulariter pluries in die celebrantium, ib. n. 9.
Etiam si delinquens sit Regularis, ib.
An cogere possit, & quomodo gubernatores laicos ad sibi assistendum in Ecclesia cathedrali diebus solemnibus, in quibus Pontificaliter celebrat, to. 4. const. 4. a n. 7.
An, & quatenus concedere possit Vicarii is foraneis patentatus, gaudentes privilegio fori, to. 4. const. 5. n. 5. & seq.
Quando possit concedere inhibitiones Clericis coniugatis, ac etiam Tertiariis, to. 4. const. 6. a n. 1.
Quando colonis partiariis Clericorum, tom. 4. const. 7. n. 1.
Et quando mulieribus nuptis, ib. n. 2. & seqq.
Nequit prohibere Clericis, ne conveniant laicos de re profana in foro seculari, to. 4. const. 8. n. 1.
Quid si extaret consuetudo, ib. n. 2.
Nequit etiam prohibere, ne cæteri Notarii, præter solum Cancellarium Episcopalem, possint rogari de instrumentis, quę commodum locorum piorum concernunt, t. 4. const. 9. a n. 1.
Non potest contra jus decernere, ib. & const. 201. n. 28.
Neque contra decreta sacrarum Congregationum, ib.
Neque potest inhibere laico ratione consortii Clericalis, t. 4. const. 10. n. 1. & seqq.
An, quo jure, quibus pœnis, & quatenus Episcopi teneantur personaliter residere in suis Ecclesiis, præcipuè tempore pestis to. 4. tota const. 17.
Episcopalis dignitatis decora, ib. n. 1.
Quando, ubi, & quatenus Episcopus residere dicatur, ibid. num. 7.
Ac debeat, ib. n. 16. 33. ac seqq. & n. 3.
Pœnæ contra non residentem, ib. n. 2. & 8.
Quomodo intelligendæ, ib.
Et quænam sententia requiratur, vel monitio, ib. n. 9. & seqq. ac n. 16.
Quomodo abesse possit, ib.
Et quid crescente contumacia absentis, ib. n. 10.
Licèt prohibeatur ingredi Ecclesiam, non propterea ingrediendo fieret irregularis, ib. n. 11.
Sed quid si ingrediatur, & celebret, ib.
Graviores causæ contra Episcopos ad quem referendæ, ib.
Et quænam illæ sint, ib.
Non residens an teneatur ad fructuum restitutionem, ibid. num. 12. & 15.
Obligatio residendi quoad Episcopos quando incipiat, ib. n. 13.
Et quando quoad Archiepiscopos, ib.
Absens bona fide excusatur a pœnis, ib. n. 14.
Quid de Episcopis Cardinalibus, ib. n. 14. & 16.
Quibus commodis priventur non residentes, ib. n. 17.
Episcoporum residentia an sit de jure divino, ib. n. 18. & seq.
Damna, & incommoda ex Episcoporum absentia, ib. a n. 20. & a num. 31.
Eorum nomina, & officia, ib. n. 23. & seqq.
Boni Episcopi munus, ib. n. 35.
Quatenus uti possint opera Vicariorum, ib. n. 38. & 40.
Ubi residere debeant propter aeris intemperiem, exules, relegati, & similia, n. 45. & seqq.
An priventur facultatibus, ipsis a jure concessis, vel incurrant pœnas non residentium, si resideret propè diœcesim, ib.
Quo in loco suæ diœcesis habere debeant tribunal, ib. n. 46. 48. & seqq.
Quomodo visitare possint hospitalia, to. 4. consult. 21. nu. 5. & 7.
An in hospitalibus decernere possint opera pia, ib. n. 7.
In supplicationibus, quando cum pallio sine Cappa, & pileo Sacerdotali incedunt, debent incedere soli, non autem medii inter dignitates, tom. 4. const. 23. n. 1.
Qualis honor sit eis tribuendus, ib.
Quo in loco incedere debeant in supplicatione, in qua defertur Sacro imago, vel Reliquia, ib. n. 4.
Quid si extaret exemplum Metropolitani, vel dispositio Concilii Provincialis, vel consuetudo Civitatis, ib. n. 7. & 8.
Nequeunt tollere consuetudines immemorabiles in materia Sacrorum Rituum, to. 4. const. 26. n. 27.
Episcopi locus in Choro, si est Canonicus, ib. n. 33.
Quatenus cogere possit Clericos, & confraternitates ad supplicationes, to. 4. const. 30. n. 1. & 2.
Ejus sententiæ contra statutum Ritum Ecclesiasticum non attendendæ, ib. n. 15. & seqq.
In qua chori parte sedeat, to. 4. const. 36. n. 3.
Quatenus onus sibi injunctum, in alium nequeat rejicere, to. 4. const. 37. n. 3.
An possit dare Judicem ordinarium, ib. n. 6.
Non tribuit ipse jurisdictionem Vicario Generali sed lex per ipsum, ib.
Quando possit delegare processum informativum super sanctitate vitę, virtutibus, ac Miraculis alicuius servi Dei, ib. n. 7.
Delegatus a Papa potest delegare, ib. n. 8.
Episcoporum examen in materia canonizationis Sanctorum an legitimè recipi possit in eorum palatiis, to. 4. const. 41. a n. 1.
Forma eorum Juramenti, ib. n. 2.
Possunt approbare revelationes, non autem Miracula, tom. 4. const. 47. n. 4.
Quatenus possint prohibere usum habitus prothonotariatus, tom. 4. const. 76. n. 8.
Possunt decernere statuta suæ Ecclesiæ, ac nova condere, ib.
Habent locum in Comitiis generalibus, to. 4. const. 79. n. 1.
An possint decernere, quod Sanctus aliquis colatur, tanquam Patronus a toto Regno, ib. n. 16.
Ejus electionis exequutio quando perfecta dici possit, ib. n. 17.
Quando possint indicere dies festos, ib. n. 19.
An possint esse Judices causarum electionis Sanctorum in Patronos to. 4. const. 80. n. 5.
Possunt in aliquo oppido diœcesis recitare officium de Sanctis Patronis, seu Titularibus, eique satisfacere, tom. 4. const. 87. n. 11.
Uti Canonici, an præcedant, to. 4. const. 90. n. 10.
Episcopi sedes, sive faldistorium in Ecclesia, distans ab altari majori, quid operetur, to. 4. const. 93. a n. 1. & 12.
Episcopus habet intentionem fundatam in Cœremoniali, ib. n. 5. & const. 104. n. 5.
In iis, quæ pertinent ad divinum cultum, vel ad præeminentias, non potest præjudicium inferre, ib. n. 10.
An Episcopus in processionibus semper incedere debeat medius inter presbyterum, & Diaconum, to. 4. const. 94. n. 8.
Quomodo a Canonicis excipiendus, sive pontificaliter celebret, sive divinis assistat, sive in processionibus incedat, sive suis vestibus induatur, ib. per totam.
Quid de circulo, quem Canonici Episcopo facere debent, ib. num. 10.
De ejus benedictione solemni post Missam extra Ecclesiam Cathedralem, to. 4. const. 96. a n. 1.
Dum Episcopus benedicit, debent omnes, etiam Canonici genua flectere, ib. & n. 2. vid. *Canonici*.
Ejus benedictioni Magistratus, & Principes genua flectunt, ib. num. 4.
Extra Cathedralem in aliis Ecclesiis est etiam caput, & dominus ib. num. 5.
Consuetudo associandi Episcopum usque ad valvas Ecclesiæ, etiam non Cathedralis, est servanda, ib. n. 10.
Ad eius osculum qui admittantur, t. 4. const. 100. n. 7. & 13.
Num teneantur statuere certam horam sui adventus ad Ecclesiam, illamque significare, sitque ei permissum venientibus Canonicis moram trahere in accedendo ad Ecclesiam, to. 2. const. 102. n. 3.
Alia super ejus associatione tàm in accessu, quàm in recessu, ib. per totam, vid. *Canonici*.
In loco exempto nullam jurisdictionem exercet, nisi fuerit invitatus, to. 4. const. 106. n. 4.
Quatenus extra diœcesim possit exercere pontificalia etiam in Ecclesiis exemptis, absque diœcesani licentia, ib. nu. 6.
In quibus teneatur adhibere consensum Capituli, tom. 4. const. 107. n. 3.
Ejus cadaver, in qua Ecclesia sepeliendum, t. 4. const. 107. n. 8.
Et in qua ejus galerus, ib.
An possit instare apud Principem laicum, ut condat edictum pœnale adversus occupantes bona Ecclesiarum, & irreverenter sese gerentes in Ecclesiis, to. 4. const. 117. a n. 1.
An ei liceat ante obtentum beneplacitum Apostolicum cogere personas Ecclesiasticas ad contributionem causa pestis, vel belli, ipsamque contributionem exigere, tom. 4. const. 121. a n. 1. & 6. 16. ac seqq.
Episcopi palatium quando gaudeat immunitate, tom. 4. const. 122. num. 2.
Et quo jure, ib. n. 3.
Quid de domibus, quas habitat extra diœcesim, ib.
Quomodo se gerere debeat in concedenda licentia pro exhumatione, & recognitione cadaveris, ib. n. 4.
Et an illam concedere possit, ib.
Et quid de licentia ad examinandum reum, vel testes in Ecclesia, ib.
Et quid extra illam, ib.
Et in loco immuni, ib.
Et de Clerico vulnerato, vel occiso a laico, ib.
Eius palatium, quamvis locatum gaudet imunitate, ib. n. 12.
Quatenus eius palatium existens in aliena diœcesi gaudeat immunitate, ib. n. 13.
In ejus palatio non possunt fieri exequutiones, ib. n. 14.
Episcopus coadjutus quid dare debeat suo coadjutori, tom. 4. const. 126. n. 5.

An, & quatenus Epiſcopus in cauſis ſuæ menſæ poſſit eſſe Judex, præſertim in perſonas ſibi non ſubditas, & in bona extra propriam diœceſim, to. 4. conſ. 128. n. 1.
Quid ſi procedat extrajudicialiter, ib. n. 5.
Et ratione turbatæ poſſeſſionis, ib. n. 17. & ſeqq.
Quidve ſi cenſuræ illatæ ſint a iure, ib. n. 6.
Declarat excommunicatos milites Hieroſolymitanos, & Regulares quoſcunque, ib.
Et quid ſi agatur de cenſuris prolatis pro delicto facti permanentis, ib. n. 7.
Et procedat uti pars contra turbantes de facto bona, vel iura ſuæ Eccleſiæ vel menſæ, ib. n. 11.
Vel uti Judex, ib. & n. 20. ac ſeqq.
Et quid ſi invaſores poſſideant titulo immemorabilis, ibidem num. 22.
Non poteſt inferre præiudicium Eccleſiæ ſervitutem, aut læſionem, to. 4. conſ. 128. n. 11.
Quomodo ſe gerere debeat in diœceſi, in qua ſunt duæ cathedrales unitæ, to. 4. conſ. 131. a n. 1.
Facultates concedi ſolitæ Epiſcopis Hiberniæ, to. 4. conſ. 134. a num. 27.
Ab Epiſcopi iurisdictione an, & quatenus concedatur exemptio, to. 4. conſ. 136. a n. 1. vid. *Exemptio*.
Ex quibus conſtare poterit de pravo uſu eius iuriſdictionis, ib. n. 3. & ſeqq.
An, & quatenus Archiepiſcopis, & Epiſcopis concedendus ſit coadjutor, vel ſuffraganeus, to. 4. conſ. 137. a n. 1.
Et quid de reſignatione Epiſcopatus, & translatione Epiſcopi, ib. a n. 9. & 17.
Infirmus an cogi poſſit ad renunciandum, ib. n. 3.
Non poteſt præcipere, quod in Eccleſia collegiata, præter præfixum numerum canonicorum, eligantur alii extra capitulum ad inſerviendum pro Diacono, & Subdiacono, & quod de maſſa capituli aſſignetur ſtipendium, tom. 4. conſ. 145. a n. 1.
Neque poteſt imponere novum onus omnibus de capitulo, ib. num. 2.
An, & quo pacto poſſit injungere Canonicis, ne ſe congregent abſque ſua licentia, to. 4. conſ. 154. a n. 1.
Quid ſi ipſe Epiſcopus habeat in Eccleſia præbendam, ib. n. 3.
Et ſit canonicus ib.
Poteſt facere in hac re præceptum pœnale, ib. n. 4.
Quid ſi non ſit Canonicus, & ſolitum ſit congregari abſque ejus licentia, ib. n. 5.
An poſſit viſitare domum Parochi regularis cujuſvis Ordinis exempti, to. 4. conſ. 155. a n. 1.
Non poteſt in totum ex ſe Eccleſias, aut loca eximere a ſua iurisdictione, & Regularibus concedere, ib. n. 14.
Ad ipſum ſolum pertinet erigere Canonicatum pœnitentiarium, to. 4. conſ. 156. n. 1.
Etiam ſi collatio præbendarum ſit ſolius capituli, ib.
Immò illum erigere poteſt reluctante capitulo, ib.
Nequit ſibi reſervare nominationem Judicum ſynodalium, to. 4. conſ. 159. n. 5.
Monetur, ut in prima ſynodo conſtituat Judices ſynodales, ib.
An poſſit Regularibus præcipere, quod abſtineant ab audiendis confeſſionibus a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis, to. 4. conſ. 163. a n. 1.
Debet Regularibus integram ſervare eorum iuriſdictionem, ib. num. 11.
Quando Epiſcopi procedere poſſint per ſe ipſos ſolos ſine Adjunctis, to. 4. conſ. 164. n. 2. Vid. *Adjunctus Tertius*.
An poſſint cauſas ſine conſilio ſuorum Clericorum audire, ib. n. 18. 31. ac ſeqq.
Epiſcopus exemptus, aliique Prælati inferiores, tenentur pro Concilio provinciali ſemel eligere vicinum Archiepiſcopum tom. 4. conſ. 165. n. 2. & 6.
Electio huiuſmodi, ſemel facta ligat ſucceſſores, ib.
Si Synodo provinciali intereſſe non poſſit, quid facere debeat, ibidem.
An poſſit immutare ſtatum Eccleſiæ, vel beneficii, & de ſæculari facere regularem, to. 4. conſ. 173. a n. 1. & 8.
Non poteſt amplius Conventum Regularium viſitare poſt illius exemptionem recuperatam, ut videat, an ſua decreta in viſitatione præcedenti edita, ſint exequutioni demandata, to. 4. conſ. 178. n. 1.
Neque poteſt decreta exequutioni non demandata exequi, & pro illorum exequutione pœnas adjicere, & aggravare, ib. n. 2.
Facultas, quæ ei competit, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato, expirat, elapſo integro anno a die publicationis decretorum, ib. n. 3.
Neque poteſt poſt exemptionem a conventu recuperatam condemnare, ac punire, ne quidem pœna corporis inflictiva, Regularem, qui pro delicto in Curia Epiſcopali fuerat inquiſitus, & carceri mancipatus eo tempore, quo conventus erat ejus juriſdictioni ſubjectus, ib. n. 4. & ſeqq.
An melius faciat, ſi ad ſacros ordines admittat pauperes, quàm divites, to. 4. conſ. 182. a n. 1.
Quando poſit indicere diem feſtum, to. 4. conſ. 184. n. 1. & ſeqq.
Et ſupplicationes extraordinarias, ib. n. 2.
Nequit admittere ad profeſſionem novitiam in Monaſterio, ſibi non ſubjecto, to. 4. conſ. 202. n. 7.
An, & quatenus Epiſcopo liceat hoſpitalia, cæteroſque locos pios viſitare, & ab eorum adminiſtratoribus rationes adminiſtrationis exigere, to. 4. conſ. 204. a n. 1.
Quo jure viſitare poſſit Eccleſias, & hoſpitalia exempta, & ab eorum adminiſtratoribus redditionem rationum exigere, ib n. 12. & ſeqq. ac n. 18. & ſeqq. & a n. 27.
Etiam extra actum viſitationis, ib. n. 13. ac 17.
In iis, quæ juris diſpoſitioni ſunt conformia, vel etiam præter poſſunt Epiſcopi ſtatuere, to. 4. conſ. 205. n. 8.
An, & quatenus ad Epiſcopum pertineat munus prædicandi, to. 4. conſ. 206. n. 1. & 44. Vid. *Prædicatio*.
Nondum conſecrato quænam prohibeantur exercere, ib. n. 6.
Præſumitur edoctus de iis, quæ pertinent ad ſuam juriſdictionem, ib. n. 17.
In quibus caſibus, & quibus in Eccleſiis poſſit, ac debeat eligere prædicatorem, ac ei præbere eleemoſynam, ib. n. 23. & 44. ac ſeqq.
Si turbetur in ſua quaſi poſſeſſione exigendi eleemoſynam pro prædicatoribus, poteſt excommunicationis remedio ſe tueri, ib. n. 49.
Ejus arbitrium circa tempus prædicandi in quo verſetur, ib. num. 50.
An poſſit cogere mulctis, ac pœnis populum ad audiendum concionem, vel Miſſam in parochiali, ib. n. 60.
Ejus titulus in concurſu Magiſtratus ſæcularis, t. 4. conſ. 209. n. 3.
Quatenus poſſit prohibere concionatoribus, ne titulum Illuſtriſſimi Magiſtratibus tribuere præſumant, ib.
Quid de verbis officioſis, ib.
An, & quatenus poſſit Vicarios perpetuos pro exercenda cura animarum conſtituere, to. 4. conſ. 213. a n. 1.
Epiſcopo ſternuenti an Magiſtratus ſæcularis, vel Gubernator, qui adeſſe ſolent, quando ille celebrat pontificaliter, ſalutem dicere teneantur, caput reverenter detegere, atque inclinare, & officioſè cum eo agere, t. 4. conſ. 220. a n. 1.
An poſſit totam communitatem a carnium abſtinentia ſolvere in quadrageſimali jejunio ob caritatem, vel penuriam piſcium, t. 4. conſ. 221. a n. 1.
Ubi quibus in caſibus in hac re diſpenſare poſſit, & quo pacto.
An Epiſcopus, qui ex indulto Apoſtolico, quod vocant *extra tempora*, facultatem habet ordinandi Joannem tribus feſtis diebus, valeat die Dominico ipſum Joannem in diaconum ordinare, quem præcedenti die Sabbati ad Subdiaconatum promoverat, to. 4. conſ. 228. a n. 1.
Sic ordinans quas pœnas incurrat, ib. n. 4.
Epiſcopus, an poſſit prohibere Clericis, ne citent in foro ſæculari, quando cauſa eſt profana, t. 5. conſ. 2. n. 25.
An poſſit cognoſcere cauſam laicorum in fuga monialis culpabilium, ib. n. 26.
Cauſæ laicorum unà cum Clerico delinquentium, an ſpectent ad Epiſcopum, ib.
Non poteſt conjunctim cum Judice laico procedere, & formare proceſſum contra Clericos ſimul cum laicis delinquentes, ib. n. 31. & 33.
Nec contra ipſos poteſt Judicem laicum delegare, ib. n. 32.
Quomodo procedere debeat, ſi Judex laicus deneget communicare proceſſum in cauſa laicorum, & Clericorum ſimul delinquentium, & non conſtet de corpore delicti ib. n. 34.
Cauſæ damni dati per Clericos, & Eccleſiaſticos, vel per eorum animalia, famulos, miniſtros, colonos Epiſcopi, ac menſæ Epiſcopalis, etiam laicos, vel per eorum animalia in bonis tàm Eccleſiaſticorum, quàm Eccleſiarum, & laicorum an ſpectent ad Epiſcopum privativè quoad alios, ib. n. 57.
Quando poſſit cognoſcere cauſam uſurariorum, ib. n. 38.
Quando prævenit in cauſa mixti fori, finita cauſa, an debeat dare copiam proceſſus Judici laico, ut ſuppleat pœnas ſuæ curiæ, ib. num. 38.
In cauſis mixti fori, ſi reus fuerit ab Epiſcopo abſolutus, an poſſit pro eodem delicto a Judice ſæculari puniri, & contra, ib.
Adulterium, an poſſit puniri ab Epiſcopo, ib. n. 41.
Quid de ſtupro, raptu, concubinatu, Sodomia, & de aliis delictis carnis, ib. n. 42. & n. 43.
Poteſt cogere, ac exequi contra non ſolventes legata pia, licèt ſint familiares S. Officii, ib. n. 46.
An poſſit punire laicos, injuriam Clericis inferentes, ib. n. 51.
Quid de laicis in Eccleſia delinquentibus, vel etiam extra Eccleſiam ſacco alicujus Confraternitatis indutis, ib. n. 52.
Quidve de ſortilegio, & ſacrilegio, & ib. n. 53.
In cauſis mixti fori, quomodo poſſit procedere, ib. n. 58.
In cauſis mixti fori, an poſſit facere exequutiones perſonales abſque requiſitione Judicis laici, tom. 5. conſ. 2. nu. 58.
Debet tueri jus, quod habet, cognoſcendi cauſas mixti fori, ib. num. 59.
Habens feudum, ſive juriſdictionem ſæcularem an poſsit pro ea deputare Vicarium laicum, aut Judices perpetuos, etiam laicos, ib. n. 60.
Si fuit ſolitus deputare Clericos pro adminiſtratione Baroniæ ſuæ Eccleſiæ, debet manuteneri, ib.
Habet territorium t. 5. conſ. 5. n. 33.
Quando poſsit punire Archiepiſcopum, ib. n. 34.
Debet habere familiam armatam, ib. n. 57.
Sub pœna excommunicationis tueri debet immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n. 88.
Habet fiſcum, t. 5. conſ. 6. n. 11. & ſeqq.
Imponit mulctam, & pœnas pecuniarias ſibi de conſuetudine tribuere, ib. n. 11.
Vti Princeps in ſua diœceſi liberè pœnas reis indulget, ib. n. 12.

Episcopi fiscus gaudet privilegio fori, & consequitur pœnas damnorum datorum in bonis Ecclesiasticis, ib.
Admittit compositionem, etiam post sententiam, ib.
Habet omnimodam jurisdictionem in Clericos, eorumque bona, ib.
In bonis vacantibus Clericorum morientium sine hæredibus quando succedat, tom. 5. conf. 6. a n. 1. & 13.
Potest deputare personam Ecclesiasticam, quæ emat chartam, & immunem a vectigali pro usu Ecclesiasticorum, & procedere contra impedientes, vel cogentes ad solutionem vectigalis, tom. 5. conf. 7. a n. 1.
Deputare potest aliquem, qui aperiat, & retineat apothecam, ibiq; vendat chartam Ecclesiasticis, & procedere cum censuris contra impedientes, vel mandantes impedire, ib. n. 2.
Contra impedientes, si non poterit demandare citationes personales, an possit procedere per edictum, ib. n. 4.
An possit procedere contra lacerantes, vel deturpantes Cedulones censurarum jam affixos, & quando, t. 5. conf. 8. n. 3.
Episcopus, qui est Canonicus, an præcedat Archidiaconum, & Vicarium, V. *Præcedentia*.
Episcopus Titularis est verè Episcopus, tom. 5. conf. 22. n. 2.
Habet veram dignitatem Episcopalem, & comprehenditur nomine Episcopi, ib.
Potest sibi eligere confessorem, ib.
Episcopi Titulares in causis Canonizationum quoad inquisitionem, an possint deputari in Judices, ib. n. 1.
In quibus miraculis adhibere debeant consilio Theologorum, tom. 5. conf. 37. a n. 1.
Non possunt Sanctos canonizare, tom. 5. conf. 27. n. 2. & conf. 38. n. 6.
Possunt tamen informationes capere de sanctitate vitæ, moribus, & miraculis ejus, qui petitur beatificari, vel canonizari, ib.
Neque possunt in suis diœcesibus inducere celebrationem festi cujus Sancti non canonizati per summum Pontificem, tom. 5. conf. 38. n. 7.
An possit unire præbendis Canonicalibus præbendas minorum Clericorum admodum tenues, tom. 5. conf. 53. n. 1.
De potestate Episcopi quoad moniales, tom. 5. conf. 48. n. 2.
Etiam Regularibus subjectas, ib. n. 3.
Potest sibi eligere sepulturam extra Ecclesiam cathedralem, tom. 5. conf. 58. n. 6.
De loco carceris Episcopalis, processus, ac tribunalis, quoad duas diœceses unitas, tom. 5. conf. 72. n. 1.
Ubi teneatur jus dicere, ib. n. 3.
In materia jurisdictionis inter Episcopos, & Abbates, sive Commendatores, an, & quatenus concedenda sit manutentio Episcopis in quasi possessione exercendi jurisdictionem Episcopalem in territoriis Abbatiarum, t. 5. conf. 85. a n. 1. & seqq.
Quatenus possint evocari ad audiendum verbum Regium, t. 6. conf. 13. n. 32.
Episcopus in sua diœcesi præcedit omnes, t. 6. conf. 57. n. 1.
Etiam majores ordine, vel dignitate, ib.
Neque consideranda est distinctio inter functiones Episcopales, & alias, ib. n. 2.
Quid in functionibus publicis provincialibus tàm Ecclesiasticis, quàm temporalibus, ib. n. 3. & seqq.
Habens dignitatem cum actuali possessione, & exercitio jurisdictionis præferendus est habenti eandem dignitatem cum solo titulo, ib. n. 8.
An, & quatenus cogere possit ad clausuram moniales exemptas, & Regularibus subjectas, tom. 6. *integra* conf. 85.
Ubi plura eò spectantia.
An, & quatenus removere possit Confessarios, & administratores Monialium, tom. 6. conf. 185. n. 238.
Nequit ponere puellas ad explorandam voluntatem in Monasteriis subjectis Regularibus, ib. n. 242.
Quomodo uti possit facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria monialium, ib. n. 260.
Pœnæ in transgressores, ib.
An reservatæ, ib. n. 261.
Quomodo, & a quo absolvi ab illis poterit, ib.
Episcoporum officium circa clausuram monialium, ib. n. 274.
Non potest Episcopus repellere concurrentem ad parochialem, tom. 6. conf. 92. n. 1.
Episcopus, in cujus diœcesi Clericus secularis beneficium habet etiam requirens residentiam, dicitur Judex competens in materia beneficium concernente adeo, ut Clericus in loco domicilii, quod fortè alibi habet, in materia beneficium concernente conveniri non possit, t. 6. conf. 94. n. 46.
De potestate Episcoporum circa irregularitatum, ac suspensionum dispensationes, & criminum absolutiones, tom. 6. conf. 99. a n. 1. & per totam.
Quid sufficiat, ut Episcopo liceat dispensare, ib. n. 30.
Si occultè excomunicatus publicè celebraverit, licet Episcopo cum eo dispensare, ib. n. 31.
Qui Episcopi uti possint facultate dispensandi a Tridentino sibi concessa, ib. n. 32.
An Episcopis virtute Tridentini liceat dispensare super retentione beneficiorum, ac fructuum perceptorum ab iis, qui prædicta beneficia in irregularitate, & alias canonicè obtinuerant, ibid. n. 34.
An Episcopus possit absolvere a suspensione, ac dispensare ab irregularitate eum, qui ante legitimam ætatem se fecit promoveri, ib. n. 35.
An Episcopus facultate ejusdem Tridentini possit dispensare in irregularitate proveniente ex mutilatione membri in casibus occultis, ib. n. 36.
Quid quoad hæresim occultam, ib. n. 374.
Quos subditos, ac ubi Episcopus absolvere possit vigore Tridentini, ib. n. 37. & seqq.
An possit absolvere extraneos, & quatenus, ib. n. 4. & seq.
Conditiones requisitæ in absolutione, & non in dispensatione, ib.
An debeat absolvere, ac dispensare per seipsum, anve possit per Vicarios, ib. n. 47. & seqq.
Et in quo foro, ib. n. 49. & seqq.
Potestque proprium Confessarium deputare, ut ab eo absolvatur secundùm facultatem sibi concessam a Tridentino, ib. n. 51.
Quando debeat Synodum celebrare, tom. 7. conf. 3. n. 2.
Et in ea quid agere, ib.
Quomodo interesse possit Synodo Provinciali, ib. n. 7.
Episcopus non potest dispensare super residentia parochorum, tom. 7. conf. 4. n. 3.
Nequit in Vicarios Capitulares illos deputare, ib.
Absque dispensatione Apostolica non potest habere in sui servitium Parochum, neq; illum occupare in servitio Ecclesiæ Cathedralis, ut nimirum sit Vicarius, Visitator, Fiscalis, ib. n. 4.
An hodie possit Episcopus assumere Canonicos in suum servitium, ib.
Ejus communio inter Clericos inferiores, & canonicos, ib.
Officium Episcoporum est, ne cura animarum ullatenus negligatur, ib. n. 12.
Vicarii ad curam animarum deputatio, & assignatio congruæ portionis ad Episcopum pertinet, ib.
Quomodo possit vigore Concilii Tridentini compellere ad residendum parochum, ib. n. 1.
Episcopus, modò in Episcopatum resideat, solutus est residentia Decanatus, vel Canonicatus, ac cæterorum beneficiorum, illaque retinere potest, & fructus percipere, exceptis distributionibus quotidianis, ib. n. 27.
Episcopus non potest per se solùm procedere, si contingerit Adjunctos tempore suæ electionis non jurasse, t. 7. conf. 6. n. 2.
Episcopi jurisdictio in præstatione juramenti Adjunctorum, ib. a n. 3.
An Episcopus in Ecclesiis parochialibus exemptis tempore visitationis possit, etiam invitis Regularibus conferre sacros Ordines, & chrisma, aliaque pontificalia exercere, tom. 7. conf. 7. a num. 1.
Non potest suis subditis in aliena diœcesi ordines, & chrisma conferre, ib. n. 3. & seqq.
Ubi pœnæ contra facientes.
Qui usus pontificalium in Ecclesiis Regularium Episcopo prohibeatur, ib. n. 5. & seqq.
Episcopus quam jurisdictionem habeat in locis exemptis, ib. n. 8. & seqq.
An, & quatenus in eis pontificalia exercere possit, ib.
Ac jurisdictionem contentiosam, ib. n. 11.
Se ingerens contra jura in locum exemptum in quas pœnas incidat, ib. n. 12. & seqq.
Tanquam universalis parochus suæ diœcesis potest suo gregi sacramenta ministrare, ac ordines conferre in Ecclesiis parochialibus Regularium, ib. n. 17.
Episcopus seu Visitator, ab eo deputatus, potest visitare parochos etiam regulares monasteriorum, etiam Ordinis Cistercensis S. Benedicti, Cartusianorum, &c. ib. n. 19. & 29.
Quatenus, & in quibus Episcopus, sive ejus officialis possit Regulares exemptorum monasteriorum per censuras Ecclesiasticas ad obedientiam compellere, ib. n. 27. & 37.
An ad ipsum pertineat apponere œconomum in Ecclesiis parochialibus Regularium, t. 7. conf. 8. a n. 1.
Corrigere ac punire Curatos, ac Monachos sæcularizatos, alioſque Clericos possidentes beneficia in præfatis Ecclesiis, ib. a n. 18
Concedere dimissorias pro ordinandis Clericis dictarum Ecclesiarum, ib. n. 55. seqq.
Visitare Clausuram monialium existentium in supradictis monasteriis, vel in eis saltem exercere jurisdictionem uti Delegatus, Apostolicus, ac etiam Confraternitates laicorum, quæ habent altare in prædictis Ecclesiis, ib. n. 61.
Quatenus visitare dictas Ecclesias, & in eis exercere pontificalia, & præcipuè Sacramentum Confirmationis administrare, ib. n. 62. & seqq.
Cognoscere validitatem juris patronatus laicalis, & honestatem personarum præsentatarum ad beneficia in dictis Ecclesiis existentia, ib. n. 103.
Omnia, quæ per privilegia jurisdictionis Episcopo expressè non adimituntur, censentur illi servata, ib. n. 6. & seqq.
Quid possit in Ecclesiis parochialibus Ecclesiarum Regularium, quæ in statum sæcularem sunt redactæ, ib. a n. 1. & 8. ac seqq.
Episcopus uti Sedi Apostolicæ delegatus quando jurisdictionem habeat in Ecclesiis parochialibus Regularium sæcularizatis, ib. n. 12. & seqq.
Quatenus possit publicè denunciare excommunicatos Regulares exemptos, etiam Equites Jerosolymitanos, t. 7. conf. 10. n. 4.
Quando possit simul interesse cum Universitate in redenda ratione ab administratoribus per eandem Universitatem deputatis, t. 7. conf. 15. n. 3. & seqq.
Et visitare omnia loca pia quomodocumq; nuncupentur, quam-

tumvis exempta, ib. n. 4.
Quid ſi in limine fundationis eſſent exempta, ib. n. 5. & ſeq.
Quando ſubintret Epiſcopus, ib. n. 8.
Unde habeant Epiſcopi, quod viſitare poſſint uti delegati, ib. num. 9.
In quibus caſibus poſſint viſitare hoſpitalia, & confraternitates, ib. n. 10.
Et adminiſtrationis rationem exigere, ib.
Ac intereſſe redditioni rationis, ib. n. 11.
Sive loca ſint publica, ſive privata, ib. n. 12.
Debet Confraternitatibus viſitationem intimare, & exactionem rationum exequi, ib. n. 13.
Quid ſi allegetur privilegium exemptionis, ib. n. 14. & ſeq. & n. 39. & 41.
Quidve de hoſpitalibus, quæ ſunt ſub immediata protectione Regum, ib. n. 20. & ſeqq.
Et ipſi a Superiore inhibitum fuerit, & procederent ad viſitationem, ib. n. 24.
Epiſcopus in exigenda ratione adminiſtrationis quod ſuffragium habeat, ib. n. 38.
Exequutio adverſus adminiſtratores condemnatos ſive ſoli Ordinario reddita fuerit ratio, ſive una, cum aliis deputatis ad ipſum Ordinarium ſpectat, ib. n. 40.
Si Epiſcopo hoſpitale viſitare volenti opponatur exceptio, quod ſub immediata Regum protectione exiſtat, non ad ſæcularem Judicem, ſed ad ipſum Epiſcopum talis exceptionis cognitio, ac definitio pertinet, ib. n. 41.
An, & quando cogere poſſit adminiſtratores hoſpitalium diœceſis ad exportandum libros rationum ad Civitatem in Epiſcopatu, ut rationem reddant, ib. n. 43.
Epiſcopus poteſt ex officio inquirere ſuper irregularitate cognoſcenda, to. 7. conſ. 19. n. 11.
Quando cogi poſſit ad promovendum aliquem ad Ordines, & ab ejus arbitrio appellari liceat, ib. n. 13.
Quatenus poſſint juriſdictionem ſuam vindicare in Clericum non habentem qualitates Concilii Tridentini quoad privilegium fori, to. 7. conſ. 31. n. 33.
An, & quatenus poſſit ſuis ſubditis licentiam concedere deferendi arma edicto Principis ſæcularis prohibita, t. 7. tota conſ. 32.
Habet merum imperium in ſua diœceſi, ib. n. 10.
Quatenus implorare debeat auxilium brachii ſecularis, ibid. num. 19.
Qua pœna Epiſcopus committens ſtuprum cum Sanctimoniali puniendus ſit, to. 7. conſ. 38. n. 1. & ſeqq.
Poterit deponi, ib. n. 3. & 4.
Quid ſi non fuerit convictus, neque confeſſus, ib. n. 5.
Et noluerit renunciare Epiſcopatui, ib. n. 6.
Quid requiritur, ut deponi poſſit, ib. n. 7. & ſeqq.
Exempla Epiſcoporum, qui aut renunciarunt Epiſcopatui, aut fuerunt depoſiti, ib. n. 9.
Quando Epiſcopus celebrat pro defunctis, licèt pontificaliter, non poteſt uti omnibus inſignibus pontificalibus, to. 7. conſ. 44. n. 10.
Poſſunt Epiſcopi, Abbates, aliique Regulares uſurpantes jura Epiſcopalia non ſolùm declarare in curſos in cenſuras, ſed cenſuris punire, ib. n. 35. ac ſeqq.
Quando dicatur cognoſcere de delictis exemptorum, ib. n. 41. & ſeqq.
An, & quatenus poſſit Epiſcopus celebrare pontificaliter, vel celebrari facere in Eccleſiis Regularium, aliiſve exemptis, ſive eo præſente, ſive abſente, tom. 7. conſ. 45. a n. 1. & ſeq.
Quatenus poſſit cathedram collocare in loco exempto, ib. n. 1.
Et in quibus Eccleſiis baldachinum erigere, ib. n. 7.
Quomodo celebrari facere poſſit in omnibus Eccleſiis, etiam exeptis in ſua præſentia, ib. n. 10. & ſeqq.
Etiam per aliarum Epiſcoporum, ib. n. 18.
Quid ſi adeſſet aſſidua conſuetudo, ib. n. 11.
Inſignia Epiſcopalia, ib. n. 6.
Quatenus dicantur exercere pontificalia, ib.
In Eccleſiis Regularium, aliorumque exemptorum quomodo celebrare poſſint ib. n. 17. & ſeqq.
Et cum ornamentis pontificalibus, ib.
Quatenus ipſi, & Canonici, Regularibus invitis poſſint in eorum Eccleſiis cantare Miſſam, ib. n. 21.
Pœnis ac cenſuris illos coercere, ib.
Epiſcopus aſſiſtens cum cappa veſperis ſolemnibus, & ufficium faciens in choro quomodo aliis præcedat, quantumvis dignioribus, t. 7. conſ. 46. n. 5.
In proceſſionibus an, & quatenus, & quo in loco ſellam geſtatoriam deferre poſſit, to. 5. conſ. 47. a n. 1.
Facultates, quibuſdam Epiſcopis conceſſæ in aliquibus regionibus, to. 7. conſ. 51. a n. 1.
Ad eas dubia, eorumque ſolutiones, ib. a n. 1.
Et pro quo foro, ib. n. 3.
An Epiſcopus, qui abeſt a civitate, ac reſidet in diœceſi, debeat in illa conſtituere, vel relinquere Vicarium generalem, ac tribunal Epiſcopale, to. 7. conſ. 64. a n. 1.
In quocumque loco ſuæ diœceſis non exempto poteſt tribunal erigere, ac jus dicere, ib. n. 2. & 7. ac 11.
Quid ſi diœceſis ſit ampla, ib. n. 3.
Vel ſint duæ diœceſes, ib. n. 4.
Quatenus teneatur conſtituere Vicarium, ib. n. 6.
An poſſit pro perpetuo, vel ad longum tempus transferre cathedram è ſua Eccleſia principali ad aliam ſuæ diœceſis, ib n. 10.
Non poteſt relicta Cathedra reſidere in diœceſi, ib. n. 1.
Quatenus poſſit tribunal erigere in quocumque loco ſuæ diœceſis ibidem.
Quibus temporibus teneatur reſidere in Eccleſia Cathedrali ib. n. 12. & ſeqq. & n. 15. ac ſeqq.
Ubi reſidere teneatur, ib. a n. 16. & 20.
Ejus juriſdictio in omnibus cauſis criminalibus contra Regulares degentes extra clauſtra, to. 7. conſ. 68. a n. 1.
Quomodo ſit in electione Epiſcopi vel immediatè privare beneficio ob non reſidentiam, vel præmittere alias pœnas to. 7. conſ. 75. n. 2. & ſeqq.
Epiſcopus eſt communis parochus ſuæ diœceſis, tom. 7. conſ. 89. num. 1.
Quatenus teneatur providere de ſufficienti patrimonio ordinatum ſine patrimonio, ib. n. 3.
An, & quatenus liceat Epiſcopo ſuam Cancellariam vendere, vel locare ſub annuo cenſu, to. 8. conſ. 11. n. 4. & ſeq.
Non licet Epiſcopis, neque eorum Vicariis aliquid accipere nomine viatici, ib.
An, & quatenus habeant juriſdictionem civilem, to. 8. conſ. 17. num. 14.
Et diſponant circa temporalia, ib.
Pro inobedientia erga Archiepiſcopum ſuum Metropolitanum quid cum Epiſcopo agendum, to. 8. conſ. 22. n. 4.
An, & quatenus ei liceat ſupprimere beneficia, Canonicatus, dignitates, to. 8. conſ. 30. a n. 1.
An poſſit Epiſcopus viſitans tanquam ſuſpectus recuſari, to. 8. conſ. 61. num. 9.
Eius poteſtas in cellis monialium, to. 8. conſ. 76. n. 10.
Habet pro tribunali totam diœceſim, t. 8. conſ. 79. n. 2. & ſeq.
Quatenus poſſit ad ſuam Curiam trahere capitulares, ib.
Quatenus poſſit publicare edictum contra incantatores ſuperſtitioſos to. 8. conſ. 87. n. 7.
De ejus indulgentiis, ib.
Epiſcoporum munus in procuranda ſalute infidelium tom. 9. conſ. 109. n. 16.
Poteſt Epiſcopus prohibere turpes comœdias, & ludos laſcivos, to. 8. conſ. 153. n. 162. ac ſeqq.
Epiſcopus, vel magiſter non debet ex cauſa odii Clericum, vel diſcipulum ab Eccleſia ejicere, tom. 9. conſ. 2. n. 17.
Judicat in Eccleſia, ib. n. 9. Vel in Palatio ſuo, ib. Damnat quandoque ad verbera, ib.
An poſſint extrahere ab Eccleſia Clericos ad eam confugientes, ib. a n. 15.
Tenetur omnes ad Eccleſiam confugientes, præcipuè Clericos, defendere, ib. n. 21.
Epiſcoporum facultas quoad Conſtitutionem Gregorii XIV. de immunit. Eccleſ. conſ. 5. n. 2.
Habet intentionem fundatam in jure, quod Eccleſiæ, & Capellæ exiſtentes in ſua diœceſi, ſint ſubjectæ ſuæ juriſdictioni, to. 9. conſ. 15. n. 1.
Jus illas viſitandi ſpectat ad Epiſcopum ib.
An, & quatenus poſſint Epiſcopi a fidelium communione disjungere Reges, ſi ipſorum perturbent juriſdictionem, to. 9. conſ. 16. n. 20.
Poteſt Epiſcopus reum confugentem ad Eccleſiam tradere Curiæ ſæculari, & quomodo, to. 9. conſ. 17. n. 11.
Quæ probatio criminis requiratur, ut Epiſcopus poſſit extrahere reum ab Eccleſia, to. 9. conſ. 22. n. 25. & ſeqq.
An apothecæ unitæ palatio conjuncto Eccleſiæ Cathedrali, locatæ laicis, gaudere debeant immunitate, t. 9. conſ. 19. n. 11.
Epiſcopus ſuſpectus in judicando, non eſt ſuſpectus in delegando, to. 9. conſ. 24. n. 2.
Epiſcopo recuſato dandus eſt adjunctus, ib.
Suſpicionis allegatio debet Epiſcopo innoteſcere, ib. n. 3.
Et ſi recuſatus, quid poterit agere, ib.
Quomodo vindicare poſſit Epiſcopus Clericum a Curia ſæculari, to. 9. conſ. 27. n. 12. & ſeqq.
Quomodo etiam Clericos corrigere, ib.
Severitatem quandoq; Epiſcopus adhibere debet, ib. n. 13.
Quæ partes Epiſcopi circa peccata Clericorum, ib. n. ſeq.
An Epiſcopus pro re temporali Eccleſiæ ſuæ, ſita in dominio Principis non recognoſcentis Superiorem, & habentibus privilegium, ut vivat legibus ſuis, adire poſſit Summum Pontificem, to. 9. conſ. 31. a n. 4.
Et an feuda impropria ſint dicti Epiſcopi, eorumque collatio ad ipſum pertineat, an verò ad dictum Principem, ib. a nu. 20.
Ne volens quidem, poteſt ſe ſubjicere juriſdictioni Principis ſæcularis, ib. n. 9.
Caſus, in quo Epiſcopus in diœceſi ſua nequit aliquid agere ſine conſenſu Cleri, to. 9. conſ. 41. n. 12.
Quatenus Epiſcopus nequeat exercere ſuam juriſdictionem in exemptos, to. 9. conſ. 51. n. 8.
Poteſt Epiſcopus ob læſam ſuam juriſdictionem, ac majeſtatem in materia immunitatis Eccleſiaſticæ, procedere, etiam per interdictum Eccleſiæ contra exemptos, ib. n. 12. ac ſeq. & n. 55.
Epiſcopi an teneantur ad collectam impoſitam pro reparatione aggeris fluminis publici, to. 9. conſ. 53. n. 4. & ſeqq.
Eoque magis ſi ex immemorabili libertatem præſcripſerint, ib. num. 4.
Ad hunc effectum quinam titulus ſufficiat, ib.
De afficiente variis injuriis Epiſcopum, to. 9. conſ. 56. a n. 1.
Quid ſi Epiſcopus eſſet miniſter regius, & injurius officialis regius, ib. n. 7. ſeqq.

Epiſ-

Epiſcopi decora, ib. n. 2.
Quid ſi Epiſcopus dedit cauſam injuriis, ib. n. 3.
Et conſideratus fuit tanquam miniſter regius, ibid. num. 4. & ſeqq.
Quibus ex cauſis honorandus, ib. n. 5.
Afficiens Epiſcopum injuria, quid ante abſolutionem a cenſuris agere debeat, ib. n. 7.
Epiſcoporum electio apud quos olim fuerit, t. 9. conſ. 67. n. 1. ac ſeqq.
An Epiſcopus exequi poſſit Bullas commiſſas ſuo Vicario, tom. 9. conſ. 77. n. 66.
Num poſſit Epiſcopus, & an contra Tridentinum committat, cum ex cauſa, vel occultò extrajudicialiter alicui, ne Miſſam celebret, interdicit, monitorium facere, & in illo pœnam excommunicationis inſerere, quæ omninò ſcripturam requirere videntur, ib. n. 13.
An, & quatenus poſſit Epiſcopus cogere Clericos ſibi ſubditos ad ordines Sacros ſuſcipiendum, ib. n. 14. & ſeqq.
Et quid in Eccleſiis, in quibus Epiſcopus tenetur procedere cum adjunctis, ib. n. 20. ac ſeqq.
Quid ſi appareat aliquod impedimentum, propter quod promoveri nequeat, ib. n. 23.
Quidve ſi Epiſcopus vellet cogere Clericos ad ordines ſuo beneficio, vel dignitati non annexos, ib. n. 27. & ſeqq.
Epiſcopus poteſt ſtatuere præter jus, non autem contra jus, t. 9. conſ. 111. n. 7. & 8.
Circa celebrationem Miſſarum quid poſſit Epiſcopus ſtatuere, ib. num. 14.
Epiſcopus cum duobus de Capitulo, quæ providere debeat circa ea, quæ ſpectant ad regimen debitum in Officiis divinis, t. 9. conſ. 114. n. 51.
Epiſcoporum munus, quoad confraternitates, tom. 9. conſ. 128. n. 3. & ſeqq.
Epiſcopus quomodo cauſas ſuorum ſubditorum audire poſſit, ac ſententiam formare, t. 9. conſ. 129. n. 11.
Qui honor ubique Epiſcopo debeatur, ib. n. 26. & ſeqq.
Ejus poteſtas in proceſſionibus, ib. n. 27.
Ejus item prima Sedes in Eccleſia, ib. n. 28.
In quem locum convocare debet capitulum, & quando, ac in eo quæ agere poſſit, ib. n. 30.
Quid, eo abſente, ib. n. 31. & n. ſeqq.
Quatenus non teneatur Epiſcopus ſtare juramento de ſervandis ſtatutis Canonicorum, ib. n. 36.
Epiſcopus duarum Cathedralium unitarum in quænam pro majori parte anni reſidere teneatur, tom. 9. conſult. 135. num. 1. & 2.
Et in caſu abſentiæ ab altera Cathedralis teneatur in illa deputare Vicarium generalem, ib. n. 3.
An Epiſcopus accedens ad alterutram Cathedralem, teneatur in illa Pontificalia exercere, ib. n. 5.
An Pontificalia ſint ab eo alternatim exercenda, ib. n. 6.
An Epiſcopus teneatur deputare pœnitentiarium in utraque Eccleſia, ib. n. 7.
An item examinatores Synodales, ib. n. 8.
An multæ, ac pœnæ delinquentium applicandæ ab eo ſint piis locis diœceſis, cujus ſunt delinquentes, ib. n. 9.
Epiſcopus, etiam tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatus in caſibus a jure conceſſus eſt omnium piarum diſpoſitionum exequutor, ib. n. 5.
Quomodo id accipiendum ſit, ib. n. 5.
Quatenus Epiſcopi per ſe ipſos conferre teneantur Sacros ordines, tom. 9. conſ. 168. n. 28.
Quid quoad examen, ib. n. 31.
Epiſcopi nequeunt ad ordines promovere juvenes exteros ſuorum ſeminariorum abſque licentia eorum ordinariorum, ib. num. 29.
Quibus modis violare poſſit interdictum, tom. 10. conſ. 1. num. 10.
Quam pœnam incurrat, ib. & n. 11.
Adſtringitur juramento defendere libertatem Eccleſiæ, ibid. num. 10.
Major eſt connexio Epiſcopi cum Eccleſia, quàm vaſalli cum feudo, ib. n. 13.
Quando mentem Sacrarum Congregationum reverenter exequi debeat, tom. 10. conſ. 8. n. 3.
Quatenus poſſit Regularibus dare licentiam audiendi Sacras Confeſſiones ad tempus, tom. 9. conſ. 8. n. 12.
Poteſt ſtatuere præter jus, etiam ſine confirmatione Papæ, ib. num. 13.
Quatenus poſſit limitare licentias ad tempus, etiamſi alias eſſent perpetuò concedendæ, ib.
Non poteſt impediri, ne apponat præſervativas jurium partium, ib. n. 14.
An poſſit Regulares carcere, interdicto, excommunicatione, aliave pœna Eccleſiaſtica punire, tom. 10. conſ. 28. num. 1. & 2.
Præcipiens capi Regulares exemptos, an ſit excommunicatus, ib.
Quid ſi injiciat manus in Regulares, ib.
Quidve ſi in aliqua cauſa Regularium procedat tanquam delegatus ſaltem ratione ſuæ læſæ majeſtatis, ib. n. 6.
An, quando procedit non ſolùm ut Ordinarius, ſed etiam ut delegatus, de ejus jure facienda ſit ſtrictiſſima interpretatio, ib.
Ob jus reverentiale non poteſt in exemptos juriſdictionem exercere, ib.
An, & quatenus viſitare poſſit Eccleſiam conſtructam a patrono, ac donatam Regularibus, quæ prius erat Oratorium, ſive ſacellum rurale ſub juriſdictione Epiſcopi, to. 10. conſ. 39. a n. 1.
Quatenus Epiſcopis non competat jus viſitandi, tom. 10. conſ. 30. n. 11.
Quatenus actus ab Epiſcopis facti attendendi non ſint, ibid. num. 12.
Juriſdictio Epiſcopi in locis, qui prætenduntur exempti, ex quo argui poſſit, tom. 10. conſ. 30. n. 18.
Epiſcopus indiſtinctè licentias confeſſiones audiendi ab anteceſſore tàm ſæcularibus, quàm Regularibus Presbyteris conceſſas ſuſpendere, ac revocare poteſt, ib. n. 38.
Quid de Regularibus ab Epiſcopo ſemel ad audiendas ſæcularium confeſſiones approbatis, ib. n. 39.
Scientia Epiſcoporum præſumitur ex multiplicitate actuum cum lapſu tanti temporis, tom. 10. conſ. 67. n. 7.
Pendente judicio inter Epiſcopum, & inferiorem Ordinarium, de & ſuper cognitione cauſarum matrimonialium, criminalium, legatorum ad pios uſus, & aliorum, Epiſcopo reſervatorum, Epiſcopus debet de iis omnibus cognoſcere, ib. n. 18. & 23.
Stante aſſiſtentia juris Epiſcopus relevatur ab onere probandi exercitium ſuæ juriſdictionis, tom. 10. conſ. 69. n. 21.
Quid poſſit in mulieres oblatas, ib. a n. 1. & ſeqq. ac n. 22. & ſeqq.
Habet quoad omnia loca, omneſque Eccleſias, & cunctas perſonas Eccleſiaſticas ſuæ Diœceſis aſſiſtentiam juris, & quatenus, ib. n. 26.
Nequit Epiſcopus in Legatum pium ſe immittere, nec illud erigere in titulum perpetuum, vel temporale ex prohibitione Teſtatoris, tom. 10. conſ. 89. n. 1.
Epiſcopus quatenus poſſit nova ſtatuta condere, & antiqua mutare, tom. 10. conſ. 82. n. 5.
In Concilio Generali non diſpenſant Epiſcopi, to. 10. conſ. 85. n. 10.
Quas Eccleſias, uti proximior, Epiſcopus viſitare poſſit, t. 10. conſ. 90. a n. 1.
Epiſcopus proximior qui dicatur, ib. n. 10.
Quatenus punire poſſit illum viſitans, qui eſt nullius, ibid. num. 11.
An ad Epiſcopum viciniorem ſpectet, Sacramentum Confirmationis miniſtrare iis, qui nullius Diœceſis ſunt, ibidem num. 12.
Electio Epiſcopi, qui viſitet, a quo facienda, ib. n. 13.
An, dum Epiſcopus eſt in poſſeſſione juriſdictionis in Clerum, & Populum alicujus loci, cujus exemptio convertitur, poſſit punire nedum cenſuris Eccleſiaſticis, ſed etiam carceribus prætenſos exemptos, de facto Epiſcopum in dicta ſua juriſdictione turbantes, tom. 10. conſ. 93. a n. 1.
Ad quem Judicem pertineat cognitio hujus cauſæ aliarumque hujuſmodi, an ad Sacram Congregationem ſuper Epiſcopis, & Regularibus, an ad Sacram Congregationem Concilii, an verò ad Sacram Rotam, ib.
Epiſcopus habet aſſiſtentiam juris in omnibus locis, & Eccleſiis ſuæ Diœceſis, ib. n. 2.
Ex quibus conſtare poterit, quod habeat immemorabilem, & pacificam poſſeſſionem exercendi plenariam juriſdictionem, ib.
Nullus Sacerdos tàm Regularis, quàm ſæcularis poteſt audire confeſſiones ſæcularium abſque licentia Epiſcopi loci, tom. 10. conſ. 95. n. 10.
Nec ipſe Epiſcopus poteſt impertire hanc licentiam Sacerdoti non ſibi ſubdito abſque proprii Ordinarii licentia, ib. num. 11.
Confeſſiones aliter auditæ ſunt invalidæ, ib. n. 12.
Licèt Epiſcopi ſint exequutores decretorum Sacri Concilii Tridentini, non tamen illa exequi poſſunt contra exemptos, niſi in caſibus, in quibus hæc facultas ſpecialiter eis tribuit, ib. n. 21.
Quibus pœnis punire poſſint Regulares præſumentes audire Sacras Confeſſiones abſque approbatione, ibid. num. 24. & ſeq.
An poſſit integris Collegiis, Conventibus, Domibus adimere facultatem audiendi ſæcularium confeſſiones, ib. n. 26.
Ac ſuſpendere Confeſſarios, & quomodo, ib. n. 27.
Definitio plurium caſuum ex Breve Pontificio, ibid. n. 28. & ſeqq.
An in caſu, quo Epiſcopus præcipiat decreta aliqua Concilii Tridentini a Regularibus obſervari, & exequutioni demandari, Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu, ſub prætextu, quod hujuſmodi præcepta infringant ſua privilegia, poſſint eligere Conſervatores, ib. n. 31.
An quando Ordinarius procedit juris ordine ſervato adverſus Regulares exemptos in caſibus, in quibus per Concilium Tridentinum, vel Conſtitutiones Apoſtolicas ipſi ſubjiciuntur, poſſint Conſervatores Judices aſſignare, ibidem num. 12.
An Regularibus, etiam Societatis Jeſu, aſſerentibus ſe habere privilegia quominus obediant Epiſcopo in exequutione decretorum juris communis, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, Ordinarii debeant ipſis adhibe-

hibere fidem abſque exhibitione hujuſmodi privilegiorum, ib. num. 33.

An in caſu, quo Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu exhibeant aliqua privilegia, & Ordinarii judicent, ea non ſuffragari caſui, de quo agitur, & ad rem non facere, Regulares præfati poſſint, ac debeant provocare ad Summum Pontificem, vel in partibus Indiarum remotiſſimis ad Metropolitanum, ſive Ordinarium viciniorem, vel potius poſſint hoc caſu eligere Judices Conſervatores, ib. num. 34.

An Conſtitutio Gregorii XV. circa Conſervatores Regularium æquè afficiat, & comprehendat Religioſos Societatis Jeſu, ac reliquos Regulares, ib. n. 35.

An Regulares prædicti gravati ære alieno vel ad ratiocinia, vel teſtamentorum exequutores poſſint conveniri coram Ordinario, ſi Conſervatores non nominaverint intra tempus habile ab Ordinario præſcriptum, ib. n. 36.

An dicti Regulares Conſervatores ſive ad jura, ſive ad privilegia tuenda aſſumentes teneantur ante exercitium commixtionis præſtare cautionem coram Ordinario, ſive alio Judice competente de Judicio iſti & judicatum ſolvendo, caſu quo in lite, ſive cauſa ſuccubuerint, ib. n. 37.

An quando Epiſcopus jura, vel decimas Cathedralium adverſus Regulares prædictos, dote ſua ſpoliantes, Eccleſias coram Judice competente tueatur, libroſque, memorialia, & allegationes producit, jus Eccleſiarum Cathedralium exprimentes, & acquiſitiones Religioſorum aliaque id genus annumerantes, hujuſmodi ſcriptorum occaſione poſſint Regulares nominare Conſervatores prætendentes injuriam ſibi inferri in referendo immoderatas acquiſitiones, ib. n. 38.

An Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu, poſſint adminiſtrare Sacramentum Pœnitentiæ ſæcularibus abſque licentia Epiſcopi Diœceſani, etiamſi in alia diœceſi ab Epiſcopo approbatus ſit, ib. n. 39.

An Epiſcopus contra dictos Regulares audientes in ſua Diœceſi confeſſiones ſæcularium abſque approbatione, vel concionantes abſque licentia Epiſcopi intra, & extra proprias Eccleſias, poſſit procedere, eos a talibus miniſteriis removendo, ſive præceptis, & aliis juris remediis coercendo, ib. n. 40.

An quando Epiſcopo conſtat, dictas licentias obtentas non fuiſſe, poſſit ipſe præcipere, ut donec licentiam intra præſcriptum tempus exhibeant, a tali miniſterio abſtineant, & an requirendus ſit per Epiſcopum pro his exhibendis Provincialis in alia Diœceſi, vel longiſſimè exiſtens, vel ipſi Regulares confeſſarii, vel eorum Superiores ejuſdem Diœceſis, in qua prædicta exercentur, ib. n. 41.

An ſi contingat, ut aliquis prædictorum Regularium inſurgat contra Epiſcopum in propria diœceſi, maledictis, ſcripto, vel dicto populum ſcandalizando, poſſit ab Epiſcopo puniri, & qua animadverſione. Et quid ſi hujuſmodi delinquentes tranſiverint ad aliam Diœceſim hoc caſu ſervandum ſit, & qua pœna puniendus ſit Regularis, qui commorans in una Diœceſi, ſpargit famoſos libellos contra Ordinarium alterius Diœceſis, ib. n. 42.

An Conſervatores nominati, & electi a Regularibus præſcriptis ante exercitium ſuæ juriſdictionis teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario ſub pœna nullitatis actuum, ib. n. 43.

An privilegia, quæ ſunt contra juriſdictionem Ordinarii, & quibus gaudent, & gaudere prætendunt Regulares præfati, debeant Epiſcopis notificari, ſeu inſinuari, ib. n. 44.

An prædia ruſtica, metallorum fodinæ, ſacchari opificinæ a Regularibus Societatis, vel aliis poſſeſſa, vel aliæ domus ſæculares, in quibus videlicet unus, vel duo Regulares tantùm commorantur, gaudeant privilegio Collegiorum, ſeu Conventuum, ib. n. 45.

An Regulares præſcripti apothecas quarumcumque mercium, macella, & ſimilia, præſertim propè Collegia, quæ Conventus exercentes, poſſint ab Ordinario ſub cenſuris inhiberi, ne hujuſmodi exerceant, ib. n. 46.

An Regulares etiam Jeſuitæ, in ſuis prædiis, opificinis, aliiſque ſuis Domibus, ſæcularibus, ſitis intra limites Parochialium ad ſe ſpectantium, poſſint adminiſtrare Sacramenta Baptiſmatis ſolemnis, matrimonii, extremæ Unctionis, & Euchariſtiæ in feſto Paſchatis mercenariis, ruſticis, ſive aliis id genus hominibus ſæcularibus abſque Ordinarii, vel Parochi licentia, ib. n. 47.

An Patres Societatis in Civitate, & Diœceſi Angelorum poſſint conſecrare vaſa Sacra, Altaria, & ſimilia, in quibus unctio requiritur, ib. n. 48.

An Epiſcopi in partibus Indiarum poſſint ex integro unum Monaſterium, vel Collegium ab audiendis confeſſionibus ſuſpendere, ib. n. 50.

An Epiſcopus Regularem pro Confeſſionibus ſemel approbatum, ſine nova cauſa ſuſpendere poſſit ab ipſis confeſſionibus audiendis, ib. n. 51.

An Bulla Pii V. 34. conceſſa, inſtante, & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium, ut revocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur, ib. n. 52.

An Epiſcopus poſſit cum cenſuris procedere contra Regulares exemptos, ſi inobedientes fuerint in Confeſſionibus audiendis, vel prædicatione Verbi Dei, & hoc, an vigore Concilii Tridentini, vel per quem Canonem, ibid. n. 53.

An licentia audiendi confeſſiones, & prædicandi ab Epiſcopo literas miſſivas, an ſolùm per literas patentes Cancellariæ concedi poſſit, ib. n. 54.

An talis licentia oretenus ſine ſcriptura concedi poſſit, ibid. num. 55.

An facultas eligendi Conſervatores, conceſſa Societati a Gregorio XIII. ſuffragetur illis in locis, in quibus non adſunt Judices Synodales, ib. n. 56.

An Conſervatores Societatis Vicarios Generales Epiſcoporum authoritate Apoſtolica per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas compellere poſſint virtute Bullæ Gregorii Decimitertii, ib. n. 57.

De Epiſcopo Regulari, tom. 10, conſ. 97. a n. 1.

Apoſtoli a quo ordinati Epiſcopi, ib. n. 6. & ſeqq.

Qui a ſucceſſoribus Sancti Petri, ib. Et quomodo, ib. & ſeq.

A quo Sanctus Petrus ordinatus Epiſcopus, ib. n. 7.

De baldachini erectione in Eccleſiis Regularium, tom. 10. conſ. 106. num. 1. & ſeqq. ac num. 7. & ſeq.

An Epiſcopus occaſione erectionis Baldachini poſſit cogere Regulares ad ſedendum in ſcamno parato, & dimittendum ſedes ligneas, & in caſu contraventionis eos punire cenſuris, ib. a n. 1.

De jure communi in materia Epiſcoporum quoad loca exempta quot conſtituantur regulæ, ib. n. 3.

Poſſunt Epiſcopi celebrare cum Pontificalibus, ac erigere cathedram, ſive ſolium cum Baldachino, ib. n. 4.

Non poſſunt celebrare facere ab aliis in ſua præſentia cum Pontificalibus, ib. n. 5.

Nec poſſunt juriſdictionem aliquam exercere in perſonas exemptas, ib. n. 6.

Clemens VIII. quid innovaverit in ſuo decreto de baldachino erigendo in Eccleſiis Regularium, ib. n. 8.

An ex hoc decreto Clementis poſſit dici conceſſa facultas inſtituendi proceſſiones in dictis Eccleſiis, concedendi indulgentias, ac cætera hujuſmodi, ib. n. 9.

Anvè poſſit Epiſcopus Regulares cogere ad ſervandum Cœremoniale Epiſcoporum, ib. n. 10. & ſeq.

Non poſſunt Epiſcopi in Eccleſiis Regularium eas pontificales functiones exercere, quæ conſiderationem mixtam habent, iis invitis, ib. n. 21.

An adminiſtrare Sacramenta Confimationis, ib.

Et contra Regulares impedientes hanc adminiſtrationem poſſit cenſuris procedere, ib. & n. ſeq.

An Epiſcopus tanquam primus Parochus poſſit baptizare in Eccleſiis Parochialibus Regularium, ib.

Quid de Vicariis Epiſcoporum etiam abſente Epiſcopo, ib. num. 23.

An juriſdictio Epiſcopi viſitandi ſuos ſubditos, præſcribi poſſit, tom. 10. conſ. 116. a n. 1.

Juriſdictio, ac jura etiam Epiſcopalia poſſunt conſuetudine legitimè præſcripta a non Epiſcopis acquiri, ib n. 1.

Ac etiam a ſubditis, ib. n. 5.

Quinam Prælati veniant nomine Epiſcopi, ib. n. 144.

Prælati non Epiſcopi, quam juriſdictionem habeant, ib. & num. 145.

Juriſdictio quaſi Epiſcopalis quibus, & quatenus iis competere poſſit, ib. & n. ſeqq.

Ad Epiſcopatum quænam ætas requiratur, tom. 10. conſ. 118. num. 2.

An, & quatenus conſtare poſſit de ſufficienti cauſa renunciandi liberè Epiſcopatum in manibus Summi Pontificis, tom. 10. conſ. 119. a num. 1.

Quænam cauſæ ſufficiant, ib. n. 1. & ſeqq.

Epiſcopi locus in proceſſionibus, ejuſque authoritas, tom. 10. conſ. 121. num. 5.

Quando Epiſcopo prohibendum, ne contra Canonicos alioſque procedat ſine Adjuncto, tom. 10. conſ. 122. n. 9.

Epiſcopus ſolus tenetur reficere ſuam Eccleſiam Cathedralem, tom. 10. conſ. 126. num. 9.

Quonam pacto Epiſcopi olim eligebantur, tom. 10. conſult. 130. a n. 1. & ſeqq.

An ſit juris divini, ut populus in Epiſcopo eligendo ſuffragium ferat, ib. n. 12. & ſeqq.

Quomodo cognoſcatur, quod aliqua Civitas ſit Germanica, atque adeò, quod illius Capitulum Eccleſiaſticum gaudeat privilegio eligendi ſuum Epiſcopum, ib. n. 17. & ſeqq.

Electio Epiſcopi ex jure antiquo ad quos pertinebat, & nunc pertineat, ib. n.

Ubi aliqua de inveſtituris Epiſcopatuum, ib. n.

Epiſcopi tenent Apoſtolorum locum, ib. n. 1.

Mos, & uſus varius eligendi Epiſcopos, ib. n. 3. ac ſeq.

Cur commiſſum olim jus nominandi Epiſcopos Plebi, ibid. num. 9.

Ad eam hodie minimè pertinet, ib. n. 10.

Mos hodiernus, ib. n. 11. & ſeqq. & n. 15. ac ſeq.

Quid de Epiſcopis, qui ſunt Imperii Principes, ibid. n. 18.

An Epiſcopo excommunicato, vel alio habente jura Epiſcopalia, poſſit aliquis eligi in Vicarium Capitularem, conſ. 131. a num. 1.

Epiſcopi excommunicati juriſdictio ad quem devolvatur, ib. n. 1. & ſeqq.

Quid de capto a Paganis, vel a Schiſmaticis, ib. n. 2.

An Epiſcopus ingerere ſe poſſit in cognitionem cauſarum laicorum

rum ſuper contractibus inter ipſos initis ex eo, quod illis appoſitum ſit juramentum, tom. 10. conſ. 135. a num. 2. & ſeq.
An, & quatenus Epiſcopus poſſit Epiſcopum excommunicare, tom. 10. conſ. 136. a n. 1. & ſeq.
Cauſæ criminales Epiſcoporum, apud quem tractandæ, ibid. n. 4. & ſeq.
Poteſt Epiſcopus contra Epiſcopum, qui illius juriſdictionem de facto turbat excommunicationem, aliaſque cenſuras proferre, ib. n. 22.
De poteſtate Epiſcopi excommunicantis, ib. n. 23.
Cauſæ legitimæ, ac ſufficientes, quibus Epiſcopus Epiſcopum excommunicare poſſit, ib. n. 24.
Epiſcopus quibus ex cauſis fiat ſubditus alteri Epiſcopo, ib. num. 25.
Epiſcopus licitè excommunicare poteſt Epiſcopum in ſua juriſdictione delinquentem, ib. n. 26.
Quid ſi penderet lis ſuper juriſdictione, ib. n. 27.
An, & quatenus cauſæ Epiſcoporum ſint Summo Pontifici referendæ, ib. n. 28.
Epiſcopus in Epiſcopum, an juriſdictionem habeat, ib. num. 29. & ſeq.
Epiſcopus an ſoleat excommunicari, an tantùm interdici, ib. num. 31.
Qui poſt Sacrum Concilium Tridentinum, ibid. num. 32. & ſeq.
Quid tutiùs agendum, ib. n. 33. & ſeqq.
An rectè in Eccleſia Epiſcopi Titulares inſtituantur, tom. 10. conſ. 137. a n. 1. & ſeqq.
An fuerint ab exordio Eccleſiæ, ib. n. 3. & ſeq.
An habeant propriam Eccleſiam, & quatenus, ib. & n. ſeq.
De corepiſcopis, ib. n. 4.
Quomodo inſtituantur, ib. n. 4.
Accipiunt integrum ordinem Epiſcopalem, ib. n. 5.
Epiſcopus duplicem reſpectum habet, ib. n. 6.
An Epiſcopus abſque propria Eccleſia ordinari poſſit, ibid. num. 7.
Epiſcopi Titulares ſunt veri Epiſcopi, ib. n. 9. & ſeqq.
De nomine, officio, & dignitate Epiſcopi conſ. 147.
De Epiſcopi nomine, conſ. 147. n. 14.
Epiſcopatu non datur major ordo, ac dignitas, ib. n. 15.
Summus Pontifex dictus etiam Epiſcopus, & quomodo differat ab Epiſcopo, ib.
Quatenus Epiſcopus teneatur conſilium Capituli exquirere, illudque ſequi, conſ. 149. n. 8.
Epiſcopus in aliena Diœceſi nec Pontificalia exercere, nec Ordines conferre poteſt, tom. 10. conſ. 154. n. 1.
Alieno Epiſcopo quatenus liceat exercere Pontificalia in Eccleſia aliena, & miniſtrare chriſma, ib. n. 2.
An de licentia Capituli, Sede Epiſcopali vacante, ib. n. 2.
Quid de Ordinatione familiarium Epiſcoporum, ib.
Idem Epiſcopus in alterius Diœceſi chriſma miniſtrare non poteſt eadem die, eodemque anno, ib. n. 9.
Non licet Epiſcopo extraneo in aliena Diœceſi, etiam in Eccleſiis prætendentibus juriſdictionem Epiſcopalem ab immemorabili tempore citrà Sacramenta n Confirmationis, & Ordinis abſque licentia Epiſcopi, vel aliud Pontificale munus exercere ib. n. 10.
Nec poterit Prælatus inferior etiam exemptus hanc licentiam condere, ſed Ordinarius loci intelligi debet Epiſcopus ille, in cujus Diœceſi locus eſt conſtitutus, ib. n. 11.
Non poterit etiam hujuſmodi licentiam concedere Patriarcha in locis alienæ Diœceſis, ubi aliquas Eccleſias ſibi immediatè ſubjectas habet, nec Pontificalia munia ibidem, obire, ibidem n. 12.

EPITAPHIUM.

Epitaphium in lapide gemmato inciſum cum imagine picta prædefuncti cum fama Sanctitatis, an arguat venerationem, ac cultum, tom. 1. conſ. 188 n. 1. & ſeqq.
Quatenus ſit ſignum venerationis, tom. 1. conſ. 244. n. 5.
Quomodo conſtituat plenam probationem, tom. 4. conſ. 42. num. 46.

EQUITES vid. *Hieroſolymitani Milites.*

Equites regulares an, & quatenus fruantur penſionibus, to. 1. conſ. 229.
Equites Hieroſolymitani, *V. Hieroſolymitani.*
Equites Sanctorum Mauritii, & Lazari, ac S. Stephani an gaudeant immunitatibus, tom. 1. conſ. 444. n. 1.
An cum Equitibus S. Jacobi poſſit diſpenſari in eorum votis, tom. 1. conſ. 501. a n. 1.
Equites Chriſti ſunt immunes a vectigali vini, tom. 2. conſ. 34. num. 61.
Equites Portugalliæ an priventur privilegio fori, & immunitatis a vectigalibus, ſi bigamiam contrahant, tom. 2. conſ. 61. a n. 1.
Connumerantur inter perſonas Eccleſiaſticas, ib.
Militant ſub regula S. Auguſtini, ib.
Eorum inſtitutum, ib. n. 4.
Equites Hieroſolymitani an poſſint, irrequiſito Parocho, in cujus Parochia decedunt, abſq; ejus licentia ab aliis Equitibus efferri ad eorum propriam Eccleſiam, ibique ſepeliri, tom. 4. conſ. 199. a n. 1.
Quid ſi elegerint ſepulturam in alia Eccleſia, quàm propria, ib. num. 11.
An efferri poſſint ad ſepulturam in curru clauſi, tàm diu, quàm noctu, Parocho non comitante, ib. n. 20.
An frater Capellanus in Eccleſiis dictorum equitum poſſit miniſtrare Sacramenta laicis infirmis, confugientibus ad domos annexas dictæ Eccleſiæ, ib. n. 22.
Et an dicti Equites ſint propriè Regulares, ib. n. 30.
Quatenus poſſint ſibi ſepulturam eligere, ib n. 11.
An, & quatenus Epiſcopus poſſit declarare excommunicatum Equitem Hieroſolymitanum, t. 9. conſ. 52. a n. 1. & ſeqq.
Eques Hieroſolymitanus gaudet privilegiis, religioſis omnibus conceſſis, ib.
Uti verè religioſus nequit admitti ad officia juriſdictionalia, & magiſtratus Civitatis exercendum, ib.
Equites Hieroſolymitani ordinario loci non ſubduntur, ib. n. 2.
Si publicè delinquant, an, & quatenus poſſint ab ordinario puniri, ib. & n. 9.
Quid ſi Epiſcopus procederet tanquam delegatus Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 3.
Quid ſi Epiſcopus expreſſerit, ſe authoritate ordinaria protuliſſe cenſuras, ib. n. 4.
An Epiſcopus poſſit cenſuras a ſacris canonibus inflictas etiam adverſus exemptos, declarare, ib. n. 3.
In delictis certis, & notoriis, pro quibus in jure feruntur cenſuræ poteſt Epiſcopus procedere, etiam contra Equites Hieroſolymitanos, ib. n. 6.
Et quoſcumque alios exemptos, ib. Etiam contra eos, qui expreſſum habent privilegium, ne poſſint cenſuris alligari, ib. & ſeq.
Quid ſi ab Equite Hieroſolymitano læſa eſſet immunitas Eccleſiaſtica, ib. n. 11.
Vel Epiſcopus fuerit injuria affectus, vel in ſua juriſdictione offenſus ab exemptis, ib. n. 12.
Quid ſi Eques Hieroſolymitanus, vel quivis alius exemptus, uti ſuperior, delictum commiſerit, ib. n. 13.
An, & quatenus Eques S. Jacobi, qui in loco publico Vicarium generalem Epiſcopi in exercitio ſuæ juriſdictionis verbis injurioſis affecit, puniri poſſit ab Epiſcopo, tom. 9. conſ. 52. n. 14.
Equites S. Jacobi non ſunt exempti a juriſdictione Epiſcopi, ib. n. 14.
An Miles magiſtralis obedientiæ in Religione Hieroſolymitana teneatur ad integrum annum probationis, ac ita, ut ſi aliter profeſſio fiat, illa ſit irrita, to. 9. conſ. 123. a n. 1.
Fratres Hieroſolymitani an comprehendantur in diſpoſitione Concilii Tridentini, cap. 15. ſeſſ. 25 de regul. & n. 7. ac ubi de aliquibus Religionibus militaribus.
Quid diſponat ſtatutum Religionis ſuper anno probationis horum militum, ib. n. 2.
Fratres obedientiæ quomodo diſtinguantur a Conventualibus, ib. num. 3.
Poſſunt compelli ad emittendam profeſſionem intra tres menſes, ib n. 4. & ſeqq.
Obſervatio Religionis ſuper hac re, ib. n. 6.
Fratres Capellani Equitum Hieroſolymitanorum ſunt clauſtrales, non militares, tom. 9. conſ. 170. n. 2.
Religio Equitum Hieroſolymitanorum an ſit clauſtralis, ibid. num. 7.
Et vera Religio, ib. n. 8.
Ejus fratres capellani de obedientia ſunt propriè Regulares, ib.
Emittens votum Religionis, ſatisfacit, aſſumendo habitum Equitum Hieroſolymitanorum, ib.
Quid de aliis Equitibus, ib. n. 9.

ERECTIONES.

Nunquam cenſetur derogatum erectionibus, ſive fundationibus, & quare, tom. 3. conſ. 30. n. 4.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Earum privilegium, ib.

EREMITA.

An, & quatenus Eremitæ gaudeant privilegio fori, tom. 8. conſ. 1. n. 1. & ſeqq.
De pluribus Eremitarum generibus, eorumque impoſturis, ib. a n. 1. & 10.
Quid de iis, qui ſubſunt Ordinariis, ib. a n. 6.
An gaudeant privilegio Canonis, ib. n. 15.
Eremitarum genus Remboth, ib. n. 17.
Et qui, ib.
Gyrovagi, ib. n. 18.
Circumcelliones, ib. n. 20.
Sarabaitæ, ib. n. 21.
An Eremitica vita præſtantior, ac melior cœnobitica, tom. 8. conſ. 43. n. 44. & ſeq.

ERROR.

Tollit conſenſum, tom. 1. conſ. 86. n. 23.
Error communis cur tribuat juriſdictionem, tom. 2. conſult. 36. num. 8.
Geſta ex communi errore cum titulo putativo ſunt valida in utroque foro, tom. 4. conſ. 112. n. 4.
Error concedentis tollit ejus conſenſum, & facit, quod irrita ſit errantis voluntas, tom. 5. conſ. 58. n. 3.
Excludit ſcientiam, & patientiam errantis, ib.
Quatenus error nominis non vitiet contractum, ib. n. 6.
Error perſonæ in matrimonio eſt ſubſtantialis, ib.
Quid in aliis Sacramentis, ib.
Error communis, etiam ſine titulo colorato, an ſuppleat defectum

fectum tituli, & ſubſtineat actum, tom. 6. conſ. 1. n. 13.
Error non præjudicat veritati, tom. 9. conſ. 77. n. 16.
De narrativa erronea, ib. & n. ſeq.
ERYSIPELAS, Vid. *Miraculum*,
Ejus curatio, tom. 10. conſ. 177. n. 19.
EUCHARISTIA, Vid. *Conſtitutio*, *Oratorium*, *Immunitas*, *Calix*, *Hoſtia*.
Euchariſtiæ Sacramenti ſuſceptio quatenus monialibus præſcribi tom. 1. conſ. 36. n. 1. & ſeq.
Ubi decretum Sacræ Congregationis de quotidiana communione.
An, & quomodo condemnatis ad triremes, dum ad mortem infirmantur, adminiſtrari poſſit, tom. 1. conſultat. 313. num. 1.
Non poteſt aſſervari, niſi in Eccleſiis parochialibus, tom. 1. conſ. 312. n. 1.
Per modum Viatici nequit a Regularibus adminiſtrari, t. 4. conſ. 3. n. 5.
Semper cenſetur excepta per modum Viatici in privilegiis, ibidem.
Quis, ubi, & quando eam ſuſcipere teneatur, ibidem numer. 18.
Maximè in Paſchate, non obſtante quocunque privilegio, ib. num. 23.
A quibus deferri debeat in proceſſionibus, tom. 4. conſ. 29 num. 1.
Debet aſſervari in Eccleſia Collegiata parochiali, ibidem num. 4.
Et in parochialibus, ib.
In quo altari aſſervanda, tom. 4. tota conſ. 31.
Conſuetudo eam aſſervandi quam antiqua, ib. n. 1.
Ubi aſſervabatur antiquitus, ib. & n. 2.
Ubi hodie aſſervandam, ibid. n. 3. & ſeq. ac n. 12. & ſeq. & num. 17.
Sola, an cum Sanctorum reliquiis, vel imaginibus, ibidem.
Sub figura in antiquo Teſtamento, ib. n. 8.
Quibus liceat eam exponere in die feſto Corporis, Chriſti, t. 4. conſ. 84. a n. 1.
Quid in Eccleſiis Regularium, ib.
Et de Oratoriis Confraternitatum, ibidem ac numer. 2. & 5.
Ubi Parocho, ſive ſodalitati, an, & quatenus liceat intra Octavam Corporis Chriſti ducere ſupplicationem eodem die, quo illam alter Parochus, vel altera ſodalitas ducere ſolet, tom. 4. conſ. 99. n. 1.
In quibus Eccleſiis aſſervari debeat, tom. 4. conſ. 150. n. 8. & ſeqq.
Ejus adminiſtratio pertinet ad juriſdictionem, ibidem numer. 12.
An ex eo, quod concedatur Miſſa, concedatur etiam adminiſtratio Euchariſtiæ, ib. n. 13.
An, & quatenus Euchariſtia extremo ſupplicio afficiendis danda ſit, tom. 6. conſ. 27. a n. 25. & ſeqq.
Non poteſt induci conſuetudo, quod morte damnatis non miniſtretur Euchariſtia, neque inducta poteſt ſubſiſtere, ſed omninò eſt eis miniſtranda, ib. n. 29. 44. & ſeqq.
Judex tenetur concedere tempus damnatis ad mortem non ſolùm, ut poſſit confiteri, ſed etiam ut poſſint ſumere Euchariſtiam, ib. n. 34.
Quid ſi Judex timeat reum eripiendum, ib. n. 39.
Tenetur ex officio providere indemnitati Reipublicæ, ibid. num. 40.
An in pœnam alicujus delicti denegari poſſit, ib. num. 43. & ſeqq.
Poteſt miniſtrari damnatis ad mortem, etiamſi non ſint jejuni, ib. n. 47. & ſeqq.
Licita olim deferri in itinere pro viatico, tom. 6. conſ. 45. num. 1.
Ritus de Sacramento Euchariſtiæ, interrogationes, ac reſponſiones de eadem, V. Ritus.
Euchariſtiæ cuſtodia ad quem pertineat, tom. 6. conſult. 87. num. 2.
Et ſub qua pœna, ib.
An, & quatenus clavis capſulæ, in qua Euchariſtia ſervatur feria quinta Cœnæ tradi poſſit laicis, ib. a n. 1.
Quid ſi laici habeant juſpatronatus in Eccleſia, ibidem num. 3.
Quidve de conſuetudine generali, ac immemorabili in toto aliquo Regno, ib. n. 9.
Ejus adminiſtratio ad quem pertineat, tom. 6. conſultat. 98. num. 86.
An qui in Paſchate non recepit in ſua Parochiali Eccleſia Sacram Euchariſtiam, ſed in Baſilica Lateranenſi, vel in Eccleſia Cathedrali ſuæ diœceſis, ſatisfaciat Eccleſiæ præcepto de annua communione, tom. 7. conſult. 89. a n. 1. & ſeqq.
In ea miniſtranda requiritur poteſtas ordinis, & juriſdictionis, ib. n. 12.
Jus illam miniſtrandi non eſt conceſſum Eccleſiæ parochiali, ſed Parocho, ib. n. 15.
Euchariſtiam apud moniales quo loco conſervanda, tom. 8. conſ. 52. num. 3.
Utrum in Eccleſiis vel Oratoriis publicis Confraternitatum ſæcularium exponi poſſit Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, tom. 9. conſ. 79. a n. 2. & 3. ac ſeqq.
Euchariſtiæ aſſervatio prohibetur in Eccleſiis non Parochialibus, ib. n. 1.
In ejus expoſitione in Eccleſiis, & Oratoriis Confraternitatum an requiratur licentia Parochi, ib.
Ejus expoſitio in Eccleſiis, & Oratoriis Confraternitatum an, & quatenus præjudicium inferat Eccleſiæ matrici, & Parochiali, ib. n. 6. & ſeqq.
In quibus Eccleſiis expoſitio Euchariſtiæ fieri poſſit, ibid. num. 9.
Actus repoſitionis Euchariſtiæ cum benedictione, a quo tantùm fieri poſſit, ib. n. 10.
Abſque interventu Parochi nequit exponi, ib. num. 12.
Pro qua cauſa, & in quibus locis publicè exponenda, ibid. n. 12. ac 17.
An feria ſexta Paraſceves liceat Euchariſtiam populo adminiſtrare, tom. 9. conſultat. 90. a num. 1. ad 11.
Inſtitutio cœremonialis circa cultum, Euchariſtiæ, ib. n. 11. & ſeqq.
An omnibus tàm relapſis, quàm aliis de hæreſis crimine pœnitentibus, & Curiæ ſæculari tradendis danda ſint Sacramenta pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, tom. 9. conſultat. 91. a num. 11.
Euchariſtia publicè, ac privatim decenter habebatur, ibid. num. 9.
In Templis, ib. num. 9.
In Ciborio, ibid. n. 10.
In Pyxide, ib. num. 11.
In Tabernaculo, ibid. n. 12.
In ſecretario, ib. n. 13.
Paſtiphoria pro Euchariſtia, ib. Et quot, ib. n. 4.
In penu, ib. n. 15.
In Turri, ib. n. 17.
In honorato ſemper loco, ib. n. 18.
In altari, ib. n. 19.
In Navi, ib. n. 20.
In Sepulcro, ib. n. 21.
Græcorum in Euchariſtiam impietas, ib. n. 22.
Privatim ſervabatur, ib. n. 23.
In arca, ib. n. 24.
In ara domeſtica, ib. n. 25.
In Oratorio, ib. n. 26.
In Palla, ib. n. 27.
Prohibetur ſuſcipi ſub utraque ſpecie, ib. num. 28.
In quibus locis ſuſcipi ſub utraque ſpecie toleratur, ibidem num. 29.
Et quatenus, ib. n. 30.
Quid in hac re curare debeant Nuncii Apoſtolici, & Epiſcopi, ib. n. 31.
Nullo modo deferri poteſt ſuper navibus, ib. n. 32.
Poteſt a Parocho, vel alio illius nomine deferri pro viatico tantùm infirmorum exiſtentibus in triremibus, aut navibus, & quomodo, ib. n. 33.
Ob diſtantiam Eccleſiarum Parochialium conceditur ex Brevi Apoſtolico Capellanis exiſtentibus in triremibus, aut in Scopulis, vel in littore maris ſuper altari portatili Miſſam celebrando, poſſit infirmis Sacrum viaticum miniſtrare, ibid. num. 34.
Quatenus poſſit miniſtrari reis S. Officii, ib. n. 35.
Cur prohibeatur, pueris, ib. n. 37.
Quomodo expediendus qui ſuſceptam Euchariſticam particulam ex ore extrahit, & in ſudariolo reponat, ib. n. 38.
Quatenus puniatur, in S. Officio qui particulam Conſecratam ab ore extractam, domum defert, ib. n. 39.
Sumens Euchariſtiam non jejunus quatenus puniatur in S. Officio, ibid.
Communio Euchariſtica, quam Inquiſitores faciunt feria quinta majoris hebdomadæ non ſuffragatur familiaribus, officialibus, & miniſtris S. Officii ad ſe ſubtrahendum ab obligatione præcepti Paſchalis, ib. num. 41.
Quoties Sacra Euchariſtia ſumebatur olim, tom. 9. conſ. 93.
Quoties ſumenda, ib. num. 1. & ſeq.
Ex cauſa data Communio Euchariſtiæ maximè morituris, ib. num. 27.
An aliquando liceat Sacerdoti miniſtrare Hoſtiam non Conſecratam, ibid. n. 35. & ſeqq.
Et an Judas fuerit exculuſus a Cœna Euchariſtica, ib. n. 36.
Primum communicabant Chriſtiani quotidie, ibid. numer. 1. & 2.
Deinde quater in hebdomada, ib. num. 3.
Feriis quarta, & ſexta ad Nonam, & Dominica poſt matutinum, ib. n. 4.
Dominica, & Sabbato, ib. n. 5.
Semel, ib. n. 6.
Quoties apud Græcos, ib. n. 7.
Non licuit ultra tertiam hebdomadam differre, ib. n. 8.
Decies octies plus minus per anum, ib. n. 9.
Ter in anno, ib. n. 10.
In plures annos dilata, ib. n. 11.
Semel in anno, ib.
Non oportet id metiri tempore, ib. num. 16. & ſeqq.
Quid quoad excommunicatos, ib. num. 17.
Et quoad Religioſos, ibid.

Sen-

Senſus Eccleſiæ, ac Patrum ſuper hac re, ib. n. 18.
Quotidianam communionem non probant Patres, ib. n. 19.
Optant tamen frequentationem crebram, ib. n. 21.
Magno ſtetit diutius diſtuliſſe, ib. n. 22.
Dominicis ſi quis communicet nec tardior eſt, nec frequentior, ib. n. 23.
Probatum id illuſtri miraculo, ib. n. 24.
Quid hac de re ſtatuerit Chriſtus in Regula pro ordine S. Birgittæ, ib. n. 25.
Decretum hac eadem de re S. Concilii Tridentini, ejuſque S. Congregationis, ib. n. 26.
Pro viatico, ib. n. 28. & ſeqq. Ubi exempla.
Miranda, ib.
Diſcreverunt aliqui Sacrum panem a profano, ib. num. 32. & ſeqq.
Quibus cœremoniis, ritu, ſeu Communio olim percepta, t. 9. conſ. 94. n. 1. & ſeqq.
Quibus porigere Sacram Euchariſtiam ſolitus, ib. n. 15.
Ordo, ac ſeries in communione, ib. n. 24.
Privatim a certis, ut percepta, ib. n. 33. & ſeqq.
Quomodo a viris, quomodo a mulieribus, ibid. num. 38. & ſeqq.
Qui apti, qui inepti Communioni, ib. n. 45. & ſeqq.
Proclamatur Sancta Sanctis, ib. n. 1. & 3.
Accedentes componere ſe debent, ut majeſtati ſummæ reverenter placeant, ib. n. 4.
Lavabant ſe, ut puri eſſent, ib. n. 5.
Jejuni pariter ut ſint requiritur, ib.
Quænam in hoc erant exacti, ib. n. 7.
Qui dies excipiebatur, ib. n. 8.
Traditio de jejunio communioni præmittendo, ib. n. 9.
Reverentia requiſita in ſitu, & corporis poſitione, ibidem num. 10.
Manu in Crucis ſignum figurante accedebant, ib. n. 11.
Cura, quam adhibere deceat, ib. n. 12.
Fœminæ Chriſti Corpus Dominicale excipiebant, ib. n. 13.
Viri ſuis ipſi manibus, eaſque quaſi pro conſecratis habebant, num. 14.
Qui conſecrat, ipſe miniſtrat, n. 15.
Unde antiqui conſuetudinem duxerint, Sacram Euchariſtiam laicis manibus ſumendi, ib. n. 17.
Subditi ab Epiſcopo libenter ſumebant, ib. n. 19.
Sacerdos alteri adminiſtrabat, idque ſæpè invicem, ibidem num. 20.
Diaconi presbyteris, ſed hoc Eccleſiæ diſplicuit, vetitumque ib. n. 21.
Angeli id miniſterii non ſemel obivere, ib. n. 22.
Immò Chriſtus, ib. n. 23.
Syntaxis in ſynaxi erat, ordinem ſervabant, ut confuſio omnis tolleretur, ib. n. 24.
Poſtea Sacerdos communicat, deinde impertit Clero, ac poſtea populo, ib. n. 25.
In liturgia Marci Sacerdos Cruce ſignat populum elata voce, ib. n. 26.
In Miſſa Æthiopica primùm Sacerdos communicat de corpore, & Sanguine Domini, tum ex eadem Hoſtia miniſtris Sacrificii impertit, &c. ib. n. 27.
Alibi alia lex fuit addita, dempta, mutata pro loco tempore, & opportunitatibus, ib. n. 28.
Quid apud Græcos obſervebantur, ib. n. 29.
Eorum inſuſa, ib. n. 30. & ſeq.
Qui apud Æthiopes, ib. n. 32.
Privatim quædam communicaturi obſervarunt, idque monente, aut approbante Deo, ib. n. 33. & ſeqq.
Hæretici quoque Eccleſiæ cœremonias imitati ſacrilegè quædam ſervarunt, ib. n. 36.
Vualdenſes majori ſcelere ſe polluunt, ib. n. 37.
Mulieri quam legem imponat Apoſtolus, quam juris, ibid. num. 38.
Qui ordo ſervatus, ib. n. 39.
Rata narratur hiſtoria, quædam continens miranda, non imitanda, ib.
Dabatur pacis oſculum, ib. n. 42.
Abulus hic facile fuit, ib. n. 44.
De munditie animæ ad Sacram Communionem requiſita, ib. n. 46. & ſeqq.
Eam excipiens ab lethali crimine debet purus eſſe, ibidem num. 48.
Novatiani eam puritatem requirebant, quam in homine, vel nunquam vel rarò reperias, ib. n. 49.
Intima mundities neceſſaria, ib. n. 52. & ſeqq.
Dies aliquot præſcribuntur, ut minimum poſt noctem puram communicandum, ib. n. 54.
Voluerunt quidam, mulieres arceri a Sinaxi, quæ menſtrua patiuntur, ib. n. 55. & ſeq. Ubi Judaica ſuperſtitio.
Scientia inſtructi accedere debemus, ib. n. 58.
Quæ tenenda de hoc auguſtiſſimo Sacramento, ib.
Ad hæc monitio, ib. n. 59.
De mutatione, quæ in Euchariſtia fit, tom. 9. conſ. 95. a num. 1.
Vox Tranſubſtantiatio an nupera, ib. & n. ſeqq.
Speciebus, ſub quibus occultatur, quæ apud Patres nomina, ib. n. 17. & ſeqq.
Quomodo tranſubſtantiatio fiat, ib. n. 28. & ſeqq.
Quibus verbis fiat conſecratio, ib. n. 37. ac ſeqq. Ubi diſcrimen inter Latinos, & Græcos.
Unde ea vis verbis ſiſtendi Chriſtum in venerabili Euchariſtia, ib. n. 44.
Quæ inducere hominem ad credendum tranſubſtantiationem poſſint, ib. n. 49. & ſeqq.
An ergo plures Chriſti, ib. n. 62. & ſeqq.
Anve, & quomodo idem numero corpus poſſit eſſe ſimul in diverſis locis, & ad id Sanctorum Exempla, ib. num. 63. & ſeqq.
Sub ſpeciebus panis Chriſti Corpus latet, ib. n. 7.
Vocarunt antiqui ſpecies, ib.
Apparentem panem, ib. n. 18.
Antitypa, ib. n. 19.
Typum, ib. num. 20.
Effigiem, ib. num. 21.
Figuras, ib. num. 22.
Similitudinem, ib. n. 23.
Velamen, ib. num. 24.
Symbola, ib. num. 25.
Senſibilia, ib. num. 26.
Qualitates, ib. num. 27.
Quomodo Chriſti Corpus ſit in loco, ib. a n. 78.
De apparitionibus in venerabili Euchariſtia factis conſ. 98.
In quas formas Chriſti Corpus in Euchariſtia evaſerit, ib.
Verè ne, an imaginariè tantùm, ib. n. 42. & ſeqq.
An poſito, quod formæ illæ non fuerint veræ, ſed apparentes tantùm, mutatio ſit facta in potentia videntis, an ex parte ſpecierum panis, & vini ſuperſtitum, an ex parte medii, ib. n. 44. & ſeq.
Quæ harum apparitionum efficiens cauſa, ib. n. 54. & ſeq.
An vera Chriſti ſubſtantia ſub peregrinis hiſce formis, ibid. num. 61. & ſeqq.
An deceptio aliqua videntium in his apparitionibus ſit agnoſcenda, ib. n. 80. & ſeqq.
An præſentia, & unio Corporis Chriſti ſub ſpeciebus, vel quod idem eſt, an Corpus Chriſti, ut reduplicativè exiſtens in Sacramento altaris, poſſit videri aliquo oculo corporeo, ſaltem glorificato, ib. n. 81. & ſeqq.
Formæ, in quas Chriſti Corpus in Euchariſtia evaſerit hæ ſunt.
Pueri, ib. n. 2. & ſeq. ac lumine viſi, ib. n. 14. & ſeqq.
Cœleſti forma, cultuque, ib. n. 16.
Viri, ib. num. 17.
Agni, ib. n. 18. Cauſæ hujus formæ, ib. n. 20.
Sanguinis, ib. num. 21.
Sanguinis effuſio ex ſpeciebus Euchariſtiæ, præſertim impiè transfoſſis per impios Judæos crebra exempla, ib. n. 22. & ſeqq.
Carnis, ib. n. 26. & ſeqq.
Lapidis, ib. n. 32.
Fornacis, ib. n. 33.
Carbonum, ib. n. 34.
Ignis, ib. n. 35.
Cinerum, ib.
Spicas, culmoſque profert, ib. n. 39.
Velo interdum divinitus tecta, ib. n. 37.
Diſparuit, ib. n. 38.
Fugit impias manus, ib. n. 39. Immò ſanctas, & innoxias, ib. num. 40.
Variarum formarum, ib. n. 41.
An diabolus ſub Chriſti forma apparens, poſſit adorari tanquam Chriſtus, ib. n. 59.

EVANGELICI, vid. *Sacra Scriptura*.

Ii, qui intra Dominicam Palmarum, & Dominicam in Albis Euchariſtiam accipiunt a Patribus Minoribus, an præcepto, de quo in cap. Omnis utriuſque de pœnit. & remiſ. ſatisfaciant, tom. 10. conſ. 30. n. 44.

EUNUCHUS.

Eunuchi an poſſint ad ſacros Ordines promoveri, tom. 7. conſ. a num. 1.
Quatenus ad Ordines admittantur, ib. n. 2. & ſeqq.
Cauſa Canonis Niceni in Eunuchos, ib. n. 4.
Cur eorum caſtrationem Canones deteſtentur, ib. n. 6.
An id procedat, etiamſi delictum ſit occultum, ib. n. 7.
Quis poſſit cum eis diſpenſare, ib. n. 12.
Quid quoad eorum matrimonium, ib. n. 13. & ſeqq.

EXACTIO, EXACTOR.

De exactionibus, atque exactoribus fiſcalibus, tom. 5. conſ. 57. a num. 1.
In exactionibus fiſcalibus modus exigendi ſervatus per ſolum decennium attenditur, ib. n. 7.

EXAMINATORES, EXAMEN, vid. *Concurſus*, *Parochialis*, *Juſpatronatus*, *Beneficium*.

Examinis forma ſubſtantialis pro Parochiali in quibus conſiſtat, tom. 1. conſ. a n. 1.
Requiritur per concurſum, ib. n. 48.
Debet eſſe de omnibus concurrentibus deſcriptis, ib. n. 29.
Eſt inductum a S. Concilio Tridentino, ib. n. 33.
Ejus finis, ib.
Quomodo ei poſſit renunciari, ib. n. 40.
An ſubſiſtat, quando omnes adſcripti non comparent, ibidem num. 41.

Eo peracto, nemo debet admitti, ib.
Ex legitimo impedimento abſentiæ, ac re integra quiſque ad illud eſt admittendus, ib. n. 50.
In Parochis quando iterum requiratur, tom. 1. conſ. 133. per totam, & conſ. 128.
De ejus irrationabili Judicio in concurſu parochiali ejuſque appellatione d. conſ. 127.
Examen in cauſis Canonizationis Sanctorum an fieri poſſit in ſacello palatii alicujus Principis, tom. 1. conſult. 204. num. 1.
Factum ſine examinatoribus ſynodalibus in collatione parochialium juriſpatronatus, quando plures præſentantur, an validum tom. 1. conſ. 263.
Eccleſiaſtici an, & quatenus ſubjici poſſint examini coram Judice laico, tom. 2. conſ. 58. per totam.
Declarationes in hac re S. Congregationis, & illius forma decreti obſervanda, ib. n. 5.
Quid in cauſa mixti fori, ib. n. 7.
Nequit Epiſcopus concedere licentiam, ut Clericus examini ſubjiciatur in cauſa criminali, ib. n. 7.
Examen vulnerati eſt actus contentioſus, ib.
Quid videatur requiri, ut Judex laicus, examinans Clericum, incurrat cenſuras Eccleſiaſticas, ib. n. 8.
Examen Eminentiſſimorum Cardinalium, Epiſcoporum in cauſis Canonizationis Sanctorum an legitimè recipi poſſit in eorum palatiis, tom. 4. conſ. 41. per totam.
Examinatores quot, qualeſque intereſſe debeant concurſui, tom. 3. conſ. 21. a n. 1.
Et quomodo, ib.
Eorum officium, ib. n. 4. & 11.
Declaratio ad id S. Congregationis, ib.
Ex quibus conſtare poterit, quòd extranei non dederint ſuffragium, ib. n. 12.
An compelli poſſint ab Epiſcopo ad accedendum ad examen, ib. num. 13.
Examinatores ſynodales debent eligi, & approbari a ſynodo, tom. 1. conſ. 13. n. 1.
Poſſunt præſtare juramentum extra ſynodum, ib. n. 2.
Poſſunt extra ſynodum nominari de licentia S. Congregationis, tom. 1. conſ. 119. n. 1.
Quatenus confirmandi, ib. n. 2.
Eorum qualitates, ib. n. 3.
Quid ſi ſint amici ordinarii, ib. n. 4.
Eorum electio, ſeu approbatio an facienda per vota ſecreta, tom. 1. conſ. 291. n. 1.
Qui non ſunt Doctores, debent denuò deputari, tom. 1. conſ. 334. num. 1.
An poſſint etiam non vocati accedere ad examen, etiam ad Confeſſiones, & ordines, tom. 1. conſ. 407. n. 1.
An ſint deputandi in qualibet civitate diœceſis unitæ, tom. 1. conſ. 416. n. 1. & tom. 4. conſ. 131. n. 1.
An, & quatenus Clericus vulneratus a laico; poſſit a Judice laico examinari, & fieri recognitio corporis delicti abſque incurſu cenſurarum, tom. 9. conſ. 23. a n. 11. & nu. 6. & ſeq. & n. 9.
Poſſitque Judex laicus a Clerico doceri, ac inquirere contra laicum offenſorem Clerici, ib.
Et quid de examine Clerici ad perpetuam rei memoriam excepto a notario laico coram Judice laico, ibidem num. 17. & ſeqq.
Quid in caſu, in quo imponenda ſit pœna ultimi ſupplicii, ib. num. 1.
Laicus examinans Clericum invitum, præcipuè cum juramento in criminalibus, quam pœnam incurrat, ib. n. 7.
Ex quibus excludatur delatio juramenti Clerico præſtita per Judicem laicum in ejuſmodi examine, ib. n. 8.
Quid ſi accedat nullitas ex defectu probationis Clericatus, ib. num. 12.
Vel defectu citationis, ib. n. 33.
Quid ſi examinatores Epiſcopus non conſtituit, ib. n. 98. in Patavina.
Non licet examinatoribus, etiam vigore conſuetudinis, peracto examine, aliquid accipere ab eo, cui collatum fuit beneficium, ib. n. 101.
An poſſit Ordinarius ſtatuere aliquod ſtipendium, etiam minimum, examinatoribus in Synodo deputatis pro concurſu Parochialium, ib. n. 102.
Peracto examine vel elapſo termino edicti, an aliquis ſit admittendus, ib. n. 103.
Nulla facultas data eſt examinatoribus in electione idoneioris, ib. n. 104. & ſeqq.
Quid ſi nullus reperiatur in examine idoneus, ibid. n. 105. in Patavina.
Electio dignioris ad quem ſpectet, licèt inſtitutio a Papa petenda ſit, ib. n. 107.
Epiſcopus ex approbatis in examine poteſt eligere quem voluerit, ib. n. 108.
Examinatores plures approbare debent, ut patronus eccleſiaſticus unum eligere poſſit, Epiſcopo præſentandum, ib. num. 115.
An Epiſcopus poſſit alteri committere examen ſibi a Papa commiſſum his verbis: In quo oneramus conſcientiam tuam, conſ. 77. n. 32.
Epiſcopus non poteſt aliquem ſubrogare in locum examinatorum deputatorum in Synodo pro concurſibus, qui mortui ſunt, ib. n. 59.
Quid in hoc caſu facere, ib.
Capellani pro exercenda cura, quæ imminet Eccleſiis ſubditis Monaſteriis Regularium, a quo ſint examinandi, ib. num. 64.
A rejectione ab examinatoribus datur appellatio ad ſuperiorem, ib. num. 65.
Non examinatus qui obtinuit Parochialem, in qua vigore decreti Concilii Trid. nullum habet jus, ſi examini ſe ſubjicere vult, eſt audiendus, ib. n. 73.
Examen concurſus in Parochialibus eſt neceſſarium etiam in illis locis, ubi ſunt factiones, & particularitates, propter quas timentur ſcandala in concurſibus peragendis, ibidem num. 74.
Quando ſine concurſu cum examine tantùm conferantur Parochiales, ib. a n. 75. & ſeqq.
Epiſcopus quomodo proponere debeat examinatoribus pro concurſu beneficiorum quem ipſe idoneum judicaverit, ib. num. 90.
Licèt examinatores quotannis in Synodo diœceſana deputari debeant, nihilominus ſi Synodus non fit, examinatores ſemel deputati hoc munus exerceant, donec Synodus habeatur, ib. n. 95.
Epiſcopus, ejuſque Vicarius quando in examine per concurſum ſuffragium habeant, ib. n. 96.
Examinatores debent dare vota ſua, ſed Epiſcopus non tenetur ex collatione votorum eligere, ib. n. 97.
An in Epiſcopatu duarum diœceſum unitarum in unaquaque illarum deputari debeant examinatores, tom. 9. conſ. 135 num. 8.
A quibus examinatorum deputatio fieri debeat, ib.
An, & quatenus Clerici ſæculares, & Regulares examinari poſſint ad favorem rei, immò contra reum etiam in criminalibus, tom. 10. conſ. 63. n. 1.
Ac etiam ad id compelli, ib. n. 2.

EXCEPTIO, EXCEPTUM, vid. *Teſtis*.

Exceptionis virtus, tom. 2. conſ. 11.
Exceptio de jure tertii an, & quatenus admittatur, tom. 4. conſ. 201. n. 15.
Exceptio num excludat caſus ſimiles, t. 9. conſ. 18. n. 55.
Quæ cenſeantur excepta, ib.

EXCESSUS, vid. *Regulares*.

Quomodo exceſſus ſæcularium Clericorum, & Regularium degentium extra Monaſteria ab Ordinario loci corrigendi ſint, tom. 10. conſ. 153. a n. 1. & ſeqq.
Quæ requirantur in corrigendis exceſſibus, ib. n. 2.

EXCOMMUNICATIO EXCOMMUNICATUS, vid. *Epiſcopus*, *Denunciatio*, *Cenſura*, *Officium*, *S. Inquiſitionis*, *Citatio*, *Audientia*, *Eques Hieroſolymitanus*, *Electio*, *Capitulum*.

Excommunicatio, quas ob cauſas non incurratur, tom. 1. conſ. 16. num. 3.
In abſentem prolata valet, tom. 1. conſ. 201. n. 6.
Sine prævia citatione perſonali eſt nulla, tom. 1. conſ. 29. num. 2.
Quibus ex caſibus adhibenda, ib.
Eſt major pœna, quæ ab Eccleſia eſt conſtituta, ib. & conſ. 78. num. 5.
Ab excommunicatione contra lædentes bona, & jura Eccleſiaſticorum ſolus Papa abſolvere poteſt, tom. 1. conſ. 84. num. 6.
Ut ſit locus excommunicationi, can. Si quis ſuadente, quid requiratur, tom. 1. conſ. 107. n. 2. ac ſeq.
Qua ex cauſa imponitur, ib. n. 4.
An eam incurrat dominus, percutiens famulum ſuum Clericum, ib. n. 1.
Infligitur non ſolùm contra occidentes Clericum, ſed etiam contra mandantes illum occidi, tom. 1. conſ. 135. n. 1.
Vel contra ratum habentes homicidium, ſuo nomine commiſſum, ib.
Ac contra illi conſentientes, vel authoritatem præſtantes, ibid.
Ac contra illud non impedientes, ſi poſſunt, ib.
Infertur contra eos, qui hæreticos, eiſque credentes, vel eorum receptores, &c. Eccleſiaſticæ ſepulturæ tradunt, tom. 1. conſ. 143. n. 7.
In uſurpantes jure Sedis Apoſtolicæ, vel Romani Pontificis, tom. 1. conſ. 162. n. 14.
Excommunicatio minor an incurratur a laico percutiente laicum in Eccleſia, tom. 1. conſ. 494. n. 1.
Excommunicatio an ſit latæ ſententiæ ob hoc verbum ſubjaceat, tom. 2. conſ. 2. n. 12.
Ut eam incurrat Clericus, officium ſæculare exercens quid requiratur, ib.
Solùm in presbyteris hæc pœna locum habet, ib.
Quatenus incurratur, ib. n. 13.
Non eſt reſervata, ib. n. 14.
Quo pacto irritat acta Sacerdotis illicitè exercentis laicam poteſtatem, ib.
In impotentes, vel exigentes, &c. collectas, aliaque onera Eccleſiaſticis, tom. 2. conſ. 30. n. 15. & ſeqq.
Variè id declaratur, ib.
In lædentes libertatem Eccleſiaſticam, tom. 2. conſ. 34. n. 47.
Qui lædentes in ipſa contineantur, ib.
Sine peccato mortali, & contumacia non incurritur, tom. 4. conſ.

conſ. 112. a n. 3. & conſ. 122. n. 5.
Ad eam contrahendum requiritur contumacia, & interpretativus contemptus, ib. n. 5. & conſ. 156. n. 8.
Cauſæ excommunicationis, ib. n. 9.
Quoad præteritum quando incurratur, ib.
Et quando quoad contemptum, ib.
Notoriè nulla, atque injuſta eſt revocanda, ib. n. 11.
Ejus nullitas contra Curiam ſæcularem ex quibus inſurgere ſoleant, ib. n. 12. & ſeqq.
Quando ſit locus fulminationi excommunicationis, ibidem num. 14.
Quando pro ea ceſſet contumacia, ib.
Quid ſi cenſuræ relaxarentur poſt interpoſitam appellationem coram Pontifice, ib. num. 15.
Quatenus excommunicatio appellationem non admittat, ib. num. 16. & ſeqq.
Ut in illam quis non dicatur incurrere, quid ſatis ſit, tom. 1. conſ. 121. n. 6.
Quando in communicatione cauſæ excuſationis non admittantur, tom. 4. conſ. 122. n. 5.
Ut incurratur ob violatam immunitatem localem, quid attendendum, ibid.
De excommunicatione lata ab Epiſcopo contra occupatores bonorum ſuæ menſæ, tota conſ. 127.
Quando excommunicatio, licèt nulla, adhuc ſit valida, ib. n. 7. & ſeqq.
Nulla non indiget abſolutione, ib. n. 13.
Nulloſque operatur effectus tom. 4. conſ. 16. n. 10.
Ejus nullitates ex quibus reſultent, ibid. num. 14.
Quid de excommunicatione data ab homine, ibid.
Quinam poſſint affici excommunicatione, etiam ex exemptis, ib. num. 16.
Defendentes jura non incurrunt excommunicationem, ibid. num. 22.
Ut incurratur a Clerici percurſore quid requiratur, tom. 4. tota conſ. 132. & d. tom. 1. conſ. 106. num. 2. & ſeq.
Quando contemni poſſit in foro interno, & quando in externo, tom. 3. conſ. 45. n. 40.
Excommunicato faciente aliquid quando cenſeatur etiam excommunicatus conſulens, vel mandans, tom. 1. conſ. 94. num. 5.
Poteſt cum excommunicata diſpenſari, ne ad Romam veniat ad petendam abſolutionem a cenſuris, Pontifici ſummo reſervatis, tom. 1. conſ. 98. n. 2.
Et ob quam cauſam, ibid.
Debet tamen abſolvi per procuratorem, ibid.
Et in hoc non diſpenſatur, ib. n. 3.
Excommunicatus tam toleratus, quam evitandus non poteſt admitti ad ſuffragium in capitulo, tom. 1. conſultat. 293. n. 1.
An, & quando ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam abſolvi poſſit in utroque foro, tom. 1. conſ. 495. n. 1.
Excommunicatos in loco Sacro ſepelientes quas incurrant pœnas, tom. 2. conſ. 59. a num. 1.
Quomodo excommunicati Eccleſiaſticæ ſepulturæ tradi poſſint, ib.
Quid ſi fuerint excommunicati ob violationem immunitatis ac libertitis Eccleſiaſticæ, ib.
Quid eos hac de cauſa abſolvere poſſit, ib.
Etiam vivi, etiam defuncti, ib.
Ubi decreta plura S. Congregationis.
Excommunicationis reſervatio contra ſepelientes in loco Sacro interdictos, excommunicatos, uſurarios publicos, quando ceſſet, ib. n. 3.
Et quando locum habeat, ib.
Excommunicati cadaver, in Eccleſia ſepultum quomodo ſit exhumandum, ib. n. 10.
Quid ſi ſepultus abſolvatur ab excommunicatione, ib.
Cur excommunicati tradi nequeant Eccleſiaſticæ ſepulturæ, ibid. num. 11.
Quid ſi moriantur cum ſignis contritionis, non tamen abſoluti, ibidem.
An ipſis ſuffragetur Jubilæum, ib. n. 20.
Vel Breve pœnitentiariæ, ib. n. 21. & 22.
Excommunicati ob extractionem factam ab Eccleſia, cùm aliquando extracti ab eis occiſi fuerint, vel a Curia ſæculari capite puniri, an, & quomodo abſolvi poſſint, ib. n. 29.
Excommunicati ob immunitatem Eccleſiaſticam, an, & a quibus, ac quatenus abſolvi poſſint, ib. a n. 13.
Ubi plura S. Congregationis decreta, plureſque declarationes.
Ob non ſolutionem decimarum non poſſunt abſolvi a locumtenente Auditoris Cameræ Apoſtolicæ, ib. n. 30.
Excommunicatus mortuus quomodo abſolvendus, ib. n. 39. cum binis ſeqq. ac n. 44.
In excommunicatos notorios quo pacto procedendum ib. n. 42.
Excommunicatus propter aliorum offenſam quando abſolvi debeat in foro exteriori, & interiori, ib. n. 58.
Quid ſi paratus ſit ſatisfacere, vel non poſſit, ib.
Quid de excommunicato pro manifeſto exceſſu, ib.
Quid etiam de excommunicatis ob Clerici incluſionem in carcerem, ib. n. 59. & 60.
Et haberent Breve S. Pœnitentiariæ, ib.
Et Clericus ſit traditus Regiæ Curiæ, ib. n. 60.
Extrahens ab Eccleſia abſolvitur aliquando cum reincidentia, ib. num. 61.
Excommunicatus in foro conſcientiæ, abſolutus cum Breve S. Pœnitentiariæ, vel cum Bulla Cruciatæ, aut Jubilæi, vel alio modo, poteſt puniri ab Ordinario, ib. n. 62.
An ratio, ſive prætextus violentiæ prohibendæ, aut aliuſ ſimilis, putatus licitus, excuſet ab excommunicatione ob violentiam in Epiſcopos, & Clericos, tom. 2. conſ. 62. n. 11.
Et in quibus excuſet, ib.
Denunciatus in excommunicatione quam juriſdictionem amittat, tom. 3. conſ. 8. n. 6.
Quando in monitorio eſt comminata pœna excommunicationis, quomodo excommunicatio ferri debeat, tom. 3. conſ. 38. num. 4.
Excommunicatus, ſi ad ſuperiorem appellet, & ante omnia ab eo petat abſolvi ex eo, quod probare coram eo velit locum, in quo comparere debeat, non eſſe ſibi tutum, eſt audiendus, ib. num. 5.
Excommunicatus quo nomine nuncupetur, tom. 3. conſ. 45. num. 24.
Quinam excommunicati, vel alia Eccleſiaſtica cenſura irretiti, evitandi ſint, tom. 4. conſ. 132. num. 1.
Excommunicatus occultus an poſſit repelli a judicio, ib.
Conſtitutio Martini V. de hac re, an dubia, ib. n. 3.

Excommunicatio, Excommunicatus, V. Epiſcopus, Denunciatio, Cenſura, Officium Sac. Inquiſitionis.

Excommunicatio ſine contumacia locum non habet, tom. 5. conſ. 4. num. 4. & 6.
Excommunicationis pœna in manus violentas injicientem in Clericos, an incurri poſſit abſque eo, quod vis aliqua inferatur, tom. 5. conſ. 5. num. 44.
Excommunicatus non poteſt exercere ſolemniter actum Ordinis, quem habet, alioqui peccaret graviſſimè, & contraheret irregularitatem, tom. 5. conſ. 77. n. 45.
Quid ſi ſit excommunicatus, vel interdictus, vel ſuſpenſus occultus, ib.
Nec poſſit abſtinere ab exercitio Ordinum ſine periculo propriæ famæ, ib.
De abſolutione ab Excommunicatione Can. Si quis ſuadente diabolo pro utroque foro, tom. 6. conſ. 6. a n. 1.
Eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ib. n. 1.
Quid de Epiſcopo quoad percuſſionem levem, ib.
Et quoad mediocrem, ib.
Et quos abſolvere queat, ib.
Et an hæc facultas competat Vicario, ib.
Quatenus Epiſcopus poſſit abſolvere quemcumque etiam ab enormi, ib. n. 2.
Quid ſi impeditus poſſit recurrere per literas, vel nuncium ad Sedem Apoſtolicam pro abſolutione, ib.
Poteſt Epiſcopus abſolvere ab enormi etiam habentem impedimentum temporale, ib. n. 3.
Quid de abſolutione ab omni alia excommunicatione, ib. n. 4
A quibus in articulo mortis abſolvi quis poſſit ad reincidentiam, ib. num. 5
Et quibus hæc facultas competat, ib. & n. 6
Quid quoad caſus in Bulla Cœnæ expreſſos, ib. n. 7.
Et quoad alios reſervatos Papæ in Italia extra Urbem, ib. num. 8.
Quando percuſſio eſt enormis, ad quem abſolutè pertineat eius abſolutio, ib. n. 9.
A qua excommunicatione pro levi percuſſione abſolvere poſſit Epiſcopus, ib.
Quæ cauſæ excuſent percuſſorem Clerici a perſonali acceſſu ad Urbem pro abſolutione obtinenda a Sede Apoſtolica, ibid. a num. 10.
De excuſatione ætatis, ib.
Sexus, ibid.
Conditionis & qualitatis ſtatus percuſſoris, ib. & ſeq.
Paupertatis, ib. num. 11.
Infirmitatis, ib. num. 12.
Quid in articulo & periculo mortis, ib. & n. ſeqq.
Quid ſi non conſtet de articulo, aut periculo mortis, ſed res adhuc dubia maneat, ib. n. 16. & ſeqq.
Quid cenſendi in articulo mortis conſtituti, ib. num. 19. & ſeq.
Quotuplex conſiderari poſſit periculum mortis, ib. n. 21.
Qui cenſendi in periculo mortis, ib. n. 22. & ſeqq.
Inimicitia capitalis excuſat ab acceſſu ad Urbem, ib. n. 31.
Connumeratur inter pericula mortis, ib.
Idem importat gravis inimicitia, & capitalis, ib.
Capitalis ex quibus oriatur, ib. & n. 33.
Quænam cenſenda inimicitia capitalis, quoad excuſandum acceſſum ad Urbem, ib.
Non poteſt percuſſor Clerici, abſolvi, niſi præſtita ſatisfactione ib. num. 35.
Quæ ſatisfactio præcedere debeat, ib.
Quid ſi percuſſus ſit Religioſus, ib. n. 36.
Et percuſſio facta fuerit in contumeliam, vel odium Epiſcopi, vel Eccleſiæ, ib.
Ad hoc, ut quis poſſit abſolvi quid ſatis ſit, ib. n. 37.
Quid requiratur, ut parti cenſeatur ſatisfactum, ibid. num. 38. & ſeqq.
De abſolutione in foro conſcientiæ non præmiſſa ſatisfactione, ib. n. 40.

De excommunicato impotente ad satisfaciendum, ib. n. 41. & seqq.
Etiam in foro conscientiæ, ib.
Quid si adesset publicitas, ib. n. 44.
Et in hoc praxis S. Pœnitentiariæ, ib. & n. seqq.
Quid dicatur contemnere censuras, ib. n. 49.
Deque cessatione impedimenti, ib.
Publicus percussor Clerici, an absolvi possit virtute Jubilæi, ib. a n. 51. & seqq.
Dispensatio & absolutio pro foro conscientiæ quomodo danda, ib. n. 54.
Quomodo intelligatur, quod absolutio a censuris non valet pro foro externo, ib. n. 55.
Absolutio, secluſa impotentia satisfaciendi, non valet, non præmissa satisfactione, quando adest clausula Satisfacta parte, ib. num. 56.
Quid de absolutione virtute Jubilæi, non satisfacta parte, ib. num. 57. & seqq.
Percussor Clerici potest absolvi, stante dubio de obligatione ad satisfaciendum, etiamsi non sit præmissa satisfactio, ib. num. 59.
An percussor liberetur a satisfactione ex eo, quod Clericus percussus ei remittat injuriam, ib. n. 60.
Quid si absolutio fiat extra sacramentalem confessionem, ib. num. 61.
In hac re diligentiæ, ib.
Pro foro conscientiæ, quæ forma observanda, ib. n. 62.
Pro foro externo, qua pœnitentia injungenda, ib. n. 63.
De absolutione ad cautelam virtute Jubilæi, ib. n. 64.
Quid si absolutio ad cautelam, ib. n. 65. & seqq.
Et quando habeat locum, ib. n. 67.
Quid requiratur quando impertitur, ib. n. 68. & seqq.
De Pœnis in percutientem, capientem, bannientem, &c. Episcopum, ib. n. 72. & seqq.
Quid de occidente Episcopum, deque in eum pœnæ, ibid. num. 76.
Excommunicatio notoriè nulla, & injusta non ligat, neque indiget absolutione, tom. 6. conſ. 30 n. 1.
Et Episcopus, qui nulliter, ac injustè processit, condemnandus ad omnia damna, ib. n. 2.
Idque sive nullitas procedat ex ignorantia, sive ex temeritate, sive ex negligentia excommunicantis, ib.
Nullitas excommunicationis ex præcepto non continente terminum ad allegandum causas, si quas citatus haberet contra illud, ib. n. 3.
Neque clausulam justificativam, si te senseris gravatum, ib.
Ex defectu citationis personalis, ib.
Quid si citatio convalidetur per comparationem citati, ib.
Et quid in hoc sit attendendum, ib. n. 4.
Ex brevitate termini, ib. & n. seqq.
An, quando citatio non est personalis, possit fieri ab hodie Per totam, ib. n. 7.
Et quid si citatio moneat excommunicandum ad comparendum in termino, ib.
Præceptum positivum sub pœna excommunicationis, an sit latæ sententiæ, ib. n. 8.
Ex interposita appellatione, ib. n. 9.
Quatenus a sententia excommunicationis non detur appellatio, ibid.
Ex inhibitione præsentata Episcopo, ib. & seq.
Ex nullitate processus, ib. n. 1.
Episcopus potest ob violatam jurisdictionem sine monitione ad excommunicationem procedere, ib. n. 18.
Ad solum Judicem Ecclesiasticum pertinet cognitio, an quis sit declarandus excommunicatus, ib. n. 19.
Quid si Judex laicus appellet sine expressione causæ, ib.
Appellatio, an detur a declaratoria, ib. n. 20.
De excommunicatione ferenda homine, & a jure contra contemptores inhibitionis Judicis Ecclesiastici, ib. n. 21.
Quas excommunicationes incurrat ingrediens clausuram monialium sine legitima licentia, tom. 6. conſ. 85. a n. 248.
Quando privet jurisdictionis usu, ib. n. 261.
Pro qua culpa feratur, tom. 6. conſ. 95. n. 6.
Requisita pro sententia excommunicationis promulganda, t. 7. conſ. 17. n. 4. & seqq.
Deque modo ferendi sententiam excommunicationis, ibidem num. 6.
Et pœna in id non observantes, ib. & n. seqq.
Excommunicatus post annum a declaratione citari potest uti suspectus de hæresi absque alia monitione, tom. 7. conſ. 18. num. 9.
Episcopus antequam utatur gladio excommunicationis quid agere debeat, tom. 7. conſ. 32. n. 24.
In dubio pœnæ excommunicationis quænam excommunicatio veniat, ib. n. 20. & seqq.
Quomodo differat ab anathemate, ib. & seqq.
De injustè excommunicato, tom. 7. conſ. 44. n. 34.
Ejus usus in Ecclesia quam vetustus, tom. 6. conſ. 19. n. 16. 20. & seqq.
Etiam contra Imperatores, Reges, & alios, ib. n. 19.
Inter cæteras pœnas Ecclesiasticas est major, t. 9. conſ. 18. num. 2.
Est potius medicina, quàm pœna, ib.
Excommunicationis edicta, sive cedulones quatenus expediri possint, tom. 9. conſ. 8. n. 3.
Quid requiratur, ut quis incurrat excommunicationem can. 20. Bullæ Cœnæ contra invadentes ditionem, vel Terras Ecclesiæ, tom. 9. conſ. 11. a num. 1.
Cessante dolo, cessat pœna excommunicationis, ib.
Qui dolus requiratur ad incurrendam excommunicationem, ibid.
Pro peccato veniali non est locus excommunicationi, ib.
Excommunicatio inflicta contra committentes vel facientes, an, & quatenus includat mandantes, consulentes, &c. ib. num. 2.
Nequit in foro exteriori ferri ex præsumptionibus, tom. 9. conſ. 11. num. 3.
Neque ex indiciis indubitatis, sed requiritur certa, plena, & concludens probatio, ib.
Lata ex falsa, & erronea causa an sit nulla, ib. n. 5. An. ve injusta, ib.
Quando nullum operetur effectum, ib.
Ejus nullitas defectum citationis personalis, ib. n. 6.
Excommunicato denegatur audientia, tom. 9. consult. 12. num. 1.
Excommunicatio unius non præjudicat alteri, ib.
Excommunicatus an gaudeat immunitate Ecclesiæ, tom. 9. conſ. 18. num. 36. & seqq.
Excommunicato quando interdictus ingressus Ecclesiæ, ibid. num. 39.
Ut excommunicatio contra Curiam sæcularem, capientem Clericum, sit justa, quid requiratur, tom. 9. conſ. 21. n. 1. & seqq.
Sine causa non potest procedi ad fulminationem excommunicationis, tom. 9. conſ. 25. n. 4.
Quæ causa requiratur, ib.
Proferens incautè excommunicationem, quas pœnas, & quæ damna incurrat, tom. 9. conſ. 44. n. 27.
Denunciatio excommunicationis a quibus fieri possit, tom. 9. conſ. 51. num. 7.
Excommunicatio est pœna contemptus pro omni actione injuriosa quæ fit contra Clerici personam, tom. 9. conſ. 59. num. 1.
Ut pro violenta manus injectione in Clericum incurratur, quid satis sit, ib.
De effectu excommunicationis in officiali, vel beneficiato, tom. 9. conſ. 160. a n. 1.
Quomodo excommunicatio fiat notoria, ib. n. 2. & seq. ac num. 6. Ubi an opus denunciatione aliqua.
Quid in violatore immunitatis Ecclesiasticæ, ib. n. 2.
Et in recurrente ad Judices laicos, ib.
Quomodo probetur hujusmodi recursus, ubi n. 4. Et qui recursus damnetur, ib. n. 7.
An requiratur hac in re sententia declaratoria criminis, ib. num. 5.
An possit excusari titulo defensionis, ib. n. 7. An, & quatenus evitandi, ib. n. 8.
Ecclesia redintegranda, ib. n. 9. censuris notoriè innodatur, gravioribus pœnis coercendus, ib. n. 11.
Absolutio ab Excommunicatione ob æs alienum incursa, an, eo soluto, necessaria, ib. n. 10.
Quatenus excommunicatus sit evitandus ante denunciationem ib. num. 8.
Et quatenus per appellationem suspendantur censuræ, ibid. num. 12.
Effectus hujus appellationis, ib. n. 14.
An verè excommunicatio, vel ejus exequutio sit actus irretractabilis, tom. 9. conſ. 161. n. 1. & seqq.
Quid ubi datur Adjunctus, ib. n. 3. ac 6.
Quidve casu mixto, n. 4. ac. 5.
Ejus natura, ib.
Exequutio realis retractabilis, quando dicatur, ib. n. 7.
Quomodo retractari possit, ib. Quando prætendatur irretractabilis, ib. n. 8. & 9.
Quid in visitatione, ib. n. 10.
Declarati excommunicati tempore electionis nequeunt ferre suffragium, tom. 10. conſ. 20. n. 1.
Quomodo probetur, quod aliquis sit excommunicatus, ibid. num. 4.
Absolutio ab excommunicatione quomodo probanda, ib.
Excommunicationes ad finem revelandi, si loca nullius Diœcesis sunt, licèt intra fines Diœcesis Episcopi, petendæ sunt a Sede Apostolica, nec possunt ab Episcopo decerni, ibid. num. 34.
Quibus Officiis excommunicatus sit privatus, aut privandus, tom. 10. conſ. 111. n. 3.
Excommunicatus etiam nominatim, & specialiter denunciationem, an, & quatenus Parochiano petenti Sacramenta ministrare possit, tom. 10. conſ. 115. n. 72.
An excommunicatio sit actus irretractabilis, tom. 10. conſ. 122. a n. 1. ac n. 3. & seqq.
Quatenus excommunicatus non amittat suffragia Ecclesiæ, ib. & num. 2.
Vocatur pœna maxima & summa, ib. n. 5. & 6.
Excommunicationis sententia quando attentata, ib. n. 9.

EXCUSATIO.

Excusatio ex impedimento quatenus excusat, tom. 10. conſ. 1. num. 5.

Et

Et absentia, ib. n. 6.
EXEQUUTIO, EXEQUUTORES, vid. *Domus. Pauper.*
Exequutio literarum Apostolicarum non retardatur, tom. 4. conf. 88. n. 1. & conf. 204. n. 14.
Exequutores indultorum Sedis Apostolicæ, t. 3. num. 8. & conf. 29. & seqq.
Eorum jurisdictio quoad usque duret, ib.
Præstans impedimentum exequutoribus Curiæ Episcopalis intimandi monitoria, declarari debet excommunicatus, to. 2. conf. 20. n. 13.
Quatenus possit subdelegare, to. 8. conf. 1. n. 2. & seqq.
Exequutor destinatus ad distribuendum, & nominandum nequit distribuere, ac nominare in propriam utilitatem, to. 10. conf. 7. n. 23.
EXEMPLATIO.
Exemplatio jurium quomodo facienda, to. 1. conf. 210. n. 1. & seqq. & conf. 211. n. 1. & 2. conf. 212. a n. 1. & conf. 213. num. 1.
EXEMPLUM.
Non est judicandum exemplis, sed legibus, to. 10. conf. 54. n. 48. & conf. 11. n. 28. & to. 4. conf. 177. n. 10.
EXEMPTIO, Vid. *Clericus, Immunitas, Salvaguardia, Locus Ecclesiasticus, Eques Hierosolymitanus.*
Exemptio Ecclesiasticis, quo jure concessa, to. 1. conf. 8. n. 3. & conf. 176. n. 6.
Bonorum Ecclesiasticorum cujus sit juris, tom. 1. conf. 49. n. 1. & 2.
Quibus suffragatur, ib. n. 3.
Et in quibus rebus, ib.
Extenditur, etiam ad illos, qui habent in Emphyteusim bona Ecclesiastica, ib.
An sit necessarium docere de ejus quasi possessione, to. 1. conf. 162. nu. 30.
Ejus possessio ex quibus probetur, ib. n. 30.
Ejus privilegium quomodo differat a privilegio fori, to. 1. conf. 176. n. 6. & 7.
Exemptio a vectigalibus debetur Clericis etiam absentibus, to. 1. conf. 436. n. 1.
An debeatur Clericis juxta personarum distinctionem, to. 1. conf. 442. n. 1.
An debeatur Equitibus Sanctorum Mauritii & Lazari, ac Sancti Stephani to. 1. conf. 444. n. 1.
Exemptio, quæ inducitur ex collatione ordinum, facta a Nunciis Apostolicis, est reservata Papæ, to. 2. conf. 1. n. 11.
Exemptio Clericorum non est privilegium singulare personæ, sed status, to. 2. conf. 27. n. 5.
Quandiu duret, ib.
Nequit renunciari, ib. n. 7.
Exemptio, alia est omnimoda, alia ex parte, tom. 3. conf. 45. num. 8.
Exemptionis privilegium an idem cum privilegio libertatis a legibus laicorum, to. 4. conf. 2. n. 4. & seqq.
Quid importet, ib.
Quomodo differat a libertate, & immunitate Ecclesiastica, ib. num. 14.
Exemptio an, & quando concedatur ab Episcopi jurisdictione, to. 4. conf. 136. a n. 1.
Quatenus a summo Pontifice concedatur, ib. n. 2.
Quid si iis jamdiu ad antecessores mota fuerit, ib. n. 5.
An extendenda ad fratres, & nepotes, ib. n. 6.
Quid si Ordinarius sit Cardinalis, ib. n. 7.
Quid de exemptione a Capitulo, ib. n. 8.
In hac re an requiratur citatio partis, ib. n. 9.
Solet aliquando in hac materia dari Adjunctus, ib. n. 10.
Vel Delegatus, ib.
Quid de expositione ab obedientia Episcopali, a Visitatione personali, a functionibus publicis, vel privatis, a solutione subsidii charitativi, a solutione spolii, & huiusmodi, ib. a num. 12.
Interdum proceditur ad deputationem Judicis, ib. n. 20.
Conceditur quandoque toti Communitati, ib. n. 22. & seq.
Exemptionum abusus, to. 4. conf. 160. n. 9. & seqq.
Fructus, ib. & conf. 170. n. 1.
Earum causa finalis, ib. n. 3.
De exemptione Monialium a jurisdictione Regularium, to. 4. d. conf. 170. *per totam*, & conf. 173. a n. 1.
Quando sit danda, ib. n. 1. & seqq.
Quid præsupponat in Ecclesiis exemptis, to. 5. conf. 5. n. 35.
Constitutio Gregorii XV. de exemptorum privilegiis servanda, etiam in Urbe, to. 6. conf. 85. n. 257.
Locus exemptus, licèt sit in diœcesi, non tamen est de diœcesi, tom. 7. conf. 7. num. 1.
Reputatur tanquam in territorium diœcesanum, ib. n. 2.
Exempti non dicuntur de diœcesi, ib.
Locus exemptus judicatur a pari cum loco extra diœcesim, ib.
Quomodo Ordinarii in locis exemptis jurisdictionem exercere possint, ib.
Exempti tenentur suas tueri exemptiones, ib. n. 7.
Quot modis locus exemptus ab Episcopi jurisdictione dici possit, ib. n. 8. & seqq.
Exempta Ecclesia, an eximatur populus, qui in dicta Ecclesia recipit Sacramenta, ib. n. 8.
Exemptiones non debent extendi ultra suos limites, to. 7. conf. 8. n. 14.
Neque aliter intelligi, aut accipi, quàm rebus sic stantibus, ib.
Concessio exemptionum prohibetur, ib. n. 15.
An exemptio comprehendat Episcopos, qui ordinario jure obtinent Ecclesias in aliena diœcesi, quas ab immemorabili tempore possident, ib. n. 66.
Ad Sedem Apostolicam pertinet judicare de exemptione, quam aut lege, aut privilegio concedit, t. 7. conf. 15. n. 14.
Allegato privilegio exemptionis quid agere debeat Episcopus, ib. & n. 16. & seqq.
Exempti sunt immediatè de jure Superioris, ib. n. 17.
Privilegium exemptionis quatenus sit ostendendum, ib. n. 26.
Exemptus vocatus in judicium quid agere debeat, ib. n. 28.
An in generali exemptione a jurisdictione Ordinarii includatur exemptio a visitatione, to. 7. conf. 16. a n. 1.
Exempti qua authoritate visitentur, ib. n. 2.
Circa exemptionem Ministrorum S. Officii servandum est solitum, to. 7. conf. 16. n. 6.
De exemptionibus Regularium, to. 7. conf. 44. n. 50. & seqq.
Earum initium, usus, progressus, confusio, incommoda, ex postulationes, ib.
Temperatæ, ib. n. 55.
An tollendæ, ib.
Ex quibus videantur frustra deduci, to. 7. conf. 45. n. 19. & seqq.
Exempti quoad personas, non quoad loca, to. 7. conf. 63. n. 12.
Quæ exemptio faciat territorium distinctum a parochia, ib.
Exemptionis extensio quatenus admittenda, to. 8. conf. 8. n. 12.
Quatenus, & quare possit Episcopus declarare excommunicatos quoscumque exemptos, to. 9. conf. 55. n. 5.
Quomodo docenda, to. 10. conf. 69. n. 2.
An exemptioni quis renunciare possit, ib. n. 20.
Et quatenus, ib.
Possitque prorogari, ib.
Exemptiones nullis sunt alligatæ formulis verborum, to. 10. conf. 17. n. 131.
Formulæ quibus concedi solent, ib. n. 132. & seqq.
De exemptione pleno jure, ib.
An, & quatenus exemptio a jurisdictione Ordinarii concedenda sit, etiam toti Capitulo, aliisque, to. 10. conf. 124. a n. 1. & seqq.
Quænam causæ legitimæ petendi exemptionem, ib. num. 1. ac 2. & seqq.
Probandæ, ib. n. 8. & seqq.
Ad hæc Judicis arbitrium, ib. n. 10.
Causa exemptionis ad quod Tribunal remittenda, ib.
Sacræ Congregationis de hac re praxis, ib.
Quatenus non sit locus petitæ exemptionis, ib.
Privilegium exemptionis quando est clarum, tollit omninò jurisdictionem Ordinario, multòque magis Parocho, to. 10. conf. 34. n. 2.
De exemptione a jurisdictione Ordinarii ex fundatoris dispositione, to. 10. conf. 134. n. 4. & 5.
EXEMPTUS.
Exemptus nequit suis actibus præjudicare suo superiori, to. 1. conf. 114. n. 16.
Pœna usurpans jurisdictionem in exemptum, to. 1. conf. 162. num. 14.
Quatenus subjiciatur Ordinario, ib. n. 15.
Quoad curam animarum atque alia quomodo exempti subjiciantur Ordinariis, to. 2. conf. 21. n. 4. & ferè per totam.
Exemptorum jurisdictio quando censeatur adempta, ibidem num. 40.
Non possunt in ulla re exemptiones privilegio renunciare tom. 2. conf. 27. n. 7.
Sepelientes in loco sacro interdictos quas pœnas incurrant, to. 2. conf. 59. n. 5.
Quo in casu fiant de foro Episcopi, ib.
Quatenus ab Episcopo nequeant excommunicari, ib. & to. 3. conf. 45. a n. 25.
An, & quatenus compelli possint ad processiones, tom. 3. conf. 45. a num. 1.
Exemptus in una re, non censetur exemptus in alia, ib. n. 8.
Episcopus majorem jurisdictionem habet in locum exemptum & illius personas, quàm in extraneas, ib. n. 9.
Debet allegare, atque exhibere sua privilegia, ib. n. 41.
Habent jurisdictionem quoad personas tantùm, non autem, quoad loca, to. 3. conf. 47. n. 23.
Quando exempti habent utramque jurisdictionem, non competit Episcopis ullum jus visitandi, to. 10. conf. 30. n. 11.
Non repugnat, quod aliquis exemptus, etiam nullius, sit extra fines alicuius Diœcesis, ib. n. 14.
Quid de Prælatis inferioribus, qui sunt in Diœcesi Episcopi, ib. num. 17.
EXEQUIÆ, vid. *Funus, Baldachinum.*
Earum cultus, tom. 4. conf. 229. *fusè.*
Dies exequiarum Principis, an reputetur festus, ac solemnis to. 7. conf. 44. n. 1.
Et in eo possint Abbates uti baldachino, ib. & n. 5. & seq.
De earum solemniis, ac ritu, ib. n. 5.
An veniant appellatione festivitatum, ib. n. 7. ac seqq.
EXILIUM, vid. *Abbas.*
An habeat Ecclesia pœnam exilii, to. 7. conf. 2. n. 4. & seqq.

EXISTIMATIO.
Res exiſtimationi commiſſa quid importet, to. 1. conſ. 101, num. 2.
Communis exiſtimatio quanti ſit facienda, to. 4. conſ. 37. n. 10.
Etiam in materia juriſdictionis, ib.
Eſt magni momenti ad effectum probationis to. 4. conſ. 43. num. 67.
Etiam miraculorum, ib.
EXORCISTA, vid. *Energumenus*.
An, & quatenus danda ſit fides atteſtationi exorciſtæ ſuper liberatione Energumeni, ut miraculo adſcribatur, to. 4. conſ. 108. a num. 1.
Ejus munus, ib. num. 2. & 4.
Ac teſtimonium, ib. n. 4.
EXPENSÆ, vid. *Proceſſus*, *Profeſſio*, *Alimentalis*, *Regularis*.
EXPERIENTIA.
Ab experientia validum eſt argumentum, to. 10. conſ. 138. num. 2.
Experientiæ virtus, ib.
EXPLORATIO, vid. *Novitius*, *Profeſſio*, *voluntas*.
EXPOSITUS.
Expoſiti, an ſint cenſendi legitimi, to. 7. conſ. 34. a n. 1.
An verò irregulares, ib.
Cum iis ſtylus Cancellariæ Apoſtolicæ, ib. n. 5.
EXPRESSIO, EXPRESSUM.
Expreſſum quando cenſeatur, to. 1. conſ. 139. n. 13.
Subintelligaturque, ib.
Quando aliquid ex natura rei ineſt, parùm refert ſive exprimatur, ſive non, to. 3. conſ. 45. n. 24.
Fruſtra exprimitur quod tacitè intelligitur, ib.
Pro expreſſo habetur quod tacitè ineſt, ib.
Id expreſſum cenſetur, quod ſubintelligitur a jure, ib.
Et quod ſequitur ab expreſſo, ib.
Idque expreſſum dicitur, quod habetur ex vi, & natura verborum, ib.
Expreſſum non facit ceſſare tacitum, quando in tacito eadem eſt ratio, quæ in expreſſo, ib.
Taciti, & expreſſi idem judicium, ib.
Expreſſa quandoque magis abſterrent, quàm tacita, ib.
EXPULSIO, EXPULSUS, vid. *Profeſſus*, *Ejectus*.
Expulſionis effectus, to. 1. conſ. 89. n. 10.
In quo differat a dimiſſione, ib.
Quo pacto fieri debeat, ib. n. 17.
Expulſus an, & quatenus recipiendus, to. 1. tota conſ. 140.
EXTASIS.
Extaſis an cauſa diù tolerandæ inediæ, to. 4. conſ. 48. nu. 37. & 112.
EXTENSIO, vid. *Clauſula*.
Extenſio legis quando facienda, to. 1. conſ. 89. nu. 22. & 24. & ſeqq.
Vel non facienda, to. 1. con. 109. n. 2.
An habeat locum in lege pœnali, ib. n. 7.
Ac in lege correctoria, & penali ſimul, ib. n. 8.
Extenſio de re ad rem quo pacto ceſſet, t. 1. conſ. 179. n. 9.
Quando in legibus facienda, to. 2. conſ. 67. n. 13.
Quando, & in quibus detur, t. 4. conſ. 98. n. 1. & conſ. 162. num. 6.
In Pœnalibus quando facienda non ſit extenſio ex identitate rationis, to. 9. conſ. 17. n. 6. & n. 8.
Quando habeat vim ſpecialis, ac individuæ expreſſionis, to. 10. conſ. 1. n. 27. & 28.
Quid ſi facta ſit cum clauſula *plenarii effectus*, ib. n. 29.
EXTER.
In concurſu parochiali quatenus omitti poſſit, to. 1. conſ. 1. num. 13.
Hac de re conſuetudo Hiſpana, ib.
Statutum, quòd exter poſtponatur civibus, an confirmandum tom. 1. conſ. 91. n. 4.
EXTRACTIO, EXTRACTI, EXTRAHENTES.
Vid. *Aſylum*, *Immunitas*, *Eccleſia*, *Confugiens*, *Reus*, *Carcer*, *Res*, *Bona*.
Extractio jurium ab archiviis quomodo facienda, t. 1. conſ. 199. num. 5.
Extractorum ab Eccleſia pœnæ extraordinariæ exequutio cui demandetur, to. 1. conſ. 128. n. 19.
Extracti ab Eccleſia, quomodo Eccleſiæ reſtituendi, to. 1. conſ. tota 172.
Eorum extractio ab Eccleſia quo pacto probetur, ib. n. 1.
Ob nullam aliam cauſam, ſeu delictum detineri poſſunt, ib.
An pro eorum reſtitutione ſuffragari poſſit fuga è Carceribus cum confugio ad aliam Eccleſiam, ib. n. 4. & ſeqq.
Ut plenè dicatur Eccleſiæ ſatisfactum per eorum reſtitutionem, quid exigatur, ib. & n. 7. ac ſeqq.
An poſſint, etiam volentes, Curiæ ſæculari ſe tradere, antequam ſit Eccleſiæ ſatisfactum, ib. n. 8.
An ſatisfiat Eccleſiæ, ſi ipſi reponantur in carceribus Eccleſiaſticis, vel reſtituantur Epiſcopo, ib. n. 9.
Eorum reſtitutio cui Eccleſiæ facienda, ibid. num. 10. & ſeqq.
An eos extrahere poſſint miniſtri Legati Apoſtolici, ib. n. 17. ubi declaratio S. Congregationis.
Quæ certitudo delicti requiratur, ut fieri poſſit extractio reorum ab Eccleſia, to. 2. conſ. 37. n. 13.
Idque ad utrumque effectum, ad retinendum ſcilicet reos tutò in carceribus, vel ad illos conſignandum curiæ ſæculari, ib.
Extractio fieri poteſt, etiam ab Eccleſiis Religionis Hieroſolymitanæ, ib. n. 27.
Et in caſibus non expreſſis a Conſtitutione Gregoriana ad correctionem tantùm, ib.
Extracti, dum articulus diſcutitur, ſub quo carcere cuſtodiendi, ib. n. 28.
Extractio a loco immuni non eſt permittenda, niſi ſolis Epiſcopis, ib. n. 30.
Extrahentes indebitè, & apponentes cuſtodes loco immuni, ſunt excommunicati, ib. n. 31.
Nemo poteſt extrahere Delinquentes abſque facultate Apoſtolica, exceptis caſibus in Bulla Gregoriana expreſſis, ib. n. 32.
Extractio ab Eccleſia non permittitur ad examinandum delinquentes, ib. n. 23.
In caſibus non exceptis non licet Judici Eccleſiaſtico reum extrahere, ib. n. 34.
Extractio quomodo fieri debeat, ib. n. 35.
Extractus a Curia ſæculari cui Eccleſiæ reſtituendus, ib. n. 36.
Legatus Apoſtolicus non habet facultatem extrahendi, ibid. num. 37.
Inductus doloſè, ut exeat ab Eccleſia, reſtituendus, ib. n. 38.
Pro extractione rerum doloſè ad Eccleſiam pro confugio illatarum, ac reorum abutentium confugio, datur facultas in forma, ib. n. 39.
Attentans extrahere incidit in excommunicationem, ib n. 40.
Extrahentes reos ex territorio Beneventano incidunt in cenſuras, ib. n. 41.
Ut extractus detineatur a laicis nomine Eccleſiæ, quid requiratur, ib. a num. 42.
Cognitio an extractus gaudeat immunitate, ad quem pertineat, ib. num. 43.
Quid de cognitione delictorum commiſſorum a Confugis, ib. num. 44.
Quid etiam de ipſorum numero ib. n. 45.
Extracti quomodo concedantur aliquando Curiæ ſæculari, ib. num. 46.
Extracti ab Eccleſia nequeunt ad triremes condemnari, to. 2. conſ. 53. num. 24.
Nec aliqua pœna corporali puniri, ib.
Extrahens fuit aliquando abſolutus cum reincidentia, to. 2. conſ. 59. num. 62.
Extractio ab Eccleſia quomodo ſit probanda, to. 6. conſ. 19. n. 86. & ſeqq.
Epiſcopus poteſt Clericum homicidam extrahere ab Eccleſia & conjicere in Monaſterium ad pœnitentiam agendum, tom. 5. conſ. 2. n. 6.
Jure canonico prohibetur reos ab Eccleſia extrahere, ibid. num. 31.
Extractus ab Eccleſia de facto, ac per vim, quid petere debeat, ibid.
Extractus reſtituendus Eccleſiæ, ſicut in aliis reſtitutoriis judiciis, ib.
Ex fraudulenta extractione ab Eccleſia, quomodo Eccleſia reintegrari debeat, conſ. 4. a n. 1. Quomodo reintegrandus extractus, ib. n. 9.
Quando inſpici debeat ad effectum extrahendi reum ab Eccleſia, an delictum ſit exceptum, ib. n. 2.
Quomodo, ac quando fieri debeat extractio, ib. n. 2.
Declarationes S. Congregationis Immunitatis, ib. n. 3. & ſeq.
Extractio ſive directè, ſive indirectè facta, prohibetur, ib. n. 8.
Quæ probatio ſufficiat ad extrahendum reum ab Eccleſia, tom. 9. conſ. 5. n. 2.
An reus extractus ab Eccleſia ob crimen non exceptum ex carceribus mancipatus, ſi ab eis aufugiat, & inde aliquod committat delictum, & capiatur a Curia ſæculari, reſtituendus ſit Eccleſiæ, a qua fuit extractus, illiuſque gaudeat immunitate, t. 9. conſ. 7. a n. 1.
Cuinam, & quo pacto incumbat onus probandi extractionem rei a loco immuni, to. 9. conſ. 9. a n. 1. & ſeqq.
Et quibus probationibus, ib. n. 1. Quibusve teſtibus, ib. n. 2.
An reus extractus ab Eccleſia, tamquam hæreticus, vel ſuſpectus de hæreſi expeditus, & conſignatus a S. Officio Auditori Cameræ Apoſtolicæ uti reus homicidii, reſtituendus ſit Eccleſiæ, a qua fuit extractus, illiuſque immunitate gaudeat, to. 9. conſ. 10. a n. 1.
Praxis S. Officii de reis extractis ab Eccleſia, to. 9 conſ. 10. n. 7.
An Curia ſæculari non inſtante, ut ab ordinario declaretur, confugientem ad Eccleſiam gaudere non debere ejus immunitate, liceat Epiſcopo dictum confugientem, etiam invitum, ab Eccleſia expellere ſub cautela, ne incidat in manus Curiæ ſæcularis, to. 9. conſ. 13. n. 8.
Quando extractio a loco immuni eſt nulla, eſt nulla cum omnibus inde ſequutis, itaut non poſſit Judex interim extractum detinere ob alia delicta, & ob alias cauſas, t. 9. conſ. 17. n. 14.
Quando reus vel ſit immunis reſtituendus Eccleſiæ, vel pœna exilii, vel carceris ad tempus cœrcendus, tom. 9. conſ. 18. num. 73.
Extracto ab Eccleſia quomodo pœna minuenda, ib.
Quid ſi eſſet Clericus, ib. Ad quam uſque pœnam Judicis arbitrium extendi poſſit contra Clericum, ib.

De

De probationum requisitis ad extrahendum reum ab Ecclesia, tom. 9. conf. 22. n. 25.
An sufficiant indicia indubitata, & quæ illa sint, & qualiter sit formandus processus in utroque foro in casu extractionis, &c. ib. num. 28.
Ad quem Judicem pertineat cognoscere, an delictum sit exceptum, ut reus extrahatur ab Ecclesia, ib. n. 28. & seqq.
De mandante extractionem ab Ecclesia, ejusque pœnis, ib. num. 36. & 37.
Quid de extrahentibus, & attentantibus extrahere, ibidem num. 37.
Facultas extrahendi publicos latrones, sive grassatores.
Extractio non compobatur ex probationibus postea receptis, ib. num. 39.
Idque etiamsi fiscus terminum petat ad probandum, quod reus fuerit extractus ob casum exceptum, & per partis confessionem, ib.
Nec reus per Judicem sæcularem pro aliis delictis detineri interim potest, ib.
Extractio a loco immuni fieri non debet per Curiam sæcularem, etiam in casibus exceptis, tom. 9. conf. 30. n. 4.
Etiamsi esset de licentia Episcopi sine tamen interventu personæ Ecclesiasticæ, ib. Ideòque reus restituendus, ib. & n. 5.
Ac licèt post extractionem fierent probationes pro privatione immunitatis, ib.
Quomodo hæ probationes fieri debeant, ib.
Restitutio extracti debet esse omninò libera, & reo restituenda sunt omnia, ib.
An Clericus in Sacris constitutus, restituendus sit Ecclesiæ a qua fuit extractus prætextu, quod proditoriè, atque ex insidiis suum socium itineris lethalis vulnere fauciaverit, ex quo ille objit, tom. 9. conf. 32. n. 1.
Extractio rei ab Ecclesia in casibus exceptis facta de licentia Vicarii foranei, cui Vicarius generalis in absentia Episcopi delegaverat facultatem in genere concedendi hujusmodi licentiam, an sit valida, itaut non indigeat sanatione Summi Pontificis, tom. 9. conf. 35. a n. 1.
Pereuntem Judicem extractio fieri debet, ib. nu. 3. & seqq.
Extractio est odiosa Ecclesiæ, ibid.
Ad quos solùm pertineat facultas dandi licentiam extrahendi ibid. & n. 2.
In quo casu extractio non indigeat dispensatione, ib. n. 2.
An in aliquo casu extractio fieri possit per Judicem sæcularem, ib. num. 3. & seqq.
Reus ab Ecclesia quomodo extrahendus, ibid. n. 5.
Num absolutio rei a crimine ipsi imputato, & a carceribus liberè dimissi, fieri debeat, postquam ipse restitutus fuerit eidem Ecclesiæ, a qua injustè fuit extractus, tom. 9. conf. 50. a n. 1. & 9.
Cur restitutio extracti ab Ecclesia fieri debeat eidem Ecclesiæ, a qua fuit extractus, ib. n. 12.
Quomodo reus sit extrahendus, ib. n. 13. & seqq.
An, & quatenus inimicus, vel quisque alius extrahens ab Ecclesia inimicum, vel quemcunque alium vi sua privata incidat in excommunicationem Constitutionis Gregorianę, & extractus sit Ecclesiæ restituendus, t. 9. conf. 51. a n. 1.
Quidve de extracto, sive egresso ab Ecclesia per metum, ib. n. 5. & seqq.
Quid de extrahente ex mandato Judicis, vel magistratus, ibid. n. 2.
Quatenus Judex non restituens reum per vim ab Ecclesia, etiam privata potestate extractum, peccet contra Religionem, & justitiam, ib. num. 3. & seqq. & incidat in excommunicationem, ib. & n. 4.
An reus comprehensus a lictoribus, dum ab Ecclesia, unico tantùm passu distabat, & unum ex illis eodem instanti extraxerat ad ipsam Ecclesiam, a qua per vim fuit extractus, restituendus sit eidem Ecclesiæ, t. 9. conf. 54. a n. 1.
Extractus ab Ecclesia per Judicem laicum ob crimen non exceptum, & carceribus mancipatus, a quibus fuit dimissus cum cautione de se repræsentando, iterumque postea comprehensus a Curia Ecclesiastica, t. 9. conf. 57. a n. 1. & seq.
Reus ab Ecclesia injustè extractus, si postea a carceribus effugiat, & iterum capiatur in loco non immuni, restituendus est Ecclesiæ, ib. num. 2.
Quid si reus passus fuerit se examinari fassus fuerit delictum, ac præstiterit cautionem, & se obligaverit redire ad carceres, ibid. n. 7. & seqq.
De extractione reorum ab Ecclesia, tom. 9. conf. 59. n. 1.

EXTRAJUDICIALIA.

Quæ dicantur extrajudicialia, tom. 1. conf. 149. n. 26.

EXTRAVAGANS.

Extravagans ambitiosa an procedat in renunciatione privilegiorum, tom. 1. conf. 5. n. 2.
An ratione honorum comprehendat etiam jura, ib. n. 3.
In quibus juribus procedat, ib.
De quibus rebus propriè loquatur, ib.

EXTREMA UNCTIO, vid. *Constitutio*, *Eucharistia*.

Sacramentum Extremæ Unctionis an, & quomodo condemnatis ad triremes administrandum sit, tom. 1. conf. 313.
An propositio, quòd Sacramentum Extremæ Unctionis possit validè ministrari, oleo ab Episcopo non benedicto, digna sit aliqua censura, tom. 2. conf. 70.
Sacramentum extremæ unctionis, an possit ministrari tàm relapsis, quàm aliis de hæresis crimine pœnitentibus, & Curiæ sæculari tradendis, tom. 9. conf. 90. a n. 1.
Damnatis ad mortem, si simul infirmi sint, potest ministrari Sacramentum extremæ unctionis, ib. n. 3.
Qualis debeat esse infirmitas, ib. num. 4.
Quid si infirmitas contracta esset ex horrore mortis, ibid. num. 5.
Damnatis ad perpetuum carcerem est ministranda extrema uctio, si incidant in morbum periculosum, ib. n. 6.

EXUL.

An conventio Summorum Pontificum cum Proregibus Neapolitanis, ut ipsi possint hinc inde persequi exules, sive bannitos intra fines suæ ditionis per decem milliaria adhuc perduret, tom. 8. conf. 39. a n. 1.
Exul neque impunè persequi, neque occidi potest extra territorium bannientis, ib. num. 11.
Occidens extra territorium qua pœna puniendus, ibid.
Quid in terminis exuli, sive banniti a Regno Neapolitano occisi in territorio Beneventano, vel Bononiensi, ibid. n. 10. & seqq.
Bannum quomodo afficiat bannitum, ib. n. 12.

F

FABRICA, vid. *Tribunal*, *Canonicus*.

Quomodo cognoscatur, an bona sint relicta fabricæ Ecclesiæ, tom. 6. conf. 50. n. 2.
Et ex quibus, ib. n. 3. & seqq.
Fabrica S. Petri quatenus se immiscere possit in exequutione legatorum quoad pias causas atque adeò pro Missis, tom. 6. consult. 69. num. 1.
Fabricæ S. Petri privilegia, tom. 8. conf. 112. n. 1.
Facultates, ibid. n. 2. & 4.
An etiam contra Inquisitores, ib. & seqq.

FACTIO.

Factiones, an sufficiant ad excludendum aliquem ab ambitu, tom. 6. conf. 93. n. 8.

FACTUM.

Factum antiquum quomodo probetur, tom. 7. conf. 91. n. 8. ac seqq. & n. 29.
Non dicitur factum, quod postquam factum fuit, non duravit, tom. 10. conf. 2. num. 32.
Quæ sunt facti non præsumuntur, tom. 10. conf. 133. n. 32.

FACULTAS, FACULTATIVA, vid. *Actus*, *Manutentio*.

Facultas an, & quatenus expiret morte concedentis, tom. 1. conf. 233. num. 1. & seqq.
Facultativa non inducunt usum, tom. 1. conf. 7. n. 9.
Quatenus firment statum, ac præscriptionem, ibid.
Num præjudicent successori, ib.
Quomodo per non usum jus amittant, ibid. n. 35.
Non inducunt consuetudinem, tom. 1. conf. 47. n. 5. & conf. 52. num. 6.
Quomodo id procedat, ib. & conf. 86. n. 20.
Quando actus ad eam referi nequeat, tom. 1. conf. 90. n. 18.
Data facultas de quibus rebus intelligatur, t. 4. conf. 64. n. 1.
In facultativis, & quando locum habeat præscriptio, tom. 4. conf. 4. a n. 7.
Quid favore piæ causæ, ib. n. 10. & conf. 99. n. 2.
Faciens aliquid ex mera voluntate per quodcunque tempus, an possit cogi ad continuandum, ib. n. 13.
Ex actibus facultativis non inducitur consuetudo restrictiva liberæ facultatis, tom. 4. conf. 21. n. 9.
Neque possessio manutenibilis, ibid.
In quibus casibus prætendi non possit Materia facultativa, t. 4. conf. 25. n. 9. & conf. 99. n. 4. & seqq. & conf. 20. a n. 21.
Et quando excludetur, ib.
Et quid in materia præeminentiarum, tom. 4. conf. 96. n. 8.
In facultativis per non usum quid requiratur, ut jus aliquod censeatur acquisitum, tom. 4. conf. 35. num. 25.
Juris facultativi proprietas, tom. 4. conf. 9. a n. 2.
Facultates Nunciis Apostolicis Concessæ, *V. Nuncii*.
Concessæ quoque Missionariis. *V. Missionarii*.
Quæ sint, quodve jus pariant, tom. 7. conf. 49. n. 5. & seqq.
Nova facultas a quo accipit interpretationem, t. 9. conf. 2. n. 58.
Facultas cognoscendi, judicandi, & statuendi procedunt a pari, tom. 9. conf. 20. num. 7.
Concessio, sive facultas quando unica vice consumatur, t. 9. conf. 148. n. 8.
Facultas in omni materia, & dispositione quomodo intelligenda, tom. 10. conf. 65. n. 3. & seqq.
Quando dicatur consumpta, ib. n. 5.

FALSUM.

Crimen falsi est publicum, tom. 2. cons. 66. n. 3. & tom. 4. conf. 139. n. 1.
In illud pœnæ, ib. & n. 4.
Quatenus requiratur sententia, ib. n. 3.
Potest adversus ejus infamiam quis restitui a suo Episcopo, ib.
Et cum eo dispensari super irregularitate, ib.
Ratione talis criminis potest Clericus damnari ad triremes, ibid. num. 4.
Quid si procedatur via accusationis, ibid.
Partes in hac re Judicis Ecclesiastici, & Sæcularis, ib.
Condemnatus injudicio de falso, quando incurrat infamiam juris

tom. 4. conſ. 140. n. 1.
Eſt crimen enorme, ac depoſitione dignum, ib.
Quid de falſificante literas, ſeu Patentes Ordinariorum, ib.
Et quid de falſo probato per modum exceptionis, ib.
An ſuper hac infamia poſſit Epiſcopus diſpenſare, ib.
Laicus deponens falſum coram Judice Eccleſiaſtico, an poſſit per ſæcularem, & Eccleſiaſticum Judicem puniri, t. 5. conſ. 2. n. 50.
Quidve de Clerico deponente falſum coram Judice laico, ib.

FAMA, FAMOSUM, vid. *Aſſaſſinium*.

Fama eſt indifferenter, ac æquè capax negativæ, & affirmativæ, tom. 1. conſ. 200. n. 2.
Quomodo probetur, to. 1. conſ. 241. a n. 1.
Quatenus ſit ſignum Sanctitatis, to. 4. conſ. 242. n. 14.
Fama Notorii ex quibus, & quomodo probetur, tom. 1. conſ. 248. n. 33.
Fama publica qatenus inferat torturam, to. 2. conſ. 53. n. 2.
Miraculorum fama requiritur pro conceſſione remiſſoriæ ſuper inquiſitione generali, to. 4. conſ. 39. *per totam*.
Ejus teſtimonium in antiquis, conſ. 42. n. 10.
Ubi vera, & certa ſcientia requiritur, non ſufficit ſola ſcientia per famam, ib. n. 16.
Non ineſt actui, ſed rei jam geſtæ, ib.
Ejus indoles, ib. n. 17.
Incipienda, ib. nu. 59.
Conſuetudo non poteſt efficere, ut probatio per famam habeat vim plenæ probationis in Cauſis Magni præjudicii, ib.
Ejus probatio committitur Judicis arbitrio, ib. n. 18.
Quibus in cauſis in rebus antiquis plenè probet, ib. & conſ. 65. n. 1. & ſeqq.
In antiquis quando concludenter probationem conſtituat, ib. n. 36. & ſeqq. & n. 43. & 45. & 57. & ſeqq.
Regulariter probat præſumptivè, ib. n. 57.
Et transfert onus probandi in adverſarium, ib.
Valet ac ſi eſſet teſtimonium de auditu, ib.
Quando generaliter probet, ib. n. 60.
Et in quibus caſibus, ib. n. 58.
Præfertur cæteris conjecturis, ib.
Ejus requiſita, ib. n. 59.
Etiam pro Canonizatione Sanctorum, ib.
Quando plenè probet, to. 4. conſ. 65. n. 1. & ſeqq.
Etiam in cauſis Canonizationis Sanctorum, ib. n. 4.
Quando probetur per teſtes, to. 4. conſ. 66. n. 11.
Inquiſitio de fama Sanctitatis, to. 4. conſ. 69. n. 2.
Fama Sanctitatis ingenere, tàm in vita, quàm poſt mortem quomodo probanda, ib. n. 3.
De famæ inquiſitione in cauſis Canonizationis Sanctorum, to. 4. conſ. 71. n. 3.
Famoſum quid, to. 6. conſ. 99. n. 4.
Quidve crebra fama, to. 7. conſ. 91. n. 1. & 2.
Sciendi modus per crebram famam, ib. a n. 2. & ſeqq.
Fama publica quando probet delictum, & privet immunitate Eccleſiæ, to. 9. conſ. 2. n. 54.
Cauſata a populi rumore quatenus probet, ib.
Mala rei fama evincitur a bona ejus fama, ib.
Fama a quo, & quo tempore ortum habere poſſit, tom. 9. conſ. 43. num. 46.
Eſt indicium remotum, nec facit indicium ad torturam, ib. num. 47.
Fama ſola an probet, anve faciat ſemiplenam probationem, tom. 9. conſ. 139. n. 72.
Ubi agitur de pœna, vel de privatione, ut fama probet, quid requiratur, ib. n. 73.
Quid ſi fama afferatur ad præſumptionem, ac indicium, ib. num. 74.
Quomodo probetur, to. 10. conſ. 11. n. 6.
Quid in rebus ſufficiat probatio per famam, ib.
In cauſis civilibus quam probationem inducat, to. 10. conſ. 44. num. 25.
Quam in criminalibus, ib.
Quomodo indicium præbeat in criminalibus, ib. n. 26.
Ejus probatio quatenus præſumatur falſa, ib. n. 27.
Quando admittatur, ib. n. 28.
Probatio per famam, to. 10. conſ. 187. n. 1. & ſeqq.
De famoſo, publico, notorio, manifeſto, occulto, tom. 10. conſ. 115. a n. 1.
Quid illud ſit, ib. n. 10.

FAMES.

An diù naturaliter tolerari poſſit, to. 4. conſ. 43. per totam.
An eam arceant radices, & herbæ, ib. n. 54. & ſeqq.
Pilulæ, ib.
Et alia, ib.
Et quomodo, ib. n. 56.
Quid ea ſit, ib. n. 90.

FAMILIA, FAMILIARIS, FAMILIARITAS, vid. *Brachium*, *Arma*, *Inquiſitor*, *Famulus*, *Cantor*.

Familiares comprehenduntur in privilegio Dominorum, to. 1. conſ. 82. n. 4.
Familiares Cardinalium an gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſ. 95. a n. 1.
Judex illos trahens ad forum laicalem incurrit cenſuras, ib. n. 5. & ſeqq.
Idque per ſolam citationem, ib. n. 9. & ſeqq.
An poſſint renunciare ſuo privilegio, ib. n. 15.
Quid ſi tempore citationis fuerint abſentes a famulatu, ib. num. 18.
Ex Capite ignorantiæ, quo pacto Judex laicus in eos animadverrens excuſari queat, ib. n. 20. & ſeqq.
Quando dicantur abeſſe recreationis cauſa, ib. n. 1. & 8.
An ſint etiam exempti, a juriſdictione Ordinarii Eccleſiaſtici, ib num. 3.
An dici poſſint perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 6.
An, ut remittantur, exigatur requiſitio Judicis Eccleſiaſtici, ib. num. 16.
Etiam ſpontè non poſſunt ſibi præjudicare, ib. n. 17.
Eorum nomen multifariè accipitur, ib. n. 19.
Quomodo differant a Clericis, ib. n. 21.
An iis applicari poſſit Notorium facti permanentis, ib. & n. 23.
An teneantur allegare fori privilegium, to. 1. conſ. 123. n. 3. & ſeqq.
Eorum privilegium eſt perſonale, atque adeò poteſt renunciari, ib. num. 4.
Quatenus cenſeantur renunciaſſe privilegio, ib.
Amiſſum quomodo recuperare poſſint, ib. n. 6.
Recuperatum in quibus cauſis illis ſuffragetur, ib. n. 7.
Privilegium fori cur iis conceſſum, ib. n. 8. & 11.
In quibus differat a privilegio Clericali, ib.
Juſſi an teneantur ire ad bellum, & Principi ſæculari inſervire, tom. 1. conſ. 469. n. 1.
An, qui actualiter inſerviunt perſonis Eccleſiaſticis, ſint immunes, to. 1. conſ. 470. n. 1.
Delicta famulorum infervientium Colonis menſæ Epiſcopalis an, & quando cognoſci debeant in foro Eccleſiaſtico tom. 1. conſ. 472. n. 1.
Familiares, qui habitant extra domum Commendæ Religionis Hieroſolymitanæ, quando ſubjaceant Ordinariis, to. 2. tota conſ. 22.
Qui cenſeantur familiares Epiſcopi, to. 2. conſ. 51. n. 4.
Quid de familiaribus Referendariorum utriuſque Signaturæ ibid. & num. 8.
Pro eorum immunitate ſtandum eſt conſuetudini, ib. n. 8.
Quandiu gaudeant fori privilegio, ib. n. 12.
Et in quibus delictis, ib.
Variæ in hanc rem Sacræ Congregationis declarationes, ib. a num. 13.
Familiaritas quomodo contrahatur, to. 3. conſ. 19. n. 35.
Familiares ex indulto ſunt veri familiares, ib.
Qui prævenit ſe denominando de aliqua familia habet jus prohibendi alterum poſteriorem in eadem civitate, t. 4. conſ. 8. n. 5.
Familiares, ac miniſtri Sancti Officii quæ arma deferre poſſint, to. 4. conſ. 170. n. 6.
A quibus puniri poſſint, ſi deferant arma interdicta, ib.
Non comprehenduntur edicto laico de delatione armorum, ib.
Non poſſunt arma deferre quocunque tempore, non obſtante quavis ſæculari prohibitione, ib. vid. *Arma*.
Scholares Clerici ſeminariorum ſunt familiares Epiſcopi, to. 6. conſ. 2. n. 5.
Hæc familiaritas, an comprehendat ſcolariorum famulos, ib.
Nomine familiæ qui veniant, to. 6. conſ. 98. n. 91. & n. 106.
Ut aliquis dicatur familiaris quæ conditiones requirantur, ib. num. 91.
Habitantes in domo privilegiati quatenus comprehendantur ſub nomine familiæ privilegiatæ, ib. n. 105.
Familia quid importet, ib.
Familiares neceſſarii quinam ſint, ib. n. 107. & ſeqq.
In exemptionibus familiarium, aliquorumque inſervientium S. Officio obſervanda eſt conſuetudo, to. 7. conſ. 16. n. 6.
Familia Epiſcopi eſt exempta a juriſdictione ſæculari, to. 7. conſ. 32. num. 18.
Licet Epiſcopo habere familiam armatam, ib. n. 25.
Quid In familiaribus etiam non neceſſariis, ib. n. 26.
An familiares Clericorum ſint exempti a juriſdictione fori laicalis, to. 9. conſ. 1. n. 1.
Nomine familiæ qui contineantur, ib. n. 2.
Quid de familiari perpetuo, quidve de temporali, ib. n. 2.
Privilegium conceſſum Conventui an profit familiaribus ib. n. 2.
Appellatione familiarium quinam veniant, ib. n. 4.
Familiaris verus an recipere debeat ſalarium, t. 9. conſ. 130. n. 4.
Quid verò familiares Papæ, ib. n. 5.
Quid requiratur, ut familiares Papæ lucrentur fructus Canonicatus, ac præbendæ, ib. n. 6.
Familiaribus Papæ an debeantur diſtributiones, ib. n. 8.
Omnis domeſticus familiaris dici poteſt, conſ. 151. n. 13.
Familiaris quis ſit, ib.
Familia a quo ſic dicta, ib.
Qui largè familiaris dicatur, ib.
Et familiaritas amicitiæ, ib. n. 14.
Familiaritatis effectus, ib.

FAMULI, vid. *Familiaris*, *Forus*, *Servus*.

Famuli Eccleſiaſticorum quatenus juſſi teneantur ire ad bellum, tom. 3. conſ. 50. n. 5.
Famuli Eccleſiæ Cardinalium, Epiſcoporum, & Clericorum an, & quo pacto gaudeant fori privilegio, t. 2. tota conſ. 51.
Qui ſint famuli neceſſarii Epiſcoporum, ib. n. 4.
Quid de famulis conductitiis, ib. n. 5.
Objectiones in id validiſſimæ, ib. & n. 6.
In hac re ſtandum conſuetudini, ib. n. 9.
Famuli Clericorum non gaudent fori privilegio, ib. n. 11. & ſeq.

Fa-

Famuli Ecclesiæ, Cardinalium, & Episcoporum gaudent, ib. num. 12.
Quandiù gaudeant, ib.
Et in quibus delictis, ib.
Ubi Declarationes multæ S. Congregationis, in quibus varii casus deciduntur, ac declarantur, a num. 13.
Famuli occisoris quatenus gaudeant loci immunitate, tom. 2. cons. 53. n. 24.
Tenentur Dominum defendere, ibid.
Excusantur a pœna ordinaria in delicto perpetrato ratione Dominii, ibid. *ubi alia.*
An, & quatenus famuli laici nobilium inservientium Eminentissimis Cardinalibus, vel Episcopis gaudeant privilegio fori, tom. 6. cons. 2. a num. 1.
An, & quatenus fori, ac immunitatis privilegia extendantur ad famulos, ib. a num. 6.
Et quid de coquis Seminarii, ac locorum piorum, ib. n. 3. & 5.
Familiares familiarium dicuntur familiares ipsius domini principalis, ib. n. 1.
Quid si sint temporales, ib.
Et quid in familiaribus Episcoporum, ibid.
Familiares familiarium comprehenduntur in regula reservatoria Cancellariæ, ibid.
Scholarium, eorumque famulorum immunitas, ib. n. 2.
Ac fori privilegium, ib.
De famulis Clericorum, ib. & n. 4. & 8. ac seqq.
Quid de famulis inservientibus Seminario, ib. n. 3. & 5.
Tales famuli, an veniant appellatione Ecclesiasticorum, ib.
De famulis inservientibus hospitali, ib.
Qui famuli gaudere debeant, ib. n. 4.
Privilegium concessum dominis quatenus trahatur ad famulos, ib. n. 6. & seqq.
Salvus conductus domino concessus comprehendit etiam famulos ad servitium necessarios, ib. n. 7.
Privilegia fori, & immunitatis, quæ a solutione vectigalium competunt Doctoribus, & scholaribus, eadem etiam eorum famulis, ac nunciis, ib. n. 10.
Item Accademiarum pedellis, œconomis, librariis, bibliopolis, & ligatoribus librorum competunt, ib.
Studiosis exemptis, etiam eorum famuli exempti esse debent, ib.
Qui tenetur alere doctorem, tenetur etiam alere ejus familiam, ib. n. 11.
Competentiæ privilegium quod habet Doctor, extenditur etiam ad famulum ipsius, ib.
Legatorum immunitas etiam ad illorum famulos, & comites extenditur, ib. n. 12.
Privilegium Communitatis ab oneribus, quod Princeps habet in bonis suis, etiam ad colonos, & emphyteutas ejus extenditur, ib. num. 13.
Quid de ementibus fructus, vel prædia a Principe, ib.
Magistratibus, ac Militibus privilegium arma portandi a Principe concessum, ad famulos illorum extenditur, ib. n. 14.
De militum famulis, ib. n. 15.
Per mortem Domini, cui privilegium principaliter concessum est, in famulis expirat, ib. n. 16.
Privilegium in famulorum personis ultra non durat, quàm quod in suorum dominorum servitiis existunt, ib.
Quatenus famuli gaudeant privilegiis dominorum, ib.
An famuli laici Clericorum sint exempti a jurisdictione fori laicalis, tom. 9. cons. 1. num. 1. & seqq.
Quid de famulis mercede conductis, ib.
De famulo Receptoris Equitum Hierosolymitanorum, ibid.
Quid de eorum privilegio quoad fori declinationem, ib. n. 3.
In suis rebus an collectari possint, ib. n. 4.
An, & quomodo famulus laicus, qui de mandato Clerici, sui domini, damnum dedisse in judicio sæculari asseruit, expediendus sit, tom. 9. cons. 26. a n. 1.

FASTUS.

Quæ Fastum, ac invidiam redoleant, tom. 10. cons. 11. n. 25.

FAUTOR, vid. *Assassinium*,

Fautoribus hæreticorum, an, & quatenus bona publicari possint, tom. 8. cons. 107. n. 1.
Quid si declarati excommunicati insorduerint per annum, ibid. a n. 5.
Et an pendente anno excommunicationis possit fiscus describere bona fautorum, ut elapso termino insordescentiæ bona eorum publicentur, ib. n. 6.

FENESTRA, vid. *Immunitas*, *Moniales*.

An liceat alicui habere fenestram in parietibus Ecclesiæ, ex qua possit in Ecclesiam prospicere, tom. 4. cons. 129. a n. 1.
Quid de Patronis, ac de illius benemeritis, ac de Parochis, ib. num. 17.
Sine servitute in muro construi nequit, ib. n. 6.
Quid si illam aperiat Dominus in muro suo, per quam in Ecclesiam prospiciatur, ibid.
Personæ particulares non possunt habere fenestram prospicientem in Ecclesiam, ib. num. 1. & seqq.
Neque Barones, neque Principes, ib. a n. 6.
Claudi debet, ib. n. 9.
Quid si a particularibus asseretur possessio, etiam authoritate Episcopi, ib. num. 11.
Est omnibus prohibitum, fenestram Ecclesiæ occupare, ib. num. 12.
Et sub quibus pœnis, ib.
Quid de patronis, *ib.* & n. 14.
Et de jure honorifico Principi, aut domino loci debito, ib.
Quid de ejus manutentione, usu juris, ac usu facti, ib. n. 15.
Immemorabilis possessio in hac materia an suffragetur, ibid. num. 17.
Quid si structura fenestræ appareat antiquissima, ib. n. 18.
Et quomodo id probandum, ib.
Et ex quibus, ib.
Quidve si scripturæ fuerint incendio consumptæ, ib. n. 20.
Vel præsumeretur intercessisse beneplacitum Apostolicum, ib. num. 19.
Vel extarent affixa insignia familiæ, ib. n. 22.
Quid de æquitate, ib. n. 22. & seqq.
An, & quatenus in cellis Monialium construi possit, to. 8. cons. 66. a n. 1.
Quando dicatur construi ad emulationem, ib. n. 3.
An liceat vicinis aperiri fenestras, per quas perspiciatur in domos Monialium, ib. n. 4.
Quid de fenestris Monialium inter seipsas, ib. n. 6. & seqq.
Quidve si fenestra Monialis adversatricis possit construi in alio loco, ib. n. 8.
Quid si aliquando contrarium observatum fuerit, ib. n. 9.
An, & quatenus vicinorum fenestrę claudendæ, ne introspiciant monasteria Regularium, & monialium, tom. 9. cons. 145. a n. 1.
Quatenus Regulares, & moniales fenestras in viam publicam prospicientes construere possint, ib. n. 7. & seqq.
Quatenus reducendæ sint ad lumen tantùm, ib. n. 1. & n. 5.
Vel cogendus dominus ad vendendum jus servitutis, ib. & n. 2. etiamsi via sit intermedia, ib.
Quo in casu in ædificiis utilitas privata postponatur, nec permittatur privato, etiam in suo ædificare, ib. & seqq.
Ecclesia non potest de novo ædificari, si ex tali ædificio præjudicetur alteri Ecclesiæ jam constructæ, ib. n. 3.
Quomodo apparere poterit præjudicium, quod inferunt fenestræ, ib. num. 4.
Regulares nequeunt aperire fenestras prospicientes in viam publicam, nisi ad lumen, ib. n. 9.
Quid si eas effecerint, ib. n. 20.
Quidve si privatus haberet fenestras in via publica prospicientes in fenestras Monasterii, ib. n. 11. & seqq.
Ubi in hac re non admittenda reconventio, ib. & n. 14.
Quid de privato vicino extruente fenestras in propria domo tàm ad lumen, quàm ad prospectum, ib. n. 15.
Quidve si fenestræ privatorum inferant præjudicium Ecclesiæ ib. num. 16. & seqq.
Et favore monialium, ib. n. 17.
Quid in casu, quo fenestræ laicorum a longo tempore fuerint extructæ, ib. n. 18.
In hac re observantia, ib. n. 19.
An privatus cogi possit ab Ecclesia domum propriam vicinam vendere, vel servitutem imponere, etiam invitus, ib. n. 20.
Servitutum impositio venit nomine alienationis, ib. n. 21.
An, & quatenus sint validæ conventiones super hujusmodi servitutibus, ib. n. 21.
Quid requiratur, ut sint validæ, ib. n. 22.
An, & quatenus liceat Regularibus habere fenestras prospicientes in viam publicam, tom. 10. cons. 2. a n. 1.
Ad id Constitutiones Pontificum, ib.
Sacræ Scripturæ sententiæ, ib. n. 2.
Quomodo procedendum contra Regulares id non observantes, ib. n. 3.

FERIÆ, vid. *Dies*.

FESTIVITAS, FESTUM, vid. *Laica Potestas*, *Dies*.

Ad quem pertineat diem festum indicere, to. 1. cons. 8. a n. 1. & to. 4. cons. 181. a n. 1.
An requiratur assensus populi, d. cons. 181. n. 3.
Vel Ecclesiasticorum, ib.
An possit celebrari festum de aliquo Sancto veteris Testamenti in Ecclesia Latina, ut moris est apud Græcos, t. 5. cons. 37. a n. 1.
Et an occasione dicti festi concedi possit, ac debeat Indulgentia Ecclesiæ, vel altari, in quibus celebratur festum dicti Sancti, ib.
Quibus Sanctis indicatur festum, ib. n. 2. & 3.
Festivitas, an adaptetur Exequiis Principum, t. 7. cons. 44. n. 8.
Pertinet ad diem, non ad actionem, ib.

FEUDATARIUS, FEUDUM, vid. *Domus*, *Ecclesia*, *Clerici*, *Princeps*.

Ratione feudi quomodo quis forum sortiatur, t. 2. cons. 31. n. 2.
An reddat vasallum subditum domino feudi, ib.
Ejus contractus reciprocus, ib.
Feudorum essentiale requisitum, to. 5. cons. 1. n. 14.
Cur dicantur quaternata, ib.
Quid feudo repugnet, ib.
Quid sit, quidve importet, ib. & n. 16.
Qualitas feudi laicalis ad effectum competentiæ fori, ib.
Opponitur allodio, ib. n. 16.
An quando agitur de causa feudi laicalis, quod Ecclesia a Principe sæculari recognoscit, recursus ad ejusmodi Principem, sive ejus ministros, sit licitus, tom. 5. cons. 2. a n. 1. & signatè n. 4.
Jus feudale quatenus in Ecclesiastico foro servandum, tom. 5. cons. 2. num. 2.
Quo jure, quave consuetudine ad personas Ecclesiasticas feuda sint delata, ib.

Sub qua conditione feuda concedantur, ib. n. 3.
E dominio directo feudi oritur neceſſario jus cognoſcendi cauſas ipſius, ib.
Feudatarius Eccleſiaſticus ad forum directi dominii tenetur, ſicuti tenetur laicus, ib. n. 5.
Laicus dominus feudi excuſatur ab excommunicatione, trahens feudatarium Eccleſiaſticum ad ſuum forum in iis omnibus, in quibus traheret laicum, ibid.
Limitationes, ib. n. 6. ac 7.
Quid ſi ageretur de reparatione, & ſatisfactione domino feudi facienda, ib. num. 6.
Quidve ſi Clericus feudatarius deliquerit contra fidelitatem, ib. n. 7.
Ratio differentiæ inter vaſallos Clericos, & laicos, ib.
Quid ſi communitati, vel civitatis feudum ſit datum, earum adminiſtrator peccet in dominum, ib.
Quando agitur ſive civiliter, ſive criminaliter contra Clericum vaſallum pro amiſſione feudi propter delictum, an poſſit de hoc cognoſcere dominus feudi, an verò Prælatus ipſius Clerici, tom. 5. conſ. 2. n. 8. & 18.
In cauſa feudalis quis ſit Judex, ib. n. 9. ac ſeqq.
Et quid in gradu appellationis, ib. n. 9.
Quando agitatur cauſa feudalis inter duos vaſallos, quis eorum ſit potior in feudo, & coram quo agitari, & terminari debeat, ib. n. 10.
Inter dominum, & vaſallum coram quo Judice ſit terminanda, ib. ac ſeqq.
Cauſa feudalis inter Epiſcopum ac tertium, vel inter Epiſcopum, & Regem apud quem Judicem agitari, actermi. nari debeat, ibid. n. 11.
Negans feudum, an cadat a jure feudi, ib. n. 12.
Si dominus feudi Pares Curiæ non habeat, & oriatur lis ſuper feudo, coram quo Judice terminari debeat, t. 5. conſ. 2. n. 13.
De commiſſione cauſarum feudalium Epiſcoporum, tom. 6. conſ. 37. num. 7.
An omnia loca juriſdictionalia poſſeſſa ab Eccleſiis in Regno, præſumenda ſint feuda, tom. 8. conſ. 38. a n. 1. & 5.
Et in ſucceſſione cujuslibet Prælati debeat ſolvi Regiæ Cameræ relevium, & ejus loco quindennium, ib. a n. 6. & 7.
Coram quo hujuſmodi controverſiæ ſint cognoſcendæ, ibid. a num. 19.
Juridictio in dubio, an præſumatur in feudum, ib. n. 3.
Feudum quaternatum, ib. n. 4.
Utile dominium feudi ſemper manet apud Eccleſiam, ib. n. 7.
Quando in mutatione feudi ſolvendum ſit relevium, ib. n. 8.
Ad quem pertineat probare deberi relevium, ib. n. 9. & ſeqq.
Quid ſi Prælati anteceſſore illud ſolverint, ib. a num. 11.
An contractus rei feudalis, ſive emphyteuticæ, ſive libellariæ ſit ejuſdem naturæ, tom. 9. conſ. 31. n. 21. & ſeqq.
Feudum quid propriè, ib. n. 22. & ſeqq.
Quod oppidum, aliudve non ſit feudale ex quibus cognoſcatur, ib. num. 27.
Inſpicienda feudi inveſtitura, ib.

FIDEJUSSIO, FIDEJUSSOR.

Fidejuſſio quando, & in quibus criminibus admittenda, tom. 1. cons. 2. n. 4.
An fidejuſſor cogi poſſit, quod prætenſus delinquens, quem fidejuſſerat, habiturum Urbem, vel domum pro carcere, ad Eccleſiam confugierit, tom. 6. conſ. 20. a num. 1.
Fidejuſſores de tuto carcere, vel de repræſentando, moleſtari non poſſunt, ſi reus eſt abſolvendus, t. 9. conſ. 30. n. 5.
Quid de fidejuſoribus, ac fidejuſſione in materia immunitatis Eccleſiaſticæ, ib.

FIDES, vid. *Profeſſio*, *Bona*, *Pontifex*.

Fides regulariter, maximè, & intervallo, ac ſine juramento, ac citatione non facit fidem, tom. 1. conſ. 1. n. 19.
Fides quatenus obſervanda, tom. 1. conſ. 111. n. 12. & ſeqq.
Quibus theologica, quid, tom. 2. conſ. 112. n. 24.
Fides theologica, quid, tom. 2. conſ. 9. n. 4. & 5.
Et Dei donum, ib. num. 5.
Qualis actus, ib. & num. 6.
Ejus certitudo, ib.
Quotuplex, ib. num. 8.
Quæ informis, quæve formata, ib.
Ejus progreſſus ex quibus gradibus confletur, ib. ac n 9. & ſeq.
Signum fidei perfectæ, ac in gradu heroico, ib. n. 12.
An occidens ſub fide data de non offendendo excludatur ab immunitate Eccleſiæ, tom. 2. conſ. 53. n. 2. & 16.
Quomdo ejuſmodi fides probetur, ib.
Fides facit fidem ad effectum manutentionis, tom. 7. conſ. 35. num. 22.
Et in judicio poſſeſſorio, ib.
Præcipuè ſi habeat aſſiſtentiam aliarum ſcripturarum, ibid.
Quomodo id ſit intelligendum, ib. n. 23.
Fides humana virtutum intellectualium numero exempta, tom. 4. conſ. 42. n. 11.
A fide humana non accipit adjutorium Canonizatio Sanctorum, ib.
Ejus fallacia, ib.
Fides neceſſaria inter homines, ib. n. 34.
Fides a quibus recipere poſſunt adminicula, tom. 4. conſ. 202. num. 17.
Et quatenus probent, ib.
Fides publica hoſti capitaliſſimo ſervanda, t. 3. conſ. 67. n. 1.
Eam ſervare eſt de jure divino, ac naturali, quam ne ſummus quidem Princeps frangere poteſt, ib.
Eſt fundamentum juſtitiæ, ib. n. 4.
Nihil magis Principi convenit, quàm recta fides, ib.
Sine fidei publicæ obſervatione recta politia ſubſiſtere nequit, ibid. n. 5.
Servanda omnibus ab omnibus, ib. n. 6. ac ſeqq.
Ubi de aliquorum Principum perfidia.
An per omiſſionem profeſſionis fidei amittantur etiam diſtributiones quotidianæ, tom. 6. conſ. 77. a n. 1.
Quid tantum per hanc omiſſionem amittatur, ib.
Bona fides quatenus non habeat locum quando jus reſiſtit, tom. 6. conſ. 95. n. 31.

FIDES.

Fides probantes Clericatum, tom. 9. conſ. 45. n. 5.
Quid ſi carerent juramento, ib. n. 6.
Fides quo ſenſu dicatur libera, tom. 9. conſ. 68. n. 64.
Fidei profeſſionem qui proviſi de beneficiis emittere teneantur, tom. 9. conſ. 114. n. 45.
Et an per ſe ipſos, ib. Quid de abſentibus, ibid.
Obtinens beneficium, ſi aliud adipiſcatur, fidei profeſſionem de novo emittere tenetur, ib.
Quid in proviſis de canonicatibus, ac dignitabus in Eccleſiis Cathedralibus, ib. n. 46.
Quid ſervandum in Canonicatibus non habentibus diſtinctas præbendas, ſed omnia bona in communi maſſa reponuntur, quæ poſtea in fine diſtribuntur intereſſentibus in genere abſque eo, quod aliquid certi habeant, ib. n. 47.
Fides extrajudiciales quomodo probent, cons. 125. n. 4.
Adminiculantur juramento, ib.
Quod Canonicus fidei profeſſionem emiſerit, comprobandum eſt, tom. 9. cons. 131. n. 7.
An probandum ſit mandatum ſpeciale ad emittendum fidei profeſſionem, ib. & n. ſeqq.
Simplex fides non facit fidem, t. 9. cons. 165. n. 6.
Simplices fides ſæpè fiunt ad complacendum parti, ib.

FIDES, vid. *Bona fides*.

Fides extrajudicialis quatenus probet, tom. 10. cons. 20. n. 8. & 9. cons. 40. n. 7. & cons. 109. n. 7.
Atteſtationes extrajudiciales quando facilius ſint admittendæ, ib. num. 9.
Quid inter Regulares, ib.
Quatenus fides non facit fidem, tom. 10. cons. 109. n. 1.
Atteſtationes inter ſe coadiuvantur, ib.
Quid in Tribunali, quod procedit inſpecta æquitate naturali, ib. n. 2.
Quæ ex atteſtatione probari poſſit, ib. & n. 3.

FILIATIO, FILIUS, vid. *Læſa Majeſtatis crimen Turca*, *Alimenta*, *Concubina*, *Sepultura*, *Baptiſmus*, *Adulterium*.

Filius quatenus poſſit miniſtrare in Eccleſia, in qua eius genitor Canonicatum obtinuit, tom. 1. cons. 35. n. 1. & ſeqq.
Ac beneficia habere, ib.
Filius innocens an iuſtè in crimine læſæ majeſtatis divinæ, vel humanæ cum parente puniatur, tom. 1. tota cons. 54.
Non patris, ſed propria culpa condemnandus, ib. n. 3.
Quando ipſi reſervetur dimidia pars bonorum, ib. n. 9.
Vel legitima, ib.
Non debent ei adimi bona paterna, ſi ipſe paratus eſt purgare crimen patris ſui, ib. n. 10.
Non eſt infamis, vel inhabilis ſucceſſionibus ob delictum patris, ib. n. 13.
Contrarium propugnatur, ib. a n. 16.
Quare ipſi adimantur bona, ib. n. 22.
Sæpè eſſe ſolet ſimilis patri, ib. n. 73.
Naturalis cur regulariter patri non ſuccedat, ib. n. 30.
Cur ab ordinibus Eccleſiaſticis removeatur, ib.
Quare cum patre puniatur, ib.
Etiam ſecundùm divinum judicium pro patre punitur temporaliter, ibid. n. 32.
Exempla, ib.
Pœna æterna nunquam filius pro patre punitur, ib. n. 33.
Ubi agitur de aliquo privilegio filiorum ex dignitate patris conſequendo, an attendatur, utrum ſint nati ante, vel poſt dignitatem adeptam, tom. 1. cons. 99. n. 12. & ſeqq.
Quis dicatur filius primogenitus Regis, ib. n. 18.
Filius habet jus revocandi donationes factas a parentibus uſque ad menſuram legitimæ, tom. 1. cons. 108. n. 9.
Filii ſæculares Clerici coniugati an gaudeant privilegio fori, tom. 1. cons. 99. a n. 1. ubi num. 30.
Declarationes Sac. Congregationis.
Filii legitimi ac naturales Clericorum gaudent, tom. 1. cons. 466. num. 1.
Appellatione filiorum quinam veniant, t. 4. cons. 104. n. 9.
Filius quatenus ſervus, tom. 8. cons. 71. n. 1.
Et quatenus liber, ib.
De patria in filios poteſtate, ib.
De filiis tum fidelium, tum infidelium quoad baptiſmum, ibidem. num. 2.
Filius captivus mulieris Chriſtianæ apoſtatæ quatenus libertate donandus, ib. num. 4.
An filio Clerico ex eo, quod eius pater laicus ſit excommunicatus, deneganda ſit audientia in tribunalibus Eccleſiaſticis, tom. 9. cons. 12. num. 1.

An

An filii colonorum menſæ Epiſcopalis gaudeant privilegio fori, ib. num. 5.
Quid de filio legitimo, ac naturali Sacerdotis, ib.
Pro peccato patris filius gravari non debet Eccleſiaſticis cenſuris, ib. num. 2.
De filio Cancellarii Curiæ Epiſcopalis quoad privilegium fori, tom. 9. conſ. 24. n. 1.
Filii illegitimi Clericorum an poſſit domi parentum retineri to. 9. conſ. 139. n. 213. ac ſeqq.
Quid in filiis illegitimis pro creatis ante Clericatum, ibid. num. 216.
Cum ex diſpoſitione iuris communis filii tàm illegitimi, quàm legitimi prohibeantur ſuccedere in beneficio paterno, an hodie ſtante diſpoſitione Clementis VII. & S. Concilii Tridentini, quæ loquuntur ſolum de filiis illegitimis, remaneat prohibitio juris communis quoad legitimos, ib. n. 6. ac ſeq.
An, & quatenus filii presbyterorum poſſint ſuccedere in beneficiis, vel obtinere penſiones ſuper fructibus beneficiorum, quæ obtinuerunt eorum patres, vel habere penſiones, quas ipſi patres habuerunt, tom. 9. conſ. 140. n. 1. Quid verſa vice, ib.
In quo differant hodie inter ſe diſpoſitio juris communis, & Conſtitutionis Clementis, ac diſpoſitio Clementis, & decretum Tridentini, ibid. n. 11. & ſeqq.
Poſito Tridentini Concilii decreto, an Sacerdos habens generaliter facultatem transferendi penſionem, ſibi authoritate Apoſtolica reſervatam ſuper fructibus Parochialis Eccleſiæ, ad quam antea præſentatus fuerat abſque ulla inſtitutione, poſſit eandem penſionem transferre in Clericum ſuum filium illegitimum, ad penſiones, & beneficia Eccleſiaſtica obtinenda a Sede Apoſtolica diſpenſatum, ibid. n. 54. & ſeqq.
An filius illegitimus poſſit obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater olim jus habuerat ad Canonicatum, & præbendam in eadem Eccleſia Cathedrali, ſuper quibus tamdiu litigaverat, donec ceſſerat juri ſibi competenti, nec unquam in ejuſdem Canonicatus, & præbendæ pacifica poſſeſſione fuerat nec unquam tanquam Canonicus in Choro, vel in Capitulo dictæ Eccleſiæ comparuerat, vel inſerviverat, ib. n. 55.
An prohibitio Concilii extendatur etiam ad filium legitimum num. 56.
An illegitimus, cujus pater fuit rector Eccleſiæ Matricis, poſſit obtinere filialem, dependentem, ſeu alias illi unitam in qua eadem matrix habeat etiam quædam jura Parochialia ſalvo decreto Concilii, cap. 15. ſeſſ. 25. de refor. ib. n. 57.
An nepos legitimus ex illegitimo patre admitti poſſit ad beneficium, quod ipſius avus habuit, non obſtante eodem Tridentini decreto, ib. num. 58. & ſeqq.
An declaratio S. Congregationis, qua declaratum fuit, nepotem legitimum ex filio illegitimo non prohiberi obtinere beneficium avitum, procedat etiam, vivente avo, & patre, adeo ut avus beneficium, quod hodie obtinet, huic nepoti renunciare non poſſit, aut ſi tertio renunciaverit, non ſit ſuper eo beneficio nepoti penſio reſervanda, ib. n. 67. & ſeqq.
Filii præsbyterorum, quamvis ex legitimo matrimonio nati, non poſſunt obtinere beneficia, quæ parentes immediatè obtinuerunt, ib. n. 1. Et quare ib.
Non ſufficit diſpenſatio Epiſcopi, neque legati de latere, ſed requiritur diſpenſatio Apoſtolica, ib.
Filii presbyterorum, ex fornicatione nati, non poſſunt obtinere beneficium, quod patres immediatè obtinuerunt, ib. num. 2. & in qua Eccleſia, ib. & ſeqq.
Quid ſaltem mediatè, ib. num. 4. Conſtitutio hac de re Clementis VII. ib.
De quibus Eccleſiis loquatur Conſtitutio Clementis VII ib. num. 5.
Filius legitimus non poteſt obtinere beneficium, quod pater obtinuit, aut miniſtrare in Eccleſia, in qua immediatè pater miniſtravit poteſt tamen obtinere mediatè, ib. n. 8.
Non prohibetur filius legitimus obtinere aliud beneficium in eadem Eccleſia, vel miniſtrare in Eccleſia diverſa, ibid.
Quid ſi Eccleſia, quam obtinet pater, uniatur cum Eccleſia quam obtinet filius, ib. n. 9.
Neque prohibetur filius legitimus obtinere beneficium patris, quando illud mutavit ſpeciem, ib. n. 10.
Quot modis differant diſpoſitio juris communis, & Conſtitutio Clementis VII. ib. n. 11. & ſeqq.
In quibus differat diſpoſitio Concilii a jure communi, ib. n. 14.
Et diſpoſitio Conſtitutionis Clementis a Concilio, ibid. nu. 15. & ſeqq.
In quæ conveniant, ib. n. 18.
Quinam dicantur filii Clericorum in Conſtitutione Clementis, ib. num. 19.
Quinam ex diſpoſitione juris communis, ib. n. 20. & ſeqq.
Vigore Concilii Tridentini filius, qui reperitur obtinere beneficium in eadem Eccleſia, in qua obtinuit pater, ad quid cogatur, ib. num. 23.
Super hac filiorum incapacitate an poſſit diſpenſare Epiſcopus, aut legatus a latere, ib. n. 24.
Quenam diſpenſatio Apoſtolica requiratur, ib.
An eadem diſpenſatio requiratur in filio illegitimo alicuius Religioſi, ib. n. 25.
Quid de nepote legitimo ex filio illegitimo, ib. n. 26. & ſeqq.
Quidve ſi pater obtinuiſſet beneficium ſine legitimo titulo, ac minus pacificè, ib. n. 28.
Et quid ſi pater habuiſſet ſolum titulum beneficii, reſervatis alteri fructibus, ac denominatione, ib. n. 29.
Quid etiam ſi pater habuiſſet ſolam ſedem in Choro ratione dignitatis, quam habebat reſpectu alterius Eccleſiæ, ib. n. 30.
Quid ſi unum, ac idem beneficium eſſet collatum patri, & filio cum alternativa reſidentia, ib. n. 31.
Quid ubi ante Concilium filius habebat coadiutoriam cum futura ſucceſſione in Eccleſia paterna, ib. n. 32.
Quid ſi beneficium requirat reſidentiam perſonalem, vel poſſit quis illi deſervire per ſubſtitutum, ib. n. 33.
An filius illegitimus proviſus contra decretum Concilii juvetur ex diſpenſatione præſumpta, reſultante ex diuturna poſſeſſione, ib. num. 34.
Quid de incapacitate penſionum ſuper fructibus beneficiorum, ib. num. 35.
Quid ſi pater obtineat penſionem ſuper alia Eccleſia cum facultate eam transferendi, ib. n. 36. & ſeqq.
Quidve de penſione, quæ conſuevit aſſignari in titulum, ib. num. 41.
An ubi pater habuit titulum in Eccleſia filius in eadem Eccleſia poſſit inſervire ſaltem pro ſacriſta, pro Capellano, vel muſico, ſaltem ad nutum amovibili, ib. n. 42.
Quid ſi filius illegitimus Clerici ſit laicus, non Clericus, aut inſervire vellet, non mediante ſalario, ſed gratis, ſive ex devotione, ib. n. 43.
Quid ſi pater inſerviſſet in Eccleſia ſine titulo, ib. nu. 44. & ſeqq.
Quid ſi pater habuerit ſolum titulum, nulla ſubſequuta poſſeſſione, ib. num. 46.
Vel ſi pater deceſſerit literis non expeditis, ib. n. 47.
Vel ſi pater miniſtraverit in Eccleſia, tanquam ſimplex Capellanus ſine titulo, ib. n. 48.
An pater, & filius prohibeantur uno, eodemque tempore Miſſam ex cauſa legati relicti, vel ex devotione celebrare, ib. n. 49.
Quid ſi pater, & filius habuiſſent jus ante Concilium, quamvis effectus eſſet ſequutus poſt Concilium, ib. n. 50.
Quid reſpectu Eccleſiæ filialis, ib. n. 51.
Et in Eccleſia unita per viam ſubjectionis, ſive acceſſoriè, ibid. num. 52.
Vel ubi poſt patrem alter poſſediſſet beneficium ſpatio triginta annorum, ib. n. 53.
In materia odioſa nepotes an veniant appellatione filiorum, ib. num. 62. & ſeqq.
Quid juris in nepote illegitimo ex filio illegitimo, ib. n. 75.
An ſicut filius prohibetur obtinere beneficium, quod obtinuit pater &c. ita pater prohibeatur obtinere beneficium quod obtinuit filius &c. ib. n. 67. & ſeqq.
Quid vivente filio, ib. n. 89.
Effata plura de hac re, ſive decreta, & declarationes Sacrarum Congregationum, ib. n. 90. ad 104.
Filii tenentur jure naturæ parentibus eſſe ſubditos, conſult. 180. num. 1.
An Regularis, qui origine eſt filius Provinciæ Italiæ, quique poſtmodum obtenta filiatione Provinciæ Germanicæ, tanquam verus filius hujus ultimæ Provinciæ Doctoratum & Magiſterium aſſequutus eſt, non juxta Conſtitutiones Ordinis, ſed juxta priuilegium Ultramontanis conceſſum, poſſit modo redire ad antiquam Provinciam Italicam, ibique tractari debeat tanquam Doctor, & Magiſter, tom. 10. conſ. 45. a n. 1.
Nemo poteſt eſſe Filius duarum Provinciarum, ib. n. 1.
Etiamſi quis ſpecificè, ac verbaliter non renunciaverit antiquæ filiationi, ib. n. 3.
Semel alteri Provinciæ incorporatus, deſinit eſſe membrum primæ, ib. num. 4.
Fraudes, quæ ex hoc provenirent, ib. n. 7.
Ex quibus probetur, to. 10. conſ. 47. n. 5. & ſeqq.
Filius quatenus poſſit iuſtè exhæredari, t. 10. conſ. 29. n. 8.
Quæ, quotve requiſita intercedere debeant, ut Regularis dicatur filius nativus alicuius Conventus, to. 10. conſ. 47. a num. 1. & num. 8.
Ad quos ſpectet recipere illum in Filium Conventus, ib.
An ullius ſit momenti filiatio alterius Conventus ex eo, quod Regularis aliquando moram in illo traxerit, ac ſæpè vocatus fuerit Pater huius Conventus, ib. n. 2.
Cogi non poteſt propriam, & nativam filiationem dimittere & ad aliam tranſire, ib. n. 3.
Alimenta ipſi a quo præſtanda, ib. n. 4.
Ac ſumptus litis, ib.
Retinet originem ſui Patris, ib. n. 7.
Decretum pro Dominicanis ſuper transfiliatione, ib. n. 9.
Appellatione filiorum non veniunt filii filiorum, hoc eſt nepotes, tom. 10. conſ. 127. n. 7.
Quid ſi Teſtator præ ſingulari amore, ut filios nominabat, ib.

FINIS.

Quid, tom. 2. conſ. 19. n. 4.
Eum ſequuntur media, tom. 2. conſ. 26. n. 29.
Eo conceſſo, quæ conceſſa intelligantur, ib.
Omnia dirigenda ſecundùm ejus exigentiam, ib.

FISCALIS.

Fiſcalis Curiæ Epiſcopalis gaudet privilegio fori, to. 2. conſ. 51. num. 4.

FISCUS, vid. *Confiſcatio*, *Probatio*.

Fiſcus emens, vel vendens an immunis a vectigalibus, tom. 2. conſ. 34. n. 29.
Emens a fiſco quando teneatur ad vectigalia, ib. n. 42.
In quibus æquiparetur Eccleſiæ, ib.
Teſtes ab ipſo inducti, quando contra ipſum probent, tom. 2. conſ. 38. n. 17.
Quid in civilibus, ib.
In criminalibus ſufficit contra ipſum unicus teſtis, ib.
Etiam ad fiſcum res tranſit cum onere, t. 2. conſ. 54. n. 33.
Ad ipſum an pertineant res furto ablatæ quarum dominus non reperitur, tom. 4. conſ. 211. a num. 11.
In quibus vacantibus Clericorum, an ſuccedat fiſcus ſæcularis, t. 5. conſ. 6. a n. 1.
Eccleſia præfertur fiſco Imperii, ib. n. 11.
Eccleſia, & Epiſcopus habent ſuum fiſcum, ib. & n. 12.
Quid de mobilibus, & immobilibus Clericorum, ibid.
Mulcta eſt de jure fiſci, ib.
Quatenus perſonæ Eccleſiaſticæ dicantur habere fiſcum, ib.
De fiſco Epiſcopi, ib.
Emptor, & quilibet creditor fiſci ſi conveniantur, coram quo agi debeat, tom. 5. conſ. 11. a num. 34.
Cauſarum fiſcalium cognitio Cæſaris procuratori tributa, t. 5. conſ. 46. n. 81.
Vis Ejus deliberationis, ib.
Origo ejus authoritatis, ib.
Hoc munus in Regno Neapolitano per quem exerceatur, ib.
Quæ ſcientia præjudicet Fiſco, ibid.
Quando fiſco competat via exequutiva, t. 5. conſ. 57. a n. 1.
Collectarum onus etiam contra fiſcum quanto tempore præſcribatur, ib.
Ubi alia quoad jura fiſcalia in favorem Eccleſiarum.
Quomodo in fiſco præſumenda ſit cientia, ib. n. 5.
Et quando ipſi præjudicet ad effectum præſcribendi ejus jura, ib.
Quanto tempore contra fiſcum præſcribatur, & quomodo præſcribatur, ib. num. 7. & ſeqq.
Et an ſufficiat unica præſcriptio, ib. n. 9.
An Eccleſia fiſcum habeat, tom. 9. conſ. 39. n. 200.

FLORENTINI.

An eorum Eccleſia nationalis in Urbe habeat privilegium, quod omnes homines nationis Florentinæ, degentes in alienis parochiis, ſatisfaciant præcepto annuæ Communionis in Paſchate, dum in ea Communionem ſuſceperint, tom. 4. conſ. 3. a n. 18.
Sententia pro Parochis contra eorum Eccleſiam nationalem, ib. n. 12. & 27. ac ſeqq.
Item decretum confirmatum ab Urbano VIII. ib. n. 26.
Abſurda, quæ ex hoc privilegio ſequerentur, ib. n. 24.

FLORENTINA CIVITAS.

Olim Colonia, t. 5. conſ. 12. n. 42.
Ejus varia ſtatus mutatio, ib.
Libertas, ib. & n. ſeqq. & 44.
Ejus Reipublicæ forma, ib.
In Principatum perpetuum converſa, ib.
Ejus dignitas, & ſuperioritas, ibid. n. 44.

FLUMEN.

Taxa pro tranſitu fluminis in ſcapha, an, quatenus exigi poſſit ab Eccleſiaſticis, tom. 3. cons. 25. n. 1.
Quid ſi merces expetita ſit nimia a Principe impoſita, ib.

FLUXUS, vid. *Lac.*

FOCULARE.

An, & quatenus Clericus conjugatus teneatur ad foculare, tom. 2. cons. 42. n. 12.
Declarationes S. Congregationis, ib.
Eſt onus reale, ib.

FOEDUS.

Qui fœdus ineunt quatenus teneantur ſe invicem juvare, tom. 1. cons. 5. n. 53.
An liceat Principibus Chriſtianis fœdus inire cum gentilibus ac infidelibus, ut in bello ſe mutuò juvent adverſus alios Principes Chriſtianos, tom. 9. cons. 185. a n. 1. & ſeqq.
Poteſt Chriſtianus ſine peccato ad defenſionem ſuam uti auxilio infidelium, ib. n. 2.
Effectus, qui ex hujuſmodi fœdere prodeunt, ib. n. 6.
An fœdera ſint licita, anve illicita, cognoſcitur ex fine, ib. num. 7.
Hæc fœdera eſſe licita comprobatur exemplis, ib. n. 8.
Defenduntur huiuſmodi fœdera cum aliquibus conditionibus ac circumſtantiis, ib. n. 9.
Fœdus non nocendi cauſa cum alienis a Religione contrahere ante Moyſis legem, an licuerit, ib.
Fœdera commerciorum, & quæ his ſimilia ad utilitatem communem, aut alterius partis pertinenti inire cum profanis licet, ib. n. 10. Ubi exempla, & n. 11. ac 12.
Quinam populi ab hac regula excipiendi, ib. n. 13.
Quid de fœdere bellico ante legem, ib. a n. 14. Ubi etiam exempla, & num. ſeqq.
Eſt & ubi culpentur fœdera ob animi vitium, unde procedebant, ib. num. 16.
An lex Evangelii aliquid hac in parte mutaverit, ib. n. 17.
Convictus etiam familiaris cum hominibus, qui alieni ſunt a Religione non prohibetur, ac ne cum aliis quidem, quorum pejor cauſa eſt, ib. n. 18.
In huiuſmodi fœdere nulla intrinſeca, aut univerſalis eſt pravitas, ſed ex circumſtantiis æſtimanda, ib. n. 19. & ſeqq.
At nihilominus nefas eſt Principibus Chriſtianis cum infidelibus fœdus inire, ab eiſque ad ſui, ſuarumque rerum defenſionem auxilium petere, ib. n. 21. & ſeqq.
Eiuſmodi fœdera cum infidelibus ineunda multis locis ex jure divino veteri prohibentur, ib. n. 22. ac ſeq.
Ubi exempla quamplura.
Inhibitionibus ſcripturæ veteris accedunt, quæ in nova ſimiliter tradunt, ib. a n. 27.
Authoritates item Doctorum, ib. n. 29. ac ſeq. & num. 35.
Univerſi Orbis in deteſtationem ejuſmodi fœderum conſenſus, ib. a n. 36. ac ſeqq.
Patrum de hiſce fœderibus ſenſus, ib. a n. 37.
Quibus pœnis fœdera cum infidelibus, & ſuppetias inde data Eccleſia judicaverit, ib. n. 43. ac ſeq.
Diræ divinæ iracundiæ, quas iratus Deus ab initio, etiam ante primordia Chriſtianæ Religionis in eos vibravit, qui infidelium arma ſuis ſociando, temporalis Regni ſumum periculis, & damnis Eccleſiæ Dei habuere potiorem, ib. n. 52. & ſeq.
Ubi Exempla ſacra, & profana.
Horum fœderum effectus, ib.
Idque etiamſi ejuſmodi fœdera temporalem directè ſcopum habuerint, indirectè tamen lædatur Eccleſia, aut Deus, ib. n. 76.
Principes vereri debent, ne rerum ob hæc fœdata in Oriente præteritarum infortunia, ſint futurarum in Occidente vaticinia, ib. num. 77.
Rationes, quibus hujuſmodi fœdera impugnantur, ib. a n. 79.
Reſpondetur objectionibus contrariæ ſententiæ, ib. a n. 92.
Item & exemplis in contrarium adductis, ib. ac ſeq.
An in his fœderibus ſeparandus ſit ſtatus temporalis ab Eccleſia, ib. n. 18.
Differentia inter directè, ac indirectè malum facere, ibid. & numer. ſeq.
Quid directè, quidve indirectè fieri dicatur, ib.
Quam arcta inter malum quod ſit, & bonum temporale, quod intenditur, ſocietas, ib. n. 19. ac ſeq.
Quando ex factis noſtris indirectè graviſſima ſequuntur, vel ſemper, vel plerumque mala, actionem, cæteroquin de ſe indifferentem, reddunt illicitam, ib. n. 123. ac ſeq.
Utrum in his ignorantia excuſet, ib. n. 127. & ſeq.
An voluntas, ſeu volitio directa ſit eadem, quæ expreſſa, & indirecta, quæ interpretativa, ib. n. 130. & ſeq.
Ubi exemplis id illuſtratur, n. 131.
Argumenta politicorum adverſus iſtam de interpretativa deſtructæ Religionis voluntate doctrinam, ib. n. 133. & ſeq.
Diluuntur, ib. a n. 136.
Incommoda, quæ ex hiſce fœderibus oriuntur, ib. n. 140.
Indirecti tergiverſatio in perniciem veræ pietatis excogitata, ibid. num. 141.
Indirectæ fidei depopulationes, ib. & num. ſeqq.
Conſilia potiùs divina, quàm humana in ejuſmodi fœderibus attendenda, ib. n. 144.
Principum frequens, ac deploranda miſeria, quod humanis conſiliis pronius, quàm divinis monitis eorum aures pateant, ibidem num. 145.
Qui feliciter imperare cupiunt, conſilia non tàm tranſitoria, ſed illius in primis, cuius miniſtri ſunt, religione, ac pietate ponderent, 146.
Vincula, quibus Principes Religioni obligati ſunt, ib. n. 147.

FOELICITAS.

In quo collocetur, tom. 2. conſ. 56. num. 12.

FOEMINA, vid. *Mulier.*

Fœminæ cur in crimine læſæ majeſtatis mitiùs puniantur, tom. 1. cons. 42. n. 23.
Præſumitur, eas ignorare Conſtitutiones, tom. 1. cons. 55. n. 20
Quando ligentur præcipuè quoad incurrendam pœnam, ib.
Unde ſic dictæ, earum imperfectiones, tota cons. 8. tom. 2. ubi aliqua bellè curioſa.
An valeat pactum, quod extantibus maſculis filiæ fœminæ nequeant eſſe hæredes, tom. 9. cons. 73. n. 13.
Cur fœminis tantùm comas Apoſtolus reliquerit, conſ. 94. n. 40.
Et cur ſi Religioni ſe aliqua addiceret, tondendi ei veniebant crines, ib. n. 42.

FOENUS, vid. *Uſura.*

FOETUS.

An, & quatenus evaſio mulieris ſiniſtro fœtu laborantis, ac morti proximæ, quæ implorato alicujus Servi Dei auxilio fœtum emiſit ſalva, & incolumis, ſit adſcribenda miraculo, tom. 7. conſ. 26. a num. 2.
Ad quem gradum miraculorum id referri poſſit, ib. n. 3.
Quid de periculoſo partu ob fœtus duplicatos, ib. n. 30. & ſeq.

FONS BAPTISMALIS, vid. *Baptiſmus.*

Ad fontis Baptiſmalis benedictionem quatenus Parochi cogi poſſint in Eccleſia non matrici, tom. 4. conſ. 20. a n. 1.
An ſit de eſſentia Parochialitatis, tom. 4. conſ. 3. n. 13.

FORENSIS.

Forenſes ubi ſepeliendi, tom. 1. conſ. 145. n. 3.

FORES, vid. *Eccleſia.*

FORMA, vid. *Tempus.*

Forma non poteſt alterari, tom. 3. conſ. 21. n. 7.
Nihil ei addi, vel detrahi poteſt, ibid.
Quæ ſint de forma concurſus, tom. 1. conſ. 1. a n. 1.

Quan-

Quando cenſeatur inducta, tom. 4. conſ. 218. n. 1. & 6.
Forma quotuplex, tom. 1. conſ. 1. num. 5.
Concurſus parochialis, ib. n. 3. & 4.
Præciſa quomodo conſtituatur, ib. n. 5.
Annullat actum non ſervata, ib. & n. 35.
Ad favorem non irrita ipſo jure, ib.
In quo conſiſtat, ib.
Contra eam quis poſſit dare de nullitate, ib. n. 6.
Quoties eſt apta remitti, non dicitur ſubſtantialis, ibidem num. 7.
Ejus nullitas quando inferatur in quacunque materia, ibid. num. 9.
Non omnia in Conſtitutionibus contenta inducunt formam, ib. num. 10.
Quo pacto inducatur, ib. n. 31.
Debet tàm in maximo, quàm in minimo obſervari, ibidem num. 35.
Contra formam datam a lege actus non valet, ib. n. 36.
Quando cenſeatur inducta, tom. 1. conſ. 146. n. 21.
Ejus defectus etiam in minima parte deſtruit actum, tom. 1. conſ. 201. n. 3.
Eſt præcisè obſervanda, ib.
Quid ſi illi ſatisfiat per æquipollens, ib. n. 5. & ſeq.
Forma mandati, ſeu Judicialis decreti non poteſt per æquipollens adimpleri, tom. 1. conſ. 205. n. 2.
Eſt ſervanda, tom. 6. conſ. 78. n. 1.
Quando cenſeatur inducta, ib.
Et quando nova, tom. 7. conſ. 75. n. 8.

FORMA.

Forma non ſervata, etiam in levi omiſſione, irritat actum, t. 9. conſ. 87. n. 3.
Forma eſt indiviſibilis, tom. 9. conſ. 56. n. 10.
Eſt adamuſſim obſervanda, ib.
Quando forma eſt de ſubſtantia actus, ſi pereat, etiam in parte minima, perit actus, ib. n. 11.
Sine forma res non deducitur ad eſſe, tom. 9. conſ. 173. n. 126.
In defectu formæ nemo ex quacumque cauſa excuſatur, ibid. num. 128.
Forma, etiam ex juſtiſſima cauſa, vitiat actum, ib.
An, & quatenus impotentia excuſet ab exequutione formæ ſubſtantialis, tom. 10. conſ. 11. n. 5.
Forma Conſtitutionis, eſt omninò ſervanda, ib. n. 6.
Concurrente præcipuè decreto irritante, ib.
Quid dicatur de forma, tom. 10. conſ. 33. n. 26.
Et præcisè obſervanda, ib.
Ceſſante forma permiſſiva, immediatè ſuccedit deſtructiva, & conſequenter actus ipſo jure eſt nullus, ib.
A forma mandati non eſt recedendum, ſive illa reſpiciat res, ſive perſonas, ſive locum, ſive tempus, tom. 10. conſ. 65. num. 1.
Forma tradita per reſcriptum non poteſt extendi, ib. n. 2.
Forma conſiſtit in indiviſibili, tom. 10. conſ. 112. n. 4.
Dat eſſe proprium rei, quam conſtituit, ib.
Non recipit aliquam variationem, ib.
Forma Commiſſionis debet præcisè obſervari, tom. 10. conſ. 114. num. 12.
Quid ſi ceſſaret ratio, ob quam fuit inducta forma, ibidem num. 12.
Quando ubi poteſtas conceditur alicui eam non habenti ſub certa forma, ea non ſervata, non teneat a principio, quod agitur, neque exinde ſanari poſſit, ib.

FORTIS, FORTITUDO, vid. *Martyrium*.

Fortitudo circa quas paſſiones occupetur, tom. 2. conſ. 16. num. 36.
Ejus varia definitio, ib. n. 37.
Etymologia, ib. n. 38.
Sedes, ib. n. 39.
Objectum materiale, ib. n. 40.
Remotum, & proximum, ib.
Officia, ib. n. 41.
Partes integrantes, ib. n. 42. & ſeq.
Gradus etiam heroicus, ib. n. 43. & ſeq.
Excellentia, ib. n. 45. & ſeq.
Fortitudinis Chriſtianæ vis cui nitatur, ib. n. 46.
Culmen, ib. n. 47.
Alacritas, ib. n. 48.
Actus fortitudinis an, qualis, & quando neceſſarius in Martyrio, tom. 4. conſ. 72. n. 12. & ſeq.
Quænam ſit materia virtutis fortitudinis, ib. n. 14.
Equi fortitudo in quo conſiſtat, ib. n. 20.
Et quis verè fortis, ib. & ſeq.
Exempla falſæ, & admirandæ fortitudinis, ibidem num. 21. & ſeq.
Viri fortis definitio, ib. n. 25.
Et laus, ib.
Quis fortis, tom. 9. conſ. 88. n. 5.

FORUM, FORUS, vid. *Clericus*, *Clericus conjugatus*, *Domicilium*, *Privilegium*, *Habitus*, *Cauſa*,

Fori privilegium quoad Clericum conjugatum, tom. 1. conſ. 45. num. 1.
Quid requiratur, ut Clericus illo frui poſſit, ib. n. 2. & 14. cum ſeq. & conſ. 176. a n. 3.
Quid ſi Clericus conjugatus habitum dimiſerit, laicalibus ſe immiſcuerit, & habitum reſumpſerit, d. conſ. 45. n. 3,
Quid ſi habitum in fraudem aſſumat, ib.
Modus privandi Clericum fori privilegio, illumque conſignandi Curiæ ſæculari, ib. n. 13. & ſeq.
Ut excludatur, quid requiratur, ib. n. 14. & ſeq.
An ſit neceſſaria monitio, ib. n. 17. & ſeq.
De ejus variatione, ib. n. 20.
Quid de Clerico, non habente qualitates requiſitas, ſed præventivè per curiam Eccleſiaſticam in carceres conjecto, to. 1. conſ. 46. a num. 1.
Eſt favorabile, tom. 1. conſ. 81. n. 10.
Ideòque extenditur, ib.
Habet rationem legis, ib.
Ejus ratio finalis, ib.
Sortitur locum, ubi delictum committitur, to. 1. conſ. 111. n. 3. 4. & 39.
Illud non allegans, an poſſit puniri a Judice laico, tom. 1. tota conſ. 123.
Quando allegari debeat, ib. n. 1.
Non habetur diſpoſitivè a Pontifice, & Imperatore, ſed declarativè, tom. 1. conſ. 124. n. 11.
Quoad jus illius quid ſit inſpiciendum, tom. 1. conſ. 150. n. 6. & 31.
Quòd actor ſequatur forum rei, quando procedat, ib. n. 29.
An illo gaudeat Clericus, qui nupſit cum Vidua, & ſoluto Matrimonio, habitum reſumpſit, quique fuit a Sede Apoſtolica creatus Prothonotarius honorarius, tom. 1. conſult. 225. n. 1.
Bigamus an eo gaudeat, ib. & n. 4.
An Prothonotarius, ib. n. 2. & 5.
Forus delicti non efficit aliquem ſubditum, tom. 2. conſ. 31. num. 2.
Aliud eſt forum ſortiri, aliud ſubditum eſſe, ib.
Vaſallus, qua ratione illum ſortiatur, ib.
An gaudeat fori privilegio puer receptus ante ætatem in Religione Hieroſolymitana, tota conſ. 43. tom. 2.
Ad effectum gaudendi privilegio fori, an ſufficiat ſola habitus regularis aſſumptio, ib. n. 9.
Vel ſola animi deſtitutio, ib.
Ejus privilegium cur inductum, conſ. 45. n. 3. tom. 2.
Non poteſt ejus privilegio a Clerico renunciari, ib. & conſ. 46. n. 6. tom. 2.
Neque ab Epiſcopo eidem præjudicium inferri, ib.
Idque ne per modum quidem delegationis, aut prorogationis, ibid.
Neque per modum compromiſſi, tanquam in arbitrium, ib.
Neque ex Epiſcopi expreſſo conſenſu, ib.
Quid in hac re licitum, ib.
Forum ſortiri, & ſtatutis adſtringi paria ſunt, tom. 2. conſ. 50. num. 13.
Aliud eſt ratione ſervitutis, vel familiaritatis participare privilegium fori, aliud ratione earundem cogi ad judicia Eccleſiaſtica, tom. 2. conſ. 51. n. 1.
Ut Clericus gaudeat fori privilegio, quas conditiones habere debeat, tom. 3. conſ. 7. per totam.
Aliud eſt privilegio Clericali privari, aliud non gaudere privilegio fori, & amittere uſum privilegii, tom. 3. conſ. 20. num. 9.
Forum ſortiri, & ſtatutis ligari an, & quatenus a pari procedant, tom. 4. conſult. 2. num. 1. ac ſeq. & num. 11. ac 12.
In ordinativis cujuſnam fori lex, vel conſuetudo attendatur, ibid.
An, & quatenus patentati ab Epiſcopo gaudeant privilegio fori, tom. 4. conſ. 5. a n. 1.
Cuſtos damni dati quomodo gaudeat fori privilegio, ibidem num. 2.
Quomodo depoſitarii, ib. n. 4.
Et quomodo alii patentati ab Epiſcopo, ib. n. 5.
Et quid de Cancellario Vicarii foranei, ib.
Electio fori an competat Mulieri ratione dotis, tom. 4. conſ. 7. num. 2.
Vel Matrimonii, ib.
Delictum irreverentiæ, ac ſtrepitus commiſſi in Eccleſia, eſt miſti fori, tom. 4. conſ. 117. n. 2.
Privilegium fori ad quas perſonas extendatur, tom. 4. conſ. 119. num. 8.
Ut quis fori privilegio gaudeat, quale ſervitium Eccleſiæ requiratur, tom. 4. conſ. 120. n. 1.
Quid requiratur, ut quis gaudeat fori privilegio, ib. n. 3.
Privilegium fori Eccleſiaſtici quibus competat, tom. 4. conſ. 123. num. 3.
Quiſnam forus dicatur magis privilegiatus, tom. 4. conſ. 127. num. 5.
De cauſis pertinentibus ad forum Eccleſiaſticum, ac de miſtis, plura, ſed in compendium redacta, tom. 5. conſ. 2. a n. 1. & ſeq.
Fori variationem quinam habeant, ib. n. 55. & ſeqq.
In cauſis miſti fori, an detur locus prævention, ib. n. 58.
Fori variationem, & electionem quateuus habeant miſerabiles perſonæ, ib. n. 55. & ſeq. ac n. 63.
In complicitate delinquentium utriuſque fori, qui Judex procedere poſſit, ib. n. 58.
Quæ cauſæ ſpectent ad forum Eccleſiaſticum, ib. n. 66.
In quibus cauſis quis ſortiatur forum non ſuum, ibidem a num.

num. 65. ad 120.
Fiſcus Epiſcopi gaudet privilegio fori, tom. 5. conſ. 6. n. 12.
Famuli Equitum S. Joannis Hieroſolymitani gaudent fori privilegio, etiamſi deferant arma prohibita, tom. 5. conſ. 5. num. 73.
Prorogatio, aut renunciatio fori, an valeat, tom. 5. conſ. 11. num. 40.
Res Eccleſiæ in quo foro agitandæ, tom. 5. conſ. 4. n. 5.
Quibus modis forum quis ſortiatur, tom. 5. conſ. 5. nu. 33.
Vis atque poteſtas fori territorialis, ib. n. 34.
Quinam forus potentior, ib.
Clericus nullo pacto prorogare poteſt forum laicalem, tom. 5. conſ. 11. num. 39.
Renunciatio, vel prorogatio fori quando valeat, ib. n. 40.
Fori privilegium generaliter conceſſum Clericis, etiamſi habitum Clericalem aſſumant in fraudem, tom. 6. conſ. 17. n. 4. & ſeq.
Quomodo privilegium fori Clericis conceſſum ſit, ib. n. 7.
Fori privilegium eſt de jure divino, ib. n. 9.
Ex gravi cauſa poteſt Eccleſia declarare perſonam Clerici in aliquo caſu non gaudere privilegio fori, ib.
Et qui ſint hi caſus, ib.
Quatenus laicus ſit Judex competens in cauſa Clerici in fraudem promoti, ib. n. 10. ac ſeq.
An Judex Eccleſiaſticus, ſequuta remiſſione, teneatur ſtare ſententiæ contra Clericum latæ in foro ſæculari, ibidem num. 20.
Clericus poſt dimiſſionem habitus, reſumens illum in fraudem, quatenus gaudeat privilegio fori, ib. n. 21.
Quid quoad ejus bona, ib. n. 22. ac ſeq. & n. 28.
Clericus in fraudem promotus, an degradandus a Judice Eccleſiaſtico, & tradendus ſæculari, ib. n. 24.
Et an Clericus primæ tonſuræ poſſit in hoc caſu puniri per Judicem ſæcularem, etiam pœna mortis abſque ulla degradatione, num. 25.
Quatenus Clericus coerceri poſſit a ſæculari poteſtate, ib. n. 26. ac ſeq.
Fraus Clerici ſic promoti quando præſumatur, ibid. nu. 27. & ſeq.
Concluſiones, ſive Canones de privilegio fori quoad Clericos, a n. 31. ad. 44.
Clericus ordinatur abſque fraude a quibus ſolùm diſcuti, ac de errore puniri poſſit, ib. n. 48.
Et quid in Regno Neapolitano, ib. n. 49.
Præcipuus modus ſortiendi forum, tom. 6. conſ. 94. n. 12.
Forus ratione domicilii, ib.
Forus ratione contractus, ib. n. 14.
Et territorii, ib.
Quoad effectus res concernentes, ib. n. 15.
Ubi de competentia fori inter Ordinarios Eccleſiaſticot, a num. 28.
Cur fori privilegium ſit limitatum, tom. 7. conſ. 31. n. 28.
Curve difficilius amittatur privilegium fori, quàm canonis, ibid. num. 30.
Facultates pro foro conſcientiæ, tom. 7. conſ. 53. n. 3.
Quædam crimina cur dicantur miſti fori, tom. 7. conſ. 69. num. 6.
Qualitates requiſitæ ad privilegium fori Eccleſiaſtici, tom. 7. conſ. 3. num. 1.
Quæ ſufficiant, ib. n. 9. & ſeq.
Forum ſortiri, & ſtatutis ligari a pari procedunt, tom. 9. conſ. 1. num. 11.
An gaudeat privilegio fori filius Cancellarii Curiæ Epiſcopalis, conſ. 24. n. 1.
Quid de ſubſtituto fiſcali, ib.

FRANCHITIA, vid. *Immunitas*.

FRANCIA, vid. *Cauſa*.

FRATRES.

An fratres Clericorum viventes cum ipſis Clericis in communi, ſint exempti a juriſdictione fori laicalis, tom. 9. conſ. 1. a num. 1.

FRATRIA, vid. *Confraternitates*, *Collegium*.

Fratriarum origo, diſtinctio, & profeſſio, tom. 4. conſ. 18. num. 13.
Abuſus, & incommoda, ib. n. 14. & ſeq.

FRAUS, vid. *Forus*.

Fraudes per Eccleſiaſticos commiſſæ, a quo cognoſcendæ, tom. 1. conſ. 49. n. 18. & tom. 2. conſ. 34. n. 58.
Fraus nemini debet patrocinari, tom. 1. conſ. 100. n. 4.
Eſt punienda, ib.
In Eccleſiaſticis non præſumitur, tom. 2. conſ. 34. n. 18.
Quomodo ipſi occurrendum, ib. n. 49.
Fraudes non liberant bona Clerici ab oneribus, tom. 2. conſ. 55. num. 3.
Contractus fraudulenti per Clericum initi, declarantur nulli a Judice Eccleſiaſtico, ib.
Suſcipiens Clericatum in fraudem, an gaudeat privilegio Clericali, & quibus pœnis puniatur, tom. 2. conſ. 66. per totam.
An, & quo pacto remedium adhibendum ſit fraudibus Clericorum in eorum immunitatibus a vectigalibus, tom. 3. conſ. 2. a num. 1.
In Clericis aſſumentibus, vel reſumentibus habitum clericalem in fraudem, quid obſervandum, to. 3. conſ. 7. n. 62.
Ac quomodo in eos procedendum, ib. & n. ſeqq. Ubi declarationes S. Congregationis.
Quid ſit aſſumere Clericatum in fraudem, ib. n. 64.
In quibus Clericis præſumatur fraus, ib.
Fraudis diſtinctio, ib. n. 65.
Quo pacto probanda, ib. n. 66.
Et coram quo Judice, ib.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Ubi etiam quid in dubio.
Ex quibus potiſſimùm præſumatur, ib. n. 67. & ſeq.
Quoties locum non habeat, ib. n. 68.
Donationum, quæ fiunt Clericis ex quibus fraudes probentur, tom. 4. conſ. 37. n. 2. & ſeq.
Earum conjecturæ, ib. n. 3.
Et præſumptio, ib. n. 5.
Modus illas cognoſcendi, ib. n. 4.
A quibus cognoſci debent, ib.
Pendent a voluntate contrahentium, ib. n. 2.
Fraus non ſolùm ex machinatione, ſed etiam ex damno, tom. 4. conſ. 221. n. 2.
In Clericis, & in Judice laico, tom. 9. conſ. 45. n. 13.
Ad quem pertinet probatio fraudis, ib.
Non præſumitur, ib.
Præſumptio fraudis in ſuſceptione Clericatus ex quibus probetur, ib.
Ad quem ſpectat declaratio ſuſceptionis Clericatus in fraudem, ib.
Fraus, ac vis æquiparantur, tom. 9. conſ. 4. n. 8.

FRUCTUARIUS, FRUCTUS, vid. *Præbenda*, *Horæ Canonicæ*, *Diſtributiones*, *Reſidentia*.

Fructus dotis quomodo taxandi, tom. 1. conſ. 34. num. 3. & ſeq.
Etiam pro monialibus, ib.
Quando, & quibus debeantur, ib. n. 5. & ſeq.
Fructus Spiritus Sancti quid ſint, tom. 2. conſ. 13. n. 1.
Quare ſic appellentur, ib.
Numerantur, ib. n. 2.
Quomodo differant a virtutibus, a donis, a beatitudinibus, tom. 2. conſ. 14. a n. 1.
Fructus prædiorum qui propriè dicantur, tom. 2. conſ. 50. num. 2.
Fructus Clericorum in laicos per emptionem, &c. translati, an gaudeant immunitate, ib. n. 3.
Fructus Eccleſiæ, vel beneficii vacantis ad quos ſpectent, tom. 4. conſ. 125. n. 1. & ſeq. & n. 6.
Quid de fructibus beneficiorum Italiæ, ib. n. 2.
Et de acquiſitis a beneficiatis, ſeu Clericis, ib.
Et de bonis acquiſitis per illicitam negotiationem, ib.
Et de bonis a Clericis relictis eorum illegitimis, ib.
Et de bonis Regularium, extra Clauſtra degentium, ac decedentium, ib.
Et de bonis Clericorum, qui extra debitam reſidentiam moriuntur, ib.
Et de fructibus beneficiorum vacantium, a defuncto non exactis, ib.
Limitationes, ib. n. 3.
Occupans bona, vel fructus Eccleſiæ vacantis, vel beneficiati defuncti, ad Cameram Apoſtolicam pertinentia, quando incurrat excommunicationem, ib. n. 4.
Quando reputentur bona, quaſi pattimonialia, ib. n. 4.
Direptio fructuum canonicalium non poteſt fieri abſque ſolemnitatibus, tom. 4. conſ. 144. n. 2.
Fructuarius quando uti, frui a domino juſtè prohibeatur, tom. 4. conſ. 173. n. 15.
Exequutio ſuper fructibus bonorum Eccleſiæ quæ obligari poſſunt, an, & quatenus fieri poſſit, tom. 7. conſult. 12. num. 9.
Quando ſuper iis agi poſſit, ib. n. 10.
An fructus, qui ex multiplici legato quolibet anno diſtribui debent deſcendentibus maſculis nobilis teſtatoris, ſi illis indiguerint, ſint etiam diſtribuendi Regularibus, præſertim Religionis incapacis poſſidendi, deſcendentibus ab eodem teſtatore, tom. 9. conſ. 121. a n. 1.
Fructus quando ſint intelligendi, deductis oneribus, conſult 163. n. 5. & n. 38. ac ſeq.
An quando verba referuntur ad aliquam partem fructuum, reducantur expenſæ de decimis, ib. n. 30.
Quid de penſione, ib. n. 31. & ſeq.
Quidve in ſolutione decimarum, ib. n. 42.

FUGIENS.

Fugiens è carceribus, an poſſit dici reſtitutus Eccleſiæ per Judices laicos, tom. 1. conſ. 172. n. 7.

FULGOR, *vide* SPLENDOR, FULMEN.

Ejus admiranda, tom. 4. conſ. 96. n. 21.

FUNDATIO, vid. *Erectiones*.

FUNGUS.

Fungi ex lapidibus naſcuntur eſui apti, tom. 4. conſult. 43. num. 62.
Ex quo lapide, ejuſque natura, ib.

FUNUS, FUNERALIA, vid. *Parochus*, *Synodus*, *Crux*, *Proceſſio*, *Regulares*, *Exequiæ*, *Confraternitas*, *Quarta*, *Parochus*, *Præcedentia*, *Anniverſaria*.

An cultus funerum fieri debeat juxta qualitates, & facultates defunctorum, tom. 4. conſ. 229.

Fune-

Funeralia ſolvendæ juxta laudabilem conſuetudinem, tom. 1. conſ. 52. n. 11.
Idque ex præcepto, ib.
Ex conſuetudine, ib. & ſeq.
Ex præſcriptione, ib. n. 17.
Vindicantur, ib. a n. 11.
Quatenus ſpectent ad actum Religionis, ib. n. 13.
Debentur ex vera juſtitia commutativa, ib.
Modus, ad quem admetienda, ib.
Eorum ritus, ib. n. 17.
Funerandi jus quando conceſſum cenſeatur, tom. 1. conſult. 340. num. 1. & 2.
In materia funerum attenditur conſuetudo, tom. 3. conſult. 47. num. 48.
Jura funeralia ſpectant ad jus parochiale, ib. n. 63.
Jus funerandi, etiam contra Epiſcopum, poteſt præſcribi, ibid.
In funeribus, quæ fiunt in Eccleſiis collegiatis, an Canonici Cathedralis præcedere debeant Canonicos earundem collegiatarum, tom. 4. conſ. 97. a n. 1.
De funeribus educendis a Regularibus per alienas parochias, tom. 4. conſ. 196. a num. 1.
In eis unica Crux deferenda, & cujus Eccleſiæ, ib. n. 4.
Quibus in ipſis debeatur præcedentia, ib. n. 5.
Funeris impenſa ex quo detrahenda, to. 4. conſ. 196. n. 21.
An prætenſio Eccleſiarum ſæcularium, quòd in funeribus, quæ ducuntur ad Eccleſias Regularium, debeant intereſſe tot presbyteri, quot Regulares, ſit juſta, tom. 4. conſult. 205. a n. 1. & 26.
Et quid ſi hoc ex Synodo provinciali, vel diœceſana diſponatur, ib. n. 8. & ſeq.
Quidve ſi ex conſuetudine, ib. n. 19.
Vel ex tranſactione, ib. n. 14.
Et utrum, ad probandum hanc conſuetudinem, concedenda ſit remiſſoria, ib. n. 38. & ſeq.
Quinam funeribus intereſſe ſoleant, ib. n. 3. & 5. ac ſeq.
Ac debeant, ib. n. 4. & 36.
Jurisdictio Parochi in funeribus, ib. n. 7.
Conventio inter Parochos, & Regulares in materia funerum an præjudicet populo, ib. n. 15. & 30.
Et an valida, ib. n. 16. & ſeq.
Ubi ad ejus validitatem quid requiratur.
Quid ſi pro Regularibus extaret conſuetudo contraria Synodo, ib. n. 19.
In funeribus quis numerus Clericorum, vel Regularium, & a quibus evocari debeat, ib. n. 22. & 26. ac 36.
In funere aſſociando quinam ſint præferendi, ib. n. 39.
Et quæ Crux deferatur, ib.
Quænam eleemoſyna Parocho, aliiſque Clericis ſæcularibus, qui comitantur funus ad Eccleſias Regularium, danda ſit, tom. 4. conſ. 204. a n. 1.
An major ſolita, ib.
Quid ſi extaret conſuetudo immemorabilis, & an ad illam probandam concedenda ſit remiſſoria, ib. a n. 10.
Quænam dicantur funeralia, tom. 4. conſ. 211. n. 8. & 13. & conſ. 221. n. 1.
De quibus, a quibus, & quouſque debeantur, d. conſ. 221. a num. 1.
An cultus funerum, & exequiarum fieri debeat juxta qualitatem, & facultates defuncti, tom. 4. tota conſ. 225.
Ritus Chriſtiani de funeribus, ib. a n. 1.
Eorum vetuſtas, ib.
Quinam mortuorum exequias improbent, ib. n. 8.
De jure funeris, ib. n. 9.
Ejus juſtitia in quo conſiſtat, ib. n. 10. & ſeq.
Reſpondetur iis, quæ effutiunt hæretici, ib. nu. 13. & ſeq.
Exequiæ quomodo proſint defunctis, ib. n. 14.
De hac re Parochorum cura, ib. n. 16.
Et Judicis officium, ib. n. ult.
An funeralia, præſertim Epiſcoporum, debeant iterum celebrari in Eccleſia Cathedrali, in quam transfertur cadaver ſepeliendum, & cujus ſumptibus, tom. 5. conſ. 58. a num. 1.
Hæres non poteſt cogi ad iterandum funerale, & exequias ſemel legitimè celebratas, ib. n. 2.
Quid in terminis Epiſcopi duarum Eccleſiarum unitarum, ibid.
Et quid in caſu, quo alia Eccleſia defuncto Sacramenta non miniſtraverit, ib.
Quidve ſi accedat conſuetudo, ib. n. 3.
Sumptus translationis cadaveris Epiſcopi ad quem pertineat, ib. num. 4.
In celebratione funeralium ſervanda eſt hæredis voluntas, ib. num. 5.
Funerale eſt debitum Epiſcopo abſque ſpe repetitionis, ib. num. 6.
Quid ſi capitulum cathedrale non perſolvit juſta ſuo Epiſcopo, ib. num. 7.
Vel interceſſerit exceſſus ſumptuum in officii funebris celebratione, ib. n. 8.
Et conſentirent Exequutores teſtamentarii, ib. n. 9.
Funeralia, & exequiæ in Civitate, vel in Cathedrali reſpiciunt dignitatem perſonæ, ib. n. 10.
Ad quid hæres compelli poſſit, ib. n. 11.
Quæ intelligantur nomine funeralium.
Translationes cadaverum fieri debent ſine ſolemnitate, ibid. num. 12.
Ubi celebranda ſint funeralia, ib.
Et quid erogandum Eccleſiæ tumulanti, ib.
Eccleſiæ Regularium, ac aliæ quæcunque nullum habent jus nullaque eis competit actio ſuper quarta funeralium eorum, qui in eis ſibi eligunt ſepulturam, quando in eis dicta funeralia non fiunt, tom. 6. tota conſ. 88.
Sunt jus parochiale, ib. n. 3. ac ſeq.
Subrogantur loco decimarum, ib. n. 5.
Debentur loco canonicæ portionis debitæ Eccleſiæ parochiali, ib. num. 6.
Aut tanquam pars congruæ, ib.
Debentur Eccleſiæ parochiali ratione adminiſtrationis Sacramentorum, ib. n. 7.
Jus ad funeralia ſequitur jus adminiſtrandi ſacramenta, ib.
Quid de funeralibus, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, ib. num. 8.
Jus ad funerale, an diſtinctum a jure ſepulturæ, ib.
Quibus Eccleſiis debeantur, ib. n. 9.
Solus Parochus actionem habet petendi funerale non factum, & quomodo, ib. n. 10.
Funus publicum, ac indictivum, tom. 7. conſ. 44. n. 5.
Funera Cardinalium quo ritu celebranda, ib.
Dies funeris Principis feſtus, ib.
Pro funere an liceat Abbatibus erigere baldachinum, ibid. num. 17.
Jus funerandi quæ Eccleſia habere poſſit, tom. 8. conſ. 73. num. 6.
Jus funeris diverſum a jure ſepulturæ, ib. n. 48.
Officium funeris quatenus ſit Sacramentum, ib. n. 55.
Vel ſacramentale, ib.
Parochis pro officio funeris prohibetur ſtipendium accipere, ib. num. 56,

FRUMENTUM, vid. *Judex*, FUGA, vid. *Reus*.

Emolumenta funeralium in Eccleſiis Collegiatis, ſimulque curatis ad quem pertineant, tom. 9. conſ. 150. num. 6. & ſeqq. ac num. 12. & ſeqq.
De jure communi ſpectant ad Capitulum, uti Parochum, ib.

FUR, FURTUM, vid. *Pyxis*.

Qui furatur in Eccleſia num gaudeat ejus immunitate, etiam quoad Judicem Eccleſiaſticum, tom. 4. tota conſ. 111.
Sacrilegium in furto, quotuplex, ib. n. 1. & 12.
Quomodo ſoleat reſcribere Sacra Congregatio Immunitatis ſuper furtis, in Eccleſia commiſſis, ib. n. 14.
Quatenus, qui furatur in Eccleſia, gaudeat illius immunitate, ib. num. 15.
Quid ſi ageretur de parva furti materia, ib.
Et quomodo puniendus, ib. n. 17.
Quid ſi furaretur pyxidem Sacram cum particulis conſecratis, vel ſine particulis, ib. n. 18.
Res furto ablatæ, quarum Dominus non reperitur, ad quem pertineant, tom. 4. conſ. 211. a n. 1.
An, & quatenus liceat furem occidere, tom. 2. conſ. 38. num. 40.
Furans in Eccleſia gaudet immunitate, tom. 2. conſult. 67. num. 7.

FURTUM, vid. *Pyxis*.

Res furto ſublata poteſt per ejus dominum vindicari, tom. 3. conſ. 67. num. 17.
Judex quilibet, etiam quod aliàs contra furem procedere nequeat, poteſt de furto cognoſcere, ib.
Publici fures privantur immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 2. num. 2. & 5.
Quinam ſint publici fures, & latrones, ib. n. 5.
Qui fures gaudeant immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 28. num. 37.

FURIOSUS.

Furioſorum duplex ſpecies, tom. 9. conſ. 24. n. 7.

FURNUS, vid. *Dominus*.

Furnus poteſt operiri, ac retineri ab Epiſcopo pro abundantia, tom. 1. conſ. 488. num. 1.
An, & quo pacto haberi poſſit ab Eccleſiaſticis, t. 2. conſ. 34. paſſim.
Quiſque poteſt in proprio ſolo furnum ædificare, ib. n. 7.
Præſumitur aperiri ex utilitate, non ut aliis noceat, ibid. num. 22.
An Eccleſiaſtici poſſint aperire novum furnum in præjudicium Baronis, tom. 7. conſ. 30. n. 3.
Quid ſi pro Barone extaret immemorabilis, & concordia, ib. & num. ſeq.

G

GABELLA, vid. *Datium*, *Vectigal*, *Pedagium*, *Eccleſiaſtici*, *Clerus*, *Collecta*, *Tributum*, *Clericus*.

Gabella an ſolui debeat ab accedentibus ad nundinas, a Principe Eccleſiæ conceſſas, tom. 1. conſ. 84. a n. 1.
Nequit exigi a poteſtate laica, ib. n. 3.
Quid ſi exigeretur a laicis, ib. n. 7. & 8.
Vel pro vectura, & animalibus non immunibus, ib. num. 9. & 10.

Pro mercibus a quo solvenda, ib. n. 11.
In hoc spectanda consuetudo, ib. n. 12.
Non potest imponi Ecclesiasticis a potestate laica, ib. n. 13.
Etiam pro causa Reipublicæ, ib.
Privilegium illam exigendi non derogat juri nundinarum, alteri concessa, ib. n. 3.
An imponi possit rebus Ecclesiasticorum a potestate laica, t. 2. tota cons. 30.
Cur præsertur, ib. n. 6.
Ex quibus bonis exigenda, ib.
Quare imponatur, ib. n. 9.
In quas personas, ib. num. 11. & 12.
Est actus jurisdictionis, ib.
Arguit imperium, ib. n. 11.
A quibus imponi possit, ib.
Pendent a subjectione, ib.
Eam exigentes a personis, aut bonis Ecclesiasticis, quas pœnas incurrant, ib. n. 15. ac seq.
A quo debeatur, tom. 2. cons. 34. a n. 29.
Eam pendere non tenentur Ecclesiastici, res suas, etiam minutim, vendentes, ib. per totam.
Ejus pretium an separatim a pretio rei, ib. n. 31. & 41.
Quæ imponitur super emptore laico, contrahente cum Ecclesiastico, est contra libertatem Ecclesiasticam, ib. n. 37.
Ejus onus est annexum contractui, ib.
Non potest directè, neque indirectè imponi Ecclesiasticis, ib. num. 38.
Quid de gabella extraordinaria, ib. n. 39. & 44.
Ut imponatur ab Universitatibus, quid exigatur, to. 2. cons. 48. n. 1. & seq.
Ut imponi possit a Rege in Regno Neapolitano, quæ causæ requirantur, ib. n. 2.
Imposita ex causa iniqua, non potest exigi, ib. n. 3.
Quando sit onus merè reale, aut mistum, ib. n. 6.
Ejus natura nequit immunitari, ib.
Eam exigens ab Ecclesiasticis, quomodo cogendus ad restitutionem, ib. n. 7.
Licet Capitulo exigere gabellam ab immemorabili acquisitam, tom. 2. cons. 54. num. 43.
Cur aliquæ gabellarum species, quæ rationem pretii debiti, ac mercedis habent, ab Ecclesiasticis exigi nequeant, to. 3. cons. 25. a num. 1.
Justæ an imponi possint Ecclesiasticis, ib. n. 4.
Non solvitur pro translatione cadaveris humani, to. 4. cons. 121. num. 27.
Inservientes Ecclesiis non tenentur ad gabellam panis vectigalis, ib. num. 30.
Non est solvenda pro eleemosyna frumenti, olei, vini, & hujusmodi, ib. num. 31.

GALLI, vid. *Dataria*, *Immunitas*.

De Ecclesia SS. Dionysii, & Ludovici Nationis Gallicanæ, tom. 4. cons. 3. per totam.
Gallorum ingenium erga miseros, & afflictos, tom. 10. cons. 200. num. 126.

GANGRÆNA, vid. *Miraculum*.

Periculosum malum, tom. 10. cons. 177. n. 32.

GENERALES, GENERALATUS, vid. *Abbas Constitutio*, *Electio*, *Appellatio*, *Conventus*.

Generalatus quando, & quo pacto vacet per assumptionem ad Episcopatum, tom. 1. tota cons. 160.
Generales Mendicantium an præcedere debeant in Capella Pontificia Generalibus Monachorum, tom. 1. cons. 105. a num. 1.
Ad Concilia generalia quando admissi, ib. n. 14.
Generalis Prædicatorum sessio in Congregationis S. Officii, ib. num. 18.
Ac in processionibus, ib. num. 14.
Generales Cruciferorum, & Humiliatorum non sunt Abbates, nec locum habent in Capella Pontificia, ib. n. 22.
Ut tales dicantur, sufficit, quod sint caput suæ Religionis, ib. num. 35.
Abbas S. Georgii in Alga an præcedat in Capella Pontificia Generalibus Monachorum, ib. a n. 35.
Quid de Abbate generali Cœlestinorum, ib. n. 54.
Montis Oliveti, ib.
Quid si non perpetui, sed temporales, ib. n. 56.
S. Basilii, ib. a n. 58.
Omnium Ordinum, & Monachorum, ib. n. 6. & seq.
Non possunt Generales extra Capitulum circa præcedentiam Religioso præjudicare, tom. 1. cons. 149. n. 26.
An possint propria authoritate celebrare facere in monasteriis aliarum civitatum quantitatem missarum, pro quibus uni tantùm Ecclesiæ fuerunt erogatæ eleemosynæ, tom. 1. cons. 278. num. 1. & seq.
Quam missarum applicationem suis subditis præcipere possint, ib. n. 3. & seqq.
An Generales Ordinum in visitando aliquam Congregationem reformatam debeant socios assumere ex eadem Congregatione reformata, tom. 4. cons. 218. a n. 1.
Eisque visitantibus debeatur procuratio, ib. n. 4.
An Patres Generales possint dispensare in tempore statuto a Constitutione, tom. 10. cons. 11. n. 4.
Constitutiones formales commutare, ib.
Constitutiones Pontificias, ib.
Eorum authoritas in suos subditos, ib. n. 20.
In quibus casibus possint cum suis subditis dispensare, ib. & num. 21.
Generalis cum majori parte sui Ordinis an possit tollere modum eligendi, quem habet conformem juri communi absq; facultate expressa in id a Summo Pontifice, tom. 10. cons. 33. num. 25.
Quicquid gerit delegatus Patris Generalis, aut Vicarii Generalis, habetur ac si geratur ab ipso Generali, vel Vicario Generali, tom. 10. cons. 35. n. 6.
Justa causa recusandi Generalem in Judicem, tom. 10. cons. 37. n. 4. & seq.
Quid de Procuratore Patris Generalis, ib. n. 6.
Quatenus non obstaret consensus in ejus jurisdictionem, ib. num. 7.
Sufficit esse suspectum Patrem Generalem, ut tota Congregatio possit recusari, ib. n. 6.
Potest proponere tantùm eligendum, non autem eligere, neque restringere electionem, tom. 10. cons. 38. n. 2.
An, & quatenus Generales Ordinum possint eligere Priores locales Conventuum sibi subjectorum, tom. 10. cons. 64. a num. 1. & seqq.
An, & quatenus a Patre Generali avocari possit causa ejus subditi regularis, tom. 10. cons. 87. a n. 1.

GENUFLEXIO, GENUFLEXORIUM.

Genuflexio an sit argumentum cultus, tom. 1. consult. 208. num. 2.
Genuflexoria in Ecclesiis quomodo Principibus concessa, to. 1. cons. 7. n. 23. & 31.
Episcoporum officium in hac re, ib. n. 31.

GENUS.

Quando non comprehendat speciem, tom. 10. consult. 117. num. 143.

GIGANTES.

Eorum ortus, tom. 4. cons. 101. n. 1. & seq.

GLADIUS.

Gladius temporalis est in Ecclesia, tom. 4. cons. 177. n. 8. Illum negans an sit hæreticus, ib.

GLOSSATORES.

Glossatores Canonici in explicando jure divino parùm accurati, tom. 1. cons. 182. n. 29.

GRADUS, vid. *Matrimonium*, *Affinitas*.

Nomine gradus quid contineatur, etiam in lege pœnali, to. 6. cons. 86. n. 258.
An idem ac honor, & dignitas, ib.
An præcepta de gradibus cognationis, & affinitatis sint juris naturalis, in quo Ecclesia dispensare nequeat, to. 7. cons. 22. a num. 1.

GRÆCI.

Græci obligantur recipere leges Apostolicas Romanas, tom. 1. cons. 151. n. 27. & seq.
Matrimoniorum inter ipsos impedimenta, ib. n. 31.
In Italia commorantes nequeunt ad Sacros Ordines admitti absque sufficiente titulo beneficii, vel patrimonii, tom. 1. cons. 321. num. 1.
Græci bigami, qui ritu græco in Italia vivunt, an sint denudati omni privilegio clericali, tom. 2. cons. 39. a n. 1.
Tenentur nostris moribus se conformare, ib.
Bigamia Græcis an vetita, num. 2.
Bigami an ordinandi, ib. n. 3.
Ubi declarationes Sacrarum Congregationum,
Quid si eis suffragetur consuetudo, ib. n. 31. & seq.
Ubi etiam declarationes.
Quid de ordinatis in Sacris, ib.
An possit cum eis dispensari, ut ducant secundam uxorem, retento habitu clericali cum privilegiis, ib.
Differentia inter latini, ac græci ritus clericos, ib. n. 6.
Quis eis primam tonsuram conferre possit, ib.
Quis sacros Ordines, ib.
Clerici græci conjugati an teneantur ad collectas, ib. n. 8.
Anve gaudeant privilegio fori, ib.
Eorum uxores gaudent privilegio fori, ib. n. 9. & seqq.
Et quo pacto, ib.
Quid de viduis, eorumque filiis post mortem patris, ib.
An Clerici græci gaudeant sicut Clerici latini, ib. n. 11.
Clerici græci sunt immunes a vectigali vinario, ib. n. 12.
Gaudent privilegiis clericalibus, ib. n. 13.
Ac immunitate ab oneribus, ib.
Ubi decreta S. Congregationis.
De ordinatione Græcorum, ac Latinorum, tom. 3. cons. 60. a num. 1.
Latini a Græcis, & Græci a Latinis ordinari non debent, ib. num. 1.
Non potest Episcopus latinus licentiam dare Clerico latino, ut ordinetur a Græco Episcopo ritu Græco, ib.
Episcopus latinus, habens græcos subditos, non potest eos Græco ritu ordinare, ib. n. 2.
Sed debet habere Vicarium Episcopum Græci ritus, ib.
Quid si græcus laicus mutet domicilium, se transferendo ad Ecclesiam latinam, ib. n. 3.
Quidve si uxorem habeat, ib.
Et quid de latino laico, etiam mutando domicilium, ib.
Quid de Græcis ordinatis ab Episcopis schismaticis, ib. n. 4.
Ubi an admittendi sint Episcopi schismatici, ib. n. 5.
Græci sine literis dimissoriis an ordinandi, ib. n. 6.

Quid

Quid ſi Epiſcopus latinus Græcum aliquem ordinare voluerit, ib. num. 7.
Presbyteri vidui habitus, ib. n. 8.
Epiſcopus græcus non poteſt ordinare in Eccleſia latina ſecundùm ſuum ritum, neque Vicarius id ei concedere, ib. num. 9. ac ſeq.
Quid de Græcis, qui in Italia ſumunt Euchariſtiam ſub utraque ſpecie, ib. num. 12.
Non poſſunt prohiberi, ne Sacerdotes in baptiſmo conferant Sacramentum confirmationis, ib. n. 13.
Morantes in Sicilia non indigent confirmatione ſuorum privilegiorum, ib. n. 14.
Quid obſervare debeant circa obſervationem feſtorum, ibid. num. 15.
Ordinati ab Epiſcopo ſchiſmatico quomodo habilitentur, ib. num. 16.
Cum adſcriptis ſervitio Eccleſiæ græcæ quo pacto diſpenſetur, ib. num. 17.
Græci Itali, ut promoveantur ad ſacros Ordines, quid facere debeant, ib. n. 18.
Presbyteri græci prohibentur latino more, & latini græco ritu miſſas celebrare, ib. n. 19.
Græci orientales quatenus admittendi ad celebrationem Miſſarum, ib. n. 20.
Epiſcopi græci quatenus poſſint in alienis diœceſibus exercere Pontificalia, ib. n. 21.
Græcis non eſt permittendum, quod orent pro Epiſcopo ſchiſmatico, ib. n. 22.
Pro quibus orare debeant, ib.
Sunt tolerandi, ſi abſolvant pœnitentes forma conſueta in Eccleſia Occidentali, ib. n. 23.
Non debent permitti, quod laicis miniſtrent Euchariſtiam ſub utraque ſpecie, ib. n. 24.
Quid de eorum vino benedicto, infirmis dari ſolito, ib.
Non ſunt moleſtandi in conferendo baptiſmo, ib. n. 25.
Illiterati non ſunt promovendi ad Ordines, & quid de promotis, ib. n. 26.
Non licet eis curam animarum Latinorum gerere, ibidem num. 27.
Quomodo diſpenſetur cum Græcis, ordinatis ab Epiſcopo ſchiſmatico, ib. n. 28.
Græcis diaconis, volentibus ordinari ad ritum latinum, denegatur licentia, ib. n. 29.
Quomodo expediantur catholici græci, ordinati a ſchiſmatico, ignorantes eſſe ſchiſmaticum, ib. n. 30.
Quid ſi celebrent, ib. n. 31.
Quid de Græcorum filiis, qui matrem latinam habent, circa Euchariſtiam, & alia, ib. n. 32.
Uxores Græcorum quem ritum retinere debeant, ib. n. 33.
Græci ſervantes ritum latinum non debent uti ritibus græcis, ib. n. 34.
Græci catholici in defectum Sacerdotum græcorum, poſſunt juxta ritum Latinum confiteri, & ſacram Euchariſtiam ſumere, ib. num. 35.
Græcis habitantibus inter latinos non permittitur uſus carnium die Sabbati, ib. n. 36.
Quid de habitantibus ſeorſim abſque latinis, ib.
Habentes conjuges latinas an ad ſuum ritum eis trahere poſſint, ib. num. 37.
Græci Itali cogendi ad obſervandum Calendarium Gregorianum, ib. n. 38.
Qua ratione ordinari poſſint ab Epiſcopo latino, ib. n. 39.
Cum muliere græca, mortuo ejus viro presbytero, quomodo diſpenſetur, ib. n. 40.
Non poſſunt ob inopiam tritici in pane hordeaceo conſecrare, ib. num. 41.
Denegatur græcis presbyteris facultas audiendi confeſſiones latinorum, ib. n. 42.
Epiſcopis græcis, degentibus in Italia poteſt concedi poteſtas græcos ordinandi, ib. n. 43.
De græcis presbyteris celebrantibus Miſſam lingua græca in azymis, ib. n. 44.
Cum græcis, qui ſuſceperunt Ordines minores ritu græco, quomodo diſpenſetur, ut ad Ordines ſacros ritu latino promoveantur, ib. n. 45.
Presbyteris græcis poteſt concedi licentia celebrandi Miſſam ritu græco ubique, ib. n. 46.
Italis græcis prohibentur exorciſmi, atque adjurare energumenos, ib. n. 47.
Quibus pœnis procedendum contra Græcos, qui, poſtquam tranſiverant ad ritum latinum, redeunt ad græcum, ibid. num. 48. & 50.
Non debent græcis aſſignari Eccleſiæ latinorum, ut in illis celebrent ritu græco, ib. n. 49.
Quomodo reconcilietur ſacerdos ritus latini, contrahens matrimonium cum muliere ritus græci, ib. n. 51.
Diaconus ritus græci quo pacto habilitetur ad ſuſcipiendum presbyteratum ritu latino, ib. n. 52.
Cum græcis, qui ſunt ritus latini, non diſpenſatur ad ſervanda jejunia ritus græci, ib. n. 53.
Quomodo diſpenſetur cum Græcis, primam tonſuram more latino ſuſcipientibus, ut poſſint ad alios Ordines ritu græco promoveri, ib. n. 54.
Sacerdotes Catholici Rutheni in quo caſu poſſint uti rebus ſacris latinorum, ibid. num. 56.
Sacerdotes Rutheni non ſchiſmatici quare poſſint confiteri Sacerdoti Catholico ritus latini, & è contra, ib. n. 56.
Sacerdotes Rutheni adminiſtrant laicis Ruthenis Sacramentum Euchariſtiæ ſub utraque ſpecie, ib. n. 57.
Ruthenis, qui morantur in Italia, quomodo concedi poſſit facultas celebrandi Miſſam ſecundùm eorum ritum, ibid.
Alia, tom. 2. conſ. 70. paſſim.

GRÆCI.

Clerici Græci Albanenſes ab Epiſcopis Græcis, vel Latinis promoti ad primam tonſuram, & ad minores, & poſtea conjugati, an gaudeant immunitate a vectigalibus, & oneribus Communitatum, tom. 5. conſ. 61. n. 1. 9. & ſeq.
De laicis græcis in Italia promotis ad primam tonſuram, & ad minores Ordines Epiſcopis Latinis ritu græco, ib. n. 4. & 12. & ſeqq.
De græcis promotis ab Epiſcopis Latinis ad primam tonſuram ritu Latino, ac ſubinde ad ritum græcum translatis, ib. n. 5. ac 21. & ſeq.
Quo ritu cenſeri debeant græci ab Epiſcopo Latino ordinati, ib. n. 6. & 13.
An in ritu græco conferatur prima tonſura ſeorſim a Lectoratu, & Ordinibus minoribus, ib. n. 7. & 14. ac ſeq.
Quomodo differant a Clericis Latinis conjugatis, ib. n. 11.
Quid de eorum uxoribus, ib. n. 14.
Ac de eorum filiis, ib. n. 15.
Quid ſi exerceant ruralia, ib. n. 16.
De Sacerdote græco ſchiſmatico ad triremes damnato in ditione Latinorum Catholicorum, qui in articulo mortis communicavit in fermento alium ſchiſmaticum, tom. 6. conſ. 45. a n. 1.
De confeſſione generali ab ipſis facienda Miſſionariis, tom. 7. conſ. 50. n. 1.
Eorum abſolutionis forma, ib.
An interrogandi in confeſſione de eorum fide, ib. n. 2.
Græcus Eccleſiæ Romanæ reconciliatus quatenus poſſit apud Græcos confiteri, ib. n. 3. & ſeq.
Græci ad ritum Latinum converſi nequeunt ampliùs ad ritum græcum redire, ib. n. 6.
De eorum matrimonio tàm in ſacris, quàm in minoribus Ordinibus, tom. 8. conſ. 63. n. ac ſeq.
Laici ordinati in presbyteros, Epiſcopos, Diaconos, aut Clericos, qui uxorem legitimam duxerint virginem eamque unicam, ib. n. 7. & ſeq.
Vigore unionis tenentur recipere leges Apoſtolicas, etiam in iis, quæ ſpectant ad jus humanum, tom. 8. conſ. 77. num. 35.
Non permittitur eis orare pro Archiepiſcopo ſchiſmatico, eorum ordinatore, tom. 8. conſ. 80. n. 3.
An matrimonia Græcorum, ſi contrahantur poſt ſuſceptos ſacros Ordines, ſive prima ſint, ſive ſecunda, ſint valida, tom. 8. conſ. 81. a n. 1. & ſeq.
Differentia inter Græcos & Latinos in ſacris Ordinibus conſtitutos, ib. n. 2.
An poſt ſchiſma acceperint leges Eccleſiæ occidentalis, ib. num. 5.
De eorum incontinentia, ib. n. 8.
Quid de Subdiaconis, ib. n. 9.
De Diaconis, ib. n. 15.
De Presbyteris, ib. n. 18.
Pœnæ contra Græcos in ſacris Ordinibus conſtitutos, matrimonium contrahentes, ib. n. 33.
De forma Græcorum in Sacramento Extremæ Unctionis, tom. 8. conſ. 84. n. 19. & ſeq.
De ritu Græcorum adhibentium ſeptem Sacerdotes miniſtros pro extrema unctione, ib. n. 25.
Eorum ritus conferendi ſanis Sacramentum Extremæ unctionis, an tolerandus, ib. n. 29. ac ſeq.
De Græcis ordinatis ab Epiſcopo ſchiſmatico, ib.
Quomodo cum eis diſpenſandum, ib.
In quas pœnas incurrant, ib.
Quid ſi ignoraverint eſſe ſchiſmaticum, ib.
An, & quatenus Græci ſchiſmatici poſſint fieri captivi, ac eorum bonis expoliari a Chriſtianis, tom. 8. conſ. 99. a num. 1.
De alumnis Collegii græci, tom. 8. conſ. 109. n. 20.
Græci in ſuſceptione Sacrorum Ordinum, an teneantur obſervare tempora, & interſtitia Eccleſiæ Latinæ, tom. 8. conſ. 135. a n. 1.
Quid quoad Græcos degentes in Italia, ib. n. 63. & 5.
In qua ætate promovebantur ad Sacros Ordines, ib. n. 4.
Quid apud Græcos in Sacra Synaxi obſervabatur, tom. 9. conſ. 94. num. 33. Eorum infulſa.
Calidam an Græci rectè in Calicem infundant, tom. 9. conſ. 96. n. 47. & ſeq.

GRAMMATICA.

Grammaticæ magiſter tenetur ad fidei profeſſionem emittendam, tom. 10. conſ. 149. n. 8.

GRANCIA.

An granciæ, ſive membra Conventuum Regularium poſt Conſtitutionem Innocentii X. ſint amplius regulares, to. 4. conſ. 152. a num. 1.
Quid in illis interdicatur, ib. n. 1.
Literæ circulares de illis, ib. n. 2.

Quidve in eis mutatum, ib. n. 4.
An ſint redactæ ad ſtatum ſæcularem, ib. n. 5.
Ex antiquo jure quid illæ habeant, ib.
Redactæ ad terminos juris antiqui, ib. n. 5.
Per quos regendæ, ib. & n. 6.
Poteſt in eis aſſervari Euchariſtia, ib. n. 7.
Decreta plura, & declarationes in hanc rem S. Congregationis, ib. a n. 6.
GRASSATIO, GRASSATORES, vid. *Latro Publicus*.
Quinam viarum graſſatores, tom. 9. conſ. 2. n. 5.
An liceat eos occidere ſine pœna, & abſque peccato, ibid.
An etiam ſine irregularitate, ib.
In cauſa graſſationis quomodo procedatur, conſ. 28. n. 32.
Quinam propriè graſſatores, ib.
Quid requiratur, ut quis ſi verè graſſator, ib. n. 33. & ſeq.
Et ut quis privetur immunitate Eccleſiaſtica, ib.
GRATIA, vid. *Litera*.
Quod in gratia continetur, cognoſcitur ex contextu literarum, tom. 1. conſ. 90. n. 9.
Ea ſemper intelligenda eſt, ut alteri præjudicium non inferat, ib. num. 11.
Unionis, tanquam odioſa, ſtrictè interpretanda, ib.
Ejus verba non debent cenſeri ſuperflua, ib. n. 13.
Quando exſpiret per mortem concedentis, tom. 1. conſ. 184. n. 1. & ſeq.
Gratia divina quas comites habeat, tom. 2. conſ. 10. num. 8.
Quam gratiarum ſecunda, ib.
Ejus pulchritudo, divitiæ, pompa, ib. & n. 9.
Gratia quatenus ſubreptitia, tom. 3. conſ. 16. n. 11. & conſ. 19. num. 7.
Quo pacto corruat, ib.
Gratia plerumque confunditur cum miraculo, tom. 4. conſ. 59. num. 11.
Gratia facta quando ceſſet morte concedentis, tom. 6. conſ. 48. n. 53. ac ſeq.
Non eſt intelligenda, ut deroget jurisdictioni alterius, ſed ut cumulet, tom. 7. conſ. 8. n. 4.
An ſit neceſſaria ſcriptura, ſive literæ Apoſtolicæ ad ſubſtantiam, & valorem gratiæ, tom. 9. conſ. 72. n. 4.
In lingua principis ſtat gratia, ib.
Num liceat in foro conſcientiæ uti gratia conceſſa, etſi literæ expeditæ non ſint, ib. n. 6.
Quid ubi requiratur cauſæ cognitio, ib.
Ad uſum gratiæ conceſſæ, quæ diſpenſat in aliqua lege ut licitus ſit, quid requiratur, ib. n. 8.
Quænam notitia gratiæ jam conceſſæ ſit neceſſaria, ib.
An ſufficiat probabilitas, ib.
Quid de diſpenſatione matrimonii, ib.
De Confeſſario dicente ſe habere potellatem abſolvendi, aut diſpenſandi, ib.
Quando in gratia requiratur notitia, & acceptatio literarum, ib. num. 12.
Quid de gratiis, aut conceſſionibus Principis ad aliquid faciendum, num. 13.
Quidve in foro conſcientiæ, & in foro exteriori, ib. & n. 14.
Et quid ſi gratia ſit ad conſecrationem faciendam, non autem ad rem facta, ib. n. 17.
Quid de gratia concedente jurisdictionem, ib.
Quid in hac re diſponat Extravagans *Injuncta de elect.* ib. n. 18. & ſeq.
Sedes Apoſtolica non ſolet concedere gratias in præjudicium tertii, tom. 10. conſ. 52. n. 7. & n. 8. & ſeq.
Idem ſolent facere ſuprema Tribunalia, tom. 10. conſ. 62. nnm. 4. & 7.
Pro reddenda gratia ſubreptitia quid ſufficiat, tom. 10. conſ. 91. num. 40.
GUARDIANUS.
Reputatur verè Prælatus in ſuo Conventu, t. 10. conſ. 25. n. 1.
Dicitur habere dignitatem, ib.
GUBERNATOR.
Gubernator Urbis non poteſt procedere ad cognitionem cauſarum violationis immunitatis, & jurisdictionis Eccleſiaſticæ, tom. 2. conſ. 60. n. 33.
Ejus jurisdictio in Neophytos, & Cathecumenos, t. 3. conſ. 43. per totam.
Gubernatores ſimplices an, & quatenus poſſint ex ſe ex præſumptionibus, &c. imponere inquiſitis pœnam corporalem triremium, uti extraordinariam, ſi titulus cauſæ ſit capitalis, tom. 3. conſ. 44. per totam.
Gubernatori, etiam laico, quot thurificationes dandæ ſint, tom. 4. conſ. 4. a n. 1.
Quid ſi extet conſuetudo immemorabilis, ib.
An cogi poſſint ad aſſiſtentiam in Eccleſia Cathedrali diebus ſolemnibus, in quibus Epiſcopus Pontificaliter celebrat, ib. & n. 14.
Gubernatores ſæculares in ditione Eccleſiaſtica, an, & quatenus excommunicari poſſint, tom. 5. conſ. 4. n. 7.
De Gubernatorum præcedentia in Sedibus Eccleſiæ, tom. 7. conſ. 48. n. 4.
De eorum acceſſu ad Cathedralem, ib. n. 5.
De obſequio eis præſtando a Canonicis, ib. n. 7.
GUIDAGIUM.
Cur prohibeatur exigi ab Eccleſiaſticis, tom. 3. conſ. 25. n. 2.

H

HABILITAS
Habilitas ſubjecti quando requiratur, tom. 4. conſ. 51. n. 2.
HABITATIO, HABITATOR, vid. *Beneficium*, *Immunitas*.
Domus habitationis quænam dicatur, tom. 2. conſ. 122. n. 2.
Sola habitatio continua conſtituit, ib.
Qui dicatur habitare in Civitate, tom. 7. conſ. 31. n. 16.
Qui propriè habitator, tom. 7. conſ. 63. n. 5.
HABITUS, vid. *Sodalitates*, *Virgo*, *Clericus*, *Regulares*, *Privilegium*, *Conjugatus*, *Apoſtata*.
Habitus clericalis an neceſſarius Clerico conjugato, ut gaudeat privilegio fori, & Canonis, tom. 1. conſ. 45. n. 1. & ſeq.
Quid ſi fuerit dimiſſus, & reſumptus, ib. n. 3.
Illius depoſitio quatenus præjudicet privilegio fori, ib. num. 6. & 7.
Suſcipiens illum in fraudem laicæ jurisdictionis, gaudet fori privilegio, tom. 1. conſ. 103. a n. 1.
Quid ſi cauſa ſit incœpta coram Judice laico, ib. n. 8.
Quod fuerit ſuſceptus in fraudem, probandum eſt coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n. 10.
Ex quibus præſumatur, ſuſceptum fuiſſe in fraudem, ib.
Ejuſmodi fraudis declaratio ad quem pertineat, ib.
Quatenus dignior habitus indicet majorem dignitatem, tom. 1. conſ. 105. n. 20. 33. & 35.
Habitus identitatis præjudicium, tom. 1. conſ. 169. n. 30.
Quando habitus Clericalis eſt dubius, cui competat ejus cognitio, tom. 2. conſ. 44. a n. 11.
Praxis hujus rei, ib.
Quid ſi quis communiter pro laico habeatur, ib. n. 12.
Quid de Clericis minoribus, quidve de beneficiatis, vel in Sacris conſtitutis, ib. n. 13.
De habitu, ac tonſura clericali quoad privilegium fori, ac cætera privilegia clericalia, tom. 3. tota conſ. 7. Ubi hæc diſputantur.
An Clerici prima tonſura, aut minoribus tantùm initiari, gaudeant privilegio fori, ſi non habeant requiſita S. Concilii Tridentini, ib. n. 1. & ſeq.
An beneficiatus ante ætatem quatuordecim annorum gaudeat privilegio fori, etiamſi non incedat in habitu, & tonſura, ib. n. 7. ac ſeq.
Quid de beneficiatis, ib. n. 9. & 14.
Quid de habente Capellaniam, ib. n. 15.
Quidve de habente beneficium in commendam, ib. n. 16.
Ac de habente hoſpitale, ib. n. 17. ac ſeqq.
De reſignante beneficium, ib. n. 20. & ſeq.
De habente penſionem, ib. n. 22.
De inſervientibus Eccleſiæ in temporalibus, ib.
De non inſerviente Eccleſiæ, uti deſerviendum mandavit Epiſcopus, ib.
An mandatum, vel licentia Epiſcopi debeat eſſe in ſcriptis, ibid.
An quælibet non delatio habitus, & tonſuræ, vel quælibet omiſſio ſervitii, & ſcholæ privet Clericum privilegio fori, ib.
An poſt omiſſionem habitus, &c. ſtatim quis excidat a privilegio fori, ib.
An adſit aliqua cauſa excuſans Clericum a delatione habitus, ibidem.
An clericus, non habens conditiones Tridentini ita excludatur a privilegio fori, ut non poſſit per Judicem Eccleſiaſticum judicari, ſi Judex laicus renitatur, vel potiùs ſub utroque Judice poſſit conveniri, ib.
Quid de conſuetudine non deferendi habitum, ib. & ſeq.
An Clerici beneficiati, vel in ſacris conſtituti, ex non delatione habitus priventur privilegio fori, & quomodo, ib.
An qui ſine habitu, & tonſura crimen commiſit, cùm tamen conſuetudinem illum deferendi haberet, exciderit, quoad illum delictum, privilegio fori, ib.
De reſumente habitum, & tonſuram, ib.
Quid cenſendum, quando habitus eſt dubius, ib.
Quid de Clerico deprehenſo in delicto ſine habitu, & tonſura, ib.
An, ut Clericus gaudeat aliis privilegiis clericalibus, debeat deferre habitum, & tonſuram, ib.
Ex quibus conſtituatur, ib. n. 56.
Jus conferendi habitum Tertii Ordinis S. Franciſci perſonis ſæcularibus in ſæculo exiſtentibus in domibus privatis, cui competat, tom. 3. conſ. 54. per totam.
Delatio ejuſdem habitus aliquando prohibetur, tom. 3. conſ. 52. num. 7.
Ejuſdem habitus delatio an pluribus ſodalitatibus permiſſa, tom. 3. conſ. 69. a n. 2.
Habitus nigri coloris, quo ab antiquo tempore conſuevit pingi B. Virgo aliquibus in locis, an prohibeatur ab Urbano VIII. tom. 4. conſ. 51. a n. 1.
Ejus forma, qua pingi debeat B. Virgo, ib. n. 6.
Et color, ib.
Prima Dignitas an manutenenda ſit in habitu prælatitio, tàm in choro, quàm in aliis functionibus, to. 4. tota conſ. 89.
Ex ejus delatione quomodo inducatur conſuetudo, ib. nu. 2.
Conſuetudo hujuſmodi approbatur, ib.
Quid ſi non ſit prima Dignitas, ib. n. 3.

Quatenus credendum ſit Clericis aſſerentibus ſponte dimiſiſſe habitum clericalem, tom. 5. conſ. 9. a n. 1.
In pleriſque diœceſibus antequam aliquis ad ſtatum clericalem aſcendat, de licentia Epiſcopi per annum in habitu clericali incedit, an is interim gaudeat fori privilegio, tom. 5. conſ. 47. a n. 1.
Et quid ſi etiam inſerviret Eccleſiæ, ib. n. 5.
An beneficiariis, & Capellanis indulgendus ſit habitus Canonicalis, tom. 6. conſ. 54. num. 1. & ſeq.
Habituum, ſeu veſtium diſtinctio retinenda, ibid. n. 2.
Receſſus ab eis ſine cauſa confundit ordinem, ib.
Veſtis barbarorum, ib.
Civium, ibid.
De prætexta, bulla, toga, ſtola, loro, ſunulis, phaleris, anulis, purpura, ib. & n. 3.
Diſtinctæ veſtes puerorum, nobilium, libertinorum, ſervorum, & ingenuorum, ac magiſtratuum, Judicum, triumphantium, & aliarum Dignitatum, ibid.
Indicat honorem, quem quiſque gerit, ib.
Quid in Republica Hebræorum, ib.
Veſtes primogenitorum, ib.
Purpurati, ib. & nu. 4.
Debent Canonici a beneficiariis & Capellanis diſtingui habitu, ſeu, loco, in quibus præcipuè præeminentia conſiſtit, ib.
Quiſque alendus, ac veſtiendus ſecundùm dignitatem ſuam, etiam ſervus, ib.
Debet eſſe conveniens ſtatui, ordini, ac officio, ib. n. 6. & cons. 59. a n. 5. & ſeq.
Qui habitum Clericalem dimiſit, illum ſtatim reſumpturus, cenſetur non dimiſiſſe, tom. 7. cons. 31. n. 14. & ſeq.
Habitus Clericalis non prodeſt ei, qui paulò ante capturam publicè ſe gerebat pro laico, ib. n. 15.
Habitus regularis quam monachis annexus, ib. n. 18.
In eum temerè dimittentes pœnæ, ib,
An, & quatenus Clericus, præſertim conjugatus, privatus habitu Clericali per ſententiam ſui Ordinarii, poſſit illum reſumere, & poſt illius reſumptionem declinare jurisdictionem Judicis ſæcularis, tom. 9. cons. 36. a n. 1. & ſeq. & n. 5.
Quæ, quotve monitiones requirantur ad reſumendum habitum Clericalem, ibid. n. 5.
An verè exigatur monitio, ib. n. 6. & ſeq.
Reſumptio habitus etiam cum licentia, non reſtituit privilegia clericalia, quoad ea, in quibus Clericus fuit præventus, ſed ſuffragatur in futurum, ib. num. 14.
Quando habitus, & tonſura reſumi poteſt, ante quod tempus reſumptio fieri debeat, ib. num. 15.
Facta declaratione, quæ neceſſaria eſt poſt dimiſſionem habitus Clericalis, Clericus non poteſt illum reſumere, ib. n. 17.
Ad quem Judicem pertineat diſcuſſio habitus Clericalis, tom. 9. conſult. 39. num. 5.
Habitus Monachum non facit, ſed profeſſio, to. 9. cons. 24. num. 3.
An profeſſio facta ſine habitu valeat, ib.
Retentio habitus tantùm an faciat aliquem eſſe in Religione, ibidem.
An ſit de ſubſtantialibus Monachatus, ib.
Quatenus delatio habitus videatur in Religionis contemptum redundare, ib. n. 4.
Decentia habitus exterior interiorem morum bonitatem oſtendit, ibid. n. 9.
Ex declaratione habitus extra Religionem an ceſſet tacitæ profeſſionis præſumptio, ib. n. 13.
Anve probetur profeſſio, ib.
Quid ſi deferens hujuſmodi habitum fateatur ſe eſſe ejuſdem Religionis, & ſe gerat tanquam talem, ib.
Quid de Plumbatore in Curia Romana, vid. *Plumbator*.
An, & quatenus dimiſſio habitus regularis cenſenda ſit temeraria, tom. 10. cons. 104. a n. 1.
Quid de dimiſſione habitus ante ſententiam nullitatis profeſſionis, ib. n. 2. & ſeq.
Quando Regularis audiri poſſit, non reſumpto habitu, ibid. num. 4.
Quidve ſi ſententia nullitatis profeſſionis prætendatur nulla, tanquam lata non a Superiore loci emiſſæ profeſſionis, ib. n. 7. & ſeqq.
Temeritas dimiſſionis habitus in quo conſiſtat, ib. num. 1. & num. 14. & ſeqq.
Dimiſſio habitus Regularis quando licita, etiam ante ſententiam nullitatis profeſſionis, ib. n. 18. & ſeq.
Quando permittendum Regulari, ut reſumpto habitu, & extra Monaſterium cauſam nullitatis profeſſionis coram ſuis judicibus deducat, ib. n. 4. & ſeq.
An ſubſtineatur dimiſſio habitus facta ante ſententiam de licentia Provincialis, ib. num. 4. & 5.
De dimiſſione habitus ipſa die prolatæ ſententiæ nulliter, & attentatè poſt inhibitionem ac remiſſionem cauſæ ad Sacram Congregationem, ib. n. 6.
HEBRÆUS, vid. *Judæus*, *Dos*, *Matrimonium*, *Repudium*.
Hebræi non poſſunt uti opera Chriſtianorum in addiſcendis literis latinis, vel ſcientiis, vel artibus, tom. 5. cons. 14. n. 178.
Non poſſunt docere Chriſtianos ſcientiam aliquam, vel artem, ib. num. 179.
Neque poſſunt accedere ad cauponas Chriſtianorum cum meretricibus, ib. n. 180.
Neque poſſunt promoveri in gradum aliquem doctoratus in univerſitatibus Catholicis, ib. n. 181.
Prohibentur apponere ſuis ſepulchris Epitaphia, nomina, cognomina, patriam defunctorum, & appoſita amoventur, ib. n. 182.
In quibus rebus poſſint uti opera Chriſtianorum, ibid. n. 183.
An poſſint vocari nominibus Chriſtianorum, ib. n. 184.
In vendendis, vel emendis libris tenentur ſervare decreta, quæ a Bibliopolis Chriſtianis ſervantur, ib. n. 185.
Debent ſubſcribere ſuum examen, licèt examinentur die Sabbathi, ib. n. 186.
Barbitonſores Chriſtiani an debeant ab Epiſcopis prohiberi, ne accedant ad eorum domos, ib. n. 188.
Cum puellis ultra ſecundum gradum diſpenſatur, ut ingredi poſſint Religionem, ib. n. 189.
An eis occaſione peſtis permittendus uſus medicorum Chriſtianorum, ib. n. 190.
An ſit eis concedenda licentia conducendi prædia a Chriſtianis, ib. n. 191.
Eorum ſinagogæ erectæ ſine licentia Sedis Apoſtolicæ ſunt deſtruendæ, ib. n. 192.
Eorum filii infantes baptizati in Lœmocomio, vulgo *Lazaretto*, ſunt educandi apud Chriſtianos, & a patribus ſunt eis adminiſtranda alimenta, ib. n. 193.
Ad Chriſtianiſmum converſi pro delictis in Judaiſmo perpetratis, an impunitatem corporalem conſequantur, ib. n. 194.
Baptizati, ac relapſi in Judaiſmum baptizandi, ib. n. 196.
Prohibetur eis mercatura librorum Eccleſiaſticorum, ac illos apud ſe retinere, nec eis permittitur typographia linguæ hebraicæ, ib. n. 195.
Nequeunt proceſſionaliter per Ghettum deferre Bibliam, ib. num. 197.
Eorum filii, nondum ſeptennes, an poſſint ad petitionem patrum, vel matrum, ad fidem Chriſtianam converſorum, baptizari, ib. n. 199.
Et quid de illis, qui excedunt ſeptennium, & ſunt doli capaces, ibid.
Eorum filii, invitis parentibus, quatenus baptizari poſſint, & baptiſmus ſit validus, ib. n. 200.
Hortantes ſuos filios neophytos ad redeundum ad Judaiſmum, qua pœna puniantur, ib. n. 201.
Amplectentes ſectam Turcarum puniuntur, ib. n. 202.
Pronunciantes blaſphemias hæreticales puniuntur in S. Officio, ib. n. 203.
An liceat baptizare pueros hebræos in articulo mortis, ib. num. 205.
Mulier hebræa, quæ ante baptiſmum nupſerit hebræo, an ſit reſtituenda viro fideli, cui poſtea nupſit, ib. n. 206.
Infans hebræus, cujus pater conſenſum præſtiterat, ut baptizetur, & poſtea pœnituit, retineri debet ſub cuſtodia Criſtianorum, ib. n. 207.
Qui a lege Hebraica apoſtatant ad mahumetiſmum, qua pœna puniantur, ib. n. 208.
Quid agendum, ſi reperiatur hebræus, qui ex propoſito fidem Chriſtianam expetit, ib. n. 209. & ſeq. ac n. 217.
Decreta & Edictum contra Hebræos, ib. a n. 235. ad n. 263.
De praxi, quæ ſervatur in converſione hebræorum, ejuſdemque difficultatibus, tom. 7. integra cons. 39.
An expediat ſtatuere, ut neophyti, & alii, qui agunt de converſione hebræorum, perſuadeant ipſis, qui cupiunt baptizari, petere per ſe baptiſmum, præſertim ſi ſint adulti, ac viri, quibus patet aditus ad tribunalia Chriſtianorum, ib. n. 3.
An expediat ad mulieres, puellas, & pueros, quibus non licet per ſe ad Epiſcopos, vel alios Superiores, mittere aliquos probatæ vitæ, qui ſecreto domi ſuæ, vel alio opportuniori loco explorent eorum voluntates, videantque an habeant fundamentum, delationes neophytorum antequam comprehendantur a ſatellitibus, & ducantur ad domum catechumenorum, ib. num. 5.
An pueri ante uſum rationis, qui habent affines hebræos, & Chriſtianos in æquali gradu debeantur potiùs hebræis, cum ſint quaſi in poſſeſſione, an verò Chriſtianis in favorem fidei, ibid. num. 12.
An pueri in æquali gradu debeantur potiùs affini, qui eſt tutor, aut curator, an verò Chriſtianis, ib. n. 13.
An credendum ſit uni dicenti, puerum aliquem eſſe ſibi affinem, aut filium, & ideò ſub ſua poteſtate, an verò exploranda ſit veritas antequam pueri capiantur, ib. n. 16.
An præferendi ſint, cæteris paribus, viri mulieribus affines ex parte patris iis qui ſunt ex parte matris quando plures ſunt, qui pueros ad ſe pertinere dicunt, an vero in favorem fidei ſemper præferendi ſint Chriſtiani hebræis, ib. n. 17.
Poſtquam pueri pervenerint ad uſum rationis, an parentes poſſint eos capere, & perducere ad catechumenos, ut ibi addiſcant articulos fidei, ib. n. 18.
An jure queant baptiſmo donari, ſi dubitetur, an ſint necne rationis compotes, cùm petant baptiſmum, ib. n. 19.
An, qui convertuntur ad fidem, cogendi ſint ſolvere debita contracta ante baptiſmum ipſis etiam hebræis etiam conſanguineis, ib. n. 20.
An petentibus parentibus neophytis comprehendi poſſint filii hebræorum, qui ſunt jam rationis compotes, etiam inviti ac nolentes, ut ducantur ad domum neophytorum, ib.
An petente marito eadem de cauſa comprehendi poſſit uxor invi-

invita, & nolens fieri Chriſtiana, ib.
An petente fratre comprehendi poſſit frater, vel ſoror etiam vidua jam rationis particeps, etiam nolentes, ac repugnantes, ut ducantur ad domum catechumenorum, ib.
Hebræi quomodo ad fidem Chriſtianam compellendi, ibid. num. 1.
Injuria in hoc eis allata, ib. n. 2.
Eorum pueri an baptizari poſſint invitis parentibus, ibidem num. 2.
Ad priſtinam ſuperſtitionem facilè redeunt, ib. n. 6
An, & quatenus concubitus hebræi cum Chriſtiana, vel Chriſtiani cum hebræa pertineat ad S. Officium Inquiſitionis privativè, tom. 7. conſ. 69. a n. 1.
Quomodo puniendus, ib. n. 6.
An verò ad Judicem Eccleſiaſticum, an ad laicum, an ad utrumque præventivè, ib. n. 2. & ſeq.
Subjiciuntur juriſdictioni Judicis laici, ib. n. 3.
De hebræis deturpantibus, vel percutientibus, vel corrumpentibus ſacras Imagines, tom. 8. conſ. 89. a num. 9.
A quo Judice ſint puniendi, ib. & ſeq.
De hebræo, qui dedit libellum repudii in Judaiſmo ſuæ uxori hebreæ, cum qua matrimonium non conſummavit, & deinde Chriſtianus factus contrahit matrimonium cum Chriſtiana, vivente adhuc uxore hebræa, tom. 8. conſ. 93. a num. 1.
An ex libello repudii diſſolvatur matrimonium non conſummatum, ib. a n. 1.
Quid requiratur ad diſſolvendum hoc matrimonium, ibidem num. 13.
Maximè vero ſi ejus uxor hebræa in remotiſſimis partibus degerit, ib. n. 24. & ſeq.
Quomodo permiſſum Judæis relinquere ſuas uxores, ib. num. 1. ac ſeq.
Et quare, ibid. num. 13.
An, & quatenus ſint, vel eſſe poſſint Chriſtianorum ſervi, tom. 8. conſ. 139. a n. 1. & 8.
Sibi, non Chriſtianis acquirunt, ib. n. 3.
Rerum dominia poſſident, & de rebus ſuis teſtari queunt, ibid.
In actibus humanis cum Chriſtianis participant, ib.
Cum Chriſtianis commercia libere exercent, ib.
Quis eis rerum pretia conſtituere poſſit, ib.
Eorum ſæcuritas in bonis, ib.
Solemni more in judiciis agunt, & actiones excipiunt, ibid. num. 4.
Poſſunt eſſe inter Chriſtianos arbitratores, ib.
In quibus caſibus pater hebræus pro filio ſuo comparere poſſit, ibid.
Habent liberos in ſua poteſtate, ib. n. 5.
Sunt juris Romani participes, ib. n. 6.
Sunt pars populi, ib.
Gaudent ſalvo conductu civibus conceſſo, ib. n. 7.
Quatenus dici non poſſint hoſtes Imperii, ib.
Sunt cives Romani, ib.
Appellantur Cæſareæ Majeſtatis cubicularii, ib. n. 9.
Quatenus ſervi dici poſſint, ib. n. 10.
Contrarium probatur, a n. 10.
Eorum ſuppreſſio in quo conſiſtat, ib. n. 11.
Doctores in aliqua facultate creari nequeunt, ib. n. 12.
Neque advocati, neque in Principis ſervitio eſſe poſſunt, aut debent, ib. n. 13.
Sunt infames, ib.
Non officiales, neque arbitri inter Chriſtianos eſſe poſſunt, ibid.
Neque alia munia ib. expreſſa exercere, & n. 14. ubi plura, & num. ſeqq.
De eorum ſynagoga, ib. n. 20.
De eorum patria poteſtate, ib. n. 24. & ſeqq.
De hebræis apoſtatis captis a triremibus chriſtianis ſuper navibus infidelium piraticam exercentium, & pugnantium contra Chriſtianos, ib. n. 26.
An Hebræus, qui blaſphemias hæreticales profert in Chriſtum, vel B. Virginem, confugiens ad Eccleſiam, gaudeat illius immunitate, tom. 8. conſ. 143. a n. 1.
An, & quatenus puniri poſſint uti hæretici, ib. & n. ſeq.
Quatenus ſint, ac dicantur hæretici, ib. n. 3.
An conſequi poſſint gradum Doctoratus, ſaltem in medicina, tom. 8. conſ. 144. a n. 1.

HÆMORRHAGIA, vid. *Miraculum*.

Quid ea ſit, tom. 10. conſ. 177. n. 13.
Ejus Curatio, ib. & n. ſeqq.

HÆREDES, HÆREDITAS, vid. *Legatum*.

Hæredes non poſſunt cogi ad ſolvendum collectas pro bonis a defuncto Eccleſiæ relictis, tom. 2. conſ. 54. n. 8.
Idque etiamſi fieret aliqua concordia, ib.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis.
An, & quo pacto teneantur ex delicto defuncti, to. 2. conſ. 66. n. 15. & ſeqq.
An Clerici poſſint adire hæreditates, t. 3. conſ. 6. n. 20. & ſeq.
Apud antiquos inſtituti hæredes pii fictitii, ib. n. 22.
Hæreditas repræſentat defunctum, non hæredem, tom. 7. conſ. 6. num. 7.
Hæreditas Clerici defuncti, an retineat eandem immunitatem, ib. n. 10.
Privatur hæreditate pupilli Clericus ob non petitum tutorem ipſi, pupillo, tom. 5. conſ. 10. n. 17.
Hæreditas Clerici defuncti quando gaudeat privilegio fori, tom. 1. conſ. 11. num. 11.
Si hæreditas Clerici fuerit adita per ſæculares, cauſa ſuper ſucceſſione ſpectat ad forum ſæcularem, ib. n. 2.
Quid de pendentia litis, ib. n. 3.
Hæres Clerici, an teneatur ſtare in judicio cœpto coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n. 7.
Ut ad hæredem tranſeat inſtantia, an requiratur litis conteſtatio cum defuncto, ib. n. 8.
Hæres poteſt conveniri coram Judice defuncti, tom. 5. conſ. 11. num. 38.
Quid in Clerico hærede, ib.
Hæreditas poſt additionem dicitur proprium hæredis patrimonium, ib. num. 39.
Hæreditas defuncti militis Hieroſolymitani ſpectat ad ſupremum Ordinis Magiſtrum, non autem ad hæredes familiæ, tom. 5. conſ. 13. num. 1.
De additione & acquiſitione hæreditatis Clerici, ib. n. 17.
Quid ſi inter hæredes aderit Clericus, ib.
Et hæredes pro majori parte ſint laici, ib. & n. ſeqq.
Quatenus inſtantia tranſeat ad hæredes, ibid. num. 28. & ſeqq.
Quatenus hæres, ac defunctus cenſeatur una & eadem perſona, ib. num. 38.
Hæreditas paterna, poſtquam acquiſita eſt filio, quomodo conſideretur, ib. num. 39.
Detractio æris alieni diminuit hæreditatem, tom. 6. conſ. 95. num. 37.
Hæreditatis Eccleſiæ bona quando alienari poſſint abſque ſolemnitate, ib.
Adiens hæreditatem dicitur cum creditoribus quaſi contrahere, ib. num. 38.
An hæres gravatus, ut quotannis celebrari curet anniverſarium, liberetur ab hoc onere, Eccleſia legataria hujuſmodi onus in ſe aſſumat, ſoluta per ipſum hæredem juſta quantitate pecuniæ, quæ perpetuum cenſum conſtituit ſuper domo incendio conſumpta, vel ſuper alio fundo deperdito, tom. 9. conſ. 110. a n. 1.
Quid ſi aſſignata eſſet res certa, ib. n. 3.
Et pecuniæ collocatio facta non fuerit cum aſſenſu hæredis, ib. n. 5. & ſeqq.
An hæredes primò vocatus cum onere adimplendi legatum, ſi convenit cum hærede ſecundò vocato, teneatur, ex ſumma conventa ſubire onus aliquod hæreditatis, conſult. 138. a num. 1.
Onus hæreditatis tranſit, tanquam reale, cum hæreditate, ib. num. 2.
Quando requiratur totalis exequuſſio hæreditatis, conſ. 166. n. 11. Et in ea decretum Judicis, ib.
Præſumitur, hæreditatem eſſe ſolvendo, ac opulentam, ib.
Onus diſcuſſionis ad quem pertineat, ib. n. 11.
Quatenus hæres univerſalis faciat ſua propria, ac libera jura Teſtatoris, tom. 10. conſ. 7. a n. 1.
Quid de jure nominandi, ib. n. 6.

HÆRESIS, HÆRETICALE, HÆRETICUS, vid. *Calumniator*, *Matrimonium*, *Catholicus*, *Judex*, *Teſtis*, *Matrimonium*, *Ordo*.

Hæreſis parentum an juſtè noceat filiis innocentibus, tom. 1. conſ. 54. a num. 1.
Mala, quæ ex ea proveniunt, ib. n. 47.
Cur progenium damnatorum pœnis ſubjiciat, ib. n. 19.
Ejus pœnæ extenduntur ad primam, & ſecundam uſque generationem, ib. n. 33.
Quæ illæ ſint, ib.
Execranda, ac deteſtabilis, tom. 1. conſ. 143. n. 7. ac ſeq.
Ejus crimen an probetur per teſtes ſingulares, tom. 1. conſ. 104. num. 1. & 5.
An cum hæreſim abjurantibus diſpenſari poſſit a Summo Pontifice in radice matrimoniali ante abjurationem contracti cum impedimento ſecundi gradus, tom. 3. conſult. 63. a num. 1.
Abſolutio ab hæreſi an contineatur in clauſulis Jubilæi, to. 2. conſ. 70.
Factum hæreticale, t. 1. conſ. 115. n. 4. & 5.
Hæreticarum pœnæ, t. 1. tota conſ. 42.
An jure eorum bona publicentur, ib. n. 24.
Eorumque liberis adimantur, ib.
Proſcribantur, ib. n. 37.
An eis debeatur ſaltem legitima, ib. n. 42.
Vel ultimum ſupplicium, ib. n. 44.
Eorum in Eccleſiaſticos ſarcaſmi, t. 1. conſ. 110. n. 32.
An cum iis poſſint Principes Catholici permittere negotiationem in ſuis regionibus, tom. 1. tota conſ. 143.
Duplici jure prohibetur Catholicis cum illis converſatio, ib. num. 1. & 6.
Solo jure Eccleſiaſtico excommunicatio contra ipſos lata eſt, ib. num. 2.
An, & quatenus ſint evitandi. ib. n. 3. & ſeqq.
Quo pacto liceat cum ipſis inire commercia, ib. n. 5. & 6.
Sunt deteſtabiles, ib. n. 7.
Eorum conſuetudo quo ex cauſis, ac quo jure damnetur, ib. & n. 17. & ſeqq.

Pœnæ cum ipsis conversantis, ib.
Quinam Catholici excusentur passim cum ipsis negotiari, ib. n. 8. & 16. & 22. seqq.
Eorum receptores qui verè sint, ib.
Ut eorum fautor pœna feriatur, qui requiratur, ib. n. 9.
Quot modis hæreticis, tanquam hæreticis, favor, aut defensio impendi possit, ib. n. 10. seqq.
Sunt detestabiliores Judæis, & Ethnicis, ib. n. 14.
Eorum nequitia, ib. n. 15.
Mala, ib.
Eorum Errores admittens, aut fovens, hæreticus censetur, ibid. n. 17.
In omnibus evitandi, ib. n. 18.
Hac in re cautiones Ecclesiæ, Patrum exempla, & maledictiones, ac Scripturarum Oracula, ib. & seqq.
Hæreticorum libri quando proscripti, t. 2. cons. 56. n. 2.
Unde aliqui ortum suum habuerint, ib. n. 6.
Eorum vota circa Biblia Sacra, ib. n. 7.
An cum hæresim abjurantibus dispensari possit a Summo Pontifice in radice Matrimonii ante abjurationem contracti cum impedimento secundi gradus, t. 3. tota cons. 62.
Declarationes S. Congregationis, ib. n. 2.
Quatenus cum hæreticis, in gradibus prohibitis matrimonium contrahentibus soleat dispensari, ibid.
Denegatur iis aliquando hujusmodi dispensatio, & quare, ib.
Hæreticus quinam sit, t. 4. cons. 75. num. 49.
Quid eum faciat, ibid.
Cur nec Martyrii, neque meriti passionis Christi sit capax, tom. 4. cons. 72. n. 24. & seqq.
An possit patrare miracula, tom. 4. cons. 67. n. 43. & seq.
Alia, tom. 2. consult. 70. *passim*.
Causa hæresis spectat ad forum Ecclesiasticum, tom. 5. cons. 2. num. 35.
Hæretici censuras Ecclesiasticas contemnentes, tom. 5. consult. 8. numer. 1.
Hæreticus, durante hæresi, est incapax hæreditatis, tom. 9. cons. 74. num. 8.
Quid in hæretico reconciliato, ib. n. 9.
Quidve in condemnato ad perpetuos carceres, ibidem numer. 10. & seqq.
Incapacitas succedendi ex quo oriatur, ib. 11.
Quid Judex in crimine hæresis, to. 6. cons. 94. n. 25.
Hæreticus ubique dicitur deliquisse, ib.
Potestque ubique puniri, ib.
De absolutione ab hæresi, t. 9. cons. 99. n. 12.
Ubi suspicio hæresis est contra aliquem, si citatus sit contumax, suspicio incipit esse vehemens, tom. 7. cons. 18. n. 7.
Ut locum habeat confiscatio bonorum ipso facto imposita pro hæresi requiritur sententia declaratoria hæresis, tom. 7. consult. 44. num. 23.
A quibus absolvi possit, t. 7. cons. 53. n. 5.
Hæretici prohibita appellatio, to. 7. cons. 60. n. 1.
Omnisque actus legitimus, ib.
Privantur omnibus privilegiis, ib.
An, & quatenus in bonis Ecclesiasticis concordandum sit cum hæreticis, t. 8. cons. 14. a n. 1.
Hæreticorum bona quando, & quomodo fisco addicenda, tom. 8. cons. 68. a n. 1.
Quatenus baptizari possint a Parocho Catholico hæreticorum filii, etiam domi, ac sine cœremoniis Ecclesiæ, t. 1. cons. 69. a num. 1.
Quatenus possit Princeps condere statuta, vel decreta, quibus prescribitur modus procedendi, vel puniendi crimen hæresis, tom. 8. cons. 87. num. 2.
An, & quatenus liceat ingredi Templa hæreticorum, t. 8. cons. 103. a n. 2. Et adeuntes absolvi possint, ib.
De hæreticis ritu hæretico conjugatis, conversis ad fidem, an, & quatenus ad usum Sacramentorum admitti possint, tom. 8. cons. 104. a n. 1.
An in cap. In fidei favorem de hæret. in 6. comprehendantur suspecti de hæresi, tom. 8. cons. 119. n. 2. & seqq.
De suspectis de hæresi, t. 8. cons. 119. n. 2.
Hæreticus, an, & quatenus comburendus, t. 8. cons. 123. n. 1.
Quid in relapsis, ibid.
Ac de vivicomburio, ib.
Quid de hæreticis impœnitentibus, ibid.
Quid considerandum in suspectis de hæresi, ib. n. 3.
Damnatus in contumaciam ad pœnas Constitutionis *Si de protegendis*, & in specie excommunicationis, si per annum inforduerit in excommunicatione, an sit declarandus hæreticus, vel damnandus ut hæreticus, t. 8. cons. 134. n. 1.
Pœna damnati velut hæretici, an extendatur ad penas omnes hæreticorum, & præcipuè combustionis statuæ, vel figuræ, ib. num. 3.
In citatione novæ sententiæ condemnatoriæ ad pœnas hæreticorum, an sit offerendus salvusconductus pro pœnis in priori sententia contentis, ib. n. 4.
Hæreticus, an, & quatenus gaudeat immunitate Ecclesiæ, tom. 9. cons. 10. a n. 1.
Hæreticus est nomine Christianus, re paganus, cons. 62. n. 29.
An bellum a Catholicis geri possit contra hæreticos propter solam hæresim, tom. 9. cons. 68. n. 40.
Hæreseos natura, ib. n. 46.
De Salvoconductu Hæreticis dando, t. 10. cons. 162. a n. 1.
Quid continere debeat, ib.
Diligentia, & Caritas Summorum Pontificum in hæreticos, & schismaticos, ib. n. 1. & n. 2. & seqq.
Quæ ratio in Conciliis cum Hereticis servanda, ib. n. 4.
Salvusconductus Hæreticis a Concilio Tridentino datus Protestantibus, ib. n. 5. & n. 6.
Quæ objiciant, excipiantque contra Concilium Tridentinum ib. n. 7. & seqq.
Queruntur de libertate negata, ib. n. 9.
Quod a Pontifice, non ab Imperatore collectum fuerit, ib. num. 10. & seqq.
Quod soli Episcopi, Cardinales, monachi sententiam dixerint, ib. n. 16.
Quod Prælati, qui Concilio interfuere jurejurando Pontifici obligati fuerint, ib.
Quod Concilii Tridentini definitiones, & Canones non sint secundùm verbum Dei, ib. n. 21.
Quod scandala sint in Papatu, & mala sæpè vita Paparum, ib. num. 23. & seqq.
Quod falsa sit doctrina Concilii, ib. n. 27. & seqq.
Quod Concilia rarò prosperos eventus habuerint, ib. n. 31. & seqq.
Quod qui in Concilio confederint inimici fuerunt, & adversæ factionis, ib. n. 36. & seqq.

HERBÆ.

An sint sufficiens homini alimentum, t. 4. cons. 43. n. 54. & n. 129. & seqq. num. 140.
Quibus victum præbuerint, ib.
Quorum sint proprium alimentum, ib.
Quæ famem expellant, ib. n. 55.
Et quæ sitim, ib.
Oriuntur spontè in superficie lapidum, & quomodo, ibid. num. 58.
Et profundius ex iis emergunt, ib. n. 60.
Natæ in capite statuæ Marmoreæ, ib. n. 59.
Et quo pacto, ib.
Scindunt saxa, dum augentur, ib.
Quomodo fiant plantæ, ibid.
Quomodo è muris ex coctili lapide, ex lapidibus excisis calce, vel limo nascantur, ib. n. 60.
Item ex Nive, ib. n. 6.

HEROS, HEROICA VIRTUS, vid. *Virtus*.

Herois definitio, tom. 4. cons. 72. n. 6.
Heroibus comparati Martyres, ib.
Heroica virtus in quo formaliter consistat, t. 2. tota cons. 7.
Quando, atque unde cognoscatur, quod sit in gradu heroico, ib.
Cui vitio opponatur, ibid. n. 1.
Ejus notio ex Authoris sententia, ib. a n. 10.
An sit admittenda in muliere, t. 2. tota cons. 8.
Actiones heroicæ quomodo appellatæ a Philosophis, & a Patribus, tom. 2. cons. 9. n. 2.

HEXARCA.

Hexarchis inter cætera dignitatis privilegia, Pontificis quoque Romani approbandi authoritas collata, t. 9. cons. 67. n. 3.

HIERARCHIA.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ ordo, t. 1. cons. 151. n. 10.

HIEROSOLYMITANA RELIGIO, HIEROSOLYMITANI, vid. *Equites, Conservatores, Miles*.

Eorum Ecclesiæ parochiales in quibus possint ab Episcopo visitari, t. 1. cons. 308. n. 1.
An, & quatenus eorum Vicarii, seu Capellani amovibiles administrantes curam animarum annexam eorum Commendis, subjiciantur Ordinariis, t. 2. tota cons. 21.
Quid de ipsorum Ministris, procuratoribus, & familiaribus, extra domum commendæ habitantibus, t. 2. tota cons. 22.
Quidve de colonis, aliisve habitantibus in domibus ruralibus Comendæ, tom. 2. tota cons. 23.
Quid etiam de eorum Conservatoribus presbyteris sæcularibus diœcesanis, habitantibus in domo propria, t. 2. tota cons. 24.
Quid de Ecclesiis parochialibus ipsorum Commendæ, t. 2. tota cons. 26.
Eorum privilegia in quibus locum habeant, ib. n. 20.
Pueri, in Religione recepti, an gaudeant privilegio fori, tom. 2. tota cons. 43.
Novitii, quando suscipiant habitum formalem, ib. n. 2.
Fruuntur privilegio fori, ib.
Qui fratres gaudeant privilegiis Religionis, ib. n. 3.
Quando subjecti locorum Ordinariis, ib.
Sacræ Congregationis Declaratio, ib. n. 4.
Qui validè obligari possit, ibid.
Dispensationes, quæ ipsis conceduntur, quam vim habeant, ib. num. 5.
Et suppleant defectum consensus, ib.
An ex privilegio fori, quo gaudeant dicti pueri, inferri possit ad privilegium immunitatis realis, ib. num. 6.
Quicunque in Religione recepti gaudent privilegio fori, quanquam non habeant ætatem, ad perangendum novitiatum requisitam, ib. n. 7.
Iidem reputantur Ecclesiastici, ib.
Gaudent privilegio, tàm canonis, quàm fori, ib.
Sunt verè Deo dicati, ib.
Pueri ipsi, antequam admittantur, quid agere debeant, ib. n. 9.

An, ut gaudeant privilegio fori iidem pueri, manere debeant in Conventu, & in Clauſura, ib.
Religio Hieroſolymitana clauſuram non requirit, ib.
Frater Capellanus Religionis Hieroſolymitanæ poteſt excommunicari ab Epiſcopo, ſi nolit reddere rationem adminiſtrationis parochialis, to. 3. conſ. 45. n. 10.
An parochi religionis Hieroſolymitanæ, curam animarum ſæcularium exercentes, in iis, quæ curam, & Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, ſubſint abſolutè viſitationi, correctioni, & juriſdictioni Epiſcopi, to. 3. conſ. 58. a num. 1.
An Epiſcopus præfatorum parochorum Eccleſias viſitare poſſit, & ab ipſis procurationem exigere, ib. n. 5.
Cuinam competat jus deputandi, & amovendi hujuſmodi parochos ib. n. 7.
An poſſint iterum ab Epiſcopo examinari, ib. a n. 12.
Et quatenus ib.
An teneantur ad contributionem ſeminarii, & Cathedratici ſive Synodatici, & Charitativi ſubſidii, ib. n. 13. & ſeqq.
Et an teneantur accedere ad Synodum, ib.
Quid ſi procedatur contra ipſos parochos extra viſitationem ib. num. 4.
Ne ſubijciantur juriſdictioni Epiſcopi, quas qualitates habere debeant, ib.
Quatenus ab iis debeatur Epiſcopo procuratio, ib. n. 3. & 6.
An in illis ſit locus concurſui, ib. n. 8.
Ubi declarationes S. Congregationis,
Earum Eccleſiarum cura apud quem reſideat, ib. n. 8. & 9. ubi aliæ declarationes.
Quatenus dicti parochi eſſe debeant perpetui, ib. n. 10.
Famuli Equitum Hieroſolymitanorum gaudent privilegio fori, to. 5. conſ. 5. n. 73.
Equites Hieroſolymitani quatenus poſſint ab Ordinario viſitari, to. 7. conſ. 8. n. 64.
Et declarari excommunicati, to. 7. conſ. 10. n. 3.
Ac puniri ab Ordinariis, to. 7. conſ. 68. n. 29
Eorum parochialium rectores quatenus ſubſint juriſdictioni Ordinarii, ib. n. 33.
Quid de eorum coadjutoribus, ib.
Etiam Equites Hyeroſolymitani cenſuras ab Epiſcopo publicatas in ſuis Eccleſiis publicare debeant, t. 8. conſ. 53. n. 6.
Alioquin poſſunt puniri rectores earum parochialium, ib. n. 9.
Quatenus poſſint etiam pœnis cenſurarum puniri & corrigi ab Epiſcopis, ib. n. 34. & ſeqq.
Quam juriſdictionem habeant Priores, eorumque Vicarii Religionis Hieroſolymitanæ in ſuos ſubditos, t. 10. conſ. 30. a n. 1.
Ubi ad rem adducitur decretum Sacri Concilii Tridentini, ib. n. 2. ac 5. & 33. & ſeqq.
An juſtè poſſint approbare Confeſſarios, ib. n. 1.
Habent juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, ib. n. 3. ac 6.
An veniant nomine Epiſcopi, ib. & n. 4.
Anve poſſint reſervare caſus, ib. & n. 8. ac 22.
Ab eiſque abſolvere, ib. & n. ſeqq.
Reſpondetur Conſtitutioni 115. Clementis Octavi, ib. n. 7.
An obſtet Conſtitut o Beati Pii V. ib. n. 9.
In locis, in quibus habet Religio Hieroſolymitana utramque juriſdictionem non poſſunt Ordinarii viſitare, ib. n. 10. ac ſeqq.
Attendi debet obſervatio, quæ militat pro Religione, ejuſque Prioribus, ib. n. 11. & ſeqq.
Quatenus hęc Religio, eiuſque Vicarii habeant poteſtatem Epiſcopalem cum omnimoda exemptione ab ordinariis, ib. n. 14.
Dicanturque habere ſeparatum territorium, ſeparatamque juriſdictionem privativè ad Epiſcopos, ib.
Quænam juriſdictio, & exemptio conceſſa ſit Magno Magiſtro, & Conventui Religionis in perſonas, & bona, ib. n. 15.
Quæ probatio ſufficiat pro his actibus, ib. n. 16.
De poteſtate in Spiritualibus Vicariorum hujus Religionis, ib. n. 23. & ſeqq.
Quid ſi Epiſcopus pluries conceſſerit licentias Confeſſariis locorum Religionis, cum reſervatione caſuum, ib. n. 26. & ſeq.
Priores hujus Religionis ſunt veri Ordinarii in proprio territorio, ib. num. 28.
Quid de Conſtitutionibus Apoſtolicis, quæ reducunt privilegia Religionis ad terminos Sacri Concilii Tridentini in iis, quæ pertinent ad Curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, ib. num. 29. & ſeqq.
Quid ſi Oppida exiſterent intra limites Diœceſis Epiſcopalis, ib. num. 31.
Quidve ſi Epiſcopus Eccleſias hujuſmodi locorum viſitaverit ib. num. 32.
Poteſt Magnus Magiſter applicare bona Religioſi profeſſi in utilitatem Religionis, to. 10. conſ. 55. n. 12.
Quænam potiſſimùm requirantur, ut quis verè ſit Religioſus Sacræ Religionis Hieroſolymitanæ, t. 10. conſ. 76. a n. 1.
Exemptio ampliſſima conceſſa Religioni Hieroſolymitanæ, to. 10. conſ. 93. n. 7.
Quomodo procedat, ib.
An Sacra Religio Hieroſolymitana privilegium habeat, ne cauſæ ab Inſula Melitenſi avocentur, t. 10. conſ. 128. a n. 1.
Quid ſi ageretur de Regalibus, ib. n. 2.
Ac de bonis Piratarum captis a Chriſtianis, ib. n. 2. & ſeqq.
Quidve ſi Magiſtratus, ut ajunt, *dell' Armamento*, nolit agnoſcere cauſas, eaſque remittat ad Judices, ut vocant, Caſtellaniæ, ib. n. 3.
Poteſtas Tribunalis Armamenti, ib.
Caſtellaniæ Tribunal quale, ib. n. 6.

HISPANIÆ.

Reges Hiſpaniarum Crucis ſigno dæmones pepulerunt, to. 7. conſ. 26. num. 5.
Titulus *Chriſtianiſſimus* aliquot ſæculis antequam Summi Pontifices eum Regi Galliæ conceſſiſſent, Hiſpaniarum Regibus uſitatus, ib. n. 6.
Cur ille titulus ſuccedentium ſęculorum lapſu ab Hiſpanis Regibus præteritus, ib. n. 7.
Curve Catholici cognomine deſignati iidem fuerint, ib. & ſeqq.
Apellatione Regnorum Hiſpaniarum quæ Regna comprehendantur t. 10. conſ. 95. n. 9.

HISTORIÆ, HISTORICI.

Hiſtoriæ ſunt legum velut interpretes, to. 1. conſ. 111. n. 3.
Hiſtoricis quatenus ſtandum ſit, t. 1. conſ. 44. n. 5. & conſ. 112. n. 27. & conſ. 247. n. 3. & 8.
An, & quatenus hiſtoricis in materia canonizationis Sanctorum adhibenda ſit fides, to. 4. conſ. 42. a n. 1.
Hiſtoriæ narrant, non probant, ib. n. 4.
Quid ſint, ib.
Sunt ſimplices aſſertiones extrajudiciales ſine juramento, ib. num. 5.
Sæpè ſcatent roribus, ib. n. 8.
Ad id exempla, ib.
Non ideo tamen reprobandæ, ib. n. 43. & conſ. 95. n. 11.
Videndum quo animo hiſtorici acceſſerint ad ſcribendum, d. conſ. 42. n. 43.
Quid ſi ſint multi, ib.
Aut vetuſti, ib.
Aut Magni, ib.
Nulla hiſtoria eſt indubitatæ fidei, præter ſacram, ib.
Cur aliquando reprobatæ, ib.
Quid de Prophetiis, ib.
Quomodo poſſit ex hiſtoriis Judex moveri ad ſe informandum, ib. num. 9.
Cum adminiculis an probent, ib.
Earum antiqua probatio redigitur ad ſolum teſtimonium famæ, ib. num. 10.
Hiſtoricorum imbecilla probatio, ib. n. 11.
Eorum diſſenſio, ib. n. 12.
Quid requiratur, ut probent, ib. n. 12.
Quid in rebus antiquiſſimis, ib. a n. 29.
Et quatenus eis fides adhibenda, ib. ac n. ſeqq. & n. 42. 45.
Et quando adminiculentur ex majorum traditione, ib.
Et ex aliis, ib.
Et ex opinione hominum, & approbatione ib. n. 32.
Sintque publicæ, ib.
Et quid ſi inter hiſtoricos aliqui ſint, qui teſtentur de viſu, ac certa ſcientia, ib. n. 25.
Et adſint plurima antiqua documenta, ib. n. 47.
Quando libris hiſtoricis credatur, ib. n. 37. 39. & 40.
Quibus legibus obſtringatur, ib. n. 40. & 43.
Quomodo conciliandi, ib. n. 50. & ſeqq
Quæ ad hiſtoriam ſint neceſſaria, to. 6. conſ. 5. n. 8.
Ejus ſcribendæ leges, ib.
An, & quatenus hiſtoriæ, hiſtoriciſque credendum, to. 7. conſ. 91. a num. 1.
Authoritas hiſtorica ex Sacris Bibliis, ib.
Ex ſcriptis Authorum, ib. a n. 10.
Ex jure civili, ib. n. 11.
Ex jure Canonico, ib. n. 12.
Ex peritis in arte, ib. n. 13.
Ex Jureperitis omnium ferè nationum, ib. a n. 14.
Ex authoribus Eccleſiaſticis, ib. n. 28.
Etiam in cauſis Canonizationum, & beatificationum Sanctorum, ib. n. 30. & ſeqq.

HOMICIDA, HOMICIDIUM, vid. *Mutilatio, Proditor, Aſſaſſinium, Immunitas, Irregularitas.*

Homicidæ proditores quinam dicantur, t. 1. conſ. 99. n. 6.
Homicidium, ut ſit proditorium, quid requiratur, tom. 1. conſ. 48. a num. 1.
Præſertim ut excludat immunitatem Eccleſiaſticam, ib. & n. 4.
Quid ſi fuerit homicida inimici ligati in manibus Curiæ, ib.
Proditorii qualitas quibus conſtet, ib. n. 5.
An ſit proditorium commiſſum ab amico reconciliato, to. 1. conſ. 102. per totam.
Quid de committente homicidium ſub cautione de non offendendo, ib. n. 16.
Perpetratum in Clericum, ad effectum relaxandi cenſuras, quas probationes requirat, to. 1. conſ. 135. a n. 1.
Homicidii mandatum, & ratificatio ex quibus comprobetur, ib. & num. 5.
An admittatur in infantem, nondum natum, conſ. 153. n. 26. & ſeqq. to. 1.
Veneno commiſſum an, & quatenus ſit proditorium, to. 1. tota conſ. 175.
Proditorium quale, ib. n. 2. & ſeqq.
Ob rixam commiſſum in Eccleſia, gaudet immunitate, to. 1. conſ. 493. n. 1.
Homicidii proditorii qualitas an debeat plenè, legitimè, ac concludenter probari, to. 2. conſ. 37.
An ſufficiant conjecturæ, ib.
Præſumptiones, ib. n. 9.

An probatio æquivoca, ib.
Quando dicatur proditorium, ib. n. 8. & 15. ac ſeqq.
Ex qua cauſa præſumatur, ib. n. 9. & 19.
An qui illud in Eccleſia, vel Cæmeterio, non ex induſtria, ſed caſu, ira, &c. commiſerint, priventur immunitate, to. 2. tota conſ. 38.
Quid de homicidio in Eccleſia patrato ab amente, puero, invito, coacto ob ſui, ſuorumque defenſionem, ib. a n. 39.
Quod homicidium in Eccleſia commiſſum privet immunitate, ib. a num. 4.
In dubio Juris præſumitur, fuiſſe potius rixoſum, quàm excogitatum, ib. n. 16.
Ut commiſſum in Eccleſia privet immunitate, ſequi debet per aliquam vim phyſicam externam, ib. n. 33.
Qua ratione perpetratum in Eccleſia inducat privationem immunitatis, ib.
In Eccleſia commiſſum ob defenſionem an, & quatenus privet immunitate, ib. n. 34.
Defenſivum, ſi perpetretur in Eccleſia, non inducit privationem immunitatis, ib. n. 37.
An, & quatenus per ſalutationes mutuas, aliaque ſigna urbanitatis, inducatur homicidium proditorium, to. 2. conſ. 53. n. 1. & 10. ac ſeqq.
Occidens ſub fide data de non offendendo, an commitat proditorium, ib. a n. 2. & 16. cum ſeqq.
Quando reddatur proditorium, ib. n. 1. ac 6. & ſeqq. præcipuè num. 10.
Non deliberatè, ſed potiùs fortuitò, & in rixa commiſſum cenſetur, ib. n. 13.
Etiam inter inimicos, ib. Ubi præſumptiones.
Quomodo dicatur conſtare de ejus præmeditatione, ib. n. 14.
Ad excludendum deliberatum homicidium omnis interpretatio ſumenda, ib. n. 17.
Sufficitque quælibet levis conjectura, ib. n. 25.
Ex numero, & qualitate vulnerum non probatur præmeditatè commiſſum, ib. n. 17.
Quid de homicidio inimici perpetratum per inſidias, & a parte poſteriori, ib. n. 19.
Quid etiam ſi extet præceptum de non offendendo, ib.
Committens homicidium cum præcedente ſecuritate ſive Cautione de non offendendo, privatur immunitate, ib. n. 20.
Ex incertitudine occiſorum qua pœna homicidium ſit puniendum, ib. n. 23.
Quomodo probandum, ib. n. 24.
Ex quibus deſumatur, homicidium fuiſſe rixoſum, ib. n. 25.
Ad probationem homicidii proditorii requiritur amicitia præcedens, ib. n. 29.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Quid requiratur, ut dicatur commiſſum in Eccleſia, to. 2. conſ. 67. a num. 1.
In quo conſiſtat, ib. n. 2.
Ejus cauſa, & effectus, ib.
Sequutum ex vulnere lethali, in Eccleſia inflicto, an privet immunitate, ib. per totam.
Qui reus homicidii, to. 3. conſ. 58. n. 14.
Commiſſum ex Zelotypia an, & quatenus ſit proditorium, itaut homicida privetur immunitate Eccleſiæ, tom. 4. conſ. 115. a n. 1.
Quando dicatur proditorium, ib. n. 2.
In Eccleſia perpetratum quatenus privet illius immunitate, to. 5. conſ. 4. n. 67.
Committens homicidium, vel mutilationem in viridario Conventus, vel hoſpitalis, aliiſve in locis Eccleſiæ adhærentibus an gaudeat immunitate, to. 6. conſ. 40. a n. 1.
Homicidium etiam in dubio in Clerico promovendo inducit irregularitatem, to. 7. conſ. 19. n. 1.
Crimen homicidii, licèt occultum, & non probatum inducit irregularitatem, ib. n. 2. & 11.
Quæ probatio homicidii requiratur ad inducendam irregularitatem, ib. n. 11.
Quale Homicidium privet immunitate Eccleſiæ. to. 9. conſ. 5. a n. 1. & ſeqq. & conſ. 18. a n. 51.
Qualitas homicidii proditorii unde deducatur, ib. n. 3.
Amicum reconciliatum occidens, etiam a tergo, & per inſidias gaudet immunitate, ib. n. 3.
Quid de homicida inimici ſibi fidejuſſione, ib. n. 3.
Ut homicidium ſit proditorium, quid neceſſariò probandum ſit, ib. num. 3.
Homicidium quando dicatur, ac ſit proditorium, ib. n. 4.
Qualitas homicidii proditorii ex quibus excuſetur, ib. §. Quare.
Quando præſumatur eſſe commiſſum in rixa, ib. n. 4.
Ut non dicatur proditorium, quid ſatis ſit, ib.
Quænam amicitia requiratur ad conſtituendum homicidium proditorium, ib. n. 5.
Ad tollendum qualitatem proditorii, quid ſufficiat, ib. n. 6.
Quale, & quando homicidium dicatur præmeditatum, ib. n. 6.
Quando eſſet qualitas proditionis, ib. n. 7.
Homicidium proditorium, an idem cum præmeditato, ib. n. 7.
Præmeditatum quomodo diſtinguatur, ib.
Homicidium, & mutilatio tantùm in Eccleſia privant immunitate Eccleſiæ, to. 9. conſ. 17. n. 12.
Quid ſi quis in una Eccleſia committat homicidium, vel mutilationem, & deinde ad aliam confugiat, ib.
Qui homicidium, vel mutilationem in Eccleſia committat, non poteſt ob alia delicta comprehendi in Eccleſia, niſi ſimul comprehendatur ob delictum homicidii, & mutilationis, nondum punitum, to. 9. conſ. 17. n. 13.
An, & quatenus homicida proditorius privetur immunitate Eccleſiæ, to. 9. conſ. 18. a n. 1.
Quodnam ſit homicidium proditorium, ib. & n. 61.
Ad conſtituendum homicidium proditorium quid requiratur ib. n. 1. & 3. & ſeqq.
Quid de ſalutatione, aliiſque actibus communibus, ib. n. 4.
Quale homicidium excipiatur a Conſtitutione Gregoriana, ib. num. 32.
Ut quis privetur immunitate ex homicidio proditorio, quid requiratur, ib. n. 42. & ſeqq.
Quid de homicidio præmeditatè commiſſo, ib. a n. 51.
Quidve ſi eſſet dubium, an commiſſum ſit præmeditatè, ib. num. 59.
Quando præſumatur ex improviſo patratum, ib.
Ad homicidium proditorium requiritur dolus, ib.
Commiſſum in perſonam affinis, vel amici præſumitur caſuale, ibidem.
Ejus præmeditatio ex quibus excludatur, ib.
Deliberatio homicidii in dubio non præſumitur, ib. Ex quibus excludatur, ib.
Homicidium ad ſui defenſionem quatenus licitum, tom. 9. conſ. 22. n. 14. & ſeqq.
Quinam exceſſus moderaminis inculpatæ tutelæ damnetur, ib.
Quid de homicidio, & mutilatione in Eccleſia ex rixa, & ira, an ſcilicet, & quatenus gaudeat immunitate Eccleſiæ ib. num. 19. & ſeqq.
Quæ in hoc caſu perpendenda, ib. n. 21.
De quo homicidio. & mutilatione in Eccleſia commiſſis intelligenda ſit Conſtitutio Gregoriana, ib. n. 23.
De homicidio commiſſo in una Eccleſia, & homicida confugiente ad aliam, ib. n. 24. Quatenus gaudeat immunitate, ib.
An, & quatenus homicida extractus a viridario Mon aſteri per Curiam ſæcularem prætextu homicidii proditorii, in amicum reconciliatum commiſſi, ac poſtea detentus ſub fidejuſſione, ſit loco immuni reſtituendus, ac fiidejuſſio irritanda, to. 9. conſ. 30. a n. 1.
Ut homicidium proditorium privet homicidam immunitate, quid conſtare debeat, to. 9. conſ. 30. a n. 2. & conſ. 32. n. 1. & ſeqq. & n. 7. & 8.
Probanda qualitas proditionis, ib. n. 3.
Omne homicidium, dolo illatum, in qua lege comprehendatur, to. 9. conſ. 43. n. 2.
De irregularitate ex homicidio commiſſo, etiam ante pubertatem, to. 10. conſ. 110. n. 14.
Quinam irregularitatem ex homicidio non incurrat, ib.
Quid de pueris grandiuſculis, ib.
De puero decenni, ib.
De majori ſeptenni, ib.
Irregularitas ex homicidio ita eſt impedimentum Canonicum ut electio ſubſequuta irrita ſit, nec ſit confirmanda, ib. n. 5.
Irregularitas, quæ ex homicidio provenit an tollatur per profeſſionem in Religione emiſſam, ib. n. 16.
Hæc irregularitas adeò Regularem reddit inhabilem, ut ejus electio ſit nulla ipſo jure, ib.
Quid ſi mors occiſi non fuerit ſequuta ex vulnere, ibidem. num. 17.
Et homicidium fuerit commiſſum ad propriam defenſionem ib. num. 18.
Vel ob levem cauſam, ob temporalium rerum conſervationem, ib. num. 19.
Quid ſi allegetur præſcriptio, ib. n. 20.
Quatenus ſuffragetur diſpenſatio Sacræ Pœnitentiariæ, ib. num. 21.
Vel diſpenſatio Superioris Regularis, ib.
Quid de diſpenſa alia præſumpta, ib. n. 22.
An requiratur ſententia ſuper crimine, & quatenus ſit neceſſaria, ib. num. 23.
Quid ſi irregularitas eſſet, ib. n. 24.

HOMO.

Homo nondum perfectè natus an potiatur juribus Naturæ, to. 1. conſ. 153. n. 24. & ſeqq.
Quomodo ſublevetur ad finem, hominem ſuperiorem, tom. 2. conſ. 9. a num. 1.
Quomodo perficiatur, to. 2. conſ. 10. n. 5.
Eleveturque ad novum eſſe ſupernaturale, ib. n. 6.
Ejus pulchritudo ex gratia divina, ib. n. 8. & ſeqq.
Quo pacto amittat gratiam, fidem, atque ſpem, to. 2. conſ. 19. num. 1.
In eo, ſecluſa gratia fidei, ſunt principia ſufficentia boni operis moralis naturalis, ib. n. 2.
Quare homines in unum conveniat, to. 2. conſ. 56. n. 13.
An creari potuerit in ſtatu puræ naturæ, & ad ſolum finem naturalem, ib. n. 22. & ſeqq.
Mortuus quomodo puniendus, to. 2. conſ. 66. a n. 15.
Habet rerum ſuarum liberrimum uſum, to. 3. conſ. 48. n. 10.
Ex quibus conſtet, to. 6. conſ. 5. n. 6. & ſeqq.
Quomodo aliquando accipiatur, ib. n. 12.
An ſola anima ſit homo, ib.
In concernentibus animam omnes homines ſunt de foro Eccleſiæ, to. 6. conſ. 95. n. 6.

HOMOUSION, vid. *Sacræ Scripturæ*, HONESTAS, vid. *Impedimentum*.
Publicæ honeſtatis diſpenſatio an comprehendatur in diſpenſatione gradus affinitatis, t. 4. cons. 14. a n. 1.
Stylus in hac re Datariæ, ib. n. 3.
Et Declaratio S. Congregationis Concilii, ib.
Ex exemplum Matrimonii inter Catharinam, & Henricum VIII. Regem Angliæ, ib. n. 4.
Ejus impedimentum ex quo Matrimonio oriatur, t. 4. con. 15. n. 2. & 4.
Et ex quibus Sponſalibus, ib. n. 3.
HONESTAS PUBLICA, vid. *Impedimentum*.
De impedimento publicæ honeſtatis obſervationes, to. 7. cons. 78. a num. 1.
Ejus gradus, ib. n. 3.
Ex ſponſalibus contractis, & mutuo conſenſu diſſolutis an inducatur, ib. n. 4.
Ibique facti ſpecies, n. 5.
Oritur ex ſponſalibus de præſenti, ib. n. 6.
An oriatur ex matrimonio per verba de præſenti contra formam Concilii Tridentini contracto, ib.
In ejus gradu qui comprehendantur, ib. n. 7.
Ejus impedimentum, an ſit ſublatum ultra primum gradum proveniens ex matrimonio contracto per verba de præſenti, non tamen conſummato, ib.
In id effata, ib. a n. 8.
HONOR. vid. *Duellum*.
Honor, & fama reputantur inter bona externa, tom. 2. conſul. 38. numer. 41.
An liceat occidere quemquam pro defenſione ſolius honoris, ibidem.
Occidens aliquem in Eccleſia pro defenſione ſolius honoris, an gaudeat immunitate, ibid.
Honor quibus adhibendus, tom. 4. conſ. 105. n. 3.
Honor, qui debetur domino, quando debeatur illi, qui dominum repreſentat, tom. 6. conſ. 21. n. 8. & ſeqq.
Cauſa honoris æquiparatur cauſæ vitæ, ob quam licet aggredientem impunè occidere, t. 9. conſ. 18. n. 34.
Honor in quo præcipuè conſiſtat, conſ. 56. n. 5.
Non honorans officialem Principis incurrit pœnam quaſi ſacrilegii, ib.
De honore proceſſionis, ac ſeſſionis, tom. 9. conſ. 82. n. 38. & ſeqq.
HORÆ.
Quo pacto lectoribus Cathedraticis pro lucrandis diſtributionibus diſtinguendæ ſint, t. 1. conſ. 134. n. 10.
An honorantes Deiparam ſalutatione Angelica ad horarum ictus verè mille dierum indulgentias lucrentur, tom. 7. conſ. 79. a n. 1.
Veteres ſemper habuerunt certas, & conſtitutas horas orandi, ib. n. 9. & 12.
Et quibus certis horis, ib. n. 10. & ſeqq.
Hora debita celebrationis Miſſarum, tom. 8. conſ. 42. n. 24. & conſ. 84. n. 8.
HORÆ CANONICÆ, vid. *Reſidentia*, *Diſtributiones*.
Quidnam, quantumque Clericus beneficiatus, qui horas canonicas recitare ommittit, reſtituere teneatur, tom. 9. conſ. 69. a n. 1.
Qui poſt ſex menſes ab obtento beneficio horas canonicas non recitat, beneficiorum fructus ſuos non facit, ib. n. 1.
Hæc reſtitutio facienda eſt in conſcientia ante Iudicis condemnationem, ib. num. 2.
Eſtque facienda pro rata omiſſionis recitationis officii, ac temporis, & quomodo, ib. num. 3.
Quid reſtituere teneatur ille, qui omiſit aliquid, puta unum pſalmum, non tamen integram horam, ib. n. 4.
Quotieſcumque materia omiſſionis talis eſt, quæ ſufficiat ad peccatum mortale, tunc reſtitutio videtur facienda, ib. n. 5.
Non minus eſt viſibile matutinum, ac ſunt aliæ horæ, ib. num. 6. ac ſeqq.
An ſi ſuperior imponat pœnam, ut qui ante ſecundum, vel tertium pſalmum ad Chorum non accedit, amittat diſtributiones correſpondentes toti matutino, debeatur pœna in foro conſcientiæ ante condemnationem, ib. num. 9.
Et an hujuſmodi ſtatutum eſſet utile ad divinum cultum promovendum, ib. n. 10.
Omnes obligati ad intereſſendum Choro, teneri ſtatis horis intereſſe, ibid. n. 11.
Quid de non intereſſentibus, ib.
Quænam ſit notabilis omiſſio ſervitii, ib. n. 12. ac ſeqq.
Concilium Baſilienſe quid decreverit hac in re, ibid. n. 13. & ſeq. Quid Tridentinum.
Mens B. Pii V. in diſtributione officii divini, ib. n. 15.
Et in obligatione reſtituendi, ib. n. 16.
Quid in hac re poſſit S. Pœnitentiaria, ib. n. 19. & ſeqq.
Qui ægritudine impeditur horas canonicas recitare, non tenetur illas audire, tom. 9. conſ. 115. n. 61.
HORTATORIÆ.
Literæ Regum, ac Principum, Epiſcopis, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis miſſæ an, & quatenus ſint contra libertatem, & immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 1. conſ. 170. ferè per totam.
Literæ hortatoriæ an, & quatenus permiſſæ, tom. 6. conſ. 13. n. 27. ac ſeqq.
Earum tenor, ib.
Scribuntur nomine officii, ac dignitatis, ib. n. 28.
Sunt injurioſæ, ib.
Continent vim coactivam, ib. n. 29.
Earum efficacia, ib.
Fiunt cum violentia morali, ib.
HORTUS.
Hortus Conventus, hoſpitalis, oratorii an, & quatenus gaudeant immunitate, tom. 6. conſ. 40. a n. 1.
Hortus, qui ſitus eſt intra ambitum, ac muros Monaſterii, an, & quatenus gaudeat immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 30. n. 1. & ſeqq.
HOSPITALARIUS, HOSPITALES, vid. *Epiſcopatus*, *Adminiſtratores*.
Hoſpitale gaudet immunitate, t. 6. conſ. 40.
Et pari cum Eccleſia jure, ib.
Et quatenus, ib.
Quid in dubio, an cenſeatur publicum, ib. n. 4.
Archiohſpitale S. Spiritus, an cogi poſſit ad contribuendum Seminario pro rata ſuorum Prioratuum, t. 7. conſ. 9. a n. 1.
An ſit Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, ib. n. 3. & n. 14.
Gaudet omnibus privilegiis Caſinatum, ib. n. 4.
Ejus privilegia, ib.
Ejus Prioratus, an dentur in titulum, ib. n. 7. & 11.
An in adminiſtrationem perpetuam, ib.
Bona Prioratuum ad quem finem conſtituta, ib. n. 8.
An erigantur in beneficia, ib. n. 9. & 11.
Non ſunt beneficia annexa, ib. n. 11.
Hoſpitalia tenentur pro beneficiis annexis contribuere ſeminario dioeceſis, in qua ſita ſunt beneficia, ib.
Hoſpitalia, ſive Prioratus S. Spiritus ſunt Eccleſiaſtica, ib. num. 12.
Quid de hoſpitalibus, quæ ſunt ſub immediata protectione Regum, tom. 7. conſult. 15. n. 20.
An in exceptione decreti Tridentini, quo excipiuntur hoſpitalia, quæ ſunt ſub Regum immediata protectione, ut ſine eorum licentia non poſſint ab Epiſcopo viſitari, comprehendantur omnia hoſpitalia, quæ ſunt in eorum ditionibus, ac Regnis, tom. 7. conſ. 15. num. 34. & ſeq.
Quæ hoſpitalia Epiſcopus viſitare poſſit, ib. n. 36.
An, & quatenus hoſpitalia, eorumque hoſpitalarii laici gaudeant privilegio immunitatis ac fori, t. 6. conſ. 84. a n. 1.
Quando exemptio conceſſa hoſpitalibus, non cenſeatur conceſſa eorum adminiſtratoribus, ibid.
Quatenus viſitari poſſint ab Ordinariis, ibid. n. 2.
An ſint loca religioſa, ib. & num. 3.
Ut perſonæ eis addictæ pro talibus cognoſcantur, quid requiratur, ib. n. 4. & ſeqq.
Quatenus hoſpitalarii gaudeant privilegio fori, ib.
Quomodo cognoſcatur hoſpitale eſſe laicum, ib. n. 6.
Quid de hoſpitali publico, erecto authoritate Ordinarii, vel Summi Pontificis, ib. a n. 7.
Quæ privilegia obtineat, ibid.
Quid ſi in eo non celebretur, ibid.
Affinia Eccleſiæ ſunt hoſpitalia, ib. n. 8.
Quæ differentia inter Eccleſias, & hoſpitalia, ib.
Signa, & conjecturæ hoſpitalis Eccleſiaſtici, ib. n. 9. ac ſeq.
Quæ locum efficiant ſacrum, ac religioſum, ib. n. 11. & ſeq.
Immunitas, quæ competit hoſpitalibus quatenus competat eorum bonis, perſonis, ac miniſtris inſervientibus, ib. n. 17. & 25. ac ſeqq.
Hoſpitalarii an, & quatenus dici poſſint perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 18.
Et qui veri hoſpitalarii, ib. & ſeq.
Hoſpitalis apothecæ quatenus gaudeant immunitate, ib.
HOSPITALE, vid. *Epiſcopus*, *Viſitatio*.
Hoſpitale Eccleſiæ Sancti Jacobi Hiſpaniarum de Urbe, an poſſit viſitari a Viſitatoribus Apoſtolicis, tom. 1. conſ. 114. per tot.
A quo fundatum, ib. n. 8. & 11. & 42.
Regium quo pacto viſitandum, & a quibus, ib. n. 13. & a n. 17.
Quomodo erigendum, ibid.
Ut gaudeat immunitate, quid requiratur, ib. num. 19.
Viſitatur, ib. n. 23. & ſeq. ac n. 44. & ult.
Acceptum a Rege ſub immediata ejus protectione, an viſitandum, ib. a n. 31.
Eſt unitum Eccleſiæ, ib. n. 42.
Hoſpitalium bona quatenus immunia, tom. 12. conſ. 54. n. 8. & n. 98.
An, & quatenus in alienatione bonorum hoſpitalis, requirantur ſolemnitates, tom. 4. conſ. 21. a n. 1.
In dubio an præſumatur erectum authoritate Epiſcopi, ib. n. 3.
Cuinam incumbat onus probandi hoſpitale eſſe fundatum authoritate Epiſcopi, ib.
Ex quibus reddatur Eccleſiaſticum, ibid.
An ex viſitatione Epiſcoporum, ib. num. 5. & 7.
Vel ex operibus piis, ib. n. 6.
Vel ex immunitate bonorum, ib. n. 8.
Vel ex beneplacito Apoſtolico in alienatione ejus bonorum, aliàs obtento, ib. n. 9.
Vel ex ſolutione ſubſidii triremium, decimarum, & hujuſmodi, ib. n. 10.

Hoſpitalia quomodo viſitentur, ib. n. 5.
Quid ſi opera pia decreta fuerint ab Epiſcopis, ib. n. 7.
Bona hoſpitalium quatenus ſint immunia a vectigalibus, ib. num. 8.
Ad quæ onera teneantur, ib. n. 10.
Quomodo appellari poſſint loca pia, ib. n. 1.
Et non religioſa, vel Eccleſiaſtica, ib. n. 11.
Sed ſæcularia, & profana, ib.
Quando gaudeant omnibus Eccleſiæ privilegiis, ib. n. 12.
Laicalia quibus privilegiis gaudeant, ib. n. 13.
Et in quo caſu, ib.
An, & ex quibus præcipuè convincatur, hoſpitale non eſſe titulum beneficialem, & laicos non eſſe incapaces illius regiminis, & adminiſtrationis, to. 4. conſ. 143. a n. 1.
Si non eſt erectum authoritate Epiſcopi, eſt laicale, ib. n. 1.
Quid ſi recipiat legata, ib.
Neque eſt locus Eccleſiaſticus, ib. n. 2.
Pro titulo beneficii quid requiratur, ib. n. 3.
Quid ſi concurret ultimus ſtatus collativus, ib. n. 4.
Prohibetur ejus collatio in titulum, ib. n. 5.
Inſpicienda ejus electio, ib. n. 6.
Præſumptio juris eſt, quòd ſit laicale, ib. n. 8.
Quid ſi aliqua ejus inſtitutio facta ſit cum expreſſione beneficii, ib. num. 9.
Et adeſſet nova proviſio, obtenta a Cardinali legato, ib. n. 10.
Quidve ſi Rector hoſpitalis nullos habeat fructus, neque teneantur ad horas canonicas, ib.
Rector, ſive Sacerdos, qui illum regat, & ſatisfaciat oneri Miſſarum a quibus eligendus, ib.
Controverſia ſuper hoſpitali laico orta, ad quem Judicem pertineat ib. n. 13.
Quid ſi agatur de opere pio, ib.
Et de redditione rationum, ac viſitatione, ib.
Quatenus ejus bona alienari poſſint abſque ſolemnitatibus, ib. num. 4.
An, & quatenus teneantur adminiſtratores hoſpitalium reddere Epiſcopo rationem adminiſtrationis, to. 4. conſ. 204. a num. 1. & 7.
Quid ſi prætenderent eſſe exempta, ib. n. 1.
Vel Epiſcopi illa viſitaverint, ib. n. 2.
Quænam exemptio eis ſuffragetur, ib. n. 3.
Quid de privilegio ſub conditione ſufficientis donationis, ib.
Quomodo probandum, quòd hoſpitalia ſint de Jurepatronatus Univerſitatis, vel aliorum, ib. n. 3.
Quid ſi adminiſtratores, præter privilegia, etiam allegent, alium titulum, ib. n. 9.
Præſertim immemorabilem, ib.
Quid de privilegio, in limine fundationis conceſſo, ib. n. 14.
Ut exemptio dicatur conceſſa ex cauſa fundationis, & dotationis, quid fieri debeat, ib. n. 15.
Exemptio in limine reſervata quid operetur, ib.
Quid ſi non conſtet, hoſpitale ab aliis dotatum fuiſſe, ib. num. 29. & 30.
Non poteſt ab adminiſtratoribus renunciari privilegio exemptionis, ib. n. 30.
Hoſpitalia quando teneantur ad taxam Seminarii, tom. 1. conſ. 297. num. 1.
Poſſintque ad id compelli, to. 1. conſ. 298. n. 1.
Quatenus poſſit proprius Sacerdos hoſpitalis pauperibus ibi degentibus Sacramenta miniſtrare, ibique eoſdem ſepelire abſque interventu Parochi, to. 9. conſ. 152. n. 17.

HOSPITES. HOSPITIA.

Hoſpitia Regularium an, & quatenus erigi poſſint, to. 1. conſ. 179. num. 35.
In ipſis an poſſint Regulares habitare, ib.
De hoſpitibus ac Tertiariis, atque aliis non recipiendis, neque retinendis ad habitandum in monaſteriis, ſeu domibus Regularium ante præfinitam ætatem, t. 8. conſ. 126. n. 1. & ſeqq.
De aperitione hoſpitii pro Regularibus, ib. n. ult.
An, & quatenus Regulares habentes Monaſterium ſub Cœlo in ſalubri, ac longè diſtans a Civitate, haberè poſſint pro cura infirmorum Hoſpitium Religioſorum intra Civitatem ibique Oratorium privatum erigere, t. 10. conſ. 42. a n. 1.
Quid ſi alii Regulares obſtarent, & ad eorum favorem Ordinarius decerneret, Oratorium eſſe demoliendum, ib. & n. 2.
Quomodo probandum, & ex quibus Hoſpitium hujuſmodi eſſe licitum, ib. n. 5.
Hujuſmodi Hoſpitia, ſive Oratoria num ſint domus privatæ ib. num. 5.
An erigenda cum licentia Epiſcopi, ib.
Cur non obſtet Conſtitutio Urbani VIII. ib. n. 6.
Simplex Hoſpitium an, & quatenus a Regularibus retineri poſſit in Civitatibus, Oppidis, aliiſve locis, to. 10. conſ. 84. a num. 1.
Simplex Hoſpitium an poſſit habere Eccleſiam, ib. n. 2.
Quomodo conſtituendum, ib.
Quid in eo permittatur, ib.

HOSPITATIO, ſive, HOSPITATURA.

An Clerici teneantur ad hoſpitationem militum, tom. 2. tota conſ. 32.
Cur ſic dicta, ib. n. 2.
Quomodo priſcis temporibus aſſignabatur, ib.
Eſt onus patrimonii, ib.
Infert imperium, ib.
Cohæret ſuperioritati, ib.
Sub quibus verbis Bulla Cœnæ comprehendarur, ibid. n. 4.
Ejus onus an ſit reale, vel perſonale, ib.
Quid de domibus Regularium, ib. n. 8.
Et de domibus Monaſteriorum Monialium, ib.
Quid de bonis, Epiſcopi, ib. n. 10.
Quid de domibus Eccleſiaſticorum, laicis locatis, ib.
Sed quid ſi Dominus tranſeat per fundum feudalem Eccleſiaſticis conceſſum, ib. n. 11.
An ab ea ſint exempti Clerici, etiam ſi habitent in communi cum fratribus, Nepotibus, vel parentibus laicis, ib. n. 12.

HOSTES.

Hoſtes Eccleſiæ quinam ſint, conſ. 41. n. 28.
Poſſumus inſidiis, ac dolo hoſtes propulſare, t. 9. conſ. 185. n. 4.

HOSTIA.

An Conſtitutio Innocentii XI. contra ſubripientes Hoſtiam conſecratam, comprehendat Clericos ſæculares, & regulares, tom. 9. conſ. 24. a n. 1.
Quatenus non comprehenderet, an melius ſit eos per novam Conſtitutionem, an per ſimplex decretum declarare comprehenſos, ib.
An expediat comprehendere in adducta Conſtitutione caſum furti Sacræ Pyxidis cum projectione particularum Sacrarum, ib. num. 8.

HOSTILIS INSECUTIO.

Quid comprehendatur nomine hoſtilis inſecutionis, tom. 6. conſ. 39. num. 1. & ſeqq.
An comprehendantur verba injurioſa, inſultus, effectus, & quod Epiſcopus fugiat, & alius eum inſequatur hoſtiliter, ib. num. 2. & ſeqq.
Quid ea ſit, ib. n. 5.
Cur dicatur perſonalis, ib. n. 6. & ſeq.
Quomodo fiat, ib. n. 7. & ſeqq.
Ex quo capite contrahatur excommunicatio, ib. n. 9.
An ſit neceſſarium, quod fiat per motum localem, ibid. n. 10. & 11.
Quid ſit inſecutor, ut innodetur excommunicatione, ib. n. 12. & ſeqq.
Quomodo inſecutio eſſe debeat, ib. n. 15.
Et quid ſufficiat, ib. n. 16. & ſeqq.
Quid de familiaribus Epiſcoporum, ib. n. 21.

HUMOR.

Humoris proportio cum calore an cauſa longæ inediæ, tom. 4. conſ. 43. num. 132. & ſeqq.

HYPOTHECA, vid. *Alienatio*.

An bona, in æſtimo communi deſcripta, quæ tranſeunt ad Eccleſiaſticos, remaneant ſub hypotheca onerum Communitatis, tom. 2. tota conſ. 54.
Hypothecæ tranſitoriæ defectus quid operetur, ib. n. 18.
Hypotheca conſtituta per legem civilem ſuper bonis laicorum pro tempore futuro quando extinguatur, ib.
Quando non præjudicet, ib.
Quid ſi ipſi bonorum Domini ea ſubmiſerint ejuſmodi hypothecæ, ib. a num 20.
Hypothecæ conditionalis in hac materia virtus, ib. n. 26.
Ratio diſcriminis inter caſum hypothecæ legalis inductæ ſuper bonis ſubditorum per Principem, & hypothecæ conventionalis rei ſuæ impoſitæ per Dominum, ib. n. 27.
Quatenus hypotheca pro oneribus imponendis ſit deducibilis in eſſe, antequam reipſa imponatur, ib. n. 28. & ſeq.
Quæ hypotheca competat adverſus tutorem, ib. n. 29.

I

Januenſis Civitas & Reſpublica inter primas Italiæ Urbes accenſenda, tom. 5. conſ. 12. n. 41.
Caput Liguriæ, ib.
Ejus privilegia, & exemptio, ib.
Potentia, ib.
Libertas, ib.
Victoriæ, ib.
Claſſes, ib.

IDIOTA, vid. *Theologia*.

Quinam Græcis Idiota, tom. 9. conſ. 102. n. 4.
Quinam Latinis, ib.

IDONEUS, IDONEITAS.

Idoneus in materia electionis in Vicarium Capitularem quis ſit, tom. 6. conſ. 92. n. 2.
Ex quibus conſtare poſſit, quod aliquis ſit idoneus, ib. a n. 5.
Idonei qui dicantur, ac ſint, tom. 10. conſ. 49. n. 2.

JEJUNIUM, vid. *Abſtinentia*, *Armenus*, *Maronita*.

Jejunium, etiam extra quadrageſimam obſervandum, tom. 1. conſ. 15. num. 2.
Tenemur in illo abſtinere ab ovis, & lacticiniis, ib.
Quo jure, ib. & n. 3.
Recentiorum opinio diluitur, ib.
An illud frangant odores, ac ſuffitus, t. 1. conſ. 125. per tot.
Quid in eo prohibeatur, ib. n. 5.
Naturali quid opponatur, ib. n. 8.
Poteſt transferri jure communi indictum ab Epiſcopo, vel a S. Rituum Congregatione ab uno die in alium, t. 3. conſ. 14. per tot.
Quæ cauſa requiratur ad illud transferendum, ib. n. 2.

clarationes ad id S. Congregationis, ib.
unium plurium dierum, mensium, annorum an miraculo adscribendum, to. 4. cons. 43. a. n. 1.
empla diu jejunantium cum abstinentia ab omni cibo, ac potu, ib. n. 1. & seqq.
Jejunii virtus, ac decus, ib. n. 71.
Ultra septimum, vel undecimum diem protrahi nequit, ib. num. 81.
Longum vel miraculo, vel dæmonis fraude, vel humano mendacio constat, ib. n. 146.
Exempla jejunantium fraude dæmoniaca, & humana, ib.
An, & quatenus Episcopus possit totam Communitatem a carnium abstinentia absolvere, in quadragesimali jejunio, to. 4. cons. 221. a n. 1.

JESUITÆ, JESUITISSÆ, vid. *Episcopus, Regulares, Ordines.*

Jesuitæ an, & ex quibus redditibus teneantur ad taxam seminariorum, to. 1. tota cons. 223.
Atque ad decimas, ib. n. 15. 21. ac 28.
Eorum privilegia hac in re, ib. n. 27.
Jesuitissæ damnantur, to. 2. cons. 65. n. 1.
Earum cœtus dissolvuntur, ib. n. 4.
Earum institutum, mores, vita, ib. n. 21.
An qui aliquo modo, etiam disputandi, aut veritatis indagandæ gratia impugnat, vel in dubium revocat Sacrarum Jesuitarum institutum, sive Constitutiones, incurrat pœnam aliquam Ecclesiasticam, to. 3. cons. 88. a n. 1.
Eorum Constitutiones sunt confirmatæ a Sede Apostolica, ib. num. 3.
Quatenus possint in Hispania, & Lusitania imprimere libros absque illorum missione ad Urbem, to. 8. cons. 62. n. 39.
An adhuc habeant facultatem absolvendi eos, qui non satisfaciunt S. Officio, ib. n. 41.
Morantes in Regno Synarum possunt uti alba in parte anteriori aperta, & planeta etiam ab uno latere aperta, ib. n. 43.
Emittentes tria vota simplicia an ritè ad Sacros Ordines promoveantur, to. 3. cons. 77. n. 44. & seqq.
Non comprehenduntur in decreto Sacri Concilii Tridentini de titulo requisito ad Sacros Ordines, to. 10. cons. 92. nu. 9. & num. 66.
Qui post biennium probationis emiserunt vota simplicia, sunt verè ac propriè Religiosi, non secus ac professi cujuscumque alterius Religionis, ib.
Etiamsi in Societate Jesu nullus reperiretur professus, esset tamen vera, ac propria Religio, ib. n. 13.
An eis adversetur Constitutio Beati Pii Quinti, ib. n. 14. & 18.
In quibus hæc Constitutio locum habeat, ib. & n. 15.
Pœnæ in ea contentæ, ib. & n. 16.
An in dubio in eas quis incurrat, ib. n. 16.
An Societas Jesu teneatur Sacerdotibus, a se dimissis congruam alimentariam submINistrare, ib. n. 19. & seqq.
Constitutiones hanc in rem Summorum Pontificum, ib. n. 21. & seqq.
Rationes, ac Doctorum sententiæ, ib. a n. 28. & seqq.
Mens Summorum Pontificum hac in re, ib. n. 40. & seqq.
Ac eorum Constitutiones, ib. n. 75. & seqq.
Facultas dimittendi Societati concessa, ib. n. 43. & seqq.
Ad id observatio inconcussa, ib. n. 48. & seqq. & n. 64.
Sacræ Congregationis Concilii in idipsum decreta, ib. n. 58. & seqq. ac n. 72. & seqq.
Discrimen inter Episcopum ordinantem aliquem sine titulo & Religionem, ib. n. 67.
In dimissis a Societate non potest considerari suspicio mendicitatis, ib. n. 68. & seqq.
Privilegia Pontificum, ut Collegiales sub directione Patrum Societatis Jesu degentes sine beneficio vel titulo ad ordines promoveantur, ib. n. 70.

IGNIS, vid. *Dæmon.*

An possit reperiri homo, qui ex corporis constitutione ab igne non lædatur, to. 4. cons. 110. a n. 1.
Vbi aliqua de illusionibus in externis sensibus.
Exempla varia Sanctorum, qui ab igne immunes evaserunt, ib. a num. 25.
Ignem repellendi vis a natura, ib. n. 2.
Ubi exempla.
Animalia ex igne, ib.
Exempla admiranda de iis, qui pertractarunt ignem absque ulla læsione, ib. n. 3.
De hac re præstigiæ Turcicæ, ib.
An animalia vivere possint in igne, ib. n. 2. & 4.
Quid de Salamandra, ib. n. 6.
Cur appellata leporinon, ib.
Cur aliqua ligna non ardeant, ib.
Circulatorum de hoc arcana, ib. n. 6.
In id ars dæmoniaca, ib. n. 7. ac seqq.

IGNORANTIA.

Ignorantia a pœna juris municipalis quomodo excusat, to. 1. cons. 16. n. 4.
Etiam ab excommunicatione, ib.
Quid de ignorantia probabili, ib.
Ignorantia invincibilis facti, vel juris excusat a censura, ib. n. 5. & cons. 95. n. 20.
Ignorantia contra præsumptionem juris, & de jure an admittatur, to. 1. cons. 55. n. 6.
Ejus inverisimilitudo, ib.
In dubio, quando allegatio ignorantiæ non admittitur, præsumitur iniusta, nisi probetur iusta, ib. n. 7.
Tollit consensum, to. 1. cons. 86. n. 23.
Ignorantia edicti an excusat a pœnis comminatis, tom. 1. cons. 95. num. 25.
Ignorantia quatenus excusat a censuris, ib. n. 23. ac 24.
Ejus probatio improbatur, to. 1. cons. 246. n. 56.
Ignorantia decreti Pontificii quando non admittatur, ibid. num. 57.
Ejus excusatio quomodo diluatur in materia immunitatis Ecclesiasticæ, to. 1. cons. 172. n. 2.
In quibus facilè non admittatur, ib.
Ignorantia gestorum in causa, ex quibus conjecturis ostendatur, to. 4. cons. 68. n. 14.
Quando excusat, ib. n. 15.
Quænam excusat a pœna excommunicationis, to. 4. consult. 112. num. 5.
Non tribuit jurisdictionem, to. 7. cons. 44. n. 24.
Nemo præsumitur jus ignorare, to. 6. cons. 151. n. 59.
Quid de ignorantia facti, ib. & n. 63.
An, & quatenus, & quæ ignorantia excusat a censura contrahenda, to. 9. cons. 199. n. 125.
Ignorantia crassa, & supina an suffragetur, to. 10. cons. 17. num. 5.
In electione quando excusat ignorantia, to. 10. cons. 105. n. 5.
Quid in beneficiis, Officiis, & dignitatibus Ecclesiasticis, ib. num. 6.

ILLÆSIO, vid. *Puer.*

ILLATIO.

Illatio non fit a diversis, to. 1. cons. 90. n. 12. & cons. 139. n. 3.

ILLEGITIMI, vid. *Legitimatus, Irregularitas, Filius.*

Quomodo inhabiles ad dignitates Ecclesiasticas, t. 1. cons. 21. a n. 1. signatè, n. 8. 9. 13. ac seqq.
Hac de re Constitutiones Pontificiæ discutiuntur, ib. n. 15.
An, & quatenus natalibus restituti ad dignitates regulares assumi possint, ib. per totam.
Cur sint infames, t. 1. cons. 54. n. 22.
Omnibusque bonis, ac dignitatibus indigni, ib.
Priventur hæreditate paterna, & legitima, ib.
Alimentis indigni reputentur, ib.
Cur ab ordinibus arceantur, ib. n. 60.
Eorum illegitimitas quomodo probetur, to. 1. cons. 89. n. 16.
An possint excludi a Religione per Constitutiones regulares, ib. a num. 3. & 16.
Eorum professio in Religione an valida, ib.
Quomodo irritetur, to. 1. cons. 146. n. 20. & seqq.
An obtinere possint beneficia in Ecclesia, in qua eorum patres illa obtinuerant, t. 1. cons. 99. a n. 1.
An Illegitimus subsequente legitimatione, sit habilis quoad omnia, etiam dignitates, ac si ab initio legitimus natus fuisset, t. 9. cons. 183. n. 4.

ILLITERATI.

An, & quatenus ad ordines possint promoveri, t. 1. cons. 133. n. 15. & seqq.

IMAGINATIO.

Imaginationis vis in morbis, t. 4. cons. 56. n. 5. & 27.
Quid ea sit, ib. & seqq.
Per accidens est causa mirabilium effectuum, ib.
Quomodo alteretur, ib. n. 27.
Ejus habitus, ib.
An possit idem in omnibus, vel in multis operari, ib. n. 27.

IMAGO. vid. *Hebræus, Reliquiæ.*

Quænam imagines pro canonizatione amovendæ, to. 1. cons. 208. a num. 1.
Earum virtus, ib.
Quid de illis, ad quarum pedes est aliquis genuflexus, ib. num. 2.
Quæ sint prohibitæ, ib. n. 3. ac seqq.
Earum affixio cur instituta, ib. n. 4.
An liceat eas pingere cum revelationibus, to. 1. cons. 236. n. 1. & seqq.
Quatenus publicum cultum præseferant, to. 1. cons. 242. num. 11.
Earum antiquitas quomodo probetur, ib.
Imago sive phantasia quid, to. 1. cons. 249. n. 7.
Si in aliqua Ecclesia reperiatur altare cum imagine devota, non potest aliud altare cum eadem imagine, vel invocatione in ea erigi, to. 4. cons. 18. n. 3.
An liceat pingere imaginem non canonizati cum revelationibus, sive cum claritate, vel lumine desuper veniente, to. 4. cons. 47. a n. 1.
Quæ in imagnibus, ac circa illas pingi solent, duplicis sunt considerationis, ib. n. 2.
Ex imagine non approbatur revelatio, ib. n. 4. ac seqq.
Deturpantibus, violantibus, percutientibus Sacras Imagines to. 8. cons. 89. a n. 1.
A quibus puniendi, ib. & n. seqq.
Sunt vehementer suspecti de hæresi, ib. n. 3.
Hujusmodi delinquentes quomodo tractandi, ib. n. 8.
Imago Beatificati cum radiis tantùm circum caput; Canonizati verò cum diademate, t. 5. cons. 25. n. 1.
An ullo in casu exponi publicè in Ecclesia possit aliqua imago sive picta, sive sculpta, Christi, Sanctorum, sine licentia Episcopi.

copi, ubi de pœna in tranſgreſſores, t. 9. conſ. 186. a n. 1.
An benedictio Imaginum ſit omninò neceſſaria, & quatenus neceſſaria, ib. nu. 3.
Cuinam competat illas benedicere, ib. n. 14.
Gentes etiam ſolitæ conſecrare ſuas ſtatuas, & ungere oleo, ib. §. Porrò.
Quid de imagine Crucis, ib. §. Minus,
An, & quatenus clavis Sacræ Imaginis miraculoſæ Beatiſſimæ Virginis, aliorumve Sanctorum retineri poſſit a Magiſtratu ſeculari, to. 10. conſ. 75. a n. 1. & ſeqq.
Ad quos ſpectet eas privativè quoad omnes retinere, ib. n. 1.
Eſt de genere ſpiritualium, quemadmodum ſunt reliquiæ Sanctorum, ib. n. 2.
An ex jure divino, & ſecundùm eſſentiam, ib.
Virtus, & gratia miraculorum quomodò Imaginibus infuſa, ibid. num. 3.
Imago an veniat appellatione Reliquiarum, ib.
An ullum jus tribuant Secularibus in petitorio enunciativæ viſitatorum, quod claves imaginis reperirentur apud Magiſtratum ſæcularem, ib. n. 7.

IMMEMORABILIS, vid. *Conſuetudo*.

Quomodo probanda, t. 1. cons. 243. a n. 4.
An major centenaria, ib. n. 9. & 14. ac ſeqq.
Ex quibus probetur, ib. n. 12.
De ipſa opiniones variæ, ib.
Quando cenſeatur ſublata, ib. n. 15.
Quando legitimè probanda, t. 2. cons. 26. n. 21.
Ejus præcipua requiſita, ib.
An ex ea jus aliquod acquiri poſſit laicis contra Eccleſiaſticos, to. 2. cons. 34. num. 53.
An præſumatur ex ea conſenſus Eccleſiaſticorum, ac ſedis Apoſtolicæ in iis, quæ ſunt contra Eccleſiaſticam libertatem, ibidem. num. 54.
Damnata in libertatem Eccleſiaſticam, ib. n. 55. & ſeqq.
Curſus temporis immemorabilis per ſe ſine poſſeſſione non operatur, to. 6. cons. 87. n. 1.
Habet vim privilegii Apoſtolici, & cujuſque alterius legitimi tituli, tom. 7. cons. 3. n. 4.
Immemorabilis probari debet cum ſuis requiſitis, tom. 6. conſult. 46. num. 2.
Immemorabilis virtus, t. 9. cons. 53. n. 4.
Probatio immemorabilis quid debeat continere, tom. 9. cons. 154. num. 6.
Ad impediendam Ordinarii juriſdictionem, quæ immemorabilis requiratur, ib.
Immemorabilis quem titulum tribuat, ib. n. 13.
Sufficit ad acquirendam plenam exemptionem, & ad præſcribendam iuriſdictionem privativam contra Ordinarium. ib.
Sola immemorabilis ſufficit ad probandum jus petitorii, ib. num. 14.
Privilegia cum immemorabili ſunt compatibilia, ib. n. 15.
Immemorabilis quomodo probanda, conſ. 73. num. 15. & tom. 10. cons. 138. num. 5.
De Teſtibus illam probantibus, ib.
Tempus, quod in ea requiritur, ib.
Ejus Exiſtentia quomodo probetur, ib. n. 18. & ſeqq.
Quomodo legitimè inducatur, ib. n. 20.
Quatenus dici poterit interrupta, ib. n. 21. & ſeqq.
An per coactionem, ib. n. 23.

IMMISSIO.

Quatenus alteri danda, to. 1. conſ. 1. n. 17.

IMMUNITAS. vid. *Eccleſia*, *Extractio*, *Reus*, *Homicidium*, *Fur*, *Cadaver*, *Eccleſiaſtici*, *Clerici*, *Epiſcopus*, *Cardinales*, *Arma*, *Judex*, *Taxa*, *Reus*, *Aſylum*, *Ejectio*, *Conſuetudo*, *Monetarius*, *Extractio*, *Indicium*, *Cauſa*, *Confugiens*, *Latro*, *Privilegium*, *Aſſaſſinium*, *Reſtitutio*, *Domus*,
Immunitas Eccleſiaſtica quo pacto excludatur ab homicida proditorio, to. 1. conſ. 48. a n. 1.
In dubio quomodo ei favendum, ib. n. 3. ac 6.
Ejus finis, ib.
Qui illa gaudeant, ib. n. 5.
Quid agendum, quando dubitatur, an reus gaudeat, ib. n. 7.
Eſt juris naturalis, to. 1. conſ. 49. n. 2.
An ei poſſit per immemorabilem derogari, ib. n. 17.
Contra eam nequit induci conſuetudo, ib.
Etiam immemorabilis, ib.
Non poteſt ipſi præjudicari ratione damni ſive fraudum, ab Eccleſiaſticis commiſſarum, ib. n. 18.
Ejus præiudicia, ib. n. 19.
Ac favor, pro quo ſemper in dubio capienda eſt interpretatio, to. 2. conſ. 50. n. 3. & conſ. 98. n. 11. & conſ. 169. n. 10. & conſ. 171. n. 7.
Cujus ſit juris, to. 1. conſ. 82. n. 15. & conſ. 98. n. 23.
Neque directè, neque indirectè lædi poteſt, to. 1. conſ. 84. n. 17.
Immunitas Eccleſiæ an ſit conceſſa perſonæ, an verò Eccleſiæ, to. 1. conſ. 93. n. 1.
Cur inducta, ib. n. 3. & 21.
Omnes de ea quæſtiones Eccleſiaſtico judicio definiendæ, to. 1. conſ. 96. n. 1.
Contra immunitatem reprobatur quæcunque conſuetudo, ſive generalis, ſive ſpecialis, etiam immemorabilis, tom. 1. conſ. 99. n. 22. ac ſeqq. & conſ. 170. n. 17.
An, & quatenus amittatur per exeuntem ab Eccleſia blandis, ſubdoliſq; verbis ſuaſum, t. 1. conſ. 100., per totam. Gregori XIV. Conſtitutio hac de re an ſit odioſa, to. 1. conſ. 102. num. 11.
Læditur etiam ligando in Eccleſia confugientem ad ipſam, to. 1. conſ. 127. n. 1. & ſeqq.
Et occidendo confugientem ad Eccleſiam, etiamſi non extrahatur, ib. n. 3.
Quid in dubio, an reus gaudere debeat, ib.
Item læditur perquirendo confugientem, ib. n. 4.
Ponendo ei cuſtodiam, ib.
Idque etiam in dubio, an gaudeat, ib.
Ad illam excludendam non ſufficiunt indicia in torturam, to. 1. conſ. 128. n. 16. & 169. n. 2.
Adverſus eos, qui illam violant an inferior Epiſcopo habens juriſdictionem ordinariam procedere poſſit, tom. 1. tota conſ. 144.
An cognitio puniendi ejus violatores poſſit ſeparari a cognitione confugientis, ib. n. 4.
Violatur expoliando armis confugientem, tom. 1. tota conſ. 167.
Ut excludatur, quæ probatio requiratur, tom. 1. conſ. 169. n. 2.
Læditur per quamcunque nocibilitatem, reo confugienti illatam, ib. num. 7.
De cenſurarum declaratoria in ejus materia, to. 1. conſ. 170. per. tot.
Qua ratione conveniat locis Sacris, & immunibus, tom. 1. conſ. 171. num. 3.
Conſtitutio Gregorii de hac re, ejuſq; vigor, ib. n. 8. & 12.
Læditur maximè per extractionem confugientis, ubi plura de reſtitutione extracti, tom. 1. tota conſ. 172.
Ejus cognitio ac declaratio pertinet privativè ad Eccleſiaſticum, ib. num. 6.
Cuius favore ſit inducta, ib. num. 8. & conſ. 178. num. 1. & ſeqq. & conſ. 487. num. 1
Ut plenè redintegretur quid requiratur, tom. 1. conſ. 172. per totam, ac præſertim a num. 14.
Violatur per Dominos temporales, qui ſuis ſubditis præcipiunt, ne artium, quas profitentur, obſequia præſtent Eccleſiaſticis, tom. 1. conſ. 174. n. 7.
An illa gaudeant domus Eccleſiæ, ipſi adhærentes, tom. 1. conſ. 178. n. 1. & ſeq.
An deroget poteſtati Eccleſiaſticæ, ſicut & laicali, ib. n. 5.
Abuſus laicales in ipſam exploduntur, tom. 1. conſ. 444. 445. & 447. paſſim.
Eam violans an poſſit abſolvi virtute Jubilæi, tom. 1. conſ. 189. num. 1.
Ejus violatoribus an, & quando abſolutio in utroque foro concedenda, tom. 1. conſ. 495. nu. 1.
Eius excommunicatio eſt reſervata Pontifici ſummo, ib.
In eius violationis cauſis an poſſint Archiepiſcopi procedere in gradu appellationis a ſententiis ſuffraganeorum, tom. 1. conſ. 497. num. 1.
Immunitas realis quo jure Clericis debeatur, tom. 1. conſult. 50. num. 1. & 2.
Eſt diverſa ab immunitate, quam habet Epiſcopus pro ſuis familiaribus, ib.
Non eſt reſtricta ad proprias perſonas, ib. conſ. 3.
Comprehendit conſanguineos Clericorum, & alios ipſis inſervientes, ib.
Ad quem uſum concedatur, ib. n. 4.
Poteſt titulo venditionis, vel quoquo alio transferri, ib.
Debetur Clerico abſenti, ib.
Poteſt converti in quemlibet uſum, ib. n. 6.
Immunitas Eccleſiaſtica quando ad alterum extendatur, to. 2. conſ. 32. n. 37. & 39.
Quando eſt perſonalis, ib.
Ejus privilegium a vectigalibus an ſit reale, ib. n. 41.
A collectis an debeatur, ib.
Quando emens ab Eccleſiaſticis ea non gaudeat, ib.
In eam lædentes quomodo ſit formandus proceſſus, ib. nu. 83. & ſeqq.
Ut quis privetur immunitate Eccleſiæ, quæ probationes requirantur, tom. 2. tota conſ. 37. præcipuè n. 14.
An ea gaudeat, qui occidit in Eccleſia, vel cæmeterio ex ira, caſu &c. amens, puer, invitus, &c. to. 2. tota conſ. 38.
Ejus privatio ex homicidio, vel mutilatione, in Eccleſia, cur inducta, ib. n. 6.
Ebrius, & qui mutilat, vel occidit in Eccleſia in ludo, aut loco, quando illius immunitate privetur, ib. n. 19. & 20.
An qui occidit in Eccleſiam Cajum, putans eſſe Titium gaudeat immunitate, ib. n. 21.
Quid de volente occidere in Eccleſia Franciſcum, occidit Antonium, eo quod ictus aberret, ib. n. 22.
Quid de occidente in Eccleſia invitè, aut ignoranter, ib. num. 23.
Quid quoque de occidente coactè, ib. n. 24.
Quidve de inſtingante canem, aut aliud brutum ad aliquem occidendum in Eccleſia, & ſequatur occiſio, ib. n. 25.
Quando cauſa eſt per accidens, quamvis ſit rectè volita, homicidium ex ipſa in Eccleſia ſequutum non privat immunitate, ib. n. 26.
Quid de homicidio volito in cauſa remota, ib. n. 27.
Quid etiam de homicidio, vel mutilatione volita in cauſa dubia, quæ ſit merè dubia, ib. n. 28.
Quid ſi cauſa ſit probabilis ex utraque parte, ib.
Quid ſi cauſa, in qua eſt volitum homicidium, ſit tantùm par-

tialis, ſecuto in Eccleſia homicidio ex alia cauſa, ib. n. 29.
Si unus ſanæ mentis, & alter impos percutiant aliquem in Eccleſia, qui poſtea in ea moriatur, & uterque percutiat lethaliter, an homicidium privet immunitate, ib. n. 30.
Si amens percutiat lethaliter in Eccleſia, & alter ſanæ mentis percutiat non lethaliter, aut cum dubio, an percuſſio ſit lethalis, & ſequatur mors in Eccleſia, homicidium non privat immunitate, ib. n. 31.
Quid in caſu, quo quis ſanæ mentis aliquem percutiat in Eccleſia lethaliter, & poſt aliquod intervallum tempor s mentis impos eumdem percutiat, qui ſtatim in Eccleſia moriatur, ib. n. 32.
Quid de occidente in Eccleſia pro defenſione propriorum bonorum externorum, ib. n. 40.
Quid ſi quis occidat in Eccleſia pro defenſione ſolius honoris, ib. num. 41.
Quid de invaſo occidente invaſorem in Eccleſia, vel parantem invadere, ib. n. 42. & 43.
Occidens a porta Eccleſiæ exiſtentem in ſcala ante ipſam, an gaudeat immunitate, ib. n. 44.
In dubiis pronunciandum pro immunitate, t. 2. conſ. 42. n. 3. & 4.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 8.
In materia immunitatis eſt procedendum cum cenſuris, to. 2. conſ. 48. n. 7.
Immunitas competens bonis Eccleſiaſticis eſt realis, tom. 2. conſ. 50. num. 2.
An debeatur ruſtico, colono, conductori, aut emphyteutæ bonorum Eccleſiaſticorum, ib. per totam.
Occidens ſub fide data de non offendendo, an excludatur ab immunitate, to. 2. conſ. 53. n. 2. & 16. cum ſeq.
An propter incertitudinem lethalium vulnerum, a pluribus inflictorum, locus ſit immunitati, ib. n. 6. & 23. ac ſeqq.
Non excluditur immunitas ex his, vel ſimilibus verbis, Volo tibi eſſe ſervus, & amicus, ib. n. 17.
Occidens cum cautione de non offendendo privatur immunitate, ib. num. 20.
Qui teſtes requirantur ad privandum reum immunitate Eccleſiæ, ib. num. 21.
Quæve probatio, ib.
Vulnerans in Eccleſia, vel Cæmeterio non privatur immunitate, ib. n. 23.
In dubio reſolvendum pro immunitate loci, & cum Sanctiſſimo pro pœna extraordinaria, ib. n. 27.
Quo pacto debeatur immunitas bonorum, in æſtimo communi deſcriptorum, quæ pervenerint ad Eccleſiaſticos, to. 2. tota conſ. 54.
Immunitas cenſetur in dubio conceſſa, etiam quoad bona poſtea quæſita, ib. n. 14.
Privilegium immunitatis extenditur ad novam oneris impoſitionem, ib.
Extenditur ad bona allibrata, ib. n. 15.
Immunitatis Eccleſiaſticorum antiquitas, ib.
An qui vult tantùm res ſuas pervenire ad Eccleſiaſticos cum aliquo onere, committat in immunitatem, ib. n. 25.
Ejus privilegium eſt generale, ib. n. 37.
An integrum, ib. n. 38. & ſeqq.
Ejus limitatio, atque exceptio a quibus probanda, ib. n. 44.
Ejus privilegium, conceſſum ordini Clericali, eſt etiam de jure divino, ib. n. 46.
Non poteſt ipſi præjudicium inferri, ib. n 46. cum binis ſeqq.
Procedit tàm in acquiſitis, quàm in acquirendis, ib. n. 47.
Literæ S. Congregationis ſuper immunitate Eccleſiaſticis debita pro bonis acquiſitis, ib. n. 48.
Immunitas poteſt acquiri privilegio, vel præſcriptione, to. 2. conſ. 64. n. 24.
An gaudeat immunitate Eccleſiæ vulnerans lethaliter in ea, vel in cæmeterio, tom. 2. tota conſ. 67.
Quale homicidium in Eccleſia, vel cæmeterio commiſſum privet immunitate, ib. n. 4.
Eam non excludunt, niſi delicta excepta in conſtitutione Gregoriana, ib. n. 6.
Gaudet Eccleſiæ immunitate, qui in ea ferro faciem alicui deformet, ib
Et qui in Eccleſia furatur, ib.
Ejus privatio in delinquentibus an ſit capax extenſionis, ib. a n. 6. & ſeqq.
Caſus in quibus debetur Eccleſiaſticis immunitas, tom. 3. conſ. 2. a num. 36.
An lædatur, quando onus, ſive vectigal imponatur ſæcularibus, & ex illis eveniat, præter intentionem Principis, aliqua læſio Eccleſiaſticis, t. 3. conſ. 15. n. 10. Ubi exemplum.
Generalis conceſſio immunitatis ab oneribus non extenditur ad caſum ſupervenientis neceſſitatis, ib. n. 22.
Quæ forma obſervanda eſt, ut ipſi derogetur, ib. a n. 23. cum pluribus ſeqq.
Semper eſſe debet illæſa, ib. n. 38.
Confugiens ad Eccleſiam, ac inde extractus an, & quatenus poſſit renunciare immunitati, to. 3. conſ. 28. n. 1. & ſeqq.
Privilegium immunitatis cui principaliter, ac directo conceſſum, ib. n. 2.
Res judicata in hac materia, ib.
Captus in loco immuni debet omninò reſtitui, ib. n. 3.
Quamvis renunciaverit immunitati, ib.
An immunitas Eccleſiæ ſit potius odioſa, quàm favorabilis, to. 2. conſ. 67. num. 14.
Immunitatis Eccleſiæ finis, ib.
Immunitas quid propriè importet, to. 4. conſ. 2. n. 14.
Cur Clericis, ac Monachis conceſſa, to. 4. conſ. 17. n. 22.
An, qui furatur in Eccleſia, gaudeat immunitate, quoad Judicem Eccleſiaſticum, to. 4. conſ. 111. ferè per totam.
Immunitas Eccleſiarum an inducta reſpectu Judicis laici tantùm, ib. n. 8.
Quinam ea gaudere non debeant, ib. n. 9.
Quid in delictis in Eccleſia commiſſis, ib.
Quibus conceſſa, & in quibus delictis, ib. n. 10.
Cauſa finalis concedendi Eccleſiæ immunitatem, ib. n. 11.
Conſtitutio Gregoriana ſuper immunitate de quibus Judicibus loquatur, ib. n. 13.
Qui delinquentes ea non gaudeant, ib. n. 14.
In ea non admittitur extenſio de caſu ad caſum, ib.
An per retentionem animalium Clericorum, quæ damnum dederunt, eorumque relaxationem illicò factam a Curia ſæculari cum fideju ſſione per laicum præſtita de illis concendis ſub expreſſa conditione, quatenus illa non pertinerent ad Clericum, ſed ad laicum lædatur immunitas Eccleſiaſtica, to. 4. conſ. 112. n. 1.
Immunitas perſonalis an admittat realem, to. 4. conſ. 120. n. 4.
Qui ea gaudeant, ib.
Et de quibus oneribus intelligatur, ib.
Quando in ea ſtricta fieri debeat interpretatio, ib.
Privilegium immunitatis conceditur etiam ædificiis adhærentibus, to. 4. conſ. 122. n. 10.
An, & quatenus Palatia Cardinalium, & Epiſcoporum, eorumque domus gaudeant immunitate, ib. per totam.
Et quid de recognitione cadaveris in illis, a Curia ſæculari facienda, ib.
Habitationes etiam pro famulis, & hoſpitibus, animalibus, & hujuſmodi aliis gaudent immunitate, ib.
Quid ſi aliis locentur, ib.
Homicida lethaliter vulneratus, ac ſine ſenſibus, a ſuis conſanguineis in Eccleſiam ductus, a qua ab eiſdem ad propriam domum translatus ubi a ſatellitibus laicis fuit captus, & ad carceres perductus, an ſit Eccleſiæ reſtituendus, to. 5. conſ. 3. n. 2.
Confugiens ad Eccleſiam cum armis, an poſſit iis a Curia ſæculari abſque violatione immunitatis ſpoliari, tom. 5. conſ. 5. n. 3. & 64.
Leve delictum in Eccleſia non privat delinquentem immunitate, ib. num. 42.
Immunitas non datur perſonæ, ſed loco, ib. n. 43.
Conſtitutio Gregoriana de immunitate Eccleſiarum, an comprehendat confugientes ad Eccleſiam cum armis etiam prohibitis, ib. n. 44.
Homicidium, vel mutilatio in Eccleſia privat delinquentem immunitate, ib. n. 67.
Eccleſia eſt immunis quoad perſonas & quoad earum bona, ib. num. 67.
In caſu dubii immunitatis inter forum ſæcularem, & Eccleſiaſticum, Judex Eccleſiaſticus definire debet, ib. n. 77.
Incidentia de immunitate Eccleſiaſtica per quem Judicem ſint determinanda, to. 5. conſ. 46. n. 6.
An, & quatenus poſſit a Clericis vendi, cedi, donari, vel in pecuiam exigi a publicanis eorum immunitas farinæ, ib. a n. 1.
Quid de præſcriptione in hac re pro Eccleſiaſticis, ib. num. 7. & ſeqq.
Quatenus id moderationem accipiat, ib. n. 12. & ſeqq.
Quatenus ejus diminutio ſit licita, ib. n. 15.
Ejus privilegia, an perpetua, ib. n. 18. ac ſeq.
Clerico abſente quatenus immunitas a vectigalibus ejus familiæ concedatur, ib. n. 26.
Quare Clericis conceſſa, ib. n. 27.
Quomodo tranſeat in contractum, ib. n. 29.
Quid ſi Univerſitates reclamaverint, ib. n. 30.
Sine Eccleſiaſticorum conſenſu non poteſt imminui, ib. nu. 35. & ſeqq.
Qua ratione competat Clericis, ib. n. 38.
Non reſtringitur ad proprias perſonas Clericorum, ſed comprehendit eorum conſanguineos, & alios ipſis inſervientes ib. num. 39.
Solo imperio Pontificis potuit Clericorum immunitas inſtitui ac illius uſum induci, ib. n. 43.
Immunitatis Clericorum conceſſio habet vim remunerationis ib. num. 49.
Conceſſa Clericis non ad ſolum uſum alimentorum, ſed potius pro quadam præeminentia ratione Ordinis, ib. n. 51.
Abſentibus debetur, ib.
Immunitas Eccleſiaſticorum a quibus taxanda, ib. n. 54. & ſeq.
Quid de confirmatione privilegiorum immunitatis Clericorum a Principe ſæculari facta, ib. n. 78.
Occurritur abſurdo ex paupertate laicorum deducto, ib. n. 93.
Quid ſi Eccleſiaſtici partem ſuarum immunitatum Communitatibus relaxarent, ib. n. 128. & ſeqq.
Quando Clerici in minoribus detur eadem immunitas, quæ Sacerdotibus, ib. n. 131.
Immunitas Eccleſiarum cur inducta, to. 6. conſ. 4. n. 4.
De fugientium ad Eccleſiam immunitate etiamſi primò fuerint in carceres conjecti, & ad mortem damnati, to. 6. conſ. 17. n. 3.

An,

An, & quatenus domus Eccleſiis conjunctæ gaudeant immunitate, tom. 6. conſ. 23. a n. 1.
An, & quatenus ex illis extrahens confugam incurrat excommunicationem, ib. n. 3.
Res Clericorum ſunt immunes a vectigalibus, tom. 6. conſ. 24. num. 5.
Quid de rebus a Clericis emptis pro victu ſuo, ſuæque familiæ, & ſuperfluum vendentibus etiam carius quàm emerant, ib.
An, & quatenus hodie ſit in uſu extenſio privilegii immunitatis Eccleſiæ majoris per quadraginta paſſus, & per triginta in minoribus, tom. 6. conſ. 25. a n. 1.
Cur his confinibus Eccleſiarum immunitas tributa, ib.
Termini Templorum etiam Gentilium ſæpè mutati quoad immunitatem, ib. n. 2.
Quid ſi extaret contraria conſuetudo, ib. n. 3. & ſeq.
Conſuetudo contra Eccleſiaſticam immunitatem, an, & quatenus invalida, ib. a n. 5. & 14.
Quæ Eccleſiæ gaudeant hoc privilegio, ib. n. 9.
Et in quibus confugis locum habeat, ib. n. 10.
Quomodo hoc ſpatium Eccleſiis competat, ib. n. 11. & ſeq.
An ejuſmodi privilegium ſit abrogatum, ib. n. 13.
Quatenus gaudeant, ib.
An ſi is, quem ſatellites inſequuntur, dum ad Eccleſiam confugit, ejuſque valvas tangit, vel valvarum vectem apprehendit, ob metum adhuc inſequentium cadat prope dictas valvas ſub Eccleſiæ ſtillicidiis, gaudeat immunitate, & ſi ibi capiatur, ſit reſtituendus, tom. 6. conſ. 26. a n. 1.
Et an ad id probandum ſint idonei teſtes amici, ib. n. 4.
Et in caſu dubio, an extrahentes incurrant excommunicationem, & quomodo ſint abſolvendi, ib. n. 6. & ſeq. ac 9.
Captum aliquem fuiſſe in loco immuni ad effectum infligendi cenſuras plenè, ac concludenter probari debet, ibidem num. 7.
An ſufficiat depoſitio unius teſtis deponentis de captura in loco immuni, ib.
Et quid ſi teſtes deponentes de captura in loco immuni vincerentur a majori numero teſtium contrarium probantium, ibid.
Quid de damnis, & expenſis hujuſmodi capto reſarciendis, ib. num. 8.
An confugiens ad Eccleſiam, illamque clauſam inveniens, ſi manibus tangat, vel amplectatur parietem, eique adhæreat, vel valvarum Eccleſiæ vectem, aut catenulam apprehendat, gaudeat immunitate, tom. 6. conſ. 27.
Quid de tecto Eccleſiæ, aliorumque locorum immunium, ib. num. 3. & ſeq.
De confugiente ad Crucem, & ad Sacerdotem deferentem S. Euchariſtiam, vel Oleum Sanctum infirmorum, ib. & num. 3. ac ſeq.
Extenſio hujus rei, ib. n. 20.
Quid de tecto palatii Epiſcopi, ib. n. 10.
Immunitas ex muris Civitatis, ib. n. 3.
Ex ſtatua Principum, ib.
Ex baptiſterio, ib. n. 16.
Ex cadaveribus Principum, ib. n. 27.
Reus comprehenſus in feneſtra poſita pariete communi Eccleſiæ, & domus ſæcularis, an gaudeat immunitate, ibid. num. 51. & ſeq.
An Epiſcopus in declaratione facienda, an confugiens ad Eccleſiam gaudeat immunitate, debeat procedere ſervato juris ordine, tom. 6. conſ. 28. a n. 1.
Qualem cognitionem Epiſcopus pro ſecuritate ſuæ conſcientiæ adhibere debeat, ib. n. 5. & ſeq.
Proceſſus fabricatus ſuper delicto ad effectum cognoſcendi de immunitate Eccleſiaſtica an indigeat legitimatione, ib. n. 7. & 12.
Quam probationem requirat, ib. n. 8.
Requiritur vera, & plena probatio, ib. n. 9. & ſeq.
Judicium immunitatis, an potius civile quàm criminale ib. num. 11. & ſeqq.
An acta per Judicem ſæcularem poſt allegatam a reo in ſuis conſtitutis immunitatem Eccleſiæ, ante ſubſequutam Judicis Eccleſiaſtici declarationem ſint valida, tom. 6. conſ. 32. a num. 1.
Exceptione immunitatis oppoſita, Judex laicus remanet incompetens, ib. n. 1.
Quid ſi Judex laicus poſtea mandaret certiorem reddere Judicem Eccleſiaſticum, ib. n. 2.
Et præcipue ſi in carcerem ſæcularem extractus a loco immuni conjiceretur, ib. n. 13.
Et quid de ſatellitum relatione, ac depoſitionibus, quod reum comprehenderint extra locum immunem, ibid. n. 4.
Viridarium, & horti Conventus, vel hoſpitalis, an, & quatenus gaudeant immunitate, tom. 6. conſ. 40. a n. 2.
Viridaria, clauſtra, & aliæ partes Eccleſiis adhærentes quatenus gaudeant immunitate, ib. n. 7.
Probationes contra immunitatem ex quo proceſſu ſint ſumendæ, ib. num. 8.
Gaudeat immunitate occidens, vel mutilans ex pura, & ſubita rixa in Eccleſia, vel cœmeterio, ib. n. 9.
Quid ſi rixa cœpta fuerit longè ab Eccleſia, & mors ſequuta in Eccleſia, ib. n. 11.
Immunitas, & exemptio Eccleſiaſtica, an ſit de jure divino, tom. 7. conſ. 32. num. 10.
Quatenus immunitas, & libertas Eccleſiaſtica violetur per inhibitiones Judicis laici, ne ſæculares præſtent ſuum miniſterium Eccleſiaſticis, eiſque inſerviant, tom. 8. conſult. 72. num. 1.
De prohibitione officii notariatus, ib. n. 1. & ſeq.
De aliis caſibus, ib. n. 7.
Cenſuræ contra hujus libertatis violatores, ib. & n. 8.
Quid de eo, ad cujus inſtantiam fiunt inhibitiones, ib. n. 9.
Ut ſint inhibitiones quid ſit ſatis, ib. n. 10.
Milites Catholici, qui deficiunt in Regione hæretica ad exercitum hæreticorum, poſtea a militibus Principis Catholici intercepti reducuntur ad regiones Catholicas, & quandoque confugiunt ad loca ſacra, an gaudeant immunitate Eccleſiaſtica, tom. 8. conſ. 137. n. 1. & 2.
Suſpecti de hæreſi, an gaudeant Eccleſiaſtica immunitate, ibid.
Quomodo loquantur, Canones de immunitate Eccleſiarum, tom. 9. conſ. 2. n. 8.
Privilegium immunitatis Eccleſiæ conceſſum eſt loco ipſius Eccleſiæ, ib. n. 20. & n. 29.
Suffragatur omnibus, tàm laicis, quàm Clericis, ibidem & num. 39.
Etiam quoad Judices Eccleſiaſticos, ib.
Contra ipſam nequit conſtituere lex civilis, ib. n. 25.
Eſt conſtituta Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus, ibid.
In ea ſtandum eſt diſpoſitionibus Canonum, ib.
De immunitate Eccleſiarum quid ſtatuat Conſtitutio Gregorii XIV. ib.
Clerici confugientes ad Eccleſiam gaudent immunitate, ib. n. 26. Ubi Sacræ Congregationis declarationes.
Non ſolùm ad Eccleſiam confugientibus privilegium immunitatis eſt conceſſum, ſed etiam in illa reſidentibus, ibid. num. 29.
Etiamſi quis permitterit ſe capi in Eccleſia, ſi caperetur, violaretur Eccleſiæ immunitas, ib.
Si quis velit non gaudere immunitate, exeat ſpontè Eccleſia, ib. & num. 30.
Quid de eo, qui dum ad ſupplicium ducitur, tranſit per Eccleſiam, vel cœmeterium, ib. n. 30.
In quibus potiſſimum conſiſtat, ib. n. 31.
Conſtitutio Gregorii XIV. de immunit. Eccleſ. cur edita, ib. num. 37.
Requirit veras, plenas, & concludentes probationes ad excludendam immunitatem, ib. n. 47.
Quatenus S. Congregatio Immunitatis ſoleat in immunitate Eccleſiæ diſpenſare, ib. n. 48. & n. 52. & 58.
Fama publica de crimine quatenus privet immunitate, ibid. num. 54.
In condemnatione rei ſemper habenda eſt ratio immunitatis, ib. num. 55.
Privatio immunitatis eſt pœna graviſſima, ib. & n. 58.
Ut reus privetur immunitate quæ indicia requirantur, ibid. num. 56. & ſeq.
Ex quo homicidio, & ex qua mutilatione, confugiens ad Eccleſiam, privetur ejus immunitate, conſ. 5. a nu. 1. & conſ. 22. a num. 4.
Ut quis privetur immunitate, quæ probationes requirantur, tom. 9. conſ. 5. n. 2.
Qui ex induſtria ſe confert ad delinquendum in Eccleſia, non gaudet immunitate, ib. n. 11.
An ſpes immunitatis Eccleſiæ privet reum immunitate, ib. num. 11. & conſ. 22. a num. 3.
Animus delinquendi ſub ſpe confugii ex quo excludatur, ib. & ſeq.
Quinam dicatur delinquere in Eccleſia ſub ſpe immunitatis, ib. num. 2.
In quibus caſibus delinquentes non gaudeant immunitate Eccleſiæ, ib. n. 13.
An, & quatenus in cauſis immunitatis Eccleſiaſticæ pro delictis exceptis in Conſtitutione Gregoriana ſit locus legitimationi proceſſus, tom. 9. conſ. 6. a n. 1.
Quomodo intelligendum ſit, quod in dubio pronunciandum ſit pro immunitate, tom. 9. conſ. 9. n. 14. & ſeq. & conſ. 22. num. 8.
Quando pro Eccleſiæ immunitate pronunciandum, ibidem num. 15.
Quæ probatio reo ſufficiat ad gaudendum immunitate Eccleſiæ, ib. num. 16.
Hæreticus, Judæus, Apoſtata a fide, Schiſmaticus, fautor Hæreticorum, an, & in quibus criminibus gaudeant immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 10. n. 1. & ſeq.
Immunitate Eccleſiæ gaudere non debet, qui ledit Eccleſiam, tom. 8. conſ. 17. n. 4. & 5.
An id extendi debeat ad omnia delicta in Eccleſia patrata, ib. num. 5.
Delinquens graviter in Eccleſia, an excludatur ab immunitatis privilegio, ib. num. 7. Et pro quibus delictis, ib. & num. 9.
Quid de eo, qui ſemel deliquit in Eccleſia, ſi iterum delinquat extra illam, & poſt delictum ad eam confugiat, ib. n. 7.
Omnes caſus, qui non ſunt excepti in Conſtitutione Gregoriana, gaudent Eccleſiæ immunitate, ib. n. 8.

Sacrilegi propter delictum commiſſum in Eccleſia puniendi ſunt ab Epiſcopo, licèt quoad pœnam temporalem Judicis ſæcularis immunitate gaudeant, ib. n. 10.
Procurans abortum fœtus animati, an gaudeat immunitate, tom. 9. conſ. 18. n. 20. & ſeq.
Quid de attentantibus delicta effectu non ſequuto, ib.
Gaudet immunitate qui inimicum, etiam dormientem occidit, tom. 9. conſ. 18. n. 28.
In materia immunitatis Eccleſiaſticæ ſtandum eſt juri Canonico, non civili, ib. n. 60.
Textus cap. 1. de homicid. pro excluſione immunitatis quomodo intelligatur, ib. n. 61.
Ejus varia interpretatio, ib.
Ex Conſtitutione Gregoriana non eſt licita extenſio ad caſus ſimiles Immunitatis, ib. n. 62.
Principes ſæculares nequeunt aliquid ſtatuere circa immunitatem Eccleſiarum, ib. n. 63.
Quid de Monarchia Sicula, ib.
An, ubi, quando, & quatenus a Summo Pontifice in Conſtitutione Gregoriana diſpenſandum, tom 9. conſ. 18. n. 64. & ſeqq.
An, & quatenus ſtructura ſilicea, ſeu via ſilice ſtrata, vel murus feſſilis, ſive ambulatorius circum Eccleſiam, vel cubile Eccleſiæ, vel Oratorio adhærens gaudeat immunitate, tom. 10. conſ. 19. a num. 1.
Quid in Eccleſia rurali, vel Cathedrali, ib. n. 1. & 2.
Quid in domibus conjunctis Eccleſiæ. Vide Eccleſia.
Quo jure ſit inducta, ib. n. 3.
Nequit tolli per conſuetudinem, ib.
Quouſque extendatur, ib. n. 4.
Quinam delinquentes in Eccleſia, excludantur ab immunitate Eccleſiæ, conſ. 22. n. 3.
Quid de delinquentibus ſub ſpe gaudendi Eccleſiæ immunitate, ib. num. 4.
In dubio judicandum eſt pro immunitate, conſ. 22. n. 8.
Quid de homicidio ad ſui defenſionem commiſſo, ib. n. 14.
Cur introducta, ib. n. 27. & conſ. 50. n. 2.
De jure immunitatis Eccleſiæ impiis denegando, ibidem num. 22.
Ad quem Judicem pertineat cognitio criminis, an ſit exceptum, & loci, an ſit ſacer, & religioſus ad effectum, ut reus gaudeat immunitate Eccleſiæ, ib. n. 28. & ſeq.
An mandans committi homicidium in Eccleſia, gaudeat immunitate, ib. n. 31. & ſeq.
Pœna privationis immunitatis cur impoſita, ibid. num. 33. & ſeq.
Tonſores monetarum, & alii ſine armis, ſine violentia furripientes, gaudent immunitate Eccleſiæ, conſ. 28. n. 37.
An quando Curia ſæcularis, ejuſque fiſcus, ante, & poſt injectionem rei in carcerem, ac litem conteſtatam, novam cauſam cognoſcit, id habeat locum in cauſis Immunitatis Eccleſiaſticæ, ib. num. 39.
Locus Clericorum ſæcularium, inſtar Religioſorum viventium, gaudet immunitate, tom. 9. conſ. 30. n. 1.
Immunitati conceſſæ toti ordini Clericali non poteſt in ſui præjudicium Clerus renunciare, tom. 9. conſ. 41. nu. 46.
An, & quatenus redintegrationi immunitatis Eccleſiaſticæ quis poſſit moram injicere prætextu conſtructionis novi proceſſus, tom. 9. conſ. 43. n. 55. & ſeq.
Immunitatis Eccleſiæ finis, tom. 9. conſ. 50. n. 2.
Ejus privilegium an conceſſum perſonis, an autem locis, ib. n. 10. & ſeq.
Egreſſus ab Eccleſia per metum, an gaudeat immunitate, conſ. 51. & num. 5. & ſeq.
Quid de reo trahente ſecum per vim ad Eccleſiam Satellites, ib. n. 10. & ſeq.
An tacitè immunitati Eccleſiaſticæ renunciari poſſit, tom. 9. conſ. 58. n. 7.
Ex quibus colligatur tacita renunciatio immunitatis, ibid. num. 8.
An, & quo jure violetur immunitas Eccleſiaſtica per violentam extractionem rerum ab Eccleſiis, ac locis immunibus, quænamve pœnam incurratur, tom. 9. conſ. 59. a num. 1.
Immunitas Eccleſiæ violatur non ſolùm per extractionem perſonarum, ſed etiam rerum, ib. n. 1.
An, & quatenus lædatur immunitas, & libertas Eccleſiaſtica in comprehenſione operariorum panis, aliorumque rerum, facta a Judice, & fiſco laico in domo annexa ſub eodem tecto, ac ſtillicidio Eccleſiæ præſertim ruralis, tom. 9. conſ. 60. a n. 1.
Immunitas Eccleſiaſtica an ſit de jure divino, tom. 9. conſ. 61. a num. 1.
Quid in rebus ſpiritualibus, divinis, & Eccleſiaſticis, ibid. num. 4. & ſeq.
Quidve de immunitate a tributis, ib. n. 21.
Privilegium immunitatis localis quouſque ſe extendat, tom. 9. conſ. 74. a num. 1.
An reduci poſſint Eccleſiæ, ne immunitatis privilegio gaudeant, tom. 9. conſ. 141. a num. 1.
An Templum Salomonis, ſive Judæorum gaudeat hoc privilegio, ib. n. 4. & 19.
Immunitas quoad modum, quoad loca, quoad perſonas, delicta, effectus, & alia cujus ſint juris, ib. n. 1.
Non eſt per ſe ac intrinſece malum malefactores per vim ab Eccleſiis extrahere, ibid. num. 3.
De Imperatoris, Regum, ac Principum officio in protegendo Romanam Eccleſiam, Sedem Apoſtolicam, ejuſque Immunitatem, libertatem, ac Juriſdictionem, tom. 10. conſ. 200. a num. 10.
A quo tempore, & qualiter Imperatores Eccleſiam Romanam defenderint, ib.
Joannis Papæ, & Juſtiniani Imperatoris Epiſtolæ an genuinæ, ibid.
Quomodo Eccleſiaſtica protectio a Græcis Imperatoribus ad Gallorum Reges translata fuerit, ib.
Ubi vera cauſa translationis Imperii Græci ad Germanos, ibid.
Quomodo Imperatores, quandoque etiam Epiſcopatus a ſe fundatos in ſpecialem Summi Pontificis protectionem commiſerint, ib.
De Patriciatu, ib.
Antiquitus omnibus Eccleſiis a Principe defenſores, atque protectores poſtulabantur, ib. n. 1. & ſeq.
An ante Carolum Magnum, ib. n. 3. & ſeq.
Qui Gallorum Reges, protectiones Eccleſiarum inſtituerint, ib. num. 6.
Formulæ protectionum, ac ritus, ib. n. 7.
Quid de Ethnicis Imperatoribus, ib. n. 8.
Juramentum Imperatorum, qui Pontificibus Romanis jurare ſoliti ſunt, quod fidem Catholicam tueri velint, ib. & n. 10. ac ſeqq.
Hujuſmodi jurandi mos, non ſolùm Imperatoribus, ac Regibus, ſed etiam minoribus Magiſtratibus uſu receptus, ib. num. 9.
An Imperatoribus ipſo jure ſabſque ullius jurisjurandi religione, tutela, ac defenſio Eccleſiarum, maximè verò Romanæ, Sediſque Apoſtolicæ, ac Papæ ex officio incumbat, ib. n. 12.
Eccleſiæ Religionis, & jurium Eccleſiaſticorum defenſio ſolidum eſt ad ſuſtinendum Imperii molem fundamentum, ib. num. 13.
Suprema Romanæ Eccleſiæ protectio Imperatori, ac Regi Romanorum primitiùs ſemper attributa fuit, ib. n. 14.
Hac ratione Imperatores ſervos Eccleſiæ ſe vocant, ibid. n. 15. ac ſeq.
In literarum etiam inſcriptionibus cum titulis aliis hanc defenſoris Eccleſiæ conjuxerunt, & cum defenſionis onere, atque Eccleſiæ cura, & teſtamento, ac diſpoſitione inter vivos mandata ad poſteros tranſire voluerunt, ibid. num. 20.
Idque a tempore Conſtantini Magni, ib. n. 21.
Reges, ac Principes a Deo nutricis Eccleſiæ, Sediſque Apoſtolicæ Protectores ſunt conſtituti, ibidem num. 22.
Protectio Eccleſiæ Romanæ a poteſtate Patritiatus, a Conſtantino Magno introducti, originem ſuam duxit, ibidem num. 23.
Protectio Eccleſiarum, ac Monaſteriorum ſub Conſtantino, ib. num. 24.
Item Religionis Chriſtianæ, ib. n. 25.
De protectione Conſtanti, & Conſtantis, ibid. num. 26. & num. ſeq.
Joviniani protectio, ib. n. 29. & ſeq.
Valentiniani, ib. n. 33. & ſeq.
Valentis, ib.
Gratiani, ib. n. 38. ac ſeq.
Theodoſii, ib. n. 42. & ſeq.
Arcadii, ib. n. 49. & ſeq.
Honorii, ib. n. 52. & ſeq.
Theodoſii Junioris, ib. n. 64. & ſeq.
Valentiniani Tertii, ib. n. 63. & ſeq.
Martiani, ib. n. 69. & ſeq.
Leonis, ib. n. 78. & ſeq.
Peculiares, præter Imperatores, extiterunt Eccleſiarum protectores, ib. n. 84.
Æconomii etiam dicti, ib. n. 85.
Leonis Imperatoris egregia pietatis monumenta, ibid. n. 86.
Zenonis, & Anaſtaſii, ib. n. 87.
Juſtini, ib. n. 88. & ſeq.
Juſtiniani, ib. n. 95. & ſeq.
Juſtini Secundi, ib. n. 103. & ſeq.
Caroli Martelli, ib. n. 106.
Primus è Francis a Pontifice Romano ad amicitiam appetitus, ib. num. 106. & ſeq.
Pipini, ib. n. 109. & ſeq.
Caroli Magni, ib. n. 111. & ſeq.
Carolus Magnus non ſemel tantùm, ſed ſæpiùs pontificum defenſionem ſubeundo Romanam Eccleſiam, ejuſque Antiſtites in ſecuritatem reſtituit, ib. n. 120.
Honores, quos Carolus a Pontifice ſuſcepit, ib. n. 121.
Formula juramenti Caroli Magni, ib. n. 122.
Carolus Martellus, Pipinus, Carolus defenſorum, ac Tutorum titulo a Summo Pontifice decorati, ib. n. 123.
Eccleſiarum protectiones quando primum initium ſumpſerint, ib. n. 124. & ſeq.
Eccleſiæ Romanæ protectio a Sede Apoſtolica Regibus Francorum, & Carolo Magno ſpeciali prærogativa attributa, ib. num. 129.

Nec

Nec minori prærogativa hodie gaudet Auguſtiſſima Domus Auſtriaca, ib. n. 130.
Votum authoris pro Domo Auſtriaca, ib. n. 131.
IMPEDIENS, IMPEDIMENTUM, vid. *Honeſtas, Matrimonium, Pontifex, Juriſdictio.*
Quæ impedimenta excuſent excommunicatum, ne Romam accedat ad petendum abſolutionem Summo Pontifici reſervatam, tom. 1. conſ. 98. n. 2.
Ceſſant per procuratorem, ib. n. 3.
Impedimentum Criminis, ut inducantur, quid ſit neceſſe, tom. 5. conſ. 33. num. 1.
Habet rationem pœnæ, ib.
Non inducitur, niſi ex utriuſque contrahentis adulterio formali, ib. num. 2.
An intret impedimentum affinitatis in tertio, vel quarto gradu ex ſola figura Matrimonii, quamvis invalidi, tom. 4. conſ. 15. a num. 1.
Et quid de impedimento publicæ honeſtatis a Matrimonio ſolemnizato in facie Eccleſiæ, licèt irrito, ib. & n. 2.
Legitimum impedimentum multa præſtant, tom. 4. conſult. 202. num. 1.
Impedimenta Matrimonii a quo dependeant, ib. n. 2.
Impedimenta Matrimonium dirimentia, tom. 7. conſ. 22. a num. 36.
Impedimenta aliqua dirimentia adverſantur eſſentiæ Matrimonii, ib. num. 38.
Reliqua ſumuntur ex parte contrahentium perſonarum, ib.
Adnotationes circa impedimenta dirimentia, ib. n. 39.
Regulæ, quibus conſtat quoto gradu conſanguinitatis una perſona diſtet ab alia, ib. n. 43.
IMPERATOR, IMPERIUM, vid. *Judæi, Juriſdictio, Judicium, Immunitas.*
Imperator concedit facultatem doctorandi, tom. 1. conſult. 224. num. 2.
De ejus poteſtate diſputare ſacrilegium eſt, ib.
Imperium quo pacto differat a Sacerdotio, tom. 1. conſ. 7. num. 6.
Privilegium, ab Imperatore conceſſum Eccleſiæ, non poteſt revocari, tom. 2. conſ. 46. n. 3.
Nullam ob delictum in perſonas Eccleſiaſticas Imperator habet juriſdictionem, tom. 3. conſ. 6. n. 1.
Quo pacto ſit omnium Dominus, ib. n. 6. & 7.
Ejus dominum quomodo penſitandum, ib.
Pontificatus Maximus Imperio olim adjectus, ib. n. 16.
Romanus olim etiam Pontifex dictus, ib. n. ſeq.
In ſua inauguratione accipitur in album Canonicorum S. Petri, ib. num. 27.
Et quare, ib.
Tradiderunt Imperatores Romano Pontifici temporalem juriſdictionem, ib. n. 18.
Eorum decreta adverſus ordinem Sacrum, ib.
Revocata, ib. n. 13.
Eorum in Eccleſiam munificentia, ib. n. 21.
Eorum jura quomodo diſtincta a juribus Pontificis, ibidem num. 27.
Cur in Imperatoris electione Eccleſiaſtici ſæcularibus addantur, ib. num. 56.
Meri Imperii dignitas, tom. 2. conſ. 31. n. 1.
Præeminentia, & officium, ib. n. 1. & n. 11.
Quomodo videatur conceſſum, ib. n. 4.
Cui adhæreat, ib.
Quare dicatur merum, ib. n. 6.
Cui competat, ib. n. 7.
Quem actum concernat, ib.
Quam in ſe contineat ſubjectionem, ib. n. 12.
Imperium Romanum dictum Sacroſanctum, tom. 3. conſ. 56. num. 56.
Ejus Electores quando inſtituti, ib.
Non poteſt ferre leges pro Regnis ſibi non ſubjectis, tom. 4. conſ. 4. num. 9.
An, & quatenus Imperatori concedendum ſit, ut poſſit accipere tertiam, vel aliam partem bonorum Eccleſiarum in ſubſidium Belli ſacri contra Turcas, alioſve infideles, vel hæreticos, tom. 4. conſ. 13. n. 1.
Cum ſimul erant duo, vel plures Imperatores, quo pacto modò unum primum, modò alium, ſe in ſuis ſanctionibus nominabant, tom. 4. conſ. 39. n. 21.
In quo loco triumphi Imperator incedebat, ib. n. 25.
Imperator, Rex, Princeps alicui Eccleſiæ civitatem, terram, aut pagum, in eo caſu cenſeatur a ſe abdicaſſe omnem ſuperioritatem, tom. 5. conſ. 1. a n. 1.
Licet Imperator juret Eccleſiæ Romanæ fidelitatem, ſi tamen ipſa tenet ab eo feudum, eſt ejus vaſſalla, tom. 5. conſ. 2. n. 3.
Imperator recognoſcit Imperium ab Eccleſia, tom. 9. conſult. 16. num. 7.
Imperium per Eccleſiam transfertur a gente in gentem, ib.
Num poſſit cenſuris affici ab Epiſcopis, ib. n. 21.
Quid de Imperatoris Officialibus, & conſiliariis, ib.
Imperator an poſſit revocare contractum initum cum ſuis ſubditis, tom. 9. conſ. 58. num. 4.
Quid de illius ſucceſſore, ib. n. 5.
Quamvis aliquando Imperatores Romani potiti ſint authoritate in rebus, & judiciis Eccleſiaſticis, nullum tamen proferri poteſt exemplum Judicii canonici ab uno Epiſcopo redditi, de quo ſtatim recta via querela delata fuerit ad Principem, tom. 9. conſ. 61. num. 24.
Sacerdotium, & Imperium quomodo diſtincta, ib. n. 25.
An, & quatenus Imperium, & functio, cui imperatur differant viciſſim, tom. 9. conſ. 63. n. 1. & ſeq.
An poſſit Imperium, & functio ſacra in una perſona exiſtere, tom. 9. conſ. 63. n. 3. Ubi exempla, & n. 4.
Imperatores aliquando Sacerdotes, & Pontifices, ib. n. 4. & quatenus, ib. n. 10. Ubi exempla.
Jus imperii ſæcularium Principum an extendatur ad ſacra, tom. 9. conſ. 64. n. 1.
Imperatores judicarunt in cauſis Epiſcoporum, conſult. 65 num. 2.
Imperator, quomodo conſiliis præſideat, authoritatem ipſis largiatur Eccleſiaſticas ordinationes diſponat, cæteraque faciat, tom. 9. conſ. 66. n. 20.
Prælata olim Imperatori gemina lampas, & quare, ib.
Imperatrici una, ib.
Loco flammei juſſerunt Imperatores præferri ſibi Crucem, & cur. ib. num. 20.
An, & quatenus Imperator in approbandis Pontificibus Romanis jus habuerint, tom. 9. conſ. 67. a n. 1.
Quomodo vice verſa Pontifices Cæſarum confirmandorum, rejiciendorumque authoritatem habeant, ib. integra Conſultatione.
An, & quatenus Imperator nequeat jura Imperii alienare, ib. n. 64. & ſeqq.
Qui primus ex Imperatoribus diris Pontificiis petitus, ibid. num. 135.
In Imperatoris Eccleſiam, & Summum Pontificem perſequentes pœna divina, ib. n. 136. & ſeq.
Imperatoris juriſdictio, ac poteſtas pendet proximè a Romano Pontifice, ib. n. 142.
Quinam Imperatores a Summis Pontificibus excommunicati, ib. num. 143.
Cur creatur Imperator, ib. n. 144.
Romanus Pontifex Imperium a Græcis ad Germanos tranſtulit, ib. num. 157.
Germanorum Principibus jus, & poteſtatem conceſſit eligendi Imperatorem, ib.
Romanus Pontifex Imperatori Imperium abrogat, ib.
An Imperator a populo accipiat poteſtatem, ibid. num. 151. & ſeq.
Et num Imperatoris poteſtas ſit immediatè a Deo, ib. num. 153. & ſeq.
Imperium quatenus ſit a Deo, ib. n. 119. & ſeqq.
Imperator a Pontifice inungitur, ib. n. 162.
Electus in Imperatorem, facta electione, debet jure communi a Romano Pontifice confirmari, ib. n. 167.
An etiam approbari, ib. n. ſeq.
In Imperii translatione ad alium, an requiratur voluntas Summi Pontificis, ib. num. 199.
Quid de unctione Imperatoris, ib. n. 170.
A quibus initium ſumpſit, ib.
A quo mos iſte inſtitutus, ib. n. 171.
Electus in Regem Romanorum Sacro oleo perfundi debet, ib. n. 172.
An verè Imperator per conſecrationem Sacrum ordinem recipiat, & Subdiaconus fiat, ib. n. 174.
Imperator electus, unctus, & conſecratus debet coronam auream a Romano Pontifice accipere, ib. n. 175.
Quot Imperatores a Romano Pontifice coronati, ibid. n. 176.
Imperator diademate Romæ a Summo Pontifice non coronatur, niſi prius juret ſe Romanam Eccleſiam, & Chriſtianam Religionem tutaturum, atque defenſurum, ib. n. 177.
Imperatores jusjurandum præſtare conſueverunt, ib. nu. 178.
Sunt Advocati, & Protectores Eccleſiæ, conſ. 65. n. 14.
De Imperio Conſtantinopolim translato, ejuſque fatis, conſ. 89. num. 13. & ſeq.
IMPOSITIONES, vid. *Taxatio.*
Impoſitiones Camerales, Religionibus impoſitæ, quomodo ſolvendæ a Monaſteriis, tom. 1. tota conſ. 142.
IMPOSSIBILE.
Impoſſibile moraliter quid ſit, tom. 1. conſ. 87. n. 1.
Cùm duorum tantum ſit poteſtas, ſi illorum alterum eſt impoſſibile, manifeſta ſequitur neceſſitas alterum amplectendi ib. num. 9.
Quo pacto excludatur, tom. 1. conſ. 202. n. 2.
Impoſſibili poſito in eſſe, nullum ſequitur contingens, tom. 4. conſ. 43. num. 57.
Negativa potentiæ, & redactio ad impoſſibile, eſt impoſſibile directè, ib.
Poſito poſſibili ineſſe, nullum ſequitur impoſſibile, ib.
Ea, quæ fieri non ſolent, reputantur impoſſibilia, tomo 4. conſ. 64. num. 1.
IMPUBES, vid. *Teſtis.*
Impubes, in Religione Hieroſolymitana receptus, an, & quatenus gaudeat privilegio fori, tom. 2. tota conſ. 49.
Ejus obligatio quando reſolvatur, ib.
IMPUNITAS.
Impunitas peccandi illecebra, tom. 1. conſ. 101. n. 70.
INCANTATIONES.
Quæ ſuperſtitioſæ, quare ſapiant hæreſim, t. 8. conſ. 61. n. 1.

A quo cognoſcendæ, ibid. num. 1.

INCENDIUM, INCENDIARIUS.

Quibus modis incendia contingere ſoleant, ubi plura ex utroque jure, tom. 3. conſ. 67. a n. 1.
An, qui dolo malo domum incenderit, gaudeat Eccleſiæ immunitate, tom. 9. conſ. 17. a n. 1.
Quid ſi incenderit valvas Eccleſiæ, vel ipſam Eccleſiam, ib. a num. 4.
Quidve ſi in Eccleſia hominem incenderit, ib. a n. 12.
De pœnis contra incendiarios, ib. a n. 15. & ſeq.
Incendiarii ſunt depopulatores, ib. n. 1.
Qui incendunt agros, dicuntur depopulatores, ib.
Quinam incendiarii comprehendantur in jure communi, & in Conſtitutione Gregoriana, ib. n. 3.
Secundùm jus antiquum variæ in incendiarios pœnæ, ibid. num. 3.
Quomodo rerum natura incendia concitentur, & quibus in locis, tom. 9. conſ. 17. n. 18.
Caſu etiam fortuito, ib. n. 19.
An unquam incendium ſine culpa fieri poſſit, ib.
Incendia ex culpa, ſeu negligentia, ib. n. 21.
In jure Pontificio, & in foro pœnitentiali incendiarii quomodo puniantur, ib. n. 22.

INCOMPATIBILE.

Opus incompatibile quale ſit, tom. 10. conſ. 149. n. 6.

INCONVENIENS.

Evitandum in jure, tom. 1. conſ. 31. n. 8. & tom. 4. conſ. 2. num. 19.
Ab omni diſpoſitione removendum, ib.

INCORRUPTIO, vid. *Servi Dei*, *Cadaver*.

Incorruptio Cadaverum ex quibus cauſis provenire poſſit, tom. 4. conſ. 95. num. 53.

INCUBUS, vid. *Dæmon*.

INCULCATIO.

Inculcatio terminorum in cauſa canonizationis Sanctorum an admittenda, tom. 1. conſ. 230. n. 1.

INDICIUM.

Quando ex indicio detur arbitrium Judici reum retorquendi, tom. 2. conſ. 37. n. 6.
Indicia ſpecialia infamiæ quomodo purgentur, tom. 6. conſ. 93. num. 8.
Indicium Indubitatum quod dicatur, tom. 9. conſ. 2. n. 46.
Quod ſufficiat ad condemnandum Clericum monetarium in pœnam extraordinariam, ib.
Quando indicia valent ad torquendum, reus gaudere debet Eccleſiæ immunitate, etiamſi delictum ſit tale, quod probatum, immunitate non gauderet, ib. n. 47.
An, ut mittatur ad inquirendum, præſertim in materia Eccleſiaſticæ immunitatis, ſufficiant indicia, tom. 9. conſ. 8. a num. 1.
Ex legitimis indiciis quatenus poteſt monitorium, ad allegandum cauſam, &c. expediri, ſi ea, quæ concurrunt ſatis ſunt ad condemnandum, tom. 9. conſult. 8. a num. 1. & ſeq.
Indicia quando cenſeantur ceſſare, tom. 9. conſ. 18. n. 59.
Ex quibus indiciis reus condemnandus ſit, ib. n. 67.
Quatenus inducant pœnam corporalem, ib.
Quod indicium conſtituant mulieres contra reum de homicidio patrato, ib. n. 68.
Ex confeſſione extrajudiciali quatenus oriatur indicium, ib. num. 70.
Indicia deſumpta ex confugio ad Eccleſiam, ex ſanguinis aſperſione an ſint indubitata, ib. n. 72.
Indicia indubitata circa delictum non occultum, qualia eſſe oporteat, ib.
Indicium indubitatum an deſumi poſſit ex pluribus indiciis, licet remotis, ib. n. 72.
Quando ſufficiant ad torquendum, non autem ad condemnandum, ib.
Quæ indicia commiſſi delicti excepti requirantur, ad extrahendum reum ab Eccleſia, tom. 9. conſ. 22. n. 28. & conſ. 32. num. 4. & 7.

INDIFFERENTIA.

Indifferentia rerum an detur, tom. 4. conſ. 43. n. 1. & ſeq.

INDOLENTIA.

In quo conſtituta, tom. 2. conſ. 7. n. 12.
Qui eam invexerunt, ib.
Exploſa ab Eccleſia, ib.
Quomodo differat a notione virtutis heroicæ, ib.

INDUBITATUM.

Quid dicatur indubitatum, tom. 9. conſ. 2. n. 46.

INDULGENTIÆ.

Parochialibus Eccleſiæ concedendæ, tom. 1. conſ. 50. n. 23.
Hujus rei rationes præcipuæ, ib. n. 24. & ſeq.
Quare concedantur, tom. 4. conſ. 252. n. 1.
An Indulgentiæ omnes, etiam illæ, quæ dicitur Portiunculæ, in quibus porriguntur manus adjutrices, ſint revocatæ, tom. 6. conſ. 90. a num. 1.
Quæ indulgentiæ Regularibus revocatæ, ib. n. 2.
Quæve a Pio V. revocatæ, ib. n. 3. & ſeq.
Ratio revocationis, ib. n. 6. ac ſeq.
Indulgentiæ conceſſæ, revocatæ, reſtitutæ, tom. 7. conſ. 87. a num. 1.
Quatenus ſint irritæ, tom. 8. conſ. 67. n. 1.
Per Indulgentias coluntur Sancti, ac Beati cultu publico tom. conſ. 39. num. 10.
Sunt ſignum cultus publici ab Eccleſia conceſſi, ib.
Cauſa, ſeu finis concedendi Indulgentias, ib.
Quatenus de feſto Sanctorum veteris Teſtamenti concedi poſſint, ib. num. 13.
An Epiſcopus confirmans Conſtitutiones ſuorum prædeceſſorum, in quibus quadraginta dies de pœnitentiis injuncti per Indulgentiam remittuntur, poſſit addere alias quadraginta dies, tom. 6. conſ. 82. a num. 1.
Limitatio poteſtatis Epiſcopalis in hac re, ib.

INDULTUM, vid. *Diſpenſatus*, *Mediolanenſes*.

Indultum conceſſum ratione ſtudii, ut quis poſſit percipere diſtributiones, eſt odioſum atque adeò ſtrictè interpretandum, tom. 1. conſ. 134. num. 10.
Idque etiam ex identitate rationis, ib. & ſeq.
Quomodo operetur perfectionem, tom. 3. conſ. 19. num. 35.
Indultum de recitatione officij, ac Miſſæ de Sanctis non Canonizatis, quid operetur, tom. 4. conſ. 63. nu. 2. & 17.
Differentia inter indulta ſimpliciter Beatorum, & indulta Sanctorum non ſolemniter canonizatorum, ib. & ſeqq.
Indultum non reddit illud habentem deterioris conditionis, tom. 4. conſ. 220. num. 9.
Quam interpretationem accipiat, tom. 7. conſ. 44. n. 9.

INDUSTRIA.

Induſtria perſonæ quando cenſeatur electa, tom. 4. conſ. 70. num. 3. & 5.

INEDIA, vid. *Abſtinentia*, *Jejunium*.

Inedia, quæ ſeptimum diem excedit, lethalis, tom. 4. conſ. 43. num. 62.
Extenſa ad diem undecimum, ib.

INFAMIS, INFAMIA, vid. *Injuria*, *Aleator*, *Sodomia*.

Infamiæ pœna quando obliget in conſcientia, tom. 2. conſ. 62. num. 4.
Infamia facti, vel juris quatenus inducat irregularitatem, tom. 4. conſ. 1. num. 7.
An poſſit in illa Epiſcopus diſpenſare, ib. n. 8.
Infamia ex remotione ab ordine, ſive ab Officio, t. 4. conſ. 118. num. 5.
Ex inſcriptione more inſueto, ib. num. 6.
Ex tabella votiva appenſa in Eccleſia, ib.
Quid ea ſit, tom. 6. conſ. 93. num. 2.
A macula contracta ex infamia facti, an quis purgetur per ſententiam, in qua continetur clauſula ex hactenus deductis, ib. num. 3.
Sola infamia facti ſufficit ad excluſionem ab ambitu, ibid. & num. 4.
Immò ſola diffamatio, ſive ſuſpicio quando agatur de prælatione obtinenda, ib.
Quomodo purgetur, ib. & n. 25.
Infamiam ex ludo alearum quando verè Clericus incurrat, ib. & num. 31.
Infamia facti quomodo incurratur, ibid. & tom. 7. conſ. 34. num. 3.
Quomodo, & quando infamia juris, ib.
Quicumque infamia quando laborat, eſt inhabilis ad ſuſcipiendum ordines, tom. 7. conſ. 19. n. 12.
Ratione infamiæ facti quatenus quis ad Ordines promoveri queat, ib. num. 14.
Ex criminis notorietate, & ex ſententia Judicis condemnatoria efficitur quis infamis infamia facti, & juris atque adeò irregularis, tom. 7. conſ. 43. num. 3.
Infamis de jure civili, eſt etiam infamis de jure canonico, tom. 9. conſ. 14. n. 1.

INFANS, vid. *Ætas*.

INFERIOR.

Inferior nequit ſuperiorem ſolvere, vel ligare, tom. 1. conſ. 33. num. 1.
Quid facere debeat, ut leges ſuperioris populis innoteſcant, tom. 1. conſ. 151. num. 6.
An habeat poteſtatem condendi leges circa minores, & graviores cauſas, ib.
Non poteſt ſe ingerere in iis, quæ ſunt ſuperioris, tom. 4. conſ. 30. n. 17. & conſ. 84. n. 2. & 4.
Inferior non poteſt tollere factum Principis ſuperioris, tom. 10. conſ. 15. num. 5.

INFIDELIS.

Cum Judici ſubjiciatur, tom. 7. conſ. 69. n. 3. & 4.
Non ſunt de corpore Eccleſiæ, ſed civitatis, ib.
Neque comprehenduntur in legibus Eccleſiæ, ib.
Quid in delictis merè Eccleſiaſticis, ib. n. 4. & ſeq.

INFORMATIO.

Informatio extrajudicialis quibus in rebus locum habeat, t. 10. conſ. 9. n. 6.
Quomodo ſufficiens reputetur, ib.

INHIBITIONES.

An, & quatenus concedi poſſint ab Epiſcopo Clericis conjugatis, tom. 4. conſ. 6. num. 1.
Quatenus Tertiariis, ib. n. 1. & 3.
Quatenus colonis partiariis Clericorum, tom. 4. conſ. 7. n. 1.
Et quatenus mulieribus nuptis, ib. n. 1.
Quid de inhibitione ratione conſortii, tom. 4. conſ. 10. n. 1. & 2.

Quid-

Quidve inhibitione cum Clauſula aſſiſtendo judicio, ib. n. 1.
Inhibitionis totalis virtus, tom. 10. conſ. 8. n. 26.

INIMICITIA, INIMICUS, vid.
Excommunicatio, Canonicus, Proditor, Immunitas.

Quomodo probetur, tom. 1. conſ. 48. n. 5.
Inimicus inimicum occidens quo pacto committat proditorium priveturque immunitate Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 48. a num. 1.
Inimicitia ex quibus præſumatur ceſſare, tom. 2. conſ. 53. num. 3. & ſeq.
Inimicus interficiens inimicum reconciliatum, an gaudeat immunitate, ib. n. 12.
An, & quatenus ſit juſta cauſa concedendi licentiam non reſidendi, & lucrandi diſtributiones, tom. 7. conſ. 14. n. 1. & ſeq.
Ad quod tempus concedatur licentia non reſidendi ob inimicitiam, ib. num. 2.
An, quando, & quatenus excludat qualitatem homicidii, tom. 9. conſ. 5. a n. 2.
Inimicus quando plus cavendus, tom. 9. conſ. 18. n. 3.
Nulla peſtis nocentior familiari inimico, ib.
Semper quiſque de inimico tenetur malè cogitare, ib. n. 28.
Et ſibi præcavere, ib.
Quid ea ſit, tom. 10. conſ. 4. n. 2.
Inter Epiſcopum, ac Civitatem, ex quibus reſultare cenſeatur, ib. num. 7.
Comperta inimicitia inter paſtorem, & oves, cuſtodia non eſt ſequuta, ib. num. 7.
Eſt juſta cauſa extrahendi ſubditum a juriſdictione inimici, ibid.

INJURIA, vid. *Epiſcopus.*

Injuriæ atroces quænam cenſeantur, tom. 1. conſ. 54. n. 43.
Erga Judices, & Magiſtratus, ib.
Illatæ Conſuli, toti Senatui illatæ videntur, ib. n. 44.
Quomodo injuria ſit propulſanda, tom. 2. conſ. 38. n. 10.
Et a quibus, ib. n. 14.
Quotuplex, ib. n. 12.
Ex quibus proveniat, tom. 4. conſ. 118. n. 7. & ſeq.
Animus injuriandi ex quibus detegatur, ib. n. 7.
Ejus atrocitas ex quibus gravetur, ib. n. 8. & 11.
Qui teneantur actione injuriarum, ib.
Quid de Magiſtratu, & Judice, ib. & ſeq.
Pœnæ inferentes injuriam, ib. n. 10. & ſeq.
Quomodo licitè propulſetur, tom. 7. conſ. 20. n. 6.
Et abſque peccato, & irregularitate, ib. & n. 8.
Quando, & ex quibus cenſeatur remiſſa, tom. 9. conſ. 18. num. 26.
Injuria irrogata uni de agnatione, cenſetur irrogata pro omnibus, tom. 9. conſ. 34. n. 11.
De afficiente injuriis Epiſcopum, tom. 9. conſ. 56. num. 1. & ſeq.
Quid ſi injuria collata ſit coram populo, ib. n. 2.
Pro injuriis illatis palinodia canenda, ib. n. 7. & 8.
Quomodo, ib. num. 8.
Quomodo id intelligendum, ib.
Verba, vel facta, quæ injuriam ſua natura continent, cenſentur dicta vel facta animo injuriandi, ib.
Qui non obſiſtit injuriæ, cum poteſt, tàm eſt in vitio, quam is, qui facit, tom. 9. conſ. 98. n 11.
An poſſit vera & formalis injuria inferri volenti, tom. 9. conſ. 28. num. 23.
Injuria manifeſta quomodo inferatur Judici delegato, tom. 10. conſ. 28. num. 13.
Quænam injuria ſit manifeſta, ib.

INNOCENS, vid. *Filius.*

An unquam liceat occidere innocentem, tom. 2. conſ. 38. num. 38.

INQUISITOR, INQUISITIO, vid.
Canonizatio, Clauſura, S. Officium, Epiſcopus, Inquilinus.

Inquiſitio generalis in materia Canonizationis Sanctorum an, ac quo in caſu emitti poſſit, tom. 1. conſ. 202. a n. 1.
Ejus requiſita, ib. n. 5.
Quomodo deveniri poterit ad inquiſitionem ſpecialem, non præmiſſa generali, ib. n. 6.
Inquiſitio an ſit remedium ordinarium de jure, tom. 2. conſ. 41. a num. 7.
Hodie formari poteſt in quolibet delicto, ib.
Inquiſitio generalis, & particularis pro Canonizatione Sanctorum, tom. 4. conſ. 71. n. 1.
Earum requiſita, ib. n. 2. & ſeqq.
Ad tribuendum Inquiſitoribus fidei juriſdictionem, non attenditur intentio ſed factum, tom. 1. conſ. 115. n. 11.
Inquiſitores fidei nequeunt confeſſiones Sacramentales audire, tom. 1. conſ. 91. n. 3.
An Inquiſitiones hæreticæ pravitatis habere poſſint familiam armatam, tom. 4. conſ. 179. a n. 1.
Quæ arma eorum familia deferre poſſit, ib.
Eorum juriſdictio an ſit delegata, ib. n. 9. & 10.
Quibus licentiam deferendi arma poſſint concedere, ibid. num. 3.
Prohibetur ipſis illorum abuſus. ib.
Quando Inquiſitores dicantur abuti uſu armorum, ib. n. 4.
Non incurrunt irregularitatem ex homicidio ſequuto, ib.
Neque propter armorum abuſum amittunt privilegium, ib.
Non tenentur notum facere Principibus, aut Magiſtratibus laicis nomen, & cauſam reorum, ib. n. 6.
Poſſunt ſine diœceſano capere, ſiſtere, tutæ cuſtodiæ tradere, &c. hæreticos, ac de hæreſi ſuſpectos, ib. n. 7.
An habeant territorium, ib. n. 8.
Et an ſint Judices ordinarii, ib. n. 9. ac ſeqq.
Eorum juriſdictio eſt major ordinaria, ib. n. 10.
In cauſis fidei habent eandem juriſdictionem, quam habet Pontifex, ib.
Quando uti poſſint brachio ſæculari, ib. n. 11.
Quas pœnas incurrant eis non præſtantes brachium ſæculare, ib.
In criminibus mixti fori habent præventionem, ib. n. 12.
Impedientes, ne habeant familiam armatam, quomodo poſſint ab Inquiſitoribus puniri, ib. n. 13.
An, & quatenus cum Inquiſitoribus poſſint Principes, ac Magiſtratus ſæculares aſſiſtere in cauſa hæredis, vel quovis modo ad ſanctum officium pertinente, tom. 4. conſ. 180. num. 1.
Ad quarum perſonarum excluſionem inducere poſſint ſecretum, ib. num. 3.
Quando poſſint recipere teſtimonium impuberum, tom. 4. conſ. 190. num. 5.
Quæ ætas requiratur in Inquiſitore, tom. 6. conſ. 10. nu. 7.
Quid ſervetur in Tribunali S. Inquiſitionis in inquiſito definitivè abſoluto, tanquam reperto innocente, non culpabili, tom. 6. conſ. 99. num. 20.
Inquiſitores hæreticæ pravitatis tenentur ad reſidentiam, t. 7. conſ. 4. num. 12.
Quid de eorum in hac re privilegiis, ib.
De poteſtate, ac validitate Inquiſitorum abſolvendi ſuos familiares, ſive officiales ab excommunicatione can. Si quis ſuadente, tom. 8. conſ. 74. n. 1. & ſeq.
Privilegia eorum familiarum, ib. n. 2.
Inquiſitores, eorumque Vicarii, quibus ſubjecti, to. 8. conſ. 85. num. 3.
Eorum bona ad quem pertineant, ib.
Inquiſitores S. Officii quatenus poſſint procedere contra furantes pyxidem cum particulis conſecratis, tom. 8. conſ. 86. a num. 1.
De impedientibus Inquiſitores, vel Epiſcopus in negotio S. Inquiſitionis, ib. n. 7.
De poteſtate Inquiſitorum contra ſtatuentes, ac edicentes in materiis hæreſis, tom. 8. conſ. 87. n. 2. ac 3.
De edicto Inquiſitoris publicato in ejus ingreſſu ad inquiſitionem ſub nomine proprio, & dignitatis, an, & quatenus obliget poſt deputationem novi Inquiſitoris, tom. 8. conſ. 95. a num. 1.
An neceſſarium ſit novum edictum, ib. n. 3.
Et ubi publicandum, ib. n. 4.
An Inquiſitor poſſit ſibi jus dicere, & revocare cenſuras promulgatas a delegato Apoſtolico, tom. 8. conſ. 129. n. 3.
Cauſæ miniſtrorum S. Officii quomodo avocentur ab aliis Tribunalibus, ib. n. 9.
De Inquiſitorum præcedentia, tom. 1. conſ. 12. num. 84. & ſeqq.
Inquiſitio in cauſis Canonizationum, quibus committatur, tom. 5. conſ. 22. n. 1.
Specialis inquiſitio quibus committenda, ib. n. 3.
Ad inquirendum quæ probationes requirantur, tom. 9. conſ. 8. a num. 1. & ſeq.

INSCRIPTIONES.

Quatenus probent, tom. 1. conſ. 93. n. 17.
Etiam juſpatronatus, tom. 1. conſ. 114. n. 2.
Quatenus ſint ſignum venerationis, tom. 1. conſ. 241. nu. 5.

INSIDIÆ.

Quæ occultiores, tom. 9. conſ. 18. n. 3.

INSIGNIA.

Quo pacto probent juſpatronatus, tom. 1. conſ. 114. num. 3. & 4.
In re aliena nemo poteſt ea ponere, ib.
Illius cui civilis juriſdictio competit, non cui criminalis, muris, portis, &c. Civitatis apponenda, tom. 2. conſ. n. 5. & 6.
Aliena aſſumere vetitum, tom. 3. conſ. 68. n. 3.
Ratione inſignium, ſive armorum poteſt procedi ad pugnam, ib. num. 7.

INSPECTIO.

Inſpectio ocularis ſuperat omnem probationem, tom. 1. conſ. 86. n. 9. & conſ. 190. n. 1.

INSPIRATIO, vid. *Reſpiratio.*

INSORDESCENS, vid. *Cenſura.*

INSTANTIA.

Non privat Judicem capientem juriſdictione ſibi competente, tom. 1. conſ. 45. n. 12.
Ad quid deſerviat, ib.
An inducat pendentiam judicii, tom. 1. conſ. 170. n. 11.
Quando perennetur, tom. 1. conſ. 250. n. 4.

INSTRUMENTUM.

Quatenus habeat exequutionem paratam, to. 5. conſ. 11. n. 37.
Publico inſtrumento lux veritatis obſiſtit, tom. 9. conſ. 166. num. 1.
Inſtrumenti publici virtus, tom. 10. conſ. 180. n. 2. & ſeq.

IN-

INTELLECTUS.
Intellectus, qui in legibus, & Conſtitutionibus repugnantiam inducit, quatenus evitandus, tom. 1. conſ. 179. n. 18.
Quid ſit, tom. 4. conſ. 58. n. 27.
An unus omnibus, ib.
INTELLIGENTIÆ.
Intelligentiarum effectus, ac virtus, tom. 1. conſ. 249. n. 1. & ſeqq. ad 9.
Effectus intelligentiarum, tom. 10. conſ. 186. nu. 11. ac 12.
Quatenus miracula operentur, ib. n. 13. & ſeq.
INTENTIO.
De intentione actuali, ac virtuali in Sacramentis, tom. 9. conſ. 136. num. 13.
INTERDICTUM, INTERDICTUS, vid. *Cenſura, Regulares, Privilegium.*
Interdictum in Civitate, vel Diœceſi ob læſionem Eccleſiaſticæ immunitatis, quando ac quomodo apponendum, to. 2. conſ. 34. num. 89.
Tempore interdicti tradens interdictos Eccleſiaſticæ ſepulturæ, quas pœnas incurrat, tom. 2. conſ. 59. n. 1.
Tempus interdicti de quo tempore intelligatur, ib. n. 2.
Interdictum quando locum habeat, ib. n. 3.
Quando obliget ad evitandum Univerſitatem, ib. n. 5.
Interdicti localis generalis, vel perſonalis generalis moderatio, ib. num. 6.
Item interdicti nominatim, ſeu ſpecialiter, ib.
An, & quatenus illud incurrant Regulares, ib. n. 7.
Ejus abſolutio, ſi non eſt reſervata, dari poteſt ab Epiſcopo, tom. 3. conſ. 8. num. 3.
An, & quo pacto contra Univerſitates deveniri poſſit ad interdictum Eccleſiaſticum, tom. 7. conſ. 17. n. 1.
Venit appellatione cenſurarum, ib. n. 1.
In quo æquiparatur excommunicationi, ib.
In eo referendo quid obſervandum, ib. n. 6. & ſeq. ac n. 10.
Pœnæ in non ritè promulgantem interdictum, ib. & n. 11.
Quando procedant, ib.
Non procedunt contra Epiſcopos, ib.
Quando in eo requirantur munitiones, ib. n. 4. & ſeq. ac 9.
Cenſura ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ eſt propriè interdictus, ib. num. 11.
Interdictum generale Civitatis quatenus extendatur ad ſuburbia, tom. 9. conſ. 11. num. 4.
An interdictus privetur immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 18. num. 40.
Quid homini interdicto prohibeatur, ib. & n. 41. & ſeq.
Quando violet Eccleſiam, ib. n. 42.
Pro delicto Principis, Epiſcopi, vel eorum officialium interdicuntur Civitates, & Eccleſiæ, tom. 9. conſult. 52. num. 13.
An, & quatenus Regulares teneantur ſervare interdictum Eccleſiaſticum ab Ordinario appoſitum, tom. 10. conſ. 1. a num. 1.
De interdicto quoad alios, ib.
Pœnæ in præſumentes non ſervare interdictum, ib.
Quid de Eccleſiaſticis ſæcularibus, vel regularibus exemptis, ib. num. 2.
Quomodo ab Epiſcopo puniendi, ib.
Quatenus excommunicari poſſint, ib.
Quænam privilegia tollantur, quævè præſervantur, quibus derogetur, ib. n. 3.
Quid de interdictis nominatim declaratis, vel in loco interdicto nominatim declarato, ib. n. 5.
Et de omni interdicto locali, ib.
Interdictum perſonale generale obligat ad vitandum, ſi fuerit denunciata per nomen talis univerſitas, etiamſi non fuerint ſinguli nominati, ib.
Quam pœnam incurrant Clerici violantes interdictum perſonale, aut locale, ib. n. 6.
Celebrans in loco interdicto an fiat irregularis, ib. n. 7.
Quænam ignorantia excuſet ab hac pœna, ib. n. 8.
Celebrans contra interdictum fit irregularis activè, & paſſivè, ib. num. 9.
Celebrans verò perſiſtens in interdicto, ſive contra interdictum, poſtquam fuerit monitus, incurrit eo ipſo pœnam perpetuæ depoſitionis, ib.
Ob notorietatem hujus criminis, depoſitione digni, erit infamis juris, ac inde irregularis, ib. n. 9.
Epiſcopus violans interdictum a Papa latum, quam pœnam incurrat, ib. n. 10. & ſeq.
Limitatio interdicti localis, generalis, vel perſonalis, ibid. num. 14.
Interdicti appoſitio, ejuſque ſublatio quomodo ſit jus Ordinariorum, ib. n. 32.
Interdictum ex defectu cauſæ non ſuſtinetur, ib. n. 36.
Ejus pœna quomodo gravior pœna excommunicationis, ib.
An ſit cauſa ſufficiens culpa graviſſima quarumdam perſonarum tantùm, num. 57.
Quæ cauſa requiratur, ut interdici poſſit Civitas, ib.
Quid requiratur, ut delictum privatæ perſonæ poſſit eſſe cauſa ſufficiens interdicti generalis, ib.
Interdicti effectus, ib.
De interdicto nihil innovandi, Vide Ædificium.
INTERESSENTIA.
Qnomodo differat è reſidentia, tom. 1. conſ. 86. num. 24. & conſ. 129. num. 18.
Quorum ſit, tom. 7. conſ. 4. n. 10.
Differat a reſidentia, ib.
IRREGULARIS, IRREGULARITAS. vid. *Homicidium.*
Irregularitas ex infamia, tom. 7. conſ. 19. n. 1.
In dubio de homicidio quiſque ſe gerere debet pro irregulari, ib.
An irregularitas ex homicidio ſit de jure divino poſitivo, ib. & num. 2.
Nulla eſt inducenda irregularitatis, quæ non ſit in jure Canonico, ib.
An ille, qui dat operam rei licitæ, ac omnem adhibet diligentiam ne ſequatur homicidium, ſi deinde ſequatur, incurrat irregularitatem, tom. 7. conſ. 20. n. 1.
Decretum Tridentinum cap. 7. ſeſſ. 14. de ref. quod loquitur de incapacitate beneficiorum ob irregularitatem ex homicidio, an extendatur ad penſiones, ib.
Homicidium privatum cum propulſione injuriæ moderata, an, & quatenus inducat irregularitatem, ib. a n. 2. & 6.
Irregularitas ex delicto præſupponit peccatum, ib. n. 2.
Quatenus invaſus conſulere teneatur ſaluti invaſoris, ibid. num. 3.
An homicidium commiſſum ob defenſionem neceſſariam vitæ alterius innocentis, aut Reipublicæ cum moderamine inculpatæ tutelæ, quando ſcilicet lege naturali vel divina obligatur aliquis ad talem defenſionem innocentis, inducat irregularitatem, ib. num. 4. & ſeqq.
Irregularitas ex defectu lenitatis ex quo homicidio contrahatur, ib. num. 5.
Quid de mutilatione membri, vel ejus periculo, ibid. n. 6.
Qui honoris cauſa inſequitur inimicum, & occidit, an incurrat irregularitatem, ib. n. 7.
Irregularitas ex illegitimis natalibus, tom. 7. conſ. 34. a n. 1.
Irregularitas ſpurii, tom. 7. conſ. 40. a n. 1.
Quomodo excludatur, ib. n. 1.
Quando quis in dubio teneatur ſe reputare irregularem, ib. num. 4. & ſeqq.
Irregularitas ex infamia facti, & juris, tom. 7. conſ. 43. num. 3.
Qui in ea diſpenſare poſſit, ib. n. 4.
Irregularitas ob interdicti contemptum, tom. 7. conſult. 44. num. 34.
Non eſt afferenda ubi non eſt jure expreſſa, ib.
Irregularitas ex caſtratione, tom. 7. conſ. 66. n. 2. & ſeq.
Irregularitas, an impediat ſuſceptionem primæ tonſuræ, tom. 8. conſ. 146. a num. 7.
Quis ſit judicandus irregularis, ib. n. 2.
Non habet locum quando effectus non ſequitur, to. 6. conſ. 73. num. 2.
Quatenus ex ſententia ſanguinis cum effectu contrahatur irregularitas, ib. num. 7.
INTERPRETATIO, INTERPRETES, vid. *Teſtator, Obſervatio.*
Interpretatio quænam ſumenda, tom. 1. conſ. 44. n. 13.
Quæ magis attendenda, tom. 1. conſ. 9. n. 18.
Vera, tom. 1. conſ. 169. n. 13. & 25.
Rejicienda, tom. 1. conſ. 134. n. 16.
Minus præjudicialis Eccleſiæ unitæ, tom. 1. conſ. 136. n. 15.
Interpretes olim habiti in Eccleſia, & quare, tom. 2. conſ. 56. num. ult.
Interpretatio paſſiva admittitur in omni materia, tom. 9 conſ. 5. num. 14.
Quid in jure converſo, ib. n. 15.
Verbum, Interpretatio, quid indigitet, tom. 9. conſult. 11. num. 4.
Semper ea interpretatio facienda eſt, qua quiſque non obligetur, aut eo minus obligetur quoad fieri poſſit, tom. 9. conſ. 186. §. Unde.
Commovenda non ſunt quæ apud majores noſtros certam interpretationem habuerunt, tom. 10. conſ. 57. n. 6.
Interpretatio debet accipi juxta ſupplicationem, t. 10. conſ. 122. num. 8.
Quid attendendum in interpretatione decretorum, ib.
INTERROGATORIA.
Unius interrogationis omiſſio contra formam remiſſoriæ an inducat nullitatem totius examinis, illique omnem fidem adimat, tom. 1. conſ. 207. n. 1. & conſ. 242. n. 1.
INTIMATIO.
Intimatio diſdictæ locationis domus, facta judicialiter Clerico coram Judice laico, an ſit contra immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 1. conſ. 150. per totam.
Quando dicatur facta judicialiter, ib. n. 1.
Quid de diſdicta cenſus, ac depoſiti, ib. n. 2.
An reſpiciat aliquem actum judicialem, ib. n. 3. & 4.
Importetque partem Judicii, ib. n. 1.
Quid de diſdicta ſocietatis officii, ib. & n. 23.
An dici poſſit ſimplex declaratoria voluntatis, vel incitatoria, arctans ad comparendum, ib. n. 12.
Quando declaratoria, ib. n. 13.
Judicialis quæ dicatur, ib. n. 14. & 25. & ſeqq.
Cenſus coram quo Judice facienda, ib. n. 28.

INVASIO, INVASUS, vid. *Aggressor*, *Excommunicatio*, *Irregularitas*.
INVENIRE.
Quid sit, tom. 4. conf. 71. a n. 1.
INVENTARIUM.
Est actus merè extrajudicialis, tom. 3. conf. 150. tom. 30.
Ad illud conficiendum Clericus coram quo Judice citandus, ibid.
Quid si sit conficiendum de rebus Ecclesiæ, ib. n. 32.
Confectio inventarii Clerici hæredis, an sit mixti fori, tom. 5. conf. 2. n. 47.
Inventarium bonorum Clerici demortui, qui filios minores, reliquit, potest coram Judice sæculari pupillorum fieri, tom. 3. conf. 10. num. 19.
INVERISIMILITUDO, INVERISIMILE, vid. *Testes*.
Inverisimile quam fidem mereatur, tom. 9. conf. 9. n. 10.
Inverisimilitudo depositionis testium ex quibus eruatur, ibid. num. 11.
INVESTITURA.
Prima investitura est attendenda, tom. 9. conf. 38. n. 28.
Investituræ Ecclesiasticæ a Principibus sæcularibus factæ, damnantur, tom. 9. conf. 97. n. 127. & seq.
INVIDIA, vid. *Fastum*.
JOACHIMUS, vid. *Theologia*.
De Joachimo Abbate censuræ, tom. 9. conf. 102. n. 22.
An donatus spiritu prophetiæ, ib. n. 23.
Ejus vaticinia, ib. n. 24. & seq.
Ejus librum damnavit Innocentius tertius, ib. n. 28.
Accusatur vanitatis immodicæ, & ostentationis, ibid. n. 30.
Non est tanquam hæreticus explosus Joachimus, ib. n. 29.
Creditus suo tempore verus Propheta, ib. n. 31.
IRA, vid. *Rixa*.
Quomodo tollat cognitionem, & rationem voluntatis, tom. 1. conf. 38. num 6.
Quo pacto pœnas temperet, ibid. num. 7. & seqq. ac præcipuè a num. 9.
Ejus fluctus, ib. n. 6
Simulacrum, ib.
Indoles, ib. num. 10.
Moderata laudatur, ib. n. 10.
Quæ iræ causa excuset, ib. n. 12. & seq.
Intra quod tempus dicatur durare, ib. n. 13.
Iræ motus an excuset, & quomodo a culpa, tom. 9. conf. 22. num. 4.
Ira impetum animi habet, ib. n. 19.
Ex ea oriuntur inconsulta delicta, ib.
Commovet ex injuria illata, ibid. Excusat delictum admissum, ibid.
Etiam innocentes ad crimen adducit, ib.
Provocatus, & justè ad iram commotus, si delinquat, lex illi ignoscit, ib. n. 20.
Quid si non illicò homicidium ex ira non oriatur, ib. n. 21.
IRREGULARIS, IRREGULARITAS, vid. *Interdictum*, *Homicidium*.
Ejus dispensatio an possit vigore commissionis absenti impertiri, tom. 1. conf. 20. n. 3.
Quibus modis, ib. n. 4.
Pro quo foro, ib.
Quando, & quam irregularitatem incurrat Clericus proferens sententiam sanguinis, tom. 2. conf. 2. n. 15. & 16.
Super irregularitate ex defectu lenitatis, quis possit dispensare, ib. num. 17.
Quomodo ex ludo eam Clericus incurrat, tom. 2. conf. 38.
Quando in ea dispensari soleat ad cautelam, tom. 2. conf. 59. num. 50.
An incurratur a celebrante Missam pluries in die, tom. 4. conf. num. 7.
Ex infamia facti, vel juris, ib.
Non potest in ea Episcopus dispensare, ib. n. 8.
Quatenus ex genere pœnæ incurratur, ib.
An leviter rixans cum Clerico incurrat irregularitatem, dum ejus frater, videns casu a longè fratrem rixantem, currens ad ei succurendum Clericum occiderit, tom. 9. conf. 71. a n. 1.
Quid si rixa facta fuerit animo occidendi, fuitque causa physica, vel moralis, leviterque primus vulnerasset, ac rixa esset illicita, ib. n. 10. & seqq.
Et quid de homicidio casuali, ib. a n. 11.
Irregularitas ex homicidio quando contrahatur, ib. num. 1. & seqq.
Ad contrahendam irregularitatem non sufficit animus occidendi, ib.
Quid si rixans lethaliter percussisset, & alius ita percusserit, ut statim percussus obiret, ib. n. 3. & seqq.
Quidve si præbeatur occasio occidendi, ib. n. 5.
An incurrat irregularitatem non impediens homicidium, ib. num. 6. & 7.
Non contrahitur irregularitas, nisi sit in jure expressa, ib. num. 8.
Quid si omissio ex dolo precederet, ib. n. 9. & seqq.
Quando homicidium sit casuale ex actu illicito, ib. n. 11.
Irregularitas ex delicto quid requirat, ib. n. 12. Quid si quis fuerit in culpa, ib. n. 13.
IRRITUM.
Juxta modum loquendi canonum quid plerumque dicatur, tom. 1. conf. 172. n. 18. ac seqq.
ISCHIADES.
Ejus causa, tom. 10. conf. 177. n. 36.
An ejusdem generis cum rheumatismo, ib. n. 37.
ITALIA.
Quousque extendatur, tom. 1. conf. 146. n. 7.
Comprehendit Insulas sibi adjacentes, ib.
Nomine Italiæ quid contineatur, conf. 149. n. 26.
JUBILÆUM.
Non suffragatur excommunicatis in foro fori, tom. 2. conf. 59. num. 20.
Non est concedenda absolutio a censuris in materia immunitatis vigore Jubilæi, ib. n. 23.
JUDÆI, vid. *Usura*, *Turca*, *Hebræus*.
Judæi recens baptizati, a delictis perpetratis in Judaismo, quoad pœnam corporalem, an excusentur, tom. 1. conf. 92. num. 1.
Possunt eis præterita delicta condonari, ib.
Quid si receperunt Baptismum in fraudem, ib. n. 2.
Quid cessante fraude, ib.
Hac de re praxis, ib. n. 5.
Permittuntur in Civitatibus Christianis, tom. 1. conf. 143. num. 14.
Quo pacto cogantur ad satisfaciendum Ecclesiis pro domibus, in quibus habitant, tom. 1. conf. 179. n. 64.
An, & quo pacto Judæis a Summo Pontifice, Imperatore, aliisque Principibus fœnerandi potestas ex causa publicè fieri possit, tom. 4. conf. 75. n. 1. & seqq.
An Pontifex Judæis Christianam Religionem suscipientibus possit usuras condonare, ac universim statuere, quod restituant partem tantummodò ex usuris, ib. n. 87.
Tenentur Christi lege, ib. n. 25. & 48.
Quomodo ad nos pertineant, ib. n. 40.
In quibus Ecclesiæ non subjiciantur, ib. & n. seqq.
In ipsos, & cum ipsis officia Christianorum, & consuetudo, ib. num. 42.
Sunt inter commissas Christi oves, ib. n. 43.
Quoties in eos animadvertere Pontifex debeat, ibid. n. 44. & 49.
An nobis, inoffensa lege divina, fœnerari possint, ib. n. 45.
Quomodo illis concessum fuerit a Deo cæteris fœnerari, ib. num. 46. & seqq.
Quid inspecta nova Dei lege, ib. n. 45.
Quid interest inter Christianos, & Judæos, ib.
Eorum Thalmud combustus, & quare, ib. n. 49.
Cautæ plures, sed fallaces, cur fœnus in personas Judæorum toleretur, ib. n. 13. & seqq.
Odium inter Christianos, & Judæos, ib. n. 55.
Quomodo eis occasio fœnerandi tolli possit, ib. num. 55. & conf. 151. n. 17. dicti tom. 4.
Quas artes exercere possint, eodem, n. 56.
Eorum gloria, ib. n. 57.
Tenentur ad restitutionem malè ablatorum, ib. n. 58.
Quo pacto possit eis usura licitè tolerari, ib. n. 70.
Edictum in eorum usuras, ib. n. 79.
Eorum usuræ quibus restituendæ, ib. n. 87.
Sublatum eis in Urbe fœnus, tom. 4. conf. 151. num. 17. & seqq.
De fingentibus se Christianos, & sumentibus Eucharistiam, tom. 4. conf. 190. n. 15.
Suscipientibus Baptismum quatenus retentio bonorum permissa, ib. num 18.
De legitima conversis ad fidem Christianam debita, ibidem num. 16.
De Baptismo infantium Judæorum, insciis eorum parentibus, ib. num. 20.
De expensis victus subministrandis filiis Neophytis, ibidem num. 21.
Quatenus uti possint nutricibus Christianis, ib. n. 28.
De educatione eorum filiorum, qui sunt Baptizati in læmodochio, ib. num. 23.
De impunitate, quam per Baptismum consequuntur, ibid. num. 24.
De Baptizatis, & relapsis ad Judaismum, ib. n. 25.
De spontanea eorum voluntate suscipiendi Baptismum, ib. num. 26.
De Baptismo filiorum, instante Patre, vel Matre, vel excedentium septem annos, ib. n. 27.
De puellis Judæorum, quæ confugiunt ad Christianos, & asserunt, se profiteri velle fidem Christianam, ib. n. 8.
Quando liceat Christianis pueros Judæos Baptizare, ib. n. 29.
De infantibus, quibus eorum Patres consensum præstiterant, ut Baptizentur, & postea pœnitent, ib. n. 30.
Quo jure prohibitum sit Judæis conducere vectigalia Principis sæcularis, illaque per se ipsos exercere, tom. 4. conf. 192. num. 1.
Vel etiam conducere bona Principis sæcularis, vel privatorum, ib. n. 5. & seqq.
De hac re expostulatio, ib. n. 7.
De expurgatione Judaicorum librorum, ib. n. 9.
De licentia medendi Christianos, ib. n. 10.
De igne a Christianis die Sabbato eis non accendendo, ib. n. 11.

De eorum ſarvis, & triumdiis cum Chriſtianis, ibid. n. 12.
De famulatu puellarum Chriſtianarum, & Miſſam non audientium, ib. n. 13.
De deferentibus arma Tunetum, vel Algerium, ibid. n. 14.
De fide eorum teſtium in cauſa fidei contra Chriſtianum, ib. num. 15.
De retinentibus libros prohibitos, ib. n. 16.
De transferentibus Arcam cum pompa, ib. n. 17.
De conſtruentibus novam ſynagogam, ib. n. 18.
De accedentibus ad hoſpitia Chriſtianorum, ib. n. 19.
De eorum acceſſu ad loca ditionis Eccleſiaſticæ, ib. n. 20.
De dantibus panes azymos Chriſtianis, ib. n. 21.
De pœnis eis impoſitis, ib. n. 22.
De circumcidentibus infantem Chriſtianum, ib. n. 23.
De exiſtentibus in triremibus, & volentibus ſuſcipere Baptiſmum, ib. num. 24.
De edificatione ſynagogæ, ib. n. 26.
De percutientibus, vel corrumpentibus imagines Sanctorum num. 27.
De deſcendentibus ex eorum progenie, non admittendis ad Canonicatus, ad dignitates, ad curam animarum, ib. n. 28.
Quas res in pignus accipere nequeant, ib. n. 29.
Licentia pro exercendo fœnere, ib. n. 30.
De animalibus in uſum carnis mactatis in macellis Chriſtianorum, ib. num. 31.
De opera fullonum Chriſtianorum, ib. n. 32.
De procurantibus libertatem Turcarum a triremibus, ut Judaizent, ib. num. 33.
De non utendo opera Chriſtianorum in addiſcendis ſcientiis, vel artibus, ib. n. 34.
Et e contra, ib. n. 35.
De acceſſu ad Cauponas Chriſtianorum cum Meretricibus, ib. num 36.
De non promovendis ad gradum doctoratus, ib. n. 37.
Prohibentur ponere ſuis ſepulchris epitaphia, ib. n. 38.
In quibus eis permittatur opera Chriſtianorum, ib. n. 39.
Nequeunt vocari nominibus Chriſtianorum, ib. n. 40.
Quid teneatur ſervare in vendendis, & emendis libris, ib. num. 41.
De examine ab eis ſubſcribendo, ib. n. 42.
De Medicis, & Chirurgis Chriſtianis eos medentibus, ibid. num. 43.
De barbitonſoribus Chriſtianis, ib. n. 44.
Cum puellis, originem a Judæis trahentibus, diſpenſatur, ib. num. 45.
De opera Medicorum tempore peſtis, ib. n. 46.
De ſynagogis erectis abſque licentia Sedis Apoſtolicæ, ibid. num. 47.
De prohibitione mercaturæ librorum Eccleſiaſticorum, ib. num. 48.
De delatione proceſſionaliter eorum Bibliæ, ib. n. 49.
De ſigno in eorum pileo deferendo, ib. n. 50.
De Baptiſmo filiorum, invitis parentibus, & de pœnis illos Baptizantium, ib. n. 51.
De hortantibus proprios filios Neophytos ad redeundum ad Judaiſmum, ib. n. 52.
De amplectentibus ſectam Turicicam, ib. n. 53.
De pronunciantibus blaſphemias hæreticales, ib. n. 54.
De Apoſtatis a lege Hebraica ad Mahumetanam, ib. n. 55.
Alia, tom. 2. conſ. 70.
An juſtè Judæi a Chriſtianis recipiantur, vel potiùs expellendi ſint, tom. 5. conſ. 14. a n. 1.
De ipſorum Cabala, Thalmude, impietatibus, blaſphemiis, converſione ad fidem, & ad illam catecheſi, ib. & n. ſeqq.
Eorum artes, ib. n. 2.
Fœtus, ib.
Quatenus medicamenta ab eis recipere prohibitum, ib.
Eorum medicinæ quàm funeſtæ, ib.
Quatenus ſint perſonæ odioſæ, ac infames, inimici Crucis Chriſti, & ejuſdem nominis blaſphemi, ib. n. 3. & 79.
Sunt pejores, & magis odioſi aliis infidelibus, ib.
Eorum Cabala falſa, & impia, ib. n. 7.
Continet multa impia, & ex omnium hæreſum furfure conflata, ib. num. 8. & ſeqq.
Ex ea errores, ib. n. 10.
Eorum crudelitas, & facinora in Chriſtianos, ib.
Atrocitas, ib. n. 4.
Impietas in Chriſtum, ib. n. 5.
Edicta in Judæos, ib. n. 6.
De eorum Thalmude, ib. n. 10.
Quid ſit, ib.
Dictum jus Judaicum, ib.
Quando cœptum, ib.
Ejus authoritas, ib.
Blaſphemiæ, ib.
De eorum Leviathan, ib. n. 19. & ſeqq.
De Behemot, n. 22. & ſeqq.
Cur ſcriptus, ib. n. 63.
Flammis adjudicatur, ib. n. 64.
Prohibitus, ib.
Etiam ipſis Judæis, ib. & num. 65.
Eorum mores cum noſtris neutiquam concordant, ib.
Ad Eccleſiam confugientes, an gaudeant immunitate, ibid. num. 67. & 106.
Prohibentur recipi publicis Principum edictis, ib. n. 68.
Tutela eis data, ne Chriſtiani in eos inſultent, ib. n. 70.
Ejecti a Chriſtianis confluunt ad Turcas, ib.
Attulerunt Turci varias artes, ib.
Synagoga Judæorum non gaudet immunitate, ib.
Sunt ſub protectione Pontificia, & Imperatoris, ib. n. 71.
Prohibetur eos offendere in perſona, vel in bonis, ib.
Solo Judaicæ ſuperſtitionis intuitu neque in perſona, neque in bonis offendendi, ib.
Eorum fides primordium veritatis, ib. n. 73.
Quatenus computentur inter oves Chriſti, ib.
Non ſunt rebelles Eccleſiæ Romanæ, ib. n. 94.
Aliquando convertentur, ib.
Vivunt jure Romanorum, ib. n. 76.
Eorum collegia, ſynedria, & ſynagogæ tolerantur, & proteguntur, ib. n. 77.
Eis tempore neceſſitatis ſuccurrendum, ib. n. 199.
Judæus minor, quando læditur, reſtituitur in integrum, ib. num. 76.
Securitas conceſſa pro ſe, & ſociis includit ſocium hebræum, ibid.
Quomodo eorum fraudibus occurrendum, ib. n. 78.
Non ſunt perturbandi in eorum ſolemnitatibus, ac cœremoniis, ib. num. 80.
Qua ſola arte contenti eſſe debeant, ib. n. 78.
Quatenus, & quibus de cauſis expelli poſſint, ib. n. 107. & ſeqq.
An aliquando Catholicis libros Judæorum, & Thalmud legere ſit permiſſum, ib. n. 83. & ſeqq.
Quæ Cabala ſit vetita, ib. n. 82.
Thalmudi uſus, ac Theologia fabularis Judæorum quatenus utilis Chriſtianis, ib. ac n. 83.
Commoda, quæ ex dictis libris proveniunt, ib. num. 92. & ſeqq.
Ad id cautio, ib. n. 10. & ſeqq.
Contra Judæos qui ſcripſerint, ib. n. 104.
Nec directè neque indirectè ad fidem ſuſcipiendam compelli poſſunt, ib. num. 107.
Summus Pontifex de plenitudine poteſtatis poteſt expellere Judæos, ib. num. 108.
Saluberrima Statuta Concilii primi Mediolanenſis de Judæis, ib. a num. 120.
Deferre debent ſignum crocei coloris, ib. n. 121.
Alia de Judæis benè multa, ſed ſummatim quidem utilia, & ſcitu digna, ib. a n. 122. ad n. 235.
Quatenus in ſalvoconductu comprehendantur Judæi, tom. 5. conſ. 67. num. 24.
Sub generali fermone etiam in favorabilibus Judæi comprehenduntur, ib.
Manutenendi ſunt Parochi in poſſeſſione exigendi a Judæis pretaticum pro decimis, oblationibus, aliiſque incertis, quæ a Chriſtianis percipiebant antequam eorum domus ad ipſos Judæos quocunque titulo deveniſſent, t. 5 conſ. 70. a n. 1.
Ejuſmodi pretaticum quare ab eis debeatur, ib. n. 4.
Quatenus teneantur ad decimas, ib. n. 7. & ſeqq.
De pretatici quantitate, ib. n. 14.
Judæi gaudent privilegio immunitatis Eccleſiæ, t. 9. conſ. 1. n. 23. & ſeqq. Et quatenus tom. 9. conſ. 10. n. 1.
JUDEX, V. *Laicus, Poteſtas, Epiſcopus, Forus, Eccleſiaſtici, Eccleſiaſtica poteſtas, Clericus, Immunitas, Recuſatio ſuſpectus, Conjudices, Eccleſia, Conjugatus, Examen, Cenſura, Cenſus, Uſura, Matrimonium, Clericatus, Reus, Extractio, Decretum, Appellatio, Cauſa.*
Judæus qua lingua loqui debeat, tom. 1. conſ. 12. n. 2.
Ad illum, qui inhibuit, pertinet cognoſcere de gravamine inhibitionis, tom. 1. conſ. 30. n. 1.
Judex Eccleſiaſticus poteſt jus dicere contra laicos in cauſis omnibus, etiam merè laicalibus, ſi Judex ipſe laicus deficiat, tom. 1 conſ. 42. n. 1.
Debet inſpicere, an habitus Clericalis reſumatur in fraudem, tom. 1. conſ. 45. n. 5.
Judex, ubi leges pœnam mortis imponunt, non poteſt pœnam pecuniariam infligere, tom. 1. conſ. 54. n. 6.
Eum injuria afficiens graviſſimè punitur, tom. 1. conſ. 54. n. 43.
Quo remedio uti poſſit in contravenientes, tom. 1. conſ. 55. num. 8. & 25.
Ejus arbitrio relinquitur tempus, quod natura negotii dederat, ib. num. 10.
Judex Eccleſiaſticus an teneatur ſtare proceſſui Curiæ ſæcularis, tom. 1. tota conſ. 128.
Ipſi demandatur exequutio pœnæ extraordinariæ extractorum ab Eccleſia, ib. n. 19.
Cautiones hac in re adhibendæ, ib. num. 23.
Judex non infert injuriam, ſi aliquid faciat intuitu Reipublicæ, licèt tendat in contumeliam alicujus privati, to. 1. conſ. 131. num. 1.
Condemnans quempiam ex ſola ſuſpicione, peccat lethaliter, tom. 1. conſ. 133. n. 6.
Procedens abſque juriſdictione, reputatur tanquam merus privatus, tom. 1. conſ. 150. n. 11.
Competens, qui dicatur, ib. & n. 27.
In diſtractu quis Judex adiri debeat, ib. n. 28.
Judex Eccleſiaſticus an poſſit cognoſcere cauſas laicorum vigore juramenti appoſiti in contractu, tom. 1. conſ. 51. per totam.

Qui eſt Judex cauſæ præparantis, eſt etiam cauſæ præparatæ, ib. n. 16.
Eccleſiaſticus poteſt compellere laicos ad obſervandum juramentum, ib. n. 18.
Ejus partes in confugientem ad Eccleſiam, de crimine excepto indicatum, tom. 1. conſ. 169. num. 1. & ſeqq.
Judex laicus an poſſit prohibere ſuis exequutoribus, quominus exequantur monitoria, mandata, &c. Curiæ Eccleſiaſticæ, tom. 1. tota conſ. 174.
Ejuſmodi prohibitionem revocare tenetur, ib. & n. 2.
An ſit neceſſe, quod Judex remiſſorialis perſonaliter accedat ad Eccleſiam, ubi aliquis ſervus Dei dicitur ſepultus, ad judicialiter inſpiciendum illius ſepulchrum, ibique in actis redigendum, adnotandumque, tom. 1. tota conſ. 190.
Ejus ocularis inſpectio præfertur cuicumque alii generis probationis, ib. num. 1.
In Judicem non ſuum nemo poteſt conſentire ſine licentia ſui ſuperioris, tom. 1. conſ. 193. n. 4.
An neceſſariò exigatur, quòd Judex remiſſorialis reſcribat, quantam fidem teſtibus, ac juribus compulſatis adhibendam eſſe, tom. 1. conſ. 199. a n. 1.
Aſſerenti, aliquem coram ſe citatum fuiſſe, non creditur, tom. 1. conſ. 205. n. 4.
In compulſorialibus quid obſervare debeat, tom. 1. conſ. 210. a num. 1.
Quid in collatione ſcripturarum, tom. 1. conſ. 212. n. 1. & 2.
Judex remiſſorialis an habeat facultatem alterandi formam, ſibi præſcriptam, tom. 1. conſ. 242. n. 1.
Ejus facultas in cauſarum terminis dilatoriis, t. 1. conſ. 250. n. 5.
Judex ad quem, an, & quatenus petere poſſit copiam actorum a Judice, a quo, tom. 1. conſ. 261. n. 1.
Judex ſæcularis an poſſit decreta interponere in contractibus puellarum in Monaſteriis exiſtentium pro educatione, abſque licentia Epiſcopi, tom. 1. conſ. 332. n. 1.
Non poteſt cogere litigantes, ut adeant forum laicalem in cauſis mixti fori, tom. 1. conſ. 352. n. 1.
Ut Judex laicus punire non poſſit perſonam, ſufficit Clericatum eſſe dubium, tom. 2. conſ. 42. n. 4.
Quando, quomodo, ac quibus in caſibus cognoſcere poſſit Clericatum, & habitum Clericalem, t. 2. tota conſ. 44.
Ac item cauſas Clericorum, ab Epiſcopo ei commiſſas, to. 2. tota conſ. 45.
An, & quatenus in Judicem laicum poſſit Clericus conſentire, tanquam in arbitrum, ib. n. 6.
Non poteſt cognoſcere de falſitate, ut ſciat, quæ fides Clerico ſit adhibenda, tom. 2. conſ. 47. n. 4.
Ubi plura de falſitate teſtium ſæcularium, coram Judice Eccleſiaſtico examinatorum.
Poſtquam remiſit ad Judicem Eccleſiaſticum cauſam, & proceſſum, in quo prætenditur extare indicia contra Clericum, non poteſt proſequi in capiendis novis indiciis contra ipſum Clericum, ib. n. 6.
An, & quatenus habeat juriſdictionem in ſodalitates laicorum, ib. n. 7.
Judex laicus, deferens juramentum perſonæ Eccleſiaſticæ, quomodo puniri debeat, tom. 2. conſ. 58. n. 4.
Ubi S. Congregationis declaratio, ib.
Quid ſi examinet Eccleſiaſticos, ib. n. 4. & ſeqq.
Quidve ſi ignoranter, ib. n. 6.
Quid ſi cauſa eſſet mixti fori, ib. n. 7.
An, & quo pacto poſſit contra laicum criminoſum, promotum ad ſtatum Clericalem in fraudem fori laici, procedere, tom. 2. conſ. 66. num. 13.
Ejus partes contra Clericos, in fraudem fori ſæcularis promotos, ib. n. 23.
Ejuſdem in ipſos, ac in non habentes requiſita Concilii juriſdictio, tom. 3. conſ. 20. a n. 1.
An, & quatenus poſt oppoſitionem, & notitiam Clericatus contra Clericum procedere poſſit, ib. n. 14.
Non poteſt contra Clericum procedere ante declarationem Curiæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 19.
An Judices inferiores, non conſulto prius ſupremo magiſtratu, ſive Principe, neque habito ejus oraculo, poſſint ex ſe, ex præſumptionibus, &c. imponere inquiſitis pœnam corporalem triremium, uti extraordinariam, ſi titulus cauſæ ſit Capitalis, tom. 3. tota conſ. 45.
Judex Eccleſiaſticus non debet eſſe contentus proceſſu Judicis ſæcularis, tom. 2. conſ. 37. num. 7.
In cauſis temporalibus quatenus juriſdictionem habeat, tom. 2. conſ. 41. n. 4
Ejus juriſdicto quo pacto a laicis prorogari poſſit, ib. per tot.
Quid in cauſis criminalibus, ib. n. 3.
Declaratur, ib. num. 6.
Quid poſſit contra teſtes laicos coram ipſo falſum deponentes, tom. 1. conſ. 47.
Habent juriſdictionem in laicum ratione perjurii, ib. n. 1.
Cognoſcit de decimis prædialibus, tom. 2. conſ. 48. n. 2.
An poſſit compellere laicos ad delendum a cataſtro bona ab Eccleſiaſticis acquiſita, tom. 1. conſ. 55. per totam.
An, & quomodo poſſit deferre, ac minuere pœnam latæ ſententiæ a jure, tom. 2. conſ. 60. n. 10. ac 11.
Non eſt inconveniens, quòd quis habeat diverſos Judices, tom. 3. conſ. 30. num. 21.
Quatenus contra laicum cognoſcere poſſit de re temporali, tom. 3. conſ. 24. num. 1. & 2.
Inter duos Judices habentes cumulativam, quiſnam cognoſcat, tom. 3. conſ. 43. num. 5.
Quibus pœnis Clericos venatores punire debeat, tom. 3. conſult. 59. n. 19.
An, & quibus remediis poſſit impedire, ne contrahatur matrimonium cum muliere, aut viro imparis conditionis, tom. 4. conſ. 11. a n. 1.
Quatenus impedire debeat, ac poſſit actionem publicam, ib. n. 2.
An teneatur impedire, ne homines delinquant, illoſque plectere, ib. n. 3.
Ejus officium, ib. n. 4. & ſeqq.
Judex habens ampliſſimas facultates tenetur dare manutentionem, donec cognoſcatur de petitorio, t. 4. conſ. 35. n. 19.
Quinam poſſit dare Judicem, tom. 4. conſ. 37. n. 6.
Quando moveri poſſit ad judicandum ab hiſtoricis, tom. 4. conſ. 42. n. 9.
Judex loci delicti eſt competens, tom. 4. conſ. 111. n. 5.
Et cæteris præfertur, ib.
An, & quatenus, & quare Judex loci originis, ſeu domicilii delinquentis teneatur eum remittere ad Judicem commiſſi delicti, ib. n. 5.
Judex ſæcularis nullum actum juriſdictionis in Eccleſia exercere poteſt, ib. n. 6.
Quinam Judici Eccleſiaſtico permittatur, ac ſoleat facere in Eccleſia contra reum, ad illam confugientem, ib. n. 7.
Et qua pœna eum debeat punire, ib.
Judex operans cum opinione probabili non peccat neque incurrit excommunicationem, tom. 4. conſ. 112. n. 4.
Judex ſæcularis an teneatur credere aſſertioni cuſtodum animalium Clerici, aut ipſi Clerico, aſſerentibus, ſe eſſe Clericum, & dominum animalium, ib. n. 6. & 8.
Quid ſi ei Judex Eccleſiaſticus id atteſtetur, ib. n. 8.
Judex ſæcularis non prohibetur examinare, an juſtum ſit, quod a judice Eccleſiaſtico petitur, ib.
Et ad quem finem, ib.
Judex Eccleſiaſticus an teneatur oſtendere Judici laico, teſtium depoſitione in matera cenſurarum, ib. n. 14.
Et publicationem proceſſus, ib.
Et non denegare receptiones comparitionum procuratoris, ib.
Judex laicus an poſſit examinare teſtes, vel reum in Eccleſiis, & earum domibus, tom. 1. conſ. 122. n. 4.
Vel facere cadaveris recognitionem, ib.
Quid de recognitione cadaveris in palatiis, vel domibus Cardinalium, ib. n. 1.
Poteſt punire turbatores ſuæ juriſdictionis, licèt non ſint ſui ſubditi, tom. 4. conſ. 127. n. 12.
Præpoſiti, aliive, qui vulgò Dignitates exiſtimantur, an poſſint eligi in Judices ſynodales, & Apoſtolicos, t. 4. conſ. 129. n. 1.
Judex laicus an teneatur exequi ſententiam contra hæreticum abſque exhibitione proceſſus, tom. 4. conſ. 177. n. 7.
In Judice ſynodali quæ requiſita deſiderentur, tom. 4. conſ. 129. num. 1. 2. & 9.
Ejus delectio non fit in Capitulo, ib. n. 8.
Judex non debet eſſe ſuſpectus, vel inimicus, tom. 3. conſ. 125. n. 2.
Ex quibus conſtet de pravo uſu ejus juriſdictionis, ibidem num. 3. & ſeqq.
Idem Judex poteſt declarare, an ad ſe pertineat juriſdictio, tom. 4. conſ. 149. num. 3.
In Judices ſynodales an poſſint eligi Canonici Collegiatæ, tom. 4. conſ. 159. n. 1.
Quid ſi ſint Doctores, & in Cathedrali nullus extaret Doctor idoneus, ib.
Quidve ex conſuetudine, ib. num. 4.
Si non adſint idonei in diœceſi, quid agendum, ib. n. 5.
Quando, ac ubi deputandi, ib.
Judex privatur juriſdictione, qua abutitur, to. 4. conſ. 175. num. 12.
Judex Eccleſiaſticus, & ſæcularis cauſas mixti fori cognoſcere poſſunt, conſ. 2. n. 38. & 58.
Quid in contumacia, ib.
Judex ſæcularis in quibus caſibus cognoſcit de perſona, & rebus Eccleſiaſticis, ib. n. 121.
Coram Judice ſæculari, an poſſit fieri revocatio cenſus Eccleſiaſtici, tom. 5. conſ. 4. a n. 1.
Judex ſæcularis, an poſſit prohibere ſuo actuario abſque incurſu cenſurarum, ne foro Eccleſiaſtico exhibeat revocationem cenſus Eccleſiaſtici, ib. n. 6.
An Judici ſæculari ſuffragetur *cap. Cum Matthæum de hæret.*, ib. num. 6.
Qui actus fieri poſſint a Judice incompetente, tom. 5. conſ. 5. num. 9.
Judex quando, etiam non requiſitus, teneatur impertiri officium ſuum, ib. n. 54.
Judex Eccleſiaſticus nullatenus tolerare debet, quod Princeps ſæcularis protectionis ſpecie irrumpat in territorium Eccleſiaſticum, ſed illum expellere, & arcere tenetur, ib. n. 63.
Judex Eccleſiaſticus pro exequutione ſuæ ſententiæ brachium ſæculare invocat. Quod ſi Judex ſæcularis deneget, poteſt excommunicari, ib. n. 65. & ſeqq.
Judex ſæcularis capiens Clericum, & ad carceres ducens abſque

que Judicis Ecclesiastici scitu, & consensu, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ib. n. 69. 79. & 87.
Judex sæcularis capiens Clericum cum armis, & ad carceres sæculares conducens, intra quantum temporis spatium debet illud ad Judicem Ecclesiasticum remittere, ib. n. 79.
Judex sæcularis arma Clericis erepta, tenetur eis restituere vel ad Ecclesiasticum Magistratum mittere, ib. n. 82. & 87.
Quando Judex sæcularis possit dare tutorem Clericis, vid. *Clericus*.
Judex Ecclesiasticus tutorem, vel curatorem sibi subditum decernere debet, to. 5. conf. 10. n. 23.
Quid si subditum non deputet, ib.
Judex sæcularis in causis laicorum delinquentium cum Clericis, & conficiens processum an teneatur illum tradere Judici Ecclesiastico, vid. *Episcopus*.
Judex laicus, ejusque ministri, ac satellites nullum sui Officii actum in Ecclesia, ejusque domibus exercere possunt to. 5. conf. 5. n. 25.
An Judex sæcularis possit extrahere ab Ecclesia rem furto sublatam, ib. n. 27.
Quatenus possit exequutionem facere in alieno territorio, ib. num. 35.
Quatenus exercere possit actus jurisdictionis in Ecclesia, ib. num. 41.
Quatenus Judex non imploratus officium suum interponere teneatur, ib. n. 54.
Judex Ecclesiasticus quatenus Judici sæculari officium suum contra Clericum contumacem impertiri debeat, ib. n. 66.
In causis canonizationum Sanctorum, an omninò fieri Sanctissimo debeat relatio deputationis Judicum, & quo pacto illam fuisse factam probetur, to. 5. conf. 23. a n. 1.
Debent observare formam mandati, to. 5. conf. 36. n. 1.
De solemnitate sedendi pro tribunali, ib. n. 2.
A quo Judice puniendus sit qui crimen aliquod committit, tom. 5. conf. 64. num. 1.
Quivis Judex cognocere potest, an sua sit jurisdictio, quoties aliquid objicitur contra illum, ib. n. 2.
Judex Ecclesiasticus potest inhibere Judici sæculari, ne procedat in causa dependente ex causa, quæ oritur coram se, ib. n. 3.
Judex competens in causa præparata, fit etiam incidenter competens in causa præparatoria, ib. n. 4.
Judex quando teneatur restituere expensas condemnatis, to. 5. conf. 66. n. 2. & seqq.
Judex secularis, an possit de facto procedere contra Clericum pro delictis commissis ante Clericatum etiam ad districtionem personalem, to. 9. conf. 17. a n. 1.
Quando Judex laicus possit procedere contra Clericum, ib. num. 1. & seqq.
Quid si assumpserit Clericatum in fraudem, ib. n. 2. & seqq.
Judex Ecclesiasticus potest ob violatam jurisdictionem sine monitione ad excommunicationem procedere, to. 6. conf. 30. num. 18.
Judex laicus, ostensis literis Clericatus a Clerico inquisito debet statim ab ulterius procedendo in causa abstinere, tom. 6. conf. 37. n. 1. & 2.
Quid si prætendatur non habere Clericum requisita S. Concilii Tridentini, ib. n. 2.
Vel si in contumacia Judex laicus procedat, ib. n. 3.
Vel quia resumpsit habitum in fraudem, ib. n. 4.
Vel quia subjacet Judici utramque potestatem habenti, ib. n. 5.
An admittenda declaratio Judicis Ecclesiastici, quod Clericus non gaudeat privilegio fori, ib. n. 6.
Et quid si Clericus renunciaverit beneficio Ecclesiastico, ib. n. 7.
An Judex loci delicti præferatur aliis, t. 6. conf. 94. n. 1. & 2.
Ejus jurisdictio, ib. & n. seqq.
Conciliantur sententiæ, ib. n. 12.
Judex delinquentis qui dicatur, ib. n. 24.
Ejus jurisdictio, ib.
Quomodo procedere possit, ib.
Quid in crimine hæreseos, ib.
Judex ratione contractus, vel delicti quatenus sit competens ib. num. 26.
Judex incompetens, quis, ib.
Judex sæcularis quando teneatur remittere Clericum Judici Ecclesiastico, ib. num. 26.
Quid in crimine capitali, ib. n. 27.
Quidve de crimine, de quo ipse Judex sæcularis cognoscere possit, ib. num. 28.
Quinam Judex Rei, ib. n. 30. & 32.
Et quatenus rei conventi, ib. n. 44. & seqq.
Judex rei ratione privilegii qui dicatur, ib. n. 47.
De milite, scholari, vasallo, Clerico, ib.
An Judex sæcularis possit in aliquibus causis civilibus Clericorum cognoscere, ipsosque Clericos delinquentes civiliter punire, ib. num. 50.
Quæ perpendere debeat in educatione puellarum, tom. 6. conf. 100. n. 2. & seqq.
Quo tempore Judices juramentum præstare teneantur, tom. 7. conf. 6. num. 2.
Non amittentes juramentum, an amittant jurisdictionem, ib.
Licitum est judici Ecclesiastico concedere licentiam bona Ecclesiæ usurpata sequestrandi justis de causis, & quatenus ib. num. 11.
Quæve sint causæ illæ, ib.
Judex inferior, an possit judicare, in sua sit jurisdictio, to. 7. conf. 15. & seqq. & n. 27.
Judex laicus, procedens contra Clericum quatenus sit excommunicatus, vel excommunicandus, to. 7. conf. 31. n. 29.
Quibus in causis possit comprehendere Clericum, t. 7. conf. 32. num. 24. & seqq.
Judex non potest mutare ordinem traditum a jure, tom. 7. conf. 42. num. 5.
Quando ipsi liceat dicere jus in causa propria, t. 7. conf. 44. n. 42.
De incompetentia Judicis sæcularis, qui ratione prætudicii super immunitate Ecclesiastica prius disputandi, processit ad legitimationem processus, tom. 8. conf. 6. n. 8. ac seqq.
An Judices Ecclesiastici possint pro sententiis, & decretis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus percipere propinas tom. 8. conf. 17. num. 8.
Si Judex probabiliter erret in facto, & credat se Judicem, cùm verè non sit, procedatque, an teneat processus, to. 8. conf. 40. num. 26.
In emancipatione, qui sit Judex competens, an patris, an verò filii, ib. n. 28.
Constituendus in singulis, ac distinctis locis, t. 8. conf. 79. n. 8.
Territoria singulis Judicibus commissa, ib.
De Judice sæculari, ejusque ministris impedientibus Episcopi vel Inquisitoris sententiam in reos criminis furti pyxidis Eucharistiæ, to. 8. conf. 86. n. 6.
Judex sæcularis, an causam hæresis cognoscere possit, tom. 8. conf. 87. num. 1.
Judex declaratus incompetens non potest amplius resumere suam jurisdictionem, to. 8. conf. 108. n. 7.
Quatenus Judex laicus instituendo processum contra mulierem in causa fornicationis cum Clerico perpetratæ incidat in excommunicationem, to. 9. conf. 1. n. 11.
Judex Ecclesiasticus prohibetur se ingerere in crimine, quod de jure communi punitur pœna capitali, ib. n. 17.
Judex Ecclesiasticus quid obtinere debeat a sæculari potestate circa reos ab Ecclesia extractos, tom. 9. conf. 2. nu. 8.
In reos ad Ecclesiam confugientes, ibique commorantes non possunt proferre sententias capitales, vel corporis afflictivas, to. 9. conf. 2. n. 31. & 32.
Litigare coram Judice suspecto nimis acerbum est, ib. n. 51
Illius recusationem prohibere contra justitiam est, ib.
De suspecto Judice reus dubitare potest, ib.
Consensus in judicio præstitus quatenus possit legitimæ suspicioni prætudicium afferre, ib. n. 59.
Omnia rimari debet, tom. 9. conf. 9. n. 10.
Quomodo se gerere debet in præstanda fide verisimilibus, ib.
Ejus arbitrium in adhibenda fide testibus, ib. n. 12.
Quinam Judices in causis Religionis, & Clericorum, conf 16. a num. 8.
Ad id Concilia, & Patres, ib. n. seqq.
Ad quem Judicem pertineat cognitio delicti excepti a Constitutione Gregoriana, tom. 9. conf. 22. n. 28. & seqq.
Ad quem etiam Judicem spectet cognitio loci, an sit sacer, & religiosus, ib. n. 30.
Potest Judex laicus adire Clericum vulneratus ad eliciendam veritatem, & excipiendam ab ipso querelam contra laicum vulnerantem, tom. 9. conf. 23. a n. 1.
Potest recognoscere vulnera, ib. n. 2. Quid in huiusmodi cognitione observare debeat, ib. & n. 3.
Et quatenus id facere possit, ib. n. 6. & seqq.
Ejus jurisdictio in laicum conventum a Clerico, ib. n. 15.
Quid in delicto commisso contra Clericum, & interveniat sacrilegium, & excommunicatio, ib. n. 15.
Quatenus absolvendus a censuris ad cautelam, ib. n. 16.
In judiciis pœnalibus quid Judex observare debeat, tom. 9. conf. 24. num. 9.
Judex laicus non potest in Ecclesia ullam jurisdictionem exercere, to. 9. conf. 35. n. 4. & 5.
De Judice validitatis pacti censualis, to. 9. conf. 37.
Validitatis matrimonii, & sponsalium, ib.
Qui Judex cognoscat de crimine perjurii, ac vinculo juramenti, ib. De usura, ib. De causa decimarum, ib. De quæstione nativitatis, ib. De causa legitimitatis, ib. Quid de quæstione facti, & quæstione juris, ib. & n. 19.
Ubi frustratio judicii ex Judicis mora, vel absentia, periculo instante, timetur, quisque Judex est, to. 9. conf. 44. n. 8.
Nulla judicibus laicis competit in Clericos jurisdictio, to. 9. conf. 45. num. 1.
Judex laicus quatenus remittere debeat Clericum ad Judicem Ecclesiasticum, ib. n. 3. & seqq.
Judicis Ecclesiastici partes, pendente discussione suæ jurisdictionis in Clericum, ib. n. 16.
Offendens Judicem fit illius subditus, conf. 52. n. 15.
Quantumvis esset exemptus, ib.
Excipitur exemptio, quæ concernit omnimodam incapacitatem, qualis est Judicis laici in Clericum, ib.
Judex laicus non potest perquirere loca Ecclesiæ, & Clericorum, tom. 9. conf. 60. n. 4.
Neque auferre annonam vigore sui edicti, ib.
Neque hac de causa potest comprehendere famulos, colonos ac operarios Clericorum, ib.
Nec potest Judex laicus prohibere Clericis introductiones frumenti, & panis forensis, ib. n. 6.
Ubi plures sunt deputati Judices unus sine alio pronunciare non

non poteſt, tom. 9. conſ. 65. n. 1.
Quod Judex ſit delegatus ex quibus cognoſci poſſit, tom. 9. conſ. 178. num. 8.
Pro Judice ſemper præſumitur, tom. 10. conſ. 6. n. 6.
Judex delegatus, etiam poſt rem judicatam poteſt exequi ſententiam in quantum loquitur, tom. 9. conſ. 19. n. 10.
Quatenus id procedat, ib.
Quatenus dicatur læſa Majeſtas Judicis, conſ. 28. n. 6. & ſeq.
Quando Judex poſſit cognoſcere, an ſua ſit juriſdictio, to. 10. conſ. 83. n. 2.
De recuſatione Judicis Regularis, ſive delegati, ſive Ordinarii, tom. 10. conſ. 83. n. 1.
Quomodo probetur ſuſpicio Judicis delegati, ib.
Ad differentiam Judicis ordinarii non datur adjunctus, ib.
Suſpicio Judicis, ex quo libentius admittenda, ib. n. 2.
Recuſatio Judicis eſt tanquam defenſio de jure naturæ, ib. n. 3.
In hac re praxis Curiarum, ib. n. 4.
Quæ cauſa ſufficiat, ib.
An, & quo in caſu detur privilegium exemptionis a Juriſdictione Judicis, tom. 10. conſ. 93. n. 1.
Quid ſi turbetur in ſua juriſdictione, ib. n. 2.
Quidve ſi turbator diceret, quod fuerit malè tractatus in carceribus, ib. n. 4.
An ſtandum ſit Judicis aſſertioni, quod evenerit caſu neceſſitatis ſubdelegandi abſque alia probatione, tom. 10. conſ. 129. num. 3. & ſeqq.
An Judex ſequi poſſit opinionem minus probabilem, tom. 10. conſ. 136. n. 35.
De Judicibus delegatis, eorumque poteſtate, electione, &c. juxta decreta S. Concilii Tridentini, tom. 10. conſ. 145. a n. 13. & ſeqq. ac n. 21.
Judices in terminandis cauſis brevitati ſtudeant, ib. n. 22. & ſeq.

JUDICIUM, vid. *Imperator*.

Judicium temerarium, tom. 1. conſ. 133. n. 6.
Quando incipiat, tom. 1. conſ. 150. n. 17. & 17.
Judicium eſt actus prudentiæ, tom. 2. conſ. 16. n. 10.
Ejus veritas in quo conſiſtat, ib.
Acta in judicio ſæculari non probant in Eccleſiaſtico, tom. 2. conſ. 53. n. 22.
An poſſit Judex incipere judicium a præcepto, tom. 2. conſ. 65. num. 8.
An, & quo pacto per mortem reorum diſſolvatur, tom. 2. conſ. 66. num. 19. & 20.
Judicia olim quomodo fiebant, tom. 3. conſ. 6. n. 18.
Judicium an debeat eſſe publicum, tom. 4. conſ. 117. a n. 1.
Quid in cauſis ſancti officii Inquiſitionis, ib. & n. 9.
In judicio ſummatiſſimo quid ſufficiat, t. 4. conſ. 210. n. 25.
Judicium Canonum nunquam a laicis uſurpatum in Clericos, tom. 9. conſ. 61. n. 25.
Quale ſit Judicium Canonicum, ib.
Judicium quotuplex, tom. 9. conſ. 65. n. 1.
Quotuplex judicium imperativum, ib.

JUDICIALIA', JUDICIALITER.

Judicialia quæ ſint, t. 1. conſ. 150. n. 17. ac ferè per totam.
Judicialiter quid importet, ib. & n. 26.

JUNIORES.

An juniores, qui cum ſtipendio inſerviunt Eccleſiæ Cathedrali, vel Collegiatæ etiamſi Clerici non ſint, neque Clericalem habitum deferant extra Eccleſiam, gaudeant privilegio fori in criminalibus pro delictis commiſſis, extra proprium munus, ipſamque Eccleſiam, tom. 4. conſ. 120. n. 11. & 12.
Et quid de immunitate reali, ib.
Quidve de jure, vel de conſuetudine, ib. n. 4.
An ſint idem, ac minores Eccleſiæ, ib. n. 4. & ſeqq.
Et in eis ſit conſideranda qualitas ſervitii, ac perpetuitas, ib. n. 11
Non gaudent privilegio Canonis, ib. n. 12.
Quinam, & quomodo gaudeant privilegio fori, ib. & n. ſeq.

JURA.

Jura ſpiritualia quomodo præſerventur, t. 1. conſ. 136. n. 25.
Jura Sedis Apoſtolicæ uſurpans in quas pœnas incurrat, tom. 1. conſ. 162. n. 14.
Quo pacto Jura extrahenda ſint ab Archiviis, tom. 1. conſ. 199. n. 5. & conſ. 210. n. 1.
Eorum exemplatio quomodo facienda, t. 1. conſ. 213. n. 1.

JURAMENTUM, vid. *Teſtes*, *Calumnia*, *Adjuncti*, *Conjudices*, *Judex*, *Officium Inquiſitionis*, *Examen*, *Epiſcopus*.

Juramentum quatenus obliget, t. 1. conſ. 111. n. 12. & ſeq.
An proroget forum Eccleſiaſticum, t. 1. tota conſ. 154.
An poſſit irritari a poteſtate ſæculari, ibid.
Non tenet, quando eſt cauſa peccati, ib. n. 11. & 12.
Ejus cauſa ad quem judicem pertineat, ib. n. 15. & ſeq.
Item obſervatio, & exequutio, ib. n. 19.
Quando illicitum, ib. n. 21.
An, ſi lex annullet actum, & juramentum, valeat nihilominus juramentum, ibid. n. 2. & ſeq.
Lex civilis an poſſit aliquid de eo diſponere, ib. n. 28.
Ei cedit ordo politici regiminis, ib. n. 29.
Eſt perſonale, ſolviturque morte jurantis, ib. n. 31.
An tranſeat ad hæredes, ib.
Quando teſtibus exhibendum, tom. 1. conſ. 217. n. 1.
Quot defectus ſuppleat, tom. 1. conſ. 228. num. 6.
Differentia inter juramentum, & ſimplicem loquelam, to. 2. conſ. 29. n. 7.
Juramentum homagii an præſtandum Domino criminalem juriſdictionem habenti, tom. 2. conſ. 31. n. 4.
Per iracundiam emiſſum non adſtringit, t. 2. conſ. 38. n. 8.
An præſtari poſſit Eccleſiaſticis a Judice laico, t. 3. conſ. 58. n. 4.
Juramentum fidelitatis quomodo inteligendum, tom. 2. conſ. 56. n. 33.
In omni Juramento prior Dominus excipi debet, ib. n. 34.
Juramentum obedientiæ eſt ſignum ſubjectionis, t. 4. conſ. 26. num. 19.
An in cauſis canonizationum ſanctorum, juramentum monialium ritè, ac rectè recipiatur, tom. 4. conſ. 40. n. 1.
Forma juramenti Cardinalium, & Epiſcoporum, tom. 4. conſ. 41. n. 2.
Quomodo recipiatur juramentum perſonæ egregiæ, ib. n. 5.
Quando ejus defectus non excludat vim probationis, tom. 4. conſ. 42. n. 4.
Ejus authoritas, tom. 4. conſ. 76. a n. 6.
Et omnis controveſiæ finis, ib.
An liceat jurare per Sanctos, t. 4. conſ. 203. n. 1.
Et ad ſancta Evangelia, ib. n. 2.
Quando juramentum habeatur pro legitima probatione, t. 4. conſ. 219. n. 1.
Præſertim in iis, quæ ſunt difficilis probationis, ib.
Quando ſit ſervandum, tom. 6. conſ. 96. n. 11. & 16.
Quando quis dicatur perjurus, ib. n. 13.
Licèt impediat actum, non tamen tollit facultatem, & ideò ſi actus fiat validus eſt, quamvis illicitus, ib. n. 16. & ſeq.
Veniens contra juramentum abſque diſpenſatione, eſt perjurius, ib.
Quæ ſit ſufficiens cauſa ad diſpenſandum, & abſolvendum a juramento, ib.
Virtus juramenti, ibid.
Quando non requiratur, neque ſit præſtandum, tom. 7. conſ. 6. num. 1.
Adjuncti quo tempore jurare habeant, ib. n. 2.
Quando præſtandum Epiſcopo, quando Capitulo, ib. n. 6.
Juramentum præſtitum teſtibus in fine eorum examinis, an ſufficiat ad validitatem examinis, etiam in S. Officio, t. 7. conſ. 43. a n. 1.
An ſaltem faciat aliquale judicium, ib.
An ſufficiat quod repetiti cum juramento in principio ratificent primum examen, ib. n. 13.
Juramenta inſolita exigere an Epiſcopus poſſit, to. 8. conſ. 15. num. 2.
Jurisjurandi obligatio ad quos caſus extendatur, ib. n. 3.
Quibus in caſibus Sacerdotes, etiam Regulares ſint cogendi ad juramentum, ib. & n. 4. ac 5.
Quid ſi agatur de materia graviſſima, ib. n. 6. & ſeq.
De juramento præſtari ſolito ab alumnis Collegii de propaganda fide, tom. 8. conſ. 109. a num. 1.
Juramentum ſolemne quatenus præſtandum, ibid. n. 2.
Quatenus commutari poſſit, ib. n. 3.
Quatenus melioris boni impeditivum, ib. n. 4.
Quando ſtandum ſit juramento oppoſitoris, t. 9. conſ. 125. n. 3.

JUDICATA.

Res judicata imponit finem liti, tom. 10. conſ. 61. n. 3.

JURAMENTUM, vid. *Epiſcopus*.

Eſt ſervandum, t. 10. conſ. 8. n. 20.
In quibus ei ſtandum ſit, tom. 10. conſ. 109. n. 4.
An Epiſcopus ſe poſſit ingerere in cognitionem cauſarum laicorum ſuper contractibus inter ipſos initis, ex eo, quod in illis appoſitum ſit juramentum, t. 10. conſ. 135. a n. 1. ac 8.
An hujuſmodi cognitio ad ſolum Judicem laicum ſpectet, ib. n. 2. & 3. ac 9. n. 15.
Quid ſi agatur de perſona Eccleſiaſtica, ib. n. 6.
Vel de juramento præſtito ab aliquo Principe, nullum recognoſcente ſuperiorem, ib. num. 7.
Quando eſſe poſſit de jure canonico, ib. n. 9.
Quando ad Epiſcopum pertineat, ibid. n. 11.
Quid ſi eſſet obligatione Camerali vallatum, ib.
Quidve ſi pro Domino loci militet etiam Sedis Apoſtolicæ privilegium contra Cameram Apoſtolicam, ib. n. 13.
Privilegium hujuſmodi ex quibus comprobetur, ib. num. 14.

JURISDICTIO, vid. *Prorogatio*, *Cenſuræ*, *Lex Dei*, *Abbas*, *Epiſcopus*, *Epiſcopalis*, *Exemptio*.

Juriſdictionis voluntariæ actus exerceri poſſunt extra proprium territorium, t. 1. conſ. 20. n. 30. & t. 3. conſ. 56. n. 21.
Conceſſa juriſdictione, cenſetur etiam conceſſa omnia neceſſaria ad illam exercendam, tom. 1. conſ. 82. n. 12.
Ejus defectus ſemper opponi poteſt, t. 1. conſ. 123. n. 2.
Eſt baſis judicii, tom. 1. conſ. 150. n. 1.
In præjudicium tertii an poſſit prorogari, tom. 1. conſ. 153.
Juriſdictio privativa ex quibus reſultet, ib. n. 7.
Juriſdictio delegata an ſit ſtricti juris, tom. 2. conſ. 21. n. 3.
Qui comprehendat, ib.
Quid in connexis, & acceſſoriis, ib.
In exemptos quoad curam animarum, quid operetur, ibid. num. 2. & 3.
Quomodo fruſtra limitetur, ib. n. 4. & ſeq.
Juriſdictio defenſionis quid includat, tom. 2. conſ. 25. n. 6.
Juriſdictio ſine territorio nequit conſiſtere, t. 2. conſ. 26. n. 1.
Ex ea conceſſa quid conſequatur, ib. n. 29.
Eſt fundamentum multarum, pœnarum, & collectarum, tom. 2. conſ. 30. n. 8. & 9.

Ejus fructus, ib.
Jurisdictionis criminalis excellentia, officium, dignitas, &c. 2. conf. 12. a num. 1.
Juridictio civilis cohæret territorio, ib. n. 4.
Ejusdem superioritas, ib. & seqq.
Habens jurisdictionem civilem, dicitur Dominus, ib.
Quid de habente criminalem, ib. & seq.
Quando censeatur cumulativè concessa, t. 2. conf. 36. n. 6.
Qualitas, quæ jurisdictionem tribuit quomodo probanda, tom. 2. conf. 36. n. 3.
Jurisdictio Judicis Ecclesiastici an, & quatenus a laico prorogari possit, tom. 2. conf. 41. per totam.
Quid in causis criminalibus, ib. n. 3.
An id procedat, quando laicus est subditus Domino perpetuo, ibid. num. 6.
Item quando contra reum proceditur per viam inquisitionis, ib. num. 7.
Quidve si Judex prorogatus contra delinquentem procedat via accusationis, & alter Judex competens via inquisitionis, ibid.
Hoc ipsum declaratur, ib.
Ac refellitur, ib. n. 10.
In dubiis judicandum est pro jurisdictione Ecclesiastica, t. 2. conf. 32. num. 3.
Quo pacto id intelligendum, ib. n. 8.
Quando possit delegari, tom. 2. conf. 45. n. 5.
Quid requiratur, ut quis eximi possit a Jurisdictione laicorum, tom. 2. conf. 64. n. 9.
Quæ sit jurisdictio Ordinaria, tom. 3. conf. 1. num. 11.
Et quando censeatur concessa, ib. n. 12. & seqq.
Quando delegata, ibid.
Ordinaria præbet territorium, ib. n. 15.
Pontifici Romano qui temporalem jurisdictionem tradit, t. 3. conf. 36. num. 18.
Prima jurisdictio in infideles, etiam in causis civilibus, est Episcoporum, ibid.
Quando quis mereatur privari jurisdictione simultanea, quam habet, tom. 3. conf. 29. n. 5.
Jurisdictionis privativè concessæ virtus, t. 3. conf. 43. n. 2.
Habens jurisdictionem fori externi contentiosam, illa uti potest in electione cujuslibet pœnæ, tom. 3. conf. 45. n. 24.
Jurisdictio concessa a lege, est Ordinaria, t. 2. conf. 63. n. 5.
Non potest jurisdictio prorogari in præjudicium Judicis proprii, t. 4. conf. 30. n. 17. & conf. 194. a n. 1.
In iis, quæ pertinent ad regimen Ecclesiæ, jurisdictio censetur concessa privativè, tom. 4. conf. 20. n. 7.
Quinam, jurisdictione abutentes, ea privari possint, tom. 4. conf. 175. n. 8.
Et cum qua moderatione, ib. n. 17.
In concessione jurisdictionum, an, & quatenus per authoritatem concedentis præservetur illæsa, t. 5. conf. 1. n. 7.
Jurisdictio apud Cæsarem quomodo ab eo fluat, & ad eundem refluat ib. n. 8.
Ad præveniendam jurisdictionem non requiritur litis contestatio, sed sufficit sola citationis exequutio, t. 5. conf. 11. n. 10.
Perpetuitas jurisdictionis quomodo inducatur, ib. & n. seq.
An per alium actum positivum ante citationem perpetuetur jurisdictio, ib. n. 12.
Quidve in habentibus jurisdictionem voluntariam, ut in arbitris, ib. n. 13.
Jurisdictionis perpetuatio quomodo inducatur, ib. n. 14.
Qui actus sint impeditivi jurisdictionis Ecclesiasticæ, sive Ordinarii, tom. 5. conf. 4. n. 6.
Sine mandato speciali jurisdictio non prorogatur in præjudicium principalis, tom. 5. conf. 11. n. 16.
Quatenus qui dicatur consensisse in jurisdictionem Auditoris Cameræ Apostolicæ, ib.
Non valet argumentum a jurisdictione ad bonorum possessionem, tom. 5. conf. 57. n. 15.
An, & quatenus laici possint prorogare jurisdictionem Episcoporum, tom. 5. conf. 60. a n. 1.
Omnis jurisdictio a quo proveniat, ib. n. & seq.
Divisio, atque distinctio jurisdictionis Ecclesiasticæ, seu spiritualis ab exercitio juridictionis temporalis unde, ibid. num. 2. & 4.
Divisæ jurisdictiones non confundendæ, ib. n. & seqq.
Prorogatio jurisdictionis quid necessariò requirat, ib. n. 16.
In materia juridictionis inter Episcopos, & Abbates, sive Commendatores, an, & quatenus concedenda sit manutentio Episcopis in quasi possessione exercendi jurisdictionem Episcopalem in territoriis Abbatiarum, tom. 5. conf. 85. a n. 1.
Manutentio Episcopi in jurisdictione quando locum habeat, ib. n. 1. & seqq.
Reprehenditur negligentia Prelati Ecclesiastici, qui non tuetur immunitatem, libertatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam a potestate sæculari, tom. 6. conf. 31. a n. 5. & seq.
An habens utramque jurisdictionem cognoscendi, ac puniendi tum delicta laicorum, tum Ecclesiasticorum in puniendo inquisitum, comprehensum, & existimatum ut laicum, & in suo constituto dicentem se esse Clericum, teneatur procedere secundùm jus pontificium, tom. 6. conf. 37. a num. 1.
Debet habere diversos Judices, ib. n. 1.
Jurisdictio in exemptos, tom. 7. conf. 44. n. 24.
Ejus defectus, ib.
Cum concessa jurisdictione quid etiam censeatur concessum, ib. num. 37.
De jurisdictione quoad emergentia, & connexa causæ, tom. 8. conf. 76. n. 1.
Impediens quomodolibet Judicis Ecclesiastici jurisdictionem, incidit in censuras, tom. 9. conf. 8. n. 5.
Jurisdictionis Ecclesiasticæ, & laicæ distinctio, tom. 9. conf. 23. num. 10.
Ecclesiastici jurisdictio a quo concessa, ib. n. 11.
Usurpatio alienæ jurisdictionis quando intercedat, tom. 9. conf. 32. n. 11. & seqq.
Concessa jurisdictione, censentur concessa ea omnia, sine quibus jurisdictio exerceri non potest, tom. 9. conf. 25. n. 15.
Concessa jurisdictio in certo casu, censetur in reliquis prohibita, tom. 9. conf. 148. n. 14.
Qui juridictioni præest quibus jus dicere nequeat, tom. 9. conf. 151. n. 13.
Juridictio tradita sub conditione, non impletis conditionibus, habetur, ac si non esset tradita, t. 9. conf. 176. n. 7.
Quando alicui conceditur aliqua specialis jurisdictio super speciali materia, trahit omnes causas, quæ circa ipsam excitantur, & omnes personas ad eamdem jurisdictionem, tom. 9. conf. 187. n. 16.
Ex actibus particularibus juridictionis infertur ad jurisdictionem universalem, tom. 10. conf. 69. n. 31.
In materia jurisdictionis magis attenditur causa actuum, quàm ipsorum actuum exercitium, ib.
Cura spiritualis an sit propriè jurisdictio, ib. n. 23.
An, & quatenus jurisdictio, ac jura etiam Episcopalia præscribi possint, tom. 10 conf. 116. a n. 1
Quid de jurisdictione Episcopi visitandi suos subditos, ibid. & num. 5.
Quæ sint quæ jurisdictionem tribuere possint, ib. n. 2. & seq.
JUS, JUS GENTIUM, vid. *Lex*, *Regula*, *Superioritas*.
Jus Canonicum, ejusque finis, t. 1. conf. 147. n. 7.
Necessarium Theologis, ib. n. 8.
Subalternatur Theologiæ, ib. n. 12.
Ejus munus, ib.
Quo sermone dici oporteat, tom. 1. conf. 12. n. 3.
Jus naturale est immutabile, tom. 1. conf. 52. n. 7.
Quid illud sit, ib.
An consuetudine abrogari possit, ib.
Jus vetus quando censeatur per novam constitutionem abrogatum, tom. 1. conf. 54. n. 4.
Jus alterius semper præservatur immune, t. 1. conf. 90. n. 11.
Juri publico partis privatorum, etiam juratis, derogari non potest, tom. 1. conf. 111. n. 14.
Jus non extenditur magis, quàm exigit finis, ib. n. 19.
Implicatum cum jure tertii, an possit renunciari, tom. 1. conf. 123. a n. 8.
Quomodo accipiatur, tom. 2. conf. 16. a n. 27.
Ejus divisio, ib.
Juris positivi subsectio, ib.
Canonici dignitas, tom. 2. conf. 29. n. 6. & 11.
Juri communi nunquam intelligitur derogatum nisi exprimatur, tom. 2. conf. 34. n. 24.
Nemo plus juris in alium transferre præsumitur, quàm ipse habeat, tom. 2. conf. 54. n. 35.
Quando jus, & potestas propria est complicans cum jure, & potestate alterius, non potest illi detrahi, t. 3. conf. 1. num. 25.
Ille jure prævalet, qui secum contendentem tempore prævenit, tom. 3. conf. 6. n. 35.
Jus potentius habens, præferendus, ib. n. 38.
Quæ jure insunt, non inducunt formam, neque conditionem, tom. 3. conf. 19. n. 33.
Juris dispositio quomodo operetur, ib. n. 35.
Jus gentium quale, tom. 1. conf. 111. n. 10.
Punit etiam conatum criminis, ib.
Ejus finis, ib. num. 19.
Est præceptivum, ib. n. 10.
Quid, ib. num. 35.
Jus supremum Principis quid concernat, t. 5. conf. 1. n. 10.
Jus fœudale etiam in Ecclesiastico servandum, tom. 5. conf. 2. num. 2.
Et quatenus, ib.
Jus canonicum, & Constitutiones Apostolicæ non sunt restringendæ per jus civile, tom. 9. conf. 18. n. 60.
Jura parochialia quænam sint, tom. 9. conf. 79. n. 1.
De natura juris nominandi, t. 10. conf. 7. n. 6.
An sit personale, ibid.
An transeat ad hæredes, ib. n. 7.
Quomodo cognoscatur, an jus nominandi competat alicui nomine proprio, ib. n. 8.
Et possit ad suum arbitrium disponere, ib. n. 9. & 18. ac seqq.
Distinctio inter jus nominandi, ac disponendi sive eligendi unum de certis, vel unum de incertis, ib. n. 12. & seqq.
Quando habens jus eligendi censeatur nudus Minister, ib. & num. 15. & seqq.
Donatio quatenus comprehendat jus nominandi, ib. & seq.
Habens jus nominandi, quoties nominare possit, ib. n. 22.
Quod non reperitur in jure prohibitum, censetur permissum, conf. 141. n. 2.

JUS-

JUSPATRONATUS, vid. *Concurſus, Patronus, Examen, Parochia.*
Juſpatronatus probatur inſcriptionibus, t. 1. conſ. 114. n. 2.
Inſignis, ib. n. 3. & 4.
Quomodo acquiratur, n. 5. & 11. ac ſeqq.
Quo pacto probetur, ib. n. 6. cum ſeqq.
Præſertim Regium, ib. & pluribus ſeqq.
Quid de jurepatronatus honorifico, ib. n. 10.
Regium an poſſit viſitari, & a quibus, ib. & n. 15. ac ſeqq.
Fundatum a ſecundogenitis Regiis, dum tranſit ad Reges, an fiat Regium, ib. n. 43.
Honorifici privilegia, ibid.
Regium quomodo exemptum, ibid.
Baronum, & Univerſitatum, ut probetur, quid requiratur, tom. 1. conſ. 137. per totam,
Ad ejuſmodi effectum, quæ dicantur authenticæ ſcripturæ, ib.
An tales dicantur ſimplices literæ patentes præſentantium, ib. a n. 4.
Non tribuit juriſdictionem collectandi, tom. 2. conſ. 30. n. 7.
Ejus efficacia, ib.
Ejus prærogativa in Eccleſia, t. 4. conſ. 228. n. 14. & 17.
Quis, & quomodo ei derogare poſſit, t. 4. conſ. 146. n. 7.
Ad ejus acquiſitionem quæ, quotve concurrere debeant, t. 4. conſ. 200. num. 3.
Ex quibus excludatur, ibid.
Vel probetur, ib. n. 4.
In dubio non præſumitur, ib. n. 3.
Eſt quædam ſervitus, ib. n. 3.
An, ut acquiratur, ſit neceſſaria expreſſa reſervatio, ib. n. 4.
Et quòd quis dederit cauſa dotis, ib.
Quomodo acquiratur, ib. & n. 6.
Quid de ſimplici erogatione, donatione, vel legato facto Eccleſiæ, ib. n. 4.
Quidve in Univerſitatibus, ib. a n. 5.
Et de dotatione, ſive fundatione ex piorum eleemoſynis, & oblationibus particularium de Univerſitate, ib. & n. ſeqq.
Et ſupervenerint poſt erectum hoſpitale, vel Eccleſiam, &c. ib. n. 7.
An ex augmento dotis inducatur juſpatronatus, ib. n. 8.
Quando, & quatenus in eo præſumatur uſurpatio, ib. n. 9.
Quando dicatur ex privilegio, & quando ex dotatione, ib. n. 10.
Quid ſit neceſſarium ut amittatur in totum, ib. n. 16.
An, & quatenus cadat ſub derogatione, ib. n. 27.
Et ſufficiat dotis promiſſio, ib. num. 30.
Juſpatronatus, an ſit propriè dominium, t. 5. conſ. 1. n. 52.
Eſt potius ſollicitudo ſervitii, ibid.
Nullum jus proprietatis adfert patronis, ibid.
Ad quos ſpectet manutentio altarium de jurepatronatus, t. 6. conſ. 15. a num. 1.
Et quid ſi impenſam præſtiterit Eccleſia, ib.
An, & quatenus donatio juriſpatronatus abſque conſenſu Epiſcopi valida ſit, tom. 6. conſ. 96. a n. 2. & n. 10. ac 18.
Quo tempore ejuſmodi conſenſus requiratur, ib. a n. 3. & 11.
Donatio juriſpatronatus procedit inſtar beneficii reſignati ad favorem certæ perſonæ, ib. n. 6.
Donatio juriſpatronatus quomodo fiat irrevocabilis, ib. n. 7. & 12.
Donatio juriſpatronatus dicitur cauſa, ut ſequatur conſenſus, ib. num. 9.
Juſpatronatus laicale partim eſt ſpirituale, partim temporale, ib. n. 18.
Cautio, ib. n. 8.
Ad Epiſcopum pertinet cognitio cauſarum validitatis juriſpatronatus laicalis, & honeſtatis perſonarum, quæ præſentantur ad beneficia in Eccleſiis parochialibus Regularium ſæcularitatis, tom. 7. conſ. 8. num. 68.
Etiamſi inſtitutio ſpectaret ad Abbatem, ib.
Et ageretur in poſſeſſorio, ib. n. 69.
Præſentatio ad juſpatronatus neceſſario facienda eſt ab Epiſcopo, ib.
Quid ſi ſtatuto Eccleſiæ, vel in fundatione cautum ſit, quod nullus præſentetur, niſi talis ætatis, ib.
Beneficia juriſpatronatus non poſſunt conferri conſanguineis, & aliis perſonis prohibitis, ib. n. 70.
Cognoſcere de juribus juriſpatronatus pertinet ad Epiſcopum, quamvis inſtitutio pertineat ad Capitulum, ib. n. 71.
Idque tàm in petitorio, quàm in poſſeſſorio, ib.
Non eſt facienda inſtitutio, neque admittenda præſentatio, niſi verificato patronatu, ib.
Si Ordinarius poſt Concilium cognovit de jurepatronatus, & admiſit, non poteſt patronus repelli, ib. n. 72.
Juſpatronatus acquiſitum per augmentum tertiæ partis dotis ante quadraginta annos a die confirmationis Concilii numerandos, validum eſt, ib. n. 73.
Quid ſi acquiſitum ſit intra quadraginta annos, ib.
Ad probandum juſpatronatus non requiritur, ut ſimul probetur dotatio, vel fundatio, ac immemorabilis ſed alterutrum ſufficit, ib. num. 74.
Juſpatronatus probatum ſolo documento fundationis ſine aliqua præſentatione quatenus tollatur a Concilio, ib. n. 75.
Quid de præſentationibus factis ante Concilium, ib. n. 76.
Quomodo probetur, ib. n. 77.
Duæ præſentationes factæ poſt Concilium a prætenſis patronis habent locum in poſſeſſorio, non autem in petitorio, ib. n. 78.
Illa verba in decreto Concilii de jurepatronatus appoſita ſcilicet *antiquiſſimum temporis curſum*, intelliguntur prout de jure, ib. n. 79.
Ad conficiendum tempus immemorabile in jurepatronatus concurrunt anni elapſi uſque ad terminum controverſiæ motæ, ib. n. 80.
Omnes præſentati ab Epiſcopo ſunt examinandi, etiam quod inſtitutio ad inferiores pertineat, ib. n. 81.
Etiamſi inſtitutores eſſent monachi, vel Capitulum, ib. n. 82.
Ac etiamſi Capitulum, vel inferiores inſtitutores haberent juriſdictionem ordinariam in Clericos ad illa beneficia deputatos, ib. n. 83.
Quid in beneficiis ſimplicibus, ib. n. 84.
Quadraginta anni in jurepatronatus a quo die numerandi, ib. num. 85.
Licèt Epiſcopus poſſit cognoſcere uniones a quadraginta annis citra factas, ut in decreto Tridentino, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatus, non impeditur tamen, quominus poſſit id facere, prout juris fuerit, ib. num. 86.
Juſpatronatus minus legitimè conſtitutum Epiſcopi revocare poſſunt, ſoluto tamen patronis quidquid Eccleſiis ratione augendæ dotis datum fuerit, ib. n. 87.
Conſuetudo, ut primo loco nominatus a patronis ad parochialem Eccleſiam de jurepatronatus, inſtituatur abſolute ſine concurſu, & ſecundo loco nominatus intret ſolùm in caſu defectus primi, an ſit valida, tom. 8. conſ. 32. n. 1.
De præſentatione reſpectiva patronorum, ib. n. 5. & ſeq.
Verba præſentationum quomodo accipienda, ib. n. 10. & 11.
Quatenus in parochialibus de jurepatronatus ſit locus ſimpliciter, & abſolutæ gratificationi Ordinarii, ib. n. 13.
An pro Juriſpatronatus probatione ſcriptura privata, cui fides adhibetur, veniat nomine ſcripturæ authenticæ, t. 9 conſ. 82. n. 1. & ſeqq.
Juſpatronatus a quo tempore reperiatur in jure expreſſum, ib. num. 5.
An titulus juriſpatronatus laicorum probetur ſine aliqua præſentatione per inſtrumentum dotationis, ſeu fundationis dumtaxat, vel è contra, ib. n. 6 & ſeq.
Explicatur decretum S. Concilii Tridentini de jurepatronatus, ib. a n. 5.
Decretum Tridentinum tàm in poſſeſſorio, quàm in petitorio locum habet, ib. n. 10.
Quid ſi Ordinarius, qui poſt Tridentinum cognovit de jurepatronatus, nec repulit a ſua quaſi poſſeſſione præſentandi, voluerit cognoſcere poſt obitum illius ultimi præſentati, ib. n. 11.
Quænam cognitio ſit adhibenda in probando juſpatronatus, ibid.
Quomodo intelligendæ ſunt multiplicatæ præſentationes, ib. n. 12.
De cauſis, & modis, quibus ſecundùm jus vetus patronatus probari poteſt, ib. n. 13.
Quæ probatio jurispatronatus requiratur in perſonis, ſive communitatibus, & Univerſitatibus, ib. n. 14. & ſeq.
An dicantur continuatæ præſentationes, quas Apoſtolica proviſio interrumpit cum derogatione Juriſpatronatus, ib. num. 15.
Forma præſcripta in decreto Tridentino probandi juſpatronatus, an uti poſſimus tàm in iis, in quibus præſupponitur uſurpatio, quàm in aliis, ib. n. 15.
Regula rejectiva omnium patronatuum, qui in decreto Tridentino referuntur cum ſuis exceptionibus, ib. n. 17. & ſeq.
An comprehendantur in exceptione Barones, Duces, Principes, qui ſunt feudatarii, ibid. n. 20.
Licet Epiſcopo præſentatos a patronis, ſi idonei non fuerint, repellere, ib. num. 21.
De inſtituendis præſentatis a patronis, ib. n. 22.
Patroni cujuſcumque ordinis, & dignitatis, etiam communitates, &c. in perceptione fructuum, &c. nullatenus ſe ingerant, ib. n. 23.
Caſus, in quibus amittitur juſpatronatus, ib. num. 24.
De acceſſionibus per viam unionis factæ de beneficiis liberis ad Eccleſias juriſpatronatus, ib. n. 25.
De patronatibus acquiſitis vel per viam acceſſionis, vel ex augumento dotis, ib. num. 26.
Quæ jura antiqua Concilium Tridentinum in hac re correxerit, ib. n. 27.
Quomodo prætenſus patronus a ſua quaſi poſſeſſione patronatus repelli poſſit, ibid.
An ſi quis probaverit ſe per quadraginta annos præſentaſſe, & in poſſeſſione, vel quaſi præſentandi fuiſſe, admitti debeat ad præſentandum, ib. n. 28. & ſeqq.
Præſentatio non eſt admittenda, neq; præſentatus inſtituendus quantumcunque præſentans ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi, niſi prius legitimè doceat de titulo, & proprietate juriſpatronatus, ib. n. 30.
Diſpoſitio Tridentina locum non habet, ſi quæſtio ſit ſuper pertinentia juriſpatronatus inter plures præſentatos, ib. n. 31.
Quid ſit juſpatronatus, ib. n. 32.
Per ſe vendi non poteſt, ibid.
Tranſit cum Univerſitate bonorum vendita, ib.
Juſpatronatus eſt indiviſibile, ib. n. 33.
Pervenit ad quemlibet hæredum in ſolidum, ib. n. 34.
Tranſitque non ſolùm in maſculos ſed etiam in fœminas, ib.
Poſſunt tamen convenire patroni, vel eorum hæredes, ut

alternis vicibus præsentent, ib. Et quomodo ib.
Idque etiam respectu minoris partis, ib. n. 35.
Ut præsentatus in discordia patronorum sit præferendus, quæ sint necessaria, ib. n. 36.
Laici de jure antiquo in Ecclesiis, etiam per eos ædificatis nullum jus habent, ib. n. 37.
An patronus in Ecclesia sui patronatus in sessione, & aliis actibus temporali domino loci præterri debeat, ib. n. 38. & seq.
In quo consistat honor in processionibus patrono debitus.
Qui ille sit, ib. n. 41.
Quomodo accipiendum sit, patronum præ aliis honorari debere, ib. n. 42.
Patronus quibus modis plures præsentare possit, ib. n. 44.
Quid de variatione, ib. n. 45.
Quidve de præsentatione nomine proprio cumulativa, ib. n. 46.
Quid de præsentatione nomine proprio, & nomine procuratorio, ib. n. 47. & seqq.
Quid in casu quo præsentans nomine proprio, & procuratorio duos præsentaret, ib. n. 50.
Non possint patroni promittere, se aliquem præsentaturos, vacante beneficio, itaut promissio præcedat vacationem, ib. num. 51.
An possint promittere aliquam determinatam personam præsentaturos, ib. n. 51. & seqq.
Quid si præsentatio facienda sit a Collegio per modum Collegii, si qui sunt de Collegio, uti singuli promittant, ib. n. 54. & seqq.
Honor præsentandi, ib. n. 56. Et qualis, ib.
Papa, si velit, potest liberè conferre beneficia juspatronatus laicorum etiam invitis patronis, ib. n. 57.
An id expediat, ib.
Per præsentationem non datur plenum jus administrationis Ecclesiæ præsentato sine institutione Episcopi, ib. n. 58.
Præsentatio instituendi fieri potest non solum per patronum, sed etiam per procuratorem ejus nomine, & mandato, ib. num. 59.
In hac potestate qualitas patronorum, & tempora distinguenda, ib. num. 60.
Potest patronus laicus variare non recedendo a primo, sed accumulando, ib. num. 61.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 62. Ac limitetur, ib. n. 63.
Quid si patronus laicus primo loco præsentaverit indignum ib. num. 64.
Lite pendente inter præsentatos an liceat patrono collitigantem præsentare, ib. num. 65.
Quatenus sit locus gratificationi Episcopi inter plures præsentatos a patrono laico, si merita sint æqualia, ib. nu. 66. & seqq.
Cùm duo sunt præsentati a pluribus patronis in pari numero, neutri acquiritur jus præsentandi institutionum, ib. nu. 68.
Ad jus præsentandi institutionum, quid requiratur, ib.
Inter duos præsentatos a duobus patronis, Episcopus non solùm tenetur digniorem instituere, sed nec potest alteri eorum gratificari, & multò minus de extraneo providere, nisi in duobus casibus, ib. nu. 69. Et quinam ii sint, ib. & nu. seqq.
Patrono Ecclesiastico non est licitum variare alium præsentando, etiam cumulativè, ibid. num. 71.
Quando jus præsentandi amisit patronus, plena collationis potestas apud Episcopum est, sive patronus sit Ecclesiasticus, sive sæcularis, ibid. num. 71.
Jus ordinandi Ecclesiam ad Episcopum devolvitur, cùm quæstio super patronatu intra quadrimestre non fuit terminata, si juspatronatus sit laicorum, ib. num. 72.
Vel intra semestre, si sit Ecclesiasticum, ibidem.
Quomodo id procedat, ibid. & num. 73. ac seqq.
Quibus modis juspatronatus acquiratur, ibid. num. 76.
Quid requiratur in juspatronatus constitutione, ibid. num. 77.
Quod juspatronatus inter hæredes dividi non possit, quomodo intelligatur, ibid. num. 78.
An juspatronatus gentilitium, extincta agnatione, sit transitorium ad extraneos, ibid. num. 79. & seqq.
An ex sola fundatione acquiratur juspatronatus, ib. n. 82. & seq.
Quæ ad acquisitionem juspatronatus sint necessaria, ibid. num. 85. & seqq.
Quid de reædificatione, sive refectione Ecclesiæ, an scilicet ex illa acquiratur juspatronatus, ib. num. 87.
Quidve si reædificatio fiat ex iisdem cœmentis, sive materia, ibid. num. 88.
Et quid de jurepatronatus surgente propter dotem, vel fundum, ibid. num. 89.
Numquid mulier, infidelis, hæreticus, vel excommunicatus aquirat juspatronatus ex constructione Ecclesiæ, ib. n. 90. & seq.
Quid de constructione Ecclesiæ Conventualis, sive Collegiatæ, ibid. num. 94.
uspatronatus transit in quemcumque cum universitate temporalium, cui adhærent, ibid. num. 95.
Idque etiamsi universitas transierit solummodo quoad utile dominium, ibid. num. 96.
Quid de eo, qui tenet villam pignori obligatam, ib. n. 97.
Quidve si juspatronatus fuerit nominatim exceptum, ib. n. 98.
An vendito fundo, vel palatio, intra cujus fines venditor Ecclesiam habet, transeat juspatronatus in emptorem, ib. nu. 99.
Vendens omnia jura, quæ habet in aliqua villa, in qua certos tamen fundos habet, vel certa jura, in tali venditione an transeat juspatronatus, si villa non sit sua, ibid. num. 100.
Quid de eo, qui donat, aut vendit omnia bona, quæ habet in tali loco, an comprehendatur juspatronatus, ib. n. 101.
Quidve de eo, qui dicit vendo omnia mea bona, & actiones, ib. num. 102. & seqq.
Vendita hæreditate an transeat juspatronatus, ib. n. 106.
Juspatronatus venit in legato omnium bonorum, ib. n. 107.
An juspatronatus transeat, cùm venditor talis universitatis, cum qua de jure transiret, si in hujusmodi venditione juspatronatus exprimatur, ib. num. 108.
Juspatronatus ab hæreditate sejunctum, & semper transiens in seniorem familiæ, acquiritur Religioso, qui ante professionem, omnibus suis juribus renunciavit, ib. nu. 112.
In renunciatione, ac donatione omnium jurium non comprehenditur juspatronatus, ibid. num. 110.
Quatenus juspatronatus soleat transire cum universitate bonorum, ac jurium, ibid. num. 111.
In parochialibus de jurepatronatus laicorum non requiritur forma examinis per concursum, qualis a Concilio Tridentino præscribitur, ibid. num. 114.
An in foro conscientiæ patroni teneantur perquirere, ac præsentare digniorem ex pluribus, ibid. num. 115. & seq.
In parochialibus collatio ob lapsum tempus patronis laicis ad præsentandum a jure statutum, ad Episcopum liberè devolvitur, ibid. num. 117.
Et hæ parochiales, cùm vacant, an subjiciantur concursui, ibid. & seqq.
Tempus bimestre institutioni Episcopi, ac devolutioni ad sedem Apostolicam præfixum, a qua die incipiat, ib. n. 118.
An possit Episcopus, etiam elapso tempore admittere præsentationem patroni laici ex gratia, ibid. num. 120.
An forma examinis per concursum observanda sit in parochialibus juspatronatus Ecclesiastici, ib. n. 121. & 122. ac 126.
Et in parochialibus juspatronatus, quod origine erat totum laicale, sed pro duabus tertiis partibus ex donatione laicorum effectum fuit postea Ecclesiasticum, ibidem.
Juspatronatus mistum quomodo intelligendum, ibid. n. 123.
Quid in concursu duorum mistim privilegiatorum, ibidem num. 124. & seqq
Patronus laicus, & Ecclesiasticus quomodo differant, ib. n. 127.
An in jurepatronatus misto Universitatis, & privatorum hominum requirantur probationes, quas Tridentinum exposcit, ubi viget præsumptio usurpationis, ib. n. 128. & seqq.
Ecclesia tenetur de jure alere suum patronum, si ad egestatem redigatur ib. n. 136.
An hæc obligatio insurgat, quando patronus redigitur ad egestatem ob confiscationem bonorum, ib. & n. 137.
Per publicationem omnium bonorum privatur patronus jurepatronatus, ib. num. 138.
Quid si juspatronatus sit annexum alicui speciali fundo, ibid.
Quidve si juspatronatus non sit annexum universitati bonorum nec alicui fundo particulari, sed per se stans, ib. n. 139.
Quidve si confiscatio proveniret a Judice Ecclesiastico, ib. n. 140.
Et quid casu, quo juspatronatus esset exemptum a confiscatione, ibidem.
An eo, quod patronus amittat juspatronatus per confiscationem, liberetur Ecclesia ab onere submistrandi alimenta, ibid. num. 141.
Decreta sacrarum Congregationum de jurepatronatus referuntur, ib. a num. 142.
Apud Idololatras fuerunt olim in divino cultu quædam sacerdotia patronata, dicta *Gentilia*.
In jurepatronatus abstinendum ab oneribus imponendis non impositis a fundatoribus, to. 9. conf. 111. nu. 17. & seqq.
Suspicio usurpationis juspatronatus ex quibus excludatur, tom. 9. conf. 143. num. 53.
In materia juspatronatus præsentatus ante acceptationem, an ullum habeat jus, tom. 10. conf. 6. num. 5.
Juspatronatus fructus, tom. 10. conf. 13. num. 34.
Juspatronatus honorificum cui non denegetur, tom. 10. conf. 139. num. 3.

JUSTIFICATIO.

Per justificationis gratiam quid in homine reparetur, tom. 2. conf. 10. num. 9.
Quid importet, ib. num. 10.

JUSTITIA.

Justitia divina est idea justitiæ humanæ, to. 1. conf. 24. n. 31.
Justitiæ dignitas, tom. 2. conf. 16. num. 25.
Elogium, ib. & num. 26.
Proxima ratio materialis objecti, ib. num. 27.
Finis, ib.
Definitur, ib. num. 28.
Variatur, ib. num. 29.
In quo consistat, ib.
Communis distributio, ib.
Privatæ divisio, ib.
Et definitio, ib. num. 32.
Et differentia, ib.
Justitiæ Communis habitus, ib. num. 30.
Ejusdem partes, ib.
Officia, ib. num. 31.
Virtutes, quæ ex ea oriuntur, ib. num. 32.
Ejus gradus, etiam heroicus, ib. num. 33. & seqq.
Justitia punitiva quando locum habeat, to. 2. conf. 4. nu. 7.
Quando distributiva, ib. num. 5.

Virtus Juſtitiæ non poteſt obligare ad actum, qui ſine peccato nequit adimpleri, tom. 4. conſ. 11. num. 2.
Juſtitiæ diſtributivæ ſpecimen in communibus diſtributionibus, tom. 9. conſ. 41. n. 60.
Juſtitia, & Religio præcipuæ Principum dotes, tom. 9. conſ. 141. num. 5.

K

KALENDARIUM.

De Kalendario Gregoriano, t. 8. conſ. 80. n. 1.
De Kalendario veteri, ib.
Ejuſque uſu apud aliquas nationes, ib.
Ejus permiſſio, ib. & conſ. 84. n. 4.
Quid de ejus uſu in locis latini, ib. n. 2.
Qui Sancti in Kalendario adſcribendi, tom. 8. conſ. 149. n. 5. & ſeq.

L

LAC.

Lactis vel lymphæ fluxus ex ſecta cervice alicujus Martyris, an ſit naturalis, tom. 4. conſ. 50. a n. 1.
Thoraceum lactearum uſus, & natura, ib.
De lacte emanato è cervice Divi Pauli, ib.
Et de aqua ſimul, ib. n. 9.
Lacteum ſerum in ſanguine, ib. n. 10.
S. Catharina, ſecto capite, lac manat pro ſanguine, ib.

LÆSA MAJESTAS.

Læſæ Majeſtatis crimen tàm Divinæ, quàm humanæ, a Patre commiſſum, an juſtè noceat liberis, t. 1. conſ. 54. n. 1.
Non habet locum in eo pœna mortis, & publicatio bonorum, ibid. n. 6.
Ejus pœna immutata, ib. n. 7.
Revocata, ib. n. 8.
Quando per illud hæreditas Fiſco vindicetur, ib. n. 10.
Ejus pœna videtur crudelis, ibid. n. 11.
De conſuetudines non ſervatur, ibid. n. 12.
Maximè contra filios innocentes, ibid. n. 13.
Contrarium defenditur, a n. 16. ib.
Ejus pœnæ, ib. n. 18. & 25.
Exemplis ſtabilitæ, ib. n. 20.
Ejus pœna Pater ipſe punitur, ib. n. 25.
Quare ſit atrox, ibid. n. 37.
Finis legislatorum in hoc crimine puniendo, ib.
Exempla ex ſacra Scriptura, ib. n. 21. & ſeq.
Variæ conſuetudines, id crimen punientes, ibid. n. 25.
Exempla, ibid.
An in uſu, ib. & n. ſeq.
Alia, ib. n. 26.
Item pœnæ graviores, ib. n. 27.
Dedecora, ib. n. 28. & 29.
Quid in eo peculiare, ib. n. 31. & 34. ac ſeq.
Num hodie in hoc crimine reſerventur bona filiis, ib. n. 38.
Vel libertis, ib. n. 39.
Vel filiabus, ib. n. 41.
Saltem legitima, ib. n. 42.
Exempla alia ſuppliciorum, ib. n. 46.
Diverſimodè punitum, ib. n. 47. & ſeq.
Non committitur a non ſubdito, tom. 1. conſ. 111. n. 8.
Punitur etiam effectu non ſequuto, ib. n. 10.
An poſſit committi a Clerico in ſuum Principem naturalem, tom. 1. tota conſ. 124.
Commiſſum a Clerico, punitur a Judice Eccleſiaſtico, ibid. num. 2.
Eſt crimen publicum, ib. n. 3.
Quis illud committere poſſit, ib.
Quid de monetariis, ib. n. 14.

LÆSIO, vid. *Concordia*.

Læſio eſt fundamentum reſtitutionis in integrum, tom. 1. conſ. 1. num. 16.
Præſefert, non ſolùm metum, ſed etiam ſpeciem doli, to. 1. conſ. 136. n. 22.
Indicat defectum conſenſus, ib.
Quæ læſio in alienatione vel obligatione rerum Eccleſiæ, quando, & quomodo conſideranda, tom. 7. conſ. 12. n. 8.
Sola extinctio litis facit ceſſare præſumptionem læſionis, t. 9. conſ. 149. n. 3.
Probatio læſionis ex qua prætenditur reſciſſio contractus, quomodo ſit difficilis, ib. n. 4. Imò impoſſibilis, ib.

LAICA POTESTAS, vid. *Electio*.

Laica poteſtas non poteſt ſuis ſubditis indicere, ac præcipere obſervationem feſtorum, tom. 1. conſ. 8. n. 1.
Neque præſcribere modum incedendi in proceſſionibus, ib. num. 5.
Poteſt tamen ſuos ſubditos punire, feſtos dies non obſervantes, num. 2.
Datur in hac re locus prævention, ib.
Super ſpiritualibus nec principaliter, nec incidenter diſponere poteſt, ib. n. 3.
Idque etiam in ordine ad laicos, ibid.
Minus poteſt concedere licentiam laborandi diebus feſtis, ib. num. 4.
Eſt ei commiſſa cura tuendæ Religionis, ib. n. 7. & 8.
Non inſtituendæ, aut innovandæ, ib.
Ejus prima Cura, ib.
Nequit politicis edictis Religionem perplexam reddere, ib.
Damna exinde oritura, ib. n. 9.
Cur de rebus Eccleſiaſticis leges ferat, ib.
In eis nec ſuffragium habet, nec judicandi poteſtatem, ib. n. 10.
Poteſt tamen adjumentum afferre, ib.
Poteſt, ac debet pauperum egeſtati conſulere, & laicos contravenientes ſuis edictis punire, tom. 1. conſ. 24. n. 3.
Ejus edicto non ligantur coloni, conductores, ſive affictuarii bonorum Eccleſiaſticorum, tom. 1. conſ. 49. n. 3. & tota conſ. 165.
Non licet ei perquiſitionem facere in bonis, ſeu locis Eccleſiæ, vel Eccleſiaſticorum ſub quovis prætextu, ib. per totam.
Quomodo id ei licere poſſit, ib. n. 14.
Ob delictum nullam habet juriſdictionem in perſonas Eccleſiaſticas, tom. 1. conſ. 124. n. 8.
Quid ratione regalium, & feudorum, ib. & n. 12.
Quacumque dignitate fulgeat nequit cognoſcere in cauſa civili Clericos, & multò minus in criminali, ib. n. 9.
Etiamſi eſſet crimen læſæ Majeſtatis, ib. per totam.
Quid de lacerantibus, vel aliud facientibus contra ſalvamguardiam Principis in ejusdem contemptum, ib. n. 10.
Quidve ſi adeſſet conſuetudo, ib.
Eſt incapax juriſdictionis Eccleſiaſticæ, tom. 1. conſ. 168. num. 14.
Quid ſi eſſet ſubrogata in locum Cameræ Apoſtolicæ, ib. n. 21.
An prætextu aſſertæ conſuetudinis poſſit reos ab Eccleſia extrahere in caſibus exceptis, petita dumtaxat, & non obtenta licentia Ordinarii, tom. 1. conſ. 445. n. 1.
Num eo caſu, quo reum extrahit judicio Ordinarii, poſſit recta via illum ducere ad ſuos carceres, donec fiat plena probatio, an gaudeat immunitate, t. 1. conſ. 446. n. 1.
An poſſit reum extrahere, ac interim in ſuis carceribus detinere donec diſcutiatur, an gaudeat, ne interim aufugiat, tom. 1. conſ. 447. n. 1.
Non poteſt afficere ſua reductione cenſus, alioſque redditus Eccleſiaſticos, to. 1. cons. 498. num. 1. & ſeqq.
In Eccleſiaſticos, eorumque bona nullatenus ſtatuere quicquam poteſt, ib. nu. 3.
Poteſt cogi, ut revocet ſuum ſtatutum, declaretque, in eo non comprehendi Eccleſiaſticos, ib.
Tenetur id facere, ib. nu. 4.
Ejus poteſtas, quoad politiam temporalem, ib.

LAICI, vid. *Magiſtratus, Feudum, Judex, Sedes, Eccleſiaſticus Princeps, Conſuetudo, Examen, Vectigal, Sanctus, Eccleſia, Reliquiæ, Imago, Compromiſſum*.

Laici quo pacto acquirere poſſint jus honorificum in Eccleſia, tom. 1. conſ. 7. a n. 23.
Pax ſive pacis oſculum quomodo eis danda, ib. n. 30.
An teneantur ad procurationem Epiſcopo præſtandam, to. 1. conſ. 46. n. 4.
Sunt incapaces juriſdictionis Eccleſiaſticæ, to. 1. conſ. 49. n. 97. & cons. 18. nu. 23.
An poſſint ſe tueri conſuetudine immemorabili contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib.
Vel prætextu damni, ſive fraudum, ib.
Relegati aſſumentes Clericatum, non poſſunt puniri a Judice laico, to. 1. conſ. 103. nu. 4.
Promoti ad ſtatum Eccleſiaſticum poſſunt relinquere tutelam, ib. num. 6.
Nequeunt contra Clericos inducere conſuetudinem, tom. 1. conſ. 126. n. 7.
An obligati, juramento, vel obligatione camerali poſſint conveniri a Judice Eccleſiaſtico, t. 1. tota conſ. 154.
Eorum cauſæ, qui ſunt adſcripti in Confraternitatibus Eccleſiaſticis in foro agitandæ, tom. 1. conſ. 156. per totam.
Quoties conveniuntur actione concernente jus Eccleſiæ, eorum cauſa ſemper pertinet ad Judicem Eccleſiaſticum, t. 1. conſ. 166. n. 13.
Delinquentes in bonis Eccleſiæ a quo puniendi, ib. n. 16. & ſeq.
Contra debitores locorum piorum, ac beneficiatorum an poſſit procedi etiam per cenſuras, tom. 1. conſ. 450. n. 1.
Contra complices in delicto cum Clericis commiſſo, poteſt Epiſcopus procedere, tom. 1. conſ. 484. n. 1.
Percutiens alium laicum in Eccleſia incurrit excommunicationem minorem, tom. 1. conſ. 494. n. 1.
Laicus Judex cognoſcens de cauſis familiarium Cardinalium excommunicatur, tom. 1. conſ. 95. n. 6. & 7.
An ad hoc requiratur monitio, ib. n. 8. 10. ac 23.
Quid ſi ſteterit in ſimplicibus terminis verbalis citationis, ib. n. 9. 11. ac ſeq.
Ejus attentata contra decreta Sac. Congregationis Immunitatis non ſubſiſtunt, tom. 1. conſ. 96. num. 1.
Non poteſt punire delinquentes jam punitos per Judicem Eccleſiaſticum, ibid. n. 4.
Maximè quando vincti in triremibus adhuc detinentur addicti luitioni pœnæ ab Eccleſia impoſitæ, ibid.
Nullam acquirit poteſtatem in perſonam damnatorum, quorum dominium nondum Eccleſia perdiderat, ib. n. 5.
Eſt incapax juriſdictionis contra Clericum, t. 1. conſ. 123. n. 1.

Etiamsi Clericus non alleget privilegium, ib. n. 2.
Quid si sit probabile, aut dubium, quòd delinquens sit exemptus, ib. n. 3. & seqq.
Faciens propria authoritate ligare confugientem ad Ecclesiam, quas pœnas incurrat, tom. 1. cons. 127. n. 1.
An aliquo casu possit ei competere cognitio causarum Ecclesiasticarum, tom. 1. cons. 168. n. 17.
Laici ementes ab Ecclesiasticis an teneantur ad vectigalia, tom. 2. cons. 34. num. 29.
Non possunt prohiberi, quin adeant molendinum Episcopi, emant immunitates ab Ecclesiasticis, ib. n. 63.
Laicus accusatus coram Judice Ecclesiastico, si non declinet illius jurisdictionem, an possit ab eo puniri, t. 2. cons. 41. n. 1.
Possunt consentiendo prorogare jurisdictionem Ecclesiasticam, ibid.
Circumscripta propagatione, non subsunt circa temporalia Judici Ecclesiastico, tom. 1. cons. 41. n. 12.
An, & quatenus prorogare possint jurisdictionem Ecclesiasticam, ib. a n. 3.
Quomodo Judex laicus se potest ingerere, ut invocatus in auxilium ab Ecclesiastico, tom. 2. cons. 45. n. 4.
Quomodo, & quando, quibusve in causis cognoscere possit de Claricatu, ac habitu Clericali, tom. 2. tota cons. 44.
Atque causas Clericorum sibi commissas ab Episcopo, tom. 2. tota cons. 45.
Laicus an, & quibus in rebus sit incapax jurisdictionis Ecclesiasticæ, ib. n. 7.
Offendens familiarem, vel ministrum Episcopi, vel Cardinalis, a quo Judice sit puniendus, tom. 2. cons. 52. n. 1.
Declarationes pro hac re S. Congregationis, ibid.
Quid si offendat ut privatus ex inimicitia, ib.
Offendens Clericum a quo puniri possit, ib.
Tenetur ipse probare limitationem, & exceptionem contra immunitatem Ecclesiasticam, tom. 2. cons. 54. n. 44.
Laicis in suos subditos omnimoda jurisdictio competit, to. 2. cons. 53. n. 1.
Quid si laicus Clericatum assumat in fraudem fori sæcularis, t. 2. cons. 66. a n. 23. ac seqq.
Quid etiam si post delictum fuit solùm citatus a Judice sæculari ad comparendum, & ipse intra terminum comparitionis Clericus efficiatur, ibid. n. 21.
Quid si fuerit delatus ad forum sæculare, & judicium cœptum, & postea perempta instantia, Clericus fiat, ib. n. 22.
Laici non sunt admittendi ad Clericatum sine delectu citra Ecclesiarum necessitatem, tom. 3. cons. 2. n. 27.
An habere possint locum intra presbyterium, tom. 3. cons. 3. per tota.
In Clerici persona nullam possunt habere jurisdictionem, tom. 3. cons. 6. n. 1.
Ut laici dicantur pollere facultatibus, quid sufficiat, ib. n. 4.
Quidve, ut dicatur, facultates laicorum non suppetere, ad effectum contribuendi Ecclesiasticis, ib.
Laicorum leges circa contributiones Ecclesiasticorum quatenus injustæ, ac irritæ, ib. n. 32.
Quæ conditiones ab iis observandæ in impositione contributionum Ecclesiasticorum, ib. a n. 33.
Debent pro hac re discuti facultates non solùm Reipublicæ, sed singulorum civium, & quomodo, ibid.
Non possunt directè, neque indirectè ullo modo Ecclesiasticos lædere, ibid. n. 45.
Neque principaliter, neque per accidens, ib. num. 57.
In criminalibus quando laicus, & Clericus simul delinquunt, uterq; punitur a Judice Ecclesiastico, t. 3. cons. 20. n. 31.
Laici an ex consuetudine thurificari possint triplici ductu, tom. 4. cons. 4. a n. 1.
Anve cogi possint ad assistendum in Ecclesia Cathedrali diebus solemnibus, in quibus Episcopus Pontificaliter celebrat, ib. num. 7.
Quo in loco incedere debeant, cùm Episcopum comitentur, ibid. n. 12.
Prohibentur stare vel sedere in presbyterio, tom. 4. cons. 16. num. 1.
Non eis licet in functionibus Ecclesiasticis esse in loco digniori, & Clericis præcedere, tom. 4. cons. 90. n. 7.
Occupatores bonorum Ecclesiæ in quo foro conveniendi, t. 2. cons. 117. num. 3.
Pro re Ecclesiæ possunt conveniri coram Judice Ecclesiastico, ib. num. 4.
Non sumunt judicia in causis crimininalibus a foro Ecclesiastico, tom. 4. cons. 122. n. 4.
Sunt Clericis infesti, tom. 4. cons. 180. n. 14.
Turbantes jurisdictionem Episcopi, fiunt de illius foro, to. 4. cons. 128. num. 12.
An in causis fidei permitti eis possit, quòd assistant cum Inquisitoribus, tom. 4. eadem cons. 180. per totam.
Quatenus in illis assistere possint, ib. a n. 6. & seq.
An, & quatenus possint sibi eligere sepulturam in Ecclesiis Monialium, tom. 4. cons. 177. per tot.
Laicus culpabilis in fuga monialis, an possit a Judice Ecclesiastico puniri, tom. 5. cons. 2. num. 26.
Laicorum causæ unà cum Clericis delinquentium, an spectent ad Episcopum, ib.
Habentes in emphyteusim bona Ecclesiastica, an gaudeant privilegio fori, ib. n. 36.
Laicus depones falsum coram Judice Ecclesiastico, an possit ab eo puniri, ib. num. 50.
Quid de laicis injuriam Clericis inferentibus, ib. num. 51.
Quidve de laicis in Ecclesia delinquentibus, ib. n. 52. & cons. 5. num. 43.
Laici delictum in Ecclesia commissum, an sit mixti fori, ib. num. 52.
Trahentes Clericum ad Judices sæculares, quando puniantur, ib. n. 129.
Et an possint, excommunicari, ibid.
Laicus effectus Clericus quoad causas civiles, an teneatur respondere in judicio, in quo antea citatus fuerat, tom. 5. cons. 11. n. 36.
An laicus debitor, tanquam reus, possit trahere creditorem Ecclesiasticum ad suum forum, tom. 5. cons. 4. n. 5.
In revocatione, sive disdicta census Ecclesiastici quomodo consideretur, ib.
De laicis hæredibus Clericorum quoad judicium hæreditatis, to. 5. cons. 11. n. 4.
Quatenus prorogare possint jurisdictionem Episcoporum, t. 5. cons. 60. a num. 1.
Laici conferentes beneficia Ecclesiastica in quas pœnas incurrant, tom. 6. cons. 1. n. 1.
Et in quas ea recipiens a laicis, ib. n. 2.
An laici aliquam habeant potestatem in personas, & res Ecclesiasticas, tom. 6. cons. 86. n. 3. & seq.
Nullam sibi authoritatem attribuere possunt super Ecclesiis, & Ecclesiasticis, tum personis, tum rebus, t. 6. cons. 87. n. 1.
Sunt incapaces juris spiritualis, ibid.
Etiam ex tempore immemorabili, ibid.
An, & quatenus in re, etiam temporali, jurisdictionem Judicis non sui, etiam Ecclesiastici, prorogare possint, ib. n. 40. & seq.
Quid de consuetudine, ib. n. 42. & seq.
Ubi conveniri possint civiliter, ib. n. 46.
An ita laici in Clericos judicium usurpare nequeant, ut in Clericorum causis spiritualibus, neque per viam judicii, neque per viam compromissi cognoscere possint, ib. n. 49.
Nequit Episcopus causam Clerici spiritualem, vel criminalem laico delegare, ib.
Pontifex potest laico demandare potestatem excommunicandi, Episcopus verò minimè, ibid.
Multoque minus Episcopi officialis, ib.
Si Clericus velit laicum convenire, tanquam usurpatorem bonorum Ecclesiæ, apud quem Judicem illum convenire teneatur, tom. 7. cons. 11. num. 2.
Quid si non constet bona illa non esse Ecclesiæ, seu Clerici, ib.
Laici absque speciali Sedis Apostolicæ facultate, Ecclesias, aut bona Ecclesiastica possidere nequeunt, etiamsi essent de jurepatronatus proprio, ib. num. 6.
Talia possidentes in quas pœnas incidant, ib. num. 7.
Non licet laico capere Clericum, nec captura est valida, tom. 7. cons. 32. n. 27. & seq.
Idque ipsi prohibentur etiam jure divino, ib. num. 30.
Quatenus laicus possit capere Clericum, ibid. n. 41. & seq.
Si Clericus repugnet capientibus, sine laico licitum est eum verberare, ib. num. 6. & seq.
De laico delinquente cum Clerico, tom. 9. cons. 1. a n. 9.
Laici sunt incapaces jurisdictionis Ecclesiasticæ, cons. 16. num. 26.
An unquam se tueri possint consuetudine aliqua contra libertatem, & immunitatem Ecclesiasticam, ibid.
Cur possit laicus reconvenire Clericum coram Judice laico, tom. 9. cons. 23. num. 15.
De laico in suo constituto asserente damnum dedisse de mandato Clerici sui domini, tom. 9. cons. 26. a n. 1.
Quid si Clericus nominationi assentiat, ib. n. 2.
An laici consanguinei, aliique viventes in communi, ac pro indiviso cum Clericis, debeant gaudere illorum immunitate, an verò sit demandanda divisio bonorum ut, cognoscatur portio laici, utque a suo Judice compelli possit ad solutionem onerum, & collectarum, tom. 9. cons. 34. a num. 1.
Potestas laica in quo casu possit exercere vim punitivam, & coactivam in Ecclesiasticos, tom. 9. cons. 44. num. 7. & seq.
An, & quatenus laici sint incapaces juris instituendi, ac destituendi in beneficiis, tom. 9. cons. 143. n. 51.
Quid si Ecclesiæ imcumbat cura animarum, ib. n. 52.
Sedes, Scamna, & loca laicorum moderari potest Episcopus arbitrio suo, tom. 10. cons. 56. num. 7.
Laici sunt incapaces exercendi jus aliquod in Ecclesia, to. 10. cons. 59. n. 2. & seq.
An possint se ingerere in administrationem rerum spiritualium, sacrarumque, uti sunt corpora, sive Reliquiæ Sanctorum, ib. & cons. 75. a n. 1. & 30.
Laicis non debet facilè patere ingressus in sanctuarium, ib. n. 3.
Ubi agitur de re spirituali, cujus laici sunt incapaces, ad eorum manutentionem quid ulterius requiratur, ib. & n. 9.
An eis hac in re suffragetur præscriptio, sive consuetudo, ib. n. 4.
Laicus possidens, sive administrans spiritualia, semper præsumitur in mala fide, ib. n. 8.
Laicorum incapacitas domini super sanctorum Reliquiis, ib. n. 9.
An, & quatenus eis permitti possit clavium Ecclesiæ traditio, ib. n. 10.
An, & quomodo eis faciendus sit occursus ab Ecclesiasticis, ib.

An,

An, & quatenus possint administrare oblationes, quæ fiunt Ecclesiis, ib. n. 12.
Ea, quæ sunt spiritualia secundùm propriam essentiam, nullo jure possunt a laicis possideri, vel præscribi sine speciali privilegio Sedis Apostolicæ, to. 10. conf. 75. n. 3.
An iis sufficiat sola naturalis detentio ad possidendum, ib.
An permittendum, ut magistratus sæcularis Claves Sanctæ Imaginis retineat, saltem cumulativè, ib. n. 4.
Spiritualia non cadunt in laicos, ib.
Spiritualia non possunt a laicis possideri, ib.
Nec in totum, nec in partem, ib. n. 10.
Neque Ecclesiæ, vel Ecclesiarum bona dispo i, ib.
Cavendum, ne viris secularibus res Ecclesiasticæ committantur, ib. n. 4.
Nec cura Reliquiarum, ib.
Eis obsequendi manet necessitas, non imperandi, ib.
Quid si retineant claves, non jure proprio, sed precario tantùm, & causa custodiæ, ib. n. 9.
In dubio præsumendum est, eas retinere ex causa custodiæ, ib.
Ac precario, ib. n. 9. & 10.
Laicus non potest in Cœmeterio Sacrato, vel in Ecclesia propriè possidere, vel quasi sepulchrum, sed toleratur in hac permissione ex quadam humanitate, ib.
Quando laici præsumantur jure proprio possidere, tom. 10. conf. 75. num. 31.
Modus adhibendus a sæcularibus in his rebus, ib. n. 32.
Spiritualia negotia laici tractare non debent, tom. 10. conf. 85. num. 8.
Idque etiamsi Episcopi authoritas intercedat, ib. n. 9.
Nullus præter Papam potest id concedere, ib. & seqq.
Quid si incidenter de re spirituali compromittatur in laicum ib. num. 11.
Et fieret compromissum de re spirituali in laicum, & Clericum simul, ib. n. 12.
Etiamsi unus tantùm sit Clericus, & plures laici, ib.
Laicus non est capax juris spiritualis, ib. n. 23.
Etiam admixto Clerico, ib.
Quid si compromissum fiat in laicum de rebus Ecclesiæ non spiritualibus, sed merè civilibus, sive temporalibus, ib. num. 24.
An in tali compromisso requiratur consensus Judicis Ecclesiastici, ib.
Quomodo id intelligendum, ib. & n. 25. ac seqq.
Quid si compromissum de re spirituali fiat in laicum, tanquam arbitratorem, ib. n. 30.
Differentia inter arbitrum, & arbitratorem, ib. n. 31.
Laicus quare nequeat arbitrari de re spirituali, ib.
Quid de laico arbitratore, ib.
Arbitramentum de quo dicatur, ib.
Laicus etiam in spiritualibus procurator esse potest, ibidem. num. 32.
Et acceptare potest beneficium pro Clerico absente, ib.
Potestque ei delegari ab Episcopo causa civilis Ecclesiastica ib. num. 32.
Non prohibentur laici negotia Ecclesiastica spiritualia tractare, tanquam Ministri, ib.
Compromissum factum in laicum de re spirituali, tanquam in arbitrum, arbitratorem, sive amicabilem compositorem pœna adiecta sustinetur, ib. n. 34.
Si compromissum fuerit in aliquem, ut arbitrum arbitratorem, nec appareat quo jure pronunciaverit, dictum ejus substineri eo jure, quo melius valere potest, ib. n. 35.
An super quæstione usuraria fieri possit compromissum, præsertim in laicum, ib. n. 36.
Et quid de causa electionis, ib.
Laici carent voce activa in electione Prælati Regularis, to. 10. conf. 86. n. 1.
Negatur eis jus activum eligendi, ib. n. 3. & seqq.
Laicorum causarum cognitio, an pertineat ad Episcopum, quando quis agit vigore Instrumenti, obligatione Camerali vallati, to. 10. conf. 135. n. 10. & seqq.

LAMPADES.

Lampades ad sepulchrum quatenus venerationem publicam ostentent, to. 1. conf. 242. n. 6.
Quid significent, ib.
Gemina lampas prælata Imperatori, t. 9. conf. 66. n. 20.
Imperatrici una, ib.
Patriarchæ item una, ib.

LAPIDES.

Ex lapidibus publicè expositis an probentur miracula, tom. 4. conf. 42. n. 21.
In re gravi lapides non faciunt plenam probationem, ib.
Quid si in eis sit scriptura incisa publica authoritate, ibid.
Ex lapidibus nascuntur fungi, esui apti, tom. 4. conf. 43. num. 16.
Horum lapidum natura, ib.

LATRO, vid. *Fures*, *Grassatores*.

Latro famosus de jure canonico quomodo puniatur, tom. 9. conf. 1. num. 17.
De latrone publico, to. 9. conf. 28. a n. 1.
Ob attentatum publicum, tom. 9. conf. 28. a num. 1. obsessor non gaudet immunitate Eccle siastica, ibid. num. 1.
Quinam latro publicus censendus sit, ibid. num. 2. & 3. & a num. 12.
Quid si scelus non sit consummatum, ib. n. 3. & seq.
An sit necessaria consuetudo latrocinandi, ib. n. 5. & seq.
An publici latrones a famosis distinguantur, ib. n. 9.
Quatenus latroni publico imputandum homicidium, ibidem num. 10.
Cur dicatur latro publicus, ib. n. 12. & seqq.
Qui verè dicatur publicus, ib. & n. 24. ac seq.
Ut immunitate Ecclesiastica privetur, quid constare debeat, ib. n. 13. & seq.
Quid requiratur, ut latro dicatur publicus, ib. n. 15. & seq. ac num. 27.
An sufficiat, quod semel hoc crimen committatur, ibid. n. 17. & seq.
Quot latrocinia requirantur, ib. n. 19. ac 26.
Quinam latrones, sive grassatores priventur immunitate Ecclesiastica, ib. n. 22. & seq.
Statuta laicorum quoad immunitatem Ecclesiasticam publici latronis, ib. num. 30.
Facultas, quæ sæpius concedetur a Summis Pontificibus extrahendi hujusmodi reos, ab Ecclesia, quomodo intelligenda, ib. n. 38.

LATUS.

Dexterum an dignius, tom. 4. conf. 36. n. 1. & seq.
Nobilitas laterum ad quas causas referri possint, ib. n. 6.
Laterum differentia a quo pendeat, ib. & n. seq.

LAUDATIO.

Laudatio in jure quid sit, tom. 9. conf. 26. n. 4.

LAUDUM, vid. *Compromissum*.

LECTIO, LECTORES, vid. *Scriptura*, *Canonica*, *Beneficium*.

Lectores Cathedratici an, & quando gaudeant distributionibus, tom. 1. conf. 134. a n. 1.
Ad quid tenentur, ib. n. 11. & seq.
Eorum Cathedra quando censeatur subrogata in locum chori, ib. num. 14.
Lectores S. Theologiæ an per seipsos muneri suo satisfacere teneantur, tom. 3. conf. 16. n. 1. & seq.
Lectio S. Scripturæ in quibus Ecclesiis habenda, ib. n. 5.
Quid de Collegiatis, ib.
Quid si nullum stipendium sit constitutum, ib. n. 6.
An possit ad id munus assumi Theologus Regularis, vel sæcularis, qui non sit de gremio ipsius Ecclesiæ, ib. n. 7.
Ubi declaratio S. Congregationis, & n. 24.
Quid si nullas habeat præbendas, ib. n. 19.
Quidve, si vacante præbenda inter Episcopum, & Capitulum oriatur controversia, ib. n. 21.
De ejus perpetuo stipendio, ac de conductione per triennium, ib. num. 22.
Lectores S. Scripturæ in Conventibus Regularium a quibus approbandis, ib. n. 23.
Declarationes Sacrarum Congregationum in hac re, quæ strictim referuntur itaut sit velut Judex, ib.
Lectiones alicujus Beati, approbatæ a Pontifice, cujus sint efficaciæ ad effectum illius Canonizationis, tom. 4. conf. 62. a num. 1.

LEGATUM, LEGATARIUS, vid. *Missa*, *Quarta*, *Hæres*, *Fructus*.

Legatum quando censeatur perpetuum, ac iterabile, tom. 1. conf. 158. n. 1. & 4. ac seq.
Ex quibus debeatur mensæ Episcopali, tom. 1. conf. 371. num. 1.
An, & quatenus Fratres Minores sint capaces legatorum, tom. 3. conf. 16. per totam.
Quot modis pro missis institui possit, ib. n. 4.
Quodcunque transfert jus, ac dominium in legatarium, ib. num. 6.
Et a quo tempore, ib.
Factum conjuncto, ex qua causa factum præsumatur, ibid. num. 10.
Quomodo designanda materia diminutionis, vel contributionis inter plures legatarios, tom. 3. conf. 32. a n. 2.
Ex legato relicto ostenditur erga Ecclesiam, cui relinquitur specialis affectio, tom. 4. conf. 149. n. 5.
Et quòd in ipsa in dubio voluerit sepeliri, ib.

LEGATUM, vid. *Quarta*.

Clericus an amittat legatum sibi a testatore relictum cum conditione, ut suscipiat tutelam suorum filiorum, si eam recusset suscipere, tom. 5. conf. 10. n. 17.
Quomodo cognoscatur, an legatum relictum sit Ecclesiæ, an Capitulo, an Canonicis, an fabricæ Ecclesiæ, tom. 6. conf. 5. n. 2.
Relictum Canonicis non fit de mensa Capituli, ib.
Relictum Capitulo non cedit commodo fabricæ, ib.
Cùm specialiter relinquatur non potest in alios usus converti sine Apostolica dispensatione, ib.
Ne a Legato quidem a latere, ib.
Legatum orandi in missis an spectet ad presbyteros, an verò ad fabricam Ecclesiæ, cui authoritate Apostolica sunt applicata omnia legata pia non habentia onus Missarum, tom. 8. conf. 21. n. 1.
Legatum relictum pro residentia Capellani in choro, an possit commutari in celebrationem Missarum, tom. 8. conf. 23. num. 1.
Monialis an possit renunciare legatum sibi relictum, reservata

vata sibi parte illius, sua vita durante, & sub conditione, quod nihil monasterio acquiratur, tom. 8. cons. 117. a num. 1.
Quot modis tradi possit legatum legatario, tom. 9. cons. 110. num. 7.
Si ex dispositione testatoris præstitum sit legatum, si pereat fundus, aut quantitas, antequam comparetur fundus, ad quid hæres teneatur, ib. n. 8. & 9.
Quid si hæres traderet fundum aliquem, qui postea, tanquam alteri obligatus evinceretur, ib. n. 10.
Quid in casu, in quo hæres tenetur ex vi testamenti solvere annuatim legatum, & tradat aut fundum, aut quantitatem, ib. num. 11.
Et quid si legatarius contentus esset accipere fundum, sive quantitatem pecuniæ insolutum renunciando omni juri, ib. num. 12.
Quando legatarius habet actionem ad pecuniam, an debeatur ei, donec non solvatur legatum, aliquod lucrum, to. 10. cons. 46. n. 41. & seq.
A quo die legatario debeantur fructus legati, ib. n. 43.

LEGATUM, vid *Legatarius*, *Pauper*, *Dos*.

Legatum, etiam rei particularis, per subsequentem donationem generalem omnium bonorum, ademptum, & revocatum intelligitur, tom. 10. cons. 7. n. 10.
Quid si donatio esset restricta ad jura propria, ib. n. 11.
Ad quem devolvatur jus exequendi legatum, si post illius acceptationem nondum fuerit exequutioni demandatum, tom. 10. cons. 46. n. 14. & seq.
A quo tempore id currere incipiat, ib. n. 16.
Quatenus manutenendus quis sit in legato, ib. n. 40.
An, donec non solvatur legatum pecuniarum, debeantur aliqui fructus, ib. n. 41.
Quando censeatur legatum pium, non autem beneficium, tom. 10. cons. 80. a n. 1.
Ex sui natura quando possit spectare, etiam ad laicum, & ab ipso administrari, ib. n. 2.
Et Monachi, sive Regulares possint ad hujusmodi administrationem assumi, ib. n. 3.
Quid si adsit inhibitio, ne possit exempli gratia Capellania dari alii, qui non inserviret Ecclesiæ, in qua celebrandæ sunt Missæ, ib. n. 4.
Commutatio legatorum piorum ad quem pertineat, tom. 10. cons. 114. n. 15.

LEGATUS, vid. *Orator*, *Cardinalis*, *Præcedentia*, *Nuncius Apostolicus*, *Famulus*.

Legati summi Pontificis quomodo honorandi, tom. 1. cons. 26. num. 2.
Quo pacto aliis præcedat, ib. ac n. seq.
Donantur a Pontifice facultates extrahendi delinquentes ab Ecclesiis in casibus sibi benevisis, t. 1. cons. 96. n. 3.
Intra alienam Principum ditionem erigunt proprium tribunal, tom. 1. cons. 111. num. 33.
Delinquentes in Principem sæcularem non possunt ab eo puniri, ibid.
Eorum ministri, ac officiales violantes immunitatem Ecclesiasticam incurrunt censuras, a quibus non possunt absolvi nisi a summo Pontifice, tom. 1. cons. 172. n. 15.
Legatus Apostolicus quibus materiis spiritualibus se ingerere non debeat, tom. 2. cons. 1. n. 4.
Nequit, etiam in casibus intra annum permissis, dimissorias concedere, ib. n. 5.
Clausula cum potestate legati a latere quid operetur, ibid. num. 7.
Quando possit conferre beneficia, ib.
Non potest assistere celebrationi matrimonii, neque alii sacerdoti licentiam assistendi concedere, ib. n. 10.
Ejus facultates generales ad quæ extendantur, ib. n. 11.
Limitantur circa collationem Ordinum, ib.
Quomodo dicatur Ordinariorum Ordinarius, ib.
Omniaque facere possit, quæ non sunt excepta, ib. n. 16.
Ejus mos, sive jus, ac necessitas legendi literas Papæ latinè, ac græcè in Conciliis, tom. 2. cons. 36. n. 18.
Tum occidens in quas incidat pœnas, tom. 2. cons. 60. n. 7.
Legatus offendens alium legatum, Cardinalem, vel Episcopum, an incidat in pœnas canonicas, ib. n. 13. ac 14.
An possit impedire jurisdictionem conservatorum, tom. 3. cons. 51. num. 1.
Qui mittendus, tom. 3. cons. 6. n. 55.
Legatorum Sedis Apostolicæ in Conciliis sessio, tom. 4. cons. 36. num. 5.
Nequeunt commutare voluntatem testatorum, tom. 4. cons. 146. num. 2.
Qui honor legatis exhibendus, t. 5. cons. 12. n. 2.
Eorum locus in sedendo, incedendo, &c. ib.
Eorum subditio, ib. n. 6.
De legato Parthorum Regis, ib. n. 3.
Puniuntur ob non servatum honoris gradum, ib.
De præcedentia legatorum Hispano, ac Persico apud Turcam, ibid.
De Legato Gallico, ib.
De sedibus Legatorum in Concilio Basilienſi, ib.
In Concilio Constantiensi, ib. n. 4.
De Legatis Regis Castilliæ, & Angliæ, ib. & n. 5.
In concessu Synodi Tridentinæ, ib n. 5.
Inter Regum Hispaniarum, & Galliarum Legatos, ib. & n. 6.
Quomodo eorum contentio declinetur, ib.
Inter Legatos Imperatoris Romani, & Regis Persarum, ib.
De Legato Cæsaris in aula Turcica, ib.
De re gesta Legati Caroli V. apud Turcam, ib.
De Frisiorum Legatis ad Neronem missis, ib.
Eorumque facto, ib.
De Legatis Potentiorum Principum, ib. n. 8.
Quomodo conditionem suam expedire debeant, ib. n. 9.
Interdum cuique Legato distinctus dies datus, ib. n. 72.
In hoc negotio stare debent suo merito, mandato Principis, ib.
Obedire aliquando debent necessitati, ib. n. 73.
Quod melius priori loco, an posteriori audiri, ib. n. 74.
De Legatis ejusdem Principis, ib. n. 75.
Observabunt Legati, ut quem dignitate haud multò inferiorem rheda, aut domo, vel mensa sua excipit, eundem honoratiori atque commodiori loco allocet, ib. n. 76.
De Legatorum uxoribus, ib. n. 77.
Legatum duarum Provinciarum quatenus possit commorando in una Provincia supplere negotia alterius, t. 5. cons. 72. n. 13.
De præcedentia inter Legatos Regum, tom. 6. cons. 21. n. 8. & seqq.
Paria sunt aliquem esse Cardinalem, & Legatum de Latere, ac Legatum cum potestate Legati de Latere, t. 6. cons. 34. n. 3.
Quatenus Legatus sit Judex appellationis ab Episcopis & Archiepiscopo, ib. n. 5.
Legatus ad exteros is mittendus, qui peritiam eorum idiomatis, ad quos mittitur, habet, tom. 6. cons. 56. n. 2.
Legati Sedis Apostolicæ quatenus possint in prima instantia in Ordinariorum præjudicium causam cognoscere, in quibus intervenit obligatio Cameralis, t. 8. cons. 121. a n. 1.
Quatenus sint Judices ordinarii, concurrantque cum ordinariis, ib. num. 11.
An, & quatenus Legati, ac Nuncii Sedis Apostolicæ possint damnare ad pœnam capitalem eos laicos, qui gaudent, fori privilegio ab Episcopo ad pœnam triremium jam damnatos, tom. 9. cons. 24. a n. 1.
Eorum jurisdictio, ib. Quid si allegetur recusatio Episcopi, ib. num. 2.
De pœna, quam Legatus ob explosionem sclopi imponere potest, ib. n. 4.
Quid quando Legati sive Nuncii procedunt tanquam Judices Ecclesiastici, ib. n. 5. An scilicet possint ad pœnam capitalem damnare, ib. De eorum facultate in primis instantiis, ib. & num. seq.
Quid de eorum sententia in Officiales Curiæ Episcopalis deferentes arma prohibita, ib. n. 7.
Et exempti deferrent arma prohibita, ib. n. 7.
De admissione Legatorum, sive Oratorum Regum, Principum, eorumque immunitate, impunitateque, to. 9. cons. 184. a num. 1.
Quinam debeant admitti, ib. n. 2.
Denunciari potest, ac solet, ne mittantur Legati, alioqui pro hostibus fore, ib. n. 3.
An jure talionis interfici, aut malè tractari possit Legatus ab eo veniens, qui tale quid patraverat, ib. n. 4.
Comites quoque, & vasa Legatorum sui generis sanctimoniam habent, ib. n. 5.
Legatus an jurisdictionem habeat in familiam suam, & an jus asyli in domo sua pro eo confugientibus, ib.
Quid de ejus bonis mobilibus, ib. n. 6.
An ea pro debito capi possint, ib.
Differentia inter Legatum, & obsidem, ib. n. 7.
Legati quatenus sint inviolabiles, ib. & n. seq.
Legati a latere, quam jurisdictionem habeant, tom. 10. cons. 160. num. 2.

LEGITIMATIO, *Legitimatus*.

Legitimationis effectus, tom. 1. cons. 20. n. 5.
Ab homine facta comparatur legitimatione a jure, ib. n. 6.
Quid sit, ib. n. 7.
Effectus legitimationis a canone, ib.
Non est restricta, ib. n. 13.
Est favorabilior dispensatione, ib. n. 14.
An legitimatus possit postulari, ac eligi ad dignitates Ecclesiasticas, etiam Regular. tom. 1. cons. 21. per totam, ubi in fine S. Congregationis declaratio.
An indigeat dispensatione, ib. n. 6. & ac 9.
Fit habilis ad Ordines, ac beneficia, ib. n. 8.
Quomodo ad munia Ecclesiastica admittendus, ib. n. 15.

LEPRA, *Sive*, ELEPHANTIASIS, vid. *Miraculum*.

Mundatio a lepra an, & quatenus sit miraculo adscribenda, tom. 5. cons. 28. n. 2.
Quid ea sit, ib.
Quot ejus species, ib.
An hoc tempore sit morbus contagiosus, & incurabilis, ib.
De elephantiasi, ejusque materia, effectus, signa, ibid. n. 2.
Ratione modi, quo ejus curatio succedit, habenda est pro miraculo, ib. n. 3.
Et cujus generis, ib.
An verè incurabilis, tom. 10. cons. 185. n. 1.
Quænam sit lepra, sive elephantiasis mansiva, ib. n. 2.
Quomodo id cognoscatur, ib.
Quæ inveterata, ib.
Difficultas maxima præservationis a lepra, ib.

Quid de infante, qui in utero matris leprosus evadere potest, ib. num. 4.
Sique lepra suscepérit magnum incrementum, ib. n. 5.
An lepra hodie dicatur morbus contagiosus, & incurabilis, ib. num. 9.

LEVITÆ.

Levitarum opes, ac numerus, tom. 3. conf. 15. a n. 70.
Habitatio, ib.

LEX, vid. *Publicatio*, *Jus*, *Usura*, *Officium*, *Ecclesiastici*, *Princeps*, *Constitutio*.

Quomodo inducat formam, tom. 1. conf. 1. n. 31. & seq.
Ubi procedit annullando gesta, præter, vel contra formam, ejus forma est substantialis, ib. n. 41.
In favorabilibus quomodo ad omnia extendatur, tom. 1. conf. 18. num. 2.
Non censetur derogare particularibus privilegiis, t. 1. conf. 44. num. 2.
Semper loquitur, d. n. 4.
Quæ loquitur limitatum producit effectum, ib. n. 13.
Ejus observatio semper præsumitur, tom. 1. conf. 52. n. 5.
Nititur rationi, ib. & n. 7.
Quomodo corruat, ib.
Imitatur naturam, tom. 1. conf. 54. n. 30.
Posterior quatenus deroget priori, ib. n. 40. & tom. 3. conf. 2. num. 7.
Quando præsumitur scientiam, non licet ullam ignorantiam allegare, tom. 1. conf. 55. n. 6.
Ejus publicatio, ib.
Quando incipiat obligare, ib. & n. 14.
Ubi perimere intendit jus denuò agendi, id debet exprimere, ib. num. 18.
A quibus sciri præsumatur, ib. n. 20.
Pro nova lege interpretanda, recurritur ad jus commune, tom. 1. conf. 80. n. 14.
A correcta, vel renovata potest argumentari, tom. 1. conf. 89. num. 4.
Derogans juri, an censeatur derogare pacto, ib. n. 13.
Quando efficiatur generalis, ib. n. 44.
Ejus anima, ib.
Extensio, ib. ac n. 25.
Requirens certas qualitates, debent illæ actu concurrere, tom. 1. conf. 93. n. 1.
Quando ipsa non distinguit, non est distinguendum, tom. 1. conf. 98. num. 11.
Abrogans consuetudinem non potest per consuetudinem derogari, ib. num. 23.
Lex civilis non potest derogare juri canonico, ib. n. 24.
In ipsa valet argumentum a contrario sensu, tom. 1. conf. 150. num. 140.
Quando habeat locum nedum per extensionem, sed per comprehensionem, tom. 1. conf. 109. n. 7.
Etiam in pœnalibus, ib. n. 8. & conf. 179. n. 14.
Quando censeatur favorabilis, ib.
Vera ratio illam interpretandi, ib. n. 13.
Non extenditur ultra suum finem, tom. 1. conf. 111. n. 19.
Quando habeat vim obligandi, ib. n. 20.
An lex, quæ reprobat consuetudinem, semper illam reprobet, tom. 1. conf. 129. n. 37. & seq.
Quo pacto lex universalis differat a privilegio particulari, t. 1. conf. 138. n. 11.
Lex generalis posterior an tollat priorem specialem, tom. 1. conf. 151. n. 10. & tom. 4. conf. 195. n. 6.
Cessante ejus fine, quomodo etiam cesset ejus dispositio, ib. num. 12.
Ad sui essentiam requirit vim coactivam, ib. n. 25.
An ad eam condendam requiratur, ib.
Ejus publicatio an sit de essentia, ib. ac n. seq.
An ejus publicatio fieri debeat sub nomine illius, qui illam condidit, ib. a n. 26.
Quomodo obliget etiam in conscientia, ib. n. 36.
Lex civilis an possit se extendere ad disponendum de juramento, tom. 1. conf. 152. n. 28.
Lex naturalis quomodo obliget in Republica, ibid. num. 11. ac 29.
Ejus finis attendendus, tom. 1. conf. 155. n. 5.
Quando sit eadem non solùm extensivè, sed etiam comprehensivè, ib.
Quando cesset ejus obligatio, ib.
Lex civilis loquens de Clericis quo pacto ab iis observanda sit, tom. 1. conf. 166. n. 8.
Lex disponens in specie de re Ecclesiæ, habetur pro invalida, nisi reperiatur canonizata, ib. n. 16.
Quando censeatur favorabilis, odiosa, præjudicialis, tom. 1. conf. 177. a num. 10.
In ea, qui intellectus vitandus, ib. n. 18.
Non arcta ad impossibile, tom. 1. conf. 238. n. 8.
Loquens de Clericis, ac rebus spiritualibus nullam vim habet, tom. 1. conf. 256. n. 2.
Lex laicorum non afficit Ecclesiasticos, t. 1. conf. 498. per tot.
Lex aliquid decernens causa frequentioris non excludit casum minus frequentem, tom. 2. conf. 3. n. 1.
Minus est frequenter contingentibus prospicere, ib. n. 2.
Tempus, quod præfigit, quomodo observandum, to. 3. conf. 4. num. 6.
Præfigens tempus actui, inducit illud pro forma, ibid.
Lex nova remedium adducens, non tollit leges antiquas, tom. 2. conf. 5. n. 2.
Cur non assistat nudis conventionibus, tom. 2. conf. 29. n. 4.
Lex Principis circa bona in æstimo descripta, quomodo sit contra Ecclesiasticam immunitatem, tom. 2. conf. 54. n. 8.
Qui lege utuntur, fiunt beati, tom. 2. conf. 56. n. 14.
Cur Ecclesia judicare possit de legibus Principum, ib. num. 18. ac seq.
Quis leges abrogare queat, ib. n. 29.
Cujus potestatis illas abrogare, ib.
Non est præsumendum, quod statim seipsam corrigat, tom. 2. conf. 66. num. 17.
Ejus correctio evitanda, ib.
Quid requiratur, ut extendatur ad casum aliquem, tom. 2. conf. 65. n. 5. & 8.
Ejus finis proximus, & adæquatus, ib.
Extenditur ad terminos suæ rationis, ib. n. 29.
Cujus sit illam interpretari, tom. 3. conf. 15. n. 19.
Quilibet rei suæ legem imponere potest, ib. n. 21.
Ejus ratio atque mensura, ib. n. 59.
Et obligatio, ib.
Quis eam dicatur violare, ib.
Quid habeat in consideratione, ib.
In ea condenda causæ, ib. n. 67.
Quibus in casibus censeatur cessare, t. 3. conf. 33. n. 5. & 6.
Lex humana concurrens cum jure naturali, cedit, ib. n. 7.
Nova, simpliciter loquens, accipit interpretationem a veteri, tom. 3. conf. 45. n. 2. ac 25.
Ubi quomodo id intelligatur.
Quando dicatur casus in lege comprehensus, tom. 3. conf. 54. num. 6.
Leges obligant ad obedientiam, etiam in conscientia, tom. 3. conf. 58. n. 17.
Quando lex dicatur odiosa, & quando favorabilis, tom. 2. conf. 67. num. 14.
Legis forma, ib.
Non potest ferri, nisi ab habente jurisdictionem, t. 4. conf. 2. num. 9.
Neque potest obligare nisi subditos, ib.
Debet dirigere in finem, quem intendit, ib.
Ad quos se extendat, ib.
Lex nova quomodo explicanda, tom. 4. conf. 19. n. 2.
Lex generalis an excipiat privilegium, tom. 4. conf. 22. n. 3.
Legibus non exemplis judicandum, tom. 4. conf. 23. n. 7.
Lex generalis ubi cesset, tom. 4. conf. 35. n. 32.
Ejus publicationis necessitas, tom. 4. conf. 68. n. 15.
Lex divina est immutabilis, tom. 4. conf. 75. n. 10.
Leges amica vi sæpiùs flectendæ, ib. n. 66.
Earum severitas in depravato statu Reipublicæ an idonea, ib. num. 67.
Legum conditores quomodo se comparabunt, ib. n. 70.
Lex quando trahatur ad præterita, tom. 5. conf. 78. n. 8.
Ejus natura, ib. n. 9.
Habet locum ubi est eadem ratio, tom. 4. conf. 107. n. 2.
Lex diœcesana ad quos se extendat, to. 4. conf. 131. n. 23.
A quo pendeat, & ad quæ extendatur, t. 4. conf. 172. n. 23.
Ejus mens, ib.
Et finis, ib. n. 26.
Quando in lege comprehendantur omnes in ea non expressi, ib. num. 25.
Ejus dispositio quando subintret, & quando cesset, tom. 4. conf. 175. n. 11.
An, & quatenus actus quicumque, a lege prohibitus, censeri debeat nullus ipso jure, & facto, tom. 4. conf. 218 num. 2. ac seq.

LEX, vid. *Officium*, *Ecclesiastici*.

Qui dicatur committere in legem, tom. 5. conf. 5. n. 47.
Ad quem pertineat, ut leges civiles a Clericis observentur, ib. num. 27.
Quando interveniat intentio nocendi legi, tom. 5. conf. 81. num. 5.
Diversum est nolle servare legem quando obligat, & velle se subtrahere obligatione legis, ib. n. 6.
Quando ordo, vel modus in legis dispositione statuitur is pro forma habendus est, tom. 6. conf. 5. n. 4.
Legislator quomodo leges condere debeat, ib. n. 8.
Lex omnis prospicit futuris casibus, t. 6. conf. 55. n. 4.
In lege pœnali nomine officiorum quænam aliquando contineantur, tom 6. conf. 85. n. 258.
Aliquando non privat, sed reddit inhabilem ad officia Ecclesiastica, ib.
Quando latior facienda sit interpretatio, ib.
Leges civiles, quæ aliquo modo pugnant cum Ecclesiasticorum dignitate, aut cum legibus canonicis non alligant Ecclesiasticos, tom. 6. conf. 86. n. 1.
Quando obliget in conscientia, tom. 6. conf. 86. n. 3.
Leges civiles quomodo valeant apud Ecclesiasticos, ib. n. 3.
Leges civiles obligantes Ecclesiasticos unde accipiant vim coactivam, ib. n. 6.
Quatenus ligent Ecclesiasticos, tom. 6. conf. 95. n. 5.
Quatenus leges civiles authoritatem habent imponendi pœnas Ecclesiasticis, tom. 6. conf. 95. n. 240.
Lex diœcesana quid sit, & in quo consistat, t. 7. conf. 8. n. 7.

Quid lex jurisdictionis, ib.
Verba legis quomodo intelligenda, tom. 7. conf. 31. n. 16.
Lex civilis in bonum publicum lata quatenus comprehendat Clericos, to. 7. conf. 32. n. 4.
Non est habenda ratio legis secularis quando opponitur canonicæ, ib. n. 11.
Legis extensio, to. 7. conf. 32. n. 37. & seqq.
Ad cognoscendum ad quam pœnam lex obliget, quid attendendum, tom. 8. conf. 9. n. 9.
Qualitas perpetuitatis an sit de ratione legis, tom. 8. conf. 39. num. 4.
Ratio in lege expressa est causa finalis, non impulsiva legis to. 8. conf. 119. n. 2. & seqq.
Lex civilis, faciens mentionem de Clericis, non valet in præjudicium jurisdictionis Ecclesiasticæ, tom. 9. conf. 2. n. 8. & conf. 41. n. 43.
Lex, & Sacerdotium translata in Ecclesiam Christianam, ib. num. 24.
Lex Civilis nequit statuere de Ecclesiis, locis sacris, personis Ecclesiasticis, earumque bonis, ib. n. 25.
Leges imponentes censuras quomodo sint accipiendæ, tom. 9. conf. 11. num. 2.
Leges omnes civiles, cùm de Ecclesiis, de personis Ecclesiasticis, earumque bonis speciatim loquantur, sunt irritæ tom. 9. conf. 16. n. 7.
Ut lex obliget Ecclesiasticos, quid sit necessarium, ibidem & num. 1.
Quid sit de ratione legis, ib.
Leges civiles quomodo obligent Ecclesiasticos, ib. & n. 18.
Quatenus leges dicantur justæ, ib.
Et quot conditiones habere debeant, ut obligent, ib.
Ubicumque ratio legis, vel Canonis est generalior dispositione, tunc ad latitudinem rationis extenditur ipsa dispositio, tom. 9. conf. 17. num. 5.
Lex pœnalis non extendenda, to. 9. conf. 23. n. 4.
Quas leges Princeps condere possit, tom. 9. conf. 31. n. 5.
Quænam leges civiles censeantur approbatæ a Summis Pontificibus, tom. 9. conf. 41. n. 43.
Leges, vel edicta Principum sæcularium, quæ lædunt libertatem Ecclesiasticam, uti injustæ non ligant vi sua coactiva Ecclesiasticos, to. 9. conf. 44. n. 2. & seqq.
Ligant verò vi solùm directiva, & quatenus, ib. nu. 4. & in quibus, ib. num. 6.
Lex generalis comprehendit personas, & causas privilegiatas, quando in illa speciali materia non habent speciale privilegium, tom. 9. conf. 124. n. 3.
Quando lex dicatur non usu recepta, ut non obliget transgressores, to. 9. conf. 126. n. 2.
Quomodo intelligendum, quod ut lex obliget, oportet, quod usu populi sit recepta, ib. n. 3.
Quænam sit anima legis, ac statutorum, tom. 6. conf. 151. num. 49.
Lex nova intelligenda est secundùm terminos legis antiquæ to. 9. conf. 158. n. 11.
Lex nova recipit interpretationem a lege antiqua, secundùm quam debet etiam extendi, tom. 9. conf. 166. n. 8.
Lex, Constitutio, statutum quando trahatur ad præterita, tom. 9. conf. 174. n. 6.
Lex non est inducenda, nisi de ea constet, to. 9. conf. 186. §. Unde.
Lex non fingit, nec retrotrahitur ad id, quod est contra jus, to. 10. conf. 6. n. 3.
Semper loquitur, to. 10. conf. 12. n. 14.
Lex juxta usum observanda, tom. 10. conf. 38. n. 6.
In legibus tradentibus formam, verba potestatis important necessitatem, ib. n. 18.
Lex nova non acquirit vires, quando sciente, & non contradicente conditore, fiunt actus contra illius dispositionem, t. 10. conf. 33. n. 23.
Lex Superioris per inferiorem tolli nequit, ib. n. 25.
Idque quando maxime procedat, ib.
An inferiori liceat condere legem contrariam juri communi, ib. num. 25.
Idem operatur fictio legis in casu ficto, quod veritas in casu vero', tom. 10. conf. 57. n. 5.
Semper lex regulatur ab habilitate, tom. 10. consult. 73 numer. 1.
Ratio est mensura legis, ib. n. 4.
De lege habente derogatorias, tom. 10. conf. 107. num. 6.
Quando retrahatur ad præterita, tom. 10. conf. 113. nu. 3.
Lex posterior continere debet expressam abrogationem legis anterioris, ut aliquid incompatibile cum ea contineat, tomo 10. conf. 132. n. 7.
De potestate legislativa, tom. 10. conf. 138. n. 16.

LIBELLUS, LIBELLUM, LIBER.

Libellum famosum ab alio compositum si sit qui publicet, quo crimine teneatur, tom. 4. conf. 118. n. 15.
Aliqua scriptura, quando dicatur libellus famosus, ibidem num. 17.
Pœnæ in reum libelli famosi, ib. n. 18.
Quinam inter reos hujus crimini contineantur, ibid.
An, & quatenus ex eo incurratur excommunicatio, ibidem num. 19.
Et contra quod procedat, ib.
Et de quibus libellis, ib.
Libri omnes a Servis Dei compositi, ac producti coram Judice remissoriali, debent produci in actis Sac. Congregationis Rituum, antequam ipsi Servi Dei canonizentur, tom. 4. conf. 49. n. 1.
Quatenus dicantur esse de actis, ib.
Libri hæreticorum quando proscripti, tom. 2. consult. 65. num. 2.
Sybillini a quibus legebantur, ib. n. 6.
Libri quando probent, tom. 1. conf. 85. n. 9.
Quatenus probent, tom. 1. conf. 221. a num. 18. & conf. 147. num. 5.
Quid propriè sit libellum, ejusque contractus, tom. 9. conf. 31. n. 23. ac 24.
Accipitur pro contractu emphyteutico, ib. n. 25.

LIBERTAS, LIBERTI. vid.
Immunitas, Populus, Judex.

Libertas adepta non tollit delictum in servitute commissum tom. 1. conf. 92. n. 2.
Libertas Ecclesiastica læditur quando non potest uti jure suo, tom. 1. conf. 174. n. 11. & seqq.
Nec directè, neque indirectè lædi debet, tom. 1. consult. 34. num. 15.
Est contra ipsam quidquid efficit Ecclesiasticos deterioris conditionis, ib.
Ac quidquid eis aufert, quod jure communi competit, ib. num. 17.
Quodve de jure divino, vel humano eisdem non reperitur prohibitum, ib.
Quæ edicta, & ordinationes contra ipsam esse dicantur, ib. num. 47.
Pœnæ in eam lædentes, ib.
Libertas a legibus an eadem cum exemptione a foro laico, tom. 4. conf. 2. n. 4. & seqq.
Quid illa importet, ib. n. 5.
Quomodo differat ab exemptione, ac immunitate Ecclesiastica, ib. num. 14.
Libertorum damnatorum bona quibus reserventur, tom. 1. conf. 54. num. 8.
Libertas alicui concessa quomodo intelligenda, tom. 9. conf. 31. num. 5.
Quid sit, ib.
Nemo est adeò liber, qui non dicatur subesse Summo Pontifici, ibidem.
Quenam sint, ac dicantur contra libertatem Ecclesiasticam, tom. 9. conf. 58. n. 1.
Quomodo lædatur libertas Ecclesiastica prohibendo Clericis ne introducant frumentum, panem, aliaque, tom. 9. conf. 60. num. 6.
An, & quatenus lædatur immunitas, & libertas Ecclesiastica in comprehensione operariorum, panis, aliarumque rerum, facta a Judice, & fisco laico in domo annexa sub eodem tecto, ac stillicidio Ecclesiæ, præsertim ruralis, ib. a num. 1.

LICENTIA, LICENTIATUS, vid. *Episcopus, Clausura, Monialis, Ordinarius, Oratorium, Confraternitas, Præceptum, Quæstuatio, Regularis, Apostata.*

Licentia quo pacto differat a permissione, tom. 1. conf. 92. num. 22.
Quando sufficiat tacita, ib. n. 23.
Quomodo cognoscatur, quod a jure requiritur expressa, ib.
Conceditur, ut cadaver puellæ virginis, filiæ Magnatis sepeliatur intra clausuram Monialium, tom. 1. tota conf. 116.
Ut nominentur examinatorem extra Synodum, tom. 1. conf. 119. num. 1.
Licentia alienandi data Rectori Ecclesiæ an transeat in successorem, tom. 1. conf. 181. per totam.
Licentiatus, postea doctoratus, præcedit illum, qui medio tempore fuit doctoratus, tom. 1. conf. 149. n. 20.
Ut Regularis commorari possit extra monasterium, requiritur licentia Superioris, tom. 2. conf. 43. n. 10.
Quando licentia danda sit in scriptis, tom. 3. conf. 7. nu. 30. & seqq.
Expressa, vel tacita, ib.
Tacita debet constare, ib. n. 32.
Qualia requiratur in adscriptione Clerici ad Servitium Ecclesiæ, ibidem.
Licentia petita, & injustè denegata, habetur pro concessa, quando habeat locum, tom. 6. conf. 98. n. 41.
An requiratur in imponendo censu vitalitio a Regularibus, tom. 7. conf. 12. a n. 1.
In casibus, in quibus non est necessaria, non vitiat, si non impetretur, quamvis fuerit reservata, ib. n. 4.
Quomodo probetur, quod licentia sit concessa a superiore, tom. 9. conf. 87. n. 28.
Cautio in subscribendis licentiis, Epistolis, & hujusmodi aliis, ibidem.
An, quatenus, & a quibus concedendæ sint licentiæ ingrediendi Monasteria Monialium, Superioribus Regularium subjecta, tom. 10. conf. 41. a n. 1.
Quomodo sit occurrendum inhibitionibus Auditoris Cameræ Apostolicæ nomine hujusmodi Monialium expeditis contra Ordinarios, ib. n. 3. & seqq.

LICTORES, vid. *Familia*.
Curiæ Epiſcopales gaudent privilegio fori, tom. 2 conſ. 51. num. 4.

LIGARE.
Ligare in Eccleſia confugientem ad illam an ſit contra immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 2. tota conſ. 127.
Eſt pluſquam capere, eſtque ſpecies durioris carceris, ibid. num. 2.

LIGNUM.
In lignis putridis Zeophyta, tom. 4. conſ. 58. n. 10.
In dolatis non putridis reviviſcentia, ib.
Aridis quænam humiditas eſſe poſſit, ib. n. 21.
In arido ligno prodigia, ib. n. 8. & 23. ac 28.
Quid de lignis oleoſis, ib. n. 28.

LINGUA.
Donum linguarum cujus proprium, tom. 4. conſ. 69. n. 5.
Eſt indicium ſanctitatis, ib.
An lingua aliqua potior in Sacris, quàm alia, tom. 2. conſ. 56. num. 17.
Linguæ latinæ prærogativa, ib. n. 17. ac ſeq.
Item ac græciæ, ib.
Qui latinam linguam olim diſcebant, ib.
Linguæ latinæ olim quàm frequens uſus, ib. n. 18.
Lectiones Evangelicæ, & Apoſtolicæ penes Græcos qua lingua dicebantur, ib. n. 19.
Linguarum donum an inter miracula, tom. 5. conſ. 30. n. 3.

LIQUOR.
Liquor inſtar olei, vel hujuſmodi e corporibus eorum, qui obierunt cum fama ſanctitatis, an deſcribendus miraculo, tom. 5. conſ. 41. a n. 1.
Quid ſi eſſet odoriferus, ib. n. 2.
Cujus ordinis Miraculum, ib.
Quomodo e ſacris exuviis promanat, ib. n. 6. & ſeq.
Circumſtantiæ, quæ in hoc obſervari debent, ib. n. 8.
Liquores miraculo manantes, ib. a n. 10.
Et e corporibus longè poſt eorum obitum, ib. n. 15.
Quid ſi jam a multo tempore in pleriſque corporibus ceſſaverit, ib.
Quid ſit in Sanctorum corporibus, tom. 5. conſ. 43. n. 7.

LIS, vid. *Clericus*, *Alimenta*, *Partes*, *Regulares*.
Initium litis in Cauſis Canonizationis Sanctorum a quo tempore ſumi debeat, tom. 1. conſ. 44. n. 1.
Et cum qua clauſula, ib.
Quando dicatur conteſtata in eiſdem cauſis Canonizationis, ibid.
Regula, quòd lis ubi eſt cœpta, ibi terminari debeat, quando locum habeat, tom. 4. conſ. 202. n. 52.
An, & in quibus delictis, lite non conteſtata, poſſit inſtitui actio contra hæredes, t. 2. conſ. 66. n. 16. ac ſeq.
Litis remiſſio magnum lucrum, tom. 1. conſ. 135. n. 1.
Litis pendentia, & conteſtatio quomodo inducatur, tom. 5. conſ. 11. num. 3. & 4.
An ſufficiat ſola expeditio citationis, ib.
Quid in terminis monitorii, ſeu præcepti, ib.
Litis conteſtatio non requiritur cum defuncto, ut ad hæredem tranſeat inſtantia, ſed ſufficit, defunctum fuiſſe citatum, ib. num. 8.
Lis quomodo conteſtetur, ib. n. 9.
Non requiritur litis conteſtatio ad præveniendam juriſdictionem, ſed ſufficit ſola citationis exequutio, ib. n. 10.
Quando cenſeatur interveniſſe litis conteſtatio, ib. num. 15. & ſeq.
Ex præventione dicitur lis perpetuata ſub Judice, qui prævenit, tom. 5. conſ. 11. n. 30.
De litis pendentia, & conteſtatione coram Judice Eccleſiaſtico, vel laico pro hæreditate Clerici defuncti, ib. num. 7. & 8.
Lis quando dicatur cœpta, ib. n. 31.
Clericus hæres laici, an teneatur proſequi coram Judice ſeculari, litem contra laicum, cui ſucceſſit, jam incœptam, & conteſtatam, ib. n. 28. & ſeq.
De litis pendentia, quomodo ea comprobetur, tom. 10. conſ. 400. num. 11.
Quando extinguatur, ib. n. 12.
An, & quatenus Regulari de crimine accuſato, vel damnato, debeantur a Monaſterio alimenta, & ſumptus litis, tom. 10. conſ. 29. a num. 1.
Pendentia litis ex quibus conſtare poterit, tom. 10. conſ. 87. num. 7.
Quænam ſint lites affectatæ, calumnioſæ, & injuſtæ, tom. 10. conſ. 124. n. 5. & ſeq.
Definiendæ lites brevi tempore, tom. 10. conſ. 145. a n. 22.
Et intra quod tempus, ib. a n. 23.
Quid juvabit in minuendis litibus, ib. n. 26. & ſeq.
Ad id Principis officium, ib.
Lite carere pars beatæ vitæ mortalis eſt, ib. n. 32.

LITANIÆ.
An recitari poſſint privatim ſervo Dei non Canonizato, to. 4. conſ. 46. n. 3.
Cur recitentur, tom. 5. conſ. 54. n. 8.
Et quomodo, ib.
Earum nomen explicatur, ib.
Earum uſus apud Ethnicos, ib. n. 9.
Pro bellis, ib. n. 10.
In rebus adverſis, ibid. num. 11.
In rebus proſperis, ib. n. 12.
Earum ritus, ib. n. 13.
Pulvinaria, ib.
De lectiſterniis, ib.
Mos Litaniarum, & Rogationum, hoc eſt publicarum, & communium ſupplicationum in veteri, ac in Novo Teſtamento, ib. num. 16.
Et in illis Eccleſia ad ardentiores preces peculiaribus exhortationibus, ac geſtibus excitata, ib. n. 17.
Hymnus Angelicus, quem Triſagium vocant, divinitus revelatus ut litaniarum, ac ſupplicationum precibus inferetur, ib. n. 18.
Singularis Urbis Conſtantinopoleos conſuetudo, ut ad certum locum in campum exirent, quando in publicis neceſſitatibus communiter preces faciebant, ib. n. 19.
Quis conſtituit, ut quotannis ſtatis, ac certis diebus rogationes, vel ſupplicationes celebrentur, & quibus de cauſis, ib. n. 20.
Prima harum ſupplicationum inſtitutio, ib. n. 21.
Toto orbe Chriſtiano approbata & recepta, ib. n. 22. & ſeq.
Litaniæ minores, ib. n. 24.
Cur ſic dictæ, ib.
Litaniæ majores quo die celebrentur, ib. n. 25.
A quo inventæ, ac inſtitutæ, ib. & n. 31.
Earum inſtitutionis cauſæ, ib. & n. ſeq.
Ordo, ib. n. 28. ac ſeq.
Vocatæ Cruces nigræ, ib. n. 31.
Et quare, ib.
Ac etiam Litaniæ Romanæ, Gregorianæ, & majores, ibid.

LITTERÆ, vid. *Gratia*, *Diſpenſatio*.
Litteræ patentes juriſpatronatus Baronum, vel Univerſitatum an dici poſſint ſcripturæ authenticæ, t. 1. tota conſ. 137.
An ſufficiant ad probationem juriſpatronatus, ib.
Præcipuè ſi inſtitutiones effectum ſint ſortitæ, ib. n. 12.
Litteræ hortatoriæ, minatoriæque laicæ poteſtatis an, & quatenus ſint contra immunitatem, & libertatem Eccleſiaſticam, tom. 1. tota conſ. 170.
Quid de litteris ad audiendum verbum Regis, ſive Principis, ib. num. 15.
An procedant reſpectu Epiſcoporum feudatariorum, ibid. n. 16. & 30.
Quando relaxari poſſint, ib. n. 24.
Verbum hortamur in illis appoſitum, quid importet, ibid. num. 25.
Damnatur, ib. n. 26. ac ſeq.
An requiratur, quòd ſint autographæ, ib. n. 32.
Litteræ remiſſoriales an debeant præſentari omnibus, quibus ſunt directæ, tom. 1. tota conſ. 195.
An ex ſola fide Ordinarii, qua teſtarur de non cultu cujuſpiam ſervi Dei concedendæ ſint in genere, tom. 1. conſ. 201. a num. 1.
In materia Canonizationis Sanctorum an dirigi poſſint, ac debeant aliis, quàm Epiſcopis, tom. 1. conſ. 202. n. 1.
Omne, quod in litteris remiſſorialibus exprimitur eſt de forma mandati, tom. 1. conſ. 320. n. 1.
Eorum verba indefinita non æquipollent univerſali, ib. n. 2.
In cauſis Canonizationis Sanctorum quid exigant, tom. 1. conſ. 233. n. 1. & conſ. 237. n. 1.
Ut in genere concedi poſſint, quid dicendum ſit, tom. 1. conſ. 237. num. 1.
De ipſarum dilationibus, tom. 1. conſ. 250. n. 5. 251. n. 5.
Quando, & in quibus cauſis ſint iterum concedendæ, vel denegandæ, tom. 1. conſ. 251. per totam.
An, & quatenus ſtandum ſit ſimplici enunciativæ commiſſionis in illis non inſertæ, tom. 1. tota conſ. 252.
Si revera litteræ tàm promotionis, quàm confirmationis Epiſcopalis fuerint expeditæ, licita eſt in foro conſcientiæ conſecratio Epiſcopi, tom. 9. conſ. 72. n. 15.
Quid ante litteras expeditas ſtatim poſt conceſſionem gratiæ, ibid.
Quomodo Epiſcopus poſſit excuſari a tranſgreſſione libri Pontificalis, requirentis litterarum expeditionem, ib. n. 16.

LITTERÆ COMMENDATITIÆ, vid. *Dimiſſoriæ*.
Sine Commendatitiis ſui Ordinarii nullus Clericus peregrinus ad divina admittendus, tom. 10. conſ. 150. n. 90.

LOCATIO, vid. *Alienatio*.
Locatio domus tacita quid operetur, tom. 1. conſ. 150. n. 9.
Locatio rei Eccleſiæ ad triennium cum conditione, quod ſi ultimis ſex menſibus ejuſdem triennii partes quieſcant, cenſeatur facta ad aliud triennium, an ſit valida, tom. 6. conſ. 95. a n. 233.
Quænam locationes bonorum Eccleſiaſticorum prohibeantur, tom. 10. conſ. 146. a n. 1. & ſeq.
Quænam factæ irritentur, ib. n. 2.
Quid de locatione juriſdictionis Eccleſiaſticæ, ibid. num. 2. & 19.
Quidve de juriſdictione ſuper damnis bonorum Eccleſiaſticorum illatis, ib. n. 5.
Quid de locatione officii Vicarii, ib. n. 4.
Modus irritandi locationes bonorum Eccleſiaſticorum, ib. n. 5.
Caſus in quibus locari, & alienari poſſunt bona Eccleſiarum, ib. n. 6. & 10. ac ſeq.

Quid

Quid de renovatione emphyteusis, ib. nu. 8. & 15. ac seqq. a num. 20.
Cujus sit locationes irritas declarare, ib. n. 6. 15. & seqq.
Quid si nulla adesset spes celebrandi Concilium Provinciale, ib. num. 15. & 16.
Quenam simpliciter locationes damnentur, ibid. num. 8. & 15. ac seqq.
Quot sententiæ requirantur pro declaratione nullitatis locationum, ib. n. 18.
An in his permissa appellatio, ib. n. 18.
Quid de locatione locorum jurisdictionalium Ecclesiarum, & piorum locorum, ib.
Pœnæ in contravenientes, ib.
Alia, ib. num. 25.
Quid de Canonicis qui soliti sunt inter se conducere ad suam vitam bona Ecclesiæ, ib. n. 5.
Quid de terrulis beneficialibus, ib. n. 8.
Quid de juribus, ac bonis Ecclesiasticis, vel Ecclesiis attributis vigore Brevis Apostolici, postquam Sedes Apostolica concessit Placentiam in feudum, ib. n. 22.
Quid ex Bulla Urbani Octavi prohibeatur, ibid. num. 23. ac seqq.
Quid de recipientibus alimenta, ib. n. 26.

LOCUMTENENS.

An, & quatenus aliis præcedat, tom. 1. consult. 132. n. 4.
Locumtenens Auditoris Cameræ Apostolicæ non potest absolvere excommunicatos ob non solutionem decimarum, tom. 2. conf. 59. num. 30.

LOCUS, vid. *Exemptus*.

Ut reddatur Ecclesiasticus, quid sit necessarium, to. 2. conf. 65. num. 10.
Locus altior, vel primus an, & quatenus sit signum prærogativæ, tom. 1. conf. 26. n. 1.
Locus sacer quo pacto differat ab immuni, tom. 1. consult. 171. num. 3.
Loci pii appellatione quid veniat, tom. 1. consult. 191. num. 3.
Quibus in casibus dicatur pius, Ecclesiasticus, Religiosus, tom. 4. conf. 21. n. 1.
Et in quibus dicatur profanus, & laicalis, quamvis opera pia in illo exerceantur, ib. n. 2.
Quæ faciant locum Religiosum, & Sacrum, ib. n. 3.
Quis locus dignior in processionibus, tom. 4. consult. 24. num. 2.
An sinister dignior dextero, tom. 4. consult. 36. numer. 1. ac seqq.
Quinam primus, & cui tribuatur, ib. n. 1.
Quare sinister honorabilior, ib. n. 2.
In Conciliis, ac in sacris sinister nobilior, ib.
Et quomodo, ib.
Quid nobilior etiam inter sanctos, ib. n. 11. ac seqq.
Ac inter Principes, ib. n. 11.
Quid de Chiristi sessione, ib. n. 12.
Et quid de loco primo, ib. n. 14.
Ac medio, ib. n. 15.
Infimus locus apud Romanos an olim honestissimus, ibidem num. 25.
Locus Imperatoris in triumpho, ib.
In convivio, ib. n. 26.
Locus superior honoratior, ib.
Locus Consularis, ib.
Locus ultimus, ib.
An subrogati ab Ordinario, Dignitatibus absentibus, possint mutare locum sibi debitum, tom. 4. conf. 83. num. 1.
Circumstantia loci auget delictum, tom. 1. consult. 111. num. 1.
De loco carceris, processus, tribunalis Episcopi quoad duas diœceses unitas, tom. 5. conf. 72. a n. 1. & seqq.
Qui locus sacer, tom. 6. conf. 38. n. 4.
Qui religiosus, ib.
Qui pius, ib.
Oratorium, sive capella laicorum, an faciant locum religiosum, vel sacrum, ib. n. 5.
An campana, ib. n. 7.
Quatenus authoritas Pontificia, vel ordinaria faciant locum sacrum, religiosum, pium, ib. n. 8.
Quando laicalis, ib. n. 9.
Quo in loco adjuncti, sive conjudices jurare debeant, tom. 7. conf. 6. n. 7. & seqq.
Quando dubitatur de loco, in quo actus Ecclesiasticus fieri debeat, vel attenditur consuetudo, si extat, vel celebrandus est in Ecclesia, ib. n. 10.
Locus exemptus ab Episcopi jurisdictione ratione tantùm personarum exemptarum, tom. 7. conf. 7. n. 8.
Alius ratione plenæ jurisdictionis Episcopalis, ib. n. 9.
Quis sit locus nullius diœcesis, ib. n. 12.
In favorabilibus venit nomine diœcesis, ib.
Ejusque Prælatus continetur nomine diœcesani, ib.
Exempla hominum, qui diversis in locis simul eodem in tempore visi, tom. 9. conf. 95. n. 64. & seqq.
An possit per virtutem naturales idem numero corpus simul esse in diversis locis, ib. n. 71. & seqq. conf. 99. nu. 1.
An id possit fieri per potentiam Dei absolutam, ib.
Quis dicatur manere in loco, tom. 10. conf. 11. n. 3.

LOQUI, LOQUUTIO.

Loqui propriè quid sit, tom. 2. conf. 28. n. 2.
Quomodo differat a scriptura, ib.
Loquendi ac scribendi differentia, ib. n. 3. & 8.
Ratio, ib.
Valor, ib.
Vritus, ib. num. 5.
Partialitas, ib. n. 7.
Quid in pœnalibus, ib. n. 6.
Loqui prohibitus cum exule, sive bannito, aut inimico Domini, an possit illi scribere litteras, ib.
Alia exempla, ib. ac n. 7.
Loquutio quomodo fiat, to. 1. conf. 249. n. 7. ac seqq.

LUCANA.

Lucana civitas neminem recognoscit in superiorem, to. 5. conf. 12. num. 45.
Ejus origo, ib.

LUCERNA.

Lucerna semper ardens, to. 4. conf. 43. n. 133.
Et quo pacto ardeat diu, ac extinguatur, ib.

LUCRUM.

An lucri, & damni sit eadem ratio, t. 6. conf. 111. n. 15. & seqq.

LUDUS, vid. *Aleator*.

Quando, sequuto homicidio in Ecclesia, ludus sit causa privationis immunitatis, to. 2. conf. 38. n. 20.
Ludus alearum, & taxillorum secum trahit saltem infamiam facti, to. 6. conf. 93. n. 4.
Cur ludus aleæ, sive fortunæ damnetur, ib. n. 9.
Ejus inventor, ib.
An peccent mortaliter laici aleis ludentes etiam frequenter, ibidem.
Quidve de Clericis in minoribus constitutis, ib. n. 10.
An, & quatenus in ludo alearum vincenti petitio, sive actio in judicio denegetur, tom. 6. conf. 93. numer. 11. & seqq.
Laicus victus an possit in conscientia retinere quod promisit, ib. num. 12.
Ludos lascivos potest Episcopus prohibere, to. 8. conf. 153. n. 162. & seqq.

LUNA, vid. *Energumenus*.

Lunæ effectus, to. 4. conf. 108. n. 13.
Luna facilè potest decipere testes deponentes de ejus lumine to. 9. conf. 9. n. 11.

LUXURIA.

In eam humana propensio, to. 3. conf. 41. n. 35.
Luxuria, quorum usu fovetur, ib. n. 36.
Quæ ad luxuriam necessaria, ib. n. 43.

LYMPHA, vid. *Lac*.

M

MACULA, MACULATUS, vid. *Infamia*.

Qui dicatur maculatus, to. 6. conf. 93. n. 1. & 2.
Quatenus remaneat purgatus ex fidibus, ib. n. 8.

MAGIA.

Quatenus artes magicas nosse velle sit licitum, to. 5. conf. 13. num. 94. & seqq.
Quatenus prohibita, ib. n. 96.
Magiæ varietas, conf. 172. n. 17. & seqq.

MAGISTER, vid. *Episcopus*.

Quid Græcè, Hebraicè, Latinè sonat, tom. 10. conf. 38. num. 9.
Magistri S. Palatii Apostolici locus in sessionibus publicis, tom. 1. conf. 105. n. 20.
Magistri debent approbari ab Ordinariis, tom. 3. conf. 5. num. 1. & 4.
In eos authoritas ordinariorum, ib.
Etiam ludimagistri, ib. & n. 2.
Et professionem fidei emittere, ib.
Ubi S. Congregationis decretum.
Eorum doctrina examinanda, ib. n. 3.
Eorundem delectio, ib.
Quales constituendi, ib. n. 5. & 7.

MAJOR.

Quis dicatur major, to. 4. conf. 24. n. 2.
An qui priùs nominetur, to. 3. conf. 36. n. 20. & seqq.

MANACODIATA.

An alatur aere, tom. 4. conf. 118. n. 85.
Quibus nutriatur, ib.
Ejus natura, ib.

MANCIPIA, vid. *Famuli, Servi*.

Mancipia Turcica an gaudeant immunitate Ecclesiæ, to. 1. conf. 487. n. 1.
Mancipia Ecclesiasticorum quatenus sint immunia, tom. 2. conf. 50. n. 5.
Eorum immunitas quandiù duret, ib. & conf. 51. n. 6.
Quatenus item gaudeant privilegio fori, tom. 2. conf. 51. per tot.

MAGISTRATUS SÆCULARIS, vid. *Laica potestas, Brachium, Laici*.

Quomodo rebus quæ venundantur se gerere debeat, tom. 2. conf. 14. n. 13. ac seqq.

Quid

Quid poſſit in Eccleſiaſticos, qui ſuas res vendunt, ib. per totam.
Quatenus incidat ex monopolio in Bullam Cœnæ, ibidem num. 14.
Ab eo pretium, menſuram, pondus, rebus impoſitum, an, & quatenus ab Eccleſiaſticis obſervandum, ib. a n. 22.
Quando cogi poſſit ad revocandum, vel declarandum ſuas ordinationes, ſua ſtatuta, edicta, &c. ib. num. 48. & 78. ac ſeq.
In Magiſtratum lædentem Eccleſiaſticam immunitatem quo pacto proceſſus formari debeat, ib. n. 83. ac ſeq.
An præcedat Canonicis, uti ſingulis, tom. 2. conſ. 35. n. 1.
Quando Thure excipiendus, ib. n. 5.
Quo in loco incedere debeat, dum aſſociat Epiſcopum, ib. num. 7.
An poſſit edicere etiam contra Eccleſiaſticos tempore peſtis, tom. 2. tota conſ. 40.
In ejus edictis an comprehendantur ſcholares, qui ſtudiis incumbunt in Univerſitatibus, in quibus Epiſcopi ſunt Cancellarii, tom. 2. tota conſ. 46.
An ei competat locus, & quidem dignior in choro, tom. 3. conſ. 3. per totam. *Vid. Chorus, presbyterium.*
An liceat Magiſtratui laico præcipere, quòd non ponantur in ſcrutinio ſimplices Clerici pro electione Magiſtratuum, tom. 2. conſ. 63. num. 2.
An iiſdem Clericis in ſcrutinio poſitis poſſit a Magiſtratu denegari poſſeſſio illius officii, ad quod fuerunt electi, ib. num. 3.
An ſit permittendum, quod in libris publicis Communitatis regiſtrentur litteræ continentes prohibitiones, atque præcepta Magiſtratus contra Clericos, ib. n. 4.
An a dicto Magiſtratu præcipi poſſit eiſdem Clericis, ut non exerceant Magiſtratum, quando ad illum electi fuerint, ib. num. 5.
Et an poſſit condere decretum aliquod, vel aliquem actum judicialem facere, quo declarantur ejuſmodi Clerici incapaces ad exercendum officia publica, quamvis illis a ſacris Canonibus id prohibeatur, ib.
Quid in Clericis conjugatis, ib. n. 7.
A quo præbenda ſit Magiſtratui laico tabella pacis, tom. 3. conſ. 65. n. 1.
Intra Presbyterium non eſt ei permittendum ſcamnum, tapete ornatum, neque pulvinar, ib. n. 2.
Debet præire Canonicos aſſociantes Epiſcopum, ib. n. 3.
Non licet eodem tempore thurificari altero thuribulo, ib. num. 4. & 5.
Quando debeat genuflectere, ib. n. 6.
Et caput detegere, ib. n. 7.
Magiſtratus ſæcularis an, & quatenus cogi poſſit ad aſſiſtendum in Eccleſia Cathedrali diebus ſolemnibus, in quibus Epiſcopus Pontificaliter celebrat, tom. 4. conſ. 4. num. 7. & ſeq.
Et qua pœna, ib. n. 14.
Non ei licet aliquid injuriosè facere, tom. 4. conſult. 118. num. 12.
Quare teneatur actione injuriarum, ib. n. 9.
An Magiſtratus ſæcularis aſſiſtere poſſit cum Inquiſitoribus in cauſis hæreſis, vel quovis modo ad S. Officium Inquiſitionis pertinente, tom. 4. conſ. 180. n. 1.
An præferri debeat Canonicis Cathedralis, etiam in ſalutatione concionatoris, tom. 4. conſ. 209. n. 1.
Ejus ambitio in materia titulorum in concurſu Canonicorum, ac Epiſcopi, ib. & n. 3.
Epiſcopo ſternutenti ſalutem dicere tenetur, tom. 4. conſ. 220. a num. 1.
Magiſtratus ſæcularis non poteſt taxam immunitatum Eccleſiaſticis minuere, tom. 5. conſ. 46. num. 96.
Quilibet Magiſtratus tenetur ſuis ſumptibus judicium exercere, & gratis ea omnia, quæ juſtitiæ conveniunt, ſubditis exercere, tom. 5. conſ. 55. n. 2.
Quid ſi Magiſtratus hos ſumptus a ſubditis extorqueat, ib. num. 2.
Ejus obſequia in Epiſcopum, & Eccleſiam Cathedralem, t. 7. conſ. 48. num. 8.
Quomodo ſupplendæ vices Magiſtratus abſentis in lotione manuum Epiſcopi, ib. n. 9.
An deſiderandus potius perpetuus, quàm temporalis, conſult. 54. num. 30. & ſeqq.

MAJESTAS, vid. *Reus, Rex.*

Majeſtatis jura, t. 5. conſ. 12. n. 37.
Qui eam habeat, ib.
De majori, ac minori Majeſtate, ib.
Summa Majeſtas, ib.
Quale crimen læſæ Majeſtatis privet immunitate Eccleſiæ. t. 9. conſ. 2. num. 4.

MALUM, vid. *Conſilium.*

Mancipia confugientia ad Eccleſiam ſunt donanda libertati, tom. 5. conſ. 95. num. 37.
Capta dum pyraticam contra Chriſtianos exercent, debent a ſuo domino retineri in captivitate, ib. n. 37.
De mancipiis contrahentibus matrimonium de licentia ſuorum dominorum, ib. n. 38.
De infidelibus captivis, ib. n. 38. & ſeq.
De Turcis captis redimendis, ib. n. 40.
De captivis, ſive mancipiis familiarum S. Officii, ibidem num. 41.
De mancipiis ad Chriſtianam fidem converſis, ib. n. 42.
De Captivis Chriſtianis apud Turcas, ib.
De apoſtatis a Religione exiſtentibus inter captivos triremium Chriſtianorum, ib. n. 46.

MANDANS, MANDATARIUS, MANDATUM.

vid. *Aſſaſſinium, Excommunicatio, Eccleſia, Forma.*

Mandatarius quando puniatur, tom. 4. conſ. 118. n. 16.
Mandatum datum ad aliquem actum comprehendit omnia fieri ſolita in eo, t. 4. conſ. 29. n. 3.
Quid ſi adſit dictio taxativa, ib.
Et requirantur juramentum, & ſpeciale mandatum, ib.
Quidve quoad annexa, ib.
Et quoad dependentia, ib.
Speciale requiſitum, ib. n. 15.
Mandatum impoſſibile non valet, t. 1. conſ. 55. n. 10.
Ad occidendum quomodo comprobetur, tom. 1. conſ. 135. n. 2. & 5. ac ſeqq.
Præſertim ad effectum relaxandi cenſuras, ib. n. 4.
In quibus perſonis faciliùs præſumantur, ib. n. 5.
An ſit probanda ſecreta loquutio inter mandantem, & mandatarium, ib. num. 28.
Mandatum quodcumque ſemper excipere videtur utilitatem publicam, tom. 1. conſ. 111. n. 14.
Ejus fines diligenter obſervandi, ib. num. 15. tom. 3. conſ. 7. num. 28.
An aliquando illos excedere poſſimus, ib. n. 16.
Quale eſſe debeat, ib. n. 17.
Mandans, vel conſulens delicta excepta in Conſtitutione Gregorii XIV. an gaudeat immunitate Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 94. num. 1.
Quomodo mandans teneatur eadem pœna, ib. n. 2.
Quid in crimine aſſaſſinii, ib. n. 3.
Non dicitur verè committere delictum, ib. n. 4.
Mandatum ex quibus pleniſſimè probetur, tom. 2. conſ. 36. num. 2.
Pro mandati obſervatione non ſufficit actus æquipollens, ibid.
Ejus qualitates religiosè ſervari debent, ib. n. 29.
Quid de accidentali ejus variatione, ib. a n. 29.
Quando requiratur in ſcriptis, ib. 30. ac ſeq.
Atque expreſſum, ib.
Quale ſufficiat in adſcriptione Clerici ad ſervitium Eccleſiæ, ib.
De mandatario delicti non ſpectantis ad fidem incurſo in pœnas Bullæ ſi de protegendis, & ideo tradendo Curiæ ſeculari, jam mortuo, an ſcilicet ſit etiam igne comburendus, tom. 8. conſ. 123. num. 1.
An antequam conſignetur Curiæ ſeculari debeat abjurare, ib. num. 2.
Et an mandatarius ejuſdem delicti, cum eo ſocius, qui ob aliquas circumſtantias damnatur ad triremes perpetuas abjurare debeat, ib. n. 3.
Clericus mandatarius S. Officii, an poſſit in cauſis criminalibus non ſpectantibus ad S. Officium abſolvi a proprio Epiſcopo, inſcio illum eſſe officialem S. Tribunalis, tom. 8. conſ. 138. n. 1.
Et quatenus fuerit abſolutus, an poſſit ab Inquiſitore in carceres intrudi ad effectum procedendi contra ipſum pro eodem delicto, ib. num. 3.
Et an Epiſcopus procedere poſſit ad cenſuras contra ſatellites S. Officii & contra cuſtodem carcerum, qui eum carceri manciparunt, & detinent, ib. n. 3.
Mandatum ad reſignandum beneficium eſt revocabile, t. 6. conſ. 96. num. 6.
Quando irrevocabile, ib. n. 8.
Mandatum ad reſignandum dicitur cauſa, ut Pontificis gratia, ſequatur, ib. n. 9.
Expirat morte mandantis, tom. 8. conſ. 39. n. 4.
Mandatum non præſumitur, niſi probetur, tom. 9. conſ. 11. num. 3.
Excluditur ejus præſumptio ex circumſtantiis, facti, ib.
Mandans quatenus includatur nomine committentis, vel facientis, ib. num. 4.
De mandante committi homicidium, vel mutilationem in Eccleſia, tom. 9. conſ. 22. n. 13. & ſeq. Ejus pœnæ, ib. num. 36. & 37.

MANIFESTUM.

Quid, t. 6. conſ. 99. n. 4.
Ad manifeſtum inducendum quæ requirantur, ib. n. 7.
De manifeſto, notorio, publico, famoſo, occulto, t. 10. conſ. 115. a n. 1. & ſeq.
Quid illud ſit, ib. n. 9.

MANSIONARIUS, MANSIONARIA.

Manſionarius Eccleſiæ Cathedralis an poſſit obtinere ſimul Canonicatum in Collegiata ejuſdem Civitatis, to. 1. conſ. 305. num. 1.
An in collatione manſionariarum curatarum requiratur concurſus, tom. 9. conſ. 77. n. 72.

MANUS.

Ubi ac quando procedatur manus regia, tom. 1. conſ. 27. num. 1.

Ma-

Manus appoſitio quid ſit, t. 4. conſ. 68. n. 2.
Quando dicatur Sedes Apoſtolica manum appoſuiſſe, ib. ac num. ſeq.
Ex quibus inducatur, ib. n. 11. ac ſeq.
Quando liget ignorantes, ib. n. 16.
Manuum protectione fidem ſponderi antiquitus obſervatum, tom. 5. conſ. 15. n. 1.
Eſt ſymbolus perfecti conſenſus, perfectæ pactionis, ac plenæ fidei, ib. n. 2.
De ſymbolis, ac ſignificatione dexteræ, ib.
Fidelitas teſſera, ib. n. 4.
Quomodo id intelligendum, ib.
MANUTENTIO, vid. *Juriſdictio*, *Poſſeſſio*, *Præcedentia*, *Decretum*, *Electio*, *Sanctus*.
In quibus actibus concedatur, tom. 4. conſ. 28. num. 14. & conſ. 35. n. 19. & ſeqq.
Quando ſit danda in præminentiis, tom. 4. conſ. 35. n. 19. ac 20.
Qui Judices, illam dare debent, donec cognoſcatur de petitorio, ib.
Cuinam in præcedentiis danda ſit, donec probetur immemorabilis, ib. n. 24.
Quid in iis, quæ juri reſiſtunt, ac nequeunt haberi, niſi per privilegium, ib.
Non impeditur ex prætenſa probatione immemorabilis, to. 4. conſ. 202. n. 51.
Quatenus concedatur contra præcedentem immemorabilem, vel præſcriptionem, ib.
Quando concedenda, tom. 1. conſ. 162. a n. 5. & 20.
Quatenus impediatur, ib. n. 8.
An requirat ſcientiam, & patientiam alterius, ib. n. 10.
Quid in actibus ſuperioritatis, ib. n. 29.
De manutentione quando tractandum, tom. 8. conſ. 73. d. num. 101.
Quando ſit danda manutentio, t. 9. conſ. 46. n. 1.
Quatenus in facultativis detur manutentio, to. 9. conſ. 108. num. 6.
Concedenda ſecundùm limites poſſeſſione, ib. n. 7.
Manutentio quando concedenda, t. 10. conſ. 14. n. 22.
Concedenda ad limites poſſeſſionis, ib.
Quando detur alicui manutentio utendi, non tamen privativè quoad alium, qui uſus non eſt, ib.
Quid in juribus negativis, ib.
Quando deneganda, t. 10. conſ. 59. n. 1.
MARIA VIRGO, MATER CHRISTI, vid. *Virgo Maria*.
An voverit perpetuam virginitatem, tom. 10. conſult. 120. num. 11.
MARITUS, vid. *Adulterium*.
Maritus innocens ob adulterium ſuæ uxoris an licitè poſſit Ordines ſacros ſuſcipere, aut profeſſionem regularem emittere, tom. 10. conſ. 3. num. 2.
An, & quatenus ſit locus reſtitutioni mulieris ſuo prætenſo marito, t. 10. conſ. 140. n. 8. & ſeqq.
Hujuſmodi reſtitutio quando detur, ib. n. 8.
Quando conſtare debeat de legitimo conſenſu mulieris ad matrimonium contractum, ib.
Quo in loco, donec cauſa terminetur, mulier ſit collocanda, ib. num. 8.
MARONITA.
Maronitæ ſunt catholici, t. 8. conſ. 84. n. 1.
Eorum ritus, ib.
An eis permitti poſſit, ut jejunent, & abſtineant, dieſque feſtos agant cum Græcis, ib. n. 1. & 4.
Et an eis liceat conſulere, ut ſine miſſa potius remaneant quàm Eccleſiam ſchiſmaticorum adeant, ib. n. 2. & 5.
Et an propter animarum ſalutem, ac devotionem populi miſſam tertia hora poſt meridiem celebrare poſſint, ibid. num. 3. & 8.
MARTYRIUM, MARTYR, vid. *Virtus*, *Canonizatio*, *Apoſtolica*, *Miſſionarius*.
Martyrium ad quem Charitatis gradum pertineat, tom. 2. conſ. 9. num. 24.
Eſt verè, ac proprié actus fortitudinis excellentiſſimus, tom. 2. conſ. 16. num. 45.
Pro Martyre canonizando quid inquiri debeat, tom. 4. conſ. 42. num. 3.
An lactis fluxus, vel lymphæ ex ſecta cervice alicujus Martyris ſit miraculo adſcribendus, t. 4. conſ. 50. a *principio*.
An, & quatenus pro Canonizatione Martyris requirantur miracula, tom. 5. conſ. 72. n. 1.
Ad martyrium an requiratur, quod ſit actus honeſtus, ſitque neceſſarius actus fortitudinis, & ut mors ipſa ſequatur, ib. n. 10. ac ſeq.
Alia martyris requiſita, uti conſiſtat ejus fortitudo, & cur hæretici non ſint capaces martyrii, ib. n. 24. ac ſeqq.
Martyrii definitio, ib. n. 2.
Quid illud requirat, ib.
Ejus cauſa, ib.
Quænam in Martyre concurrere debeant, ib. n. 3.
Eſt maximæ charitatis ſignum, ib.
Ejus excellentia, ib. & n. 4.
Et Elogium, ib. ac ſeqq.
Martyres quibus comparati, ib. n. 6.
Martyrium implet vices baptiſmi, ibid. num. 7.
Quando per martyrium conferatur gratia, ib.
Quomodo in cauſis Martyrum proceſſus canonizationis expediatur, ib.
Martyres an examinet Eccleſia, ib. n. 7.
Prima cauſa Canonizationis eſt martyrium pro cauſa fidei vel virtutis Chriſtianæ, ib. n. 8.
Ad canonizandum Martyrem quid requiratur, ib.
Quid ſi ante Martyrium quis fuerit infidelis, vel hæreticus, ib.
Ad martyrii probationem requiritur miraculum, ib. num. 9.
Et quare, ib.
Qualis actus ſit neceſſarius ad martyrium adultorum, ibid. num. 10.
Quid de ſanctis Innocentibus, ib. n. 8. ac 11. *An ii ullum habuerint actum voluntatis*, ib.
Martyrium an ſit actus fortitudinis ſive an ad martyrium ſit neceſſarius actus fortitudinis virtutis ſpecialis ex formali objecto illius, ib. n. 12 ac ſeq.
Eſſentia Martyrii poteſt conſiſtere ſine ratione formali fortitudinis ſpecialis, ib. n. 15.
Mors an ſit de ratione martyrii, ib. n. 16.
Martyrium ſine morte imperfectum, ib.
Quo ſenſu B. Virgo dicatur Martyr, ib.
Quid de ſola tolerantia carceris, & ib. n. ſeqq.
Varii gradus martyrii, ib. n. 17.
Ad martyrium requiritur, ut mors non ſit contra voluntatem patientis, t. 4. conſ. 72.
Item requiritur, ut mors obeatur propter fidei veritatem defendendam, vel propter opus honeſtum alicujus virtutis, ib. num. 19.
In martyrio inſpicienda eſt cauſa, non mors, ib. n. 23.
Martyrii mater, ib. n. 25.
Sine charitate eſt ſine præmio, ib.
Martyrii vocabulo loca quædam cœtuum publicorum appellata, tom. 6. conſ. 96. n. 8.
Martyria quid propriè initio ſignificabant, ib.
Quid poſtea, ib.
Martyrium & confeſſio, an idem, ib. n. 9.
Quid ſit propriè Martyrium, conſ. 101. n. 1. Qui veri martyres, ib. & num. 10. & 11.
Quæ ac quot ejus conditiones, ib.
An ſit neceſſarium, ut mors ſit ab alio illata, ib. n. 12.
Martyrum memoria quomodo Chriſtianis colatur, tom. 10. conſ. 50. num. 49. & ſeq.
An Martyr adſtrictus ſit ad certi alicujus motivi honeſti uſurpationem, tom. 10. conſ. 164. n. 1. ac 9. & ſeqq
Virtutum omnium certamen inter ſe contendentium quænam in opere Martyrii primatum habeant, ib. a num. 2. & ſeq.
Martyres vindicati, t. 10. conſ. 92. n. 1. & 2.
Quomodo implorabantur, ib. n. 2.
Et quatenus, ib. n. 3.
Cauſa motiva canonizandi martyrem. t. 10. conſ. 195. n. 3.
Martyrium tàm bonis, quàm malis commune, ib. n. 4.
Martyrii cauſa extrinſeca, & finalis, ib.
Martyrii pro Chriſto privilegium, ib. n. 5.
An martyr ſine miraculis canonizari poſſit, ib.
MARTYROLOGIUM, vid. *Sancti*, *Canonizatio*.
Quanti facienda ſit deſcriptio in Martyrologio Romano ad effectum Canonizationis, t. 4. conſ. 61.
Quod argumentum pro Canonizatione ſumi poſſit a Martyrologio, ib. num. 1.
Ejus acta ad quem finem proponantur, ib.
An omnia, quæ in eo continentur, ſint indubitatæ fidei, ib. num. 2. & 3.
An, & quatenus aliqui deſcribi poſſint in Martyrologio Romano, uti jam excepti ab Eccleſia Romana pro Sanctis Canonizatis, t. 4. conſ. 63. a n. 1.
An imprimendum cum additione Beatificatorum, ibid. num. 4. & 19.
In eo deſcripti aliquando non Canonizati, ibid. num. 5. Et cur, ib.
Quid de illis, quibus fuit olim exhibitus cultus publicus in Eccleſiis Regularium, ib. n. 7.
Quidve de illis, qui communiter habiti ſunt pro Sanctis Canonizatis, ib. n. 8.
Quinam Sancti in ipſum referri poſſint, ib. n. 3. & ſeq.
Quid ſi reperiantur deſcripti in aliis Martyrologiis, ibidem num. 14.
Solum Martyrologium Romanum ſufficientem habet fidem, & authoritatem, ib. n. 14. & conſ. 87. n. 9.
Alia Martyrologia quam probationem faciant, ib.
Quid de Sanctis antiquis, ib. n. 19. & ſeqq.
An, & quatenus apparitiones Chriſti. B. Virginis Angelorum, & hujuſmodi viris Sanctis factæ, deſcribi poſſint in Martyrologio Romano, t. 4. conſ. 64. a n. 1.
Ubi requiſita & cautiones, ib. a n. 4.
An ex Marryrologio perneceſſe probetur negativa, tom. 4. conſ. 87. num. 9.
MATER.
An, & quatenus mater poſſit ſuis filiis eligere ſepulturam, tom. 7, conſ. 21. a n. 4.

Pro-

Probatio per assertionem matris in materia filiationis sæpè est mendax, tom. 7. conf. 40. n. 1.
An, & quatenus credatur matri filium ejus esse spurium, ib. a num. 2.
Spurius non tenetur credere matri asserenti ipsum esse spurium, ibid.
Etiam juranti, & in articulo mortis constitutæ, ibid.
Et quatenus, ib.
Licèt se cognoscat adulteram, non tamen potest semper cognoscere quod filius natus sit ex adulterio, ib. n. 3.
Mater occidens filium infantem, vel procurans abortum fœtus animati, an privetur immunitate, tom. 9. conf. 18. n. 20.
Mater venit appellatione parentum, tom. 9. conf. 80. n. 1.

MATHEMATICI.

Forum admiranda, tom. 4. conf. 108. num. 10. & seqq.

MATRIMONIUM, vid. *Conjux*, *Testes*, *Sponsa*, *Dispensatio*, *Hæres*, *Hæreticus*, *Impedimentum*, *Gratia*, *Tempus*, *Episcopus*.

Matrimonium carnale procedit a pari cum matrimonio spirituali, tom. 1. conf. 34. n. 6. conf. 146. n. 54.

MATRIMONIUM, vid. *Hæresis*, *Pontifex*, *Parochus*.

An, & quatenus requirat decretum super cohabitatione triennali ad effectum dissolutionis, tom. 1. conf. 56. *ab initio*.
A quo tempore triennium computetur, ibid.
Ut dissolvatur, quid requiratur, ib. n. 2.
Quando sit locus abbreviationis termini, ib. n. 5.
Quid si conjuges perhorrescant novam cohabitationem, ib. n. 6.
Quid illud sit, tom. 1. conf. 115. num. 5.
Ejus unitas, ib. n. 1.
Transiens ad secundum matrimonium absque certa, & explorata cognitione ac scientia mortis alterius conjugis, punitur ab Inquisitoribus, ib. num. 15.
Ut matrimonium secundum contrahatur, quid necesse sit, ib.
Metu contractum quomodo convalidetur, tom. 1. conf. 146. n. 24.
Quo pacto ignorantia impedimenti dirimentis illud irritet, ib. num. 54.
Ejus dissolutio an, & quomodo concedenda, tom. 1. tota conf. 148.
Ut dissolvatur ratione impotentiæ, requisita, ib. n. 2.
Cohabitatio triennalis, quatenus observari possit, ib. n. 3.
In matrimonio rato potest dispensari, ib. n. 4. & seq.
Quando dicatur completum, ib.
In ejus dispensatione ex authoritate ordinaria semper requiritur causa, ib. n. 7.
Qualis hæc causa esse debeat, ib. n. 8. ac 9.
Impotentia ex se an sit causa sufficiens ad illud dirimendum, ibid. n. 1. ac 12.
Impotentiæ signa cujus generis esse debent, ut illud dissolvatur, ib. a. 13. & seq.
Ejus dispensatio quibus ex causis haud difficile concedenda, ib. ac n. 15.
Concedenda in forma commissaria, ib. n. 23.
Quod non fuerit consummatum, quodque adhuc adsit impotentia, quibus probationibus probandum, ib. n. 22.
Ejus causæ committi solent Ordinariis, ib. n. 23.
Potest dari, quòd reputetur validum in foro externo, sitque invalidum in foro conscientiæ, tom. 1. conf. 151. n. 5.
Quo pacto illius irritatio in foro externo sit valida, ib. n. 6.
Bifariam considerari potest, ib. n. 7.
Ut contractus civilis est, quomodo, & a quibus irritari queat, ib. ac num. 18.
Quid quis irritaret si simpliciter, nulla facta distinctione, ib. ac num. 18.
An ut matrimonium clandestinum irritetur debeat fieri mentio Concilii Tridentini, ib. n. 9.
An verò sufficiat, quòd habeatur illius mentio relativa, ib. num. 11. & 27.
Ejus irritatio in foro conscientiæ valida, ib. n. 12.
Quid in eo attendendum, ib.
Clandestinum an sit validum in foro conscientiæ, ib.
Et quomodo, ib. n. 13. & 17. ac 36.
Invalidum quando tolerari possit, ib. n. 14.
In ejus materia Sacri Canones varii, contrariique, ib.
Inferior Papæ jus non habet illud irritandi, ib. n. 17. ac. 19.
Matrimonium datur inter infideles, ib. n. 18.
Consideratum ut Sacramentum quis illud irritare possit, ib.
Cur inter infideles sit dissolubile, ib. n. 18.
Secus inter fideles, ib.
In eo forma S. Concilii Tridentini an possit adimpleri per æquipollens, ib.
Defectus benedictionis illud non irritat, ib. & n. 34.
In rato & consummato non potest admitti tolerantia ratione scandali, ib. n. 37. ac seqq.
Quid in hoc casu agendum, ib. n. 52.
Exemplum ejus rei, ib. n. 57.
Quis possit examinare testes pro ejus libertate, to. 1. conf. 375. num. 1.
Est celebrandum coram Parocho, non coram Capellano hospitalis Expositarum, to. 1. conf. 399. n. 1.
Matrimonium in faciem Ecclesiæ celebratum, & consummatum, putatumque nullum ex defectu consensus, an ex consilio, ac sententia extrajudiciali Theologorum possit dissolvi ab ipsis contrahentibus, to. 2. conf. 33. per totam.
In ejus impedimentis an, & quatenus Episcopus dispensare possit, ib. num. 4.
Etiam in impedimentis dirimentibus, ib.
Quid de impedimentis occultis, ib. n. 8.
Quidve in casu, quod conjuges scienter contrahant intra gradus prohibitos, ib. n. 12.
Sufficit bona fides alterius ex conjugibus, ut Episcopus possit dispensare, ib. n. 14.
Quibus circumstantiis, ac legibus dispensare possit Episcopus in impedimentis matrimonii, ib. n. 15.
Summus Pontifex tollere potest quodcunque impedimentum jure positivo constitutum, to. 3. conf. 33. n. 15.
Etiam post mortem alterius ex conjugibus, ib.
Et ad quem effectum, ib.
An etiam quoad valorem Sacramenti, ib.
Matrimonium ratum quo pacto, atque jure per solemnem Religionis professionem alterius conjugis dirimatur, tom. 3. conf. 41. num. 11.
Quid de consummato, ib. n. 14.
Ex quibus conditionibus, ib. & n. seqq.
Exempla Sanctorum, ib.
Ac praxis Ecclesiæ, ib.
Cur id potius obtinuit Religionis professio, quàm Ordinum susceptio, ib. n. 13.
An a decreto Episcopi, quod celebretur matrimonium possit appellari ad Metropolitanum, to. 3. conf. 57. nu. 4. per totam.
Ubi quid si Episcopus pocedat etiam uti delegatus.
Ejus causæ quatenus sint ex maioribus, ib.
An, & quatenus causa matrimonii in Ecclesia, to. 4. conf. 7. num. 4. & seqq.
Non potest circa matrimonium Princeps sæcularis leges condere, ib. num. 6.
In quibus ejus causæ subjiciantur judicio sæculari, ib. n. 7
In quibus, & incidenter judicio Ecclesiastico, ib.
Quid de ejus quæstione facti, vel juris, ib.
An, & quatenus impediri possit a Judice, ne contrahatur cum muliere, vel viro imparis conditionis, to. 4. conf. 11. a n. 1.
Ad hoc remedia, ib.
Illud contrahere cum magno scandalo est lethalis culpa ib. num. 2.
Ejus finis præcipuus, ib. n. 4. & seqq.
Quomodo sit liberum, ib. n. 7. & seqq.
Ad quot gradus ejus impedimenta olim extensa, to. 4. conf. 165. n. 1.
Et ad quot tunc possit Pontifex illa extendere cum descendentibus a Judæis, vel Mahumetanis, ib.
Ejus impedimenta inter certas personas, ib. & n. seqq.
An, & quatenus matrimoniis Catholicorum cum hæreticis possint Parochi assistere ritu catholico, t. 4. conf. 185. n. 1.
Episcoporum, ac Nunciorum Apostolicorum ad id partes, ib. num. 2.
An tolerari possit, quòd mariti, aut uxores in captivitate existentes apud Turcas, si nihil de vita, aut morte conjugum audiverint, ad secundas transeant nuptias ex eo, quod timeatur a fide deficere, ac recurrere ad ministros hæreticos, to. 4. conf. 189. a n. 1.
De dissolutione matrimonii infidelium ad fidem conversorum ib. a num. 6.
Ut possit conjux ad secundas nupitas transire, quid requiratur, ib. n. 1. & 2.
An in hoc habeat amplius locum bona fides, si contrahatur absque certitudine mortis alterius coniugis, ib. n. 3. ac seqq.
A quibus puniendus sit conjux, transiens ad secundum matrimonium absque certitudine mortis alterius conjugis, ib. num. 5.
Matrimonium infidelium an, & quatenus dirimatur per conversionem alterius, vel utriusque conjugis, ib. n. 6.
Quæ voluntas conjugis infidelis requiratur, ut infidelis conversus contrahere possit aliud matrimonium cum fideli, ib. n. 7.
An requiratur dispensatio, ib.
An sufficiat sola locorum distantia, ib.
Quid in hoc olim fuerit observatum, & quid modò observandum, ib. & n. seqq.
Ubi praxis hac in re de jure servanda.
An permitti debeant matrimonia mulierum Catholicarum cum viris schismaticis, to. 4. conf. 139. n. 1.
Quando id permissum, ib. n. 1. & seqq.
Quomodo tolerentur, ib. n. 3.
Quomodo in hac re se gerere debeat Episcopus, ib.
Matrimonium bonum, ib. n. 4.
Inter fidelem, ac infidelem nullum potest esse matrimonium, to. 4. conf. 143. n. 1.
Et quo jure ib.
Quatenus inter hæreticos, atque inter ipsos & catholicos a Parochis Catholicis celebrandum, ib. n. 29. & seqq.
De matrimonio contracto inter Græcos, & Latinos coram Parocho Græco, ib. n. 31.
Sine præsentia Parochi quibus in locis non valeat, ib. n. 32.
De examine testium super statu libero non committendo, ib. num. 33.
Sæcularis celebrans matrimonium uti Parochus, a quo puniendus, ib. n. 34.
Quomodo possit dispensari cum hæretico super matrimonio r ato in favorem secundi consummati, ib. n. 35.

Illud contrahens cum matre a quo puniendus, ibid. n. 36.
Quomodo itidem puniendus illud contrahens cum Moniali, ib. n. 37.
Matrimonium ratum non consumatum cum hæretico, & catholica, valet, ibid. n. 38.
Conjuges Catholici, qui coram Parocho, & testibus celebrarunt matrimonium, quatenus peccent, sit iterum metu pœnæ illud contrahant coram ministro hæretico, ib. n. 39.
An matrimonium præsentibus, sed contradicentibus Parocho, testibus, & Parentibus viri, vel mulieris contractum, sit validum, tom. 4. cons. 147. n. 1.
Et quid prohibente Episcopo, quave pœna puniendi, ib. n. 12.
Ubi ad id remedia.
Ad ejus validitatem quid sufficiat, ibid. n. 1. & seqq.
In matrimonio filiorum, ut validè contrahatur, nullus requiritur Parentum consensus, ib. num. 6. & seq.
Ac etiam ut licitè, ib. num. 10.
Obligatio ad illud contrahendum oritur ex sponsalibus, ib. n. 9.
Quale jus in hac materia sit attendendum, ib. n. 10.
Promittens matrimonium contrahere quibus pœnis cogi possit ad contrahendum, ib. num. 11.
Pœna in contrahentes, invito Parocho, ac testibus, & non præmissis publicationibus, ib. n. 13. & seq.
Ubi de matrimonio clandestino fusè.
Ac de pœnis contra Parochos, ac testes, matrimonio sine publicationibus, & contra interdictum Ecclesiæ, interessentes, ibid. *cum sequentibus latè*.
Alia, tom. 2. cons. 70.
Causæ matrimoniales, etiam uxorum a suis maritis fugientium an spectent ad Judicem Ecclesiasticum, t. 5. cons. 2. n. 35.
Et qui inter Judæos, ibid.
De matrimonio celebrato coram alieno parocho cum licentia proprii dolo extorta cum errore nominis ac personæ unius ex contrahentibus, t. 5. cons. 78. a n. 1.
Forma substantialis contrahendi matrimonium, ib.
De matrimonio contracto coram Parocho, seu ordinario loci originis unius ex contrahentibus, ad quem contrahentes se transtulerunt non animo, ib. domicilium contrahendi, sed recuperandæ sanitatis gratia, vel ex alia simili causa temporali, tom. 5. cons. 79. a n. 1.
An coram Parocho ruris, ad quod quis se transfert recreationis causa, vel ut ruralia exerceat possit validè matrimonium celebrari, ib. a n. 1.
De Parocho quoad matrimonia schismaticorum, & hæreticorum, ib. a n. 7.
Ad validitatem matrimonii requiritur contrahentium domicilium, ib. n. 1.
Et Parochorum domicilium, ib.
Quid de Parocho loci originis, ib. & n. seqq.
Qui Parochus proprius, ib. n. 2.
Ad hunc effectum an, & quatenus censeatur proprius parochus parochiæ, in qua contrahentes inhabitant, etiamsi ad dictam habitationem se transtulerint, vel ab ea animum recedendi haberent, ib. n. 3. & seqq.
Sufficit, quod adhibeatur Parochus alterius ex contrahentibus, ib. num. 13. & seqq.
Quid de matrimonio celebrato in parochia mulieris coram Sacerdote habente licentiam a Parocho viri, præsertim quando Parochiæ viri, ac mulieris sunt in diversis diœcesibus, ib. num. 18.
Quidve si Parochus, coram quo matrimonium celebratur consentire nolit, quinimmò etiamsi expressè celebrationi matrimonii dissentiat, ib. n. 19.
Sique Parochus, ac testes interfuerint metu, vi, aut fraude, ib.
Ac si Parochus sit præsens, nec aliquo ministerio fungatur, vel aliquid loquatur, ib.
Debet tamen præsens adhiberi, ut Parochus, ib.
Et etiamsi in parochia unius ex contrahentibus non esset publicatum Concilium Tridentinum, & ibi coram Parocho contractum sit matrimonium, non servata forma S. Concilii, licèt in parochia alterius Concilium esset publicatum, ibid. n. 1. & seq.
An matrimonium valeat, si vir, qui erat unius parochiæ, in qua erat decretum S. Concilii Tridentini publicatum, accesserit ad mulierem alterius parochiæ, in qua nec Concilium, nec dictum decretum fuerat publicatum, sibi per verba de præsenti duxit illam in uxorem sine præsentia Parochi, ib. num. 23.
Quoad celebrationem in loco contracti matrimonii an alter contrahentium debeat esse subjectus illius Parochi jurisdictioni, ib. n. 24. & seqq.
Formam Concilii an, & quatenus observare teneantur schismatici, ac hæretici matrimonium contrahentes, ib. n. 26.
Matrimonium cum schismatico, & hæretico est verum matrimonium, ibid.
Quid de matrimonio hæretici cum hæretica, si sint incolæ loci, ubi Concilium Tridentinum non videatur receptum, ib. num. 32. & seqq.
Quid de militibus hæreticis, ac mulieribus illos sequentibus, ib. num. 34.
Ad de iis, qui retinent domicilium originis, vel quod aliquod acquisitum, sed de præsenti vagantur, nec habent domicilium habitationis, ibid.
In quibus parochiis facienda sit publicatio decreti Concilii Tridentini, ib. n. 35. & seqq.
Quando præsumatur publicationem fuisse factam, ib. n. 6. & seq.
Quid requiratur, ut præsumatur facta, ib. n. 43.
De qualitate habitationis requisitæ, ut quispiam dici possit alicujus parochiæ parochianus, ib. n. 44.
Est indissolubile etiam inter infideles, to. 6. cons. 16. n. 18. & seq.
Matrimonium infidelium an possit dissolvi authoritate Principis, cui subjiciuntur, ib.
In quo casu inter infideles dissolvatur, ib.
An authoritate Pontificis, ib. n. 9.
De matrimonio leprosorum, ib. n. 10.
Quæstio de matrimonio quando ventilanda, tom. 6. cons. 100. num. 15.
Cujus sit in impedimentis matrimonii dispensare, ac de causis dispensandi, to. 7. cons. 22. a n. 7. & to. 8. cons. 111. a n. 1.
Jure naturali prohibetur, quod fini matrimonii repugnat sive primario, sive secundario, ib. n. 1.
Nullus gradus est, in quo matrimonium ita sit intrinsecè malum, in quo Deus dispensare nequeat, ib.
An tamen id conveniat, ib. n. 2.
Jus naturæ vetat conjunctionem in primo gradu in linea recta, ib.
Nullo jure homo in primo gradu in linea recta dispensari potest, ib. num. 3.
Quid de primo gradu transversali consanguinitatis, ib.
Et an ab ullo Pontifice in hoc gradu dispensatio unquam facta sit, ib. & num. seqq.
Quid quoque de primo affinitatis gradu in linea recta privigni cum noverca, vitrici cum privigna, generi cum socru, atque soceri cum nuru, ib. n. 5.
Primus affinitatis gradus in linea transversa minimè jure naturæ prohibitus est, ib. n. 6.
In hoc gradu per Ecclesiam sæpius dispensatum esse legimus, ib.
Primus affinitatis gradus in linea transversa, & secundus ac tertius quoque gradus consanguinitatis in eadem transversa linea non jure naturæ, sed Mosayco Judæis vetabantur, ib. n. 6.
Et sub qua pœna, ib.
Hi gradus usque ad quartum gradum tantùm jure Canonico nunc prohibentur, & ex causa in eis dispensatur, ib.
In omnibus impedimentis matrimonii Ecclesiastico jure, vel Christiani populi more constitutis Romanus Pontifex dispensare potest, ib. n. 7.
Inter Christianos contractus legitimus matrimonii a Sacramento matrimonii non separatur, ib.
Matrimoniales causas ad quem pertineat judicare, ib.
Causæ dispensandi ex praxi Datariæ, ib. a n. 8.
De impedimento voti solemnis ac ordinis, ib. n. 9.
De impedimentis cognationis carnalis, ib. n. 10.
De multiplicatione graduum in eadem dispensatione, ib. n. 11.
De dispensationibus de majori, ac de minori, ib. num. 12.
De dispensatione super impedimento cognationis spiritualis, ib. num. 13.
De dispensatione in secundo gradu, aut primo, & secundo, ib. num. 14.
De dispensatione super impedimentis publicæ honestatis & criminis, aut inhabilitatis ex rescripto, ib. n. 15.
Super impedimento inhabilitatis inductæ a summo Pontifice in aliquo præcedenti rescripto, ib. num. 16.
Expensæ variant, ib. n. 17. & seq.
Et ad id animadversio, ib.
De causa ob angustiam, ib. num. 19.
De causa propter dotis incompetentiam, ib. n. 20.
De causa pro indotata, ib. num. 21.
De causa propter ætatem, ib. n. 22.
De causa propter inimicitias, ibid. n. 23.
De causa ad componendas lites, ib. num. 24.
De causa propter hæresim, ib. n. 25.
De causa ad evitanda scandala, ib. n. 26.
De dispensationibus cum supradictis causis cum obsolutione tum pro divitibus, tum pro miserabilibus, ibid.
Pro miserabilibus quid requiratur, ib.
De impedimento raptus, ibid. n. 27.
Conceduntur aliquando dispensationes sine aliqua causæ expressione, ib. n. 28.
Quando expediantur in forma pauperum, & miserabilium, ib. num. 29.
Animadversiones in hanc rem, ib.
De impedimento cognationis spiritualis, ib. n. 30.
De compositione, & expensis dispensationum, ib. n. 31. & seq.
Exequutio dispensationum quibus committantur, ib. n. 32. & seqq.
In hac re cautiones, ibid.
Impedimenta consanguinitatis, & affinitatis a quo gradu computentur, ib. num. 34.
Errores commissi in dispensationibus quomodo corrigendi, ib. num. 35.
In linea transversa gradus aliter numerantur a jure civili aliter a jure Canonico, ib. n. 44.
Cur graduum supputatio non se in infinitum extendat, ib. num. 45. & seqq.
Quos, quotve gradus lex divina impedire constituerit, ib. num. 47.
Cur gradus restricti ad quartam generationem, ibid. n. 48.
De vagorum matrimoniis quoad praxim probandi eorum statum liberum, tom. 7. cons. 23. a n. 1.

An

An liceat conjungere matrimonio Catholicos, qui obnoxii sunt publicis pœnis hæreticorum, to. 7. conſ. 41. nu. 4.
An, & quatenus Sacerdos permittere poſſit Catholicos jam in facie Eccleſiæ matrimonio junctos, coram miniſtro hæretico denuò contrahere, ib. n. 6. & conſ. 55. n. 1.
An liceat conjungere matrimonio hæreticos ſub promiſſione evadendi Catholicos, to. 7. conſ. 55. n. 14.
An ſit concedenda facultas diſpenſandi ſuper impedimentis matrimoniorum in ſecundo & ab altero in tertio affinitatis gradu coram Turcarum Judice contractorum, to. 7. conſ. 56. nu. 1.
Matrimonium eorum, qui dimiſſa, vel expulſa, vel ſponte abeunte prima, ac etiam ſecunda uxore, tertiam accipiunt quatenus dicendum ſit legitimum, to. 7. conſ. 57. n. 2.
Matrimonium contractum inter ſchiſmaticos & Catholicos eſt verum matrimonium, ib. n. 7.
Eſt indiſſolubile, ib.
Matrimonium contractum inter Catholicos coram parocho græco ſchiſmatico quatenus validum, to. 7. conſ. 26. a n. 1.
Quæ præſentia parochi, ac teſtium ad ejus validitatem requiratur, ib.
Quid ſi celebretur coram parocho ſchiſmatico, ib. n. 1.
An matrimonium pueri, qui vix attingens annum nonum puellam annorum ſeptem in Sacramento chriſmatis tenuerat, & poſtea hujus rei immemor, eam in matrimonium duxit, ſit validum, to. 7. conſ. 93. n. 8.
An valeat matrimonium contractum coram parocho prima tonſura initiato, & intra annum ad Sacerdotium non promoto, to. 8. conſ. 24. n. 1. & ſeqq.
Matrimonium irritè propter impedimentum dirimens bona fide contractum cum diſpenſatione ordinarii, facultatem ad id non habentis, ſi per ſummum pontificem convalidetur, quatenus debeat iterum coram parocho, & teſtibus contrahi, t. 8. conſ. 27. a n. 1.
Quid ſi contractum fuerit cum impedimento occulto, ib. n. 2.
Quidve ſi parochus & teſtes non ignoraverint hujuſmodi impedimentum, ib. n. 3.
Quidve ſi res ſit publica, ib. n. 4. ac ſeq. & n. 10.
Conciliantur decreta, ib. a num. 9. & ſeq.
Quid ſervandum pro conſcientiarum tranquillitate, ib. n. 12. & ſeqq.
In id conſiderationes, ib. n. 14.
Matrimonium inducit irregularitatem in Eccleſia latina, t. 8. conſ. 63. n. 3.
Quid in Eccleſia græca, ib.
Quid de Lectoribus, & Cantoribus in Eccleſia catholica, ibid. num. 4.
Et generaliter in minoribus ordinibus ib.
Differentia in hoc inter Latinos, & Græcos, ib. a n. 1. & ſeq.
Quomodo amittatur jus petendi debitum matrimoniale, ib. num. 18. & ſeqq.
Quibus pœnis puniatur Clericus in ſacris conſtitutus, & Regularis caſtitatem ſolemnem profeſſus, matrimonium contrahentes, ib. num. 32. & ſeq.
Hæretici, qui hoc negant, ib. num. 33.
Sacræ litteræ, & Sancti Patres, qui id aſſerunt, ib. a n. 34.
Quomodo diſpenſetur in matrimonio cum nece primæ uxoris, vel primi mariti, to. 8. conſ. 76. n. 2.
Ex converſione Judæi ad fidem Chriſtianam, inſcia ejus uxore, quatenus ejus matrimonium intelligatur ſolutum quoad vinculum, tom. 8. conſ. 77. a n. 1.
Quid ſi profeſſus fuerit Religionem, ib. a num. 2.
An poſſit cohabitare cum uxore, ib. n. 8.
Declaratio inſtructionis ſuper ſtatu libero matrimoniorum, tom. 8. conſ. 79. a num. 1.
De probatione ſtatus liberi in ampliſſimis diœceſibus, ibid. & num. 7.
Iterum de vagorum matrimonio, ib. num. 2.
Æquitas in hac re, ib. num. 9.
De Clericorum conjugio, t. 8. conſ. 81. n. 28. ac ſeqq. & n. 32.
Eorumque votis, ibid. ac n. 33.
De ſolutione matrimonii rati quoad vinculum, uxore in remotiſſimis partibus degente, tom. 8. conſ. 93. n. 24.
Cognitio validitatis matrimonii, ac ſponſaliorum ad quem Judicem pertineat, tom. 10. conſ. 37. n. 15.
Ut quis tranſire poſſit ad ſecundum matrimonium quid requiratur, t. 9. conſ. 72. n. 9. & ſeqq.
De pœnis contrahentium, ac celebrantium matrimonium clandeſtinum, tom. 9. conſ. 133. n. 3. 4. & 5.
Quodnam ſit matrimonium clandeſtinum, ib. & num. 2. & 5. ac ſeqq.
Præſumptio doli, ac contemptus in hac re quomodo excludatur, ib. n. 10. & ſeqq.
Quando remitti poſſint, ac debeant publicationes matrimonii, ib. num. 12.
In hac re datur locus appellationi, ib. n. 13.
Domi contractum an dicatur clandeſtinum, ib. n. 14.
Matrimonia clandeſtina vera fuerunt quamdiù illa Eccleſia irrita non fecit, ib. n. 17.
Conſtitutio Papæ non poteſt inducere matrimonium ſine conſenſu, ib.
An Papa poſſit circa matrimonium nova impedimenta inducere, ib. n. 17. & ſeqq.
Matrimonium ratione, qua eſt Sacramentum, ad quem pertineat, ib. n. 18.
An ſicut in hoc Sacramento poteſt Pontifex facere, ac declarare actum nullum, ita in aliis Sacramentis id efficere valeat, ib. n. 19.
An ſtatutum cavens, ut matrimonium ſit nullum ſine conſenſu parentum, valeat, ib. n. 21.
Denunciationes matrimonii in quibus parochiis faciendæ, ib. num. 23.
Omiſſio denunciationum non reddit matrimonium nullum, ib.
Si ultra parochum conſuetudo introduxit, ut adſit licentia Vicarii Epiſcopi, retinenda eſt, ib.
Poſt quod tempus reiterandæ ſint hujuſmodi denunciationes, ib. n. 24. & 38.
Ad contrahendum matrimonium in facie Eccleſiæ materialis Concilium non cogit, ib. n. 25.
Quæ verba requirantur ad ſubſtantiam matrimonii, ib. n. 26.
Ordinarius in materia matrimonii quiſnam intelligatur, ib. n. 27.
Quæ ſint cauſæ ad denunciationum omiſſionem, ib. nu. 28.
Sufficit ſi parochus ſit præſens, nec aliquo miniſterio fungatur, aut loquatur, ib. n. 29.
Debet tamen præſens adhibitus eſſe, ut parochus, ib. & n. ſeq.
Declaratur matrimonium clandeſtinum, & pœna in illud contrahentes, ib. n. 33. & ſeqq.
Parochus præſens debet eſſe proprius, qui etiamſi invitus, ac per vim compulſus præſens adſit, matrimonium ſubſiſtit, ib. n. 35.
Quo pacto dicatur præſens, & adhibitus, ib.
Si contrahentes ſint diverſarum parochiarum, ſufficit, ſi ad contractum matrimonii adhibeatur parochus ſive viri ſive mulieris, ib. n. 36.
An valeat matrimonium contractum coram proprio parocho qui eſt notoriè fornicator, ib. n. 37.
Hodie ſponſalia, ſequuta copula, non tranſeunt in matrimonium, ib. n. 39.
Qui proprius parochus, ib. n. 40. Et qui licentiam alteri ſacerdoti dare debeat, ib. n. 41. & ſeqq.
Super matrimoniis clandeſtinis nihil aliud innovandum, ib. n. 50
Clam contrahentes matrimonium poſſunt, ſi velint rurſus contrahere publicè, ac ſervata forma Concilii Tridentini, ib. num. 51.
An, & quibus in caſibus iterum contrahendum matrimonium validè, ib. & n. ſeqq.
An conjuges, qui coram parocho, & teſtibus contraxerunt per verba de præſenti ſub conditione licita, purificata conditione, cogendi ſint, iterùm coram parocho legitimè contrahere, ib. n. 54. & ſeqq.
An ex defectu formæ a Tridentino traditæ, oriatur naturalis obligatio inter contrahentes ib. n. 56.
Et an contrahentes contra dictam formam peccent mortaliter, non adimplendo ſuam promiſſionem, ib. n. 57. & ſeq.
Quomodo ſe gerere debeat Epiſcopus cum iis, qui contraxerunt ſecundum matrimonium, non habito prius certo nuncio mortis eorum primi conjugis, ib. n. 59.
Benedictio matrimonialis quando, ubi, & a quo danda, ib. n. 60.
Non licet Epiſcopo edicto ſuo præcipere parochis, ne ſine ejus licentia in ſcriptis ſponſorum benedictioni interſint, & ſi comperiatur, ſponſos ante benedictionem cohabitaſſe eos punire valeat, ib. n. 62.
An ob difficultatem exigendi id, quod a parocho datur ex laudabili conſuetudine, poſſint ante benedictionem cogi conjuges ad illud deponendum, ib. n. 63.
De pœna contra benedicentes conjuges ſine licentia parochi ib. num. 66.
Qui Epiſcopus abſolvere eos poſſit, ib. n. 64. & 65.
De publicatione decreti Concilii Tridentini ſuper reformatione matrimonii, ib. n. 67.
Ut decretum Tridentini obliget, quod tempus ſit attendendum, ib. n. 68. Et quibus in locis, ib. & n. 69. & ſeqq.
Stuprum ſponſi cum ſponſa qua pœna puniendum, ib. n. 72.
Qui proprius parochus, viri ne, an mulieris, ib. num. 73.
Quatenus in privatis domibus matrimonia celebrari poſſint, ib. num. 74.
Et quatenus Epiſcopus in denunciationibus diſpenſare poſſit, ib. num. 75.
Ad validitatem matrimonii ſufficit præſentia ſolius parochi ſponſæ, ib. n. 76.
Licet dare Epiſcopo, & parocho pro ſolemnizandis matrimoniis munuſcula, ib. n. 77.
Matrimonium contractum contra formam decreti Tridentini irritari non debet, ſed tantùm declarari, illud irritum eſſe, ib. num. 78.
Qui parochus contrahentium alienigenarum, ib. n. 79.
Quid ſit neceſſarium, ut matrimonium validè contrahatur, ib. num. 80.
Decretum Tridentinum an etiam annullet ſponſalia, clandeſtinè contracta, ib. n. 81.
A quo fieri debeant benedictiones matrimonii, ib. nu. 82.
Quomodo puniendi contrahentes, non præſente parocho, quomodo notarius, & teſtes, qui interfuerunt, ib. n. 83.
Matrimonium contractum ſine denunciationibus validum eſt, ib. num. 84.
Qua pœna puniendi ſint inceſtuoſi, ib. n. 85.
De cohabitatione, ac viſitatione ſponſi ante celebrationem matrimonii, ib. n. 86.
Non prohibetur denunciare matrimonia temporibus, quibus

vetantur celebrari ſolemniter matrimonia, ib. n. 87.
Nequit Epiſcopus prohibere, ne ſolemnizentur matrimonia ſine ſua licentia in ſcriptis, ib. n. 88.
Neque recipere juramentum a ſponſis, ne ante benedictionem ſe carnaliter cognoſcant, ib. n. 90.
Quando Epiſcopus remittere poſſit denunciationes, ib. n. 91.
Non debet retardari ſacramentum matrimonii iis, qui neſciunt principia fidei, ib. num. 92.
An, & quatenus matrimonium ſub conditione, ſi mulier haberet decem millia, contractum ſit validum, to. 9. conſ. 136. a n. 1.
In dubio ſtandum eſt pro matrimonii validitate, ib. n. 2.
Quæ conditio rejiciatur a contractu matrimonii, ib. n. 5.
Quid agendum ſit ſi mulier poſt matrimonium contractum dicat, ſe metu conſenſiſſe, metumque probet, ib. n. 7. & ſeq.
Quidve pariter agendum, ſi vir poſt contractum matrimonium dicat, ſe id egiſſe non animo contrahendi, ſed decipiendi fœminam, ib.
Et quid de eo, qui dixit, ſe coram parocho, & teſtibus conſenſiſſe animo decipiendi fœminam, ib. n. 9.
Procedit a pari cum profeſſione regulari quoad libertatem, ibid. num. 10.
Si dolus dederit cauſam contractui, matrimonium eſt nullum, ib. n. 15.
Quando error fortunæ excludat conſenſum in matrimonio, ibid. n. 17.
Quæ probationes requirantur, ut matrimonium probetur validè contractum, ib. num. 18.
De matrimonio cum mutatione nominis, & cognominis, & qualitatis perſonæ, ib. n. 19.
An valeat matrimonium, ſi deſit aliquis dies ad complendam ætatem præfinitam, tom. 10. conſ. 11. num. 38.
Quomodo id intelligatur, ib. & n. ſeq.
Præpoſitus, etiam exemptus, non poteſt cognoſcere cauſas matrimoniales, tom. 10. conſ. 67. n. 19.
An, & quatenus Epiſcopus, ac Civitas in cauſa matrimonii ſuſpicionem faciant, tom. 10. conſ. 140.
Quatenus ſit locus reſtitutioni mulieris ſuo prætenſo marito, ib. n. 8.

MEDIA.

Sequuntur finem, tom. 2. conſ. 26. n. 29.
Cui competat de illis judicare, ib.
Eaque ordinare, ibid.
Quando cenſeatur conceſſa, ib.

MEDIATORES.

Quando mediatoribus fides ſit adhibenda, to. 2. conſ. 53. n. 16. ac 20. & 21.

MEDICUS, vid. *Menialis*.

An Eccleſiaſtici, & quatenus teneantur contribuere pro mercede medici Univerſitatis, tom. 3. conſ. 25. n. 5.
Declarationes ad id Sacræ Congregationis, ib.
An teneantur contribuere viventes cum Eccleſiaſticis, ib.
Medicus, cui ex publico ſalarium præſtatur, ab ægris, etiam, ultrò offerentibus accipere quicquam non poteſt, tom. 4. conſ. 75. numer. 37.
Medicis tanquam peritis in arte ſua credendum, tom. 7. conſ. 26. num. 2.
Præcipuè in peritia ſanationum, quæ miraculo adſcribuntur, ib.
Ut quis dicatur medicus, quid requiratur, t. 8. conſ. 144. n. 3.

MEDIOLANENSES.

An verè extet indultum pro Mediolanenſibus, quod cauſæ omnes Eccleſiaſticæ in omni iſtantia committi debeant a Romana Curia Judicibus ditionis Mediolanenſis in beneficium, & commodum litigantium, tom. 9. conſ. 50. n. 16.
Fuit perſonale, ib.

MELANCHOLIA, vid. *Energumenus*, *Abſtinentia*.

An ſit cauſa longiſſimæ abſtinentiæ, t. 4. conſ. 43. n. 91.
Non poteſt cedere in alimentum, ib.

MELITENSES.

An comprehendantur in Conſtitutione Urbani VIII. contra Italos clericali charactere inſignitos cum falſis dimiſſoriis, tom. 8. conſ. 37. a num. 1. & 4. ac ſeqq.
An ſint Europæi, an verò Africani, ib. n. 1. ac ſeqq.
An Inſulani Italiæ adjacentes, ibid. n. 2.
Sunt extra Italiam, ib. n. 4.
Melita in odioſis, an veniat nomine Italiæ, ib. n. 6. & ſeq.

MEMBRA.

Non ſunt ſeparanda a capite, tom. 4. conſ. 26. n. 20.
Quomodo id intelligendum, ib. num. 34.

MENDACIUM.

Eſt fornicatione majus, tom. 4. conſ. 75. num. 16.
An unquam illud dixerint ſervi Dei, & quomodo, tom. 4. conſ. 43. num. 71. & ſeqq.

MENDICANTES, vid. *Præcedentia*, *Religio*, *Prædicatores*, *Pauper*.

Eorum præcedentia quomodo dirigenda, t. 4. conſ. 19. n. 1.
Cuinam ex Religionibus mendicantibus debeatur præcedentia, tom. 4. conſ. 191. n. 1.
Regulares Mendicantes quatenus teneantur contribuere ſeminariis, tom. 7. conſ. 9. num. 14.
Eorum privilegia, quæ temporalitatem concernunt revocata, ibidem.
Mendicantium Ordinum initia, tom. 8. conſ. 43. n. 90.
Approbati, ib. num. 9.
Cur ab omnibus Dominicani præponantur, ib. n. 92.
Subdebantur Epiſcopis, ib. num. 93.
Exempti ab ordinariorum juriſdictione, etiam ratione delicti commiſſi contractus initi, ac rei exiſtentis extra locum exemptum, ib. num. 94.
In quibus caſibus ſubjiciantur Epiſcopis, ib. a n. 99.
De privilegiis conceſſis a Pio V. Mendicantibus, ib. n. 134.

MENS, vid. *Verba*.

Mens Principis præſumitur juri conſona, to. 2. conſ. 6. n. 2.

MENSIS.

An dicatur aliquid fieri intra duos menſes, quòd paulo ante fit, tom. 9. conſ. 156. n. 5.
Satis aliquid dicitur factum intra duos menſes, ſi factum fuerit tantùm uno die ante, ibid.
Duo menſes aſſignati a Tridentino pro faciendis donationibus a Novitiis computandi ſunt de momento ad momentum, ib. n. 6. & 7.
Requiruntur pro forma, ib. n. 10.

MENSURA.

Menſura rebus a magiſtratu ſæculari impoſita an ſervanda, & quo pacto ab Eccleſiaſticis, tom. 2. conſ. 34. num. 22.

MERCATORES, MERCATURA, vid. *Clericus*.

Cur poſſint cariùs vendere, tom. 2. conſ. 34. n. 10.
Non licet eis uti ſigno, ab aliis antea occupato, t. 3. conſ. 52. num. 7.

MENDICUS, vid. *Pauper*.

Qui dicatur exercere mercaturam, t. 5. conſ. 46. n. 52.
Ac ex objecto, vel circumſtantiis mala, t. 5. conſ. 84. n. 1.
Quomodo neceſſaria, ibid.
Ingredientes Religionem, retinent nobilitatem priſtinam, ib.
De nobilibus exercentibus mercaturam, ib.
Patriarchæ mercatores, ib.
Veteres Aſcetæ, ibid. n. 2.
De pharmacopolis, etiam monachis, ib. n. 3.
Mercatores, a gradu nobilitatis ejecti, ib. num. 11.
Niſi ſtatuto aliud caveatur, ib.
Onera pro mercibus ſolvenda ſunt, etiamſi mercatura a Clericis exerceatur per alios, ib. num. 26.

MERETRICES, vid. *Eccleſia*.

An, & quatenus poſſint meretrices ab honeſtis locis expelli, tom. 4. conſ. 77. num. 4. & ſeq.
Quatenus tolerentur, t. 7. conſ. 81. n. 11.
Quænam mulier dicenda ſit meretrix, to. 9. conſ. 28. n. 20.

MERITA.

Merita majorum pœnam delinquentibus minuere, ac remittere poſſunt, tom. 9. conſ. 13. n. 2. 16.

METROPOLITANUS, vid. *Appellatio*, *Archiepiſcopus*, *Synodus*.

An, a proviſione, ſeu decreto metropolitanæ audientiæ; tàm in cauſis civilibus, quàm in criminalibus indiſtinctè, detur appellatio ſuſpenſiva, t. 1. conſ. 2. a num. 1.
An ſit abuſiva introductio ſuffraganei provocandi ad alterum Metropolitanum circa remiſſionem cauſarum, to. 1. conſ. 28. a num. 1.
An eo ipſo quod Metropolitanus inhibeat, ſi procurator curiæ Epiſcopalis in criminalibus, & partes litigantes in civilibus prætendant inhibitionem gravaminoſam, debeant inſtare pro revocatione coram Metropolitano, t. 1. conſ. 30. a n. 1.
An Metropolitanus in tota provincia punire poſſit omnia crimina notoria ſubditorum ſuffraganeorum, etiam extra viſitationem, ac omni tempore, dummodo Epiſcopus non prævenerit in puniendo, tom. 1. conſ. 32. a n. 1.
An ſuffraganeus poſſit aliquid contra Metropolitanum, to. 1. conſ. 33. a *principio*.
Metropolitanus punire poteſt crimina notoria ſubditorum, præſertim officialium ſuffraganeorum, tom. 3. conſ. 38. n. 1. & ſeqq.
Quid in prima inſtantia, ib. num. 3.
Ubi declaratio Sacræ Congregationis.
Rectè admittit appellationem a ſententia declaratoria excommunicationis ob prætenſam Clerici percuſſionem, ib. n. 7.
An a decreto Epiſcopi, quòd celebretur matrimonium, poſſit appellari ad metropolitanum, t. 3. conſ. 56. per totam.
Et quid ſi Epiſcopus procedat etiam uti delegatus, ib. n. 4.
Quas cauſas cognoſcere poſſit, ib. num. 4.
Cauſæ matrimoniales in gradu appellationis devolvuntur ad metropolitanum, ib.
Exemplum metropolitani an obliget ſuffraganeos, t. 4. conſ. 23. num. 7
Nequit cognoſcere cauſas in prima inſtantia, t. 4. conſ. 140. n. 2.
Habet juriſdictionem limitatam, ib. n. 4.
Non poteſt deputare officiales pro cognitione futurarum cauſarum in aliena diœceſi, ib.
De Epiſcopo ſuffraganeo, qui in ſuum Metropolitanum ſententiam excommunicationis protulit, t. 8. conſ. 22. n. 1.
Qui non paruit reiteratis mandatis ejuſdem Metropolitani circa tranſportationem actorum, ib. num. 2.
Qui edicta, ſive cedulones ejuſdem Metropolitani laceravit, & in illum ſua edicta publicavit, ib. n. 3.
An in caſu aliquo poſſit Epiſcopus ſuffraganeus juriſdictionem in Metropolitanum exercere, ib. n. 1.
Debetur ei obedientia, ib.
Solus Papa in Metropolitanos, & Patriarchas juriſdictionem habet, ibid.

Quando eſt in diœceſi ſuffraganei, dicitur eſſe intra terminos ſuæ juriſdictionis, ib.
Quatenus poſſit ſubditos ſui ſuffraganei ab Excommunicatione abſolvere, to. 8. conſ. 128. a n. 1.
An, & quatenus Metropolitanus poſſit abſque licentia ſui ſuffraganei exequutioni demandare citationes, inhibitiones, mandata, cæteraſque forenſes ſcripturas contra tertios in diœceſi ſuffraganei ex cauſa appellationis, in Metropolitanam Curiam introducta, to. 9. conſ. 112. a n. 1. Juriſdictio Metropolitani per quod tantùm extenditur ad ſubditos ſuffraganeos, ib. n. 2.
Quid de præſumptione, ſive conſuetudine in ejus favorem, ib. & num. 3.
Et quomodo probetur, eum uſum fuiſſe hac juriſdictione, ib. num. 4. & 5.
Redarguuntur Metropolitani, qui non ſervata forma decreti Concilii Tridentini, ſuis ſuffraganeis inhibent, tom. 9. conſ. 67. num. 13.
Poſſunt tamen appellationes admittere a ſententiis ſuffraganeorum ſervata forma Concilii, & à caſibus abeo permiſſis, ib.
Metropolitanus quando ad eum appellatur in cauſis concernentibus exequutionem decretorum Concilii Tridentini, a cognitione earum abſtinere debet, ib. n. 14.

METUS. vid. *Ordo*.

Qui, & quatenus tollat voluntarium, to. 7. conſ. 77. n. 1.
Ejus prava ſuſpicio quomodo excludatur, tom. 5. conſ. 9. num. 6. & ſeqq.
Metus non cadit ſub ſenſu corporis, to. 6. conſ. 26. n. 7.
Neque dependet a judicio teſtium, ib.
De metu cadente in conſtantem virum, vel mulierem quoad irritationem matrimonii, to. 7. conſ. 7. n. 1.
Quomodo purgetur, ib. & to. 7. conſ. 77. n. 15. & to. 8. conſ. 63. num. 8.
Et quid de matrimonio contracto per procuratorem, ib.
An, & quomodo declarandum irritum, ib.
Metus quid ſit, tom. 7. conſ. 77. n. 1.
Quotuplex, ib.
Aliud eſt fieri cum metu, aliud ex metu, ib.
Excludit conſenſum, ib. n. 2.
Quid de metu reverentiali, ib.
In matrimonio, ib.
In profeſſione regulari, ib.
In ſuſceptione Ordinum, ib. & n. ſeqq. & a n. 16.
Quæ juſtum metum incutiant, ib. n. 4.
Metus amiſſionis omnium bonorum æquiparatur metui mortis ib.
Probatur teſtibus, indiciis, conjecturis, ib. n. 5.
Quatenus ſufficiat ejus ſemiplena probatio, ib. n. 6.
Ejus cauſa quandiu durare præſumatur, ib. n. 7.
Quid de metu levi, ib. n. 9.
Vota ex metu irrita, ib. n. 11.
Quæ ex metu fiunt, jure debent irrita declarari, ib. n. 12.
Neminem ad caſtitatem Eccleſia compellit, ne Deus quidem ibidem.
Ejus proteſtatio, ib. & n. 13.
Appellatio, ib. n. 14.

METUS. vid. *Eccleſia*, *Profeſſio*.

Metus irritans renunciationem, to. 1. conſ. 5. n. 5. & 6.
Habet rationem involuntarii, ib. n. 6.
Admittit partem ad cauſæ proſequutionem, ib. n. 7.
Quid ſi a parte non ſit illatus, ib. n. 8.
Sufficit, quod inquiratur a Principe, & parti lucrum afferat, ib.
Quandiu durare cenſeatur, to. 2. conſ. 119. n. 3.
Ut ſit juſtus, quid requiratur, ib. n. 4.
Ex abſentia ſuperioris an argui poſſit metus in contractibus to. 1. conſ. 135. n. 1.
Eſt quid faſti, ideoque probandus, ib.
Excluditur ex præſentia Judicis, ib.
Quando cenſeatur veriſimilis, ib. n. 22.
Metus illatus conſanguineis Clerici, cenſetur illatus ipſi Clerico tom. 9. conſ. 34. n. 11.
Quæ fiunt ex metu ſunt ſimpliciter voluntaria, t. 9. conſ. 51. n. 6.
Quid ſit metus,
Quotuplex, ib.
Vir conſtans quoad metum quis, ib.
Aliud eſt fieri cum metu, aliud fieri ex metu, ib. & conſ. 182. n. 2.
Qui metus juſtus dicatur, ib. n. 8.
Egreſſus ab Eccleſia ob metum, & comprehenſus, an Eccleſiæ reſtituendus, ib. a n. 5.
Quid de metu non cadente in conſtantem virum, ib. n. 8. & 9.
Quæ fiunt ex metu habent admixtam aliquam rationem involuntarii, ib. n. 8.
Remiſſio per inquiſitum obtenta ab offenſo, nulla eſt, ſi per metum fuerit extorta, to. 9. conſ. 153. n. 5.
Quicumque actus geſti, durante metu, etiamſi viderentur ſpontanei adhuc eſſent æſtimandi meticuloſi, donec durat cauſa metus, to. 9. conſ. 73. n. 74.
Metus eſt difficilis probationis, ideoque probatur per leviores probationes, ac per teſtes ſingulares, ib. n. 148.
Probatur item ex indiciis, ac præſumptionibus, ib. n. 149.
An, & quatenus metus reverentialis erga matrem, ſororem, materteram, novercam, aviam, & alios quoſcumque irritet profeſſionem regularem, to. 9. conſ. 180. a num. 1.
Quinam incumbat onus probandi, quod incutiens metum, ſit ſolitus minas exequi, ib. n. 24. & ſeqq.
An ſolus metus reverentialis erga matrem ſit ſufficiens ad irritandam profeſſionem, ib. n. 5. & ſeqq.
Qui cum minis, ib.
Pro matrimonio carnali eſt ſufficiens probatio minoris metus, ib. num. 5.
Accedente præcipuè minori ætate metum patientis, ib. n. 8.
Ex quibus inducatur metus impeditivus libertatis, ib. n. 9.
Quid ſi privari non poterat ſua legitima, & vitæ periculum vitare poterat fugiendo in alias regiones, ib. n. 10.
Purgatio metus ex quibus inducatur, & quatenus non admittatur, ib. num. 13.
In hac re animorum ſimulatione, ib. num. 14. & 15. Ubi exemplum illuſtre.
Quid ſi ſtatis temporibus profeſſio fuerit ratificata, ib. n. 16. & ſeqq.
Sola juſſio quando inducat nullitatem profeſſionis, ib. n. 18.
Quando juſſio fiat cum violentia morali, ib.
Quod fit, enixè petente Principe, metu factum cenſetur, ib. num. 18.
Vultus atrox potentis eſt ſufficiens ad incutiendum metum, ib.
An metus reverentialis cadat in virum conſtantem, ib. nu. 19. & 20.
Ex qualitate perſonæ, penſanda eſt qualitas timoris, ib. n. 20.
Quatenus pater armatus inducat metum reſciſſivum matrimonii, ib. num. 21.
Et quatenus mater inermis, ib.
Quid ſi metum, minas, alia deponant teſtes ſingulares, ib. num. 22.
Solus metus reverentialis non ſufficit ad irritandam profeſſionem, niſi præceſſerint minæ, verbera, aut pater, mater, frater major &c. ſint terribiles, ib. n. 23. & conſ. 181. n. 9. ac n. 33.
Quid ſufficiat probare metum paſſo, ib. n. 24.
Metus reverentialis, ac minæ in quem transferant onus probandi eum, cui debetur reverentia non ſolere minas exequutioni demandare, ib. n. 25.
Quidve ſi teſtes de hac re non fuerint examinati cum interrogatoriis partis adverſæ, ib. n. 25.
Vel ſi fuerint exhibita, quando debebant examinari alii teſtes ſuper metu, ac minis, ib. n. 26.
Præſumptio ſtat pro metus excluſione, to. 9. conſ. 191. n. 3.
Per quos teſtes probetur metus, ib. n. 10. & ſeqq.
Quid ſi pater dixerit, quòd nihil filio, ſive filiæ relinqueret è bonis ſuis, ſi profeſſionem non emitteret, ib. n. 12.
Quid de regulari, qui non poterat coram aliis conqueri, ac proteſtari, ib. n. 13.
Ceſſante cauſa metus, ceſſat metus, ib. n. 15.
Metus in genere probatus non ſufficit ad nullitatem profeſſionis, ib. n. 16. & n. 20.
Requiruntur actus ſpecifici metus, ib.
Quid de teſtibus deponentibus de auditu, de fama incuſſi metus, ibidem.
Ex quibus actibus diluatur prætenſus metus, ib. n. 16. ac ſeq.
Geminata ordinarii exploratio in moniali omnem metum excludit, ib. n. 17.
Ex quibus actibus metus eruatur, ib. n. 20.
Metus quid ſit, ib. Et ex quibus innoteſcat, ib. & conſ. 182. num. 1.
Metus non probatur ex inveriſimili, ib. n. 21. & ſeq. ac n. 37.
Neque ex proceſſu Iudicis incompetentis, ib. n. 25.
Etiamſi eſſet legatus, poſſetque derogare indultis Regularium, num. 26.
Quænam lis inter profeſſum, & ejus cognatos ſufficiat, ib. num. 27.
Quid de reclamatione facta coram Notario, ſi ejus atteſtatio eſſet ſine teſtibus ib. n. 28.
Reſtitutio in integrum quatenus deneganda, ib. n. 29.
Quando cauſa impedimenti reclamationis intra quinquennium non poſſit eſſe metus, ib. n. 30.
Ex quibus elidantur prætextus de profeſſione per metum emiſſi, ib. num. 31. & ſeqq.
De quo tempore teſtes deponere debent ſuper metu, ib. n. 34.
Particula deciſionis rotalis de profeſſione per vim, & metum, ib. num. 42. & ſeqq.
De metu generatim, to. 9. conſ. 182. a n. 1. & ſeqq.
Quomodo geſta ex metu ſint voluntaria, ib. n. 3.
Quid de metu gravi, ib. n. 9.
Quid de cadente in conſtantem virum, ib. n. 10. & ſeq.
Geſta ex metu, an & quatenus voluntaria, ib.
Vel in ei prædominetur voluntarium, ib.
Cur quædam ex metu gravi geſta, etiamſi ſimpliciter involuntaria, irritentur, ib.
Metus quotuplex, ib. n. 5.
Quæ fiunt ex metu, ſunt ſimpliciter voluntaria, ib. n. 3.
Habent tamen admixtam aliquam rationem involuntarii, ib.
An liceat ratione metus, quantumvis maximi, committere quæ ſunt intrinſecè mala, ib. n. 4.
Quid ſi ea, quæ prohibentur non ſunt intrinſecè mala, ibid.
In eo, quod ex metu geritur, cernitur aliquid involuntarii, ib. n. 5.
Quid de Tyrannorum precibus, ib. n. 6.
Judicium mixturæ involuntarii ducitur ex dolore, ib. n. 7.
Ex aliis, ib. num. 8.
De metu in eo, qui merces in mare projicit, ib.
Ut actio ex metu facta cenſeatur habere admixtum involuntarium,

tium, quid requiratur, ib. n. 9. & 10. ac seq:
Quid sit metum cadere in constantem virum, ib. n. 13.
An aliud sit, quod opus sit liberum, aliud autem, quod opus sit voluntarium, ib. n. 15.
Ex metu profectum quomodo sit simpliciter voluntarium, ib. num. 17. & seq.
Duplex voluntas considerandа in homine operante ex metu, ib. num. 19.
Actio ex metu gravi facta, est simpliciter voluntaria, & quatenus involuntaria, ibid. n. 20.
Et quatenus actus quamvis consensu simpliciter liber interveniat, sit invalidus, ib. num. 21.
Exempla aliquot restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii ob nullitatem professionis per metum emissæ ib. a num. 4.
Et quibus conditionibus, ib. n. 24.
Ex quibus deducatur, to. 10. conf. 100. n. 7. & seqq.
Quomodo probandus, ib. n. 21.
Quid si quis metum patiatur propria culpa, ib.
Quando pro nullitate actus, & electionis metus adduci possit, to. 10. conf. 44. n. 16.
Sola reverentia non inducit per se sufficientem metum, ib.
Metus, immò sola metus suspicio liberum consensum tollit, to. 10. conf. 140. n. 2.
Quod concurrerit verus metus, sufficiens ad irritandam concordiam ex quibus probari poterit, ib. n. 21.
Factum in exequutionem Regiæ provisionis, ac metu Regii Consiliarii dicitur justo metum factum, ib. n. 21.
Metus eruitur ex protestationibus præsertim reiteratis, ib. n. 23. & seqq.

MILES, Vid. *Pensionarius*, *Hospitatio*, *Equites*, *Immunitas*, *Ordo*.

Milites suo Duci non obsequentes mulctantur pœna capitis to. 1. conf. 54. n. 44.
Milites Regulares in quo habitu incedere debeant, ut pensionibus fruantur, to. 1. conf. 229. n. 1.
An possint consequi, ac retinere beneficia sæcularia cum cura & sine cura, nec non Canonicatus, to. 1. conf. 257. n. 1.
Militum Regularium familiares gaudent militum privilegio, tom. 2. conf. 55. n. 2.
Milites an possint hospitari in domibus Clericorum, to. 2. tota conf. 32.
Ac in domibus Regularium, ib. n. 8.
Et in domibus Monasteriorum Monialium, ib.
Milites refugæ è triremibus; & ad Ecclesiam confugientes an, & quo pacto gaudeant immunitate, to. 2. conf. 57. n. 7.
Ubi ad rem sacræ Congregationis declaratio.
Milites S. Joannis Hierosolymitani, an sint verè Religiosi, tom. 5. conf. 13. n. 1.
Emittunt tria vota essentialia, ib. n. 2.
Gaudent Clericorum privilegiis, ib.
Subjacent potestati Ecclesiasticæ, ib.
Vivunt sub Regula B. Augustini, ib.
Bona, & titulos Ecclesiæ possident, ac dignitatem Ecclesiasticam habent, ib.
Eorum hæreditas, ad quem pertineat, ib. n. 2.
Emittens votum Religionis, satisfacit assumendo habitum horum militum, ib. num. 3.
An comprehendantur sub decreto quo prohibetur Regularibus accessus ad monasteria Monialium, ib.
Et decreto de Regularibus, prætendentibus se per vim, & metum ingressos esse Religionem, ib.
Et decretis Concilii Tridentini, etiam ubi de eis non fit expressa mentio, ib.
In favorabilibus veniunt nomine Religiosorum, ib. n. 4.
An possint succedere in feudis, ib. num. 1. & 6.
An milites S. Jacobi de Spata, Calatravæ, & Alcantaræ, gaudere debeant privilegio fori quoad personas, & immunitatis quoad bona, tom. 6. conf. 72. a n. 1.
Quid de militibus Hierosolymitanis, S. Stephani; Militiæ Christi, S. Mauritii, & Portugalliæ, ib. a n. 6.
Ejusmodi milites connumerandi inter personas Ecclesiasticas, ib. num. 5.
An milites Regulares sint capaces pensionum Ecclesiasticarum, tom. 6. conf. 73. n. 1.
An per exercitium jurisdictionis sæcularis, absque tamen sententia sanguinis, amittant pensionem, ib. num. 2.
Quid si sententiam sanguinis cum effectu pronunciaverint, & damnatus ad mortem veniret in potestatem Curiæ, & morte afficeretur, ib. n. 7.
Militantes pro hæreticis contra hæreticos quomodo absolvantur, tom. 8. conf. 137. num. 1.
An suspecti de hæresi, ib.

MINÆ.

Quomodo probandæ, tom. 5. conf. 5. n. 2.

MINÆ.

Minæ regulariter solent inducere justum metum, tom. 10. conf. 114. n. 21.
Multò magis quando proveniunt a persona, quæ solet illas exequi, & quæ habet potestatem exequendi, ib.

MINISTRI, vid. *Officiales*, *Familiares*, *Officium Inquisitionis*.

Ministri Ecclesiæ sunt exempti, tom. 1. conf. 82. n. 4.
Ministri Religionis Hierosolymitæ an quatenus subjaceant jurisdictioni ordinariorum, tom. 2. tota conf. 22.
Ministri necessarii Curiæ Episcopalis, quinam sint, tom. 2. conf. 51. n. 4.
Gaudent fori privilegio, ib.
Cui competat imperium instituendi ministros Ecclesiæ, t. 9. conf. 66. n. 1. & seq.
Appellatione ministrorum quæ contineantur, ib. n. 17.
Quomodo, & a quibus ministris Ecclesiæ eligendi, ibid. num. 18. a seq.

MINOR, FRATRES MINORES OBSERVANTES, vid. *Juniores*, *Testes*.

Minor quomodo restituatur advetsus læsionem, tom. 1. conf. 149. n. 47.
Etiam ad effectum præcedentiæ, ib.
Quod minor præferatur majori, an possit per consuetudinem induci, ib. num. 29.
An, & quatenus donare possit, tom. 1. conf. 228. n. 10.
Fratres minores abservantes, an, & quatenus sint capaces legati, sive in perpetuum, sive ad longum tempus pro celebratione missarum, tom. 3. conf. 16. n. 1.
Quid de legato fiduciario, sive confidentiali, ib. n. 9.
Cujus bonorum usus sint capaces, ib. n. 1.
Quid de legato annuo relicto pro necessitatibus infirmorum, ib.
Sacræ Congregationis hac super re declarationes, ib. & n. seq. ac n. 7.
Quid de legatis manualibus pro missis, ib. num. 8.
Quid de legato immobilium sub modo licito, ib.
Sunt incapaces annui redditus, ib.
Et quatenus, ib.
Ubi declaratio S. Congregationis.
Prohibetur ipsis testamentaria exequutio, ib. n. 9.
Exemplum puræ ipsorum paupertatis, ib. n. 12.
Eorum jus in dirigendo tertium ordinem S. Francisci, t. 3. conf. 34. n. 1. & seq.
Minores quinam sint, tom. 4. conf. 120. n. 5. & seq.
Minor dignitate ac fortunis in occursibus, & colloquiis primus esse debet ad occurendum, ad loquendum, & inclinatu venerandum, tom. 9. conf. 56. n. 3.

MIRACULUM, vid. *Sanatio*, *Sudor*, *Vita*, *Dæmon*, *Testes*.

Miraculum quomodo a testibus probandum, tom. 1. conf. 242. num. 1.
Petitio remissoriæ super inquisitione generali an sit concedenda, antequam doceatur de continuatione, ac percrebrescentia famæ, miraculorum, tom. 4. conf. 39. num. 1.
Quatenus requiratur in canonizatione Sanctorum continuatio, & percrebescentia miraculorum, ib. n. 2.
Quænam scientia veritatis requiratur in probatione miraculi, tom. 4. conf. 42. n. 16.
Quid de probatione innixa soli famæ, ib. n. 19.
Miraculorum probatio in quo consistat, ib. n. 15.
Quæ inquisitio circa ipsa fieri debeat, ib. n. 19.
Quatenus probentur ex archivio publico, ib. num. 20.
Et ex lapidibus publicè expositis, ib. n. 21.
Atque ex communi existimatione, tom. 4. conf. 43. n. 64.
Non est contra rationem miraculi, si fiat cum dolore, ib. num. 76. & seq.
An probari possint per solam depositionem ipsorum servorum Dei tom. 4. conf. 57. n. 10.
Quomodo probentur per unius depositionem, ib. & n. seq.
Quot in eis sint attendenda, tom. 4. conf. 58. n. 1.
Quatenus dicantur ostenta, ib. Vel prodigia, ib.
Quomodo differant a gratiis, t. 4. conf. 53. num. 4.
Sæpè confunduntur cum gratiis, tom. 4. conf. 59. n. 11.
Quo pacto probentur, ib. num. 5. ac seq.
Ad essentiam veri miraculi an requiratur sanatio perfecta ex omni parte in instanti, t. 4. conf. 54. n. 1. & conf. 56. n. 3.
Quid in miraculis tertii generis, ib. n. 2.
In quo consistat, ib.
Ejus conditiones, ib. n. 4.
Quid etiam in miraculis secundi generis, ib. n. 5.
An sit miraculo adscribenda illæsio pueri super quem pertransiit rota currus onusti, tom. 4. conf. 59. n. 1.
Et cui gradui miraculorum adscribenda, ib.
Quartus miraculorum gradus, ib.
Et qualis, ib.
An Deus prodigiis, atque ostentis operetur miracula, tom. 4. conf. 58. num. 23.
Cur a Deo perpetrentur, ib. n. 24.
Signa veri miraculi, ibid.
Ejusque probatio, ibid.
Aliquando permissa hæreticis, ib. n. 25.
Quando censeatur verè divina, ib. n. 26.
Quid de miraculis patratis post mortem, ib.
Et primi ordinis, ib.
Vel secundi, ibid.
Resurrectio mortuorum cuinam miraculorum ordini adscribenda, tom. 4. conf. 60. n. 9.
In miraculis resurrectionis a mortuis quæ, quove indaganda, tom. 4. conf. 61. n. 9. & seq.
De probatione miraculorum, desumpta ex publica voce, & fama, tom. 4. conf. 65. n. 1.
An, & quatenus adminicula antiquarum tabellarum fidem indubitatam miraculorum faciant, t. 4. conf. 66. n. 1. & seq.

Adminicula, quibus miracula probantur, ib. n. 2.
Ut legitimè probentur, quæ ſint ſervanda, ib. n. 11. & ſeqq.
Quæ quotve ſint ponderanda pro diſcuſſione uniuſcujuſque miraculi, tom. 4. conſ. 67. n. 1.
Quænam propriè dicantur miracula, & quot eorum gradus, ib. num. 2.
Qænam ſit cauſa miraculi, ib. & n. 28. & ſeqq.
Cur ita dictum, ib. n. 3.
Ejus primus, & ſupremus gradus, ib. n. 4. & ſeqq.
Quot miracula fuerunt in obſcuratione Solis, & Lunæ in morte Chriſti, ib. n. 7.
Secundus gradus, ib. n. 17.
Tertius gradus, ib. n. 18.
Miraculum quid propriè ſit, ib. n. 19.
Et a quo fiat, ib. & ſeqq. n. 28. & ſeqq.
Quænam vera miracula, ib. n. 21. & ſeqq.
An Dœmones poſſint miracula patrare, ib. & ſeqq.
Et quomodo, ib.
Quot conditiones habere debeant, ib. n. 27.
Eorum partitio, ib.
Et quatenus ordo, ib.
Chriſti prærogativa in edendis miraculis, ib. n. 30. & ſeq.
Miraculorum gratia in alios translata, ib. n. 34.
Quinam alii, præter Chriſtum, miracula ediderint, ib. n. 35. & ſeqq.
An Angeli, ib.
An homines probi, ib. n. 36.
An homines mali, ib. n. 37. & ſeqq.
An hæretici, ib. n. 43. ac ſeqq.
Diſcrimen inter hos omnes, ib. n. 49. & ſeqq.
Miracula in genere quomodo probentur, tom. 4. conſ. 69. n. 11.
Poſt mortem patrata ſunt certiſſimum Sanctitatis indicium, ib.
De inquiſitione generali, & ſpeciali ſuper eorum fama, to. 4. conſ. 71. n. 3.
De eorum probatione in genere, ib. n. 4.
An, & quatenus pro canonizatione martyris requirantur miracula, to. 4. conſ. 72. n. 1.
Pro canonizatione confeſſorum an neceſſaria ſint miracula in eorum vita, to. 4. conſ. 81. n. 2.
Opus miraculorum comparatur cum ſanctitate, ib. n. 2.
Miracula in vita non ſufficiunt pro canonizatione, ib. n. 3.
Requiruntur miracula poſt mortem, ib.
An ad verum miraculum invocari debeat auxilium ſervorum Dei, vel Beati, dum caſus accidit, to. 4. conſ. 109. n. 1.
Quomodo probetur, miraculum fuiſſe patratum ad interceſſionem talis Sancti, ib. n. 1.
In rebus humanis dantur caſus admiratione digni ſine miraculo, ibidem.
Quot miracula requirantur pro Canonizatione Sanctorum, to. 5. conſ. 18. a n. 1.
Sufficiunt plura, ib.
Vel aliquot, ib.
Vel multa, ib.
Hoc eſt duo, vel tria, ib.
Duo miracula an ſufficiant pro canonizatione confeſſoris, ib.
Recuperatio viſus, quæ paulatim ſuccedit, an ſit miraculoſa ope alicujus Servi Dei implorata, to. 5. conſ. 20. n. 1.
Ad eſſentiam miraculi tertii generis quid requiratur, ib. & n. 6.
Quid requiratur, ut gratiæ ſanationum miraculo adſcribi poſſint, ib. n. 3. ac 16. ac ſeqq.
Miracula primi, ſecundi, ac tertii generis, quæ ſint, ibid. n. 4. & conſ. 26. n. 6.
Pro miraculoſa ſanatione infirmitatum quid requiratur ex parte morbi, ib. n. 5.
Et quid ſi ſanatio non ſit perfecta, & abſoluta, ib. n. 7.
An ſit neceſſarium in proceſſu de mandato Pontificis faciendo in cauſis eorum qui habent indultum beatitatis, probare miracula, to. 5. conſ. 21. n. 1.
Poſt beatificationem an ſint probanda miracula, ib. n. 2.
Miracula quatenus ſint neceſſaria ad Canonizationem, ib. n. 3.
An ſint neceſſaria in Martyribus, ib. n. 4.
Cur aliquando in cauſis Beatorum diſputetur de miraculis, ac de virtutibus, ib. n. 5.
Ad effectum Canonizationis an requirantur miracula, & quænam ſint admittenda, ib. & tom. 5. conſ. 26. n. 7.
De probatione miraculorum ſanationum, deque eorum conditionibus, tom. 5. conſ. 26. a n. 1. & ſeqq.
Plures Sancti ſine miraculis, ib. n. 2. & ſeqq.
Cur miracula requirantur, ib. n. 4.
Sunt media neceſſaria in cauſa canonizationis, ib. n. 5.
Tres gradus miraculorum conſtituuntur, ib. n. 6.
Miraculorum primus gradus, ib.
Secundus, ib.
Tertius, ib.
Ut miracula ſanationum admittantur, quid requiratur, ib. a n. 8. ad 20. & conſ. 35. n. 1.
Sunt tertii gradus, ead. conſ. 26. n. 8.
Indigent exquiſito examine, ib.
Quidve requiratur, ut aliquis effectus nomen miraculi mereatur, ib. a n. 12. ad 20.
Miracula, quæ poſt mortem perpetrantur, ſunt magis certa & indubitata indicia ſanctitatis, ib. n. 24.
In vita poſſunt aliquando fieri a peccatoribus, ib. & to. 5. conſ. 30. num. 4.
Et quomodo, ib.
Poſt mortem neceſſaria, ib.
An, & quatenus mundatio a lepra ſit miraculo adſcribenda, tom. 5. conſ. 28. a n. 1.
An miracula fieri poſſint in rebus irrationalibus, tom. 5. conſ. 29. a num. 1. & ſeq.
Ubi de dominio ſanctorum in animantes, a n. 1. & ſeq.
Approbata ab Eccleſia, ib. n. 3.
In quo genere miraculorum adſcribenda, ib. n. 14.
Et in arboribus, ac plantis, ib. n. 15. & ſeq. precipuè n. 38.
Ad quem gradum ſint referenda, ib. n. 40.
Donum prophetiæ, an ſit recenſendum inter miracula, t. 5. conſ. 30. a n. 1.
An miracula probentur per teſtes ſingulares, tom. 5. conſ. 31. a n. ſeqq. & conſ. 35. a n. 1.
An, ſancto aſſerenti miracula perpetraſſe, credendum ſit, ibid. n. 3.
Quatenus unicus teſtis ſufficiat ad probandum miraculum, ibidem.
De miraculis Veſpeſiani, & aliorum, tom. 5. conſ. 3. n. 19 ac ſeq.
Multiplicatio terræ, panis, olei, liquefactio ſanguinis, aliaque hujuſmodi an, & quatenus ſint adſcribenda miraculo, tom. 5. conſult. 32. a n. 1.
Hujuſmodi multiplicatio ad quem gradum miraculorum ſit referenda, ib. n. 12. & ſeq.
An debeat miraculo adſcribi ſudor ex imaginibus Sanctorum, tom. 5. conſ. 33. a n. 1.
Quando dicantur ſigna, ib.
Quando portentum, ib.
Quando prodigium, ib.
Et quænam ad id circumſtantiæ concurrere debeant, ib. n. 8.
Hujuſmodi miracula quomodo probanda, ib. n. 7.
In quibus miraculis debeant Epiſcopi adhibere conſilium Theologorum, tom. 5. conſ. 37. a n. 1.
An aliquot inſtar olei, &c. è corporibus eorum, qui obierunt cum fama ſanctitatis, ſit miraculo adſcribendus, to. 5. conſ. 41. a n. 1.
Sudor ſanguineus, an ſit ſupra vires naturæ, tom. 5. conſ. 42. a n. 1.
Quid de ſudore ſanguineo Domini noſtri Jeſu Chriſti, ib. n. 2.
Miraculum quas conditiones habere debeat, t. 5. conſ. 41. n. 9.
Miraculorum quot claſſes, ib.
Quibus modis probari poſſint, tom. 7. conſ. 26. n. 26.
An, & quomodo conſtare poſſint, t. 7. conſ. 91. n. 1. & ſeq.
Quomodo miracula falſa a veris diſcernantur, tom. 9. conſ. 103. a n. 1. & 15.
An improbis hominibus concedatur aliquando vera miracula facere, ib. n. 1. & 5. ac n. 12. & ſeq.
Ad id impoſturæ, & cautiones, ib. n. 7. & ſeq. ac n. 11. & 24.
Quænam ſint miracula vera, ib. n. 2. & ſeq.
Quot modis mali miracula patrentur, ib. n. 12.
Interdum mali miracula efficiunt, quæ boni facere non poſſunt, ib. n. 14.
Ad confirmationem ſanctitatis alicujus non efficiuntur miracula, niſi a ſanctis, vel in eorum vita, vel poſt mortem, ſive per eos, ſive per alios, ib. n. 15. & ſeq.
Nihil prohibet miracula effici quandoque per aliquem peccatorem ad invocationem alicujus ſancti, quæ tamen miracula non dicitur patrare ille, ſed qui ad cujus ſantitatem denunciandam hæc efficiantur, ib. n. 17.
Miracula a dœmone, ib. n. 18. & ſeq.
Ubi difficultas diſcernendi miracula vera a falſis.
Trifariam diſtinguuntur miracula patrata a probis hominibus ab iis, quæ a pravis fiunt, ib. n. 20. & ſeq.
Diſtinctio gratiarum a miraculis, ib. n. 28.
De miraculis magorum, ib. n. 27.
Quomodò ex Auguſtino fiant, & facta ſint miracula in Chriſti nomine, tom. 10. conſ. 50. n. 19.
Et ad ſolum Deum, ib. n. 22.
Miraculum ex Auguſtino de illuminatione Cæci, ib.
De ſanitate reſtituta, ib. n. 20.
De ſanatione Cancri, ib. n. 21.
De ſanatione podagrici, ib. num. 23.
De ceſſatione vexationis malignorum ſpirituum, ib. n. 24.
De liberatione Energumeni, ib. n. 26.
De ſanatione a Dœmone, ib. n. 27. & ſeq.
De annulo reperto in ventre piſcis, ib. num. 29.
De viſu recuperato, ib. n. 31.
De repente ſanato a moleſta fiſtula, ib. n. 32.
De ſanato a veri morbo calculi, ibid. n. 33.
De converſione cujuſdam viri ad fidem Chriſtianam, ib. n. 34.
De duobus podragricis ſanitis, ib. num. 35.
De puero rota vehiculi ad mortem uſque obtrito, ib. n. 36.
De moniali defuncta, & reſuſcitata, ib. n. 37.
De quadam puella pariter reſuſcitata, ib. n. 38.
De puero reſuſcitato, ib. n. 39.
De infantulo ad vitam reſtituto, ib. n. 40.
De aliis fermè ſeptuaginta notatis miraculis apud Hiponem, ib. num. 41.
De aliis longè pluribus notatis Calamæ, ib. n. 42.
De multis etiam præclaris Vzali, ib. num. 43.
De muliere ſanata ab inveterato, & incurabili morbo, ib. n. 44.

De ſanatis ab horribili tremore, ib. n. 45.
De miraculis apud Chriſtianos, & per Chriſtum, ib. n. 46. & ſeq.
Quare in aliis locis miracula fiant, in aliis non fiant, ib. n. 54.
Virtutes potius in gradu heroico examinandæ, quàm miracula, tom. 10. conſ. 51. a n. 1.
Permittit aliquando Deus, etiam falſos Doctores, & malos, impioſque homines edere miracula tom. 10. conſ. 51. n. 2.
Cur in Carthuſienſi ordine nulla, aut rara, ut in reliquis ordinibus, miracula fiant, ib. n. 3.
Miracula vera pro canonizatione ſanctorum quomodo a non veris diſcernantur, tom. 10. conſ. 166. a n. 1.
Miracula vera quomodo a bonis, & a malis Chriſtianis, & non vera a magis, ac Dœmonibus, fiant, ib. n. 3. & ſeq.
Miraculorum inveſtigatio qualis eſſe oportet, ib. n. 1.
Miraculum propriè quid ſit, ib. & conſ. 173. n. 1.
Quæ, quotve in miraculis pro aliquo canonizando requirantur, ib. n. 2.
Miraculum propriè ſumptum a quo non ſolùm fieri poſſit, ib. n. 3.
Opera Dœmonum ab Authoribus narrata cur miracula dici nequeant, tom. 10. a n. 1. & ſeq.
Vera a falſis miraculis, præſertim in mortuorum ſuſcitatione, quomodo dignoſcantur, tom. 10. conſ. 171. n. 5.
De miraculorum generibus, tom. 10. conſ. 173. a n. 1. & ſeq.
Eorum gradus, ac differentiæ, ib. n. 7.
Quomodo majora, & minora dicantur, ib. n. 11.
De miraculo ſupra Naturam, ib. n. 3.
Preter naturam, ib. n. 4.
Contra naturam, ib. n. 5.
A quibus hæc fieri poſſit, ib. n. 6.
De miraculorum gradibus, ac differentiis, ib. n. 7. & ſeq.
De miraculis ſuper ordinem naturæ quoad operandi modum, & quoad id, in quo fit ex Novo Teſtamento, to. 10. conſ. 174. a num. 1.
Miraculorum cognitio, ſive tractatio inter primarias, maximèq; arduas Canonizationis partes connumeratur, ib. n. 1.
Qualia eſſe debeant, ib. n. 2.
Miraculum de Socru Simonis, febre laborante, ib. n. 3.
De Reguli filio, ib. n. 4.
De Leproſo, manu Salvatoris mundato, ib. n. 5.
De ſervo Centurionis, ib. n. 6.
De Publii Patre, febribus, ac dyſenteria &c. vexato, ib. n. 7.
De variis ægritudinum curationibus miraculoſè præſtitis, ibid. n. 8.
Quid de eo, qui morbo aliquo ad invocationem Dei, vel Sanctorum a Medicis non deſtitutus paulatim liberetur, ib. n. 9.
Quatenus ſanationes miraculo adſcribendæ, ib. n. 8. & 10.
De miraculis quoad operandi modum, & quantum ad id, in quo fit, ib. n. 11. & ſeq.
Miracula de Claudo, & de Cæco, ib. n. 14.
Quale miraculum a Veſpeſiano factum, tom. 10. conſ. 175. n. 1. & ſeq.
Miracula curationis a dœmone, ib. n. 4. & 5.
Qualia miracula, quæ divinitus fiunt, ib. n. 6.
Cur ad miraculum aliquando corporeæ res adhibeantur, ib. n. 7.
Quid de curationibus circa ægritudines a Natura contractas, mortuorumque ſuſcitationibus, ib.
Quomodo miracula Magorum, malorumque hominum a veris miraculis differant, & cognoſcantur, tom. 10. conſ. 176. a n. 1. ac 6.
Cur admiranda Magorum opera interdum vocentur miracula, ib.
Quæ Magi facere poſſint in ſpeciem non diſſimilia eorum, quæ faciunt Sancti, ib. n. 2.
Quot modis intelligi poſſit aliquid eſſe miraculum, ib. n. 3. & ſeq.
Exceſſus naturæ creatæ quomodo miraculum dici queat, ib. n. 5.
Magorum opera, ib. n. 7.
Quæ vera miracula, ibid.
Cur Dœmones, vel Magi faciant ſua miracula, ib. n. 8.
Veri miraculi a falſo diſcrimen, ib. n. 9. & ſeq.
Miracula cur dicantur virtutes, ib. n. 15.
Cur ſigna, ib.
Cur portenta, ſive oſtenta, ib.
Specimina aliquot præter alia alibi adducta miraculorum variorum ſanationum, quæ ad ſecundum, ac tertium miraculorum gradum pertinet, tom. 10. conſ. 177. a n. 1.
Præſervationis a morte alicujus, poſt invocationem ſervi Dei veneno ſibi præparato, ac propinato, ib. num. 1.
Cui miraculorum generi adſcribendum, ib. n. 5.
Exempla, ib.
Subitæ reſtitutionis judicii a dementia, ſive mania, ib. & n. 8.
Quid obſervandum in curatione dementiæ, ſive maniæ, ib. n. 7.
Exempla, ib. & n. 8.
Liberationis ab imminenti periculo mortis, ib. n. 9. & 10.
Exempla, ib. num. 10.
Subitæ ſanationis morbi in oculis, ib. n. 11. & 12.
Exempla, ib.
Sanationis hæmorrhagiæ, ib. n. 13.
Exempla, ib. num. 14.
Subitæ ſanationis eryſipelatis, ib. n. 18. & ſeq.
Exempla, ib. n. 19. & ſeq.
Sanationis attracti ſive paralytici, ib. n. 22.
Exempla, ib. n. 23. & ſeq.
Quid ſi ſanatio trium dierum ſpatio ſuccedere, ib. n. 29.
Ejus ſanatio an tribuenda vehementi imaginationi, ibid. n. 30. & ſeq.
Subitæ ſanationis ulceris cancroſi, ib. n. 32.
Exempla, ib.
Subitæ ſanationis a fortiſſima apoplexia, ib. n. 33.
Exempla, ib.
Subitæ ſanationis a periculoſiſſimo puerperio, ib. n. 34.
Exempla, ib. num. 35.
Subitæ ſanationis diuturnæ ſchiadis, ſeu Rheumatiſmi, ib. n. 36.
Exempla, ib. n. 37. & ſeq.
Cordium in malo pertinacium repentinæ converſionis, ib. num. 39. & ſeq.
Exempla, ib. n. 40. & ſeq.
Miracula tantò majora, quantò ſpiritualia, ib.
In id Sancti Hieronymi obſervatio, ib. n. 41.
Ac D. Gregorii Magni, ib. n. 42.
Et Chryſoſtomi, ib. n. 43.
D. Thomæ, ib. n. 44.
Inſtantaneæ ſanationis brachii ſicci, aridi, ac paralytici, ib. num. 47.
Exempla, ib.
Reponendum in ſecundo gradu miraculorum, ib.
An primum extremum miraculi, nempe infirmitas, probetur ex aſſertione Sacerdotis infirmi, ac ſanati per inſtrumentum publicum, rogata cum præſentia teſtium, tom. 10. conſ. 180. a n. 1.
Miraculum quatenus probetur ex ſola notorietate, ac publicatione facti, ib. n. 7. & n. ſeq.
An, & quatenus ſanatio ab ariditate crurum, aliorumve membrorum ex appoſitione terræ ſepulchri alicujus ſervi Dei ſit miraculo adſcribenda, tom. 10. conſ. 181. n. 1. & ſeq. ac n. 4. & 5. ſeq. & conſ. 185. n. 7.
Hujuſmodi miraculum, in quo miraculorum ordine reponendum, ib. n. 8.
Sanatio infirmitatis arte humana, & natura inſanabilis, in quo gradu miraculorum ponenda, conſ. 182. n. 5.
An liberatio a periculoſo partu, edito fœtu mortuo in utero, poſt imploratam opem alicujus ſervi Dei, vel poſt applicatam ejus imaginem, aut reliquiam adſcribenda ſit miraculo, tom. 10. conſ. 183. a n. 1. & ſeq.
Quid hoc in caſu attendendum, ib. n. 2. & ſeq.
An, & quatenus liberari a morbo nephritico cum ſuppreſſione urinæ per triduum, emiſſo poſt invocatum auxilium alicujus ſervi Dei, calculo inſtar olivæ, adſcribenda ſit miraculo, tom. 10. conſ. 184. a n. 1. & ſeq.
An mundatio a lepra, applicatis ei reliquiis, aliiſve rebus, quæ eam tetigerint ſit miraculo adſcribenda, tom. 10. conſ. 185. a num. 1. & ſeq.
Magnitudo hujus miraculi ex quo augeretur, ib. n. 7.
Quatenus hujuſmodi ſanatio reponenda ſit in ſecundo gradu miraculorum, ib. n. 8.
An pulſationes, ſonitus, crepitus, ſtrepitus, rumores, tinnitus, concuſſiones, & id genus alia quæ audiuntur intus arcas, ſive ſepulcra, in quibus quieſcunt corpora quorumdam ſervorum Dei ſint adſcribenda miraculo, t. 10. conſ. 186. a n. 1. & ſeq.
Effectus ſupernaturalis, quare dicantur miraculum, ib. n. 10.
Ejuſmodi pulſationes poſſunt contigere, mediantibus intelligentiis, ib. n. 11. & ſeq.
Earum effectus, ib. n. 15. & ſeq.
Reſpondetur objectionibus, ib. n. 16. & ſeq.
Quam ſcientiam requirat probatio miraculi, tom. 10. conſ. 187. n. 1.
An circumſtantiæ miraculi debeant plenè, & concludenter probari, ib. n. 4.
Ad probandum miraculum quot Teſtes ſufficiant, tom. 10. conſ. 188. n. 2.
An puer ſubmerſus in mari, in puteo, in muſto, ſpatio trientis, vel quadrantis horæ, vel ſemiquadrantis, unico per veſtes extractus, lividus, & lingua exerta, ſi invocato auxilio alicujus ſervi Dei, non moriatur, id miraculo ſit adſcribendum, tom. 10. conſ. 189. a n. 2.
Quid ſi poſtquam puer fuerit extractus, aquam, aut muſtum non evomeret, cùm illud non biberit, ib. n. 9.
Et invocatione alicujus ſervi Dei miraculum ſequutum cenſetur, ib. n. 11.
Miraculum ex quibus ſatis probetur, ib.
An, & quatenus ſanatio inſtantanea a nervorum convulſione pluribus annis confirmata cum manuum, pedumque attractione, ac ligua ad loquendum impedita, implorato alicujus ſervi Dei auxilio, ſit miraculo adſcribenda, t. 10. conſ. 10. a n. 1. & ſeq. & a n. 7.
Ad inducendum miraculum an ſit neceſſaria impoſſibilitas curationis morbi, ib. n. 8.
Quid ſi in convulſione, aliiſque in morbis adhibita fuerint medicamenta, ib. n. 10.
An, & quatenus ſanatio a vulnere lethali, emiſſis precibus ad aliquem Dei ſervum, ſtatim conſolidato, cicatrice tantùm apparente, ſit ſupra vires Naturæ, t. 10. conſ. 191. a n. 1.
Miraculum hujuſmodi, in quo conſiſtat, ib. n. 4.
Miracula poſt mortem, tom. 10. conſ. 192. n. 2.
An miracula ſint neceſſaria in Eccleſia, ib. n. 9. ac ſeq.
A Joanne Calvino tentata mortui reſuſcitatio, ib. n. 12. ac ſeq.

Catholicorum ſententia, ibid. num. 8.
Cur fiant miracula, ib. n. 19.
Miracula an inter notas veræ Eccleſiæ, ib. n. 24.
An ſanctitas ſine miraculis eſſe poſſit, tom. 10. conſ. 193. num. 1.
Miracula etiam a non Sanctis, immò a malis hominibus fieri queunt, ib. & n. ſeq.
De miraculis diligenter etiam atque etiam examinandis in Canonizatione Sanctorum, tom. 10. conſ. 184. a n. 1.
De modo illa examinandi, ib.

MISERABILES.

Miſerabilium perſonarum privilegium, tom. 4. conſ. 24. n. 3.

MISSA, vid *Oratorium*, *Armenus*, *Maronita*.

Miſſa, in qua ordinantur miniſtri Eccleſiæ, an ſit ſolemnis, tom. 1. conſ. 37. n. 1. & 3.
An in ea omittenda ſit commemoratio ſimplex, ib.
Cur dicatur ſolemnis, ib. n. 2.
Ut ſit ſolemnis, quid requiratur, ib.
Quo in loco celebranda, tom. 4. conſ. 91. n. 18. & ſeq.
Quando applicanda fundatori capellaniæ, tom. 3. tota conſult. 139.
Obligatio illa celebrandi in tali loco, & die differt ab obligatione illam applicandi, ib. n. 3.
Quo titulo pro illa recipiatur eleemoſyna, ib. n. 9.
Quid ſi ſacerdos habeat aliunde neceſſaria ad ſuſtentationem, ibid.
An, & quomodo pro miſſis manualibus celebrandis in Eccleſiis inſignioribus capſulæ retineri poſſint, & quando ſint reducibiles, tom. 1. tota conſ. 159.
In honorem ſervi Dei cultum publicum oſtendit, tom. 1. conſ. 244. n. 10.
In quibus Eccleſiis, & Altaribus celebranda, tom. 1. conſ. 278. num. 1. ac ſeq. & conſ. 327. n. 1.
Pro Miſſa Conventuali an Canonici, & beneficiati percipere poſſint eleemoſynam, & ſacrificium applicare, tom. 1. conſ. 324. n. 1. & ſeq.
Conventualis pertinet ad officium, ib.
Debet cantari quotidie in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis, ib. n. 2. & conſ. 391. n. 1.
Quomodo id intelligendum, ib.
Debetur pro ea diſtributio ex maſſa communi, tom. 1. conſ. 325. num. 1.
Debet celebrari juxta mentem teſtatoris, tom. 1. conſ. 327. num. 1.
Miſſa *de Requiem* quando celebranda, tom. 2. conſ. 6. n. 1.
An celebrando Miſſam de feſto occurrenti in altare privilegiato, fiat ſatis voluntate teſtatorum, & eorum animæ lucrentur indulgentias, ib. per totam.
Declarationes hac in re Sacræ Congregationis, ib. n. 3.
Quæ Miſſa celebranda pro lucrandis indulgentiis altaris privilegiati, ib. n. 2.
In ſacris miſſarum ſolemniis apud Græcos conſuetudo legendi Evangelium, & Epiſtolam latinè, & græcè, tom. 2. conſ. 56. num. 19.
Et quare, ib.
Latinè celebrata a Legatis Papæ in Eccleſia Conſtantinopolitana, ib.
Celebratio ſolemnis duarum miſſarum eadem die an licita, tom. 3. conſ. 12. n. 5. & 6.
Quid in Eccleſia diverſi ritus, ib. n. 9.
Solemnis qualis ſit, ib. n. 6.
An pro miſſa celebranda in Civitate debeatur dos major, quàm pro celebranda in Caſtro, tom. 3. conſ. 32. n. 1.
Celebranda in Eccleſia ſepulturæ, ib.
An in caſu neceſſitatis pro ſacro Viatico miniſtrando celebrari poſſit a ſimplice Sacerdote in domo privata, tom. 3. conſ. 39. num. 1.
Et quid ſi celebretur ab Epiſcopo, ib. n. 4.
In tali caſu non licet celebrare non jejunus, neque ſine ſacris veſtibus, ib. n. 2.
Declaratio Sacræ Congregationis, ib.
An diebus Dominicis poſſint celebrari Miſſæ votivæ de Reſurrectione Domini, tom. 3. conſ. 40. per totam.
In feſtis duplicibus an poſſit celebrari Miſſa defunctorum pro adimplenda teſtatorum voluntate, ib. n. 1. & 4.
Declarationes S. Congregationis, ib. n. 2. & 4.
In feſtis duplicibus, & diebus Dominicis Miſſa debet eſſe conformis officio, ib.
Quid ſi adſit rationabilis cauſa, ib. n. 3.
Pro defunctis quibus diebus dici poſſint, ib.
Quid ſi officium duplex non ſit feſtum de præcepto, ibid. num. 4.
Miſſæ pro defunctis intra octavas an celebrari poſſint, tom. 3. conſ. 52. n. 3. & ſeq.
Privatæ, & ſolemnes, earumque differentia, ib. n. 5.
Conventualis debet convenire cum officio, ib.
Quando ejus applicatio præſumatur libera, tom. 3. conſ. 61. per totam.
Quid de Conventuali, ib. n. 1.
Et in Canonicis, ib.
Atque Capellanis, ib.
Ad illius celebrationem an teneantur Canonici, ib. & num. 7. ac 8.
Quid ſi adeſſet conſuetudo illam applicandi, ib. n. 3.
Et recipiendi ſtipendium, ibid. & num. 14. ac 17.
An, qui tenetur celebrare ratione beneficii, legati, aut ſalarii, poſſit accipere eleemoſynam ex applicatione, ibid. num. 4.
Quid in caſu, quo non conſtet de onere beneficii circa miſſarum celebrationem, conſtet prædeceſſores celebraſſe aliquot miſſas, ib. n. 5. ac 6. & 15.
Non poſſunt Canonici diebus, quibus per turnum juxta tabellam Eccleſiæ miſſas celebrant, applicare Sacrificium pro ſibi elargientibus eleemoſynam, ib. a n. 9.
Declarationes ſacræ Congregationis, ib.
Conjecturæ, ex quibus probetur onus miſſarum eſſe appoſitum in fundatione canonicatuum, beneficiorum &c. ibid. num. 10. & ſeq.
Quid etiam in caſu, quo celebrandi obligatio ſit inducta ex ſola localitate, & ad decorem, & divinum cultum, ib. num. 15.
Quidve de obligato celebrare certa hora ratione Canonicatus, ibid.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Ejus ſtipendium quatenus ut licitum, ib. n. 16.
Declarationes Sacræ Congregationis, ib. n. 18. & ſeq.
Officium Epiſcoporum in hac re, ib.
An, quatenus, & in quibus caſibus liceat eadem die pluries miſſæ ſacrificium celebrare, tom. 4. conſ. 1. n. 1. & 3.
Qua pœna, & a quo Judice puniendus qui pluries in die abſque neceſſitate celebrat, ib. n. 4. & ſeq.
Quid ſi delinquens ſit Regularis, ib. n. 9.
Non permittitur celebrari ſuper navibus, ib. n. 10.
Quid in navibus Judicis, ib.
Illam celebrare non poſſunt rei S. Officii, & quatenus, ib. num. 11.
Quatenus celebrari poſſit coram Principibus hæreticis, ib. num. 12.
Et quatenus celebrans ritu latino idiomate græco poſſit tolerari, ib. num. 13.
Quas pœnas incurrat illam celebrans, cùm Sacerdos non ſit, ib. num. 14.
Abuſus illam ter celebrandi pro animabus defunctorum in die commemorationis ipſorum, ib. n. 15.
Diaconus, vel Subdiaconus miſſam ſæpius celebrans, ſi ſponte compareat, quibus pœnis afficiendus, ib. n. 16.
Inſerviens celebranti non Sacerdoti, quem ſit eſſe talem quo pacto puniendus, ib. n. 17.
Qui in Miſſa adhibet hoſtiam antea conſecratam, illamque iterum conſecrat, & elevat, a quo Judice puniatur, ib. num. 18.
Nobilibus Catholicis inter hæreticos an concedi poſſit altare privatum, ut in eo Miſſa celebretur, ib. n. 19.
Quot Miſſæ antiquitus in eadem die a Sacerdote celebrabantur, ib. n. 1.
Hoc tempore non licet, niſi ſemel in die celebrare, ib.
Pœna pluries in die celebrantium quomodo ſit arbitraria, ib. num. 3.
In hoc delicto conſiderandæ circumſtantiæ, ib. n. 4. 5. & 8.
Gravius puniendi, ſi ſumpſerint ablutionem, ib.
Variæ in illos pœnæ, ib. n. 5. & 7. ac 8.
Quid ſi boaa fide pluries celebraverint in die, ib. n. 6.
An incurrat irregularitatem, vel infamiam, ib. n. 7.
Eſt crimen publicum, ib.
Gravius adulterio, ib. n. 8.
Ex aliqua circumſtantia ſapere poteſt hæreſim, ib. n. 9.
Ac proinde puniendum in S. Officio, ib.
Quando cenſeatur intentus nedum fructus ſacrificii, ſed etiam commodum, tom. 4. conſ. 12. n. 3.
Ad miſſam Conventualem quando Canonici teneantur, to. 4. conſ. 28. n. 10.
Miſſa Conventualis a quo cantanda, ib. & n. ſeq.
Miſſæ privatæ in quo altari celebrandæ, tom. 4. conſ. 31. num. 14.
Ejus conceſſio an æquivaleat titulo Beati, tom. 4. conſ. 63 num. 2. & ſeq.
De quibus Sanctis concedatur, tom. 4. conſ. 87. n. 2.
De Sanctis non Canonizatis in quibus Eccleſiis poſſit celebrari, ib. num. 4.
Quid de Sanctis, qui habent cultum Officii, ac miſſæ a Sede Apoſtolica, ib. n. 6.
Ac de Titularibus Eccleſiarum, ib.
In Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata, in quibus paucus eſt numerus Canonicorum, ac Presbyterorum, an tolerari poſſit conſuetudo cantandi Miſſam conventualem feſtis diebus duntaxat, tom. 4. conſ. 91. ab initio.
Ad inducendum obligationem Miſſæ Conventualis quid requiratur, ib. n. 1.
Quot miniſtri ad illam cantandum ſufficiant, ib.
Miſſa Conventualis non connumeratur inter horas Canonicas, ib. num. 2.
Quomodo intelligatur, quòd iis, qui interſunt Miſſæ Conventuali, dentur diſtributiones quotidianæ, ib.
Quomodo etiam intelligatur, quòd non debeat omitti Miſſa Conventualis, ut cantetur Miſſa aliqua votiva, ibidem num. 5.
Quid diſponant Rubricæ de Miſſa Conventuali, ibidem num. 9.

An debeat dici Miſſa Conventualis pro defunctis feria ſecunda poſt Dominicam Paſſionis, quando Officium defunctorum recitatum eſt, tom. 4. conſ. 92. a n. 1.
Cur non dicatur in aliis feriis ſecundis Quadrageſimæ, ib. num. 1.
Miſſa Conventualis eſt pars Officii divini, ib.
Qui ad illam obligentur, ib.
Et quo titulo, ib.
An Diaconus inſerviens Miſſæ ſolemni poſt concionem, quæ haberi ſolet poſt Evangelium, conferre ſe debeat ante Epiſcopum, ibique confeſſionem dicere, & poſt publicatam indulgentiam Epiſcopus dare debeat benedictionem, tom. 4. conſ. 93. a n. 1.
Quam pœnam incurrat celebrans Miſſam ſiccam, tom. 4. conſ. 135. a num. 1.
Miſſa nautica, ib.
Cur dicatur ſicca, ib. n. 2.
Et cur nautica, ib.
An toleranda ex conſuetudine, ib. n. 3.
Qualis abuſus in ea interveniat, ib. n. 4. & 5.
Illam celebrans quas pœnas incurrat, ib. n. 6.
An ſit prohibita, ib. n. 1. & 7.
Quo in loco celebranda in caſu, &c. t. 4. conſ. 214. n. 1.
Quo pacto ſatisfactio Miſſarum in judicio probari poſſit, etiam apud Tribunal R. Fabricæ, tom. 4. conſ. 219. a num. 1.
Quid de earum probatione extra judicium, ib. n. 4.
An onera Miſſarum perpetua ſuſcipi validè poſſint abſque ſuperioris ſæcularis, vel regularis licentia, in ſcriptis obtinenda, tom. 4. conſ. 222. a n. 1.
An acceptatio legatorum pro certo numero Miſſarum annualium, ad quarum celebrationem fructus relicti non ſufficiunt, & nomine Fabricæ S. Petri interpellantur legatarii, an velint illa legata acceptare, & ipſi reſpondent, ſe velle acceptare animo obtinendi reductionem, ſit de jure admittenda, tom. 4. conſ. 226. a num. 1.
Miſſæ perpetuæ quod emolumentum habere debeant, ibid. num. 3.
An qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ſi eandem miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſinæ ſibi retenta, celebrandum committat, peccet mortaliter, muneri ſuo ſatisfaciat, & ad reſtitutionem teneatur, tom. 4. tota conſ. 227.
Ubi celebranda, tom. 6. conſ. 12. n. 3. ac 22.
Quid ſi Eccleſiæ fuerint combuſtæ, ib.
In itinere, ib.
In oratoriis, ib.
Ex cujus conſenſu, ib.
Quid in diœceſi, ib. & n. 4.
Qui in univerſo terrarum orbe, ib.
Quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 5.
Nemo poſt Tridentinum poteſt uti privilegio altaris portatilis, ib. num. 6.
In privatis domibus nullo caſu poteſt Epiſcopus indulgere, ut a ſacerdotibus ſive ſæcularibus, ſive regularibus miſſæ ſacrificium celebretur, ib. n. 17.
Neque in locis, quæ ſunt omninò extra Eccleſias, & oratoria, ib. num. 21.
Multòque minus tribuere licentiam Regularibus celebrandi in clauſtro ſuper altari portatili, ib.
Etiamſi in privatis domibus conſtructum eſſet oratorium dedicatum ad divinum cultum, ib. n. 18.
Domus confraternitatis an ſit locus ſacer, aut religioſus, ib. num. 22.
Quatenus miſſæ ſacrificium in oratoriis publicis celebrari poſſit, ib. num. 24.
An ſit licita conſuetudo immemorabilis cantandi miſſam de Requiem pro defunctis die qualibet ex devotione fidelium, tom. 6. conſ. 64. a num. 1.
Qui dies excipiendi, ib. num. 2. & ſeq.
Licitum eſt continuare celebrationem Miſſæ votivæ de B. Maria in Aurora etiam in quibuſvis diebus feſtis, ib. & ſeq.
De reductione Miſſarum ex legato cum expreſſa obligatione, & ſubſtitutione obtenta a S. Congregatione Concilii ſine expreſſione dictæ obligationis, & ſubſtitutionis, tom. 6. conſ. 69. a num. 1.
Reductio miſſarum commiſſa Epiſcopo, an fieri poſſit ab ejus Vicario, ib. num. 4.
Tempus, in quo miſſa liceat celebrari, tom. 6. conſ. 98. num. 13. & tom. 7. conſ. 53. n. 10.
Aſſenſus præſcriptus in decretis de celebratione miſſarum a Sac. Congregatione Concilii in ſuſceptione onerum perpetuorum, ad quid requiratur, tom. 7. conſ. 5. a n. 1.
An nocte ſacrata Nativitatis Salvatoris poſt primam Miſſam cantatam aliæ duæ miſſæ immediatè celebrari, & Chriſtifidelibus S. Euchariſtia miniſtrari liceat, tom. 7. conſ. 25. a num. 1.
An, & quatenus ſacerdos, qui pluries in die celebrat, ſit verè, ac propriè ſimoniacus, tom. 10. conſ. 43. n. 1.
Incurratque pœnas contra ſimoniacos ipſo jure inflictas, ib. num. 2.
Atque ex criminis notorietate, & ex ſententia condemnatoria efficiatur irregularis, ib. num. 3.
Et cum eo diſpenſare poſſit ejus Epiſcopus, ibid. num. 4.
Qui cum eo diſpenſare poſſit, ib. n. 5.
Qui Miſſam celebrat debet peragere cæteras functiones Eccleſiaſticas, tom. 7. conſ. 46. n. 7.
Quatenus in ſacrificio Miſſæ liceat uti candelis ex adipe, tom. 7. conſ. 55. num. 4.
Vel oleo. ib.
An, & quatenus poſſit retineri pars eleemoſynæ Miſſarum, tom. 7. conſ. 74. a n. 21.
De non celebrandis miſſis de Requiem in duplicibus altaribus privilegiatis, tàm perpetuis, quàm temporaneis, tom. 8. conſ. 23. a num. 2.
An edictum Epiſcopi, quo præcipitur ſub pœna excommunicationis, quod nemo admittat ad celebrationem miſſarum presbyteros exteros abſque ejus licentia comprehendat Regulares, tom. 8. conſ. 42. a n. 1.
Epiſcopi delegatio in iis, quæ pertinent ad ſacrificium miſſæ, ib. num. 2. & 6.
Quo cultu celebranda, ib. n. 4.
Decretum Tridentinum de ſacrificio miſſæ comprehendit Regulares quoad locorum ordinariorum juriſdictionem, ibid. num. 6.
Obſervanda in Sacrificio Miſſæ, ib.
Ac evitanda, ib. a n. 7.
Quæ conditiones, & pacta damnentur, ib. n. 8.
Quid de miſſis novis, ib. num. 9.
Damnantur illiberales eleemoſynarum exactiones, ib.
Irreverentia vitanda, ib. n. 10.
Quid de publicè ac notoriè criminoſis, ib. n. 11.
Quatenus in domibus privatis prohibeatur miſſas celebrari, ib. num. 12.
In quibus caſibus Epiſcopi licentiam concedere debeant ut in privatis domibus celebretur, ib. n. 15.
Et quibus conditionibus, ib.
Quid de oratoriis clauſtralium, ib. n. 16.
An extra Eccleſiam, ib. n. 17.
De reverentia reſpectu eorum, qui interſunt, ib. num. 18. ac ſeq.
De hora debita celebrandi, ib. n. 24.
De ritu, ib. n. 25.
Deque cœremoniis, ib. n. 26.
Superſtitiones, ib. n. 29.
Præceptum eam audiendi, & in qua Eccleſia, ib. n. 30.
Et an quiſque teneatur eam audire in ſua Eccleſia parochiali, ibid.
Oſculum Evangeli in miſſa quibus prohibitum, tom. 8. conſ. 54. num. 8.
Uſque ad quam horam protrahi poſſit in diebus jejunii, to. 8. conſ. 84. n. 8. & ſeq.
An, & quatenus concedenda ſit facultas celebrandi in navibus, tom. 8. conſ. 124. num. 1. & ſeq.
De non celebranda Miſſa a Latino ritu græco, neque a Græco ritu latino, tom. 8. conſ. 132. a num. 1.
Cauſæ in hoc diſpenſandi, ib. a n. 2.
An plures Miſſæ ſolemnes, feria quinta majoris hebdomadæ celebrari poſſint, tom. 9. conſ. 79. num. 16.
Quid de miſſis privatis, ib.
Quibus in caſibus miſſæ perpetuæ celebrari poſſint in aliis altaribus ejuſdem Eccleſiæ, cum ejuſdem ſancti imagine ex eo præcipuè, quod ipſa ara nullo privilegio donata ſit præter corporis ipſius ſancti, tom. 9. conſ. 80. a num. 1. & 10.
Quid ſi donata eſſet privilegio particulari, ib.
Cauſæ ad legandum pro celebrandis miſſis, ib. n. 3.
Suffragium miſſæ num magis habeatur ex miſſa celebrata in uno altari, quàm in alio, ib. n. 4.
Quid de effectu devoto, ib. n. 5.
An, & quatenus Epiſcopus poſſit etiam abſque conſenſu hæredis, diſpenſare, ut Capellanus celebret miſſam in alio altari, ib. n. 8.
De miſſa, conſ. 97. num. 1. & ſeq.
Unde ſic dicta, ib. & n. 3. & ſeq.
Quibus nominibus vocata, ib.
Cathecumenorum, Fidelium, ib.
Quando licitum celebrare, ib. n. 14.
Quoties, ib. n. 19.
Ubi, ib. n. 28. ejus abuſus, ib. n. 48. & ſeq.
Miſſæ ſacrificio Ethnicis, immò Cathecumeniis intereſſe non licebat, ib. n. 4.
Vocata Collecta, Collectio, Dominicum, ſacrificium, miſſæ, ib. num. 6.
Sacrificium incruentum, ib. n. 7.
Latriam, ib. n. 8.
Propitiatorium, ib. n. 9.
Euchariſtia, ib. n. 12.
Oblatio, ib. n. 13.
Quotidianum in Eccleſia ſacrificium ſemper fuit, ib. num. 20. & ſeq.
Tres miſſas certis diebus fervor Chriſtianus faciebat, ibid. num. 4.
A cibo iterare ſolitum miſſam, ib. n. 25.
Leo Tertius novies celebrat in die, ib.
Ad unam revocata, ib. n. 26.
Carthuſienſes primò non quotidie celebrabant, ib. n. 27.

Lita-

Litabatur in Dominico, ibid. num. 29.
In Cruyptis, ib. n. 30.
Super corporibus ſanctorum, ib. n. 31. & ſeq.
Super monumentis in campo non licet, ib. n. 33.
In carcere, ib. n. 34. Idque ſupra pectus, ib. n. 35.
In manibus diaconorum, ib. n. 36.
In Titulis, ib. n. 37.
In Campis, ib. n. 38.
In tentoriis, ib. n. 39.
In tugurio, ib. n. 40.
In domo, ib. n. 41.
In cella, ib. n. 42.
Ante lectum, ib. n. 43.
In templo, ib. n. 44.
In mari, ib. n. 45.
Et quidem ſupra piſcem, ib. n. 46. & 47.
Carpitur nimia feſtinatio in miſſa, ib. n. 49.
Coopertum caput, ib. n. 50.
Malus finis, ib. n. 51.
Fœminas adſiſtere, vel alium non adeſſe, niſi neceſſitas excuſet, in gravi vitio eſt, ib. n. 52.
Publici etiam habenda ratio, ib. n. 53.
Imperfecto ſacrificio non recedendum, ib. n. 54.
Romano ritu facere potius eſt, quàm alius Eccleſiæ, ibid. num. 55.
Quo ordine miſſæ ſint celebrandæ, conſult. 115. num. 89. & 81.
Quatenus miſſæ applicari nequeunt ad libitum, conſ. 117. num. 12.
An in decreto, quod omnes redditus Eccleſiæ, Cathedralis, vel Collegiatæ convertantur in diſtributiones quotidianas, comprehendi debeant redditus miſſarum, & anniverſariorum, conſ. 134. a n. 1. & 9. ac ſeq.
Intentio ſubditorum Regularium in applicatione Miſſarum ſpectat ad eorum Prælatum, tom. 10. conſ. 36. n. 8.
Et quomodo, ib.

MISSIONARII, vid. *Turcæ*.

Quibus conditionibus exercere poſſint artem medicinæ, & chirurgiæ, tom. 4. conſ. 124. n. 1.
Quomodo ſe gerere debeant in illis partibus, quando ob evidens periculum vitæ alterius parientis neceſſarium eſſet aliquam ex præcipuis corporis partibus incidere, ibidem num. 4.
An ſi ad præſervandum brachium, & vitam in alicujus digito vulnerati, ipſum digitum incidant, incurrant irregularitatem, ib. num. 5.
In caſu neceſſitatis Sacerdotes miſſionarii poſſunt licitè mederi, neque indigent diſpenſatione, ib.
Facultates, quæ ſolent concedi miſſionariis Germaniæ, Hungariæ, Poloniæ, & Flandriæ, ac aliorum locorum, ab hæreticis, ac infidelibus occupatorum, tom. 4. conſult. 134. num. 53.
Et miſſionariis in Anglia, ib. n. 61.
Et in Scotia, Hibernia, ac in aliis locis, ib. n. 70.
An miſſionarii, aliique confeſſores poſſint audire confeſſiones, & abſolvere Chriſtianos illos, qui habent uxores Turcas, tom. 4. conſ. 144. num. 1.
Vel mulieres Chriſtianas in matrimonium conjunctas cum Turcis, ib. Ubi alia.
An miſſionarii debeant intimare novis Chriſtianis jus poſitivum, tanquam obligans ſub mortali, tom. 5. conſ. 45. n. 4. & 43.
Miſſionarium praxis in China, ib. a n. 1.
De miſſionariis Regularibus Vicariorum Apoſtolicorum curæ commiſſis, tom. 6. conſ. 16. n. 1. & ſeq.
An gaudeant facultate, quam vocant omnimodo Adriani VI. & Leonis X. ib. n. 3.
De facultate conceſſa Præfecto miſſionis Braſilii diſpenſandi ſuper impedimento in primo gradu affinitatis ex copula illicita in foro conſcientiæ, illamque communicandi, ibid.
An concedenda ſit miſſionariis facultas diſpenſandi cum iis, qui in primo gradu affinitatis matrimonium contraxerunt, ib. num. 5.
An iiſdem concedenda ſit eadem facultas cum omnibus, qui a triginta annis, & amplius ignorantia juris in ſupradicto affinitatis gradu contraxerunt, ib. n. 6.
An ſit concedenda facultas diſpenſandi in primo affinitatis gradu, tam quoad matrimonia futura, quàm præterita, ib. num. 7.
An concedenda ſit Vicariis Apoſtolicis facultas infidelium connubia diſſolvendi, cum id in animarum ſalutem, & in bonum cedat Religionis chriſtianæ, ib. n. 8.
De facultate concedenda miſſionariis deferendi veſtes more ſacerdotum ſæcularium, ib. n. 11.
Miſſionarius audiens confeſſiones Græcorum, an teneatur ab eis exigere confeſſionem generalem, tom. 7. conſ. 50. n. 1.
Et interrogare illos de eorum fide, ib.
Valetque licitè confiteri ubi non eſt copia confeſſori latini, ſacerdoti græco ſchiſmatico, ib. n. 3.
Quatenus poſſit celebrare miſſam juxta conſuetudinem loci, ibid. num. 5.
Tempus præſcriptum in facultatibus miſſionariorum quando incipiat currere, tom. 7. conſ. 53. n. 9.
Miſſionariorum partes cum apoſtatis a fide, qui ſe judicant diſpoſitos martyrio, tom. 7. conſ. 58. num. 1.
Cum iis, qui ſe non ſentiunt ſufficientes ad ſuſcipiendum martyrium, ib. n. 2.
Cum iis, qui nullam fugiendi ſpem habent, neque animi fortitudinem profitendi fidem externam, ib. n. 3.
Qui eligendi, tom. 8. conſ. 109.
Et ex quibus, ib. ac ſeq. & n. 19.

MISTUS FORUS.

Miſti fori eſt quæcunque cauſa pia, tom. 1. conſ. 42. n. 1.
In ejus cauſis non poteſt Judex laicus cogere litigantes, ut adeant formam laicam, tom. 1. conſ. 452. n. 1.

MITHRA.

Conceſſa ex privilegio Canonicis, ac Dignitatibus, quomodo illa uti debeant, tom. 2. conſ. 35. n. 1.
Quid per eam conceſſum cenſeatur, ib. n. 1.
Quid de mithria pretioſa, ib.
Ejus delatio, ib.
Ejus uſus, ib. n. 2. ac ſeq.
Quomodo prohibenda, ib. n. 3.
Quid de conſuetudine in hac re, ib.
Ejus abuſus abrogantur, ib. n. 7.
An ſit ſignum juriſdictionis, tom. 7. conſ. 45. n. 17.
Numeratur inter inſignia pontificalia, ib. n. 16.
Ex ea diſcrimen dignitatis, ib.

MODERAMEN.

Moderamen inculpatæ tutelæ quando intercedere cenſeatur, tom. 7. conſ. 20. n. 7. ac ſeq.
Et in quo conſiſtat, ib.
Quæ, quotve requirantur ad moderamen inculpatæ tutelæ, ib. num. 11.
Ut quis neceſſario, ac impunè ſe defendat cum morte, vel mutillatione aggreſſoris, non eſt neceſſarium, ut expectet ſe ab illo percuti prius, ſed ſufficit terror, ac ſtrepitus armorum, ib. n. 12.
Immò ſatis eſt, ſi videat venientem, ac irruentem contra ſe armatum evaginato gladio, vel ſclopo ad explodendum in manibus parato, ib.

MODUS.

Modus faciendi certus ubi datur, etiamſi detur ad certum effectum, aliter impleri non poteſt, tom. 1. conſ. 150. num. 24.

MOLENDINUM, vid. *Dominus*.

Molendina Eccleſiaſtica an poſſint viſitari a Magiſtratu ſæculari, ejuſque edictis ſubjici, tom. 1. conſ. 49. a n. 1.
Non poſſunt prohiberi Eccleſiaſticis, tom. 1. conſ. 490. n. 1.

MOLESTIA.

Moleſtiam inferre quiſnam dicatur, t. 4. conſ. 173. n. 17.
Quid de moleſtia de facto, & moleſtia juris, ib.
Diſtinctio inter moleſtiam, & injuriam, ib.

MONACHI, vid. *Abbates*, *Alimenta*, *Regulares*, *Bona*, *Legatum*, *Scriptura Sacra*.

Monachi ſunt omninò incapaces parochialibus Eccleſiis ſæcularibus, tom. 1. conſ. 44. n. 1. & ſeq.
An poſſint eſſe patrini, ib. n. 29.
Permittitur iis exercitium curæ per Vicarios amovibiles, tom. 1. conſ. 86. n. 3.
Eorum Generales an præcedere debeant in Capella Pontificia Generalibus Mendicantium, tom. 1. conſ. 150. per totam.
Horum antiquitas, ac dignitas, ib. n. 28. & ſeq.
Elogia, ib.
Præcedentia, ib. n. 45.
An, & de quibus teneantur ad taxam ſeminarii, tom. 1. conſ. 223. num. 25. & 31.
Quando intelligatur donaſſe monaſterio, tom. 1. conſ. 435. num. 3.
Monachi duodecim Congregationum an, & quatenus teneantur ad donationem Regiam, ſive Principis, tom. 3. conſ. 13. n. 4. & ſeq.
Ubi præcipuè de Olivetanis.
Non comprehenduntur, niſi facta de illis ſpeciali mentione, ib. num. 5.
An præcedere poſſint Clero ſæculari, tom. 4. conſ. 26. n. 1
Quid in propriis Eccleſiis, ib. n. 1.
Quidve ſi eſſent ſuperiores Clericorum, ib. n. 15.
Et quid ſi extaret tranſactio, vel conſuetudo, ib. n. 1.
Gregoriana Conſtitutio de præcedentia inter mendicantes an habeat quoque locum inter Ordines Monachorum, tom. 4. conſ. 98. num. 1.
Monachi, ſive Regulares monaſteriorum exemptorum ad curam animarum ſæcularium expoſiti ſubſunt juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi diœceſani quoad dictam curam, & exceſſus extra clauſtra commiſſos, tom. 7. conſ. 7. n. 20. & 30.
Parochi prædicti, etiam Regulares monaſteriorum, ut ſupra, non poſſunt curam animarum exercere in dictis parochiis ſine approbatione ipſius Epiſcopi, ib. n. 21. & 31.
Iidem Parochi vocati ad ſynodum, tenentur adire, & mandata Epiſcopalia recipere circa ea, quæ pertinent ad dictam curam, feſta propria diœceſis populo denunciare, &c. ib. num. 23. & 33.
Iidem tenentur Sacrum chriſma, & olea accipere ab Epiſcopo diœceſano cui poſſit conſtare novis, an veteribus, vel nullis, niſi ordinariis, vel communibus uti, ib. n. 24. & 34.

Te-

Tenentur iidem cathedraticum quotannis juxta usum diœcesis, ac jura Episcopalia, portionesque pro seminario contribuere, ib. n. 25. & 35.
Monachi vox, & significatio, tom. 8. conf. 43. n. 1.
Nomen unde sumptum, ib. n. 2. & seq.
Ascetæ, ib. n. 7.
Clericorum quoque nomine appellari, ib. n. 8.
Philosophi, ib. n. 9.
Eorum habitationes, ib. n. 10.
Quando cœperit, ib. & n. seq.
Origo monachatus, ib. n. 13.
Inter eos Pharisæorum primatus, ib. n. 14.
Eorumque doctrina, ib. n. 15.
Et genera, ib. n. 16.
Proximi a Pharisæis Saducæi, ib. n. 17.
Contentiones inter Pharisæos, & Saducæos, ib. n. 18.
De Essæis, sive Essenis, ib. n. 19.
Eorum ritus, ac instituta, ib. n. 20.
De Nazaræis, eorumque nomine, ib. n. 21.
De eorum institutis, moribus, consuetudinibus, ib. n. 22.
De Rechabitis, ib. n. 23.
De Prophetarum filiis, ib. n. 24.
De Sacerdotibus Deæ Syriæ, ib. n. 25.
De Druydis, ib. n. 26.
De Sacerdotibus Magnæ matris Dei, ib. n. 27.
De Collegio Fratrum Arualium, ib. n. 28.
De Indorum Gymnosophistis, ib. n. 29.
De Religiosis Turcis, ib. n. 30.
Eorum mores, & varii vivendi ritus, ib. & n. 32. ac seq.
De Japonorum Religiosis, ib. n. 34. & seq.
De variis generibus primorum monachorum apud Christianos, ib. a num. 37.
De Anachoretis, ib. a n. 38.
Eorumque generibus, ib. n. 39. & seq.
De prima origine monasticæ, vel cœnobiticæ vitæ variæ sententiæ, ib. n. 46.
De Thabennensiotis, ib. n. 47.
Qui in cœnobia ex solitudinibus monachos congregavit, & disciplinam instituit, ib. n. 48.
Sub regula S. Basilii qui monachi militaverint, ib. n. 49.
De monachis Hieronymitis, ib. n. 50. & 51.
De Hieronymianis Eremitatis, ib. n. 52.
De D. Augustini monachatu, ib. n. 53.
Deque Augustinienſium Eremitarum, & Canonicorum origine, ib. num. 54.
De authore hujus instituti, ib. n. 36. & seq.
De Accœmetis, vel Studitis, ib. n. 58.
De studiis, exercitiis, institutis, victus item ac vestitus ratione omnium Monachorum, ib. n. 59.
De monachatu D. Benedicti, ib. n. 60.
Quis monachos in civitates introduxerint, ibid. num. 61. & seq.
Benedictus ferè omnium monachorum occidentalem pater, ib. num. 63.
Ejus regula monachis tradita, ib. n. 64. & seq.
Quæ monachis vetita, ib. a n. 65.
Quæ præcepta, ib.
Reprehenduntur monachi sæcularia tractantes, ib. num. 74. & seq.
Monachorum monasteria cum Abbatibus Episcopis subjecta, ib. num. 77. & seq.
Cur facti exempti, ib. n. 80. & seq.
Eorum exemptiones an eis profuerint, ib. n. 86.
De successione, seu divisione regulæ S. Benedicti, ibidem a num. 87.
Causa, ib.
Monachi Casinates exempti, ib. n. 96.
In quibus casibus subjiciantur Episcopis, ibid. a num. 99. & seqq.
De delicto Monachi quando teneatur ejus Prælatus, conf. 23. num. 2.
Habitus ne, an professio monachum faciat, tom. 10. conf. 24. num. 3.
An, & quatenus Monachus, exiens e Claustro audiendi gratia leges civiles, neque excommunicationem, neque alias pœnas incurrat, ib. n. 26. & n. 32.
An Monachi Casinates, aliique jurisdictionem spiritualem per seipsos, temporalem verò per Judices deputatos administrare possint, tom. 10. conf. 26. a n. 1.
A quo tempore possident Villas, & Oppida, ib.
Quid de Monachis Cistercienſibus, ib. & n. seq.
Ac de Abbate Montis Casini, Trinitatis Cavensis, S. Pauli de Urbe, ib. num. 3.
Simplex Monachus potest delegari, ib. n. 5.
Et jurisdictionem exercere, ib.
An, & quatenus Monachus possit munus Vicarii, Officialis, & Locumtenentis exercere, ib. n. 6.
Monachi degentes in Monasteria annexas Ecclesiis Titularibus Cardinalium an, & quatenus ipsi Cardinalibus subjecti, tom. 10. conf. 117. n. 89. & seq.
Quare subsint Episcopo in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, ib. num. 98.
Monachi, & Regulares olim subjecti Episcopis, ib. n. 109. & conf. 94. a n. 1.

MONARCHIA, vid. *Sicula*.
De monarchia sicula, tom. 6. conf 22. n. 1.
De ejus salvaguardia, ib. n. 10. & seq.
Est Legatus sedis Apostolicæ, ib. & seq.
Ejus capitula, ib. a n. 31.
An Bulla in Cœna Domini tollat hoc privilegium, ibidem num. 61.
De ea judicium Authoris, ib. n. 62. & seq.

MONASTERIUM, vid. *Moniales, Conventus, Privilegium, Caducitas, Regulares*.
Monasterium exemptum an in diœcesi, vel de diœcesi, to. 4. conf. 106. n. 4.
Monasterium regulare, etiamsi efficeretur sæculare, & mutaret statum, an amittat jura, & privilegia, tom. 4. conf. 150. num. 3.
Monasterium olim fuisse, quomodo probetur, tom. 1. conf. 86. num. 9.
Quo pacto unum alteri præcedat, t. 1. conf. 105. n. 38. & 138. per tot.
De monasterii unione mensæ Episcopali, t. 1. conf. 136.
Quoad regulare institutum a quo gubernandum, ibid. n. 24.
Novum an, & quatenus erigi possit ac debeat, tom. 1. tota conf. 178.
Et quid de erectione monasterii Monialium, ib. in fine.
An nomine Monasterii veniat Ecclesia, ib. n. 13.

MONASTERIUM.
Monasterium, vel oratorium canonicè constitutum, quatenus a dominio constructoris, eo invito, non debeat auferri, tom. 5. conf. 1. n. 12.
Monasteria gaudent jure asylorum, tom. 6. conf. 40. n. 1.
Cum Ecclesiis ac locis piis jure censentur, ib.
Quid de granciis Religiosorum, ib.
Querelæ in monasteria, ib. n. 2.
Non potest esse tutior locus quàm monasterium monialium pro educatione puellarum, tom. 6. conf. 100. n. 3.
Licèt monasterium mutet statum de regulari ad sæcularem, non idcirco mutat subjectionem, tom. 7. conf. 8. n. 4.
In id Episcopi jurisdictio, ib.
Monasterium S. Gregorii Urbis an, & quatenus possit sibi retinere partem eleemosynæ missarum, tom. 7. conf. 74. num. 1. & seq.
An teneantur redditus omnes sacrarii pro eodem Sacrario insumere, ib. num. 5.
Et satisfacere pro missis quotidianis in sua Ecclesia exclusivè quoad alia monasteria Congregationis Camaldulensis, ib. num. 7.
An satisfaciat menti Urbani VIII. in numero Missarum, quæ celebrari debent in eadem Ecclesia, ib. n. 8.
Monasteria monachorum quid a principio fuerint, tom. 8. conf. 8. num. 30.
Quando cœperint, tom. 8. conf. 43. n. 10. & 11.
Et cur, ib.
Monasterii nomen quibus Ecclesiis impositum, ib. n. 12.
Regimen monasteriorum non habentium ordinarios regulares visitatores, quomodo instituendum, tom. 8. consult. 50. a num. 1.
Ad quos pertineat congregare monasteria ad Congregationem faciendam, ib. n. 2.
Et quatenus compellere possint quæcumque monasteria Provinciæ, vel extra, si intra eam non sit sufficiens monasteriorum numerus, ib. n. 3.
De quibus monasteriis agat S. Concilium Tridentinum cap. 9. sess. 25. de Regul. tom. 8. conf. 51. n. 1.
De monasteriis monialium subjectis Sedis Apostolicæ vel aliis, ibid.
Arctius monasterium an ratione observationis, an regulæ, tom. 8. conf. 58. n. 5.
An, & quatenus monasteria Regularium concedenda sint in commendam Clericis sæcularibus, tom. 8. consult. 145. a num. 1.
Monasterium, sive locus Religiosorum gaudet immunitate, tom. 9. conf. 30. n. 1.
De licentia ingrediendi Monasterium, tom. 9. conf. 170. §. His addo a num. 11.
De puellis in Monasterio educandis, ib. §. De puellis, a num. 13.
A quibus concedendæ sint licentiæ ingrediendi Monasterium Monialium, Regularibus subjectarum, tom. 10. conf. 41. a num. 1. & seq.
Quomodo procedendum sit ab Ordinariis hac in re, non obstantibus inhibitionibus Auditoris Cameræ Apostolicæ, ib. num. 3. & seq.
Declarationes in hanc rem Sacræ Congregationis, ib. num. 5. & seqq.
Ac Epistolæ, ib. num. 9.
An, & quatenus hodiè Monasteria tàm virorum, quàm mulierum erigi, mutari, vel dimitti possint, tom. 10. conf. 91. a num. 1.
Religiosi mendicantes non possunt possessa loca dimittere, vel ad alia se transferre, vel nova suscipere sine speciali Sedis Apostolicæ licentia, ib. n. 2.
Excipiuntur Eremi solitariorum, ib.
Quas pœnas incurrant Regulares Mendicantes, qui contra faciunt, ib. n. 3. & seq.

Re-

Requiritur etiam licentia Epiſcopi, in cujus diœceſi erigendum eſt Monaſterium, ib. n. 5.
An hodie Monaſteria erigi poſſint de licentia ſolius Epiſcopi, ib. n. 5. & ſeq.
Quid de Capuccinis, ac Minoribus de Obſervantia S. Franciſci, ib. n. 10.
Locorum Ordinarii quatenus poſſint licentiam concedere novos Conventus cujuſcumque Mendicantium Ordinis in Civitatibus, & locis ordinariæ ſuæ juriſdictionis ſubjectis, erigendi, ib. num. 11. & ſeqq.
Ubi erectio fit de licentia Papæ, an requiratur licentia Ordinarii, ib. n. 13.
Quid ubi fit de licentia Ordinarii, ib.
De erectione Conventuum Peregrinantium Ordinis Prædicatorum, ib.
De Eccleſia ſæculari in monaſterium erigenda, ib. & quatenus, ib.
Conceſſa eſt hujuſmodi facultas Vicario Generali Epiſcopi, ib. num. 14.
Quid de Vicario Capituli, Sede vacante, ib.
Quid de indultis erigendi Monaſteria de licentia ſui Ordinarii, ib. num. 15.
Quid de Monaſteriis Monialium, ib. n. 16 & ſeq.
Monaſteria nova Regularium, ſive Domus quomodo erigenda, ib. n. 17. & ſeq.
Quomodo liceat Regularibus mutare locum etiam in eadem Civitate, ib. n. 20.
An prohibeatur, loca etiam cœpta finiri, ib. n. 21.
Quid de aliquo Hoſpitio, vel domo recreationis, ib.
An prohibitum loca cum licentia legitima Epiſcopi poſſeſſa, augere, ſive extendere, ib. & n. ſeq.
Quinam Conventus Regularium extincti, vel ſuppreſſi ex Conſtitutione Innocentii X. ib. n. 23.
Quatenus hodie nova Monaſteria virorum erigi poſſint, ib. num. 24.
Sacræ Rotæ Romanæ deciſio de Conventus fundatione, ib. a num. 26.
Quomodo intelligenda, ib.
De Remiſſoria concedenda, quod novi Monaſterii fundatio nullum præjudicium inferat aliis Regularibus, ibid. n. 32.
Apoſtolicæ Conſtitutiones in novis Monaſteriis ædificandis quid requirant, ib.
Quid ſi examinati jam fuerint hinc inde plures Teſtes, ib. num. 34.
Quid ſufficiat pro conceſſione novæ remiſſoriæ ad hunc effectum, ib. & n. 37.
Quatenus Sacra Congregatio in hac re fidem præſtare ſoleat Epiſcopis, ib. n. 36.
Pro remiſſoriæ conceſſione quid ſufficiat, ib.
Quo facilius concedenda, ib. n. 38.
Quid ſi adeſſet Breve Apoſtolicum, ne in Provincia novi Conventus recipiantur, ib. n. 39.
Quam ſit pervetuſtum, ne ad Cœnobia Monachorum mulieres eant, tom. 10. conſ. 100. a n. 1.
In id pœnæ, ib. a n. 2.
Earum limitatio, ib. a n. 4.
Stylus Curiæ hac de re, ib. & n. ſeq.
An pœnæ adductæ ligent ante ſententiam, ib. n. 15.
De Regularibus introducentibus in Clauſtra mulieres ad malum finem, ib. n. 16.
De viſitatione Monaſteriorum, eorum etiam quæ in commendam reperiuntur, ac de reſtituendis in dictis Monaſteriis Prioribus, tom. 10. conſ. 101. a n. 1.
Quibus Monaſteria commendanda, ib. n. 4. & ſeq.

MONETA, MONETARII.

Clerici monetarii an ſint Rei læſæ majeſtatis, & a quo Judice puniendi, tom. 1. conſ. 124. n. 14.
An monetarius etiam Clericus, aut Regularis gaudeat Eccleſiæ immunitate, tom. 9. conſ. 2. a n. 1.
Quid de iis, qui de crimine monetæ adulterinæ inſimulantur, ibid.
De pœnis in monetarios, ib.
De monetis varia, & erudita, ib.
Quot modis delinquatur circa monetam, ib.
Eſt crimen læſæ Majeſtatis, ib. n. 1.
In id exempla, & praxis, ib.
An monetarii ſint publici fures, ib. n. 2. & 5.
Monetarius, etiam Clericus gaudet immunitate Eccleſiæ, ib. a num. 3.
In hoc res judicatæ, ib.
Quid ſi confugeret ad Eccleſiam cum moneta fabricata, vel inciſa, ib.
Conſtitutio Urbani VIII. de Clericis monetariis, ibidem & num. 45.
Quatenus indicia, quæ inferunt exiſtentiam monetæ fabricatæ, vel tonſæ ac inſtrumentorum ſufficiant ad convincendum reum, ib. n. 40. & n. ſeq.
Ex quibus propriè ſoleat deduci indicium iſtius delicti, ib. num. 42.
Indicium ad excluſionem hujus criminis, ib. n. 43.
Tonſio monetarum eſt crimen falſi, non læſæ Majeſtatis, ib. num. 44.
Qua pœna puniatur, ib. etiam in Clerico, ib. & n. 45.
Quid de mandante incidi, vel fabricari monetas, ib.
Quidve ſi indicia ſint incerta, ib. n. 46.
Clericus imputatus de hoc crimine ex jure communi qua pœna puniri poſſit, ib. n. 49.
Quid ſi Clericus nec convictus, neque confeſſus eſſet, ibid. num. 49.
Monetarum fabricatio jure divino, & humano ad quem ſpectet, ib. num. 61.
Quæ, quotve ſpectanda ſint quoad monetam, ib.
Ne moneta corrumpatur, ſtudium Principum, ib. n. 62.
Pœnæ acerbiſſimæ in corrumpentes monetam, ib. & n. 65. & ſeq.
Vindicta, & cognitio hujus criminis ad quem pertineat, ibid.
Judex in diſcutienda cauſa corruptionis monetæ, quid pendere debeat, ib. n. 63.
Quot modis peccetur circa monetam, ib. n. 64.
Authoritas cudendi ſine licentia Principis uſurpata etiam punienda in proba materia, & improba, ib. n. 65.
Exempla, ib. n. 66.
Quos pœna falſæ monetæ teneat, ib. n. 67.
Quid de iis, qui ſcienter eam expendunt, ib.
Apud Athenienſes pœnæ in monetam adulterantes, ibidem num. 68.
Apud Orientales, ib.
Ægyptios, ib.
Svecos, ib.
Gallos, ib.
Apud Longobardos, ib.
Hiſpanos, ib.
Germanos, ib.
Neapolitanos, ib.
Conſideranda perſona adulterantis monetam, ib. n. 69.
In id exempla, ib.
De prohibita moneta, hoc eſt de ea, cujus uſus interdictus eſt, ib.
Qua pœna tondentes, fabricantes, colorantes, aut aliter adulterantes monetam auream, vel argenteam, vel quomodolibet adulterantes, ſcienter erogantes, aut exponentes qua pœna in Italia puniantur, ib. n. 70.
S. Congregationis Immunitatis decreta quædam de Clericis monetariis, ib. n. 76. & ſeq.
Moneta pertinet ad majeſtatis jura, ib. n. 82.
Ille, apud quem poteſtas circa monetam ſumma eſt, non tantùm monetam cudere, ſed valorem etiam illi indere valet, ib. n. 83.
A quibus monetæ valor deſignari poteſt, in eorum quoque poteſtate ſitum eſt eum mutare, augere, minuere, ibid. num. 84.
Apud eoſdem etiam eſt inferioribus facultatem cudendi monetam permittere, ib. n. 85. exempla iſtius rei, ib.
Varia monetæ poteſt eſſe materia, ib. n. 86.
Poteſt enim talis eſſe ferrum, ib.
Corium, ib.
Stamnum, ib.
Æs, ſeu Cuprum, ib.
Corium, ib. charta, ib.
Aurum, ib.
Argentum, ib.
Ad monetæ materiam quid requiratur, ib.
Antiquitus monetæ valor quomodo fuit æſtimatus, ibidem num. 87.
Quæ imagines in monetis apud varios populos, ib. n. 86. & ſeq.
De ſiclo Hebræorum, ib. n. 87. V. Siclus.
Monetæ uſus quare introductus, ib. n. 87.
Varii veterum conquirendi, ac compilandi pecunias modi, ib. a num. 89.
Subditorum bona omnia ſenſim ad Imperatores pertrahebantur, ib. num. 89.
Bona publica, & loca etiam ſacra vendebantur, ib. n. 90.
Bona Exulum Exulibus iterùm dividebantur, ib. n. 91.
A mercatoribus quæſtus pars tertia exigebatur, ib. n. 92.
In numerum civium certa ob pecuniæ ſummam recipiebantur, ib. num. 93.
Tàm pro mortuo, quàm pro recens nato pecunia poſtulabatur, ib. num. 94.
Tàm ratione bonorum, quàm ratione capitum tributa poſcebantur, ib. num. 95.
Sumptus cultui ſacro dicati ſubtrahebantur, ib. n. 96.
Sumptus ſacri minuebantur, ib. n. 97.
A Sacerdotibus pecunia extorquebatur, ib. n. 98.
Pretio rerum uſitato aliquid adhuc addebatur, ib. n. 99.
A rebus, quibus homines in primis delectari ſciebant, pecunia exigebatur, ib. n. 100.
Jejunium imperabatur, ac exindè pecunia colligebatur, ib. num. 101.
Pecunia ſemel collata reddebatur, ut deinceps eo largius conferrent, ib. n. 102.
Subornabantur qui publicè ſe multum pecuniæ collaturos prompti pollicebantur, ib. n. 103.
Reipublicæ ſalutem pecuniam maximè efflagitare ſimulabantur, ib. num. 104.
Debita aliorum mutuò ſumebantur, ib. n. 105.
Valor monetæ augebatur, ib. n. 106.

Argentum purum quoque colligunt opera etiam Judæorum, idque permiſcent, ut interdum dimidio majus pretium efficiant, ib. num. 107.
In hoc exempla Principum admirandæ poteſtatis, ib. num. 108. & num. ſeq.
Vilior monetæ materia ſubſternebatur, ib. n. 110.
A pecoribus magna, & crebra poſtulabantur tributa, ibid. num. 111.
Qui capite erant puniendi, pecunia mulctabantur, ibidem num. 112.
Ab utraque parte litigante pecunia ſumebatur, ibid. n. 113.
An initio certa pecuniæ ſumma, deinceps, & reliqua auferebatur, ib. n. 114.
Homines in ſervitute iterùm viventes, omnibus rebus privabantur, ib. num. 115.
Tanta pecuniæ ſumma depoſcebatur, quanta non dari poterat, modò ut id, quod vellent, obtinerent, ib. n. 116.
Tamdiu aliqui civium carcere incluſi detinebantur donec poſtulatam pecuniam reliqui ſolviſſent, ib. n. 117.
Pars ſtipendii militibus ſubducebatur, ib. n. 118.
Tonſores monetarum gaudent immunitate, conſ. 28. num. 37.
MONIALES, vid. *Alimenta*, *Novitia*, *Dos*, *Clauſura*, *Regulares*, *Cella*, *Viſitatio*, *Profeſſio*, *Monaſterium*, *Donatio*, *Apoſtata*, *Licentia*, *Appellatio*.
Monialibus quatenus alimenta debeantur, tom. 1. conſ. 34. num. 1.
Etiam ad aliud monaſterium translatis, ib.
Debetur uſusfructus etiam expulſis, ib. n. 2.
Et iniquè circumventis, ib.
Idque juxta illarum qualitatem, ib. n. 3.
Poteſt eis præſcribi ab Epiſcopo tempus, & locus ſuſcipiendi S. Communionem, t. 1. conſ. 36. n. 1. & ſeq.
Earum abuſus hac in re, ib.
Præſumitur ignorare Conſtitutiones Principum, tom. 1. conſ. 55. num. 20.
Aufugientes ab uno monaſterio quatenus tranſire poſſint ad aliud, tom. 1. tota conſ. 120.
In earum translatione quid præcipuæ attendendum, ib. n. 1.
Cauſæ diſpenſandi pro illarum tranſitu, ib. n. 2.
Et excuſandi a reditu ad monaſterium, ib. n. 3.
Earum tranſitus ad aliam Religionem licitus, ib. n. 6.
Quo pacto translatio indulgenda, ib. n. 7.
Earum monaſteria an, & quatenus Superiores regulares ingredi poſſint, tom. 1. tota conſ. 163.
Et quatenus ædificanda, tom. 1. conſ. 179. in fine.
Quatenus veniat nomine Regularium, d. conſ. 179. in fine, ubi plura.
Quo Breviario uti poſſint, tom. 1. conſ. 275. n. 1.
Earum numerus an poſſit ab Epiſcopo præſcribi in monaſteriis, Regularibus ſubjectis, tom. 1. conſ. 339. n. 1.
Earum dotes an debeantur unà cum fructibus a primo monaſterio dum transferuntur ad ſecundum, t. 1. conſ. 435. num. 1.
Quid de mobilibus, ac ſenſibus per eas emptis, dum in primo monaſterio commorabantur, ib. n. 16.
Quid ſi tranſirent, ut perfectiùs Deo inſerviant, ib. n. 7.
Transferunt omnia jura ſua in monaſterium, ib. n. 9.
An translati debeantur a primo monaſterio alimenta, ibid. num. 10. ac ſeqq.
Quid in translatis ad agendum pœnitentiam, ib. n. 13.
Quando primum monaſterium teneatur eis præſtare alimenta, ibid.
Qui ad ipſas ſcribit litteras, an committat contra prohibitionem ad illas accedendi cauſa colloquendi, tom. 2. tota conſ. 28.
Earum monaſteriorum domus ſunt exemptæ ab hoſpitatione militum, tom. 2. conſ. 32. n. 8.
Donatio ab eis facta, ut ſit valida, quid requirat, tom. 2. conſ. 36. num. 1.
Non tenentur ad collectas per æs, & libram impoſitas pro bonis acquiſitis, tom. 2. conſ. 54. n. 64.
Bona data pro erectione Monaſterii monialium ſunt immunia, ib. num. 78.
Quæ reduci debeant intra Civitatem, & quatenus, tom. 2. conſ. 65. num. 6. ac 20.
Monialis profeſſa, ſi mutato ſexu, fiat vir, an, & quatenus remaneat profeſſus, ſeu propriè Religioſus, vel potius profeſſio irritetur, tom. 4. conſ. 34. n. 1.
Monialis facta vir non poteſt cum monialibus permanere, ib. num. 10.
Eique eſt dos reſtituenda, ib.
In cauſis Canonizationis an ritè recipiatur juramentum Monialium, quæ non jurant in manibus Judicum, neque ab ipſis videri poſſunt, tom. 4. conſ. 40. n. 1.
Quid ſi fuerint ſtrictiſſimæ obſervantiæ, ib. n. 2.
Et extet ſtylus de hujuſmodi examine, ib.
An moniales, quæ profitentur unam ex regulis approbatis, ac emittunt quartum votum charitatis in pauperes mulieres morbo laborantes, ſint verè profeſſæ, ac regulares, earumque inſtitutum ſit approbandum, tom. 4. conſ. 74. a n. 1.
Earum regularitatis ſigna, ib. n. 2.
De earum inſtituto circa hoſpitalitatem, ib. n. 3. 5. ac ſeq.
Quid requiratur ad validitatem fundationis Monaſteriorum Monialium, ib. n. 4.
Earum numerum ſine conſenſu per vota exquiſito, an, & quatenus Ordinarius augere poſſit, tom. 4. conſult. 170. num. 1.
Earum receptio an pertineat ad Epiſcopum, ibid. num. 2. & ſeq.
Earum remotio, ſive rejectio quomodo permittatur, ibidem num. 4.
An Epiſcopus poſſit concedere licentiam acceptandi ad habitum, vel profeſſionem emittendi Monialibus, ſibi non ſubjectis, tom. 4. conſ. 171. n. 1.
Quid de exploratione voluntatis, ib.
An, & quatenus moniales eximi debeant a juriſdictione ſuorum Prælatorum, & ſubjici juriſdictioni Epiſcoporum, tom. 4. conſ. 172. num. 1.
An ad id requiratur conſenſus omnium Monialium, tom. 4. conſ. 172. num. 4.
Quid ſi non conſtiterit de cauſis ob quas eximi debeant a Regularibus, ib. num. 5.
An poſſint examinari contra ſuos Superiores regulares ſuper eorum abuſu juriſdictionis, quam in ipſas exercent, tom. 4. conſ. 175. num. 4.
Quomodo poſſint reſiſtere ſuis ſuperioribus regularibus, ib. num. 5.
Sunt eximendæ, etiam ipſis non inſtantibus, ib. n. 7.
Eximere monaſteria Monialium a Regularibus eſt favorabile, ib. num. 8.
Laici non poſſunt eligere ſepulturam in Eccleſiis exterioribus Monialium, ſed ſepeliendi ubi de jure, tom. 4. conſ. 177. a num. 1.
Earum Eccleſiæ quatenus habere poſſint jus ſepulturæ, ib. num. 1.
Quæ licentia requiratur, ut in earum Eccleſiis quis ſepeliri poſſit, ib. num. 3.
Quatenus earum Eccleſiæ gaudeant privilegio Regularium, a quibus reguntur, ib. n. 4.
Continentur in gradu Monachorum, ib.
Capellaniæ in earum Eccleſiis non erigendæ, ib. & n. 6.
Quot Miſſis quotidianis contentæ eſſe debeant, ib.
Ubi commodè fieri poteſt, removendæ ſunt parochiæ ab earum Eccleſiis, ib. n. 6.
Quid ubi removeri non poſſunt, ib.
Imagines miraculoſæ non debent collocari in earum Eccleſiis, ibid.
Quid ſi adeſſet conſuetudo, vel conceſſio Epiſcopi, quòd poſſit quiſque ſepeliri in Eccleſia exteriori Monialium, ib. n. 8. ac ſeq.
Earum teſtimonium in cauſa propria an valeat, ib.
Earum numerus an, & quatenus ab Ordinariis augeri poſſit, tom. 4. conſ. 170. a n. 1.
Quæ recipiant velum, tom. 4. conſ. 194. n. 1.
Et quæ ſint regulares, ib. n. 2.
An moniales translatæ ex uno Monaſterio ad aliud, teneantur ſub novo Prælato, ſive Ordinario, cui perpetuò ſubjiciuntur, novam profeſſionem emittere, tom. 4. conſ. 202. a num. 1.
Quomodo transferendæ, ib. n. 1.
Translatæ ante profeſſionem poſſunt redire ad primum, ib. num. 6.
Quid de reſtitutione dotium a primo Monaſterio facienda, ib. a num. 9.
Vel de reſtitutione cenſuum, ib. n. 10.
Et veſtium, ſive jocalium, ib. n. 11.
Colloquentes abſque legitima licentia cum Regularibus an peccent mortaliter, & incurrant alias pœnas, t. 5. conſ. 48. a num. 1.
An Epiſcopus cogere poſſit ad clauſuram moniales exemptas, & Regularibus ſubjectas, tom. 6. tota conſ. 85.
Aliæ ſunt immediatè ſubjectæ Epiſcopis, ib. n. 1.
Aliæ immediatè ſubjectæ Sedi Apoſtolicæ, ib.
Aliæ Regularibus, ib.
Qua authoritate Epiſcopus habeat jus ſuper clauſura monialium exemptarum, ib. n. 2.
Et quid de ejus poteſtate delegata quoad clauſuram, ib. a num. 3. & ſeqq.
Poteſtas delegata Epiſcopi ſuper clauſura monialium quomodolibet exemptarum, ib. a n. 17.
Quatenus cumulativè cum Superioribus regularibus, ibidem num. 22.
Superiores regulares non poſſuunt ingredi monaſteria monialium ſibi ſubjectarum ſine licentia ordinarii, ib. n. 36.
Capitula, & decreta monialium a S. Congregatione promulgata, ib. a num. 42.
De Tertiariis, ib. a num. 73.
Moderatio circa clauſuram monialium Tertii ordinis S. Franciſci, ib. num. 75.
Edictum Viſitatoris Apoſtolici, ib. a n. 76.
Decreta generalia S. Congregationis, ib. a n. 78.
Decreta particularia, ib. a n. 113.
Decretum ejuſdem S. Congregationis ad Procuratores Religionum, & Congregationum, ib. a n. 229.
Alia, ib. uſque ad n. 276.
Formula viſitationis monialium quoad clauſuram, ib.
Nullum munus cuiquam, etiam ſuis confeſſariis elargiri poſſunt, tom. 6. conſ. 85. n. 204.

De

De earum confeſſariis, Prædicatoribus, pauperibus monaſteriis, capellaniis, muſica, conſecratione miniſtri, & aliis, ib. a n. 205. ad 254.
De peccato fornicationis cum moniali, ib. n. 268.
Qua pœna puniatur, ib.
Quid de condemnato de hoc crimine, ib.
Quidve de copula attentata, ib.
Quibus in caſibus poſſint è monaſteriis egredi, ib. nu. 269.
Pœnæ in non legitimè egredientes, ac in earum ſuperiores ib. num. 270.
Qui & quatenus ab ejuſmodi pœnis poſſit eas abſolvere, ib.
Earum ſtricta paupertas, to. 6. conſ. 100. n. 4.
Removetur ab eis omnis ſuſpicio in educatione puellarum, ibidem.
An quando ex Conſtitutionibus monialium habetur, quod puellæ exteræ ſolvant dotem duplicatam, vel majorem, nomine exterarum comprehendantur cives ex privilegio, to. 7. integra conſ. 1.
Quid ſi in dictis Conſtitutionibus receptum ſit, ut nulla puella admittatur pro dote ordinaria, niſi ſit civis ex origine ib. num. 5.
Stuprum ſubdiaconi, diaconi, presbyteri, Epiſcopi cum moniali quomodo puniendum, tom. 7. conſ. 38. a n. 1.
Communicantur monialibus omnia privilegia Regularibus conceſſa, to. 7. conſ. 70. n. 4.
An, & quatenus monaſteriis monialium licitum ſit, an verò ſimoniacum exigere aliquam ſummam nomine dotis, ac de illa paciſci, to. 7. conſ. 90. a n. 1.
Et quid de aliis pactionibus, ib. a n. 23.
Quomodo ſimoniacum ſit recipere aliquam in monialem, ib. num. 2. & 4.
Debent ſuſtineri de bonis monaſteriorum, ib. n. 3.
Prohibita eſt omnis pactio in ingreſſu Religionis, ibidem. num. 4.
Præcipuè in monaſterio opulento, ib. n. 5.
Quid ſi exigatur jure alimentorum, ib. n. 6. ac ſeqq.
Non poſſunt recipi plures quàm ex reditibus monaſterii poſſint ſuſtentari, ib. n. 7.
Quid ſi exigatur pro re temporali, ib. n. 8. & ſeqq.
Reſpondetur objectionibus, ib. a n. 11.
Ad id moderatio, ib. n. 16. & ſeqq. ac n. 21.
Aliæ objectiones, & ad eas reſponſio, ib. a n. 17.
Cenſuræ in quibus locum habeant, ib. n. 22.
Quidve poſſit ab eis abſolvere, ib. n. 25.
De earum vitæ inſtitutione juxta regulam, quàm profeſſæ ſunt, deque proprietate ipſis omninò prohibita, tom. 8. conſ. 45. a n. 1.
De monialibus, quæ Canonicæ vocantur, tom. 8. conſult. 45. num. 4.
Poſſunt Superiores monialium inducere reformationem juxta ipſarum inſtituta, ib. n. 5. & ſeqq.
De confeſſione, & communione ſemel ſingulis menſibus a monialibus facienda, tom. 8. conſ. 52. n. 1.
De legato moniali relicto, ejuſque renunciatione, reſervata ſibi parte illius, conſ. 117. V. Legatum.
Moniales an teneantur ad ſolutionem ſubſidii triennalis, conſ. 53. num. 1. & ſeqq.
An, & quibus pœnis cogi poſſint ad extollendum murum Monaſterii, conſ. 149. n. 1. & ſeqq.
An a decretis ſuper hac re factis, poſſint appellare, ib. n. 11. & ſeqq.
Quid præſertim in aliquibus civitatibus, ib. n. 1.
Quæ feneſtræ illis permittantur, ib.
Quid et ſi etiam inter ipſas, & alios Regulares vicinos extaret concordia extollendi murum, ib. n. 2.
Licentia pro monialibus transferendis, conſ. 170. §. licentia.
Monialium profeſſio quibus ex cauſis ſæpè nulla ſit, conſ. 173. a num. 120.
Nulla e defectu conſenſus profitentis, & Monaſterii, ibid. & ſeqq.
Vis, ac metus in cogente mulierem ad ſuſcipiendum habitum regularem, ſive ad profitendum, quid operetur, ib. num. 124.
Quas perſonas decretum Concilii Trident. hac de re comprehendat, ib.
Quid ſi metus inducatur, ut in Monaſterio mulier educatur, ibidem.
Quando diſcutienda ſit cauſa metus, & an fuerit cadens in conſtantem virum, ib. n. 125.
Item eſt nulla ex defectu formæ Conſtitutionum Monaſterii, ib. num. 126.
Eoque magis ſi Conſtitutiones contineant decretum irritans ibidem.
Idque procedit, etiamſi poſt ſuſceptionem habitus, ac profeſſionem forma adimpleta eſſet, ib. n. 127.
An aliquis in hoc defectu formæ ex quacumque cauſa excuſetur, ib. n. 128.
Quid de forma Tridentini, quod ſcilicet Epiſcopus certior factus de tempore profeſſionis novitiæ, ante menſem debeat ejus voluntatem explorare, ib. n. 129.
Quidve ſi poſt emiſſam profeſſionem per plures annos geſtaverit habitum, pluresque actus fecerit convenientes Monialibus, ib. n. 131. & n. ſeqq.
Sique concurrant plures, ac frequentes actus contrarii, nimirum ſi non comederit in menſa communi, non dormiverit in dormitorio, capillos nutriverit, eoſque comptos habuerit more ſæcularium, ib. n. 133.
Quid ſi præter defectum conſenſus intercedat etiam defectus formæ, ib. n. 136.
Quomodo defectus formæ ſanari poſſit, ib. n. 137.
Metus, & minæ, præſertim in puella teneræ ætatis, quo pacto probentur, ib. n. 139. & ſeqq.
Si acceſſerit aſſiſtentia patris, vel fratris, &c. cum viris armatis, dum profeſſio emitteretur, ib. n. 140.
Si præceſſerint lachrymæ, querimoniæ, proteſtationes, ante novitiatum, & dum in eo permanſerit, ac poſt profeſſionem, ib. num. 142.
Nimia cuſtodia impediendo, ne cum aliis loquatur, ibidem num. 145.
Averſio maxima a ſtatu regulari, ib. n. 145.
Egreſſus è Monaſterio, dum in eo permanebat educationis cauſa, ib. num. 145.
Impedimentum explorationis voluntatis, ib. n. 146.
Sique accedant atteſtatio propinquorum emiſſa in articulo mortis, proteſtationes matris, inſtantiæ judiciales alicujus propinqui, pericula, quibus ſe ſubjecit, &c. ib. numer. 147.
Quid ſi teſtes, qui id probant, ſint ſingulares, ib. n. 148.
An, & quatenus moniales, prætendentes ſe per vim, & metum ingreſſas eſſe religionem, vel ante ætatem debitam profeſſas eſſe, aut quid ſimile adducentes, audiri poſſint ſine habitu regulari, & extra Monaſterium, conſult. 176. numer. 1.
Ubi quid ſi egrederentur ex ſententia Ordinarii nulliter emanata.
Monialis, è Monaſterio egreſſa poſtquam obtinuerat licentiam declaratoriam nullitatis profeſſionis poſt appellationem interpoſitam a conſanguineis, licèt Monaſterium non inſtaret ex officio tamen eſt reducenda, ib. nu. 15.
Quatenus deneganda non ſit audientia ex eo, quod monialis habitum non reſumeret, ib. n. 16.
An, & quatenus monialis audienda ſit extra Monaſterium, ib. num. 24. & ſeqq.
Moniali, quæ ex prætenſa ſententia nullitatis ſuæ profeſſionis ad ſæculum rediit, & matrimonium contraxit, volenti defendere dictam ſententiam quibus ex bonis ſubminiſtrari debeant alimenta, & ſumptos litis, conſ. 177 a num. 1.
Quæ requirantur ad juſtam translationem monialium abuno ad aliud Monaſterium, conſ. 190. n. 7. & ſeqq.
An ſit valida conſuetudo, etiam immemorabilis, qua deputati ſeculares Civitatis ingrediantur Monaſterium Regularium ſine licentia Epiſcopi prætextu aſſociandi Medicos, Chirurgos, alioſve ingredientes Monaſterium, to. 10. conſ. 5. a num. 1. & 4. ac 5.
Medicus, & Chirurgus ingredientes Monaſterium Monialium a quibus aſſociari debeant, ib. n. 2. & 4.
An ſint de familia Monaſterii, ib.
In aſſociatione perſonarum ingredientium Monaſterium monialium obſervanda conſuetudo, ib.
Aſſociatio hujuſmodi per quos fieri debeat, ib. & n. 3. ac 4.
Congregationis ſuper Epiſcopis, & Regularibus intentio hac ſuper re, ib.
Volentes ingredi Monaſterium ex aliqua cauſa quantumlibet neceſſaria, debent petere licentiam ab Epiſcopo, qui illam in caſibus neceſſariis concedere debet, ib. n. 5.
Cuinam debeatur præcedentia ratione antianitatis, Moniali ne, quæ profeſſionem prius emiſerat, non completo anno probationis ex diſpenſatione Summi Pontificis, an Moniali poſtea profeſſæ, ex quo ipſa naturaliter annuma probationis antea compleverit, tomo 10. conſultatio 6. numer. 1.
Conſuetudo, quod prima profeſſa præcedat, attendenda eſt, ib.
Antianitas a quo die incipiat, ib. n. 12.
Quatenus erectio Monaſterii Monialium ſit confirmanda, t. 10. conſ. 32. num. 7. & ſeqq.
Cuinam Moniali debeatur Cella Monialis defunctæ, to. 10. conſ. 34. a num. 1.
Quàm ſit pervetuſtum, ne ad Monaſteria puellarum viri accedant, to. 10. conſ. 100. n. 17. & ſeqq.
In id pœnæ, ib. n. 23. & ſeqq.
Excommunicatio an reſervata, ib. n. 24. & ſeqq.
Quid de ingreſſu in Clauſuram, etiam ſi non fiat ad malum finem, ib. num. 25.
An incurrant ingredientes cum licentia, ſed non in ſcriptis obtenta, ib. num. 26.
Facultas generalis conceſſa Abbatiſſæ ad concedendas licentias non requiritur, ut ſit in ſcriptis, ib. n. 27.
Excommunicationes aliæ, ib. a n. 28.
Quoties facultas a Sede Apoſtolica concedatur alicui ingrediendi aliqua Monaſteria Monialium certis vicibus, intelligitur collectivè, non diſtributivè, ib. n. 30.
Quid de ſecus hoc interpretantibus, ib. n. 31.
Moniales variè appellantur, tom. 10. conſ. 102. a num. 1. & ſeqq.
De nominibus Virginum Sacrarum, Sacerdotiſſarum, Nonarum, Monialium, Monacharum, ib.
De ſanctimonialibus Judæorum, ib.

De earum exercitiis, ac inſtitutis, tonſura, voto, conſecratione, ſeu velaminis impoſitione, quoto ætatis anno impoſitum Abbatiſſis, Canonillis, ib. & n. 11. & ſeq.
A quibus conſecrabantur, ib. n. 21. & ſeq.
Tempus velandi, & conſecrandi Virgines, ib. a n. 23.
De Monialium exercitiis, ib. n. 32. & ſeq.
De Monialibus fornicantibus, ib. n. 35.
A quo velo ornabantur, ib. n. 37. & ſeq.
An Monialis ab uno ad aliud Monaſterium translata recuperet dotem, tom. 10. conſ. 132. n. 11.

MONITIO, MONITORIUM, vid. *Citatio, Auditor, Notarius.*

Monitio an ſit neceſſaria, ne Clericus amittat fori privilegium, tom. 1. conſ. 45. n. 14. & ſeq.
Quomodo differat a citatione, tom. 1. conſ. 150. n. 5.
An, & quatenus requiratur in cenſuris. tom. 1. conſ. 162. num. 4. 16. ac ſeq.
Ut producatur ad pœnas canonicas contra beneficiatos abſentes an, & quo pacto requiratur, tom. 1. conſult. 164. num. 3.
Quatenus requiratur in declaratoria cenſurarum, tom. 1. conſ. 170. num. 9.
In materia excommunicationis a quibus fieri poſſit, tom. 1. conſ. 173. num. 9.
An, & quomodo neceſſaria, ut quis privari poſſit beneficio propter non reſidentiam, tom. 2. conſ. 4. n. 10.
Et ut Clericus privari poſſit privilegiis clericalibus ob non delationem habitus & tonſuræ, tom. 3. conſ. 7. n. 58.
Quæ monitio ſufficiat, ib. & n. 59.
Et quotuplex eſſe debeat, ib.
Quid ſi fiat in Synodo, ib. n. 59.
In quibus præſcribatur neceſſaria, ib. n. 74. & ſeq.
Monitio Judicis eſt melior forma citationis, tom. 4. conſ. 52. num. 1.
Habet vim peremptorii, ib.
Eſt libera fraudibus, & erroribus, ib.
Modus citandi per monitionem Judicis an excluſus per decreta Urbani VIII. de Canonizatione Sanctorum, ibidem num. 2.
Monitio ad cenſuras relaxandas quatenus neceſſaria, conſ. 26. num. 14.
In criminalibus non poteſt decerni monitorium, antequam conſtet de delicto, conſ. 27. n. 2.
Quæ, quotve, & quatenus requirantur monitiones, ut Clericus, etiam conjugatus privetur privilegio Clericali, conſ. 36. n. 5. & ſeq. conſ. 45. n. 11.
Univerſitas quomodo citari, ac moneri debeat, conſult. 47. num. 4.
Quomodo Capitulum, ib.
Quando in cenſuris requiratur trina monitio canonica, conſ. 49. num. 2.
An, & quatenus interdum ſufficiat una pro tribus, ibidem num. 3.

MONOPOLIUM.

Regulariter eſt iniquum, tom. 2. conſ. 34. n. 53.
Damnatur, ib. & n. 28.
An liceat Monopolium monopolio diſſolvere, tom. 10. conſ. 44. num. 109. & 113.

MONS PIETATIS, vid. *Viſitatio.*

An, & quatenus Epiſcopus viſitare poſſit montes Pietatis, tom. 1. conſ. 40. a n. 1. & conſ. 305. n. 1.
Quomodo liceat eorum adminiſtris aliquid ultra ſortem accipere, conſ. 41. num. 17.
Quonam pacto prohibeatur, ne eorum pecuniæ ad uſus pauperum mutuò dandæ, in alios uſus convertantur, ib. n. 18. ac ſeq.
An eos liceat viſitare Cuſtodibus, ſive Communitati ſæculari, tom. 1. conſ. 305. n. 1.
Montes Pietatis uſurarum remedium, tom. 4. conſ. 75. num. 59. & conſ. 151. num. 15.
An deponentes pecunias in monte Pietatis poſſint ex illis percipere lucrum, tom. 4. conſ. 153. a n. 1.
Quomodo erigi poſſint, ac debeant, ib. n. 1. 2. & 4.
Et an poſſint exigere idem lucrum a ſuis mutuatariis, ibid. num. 4.
Inter montes & tradentes pecuniam qualis contractus eſſe poſſit, ib.
Ex qua ratione dictum lucrum exigi poſſit, ib. n. 5.
Et quatenus, ib. n. 6. ac ſeq.
Eorum erectio neceſſaria, ib. n. 10.
Sub quibus conditionibus approbati, ib. n. 12.
Quantum poſſint exigere, ib. n. 13.
Et ad quem finem, ib. n. 14.
Quid in eis neceſſarium, ib.

MORBUS, vid. MORA, *Pactum, Excommunicatio.*

Morbi morti ſimiles, qui quotve, tom. 4. conſ. 61. n. 10.

MORS.

Quomodo probetur, tom. 1. conſ. 220. n. 2. & tom. 4. conſ. 61. num. 14.
Mors Lazari, ac Principis Sacerdotum cur in Sacra Scriptura dicatur ſomnus, tom. 4. conſ. 43. n. 72.
Mortis certa ſigna an ſemper dentur, tom. 4. conſ. 90. n. 12. & conſ. 61. n. 2. & 8. ac ſeq.
Et experimenta, ib. n. 13.
An, & quo pacto diſtinguatur a vita, tom. 4. conſ. 61. 2 num. 1.
Quid ſit, ib. & n. 11.
Morbi morti ſimiles, ib. n. 10.
Articulus mortis, & periculum mortis in idem, tom. 6. conſ. 6. num. 12.
Quando ſit mortis articulus, ib.
Quando periculum, ib.
Confunduntur, ib. n. 13.
Et in quibus, ib. ac n. ſeq.
Quid veniat nomine articuli mortis, ib. n. 15.

MORES.

Quomodo Epiſcopi moribus caſtè informandis invigilare debeant, tom. 10. conſ. 144. n. 1. & ſeq.
Ab eorum correctione quatenus appellandum, ib. n. 3.
De ſuavitate in regendo requiſita, ib. n. 4.
Quibus Symbolis expreſſa, ib. n. 5. ac ſeq.
Specimina divinæ in regendo ſuavitatis in ordine naturæ, & in ordine gratiæ, ib. n. 7. ac ſeq. ac n. 14. & ſeq.
Ad id Patres, ib. n. 9. & ſeq.
Inſigne divinæ in regendo ſuavitatis argumentum, ib. n. 12. & ſeq.
Dei querelæ in Præfectos, ib. n. 14.
Quid regere in virga ferrea, ib. n. 16.
Quam regendi temperationem Chriſtus præſcribat, ibidem num. 18.
De Angelorum lenitate, qua homines dirigunt, ib. num. 5. & ſeq.
Vox Apoſtolorum de neceſſitate exprimendæ in regendo ſuavitatis, ib. n. 22. & ſeq.
Et Apoſtolicorum virorum, ib. n. 27.
Patres tum Græcorum, tum Latinorum, ibidem num. 28. & ſeq.
Quomodo cum ſubditis agendum, ib. n. 31. ac ſeq.
Miſcenda in regendo ſuavitatis fortitudo, ibid. num. 36. ac ſeqq.
Optimus ille ſuperior, qui clementiam ſeveritate miſcere ſolet, ib. num. 39.
Cautio in hac re adhibenda, ib. n. 40. & ſeq.
Quando, & quæ appellatio a morum correctione admittatur, ib. num. 44. & ſeq.

MORTUUS, vid. *Miraculum, Apparitiones, Necromantia.*

Mortuo poteſt inferri injuria, tom. 6. conſ. 5. n. 3. & ſeqq. ac num. 5.
Atque honor, ib.
Quid ſi ejus delicta fuerint graviſſima, ib. n. 4.
Et quæ illa ſint, ib.
Mortuorum apparitiones, tom. 10. conſ. 50. n. 10. & ſeq.
Quomodo Spiritus mortuorum, etiam futura noſcere poſſint, ib. num. 14. & ſeq.
Quomodo ad mortuos proveniat cura, quam pro eis gerimus, num. 18.
De ſuſcitatione Samuelis Prophetæ incantationibus Pythoniſſæ tentata, deque aliorum mortuorum ſuſcitationibus, & apparitionibus ad illuſiones dæmonum cavendum in ſuſcitandi mortuos miraculis pro canonizatione Sanctorum, tom. 10. conſ. 172. a n. 1.
An fuerit ille verus Samuel, an potius dæmon ſpecie, ac figura Samuelis, ib. n. 3. & ſeq.

MONOMACHIA, vid. *Duellum.*

MOTUS, vid. *Ira*

Primi motus non ſunt in noſtra poteſtate, conſ. 22. n. 18.
Eos moderari perfectæ ſapientiæ eſt, ib.
Quid ſint, ib.
Quomodo perturbent ac commoveant mentem, ib.

MULCTÆ, vid. *Pœna.*

Mulctæ an Epiſcopo, & quibus in cauſis imponi laicis poſſint, tom. 1. conſ. 42. a n. 1.
Uſibus piis applicandæ, ib.
Quatenus monaſterio publici lectoris regularis impertiri poſſint, tom. 1. conſ. 273. n. 1.
Quid ſint, tom. 2. conſ. 30. n. 8. & tom. 4. conſ. 2. n. 10.
Quando denegandæ, ib.
Sequuntur juriſdictionem, ib.
Quo pacto imponantur, tom. 4. conſ. 2. n. 10.

MULIER, vid. *Congregatio, Vidua, Domicilium, Fœtus, Presbyterium, Oblata.*

Ex mulieribus facti viri, tom. 4. conſ. 34. n. 1. & ſeq.
An id naturaliter poſſibile, ib. n. 7.
An mares in mulieres mutentur, ib.
Habent ſuos teſticulos, ib.
Poſſunt caſtrari, ib.
Exempla mulierum, quæ in viros, ſunt mutatæ, ib. & n. 2. ac 3.
Quomodo differant a viris, ib. n. 4. & 7.
Eſt quaſi monſtrum, ib. n. 4.
Quod refellitur, ib. n. 8.
Ejus corporis habitus, ib. & n. 4. & 7. ac ſeq.
De mulieribus Chriſtianis conjunctis cum Turcis, tom. 4. conſ. 143. n. 1. & 2.
De mulieribus Chriſtianis cum viris Chriſtianis matrimonium ineuntibus, qui poſtea fidem abnegarunt, ib.
Virtus heroica an eis admittenda, tom. 2. conſ. 8. per totam,

tam, Ubi exempla, & plura de mulieribus.
Causa mulieris sæcularis depositæ in monasterio, si inde aufugiat, an sit mixti fori, tom. 5. conf. 2. n. 44.
Sequitur forum mariti, ib. n. 111.
An liceat Regularibus in suis Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere, tom. 5. conf. 76. a n. 1.
Admissio mulierum post partum ad purificationem, an sit functio parochialis, ib. n. 1.
Spectat ad Parochos privativè quoad Regulares, ac alios quoscunque, ib. n. 2.
Purificatio hujusmodi est quid sacramentale, ib.
Estque actus publicus jurisdictionalis, ib. n. 3.
Narratur tanquam admodum singulare ingressus mulierum in Templum monachorum, ib. n. 4.
Monasteria, in quæ nulla fœmina ingreditur, ib. & n. seq.
Et quare, ib.
Cautio & causa arcendi mulieres a Templis monasticis, ib. n. 7.
Monasteria, virorum mulieribus inaccessa, ib. n. 8.
Ad benedictionem post partum an teneantur de jure, ib. n. 13.
Est cœremonia laudabilis, & conservanda, ib.
Mos Parochorum purificandi puerperas, quæ ex concubinatu, vel fornicatione notoria pepererunt, ib. n. 14.
Ingressus in domum mulieris per se non est reprehensibilis, ne Clericis quidem, aut Regularibus, etiamsi concurrat fama, & mulier esset formosa, tom. 6. conf. 93. n. 6.
Efficitur de foro sui viri, tom. 9. conf. 94. n. 31.
Quid si fuerit citatione præventa, ib.
Appellatur suæ familiæ caput, & finis, ib.
Mulierum locus in Ecclesia, tom. 7. conf. 55. num. 1. & seq. ac num. 18. 22. & seq.
A viris quomodo separatæ, ib. a n. 12. & 17.
Etiam a Virginibus, ib. n. 15.
Et qua de causa, ib. & n. seq.
Calumnia in id Balsamonis confoditur, ib. n. 20. & seq.
Cur constitutum, ne mulieres ad presbyterium, & altaria accederent, ib. n. 16. & seq.
Tentatum olim a sacris conventibus arceri, ib.
Neve Episcopi divina eloquia eis explicarent, ib.
Neque tantùm mulierum discretio loci in Templis erat, sed etiam velatio, ib. n. 24. & seq.
Et quare, ib. & n. seq.
A quibus inductus hic ritus, ib. n. 26.
Mulieres pectora nudata, & mamas ostentantes, ib. n. 27.
Humerorum, & brachiorum partem retectæ, ib.
Cohibentur, ib. & n. 28.
Eadem humeri, atque cervicum retectio inter notas insignis corruptelæ, ib. n. 29.
Inter lasciviæ argumenta, ib.
Quanti libidinis ignes ex nudatione quacunque fœminei corporis, ib. num. 30.
Extra aliquas circumstantias quo id fordeat peccato, ib.
Mulieres in monasterio monialium degentes, famulę monialium, professionem non remitentes, si contigerit in monasterio mortem obire, ubi sint sepeliendæ, tom. 7. conf. 63. n. 7. & seq.
An tolerandæ sint mulieres nuptæ, quæ publicè meretricio more prostituuntur omnibus in maximum Sacramenti matrimonii probrum, tom. 7. conf. 81. a n. 1. & seq.
Quo salubriori, ac faciliori remedio provideri possit animarum saluti absque edictis, ac publicitate, & cum minori populi offensione, ib. a n. 12.
Mulieres canonicè ingredientes monasteria, in quibus Religio non est approbata, an potiri debeant privilegio immunitatis, tom. 8. conf. 1. n. 13.

MULIERES.

Mulierum turpissimæ commixtiones, conf. 14. n. 10.
Pœnæ in mulieres agentes, ut viri, ib.
De earum prodigiosa Venere, ib.
Mulieres deponentes homicidium a reo patratum, an constituant indicium indubitatum, conf. 18. n. 68.
Excluduntur de jure canonico a deponendo in judicio criminali, ib.
Quando etiam in causa civili, ib.
Quando attendatur earum primum dictum, ib.
Mulier est incapax jurisdictionis Ecclesiasticæ, tom. 10. conf. 69. num. 19.
An Collegium mulierum emittentium votum castitatis, & obedientiæ censeatur licitum, conf. 132. a n. 1. & seq. ac n. 17. & seq.
Quid si fuerit ab Episcopo visitatum, ib. n. 4.
Earum dotes quatenus sint eis egredientibus restituendæ, ib. num. 11. & seqq.
Quid si Collegii Constitutiones decernant, quod hujusmodi mulieribus deficientibus, dos acquiratur Collegio, ib. n. 13.
Mulieres, quæ in hoc Collegium ingrediuntur an obligentur votis, ac juramentis in eo perseverandi, ib. n. 1.
Cur hujusmodi Collegia prohibita sint, ib. n. 3.
Quæ requirantur ad hujusmodi Collegiorum legitimam erectionem, ib. n. 4. & n. seq. & n. 14. & seq.
An comprehendantur in prohibitione Urbani VIII. ib. n. 9. ac seq.
Earum Constitutiones quatenus obligent, ib. n. 12.
An, & quatenus credatur asserenti, quod in hujusmodi Collegiorum erectione interceserit beneplacitum Apostolicum, ib. n. 4.
In materia, quæ solet expediri per Breve, standum non est assertioni, ib.

MULTIPLICATIO, vid. *Terra*.

Multiplicatio rerum an, & quatenus sit res mirificè, vel divinitus facta, tom. 5. conf. 32. a n. 1.
Ubi de hac re plura,

MUMIA.

Mumia sepulchrorum apud Arabos, Syrios, & Ægyptios ex quibus rebus conficiatur, tom. 5. conf. 41. n. 17.
Mirificè prodest, ibid.
Mumia, quæ ad nos defertur ex Egypto, ib.
Qui ea utantur, ibid.

MUNUS.

Munus patrimonialis, a quo sunt immunes Ecclesiastici, quid sit, & quotuplex, to. 2. conf. 30. n. 15.
Quid personis, ac rebus imponatur, ib.
Et ob quas causas imponi soleat, ib.
Munus ex sua natura causam includit, to. 5. conf. 59. n. 6.
Differt a dono, ib.
Malè exercens officium, & corruptus accipiens munera quibus pœnis puniatur, ib. n. 10.

MURI.

Muri Civitatis cur dicantur Sancti, t. 1. conf. 54. n. 41. & seqq.
Pœna delinquentis in eos, ib.
Murus fossilis adhærens Ecclesiæ an, & quatenus gaudeat immunitate, conf. 19. a n. 1.

MUSICA, MUSICI.

Harmonia musica, an, & quatenus deceat, Ecclesiam uti in suis Divinis officiis, to. 3. tota conf. 41.
Et qua cautione, ib. n. 9.
Quid de cantu vocali, ib.
Permissa olim Hebræis instrumenta musica, ib.
Ejus antiquitas, ib.
Cur admissa, ib.
Et permissa, ib.
Carpitur, ib.
Damnanturque ejus instrumenta, ib. n. 2.
Sanctorum Patrum censura, ib.
Laudatur, ib. n. 3. & seqq.
Ejus effectus, ib. n. 4.
Bona, fructus, ib.
Probatur, ib. n. 5.
Etiam a Patribus, ib.
A quo tempore recepta, & an ubique, ib. n. 6.
Quid in publica divini Corporis adoratione, ib. n. 7.
Organa pneumatica quando adinventa, ib. n. 8.
Et quando in Ecclesia audiri cœperunt, ib.
Quid de Psalmis vulgari lingua, ib.
Ac de Hymnis, ib.
An Cantores musici, qui non sunt de gremio Capituli, in processionibus, aliisve actibus præferri debeant Clericis beneficiatis, to. 4. conf. 90. a n. 1.
Quo in loco incedere debeant, ib. n. 1. ac seqq.
Quid si eorum pars major sint laici, ib. n. 7.
Quidve si pro ipsis extaret consuetudo, ib. n. 8.
Et aliquot ex iis sint beneficiati, ib. n. 10.
Nullam habent dignitatem, ib.
Musici Ecclesiæ Cathedralis gaudent privilegio fori, ib. n. 11.
Quatenus in Ecclesia permissa, to. 8. conf. 42. n. 19.
Quæ musica prohibita, ib.
Quive cantus, ib.
Episcopus non potest prohibere usum buccinæ harmonicæ in Capella musicæ Cathedralis, conf. 115. n. 88.

MUTATIO.

Mutatio status abrogat dispositiones, to. 1. conf. 142. n. 7.
Mutatio fabricæ an dicatur novum ædificium, to. 1. conf. 179. num. 23.

MUTILANS, MUTILATIO, vid. *Homicidium*, *Ecclesia*.

Mutilans in Ecclesia, vel cœmeterio ex rixa, ira, casu, an gaudeat immunitate, to. 2. tota conf. 38.
Quid de mutilante puero, amente, coacto &c. ib.
Qui mutilantes priventur immunitate, ib. n. 4. & seqq.
Mutilans quatenus irregularis, to. 7. conf. 66. n. 5.
Et cooperans ad mutilationem, ib.
Et permittens se castrari, ib.
Et dubius de mutilatione, ib. n. 11.
Qui possit super irregularitate ex mutilatione dispensare, ib. n. 12.

MUTUS, vid. *Sanatio*.

Mutus an possit testari, to. 1. conf. 17. n. 16.
Sepulturam sibi eligere, ib.
Potest signis, aut nutibus suam explicare voluntatem, ib.
Idque præsertim ad causas pias, ib. n. 17.

MUTUUS, vid. *Regulares*.

Solutio anticipata est mutuum virtuale, t. 4. conf. 164. n. 1.
Quando cesset esse beneficium, to. 4. conf. 75. n. 32.
Ex eo vetamur quid sperare, & accipere, ib. n. 33.
Quomodo id accipiendum, ib. n. 34.
Lucrum ex mutuo quibus titulis, ac rationibus comprobari possit, ib. a num. 71.
Vigore mutui contracti a Regularibus non possunt bona Ecclesiæ alienari absque beneplacito Apostolico, t. 7. conf. 12. n. 6.
An liceat mutuanti, etiam pignoribus assicurato de credito, aliquid ultra sortem exigere, dummodo non repetat sortem usque ad certum tempus, to. 8. conf. 88. a nu. 1.

N

NARRATIVA.

Narrativa debet comprobari, to. 1. conſ. 1. n. 17. & 21.
Potiſſimum quando eſt cauſa gratiæ, ib.
Secus autem quando eſt pars gratiæ, ib. n. 21.
Narrativa Viſitatoris Apoſtolici quando probet, to. 1. conſ. 90. num. 3.
Quid ſi eſſet narrativa Pontificis, ib.

NATURA.

An homo creari potuerit in ſtatu puræ naturæ, t. 2. conſ. 56. num. 22. & ſeqq.
In eo ſtatu neceſſaria quoque poteſtas Eccleſiaſtica, ib.
Qualis hic ſtatus fuiſſet, ib.
Verbum Natura eſt univocum, to. 4. conſ. 43. n. 70.
De qua natura prædicetur, ib.
Naturæ admiranda, tom. 4. conſ. 50. n. 8.
Morborum medens, tom. 4. conſ. 56. n. 1.

NATUS.

Natus idem ac genitus in S. Scriptura, t. 1. conſ. 153. n. 18.
Quis jure talis dicatur, ib. n. 25. & ſeqq.

NAVIS, Vid. *Miſſa*.

NECESSITAS.

Ejus lex, tom. 2. conſ. 2. num. 11. & tom. 3. conſ. 15. num. 31. & 37.
Eſt ſupra legem, to. 4. conſ. 75. n. 67.
Ejus leges amariſſimæ, ib. & ſeqq.

NECESSITAS.

Quæ ſit neceſſitas jus tribuens adminiſtrandi Epiſcopo non confirmato, conſ. 73. n. 20.

NECROMANTIA, NECROMANTICI, Vid. *Mortui*.

Qualis, quantave ſit ejus vis, vel potius fraus, & fallacia, tom. 10. conſ. 172. n. 1.
Necromanticorum oſtentationes, ib. n. 2.
Quid de Pythoniſſa, quæ rogatu Saulis ſuſcitavit Samuelem ib. num. 3. & ſeqq.
Necromantia olim multis locis, & apud multas gentes celeberrima fuit, ib. n. 8.
Multa apud varias gentes loca Necromantiæ uſu nobilitata ubi, & a defunctis oracula, & reſponſa petebantur, ib. n. 9.
Mortuorum appariciones, quæ arte Necromantia fiunt, vanæ, & fallaces ſunt, ib. n. 10.
Necromantæ an habeant vim, & imperium in Animas Defunctorum, quæ ſunt in Cœlo, ac in Purgatorio, ib. n. 17.

NEGATIVA, NEGATIVUM.

Probatio negativæ ex quibus ſequatur, tom. 1. conſ. 1. n. 23.
Ex quibus excludatur, ib.
Ex quibus probetur, to. 1. conſ. 93. n. 6. & to. 4. conſ. 33. n. 138. & ſeqq.
Univerſalis non coarctata quomodo probetur, to. 1. conſ. 200. num. 2.
Ejus probatio difficilis, to. 1. conſ. 236. a n. 2.
Transfert onus probandi in affirmantem, ib. n. 5.
Etiam impoſſibilis an, & a quo probanda, ib. n. 6. & ſeqq.
Negativa qualitatis quo pacto probetur, ib. n. 10. & ſeqq.
Quomodo cadat in ſenſus, to. 4. conſ. 43. n. 138. & ſeqq.
Et quomodo de illa deponere debeat teſtis, ib. & n. 144.
Quomodo in factis, & materiis antiquis probetur, ib. nu. 143. & conſ. 58. n. 24.
An ſit impoſſibilis directa, ib. n. 144.
Quid de negativa coarctata, ib.
Et de neceſſaria illatione ad illam, to. 4. conſ. 87. nu. 9.
Univerſale negativum includit etiam Eccleſiaſticos, conſ. 2. num. 18.
Negativa a quonam ſit probanda, conſ. 32. n. 7.
Quomodo probetur in factis, & materiis antiquis, tom. 10. conſ. 180. n. 6.

NEGOTIATIO, Vid. *Mercatura*, *Eccleſiaſtici*.

Negotiatio Epiſcopis, & Clericis quomodo licita, tom. 1. conſ. 41. nu. 9. & 13.
Quæ, & quo pacto Eccleſiaſticis prohibita, to. 2. tota fere conſ. 34.
Illicita formalitas in quo conſiſtat, ib. n. 8. 11. ac 20.
Quæ dicatur negotiatio, ib.
Quotuplex, ib. n. 19.
Ex qua vectigal debeatur, ib. n. 20. ac ſeqq.
An Clericis, ac Regularibus liceat lucri cauſa negotiari, & potiſſimum exercere artem venalem pharmacopolę, to. 5. conſ. 84. a n. 1.
De eorum immunitate a vectigalibus quoad mercaturam, ib.
Quæ negotiatio ex objecto mala, ib. n. 1.
Ars aromataria num propriè negotiatio, ib. n. 3.
Negotiationis exercitium per pios homines improbatur, ib. n. 4.
Ejus pericula, ib.
Qui primus legem Eccleſiaſticam tulerit, ut qui ſacrati erant a mercaturis abſtinerent, ib. n. 7.
Clericorum, ac Religioſorum ſtatus nullatenus cohærere poteſt cum negotiatione, ib. n. 7.
Triplex negotiatio, ib. n. 8.
Quæ negotiatio abſque avaritiæ labe, & ſtatus clericalis, ſive religioſi dedecore poſſit a Clericis, & Religioſis exerceri, ib. n. 9. ac ſeqq.
Quatenus Clericis, & Religioſis vetetur, ib. n. 10.
Quæ, & quatenus eis licita, ib. & n. ſeqq. ac n. 12.
Labor manuum priſcorum monachorum non ſemper ſpectavit negotiationem, ib. n. 13. & ſeqq.
Negotiationibus temporis aliquid quatenus Clericus impendere poſſit, ib. n. 14.
Clerici negotiationibus operam dantes quatenus ligentur ſtatutis editis ſuper illa arte, ib.
Interdicta Clericis, ac monachis, ib. n. 21.
Et Regularibus in Indis orientalibus, & occidentalibus, ib. num. 23.
Eccleſiaſtici quicumque ſi negotientur, quatenus priventur privilegio immunitatis a vectigalibus, ib. n. 24. & ſeqq.
Quid de Clericis minoribus, ib. n. 25.
Negotiatio pro neceſſitate Clerici, vel Eccleſiæ eſt licita, nec poſſunt pro rebus cauſa hujus negotiationis advectis, emptis, venditis imponi, aut exigi onera, ib. n. 27.
Tali immunitate gaudet etiam negotiatio inſtituta in ſolam utilitatem Eccleſiæ, & quotieſcumque res advectæ, empte vel venditæ ſunt Eccleſiaſticæ, etiamſi negotiatio ſit ad utilitatem propriam Clerici, ib. n. 28.
Pro perſona ipſa Eccleſiaſtica nunquam poteſt expeti pedagium, aut guidagium etiamſi tranſeat negotiationis cauſa, aut ea de cauſa deferat merces, ib. n. 29.
Quoad fructus patrimoniales, ſeu laicos in delatione, venditione, vel commutatione facta negotiandi cauſa ceſſat immunitas, etiamſi aliunde, non interdecente negotiatione, gauderent immunitate, ib. n. 30.
Quid ſi aliò tranſvehantur, ut melius, pluriſque vendantur, ib. num. 30.
Tenetur ad onera, qui pro una tantùm, aut altera vice negotiatur, ib. num. 31.
An quis dicatur negotiator ex frequentatis actibus, vel etiam ex paucis, ib. nu. 31.
Artificium, an, & quatenus ſit negotiatio, ib. n. 32.
Animus lucrandi ex induſtria quando adeſſe debeat, ib. n. 33.
Quando pro aliis bonis amittatur immunitas, ib.
In dubio an merces cauſa negotiandi afferat Clericus, ſtandum eſt ejus juramento, ib.
Quid de Clerico, etiam in ſacris, qui dimiſſo habitu negotiationi vocat, ib. n. 34.
Pœnæ contra Clericos negotiatores, ib. n. 35.
Non poſſunt in morte diſponere de acquiſitis per negotiationem, ſed ea omnia Cameræ Apoſtolicæ applicata ſunt, ib. n. 36.
An id procedat etiamſi Clerici non ſint beneficiarii, ib.
Dummodo ſint in ſacris, ib.
Nemo ſub prætextu negotiorum illicitorum poteſt proceſſari poſt quinquennium a die ſuæ mortis, ib. n. 38.
An Clericis, ac presbyteris liceat abſque negotiationis eis interdictæ nota, oves, boves, aliaque hujuſmodi animalia emere, eaque locationis aut ſocietatis titulo conductori, aut ſocio tradere, ac lucrum ex hujuſmodi locatione, ſive ſocietate percipere, tom. 6. conſ. 76. a n. 1.
Negotiatio per alium, an licita Clericis, ib. n. 1. & ſeqq.
Quid ſi ille alius non ſit, niſi adminiſter, nec habeat rationem concauſæ principalis, ib. n. 3.
In nullo unquam modo licet Clerico per ſe, neque per alium negotiari, ib. n. 4.
Clericis ac Religioſis prohibita negotiatio, ſive mercaturam exercere, ib. num. 6.
Et conducere a laicis vectigalia, ib.
Et quatenus etiam ſit eis prohibita conductio aliorum bonorum, ibidem.
Lucrum turpe qomodo differat ab injuſto, ib. n. 10.
Cognitio negotiationis illicitæ Eccleſiaſticorum, an ſpectet privativè ad Nuncios Apoſtolicos, to. 6. conſ. 79. a n. 1.
Res Eccleſiaſticorum, quæ ex edicto apprehenduntur, ad quem pertineant, ib. n. 4.
An, quæ, & quatenus negotiatio Clericis ſit prohibita, to. 7. conſ. 72. n. 1. & 2.
Opus manuum poteſt a negotiatione ſejungi, ib. n. 5.
Quæ negotiatio damnetur, ib. n. 6.
Quæ negotiatio ſit Clericis prohibita, conſ. 16. n. 22.

NEOPHYTUS, vid *Catechumeni*.

Neophyti quibus ſubjecti, to. 2. conſ. 43. a n. 1.
Neophyti, qui ex Agarena, & Turcica gente, ac Mahumetana ſecta venerunt, quomodo ſunt edocendi, to. 5. conſ. 14. num. 228.
Et quomodo puniendi, ſi redierint ad priſtinam impietatem, ib.
Et quid de neophytis ex Judæis, qui poſtea blaſphemantes in Chriſtum judaicos ritus exerunt, ib. n. 232.

NEPHRISIS, vid. *Miraculum*.

De liberatione a morbo nephritico cum ſuppreſſione urinæ per triduum, & ultra, tom. 10. conſ. 184. a n. 1.

NEPOS.

Nepotis Summi Pontificis litteræ cujus mandato cenſeantur ſcriptæ, tom. 1. conſ. 105. n. 62.

NERVI.

Sunt vehiculum nutrimenti, to. 7. conſ. 26. n. 4.
Qui morbi ex eorum reſolutione ortum ducant, ib.

NIX.

An ex nive enaſci poſſint herbæ, ſtirpes, animalia, to. 4. conſ. 43. n. 61.
Et quomodo, ib.

NOBILIS, NOBILITAS, NOBILIUS, vid. *Mercatura.*
Nobilis præferendus, tom. 1. conſ. 183. n. 6.
Pro eo ſemper præſumitur, ib.
Nobilius trahit ad ſe ignobilius, tom. 2. conſ. 31 n. 1.
Quæ nobilitas requiratur pro conceſſione Oratorii privati, tom. 6. conſ. 98. num. 44.
Nobilitas ab aſcendentibus, ib.
Transfunditur in filios, ib.
Nobilitas matris, ib.
Eſt materia favorabilis, ib.
Quando ſolùm requiratur nobilitas ex parte patris, ib.
Noblitas ex privilegio, ib. n. 45.
Nobilis ex privilegio an poſſit admitti ad ea, pro quibus requiritur nobilitas ſanguinis, ib. & n. ſeq.
Finis requirendi nobilitatem in privilegiato, ib.
Nobilitas viduæ, ib. num. 47.
Quando agitur de oneribus, & admiſſione ad ordines militares, & nobilitas eſt neceſſaria, non ſolùm locum habent nobiles a ſanguine, ſed etiam nobiles ex privilegio, t. 7. conſ. 1. n. 3.
In materia nobilitatis attenditur conſuetudo, tom. 5. conſ. 84. num. 11.
Non ſunt afficiendi pœna triremium, conſ. 13. num. 2.
Neque aliis pœnis, irrogantibus ignominiam, ib.
NOMEN, NOMINATUS, NOMINATIO, vid. *Reliquiæ, Jus.*
Prior nominatio majorem dignitatem arguit, tom. 1. conſ. 105. num. 34.
Quando ſit confirmanda, tom. 1. conſ. 119. n. 2. ac ſeq.
Nominatio ad Epiſcopatum an ſufficiat ad inducendum vacationem Officii, vel beneficii, tom. 1. tota conſ. 160.
Præſertim in Regulari, ib. n. 4.
Pluralitas ejuſdem nominis inducit obſcuritatem, tom. 4. conſ. 18. num. 2.
Confraternitatum ejuſdem nominis aggregatio, ib.
An prius nominatus ſit major, tom. 4. conſ. 36. n. 20. & ſeq.
Dignior ante omnes nominandus, ib. n. 22.
Quatenus prohiberi poſſit, ne quis ſibi aſſumat alienum nomen, t. 6. conſ. 54. n. 1. & 2.
Ad benè docendum primò expendere oportet nomina rerum, tom. 6. conſ. 98. n. 1.
Quid nominatio in jure, & quo fiat, conſ. 26. n. 4.
Nominatio facta ante caſum non tribuit jus nominato, to. 10. conſ. 127. n. 18.
NOTARIUS.
Notarius creatus a Principe ſæculari an poſſit rogari de rebus Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 150. n. 22.
An ſi extra judicium examinet teſtes ſine mandato Judicis, illorum depoſitio ſit valida, tom. 1. conſ. 193. n. 2.
An Deputatus in cauſa canonizationis debeat probare qualitatem notariatus, tom. 1. conſ. 206. a n. 1.
Talis non præſumitur, ib.
A quo debet probari, quod ſit ejuſmodi, ib.
An ſtandum ſit ejus enunciativæ, ib. n. 2.
Quid de notario defuncto, ib.
Quid in vivente, ib.
Ex quo talis probetur, ib. & n. 3.
In compulſorialibus quomodo ſe gerere debeat, to. 1. conſ. 210. a num. 1.
Quomodo in ſcripturarum collatione, t. 1. conſ. 212. n. 1. & 2.
An conſtare debeat, ipſum pro collatione proceſſus juraſſe in manibus Judicis, tom. 1. conſ. 231. n. 1.
Notarius curiæ Epiſcopalis gaudet privilegio fori, tom. 2. conſ. 51. num. 4.
An in Cauſis canonizationis Sanctorum probari debeat, quod fuerit adhibitus Notarius, creatus authoritate Apoſtolica, tom. 3. conſ. 11. per totam.
Notarius authoritate laica creatus in quibus ſolùm adhiberi poſſit, ib. n. 1.
Quid in cauſis Eccleſiaſticis, ib.
Eius commiſſio ex quo conſtare poſſit, ibi.
Ubi Sacræ Congregationis decreta.
Conſuetudo in iis ſervanda, ib.
Notarii non poſſunt prohiberi ab Epiſcopo, ne, præter cancellarium Epiſcopalem, inſtrumenta conficiant pro locis piis, tom. 4. conſ. 9. n. 1. & ſeq.
Quid de notariis creatis a Summo Pontifice, ib.
Notario laico an poſſit committi a delegato viſitatio, & inſpectio Sepulchri Servorum Dei, t. 4. conſ. 37. n. 9. & ſeq.
Quomodo rogare debeat hunc actum, ib.
Quatenus dici potius debeat Eccleſiaſticus, quàm laicus, ib. num. 10.
In cauſis canonizationis admittitur Notarius laicus, ib.
Ejus facultas quomodo ſit metienda, ib.
De ejus commiſſione conſtare poterit per propriam atteſtationem ibid.
Ejus exiſtimatio communis quanti facienda ſit, ib.
Poteſt recipere juramentum Epiſcopi teſtis, tom. 1. conſult. 41. num. 3.
Et Cardinalis, ib. num. 5.
Notarius, qui ex publico habet ſalarium, nihil ab ultro offerentibus accipere poteſt, tom. 4. conſ. 75. n. 37.
De notario, ſive actuario Epiſcopi, tom. 8. conſ. 11. n. 1.
Quæ illi poſſint expedire, ib. n. 6. & ſeq.
Eorum avaritia, ib. n. 8.
Notariatus an dignitas, tom. 8. conſ. 139. n. 13.
De quibus rogari poſſit, conſ. 23. n. 3.
Notario aſſerenti de actu præterito a ſe geſto ſine teſtibus an credatur, tom. 10. conſ. 40. n. 7.
NOTORIUM, NOTORIUS, vid. *Percuſſor.*
Notorium ad incurſum cenſurarum quo pacto comprobandum, tom. 1. conſ. 95. num. 21.
Ejus exceptiones, ib.
Notorium facti quomodo probetur, t. 1. conſ. 202. a n. 4.
Quid ſi ſit facti permanentis, ib.
Quomodo probetur, quod ſit ejuſmodi, ib.
Quæ faciant Notorium, ib.
Notorium provocat, non excludit inquiſitionem, ib. n. 5.
Ex quo proveniat, atque conſtituatur, tom. 1. conſ. 218. n. 30. & ſeq.
In antiquis quomodo probetur, ib. n. 33.
Delictum quoad pœnas, quando dici poſſit Notorium, to. 2 conſ. 59. num. 3.
Quid quando ejus ratio eſt dubia, ib.
Notorii probatio, tom. 4. conſ. 43. num. 143.
Æquiparatur ſententiæ, ib.
Ejus negatio nihil operatur, ib.
Quid illud ſit, ib.
Notorium de præſenti, ac de præterito, ib.
Ejus virtus, etiam in Miraculis probandis, t. 4. conſ. 58. n. 24.
Quæ requirantur ad inducendum notorium, tom. 6. conſ. 99. num. 7.
Notorietas reſultat ex inſpectione actorum, t. 7. conſ. 19. n. 11.
Utrùm in notoriis ordo juris ſervandus ſit, conſ. 49. a n. 4.
Et quid de ſententia, ib. n. 11.
Numquid in notorio requiratur probatio, ib. num. 14.
Et quot teſtes requirantur ad illius probationem, ib. n. 20.
Quomodo in notoriis procedatur, ib. num. 4.
An a ſententia ſuper notorio lata, detur appellatio, ib. n. 21.
In notorio an requiratur citatio, ib. n. 7. & 8. ac ſeq.
An ſententia in notoriis ſit neceſſaria, ib. n. 21. ac ſeq.
Quid de jure, quidve de conſuetudine, ib. n. 13. & ſeq.
De notorio facti permanentis, ib.
De notorio juris, ib.
De notorio facti interpolati, ib.
De notorio facti tranſeuntis, ib. n. 14.
Quando aliquid dicendum ſit notorium, ib. n. 18. & conſ. 188. nu. 185. & ſeq.
Quid Judex ſuper notorio agere debeat, ib. n. 19.
In notoriis quomodo Judex ſe gerere debeat, tom. 10. conſ. 18. num. 13.
De notorio, publico, manifeſto, famoſo, occulto, tom. 10. conſ. 115. a num. 1.
Qualis notorietas requiratur ad obligationem vitandi percuſſores Clericorum juxta ſecundam illam exceptionem Concilii Conſtantienſis, ib. n. 37. ac ſeq. & n. 52. & ſeq.
Notorium quotuplex ſit, ib. n. 2. & ſeq.
Notorium ratione numeri perſonarum quotuplex, ib. n. 13.
Quot perſonæ ſufficiant, ut factum dicatur notorium ſimpliciter, & abſolutè, ib. n. 16. & ſeq.
An hoc relinquendum ſit arbitrio prudentis Viri, ib. n. 31.
Anve requiratur totius, aut majoris partis populi ſcientia, ib. num. 33.
Sufficit ſcientia majoris partis cujuſcumque Congregationis perſonarum non pauciorum, quàm decem, ib. num. 34.
Ad notorium ſimpliciter, & abſolutè requiruntur ſaltem decem teſtes, qui evidenter factum ſciant, & iſti ſufficiunt, ibid. n. 35. & ſeq.
Ponderantur ad id verba Concilii Conſtantienſis, ib. n. 47. & ſeqq.
Quam notitiam habere quis debeat, ut obligetur vitare Clerici percuſſorem, ib. n. 61. & ſeq.
Quid ſit notorium, conſ. 180. num. 6.
NOTORIUS CLERICI PERCUSSOR, vid. *Percuſſor.*
NOVATIO.
Quomodo fiat, tom. 4. conſ. 201. n. 24.
Et ex quibus inducatur, ibid.
NOVITAS.
Novitates pernicioſæ, tom. 4. conſ. 23. num. 5. & conſ. 64. num. 1. & 2. ac ſeq.
In rebus novis conſtituendis, quæ utilitas requiratur, tom. 4. conſ. 64. n. 2.
Novitas evitanda, tom. 1. conſ. 167. num. 23.
Sæpè cauſa diſcordiæ, tom. 7. conſ. 7. n. 7.
Omnis novitas præſumitur mala, ib.
A novitatibus cavendum, tom. 10. conſ. 54. n. 10.
Tanquam odioſæ ſunt omninò tollendæ, ib.
Ac etiam a jure recedendum, ib.
NOVITIUS, NOVITIA, NOVITIATUS, vid. *Regularis, Probatio, Profeſſio, Tempus.*
Eorum parentes, vel conſanguinei an, & quatenus poſſint donare res ſuas Monaſterio, tom. 1. conſ. 109. per totam præcipuè, num. 14.
Eorum acceptatio ad habitum an quicquam relevet in ordine ad præcedentiam, ib. n. 16.
Quid de ſuſceptione habitus, ib. n. 17.
Eorum novitiatus a qua hora incipiat, ib.
Rejiciendi, vel ad profeſſionem admittendi, ib.

In favorabilibus habentur pro Religiosis, ib. n. 20.
Et pro professis, ib.
An, & quatenus possint renunciationes, & donationes, a se factas, ante susceptum habitum revocare, t. 1. cons. 228. a n. 1.
Quando censeatur donare causa mortis, ib.
Tempore novitiatus fruuntur pensionibus, t. 1. cons. 229. n. 5.
Neque sunt privandi beneficiis, quæ obtinent, ib. & n. seqq.
Quid si novitiatus prorogetur, ib. n. 8.
An possint validè enunciare coram Vicario foraneo absque licentia Episcopi, to. 1. cons. 284. n. 1.
Licentia, sive facultas Episcopi in eorum renunciationibus, ac donationibus requisita an sufficiat, si sit æquipollens, non autem expressa, to. 1. cons. 397. n. 1.
Emittentes professionem in articulo mortis, anno probationis non completo, si convaluerint, debent denuò profiteri, tom. 1. cons. 359. nu. 1. Ubi quid de ipsarum dote.
Novitiæ, quæ coactæ fuerunt ad proprias domus se conferre de licentia Ordinarii, possunt admitti ad professionem absque alio probationis anno, tom. 1. cons. 355. num. 1.
In Monasteriis regularibus subjectis, non possunt admitti absque exploratione earum voluntatis, ab Episcopo vel ejus Vicario facienda, tom. 1. cons. 375. num. 1.
Novitii voluntas an exploranda ante professionem, tom. 1. cons. 3.
Novitii professio an sit nulla, si non emittatur in Monasterio, in quo Novitiatum peregit, tom. 3. cons. 37. n. 8.
Ejus probationis anno quomodo fieri debeat, ib.
A quo haberi debeat informatio de ejus indoneitate, ib. n. 10.
Quomodo dicatur persona Ecclesiastica, t. 4. cons. 219. n. 1. & 5.
Non potest censeri Religiosus cum effectu, ib.
Quomodo intelligendum, ib.
Tenetur ad Regulam, ib.
Est pars, & membrum Religionis, ib.
Est immunis quoad personam, & quoad bona, ib.
Quibus de Novitiis impuberibus ad Religionem admissis, ib. num. 7.
Quibus privilegiis gaudeant, ib. & n. seqq.
An Novitiæ licita sit reclamatio ad Prælatum superiorem, quòd moniales illam non admiserint ad professionem, to. 4. cons. 201. nu. 1.
Quando renunciatio, aut obligatio novitiorum regularium facienda sit, to. 8. cons. 56. n. 1. & seqq.
Quando etiam novitii profiteri, aut ejici debeant, ibidem num. 5. & seqq.
Idem quoque in monialibus, ib.
Cum qua licentia hujusmodi renunciatio, aut obligatio fieri debeat, ib. n. 2.
Quid si probationis tempus post annum prorogatum fuerit, ib.
Aut si renuncians sit tacitè professus, ib.
An hujusmodi licentia concedi possit die festo, ib.
Et a locum tenente Vicarii, ib.
Et intra quod tempus, ib.
Quatenus sortiatur effectum suum, ib. n. 4.
Quid si novitius annum ætatis ad professionem præfinitum non attigerit, ib. n. 5.
In masculis non est præfinitum a Concilio tempus ad habitus susceptionem, ib.
Quid de puellis adversæ valetudinis, ib.
Quid de Jesuitis, ib.
Quatenus ex bonis novitiorum nihil monasterio tribuendum ib. num. 7.
Non licet monialibus accipere novitiarum dotem ante earum professionem, ib.
Quid si aliquid accipiatur ex bonis parentum, & consanguineorum, ib. num. 8.
Quidve si hoc accipiatur nomine depositi, ib.
Non tamen prohibetur hujusmodi dotes realiter poni penes tertium, ib.
Nec quod puella ingrediens monasterium aliquid in rationem census super bonis monasterii, ib.
Cautio in depositio dotis, ib.
Quid de domo Pia Urbis, ib. n. 9.
De puellis educationis causa, ib. n. 10.
Pœnæ in contrafacientes, ib. n. 11.
De morientibus, aut abeuntibus ante professionem, ib. n. 12.
Num satis sit, novitium stetisse per annum in probatione, quando illi ex causa prorogatus fuit novitiatus, to. 9. cons. 87. n. 1.
Ut annus novitiatus prorogari possit, quæ causa requiratur ib. num. 10. & seqq.
Et quomodo probari possit causa prorogandi novitiatum non expressa in licentia, ib. n. 12.
Quatenus novitius post annum probationis discedens a Conventu de licentia superioris, si redeat, possit statim admitti ad professionem absque alia probatione, ib. nu. 13.
An superior possit injungere novum novitiatum, etiam de consensu novitii, ib. n. 17.
Quo casu prorogari possit novitiatus, ib. & n. 18.
Quando censeatur indultus novus novitiatus, ib. n. 25. & seq.
Quando censeatur novitium renunciasse novitiatui jam peracto, ib. num. 27.
In cap. 16. sess. 25. de regular. vers. finito de novitiis ad professionem post annum probationis statim admittendis, comprehendat Monialis, ib. n. 32.
Quid in religione Societatis Jesu, ib. n. 37.
Renovatio novitiatus est species pœnæ, ib. n. 44.
Quid de novitio recepto ad professionem authoritate Summi Pontificis, ib. n. 46.
Quæ requiruntur, ut obligatio per novitium facta, sit facta cons. 156. n. 8. & seqq.
An, & quatenus novitius, non completo anno tyrocinii, a Religione egrediens, teneatur iterum annum probationis integrè facere, cons. 175. a n. 1.
Quid de novitiatu interpolato, ib. Ubi casus alii.
Quid in casu, in quo egressus fuerit animo determinato permanendi in sæculo, & non profitendi, ib. n. 3.
Quomodo interrumpatur novitiatus, ib. n. 4.
Quid in casu novitii, qui sex menses permansit in monasterio, ac deinde exivit sine licentia superioris, & in sæculo tres, vel quatuor dies moratus est, demum ad Monasterium reversus post alios sex menses professionem misit, ib. n. 5. & seqq. Ubi exempla.
Quid de novitio, qui post moram alicujus temporis in Monasterio de licentia superiorum exivit, ac sub illius obedientia, & ex rationabili causa residuum anni temporis extra Monasterium permansit, & expleto anno, professionem emisit, ib. n. 8. ac seqq.
Quidve de illo, qui habitum regularem assumpsit extra Monasterium, nec unquam per anni circulum ingressus est claustrum, ib. n. 11. ac seqq.
An acceptatus ad Religionem extra Conventum ad recipiendum novitio designatum, non tamen ib. induitur habitu, sed ad locum designatum transmittitur ibique habitum suscipit, annum probationis agit, ac profitetur, revera dicatur satisfacere decretis Clementis VIII. ib. n. 3. & seq.
Quid cum quis a Superioribus Religionis ad habitum recipitur, & re ipsa induitur in Conventu ad recipiendum novitios non designandum, non tamen recipitur pro eodem Conventu, sed pro alio, ut præsentetur designatus, ad quem postea transmittitur, ibique, peracto probationis anno, professionem emittit, ib. n. 15. ac seqq.
Quid pariter cùm novitius admittitur quidem ad habitum regularem in Conventu designato, ibique induitur, sed deinde transmittitur ad agendum annum probationis extra locum designatum, & postea redit ad primum Conventum & in eo profitetur, ib. n. 21. & seqq.
Novitius ubi profiteri debeat, ib. n. 23.
Quid demum si novitius actu recipiatur ad habitum in Conventu designato, ibique perseveret per annum in probatione, sed postea mittatur ad professionem emittendam extra locum designatum, ib. n. 24. & seqq.
An, & quatenus regularis ab una ad aliam Religionem alterius ordinis transiens, ut subsit, non ut præsit, teneatur per alium annum in probatione esse, atque iterùm profiteri, etiamsi Religio, ad quam transfertur, sit laxioris regulæ, ib. n. 28. & seqq.
Quid si Religio sit ejusdem Ordinis, ib. n. 30. & seqq.
Annus probationis cur detur novitio, ib. n. 44.
Quando efficiatur filia Monasterii, & de corpore Monasterii, tom. 10. cons. 6. nu. 2.
Ad effectum præcedentiæ an suffragetur anterior novitiatus ib. num. 3.
Novitia nullum habet jus in re radicatum, minusque ad rem sed conditionale dumtaxat, & casuale, ibid. & num. 3.
An ei suffragetur regula de jure quæsito non tollendo, ib. n. 4.
An tempus Novitiatus, in quo aliquis dispensatur ad duo, vel tres menses, incipiat a die obtentæ dispensationis, ut a die, quo novitius admittitur ad Novitiatum in Conventu per dictam dispensationem assignato, t. 10. cons. 21. n. 5.
Tempus novitiatus quando incipiat, ib. n. 5.
An sit necesse, quod novitiatus peragatur in aliqno certo Monasterio, ib. num. 5.
Professio, non expectato tempore Novitiatus, est irrita, cons. 113. num. 2.
Ad ejus nullitatem sufficit momentum, ib.
De tacita professione, tom. 10. cons. 113. n. 8.
Quot requisita habere debeat, ib.
Quid de ea post Tridentinum, ib.

NUNCIUS.

Nuncii Sedis Apostolicæ non possunt superiores Regulares compellere ad recipiendum Religiosos expulsos, tom. 1. cons. 150. per totam.
Eorum Ministri, & officiales violantes immunitatem Ecclesiasticam, incurrunt censuras a quibus non possunt absolvi, nisi a Summo Pontifice, to. 1. cons. 172. nu. 15.
An, & quatenus possint relaxare inhibitiones ad favorem Regularium, to. 1. cons. 323. n. 1.
Nuncius Apostolicus an possit exercere Pontificalia, vel licentiam aliis Episcopis concedere illa exercendi in alterius Diœcesi absque ordinarii loci licentia, t. 2. tota cons. 1. per totam.
De hac re Decreta Conciliorum, ib. n. 1. & 2.
Declarationes item Sacrarum Congregationum, ib. n. 2. & 4.
Rationes præcipuæ, ib. n. 5.
In quibus etiam locis sibi vindicent, ib. n. 17.
Ejus potestas circa quod potissimùm versetur, ib. n. 5.
Nequit eximere a jurisdictione Episcopi presbyteros quoad examen, & approbationem doctrinæ, ac morum, ibidem
Non debet admittere appellationem illorum, qui a suo Episcopo rejecti sunt, tanquam inhabiles, ab ordinum susceptione, ib.

Quas facultates circa ordinum collationem habeat, ib. n. 6.
Quid operetur Clauſula cum poteſtate Legati a latere in ejus Brevi contenta, ib. n. 7. & 8.
Ejus paritas cum Legato a latere in quibus locum habeat, ib.
Conferens ordines alienis ſubditis quomodo committat in Sacri Concilii Tridentini Decretum, ib. n. 9.
Quo pacto poſſit agere quæ poteſt ordinarius in ſua Diœceſi, ib. num. 10.
Geratque vices Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 11.
Ejus dignitas qua ratione ſit major Epiſcopali, ib. n. 11.
Collatio ordinum ab ipſo facta inducit exemptionem in promotis, ibid.
An conſuetudo poſſit ei dare jurſdictionem in conferendis ordinibus in alterius Diœceſi, ib. n. 12.
Quæ facere poſſit, ib.
Epiſcoporum expoſtulationes in ejus abuſu conferendi ordines in alterius Diœceſi abſque Epiſcopi loci licentia, ib. n. 12. & 13.
Proviſio Regii Concilii Caſtellæ hac ſuper re, ib. n. 13.
Ordinatio itidem Nuncii Hiſpaniarum, ib. n. 14.
Item reformatio, a Summo Pontifice confirmata, ib. nu. 15.
Quomodo poſſit agere, quæ non ſunt excepta, ib. n. 16.
Quid in hujuſmodi Ordinum collatione ipſi injungendum ſit, quidve permittendum, ib. n. 18.
Nuncii Apoſtolici Commiſſarius non poteſt abſolvere a cenſuris, to. 2. conſ. 59. n. 30.
Occidens Nuncium, ſeu Legatum Papæ, vel alterius Principis in quas pœnas incurrat, to. 2. conſ. 62. n. 7.
Nuncius Apoſtolicus lædens Epiſcopum, Cardinalem, vel alium Nuncium incurrit pœnas canonicas, ib. n. 13. & 14.
Electio Nunciorum an omninò pendeat a libera voluntate Pontificis, to. 4. conſ. 134. n. 1.
Facultates aliquibus ipſorum conceſſæ, ib. n. 10.
Quid de conſuetudine, ib. n. 1.
Pœnæ contra impedientes eorum officium, ib.
Ac in illos ejicientes, ib. n. 4.
Et non admittentes, ib. n. 5.
Quibus liceat diſcutere eorum facultates, ib. n. 3.
Nolentes eos recipere in quam pœnam incidant, ibidem num. 6. & 7.
Non debent a locis, ad quos mittuntur, diſcedere, ib. n. 8.
Quales eſſe debeant, ib. n. 9. 10. 12. 13. 16. & 17.
Non veniunt nomine Oratorum Principum exterorum, ib. n. 14.
Quomodo uti debeant facultate, quam habent concedendi licentiam Miſſionariis, ut interſint concionibus hæreticorum, ib. num. 14.
Quid quoad libros prohibitos, ib. n. 15. 18. & ſeqq.
Et quoad confeſſionem Sacramentalem, & abſolutionem, ib. n. 22. & ſeqq.
An liceat Nunciis Apoſtolicis mittere commiſſarios ad alienas diœceſes ut ibi cognoſcant cauſas in prima inſtantia, to. 4. conſ. 141. a n. 1.
Quando poſſint ſuam jurisdictionem aliis demandare, ib. n. 1.
Quando nequeant deputare commiſſarios, ib. n. 2.
In quibus cauſis non habeant jurisdictionem, ib.
Standum eſt obſervationi, ib.
An, & quatenus dicantur Ordinarii in Provinciis ſibi delegatis, ib. num. 4.
Conſulendæ eorum facultates in caſibus particularibus, ib. n. 5.
Nuncius, Legatus, orator inſolitam viam ingredientes, ſi ſpolientur, an teneatur territorii dominus, ſi ejus conductum petere neglexerint, ad damni emendationem, to. 5. conſ. 67. a n. 45.
Ubi ad rem plura.
Quare aliquando viam inſolitam tranſire velint, ib. n. 3.
Quid ſi periculum majus, quod in via ſolita eſt, per ingreſſum inſolitæ evitare voluerit, ib. n. 55.

NUNCIUS APOSTOLICUS, Vid. *Legatus*, *Appellatio*.

An ad Nuncios Apoſtolicos privativè quoad alios ſpectet cognitio negotiationis illicitæ Eccleſiaſticorum, to. 6. conſ. 79. a num. 1.
An, & quatenus eligi poſſit in Conſervatorem a Regularibus, to. 7. conſ. 10. a n. 8.
Quatenus poſſit punire Regulares degentes extra clauſtra, ſi delinquant, to. 7. conſ. 68. a n. 1.
An poſſit in gradu appellationis, ſeu recurſus providere in cauſis officialium S. Officii Inquiſitionis, t. 8. conſ. 129. n. 9.
An Nuncius Apoſtolicus Neapolitanus poſſit cognoſcere differentias circa materiam Clauſuræ Sanctimonialium, Regularibus ſubjectarum, ut eſt proſpectus, & hujuſmodi inter ipſas, & ſæculares, to. 9. conſ. 187. a n. 1.
Et quatenus affirmativè, an idem ingredi poſſit clauſuram ſanctimonialium, ut recognoſcat proſpectum abſque licentia Epiſcopi, ib. a n. 18.
An Nuncii poſſint concurrere cum Ordinariis, ib. n. 12. & ſeq.
Quænam agere nequeant, ib. n. 14.
Non poteſt Nuncius Apoſtolicus ſine licentia Epiſcopi ingredi Monaſterium monialium, ne quidem ad inſpiciendum proſpectum, ib. n. 21.

NUMERUS, vid. *Tempus*.

An, & quatenus ritè, ac rectè poſſit ſuſpendere, excommunicare, privare officiis, ac dignitatibus Regulares, etiam Abbates, to. 10. conſ. 12. n. 1.
Gerit vices Summi Pontificis, habetque poteſtatem ordinariam in omnes ſubditos Provinciæ, etiam exemptos, ib. n. 15.
Ejus poteſtas etiam in Regulares, ib.
Poteſt ſuſpendere Abbatem ab adminiſtratione temporalium & ſpiritualium, & quomodo, ib. n. 16.
Ac jurisdictionem ei coarctare, ib. n. 17.
Quid ſi id fieret injuſtè, ac inordinatè, ib.
Et Regularis incurrat ad Summum Pontificem, ib. nu. 18.
Religio Monachorum S. Benedicti an vere exempta a jurisdictione Nunciorum, ib. n. 22.
Quid ſi aſſereret habere facultatem ſpecialem viſitandi, vel corrigendi Monaſterium expreſſè exemptum, ib. n. 23.
Quatenus ei credatur, ib.
Nuncius Apoſtolicus poteſt de conſenſu Partium, & Ordinari cognoſcere cauſas in prima inſtantia, t. 10. conſ. 67. n. 11.
Quas cauſas cognoſcere poſſit, tom. 10. conſ. 145. n. 20.

NUNDINÆ.

Nundinæ, conceſſæ a Principe Eccleſiæ, an cenſeantur immunes ab omnibus vectigalibus, to. 1. conſ. 84. a nu. 1.
Ipſarum juri nunquam derogatur, ib. n. 3. & ſeqq.
In earum libero exercitio nemo Eccleſiam turbare poteſt, ib. num. 6.

NUTRITIO.

Quid ſit, to. 4. conſ. 43. n 84. & 87.
An unquam poſſit intermitti, ib. a n. 221.
Et quomodo, ib.
An ratione corporis, ib. n. 123.
An ratione caloris, ib. n. 124. & ſeqq.
Viventi neceſſaria, t. 7. conſ. 91. a n. 45.

NUTUS.

Quid, to. 1. conſ. 17. n. 15.
An ſufficiat ad Electionem ſepulturæ, ib. & n. 17.

O

OBEDIENTIA.

Obedientia vera in quo conſiſtat, to. 2. conſ. 21. n. 16.
Obedientiæ obligatio ex quo proveniat, to. 4. conſ. 198. n. 4.

OBLATI, OBLATÆ.

Oblati, ut gaudeant immunitate, atque exemptione, aliiſque privilegiis, quæ requiſita habere debeant, tom. 1. conſ. 98. num. 31.
Eorum exemptiones, ib.
Quatenus ſepeliri poſſint in ſepulchro ſuæ Religionis, t. 1. conſ. 318. num. 1.
Oblatæ quę dicantur perſonæ Eccleſiaſticæ, t. 2. conſ. 65. n. 15.
Earum requiſita, ib.
Quomodo diſtinguantur a Religioſis & a Clericis, tom. 4. conſ. 119. num. 10.
Sunt perſonæ Eccleſiaſticæ, ib.
Qui non ſint propriè Religioſi, neque perſonæ, Eccleſiaſtię, ib.
An gaudeant privilegio fori, & immunitatis a vectigalibus, ib. nu. 11. & 18. ac ſeq.
Quinam dicantur plenè oblati, ib.
Quid quoad delicta ante oblationem commiſſa, ib. n. 20.
De quibus cauſis intelligatur jurisdictio tributa Ordinariis a S. Concilio Tridentino in oblatos, ib. n. 21.
Et an privativè quoad eorum ſuperiores, ib.
An oblatæ Turris ſpeculorum Urbis ſolemnis, vel ſaltem ſimplici caſtitatis voto teneantur, tom. 4. cons. 197. a n. 1.
Nullum velum recipiunt, ib. n. 1.
Non conſecrantur, neque obſervant clauſuram, ib.
Quam profeſſionem emittant, ib. num. 2. ac 3.
Quid de earum promiſſione perpetuę ſtabilitatis, ib. n. 4. ac 9.
Formula earum profeſſionis, ib. n. 6.
Quæ vota emittant, ib. num. 10.
Quam regulam profitentur, ib. num. 11.
Ducunt vitam Apoſtolicam, ib.
Solent examinari antequam acceptentur, ib. num. 13.
Vovent juxta conſuetudinem domus, ib. num. 14.
Quid ſua profeſſione intendant, ib. num. 15.
Quatenus ſint Religioſæ, ib. n. 18.
Emittunt vota ſimplicia, ib. num. 19.
Tenentur voto caſtitatis ſimplici, ib. num. 20.
Non ſunt perſonæ laicæ, ſed Eccleſiaſticæ, ib. n. 21. ac ſeq.
An omnes Confeſſarii earum confeſſiones audire poſſint, ib. n. 22.
Oblati quatenus ſint exempti a jurisdictione fori laicalis, conſ. 1. num. 2.
An Oblatæ Turris ſpeculorum Urbis ſint veræ Moniales, tom. 10. conſ. 24. num. 11.
Aut Religioſæ Regulares, ib.
Obligenturque ad Clauſuram, ib.
Qua oblatione ſint oblatæ, ib.
Ad quæ obligentur, ib.
An unquam notari poſſint apoſtaſia, ib.
Num includantur in diſpoſitionibus Apoſtolicis, decernentibus clauſuram, ib. n. 12.
An, & quatenus Domus mulierum Oblatarum ſub aliqua Regularium Regula, quæ tria vota ſimplicia in manibus Superioris Regularis emittunt, ſubque ejus regimine vivunt, ſubjecta ſit Regularibus, an potius Epiſcopo, tom. 10. conſ. 69. num. 1. & ſeq.
Quatenus non ſint Religioſæ Regulares, ib. n. 3. & ſeqq. ac n. 27.

Neque Tertiariæ, ibid. n. 6. & ſeq.
Sub cujus juriſdictione ſint, ib. n. 7.
Quales ſint, ib. n. 8.
Quid ſi emittant vota, ib. n. 10. & ſeq.
Quid ſi Superior Ordinis aliquando appelletur in earum Conſtitutionibus illarum Superior, ib. n. 13. & ſeq.
Qualem obedientiam promittant, ib. num. 12. & ſeq.
Sunt incapaces juriſdictionis Eccleſiaſticæ, ib. n. 19.
Quid ſi eſſent exemptæ, & profiteantur, quod nolint uti exemptione, ib. n. 20. & ſeq.
Quid ſi earum domus ſit annexa alicui Monaſterio Monialium, ib. n. 28. ac ſrq.
Et Epiſcopus intervenerit fundationi earum Domus, ibidem num. 30.
An Religioſi converſi, & Oblati ſedere poſſint in Superioribus Chori ſedibus pro Sacerdotibus, & Clericis Choro deſtinatis, tom. 10. conſ. 36. a num. 1.
Cur inſtituti, ib. n. 4.
Hac de re conſuetudo, ib. n. 5.
Et declaratio Sacræ Congregationis, ib. num. 8. & 9.
An Definitorium generale alicujus Religionis conſtituere poſſit, ne Converſi, aut Oblati, ſive Donati publicis proclamationibus Sacerdotum, & Profeſſorum vocalium intereſſe poſſint, nec ulli Converſo, aut Oblato, aut Donato licere quemquam Sacerdotum, aut Clericorum profeſſorum, & vocalium privatim, vel palam in Capitulo proclamare, tom. 10. conſ. 82. a num. 1. & 4.
An id afferat aliquod incommodum, ib. n. 5.
Ac minimè deceat, ib. n. 8.
Ad quos actus Monaſterii admitti debeant, ib.
Sunt perſonæ Eccleſiaſticæ, ib.
Eligebantur olim ad Prælaturas, ib.
An converſi poſſint Clericos accuſare, ib. n. 9
OBLATIONES, Vid. *Sanctus*, *Laici*.
Quatenus ſint actus Religionis, tom. 1. conſ. 52. n. 13.
Quatenus debeantur ex vera juſtitia commutativa, ib.
Quo pacto inducant oblationem, ib. n. 15. a ſeq.
Quid de nondum ſatis præſcriptis, ib. n. 18.
Oblationes, illarumque adminiſtratio, quæ fiunt Imagini translatæ ad Eccleſiam Cathedralem, ad quem pertinent, tom. 4. conſ. 160. a num. 1.
An ad capitulum, ib. n. 1. ac ſeq.
An ad Epiſcopum, ib. n. 7.
An ad laicum dominum domus, ib. n. 12.
An ad Parochum, ib. nu. 14.
Non poteſt Epiſcopus concedere facultatem laico domino parietis, ubi religioſa Imago eſt depicta, ut eas ad ejus libitum diſpenſet, ib. nu. 15.
Quid, ſi factæ ſint Imagini exiſtenti in aliqua Capella, vel Oratorio intra limites Parochiæ, ib. nu. 16.
Vel fiant ad altare in Capella alicujus Eccleſiæ, ib. nu. 17.
Quid in dubio, ib. nu. 18.
Quid de oblationibus, quæ fiunt ſacris Imaginibus, exiſtentibus in Eccleſiis Regularium, ib.
Quidve ſi adſit conſuetudo, vel aliud in ſpeciale, ib. n. 19.
Et quid ſi cura animarum exerceatur ab omnibus Canonicis, ibid. num. 20.
In quem uſum ſint convertendæ, ib. nu. 21.
Oblationes, quæ fiunt Oratoriis, atque Eccleſiis, ſive Capellis ſitis intra limites parochiæ cui debeantur, to. 6. conſ. 83. a n. 1.
Quid ſi non agatur de ſimplici Capellania, ſed de titulo, ac rectoria prorſus ſeparata, ib. n. 3. & 4.
Quidve de oblationibus factis Imagini depictæ in pariete alicujus domus, ib. nu. 5.
Cui cedant oblationes, quæ offeruntur in miſſa presbytero celebranti, to. 8. cons. 142. n. 1.
Et quid de illis, quæ offeruntur novis Sacerdotibus, dum celebrant primam miſſam, ib. nu. 2.
Quid in his advertendum, ib. nu. 3.
In materia oblationum attendenda eſt obſervatio, conſ. 150. num. 6.
Oblationes quomodo dividendæ inter Archipresbyterum, & Canonicos, ib.
Oblationes, ac Eleemoſinæ, quæ fiunt alicui Eccleſiæ Regularium nullatenus pertinent ad Univerſitatem, tom. 10. conſ. 39. n. 10.
Nec in eos jus aliquod arrogare ſibi poteſt Epiſcopus, ib.
Jus ad oblationes eſt Eccleſiaſticum, tom. 10. conſ. 59. num. 12. & 14.
Nequeunt detineri ſub laicorum dominio, ib.
Neque a Laicis adminiſtrari, & quatenus, ib. nu. 14.
An eis in hoc ſuffragetur conſuetudo, ſive præſcriptio, ib.
Quid de oblationibus, quæ fiunt Eccleſiis Regularium, ib. n. 13
An, & quatenus oblationes a fidelibus alicui Sacræ Imagini factæ, pertineant tàm quoad uſum, quàm quoad adminiſtrationem ad Epiſcopum, to. 10. cons. 142. a nu. 1.
OBLIGATIO, vid. *Novitius*, *Cameralis*.
Obligatio in forma Cameræ Apoſtolicæ habet exequutionem paratam, to. 1. conſ. 41. nu. 2.
Quam exceptionem admittat, ib. ac num. ſeq. & nu. 15.
Præſertim ad favorem cauſæ piæ, ib. nu. 4.
Prorogat alienam jurisdictionem, tom. 1. conſ. 154. n. 13.
Ejus exequutio privativè quoad alios, ad quem pertineat, ib.
Ejus formula, ib. n. 20.
Obligatio promiſſionis quando ceſſet, to. 1. conſ. 87. n. 20.
Ex promiſſis an promiſcuè inducatur, to. 2. conſ. 20. n. 5.
Obligatio, quæ oritur ex perſona pro re, non afficit ſucceſſorem privilegiatum, to. 2. conſ. 54. n. 18.
Prima obligatio præfertur poſteriori, to. 3. conſ. 6. n. 36.
Obligatio defuncti tranſit ad hæredem, to. 5. conſ. 11. n. 38.
De formula obligationis Cameralis, to. 5. conſ. 60. a n. 9.
Deque ejus virtute, ib.
Ac exequutione, ib. n. 19. & 21. & 23.
Obligationis nomine veniunt quicunque Contractus, conſ. 156. num. 1.
Quid de obligationibus gratuitis, ib.
Obligatio eſt regulanda a ſua cauſa, ib.
Obligatio ad actum nullo modo ſubſiſtit, quando actus haberi non poteſt cum ſua forma ſubſtantiali, ib. n. 11.
OBLIVIO.
Quando præſumetur, to. 4. conſ. 42. n. 54.
OBREPTIO.
In quibus reſcriptis vitiet gratiam, to. 2. conſ. 66. nu. 6.
Quando intercedat, to. 10. conſ. 54. n. 3. & n. 16.
Quando convincatur interveniſſe, ib. n. 8. ac 16.
OBSERVANTES FRATRES, vid. *Præcedentia*.
De eorum præcedentia cum Reformatis, tom. 4. conſ. 19. præſertim n. 20.
OBSERVATIO, SIVE OBSERVANTIA, vid. *Tolerantia*, *Conſuetudo*.
Obſervatio declarat conſuetudinem, to. 2. conſ. 15. nu. 3.
Poteſt conſtituere jus, ac facere, ut obliget quod de ſe non obligat, ib.
Probatur ex hiſtoriis, tom. 1. conſ. 44. n. 5.
Habet vim declarandi verba cujuſcumque diſpoſitionis, ſive legis ſive hominis, ib.
Obſervatio modici temporis quomodo faciat præſumere confirmationes Sedis Apoſtolicæ, ib.
Habet vim tacitæ conceſſionis, ib.
Eſt attendenda, ſive intellectus de ea ſit bonus, ſive malus tom. 1. conſ. 50. n. 10.
Eſt optima interpres, ib.
Obſervatio plurium annorum an ſufficiat ad inducendum titulum, vel præſcriptionem adverſus Eccleſiam, tom. 1. conſ. 90. num. 6.
Interpretatur litteras Apoſtolicas, ib. n. 17. & conſ. 112. num. 28.
Eſt omnium diſpoſitionum interpres, & interpretationum Regina, ib.
Quando attendatur, to. 1. conſ. 134. n. 16.
Obſervatio interpretativa quando locum habeat, t. 1. conſ. 457. num. 15.
Habet vim declarandi, to. 2. conſ. 34. n. 15.
Ex illa in omni materia dubia, tàm facti, quàm juris interpretatio ſumi debet, to. 2. conſ. 53. n. 2.
Inducit novum conſenſum, to. 3. conſ. 49. n. 7.
Tribuit robur ſcripturæ informi, ib.
Quando requiratur præſcripta, vel quadragenaria, ib. n. 7.
Differt a præſcriptione, ib.
Obſervatio decem annorum virtus, ib.
Duorum, vel trium actuum, ib.
In præeminentiis quatenus ſervanda, t. 3. conſ. 54. paſſim.
Interpretatur leges, ſtatuta, privilegia, diſpoſitiones, ac quoſcunque alios actus, to. 4. conſ. 35. per totam.
Etiamſi non ſit longi temporis, ib.
Ejus virtus, ib.
Secundùm ipſam judicandum, ib.
Concurrente præſertim ſtatuto Eccleſiæ, ib.
Obſervantia unius quatenus deſerviat pro interpretatione, to. 8. conſ. 33. n. 13.
Quatenus interpretetur privilegia, t. 1. conſ. 73. n. 10. & ſeq.
De ejus præſcriptione, ib. nu. 14.
Obſervatio, uti rerum omnium interpretatrix, eſt ſemper attendenda, conſ. 78. n. 1. Etiamſi contrarius intellectus ſit de jure verior, ib.
Quomodo probetur, ib. n. 4. Cuinam incumbat onus probandi in obſervantiam, ib.
Obſervatio ſolet dubiam teſtatoris voluntatem interpretari, conſ. 127. n. 4.
Eaque magis attendenda, quàm proprietas verborum, ibid. num. 5.
Præcipuè ſi ſit diuturna, & longæva, ib.
Præſcripta dicitur non juris inductiva, ib.
In quacunque materia plurimum eſt attendenda, ib.
Magis verò ſi eſt immemorabilis, ib.
Obſervationis virtus, to. 10. conſ. 8. n. 8.
Eſt optima legum interpres, to. 10. conſ. 11. n. 42.
Fundans ſe in obſervatione, tenetur eam probare in terminis individuis caſus controverſi, tom. 10. conſ. 12. n. 13.
Quatenus obſervatio affirmativa in actibus facultativis non contineat, ib. & ſeqq.
Sola obſervatio ſufficit ad allegandum meliorem titulum, to. 10. conſ. 26. n. 4.
Et quodcunque privilegium Apoſtolicum, ib.
Obſervatio quando dicatur potius violatio Conſtitutionis, to. 10. conſ. 27. n. 5.
Et non ſit attendenda, ib.

Obſervatio, quæ non eſt conformis, non ſuffragatur, tom. 10. conſ. 38. n. 7.
Eſt optima rerum magiſtra, & declarat verba legum, & Conſtitutionum, ſi quæ ſint divina, vel æquivoca, tom. 10. conſ. 38. n. 24.
Et quamvis ipſarum verba repugnent, to. 10. conſ. 57. n. 6.
Quid in interpretativa, ib.
Sufficit, quod per decem annos ita fuerit obſervatum, ib.
In caſibus dubiis obſervatio eſt ſemper optima interpres, t. 10. conſ. 54. n. 4.
De obſervantia non præſcriptiva vel novi juris inductiva, ſed declarativa, ib. n. 5.
Obſervantia quando locum non habeat, ib. n. 24.
Diuturna obſervantia confirmat validitatem geſtorum, tom. 10. conſ. 61. n. 8.
Per diuturnitatem temporis, juncta obſervantia inducitur ſufficiens præſumptio cujuſvis confirmationis, t. 10. conſ. 64. n. 7.
Obſervantia præbet verum intellectum diſpoſitionibus, licèt verba habeant a jure veriorem intellectum contrarium, tom. 1. conſ. 86. n. 6.
Interpretatio, quæ fit ex obſervantia, tanquam aliarum interpretationum regina, omnibus eſt præferenda, ib. n. 12.
Quando prætenſa obſervantia non relevet, ib. n. 18.
Præſertim ſi obſervantia dederit cauſam liti, ib. n. 19.
Et Conſtitutio, ſive Regula Religionis contineat clauſulam ſublatam, & decretum irritans, ib. n. 19.

OBSTETRICES.

An poſſint conferre baptiſmum puero nondum in aliqua parte ſui corporis nato, to. 1. conſ. 153. per totam.

OCCIDERE, OCCIDENS, OCCISUS, vid. *Homicidium*, *Immunitas*, *Eccleſia*.

An liceat occidere invaſorem bonorum, to. 2. conſ. 38. n. 4.
Occidens a porta Eccleſiæ exiſtentem in ſcala ante ipſam an gaudeat immunitate, ib. n. 44.
Occiſus præſumitur aggreſſor, to. 2. conſ. 53. n. 13.
Famuli occiſoris quando gaudeant immunitate Eccleſiæ, ib. n. 24.

OCTAVA.

An liceat facere octavam pro defunctis præcipuè inter octavam omnium Sanctorum, ſine ſpeciali indulto Sedis Apoſtolicæ, to. 3. tota conſ. 53.
Octava omnium Sanctorum eſt inter majores, ib. n. 2.
Declaratio ſacræ Congregationis, ib. n. 6.
Poteſt prohiberi, ne celebretur, ib. n. 7.

OCCULTUM.

Quid ſit, to. 6. conſ. 99. n. 2. & 8. 9. ac 10. & ſeq. n. 15.
Quod dicatur occultum, ib.
Quale dicatur delictum occultum, ib.
An omne, quod non eſt publicum dici poſſit occultum, ib. n. 3.
An quod eſt aliquibus notum, ib.
An prout contradiſtinguitur contra notorium, ib. n. 4. & 5.
Quomodo aliquando accipiatur, ib.
An prout contradiſtinguitur a publico, ib. n. 6.
Et a manifeſto, ib.
A penè occulto, ib. n. 13.
Ratio cur detur facultas diſpenſandi in occultis, ib.
Ad excludendum occultum quid ſufficiat, ib. n. 8.
Quid ſit penè occultum, ib. & n. 9.
Variè accipitur, ib. n. 13.
Occultum ſimpliciter, ib. & n. 14.
Delictum occultum quale dicatur, ib. n. 16. & ſeqq.
Quid de delicto occulto, deducto ad forum contentioſum, & non probato, ib. n. 18. ac ſeqq.
Et delinquens fuerit abſolutus ex hactenus deductis, ib. n. 21. & ſeqq.
Quid de delicto Clerici condemnati a Judice ſæculari, ib. num. 24.
Quidve in caſu, in quo delictum fuerit deductum ad forum contentioſum, & in eo punitum, ib. n. 25. & ſeqq.
Quid de crimine complicibus duntaxat noto, ib. n. 27.
Occultum propriè quid ſit, ib. & n. ſeqq.
Quid de delicto publico in uno loco, & occulto in alio, ib. num. 29.
Quando aliquid ſit, ac dicatur occultum, conſ. 188. n. 85. & ſeqq.
De occulto, notorio, manifeſto, famoſo, to. 10. conſ. 115. n. 11.
Quid illud ſit, ib.
Et quotuplex, ib. n. 14. & ſeqq.

OCULUS, vid. *Miraculum*.

Oculorum ſuffuſio, to. 10. conſ. 177. n. 11.
Ejus curatio an difficillima, ib.

ODIUM.

Qui in odium Prælatorum, ſive Judicum Eccleſiaſticorum Conjunctos, vel affines eorum aut aliorum Clericorum gravant, &c. ſunt ipſo facto excommunicati, t. 9. conſ. 34. n. 11.
Quid de mandantibus, ac indirectè lædentibus jurisdictionem Eccleſiaſticam, ib.
Odium ex injuria, quomodo olim, ac hodie remittendum, to. 9. conſ. 56. n. 8.

ODOR.

Odor, & ſuffitus carnium, aliarumque rerum an frangat jejunium, tàm naturale, quàm Eccleſiaſticum, t. 1. tota conſ. 255.
An nutriat, ib. n. 2. & 8. ac ſeqq.
Quid denotet, ib.
Odor non habet vim alendi, to. 4. conſ. 43. n. 87.
Ejus qualitas non eſt ſpecies miſti, ib.
Nec corpus quidem alitur odoratis, ib.
Cur appoſitus a natura, ib.
Eſt res divina, to. 4. conſ. 77. n. 5.
An odor, quo corpora, vel Reliquiæ Servorum Dei redolent, miraculo ſit adſcribendus, to. 4. conſ. 95. a nu. 1.
Eſt miraculum reſpectu illius, in quo fit, ib. n. 3.
Odor Corporis Chriſti qualis, ib.
Ad quid pertineat, ib. n. 4.
Adſcriptus miraculo in Canonizatione Sancti Thomæ Aquinatis, ib. n. 5.
Sancti Raymundi, ib. n. 6.
Sanctæ Franciſcæ Romanæ, ib.
Sanctæ Thereſiæ, ib.
Eſt Sanctitatis teſtimonium, ib. n. 7.
Exemplum B. Virginis, ib.
Et aliorum, ib. ac n. 8. & ſeqq.
Qui ac unde odor in ſervis Dei demortuis, t. 5. conſ. 43. n. 7.
Ubi de odore amœniſſimo multorum Sanctorum corporum perenni.

OECONOMUS.

Appoſitio Oeconomi in Eccleſiis parochialibus Regularium ad ſtatum ſæcularem redactis, ad quem pertineat, to. 7. conſ. 8. num. 16.
Quando deveniendum ad deputationem Oeconomi, tom. 10. conſ. 10. num. 5.

OFFENSA.

Offenſa quomodo elidatur, conſ. 68. n. 2.

OFFICIALES, vid. *Familiares*, *Famuli*, *Miniſtri*, *Vicarius*, *Renunciatio*, *Tempus*, *Electio*.

Officiales Epiſcoporum an gaudeant fori privilegio, tom. 1. conſ. 82. a num. 1.
In quibus delictis gaudeant, ib. n. 3. & 18.
Gaudent tàm in civilibus, quàm in criminalibus, ib
Ac etiam in delictis communibus, ib. n. 7. 21. ac ſeqq.
Qua ratione ſint exempti, ib. n. 15. & 17. & conſ. 176. n. 2.
Officiales militiarum locorum, qui ſubjacent jurisdictioni temporali Epiſcoporum, an gaudeant, to. 1. conſ. 486. nu. 1.
Offendens officiales Principis, quando ſit reus læſæ Majeſtatis, to. 2. conſ. 52. n. 2.
Officiali teſtari de re ſpectante ad ſuum officium, creditur, to. 4. conſ. 202. n. 17.
Officialium electores quatenus teneantur pro electis, conſ. 166. num. 4.
Periculum Officialis publici, ſive adminiſtratoris privati ad quem pertineat, ib.
Officiales publici non debent, neque ſolent admitti abſque fidejuſſoribus, ib. num. 5.
Quid de hæredibus eligendis, ib. Etiam Magiſtratus, ib. n. 9.
An valeat conſequentia a Tutore ad publicum officialem, ib. n. 9.
Anve Tutor datus ex inquiſitione teneatur ſatisdare, ibid.
Actus geſtus ab Officiali quando cenſeatur factus per metum to. 10. conſ. 10. n. 7.
Quatenus Officialis, pendente inquiſitione ſuſpendi nequeat ab Officio, & ab adminiſtratione, to. 10. conſ. 18. n. 4.
Quatenus manutenendus in adminiſtratione Officii, ib. nu. 5. & ſeqq.
Quid in caſu dilapidationis rerum, ac in aliis delictis commiſſis in officio, ib. n. 11.
Antequam procedatur ad remotionem ab officio, quid agendum, ib. n. 12.
Quid in notorio, & reus ſit abſens, ib. n. 13.
Officiales num expediat eſſe perpetuos, tom. 10. conſ. 54 num. 30. & ſeqq.

OFFICIVM DIVINVM.

Officium Divinum cujuſpiam Servi Dei eſt ſignum publicæ venerationis, to. 1. conſ. 241. n. 9.
Quid ejus nomine præcipuè veniat, to. 1. conſ. 222. n. 12.
Reſpicit cultum pubicum, to. 4. conſ. 46. n. 1.
Quamvis recitetur privatim, ib.
An recitari poſſit privatum Servo Dei non canonizato, ib. nu. 3.
Ejus conceſſio an æquivaleat titulo Beatitatis, t. 4. conſ. 63. n. 2.
De quibus Sanctis officium proprium recitari poſſit, to. 4. conſ. 97. a n. 1.
Officia propria illorum, qui non ſunt adſcripti in Martyrologio Romano, an approbanda, ib. n. 1.
Quid de Sanctis non canonizatis, ubi viget conſuetudo immemorabilis, ib. & n. 2. & 8.
Officium duplex quibus concedendum, ib. n. 2.
Quæ canonizatio ſufficiat ad concedendum officia propria Sanctorum, ib. n. 3.
Quæ concurrere debeant, ut Sanctis ſolemniter non canonizatis officium proprium concedatur, ib.
De Sanctis, licèt non canonizatis, in quibus Eccleſiis poſſit fieri officium, & celebrari Miſſa, ib. n. 4. & ſeqq.
Quid de Sanctis, qui habent cultum officii, & Miſſæ a Sede Apoſtolica, ib. n. 6.
Et de Titularibus Eccleſiarum, ib.
Sub quo ritu recitari debeat officium Titularis, ib.
Et de duobus Titularibus ejusdem Eccleſiæ, ib. & nu. ſeqq.
Conceſſo officio pro certa die in honorem Beati, non licet alia quacunque die illud recitare, ib n. 10.
Poteſt Epiſcopus recitare officium, eique ſatisfacit, illud recitando de Sanctis patronis, vel titularibus, quando reperitur

in aliquo oppido suæ diœcesis, ib. n. 11.
An, & quatenus officium duplex sit Sanctis concedendum, tom. 4. conf. 105. num. 1.
Varietas Officiorum cur inducta, ib. n. 1.
Qui decorandi sub officio Ritu duplici, ib. n. 3. & seq.
Quas præces in choro recitare poterit Canonicus vel beneficiatus senex, & pauper, conf. 77. n. 63.
OFFICIUM SANCTÆ INQUISITIONIS, vid. *Inquisitor. Familiares, Judæi.*
Offendens ministros officii Sanctæ Inquisitionis, quatenus incurrat pœnas Constitutionis, *si de protegendis*, tom. 2. conf. 52. num. 2.
Requiritur contemptus Sancti Officii, ib.
Ubi exemplum.
Princeps sæcularis an, & quatenus possit punire reum a S. Officio inquisitionis judicialiter jam punitum, tom. 5. conf. 44. a num. 1.
Quid si Judex procedat ex mandato Summi Pontificis, ib. n. 1.
Vel si judex Ecclesiasticus procedat contra reum in foro judiciali, & imponat tantùm pœnas medicinales, ib. n. 2.
Vel absolvat per viam gratiæ, ibid.
Vel si ipse Judex Ecclesiasticus procedat in foro judiciali, & imponat pœnas etiam temporales, ib. num. 3.
De carceratis S. Officii ab aliis habitis, ac restituendis, ib. num. 6.
Causæ eorum, qui se fingunt officiales S. Officii, & sub hoc prætextu committunt aliquod delictum non spectans ad S. Officium, an debeant de jure cognosci a S. Officio privativè quoad omnes alios Judices, tom. 5. conf. 64. a n. 1.
An a sententia favore libertatis in materia S. Officii Inquitionis detur appellatio, & ad quem effectum, t. 6. conf. 42. a n. 1.
Potest punire abutentes Sacramentis ad fortilegia, tom. 6. conf. 45. num. 1.
An falsus calumniator in materia ad S. Officium spectante, sit de hæresi suspectus, & tanquam talis debeat abjurare, & quomodo, tom. 7. conf. 37. a n. 1.
Et an gaudeat immunitate, ib. n. 2.
Quid observandum in exemptione familiarium, aliorumque inservientium S. Officio, t. 7. conf. 76. n. 6.
An excommunicatus in S. Officio vigore Constitutionis *Si de protegendis*, & insordescens in dicta excommunicatione per annum, possit audiri per procuratorem, t. 7. conf. 52. n. 1.
Quid si fuerit absolutus a S. Pœnitentiaria, ib. n. 2.
Et an dicta absolutio illi suffragetur, & quatenus, ib.
De quibus criminibus cognoscat, tom. 7. conf. 54. n. 6. & seq.
Potest cognoscere non solùm de causa hæresis, sed etiam de omnibus connexis, dependentibus, ac incidentibus illius, tom. 8. conf. 76. n. 1.
Reus in S. Officio quatenus audiatur, tom. 1. conf. 82. n. 4.
Quid de reo condemnato in contumaciam, ib. a n. 1. 4. & seq.
In officiales S. Officii, qui gaudent privilegio fori, an, & quatenus Judices etiam Cameræ Apostolicæ exequi possint mandata sive exequatur Inquisitoris, t. 8. conf. 83. a n. 1.
De officialium S. Officii exemptione, ib. n. 4.
Quid de conductoribus bonorum Cameræ Apostolicæ, ib. a num. 1. & seq.
De Regulari ministro S. Officii decedente extra claustra, deque spolio ei faciendo, tom. 8. conf. 75. a num. 1.
Et a quo spolium faciendum sit, ib. & seq.
De Notario, vel alio ministro S. Officii declinante jurisdictionem Episcopi, tom. 8. conf. 90. num. 1.
Deque mandato ab Episcopo contra ipsum exequuto, ib. n. 2.
Qui officiales S. Officii gaudeant privilegio fori activè, & passivè, tom. 8. conf. 94. a num. 1.
An, & quatenus gaudeant quoad onera communitatum, exemptione Ecclesiasticorum, vel eorum colonorum, vel militum, vel familiæ armatæ Episcoporum, ib. & n. seq.
Quid quoad onera personalia, ibid. n. 1.
De casu sententiæ, quæ tantùm declarat S. Officium Inquisitionis non esse Judicem competentem, t. 8. conf. 108. a n. 1.
Officiales S. Officii, an exempti a Tribunali R. Fabricæ S. Petri pro exequutione legatorum piorum, tom. 8. conf. 112. a n. 1.
De extensione privilegii non excommunicandi ministros, & officiales S. Officii, tom. 8. conf. 129. a n. 1.
Et an dicti officiales possint sibi præjudicium inferre consentiendo in jurisdictionem alterius Tribunalis, ib. n. 7.
An tradere debeat aliis Judicibus reos a se expeditos, & quomodo, etiamsi delictum sit de comprehensis in Constitutione Gregoriana de immun. Eccles. to. 9. conf. 10. n. 4.
Ejus praxis in extrahendis reis ab Ecclesia, ibid. n. 7.
OFFICIUM, vid. *Regulares, Confraternitas, Pœna, Lex.*
Officium laicum cum potestate sanguinis, an incompatibile cum Clericatu, tom. 2. conf. 2. n. 1.
Cum mero, ac mixto Imperio quid importet, ib.
Quid officium Capitaneatus, ib.
Non ponit subjectionem in exempto, tom. 2. conf. 27. n. 5.
Abbates, Proviciales, aliique Prælati Regulares an, & quatenus, pendente accusatione, seu appellatione super eorum electione, possint administrare suum officium, tom. 4. conf. 197. a n. 1.
An, & quatenus extensio offici proprii concedenda sit, to. 6. conf. 60. a num. 1.
Pro hujusmodi concessione, an requiratur, quod Sanctus sit Canonizatus, ib. n. 2.
An, & quatenus concedi possit de beatificatis tantùm, qui habent cultum limitatum, ib. num. 2.
Et an sit licitum utentibus Breviario Romano accipere officia propria ex aliis Breviariis, ib. n. 4. & seq.
Officia propria Sanctorum, vel Beatorum possunt extendi etiam ab Ordinibus regularibus ad Ecclesiam, vel diœcesim, aut provinciam, vel Regnum, tom. 6. conf. 60. n. 1.
Ut fieri possit officium de Sancto non Canonizato, debet esse de iis, de quibus potest fieri officium, nempè de Sancto, qui reperitur descriptus in Martyrologio Romano, ib. n. 2.
Sub pœna privationis officiorum in lege pœnali quæ officia contineantur, tom. 6. conf. 85. n. 258.
An officia publica tàm Ecclesiastica, quàm Laicalia, ib.
Et in pœnam propriè dictam, ib.
Quid de officiis habentibus jurisdictionem, ib.
Quid de Officiis Canonizatoris, Lectoris, Confessarii, ibid.
Stylus S. Pœnitentiariæ de dispensatione, & absolutione cum Regularibus super introductione mulierum intra eorum claustra ad malum finem ut remaneant privati officiis, ib. num. 259.
Officium an liceat continuare etiam quando non habet jurisdictionem, tom. 10. conf. 8. n. 20.
Officii nomine quid comprehendatur, tom. 10. conf. 68. n. 12.
OLEUM, vid. *Liquor, Ritus.*
Oleum in Ecclesia consecrandum, & asservandum, tom. 4. conf. 29. num. 3.
A quibus distribuendum, ibid.
Ad quem pertineat ejus consecratio, ib.
Illud petere debent etiam exempti, ibid.
Donat superioritatem, ib.
Oleum, & Oleosa fiunt rancida, tom. 4. conf. 95. n. 10.
Oleum è Sanctorum Reliquiis profluens, t. 5. conf. 41. a n. 12.
An propter penuriam ministrorum die Cœnæ Domini concedi possit facultas consecrandi Olea Dominica in Albis, vel alio die commodiori, tom. 6. conf. 41. a num. 1.
Singulis annis chrismatis confectio instauranda, & renovanda ib. num. 2.
In die Cœnæ, ib.
An hic ritus pertineat ad substantiam Sacramenti, ib.
Facultas consecrandi Olea feria quinta in Cœna Domini cum minori numero ministrorum, ib. num. 3. & 4.
Dispensandum potius, ut Olea consecrentur cum minori numero ministrorum, quàm extra diem Cœnę Domini, ib. n. 5.
Sacramentum chrismatis quando institutum, ib. n. 6.
OMISSIO, vid. *Consuetudo.*
ONUS, vid. *Dona, Colonus.*
Onus personale, & reale, a quo Clerici sunt immunes, quid sit, tom. 1. conf. 177. n. 1. 2.
Onus reale quid, tom. 2. conf. 32. num. 4.
Quid personale, ib. & conf. 42. n. 12. & conf. 54. n. 2. ejusdem, t. 2.
Quomodo cognoscatur an sit mistum, anve reale, tom. 2. conf. 48. num. 2.
Non potest ejus natura ex contrahentium pactione immutari, ib.
An, & quatenus Ecclesiastici teneantur ad onera civilia, tom. 2. conf. 54. a num. 1.
Onerum partitio, ib. n. 2.
Quotuplex onus personale, tom. 2. conf. 54. n. 2.
Quæ sint onera sordida, ib.
Quæ honesta, ib.
Quæ simplicia, ib.
Quæ realia, ib. Quæ mixta, ib.
Realia quibus imponantur, ib.
Quæ onera extraordinaria, ib.
Quibusque soleant imperari, ib.
Quæ sint realia simpliciter, & formaliter, ib. num. 3.
Quæve realia materialia tantùm, ib.
Ecclesiastici sunt immunes ab omnibus hisce oneribus, ib. n. 4.
Quid de oneribus honoris causa a Principe, Ecclesiasticis demandatis, ib.
Quatenus hæc onera prohibeantur imponi Ecclesiasticis, ib.
Impositiones vectigalium, quæ distribuuntur per æs, & libram, non possunt dici onera realia, ib. n. 43.
Onus quod imponi non potest Ecclesiasticis, neque imponi potest laicis, qui cum illis contrahant, tom. 9. conf. 15. n. 60.
Quæ onera sint contra immunitatem, & exemptionem Ecclesiasticam, tom. 3. conf. 25. n. 3.
Quid de oneribus Ecclesiasticorum pro ditione Urbinate, t. 3. conf. 26. num. 35.
Non est novum onus imponendum, tom. 3. conf. 55. n. 16.
Quænam onera damnentur in can. 18. Bullæ Cœnæ, conf. 16. n. 23. & seq.
In oneribus distribuendis quæ æqualitas, sive proportio servanda, conf. 41. n. 59. & 61.
Quid in oneribus bellicis ratione publicæ utilitatis, ib.
Pro Ecclesiasticis observandum diploma Apostolicum, ib. nu. 6.
Ecclesiastici sunt omninò immunes ab oneribus laicis, to. 6. conf. 1. n. 1. & seq.
Quæ sint onera mixta, conf. 53. n. 5.
Pro oneribus cameralibus nequeunt Commissarii gravare Clericos repræsaliis, conf. 60. num. 4.
Licèt in dictis oneribus comprehendantur, ib.

Onerum impoſitio eſt de genere prohibitorum, conſult. 111. num. 28.

OPINIO, vid. *Doctores*.

Opinio quo pacto diſtinguatur a dubio, & a certitudine, to. 1. conſ. 48. num. 6.
Quando habeat locum, ib.
Opinionem probabilem an poſſimus ſequi in omnibus Sacramentis, tom. 1. conſ. 121. a n. 6.
Inter duas opiniones probabiles an ſit arbitrii adhærere laxiori, tom. 1. conſ. 182. n. 1.
Quando id procedat, ib.
Quid de opinionibus circa valorem Sacramentorum, ibidem num. 4.
An opinio, quæ in praxi eſt approbata, poſſit ſuſtineri, etiam contra immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 2. conſ. 34. num. 30.
Quæ ſit dicenda opinio communis, tom. 2. conſ. 42. n. 11.
Opinionem noviſſimè relatam videntur ſequi Doctores, tom. 3. conſ. 6. num. 50.
Opiniones præjudicatas evellere, arduum eſt, tom. 3. conſ. 16. num. 53.
Opinio probabilis excuſat a peccato, & ab excommunicatione, tom. 4. conſ. 112. n. 3.
Stante opinione probabili, præſertim circa factum, Eccleſia dat juriſdictionem, licèt non adſit verus, ac legitimus titulus, ibid.
Opinio Doctoris celebris præbet juſtam cauſam credendi, tom. 4. conſ. 121. num. 10.
Cæteris paribus quæ opinio ſit probabilior, recentiorum ne, an veterum, tom. 5. conſ. 5. n. 31.
Ejus probabilitas a quo formaliter habeatur, ib. & n. 46.
A qua in judicando non ſit recedendum, ib.
Quatenus recedendum ſit a communi, ib.
De opinione, quæ favet Eccleſiæ, ib.
Quando non ſit locus opinioni, ib.
De authoritate opinionis S. Rotæ Romanæ, tom. 5. conſ. 5. num. 6.
Quando adeſt opinio Doctorum probabilis in materia competentis juriſdictionis Eccleſia pro ea intelligitur ſupplere & conferre juriſdictionem, etiamſi contraria opinio ſit vera atque communis, tom. 6. conſ. 1. n. 13.
Quid ſit, tom. 10. conſ. 187. n. 5.

OPTIO.

Ea ſemel facta omne jus conſumitur, tom. 1. conſ. 38. n. 6.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 9.
Optio competit ei, qui ad aliquid faciendum eſt obligatus, tom. 5. conſ. 72. num. 14. & 16.
Ad effectum optandi contra formam regulæ reſervativæ Cancellariæ, an allegari poſſit aliqua conſuetudo in præjudicium Sedis Apoſtolicæ, vel ſaltem Ordinarii collatoris indultarii, tom. 5. conſ. 73. a n. 1.
Non habet locum in menſibus reſervatis quoad bona temporalia præbendalia, ib.
An id locum habeat etiam ad favorem Ordinarii Collatoris indultarii, ib. n. 3.
An Canonicis licitum ſit operare pinguiores præbendas, quæ vacant in menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, nullique alii ſunt debitæ, niſi Canonicali dignitate inſignitis, tom. 5. conſ. 74. n. 1.
Et an ſuboriente lite inter proviſum Apoſtolicum, & optantem licitè iidem agant, ſi privata authoritate certam quandam ſuper reditibus controverſæ præbendæ penſionem paciſcantur, ab eo percipiendam, qui acquieſcendo tacitè ſuis juribus renunciat, quamque poſtea penſionem Apoſtolico aſſenſu non impetrato, pecunia extinguatur, ib. n. 2. & ſeq.

OPUS, vid. *Attentata*.

Opus, quod ſit poſt novum opus nunciatum, eſt revocandum, tom. 4. conſ. 23. n. 7.
De novi operis nunciatione ex quavis cauſa præſertim luminis, & proſpectus, tom. 10. conſ. 12. a n. 1.
An id locum habeat, etiam inter Eccleſias, ib.
De attentatis in hac materia, ib.

ORACULA.

Oracula vivæ vocis ſummorum Pontificum de facultatibus Sacræ Congregationis ſuper Epiſcopis, & Regularibus, tom. 1. conſ. 9. a num. 17.
An omnia ſint ſublata, tom. 1. conſ. 111. n. 11. & ſeq.
Quando, & quatenus iis credendum, ib. n. 21.
Eorum virtus, ib.
Quæ revocata, ib. n. 22. & ſeq.
Ut vivæ vocis oraculo fides adhibeatur, quid ſit neceſſarium, tom. 10. conſ. 33. n. 3. & 9. & n. 19. & n. 26.
Quatenus non ſit perpetuum, ib. n. 7.
Quomodo intelligendum, ib. n. 8.
Ut reddatur ſubreptitium, ſufficit ſola poſſeſſio colorata, ib. num. 16.
Oracula debent eſſe ſubſcripta, & qua ſubſcriptione, ibid. num. 19.
Revocatio Oraculorum, quæ oracula excipiat, ib. n. 20.
Quatenus non obſtent novis Conſtitutionibus inſerta, ibid. num. 27.
Quid de Oraculis ſubſcriptis a Cardinalibus, ib. n. 27.
Forma validitatis Oraculorum, ib. n. 28
An credatur Cardinali aſſerenti vivæ vocis oraculum ſibi datum, ib. n. 29.

ORATIONES.

An poſſint recitari orationes ad laudes, & Veſperas alicui ſervo Dei non canonizato, neque beatificato, tom. 4. conſ. 46. per tot.
Quid ſi orationes ſint privatæ, & quænam illæ ſint, ib. n. 2. & conſ. 48. n. 16.

ORATORES, vid. *Legati*.

Oratores, ſive Legati Principum quo pacto honorandi, tom. 1. conſ. 26. n. 2.
Delinquentes in Principem, ad quem ſunt miſſi, an, & quatenus poſſint ab eo puniri, tom. 1. tota conſ. 111.
Tacita Gentium conventione ſecuritate gaudent, ib. n. 2.
Pœna canonica contra eos, qui ipſos violant, ib.
Injuria ipſis illata gravium bellorum cauſa, ib. n. 3.
Hac de re exempla, ib. & n. 4.
Suſtinenti perſonam ſui Principis, ib. n. 5.
Impunè ipſis licet quidquid ſibi a Principe mandatum eſt exequi, ib.
Ad hoc exempla, ib. n. 6. & ſeq.
Non ſunt ſuſpicione violandi, ib. n. 7.
Delinquentes, mittendi ad ſuum Principem, ib. n. 8.
Poſſunt puniri a Principe, ad quem miſſi ſunt, ſi delinquerint contra jus Gentium, aut naturale, ib. n. 9.
Cenſentur immunes jure Gentium, ib. n. 10.
Non debent ſub fide publica decipere Principem, ad quem mittuntur, ib. n. 11.
Quatenus gaudeant jure legationis, ib.
Frangentibus fidem fides frangenda, ib. & n. ſeq.
Eorum privilegium juri publico derogare non poteſt, ibid. num. 14.
Fines mandati diligenter obſervare debent, ibid. num. 15. & ſeq.
Ex delictis, in legatione commiſſis, puniri poſſunt, ibidem num. 18.
Provinciales, ſive Municipales non mittuntur, ib.
Cur pro ſacroſanctis habeantur, ib. n. 19.
Eorum munus, ib.
Debent puniri, ſi deliquerint, ib. n. 20.
Conjurantes puniri poſſunt, ib. n. 34.
Quid ipſis liceat, ib. n. 35.
Exempla, ib. n. 36. & ſeq.
Conſtare debet de ipſorum delicto, ib. n. 39.
Exemplum illuſtre, ib n. ultim.
Oratores Regum interſunt Presbyterio, tom. 3. conſult. 3. num. 7.
Oratores Ferrariæ, & Bononiæ in quibus præferantur Prælatis Referendariis, & Auditoribus Rotæ, ib.

ORATORIA, vid. *Monaſterium*, *Nobilitas*, *Euchariſtia*, *Sepulchrum*, *Hoſpitium*.

Oratorium privatum non gaudet immunitate, tom. 1. conſ. 93. n. 2. & ſeq.
Quæ reverentia ipſi debeatur, ib. n. 4.
Oratorium publicum, ut gaudeat, quid requiratur, ib. a n. 5. & 12.
An conſtare debeat, quod ſit conſtructum in Civitate, vel Oppido inſigni, ib. n. 11.
Quid ſi habeat aliqua bona, ib. n. 12.
Quid ſi in eo celebrentur miſſæ, ib.
Sufficit, quod ſit erectum cum licentia Epiſcopi, ibid. n. 13.
An ædificatum abſque dote ſit conſecrandum, ib. n. 14.
Ad effectum immunitatis dos non exigitur, ib.
Ad ejus dotationem quis teneatur, ib.
Quòd fuerit erectum cum licentia Epiſcopi, quæ licentia requiratur, ib. num. 15.
Ex quibus id probetur, ib. n. 16. & ſeq.
Quomodo poſſit in eo ſacrificium offerri, ibidem num. 18. & ſeq.
An ut gaudeat, oporteat, quod in eo divina celebrentur, ib. num. 21.
Satis eſt, quod ſit erectum cum licentia tacita Epiſcopi, ib. num. 22.
Signa ejuſmodi licentiæ, ib. a n. 25.
Ea ſunt altare lapideum, ib.
Aditus ad viam publicam, ib.
Publica miſſarum celebratio, ib.
Si ſit ædificatum in Eccleſia, ib.
Turris campanaria cum campana, ib.
Quæm an ſint neceſſaria, ib.
Speciale nomen alicujus ſancti, ib.
Publicæ ſupplicationes, ib.
Viſitatio Epiſcopi, ib.
Dos, ib.
Ubi an ſit neceſſaria, ib.
Certa Capellania, quæ confertur in titulum, ib.
Juſpatronatus, ſepultura, Cœmeterium, ib.
Publica Cymbali pulſatio, ib.
Alia, ib.
Sufficit ex hiſce unum, vel alterum, ib. n. 25.
Quid ſi habeat privatum ingreſſum, ib. n. 26. & ſeq.
Ac ſit erectum in atrio, ib. & ſeq.
An poſſit in eo celebrari, januis clauſis, ibid. num. 31.
Quatenus Miſſæ Sacrificium in Oratorio privato in domi-

bus constructo celebrari possit, tom. 6. cons. 12. num. 18. & seq.
Et quatenus censeatur privatum, vel publicum, ibid. num. 19. & 25.
Et declarari possit publicum, ib. & n. 22.
Aliquando venit nomine beneficii, ib. n. 23.
Quatenus in Oratoriis publicis celebrari possit Missæ Sacrificium, ib. n. 24. & seq.
Oratoria Societatum, ib. n. 25. & seq.
Eremitarum, & pœnitentium, ib.
Oratoria Seminariorum, hospitalium, ib. n. 26.
Quatenus gaudeant immunitate, tom. 6. cons. 40. n. 4.
Quid in dubio, an sit publicum, ib.
Quando censeatur publicum, ib.
Loca sacra in primitiva Ecclesia Oratoria appellabantur, t. 6. cons. 98. num. 6.
Dicta etiam Dominica, seu Cyriaca, ib. n. 7.
Vocabantur Conventicula, ib. n. 13.
Oratoria non spatiosa Templa, sed exigua, ib. n. 24.
Ædificata in baptisterio Basilicæ Constantinianæ, ib.
Oratoria progressu temporis Capellæ vocata, ib. n. 25.
Cur concessa intra parochias ædificari, ib. n. 27.
Et sub quibus conditionibus, ib. n. 28.
Quæ ab initio fuerint, ib. n. 30.
Quid in iis licebat, ib. n. 31.
Eorum numerus mirum in modum auctus, ib.
Concedere licentiam celebrandi in privaris Oratoriis ad quem pertineat, ib. n. 33. & seq.
Privilegium celebrandi in Oratoriis privatis, an odiosum, ib. num. 35.
Quando extendi possit, ib,
Qualitates præter licentiam, ut in Oratoriis privatis celebrari possit, ib. n. 36.
Possunt converti in usus domesticos, ib. n. 37.
Ordinarius graviter peccat approbando Oratorium qualitatibus requisitis destitutum, ib. n. 38.
Pro visitatione Oratorii nulla exigi potest ab Ordinario procuratio, ib. n. 39.
Privilegium Oratorii qui exequutioni mandare possit, ib.
Nequit Ordinarius directè, vel indirectè impedire, ne juxta tenorem privilegii celebretur in privatis Oratoriis, ib. num. 40.
Non sequuta approbatione Ordinarii, etiamsi injustè denegetur, an possit in Oratorio celebrari, ib.
Ad quem in casu denegationis licentiæ recurrendum, ibid. num. 41.
Quid de clausula, *ac de ipsius Ordinarii licentia, ejus arbitrio duraturæ*, ib. n. 42.
Quæ licentia Ordinarii sufficiat, ib. n. 43.
An requiratur nobilitas ex parte matris, ib. n. 44.
Potest Comitissa vidua frui Oratorio concesso cum clausula *Quia vasallis præst*, & jurisdictionem habet, ib. num. 47. & seq.
Quid si nuberet viro non decorato aliquo titulo, ibidem num. 48.
Quando, non subsistente nobilitate, concessio sit nulla, ib. num. 49.
Privilegium concessionis Oratorii privati est merè personale, non mistum, ib. n. 50.
Locus Oratorii cur exprimatur, ib. n. 51.
Inhæret privilegiato, & cum ipso extinguitur, ib. n. 52.
Non conceditur principaliter familiæ, sed accessoriè, ibid. num. 52.
Mortuo Summo Pontifice concedente, non cessat privilegium Oratorii privati, ib. n. 53. & seq.
Privilegium concessum matri, ea mortua, an possit filia eo uti, ib. num. 55.
Mutans habitationem intra eandem civitatem, utitur in nova habitatione privilegio Oratorii privati, ib. n. 56.
Quatenus idem dicendum si privilegiatus mutet habitationem de loco ad locum intra eandem diœcesim, ib. num. 57. & seq.
Quatenus etiam privilegiatis tàm in civitate, quàm ruri, dum ibi commoratur, uti possit Oratorio privato, ibid. num. 60.
Quid si plures familiæ habitent in domo divisa in plures partes, ib. & seq.
Idem Oratorium non potest inservire pluribus privilegiatis, ibid. num. 63.
Idemque dicendum, si non adsit clausula solitæ habitationis, ib. num. 64.
Nec dominus palatii locator potest uti Oratorio sito in parte locata, ib. n. 65.
Cessante primo privilegio, incipit valere secundum pro eadem domo, ib. n. 66.
In Oratoriis privatis non potest celebrari, nisi una Missa singulis diebus, ib. n. 67.
Regulares non possunt celebrare in Oratoriis privatis Missas ultra concessas virtute suorum privilegiorum, ibidem num. 68.
Nec ratione quidem privilegii Bullæ Cruciatæ celebrari possunt plures Missæ in privatis Oratoriis, ib. n. 69.
An liceat celebrare eadem die plures Missas in privato Oratorio ratione consuetudinis, ib. n. 70.
Neque per Bullam Cruciatæ conceditur facultas Oratorii privati, ib. n. 71. & seq.
Cujus Ordinarii approbatio requiratur, ib. n. 73.
Quibus diebus celebrari possit in privatis Oratoriis, ibidem num. 74.
Qui intelligantur dies festi, ib. n. 75.
An comprehendantur patroni principales Civitatum, ibid. num. 76.
Quid de feria quinta, & Sabbato majoris hebdomadæ, ibid. num. 77.
An virtute Bullæ Cruciatæ possit celebrari Missa in privatis Oratoriis, diebus festis exceptis, ib. n. 88.
Potest Episcopus prohibere, ne aliquis celebret, vel audiat Missam in Oratorio privato diebus solemnioribus, ibidem num. 79.
Facultas concessa per Bullam Cruciatæ non habet locum in alieno Oratorio, ib. n. 80.
Non possunt Regulares in festis solemnioribus exceptis celebrare in privatis Oratoriis sæcularium domorum privatarum, ib. num. 81.
Non est necessaria licentia Parochi, ut in privatis Oratoriis celebretur, ib. n. 82.
Nequeunt Regulares celebrare in privatis Oratoriis contra voluntatem suorum Superiorum, ib. n. 83.
Quoad Sacerdotes sæculares non requiritur specialis licentia Ordinarii, ib. n. 84.
Per privilegium privati Oratorii nullum præjudicium inferri potest juribus parochialibus, ib. n. 85.
In privatis Oratoriis non potest ministrari Eucharistia, ib. num. 86.
Quod etiam locum habet in Regularibus, ib. n. 87.
Quid virtute Bullæ Cruciatæ concedatur quoad susceptionem Eucharistiæ in Oratorio privato, ib. nu. 88.
Qui dies in dicta Bulla Cruciatæ excipiantur, ib. n. 89.
An & quatenus in Oratorio privato adimpleri possit præceptum Communionis Paschalis, ib. nu. 90.
Appellatione familiæ, quæ in Oratorio privato potest audire Missam qui veniant, ib. n. 91. & seq.
Quinam appellatione commensalium, ib.
Qui satisfaciant præcepto audiendi Missam in privato Oratorio, ib.
Filii, ac filiæ privilegiati, eorundem uxores, ac viri quatenus gaudeant hoc privilegio, ib. n. 95.
Quid de iis, qui in servitio domini manentes, alibi degunt negotiis domini sui vacantes, ib. n. 96.
Quatenus Capellanus celebrans in Oratorio privato satisfaciat præcepto audiendi Missam, ib. n. 97.
Qui possit hoc privilegio gaudere, ib.
Quid de familia, absente domino, ib. n. 99.
Quid de hospitibus, ib. n. 100. & seq.
Quid de consanguineis, ib. n. 102.
Quid de domesticis, ib. n. 104.
Quid de habitantibus in domo privilegiati, ib. n. 105.
Quid de servis, pedissequis, famulis, qui non habitant cum dominis, nec vivunt absolutè eorum sumptibus, ibidem num. 106.
Quid de iis, qui non sunt in actuali servitio dominorum, ib. n. 107. & seq.
Qui, & quatenus satisfaciant præcepto audiendi Missam, illam audiendo in privatis Oratoriis, ib. n. 109. & seq.
An privatum Oratorium gaudeat immunitate, ib. n. 111.
An privatum Oratorium sit capax sacrilegii, ib. & n. 112.
Per privilegium Bullæ Cruciatæ quid concedatur circa tempus celebrandi in privato Oratorio, ib. n. 113.
In Oratorio privato, an, & quatenus possint acquiri indulgentiæ, quæ conceduntur in Bulla Cruciatæ illam habentibus, ib. n. 114. & seq.
Privilegium Bullæ Cruciatæ circa Oratoria privata est sublatum, ib. n. 117.
Differentia inter Oratorium, & Ecclesias, ib. n. 118.

OPERAII, vid. *Colonus*.

De immunitate Oratorii publici, cons. 19. n. 8.
An idem dici debeat de Oratoriis publicis, ac de Ecclesiis, ibid.
Quid si dubitetur, an oratorium sit publicum, & authoritate Episcopi constructum, ib. n. 9. & seq.
In Ecclesiis, & Oratoriis sitis intra limites parochiarum an fieri possint functiones solemnes per earum Capellanos absque licentia Ordinarii, & Parochi, ib. n. 7. & seq.

ORDINARIUS, vid. *Episcopus*, *Regulares*, *Dispensatio*, *Oratorium*, *Abbas*.

Ordinarius potest ingerere in provisione quarumcumque parochialium, tom. 1. cons. 1. num. 31.
Ad ipsum pertinet indicere publicationes, tom. 1. cons. 8 num. 6.
An possit absque consensu Cleri, & Populi dies festos præcipere, tom. 1. cons. 11. a n. 1.
An possit vigore commissionis cum absente dispensare, tom. 1. cons. 20. num. 2.
Ejus facultas in dispensatione ab irregularitatibus, & in absolutione a censuris explicatur, ib. n. 7.
Quod interfit expulsioni professorum a Religione, quatenus sit necessarium, tom. 1. cons. 89. a n. 8. & 17.
Ad cujus favorem hoc sit inductum, ib. n. 11. 18. & 26.

An

An id requiratur in quacumque invaliditate profeſſionis, ib. num. 17.
Et cur, ib. n. 18.
In erectione Eccleſiarum, vel hoſpitalium quo pacto procedere debeat, tom. 1. conſult. 114. num. 17. & 18. & tota conſ. 177.
Inferior Epiſcopo an procedere poſſit adverſus eos, qui Eccleſiarum immunitatem violant, tom. 1. conſult. 144. per totam.
Quid in cauſis matrimonialibus, & criminalibus, ibid. n. 3.
Ejus nomine qui veniat, ib. n. 6. & conſ. 173. n. 1. ejuſdem tom. 1.
Cauſæ omnes in prima inſtantia coram ipſo agitandæ, ibid. num. 9.
Ordinarius delicti prævalet, ib.
An ex ſola ejus fide, qua teſtatur de non cultu alicujus ſervi Dei, concedenda ſit remiſſoria in genere, tom. 1. conſ. 201. a num. 1.
An quando ſuſpendit aliquem, teneatur exprimere delictum & cauſam ſuſpenſionis, tom. 1. conſ. 264. n. 1.
An poſſit punire Regulares, in hoſpitiis non approbatis degentes, tom. 1. conſ. 257. n. 1.
Quam juriſdictionem habeat in exemptos, etiam Capellanos Religionis Hieroſolymitanæ, exercentes curam animarum, annexam illius Commendæ, tom. 2. conſ. 21. per totam.
Quatenus, quando, atque in quibus eos cognoſcere poſſit, ib. & num, 2.
Ejus juriſdictio fruſtra limitatur, ib. a n. 4.
An, & quare teneatur exprimere authoritatem delegatam, ib. n. 8. & conſ. 26. n. 37.
Ejus delegata juriſdictio an ſit privativa cum ſuperioribus Regularibus, ib. n. 9.
In quibus delictis ii ſubjiciantur Ordinario, ibid. num. 10. & ſeq.
In quodcunque delictum habet de jure fundatam intentionem, ib. num. 14.
Ejus poteſtas vindicatur, ib. a n. 15.
Etiam decretis S. Congregationis, ib. n. 21.
Ejus juriſdictio in miniſtros, procuratores, & familiares Religionis Hieroſolymitanæ, tom. 2. tota conſ. 22.
Item in colonos, alioſque habitantes in domibus ruralibus Commendæ Hieroſolymitanæ, tom. 2. tota conſ. 13.
Atque in Conſervatores, Presbyteros diœceſanos, in cauſis propriis, tàm civilibus, quàm criminalibus, ſeu miſtis, tom. 2. tota conſ. 24.
Abſolvendi facultas in materia immunitatis non debet concedi Ordinario inferiori, ſed Epiſcopo viciniori, tom. 2. conſ. 59. num. 17.
Elapſo termino abſolutionis cum reincidentia, Ordinarius debet proponere libellos, ſive tabellas excommunicationis, vulgò Cedulones, contra jam abſolutos, ib. n. 28.
Quatenus ei permittatur viſitatio Confraternitatum laicarum, tom. 2. conſ. 66. num. 20.
In cognoſcendis fraudibus, & abuſibus Clericorum in immunitate a vectigalibus, quæ facultas eſt ei tribuenda, tom. 3. conſ. 2. num. 33.
Ejus authoritas in litterarum Magiſtros, etiam grammaticæ, tom. 3. conſ. 5. a n. 1.
Anve poſſit compellere Regulares ad exhibendum libros, in quibus adnotantur celebrationes Miſſarum, ut ex eis conſtare poſſit de earum ſatisfactione, ib. a n. 7.
Poteſt erigere baldachinum in Eccleſiis Regularium, tom. 3. conſ. 11. n. 3.
Quod ei competit ratione dignitatis, non poteſt competere Capitulo, ib.
Quando ejus privilegia communicentur Capitulo, ib.
Et quando ſit pars Capituli, ib.
Quatenus Clericum ratione Originis, vel domicilii, alteri Epiſcopo ſubditum, poſſit ratione beneficii, quod in ſua diœceſi obtinet, ad ſacros ordines promovere, tom. 3. conſ. 13. a n. 1.
An ordinandus ratione beneficii indigeat litteris teſtimonialibus Ordinarii originis vel domicilii de vita, & moribus, aliiſque requiſitis, ib. n. 13.
Poteſt ordinare ſine alterius licentia habentem in ſua diœceſi beneficium, vel dimiſſorias illi concedere, ut ab alio ordinetur, ib. num. 1.
An etiam poſſit cum ſic ordinato diſpenſare in interſtitiis, & in illegitimitate ad ordines minores, ib. n. 10.
Quis ſit proprius Ordinarius, ib.
Quidve ſi beneficium ſit ſubjectum alteri Epiſcopo quoad proviſionem, ib. n. 11.
An impediatur uti jure ſuo in Clericum non habentem conditiones Sacri Concilii Tridentini, tom. 3. conſult. 20. a num. 3.
Qua pœna punire poſſit ejuſmodi Clericum, ib.
Ejus partes in lectores ſacræ Theologiæ, tom. 3. conſ. 6. num. 1. & 2. ac paſſim.
Quis propriè dicatur Ordinarius, ib. n. 3.
Ordinariorum negligentiam qui corrigat, ib.
In decretis Urbani VIII. de Canonizatione Sanctorum qui veniat nomine Ordinarii, tom. 4. conſ. 37. n. 1. & ſeq. & conſ. 70. a num. 1.
Poteſt delegare, ib. n. 8.
Poſtquam Sedes Apoſtolica manum appoſuit in materia Canonizationis Sanctorum, non poteſt Ordinarius in eam amplius ſe ingerere, tom. 4. conſ. 39. n. 3. & conſ. 68. a num. 1.
An Ordinarii poſſint delegare viris in dignitate conſtitutis, proceſſum ſuper non cultu, tom. 4. tota conſ. 70.
Nomine Ordinarii qui veniat, tom. 4. conſ. 70. num. 1. & 5.
Ejus poteſtas quando cenſeatur Ordinaria, & quando delegata, ib. n. 5.
An requiratur ejus licentia, ut quis exercere poſſit Pontificalia in loco exempto, tom. 4. conſ. 106. n. 4.
Ordinarii juriſdictio in primis inſtantiis, tom. 4. conſ. 140. a num. 1. & 4.
An, & quatenus poſſit augere numerum Monialium ſine illarum conſenſu per ſuffragia exquiſito, tom. 4. conſ. 170. a num. 1. & 5.
Eorundem poteſtas in cauſis præcedentiæ, tom. 4. conſ. 165. num. 30.
An, & quatenus Ordinarius compellere poſſit Moniales ad acceptandum puellas ad habitum, & profeſſionem, tom. 4. conſ. 198. num. 3.
Ordinarius in monaſteriis a civitate remotis debet perſonam Eccleſiaſticam delegare ad concedendum licentias ingrediendi monaſteria monialium, tom. 6. conſ. 86. n. 242.
Inter Ordinarios Eccleſiaſticos quinam ſit competens, Ordinarius ne domicilii delinquentis, an verò loci commiſſi delicti, tom. 6. conſ. 94. a n. 1.
Et quid ratione contractus, ib.
Juriſdictio Ordinarii domicilii, ib. n. 13.
Ac Ordinarii loci delicti, vel contractus, ib. n. 14.
Ordinarius in crimine hæreſis, ib. n. 25.
Ejus poteſtas in pœna imponenda in hæreticos, ib.
Etiam contra exemptos, ac privilegiatos, ib.
Secundùm ſubjectam materiam Ordinarii veniunt appellatione Epiſcoporum etiam ex decretis S. Concilii Tridentini, tom. 7. conſ. 4. n. 10.
Eorum varia poteſtas in non reſidentes, ib. n. 13.
Quinam dicendus, quod habeat juriſdictionem ordinariam, & quaſi Epiſcopalem, ac nomine Ordinarii veniat, tom. 10. conſ. 143. a n. 1. & conſ. 149. n. 2.
Quinam ſint Ordinarii, ib.
Quatenus poſſit audire Sacras Confeſſiones, & aliis licentiam illas audiendi concedere, ib. n. 2. & n. 3.
Quid ſi locus ſit ſub immediata Regia protectione, ibidem num. 4.
Quid circa confeſſiones confluentium, ib. n. 5.
Quomodo exceſſus Sæcularium Clericorum, & Regularium degentium extra Monaſteria ab Ordinario loci corrigenda ſint, tom. 10. conſ. 153. a n. 1. & ſeq.
Poteſt tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatus agere contra omnes profeſſores militiarum, Hieroſolymitanis exceptis, ib num. 4.
Quomodo, & quatenus poſſit Regulares punire, ibid. num. 4. & ſeq.

ORDINES, ORDINATI, ORDINATIO, vid. *Græci*, *Religio*, *Abbas*, *Metus*, *Patrimonium*, *Capitulum*, *Canonicus*, *Præbenda*, *Profeſſio*, *Epiſcopus*, *Dimiſſoria*.

Ordinatus ab excommunicato, ſuſpenſo, depoſito, &c. An, & quatenus exequutionem Ordinum validè, ac licitè recipiat, tom. 1. conſ. 180. n. 24.
Ordines militares an ſint veræ Religiones, tom. 1. conſ. 501. num. 4.
Ordo Regularium antiquior præferendus poſteriori, tom. 1 conſ. 104. num. 25.
Dignior antiquior, ib. n. 39. & 42.
In ordinibus ſacris ſuſcipiendis an ſit permiſſa variatio, to. 1. conſ. 38. a n. 2.
Etiam in aſcenſu ab Acolythatu ad Subdiaconatum, ibidem num. 3.
Item a Subdiaconatu ad Diaconatum, ib. n. 4.
Et a Diaconatu ad Presbyteratum, ib. & ſeq.
Quid requiratur, ut ſit licita, ib. n. 7.
Ejus cauſa efficiens, ib. n. 8.
An in prima forma Presbyteratus includatur ſecunda, tom. 1. conſ. 120. præcipuè num. 4.
Ubi graviter, & curiosè aliqua diſcutiuntur.
Quæ intentio requiratur in eos ſuſcipiente, ibid. num. 3 ac ſeq.
Quatenus conferendi ſub conditione, ib. a n. 6.
An poſſit eodem die conferri quartus Ordo ex minoribus, & Ordo Subdiaconatus, tom. 1. conſ. 322. n. 1.
Et quid ſi dictos Ordines ſuſcipiens in iis miniſtraverit, ibid.
Minores an poſſint conferri ab Abbate non benedicto ſuis ſubditis Regularibus, tom. 1. conſ. 367. n. 1.
An collati ab eodem non ſuis ſubditis, ſint validi, tom. 1. conſ. 268. num. 1. & conſ. ſeq. a num. 3.
An poſſit conferri in loco exempto, exiſtente in diœceſi Epiſcopi, tom. 1. conſ. 369. n. 1. & ſeq.
Epiſcopo notoriè ſuſpenſo, an poſſint illius ſubditi cum litteris dimiſſorialibus Capituli Cathedralis licitè Ordines recipere ab Epiſcopo viciniori, tom. 1. conſ. 426. n. 1.
Quatenus conferri non poſſint ab Epiſcopo alterius diœceſis, tom. 1. conſ. 427. n. 1.

Ordines ſacri a quibus conferendi, tom. 2. tota conſ. 1.
Facultates promovendo quibus ſuffragatur, ib. n. 8.
Forma in illis concedendis, ib.
Ejuſque utilitas, ib.
Suſcepti abſque dimiſſoriis ſui Ordinarii, vel cum falſis, vel cum ſubreptitiis, tom. 2. conſ. 66. per totam.
Ubi an nulli in actu primo, num. 6.
Et pœnæ contra ſic eos ſuſcipientes, ib. & n. 9. ac ſeq.
An poſſint eos proprii Epiſcopi ratos habere, ib. n. 7.
Exercens Ordines in peccato ante ratificationem, an ſit ſuſpenſus, & irregularis, ib.
Quid ſatis ſit, ut legitimè ab alieno Epiſcopo ſuſcipiantur, ib. num. 11.
Pœnæ in ſuſcipientes Ordines in fraudem fori ſæcularis, ib. a num. 12.
Suſcipiens Ordines in fraudem onerum, ſeu vectigalium an gaudeat immunitate, ib. n. 25. ac ſeq.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Ordines malè ſuſcipiens an gaudeat privilegio fori, ac immunitatis, aliiſque privilegiis Clericalibus, tom. 3. conſ. 8. n. 1. & ſeq.
Pœna contra malè promotos ad Ordines, ib.
Quo pacto dicantur nulliter ſuſcepti, ib. n. 4. & 5.
Collati ab Epiſcopo non ſuo quomodo irriti, ib. ac n. 6.
Ordinati ab Epiſcopo non ſuo tàm ſine dimiſſoriis, quàm cum dimiſſoriis, an, & quando excludantur a privilegiis Clericalibus, ib.
Quid de Ordinatis ab excommunicato, hæretico, ſchiſmatico, degradato, ib.
Quid de prima tonſura a ſupradictis collata, ib. n. 7.
An prima tonſura ſit verus Ordo, ib.
Collatio primæ tonſuræ an ſit juriſdictionis, an Ordinis.
Quid ea ſit, ib.
Quid de ordinatis cum inhabilitate ad Ordines, ib. n. 8.
Ubi declarationes S. Congregationis, & n. 10. ac ſeq.
An validè Ordines ſuſcipiantur ab Abbate, ib. n. 10.
Ordinati cum dimiſſoriis Epiſcoporum titularium an ſint validè ordinati, & an gaudeant privilegio fori, & immunitate ab oneribus, ib. n. 12. ac ſeq.
Quatenus poſſit Epiſcopus Clericum ratione originis, vel domicilii alteri Epiſcopo ſubjectum, ratione beneficii, quod in ſua diœceſi poſſidet, ad ſacros Ordines promovere, to. 3. conſ. 13. n. 1. ac ſeq.
An ordinandus ratione beneficii indigeat litteris teſtimonialibus Ordinarii originis, vel domicilii de vita, & moribus, aliiſque requiſitis, ib. n. 13.
Teſtimoniales pro Ordinandis a quibus concedendæ, ib.
Suſcipiens malitiosè Sacros ordines ante legitimam ætatem, quas pœnas incurrat, tom. 4. conſ. 140. n. 2.
Quid ſi talis actum majoris ordinis exercuerit, ib.
Malè ordinatus remaneat ſuſpenſus, ib. n. 4.
Quid de proteſtatione Epiſcopi non intendentis ordinare non examinatos, non approbatos, non habentes legitimam ætatem, & hujuſmodi, ib. n. 6.
De ordinandis vetus Eccleſiæ Romanæ conſuetudo, tom. 4. conſ. 179. n. 12.
De ordinatis ab Epiſcopo falſo, ib. n. 18.
De ordinatis cum materia porrecta per alium, non autem per Epiſcopum, ib. n. 19.
De ordinatis ab Epiſcopo ſchiſmatico, ib. n. 26.
De ordinatis a prætenſo Epiſcopo, ib. n. 21.
De marito, qui ſe promoveri facit ad Sacros Ordines, ib. num. 22.
De promoto per ſaltum, ib. n. 33.
Ad ordines ſacros an ſit melius promovere pauperes, quàm divites, tom. 4. conſ. 179. a n. 1.
Suſcipiens unum Ordinem præcedenti Sabbato, & alium ſequenti die Dominico, continuato jejunio, quam pœnam incurrat, tom. 4. conſ. 228. n. 4.
Alia de hac re, tom. 2. conſ. 70. *paſſim*.

ORDO, vid. *Redemptio*.

Ordo, ac modus rerum non eſt turbandus, tom. 2. conſult. 25. num. 5.
Quibus in rebus mutandus, ib.
In prærogativis negligi non debet, tom. 4. conſ. 35. n. 1.
Eccleſia conſtat ordine, ib.
Et natura ipſa, ib.
De promotis ad Sacros Ordines ſine titulo legitimo beneficii, vel patrimonii, vel penſionis, vel Religioſæ paupertatis, tom. 5. conſ. 77. a n. 1.
Ordinatus ſine titulo, an ſit ipſo facto irregularis, ibidem num. 1.
Pœnæ in Ordinatos ſine titulo, ib. n. 2.
Ordinantes, vel eorum ſucceſſores quatenus teneatur Ordinatos ſine titulo providere de ſuſtentatione, ib. n. 7.
Et quare, ib. & n. 3.
Ac de competenti beneficio, ib. n. 4.
Eo ipſo quod quis Ordinatus eſt, acquirit jus, ut ſibi de patrimonio Eccleſiæ ſubminiſtrentur alimenta, ib. n. 5.
Epiſcopus non poteſt excipere contra eos, quos ipſe ordinavit, ſed tantùm contra Ordinatos a ſuis prædeceſſoribus, ib. num. 6.
Neque poteſt contrafactum proprium excipere, ib.
Quid ſi Epiſcopus non examinaverit ordinatum, ſed commiſit alteri examen, ibid. num. 7.
Epiſcopus, ſtatim tenetur in conſcientia ſubminiſtrare alimenta, abſque eo, quod contra ipſum intentetur aliqua actio, ib. n. 8.
Quid in caſu, quo Ordinatus, præmiſſo examine, non reperiatur idoneus pro obtinendo beneficio, ib. n. 9.
Quando ſolùm Epiſcopus debeat ordinato aſſignare ſtipendia clericalis militiæ, ib. n. 10.
Quid ſi habeant de proprio, ib.
Obligatio alendi Ordinatos ex quo proveniat, ib. n. 11.
Quando Epiſcopus ordinans non teneatur eos alere, ib. & num. 14.
Quid in caſu, quo Summus Pontifex concedit, ut quis poſſit a quocunque Epiſcopo ordinari, ib. n. 12. & ſeq.
Quis intelligatur proprius Epiſcopus ordinandi, ib.
Quid item ſi promoveri quis ſe faciat cum ficto titulo, ignorante Epiſcopo, ib. n. 14.
Quomodo ex Tridentino Clericus ad ſacros promoveri debeat, ib. n. 15.
Quæ pœnæ per Tridentinum innovatur contra malè promotos, ib. & n. ſeq.
Quid itidem ſi poſt aſſignatum patrimonium ad Ordines contrahat debita, ib. n. 18.
De eo, qui Apoſtolicum indultum ad Sacros Ordines extra legitima tempora ſuſcipiendos obtinuit, tom. 6. conſ. 78. a num. 1.
Collatio Sacrorum Ordinum, an fieri poſſit ab Epiſcopo in Eccleſiis parochialibus Regularium, ipſis invitis, tom. 7. conſ. a n. 1.
Eſt actus juriſdictionis, ib. n. 1.
Quo in loco conferri poſſint, ib.
Differentia de promoto, & promovendo ad Ordines quoad pœnas Tridentini, tom. 7. conſ. 19. n. 3.
Promovendi ad Ordines alii ſunt arctati, alii non arctati, ib. num. 4.
Promovere, vel non promovere ad Ordines remiſſum eſt arbitrio Epiſcopi, ib.
Quid in arctatis, ib.
Et an licitum ſit appellare a judicio Ordinarii, ib.
Clericus publicè diffamatus de homicidio repellendus eſt a promotione Ordinum, & aſſequutione beneficii, ib. n. 5.
Ordo Eccleſiaſticus eſt dignitas, ib. n. 12.
Qui ab eo repellendi, ib. & n. 7. ac ſeq.
An, & quatenus ſuſceptio Sacrorum Ordinum ex metu reverentiali, concurrentibus minis, ſit irrita, tom. 7. conſ. 77. a num. 1.
A quo quiſque de jure cogi poſſit ad Ordines, ib. n. 8.
Et ob quam cauſam, ib.
Ordinatus coactione omnimoda, an recipiat Sacramentum, ibid.
Quid ſi metu gravi, ib.
Qui ordinationi non conſenſerit quocunque tandem metu a conſenſu impeditus fuerit, non eſt validè ordinatus, ibid. num. 9.
Quid ſi poſtea conſentiat, ib. n. 10.
Quidve ſi conſenſerit, ſed caſtitatem vovere minimè intenderit, ib.
Cum metu ordinatus, an habeat commoda, & incommoda Clericatus, ib. n. 16.
Ut matrimonium contrahat quid requiratur, ib. n. 17.
Quidve ſi ratificet tacitè, vel expreſsè ordinationem ſuam ibid.
Quidve ſi erat conjugatus, ib.
Vel coacto fuerit julta, ib.
Metu ordinatus, an ſuſpenſus, vel irregularis, ib. n. 20.
Ordinans invitum in quas pœnas incurrat, ib. n. 21.
Pœnæ in ordinantem ſine beneficio, vel patrimonio, tom. 8. conſ. 3. n. 3. & 8. ac ſeq.
Differentia in Sacra ordinatione inter Latinos, & Græcos, tom. 8. & conſ. 63. a n. 1.
Quid de promoto ad Ordines Sacros, invita uxore, ibid. n. 14. & 15.
De coactione ad Ordines, ib. n. 16. ac ſeq.
In promotum, etiam in prima tonſura extra caſus permiſſos pœnæ, ib. n. 20. & ſeq.
De Epiſcopo, aliove Prælato conferente primam tonſuram marito, ib. n. 24.
De marito ſuſcipiente Sacros Ordines abſque uxoris ſuæ licentia, ib. num. 25.
A quo puniendus, ib. & ſeq.
An ſuſpectus de hæreſi, ib. a n. 28.
Poteſtas Ordinis quando accipiatur, t. 8. conſ. 67. n. 2.
Votum ordinibus ſacris annexum, tom. 8. conſ. 81. num. 25. & ſeq.
Quotuplex ſit poteſtas, tom. 8. conſ. 92. n. 2.
Quæ poteſtas Sacramentalis, quæ juriſdictionalis, ibid. n. 2.
Inter eas differentia, ib.
Qui in ſtatu apoſtaſiæ a Religione ſuſcipit Ordines Sacros, in quas pœnas incurrat, tom. 8. conſ. 92. n. 6. ac ſeq.
In ſuſcipientem Ordines ab Epiſcopo ſchiſmatico vitando pœnæ, ib. n. 10.
Sacris Ordinibus nondum initiati quid præſtare teneantur ad Cathedralem, vel Collegiatam Eccleſiam promoti, to. 8. conſ. 115. a n. 1.

Quidve promovendi, ibid.
De variatione Ordinariorum in ſuſceptione Ordinum, tom. 8. conſ. 122. n. 1.
De promotis ad Ordines ab Epiſcopo originis, ib. a n. 2.
Quæ intentio ſufficiat ad Ordines ſuſcipiendos, tom. 8. conſ. 131. a num. 1.
Quæve fides, ac diſpenſatio in ſuſcipiente, ib. n. 3.
De ordine Militum ſepulchri Dominici, deque privilegiis, exemptionibus, gratiis conceſſis a Summis Pontificibus Guardiano, ac Fratribus Terræ Sanctæ, tom. 10. conſ. 48. a n. 1. & 8. ac ſeq.
Qui hujus ſunt Ordinis a quo originem ducant, ib. num. 1, & ſeq.
Cui ſubjectus fuerit, ib. n. 4.
Ejus norma vivendi, ib.
Qualem Crucem deferebat, ib.
Ordinis totius caput Peruſium, ib.
Quibus commendatus, ib. n. 6.
Quinam teneantur recipere ſacrum Ordinem, quem dignitas, præbenda, aut portio requirit, tom. 9. conſult. 114. num. 48.
An teneatur is recipere ſacrum ordinem intra terminum a Concilio ſtatutum, cui reſignatus fuerat Canonicatus cum reſervatione acceſſus, ingreſſus, & regreſſus, nec non tituli utilitatis, ac præeminentiæ ad favorem reſignantis, ibid.
Quid obſervandum in illis Eccleſiis, in quibus ordines ſacri diſtributi non fuerunt, ib.
Quid in Eccleſiis Collegiatis, ib.
De proprio Epiſcopo, ad quem jus ſingulorum Clericorum ordinationis ſpectat, tom. 9. conſ. 189. a n. 1.
Quis olim proprius Epiſcopus cenſebatur, ib. n. 2. & ſeq.
Prioribus ſæculis agnitus Epiſcopus originis, ac domicilii, ib. num. 9.
Quis antiquus Epiſcopus originis, ib. n. 10. ac 13.
Quid de Epiſcopo diœceſis, in qua quis ſpirituali regenerationis lavacro in Eccleſia receptus foret, ibid. num. 13. ac ſeqq.
An Epiſcopi originis conſenſus ſemper antiquitus neceſſarius, ibid.
Proferuntur exceptiones, ob quas Clericus ab alieno Epiſcopo ordinari poterat, ib. n. 11. ac 20. & ſeq.
Rationes legis, qua Clerici nonniſi ab Epiſcopis, a quibus Clerici facti fuerant, ad cæteros gradus promoveri poterant, ib. & n. 3. ac ſeqq.
Quis poſterioribus ſæculis proprius habitus fuerit Epiſcopus ſacræ ordinationis, ibid. num. 13. & ſeqq. ac num. 27. & ſeqq.
De triplici ejus Epiſcopo originis, domicilii, & beneficii, ibid.
Quid de Epiſcopo familiarem ſuum ordinante, ib. n. 30. & ſeq. & quatenus ordinari potuerit, ib.
Diſcrimina inter noſtra, & antiquiora tempora circa Epiſcopum originis, ib. n. 37. & ſeqq.
Laici, nonniſi a propriis Epiſcopis poſterioribus ſæculis ordinari poterant, ib. n. 39. & ſeq. ac n. 43.
Quis Epiſcopus originis cenſeatur, ib. n. 44. & ſeq.
Quid de eo, qui natus eſt in una diœceſi, baptizatus in alia, ib. n. 50. & ſeq.
An Epiſcopus Civitatis paternæ ſit Epiſcopus originis filii, ib. num. 51.
De Epiſcopo originis infantium expoſitorum, quorum parentes ignorantur, ib. n. 52.
De Epiſcopo domicilii tàm jure, quàm conſuetudine, ibid. num. 53. & ſeqq.
Quis proprius Epiſcopus domicilii, præſertim Ultramontanorum, ib. n. 60.
Quid propriè domicilium, ib.
De impuberi apud exteros nato, & extra patriam educato, ib. num. 63.
Quid de puberi, ib. n. 64.
Quidve de officialibus regiæ domus, comitibus, &c. ibidem num. 65.
Quantum temporis ad domicilium contrahendum requiratur, ib. num. 66. & ſeqq.
Quid de exteris, ib. n. 67.
Quid de Epiſcopo beneficii jure, vel conſuetudine ſtatutum ſit, ib. n. 69. & ſeq.
Ubi quid de Epiſcopo, qui unico contextu confert laico primam tonſuram, & beneficium, ib. n. 76. & ſeq.
Fraudes hujus poteſtatis, ib.
Reſtringenda, ib.
Et quibus præſertim in caſibus, ib.
Pœnæ in eos, qui alienum ſubditum ordinant, vel ab alieno Epiſcopo ordinantur, ib. & ſeq.
An irregularis qui ab alieno Epiſcopo ordinatus ordinis ſuſcepti functiones exercet, ib.
An ignorantia excuſet, ib. & n. 124.
De tranſmarinis ac de Græcis, a Latinis non ordinandis, ib. num. 126. & ſeqq.
De Ultramontanis ab Italo Epiſcopo non ordinandis, ibid. num. 28. & 126. ac 129.
Quid de Italis in loco Ultramontano ordinatis, ibidem num. 132.
De Epiſcopo proprio Regularium quoad ſacros ordines, ib. a num. 137.
An Epiſcopus poſſit, intra annum probationis ordinare Novitium, ib. n. 151. & ſeq.
De Romani Pontificis circa ordines poteſtate, ib. num 154. & ſeqq.
Ubi ordinantium, & ordinandorum fraudibus occurritur, ibid.
Clerici quicumque alicui Eccleſiæ adſcripti, ab alio poſtea Epiſcopo ordinari minimè olim potuerant, ib. n. 1.
Ad id Canones antiqui, ib.
Ac plura Conciliorum, ac Summorum Pontificum decreta, ib. num. 2. ac ſeq.
Quam ſoliciti fuerint priorum ſæculorum Antiſtites, ut caverent, ne quem quis Epiſcopus Clericum feciſſet, alius ſibi vindicaret, & in ſuum Clerum transferret, ibidem num. 9.
De quibuſdam ex remotis Provinciis venientibus non ordinandis, neque in Clerum coöptandis vetera Summorum Pontificum decreta, ib. n. 11.
De ordinatione originis, ejuſque recipiendæ ordinationis impedimento, ib. n. 12.
Canones Apoſtolici eum, qui ſibi virilia amputaſſet, Clericum fieri, aut miniſtrare vetabant, ib.
Ex ordinatione Originis cur variæ turbæ natæ fuerint, ib.
Ad quid obligantur Epiſcopi, qui alienos cives ordinant, dummodo ipſi in nullo accuſentur, nec ullum crimen, vel impedimentum canonicum ab eorum Originis Epiſcopo, vel alio eis objiciatur, ibid. Ubi exempla, num. 17. & ſeqq.
Accuratius ſervatum, ne quem ullus Epiſcopus ab alio Epiſcopo conſecratum, ſibique per ordinationem vindicatum, ad altiorem gradum promovere auderet, ib. n. 19.
Rationes, ob quas tantoperè cavebant antiqui Patres, ne Clericus ab alio, quàm a ſuo Epiſcopo ordinaretur, ib. n. 23. & ſeqq.
De immunitate Epiſcoporum in Clericos ordinandos authoritate, & Eccleſiaſtica diſciplina, ib. n. 27. ac 30.
Quis ſuperior Epiſcopus ad inſtituendum Clericos, ibidem num. 29.
Quos Epiſcopus originis ordinare poſſit, ex quibus legibus promanaverit, ib. n. 37.
Rationes, ob quas Catechiſmus, Baptiſmus, ſacra Euchariſtia ſingulis etiam ex aliena diœceſis venientibus, a quovis Antiſtite miniſtrari poſſint, ſacer ordo dari non debeat, ib. n. 40. & ſeqq.
An originis patris, vel aliorum quorumdam haberi poſſit, ratio, Ubi iterùm de Epiſcopo originis, & de ordinibus ſuſcipiendis agitur, ib. n. 45. & ſeq.
Quid de origine materna, ib. n. 46.
Quidve in libertinis ordinandis, ib. n. 47.
De origine avi, ib. n. 48.
Quid oriundus de aliqua civitate, ib. n. 49.
Conſuetudo, vel uniuſcujuſque duntaxat origo attendatur, ib. num. 49.
Excipiuntur duo caſus, ib. n. 50. & 51.
An Ultramontanus ab Epiſcopo domicilii dimiſſorias habens, ab Italo ordinari queat, ib. n. 59.
Quod domicilium dici debeat, ib. n. 60. & ſeq.
Variæ quæſtiones dirimuntur circa Epiſcopum domicilii, ib. & n. 63. & ſeq.
A quocumque Epiſcopo ordines ſuſcipiantur, optandum eſſet, neminem ad ordines recipi, niſi certæ Eccleſiæ adſcriptum, in qua ſuis fungatur muneribus, ib. n. 78.
Quæ requirantur, ut Epiſcopus alienum ſubditum ordinare poſſit ratione beneficii, ib. n. 80. & ſeq.
Ratione ſolius præſentationis ad beneficium non poteſt licitè ab alieno Epiſcopo quis ordinari, ne ad primam quidem tonſuram ſine literis dimiſſorialibus proprii Ordinarii originis, vel domicilii, ib. n. 82. & ſeqq.
Sic ordinans, & ordinatus an poſſint excuſari a pœnis ex opinione Doctorum, ib. n. 87. & ſeq.
Epiſcopus ex officio ſcire tenetur ea, quæ a jure, & a S. Congregatione decreta ſunt circa ſuas facultates quoad collationem ſacrorum Ordinum, ib. n. 88.
An etiam requirantur litteræ teſtimoniales proprii Epiſcopi originis, ib. n. 89.
Quid ſi beneficium fuerit obtentum & collatum in fraudem proprii Ordinarii, ib. n. 90.
Ex quibus eruatur fraus ac ſimulatio, nec non enormis confidentia in reſignatione beneficii ad effectum ſuſcipiendi Ordines ab alieno Epiſcopo, ib. n. 90.
Quibus modis ac mediis compeſcendus ſit hujuſmodi abuſus, ib. num. 91.
Quiſnam ſit proprius Epiſcopus, qui alienus in ſacris Ordinationibus, ib. n. 92. & ſeq.
Utrum laici ab Epiſcopo alieno in Clericos attonſi, debeant dici ſuſpenſi, ib. n. 95.
Quæ pœnæ noviſſimo jure latæ ſint tum in Clericos ab alieno Epiſcopo ordinatos, tum in Epiſcopos ordinatores, ib. num. 97. & ſeqq.
An ſuſpenſio, quæ in eos quocumque jure lata eſt, ſi per aliquam functionem prohibitam violata fuerit, irregularitatem inducat, ib. n. 99. & ſeqq.

Quid vigore Concilii Tridentini, ibid. num. 103.
Quidve ex antiquo, & novo jure, ib. n. 104. ac seq.
An qui vel tonsuram Clericalem, vel minores Ordines suscepit ab alieno Episcopo beneficium ipsi postea collatum jure possideat, vel collatum antea amittat, ib. n. 106.
Pœnæ contra promotos ad Ordines sine dimissoriis litteris, vel licentia proprii Ordinarii diœcesani quæ quotve sint, ib. n. 109. & seq.
Ad ordines legitimè ab alieno Episcopo suscipiendos, quid sufficiat, ib. n. 116.
In quibus promotis locum habeat pœna suspensionis lata a Tridentino contra promotos sine licentia proprii Episcopi, ib. n. 117. & seqq.
Pœnæ in Episcopum conferentem ordines subdito alieno sine illius Ordinarii dimissorialibus, vel licentia quæ olim, quæve hodie, ib. n. 119. & seq.
Quid de aliis Prælatis habentibus privilegium minores Ordines conferendi, ib. num. 126.
An ignorantia excuset, ut quis alieno Episcopo sine sui licentia ordines recipiens a peccato, vel a pœna immunis sit quidque ubi errorem detexit ei agendum sit, ibidem num. 124.

ORIENTALES.

De ritu in aliquibus Orientalis Ecclesiæ regionibus dandi simul a presbyteris cum baptismo Eucharistiam, & chrisma confirmationis tum infantibus, tum adultis, tom. 5. conf. 63. n. 1. & seqq.
De eorum forma deprecativa Sacramenti pœnitentiæ, ibid. num. 6.
De eorum ritu, quo Sacerdotes ministrantes Sacramentum extremæ unctionis benedicant oleum confecratum, ibid. num. 7.
Deque iisdem præsbyteris miscentibus oleo confecrato chrismatis confirmationis oleum non confecratum, ib. n. 8.
Forma consueta Sacramenti Confirmationis apud Orientales, tom. 8. conf. 78. n. 1.
An illa suppleat Sacramentum Confirmationis in Ecclesiis orientalibus, & toleranda sit, ibi n. 3.
Etiam a quolibet Sacerdote baptizante possit conferri hoc Sacramentum, ib. n. 7.
Varietas formæ hujus Sacramenti, ib. n. 2.
Quo tempore ministrandum, ib. n. 4. & 5.
Quare, dum quis confirmatur, alapa cæditur, ib. n. 5.
In qua corporis parte ejus unctio fieri debeat, ib. n. 6.
De ejus ministro, ib. a n. 7.
A presbytero collatum, an irritum, ib. & n. 12. ac seq.
Quatenus Episcopi ordines Sacros exteris conferre possit, t. 10. conf. 13. a n. 1. & seq.
Quid de habitante in Diœcesi, per biennium, ib. n. 2.
Ibique domicilium elegerit cum expressa declaratione perpetuò ibi habitandi, ib. n. 2.
An, & quatenus intercedere debeat habitatio decennalis, ib. num. 3.
Quando statim ad hunc effectum acquiratur domicilium, ib.
An ex sola animi declaratione acquiratur domicilium absque lapsu alicujus temporis, ib.
Et ex animo assequendi beneficium in Diœcesi requirens residentiam perpetuam, ib. n. 4.
De justa causa Episcopi ordinantis exterum, ib. n. 5.
Quid si in bona fide, ib.
Constitutio Apostolica Innocentii Duodecimi, qua plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendis abusibus, & frandibus circa Sacras ordinationes alienorum subditorum, ib. n. 7. ac seqq.
Clerici Regulares, etiam Abbatiæ, ordines suscipere, & litteras dimissorias impetrare debent ab Episcopo, intra cujus Diœcesis fines existunt Ordinandi, tom. 10. conf. 70. num. 33.
Pœnæ in aliter promotos, ib.
An, & quatenus requiratur titulus ad Sacros ordines non modo in Clericis secularibus sed etiam in Regularibus, tom. 10. conf. 92. a num. 1.
Quid de Religiosis Societatis Jesu, ib. a n. 9.
Ad Sacros ordines nemo sine titulo promoveri potest, ib. a num. 1. & seqq.
Nemo poterat olim ad minores ordines promoveri sine titulo, ib. num. 7.
De quibus Clericis loquatur Sacrum Concilium Tridentinum pro quibus requiratur titulus, ib. n. 8.
In hanc rem Constitutio Beati Pii V. ib. n. 14.
In quibus hæc Constitutio locum habeat, ib. & n. 15.
Pœnæ in ea contentæ, ib. & n. 16.
An in dubio in eas quis incurrat, ib.
Cur in Religiosis professis non requiratur titulus, ut ordinari possint ad Sacros ordines, ib. n. 17.
In ordinandis Regularibus quid observandum, ib. *sub fin.* §. Cæterum, & §§. seqq.
Quinam ordinandi, tom. 10. conf. 150. n. 86.
Quid requiratur, ut quis ordinari possit, ib. n. 87. & seqq.
Quidve de eo, qui justa de causa venit Romam animo firmo ibi vitam degendi, an possit ex hoc titulo legitimè ad sacros ordines promoveri, ib. n. 91.
Pœna præscripta iis, qui intra annum Sacerdotium non susceperint, quibus locum habeat, ib. n. 93. & seqq.
Qui sunt in sacris nullo statuto prohiberi possunt, qui vocem in Capitulo habeant, ib. n. 96.
Qui ordines Sacros debitos post monitionem sumere recusant, ab Ordinario privari debent, ib. n. 97.
Licentia, ut quis ordinari possit ab alieno Episcopo debet esse expressa, tom. 10. conf. 153. n. 7.
Quatenus Vicarius illam præbere possit, ib.
Episcopus in alterius Diœcesi de licentia Ordinarii loci ex tantùm ordinare poterit, qui a suis Ordinariis dimissorias generales habent, tom. 10. conf. 154. n. 8.
Non excluduntur Clerici aliarum Diœcesum si suas litteras dimissorias habent, quominus possint ab Episcopis extraneis in aliena Diœcesi de licentia Ordinarii loci pontificalia exercentibus, ordinari, ib. num. 13.
An, & quatenus facultates de promovendo suffragentur, t. 10. conf. 159. num. 1.
Quomodo, & a quo unusquisque promoveri debeat, ib. & num. 4.
Et quatenus, ib. n. 4. & 5. n. 11.
Pœna in contrafacientes, ib.
Interim dum quis promovetur, quæ onera sustinere debeat, ibid.
Hujusmodi facultates quomodo intelligantur, ib. n. 2.
Et quomodo appellentur, ib.
Ordinationes sacrorum ordinum quibus temporibus celebrari debeant, ib. n. 3.
An decreto Concilii Tridentini sublatum sit privilegium suscipiendi Ordines extra tempora intuitu personæ concessum, ib. num. 3.
Quo in loco ordinationes celebrandæ, ib.
Quid si Episcopus contrafaceret, ib.
Et an idcircò Canonici ei dare assistentiam non teneantur, ibid.
Regulares a quo dimissorias, & Ordines Sacros teneantur suscipere, ib. n. 5.
An per decretum Concilii sublatum sit indultum Apostolicum concessum Religioni Societatis Jesu Provinciæ Portugaliæ, ut possint extra tempora ad Sacros Ordines promoveri, ib. num. 6.
Episcopus vocatus potest ordinare in Diœcesi vocantis, ib.
Et quos ordinare poterit, ib.
Quomodò Ordinarius permittere possit suum Diœcesanum ad Sacros Ordines promoveri ab alio Episcopo, ibid. n. 8. & 11.
Ordinatio potest fieri etiam in Ecclesia existente in suburbiis, ib. num. 9.
Permittitur Episcopo, quando residet, & ægrotat, dare dimissorias, ib. n. 10.
Quid in casu absentiæ, ib.
Concordantur in hac re decreta Concilii Tridentini, ib.
Quomodo, a quo, & qui ordinari volentes, sint examinandi, ib. n. 11. ac 12.
Recipiens ordines extra tempora a jure statuta in quas pœnas incurrat, ib. n. 13.
Qui cum eis dispensari possit, ib.
An suspensionis pœna, quam sic ordinati incurrunt, sit latæ sententiæ, vel ferendæ, ib. n. 14.
An hæc pœna procedat, etiam contta ordinatum in minoribus extra tempora, ib. n. 15. ac seq. & n. 17.
Quid si celebret in ea suspensione, ib. n. 16.
Absolutio cui reservata, ib. n. 17. & 18.
Hæc suspensio a quo ordine tantùm sit, ib.
Quid de conferente ordines extra tempora, ib. n. 19.
Ordines Sacri, quibus temporibus conferendi, ib. n. 20.
Quibus temporibus ordines minores, ib. n. 21.
Quibus prima tonsura, ib.

ORIGO.

Origo est de se indivisibilis, tom. 8. conf. 122. n. 4.
Non potest haberi pluribus locis, ib. n. 2.
De loco originis filii, ib. n. 5.
De Episcopo originis quoad Ordines, ib. a n. 2.
Est duplex, ib. n. Naturalis, & ex privilegio, ib.

ORIS APERITIO.

Pro oris aperitione quid satis sit, tom. 10. conf. 54. n. 6.
Non obtenta prius oris aperitione, pars audiri non potest, ib. num. 15.

ORPHANUS.

Orphanus, an sit miserabilis persona, & habeat fori Electionem, & variationem, tom. 5. conf. 2. n. 55. & seq.
Nomine orphanorum qui veniant, ib.
Orphanus dives, an gaudeat fori privilegio, ib. n. 63.

OSCULUM.

Qua pœna puniatur Clericus vel Monachus, qui osculum turpe adolescentibus impressit, conf. 14. n. 9.

OSSA.

Ossa Servorum Dei, qui obierunt cum fama Sanctitatis an condi debeant sub humo, tom. 1. conf. 186. n. 1.
Debet doceri ubi & quomodo serventur, ib.
Ossa fracta, & sanata ob invocationem alicujus Servi Dei an, & quatenus adscribendum miraculo, tom. 3. conf. 59.
Remedia, quibus ossa fracta triduo, aut quatriduo sanantur, ib. num. 4. n. 7.

OSTENTUM.

Miracula quatenus vocentur ostenta, tom. 4. conf. 58. n. 1.

Quid, & quotuplex, ib. Oſtentorum impoſtores, ib. num. 2.
An ſit merè figmentum, ib. n. 3. ac 7.
Idem quod phantaſma, ib. n. 4.
Simulacra viſa ſudare, ib. n. 7. ac ſeq.
Viſa & animadverſa in ſtatuis apud Ethnicos, ib. n. 8.
Ubi exempla, Oſtentorum ratio, ib. n. 9.
An ſint contra Naturam, ib. Vel ſecundùm Naturam, ibid.
OSTIUM, vid. *Immunitas*.
OTIUM.
Malorum lerna, tom. 8. conſ. 4. a n. 15.
In otio torpentes decreta, ib. & n. 17.

P

PACTUM, PACTIO, vid. *Cenſus*, *Caducitas*, *Reſtitutio*.
Pacta in creatione cenſus appoſita quonam modo vitientur, & non vitient, tom. 1. conſ. 1. n. 25.
In contractibus quid operentur, t. 1. conſ. 89. n. 12. & ſeq.
In dubio non cenſetur Principis iis derogare, ib.
Etiam jurata juri publico derogare non poſſunt, t. 1. conſ. 111. num. 14.
Circa præcedentia an valida, to. 2. conſ. 149. n. 28. ac ſeq.
Per ea non poteſt fieri, quod per conſuetudinem induci nequit, ib. num. 29.
Pactum nudum an inducat actionem, t. 2. conſ. 29. per tot.
Quare dicatur nudum, ib. n. 3.
Quid de æquitate Canonica, ib. n. 6. & ſeqq.
Ejus conditiones ad obligandum, ib. n. 7.
Etiam nudum per Principem cum ſubdito, aut cum hoſte ſuo ſuper induciis, & pace initum, valet, ac producit actionem, ib. n. 8. Quo jure obligatio ex ea naſcatur, ib.
Quibus conſtet, ibid. Quid in Curiis, in quibus ſecundùm jus civile pronunciatur, ib. n. 10.
Pacta ſervare quid præſeferat, ib. n. 8.
Qui pacta non ſervant, in quod delinquant, ib. n. 10. & ſeq.
Pacti, & confirmationis illius vinculum, t. 3. conſ. 30. n. 3.
Pactum initum a Rectore Eccleſiæ, & a Regularibus, quando ſit perpetuum, tom. 3. conſ. 46. n. 8.
Quando ejuſmodi pacto adeſſe debeat authoritas Superioris, ib.
Pactum tollit quacumque legem, & conſuetudinem in contrarium, tom. 4. conſ. 205. n. 14.
Dicitur lex privata, ib.
Debet ſervari, tom. 4. conſ. 226. n. 1.
Quid ſi tendat in præjudicium aliorum, ib. n. 2.
Et lex ei reſiſtat, ib. n. 3.
An coram Judice laico cognoſci poſſit invaliditas pacti uſurarii appoſiti in contractu cenſus, conſ. 37. n. 12. & ſeq.
Utrum in revocatione pactorum includantur ſententiæ latæ ſuper iiſdem pactis, conſ. 48. num. 5.
Quando pactum eſt confirmatum agitur de duplici vinculo, Pactum reſolutivum quando locum habeat, tom. 10. conſ. 46. num. 20. & ſeqq.
Pactum ſolius Prælati an poſſit nocere Eccleſiæ, ib.
An requiratur monitio, ib. n. 27.
Quando legatarius argui non poſſit de negligentia, ib. n. 27. & ſeq.
Quænam alia requirantur, ib. n. 28. & ſeq.
Quando deeſt pactum reſolutivum, an admittatur moræ purgatio, ib. n. 29.
Quantum tempus elabi debeat, ut dici poſſit mora purgata, ſublataque negligentia, ne habeat locum pactum reſolutivum, ib. n. 30. & ſeq.
Quando obtinetur finis ex parte non habet locum pactum reſolutivum, ib. n. 34.
PAGANI.
Gaudent immunitate Eccleſiæ, conſ. 2. n. 23.
PALATIUM, vid. *Cardinalis*, *Epiſcopus*.
Cur ita dictum, tom. 4. conſ. 122. n. 2.
An, & quatenus domus ſive palatium Epiſcopi gaudeat immunitate, tom. 6. conſ. 36. a n. 1.
Et quid de illius pariete, tecto, janua, &c. ib.
Non debet diſtare ab Eccleſia, ib. n. 2.
Diſtans ab Eccleſia, an gaudeat immunitate, ibid. & n. ſeq.
Et quatenus, ib. Non eſt ſacrum, ib.
Ratione Oratorii, an locus ſacer, ib. n. 3.
Gaudet ſive adhæreat, ſive non adhæreat Eccleſiæ cathedrali, ib. num. 4. & ſeqq.
An veniat appellatione loci ſacri, ib. n. 6.
Qua gaudeat immunitate, ib. & n. 7.
Ut palatium Epiſcopi gaudeat immunitate quid requiratur, ib. a num. 12.
Debet eſſe prope Eccleſiam, ib. n. 13.
Quid de conſuetudine, ib. n. 16.
Quid ſi Epiſcopus abeſſet a ſuo palatio, ib. n. 17.
Quidve quoad partes exteriores palatii, ib. n. 18.
De ab ipſo extractis, ib. n. 19.
PALINODIA.
Quid ea ſit, conſ. 56. n. 7. An inferat infamiam, ib.
Ubi, & quomodo, ib. n. 8.
Quidve ſi remaneat injuria poſt palinodiam, ib.
PALLIUM.
De traditione pallii, tom. 10. conſ. 97. n. 10. & ſeq.
Ejus uſus perantiquus, ib.
Quid illud ſit, ibid. Quanti fiebat ejus uſus, ibid.
Quibus concedatur, ib. n. 2. Cur a Pontifice conferatur, ib.
An unquam Imperatores illud tradiderint, ib.
Ac illo ii uſi fuerint, ib.
PALMÆ, vid. *Benedictio*.
PANEGYRIS.
Panegyricorum fucata veritas, tom. 4. conſ. 42. n. 4.
Sunt ſcripturæ, quibus non eſt credendum, ib.
PANIS, vid. *Vectigal*, *Judex*.
Panis benedicti olim uſus, tom. 3. conſ. 17. n. 4.
Quibus diſtributus, ib. Et in quem Symbolum, ib.
Quot nominibus appellatus, ib.
PAR.
Par in parem imperium non habet, tom. 1. conſ. 111. n. 4.
Pares Curiæ unde dicantur, & qui ſint, t. 1. conſ. 2. n. 9. & 13.
Quando poſſunt eſſe Judices in cauſa feudali, ib.
PARALYSIS, vid. *Miraculum*.
Eſt curatu difficilis, t. 10. conſ. 177. n. 21. Ex quibus oriatur, ib.
Quando inexpugnabilis, ib. n. 22. & 25. ac ſeq.
Vera paralyſis, ib. n. 28. De brachio ſicco, arido, paralytico, ib. n. 47. Ex quo id proveniat, ib.
An facilè curari poſſit, ib. n. 48. & ſeq.
PARENTES, vid. *Filius*, *metus*.
Parentum vitia ad poſteros transferuntur, t. 1. conſ. 54. n. 23.
Eorum crimen læſæ majeſtatis quomodo noceat filiis, ibid. per totam.
Eorum dignitas deſcendit in liberos, ib.
Item & pœna, ib. Eorum macula inficit etiam ſanguinem filiorum, ib. n. 33. & ſeq.
In favorabilibus eorum factum indiſtinctè prodeſt liberis tàm natis, quàm naſcituris, tom. 1. conſ. 98. n. 17.
Parentum diſpoſitio quoad prolis educationem ſervanda, t. 6. conſ. 100. num. 1.
Parens melius cæteris cenſetur utilitati filiorum proſpicere, ib.
Eorum voluntas quando magis obſervanda, ib. n. 2.
Nomine parentum qui veniant, conſ. 180. n. 1. ac n. 3.
Inter proximos maximè conjuncti ſunt parentes, ib.
Honorandi, ib. Quo honore, ib. n. 2. Eorum in liberorum educationem munus, ib. n. 4.
PARIES, vid. *Immunitas*.
PAROCHIA, vid. *Eccleſia Parochialis*, *Monachi*, *Canonici Regulares*.
Parochiæ an, & quatenus ornandæ, augendæque, tom. 1. conſ. 52. a num. 1.
Earum recta conſtitutio, ib. n. 2.
Ad earum ſqualorem abſtergendum, remedium primum, ib. num. 3.
Secundum, ib. n. 11. Tertium, ib. n. 22.
Quartum, ib. n. 23.
Eorum domus occupatæ pro ædificio alterius Eccleſiæ an, & quo pacto ſint compenſandæ, t. 1. conſ. 179. n. 57. ac ſeq.
Quomodo habeant annexum onus reale debitum decimarum & oblationum, ib. n. 62.
Earum jus exigendi decimas, & oblationes an ſit perſonale, ib. num. 63.
An ſint conferendæ dignioribus, vel ſufficiat, quòd conferantur dignis, tom. 1. tota conſ. 183.
Earum collatio, facta dignis, irritatur, proſequente jus ſuum digniore, tom. 1. conſ. 1. num. 8. ac 25. Ubi multa de forma concurſus.
An poſſint concedi Sacerdotibus, profeſſis Ordinum Militarium, tom. 1. conſ. 257. n. 1.
Quando ſunt juriſpatronatus & plures præſentantur, an requiratur examen, factum ab Examinatoribus ſynodalibus, tom. 1. conſ. 263. num. 1.
Quatenus earum dotes augendæ, tom. 1. conſ. 279. n. 1.
De jure patronatus pro duabus partibus laicorum, & pro una de jurepatronatus Eccleſiaſtico, an ſit providenda per examen concurſus, tom. 1. conſ. 378. n. 1.
In earum Eccleſiis cui competat jus eligendi præsbyteros, & Clericos amovibiles, tom. 1. conſ. 434. a n. 1.
Ad parochiam conſtituendam quid requiratur, tom. 4. conſ. 3. num. 7.
Antiquitus omnes fideles tenebantur percipere Sacramenta, & audire divina officia in ſua Eccleſia parochiali, ib. n. 4.
Præcipua, & neceſſaria requiſita conſtituendæ parochiæ, ib. n. 21.
Beneficium parochiale obtinentes ante legitimam ætatem, quas pœnas incurrat, tom. 4. conſ. 139. n. 13.
Ætas requiſita, ib.
Quando neceſſaria ſit nova proviſio parochialis, ib. n. 5.
Eccleſia parochialis tempore mortis, tom. 4. conſ. 149. num. 1. & ſeq.
Parochia non amittitur, dum quis diſcedit animo revertendi, ib. num. 4. & 7.
Quid ſi Eccleſiæ parochiali reliquerit legatum promiſſis, ib. num. 5.
Quando præſumatur animus redeundi, ib. n. 7.
An, & quatenus ſit locus erectioni novæ parochialis, vel diſmembrationis antiquæ, ac deputationi Vicarii in exercitio curæ animarum, tom. 4. conſ. ult. per totam.
PAROCHIANI.
Quid ſit parochianus, tom. 1. conſ. 145. n. 1.
An poſſit dici, ſatisfeciſſe can. Omnis utriuſque ſexus, qui a Dominica Palmarum per totam Octavam Paſchatis extra paro-

parochiam propriam ſine Parochi licentia communicavit, tom. 1. conſ. 301. num. 1.
PAROCHUS, PAROCHIALE, vid. *Hieroſolymitani, Matrimonium, Funus, Prædicatio, Quarta Funeralis, Conſtitutio, Defunctus, Oratorium, Domicilium, Curatus, Congrua, Juſpatronatus, Euchariſtia, Eccleſia, Orationes, Reſidentia, Beneficium.*
Parochus in iis, quæ animam concernunt quomodo ſe habeat, t. 1. conſ. 17. n. 10.
Qualis eſſe debeat, tom. 1. conſ. 52. n. 1.
Ejus labores ac pericula, ib.
Eſt de jure divino, ib. Ejus juriſdictio a Chriſto inſtituta, ib.
Habet propriam, & ordinariam poteſtatem, ib.
Eſt quaſi parvus Epiſcopus, ib. Subveniendus liberaliter, ib.
Decimæ potiſſimum ei debentur, ib.
Obventionum omnium quota, ib. n. 3.
Etiam Miſſarum, ib.
Non poteſt alteri Parocho præjudicare, ib. n. 5.
Debetur ipſi ſuſtentatio ex jure naturali, ib. n. 7.
Quomodo in eo comprobetur illud Chriſti, *Gratis accepiſtis, gratis date*, ib. n. 18. Quo pacto expediat magnas habere divitias, ib. num. 19. & ſeq.
Ab ejus vinculo non excluditur charitas, ib. n. 29.
Parochus leproſus cur ab adminiſtratione officii removeatur, tom. 1. conſ. 54. n. 30.
Debet per ſe ipſum curam animarum exercere, t. 1. conſ. 130. num. 22.
An induci poſſit, ut per alium inſerviat, ibid. & num. 28. ac ſeq.
An, & quatenus ſemel ritè, ac rectè approbatus, poſſit iterum atque iterum examinari, tom. 1. conſ. 133.
Ejus jus quoad novum examen, ib. n. 4.
Ejus approbatio eſt a jure, ib. n. 5.
Nequit amplius examinari ſine cauſa, ib.
De jure ſemper reputatur habilis, ib. n. 6.
Quando poſſit ad novum examen vocari, ib. n. 7. ac 16.
Qui iterum examinandus, ib.
Habet fundatam intentionem ad exercitium curæ, ib. n. 12.
Quo pacto primum examen ei non ſuffragetur, ib. n. 13.
Quid de inſtituto ſub ſpe futuræ idoneitatis, ib. n. 14.
Ad ipſum pertinet jus miniſtrandi Sacramenta in articulo mortis, tom. 1. conſ. 145. num. 2.
Quibus ex cauſis ſuſpendi poſſit, tom. 1. conſ. 162. n. 1.
Quid de Parocho regulari, ib. n. 2.
Parochi præjudicium in erectione Conventus Regularium, tom. 1. conſ. 178. n. 42. 53. ac 67.
An requiratur ejus conſenſus ad fundationem novi Conventus, ib. & n. 52. ac ſeq.
Qua pœna ſit puniendus, qui matrimonia celebrat temporibus, ab Eccleſia prohibitis, tom. 1. conſ. 290. n. 1.
Celebrans matrimonia non ſui parochiani incurrit in pœnas Eccleſiaſticas, tom. 1. conſ. 316. n. 1.
In qua ex duabus parochiis, æquè principaliter unitis, reſidere debeat, tom. 1. conſ. 353. n. 1.
Debet matrimonia benedicere præcisè in Eccleſia, tom. 1. conſ. 354. num. 1.
An dicatur reſidere, ſi reſideat in ſuburbiis parum a civitate diſtantibus, tom. 1. conſ. 401. n. 1.
Ei debentur omnia jura, & emolumenta parochialia, etiamſi ſuo parochiano defuncto Sacramenta non miniſtraverit, tom. 1. conſ. 402. n. 1.
Concurrentibus duobus funeribus eodem tempore, poteſt eligere ſacerdotem ſibi benè viſum, qui in altero celebret, tom. 1. conſ. 403. n. 1.
Ad ipſum pertinet dirigere officia ſuæ Eccleſiæ, t. 1. conſ. 434. n. 6.
Eligere presbyteros amovibiles, ib. a n. 1.
Eoſque amovere, ib. n. 7.
Ejus domus, licèt non adhæreat Eccleſiæ gaudet immunitate, tom. 1. conſ. 467. n. 1.
Parochus, ſi etiam eſt Canonicus, quando thurificandus, t. 2. conſ. 35. n. 6.
An parochi cogi poſſint ad admittendos Regulares in ſuis Eccleſiis, volentes celebrare Miſſæ ſacrificium, t. 3. conſ. 9. n. 6.
An compromiſſo, atque laudo in materia proceſſionum inter parochos & Regulares, ſive ſodalitates ſæculares an requiratur authoritas ſuperioris, tom. 3. conſ. 46. n. 1.
Ejus pactum quando perpetuum, ib. n. 8.
An parochis in aſſociatione cadaverum defunctorum liceat ingredi Eccleſias Regularium cum Cruce, ſuperpelliceo, ac ſtola, ibique aſſiſtere, donec ab ipſis Regularibus officium peragatur, t. 3. conſ. 84. a n. 1.
Quid ſi pro Parochis extet conſuetudo immemorabilis officium funebre peragendi, ib. n. 47.
Juriſdictio, quam habet ſuper ſuo defuncto, quando ceſſare debeat, ib. n. 3.
Declarationes S. Congregationis, ib & n. ſeq.
Quam juriſdictionem habeat in ſuos parochianos, ibid. nnm. 20. & 21.
Sacræ Congregationis declarationes aliæ, ib. a n. 24.
Juriſdictio Parochorum limitatur ex declarationibus S. Congregationis, ib.
Eorum præcedentia, ib. n. 46.
Quatenus poſſint, etiam in Eccleſiis Regularium officium peragere, ib. a n. 47.
Jus parochiale ab initio apud Epiſcopum, & Eccleſiam Cathedralem, ib. n. 60.
In funeribus ducendis debent Regulares in Eccleſiam Parochialem convenire, tom. 3. conſ. 49. a n. 1.
Ubi quid de conſuetudine conveniendi in aliam Eccleſiam, ib. num. 4.
In funeribus gerit vicem Epiſcopi, ib.
Præfertur omnibus in cura animarum, ib.
Non poteſt funus levari abſque ejus licentia, ib.
Declarationes S. Congregrationis, ib. & n. ſeq.
Quid ſi non interſit Clerus, ſed ſolus Parochus, ib.
Ubi declarationes.
An debeant Regulares eum comitari, ib. n. 7.
Poſſunt parochi in materia funeris concordare cum Regularibus, t. 3. conſ. 50. per totam.
Quatenus præcedant Canonicos, tom. 3. conſ. 52. n. 1.
An, & quatenus in funeribus debeatur eis præcedentia ſuper Capitulo Cathedralis, vel Collegiatæ, ib. & conſ. 51. n. 1.
Quatenus Parochi teneantur reſidere tempore peſtis, tom. 4. conſ. 17. n. 44. & 50.
Pœnæ contra non reſidentes, ib. n. 8.
Parochorum reſidentia an ſit de jure divino, ib.
Quomodo privandi, ib. n. 50.
An excuſentur a reſidentia propter inimicitiam, ib. & n. 51.
Cur excuſentur a reſidentia propter inimicitiam, & non propter peſtem, ib. & n. ſeq.
Quatenus cogi poſſint ad intereſſendum benedictioni fontis baptiſmalis Sabbatho Sancto, & Pentecoſtes in Eccleſia non matrici, tom. 4. conſ. 20. a n. 1.
An habeant dignitatem, tom. 4. conſ. 37. n. 2.
An ſolùm Parochis liceat exponere in die feſto Corporis Chriſti Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in ſuis Eccleſiis, tom. 4. conſ. 84. a n. 1.
An, & quatenus poſſit unus Parochus ducere Proceſſionem intra Octavam Sanctiſſimi eadem die, qua alter Parochus illam ducere ſolet, tom. 4. conſ. 99. a n. 1.
Non poſſunt prohiberi, qui ducant proceſſionem intra Octavam Corporis Chriſti, ib. n. 1.
Quid ſi aliquando hanc proceſſionem ducere omiſerint, ib. n. 2.
An, & quatenus intereſſe poſſint celebratione matrimoniorum inter hæreticos, & catholicos, tom. 4. conſ. 144. n. 1. & conſ. 188. per totam.
Et quatenus matrimoniis exteriorum, tom. 4. conſ. 147. a num. 2. & 3.
Quid ſi prohibeatur ab Epiſcopo, ne aſſiſtat matrimoniis, ib. num. 4. & 5.
Ejus juriſdictio in ſua parochia, tom. 4. conſ. 196. n. 4.
Quid quoad Regulares, qui decedunt in ejus parochia, ibid. & ſeqq.
Et quoad adminiſtrationem Sacramentorum laicis ægrotantibus intra clauſtra Regularium, ib. a n. 22.
An, & quatenus Canonici, Capellani, & Clerici Eccleſiæ parochialis unum corpus cum Parocho conſtituant, tom. 4. conſ. 205. n. 3. & 33. ac 35.
Parochus actualis nunquam excluditur a funere, ib. n. 33.
De ejus munere prædicandi, pœnis non prædicantis, & hujuſmodi, tom. 4. conſ. 206. n. 6. ac ſeq.
An Parochi, præter ſolitam eleemoſynam, cogere poſſint hæredes eorum qui ſepeliri volunt in Eccleſiis Regularium, ad ſolvendum aliquid aliud, tom. 4. conſ. 208. a n. 1.
An iidem hæredes poſſint cogi ad ſolvendum Clericis ſæcularibus cùm interſunt funeri occaſione cadaveris ſepeliendi in Eccleſia Regularium, duplicatam eleemoſynam, ib. n. 5.
Quid ſi hac in re extaret conſuetudo immemorabilis, ib.
Alia, tom. 2. conſ. 70.
Parochus habet fundatam intentionem ſuper omnibus oblationibus, quæ fiunt in parochia, tom. 5. conſ. 76. n. 9.
Parochorum munia, ib. n. 11. & ſeq. tom. 6. conſ. 98. n. 20.
An quemadmodum Epiſcopus edictum ad examen, & proviſionem parochialium cum termino decem dierum proponendum poteſt ex arbitrio prorogare, poſſit etiam ad quatuor, vel ſex dies minuere, & abbreviare, t. 6. conſ. 3. a n. 1.
Quibus in caſibus poſſit abbreviari, ib. n. 5.
Quid in provinciis, ac Epiſcopatibus ampliſſimis, ib. n. 10.
Et quid de edicto propoſito in duabus Eccleſiis, ibid. n. 11.
De Capitulo Sede vacante quoad privationem parochiæ, ib. num. 12.
De titulo colorato quoad parochum, ib. n. 13. & ſeq.
Ejuſque geſta, ib. & ſeq. Ubi plura.
Rectores parochi habent dignitatem ex perſona propria, t. 6. conſ. 21. n. 2.
Sunt ſuarum Eccleſiarum Prælati, ib. & n. 3.
Quid de Vicariis parochis, ib. & n. ſeq.
Ad Parochos ſpectat habere proceſſiones intra limites ſuarum parochiarum, tom. 6. conſ. 63. n. 1.
Sunt manutenendi, ib.
Idque etiamſi Parochi aſſocientur a Confraternitate recenter erecta, Regulares a ſocietatibus antiquioribus, ibid. n. 2.
Parochus non poteſt impediri, ne habeat proceſſiones in parochia, ib. num. 3.
Quid de die, & hora habendi proceſſiones, ib. n. 4. & ſeq.
Quis inter Parochos præcedere debeat, t. 6. conſ. 67. a n. 1.
Parochus, an poſſit peragere functiones Sacerdotales, ac ſolemnes tam in Capellis, aut Eccleſiis, vel Oratoriis Confraternita-

nitatum, ſitis intra limites ſuæ parochiæ, quàm in ſitis in propria Eccleſia, tom. 6. conſ. 68. a n. 1.
Et an abſoluto per Parochum officio funebri, poſſint Capellani Sodalitatum reiterare in eisdem Eccleſiis, vel Oratoriis officium ſuper cadavere cum ſtola, & aſperſorio, ib. a n. 12.
Quid de conſuetudine, vel privilegio, ib. n. 1.
Quid ſi Ordinarius in erectione hujuſmodi Sodalitatum decernat functiones Sacerdotales, ac ſolemnes ab earum Capellano celebrandas fore, ib. n. 6. ac ſeq.
An in hoc requiratur beneplacitum Apoſtolicum, ibid. n. 8.
Quid ſi Capellanus Sodalitatum has functiones peregerit, ib. num. 9.
Quatenus poſſit Parochus in Eccleſiis, vel Oratoriis Sodalitatum Miſſæ ſacrificium celebrare, Sacramenta miniſtrare, aliaque jura parochialia exercere, ib. n. 10.
An parochus hoc jus parochiale poſſit amittere ob non uſum, ib. num. 11.
De Parochorum prærogativis multa, tom. 6. conſ. 74. a n. 1.
Oblationes, quæ fiunt Oratoriis, atque Eccleſiis, ſive Capellis ſitis intra limites parochiæ debentur Parocho, tom. 6. conſ. 83. a n. 1.
Maximè ſi reperiatur in quaſi poſſeſſione eas percipiendi, ib. num. 2.
Quid de titulo, ac rectoria prorſus ſeparata, ib. n. 3. ac ſeq.
Paræcia idem quod titulus, tom. 6. conſ. 98. n. 20.
Quid, ib. Qui Paræci, ib.
Parochi appellati Copiarii, ib.
Antiquitus ſeſe longè, lateque extendebantur parochiæ, ib. num. 27.
An, & quatenus Parochus conſtitui poſſit Vicarius Capitularis, tom. 7. conſ. 4. a n. 1.
Quo jure teneatur reſidere, ib. n. 3.
Ne reſideat nulla excuſari poteſt conſuetudine, ib. n. 4.
Neque ſervitium Epiſcopi aut Cathedralis, aut officii S. Inquiſitionis, aut exiguus populi numerus, defectus domus propriæ, ib.
Neque officium Confeſſarii Monialium, tom. 7. conſ. 13. n. 3.
Parochorum præciſa reſidentia, ib.
Quid ſi concurreret neceſſitas Eccleſiæ, ib. n. 5.
Et quæ neceſſitas, vel utilitas requiratur, ib.
Ultra duos menſes non poteſt Epiſcopus uti opera Parochorum, ib. n. 5.
Quid ſi in eadem Civitate, & Eccleſia curam gerat animarum, an ſcilicet poſſit eligi in Vicarium Epiſcopi, & Capituli, ib. n. 6.
Parochus exterus, vel diœceſanus nequit haberi pro reſidente, ſi inhabitet in civitate, a qua diſtet ejus parochialis duobus, aut tribus milliaribus, ib. n. 7.
Idque etiamſi Dominicis, aliiſque feſtis diebus ad ſuam Eccleſiam accedat, ib.
Parochus reſidens, ſed non exercens officium ſuum minimè ſatisfacit præcepto reſidentiæ, ib.
Quænam ſit reſidentia, ad quam Parochi teneantur, ib.
Ubi teneantur habitare, ib. n. 8. & 10.
Quid ſi Parochus jam extiterit Vicarius defuncti Epiſcopi, ib. num. 9.
Non excuſatur a reſidentia, ſi doceat Grammaticam in civitate per duo milliaria diſtante a parochiali, quamvis ſingulis diebus vellet ad eam accedere, & quamvis non reperiretur alius idoneus ad docendum, ib.
Parochi quomodo cogantur ad reſidendum, ib. n. 10.
Eorum reſidentia quomodo differat ab intereſſentia, ib.
Quando propriè dicantur Curati, ib.
Tenentur reſidere per ſeipſos, nec poſſunt inſervire per ſubſtitutos, ib.
Exercitium muneris parochialis in quo formaliter conſiſtat, ib. num. 11.
Parochi tempore peſtis reſidere tenentur, ib. n. 24.
Quæ Sacramenta per ſeipſos miniſtrare ſint obligati, ib.
In recuſantes obedire quomodo Epiſcopus animadvertere poſſit, ib. & ſeqq.
Quatenus ſoleat concedi Parocho, qui in ſua Parochia graves contraxit inimicitias, ut poſſit abeſſe per ſex menſes, ib. n. 16. & 17.
Quatenus, & quouſque tolerari poſſit, quod Parochus parochiæ tenuis paucarum animarum non reſideat in parochia, ib. n. 18.
Quomodo habens duas parochias unitas poſſit in qua maluerit reſidere, ib. n. 20.
Etiam perpetui coadjutores reſidere tenentur, ib. n. 21.
Quatenus Parochi poſſint annis ſingulis per aliquod tempus a ſuis parochiis abeſſe, ib. n. 24.
Fructus Eccleſiæ, cujus Rector non reſidet pro rata temporis quomodo applicari debeant, ib. n. 25.
Parochi deſervientes in divinis ſuæ parochiali, quamvis non reſideant in ædibus parochialibus, vel intra civitates, an teneantur ad reſtitutionem fructuum, ib. n. 26.
Debent tamen cogi ad inhabitandum in dictis domibus, vel intra limites, ib.
Parochi, quibus propter inhabilitatem fuit datus Coadjutor, non poſſunt extra ſuam parochiam habitare, etiam relicto ibi coadjutore, ib.
Quomodo verba Concilii *uſque ad privationem* intelligantur, ibid.
Et in quibus locum habeant, ibid.
Parochus reſidere debet in loco, ubi ſita eſt Eccleſia, ib. n. 28.
Quatenus Epiſcopus pro viſitatione ſuæ diœceſis uti poſſit opera Parochi per quatrimeſtre ſingulis annis, ibid. n. 30.
Parochus ob infirmitatem, & aeris intemperiem non excuſatur a reſidentia, ib. n. 31.
Quid in hoc caſu concedendum ei ſit, ib.
Qui Canonicatum, & parochialem obtinet quid lucrentur, ib. num. 32.
Dignitates, quæ unitas habent parochiales Eccleſias, ubi reſidere teneantur, ib. n. 33.
Parocho ſtudiorum cauſa non eſt danda licentia non reſidendi, ib. num. 36.
An Parochi Eccleſiarum Monaſteriorum Regularium quæ ad Statum ſæcularem ſunt redactæ, teneantur accedere ad Synodum diœceſanam Epiſcopi, an potiùs ad Synodum Abbatis, tom. 7. conſ. 8. n. 28.
Anve poſſint audire confeſſiones ſæcularium etiam de caſibus Epiſcopo reſervatis abſque ejus licentia, ib. n. 29.
Viſitatio, correctio, ac punitio parochorum, quoties delinquunt in concernentibus curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem in Eccleſiis Regularium, etiam eorum Monaſteriis unitis pertinet ad Epiſcopum, ac ejus Vicarium, ib. n. 18. & ſeq.
Etiam Religionis Hieroſolymitanæ, ib. n. 23.
Et in ſubjectis militiæ Regni Portugalliæ, ib. n. 25.
Parochi dictarum Eccleſiarum tenentur accedere ad Synodum diœceſanam Epiſcopi, ib. n. 28.
Quomodo non liceat ejs vagari, ſed debent propriæ domi continere, tom. 7. conſ. 13. n. 7.
Non poſſunt deputari in Confeſſarios ordinarios Monialium, ib.
Niſi in caſu neceſſitatis, ib.
An delatio ſtolæ ad functiones parochiales, quæ in Eccleſia parochiali fiunt, abſente illius Parocho, ſpectent ad ejus Viceparochum, an verò ad Parochum alterius parochiæ, qui ibi præſens exiſtit, tom. 6. conſ. 46. a n. 1.
Quatenus debeat ſibi aſſumere Coadjutorem in cura animarum, ib. num. 1.
Et in omni caſu abſentiæ relinquere Vicarium, ib.
Ejus ſubrogatus ſuccedit in locum ipſius parochi, ib. n. 2.
Et præcedere debet aliis Sacerdotibus, ib. n. 4.
Quatenus etiam præcedat ipſi parocho, ac Rectori Eccleſiæ, ib.
Parochus ratione ſtolæ in funeribus præcedentiam habet, ib. num. 5.
Præcipuè in Eccleſia propria, ib. n. 6.
Etiamſi parochus alter ſit dignior, ib.
Parocho præſenti in aliena Eccleſia parochiali cui danda ſit præcedentia, ib. n. 7.
Quid in proceſſionibus, aliiſque functionibus, ib. n. 8. ac ſeq.
Non amittitur parochia dum quis diſcedit animo revertendi, tom. 7. conſ. 63. n. 3.
Quomodo parochia acquiratur, ib. n. 4.
De parocho Eccleſiæ cathedralis, tom. 7. conſ. 89. n. 4. & ſeq.
Deque parochis diœceſis, ib.
Diviſio parochiarum, ib. n. 7.
Habitans in confinio duarum parochiarum, cujus ſit parochianus, tom. 8. conſ. 5. n. 7.
Uſitatum nomen paræciæ in jure convenit diœceſi parochiali, tom. 8. conſ. 89. n. 13.
Pœna in parochum intra annum ad Sacerdotium non promotum, tom. 8. conſ. 24. n. 1. & ſeq.
Et quomodo obliget, ib.
Parochi Religioſi Ordinum Militarium quomodo faciant fructus ſuos, quando dimiſſo ſubſtituto alibi inſerviunt eorum Ordini, tom. 9. conſ. 29. a n. 1.
Quid ſi ad libitum eorum magni magiſtratus ponantur, & amoveantur, ib.
Miſſa, & concio, an audiri debeat in Eccleſia parochiali, tom. 8. conſ. 42. n. 30.
De parochialibus etiam Monaſterio Regularium unitis, & de cura animarum principaliter ipſi monaſterio incumbenti, tom. 8. conſ. 44. a n. 1.
Quid ſi cura incumbat perſonæ, ib. n. 5.
Quatenus Eccleſia parochialis concedatur Regularibus, ib. n. 2.
Quomodo deputandus unus ex Regularibus ad curam animarum in Monaſteriorum Eccleſiis, ib. n. 4.
Quid ſi hujuſmodi beneficia curata ſint unita dignitatibus, vel Canonicatibus, ib. n. 5.
Deputatio Vicariorum perpetuorum, in quibus parochialibus facienda, ib. n. 6.
Quid quoad earum viſitationem, ib. n. 7.
De Vicariis deputandis in parochialibus unitis, ib. n. 8.
Eorumque portione, ib.
Et quibus bonis deducenda, ib. n. 10.
A proviſione facta in viſitatione non datur appellatio, ib. n. 11.
Quid ſi extra viſitationem, ib. Ubi alia.
An poſſit Ordinarius prohibere, ne cura animarum exerceatur per ſæculares in parochiali, ſuper qua erecta fuit domus monaſterii Monialium, ib. n. 14.
An Abbati S. Benedicti liceat nonnullos ſui Monaſterii Religioſos ad exercendam curam parochialium Eccleſiarum pro Rectoribus præſentare, ib. n. 15.
De Eccleſia parochiali, in qua eſt Sedes Capitis Regularium, ib. n. 16.

Eccleſiæ parochiales Regularium a quo viſitandæ, ib. n. 17. ac ſeq.
Quid de oppido, in quo Abbas ſæcularis verè exercet ſpiritualem, & temporalem juriſdictionem, ib. n. 18.
Quid de parochialibus Monaſterio unitis, ib. n. 19.
Quid obſervandum ſi parochiales non ſint Monaſterio unitæ nec cura ipſi Monaſterio incumbat, ib. n. 21.
Quantum Parocho ſit aſſignandum pro ejus congrua ſuſtentatione, tom. 8. conſ. 60. n. 2. & ſeq.
Qualiter arbitrium in congruæ taxatione ſit moderandum, ib. num. 14.
Parochi Catholici obligatio in miniſtratione baptiſmi filiorum hæreticorum, tom. 8. conſ. 68. n. 2.
De juriſdictione Parochorum in funeribus, quæ dicuntur ad Eccleſias Confraternitatum quoad delationem Crucis, quoad earum Capellanos in ſtola, ac officiis ſuper cadaveribus, t. 8. conſ. 73. a n. 1. & ſeq. ſignatè, n. 24. & a n. 50. & 131.
Parochiæ cur diſtinctæ, ib. n. 31.
Et quo tempore, ib. ac n. ſeq.
Quomodo in alienam parochiam quis ingredi poſſit ad officium aliquod peragendum, ib. n. 33.
An, & quatenus Eccleſia parochialis habeat intentionem fundatam ſuper Eccleſiis minoribus ſitis in parochia, ib. a n. 57.
Jura parochialia quæ, quotve, ib. n. 86. & 105.
Quam poteſtatem habeat in ſuis parochiis, ib. n. 93. & ſeq. *fusè*.
Parochorum munus in procuranda ſalute proximi, præcipuè infidelium, tom. 8. conſ. 109. n. 15.
Reſponderur ſeptem criminationibus in parochos impactis, tom. 8. conſ. 150. a n. 1.
Parochiæ dos pro ſuſtentatione parochi, tom. 9. conſult. 70. num. 1. & ſeqq.
Ex quibus redditibus erigi debeat, ib. n. 2.
An ſatis ſit promiſſio & obligatio Civium ſuſtentandi Parochum, ib. n. 3. & ſeq.
Cuſtodia, & adminiſtratio bonorum parochialis vacantis ad quem pertineat, tom. 9. conſ. 77. n. 28.
Quæ ætas requiratur ad parochialem, ib. n. 34.
Poteſt quis parochialem acquirere, etiamſi non habeat aliquem ordinem ſacrum dummodo intra annum ad ſacerdotium promoveatur, ib. n. 68.
Deputatio Vicarii, donec provideatur parochialis de paſtore ſpectat ad Epiſcopum, in cujus, diœceſi ſita eſt parochialis, ib. n. 69.
In collatione Archipresbyteratus, quique parochiam, neque parochianos habet, Ordinarius non tenetur proponere edicta pro concurſu, ib. n. 70.
In parochialibus per reſignationem in favorem vacantibus concurſus fieri non debet, ib. n. 77.
In parochiali, quam quis requiſivit per regreſſum non eſt neceſſarium examen, ib. n. 78.
In permutationibus, quæ fiunt beneficio ſimplici, & curato, licèt non ſit neceſſarius concurſus, examen tamen eſt neceſſarium, ib. n. 79.
Decretum Tridentini habet etiam locum quando beneficia parochialia vacant per reſignationem, ib. n. 180.
In beneficiis curatis, reſervatis Sedi Apoſtolicæ Ordinarii proponunt edictum concurſus, & a Sede Apoſtolica proviſio ſit approbato ab Examinatoribus, ib. n. 81.
Vacantibus Eccleſiis curatis ad collationem Abbatis, Epiſcopus edicta concurſus proponere debet, & approbato ab Epiſcopo Abbas confert beneficium, ib. n. 82.
Capitula, & inferiores collatores, qui provident parochiales ſine examine concurſus reprehenduntur, eorumque collationes nullæ ſunt, ib. n. 83.
Examen omiſſum in parochialibus per concurſum vitiat collationes, ib. n. 84.
Cuſtodia & adminiſtratio bonorum parochialis vacantis, cujus collatio ad inferiorem pertinet, ſpectat ad Vicarium, quem ſolus Epiſcopus deputat, ib. n. 85.
Epiſcopus ſi ob tenuitatem parochiæ, vel alias, ullum inveniat, qui eam velit, quomodo ſe gerere debeat, ib. n. 86.
Verba illa, *Si opus fuerit* cur appoſita in decreto Tridentino de concurſu in parochialibus, ib. n. 87.
Vicarius in parochiali vacante conſtitutus quandiu poterit ibi retineri, ib. n. 88.
Quæ portio aſſignanda Vicario in parochiali, ib. n. 89.
Propoſito edicto, licèt comparens habeat aliam parochialem, debet admitti ad aliam parochialem, ib. n. 91.
Concurſus ad parochiales ita ſemper eſt neceſſarius, ut nullus de illis ab Epiſcopo provideri poſſit ſine novo concurſu, licèt alias fuerit examinatus, & approbatus, ib. n. 92.
Edictum Concurſus debet proponi ad parochiales, quæ ſunt in diœceſi, ſecus ſi eſſent extra, aut ſubjectæ Abbatiæ, quæ eſſet nullius, ib. n. 93.
Tres examinatores omninò adhiberi debent etiam in parochialibus modici valoris, ib. n. 94.
Commendatarius Abbatiæ habentis jura Epiſcopalia poteſt coram ſe, vel ſuo Vicario de parochialibus vacantibus concurſum facere, ſi modo habeat jus congregandi ſynodum, ib. n. 99.
Quid de Commendatario Abbatiæ exemptæ exiſtentes intra fines alicujus diœceſis, ib. n. 100.
Quidvè de beneficio curato juriſpatronatus Eccleſiaſtici, ib. num. 210. & ſeq.
Monitio facienda Regularibus pro nominatione Rectoris ad parochialem quomodo, & quando facienda, ib. n. 112.
Vacante parochiali juriſpatronatus Eccleſiaſtici, ad quem pertineat facultas præſentandi digniorem, ib. n. 114.
Quid de parochiali vacante juriſpatronatus laici, ib. n. 115.
Proviſio parochialis quatenus nulla ob non factum examen ab examinatoribus ſynodalibus, ib. n. 117.
Propoſitio edictorum publicandorum pro parochialibus eſt relicta arbitrio Epiſcopi, ib. n. 118.
Quid de beneficiis, quæ de jurepatronatus regii exiſtunt, ib. n. 119.
Quidve de cura pertinente ad Canonicum, & ad præſentationem Capituli, ib. n. 120.
Quid etiam de prioratu Monaſterii, quod dari ſolet in commendam ſæcularibus, licèt habeat curam animarum, ib. n. 121.
Epiſcopus an poſſit ſolus facere concurſum ad parochiales, quando habet Vicarium generalem ſibi Romam miſſum, ib. n. 122.
Et quid ſi Vicarius eſſet Apoſtolicus, ib. n. 123.
An Parochus qui reluctans, diſſentiens, & contradicens, ſolaque præſentia intereſt celebrationi matrimonii coram teſtibus contracti, nullo pacto illud authorizans, pœnam aliquam incurrat, tom. 9. conſ. 133. a n. 1.
An, & quatenus comitans funus ad Eccleſiam Regularium, poſſint in illam ingredi, & officium peragere, t. 10. conſ. 59. n. 8.
Habet fundatam intentionem ex aſſiſtentia juris tàm in Eccleſia Parochiali, quàm intra fines totius ſuæ Parochiæ privativè quoad omnes alios circa adminiſtrationem Sacramentorum, & actionem oblationum, funeralium, & exercitium omnium actuum, & jurium parochialium, tom. 10. conſ. 103. n. 15.
Poteſt prohibere Clericis, aliiſque Capellanis, ne in Oratoriis, ſive in Eccleſiis ſitis intra limites Parochiæ quacunque de cauſa præſumant ſine ejus licentia, vel ſaltem conſenſu Miſſas, ſive votivas, ſive alias privatim, vel cum cantu celebrare, ib. n. 16.
Poteſt interdicere Confraternitatum Capellanis, ne in earum Eccleſiis ſolemniter celebrent, confeſſiones audiant, Sacramenta miniſtrent, mortuos ſepeliant, nec ſolemnes pro illis Miſſas, vel alia officia, præſentibus cadaveribus ſine expreſſa Ordinarii, & Parochi licentia, ib. n. 17.
Cogere poteſt Capellanos Confraternitatum, ut in earum Eccleſiis ſive Oratoriis diebus Feſtis Miſſam celebrent horis aſſignatis & poſt miſſam parochialem, ib. n. 18.
Licet Parocho prohibere, ne proceſſiones Confraternitatum extendantur, & incedant per vias Parochiæ, ſed tantùm circa muros Oratorii ſuæ Eccleſiæ, niſi de licentia, conſenſu, aut cum Cruce Parochi, ut in Regularium Confraternitatibus, ib. n. 19.
Quid ſi etiam Parochus reperiatur in quaſi poſſeſſione exercendi has omnes functiones in Eccleſia Confraternitatis, ib. n. 21.
Et concurrat obſervantia, ib. n. 22.
Quidve ſi extaret Indultum Apoſtolicum impetratum a Confraternitate, quo conceditur facultas ſervandi, & miniſtrandi Sanctiſſimam Euchariſtiam, ib. n. 23.
Parochus excommunicatus, etiam nominatim, ac ſpecialiter ante denunciationem Parochiano petenti Sacramenta, an & quatenus miniſtrare poſſit, t. 10. conſ. 115. n. 72.
Quid ſi eſſet ſuſpenſus aut interdictus, ſiquè denunciatus publicè, & nominatus non ſit, ib.
An, & quatenus congrua parochialis ſemel aſſignata ſit augenda, tom. 10. conſ. 126. a n. 1.
Quid in hac attendendum, ib. & n. ſeq.
An, & quatenus Parocho in ſua juriſdictione parochiali danda ſit manutentio, tom. 10. conſ. 134. a n. 1.
Jura parochialia poſſunt præſcribi adverſus Parochum, ib. n. 4. & ſeq.

PARTES.

Partes, etiam ubi procedunt judicialiter, poſſunt concedere, ac deſiſtere a lite ſine aliqua injuria Judicis, t. 10. conſ. 28. n. 6.

PARTICIPANTES, vid. *Reſidentia*.

PARTUS, vid. *Armenus*, *Puerperium*, *Fœtus*.

PASCENDI JUS.

Quando alteri poſſit competere, tom. 4. conſ. 174. n. 9.

PASCHA, vid. *Armenus*,

PASCUA, vid. *Princeps*.

Paſcua publica cujus ſint, t. 7. conſ. 81. n. 4. & ſeq.
Quid de ea in dominio Domini loci, ib.
Da paſcuis communibus laicis, & Clericis, tom. 9. conſult. 46. n. 5. & ſeqq.
Paſcua reducenda ſunt pro Eccleſiaſticis in priſtinum libertatis, ib. num. 1.
Quatenus Univerſitati danda ſit manutentio, ib.
Qui immittit animalia in paſcua, vel ſylvam ſulcum principis, ſi jus non habeat paſcendi, jure illa amittit, & fiſco dantur, n. 5.
Quid ſint paſcua, ib.
Saltus atque paſcua, aut ſint privatorum, aut publica, ib. n. 5.
Non licet in paſcua alterius pecus paſcendi cauſa immittere, nec militibus quidem. ib.
Quot modis prohiberi poſſit immiſſio, ib.
Quomodo fiat prohibitio ſigno, ib.
Singulare in paſcuis Principis, ib. n. 6.
Quando quis teneatur ad damnum animalis abacti a paſcuis, ib.
An quis poſſit, & quare hominem repertum in crimine, etiam retinere, ib.
Et ad quod tempus, ib. & a n. 7.
Ac etiam retinere inventum animal alienum, ib. & n. 7.
Ad cujus paſcua id ſolùm pertineat, ib n. 7.
Debet moneri dominus animalis, ib.
Quid ſi quis ignoret, ib.

Caſus, in quibus in ſuo depaſcentia animalia pro damno non poteſt retinere, ib. n. 8.
Nec damnum repetere ab eorum domino, ib.
Quid ſi in alienis paſcuis ſervitutem paſcendi pecoris quis habeat, ib.
Et cum quo titulo, ib. & n. 9.
Quot modi paſcendi, ib.
Quid paſcuum viride, quid vacuum, ib.
Romæ paſcua publica, ib. n. 10.
Paſcua Univerſitatis quibus tamen communia, ib. n. 11.
Quomodo a privatis uſurpata, ib.
Compaſcua a quo & quibus data, ib.
PASSUS, vid. *Immunitas, Domus.*
Pro vehiculo a quo ſit ſolvendus, tom. 1. conſ. 84. n. 11.
PASTOR.
Quodnam ſit crimen paſtorum, & quam grave, to. 9. conſ. 28. num. 29.
Eccleſiarum paſtores, ut paſtores ſunt, an ſint ſummarum poteſtatum Vicarii, tom. 9. conſ. 63. n. 2.
Quando ſint ſummarum poteſtatum Vicarii, ib.
Paſtores quem imitari debeant, conſ. 64. n. 3.
PATENTATI.
Patentati ab Epiſcopo an ſint immunes a repræſaliis, tàm in perſona, quàm in bonis, tom. 1. conſ. 454. n. 1.
An, & quatenus concedi poſſint ab Epiſcopo Vicariis foraneis patentati, gaudentes privilegio fori, tom. 4. conſ. 5. a n. 1.
Quot eſſe debeant, ib. n. 3.
Eorum nomine, ib.
Decreta in hac re S. Congregationis, ib. n. 3. & 5.
PATENTES, vid. *Litteræ.*
PATER, vid. *Parentes.*
An verba illa: *Aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta in decretis Urbani VIII. de canonizatione Sanctorum appoſita*, reſpiciant ſervos Dei, qui obdormiverint in Domino ante tempora Alexandri Tertii, tom. 1. conſ. 247. a n. 1.
Quomodo verba illa intelligantur, ib. & n. 2.
Quando, & in quo caſu procedant, ib. n. 3. & ſeq.
Quotquot Deo filios per doctrinam procreant, dici poſſunt eorum Patres, ib. n. 6.
Nomen Patris Eccleſiæ in quos cadere poſſit, ib.
Quid ſit neceſſe, ut quicunque ſacri Doctores nomine Patrum Eccleſiæ inſigniantur, ib. & n. 7. ac ſeq.
Quid de doctoribus ſcholaſticis, ib.
Quid de Tertulliano, Origene, & hujuſmodi aliis, ib.
Qui connumerandi inter Patres, ib. ac n. 7. ac 10.
Supradicta verba an reſtringenda, ib. a n. 9. & 10.
PATER.
An, & quatenus poſſit ſuis filiis eligere ſepulturam, tom. 7. conſ. 21. a n. 1. & 7.
Ejus patria poteſtas in filios ſe extendit ad civilia tantùm, ib. n. 3.
Poteſt filio impuberi facere teſtamentum, ib. n. 2.
Et ſubſtitutionem in bonis paternis, ib.
Privilegium patris ſuffragatur filio, tom. 9. conſ. 12. n. 5.
PATRIARCHA, vid. *Lampas, Epiſcopus.*
Patriarcha, habens Eccleſias ſibi immediatè ſubjectas in aliena diœceſi, nequit dare licentiam in illis exercendi Pontificalia ſine conſenſu Epiſcopi, tom. 2. conſ. 1. n. 5.
Neque ipſe Pontificalia munia ibidem obire poteſt, ib. n. 5.
Quomodo differat a Primate, tom. 4. conſ. 17. n. 1.
Comprehenſus olim nomine Primatis, ib.
PATRICIUS, vid. *Immunitas.*
Patriciorum dignitas, tom. 10. conſ. 200. n. 113.
A temporibus Conſtantini Magni, ib. n. 114.
A quo creabantur, ib. n. 115.
Et quomodo, ib.
Patriciatus a Romulo inſtitutus, ib. n. 116.
Diverſa Patriciorum uſurpatio, ib. n. 117.
Eorum officium, ib. n. 118. & ſeq.
PATRIMONIUM.
Patrimonium Clericale, ejuſque fructus an, & quatenus alienari poſſint, tom. 1. conſ. 164. n. 6.
Quatenus renunciari, tom. 1. conſ. 306. n. 1.
Conſtitutum in beneficio ſimplici, quatenus vacet ipſo jure, tom. 1. conſ. 362. n. 1.
An expediat, quòd ſinguli Epiſcopi ſtatuant certam, & determinatam quantitatem patrimonii pro Clericis, tom. 3. conſ. 2. n. 19.
Idque ſecundùm qualitatem perſonarum, ib. & n. 20.
Arbitrio Epiſcopi, ib. & n. 24.
Ejus taxatio juxta conſuetudinem regionum, ib. n. 21.
Cur inſtitutum, ib. n. 22. & ſeq.
Fungitur vice tituli, ib. n. 23.
Quid obſervandum in illo taxando, ib. n. 24. & ſeq.
An bona in patrimonium Clericis minoribus attributa, debeant eſſe immunia a Vectigalibus, ib. n. 32.
Abuſus in eo commiſſi caſtigantur, ib. n. 34.
Quatenus gaudere debeat immunitate, ib. n. 41.
Et quomodo inſtituendum, ib. & n. ſeq.
An, & quatenus fructus patrimonii Clericalis alienari, vel ſubhaſtari poſſint pro viaticis, & delictis Clericorum, t. 4. conſ. 142. a num. 1.
Quid ſi in conſtitutione patrimonii adſit pactum reſolutivum, ib. num. 2.
Et reſcriptum Pontificis, ib.
Patrimonium Clericorum an, & quatenus gaudeat immunitate, tom. 2. conſ. 54. a n. 99.
Ubi declarationes S. Congreg.
PATRIMONIUM, vid. *Ordo, Ordinatus.*
Clericus non poteſt moleſtari, ſuper patrimonio, niſi deductis alimentis, tom. 5. conſ. 77. n. 18.
Quid ſi debitum proveniat ex delicto, ib.
Patrimonii ſignificatione quid propriè intelligatur, ib. n. 19.
Quot, ac quæ conditiones in eo requirantur, ib. n. 20. & ſeq.
Quæ ſint res fructiferæ in patrimonio, ib. n. 21.
Ejus quantitas, ib.
Ex donatione conſtitutum efficitur irrevocabile, ibid. n. 12.
Conſtituti ex beneficio quando renunciatio valeat, ib.
Quid de renunciatione, aut alienatione, aut extinctione, aut remiſſione patrimonii, vel penſionis, ib.
Quid de reſignatione beneficii etiam ex cauſa permutationis, ib. num. 23.
Et reſignatio facta ſit coram Summo Pontifice, ib.
Conſtitutum a matre ex intra ejus dote, an ſit legitimum, ib. num. 24.
Quid de eo, qui rogat Eccleſiæ Rectorem, ut eum ad Eccleſiæ ſuæ titulum præſentaret, ut ordinari poſſit, promittens nunquam aliquam petere portionem, ib. n. 25.
An & quæ ſimonia in hujuſmodi caſibus incurratur, ib. & n. ſeq.
Quid de permiſſione patrimonii cum pacto fiduciario de retroducendo patrimonio, vel fructibus illius, ib. n. 27.
Pœnæ contra præſentantem ad titulum beneficii contracta fiducia quando procedat, ib. n. 28. & 30.
Pactum fiduciarum de non petenda ſuſtentatione ab Epiſcopo ordinante eſt ipſo jure nullum, ib. n. 29.
Quid de pacto non petendi patrimonium verè conſtitutum, aut illud reſtituendi, ib.
An dicatur fictum, vel fiduciarium patrimonium ex eo, quod inſtrumento adſit conditio, ut bona reverti debeant ad donatorem in caſu, quo ordinatus fuerit proviſus de ſufficiente beneficio Eccleſiaſtico, ib. n. 30.
Vel conſequatur alia bona ſibi ad ſuam congruam ſuſtentationem ſufficientia, ib.
Quid de patrimonio hypothecis ſubjecto, ib. n. 31.
Quatenus poſſit conſtitui ſuper cenſibus, ib.
De promotione ad Sacros Ordines ad titulum beneficii, cujus fructus lucrari quis non poteſt, niſi poſt ſuſceptum presbyteratus ordinem, ib. n. 32.
Et an poſſit propter talem ſpem ordinari cum patrimonio minori, ſolito, ib.
Vel etiam cum patrimonio ſufficienti aſſignato, donec ad presbyteratus Ordinem fuerit promotus, ib.
De promoto ad titulum fidejuſſionis alimentorum, ib.
Quid de titulo annuæ præſtationis ſub hypotheca omnium bonorum, ib. Vel ſalarii præſtandi, ib.
Vel uſusfructus ſufficientis, ib.
Etiamſi ſit ſufficiens conjunctim cum beneficio, ib.
Et patrimonii, vel beneficii per ſe inſufficientis, ſed ſufficientis junctis diſtributionibus quotidianis, ib.
Et quid ſi cum beneficio, aut patrimonio ſufficienti jungantur eleemoſynæ, anniverſaria, ſalaria Confraternitatum, aliaque emolumenta, ib.
Vel ſi Epiſcopus obliget ſe ex fructibus menſæ ſupplere quod deerit, ib. Vel ſi poſſit habere reliquum ex honeſto aliquo artificio, ib.
Quid de iis, qui ad titulum maſſæ communis in Eccleſiis receptitiis promoventur, ib. n. 34.
Ac de promoto ad titulum coadjutoriæ, ib. n. 35.
Et Vicariæ temporalis, ib. Vel perpetuæ, ib.
Servari debet conſuetudo, ſive ſtatutum ſervitii biennalis pro quolibet ordine ſacro, antequam ordinatus participet de fructibus, ib.
An quis promoveri poſſit ad titulum Seminarii, ib.
Vel titulo doctoratus, ib.
Quid de renunciante metu beneficium, ib.
De Epiſcopo ordinante Clericos alienæ diœceſis, ib. n. 37.
De conſuetudine quorundam locorum, in quibus ſolitum eſt ob defectum presbyterorum promoveri ad Sacros Ordines, qui ſuper aliorum bonis victum conſtituunt, ib. n. 38.
De anno, qui interponi debet ab una ad aliam promotionem, ib. num. 39.
Patrimonium Eccleſiæ favorabile, tom. 6. conſ. 65. n. 1.
An promiſſio, ſeu obligatio ſolvendi quolibet anno totam ſummam, vel partem Clerico pro patrimonio illi conſtituendo ad ſuſcipiendum Ordines Sacros, donec de aliquo Eccleſiaſtico beneficio proviſum fuerit, ſit valida, tom. 8. conſ. 4. a n. 1. & 4.
Debet eſſe ſuper re immobili, ib. n. 1. Quid de obligatione ſupplendi quidquid deerit ſummæ ſoliti patrimonii, ib. & n. 4.
Requiſita patrimonii, ib. n. 2.
Cur conſtitutum, ib. n. 6. & 7.
Quid de promiſſione, ac obligatione tantùm perſonali, ib. n. 10.
Quidve de reali, ib. & n. 11.
An patrimonium Clerici debeat ſolvere onera laicalia pro ea parte, in qua excedit quantitatem conſtituendam juxta morem regionum, tom. 9. conſ. 34. n. 8. & ſeq.
Conſtituendum eſt ſufficiens, non autem excedens, t. 9. conſ. 47. n. 5.
Quomodo, & a quo taxandum, ib.
Quando gaudet immunitate, ib. n. 6.

An renunciatio patrimonii donati, ad cujus titulum quis promotus fuit ad ordines ſacros, ſi fiat abſque licentia Epiſcopi poſt obtentum beneficium Eccleſiaſticum ſufficiens ſit, vel ſi habeat aliunde, undevivat, ſuſtineatur, t. 9. conſ. 168. a num. 1.
Explanatur hac de cauſa decretum Sac. Conc. Trid. ib. a n. 6.
Quodnam beneficium dicatur ſufficiens ut poſſit renunciari, ſive alienari patrimonium, ib. n. 32. & ſeq.
An id etiam intelligendum ſit de penſione, ib. n. 1.
Ad quem pertineat cognoſcere, an juxta diſpoſitionem Concilii patrimonium alienari poſſit, ib. n. 4. & ſeq.
Decretum hac de re S. Concilii Tridentini, ib. n. 6.
De patrimonio ordinandi, ib. n. 7. De quo beneficio pro patrimonio loquatur Concilium, ib. n. 8.
An Clericus ordinatus cum litteris dimiſſoriis ad titulum patrimonii, quod aſſeruit eſſe ſufficiens, & revera non erat, ſit benè ordinatus, ib. n. 9.
Ordinatus ad titulum parochialis ante ætatem obtentæ, an ſit ſuſpenſus, ib. n. 10. Et ad quid teneatur, ib.
Quando licet alienare titulum ad quem quis ordinatus fuerit, ib. n. 11. In ordinando an liceat ſine dedecore ſordidus quæſtus, ib. num. 12.
Sordidi quæſtus quinam ſint, ib. & n. 13.
Quæ requirantur ad ſacros ordines, ib. n. 14.
Quibus ex rationibus ad ſacros ordines quis aſſumendus ſit cum certo titulo, ib. n. 15.
Titulus an idem atque Eccleſia, ib. Cur ita dictus, ib.
Quatenus Epiſcopus ordinans aliquem ſine titulo, teneatur ei de ſuo, ib. & n. 22. An poſſit Epiſcopus pauperes Clericos in ſeminario conſtitutos ad titulum ſeminarii ſacros ordines conferre, ib. num. 16.
Epiſcopus poteſt promovere Clericos ſuos ad diverſos titulos, ib. num. 17.
An urgente neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum poſſit Epiſcopus ad eoſdem diverſos titulos promovere, ib. num. 18.
Quid de titulo litteraturæ, ib.
Clerici diœceſis Aternenſis poſſunt ad titulum portionum Eccleſiarum matricum ordinari, ib. n. 23.
Quatenus ob penuriam ſacerdotum quandoque conceſſum ſit ordinari ſine beneficio, aut patrimonio, ib. n. 24.
Quantitas patrimoni, ad quam quis promoveri poſſit, non taxatur, ſed remittitur ad terminos Concilii, ib. n. 25.
Quatenus etiam ad titulum donationis alicui factæ poſſit quis promoveri, ib. n. 26. Ordinatus contra formam decreti Tridentini ſine beneficio, aut patrimonio, an incurrat aliquam cenſuram, aut pœnam, ib. n. 27.

PATRONUS, vid. *Electio*, *Altare*.

An ex fundatione Eccleſiarum ullum proprietatis dominium acquirat, tom. 2. conſ. 30. n. 14.
Juriſpatroni in oppidis, Civitatibus, &c. cui competat, Eccleſiaſtico ne, an ſæculari, tom. 2. tota conſ. 31.
Patronus admitti non debet intra præsbyterium, t. 3. conſ. 3. n. 6.
Patronus Eccleſiæ an ſtare, ac ſedere poſſit in presbyterio, tom. 4. conſ. 16. n. 1. & ſeq.
Ejus ſedes quo in loco Eccleſiæ locanda, ib. n. 4.
Quam præeminentiam habeat in Eccleſia ſui patronatus, t. 4. conſ. 128. n. 12. & ſeq.
An forma decreti ſuper electione ſanctorum in Patronos procedat ſolùm quoad electiones poſtea factas, vel etiam irritet antea celebratas, ſed nondum impletas, tom. 4. conſ. 78. a n. 2.
Electio ſancti in Patronum an ritè ac rectè fieri poſſit in Comitiis generalibus, exquiſito tamen conſenſu per ſecreta ſuffragia populorum ſingularum Civitatum, t. 4. conſ. 79. a n. 1.
Conſenſus in ſancti Patroni electionem ex quibus eliciatur, ib. n. 5. & ſeq.
Statuta Patronorum ubi cuſtodiantur, ib.
An requiratur in Patroni electione conſenſus Populi, ib. n. 8.
In quo conſiſtat ejus electio, ib. n. 9.
Quid requiratur ad ejus electionem, ib. & n. ſeq.
Quibus liceat illum eligere, ib. n. 15. & 17.
Quis diſcernere poſſit, quòd ſanctus aliquis colatur, tanquam Patronus a toto Regno, ib. n. 16.
In ejus electione requiritur mandatum ſpeciale, ib. n. 17.
Et quid de ejus ratihabitione, ib. n. 18.
An cauſæ omnes, quæ excitantur ſuper electione ſanctorum in Patronos, pertineant privatim quoad alios Judices, ad ſolam Congregationem ſacrorum Rituum, tom. 4. conſ. 80. n. 1.
Cauſæ ſanctorum patronorum ubi actitandæ, ib. n. 2. & ſeq.
Et quibus, & a quo committi poſſint, ib. n. 9.
Quomodo componendæ, ib. a n. 9.
Patroni laici habentes juſpatronatus in Eccleſia nihil proprii juris acquirunt in Eccleſiam, tom. 6. conſ. 87. n. 13.
Patrono laico debetur jus honorificum, ib. n. 9.
Patronus etiamſi juraſſet alium non præſentare, & tamen præſentaret, valeret præſentatio, ſed eſſet perjurus, t. 6. conſ. 96. n. 17.
Clericus Patronus Eccleſiæ vacantis non poteſt ſeipſum ad eam præſentare, tom. 10. conſ. 54. n. 29.

PAVIMENTUM.

Pavimentum ſupra ſepulturam, tantiſper elevatum, an indicet venerationem erga ſervos Dei, cum fama ſanctitatis prædefunctos, tom. 1. conſ. 188. n. 1.

PAUPERES, PAUPERTAS.

Pauperes quinam cenſendi, tom. 1. conſ. 41. n. 4.
Pauper poteſt pro alimentis, ſibi relictis, trahere laicum ad forum Eccleſiaſticum, tom. 3. conſ. 24. n. 2.
Poteſt convenire ſuos debitores coram Epiſcopo, ib. n. 3.
Ubi declaratio ſacræ Congregationis.
An exteri pauperes, ac mendici poſſint urbibus excludi, t. 8. conſ. 64. a num. 1.
Quid deindigenis pauperibus, ib. a n. 28.
Quidve de Cigaris, vulgò Zingaris, & hujuſmodi furfuris hominibus, ib. a num. 29.
Quomodo iis proſpiciendum, ib. a n. 6. Puniuntur, ib. a n. 34.
Leges, ac decreta Principum in eos, ib. a n. 8.
Placita, & cautiones in pauperes, & mendicos, ib. & n. 16.
Exempla, ib. a n. 17. Errones, ib. n. 23.
Qui tolerandi, ib. n. 24. Quomodo jurari poſſint, ib. n. 25.
Cura, ib. num. 26.
Pauperibus mendicatio intra ſacras ædes interdicta, ib. n. 29.
Et quare, ib. n. 31. Quid extra ædes ſacras, ib. n. 32.
An concludendi, ib. & n. ſeq.
In probanda paupertate quid ſit attendendum, t. 9. conſ. 137. n. 3. & 6.
An exequutor deputatus ad diſtribuendum pauperibus eleemoſynam, dotem puellis, aliavè, teneatur exquirere pauperiores, tom. 10. conſ. 72. a n. 1. & ſeq. ac n. 15.
An ſatis ſit mediocris diligentia, ib. n. 3.
Quomodò legatum diſtribuendum ſit pauperibus, ibid. n. 4.
An puellæ pauperes habeant jus eligendi paſſivum, ib. n. 14.
Legatum tenue an poſſit diſtribui pauperibus nobilibus, ib. num. 16. ac 18.
Quinam veniant nomine pauperum, ib. n. 17.
Major paupertas quomodò conſideranda, ib. n. 19.
In quo conſiſtat, ib. n. 20.
Legatum relictum nobili indigenti, vel pro alimentis, vel pro dotandis filiabus, an intelligatur eſſe ad piam cauſam, ib. n. 21.

PAX.

Ob pacis bonum receditur aliquando a regulis juris, tom. 1. conſ. 5. num. 9.
Ejus oſculum poſt Epiſcopum, & Aſſiſtentes; ante verò Dignitates, & Canonicos, quomodo principibus debeatur, tom. 1. conſ. 7. n. 23. & 30.
Pax facta an comprehendat crimen proditionis, tom. 1. tota conſ. 102.
Quomodo differat a concordia, ib. n. 2.
Quid ea ſit, ibid.
Quidve ſi fuerit facta recens, vel ex intervallo, ib. n. 14.
Quid importet, tom. 1. cnonſ. 169. n. 6.
Data inimico quid operetur, tom. 2. conſ. 53. n. 17.
An, & quo pacto pax, & tranquilitas publica ſit finis naturalis humanæ ſocietatis, tom. 2. conſ. 56. n. 12. & 13.
Ad eam tuendam an aliquod peccatum commiti poſſit, ib.
Quatenus poſſit, ac debeat aliquando contemni, ib.

PECCATUM.

Peccatum originale quomodo contrahatur, t. 9. conſ. 153. n. 16.
Quando ſit mortale, tom. 2. conſ. 66. num. 28.

PECUNIA, vid. *Moneta*.

Pecunia non creat pecuniam, tom. 10. conſ. 46. n. 41.
Quid requiratur, ut creditor pecuniarum conſequi poſſit aliquod lucrum licitum, ib. n. 42.

PEDAGIUM.

Cur, & quid prohibeatur exigi ab Eccleſiaſticis, tom. 3. conſ. 25. num. 2. & ſeq.

PENSIO, PENSIONARIUS, vid. *Clericus*, *Pactio*, *Bellum*, *Reſtitutio*.

Penſio an extinguatur, ſi beneficium ea gravatum uniatur, tom. 1. conſ. 223. num. 14.
Ut ea fruantur, in quo habitu Clerici incedere debeant, tom. 1. conſ. 229. a num. 1.
Quid reſpectu militum Regularium, ib.
An ea fruantur novitii tempore novitiatus, ib. num. 5.
An veniat nomine beneficii, ib.
Non poteſt imponi ſuper dignitate Eccleſiæ collegiatæ, curam animarum annexam habente, annuumque valorem ducatorum centum non excedente, tom. 1. conſ. 366. n. 1.
An Clericus ſive miles Regularis penſionarius, qui ex diſpenſatione poteſt retinere penſionem in ſtatu matrimonii, & ſine habitu Clericali, per aſſequutionem officii laici cum poteſtate ſanguinis illam amittat, to. 2. tota conſ. 2.
Quomodo, & quando exercens ejuſmodi officium privetur beneficiis, penſionibus aliſque privilegiis Clericalibus, ibid.
Quid de officio Judicis, Notarii aliorumque hujuſmodi, dato a principibus laicis, ib. n. 1. & 2.
Ut quis ipſo jure privetur penſione non oportet probare quòd ſæva exercuit, ib. n. 3.
Neque requiritur trina monitio, ib. n. 4.
Quę diſpenſatio ſit neceſſaria, ib. n. 5.
Tot exiguntur diſpenſationes, quot in penſionario reperiuntur obſtacula, ibid.
Quæ conditio de ſui natura ipſi penſionario, ut Clerico inſit, ib.
Quid autem ſi officium incompatibile reliquerit, ib. n. 6.
Quomodo penſio extincta reviviſcat, ib.
Clericus penſionarius, quamquam incedat ſine habitu Clericali, eſt tamen revera Clericus, ib. n. 7.
Unde cognoſcatur quòd penſio fuerit reſervata, uti militi, ib. num 5.

Re-

Reſervata, uti Clerico, quid requiratur, ut extingui poſſit, ib. num. 9.
Quid ſi contrahatur matrimonium, ib.
An priuſquam penſio amittatur, neceſſaria ſit aliqua monitorio, ac ſententia, ib. n. 10.
Authoris, aliorumque hac in re judicium, ib. & n. 11.
Ut declaretur extincta, quid obſervandum, ib.
Quando incurratur pœna excommunicationis, & privationis ob moram ſolutionis, tom. 2. conſ. 60. n. 11.
Laici ſunt capaces aliquarum penſionum, t. 3. conſ. 7. n. 22.
Ac minores ſeptennes, ib. n. 23.
An penſionarius reputetur inter beneficiatos, ib. n. 33.
Ubi declarationes S. Congregationis, ib. ac n. ſeq.
An penſio ſit beneficium Eccleſiaſticum, ib. & ſeq.
Poteſt obtineri ab illegitimis Sacerdotum filiis, ib.
Privatus, & incapax beneficii circa hæreſis cauſam eſt capax penſionis, ib.
In favorabilibus ſub nomine beneficii comprehenditur etiam penſio, ib. n. 24. Data in titulum quid ea ſit, ib.
Penſionem obtinens habetur pro Clerico beneficiato, ib.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Pœnæ penſionem habentis, ſi habitum non deferat, ib. n. 26.
Qui Clerici, penſionem habentes, teneantur habitum Clericalem deferre, ac quibus pœnis, t. 3. conſ. 7. n. 53. & ſeq.
Quando ſit locus denegandi penſionem, ib. n. 54. & ſeq.
Quid ſi penſionarius deferat habitum ſine tonſura, ib. n. 36.
An ſi penſionarius, durante lite ſuper penſione, non incedat in habitu Clericali poſſit, ſententia lata in ſuum favorem, prætendere penſiones decurſas, ib. n. 57.
Penſiones aſſignatæ Suffraganeis ſuper fructibus Eccleſiarum, quibus præficiuntur, ad quos tranſeant, t. 4. conſ. 120. n. 5.
Quinam dicendus ſit notorius Clerici percuſſor itaut excitari debeat, tom. 4 conſ. 133. n. 1.
An ſufficiat, quod ſit notorius notorietate facti, non juris, ib. n. 4.
Vel conſtans fama, ib. n. 5.
Vel ut nullo modo celari poſſit, & quòd nullo juris remedio, aut ratione excuſare ſe poſſit, ib. n. 6.
Vel requirantur decem teſtes, ſcientes per evidentiam facti, & contradiſtincti ab ipſo delinquente, ib. n. 7.
Et ut factum non poſſit aliqua tergiverſatione celari, nec aliquo juris ſuffragio excuſari, ib. n. 8.
Et quod tale delictum ſit factum coram multis, ib. n. 9.
Vel regulariter requiratur ſententia Judicis, ib. n. 10. & ſeq.
Abſque authoritate Papæ non poteſt imponi, redimi, aut extingui, tom. 4. conſ. 44. n. 2.
Jus ad penſionem eſt annexum ſpirituali, ib.
Non poteſt venire in contractum, ib.
Clericus dictans ſententiam ſanguinis eſt verus homicida, non idcircò penſione privatur, t. 6. conſ. 73. n. 3.
In materia odioſa appellatione beneficii non venit penſio, ib.
Quid in militibus Regularibus, ib. n. 5.
Penſionarius cenſetur beneficiatus ad effectum gaudendi privilegio fori Eccleſiaſtici, ib. n. 6.
Penſio ex quibus fructibus ſit ſolvenda, conſ. 163. n. 1.
Quando penſio reſervata ſuper duobus titulis beneficiorum inſimul annexorum, dividatur, ib. n. 2. ac ſeqq. & a n. 21.
Quatenus penſio ſit onus fructuum, ib. n. 11.
Portio ſeparata an cenſeatur ſuppoſita penſionibus, ib. n. 6. & ſeq.
Quando titularis integram penſionem ſolvere teneatur, ibid. n. 7. & ſeq.
An ex tertia parte fructuum convertenda in diſtributiones quotidianas deduci debeant onera, & penſiones, ib. num. 14. & ſeq.
A fructibus beneficii deducenda in primis eſt penſio, ib. n. 28. & a quo, ib. n. ſeq.
Penſionarius quando non tenetur contribuere, ib. n. 45.

PERCUSSOR.

Quinam Clerici percuſſor ſit ill cò excommunicatus, tom. 10. conſ. 120. a n. 1. A quo poſſit abſolvi, ib.
Efficitur inhabilis ad quemcumque actum, & in ſpecie ad præſtandum ad beneficia Eccleſiaſtica, ib.
Notorietas percuſſionis ex quibus reſultet, ib. & n. 2.
Et ex quibus excludatur, ib.
Quid ſi factum dici poſſit occultum reſpectu aliorum, ſed notum Capitulo, a quo debet frabricari proceſſus, ib. n. 3.
Quando non requiratur declaratoria, ut excommunicatus evitetur, ib.
Factum eſſe notorium Judex arbitratur, ib.
Debet obtinere legitimam abſolutionem pro foro exteriori, ib. num. 4.
Praxis Sacræ Pœnitentiariæ abſolvendi percuſſorem Clerici, ib.
Abſolutio Pœnitentiæ pro quo foro ſuffragetur, ib.
Quibus teſtibus hac in re deferendum, ib. n. 5.
Quid ſi eſſent de Capitulo offenſo, ib.
Quidve ſi percuſſio facta fuerit ob ſubitam animi paſſionem, ib. num. 9.
Et quando admittatur, ib.
Quid etiamſi Canonicus percuſſor debeat conferre beneficium Eccleſiaſticum, ſive ad illud aliquem præſentare debeat, ante lapſum ſex menſium, ib. n. 10.

PERITUS.

Peritis in eorum arte credendum, tom. 4. conſ. 57. n. 14. & conſ. 128. num. 18.

PERJURIUM.

Eſt miſti fori, tom. 2. conſ. 47. n. 2.
An inducat pœnam privationis beneficiorum ipſo facto, to. 10. conſ. 1. n. 12. Quid de privatione feudi, ib.

PERQUISITIO, vid. *Clericus*, *Cardinalis*.

Perquiſitio rerum, ad Eccleſiam dolosè in confugium latarum quomodo facienda, tom. 2. conſ. 37. n. 39.

PERSONA, vid. *Præcedentia*, *Verba*, *Lex*.

Eadem perſona quo pacto eſſe poſſit major, & minus digna, minor, & dignior, tom. 1. conſ. 7. n. 12.
Perſona authentica, quæ ſit, tom. 1. conſ. 202. n. 3.
Cui conveniat, ib.
Mutatione perſonæ in collectis, mutatur conditio rei, tom. 2. conſ. 54. num. 15.
Fungens vices duarum perſonarum, quomodo conſideranda, tom. 3. conſ. 6. n. 14. & 16.
Quæ ſint perſonæ miſerabiles, earumque privilegium, tom. 1. conſ. 24. num. 3.
Poſſunt convenire ſuos debitores coram Epiſcopo, ib.
Ubi declaratio S. Congregationis, ib.
Induſtria perſonæ non poteſt per alium expleri, tom. 3. conſ. 61. num. 2. & 4.
Privilegium miſerabilium perſonarum quatenus extendatur ad conſortes, conſ. 10. n. 2.
Ad conſtituendum perſonam Eccleſiaſticam quid requiratur, tom. 4. conſ. 119. n. 1.
An idem ſit gaudere privilegiis Eccleſiaſticis, & eſſe perſonam Eccleſiaſticam, ib. n. 3. & 4.
Perſonæ Eccleſiaſticæ regulariter quænam ſint, ib. n. 13.
Quando decidant a beneficio, perſonis Eccleſiaſticis conceſſo, ib. n. 14.

PERSONATUS.

Quid, tom. 4. conſ. 129. n. 2. & 5.
An habeat dignitatem, ib.
Eſt gradus diſtinctus a Canonicis, tom. 4. conſ. 148. n. 3.

PESTIS, vid. *Epiſcopus*, *Populus*, *Eccleſiaſticus*.

Tempore peſtis an, & quatenus Eccleſiaſtici contribuere teneantur Reipublicæ, tom. 1. conſ. 101. per totam.
Edicta, quæ tempore peſtis Princeps ſæcularis emittit, an obligent Eccleſiaſticos, tom. 2. conſ. 40. per totam.
Quid in hac re obſervatum, id præcipuè n. 5.
Cautiones pro Eccleſiaſticis, ib. n. 6. & 7.
An, quo jure, & quatenus Epiſcopi teneantur perſonaliter reſidere in ſuis Eccleſiis tempore peſtis, t. 4. tota conſ. 17.
Et quid de Parochis, ib.
Timor, ſive ſuſpicio peſtis quomodo probandus, conſ. 44. num. 17. & ſeq.
Ex quibus oſtendi poterit, an locus ſit peſte infectus, ibid. num. 21. & ſeqq.
De fide ſanitatis tempore peſtis, ib. n. 24.
De Principis, ac Magiſtratus ſæcularis poteſtate ejiciendi Epiſcopos, & Eccleſiaſticos tempore peſtis, ib. ac n. 25. & ſeq.
Peſtis quid, ib. n. 29. ac 31.
Ejus cauſæ, ib. n. 30.
Cur immiſſa, ib. n. 31. & ſeq.
Peſtes inſigniores, ib. a n. 32.

PETITORIUM.

Dum evidenter apparet de injuſtitia poſſeſſionis, petitorium abſorbet poſſeſſorium, & exceptio etiam in petitorio elidit prætenſionem poſſeſſorii, tom. 9. conſ. 144. n. 8.

PHANTASIA.

Phantaſia quid, tom. 1. conſ. 249. n. 7.
Ejus virtus, tom. 10. conſ. 186. n. 1.

PHARMACOPOLA, vid. *Negotiatio*, *Mercatura*, *Aromatarius*.

An Pharmacopola laicus ſit irregularis, adeout ne poſſit quidem ad primam tonſuram promoveri, tom. 8. conſult. 146. an 1. & ſeqq.
Eſt cauſa materialis in ordine ad medendum, ib. n. 3.
Ejus ars permiſſa, ib.
Quid ſi dubitetur de ejus diligentia, ib.
Quatenus ſit irregularis, ib.
Quid de Pharmacopola Clerico, ib. n. 2. & 3.
Ars Pharmacopolæ an indecens, ib. n. 6.

PICTURA.

Picturæ quatenus cultum publicum indicent, tom. 1. conſ. 244. num. 11.
Præſentque ſanctitatis argumentum, ib.

PIGNORATIO.

An, & quatenus pignorationes, clarigationes, vulgò repræſalia indici poſſint, tom. 7. conſ. 82. a n 1.
Et an contra Clericos, ib. a num. 15.
Et quatenus, ib. & num. ſeq.
Ad quod exemplum inductæ, & quare, ibid. num. 1. & 2.
Eorum ſignificatio, ibid. num. 2.
Cujus authoritate, ibid. & n. 12.
Et quomodo, ibid.
Earum jura, ibid.
Earumque permiſſiones, ibid. num. 5.
Cauſa, ibid. & num. 6.
Quid primum conſtare debeat, ib. n. 7.
Cognitio cauſæ, ib. & n. 8.
Quo conſenſu, ib.
Qui ſolus illas inferre poſſit, ib. n. 9.

Pro injuria vindicanda, ibid. num. 10.
In eis observatio, ib. n. 11.
Quæ personæ ab eis excipiantur, ib. n. 13. & seq.
Pœnæ in ea concedentes contra personas Ecclesiasticas, ib. num. 15.
Quid de repręsallis concessis contra personas Ecclesiasticas ab Episcopis, ib. n. 16.
Quando solùm concedi possint, ib. n. 17.

PIGNUS, vid. *Alienatio*.

PISCATIO, vid. *Venatio*.

Piscatio in flumine publico, ejusque jus an reservatum supremo principi, tom. 10. conf. 15. n. 3.
Quomodo aliis competere possit, ib.
Quid si piscatio in foveis fluminis, quæ sunt aliis communes, ib. num. 4.
Et extaret particulare diploma supremi principis, ibid. n. 1.
Quid de Magnatibus Superiorem recognoscentibus, ib.
Eorumque proclamatibus, quibus venationem, & piscationem prohibent, ib. n. 6. & 7.

PISCIS.

An, & quatenus Episcopus licitè retinere possit cymbam piscatoriam pro suo, suorumque usu, & pisces eos, qui supersunt, vendere, ac eorum pretium in eleemosynam, ac in stipendium piscatorum convertere, t. 6. conf. 24. a n. 1.
Et an pretium horum piscium sit immune a vectigalibus, ib. n. 5. & seq.
Licitum est omnibus piscari, ib. n. 1. & seq.
Piscatio nullibi jure canonico Episcopis prohibetur, ib. n. 3.
An piscatores vendentes pisces dicantur negotiatores, ib. n. 4.
Quid hac in re considerandum, ib. n. 6.

PITUITA.

Quando sit utile alimentum, tom. 4. conf. 41. n. 91.
Ex se an cedat in alimentum corporis, ib.
Mala ex copia, ib.

PLANTÆ.

An aliquando vivant sine alimento, & quomodo, t. 2. conf. 43. num. 129. & seq.
Earum conceptio, ib.
Et partus, ib.

PLATO.

Platonis de mulieris productione sententia, tom. 2. conf. 8. num. 1. & 5.
Exploditur, ib. n. 5.
Ejus inconstantia, & impietas, ib. n. 5.
Est omnium hæreticorum condimentarium, ib.
Fuit ante Manetem Manichæus, ib. n. 7.

PLEBANIA.

Est Officium, non dignitas, tom. 4. conf. 37. n. 2.

PLENARIUM.

Quid sit, tom. 10. conf. 1. n. 29.

PLUMBATOR.

Plumbator in Curia Romana quem habitum deferat, tom. 10. conf. 24. num. 65.
Nuncupatur a Papa in collatione officii Conversus Ordinis Cistercienſis, ib.
An dicatur dicti Ordinis Religiosus, ib.

POENA, vid. *Clausura*, *Lex*, *Hæreticus*, *Triremes*, *Extensio*, *Arma*, *Interdictum*.

Pœnæ contravenientium edictis Episcopi possunt exigi, & usibus piis applicari, etiam respectu laicorum, t. 1. conf. 42. n. 2.
In atrocibus, & enormibus delictis possunt etiam porrigi ultra delinquentes, tom. 1. conf. 54. a n. 36.
Quæ propriè dicantur, tom. 1. conf. 55. n. 9.
Earum solutio liberat a contraventione, & observationi æquipollet, ib. num. 16.
Pœnæ contumaciæ quando cessent, ib.
Pœnæ publicationis omnium bonorum non comprehendunt jura, & actiones, ib. n. 18.
Eas legibus apponere, vel augere, est actus jurisdictionis, tom. 1. conf. 78. n. 2.
Illarum gradatio, a Concilio Tridentino præscripta, an sit servanda, ib. n. 3.
Quando de illis agendum, tom. 1. conf. 97. n. 10.
Pœna privationis privilegii fori in quibus casibus imponenda, tom. 1. conf. 225. n. 2.
Pœnæ an extendendæ, ib.
Pœna contra Clericum assumentem munus judicandi in causa sanguinis, tom. 2. conf. 2. n. 11. & seq.
Pœna, statuta viro rapienti fœminam, an extendatur ad fœminam viri raptricem, tom. 2. conf. 3. n. 1.
Quid de pœna Uxoricidii, an extendatur, ad Viricidium, ib.
In ejus exequutione quando requiratur citatio, tom. 2. conf. 4. num. 4.
An pœna in non residentes sit latæ sententiæ, tom. 2. conf. 30. num. 8.
Quando deneganda, ib.
Est fructus jurisdictionis, ib.
Quam pœnam incurrant violantes immunitatem, ac libertatem Ecclesiasticam, tom. 3. conf. 34. n. 47.
Pœna irati, tom. 2. conf. 38. n. 7. & 11.
Mulieris, ib.
Minoris, ib.
Pœna citra sanguinem non differt inter Ecclesiasticum, & sæculare judicium, tom. 2. conf. 41. n. 4.
Pœnæ pecuniariæ a Judice Ecclesiastico quibus applicandæ, ib. num. 5.
Pœna, licèt ex re exigatur, in personam tamen principaliter indicitur, tom. 2. conf. 47. n. 4.
Pœna triremium in cujus locum successit, tom. 3. conf. 57. num. 2.
An, & quibus modis pœnæ Ecclesiasticæ latæ sententiæ suspendantur, tom. 2. conf. 60. a n. 1.
Ubi plura ex decretis sacrarum Congregationum.
Pœnæ contra capientes, in carceres conjicientes, detinentes, vel hostiliter insequentes Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, &c. tom. 2. conf. 62. a n. 1.
Et quatenus omnes obligent, ib. n. 4. 8. & seq.
Pœna infamiæ in conscientia non ligat ante sententiam declaratoriam, aut confessionem judicialem, ib. n. 4.
Pœnæ criminis falsi, tom. 2. conf. 66. n. 3. & 4.
Pœnæ Clerici ordinati ab alieno Episcopo absque sui Ordinarii dimissoriis, ib. a n. 1.
Ordinati cum falsis dimissoriis, ib.
Vel cum subreptitiis, ib. n. 5.
Pœna, an, & quatenus transeat ad hæredes, t. 2. conf. 96. n. 11.
Pœna contra Clericos habentes pensionem, & non deferentes habitum Clericalem, tom. 3. conf. 7. a n. 53.
An, & quo pacto liget pro foro conscientiæ, ib. n. 54.
Pœna spiritualis non tollit temporalem, t. 3. conf. 20. n. 4.
An pœnæ contra Episcopos non residentes habeant locum contra Episcopum consecratum, qui nondum adeptus est possessionem suæ Ecclesiæ, t. 3. conf. 52. n. 2. & seq.
Pœnæ in Regulares non accedentes ad processionem, t. 3. conf. 45. ferè per totam.
Quandocunque a jure certa non statuitur, est arbitraria, ib. num. 24.
Pœna, & modus pœnæ quibus innitatur, t. 3. conf. 58. n. 7.
Pœna pluries in die celebrantium, t. 4. conf. 1. n. 3.
In pœna arbitraria, quæ ratio sit habenda, ib.
Pœna pecuniaria, licèt carior, est tamen minor qualibet pœna corporali, ib.
Accommodanda delicto, ib. n. 4.
Non habet locum in bona fide, ib. n. 6.
Quatenus pœna celebrationis in die plurium missarum inducat irregularitatem, ib. n. 8.
Pœna est delicti satisfactio, tom. 4. conf. 111. n. 7.
Ejus utilitas, ib.
Quando ipso jure sine monitione inflicta intelligatur, tom. 4. conf. 202. num. 4.
Pœnarum genera, & quid importent, ib. n. 14.
Pœna Clericorum, qui coram sæculari Judice respondent, tom. 5. conf. 2. n. 128.
Qua pœna puniantur laici trahentes Clericos ad Judices sæculares, ib. num. 129.
Quæ sit pœna Ecclesiastica, tom. 8. conf. 75. n. 1.
Quomodo differat a pœnitentia, ib.
Quotuplex, ib.
Mensuranda delicto, tom. 7. conf. 73. n. 9. & seq.
An pœna mortis comminata Clericis a Sacris Canonibus intelligatur de morte naturali, tom. 7. conf. 83. n. 1.
Episcopis, eorumque ministris, ac Visitatoribus, an liceat exigere pœnas in visitatione antecedenti comminatas ob non exequutionem decretorum eamque sibi ipsis, vel Episcopis applicare, tom. 8. conf. 17. n. 12. & seq.
Possunt Prælati pro delictis pœnam, etiam pecuniariam imponere, ib. num. 12.
Et quando sibi applicare, ib. & n. seq.
Est actus potestatis legalis, ib.
Et fructus jurisdictionis, ib. n. 13.
Quæ locis piis applicanda, ib. & n. 15.
Quid de pœnis pro delictis non applicatis locis piis ab Episcopo defuncto, ib.
Pecuniaria apud quem depositari debeat, ib. n. 15.
Et quomodo eroganda, ib.
Non comprehenditur in spolio, ib. n. 16.
Nequit applicari ab Episcopo suo fisco, vel alteri officiali, ib. num. 17.
Quatenus etiam nec in usus pios, ib. ubi alia.
A qua pœna non detur appellatio, tom. 8. conf. 75. n. 3.
Quando obliget in conscientia ante declaratoriam, tom. 6. conf. 85. num. 256. & seq.
Ubi de reo manente in possessione, ib.
De subditis post declaratoriam, ib. n. 257.
Quid de pœna inhabilitatis ad officium pro illa vice, vel quoad illud numero officium, ib.
Quidve de inhabilitate provenientes ex censura, vel irregularitate, ib.
Pœna privationis officiorum, ac inhabilitatis ad similia an, & quatenus obliget in foro conscientiæ ante sententiam, ib. n. 262.
Super pœnis statutis a lege Superioris ipso facto incurrendis quis dispensare possit, ib. n. 271.
Quid circa pœnas latæ sententiæ ex ipso jure jam commissas, seu incursas, ib. n. 272.
Constitutio pœnam irrogans per verba futuri temporis an, & quatenus intelligatur per sententiam Judicis condemnatoriam, tom. 5. conf. 94. n. 48.
Quid si Constitutio pœnam irroget verba præteriti temporis, ib.
Quidve de pœna irrogata ipso jure, ib.

pœ-

Pœnæ in alienantes bona Eccleſiarum, t. 6. conſ. 95. a n. 239.
An, & quatenus Papæ reſervatæ, ib. a n. 243.
Quid de delegatis inferioribus Epiſcopis, ib. n. 244.
Quidve de Epiſcopis, iiſque majoribus, ib.
Quid de procurantibus alienationem, ib.
Quid de alienatione juriſdictionalium locorum ditionis temporalis Eccleſiæ Romanæ, ib. n. 246. & ſeq.
Quid de Religioſis Prælatis, ſive Officialibus conſentientibus uſurpationi juriſdictionis in exemptos, ſive ſubjectioni illi, deque Prælatis uſurpantibus talem juriſdictionem, ib. n. 243.
Quidve de Prælatis, etiam Epiſcopis qui ſuas Eccleſias vel earum jura, vel bona ſubjiciunt laicis, ib. n. 255. & ſeq.
Pœna ad perpetuas triremes æquiparatur morti, to. 8. conſ. 91. num. 3.
De qua pœna loquatur, *Canon. de raptoribus* 36. 9. 1. & *cap. inter alia de immunit.* tom. 9. conſ. 2. n. 31.
Pœna *l. quiſquis C. ad leg. jul. Majeſt.* an odioſa, & in praxi ſervanda, tom. 9. conſ. 12. n. 3.
Anve obliget in foro conſcientiæ, ib.
De cauſis commutandi pœnas extractorum ab Eccleſia, conſ. 13. a num. 1.
Quando hujuſmodi pœnarum commutatio locum habeat, ib. num. 1.
Pœnæ in crimen nefandum patrantes, conſ. 14. a n. 1.
Minor ætas minuit pœnam ordinariam, ib.
In quibus cauſis, ac delictis conſulendus ſit Summus Pontifex pro pœna ſaltem extra ordinem irroganda, conſ. 18. n. 11.
Pœnæ in proditores, ib. a n. 14.
Pœna corporalis in quibus Tribunalibus Eccleſiaſticis pro indiciis indubitatis de jure non imponatur, ib. n. 74.
Pœna quomodo minui debeat, ib.
Quando temperanda, conſ. 24. n. 8. & in hoc quæ Judex obſervare debeat, ib. n. 9.
In pœna privationis officiorum, & beneficiorum, &c. an requiratur Judicis ſententia, conſ. 88. n. 117. & ſeq.
Ubi ampliationes plures, ac limitationes.
Quid de pœna latæ ſententiæ inhabilitatis ad officia, & officia obtinenda num obliget conſcientia ante declaratoriam, ib. n. 129. & ſeq.
Ad quem pertineat diſpenſare ſuper pœna privationis beneficiorum, convalidando titulum amiſſum ipſo jure, ib. n. 132. & ſeq.
Pœnæ non ſunt multiplicandæ, ejuſdem præſertim rationis, pro eadem cauſa, tom. 10. conſ. 1. n. 17.
Pœnæ contra violantes interdictum, ib. a n. 1.
Pœna privationis imponi non poteſt, niſi in caſibus a jure expreſſis, tom. 10. conſ. 53. n. 16.
PŒNITENTIA, vid. *Sacramentum*, *Euchariſtia*.
Pœnitentia an licita in alienatione feudi, vel emphyteuſis, aut bonorum Eccleſiæ, vel in concordia beneficiali obtentum beneplacitum principis, tom. 1. conſ. 228. n. 2. & 5.
Pœnitentia, an ſit pœna Eccleſiaſtica, tom. 6. conſ. 75. n. 1.
Quomodo differat a pœna, ib. & n. ſeq.
Poteſt peccator cogi ad acceptandam pœnitentiam, ib. n. 2.
Quomodo quis poſſit ab Epiſcopo cogi ad illam ſuſcipiendam, ib. num. 3.
An, & quatenus Epiſcopus, vel Confeſſarius poſſint commutare pœnitentias a Papa, vel a S. Pœnitentiaria impoſitas, ib. n. 5.
Quid de pœnitentiis, quæ in Dataria injunguntur pro diſpenſationibus matrimonialibus, ib. n. 6.
De pœnitentiis injunctis per commutationem pro votis Papæ reſervatis in materiam non reſervatam, ib. n. 7.
De pœnitentia publica, tom. 9. conſ. 135. n. 11. & ſeq.
Inter fideles ordo pœnitentium ubi erat, ib. n. 12.
Quinam pœnitentes, ib. n. 13.
Quot pœnitentium ordines, ib. n. 14. & ſeq.
PŒNITENTIARIA, vid. *Pœnitentiarius*, *Canonicus*.
Sacræ Pœnitentiariæ praxis, diſpenſationes, & abſolutiones, tom. 1. conſ. 20. n. 4. & ſeq.
Breve ſacræ Pœnitentiariæ non ſuffragatur excommunicatis in foro exteriori, tom. 2. conſ. 59. n. 21.
Pœnitentiarius in Cathedralibus non poteſt uti virga, tom. 1. conſ. 21. n. 1.
Tenetur auſcultare confeſſiones, etiam non reſervatorum, ib.
Sedere, & aſſiſtere in ſede determinata ſtatis temporibus, ante, & poſt meridiem, ib.
In erectione Canonicatus pœnitentiarii an requiratur conſenſus Capituli, tom. 4. conſ. 156. n. 1.
An pœnitentiaria exigat unionem beneficiorum ſimplicium, ib. num. 2.
Ex ſui natura quid requirat, ib.
S. Pœnitentiariæ praxis in abſolutione, vel diſpenſatione cum Regularibus ſuper introductione mulierum intra eorum clauſtra ad malum finem, t. 6. conſ. 85. n. 259.
In abſolutione, ac diſpenſatione criminum occultorum, to. 6. conſ. 99. n. 6. 7. & 9. 11. ac 12. 13. & 15.
In abſolutionibus, tom. 7. conſ. 52. n. 2.
Ejus abſolutio quatenus ſuffragetur in foro exteriori, ib. n. 3.
Remittitur arbitrio Epiſcopi quo tempore intereſſe debeat fidelium confeſſionibus excipiendis, tom. 7. conſ. 13. n. 1.
Regulariter non poteſt eligi in confeſſarium monialium, ib. n. 4.
Nequit aſſumi in ſervitium Epiſcopi, ib. n. 2.
Neque in aliis officiis occupari poteſt, ib.
Debet reſidere, & ad reſidentiam cogi, ib.
Quid quoad chorum, ib.
Quoad confeſſiones, ibid.
Quid ſi abeſſet, vel eſſet infirmus, ib.
Ejus privilegium, ib.
Poſſunt plures in una Cathedrali deputari, ib.
Non poteſt abſolvere a caſibus reſervatis, niſi de licentia Epiſcopi, ib. n. 5.
Præbenda pro pœnitentiario a Capitulo, ſede vacante, aſſignari nequit, ſed hoc Epiſcopo præſtandum eſt, ib. n. 6.
Præbenda in menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis vacans, non poteſt erigi in pœnitentiariam, ib. n. 7.
Portio, quæ eſt in Eccleſia non poteſt erigi in præbendam pœnitentialem, ib. n. 8.
In Eccleſiis, in quibus ex conſuetudine optatur præbenda, ſi ea, quæ poſt Concilium primò vacavit, non fuit in pœnitentialem erecta, poteſt optari poſtea vacans, ſed ſi ante optionem Epiſcopus erexerit, prævaleret erectio, etiamſi poſtea optaretur, ib. n. 9.
Pœnitentiariæ facultates compendio referuntur, tom. 9. conſ. 69. a num. 19.
An in porrigentes preces S. Tribunali pœnitentiariæ ſecretæ cum expoſitione ſui criminis, ſuppreſſo tamen nomine, & ab ea remiſſos ordinario pro expeditione cauſæ, poſſit ipſe Ordinarius in foro exteriori procedere, etiam ad torturam, tom. 9. conſ. 75. a n. 1.
Forus S. Pœnitentiariæ eſt forus conſcientiæ, ib. n. 1.
Praxis S. Pœnitentiariæ quando faciat legem, tom. 9. conſ. 88. n. 94. & 96.
Pœnitentiarius deputandus ab Epiſcopo in altera diœceſi unita, tom. 9. conſ. 135. n. 7.
Qualis eſſe debeat, ib.
Pœnitentiarius in quibus Eccleſiis inſtituendus, ib. num. 19. & qualis, ib. & n. ſeq.
An obtinens Canonicatum, cui poſt Concilium injunctum eſt munus pœnitentiarii, poſſit vigore conſuetudinis obtinere etiam dignitatem in eadem Eccleſia, ib. n. 22.
Epiſcopus quatenus debeat erigere officium pœnitentiarii in Eccleſia Cathedrali, ac eligere perſonam pœnitentiarii, eique conſtituere ſalarium proprium ex redditibus Capituli, ib. n. 21.
Ad quam reſidentiam teneatur, & an cogi poſſit ad majorem, ib. num. 22.
Appellatione præbendæ in decreto Tridentino ſuper hac re, an veniat portio, ib. n. 23.
An pœnitentiarius debeat, ſi adhuc non obtineat præbendam, participare de diſtributionibus quotidianis ex nunc, & habere locum in choro, & Capitulo, etiam antequam ſibi obveniat præbenda vacatura, ib. n. 24.
An poſtquam vacaverit, & eam adeptus fuerit, debeat præcedere ſimplices Canonicos, tanquam ultima dignitas, ib.
Ad quem pertineat inſtituere pœnitentiarium, ib. n. 15.
Si Officii pœnitentiarii, & tum unitæ præbendæ vacatio contingat in menſe Apoſtolico, aut alias præbenda eſſet reſervata, vel affecta, an electio perſonæ pœnitentiarii pertineat ad Epiſcopum, ib. n. 26.
Quid ſi, Sede Epiſcopali vacante, vacaverit Canonicatus, & præbenda pœnitentiarii, ib. n. 17.
Capitulum, Sede vacante, poteſt concedere caſus reſervatos Epiſcopo, Canonico pœnitentiario, ib. n. 27.
Defectus ætatis in pœnitentiario ubi non obſtet, ib. n. 28.
Quam authoritatem habeat, & in quibus caſibus abſolvere poſſit pœnitentiarius vigore decreti Tridentini ab Epiſcopo inſtituti, ib. num. 29.
An præſens cenſeri debeat extra chorum, ib. n. 30.
Quando cenſeatur præſens, ib.
An teneatur reſidere in confeſſionario, dum divina dicuntur, ib. num. 31.
POLYGAMIA.
Polygamiæ crimen an pertineat ad forum Eccleſiaſticum, ſive ad Inquiſitores privativè quoad Judices ſæculares, t. 1. tota conſ. 115.
Inducit hæreſis ſuſpicionem, ib. n. 1.
In illam pœnæ, ib. n. 3.
Et contra Judices ſæculares, prætendentes illius cauſam ad ſe pertinere, ib.
Ejus hæreſis ſuſpicio ex quo oriatur. ib. n. 4. & ſeq.
Opponitur directè ſacramento matrimonii, ib. n. 5. & 9.
Quinam illam laudarint, ib. n. 7.
Pertinet privativè ad Inquiſitores, ib. n. 11. & 13. ac 15.
Non ſolùm ſapit hæreſim manifeſtè, ſed eſt factum hæreticale, ib.
Cur non ſit miſti fori, ib. & n. 14.
Quid ſi committatur ex ſolo concupiſcentiæ affectu, ib.
Quidve ſi dubitetur, an bona fide, anve dolo polygamus contraxerit, ib.
Et quid ſi utrumque matrimonium non valeret, ibid. n. 15.
Nil juvat, quod clam, aut palam committatur, ibid. n. 17.
An ſit miſti fori, ib. n. 18. & ſeq.
Etiam, purgata hæreſis ſuſpicione, poteſt puniri ab Inquiſitoribus, ib. num. 21.
Conſuetudo, ſive abuſus laicorum exploditur, ib. n. 26.
Non datur abſque ſuſpicione hæreſis, ib. n. 28.
Rationes cur pertineat ad Inquiſitores, ib. n. ult.
PONTIFEX SUMMUS, vid. *Confirmatio*, *Laici*, *Conclave*, *Libertas*, *Imperator*, *Appellatio*,
Pontifex ſuo reſcripto nullam irrogat injuriam Ordinariis, tom. 1. conſ. 4. n. 4.

Eſt communis ſuperior, & verus Ordinarius, ib.
Ejus dignitatis initium, atque excellentia, tom. 1. conſu. 7. num 9. & 10. a 15.
In ſuis literis cenſetur inhærere decretis ſacri Concilii Tridentini, tom. 1. conſ. 20. n. 7.
Legitimatus an eligi poſſit in Pontificem, tom. 1. conſ. 21. num. 8.
De ejus authoritate diſputare ſacrilegium eſt, tom. 1. conſ. 34. num. 40.
Poteſt ſolo decreto impedire, ne quis audiantur, tom. 1. conſ. 55. num. 8.
Tribuitur ei titulus beatitudinis, & ſanctitatis, t. 1. conſ. 79. n. 5.
An poſſit providere motu proprio, nulla facta mentione remiſſionis, tom. 1. conſ. 80. n. 13.
An poſſit eximere merè laicos a juriſdictione ſæculari, tom. 1. conſ. 83. num. 2. & 14. ac ſeq.
Ejus proprium eſt, canones declarare, tom. 1. conſult. 81. num. 22.
An poſſit obligare ejectos ab una Religione, ut aliam ingrediantur, tom. 1. conſ. 87. num. 5.
Poteſt concedere diſpenſationem in ſubſtantia voti obedientiæ religioſæ, ib. n. 15.
Ac in uſu, exercitio ejuſdem voti, ib. n. 16.
Non concedit mutationes ſtatus Eccleſiæ cum alterius præjudicio, tom. 1. conſ. 90. num. 11.
Neque privilegium, ib.
Ejus verba in gratiis non debent cenſeri inutiliter appoſita ib. num. 13.
Poteſt in parte, & in totum relaxare præſidium immunitatis, to. 1. conſ. 96. n. 3.
Ejus poteſtas circa canones, ib.
Ejus officium in Eccleſiam, in ſubditos, tom. 1. conſult. 111. num. 30.
Non præſumitur derogare juri per priorem Religionem in profeſſum acquiſito, to. 1. conſ. 112. n. 9.
An poſſit delegare approbationem Religionum, & Canonizationem Sanctorum, ib.
Poteſt in ſpecie profeſſionem Religionis, certa forma non ſervata, irritam reddere, ac etiam ſtatuere, nè rata fiat, tom. 1. conſ. 146. num. 136.
Poteſt authoritate Ordinaria diſpenſare in matrimonio rato, tom. 1. conſ. 148. num. 4.
In quibus diſpenſare poſſit, ib.
In quæſtionibus dubiis, præſertim matrimonii, quam ſequi poſſit opinionem, tom. 1. conſ. 151. n. 16.
Quid poſſit in matrimoniorum irritatione, ib. n. 19.
Nequit tolerare fornicationem ſub pretextu ſcandali activi, ib. num. 53.
An poſſit committere ſimplici Sacerdoti conſecrationem Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 156. n. 7.
Quæ alteri committere poſſit, ib.
Diſpenſat in ſolemnitate præſentiæ trium Epiſcoporum pro conſecratione Epiſcopali, tom. 1. conſ. 182. n. 16.
Quid poſſit in Sacramentis, ib. n. 19.
An poſſit in Sacramentis opinionem probabilem ſequi, ib. num. 23. & ſeq.
Per ejus mortem ſpirat ejus beneplacitum, tom. 1. conſult. 184. num. 1.
An ſpiret etiam poſt mortem partium, ib.
Solus diſpenſare poteſt cum irregulari ex defectu lenitatis, tom. 2. conſ. 2. n. 17.
An poſſit cauſas civiles criminales, & ſpirituales laico delegare, tom. 2. conſ. 45. n. 7.
Cui divino juri diſpenſare poſſit, ibid.
Hujus rei exempla, ib.
Poteſt facultatem Doctorandi, etiam in jure civili concedere, tom. 2. conſ. 46. n. 2.
Solet, cauſa cognita, concedere facultatem, ut etiam Eccleſiaſtici contribuant Reipublicæ, tom. 2. conſ. 54. n. 49.
Praxis, & obſervatio ejuſmodi facultatis, ib.
Ac declaratio S. Congregationis, ib.
Ejus poteſtas in Imperatores, Reges ac Principes, tom. 2. conſ. 56. n. 30.
Ejus litteræ in Conciliis, qua lingua olim legebantur, t. 2. conſ. 56. num. 38.
Pœnæ contra illum offendentes, tom. 2. conſ. 62. n. 4.
Qua opera in caſu conjectionis in carceres, ac detentionis Cardinalium, aliorumque Prælatorum pro injuria propulſanda, uti debeat, ib. n. 15.
Poſſunt omnes in omnibus cauſis fori Eccleſiaſtici ad eum appellare, tom. 3. conſ. 1. n. 21.
Nequit per quodcunque privilegium facere, quod jure appellationis non habeant locum apud Sedem Apoſtolicam, ibidem num. 22.
Non poteſt eſſe Summus Pontifex ſine ſuprema poteſtate, ib. num. 23.
Ejus ſuprema poteſtas eſt poteſtas Vicarii, ib. n. 25.
Ac poteſtas Chriſti, ib.
Ejus Conſiſtorium, & Chriſti, eſt idem, ib.
Non poteſt a ſe abdicare quæ ſunt ſuæ poteſtatis, ib.
Jus ejus eſt implicatum cum jure Chriſti, ib.
Nemo eximi poteſt ab ejus poteſtate, ib.
Non poteſt alienare jura Pontificiæ poteſtatis, ib. n. 26.
Quomodo in ipſo ſit jus recipiendi appellationes, ib.
Non poteſt acquiri ex privilegio, quin poſſit appellari ad Summum Ponficem, ib. n. 2.
Nequit derogare defenſioni, tom. 3. conſ. 7. n. 55.
In contributionibus ab Eccleſiaſticis, pro Republica faciendis, quatenus ſit conſulendus, tom. 3. conſ. 19. paſſim.
An poſſit contra immunitatem, ac libertatem Eccleſiaſticam aliquid ſtatuere, ib. n. 44.
Ejus reſcripta quam interpretationem accipiant, tom. 9. conſ. 10. num. 5.
Quæ ſunt facti poteſt ignorare, ib. nu. 8.
Quid in motu proprio, ib.
Non facilè derogat voluntati teſtatorum, ib. n. 9.
Ejus reſcripta ſemper intelligenda ſine alterius præjudicio, ib. num. 10.
Poteſt mandare, quod fictum habeatur pro vero, ibid. num. 35.
Mandat, ut quis recipiatur in Canonicum, licèt præbenda non vacet, tom. 3. conſ. 30. n. 15.
Poteſt tollere quodcunque impedimentum dirimens, jure poſitivo conſtitutum, tom. 3. conſ. 33. n. 15.
Ex quo pacto, tom. 3. conſ. 64. n. 1.
Et ad quem effectum, ib. n. 3.
Quid poſt mortem alterius ex conjugibus, ib.
Poteſt immunitatem Eccleſiæ limitare, interpretari, derogare, tom. 2. conſ. 67. num. 2.
Non poteſt ſuis legibus obligare infideles, tom. 4. conſ. 2. num. 9.
Quatenus ex ejus atteſtatione probetur poſſeſſio, tom. 4. conſ. 29. n. 16. ac ſeq.
Quando ſtetur ejus aſſertioni, ib. n. 17.
Non præſumitur habere notitiam conſuetudinis, ib.
Ipſe ſolus celebrat in altare Apoſtolorum, tom. 5. conſ. 31. num. 13.
In Canonizatione Sanctorum non poteſt errare, tom. 4. conſ. 42. num. 24.
Cur ejus determinatio circa Canonizationem Sanctorum ſit infallibilis, ib. n. 25.
Quale fundamentum habere debeat, ut procedat ad Canonizationem Sanctorum, ib. n. 27.
Quibus probationibus moveri poſſit ad Canonizationem Sanctorum, ib. n. 62.
An Summus Pontifex noncupando Beatum ſcriptura ſua privata quempiam Dei ſervum, cenſeatur ei titulum Beati concedere, tom. 4. conſ. 35. n. 1.
Quomodo procedat in Canonizatione Sanctorum, tom. 4. conſ. 53. num. 1.
Et quomodo in beatificatione, ib.
Ejus manus appoſitio quid operetur, tom. 4. conſ. 68. n. 4. & 5. ac tom. 1. conſ. 235. num. 5.
Et quando dicatur manum apponere, ib. n. 2. 4. & ſeqq.
Quid ſi inutiliter manum apponat, ib. n. 11.
De ejus manus appoſitione plura, ib. n. 1.
Quomodo moderatur ea, quæ ex jure divino deſcendunt, to. 4. conſ. 75. n. 4. & 28. 50.
In quibus caſibus habeat authoritatem, ib. n. 8. & 50.
Quid circa decimas, dies feſtos, &c. ibid. num. 4. & 26. ac ſeq.
Ejus officium, & cura in Ethnicos, & Judæos, ib. n. 40. & ſeqq. & num. 50.
An, & quatenus poſſit facultatem fœnerandi Judæis concedere, ib. num. 1.
Quid poſſit ſuper reſtitutione uſurarum Judæorum, ib. n. 58. & ſeqq.
Non diſpenſat in jure naturali, ib. n. 88.
Poteſt crimen uſurarum, quod eſſet tantùm toleratum, condonare Judæis ſuſcipientibus fidem Chriſtianam, ib. n. 90.
Poteſt concedere gratiam reſtitutionis in integrum fingendo ex æquitate factum, quod eſt actum, ib. n. 91.
Quomodo poſſit reddere legitimos contractus Judæorum Religionem Chriſtianam ſuſcipientium, ib.
Eſt omnium Ordinarius, conſ. 8. n. 5.
Ad ipſum ſolum pertinet cognitio cauſæ electionis Sanctorum in patronos, ib. n. 6.
Et inſtitutio feſti, & cultus alicujus Sancti, ab omnibus ſervandi, ib.
Nequit privare aliquem ſine cauſa jure quæſito, t. 4. conſ. 146. num. 5.
A quo habeat authoritatem, to. 4. conſ. 160. n. 8.
Quatenus ſit fons totius poteſtatis in Sacramento pœnitentiæ, ib. n. 13. & ſeqq.
An decreto ſuo poſſit inhabiles reddere ad contrahendum matrimonium Conſanguineos uſque ad ſeptimum gradum incluſivè, quorum majores Judaici, vel Mahumetani ſanguinis labe fuerint infecti, to. 4. conſ. 167. n. 1.
Quando dicatur derogare ſententiis, in aliorum favorem emanatis, to. 4. conſ. 195. n. 12.
In aliquo caſu poteſt declarare, quod in eo non intercedat uſura, to. 4. conſ. 151. n. 9.
Poteſt declarare ex cauſa rationabili legem divinam, & naturalem, ib.
Scientia Papæ implicita ex quo deſumatur, tom. 4. conſ. 201. num. 31.
Ex qua ſcientia decipi poſſit, ib.
Tenetur protegere Eccleſias, to. 5. conſ. 5. n. 56.

Ubi Pontifex manum appoſuit, nemo ſe ingerere poteſt, t. 5. conſ. 44. n. 1.
Quomodo per crimen ſpectans ad S. Officium ipſe offendatur, ibidem.
Habet poteſtatem ſtatuendi ea, quæ ad ſpiritualem finem, ac regimen Eccleſiæ conducunt, to. 5. conſ. 46. nu. 43.
Ejus poteſtas in ſpiritualibus, ac temporalibus, t. 5. conſ. 60. num. 1. & 2.
Omnes juriſdictionem exercentes, illam recognoſcunt a Papa ib. num. 2.
De Summi pontificis immunitate, libertate, ac juriſdictione, to. 6. conſ. 31. n. 15.
Ei ſubeſſe eſt de neceſſitate ſalutis, ib.
Poteſt judicare etiam de legibus temporalibus, & quomodo ib. num. 16.
An, & quatenus ex homicidio irregularis, t. 7. conſ. 19. n. 1.
Eſt ſupra jus poſitivum, ib.
Ejus poteſtas in diſpenſando ſuper impedimentis matrimonialibus, to. 7. conſ. 22. a n. 1.
Ad ejus tribunal, & judicium matrimoniales cauſæ pertinent, ib.
Eſt ſupremus diſpenſator fructuum decimarum, tom. 7. conſ. 24. n. 1.
Poteſt diſpenſare cum Catholicis, eorumque familiis, ut in partibus hæreticorum poſſint pecunia ſibi acquirere decimas Eccleſiaſticas ab ipſis hæreticis uſurpatas, ib. a n. 1.
Et cum quibus conditionibus, ib. n. 2. & ſeq.
Quando procedit de plenitudine poteſtatis non requiritur citatio, tom. 7. conſ. 38. n. 8.
Requiritur tamen ejus motus proprius, ib.
Forma eſſentialis eligendi Summum Pontificem, tom. 8. conſ. 9. n. 17.
De qua Cardinalis Millini diſſertatio, ib. n. 19.
De ejus juriſdictone civili in temporalibus, tom. 8. conſ. 17. num. 4.
Ejus poteſtas diſpenſandi in toto jure Canonico, tom. 8. conſ. 61. num. 18.
An, & quatenus poſſit ſuam juriſdictionem committere laico, ib. & num. ſeq.
Quatenus ſupplere poſſit juriſdictionem miniſtratione Sacramentorum, tom. 8. conſ. 67. n. 2.
An, ubi, quando, & quatenus diſpenſare poſſit in Conſtitutione Gregoriana de Immun. Eccleſ. tom. 9. conſ. 18. num. 64. & ſeq.
An ſtandum ſit enunciativis Summi Pontificis in aliquo actu, ad partis inſtantiam emiſſis in præjudicium alterius, præſertim ſæcularis juriſdictionis, tom. 9. conſ. 21. n. 2.
Nemo poteſt præſcribere quin ſit ſubditus Summo Pontifici, tom. 9. conſult. 31. n. 5. & 6.
A quovis judicio fas eſt appellare Summum Pontificem, ib. num. 6.
Unde id habeantur, ib.
Exemplo plurium appellationum ad Summum Pontificem, ibid. n. 6. & ſeq.
Si a quocumque homine, Rege, vel Imperatore quis injuſtè gravetur, licitè poteſt Summum Pontificem appellare, ib. num. 8. & ſeq.
In id exempla, ib.
Summus Pontifex poteſt cognoſcere, ac eſſe Judex competens ubi diſcordia oritur in re gravi inter principes ſupremos, & quatenus, ib. n. 10. & ſeq.
Eſt dominus univerſalis in ſpiritualibus, & ſaltem indirectè in temporalibus, ib. num. 10.
Idque ſive Reges, ac Principes habeant ſuam poteſtatem immediatè a populo, ſive media populi electione, ibid. num. 11.
Multoque magis ſi illam habeant a Pontifice, ib.
Qui poſſit Pontifex, ſi Rex, vel Princeps aliquis efficeretur Hereticus, vel Schiſmaticus, aut ſi Hæreticis, Schiſmaticis, vel infidelibus auxilium præſtaret, ib. n. 12.
Cum Princeps unus alteri minatur, poteſt injuriam paſſus id denunciare Summo Pontifici, qui cognoſcere poteſt etiam de temporalibus, ib. num. 13.
An, & quatenus ſit interdictum appellare ad Summum Pontificem, tom. 9. conſ. 31. n. 13. & ſeq.
Ex contemptu Summi Pontificis ſit aditus ad hæreſes, ib. num. 17. ac 18.
Inſpiciendum, an Pontifici Summo, ejuſque Sedi expediat judicia ſæcularia ad ſe avocare, an verò ex concordia rem agere, ib. n. 29.
Nunquam cenſetur Summus Pontifex ſibi manus ligaſſe, ac minorem ſibi reſervaſſe poteſtatem, conſ. 33. num. 3.
Num poſſit perpetuò privare Clericum privilegio fori, conſ. 36. n. 4.
Pontifici præcipienti aliquid in deſtructionem Eccleſiæ quo pacto poſſit Princeps reſiſtere, conſult. 44. num. 9. & 11.
Pontificum munus, ac modeſtia, ib. n. 11. & 12. ac mens, & conſilium, ib. num. 14.
Quo ſenſu accipiendæ Pontificum comminationes, ibidem num. 13.
Summus Pontifex nequit revocare contractum initum cum ſuis ſubditis, conſ. 58. n. 4. nec de ſua quidem plenitudine poteſtatis, ib. & ſeq.
Quid de ejus ſucceſſore, ib. n. 5.
Ferrarienſis de Pontifice deliria, conſ. 61. n. 1.
An, & quatenus Summus Pontifex utrumq; habeat gladium, ibid. n. 26. remiſſivè.
Pontifices in primitiva Eccleſia, & eorum res juriſdictioni Regnum, & Imperatorum ſubjiciebantur, conſ. 62. num. 7. & ſeq.
Tributa Imperatori ſignum ſubjectionis non negarunt, ibid. num. 8.
Imperatores aliquando Pontifices, conſultat. 63. numer. 4. & 10.
Quomodo Summus Pontifex judicium de religione ſibi arrogaverit, conſ. 65. num. 1.
Imperium circa regionem pertinet ad Romanum Pontificem, ib. n. 7.
Is, qui legitimè eſt electus, verus eſt B. Petri ſucceſſor, conſ. 66. num. 3.
Primatus Eccleſiæ apud Summum Pontificem, ib.
Electio Pontifici Romani olim pœnes quem fuerit, conſ. 67. num. 1. & ſeq.
Pœnes quos etiam confirmati, ib. n. 5. & ſeq.
Quomodo eligebantur, ib. n. 10.
Dignitas Summi Pontificatus, quæ hactenus ſemper fuit in Epiſcopo Romano, non ab Imperatoribus, neque ab aliis hominibus, ſed ab ipſo Chriſto immediatè inſtituta eſt, conſ. 41. & ſeqq.
Dicitur pontifex Romanus Vicarius Petri non propriè ibid. num. 42.
Verius, & propriè dicitur Vicarius Chriſti, ib.
Pontificiæ dignitatis antiquitas, ib. n. 43.
Quis Romano Pontifici dederit primatum Eccleſiæ, ibid. n. 44. & ſeqq.
Varii tituli, quibus Pontifex aſſeritur conſtitutus a Deo in fundamentum Eccleſiæ, & ejus moderatorem, ibidem num. 48.
Dum Summus Pontifex creatur, electores perſonam deſignant, ſolus autem Chriſtus immediatè confert dignitatem, ac poteſtatem, ib. num. 49.
Romanus Pontifex jura ſua in univerſam Eccleſiam non accipit ab homine, neque per hominem, neque ab univerſa Eccleſia, vel a Cardinalibus, ib. n. 50. & ſeq.
Pontifex eſt Vicarius Chriſti, & caput Eccleſiæ jure divino immediato, ib. n. 52.
Cur Romanus Pontifex non utatur baculo paſtorali, ib. n. 53. & ſeq.
Quomodo accipiendi ſunt Patres, qui humanum ſuffragium in delatione poteſtatis Chriſti Vicariis conceſſe admittere videntur, ib. num. 55.
Modus eligendi Pontificem non fuit a Chriſto præſcriptus, ſed commiſſus eſt Eccleſiæ, ib. n. 56. & ſeq.
Sub initio Eccleſiæ quomodo electio Summi Pontificis peragebatur, ib. n. 58. & ſeq.
Cur Imperatores ſuo privilegio in electione, & confirmatione Pontificum amplius non utantur, ib. n. 95. & ſeq.
Gregorii VII. Summi Pontificis decora, ib. n. 7. & ſeq.
Libertas electioni ad Summum Pontificatum reſtituta, ib. num. 74. & ſeq.
Pontifex eſt Regularium omnium Generalis, tom. 9. conſult. 87. num. 46.
Pontifices Romani ad vitandas offenſiones cauſas communes in Conciliis diſcutiebant, conſ. 92. n. 6.
Quid in cauſis miſtis, quæ Sacerdotium, & Regnum reſpiciebant, ib. num. 7.
Eſt ſupra Concilium, ib. n. 11. & ſeq.
Ejus primatus, ib. n. 18.
In quo caſu pontifex minoratur, eſtque Eccleſiæ ſubjiciendus, ib. n. 20. & ſeq.
An Pontifex Hæreticus ipſo facto ſubjectus ſit Eccleſiæ, ib. n. 21. & ſeq.
Quomodo Eccleſia poſſit judicare de pontifice, n. 23.
An Canonico jure inſit Eccleſiæ poteſtas judicandi pontificem in caſu hæreſis, ib. n. 24. & ſeq.
Nequit reperiri Tribunal, quo pontifex ſuperior non ſit, ibidem num. 26.
An ſit error in fide aſſerere a pontifice ad Deum ſaltem poſſe appellari, ib. n. 27.
Papa, manente papa, nullo caſu poteſt Eccleſiæ, vel concilio eſſe inferior, ib. n. 28.
De Pontificis authoritate, ib. n. 29.
Quomodo Pontifex certus reddi poſſit de iis, qui Sanctorum ordini adſcribuntur, conſ. 103. n. 26. & ſeq.
Pontifex quando pias diſpoſitiones commutare ſoleat, conſ. 134. num. 6.
In Summis Pontificibus præter alias dotes, regnare debet ſtudium juſtitiæ, ac Religionis, conſ. 141. n. 5.
Cur Deus homicidam eo in loco, ubi Summus Pontifex degebat, degere noluerit, ib. n. 18.
An, & quatenus cenſeatur derogare privilegiis Regularium, tom. 10. conſ. 33. n. 2. & n. ſeq. & n. 11.
Eius diploma ex quibus convincatur ſubreptitium, vel obreptitium, tom. 10. conſult. 54. num. 2. & ſeq. & num. 17. ac ſeq.
Quid ſi non procedat ad ſupplicationem, ib. & n. ſeq.
Quid poſſit circa Eccleſias, tom. 10. conſ. 59. n. 5. & 6.
Si Pontifex mandat provideri aliquem de præbenda proximè va-

vacatura, si provisio non sequatur, non potest de alia provideri, tom. 10. cons. 65. n. 2.
Sacrilegium est dubitare de Pontificis potestate, tom. 10. cons. 75. num. 13.
Papæ intentio est, nomini velle præjudicare, tom. 10. cons. 91. num. 40.
Nec jus tertio quæsitum tollere, licet possit, ib.
Etiam in gratia facta motu proprio, ib.
Etiamsi agatur de jure quæsito ad rem tantùm, ibid.
De Romani Pontifici authoritate in promovendis Episcopis, tom. 10. cons. 97. n. 2. & seq.
Tituli, qui hoc ferunt, ib. n. 3.
Summorum Pontificum judiciaria Cathedra super omnes alias, ibid. n. 12.
Omnium Antistitum jurisdictio communicatur a Summo Pontifice, ib. & n. seq.
Tota jurisdictio Ecclesiastica profunditur a Pontifice, ibid. num. 13. & seq.
Romanus Pontifex est origo, & initium Hierarchiæ, ibid. num. 15.
In omnibus ad Religionem spectantibus ad Romanum Pontificem est recurendum, ib. n. 15.
An Summus Pontifex assumere possit Regularem ad Episcopatum, ib. n. 16. & seq. ac n. 37. & seq.
Tenetur Pontifex majus bonum minori præponere, ibidem num. 18.
Non potest præcipere, quod subditus debet in jure divino vitare, ib. n. 19.
Habet in omnes absolutam jurisdictionem, ib. n. 36.
An Summus Pontifex, si expedire judicaverit, possit imponere opus consilii, ib. n. 41.
Canonicis Conciliorum decretis non coercetur, ib. n. 42.
Quomodo Summo Pontifici competat potestas cogendi Regularem ad Episcopatum, ib. num. 44. & n. 47.
An ei obediendum injungenti Episcopatum, ib. n. 45.
Potest Summus Pontifex præficere Ecclesiis sæculares Sacerdotes ad forenses lites terminandas, tom. 10. consult. 98. numer. 8.
Ex defectu intentionis Pontificis, quando confirmatio facta, etiam ex certa scientia, sit irrita, tom. 10. consult. 114. num. 25. & seqq. ubi de confirmatione subreptitia.
Quid si concesserit Breve confirmatorium ad relationem alicujus Sacræ Congregationis, ib. n. 30.
Aliud est, quod Pontifex aliquid simpliciter disponat, vel declaret; aliud verò quod ad aliorum relationem, ibid.
Quando ab hujusmodi relatione possit provocari, ib. n. 31.
Quid si Pontifex mandaret, quod opponi non posset de defectu intentionis, ib. n. 32. & seqq.
Quid de Pontifice malè informato, ib.
Dum agitur de præjudicio Tertii inauditi, debet expectari secunda jussio Pontificis, ib. n. 33. & seqq.
Idque in quibus procedat, ib. n. 35.
An, & quatenus possit in aliquibus dispensare, & quatenus id expediat, to. 10. cons. 118. n. 22. & 3.
Provisiones Pontificis non mutant statum, consult. 130. numer. 20.
Pontifex quot modis possit denunciare suas Constitutiones, tom. 10. cons. 147. n. 40.
In dogmatibus constituendis Pontifex potestate infallibili nititur, tom. 10. cons. 155. n. 4.
Definita a Pontificibus, & Conciliis Generalibus in duplici constituuntur differentia, ib. n. 3.
Quid in edendis legibus, ib. n. 4.
An Pontifex possit dogmata definita mutare, ib. n. 7.
Quid in morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina, ib. nu. item 7.
Ad id exempla, ib. n. 8.

PONTIFICALIA, Vid. *Episcopus*.

An, quomodo, quibus in locis, & a quibus exerceri possint, to. 2. tota cons. 1. & cons. 33. a n. 9.
Quid de Episcopis, Sacræ Congregationi de propaganda fide subordinatis, ib. n. 5.
Abusus circa ipsa coercentur, tom. 2. consult. 33. num. 9. & seqq.
Pontificalium nomine quæ actiones propriè veniant, to. 7. cons. 7. num. 5.
Prima tonsura, an veniat nomine pontificalium, ib.
Qui usus pontificalium Episcopis in Ecclesiis Regularium denegetur, ib. n. 6.
Et in locis exemptis, ib. n. 8. & seqq.
Insignia pontificalia quæ, quotve, to. 7. cons. 45. nu. 16.
Eorum exercitium, ib.
Eorum usus an differat ab exercitio, ib. & n. 17.
Decretum de pontificalibus, ib. n. 20.

POPULUS.

Populi concursus ad sepulchrum, cujuspiam servi Dei an arguat cultum publicum, to. 1. cons. 242. n. 7.
An tempore pestis, vel alterius necessitatis possit se obligare ad celebrandum quotannis alicujus Sancti festum, nec non ad processionem, to. 4. cons. 184. n. 1.
Populi reclamationes faciunt probationis gradum, tom. 6. cons. 93. num. 7.
Qui propriè dicatur populus liber, tom. 9. cons. 31. n. 5.
Quilibet populus, etiam liber, quid observare debeat, ib.
Oppressus a Principe potest recurre ad Summum Pontificem ibidem.
Populi Romani excellentia ib. n. 13.

PORTENTUM.

Miraculum quatenus dicatur portentum, to. 4. consult. 58. numer. 1.
An detur, ib. n. 3.
Fictio, portentorum parens, ib.
Ubi exempla.

PORTICUS.

Ecclesiæ porticus in pœnalibus non venit nomine Ecclesiæ to. 1. cons. 171. n. 1.
Non polluitur ex homicidio, ib. n. 3.
In ipsa delinquens an gaudeat immunitate, ib. per totam

PORTIO.

Portio accrescit portioni, to. 4. cons. 244. n. 9.

PORTIO.

Portio deficientium per jus accrescendi verè interessentibus acquiritur, tom. 9. consult. 115. num. 54. & cons. 116. numer. 5.
Quid de portionibus excommunicati, interdicti, ib. nu. 5.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 6. ac seqq.
In materia juris accrescendi portio portioni accrescit, ibid. numer. 55.
Portio portionem trahit, ib.

PORTITOR.

Portitor processus Canonizationis Sanctorum an teneatur jurare, quod fideliter illum Romam deferat, tom. 1. cons. 233. num. 1.
An constare debeat de actuali obsignatione processus, illiusque consignatione ipsi portitori facta, tom. 1. cons. 234. numer. 1.

PORTUGALLIA.

Regulares militiarum Regni Portugalliæ comprehenduntur decreto Concilii Tridentini, to. 7. cons. 8. n. 64.
Et quatenus, ib.

PORTIO CANONICA, Vid. *Quarta*.

PORTUS.

Portus annumerantur inter regalia, tom. 9. consult. 16. numer. 24.
Quomodo sint vectigal, ib.

POSSESSIO, POSSESSORIUM, Vid. *Causa, Petitorium, Electio, Decretum*.

Possessio debet probari in specie, tom. 1. cons. 24. nu. 7.
Possessio certorum actuum non extenditur ad alios, ibidem
Nec trahitur ad actus diversæ speciei, ib.
Ad ejus limites datur manutentio, ib.
Per decretum irritans quomodo tollatur, ib.
Possessio incorporalium quo pacto acquiratur, ib. n. 7.
Triennalis quando non suffragetur, tom. 1. cons. 141. n. 5.
Nec decennalis, ib. n. 8.
Non datur cum mala fide, ib. n. 9.
Possessio exemptionis an, & quatenus probanda, t. 1. cons. 162. num. 30.
Possessio præsentandi quando acquiratur, ib.
Quando censeatur communis, ibid.
Possessio concedendi litteras dimissorias an suffragetur Prælatis inferioribus, tom. 2. cons. 26. num. 25.
Habet plurimum facti, tom. 2. cons. 30. n. 5.
Generaliter a titulo ad possessionem non valet illatio, ibid
Possessio exigendi vectigalia acquiritur etiam per unicum actum, tom. 2. cons. 54. n. 35.
Possessio immemorabilis optimum tribuit titulum, tom. 4. cons. 4. num. 2. & cons. 29. n. 13.
Habet vim privilegii, ac legis, & procedit etiam in reservatis Principi, ibid.
An, & quatenus probetur ex attestatione Papæ, ib. n. 16. & seq.
Quid de possessione decennali, tom. 4. cons. 25. n. 11.
In judicio possessorio quatenus sufficiant levissimæ attestationes, tom. 4. cons. 35. num. 22. & seq.
Quando relevet ab onere probationis, ibid. n. 23.
Ex quibus actibus excludatur, ib. n. 27.
Ad præjudicium Ecclesiæ quando admittatur, tom. 4. cons. 84. n. 4. & cons. 128. n. 11. & 13.
Ut acquiratur quasi possessio, quid sit necessarium, tom. 4. cons. 86. num. 4.
Jura loquentia de possessione relevante ab onere probandi, de qua possessione loquantur, tom. 5. cons. 6. n. 17.
Ex longæva, & immemorabili possessione oritur præsumptio tituli, tom. 6. cons. 34. n. 1.
Ex eo potest concedi mandatum de manutenendo etiam inferiori adversus superiorem habentem assistentiam juris, ibidem.
Quid de longæva, aut immemorabili quasi possessione, ib. num. 2.
Nec quasi possessio, neque possessio potest induci contra immunitatem, libertatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam, ib. num. 13.
Possessio peragendi functiones Ecclesiasticas quomodo probanda, tom. 7. cons. 46. num. 11.
Donec probetur, servanda est juris dispositio, ib.
Possessio negativa quomodo acquiratur, tom. 8. consult. 73. num. 26.

Quando

Quando quis in ſua poſſeſſione manutenendus, to. 10. conſ. 4. num. 7.
In ſummariſſimo attenditur ſolummodo nudum factum poſſeſſionis, ibid.
Quod generaliter procedit, ut manutentio detur in quaſi poſſeſſione jurium, ac rerum incorporalium, ib.
Et ſpeciatim in quaſi poſſeſſione præeminentiarum, ac præcedentiæ, ibid.
Et in quaſi poſſeſſione aſſiſtendi, ac intereſſendi Capitulo, ibidem.
Nec non, & in quaſi poſſeſſione ferendi ſuffragia, ib.
Quaſi poſſeſſio ex quo comprobetur, ib. n. 8.
Quando denegari nequeat manutentio in quaſi poſſeſſione aliorum actuum ex eodem jure competentium, ibid. n. 9.
Quaſi poſſeſſio univerſalis acquiritur per unicum actum, etiam particularem, quando cauſa utentis eſt univerſalis, ibidem.
Quinam actus magis influant ad acquirendam quaſi poſſeſſionem univerſalem, ib. num. 10. & ſeq.
Quomodo, & ex quibus poſſeſſio ad effectum manutentionis dicatur ib. n. 11.
Poſſeſſor quouſque in ſua poſſeſſione manutenendus, ib. n. 13. & ſeq.
Pro poſſeſſore magna viget præſumptio, ibid.
Habetque fundatam intentionem in ſola poſſeſſione, ibid.
Et dicitur conſtare de bono illius jure ſtatim ac conſtat de poſſeſſione, vel quaſi, ib.
Poſſeſſio, ſive poſſeſſor quando dicatur turbari, ib. n. 25.
Quando concedendum ei ſit mandatum de immittendo, ib. & num. ſeq.
Quatenus poſſeſſio qualificata non ſit manutenibilis, tom. 10. conſ. 14. n. 9.
Ex quibus actibus induci nequeat, ib. n. 17.
Quando ſit minus manutenibilis, ib. n. 23.
Ac eſſe debeat clara, & indubitata, ib. n. 26.
Poſſeſſio propria authoritate capta quatenus valida, vel invalida, tom. 10. conſ. 28. n. 18. & 19.
Sola poſſeſſio alicujus temporis conſiderabilis, quatenus ſuffragetur, etiam ſi ſit contra jus, tom. 10. conſ. 33. num. 12. & num. 24.
Quid ſi aliquando fuerit ſervatum contrarium, ib. n. 13.
Poſſeſſio in incorporalibus unico actu acquiritur, ib. n. 14.
Effectus quaſi poſſeſſionis, ib. n. 15.
Quando poſſeſſor controverti nequeat, ib. n. 22.
Poſſeſſio eligendi acquiritur unico actu, ib.
Ex ſola poſſeſſione non rectè infertur ad titulum proprietatis, conſ. 75. num. 14.
Sola poſſeſſio quando ſufficiat, ib. n. 23.

POSSIBILE, vid. *Argumentum*.

Poſſibile deſtrui ab alio poſſibile, quomodo intelligatur, t. 1. conſ. 136. num. 14.
Poſſibile judicatur, quod ſe habet ad poſſibile, & impoſſibile, tom. 4. conſ. 58. num. 10.

POTENTIA.

Potentia ſine actu inanis, tom. 1. conſ. 149. n. 12.

POTESTAS, vid. *Laica poteſtas, Eccleſiaſtica poteſtas, Abuſus, Ordo, Facultas, Laicus, Electio*.

Poteſtas ſpiritualis quomodo ſit præſtantior civili, tom. 1. conſ. 7. num. 3.
Ejus prærogativa multiplex, ib.
Cur præferenda poteſtati ſæculari, ib. n. 7. & 8.
Ejus principium, ibid. n. 9.
Dignitas, ib. ac n. 10.
Honor, ib. n. 13. & ſeq.
Poteſtas laica an poſſit imponere collectas rebus Eccleſiaſticorum, tom. 2. tota conſ. 30.
An poteſtas naturalis, ſeu Civilis, & poteſtas ſupernaturalis, ſeu Eccleſiaſtica ex natura rei, ſint diſtinctæ, & ad invicem ſeparari poſſint, tom. 2. conſ. 56. a n. 1.
Inter poteſtatem naturalem, & ſupernaturalem an ſit aliqua connexio naturalis, ib. a n. 4.
Et ſubordinatio, ibid.
An in Chriſto fuerit poteſtas ſupernaturalis abſque naturali, ſaltem quoad uſum, ib. a num. 23.
Utraque poteſtas eſt a Deo, ib. n. 1.
Poteſtas civilis eſt de jure naturæ, ibid.
Quo pacto ſit etiam de jure Gentium, ib. num. 2.
Diſcrimen inter poteſtatem civilem, & Eccleſiaſticam, ib. num. 5.
Poteſtas civilis, & Eccleſiaſtica ſunt eſſentialiter ordinatæ, ib. num. 5.
Harum poteſtatum fines ſunt ad invicem ordinati, ib. n. 6.
Limitatur a fine, ibid.
Finis poteſtatis civilis, ib.
Eſt poteſtatis ſpiritualis gratia, ib. n. 7.
Poteſtatis Eccleſiaſticæ finis, ib.
Objectum, ib.
Poteſtas civilis an ex natura ſit diſtincta ab Eccleſiaſtica, ib. n. 8.
Eſt diſtincta, ſed ſubordinatè, ib. n. 9. & ſeq.
Quæ poteſtates diſtinguantur diſparatè, ib. n. 9.
Quæve diſtinguantur ſubordinatè, ib.
Quod diſcrimen inter illas, ib.
Si non eſſent diſtinctæ diſparatè, quæ abſurda ſequerentur, ibidem num. 10.
Hæreticorum hac in re placita, ib.
Finis naturalis poteſtatis politicæ, ib. n. 11.
Itidem Eccleſiaſticæ, ib.
Poteſtas publica quotuplex, ib.
Res ad politicam pertinentes, an aliquo modo pertineant ad exteriorem Eccleſiæ juriſdictionem, ib. n. 12.
Quo pacto pax, & tranquillitas publica ſit finis naturalis humanę ſocietatis, ib.
Poteſtas politica an ſit hominum inventum, ib. n. 15.
An poſſit ordinari ad virtutem atheam, ib. & n. 17.
Finis proximus poteſtatis politicæ, ib. n. 16. & 17.
Eiuſque Media, ib. n. 17.
Poteſtas ſpiritualis an utatur iiſdem mediis, quibus politica, ibid. num. 8.
Poteſtas ſacra de legibus politicæ judicat, ib. & n. ſeq.
Eiuſdem præcedentia, ib. n. 19.
An ad conſequendum ſolum finem naturalem, ad quem homo creari poterat, neceſſaria eſſet poteſtas Eccleſiaſtica, diſtincta a civili, ib. n. 23.
Poteſtas ligandi, & ſolvendi in Cœlo, & in terra non eſt ſolùm ſpiritualis, ſed etiam Civilis, ib. n. 25.
Poteſtatum connexio quomodo attendenda, ib. n. 30.
Poteſtatis Eccleſiaſticæ reſtrictio, ib.
Errores in hanc rem confutantur, ib. n. 32.
An poteſtas Eccleſiaſtica amittatur, quando Principes Eccleſiaſtici malè illa utantur, ib.
Vel tranſeat ad Reges temporales, ib.
De poteſtate civili Eccleſiaſticorum non pauca diſſeruntur, tom. 3. conſ. 6. a n. 15.

POTESTAS, Vid. *Ordo*.

Nunquam concedi poteſt tanta poteſtas, quin ſuperioritas Principis ſemper ſarta, tectaque remaneat, tom. 5. conſ. 1. numer. 6.
Quid ſi in conceſſione adjectum ſit cum translatione omnis imperii, ac poteſtatis, & cum omni jure, ib.

POTUS.

An ſine potu quis vivere poſſit, tom. 4. conſultatio 43. num. 148.
Exempla eorum, qui diu ſine potu vixerunt, ib.
Alia eorum exempla, qui prorſus ab omni cibo, ac potu abſtinuerint, ib. n. 149.

PRÆBENDA, PRÆBENDARIUS, Vid. *Diſtributiones, Optio, Canonicus, Reſidentia, Pontifex, Sacra Scriptura*.

Præbendæ cur diſtinguantur, to. 1. conſ. 7. n. 14.
Theologales quibus dandæ, to. 1. conſ. 129. n. 42.
Conſuetudo dividendi præbendas canonicatuum vacantium inter Canonicos ſuperſtites, excluſis noviter proviſis Canonicatu, an valida, tom. 3. conſ. 30. a n. 1.
Declarationes hac in re S. Congregationis, ib. nu. 1. & 2.
A quo die eorum fructus debeantur, ib. n. 2.
Et quomodo, ib.
Quid in caſu, quo diviſio, ac diſtributio præbendæ, ac portionis Canonicorum defunctorum ratione juris accreſcendi favore ſuperſtitum, ſit confirmata per concordiam a Sede Apoſtolica, ib. n. 3.
Et quid in caſu, quo diviſio fructuum ex jure accreſcendi hujuſmodi, conventa fuerit in ipſa erectione Eccleſię, & reſpectivè Canonicatuum, ac dignitatum, ib. & n. ſeq.
Quidve ſi omnes Canonici habeant diſtributiones quotidianas ſufficientes, ib. n. 8.
Præbendarii, utentes almutio, an, & quatenus illud deferre poſſint, to. 3. conſ. 50. per totam.
Poſſunt in aliquem actum convenire, uti univerſi, & quando, ib. num. 6.
An faciant collegium, ib.
Ubi quid ſi extaret obſervatio, n. 7.
De præbenda Theologali multa, & varia diſcutiuntur, quæ ita ſunt ſpiſſa, ut loco indicis habeantur, tom. 3. tota conſ. 62.
Præbendæ Diaconales, & Subdiaconales ad quid inſtitutæ, to. 4. conſ. 144. n. 1.
Iſtis exiſtentibus, nequit Epiſcopus alias extra Capitulum eligere, ib.
Præbenda minorum Clericorum admodum tenuis, an poſſit ab Epiſcopo uniri præbendis Canonicalibus, tom. 5. conſ. 53. num. 1.
Quæ beneficia præbendis Canonicorum uniri poſſint, ibid.
Bona præbendalia, quæcumque ſint, quamvis de ſe non ſint ſpiritualia, ſunt tamen quid annexum titulo ſpirituali, tom. 5. conſ. 73. n. 1.
Reſignatio præbendarum debet eſſe libera, & pura ab omni pacto, & conditione, tom. 5. conſ. 74. n. 2.
Præbendæ ſunt omninò ſpirituales, ib. n. 3.
Tot ſunt numero, quot tituli canonicales, ib.
Solis Canonicis conferri ſolent, ib.
Abſque titulo eſſe non poſſunt, ib.
Quid opus ſit, ut eximantur a reſervatione, ib.
In aſſequutione novæ præbendæ novus acquiritur titulus, ib.
Præbenda quanta eſſe debeat, to. 9. conſ. 83. nu. 5. & 7.
Quæ præbenda dicatur tenuis, ib. n. 83. & ſeq.
Quomodo proſpiciendum Canonico abſenti cauſa ſtudii, ſi ejus præbenda abſorbeatur a penſione, ib. n. 10.

Obtinens præbendam ante ætatem legitimam ex dispensatione Apostolica privari non potest ob non promotionem ad ordinem eidem præbendæ annexum, tom. 9. cons. 108. num. 24.
Præbendam, cui onus legendi est adjunctum, qua ratione liceat conferre, to. 10. cons. 149. n. 2.
Quid sit, ib.

PRECARIUM.

Quando censeatur revocatum, tom. 10. cons. 75. n. 10.
Ejus natura, ib.

PRÆCEDENTIA, vid. *Archidiaconus*, *Archipresbyter*, *Capella*, *Generales*, *Consuetudo*, *Canonici*, *Confraternitates*, *Dignitates*, *Præeminentia*, *Clerici*, *Legati*, *Civitates*, *Regulares*, *Conventus*, *Monialis*, *Novitia*, *Possessio*.
Præcedentiæ honestas, ib. tom. 1. cons. 8. n. 8.
Competit majori, ibid.
Quid si inferiores dignitates celebraverint, ibid.
Distinctio Ordinum in ea potissimum attendenda, ibidem num. 10.
Quomodo aliquando debeatur minus digno, ibidem nu. 12.
Non admittit extensionem, ib. num. 13.
Debetur majori in Ordine, ib. num. 15.
Pendet ex consuetudine, ib. n. 17. & cons. 105. n. 45. & 51. & cons. 138. n. 8. & 9. ejusdem tom. 1.
Eadem debet esse in locumtenente, quæ est in principali, tom. 1. cons. 26. num. 2.
Quomodo id procedat, ib.
De præcedentia Episcopi super omnes Principes sæculi quibus res, tom. 1. cons. 7. per totam.
Quibus innitatur, tom. 1. cons. 105. n. 45.
Ut inducat consuetudinem, sufficit decennium, ib. n. 47.
Ac unius actus, ib.
Quid de repræsentante duplicem personam, ib. n. 55.
Ad ejus effectum quid attendatur, tom. 1. cons. 132. n. 3.
Debetur habenti dignitatem ex persona propria, ib. n. 7. & seq.
Maior semper præferendus, ib.
Quibus debeatur ex mendicantibus, quibus ex Monachis, tom. 1. tota cons. 138.
Hac in re quid Romæ servetur, ib. n. 14.
Decidenda ab Ordinariis, ib. n. 18.
An debeatur prius acceptato ad habitum regularem, anve prius habitum suscipienti, tom. 1. tota cons. 149.
Prius receptus a Capitulo præferendus est alteri, qui eum prævenit in adipiscendo Canonicatu, ib. n. 2.
Defertur ratione antianitatis, ib.
In ipsa pronunciandum pro possessore, ib. n. 6.
Et pro consuetudine, ib.
Regularibus a quo die attendatur, ib. & num. 13. ac seqq. præcipuè num. 19.
In uno, eodemque genere dignitatis quis prior esse debeat, ibid. num. 18. & 19. ac 24.
Inter Regulares quibus debeatur, ib. n. 19. & 24.
Cui debeatur ex professis eadem die, ib. n. 22.
In hac re non attenditur prioritas tituli, sed captæ possessionis, ib. num. 25.
An, & quo pacto ipsi præjudicari possit, ib. n. 26. & seq.
Conventiones, & pacta in hac materia quomodo sint contra bonos mores, & ambitiosa, ib. n. 38.
An teneant, ib. & n. 28. & seq.
Eius inordinatus appetitus refertur ad ambitionem, ib.
Pro ea instare laudabile est, ib. n. 31.
Præcedentia Canonicorum Cathedralis, tom. 3. cons. 18. n. 1. & seq. & cons. 4. n. 50. & seq.
Quid quoad Canonicos Collegiatæ, ib. n. 3. & seq.
Quando inferior præcedat aliis, etiam in dignitate majoribus, ib. num. 5.
Quid in Ecclesiis Regularium, ib. n. 13.
In ea quid attendendum, tom. 3. cons. 47. n. 61.
Qui in funeribus præferatur, tom. 3. cons. 48. n. 1.
Cuinam competat præcedentia in funeribus inter Parochum proprium defuncti, & Capitulum Cathedralis, vel Collegiatæ in locis, ubi non est Cathedralis, tom. 3. cons. 52. num. 1.
Datur habenti actu jurisdictionem, tom. 3. cons. 54. n. 2.
An, & quo pacto debeatur Canonicis presbyteris, Diaconis, & Subdiaconis in Ecclesiis præcipuè, in quibus præbendæ non sunt distinctæ, tom. 3. cons. 55. per totam.
Declarationes Sacræ Congregationis, ib.
Distinctio Ordinum in materia præeminentiæ attendenda, ibid. num. 4. & seq.
Præcedentia inter Ordines mendicantes quibus legibus dirigenda, tom. 4. cons. 19. n. 1. 6. & 12. & cons. 295. n. 1.
Præcedentia Ordinis S. Francisci in Conciliis Generalibus, & in Capella Pontificia, an distincta a præcedentia particularium Conventuum, ib. n. 6.
Quid de præcedentia inter varias Congregationes ejusdem Regulæ, ib. num. 7.
Sive inter Conventus ejusdem Ordinis, ib. n. 13.
In materia præcedentiæ totum obtinet consuetudo, ac possessio, ib. num. 12.
Et quid si Conventus antiquior authoritate Apostolica concessus fuerit novis Regularibus, ib. n. 13.
Præcedentia inter Conventus non desumitur ab eorum antiquitate, sed ab incolatu Regularium, ib. n. 2. & seq.
De præcedentia inter Minores Reformatos, ibid. num. 23.
Inter ipsos Reformatos, & Capuccinos, ib. n. 25.
Præcedere debet qui est major, tom. 4. cons. 24. n. 2.
Ac dignior, tom. 4. cons. 26. n. 19. & cons. 24. n. 2.
In præcedentia observari debet consuetudo, tom. 4. cons. 26. num. 1. & 4. cons. 26. n. 21.
Superiorum præcedentia in inferiores, tom. 4. consult. 26. num. 16.
Debetur a minori erga majorem, ib. & n. 28. & cons. 37. num. 3.
Ordo præcedentiæ sedendi in Choro dat regulam pro præcedentia in processionibus, & contra, ib. n. 18.
Ratione diversi Juris una atque eadem persona præcedit, & præceditur, ib. n. 33.
De præcedentia inter Archidiaconum, & Archipresbyterum, atque alias dignitates, tom. 4. cons. 35. n. 1.
In præcedentiis servandus est ordo dignitatis, ib. n. 3.
Et ille debet subsequi suum caput, qui magis participat cum capite, ib. n. 4.
In præcedentiis debet attendi institutio, & consuetudo cujusvis Ecclesiæ, ib. n. 28.
Quæ consuetudo sufficiat quoad aliquos particulares actus, ib. num. 30.
Et quid si sit inducta ex actibus judicialibus, ib.
In materia præcedentiæ potest quis ex diversis qualitatibus modò præferri, modò postponi, ib. n. 33.
De præcedentia nominationis, ib. n. 29. & seq.
De præcedentia Vicarii parochialis constituti post mortem Rectoris, tom. 4. cons. 85. n. 2.
De præcedentia Vicarii foranei, ib.
De præcedentia inter sodalitates sæculares, tom. 4. cons. 80. num. 1. cons. 193. ab initio.
De præcedentia inter prothonotarios titulares, & canonicos incedentes, ut singuli, tom. 4. cons. 88. n. 1.
De præcedentia inter Canonicos Cathedralis, & Canonicos Collegiatarum in funeribus, quæ fiunt in eisdem Ecclesiis Collegiatis, tom. 4. cons. 197. n. 1.
Inter Sodalitates, tom. 4. consult. 196. per totam, & consult. 86.
Constitutio Gregoriana de præcedentia inter mendicantes an habeat quoque locum inter Ordines Monachorum, tom. 4. cons. 98. n. 1.
Possessionem præcedendi quinam docere possint, ib. n. 8.
Et quomodo, ib.
Quid si Regulares, qui priores erant in loco, orta controversia, omiserint accedere ad processiones, ibid. num. 4. ac 5.
Antiquiores instituto, an etiam digniores, ib. n. 5.
Quinam sint cardines naturales præcedentiæ, ib. n. 6.
In præcedentiis inter omnes Regulares ordines attendenda Constitutio Gregoriana, ib. n. 8. & cons. 198. n. 75.
De præcedentia in Collegio, tom. 4. cons. 103. n. 1.
An inter Religiones Mendicantes debeatur præcedentia Religioni Prædicatorum, tom. 4. cons. 198. n. 1.
Ex ordine servari solito in scripturis colligitur præcedentia, ib. num. 2.
Quomodo judicanda inter Regulares, ib.
De præcedentia generatim, tom. 5. cons. 12. a n. 1.
Inter Magnates quam sit quæstio scrupulosa, ib.
Inter personas Ecclesiasticas tàm sæculares, quàm regulares, & inter Legatos Regum, ac Principum quomodo componatur, ib. ac num. seq.
Inter Hispanos, & Anglos, ib. n. 1.
In sedendo honoris gradus, ib. n. 2.
De sessione in Concilio Constantiensi, ib. n. 4.
In Synodo Tridentina inter Legatos Regum Hispaniarum, & Galliarum, ib. n. 5. & 6.
Inter ejusdem Ordinis Ordinatos, ib. n. 14.
Circa præcedentiam quid de jure civili sit sancitum, ibid. n. 15. ac seq.
In Republica populari quis præcedat, ib. n. 18.
Quis præcedat post Summum Pontificem, ib. n. 19.
Inter Reges, & Imperatores difficilè componitur, ibidem num. 23.
Inter habentes similem dignitatem quis eorum præferatur, ib. num. 25.
Ille major, dignior, & excellentior est, quem generaliter homines majorem, ac digniorem esse existimant, ibidem num. 29.
Qui alium superat ratione laborum, liberè præferendus, ib. num. 30.
Dignior est cœtus Clericorum, quàm monachorum, ib.
Quis dicatur dignior, ut aliis præferatur, ibid. num. 25. ac seq.
Doctor actu legens præfertur doctoribus actu non legentibus, ib. n. 33.
Doctor a Principe creatus dignior est aliis, ib. n. 35.
Canonicus creatus a Papa præfertur Canonicis ab alio creatis, ib.
Inter Principes quis præferatur, dicaturque dignior, ib. a num. 23. ad 17.
Inter Doctores, ac milites, ib. n. 56.
Quomodo possit sopiri præcedentia inter Principum Oratores, & Ecclesiæ Prælatos, ib. n. 58. & seq. & n. 78.

In

In publicis disputationibus quis præcedat, ib. n. 81.
Quæ Auditori Cameræ Apostolicæ præcedentia debeatur, ib. num. 89.
Episcopus, qui est Canonicus, an præcedat Archidiaconum & Vicarium, ib. n. 82.
Inquisitores S. Officii præter Episcopum omnes alios præcedunt, ib. n. 84.
Episcopus præcedit Inquisitorem, & Inquisitor Vicarium Episcopi, ib. n. 85.
Inquisitores, an præcedant præsidentes Conventuum, ibid.
An imperio, opibus, ac viribus minor majori concedat, ib. num. 8.
In materia præcedentiæ modestia Principum, ib. n. 9.
Inter supremos Principes quomodo decidatur, ib.
Solicitudo in evitanda hac in re confusione, ib. n. 10.
In Principum sessionibus series publica non est turbanda, ib. num. 11. & seqq.
Quid de sessionis quæstione Principum Ecclesiasticorum, ib.
Ordo non confundendus, ib. n. 13.
Præsertim in publicis negotiis, ib. n. 14.
In ordine qui in inferioribus sunt, semper cedere debent majoribus, ibid.
Quid cæteris paribus, ib.
Ordo inter laicos, & subditos vel ex lege, vel ex dignitate, ib. num. 15. & seq.
Gradus dignitatis ex quo distinguatur, ib. n. 17.
Ubi de titulorum prærogativa.
In processione Litaniarum, ib.
Regula de prælatione personarum, ib.
Quid tempore pacis, ib. n. 18.
Dignitatis ordo unde peti debeat, ib.
De non cognoscentibus Superiorem, ib. n. 19.
De Cardinalibus, ib.
Patriarchis, ib.
Primatibus, ibid.
Archiepiscopis, ib.
De aliis ordinibus Ecclesiasticis, ib.
An Cardinales præferendi Patriarchis, ib.
De eorum prælatione, ib.
De præcedentia inter Episcopos, ib.
Inter Principes sæculares, ib. n. 22.
Inter Magistratus, ib.
Inter Reges, ib. n. 23. & n. seq.
Regulæ de præcedentia, ib. a n. 24.
A majoribus præmiis, ib.
A melioribus, & honestioribus, quibus quis præest, ib. n. 25.
A potentioribus, ib. n. 26. & seq.
A generali existimatione, ib. n. 29.
A comparatione laborum, ib. n. 30.
Ex pluribus vel majoribus periculis, ib. n. 31.
Ex bono communi, ac digniori, ib. n. 33.
Ex majori in genus humanum administratione, ib.
Ex loco digniori, ib. n. 34.
Ex majori Principis favore, ib. n. 35.
Ex genere legitimorum Principum, non autem Tyrannorum, ibid.
Ex origine antiquiori, ib.
Ex majori majestate libera, ib. n. 37.
Reges, Principes, Duces, Comites, Marchiones, qui regalem dignitatem perpetuò obtinent, tametsi Imperio sint subiecti, quibus juribus, præeminentiis, ac dignitatibus fruantur, ib. n. 54.
Quid de Regibus Cæsarem recognoscentibus, ib.
An respectu subditorum suorum habeant maiestatem, ibid. num. 55.
De Ducum potestatis plenitudine, ib.
De præcedentia inter virtute aliqua eximia nobilitatos, & nobiles ex prosapia, vel dignitate militari, ib. n. 56.
De quæstione sessionis in Conciliis, aliisve locis parcius tractanda, ib. num. 57.
Persona locum, non locus personam ornat, ib.
Prudentia in hoc, & præcautio, ac protestatio, ib.
Prælatorum Ecclesiæ, ac Oratorum Principum in Conciliis aliisque Conventibus publicis, ib. n. 58.
Rixæ vitandæ causa in sessionibus ingeniosè inventum, ib. num. 60.
De alternatione præcedentiæ, ib. n. 61. & seq.
Cum qua clausula, ib. n. 61.
Et ad id cogendi, ib. n. 63.
De Parochis contendentibus in jure parochiali, ib.
Quid observatum in Concilio Tridentino, ib. n. 65.
Modi alii, ib. n. 66.
Inter contendentes de præcedentia locus semper idem ab unoquoque tenendus in itinere, & stationibus, qui in ipsa Ecclesia habetur, tom. 7. cons. 47. n. 1.
Quinam inter plures æquales præferendus, an ille qui prius titulum, an qui possessionem, tom. 8. cons. 70. a n. 1.
De iudicio sortis controversias præcedentiæ terminante, tom. 5. conf. 12. num. 67.
Turcarum Tyranni removendæ controversiæ localis modus, ibid. num. 68.
Modus omnium expeditissimus, ib. n. 69.
De modo pacis tractandæ causa in Conventu Verviniano instituto, ib. num. 70.
Modus alius inter Eugenium Pontificem, & Ioannem Imperatorem Constantinopolitanum observatus, ib.
Interdum cuique Legato distinctus dies datus, ib. n. 72.
De præcedentia inter Ecclesiasticos inferiores, ib. a n. 78.
De transactione in materia præcedentiæ, ib. n. 83.
De præcedentia inter Vicarios parochiales S. Joannis Lateranensis, Sancti Petri in Vaticano, & alios Rectores, ac Parochos Urbis, tom. 6. conf. 21. a n. 1.
De repræsentantibus dominorum personas, ibidem num. 8. ac seq.
De Oratoribus Principum, ib. n. 10.
In Conciliis generalibus, ib. n. 11.
De Coadjutoribus Canonicorum, ib. n. 12.
De Archipresbyteris, ib. n. 13.
De Vicario generali Episcopi, ib. n. 14.
De Generalibus Ordinum, ib. n. 11. & 15.
De præcedentia Canonicorum Cathedralium supra Parochos, ib. num. 19.
Qui præcedere debeat inter pares, ib. n. 20.
De professis eodem die, ib.
In Conciliis, ibid.
De Episcopo promoto ad Cardinalatum post Clericum, ib. num. 21.
Sedente in Capitulo cum Canonicis, ib.
De Cardinali quando adscribitur alicui Congregationi, ib.
Quæ consuetudo in hac materia admittatur, ib. n. 22.
Præcedentia juxta antianitatem, ib.
Præcedentiæ controversæ tendunt ad institutionem vitę politicæ, tom. 6. conf. 54. n. 1.
De præcedentia inter Episcopum Provinciæ, & Archiepiscopum titularem Vicarium Archiepiscopi, tom. 6. conf. 57. a n. 1.
De præcedentia inter Episcopos titulares Vicarios in spiritualibus, & Episcopos provinciales, ib. a n. 1. & 6.
De præcedentia Episcoporum titularium antiquiorum in Capella pontificia, ib. num. 7.
In materia præcedentiæ attenditur consuetudo rationabilis, tom. 6. conf. 62. num. 2. & 3.
Quid si subsistat ratio aliqua dignitatis, vel officii, ibidem num. 4.
De præcedentia inter Parochos tom. 6. conf. 67. a n. 1.
De præcedentia inter Parochos, & Clericos parochiali Ecclesiæ matricis addictos, & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ, tom. 6. conf. 74. n. 1.
Alia, ib. a num. 2.
In materia præcedentiæ quæ prioritas attendatur, tom. 8. conf. 70. num. 1.
Præcedentia, quæ cohæret rei, & quæ personæ, ib.
Prioritas, ejusque prærogativæ cui dandæ, ib. num. 2.
Præeminentiæ quatenus sit fructus possessionis, ibid.
Dæ præcedentia inter Rectores, sive Parochos, & Vicarios perpetuos Urbis a B. Pio V. institutos, tom. 9. conf. 172. a n. 1. & seq.
Qua ratione competat, ib. n. 10. & 12.
Quid inter Episcopos, ib.
Et Cardinales, ib.
Mistus incessus reprobatur, ib. num. 15.
Quid de ministris S. Joannis in Laterano, & S. Mariæ Majoris, ib. num. 16. & seq.
De præcedentia Canonicorum, & Parochorum in funere, ib. num. 17.
An Conventus Regularium suppressus, ac postea restitutus, censeatur restitutus quoad præcedentiam, tom. 9. conf. 183. a num. 1. & 8.
Possessio antiqua præcedendi satis est pro obtinenda manutentione in quasi possessione præcedendi, ibid.
Quæ probationes pro ea sufficiunt, ibid.
Cum redintegratione recuperantur omnes honores, & prærogativæ præcedentiæ, ibid. & n. seq.
Debetur juxta gradus diversi ordinis, tom. 10. conf. 56. n. 2. & seq.
An Regularis, qui ex Provincia exempli gratia, Neapolitana, obtinuit transferri, & incorporari in Provinciam Mediolanensem, & qui post factam, ac diù servatam incorporationem iterum obtinuit transferri, & incorporari in antiquam Provinciam Neapolitanam, gaudere debeat præcedentiis juxta ordinem primæ receptionis, an potiùs juxta ordinem modernæ incorporationis, tom. 10. conf. 62. a n. 1. & seq.
Actus præcedentiæ, ac præeminentiæ unius speciei suffragantur manutentioni etiam in aliis, dum omnes habent causam universalem uniformem, tom. 10. consult. 11. num. 10.
Quando congruentius id procedat, ibid.
In Ordine Minorum cui Custodi præcedentia tribuatur, ib. numer. 27.
In materia præcedentiæ quænam consuetudo attendenda, tom. 10. conf. 25. n. 2.
Debetur habenti antiquiorem dignitatem, ib. n. 3.
Materia præcedentæ est odiosa, ideoque non admittit extensionem, ib. n. 4.
Inferiores in aliquo loco, vel negotio ratione officii, quod ibi exercent, procedere debent iis, qui aliàs sunt majores, ib. num. 5.

De præcedentia alternativa, tom. 10. conſ. 125. n. 4. & ſeq.
Inter Eccleſias, & perſonas Eccleſiaſticas admiſſa, ib.
Ejus juſtitia, ib. n. 5.
Materia præcedentiæ, eſt magni prejudicii, ibid. n. 6.
Tranſactio ſuper præcedentia quatenus valida, ib. n. 7.
Fierique poſſit ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ibid.
Quid ſi læderetur altera Eccleſia, ib. num. 8.
Et concurrat præſcriptio quadragenaria cum titulo, ib.

PRÆCEPTUM.

An judicium poſſit Judex incipere a præcepto, tom. 2. conſ. 65. num. 8.
Præceptum Principis non ligat Eccleſiaſticos, tom. 3. conſ. 6. num. 3.
Ad quos dirigi poſſit, tom. 3. conſ. 9. num. 1.
Quando concurrunt duo præcepta, minus cedit majori, to. 3. conſ. 33. num. 6.
Præceptum in quo æquiparetur mandato, tom. 8. conſ. 39. num. 4.
Quando expiret, ibid.
Differentia inter remotionem præcepti, & conceſſionem licentiæ, tom. 10. conſ. 8. n. 3.

PRÆCES, vid. *Sancti*,

PRÆDICATIO, PRÆDICATOR.

Prædicatores Evangelii an ſint Apoſtoli appellandi, tom. 1. conſ. 14. num. 8.
Sunt præcones Evangelii, ib. n. 9.
Prædicatoris electio pertinet ad Epiſcopum, tom. 3. conſ. 31. num. 2.
Quid in Eccleſiis Parochialibus ſæcularizatis, & in Vicarias curatas perpetuas redactis, quas olim Regulares poſſidebant, ibid. ac n. ſeq.
Et in Vicariis unitis Monaſteriis, ib.
Prædicatio Verbi Dei recenſetur inter Eccleſiaſtica, & divina, tom. 4. conſ. 22. n. 2.
Ejus munus laudatur, ib.
Ad quem propriè pertineat, tom. 4. conſultat. 206. num. 1. 3. ac 5.
Et an impedimentum, & quale excuſet a munere prædicandi, ib.
Quid de impedimento ſcientiæ, ib.
An, & a quibus id munus poſſit ſubdelegari, ib. n. 2.
Et Prædicator deputari, ib.
Deputatio Prædicatoris in Cathedrali ad quem pertineat, ib. ac num. 23. & ſeq.
Ubi plures caſus.
Et cuius ſumptibus, ib. ac n. 3.
Jus deputandi Concionatorem in Cathedrali nullo iure, ac conſuetudine præſcribi poteſt, ib.
Pœnæ contra hoc munus non adimplentes, ib. n. 4.
Ut illæ incurrantur, quid requiratur, ib. n. 14.
Prædicandi officium eſt curæ, ib. n. 5.
Deputatio excluſiva Parochi ab officio prædicandi non poteſt præſcribi, ib.
An ad id teneantur qui Dignitati, vel Canonicatui curam habent annexam animarum, ib. n. 6.
Mendicantibus quo iure prædicare liceat, ib.
Et quatenus, ib.
Poteſt prædicatio committi ſimplici Clerico, ib. & n. 62.
Non autem laico, ib.
Curatus nondum promotus ad presbyteratum, & Epiſcopus nondum conſecratus poſſunt, ac debent prædicare, ib.
Epiſcopus an poſſit cogere parochos ad publicè prædicandum, ib. num. 7.
Ad quid illos cogere poſſit in hac materia, ib.
An parochi teneantur in ſuis Eccleſiis formaliter prædicare, ibid. a num. 8.
Quid de deputatione prædicatoris in aliis Eccleſiis, præterquam in Cathedrali, ib. n. 15. ac. ſeq.
Conſuetudo deputandi prædicatorem ex quibus probari poſſit, ib. num. 16. ac. ſeq.
Cuius, & a quo ſupplenda ſit negligentia concionandi, ib. num. 18.
In hac materia an, & quænam appellatio detur, ib. n. 19.
Quoad Regulares quid ſit neceſſarium, ib. n. 20.
Et a quo puniendi, ſi in hoc munere deliquerint, ib.
Eorum privilegia quoad id revocata, ib. ac n. ſeq.
Quæſtuantium prædicatio prohibetur, ib. n. 22.
A quo puniendi in hoc caſu, ib.
Cuinam competat electio prædicatoris in cathedrali in caſu, quo non conſtet de conſuetudine illum eligendi, aut præſtandi eidem eleemoſynam, neque ex parte Epiſcopi, neque ex parte alterius, ib. num. 24.
Quid in caſu, quo Epiſcopus eligit, & populus, vel alius ex conſuetudine, non tamen immemorabili, eidem præſtat eleemoſynam, ib. num. 25.
Quid in caſu, quo Epiſcopus eligit, & univerſitas, vel alius ex immemorabili conſuetudine eleemoſynam præſtat, ib. n. 26.
Quid in caſu, quo Epiſcopus præſtat eleemoſynam, & populus, vel alius eligit ex quacunque conſuetudine, ibid. num. 30.
Quid in caſu, in quo populus, vel alius ex conſuetudine eligit prædicatorem, atque eidem præbet eleemoſynam, ib. n. 32.
Quid in Eccleſiis inferioribus, & in caſu, quo Epiſcopus eligit, & alter ſolvit eleemoſynam, qui illam tenetur, vel ſolet præſtare, ib. num. 33.
Quid ubi Epiſcopus prædicatorem eligit, ac eleemoſynam præbet, ib. num. 35.
Et ubi populus, vel alius eligit prædicatorem in Eccleſiis inferioribus ex conſuetudine non immemorabili, non tamen ei præbet eleemoſynam, ib. n. 36.
Quidve in caſu, in quo populus, vel alius prædicatorem eligit ab immemorabili tempore, licèt ei ſumptus non miniſtret, ib. num. 37.
Quid in caſu, in quo populus, vel alter ſolet præſtare eleemoſynam, & ex immemorabili conſuetudine eligit prædicatorem. ib. num. 39.
Quid autem in caſu, in quo populus, vel alius miniſtrat expenſas, & eligit ex conſuetudine, non tamen immemorabili, ibid. num. 40.
De conſuetudine ſervanda in electione prædicatoris in Monaſteriis Regularium, qui eorum Ordinis non eſt, ib. n. 42.
De concionatore in parochiali Eccleſia, unita Regularium monaſterio deputando, ib. n. 43.
De conſuetudine, quod duobus annis nominet prædicatores Communitas, Epiſcopus præſtet alimenta, & Confraternitates ſolvant eleemoſynam, ib. n. 44.
De conſuetudine, quòd Capitulum invitet in feſtis ſolemnibus unum ex prædicatoribus approbatis in Eccleſia Cathedrali, ib. num. 50.
An prædicari debeat in vigiliis, ib.
Concionator in Cathedrali quiſnam eſſe debeat, ib.
Conſuetudo in deputatione concionatorum, ib. n. 51.
Cauſæ electionum, vel deputationum concionatorum non indigent diſcuſſione judiciali, ib. n. 52.
Ad quem Judicem pertineant, ib
Præſentatio concionatorum intra quod tempus ab Univerſitatibus facienda, ib. n. 63.
Ubi ad rem multa.
Quibus verborum formulis præſentatio fieri debeat, ib.
Deputatio Prædicatorum non comprehenditur in facultatibus Vicarii, præſente Ordinario, ib. n. 54.
Ubi plura de hujuſmodi nominatione, deputatione, &c. & a num. 54.
Ac de præſtatione eleemoſynæ per varios caſus, ac penè dixerim omnes a n. 57.
De prædicatoribus Regularibus, ib, a n. 65.
Ubi ſtrictim omnia, quæ ad hanc rem pertinent.
De prædicationis munere, circumſpectione, excellentia, & attentione, tom. 10. conſ. 151. n. 1. & ſeq.
Quomodò prædicandum, ib. n. 1. & 13. & ſeq.
Eſt præcipuum Epiſcoporum munus, ib.
An eos excuſet impedimentum ignorantiæ, ibid. num. 2. & ſeq.
Quinam detineri juſto impedimento cenſendi ſint, ib.
Ad id exempla, ib. n. 3.
Quid hac in re injungat Epiſcopis Concilium Tridentinum, ib. num. 4.
Deputatio miniſtrorum prædicationis neceſſaria, ib. nu. 5.
Quid de presbyteris, ib. n. 6.
Munus prædicandi quomodo in animarum cura cenſeatur commiſſum, ib. num. 7.
An hoc munus committi poſſit ſimplici Clerico, ib. nu. 8.
Quid de laico, ib. n. 9.
De muliere, ib. n. 10.
Prædicatio non competit alicui jure proprio, niſi ex paſtorali officio, cæteris ex delegatione, ib. n. 11.
Qui ex negligentia non idoneos prædicatores eligunt, an peccent mortaliter, ib. n. 12.
Quid de Parocho, ib.
Quando prædicare teneantur, ib. & n. 13.
Metropolitanus quorum negligentiam in prædivando ſupplere debeat, ib. n. 15.
Præpoſitus, etiam exemptus, non habet facultatem impertiendi benedictionem prædicatoribus, ib. n. 16.
Rectores, & Beneficiati alicujus Eccleſiæ Parochialis ſecularis, ſubjectæ alicui Regulari, non poſſunt in dicta Eccleſia prædicare ſine licentia Epiſcopi, ib. n. 17.
Quid de Regularibus, ib. n. 18. & 19.
De deputatione Concionatorum ab Epiſcopo facienda, ib. num. 19.
De poteſtate Epiſcopi hac in re, ib.
Quid ſi prædicator errores, aut ſcandala diſſeminaverit, ib. num. 20.
Privilegia prædicandi quatenus cenſenda ſint irrita, ibidem num. 21.

PRÆDICATORUM RELIGIO, Vid. *Præcedentia inter Regulares*.

An inter Religiones Mendicantes debeatur præcedentia Religioni Predicatorum, to. 4. conſ. 198. a n. 1.
Eorum præeminentia in Conciliis, proceſſionibus, & aliis actibus, ib. n. 1. & 3.
Eorum Religio ante alias Mendicantes approbata, ib.

PRÆDILECTIO.

Ex quibus eruantur, to. 10. conſ. 127. n. 1.
Conjecturæ prædilectionis, ib.
Præfertur conſanguinitati, ib. & n. 2.

Desumenda ex conjecturis, ib. n. 3. ac 9. & seqq.
Conjecturæ hujusmodi quomodo considerandæ, ib. nu. 14.
PRÆEMINENTIA, vid. *Præcedentia*.
Præeminentiæ diriguntur a consuetudine, tom. 1. conf. 5. n. 22. & seqq.
Quomodo acquiri, ac retineri possint, ibid. num. 23. 33. & seqq.
Quid si earum usus spatio multi temporis fuerit intermissus, ib. num. 35.
In præeminentiis observanda omninò consuetudo, tom. 4. conf. 4. num. 1. & 2. & conf. 24. numer. 15. & conf. 25. num. 1. & 4. & conf. 82. num. 1.
An etiam concordia, to. 3. conf. 27. n. 9.
De præeminentia Archidiaconi, Archipresbyteri, & aliarum Dignitatum, conf. 35. a n. 1.
Quæ consuetudo sufficiat, to. 4. conf. 82. n. 3.
An possit juri præeminentiarum renunciari, to. 4. consult. 86, num. 4.
Ex quibus in materia præeminentiæ denotetur æqualitas dignitatis, to. 4. conf. 100. n. 1.
PRÆJUDICIUM.
Præjudicium tertii in quocunque privilegio semper intelligitur præservatum, tom. 1. conf. 90. n. 11.
An inferatur in facultativis, to. 1. conf. 178. n. 30.
PRÆLATUS, Vid. *Regularis*, *Residentia*, *Officialis*.
Prælatus Regularis quatenus possit denegare licentiam ad strictiorem Religionem transire volentibus, tom. 1. conf. 39. num. 10.
Ejus partes in hac re, ib.
Pœnæ, ib. n. 14.
Prælatus non potest præjudicare suæ Ecclesiæ, to. 1. conf. 90. num. 6.
Neque tacitè, neque expressè, ib. n. 7.
Potest nullitatem actus allegare, ib. n. 6.
Ejus factum non potest nocere privilegio Ecclesiæ, tom. 1. conf. 123. num. 13.
Prælatorum inferiorum jurisdictio quoad ordinum collationem, to. 2. con. 26. n. 16. & seqq.
Eorum abusus circa Pontificalia deleti, to. 2. consult. 33. a num. 9.
Ritus, quos in Pontificalibus observare tenentur, ibid. & num. seq.
Prælati summo Pontifice inferiores an, & quatenus possint causam aliquam Clerici delegari Judici laico, aut permittere Clerico, ut ad Judicium sæculare accedat, tom. 2. tota conf. 45.
An habere possint locum intra presbyterium, to. 3. conf. 3. num. 14.
Habere debent locum supra Canonicos, ib.
Quid si sint diœcesani, ib.
Efficiantque unum corpus cum Episcopo, ib. n. 15.
In jure æquali, qui Prælatus præferendus, tom. 3. consult. 6. a num. 34.
In propria Ecclesia quando præcedant, & reputentur digniores, to. 3. conf. 15. n. 1. & 2.
Qua pœna procedant contra suos subditos, tom. 3. consult. 45. num. 24.
Prælatus constituitur ex jurisdictione, tom. 3. conf. 62. num. 4.
Quatenus possint Prælati Regulares procedere in causis S. Officii, tom. 2. conf. 70.
PRÆLATUS, Vid. *Residentia*, *Officialis*.
Quomodo dispensare censeatur in regula, tom. 10. conf. 11. num. 19. & seqq.
Prælatorum nomine quinam in ordine Reformatorum S. Francisci, ib. num. 27.
Quinam nomine Custodis, ib.
Prælati Regulares non possunt legem ferre, nec aliquid præcipere, præter Regulam, sive Institutum, primamque Constitutionem, to. 10. conf. 33. n. 25.
Prælati Regulares an melius, quod sint temporarii, ib. n. 31. & seqq.
Anve perpetui, ib.
PRÆMONSTRATENSES.
An sint capaces beneficiis curatis sæcularibus, to. 1. conf. 44. a num. 1.
Quis eos instituit, ib. n. 15. & seq.
Eorum Regula, ib.
PRÆPOSITI.
Quatenus habere debeant eandem sedem, quam habent Canonici, to. 4. conf. 100. n. 1. & 11.
An Crux Archiepiscopalis, quæ in processionibus defertur inter duos recentiores Canonicos, sit deferenda inter duos recentiores Præpositos, ib. n. 9. & 12.
An admitti debeant ad osculum manus Prælatorum cum Canonicis, ib. n. 7. & 13.
Et an gaudeant prærogativa, qua gaudent Canonici in assignatione Carceris, ib. n. 8. & 14.
Dicuntur habere dignitatem, ib. n. 1.
An possint in Judices synodales, ac Delegatos Sedis Apostolicæ delegari, ib. n. 2. & conf. 130. a num. 1. tom. 4.
An sint Dignitates, ib. num. 10.
Quid si arcentur ab actibus Capitularibus, ib. n. 8.
De Præposito Piscienſi, tom. 10. conf. 6. n. 26.
PRÆSCRIPTIO, vid. *Facultativa*, *Privilegium*, *Consuetudo*.
Præscriptio in favorabilibus quomodo firmetur, to. 1. conf. 7. num. 9.
Est a jure civili, tom. 1. conf. 52. num. 7.
Non habet locum contra jus naturæ, ib.
Nequit esse ubi est mala fides, ibid.
Quomodo acquiratur, ib. n. 17.
Quid requirat, ib.
In præjudicium Ecclesiæ non datur, tom. 1. consultat. 90. num. 7.
Neque contra decretum irritans, tom. 1. conf. 91. n. 5.
Adversus Ecclesiam Romanam requiritur centenaria, tom. 1. conf. 242. num. 16.
In jurisdictionalibus absque titulo, vel immemorabili non currit, tom. 2. conf. 55. n. 4.
Non currit in facultativis, tom. 3. conf. 47. n. 62.
Quatenus id intelligendum, ib.
In facultativis a quo tempore incipiat, tom. 3. consultat. 54. num. 11.
Cum mala fide non habet locum ex jure canononico, tom. 4. conf. 201. num. 20.
In taxanda quota quando requiratur, conf. 211. num. 19.
In quibus locum non habeat, tom. 5. conf. 46. num. 7. & num. 59. & tom. 6. conf. 58. n. 2.
Quæ præscribi nequeant, ib. & conf. 68. n. 2. & tom. 7. conf. 49. n. 3. & seq.
Etiam Regalia, & quæ non possint, nisi ex privilegio obtineri, immemorabili tempore præscribuntur, ibidem num. 51.
Quando incipiat, ib. n. 56.
De præscriptione contra Fiscum, tom. 5. consult. 57. n. 7. ac seq.
Onus solvendi collectas quanto tempore præscribatur, ibid. num. 10.
Et an ex solo actu negativo non solvendi, ib.
De præscriptione loci tribunalis Episcopi, tom. 5. conf. 72. a numer. 2.
Quæ Episcopalia præscribi possint, ibid.
De jure potest præscribi tota jurisdictio Episcopalis contra Episcopum unà cum exemptione ab ipso, ib.
Præscriptionis virtus, tom. 6. conf. 8. n. 3. ac seq.
Procuratio non præscribitur, ib. num. 7.
Quid de cathedratico, ibid.
An detur præscriptio in facultativis, tom. 4. conf. 45. n. 8. & tom. 8. conf. 73. n. 14.
Quando locum habet, ib. & n. seq.
Tempus necessarium ad præscribendum, tom. 7. consult. 46. num. 11.
Præscriptionis virtus, ac natura, tom. 7. conf. 49. num. 3. & seqq.
Quid si sit immemorabilis, ib. n. 6.
Et præsumatur aliquis titulus, ibid.
Quomodo probetur, tom. 7. conf. 73. num. 14.
Quæ dependent a mera voluntate non possunt præscribi, etiam per longissimum tempus, tom. 9. conf. 147. nu. 18.
Nec acquiratur aliquod jus ab illa exigendum, ib.
Actus isti non habent vim pariendi jus aliquod in favorem alterius, ib.
Nec inducunt veram consuetudinem, ib.
Quid quando aliquod factum est tanti temporis, cujus initium non extet memoria, ib. n. 19.
Sine possessione non currit prescriptio, tom. 10. consult. 75. num. 3.
An, & quatenus jurisdictio, ac jura etiam Episcopalia præscribi possint, tom. 10. conf. 116. a n. 1.
Quid de jurisdictione Episcopi visitandi suos subditos, ibid. num. 5.
PRÆSENTIA, vid. *Distributiones*.
PRÆSERVATIO.
Præservatio jurium spiritualium, & temporalium quomodo fiat in unionibus, to. 1. conf. 148. n. 4.
Ejus virtus, tom. 1. conf. 135. n. 25.
Præservatio ab interitu Miraculo adscripta, tom. 4. conf. 50. num. 59. & seqq.
PRÆSES.
Præses Romandiolæ, an possit cognoscere causas appellationum, ab Archiepiscopo, & Episcopis Povinciæ ad ipsam interpositarum, tom. 6. conf. 34. n. 1.
Quid ad hoc sufficiat, ib. n. 1.
Est deputatus cum facultatibus legati de latere, ibid. n. 3.
Præses cum facultatibus Legati de Latere est major omnibus in Provincia post Romanum Prontificem, ibidem num. 4.
Et potest omnia, quæ specialiter non sunt reservata Sedi Apostolicæ, ib.
Ejus jurisdictio, an sit tantùm temporalis, ib. n. 6. ac seqq.
Debet manuteneri ex sola quasi possessione præscripta, ibid. num. 8.
Constitutio Marchiæ, an afficiat subditos Romandiolæ, ib. num. 9.
Quæ sedes in Ecclesia competat Præsidi, tom. 7. conf. 48. num. 3.

Quæve præcedentia, ib. n. 4.
Ac honor, ib.
A quo accipere teneatur candelam, palmam cumoſculo &c. ibid. num. 6.
Obſequia ei exhibenda a Canonicis, ib. n. 7.
Præſes Capituli an, & quatenus poſſit aliquem excludere ab electione, tom. 10. conſ. 18. n. 9.
An eligi poſſit in Vicarium provincialem, & electio inde ſequuta ſit valida, tom. 10. conſ. 19. n. 1.
Non eſt in poteſtate Preſidis admittere ad Capitulum illos, qui non ſunt de corpore ipſius Capituli, ib. n. 7.
Neque poteſt novos miniſtros in locum privatorum eligere, ibid. num. 8.
Præſes in Capitulo ad quid deputatur, tom. 10. conſult. 58. num. 8. & ſeq.
Quando de illius juriſdictione dubitari nequeat, ib.
Eſt velut Capituli Judex, habens jus ad eum finem, ut omnia legitimè fiant, ib. n. 3.

PRÆSIDENS.

Præſidens Plumbi locus in Capella Pontificia, tom. 1. conſ. 105. num. 24.

PRÆSUMPTIO, Vid. *Simonia*.

Præſumptio veritatis ex quibus ſumatur, tom. 1. conſ. 54. num. 24.
Præſumptio juris, & de jure nullam probationem in contrarium admittit, to. 1. conſ. 55. n. 6.
Stat pro ſuperioribus, to. 1. conſ. 87. n. 25.
Præcipua illa eſt, quæ deſumitur ex conſuetis, & communiter accidentibus, to. 1. conſ. 139. n. 4.
Quando locum non habeat, ib. n. 5.
Præſumptio juris, & de jure non poteſt elidi ex ſola præſumpta ignorantia, to. 1. conſ. 146. n. 55.
Præſumptio ſemper eſt pro validitate proceſſus, to. 4. conſ. 37. num. 7.
Præſumptio juris transfert onus probandi in adverſarium, to. 2. conſ. 31. n. 9.
Præſumptio facienda in excluſionem delicti, to. 2. conſ. 37. num. 9.
Juris, & de jure, to. 3. conſ. 15. n. 59. & 61.
Præſumptjo opponitur timori, to. 3. conſ. 33. n. 13.
Quid importet, ib.
Quando non habeat locum, to. 5. conſ. 57. n. 15.
Importat dolum, tom. 7. conſ. 11. n. 3.
Præſumptiones imperfectæ, tom. 9. conſ. 2. n. 43.
Præſumptiones pro reo contra Fiſcum prævalent contrariis conjecturis, to. 9. conſ. 18. n. 59.
Ceſſante cauſa, ceſſant præſumptiones, ib.
Præſumptiones præmeditationem excludentes, præferuntur præſumptionibus contrariis, ib.
In concurſu præſumptionum, quæ præferatur, ib.
Præſumptionem inducere poteſt non ſolùm probatio, ſed etiam alia præſumptio fortior, to. 9. conſ. 85. n. 3.
Adverſus præſumptionem juris non datur, probatur, to. 9. conſ. 173. n. 1.
Quatenus Teſtes nullam inducant pravam ſuſpicionem, to. 10. conſ. 44. n. 22.
Si ex facto duplex poteſt deſumi præſumptio, altera boni, altera mali, boni prævalet ad excluſionem mali, ib.
Præſumptio eſt irrelevans, atque inefficax, quæ fundatur in eo, quod poteſt eſſe & non eſſe, ib.
Præſumptio de præſumpto jure non datur, ib.

PRÆSUPPOSITUM.

Ceſſante præſuppoſito ceſſat diſpoſitum, tom. 6. conſ. 98. num. 214.
Indicit conditionem, ib.

PRÆTATICUM, vid. *Judæi*.

Qui præſupponit nihil diſponit circa præſuppoſitum, tom. 10. conſ. 32. n. 4.

PRÆVENTIO.

Datur prævention contra laicos ſubditos, feſtos dies non obſervantes, to. 1. conſ. 8. n. 2.
In pœna exigenda a laicis controvenientibus edictis Epiſcopi t. 1. conſ. 43. n. 3.
In criminibus mixti fori, tom. 1. conſ. 82. n. 12.
Quotuplex ſit, ib.
Inter quos locum habeat, to. 1. conſ. 154. n. 6.
In iis, quæ concernunt juriſdictionem per prævention attenditur prævention per citationem, tom. 2. conſult. 47. num. 3.
Quomodo per prævention Judex laicus cognoſcere poſſit cauſas Clericorum, tom. 3. conſ. 7. n. 70.
Et quibus delictis, ib.
Et an in delictis connexis, ib.
Quando cauſa dicatur prævenia, ib.
Prævention quando locum habeat, to. 3. conſ. 43. n. 2.
Quid potiſſimum prævention inducat, ib. n. 35.
Ad effectum prævention ſufficit hora, immò & temporis punctum, tom. 5. conſ. 11. n. 3.
An attendatur citatio, an exequutio, ib.
Quid in terminis monitorii, ſive præcepti, ib.
Non requiritur litis conteſtatio, ſed ſufficit ſola exequutio citationis, ib. n. 10.
Quid attendatur quoad prævention, ib.
Quando ſit locus prævention inter Judicem Eccleſiaſticum, & ſæcularem quoad Concubinas Clericorum, conſ. 1. n. 6. §. Alii, & n. ſeq.

PRAGMATICA.

Eſt irrita defectu juriſdictionis, to. 3. conſ. 7. n. 38.
Pragmatica chartæ ſigillo Principis ſignatæ quatenus ſit contra immunitatem, & libertatem Eccleſiaſticam, tom. 5. conſ. 7. a num. 1.

PRAXIS, vid. *Pœnitentiaria*.

Praxim attentanti quando fides adhibenda, tom. 1. conſ. 44. num. 6.

PRESBYTERI, PRESBYTERIUM, vid. *Chorus*, *Princeps*, *Sedes*, *Mulier*, *Tituli*.

De ſede Principis, & laicorum in presbyterio multa diſcutiuntur, to. 2. conſ. 7. n. 23. & to. 4. conſ. 16. nu. 1.
An magiſtratui ſæculari competant loca intra presbyterium, to. 3. conſ. 3. n. 1.
Quomodo ſimplices presbyteri acquirere poſſint jus in Capitulo, to. 4. conſ. 25. n. 11.
Eorum ſedilia in Choro an mutari poſſint a Canonicis, ib. num. 1.
An, & quatenus gaudeant prærogativis, quibus gaudent Canonici, to. 4. conſ. 104. n. 1.
Sunt inferiores Canonicis, ib. n. 1.
Eorum diſtinctio a Canonicis ex quibus demonſtretur, ib.
Quid ſi in erectione Cathedralis, vel Collegiatæ fuerit eis conceſſum ſuffragium in Capitulo, ib. n. 4.
Quomodo debeant accipere cineres, candelas, palmas, ib. num. 5.
An poſſint aſcendere ad ſedes Canonicorum abſentium, ib. num. 6.
Et illas occupare, ib. n. 9.
Quid ſi in diplomate erectionis Eccleſiæ ſimul cum Canonicis conſtituant Capitulum, & ſuffragium in illo æqualiter habeant, ib. n. 7.
Quando, & quatenus debeatur eis in omnibus actibus æqualis præeminentia poſt Canonicos, ib. n. 9. ac ſeq.
Quatenus teneantur ad obſervationem Cœremonialis, ib. n. 13.
Et quatenus habeant aſſiſtentiam juris ſuper æqualitate cum Canonicis, ib. n. 14.
Qui locus in Templis, to. 7. conſ. 35. n. 1.
Ad quid deſtinatum, ib.
In qua parte Eccleſiæ collocatum, ib. n. 3. & ſeq.
Ejuſque diſcretio, ib. n. 4. & ſeq.
Et in eo ſecretio mulierum, ib.
Et laicorum, ib. n. 6. ac ſeq.
Cur facta, ib. n. 4.
Et ad cujus imitationem, n. 5.
Et a quo tempore, ib. a n. 6.
In illud laicorum prohibitus ingreſſus, ib.
Et aſſiſtentia, tom. 8. conſ. 54. n. 8.
In eo diſcrimen inter Imperatorem, & Sacerdotem, ib.
In ipſo presbyterio quædam locorum diſtinctio, ibidem nu. 10. & ſeqq.
Mulieres extra presbyterium, ib. n. 22. ac 23.
Et quare, ib. & n. ſeq.

PRETIUM.

Rebus a magiſtratu laico impoſitum, quomodo ab Eccleſiaſticis ſervandum, to. 2. conſ. 34. n. 22.
Juſtum quod intelligatur, ib. n. 24. & ſeq.
Quod legitimum, quod vulgare, quod naturale, ib. n. 20.
Pretium magiſtratus an privilegiatum, ib. n. 27.
Pacta, & obligationes, aliæque circumſtantiæ cenſentur pars pretii, illudque plurimum diminuunt, tom. 9. conſ. 158. num. 5.

PRIMATES.

Primatis nomine quinam antiquitus comprehendebatur, to. 4. conſ. 17. n. 1.
Quomodo differant a Patriarchis, ib.

PRIMA TONSURA, vid. *Tonſura*.

Prima tonſura quatenus habenti uxorem conferri poſſit, to. 1. conſ. 98. n. 8.

PRIMATUS.

Eccleſiæ Primatus an ullo modo competat alicui Principi ſeculari, vel magiſtratui, aut populo, to. 9. conſ. 66. a n. 1.
Quid ſit habere Primatum in Eccleſia, ib. n. 2.
An aliquando fuerit apud Principes ſummos in eorum regnis, ib. num. 3. 10. ac ſeqq. Ubi reſpondetur objectionibus, atque exemplis.
Nulli ſive laico, ſive ſacro homini dignitas ſupremi capitis ſive primatus Eccleſiæ tribui poteſt, præterquam Romano Pontifici, ib. n. 23.
Inter laicos miniſtrorum Eccleſiæ caput, ib. n. 13.

PRIMICERIUS, vid. *Cantus*.

Primicerius quatenus præferatur Archidiacono, to. 1. conſ. 7. num. 10. & ſeq.
De munere Primicerii quoad Chorum, to. 4. conſ. 27. a n. 1.

PRIMORDIUM.

Primordium rei attendendum, to. 2. conſ. 34. n. 19.
Trahit ad ſe ſequentia, ib.

PRINCEPS, PRINCIPATUS, Vid. *Judæi*, *Uſura*, *Sedes*, *Donatio*, *Poteſtas*, *Superioritas*, *Eccleſiaſtici*, *Hæreſes*, *Caſtrum*, *Imperator*, *Præcedentia*, *Clericus*, *Conjugatus*, *Lex*, *Pontifex*, *Privilegium*, *Rex*, *Bellum*, *Fœdus*, *Venatio*, *Diplema*, *Immunitas*.

Prin-

Principes ſæculares in rebus Eccleſiaſticis nullum jus habent, tom. 1. conſ. 29. n. 4. & ſeq.
Exempla in re inſigniora, ib.
Debent Epiſcopis honorem præbere, ib. n. 6.
Quatenus baldachinum in Eccleſiis erigere nequeant, ib. n. 17.
Qui tales dicantur, ac ſint, ib. n. 19.
Quid de feudatariis, ib.
Eorum dignitas eſt prima poſt Reges, ib. n. 22.
An poſſint habere ſedem in presbyterio, ib. n. 23.
Debent præcedere poſt Epiſcopum, ib. n. 29.
Quo pacto poſſint in ſuis præeminentiis intra Eccleſiam continuare, ib. n. 23.
Poſſunt multis modis prærogativas in Eccleſiis acquirere, ib.
Eaſque vindicare, ib.
Ac retinere jure præeminentiarum, per prædeceſſores acquiſita, ib. num. 33.
Idque etiam ſi feudum ſit devolutum, ib. n. 34.
Quomodo dici poſſint Epiſcopi, tom. 5. conſ. 8. n. 10.
Quo tendat ſuis Conſtitutionibus in rebus Eccleſiaſticis, ib. num. 11.
Sunt Dei Vicarii, tom. 1. conſ. 54. n. 39.
Imago Dei, ib.
De eorum poteſtate diſputare, ſacrilegii crimen cenſetur, ib. num. 4.
Juſtè in filios perduellionum animadvertunt, ib. per totam.
Eorum ſecreta revelantes, in eos conſpirando qua pœna puniantur, ib. num. 21.
An donantes Eccleſiis inferioribus, cenſeantur ſibi reſervaſſe jus ſupremi dominii, ib. n. 14.
Poſſunt tempore neceſſitatis, ac belli, inconſulto Summo Pontifice, capere bona Eccleſiæ pro ſubventione Reipublicæ, tom. 1. conſ. 101. n. 7.
Inque domibus Eccleſiaſticorum ponere gentes armatas, ib.
Debent exercere ſeveritatem, tom. 1. conſ. 111. n 10.
In quibus præſertim caſibus, ib.
Tenetur Legatos, ad ſe miſſos, delinquentes punire, ib. n. 20. ac ſeqq.
Eorum officium erga Rempublicam, ib.
Erga ſubditos, ib. & n. 25. ac ſeq.
Erga Eccleſiam, ib. n. 23.
Erga legum defenſionem, ib. n. 24.
Cur gladium a Deo acceperint, ib. n. 26.
Ex vi juriſdictionis ad quid teneantur, ib. n. 27.
Quales eſſe oporteat, ib. & n. ſeq.
Quare inſtructi ſatellitibus, ib.
Non reſcribunt in præjudicium tertii, tom. 1. cunſ. 134. n. 17. & couſ. 196. n. 1.
An jure poſſint permittere in ſuis Regionibus negotiationem cum hæreticis, tom. 1. conſ. 143. per totam.
De eorum poteſtate, irritante contractum juratum, tom. 1. conſ. 154. n. 9. ac 24.
Poſſunt petere, quod cauſæ ſubditorum ſibi remittantur, ib. num. 6.
Eorum dignitas, & obligatio, ib. n. 4. ac ſeq.
Poſſunt intercedere ſuis ſubditis, ne alienam juriſdictionem prorogent, ib. n. 8.
Neve juramento ſe ſubjiciant, ib. n. 9. ac 12.
Exempla, ib. ac n. 24. & ſeq.
Nullam habent in rebus ſpiritualibus, illiſque annexis juriſdictionem nec directè, neque indirectè, ib. n. 30.
An, & quo pacto per litteras hortatorias, Epiſcopis, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis miſſas, declarandi ſint excommunicati, tom. 1. tota conſ. 170.
Eo ipſo, quòd violant juriſdictionem Epiſcopalem, efficiuntur ſubjecti Epiſcopo, ib.
Eorum abuſus contra libertatem Eccleſiaſticam, ibid. n. 20. Declarantur idcircò excommunicati, ib.
Ubi plura exempla.
Quatenus audiendi non ſint, ib. n. 34.
An poſſint abrogare privilegia, ſuis ſubditis conceſſa, tom. 1. conſ. 223. n. 34. & ſeq.
Quo pacto eorum beneficium oporteat eſſe permanens, ib. num. 36.
Eorum geſta nequeunt occultari, tom. 1. conſ. 251. n. 34.
Pactum etiam nudum, per Principum initum cum ſuo ſubdito, aut hoſte, an inducat actionem, t. 2. conſ. 29. n. 8.
Ejus verborum efficacia, ib.
Coram ipſo quod jus attendatur, ib.
Omnia, quæ intra jus territorium continentur, in ejus fide, ac patrocinio eſſe præſumuntur, tom. 2. conſ. 30. n. 1. ac 2.
Quo vinculo interdum ad defenſionem Eccleſiarum ſui Principatus teneantur, ib. n. 2.
Ejus intentionem juriſdictionis jure ſuper iis omnibus quæ in ejus territorio continentur, ib.
Ejuſdem juris exercitium in omnes ſubditos, ib.
Competit ei protectio de jure, ib. n. 3.
Et quibus bonis locis collectos exigere poſſit, ib. n. 7.
Nec in perſonam, neque in facultates Eccleſiaſticorum ullam habet juriſdictionem, ib. n. 9.
Ratione protectionis quod jus dominii habeat in Eccleſiaſticos, ib. num. 14.
Habens merum imperium, & criminale an vocandus dominus, & patronus, tom. 2. conſ. 31. per totam.
Ejus jus in alterius ſubditos probandum, ib. n. 9.
An poſſit ſuis edictis Eccleſiaſticos adſtringere ad obſervandum ea, quæ pro ſanitate tuenda tempore peſtis ab ipſo decernuntur, tom. 2. tota conſ. 40.
Quo jure poſſit è ſuo Principatu Eccleſiaſticos expellere, ib. num. 3. & 8.
An, & quatenus lege ſua poſſit imponere onus rebus in æſtimo deſcriptis itaut ad manus Eccleſiaſticas pervenerint, ſint obnoxia vectigalibus, tom. 2. tota conſ. 54.
Ratione oneris impoſiti ab ejus ſubditis ſuper eorum bonis ad quoſcunque tranſituris, non acquirit jus aliquod in perſonas Eccleſiaſticas, ib. n. 25.
Media, atque remedia occurrendi Principum expoſtulationibus contra immunitatem Eccleſiaſticorum, ib. n. 49.
Ejus officium, tom. 2. conſ. 56. num. 12. ac 13. & n. 11. & tom. 3. conſ. 15. num. 62.
Debet habere perfectam virtutem moralem, ib. n. 13.
Qui verè Princeps, ib.
Quæ proportio inter Principem politicum, ac ſubditos, ib.
Quare Eccleſia judicare poſſit de legibus Principum, ibid. num. 18. & 26.
Quid ſancire debeat, ib. n. 21.
An habeat poteſtatem immediatè a Deo, an a populo, ib. num. 32.
Quando relegantes è ſuis Regnis Epiſcopum incurrant pœnas Canonicas, tom. 2. conſ. 62. n. 7.
Princeps occidens Nuncios, ſeu Legatos Papæ in quas pœnas incidat, ib.
Quid ſi prætextu juſtitiæ arduini ſtandæ, ut delicti coercendi, ib. num. 11.
Ejus officium in Clericos, promotos in fraudem fori ſæcularis, t. 2. conſ. 66. ferè per totam, præcipuè n. 23. ac ſeq.
Nequit eſſe ſupremus Princeps ſine ſuprema poteſtate, tom. 3. conſ. 1. num. 23.
Supremi Principatus forma, ib.
Non poteſt ſuprema poteſtas a ſupremo Principe ſeparari, ib. num. 24.
Jus appellationum quo pacto competat Principi, ib.
Concedens aliquid cum omnimoda poteſtate quomodo intelligatur concedere, ib. n. 24.
Non poteſt a ſe abdicare jus appellationis, ib. n. 22.
Nequit alienare quæ ad Regiam coronam pertinent, ib. n. 25.
Ejus præceptum non ligat Eccleſiaſticos, t. 3. conſ. 6. n. 3.
An, & quatenus vocare poſſit Epiſcopum, ut ſuam adeat Curiam, ib. n. 1.
Qua pœna Epiſcopi contumaciam punire poſſit, ib.
Quatenus habeat in Epiſcopos juriſdictionem, ibid. num. 11. ac ſeqq.
Eorum inſignis munificentia in Eccleſias, & Eccleſiaſticos, ib. num. 20.
Nullum jus habent in ſacra, ib. n. 56.
Sunt protectores Eccleſiæ, ib.
Ad quem finem Principatus ſit conſtitutus, tom. 3. conſ. 15. num 3.
Principatuum miſerrimus ſtatus, ib. n. 15.
Quatenus res temporales ſint Principi ſubjectæ, ibid. num. 31. ac ſeqq.
Ac perſonæ, ib.
Earum jura, ib. n. 39. ac ſeq.
Quatenus in donatione, facta Eccleſiæ, tranſtulerint omne dominium, ib. n. 41.
Qui veré pii, ib. n. 46. ac ſeqq.
Honor eis debitus, ib. n. 62.
Regimen, ib.
Cur inſtituti, ib.
Eorum liberalitas in Eccleſiam, ib. n. 69.
Ipſis proficua, ib.
Eorum fictio idem operatur ac veritas, t. 3. conſ. 19. n. 35.
Tenetur Princeps procurare utilitatem ſubditorum, tom. 3. conſ. 33. num. 7.
Eorum voluntas qualis præſumatur, ib.
An habeant jus prohibendi venationem, *Vide Venatio.*
Loca publica ad ſe tranſtulerunt, tom. 3. conſ. 58. n. 16.
Poſſunt ex juſta cauſa alicui jus quæſitum auferre, ib.
Nequit Princeps aliquid facere contra exigentiam boni communis, tom. 4. conſ. 3. n. 9.
Neque leges condere circa matrimonium, tom. 4. conſult. 7. num. 6.
Præſumitur habere omnem juriſprudentiam in ſuo pectore incluſam, tom. 4. conſ. 93. n. 3.
Et nihil ſine juſta cauſa facere, ib.
Quando, & in quibus pro Principe præſumatur, ibidem num. 3.
Juriſdictione abutens, ea privari poteſt, tom. 4. conſ. 156. n. 9. & ſeqq.
An aſſiſtere poſſit cum Inquiſitoribus in cauſis hæreſis, tom. 4. conſ. 180. per totam.
Principum crimen in permittendo uſuram Judæis, tom. 4. conſ. 75. num. 51.
Eorum obligatio in ſubditos, ib.
Ad eos pertinet æſtimationem rerum indicere, ibid. numer. 64.
Eorum cura in re uſurarii, ib.
Debent aliquando leviter leges inflectere, ibidem num. 66. ac ſeqq.

Eorum prudentia in moderanda Republica, qualis, ibidem num. 70.
Poteſt Princeps in præjudicium hæredum reddere validam donationem non inſinuatam, ib. n. 91.
An, & quatenus Principes ſæculares aſſiſtere poſſint cum Inquiſitoribus in cauſa hæreſis, vel quovis modo ad S. Officium Inquiſitionis pertinente, tom. 4. conſ. 177. n. 1.
Quando Principes, Comiteſque, aliique inferiores ſibi vindicant ſuperioritatem, & juriſdictionem in ſuis territoriis erga ſubditos, tom. 5. conſ. 1. n. 8.
Qua de cauſa domini propriè dicantur, ib.
Jus ſupremi Principis in Principes ſibi ſubjectos, eorumque ſubditos, ib. n. 10.
Inferiorum Principum ſuperioritas in conferendis ad Eccleſiam bonis, ac poſſeſſionibus, ib. n. 11.
Princeps, an poſſit novum tribunal erigere ad cognoſcendum crimen uſuræ, tom. 5. conſ. 2. n. 38.
Princeps, an poſſit habere regalia in bonis Clericorum, to. 5. conſ. 6. n. 12.
Quiſque Princeps Chriſtianorum eſt dignior quovis Principe infidelium, etiam ſi is potentior ſit, tom. 5. conſult. 12. num. 25.
Non poteſt punire reum pro delicto, quod non ſpectat ad ſuum forum, ib. n. 4.
Quid in delictis communis, ſive mixti fori, ib. n. 5.
Princeps ſemel concedens Clericis privilegium, non poteſt, amplius illud revocare, tom. 5. conſ. 46. n. 65.
Principum alienationes quando prohibitæ, ib. n. 73.
Quatenus poſſit ſua Regalia defendere, ac cognoſcere de jure ſuo, tom. 5. conſ. 5. n. 18.
Quando exercere poſſit actus juriſdictionis in Eccleſia, ibid. num. 41.
Et protectionis, ib. n 75.
Principes ſunt protectores Eccleſiarum, tom. 5. conſult. 5. num. 51.
An poſſint in præjudicium ſucceſſorum notabilem bonorum partem in aliquem transferre, tom. 5. conſ. 46. n. 22.
Quæ ſit magna Principatus læſio, ib.
Diminuendo Princeps ſuum principatum an ſit homicida ſuæ dignitatis, ib.
Quatenus poſſit infringere contractus, privilegia etiam non ſubditis conceſſa, ib. n. 24.
Tenetur ſervare ſalvum conductum, ac fidem publicam, t. 5. conſ. 67. n. 1.
Et quo jure, ib.
Quatenus Princeps ea ſua facere dicatur, quibus authoritatem ſuam impartitur, tom. 3. conſ. 71. n. 4.
Principis preces ſunt minæ, tom. 6. conſ. 13. n. 27.
Ac præcepta, ib.
Ejus blanditiæ inducunt juſtum metum, ib.
Quod ſit, petente enixè Principe, metu factum cenſetur, ib. n. 30.
Vultus atrox Principis incutit metum, ib.
An, & quatenus poſſit jure ſuo privari, t. 6. conſ. 31. n. 17. ac ſeq.
Principibus laicis debetur honor, etiam ab Eccleſiaſticis, ib. num. 18.
Quam poteſtatem recipiant, ib.
An, & quatenus eis dandum ſit tributum ab Eccleſiaſticis, ib. n. 20. & ſeq.
Et an & quatenus poſſint ejicere è ſuis ditionibus Eccleſiaſticos, ib. n. 26. & ſeq.
Quid de tranſmiſſione Eccleſiaſticorum ad Summum Pontificem, ib. n. 42.
Quidve ſi grave periculum, aut ſcandalum timeatur ex admiſſione Epiſcopi ad ejus Epiſcopatum, vel aliorum Eccleſiaſticorum ad earum Eccleſias, ib. n. 34.
An, & quatenus poſſit ſuo edicto Clericos alligare, tom. 7. conſ. 32. n. 12. & ſeq.
Non poteſt eximere Clericos ab obligatione juris Canonici, ib. n. 15. & ſeq.
An Princeps, vel dominus oppidi, &c. poſſint in illius oppidi paſcuis plura pecora paſcere, quàm ejus ſubditi, to. 7. conſ. 89. a n. 1.
Ac ſubditos ſuos extra opera ſibi debita cogere, ut pro conſueta mercede ipſi præ aliis operentur, ib. n. 15.
Habeatque jus protomiſeos in frumento, cibariis, vel mercibus edilibus ſubditorum, quas venales ad forum deferunt, ib. a n. 23.
An Princeps laicus poſſit abſolvere Clericos a delictis, to. 8. conſ. 40. a n. 12.
Quid de conſuetudine, ib.
Princeps in dubio non præſumitur velle præjudicare juri tertii, ib. n. 31.
Quatenus poſſit edicto ſuo prohibere, ne quis faciat incantationes ſuperſtitioſas, tom. 8. conſ. 87. a n. 1. & 6.
Et cauſam hæretici cognoſcere, ib. ac ſeq.
Et quam pœnam imponere poſſit, ib. n. 5.
An, & quatenus Princeps ſæcularis poſſit condere ſtatuta pœnalia contra concubinas Clericorum, tom. 9. conſ. 1. num. 9. §. Alii.
Quatenus concedatur Principi laico facultas coercendi concubinas quæ delinquunt cum Clericis, ib. n. 10.
De Principis poteſtate in Clericos extrahentes è Regno ſub pœna commiſſi, tom. 9. conſ. 16. a n. 1.
Principes ſæculares nequeunt ſtatuere circa immunitatem Eccleſiarum, tom. 9. conſ. 18. n. 63.
An Princeps condere poſſit edicta contra Colonos Eccleſiaſticos, conſ. 25. n. 1.
Mens Principis talis præſumitur, qualis eſt legis & rationis, tom. 9. conſ. 28. n. 38.
Privilegium Principi conceſſum, ut viveret legibus ſuis, quo modo intelligendum, tom. 9. conſ. 31. n. 5.
Non poteſt eſſe Judex ad declarandum, quod res aliqua feudalis ad ſe pertineat, ib. n. 9.
Quatenus Princeps nequeat prætendere jus in bonis livellariis, ac cenſualibus, quæ ad Epiſcopum pertineant, ibid. n. 20. & ſeqq.
An Princeps vigore generalis Edicti ſæcularis poſſit abſque metu cenſurarum Epiſcopum, alioſque Eccleſiaſticos, venientes a locis morbo contagioſo infectis, vel ſuſpectis impedire, ne ingrediantur civitatem, ac diœceſim, quæ libera eſt a contagione, tom. 9. conſ. 44. a n. 1.
Quo pacto, & quatenus poſſit Summo Pontifice reſiſtere, ib. num. 9.
Poteſtatem in quibuſdam profanis Eccleſiaſticorum cauſis quis Principibus dederit, ib. n. 10.
Principis munus, ib. n. 11.
Quo jure poſſit Epiſcopos cæteroſque Eccleſiaſticos è Regno expellere, ib. n. 15.
Contractus cum Principe initus, etiam cum ſubditis eſt irrevocabilis, tom. 9. conſ. 58. num. 4.
Ubi quid de inito cum Imperatore, vel cum Summo Pontifice.
Quid de ejus plenitudine poteſtatis, ib. n. 4.
Ac de ejus ſucceſſore, ib. & n. 6. & 8.
In Principe recta fides, ib. n. 7.
Contrahendo obligatur jure naturali, ib.
Quid in regalibus, ib. n. 8. ac 9.
An ſaltem ex juſta, & rationabili cauſa, reſpiciente publicam utilitatem poſſit Princeps reſcindere contractum, ib. n. 10.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 11.
An Principibus laicis competat imperium aliquod circa ſacra, conſ. 62. a n. 1. & ſeq. a n. 26. & ſeq.
Quomodo Principes laici, ac Imperatores ita omnibus majores ſint, ut nemini poſſint eſſe ſubjecti, ib. n. 2. & 3. ac ſeq. & n. 30.
An ad Reges, & laicos Principes pertineat omnia, quæ religionis ſunt, ordinare, & ſancire, ib. n. 11. ac ſeq. ac n. 39. & ſeq.
Principes, ac Reges quod malum punire poſſint, ib. n. 33.
Reſpondetur exemplis in contrarium adductis, ib. num. 4. & ſeqq. n. 34. & ſeq.
Principibus laicis nulla tradita eſt ſpiritualis poteſtas, ibid. num. 53.
Quid de Ethnicorum Principibus, ib. n. 55.
Quomodo Principum ſit ligare, & ſolvere, tom. 9. conſ. 63. num. 5.
Princeps laicus an tantùm præſidere poſſit rebus ſacris, non autem eas miniſtrare, ib. n. 8.
Jus imperandi laicorum Principum an extendatur tàm circa ſacra, quàm circa profana, conſ. 64. n. 10. & ſeq.
Principibus ſummis, etiam diſcolis an, & quatenus obtemperandum, ib.
Anve iis reſiſti poſſit, ib.
Quid agendum, ſi ſummi Principes contra Deum inſurrexerint, ib.
An Principes laici Religionis curam ſuſceperint, conſ. 65. n. 3. ac ſeq.
Anve ſummorum Principum decreta, etſi non recta ſint, rata tamen & firma ſint circa Dei cultum, dummodo contra Dei legem non pugnent, ib. n. 4.
Et ad id exempla, ib. & n. 16.
Judicium circa ſacra num apud Principes, ib. n. 1. & ſeq. ac n. 7. & ſeq. Ubi exempla, & authoritates.
Nulli Principi, aut magiſtratui ſæculari competit in ſua ditione primatus Eccleſiæ, neque jus inſtituendi miniſtros Eccleſiaſticos, ſicut nec populo, t. 9. conſ. 66. a n. 1. & ſeq.
Princeps, an & quatenus peccet officia temporalia vendens, tom. 9. conſ. 125. n. 10. & ſeq.
Indignos eligens ad officia, ib. n. 38. & ſeq.
Principum præcipuæ virtutes, conſ. 141. n. 5.
Princeps, Dux, Marchio, Baro, ſi ſunt debitores, non poſſunt conjici in carcerem, conſ. 158. n. 19.
Dum agitur de præjudicio Tertii inauditi, debet expectari ſecunda juſſio Principis, tom. 10. conſ. 114. n. 33.
Quando præſumatur Principis juſſio non emanare de ejus conſenſu, ib. & n. ſeq.
In quibus id locum ſibi vindicet, ib.

PRIOR, vid. *Hieroſolymitana.*

Priores æquiparantur Abbatibus, tom. 1. conſ. 86. n. 29.
An, & quando ſint Dignitates, ib. ac n. ſeq.
Priores Conventuales a non Conventualibus diſtinguuntur, ib. num. 36.
Quando habeant onus curæ, ibidem per totam, præſertim num. 37.
Ipſis incumbit cura animarum, tom. 2. conſ. 90. n. 13.
Prior Collegiatæ quot thurificationes habere debeat, tom. 4. conſ. 29. n. 5.
Prior Collegiatæ non præcedit Canonicos Cathedralis, ibid.

PRIORATUS, vid. *Hospitale.*
Prioratus Archiospitalis S. Spiritus, an possint cogi ad contribuendum Seminariis pro rata, tom. 7. conf. 9. a n. 1.
Eorum redditus destinati pro auxilio mendicantium, ibidem num. 2.
Priores Regulares reputantur verè Prælati in suis Conventibus, tom. 10. conf. 25. n. 1.
Dicuntur habere dignitatem Ecclesiasticam, ib.
PRIVATIO, vid. *Vox, Caducitas.*
Privatio beneficii, vel Canonicatus ob non residentiam quomodo facienda, tom. 2. conf. 4. n. 10. & ferè per totam.
Quomodo intelligatur, ib. n. 12.
An requirat præsentiam partis, ib. n. 12.
Privatio præsuponit habitum, tom. 5. conf. 11. n. 39.
PRIVATUM.
Non permittitur, quod aliquid fiat in privato, quod noceat publico, tom. 9. conf. 155. n. 5.
Quando concurrunt bonum publicum, & bonum privatum itaut alterum ipsorum necesse sit everti, debet bonum privatum cedere, ib. n. 6.
PRIVILEGIUM, vid. *Abbas, Persona, Forum, Famulus, Clericus, Regularis, Princeps, Habitus, Interdictum, Conventus, Observatio.*
Privilegium semper loquitur, tom. 1. conf. 44. n. 4.
Ex sui natura perpetuum, ib.
In dubio non censetur ei derogatum, ib.
Ostendit, jus commune esse in contrarium, ib. n. 19.
Recipit interpretationem passivam a jure communi, ib.
Privilegia Regularium possunt revocari, tom. 1. conf. 52. n. 10. conf. 223. n. 34. ac seq.
Quatenus referenda arbitrio Judicis, ib.
Extendi non debent, tom. 1. conf. 82. n. 2.
Quomodo id intelligatur, ib. n. 8.
Privilegium capitis extenditur ad accessoria, ib. n. 4.
Domini ad servos, ib.
Privilegium personale in annexis transit ad alterum, ibidem num. 8.
Quando præsertim id procedat, ib. ac n. 9.
Cum præjudicio alterius non conceditur, tom. 1. conf. 90. num. 11.
Quid de concesso propter alium, tom. 1. conf. 95. n. 16.
Ac de habente decretum irritans, ib.
Privilegium, concessum ratione qualitatis personalis, an extendatur ad alios, tom. 1. conf. 99. n. 11.
Semper in privilegio utilitas publica excepta credi debet, tom. 2. conf. 111. n. 1.
Qui privilegio privari mereantur, ib. n. 15.
Quomodo illi renuncietur, tom. 1. conf. 123. n. 4.
Personale quo pacto amittatur, ib.
Quid de privilegiis negativis & facultativis, ib.
Quatenus allegandum, ib. per totam.
Et facti alieni, ib. n. 5.
Ejus ignorantia præsumitur, ib.
Legitimè non præsentatum, nihil prodest, ib.
Quomodo recuperetur, ib. n. 6.
Privilegii renunciatio an valeat, quando est implicatum cum jure tertii, ib. n. 8.
In quibus procedat, ib. n. 1.
Renunciatio illius, quod concernit utilitatem publicam non valet, ib.
An validè quis possit renunciare suo privilegio absque licentia Superioris, ib. n. 9.
Quid si ipse superior tacitè consenserit, ib. n. 10.
Quidve si sit separabile a jure tertii, ib. n. 11.
Privilegium privatæ personæ concessum quomodo amittatur, ib. num. 12.
Quid de privilegio concesso Communitati, vel Ecclesiæ, ib.
Quo pacto differat a lege universali, tom. 1. conf. 138. n. 11.
Adversus privilegium concessum cum decreto irritante non potest induci consuetudo, tom. 1. conf. 162. n. 25.
Privilegiorum præjudicia, & abusus, tom. 1. consult. 223. num. 32.
Eorum communicatio circa transitum Regularium ad strictiorem, quo pacto intelligenda, tom. 1. conf. 39. n. 15.
Quam immunitatem comprehendant, tom. 1. consult. 223. num. 31.
Privilegium Apostolicum quam interpretationem accipiat, tom. 2. conf. 33. n. 1.
Privilegium concessum personis cum adjectione loci quomodo restringendum, ib. n. 3.
Debet adamussim observari, ib. n. 7. & conf. 34. n. 23.
Privilegium quid sit, ib n. 27.
Privilegium concessum Ecclesiæ, atque Ecclesiasticis, quando trahatur, ib. n. 37. ac 39.
Quando censeatur personale, quando reale, ib. n. 41.
Quando mistum, ib.
Privilegium venditoris transit in emptorem, ib. n. 44.
Privilegio Canonis an gaudeant Clerici conjugati, t. 2. conf. 42. num. 10.
Contra privilegium Canonis nihil est audiendum, nisi exprimatur in jure, ib.
Amisso privilegio fori, an amittatur etiam privilegium Canonis, tom. 2. conf. 44. n. 44.
Per quæ regulariter Canonis privilegium participetur, ibid.
Privilegium ab Imperatore concessum Ecclesiæ, non potest revocari, tom. 2. conf. 46. n. 3.
Quando privilegium reperitur expressè communicatum, non multùm curandum est, an insit ratio communicationis, tom. 2. conf. 54. num. 60.
Cur dicatur privilegium, ib.
Privilegium speciale per generale non revocatur, t. 3. conf. 1. num. 7.
Maximè si sint compatibilia inter se, ib.
Circa quæ esse possit, ib. n. 28.
Privilegia Clericalia, semel amissa, quomodo possint recuperari, tom. 3. conf. 7. n. 61. ac seq.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Privilegium Canonis, & fori, ac immunitatis, quid, ac unde proveniat, & quomodo amittatur, tom. 3. conf. 7. num. 76.
Privilegium *cap. Odoardus de solut. & l. presbyteros C. de Episcop. & Cler.* aliaque privilegia Clericalia, qnomodo amittatur, eisque gaudeat Clericus, ib. ac n. seq.
Privilegium propter abusum amittitur, tom. 3. conf. 29. n. 5.
In generali revocatione non comprehenduntur privilegia concessa publicæ utilitati, tom. 3. conf. 3. n. 4.
Privilegium concessum in favorem fidei præfertur, ib.
Nec limitationem recipit a jure communi, ib.
Privilegium exemptionis a foro sæculari, quomodo differat a privilegio libertatis a legibus, statutis, & consuetudinibus laicorum, tom. 4. conf. 2. n. 4.
Privilegium exemptionis a foro sæculari quid importet, ib. num. 4.
Quidve privilegium libertatis a legibus, ib. n. 5.
Privilegium Canonis, ac immunitatis a vectigalibus quando Clericus amittat, ib. n. 8.
Privilegium Canonis diversum a privilegio fori, ib.
Privilegium debet ostendi in forma authentica, tom. 4. conf. 3. num. 3.
Ut privilegium deroget Conciliis, quid requiratur, ib. n. 4.
Privilegium administrandi Eucharistiam quo pacto sit accipiendum, ib. n. 5.
Privilegia quomodo dirigenda, ib. n. 9.
Quando possint, ac debeant revocari, ib.
Rejicitur omnis interpretatio privilegii, quæ ducit ad abusum, & ex qua sequitur absurdum, ib. n. 24.
Privilegium ratione consortii quando non suffragetur post contestatam litem a non privilegiato, tom. 4. conf. 10. num. 1. & 2.
Privilegium miserabilium personarum quando extendatur ad consortes, ib. n. 2.
Privilegia unius Ecclesiæ ad aliam translatæ transferuntur, tom. 4. conf. 19. n. 13.
Privilegium dicitur jus, tom. 4. conf. 22. n. 3.
Quomodo excipiatur a lege generali subsequente, ib.
Postquam est concessum, dicitur esse de jure tommuni, ib.
Uni concessum an aliis etiam concedendum, tom. 4. conf. 63. num. 4.
Privilegia singulorum nequeunt facere legem communem, ibid.
Privilegii probatio quomodo facienda, ib.
Virtus communicationis privilegiorum, tom. 4. conf. 109. num. 3.
In eorum Communicatione quando communicentur ea, quæ sunt in præjudicium tertii, tom. 4. conf. 106. n. 5.
Privilegium Canonis, ac fori potest alicui communicari, t. 4. conf. 119. n. 3.
Ac tolli, ib.
Quinam gaudeant privilegio fori, & Canonis, ib.
Et contra, ib.
Privilegium fori, & Canonis ad quas personas possit extendi, ib. num. 9.
Et qui eo gaudent, ib. n. 12.
Privilegium contra jus, & in præjudicium tertii quomodo accipiendus, tom. 4. conf. 130. num. 6. & 8. & conf. 202. num. 12.
Abutens privilegio sibi concesso meretur illud amittere, to. 4. conf. 175. n. 11.
Privilegii communicatio ad quæ extendatur, tom. 4. conf. 196. num. 35.
Privilegium ad instar quid operetur, ib. n. 34.
Communicationis privilegii extensio ad præjudicialia, ex quibus colligatur, ib. n. 26.
Privilegium, concessum locis piis in limine fundationis, an per generalem derogationem censeatur abrogatum, tom. 4. conf. 200. num. 28.
Quid de privilegio exemptionis ex causa, & titulo oneroso, ib. num. 19.
Privilegio exemptionis cur non possit renunciari, ibidem num. 30.
Privilegiorum expressa derogatio quando requiratur, tom. 4. conf. 201. n. 12.
Etiam in præjudicium tertii, ib. ac num. seq. & n. 31.
Sine certa ratione privilegia non sunt concedenda, tom. 4. conf. 202. n. 21.
Quid sit ratione privilegii, tom. 5. conf. 46. n. 17.
Addit juri communi, ib.
Ejus natura, ib. n. 18.

Quomodo limitandum, ib. n. 30.
Privilegium immunitatis conceſſum uni ex ſociis, an, & quatenus aliteri communicetur, ib. n. 25.
Conceſſum Eccleſiæ vicis quatenus nequeat revocari, ib. nu. 44. & ſeqq.
Per modum contractus conceſſum, an a Principe poſſit ſubdito adimi, ib. n. 47. & 67.
Et an ab ejus ſucceſſoribus, ib. n. 68. ac ſeq.
Et quid de ſucceſſore Pontificis, ib. ac n. ſeq
Diſcrimen inter privilegia conceſſa a Principe, & a ſummo Pontifice, ib. a n. 50.
Quid de privilegio particulari, ib. n. 65.
Quando quis non poteſt privilegium revocare, nec poteſt minuere, ib. n. 82.
Quatenus ſit ſtricti juris, & de perſona ad perſonam non extendatur, to. 6. conſ. 2. n. 6. ac ſeq.
Quatenus communicetur famulis, ib. a n. 6.
Inſertum in corpore juris non revocatur per clauſulas generales, tom. 6. conſ. 12. n. 1. & 9. ac ſeq.
Ceſſante cauſa, ob quam privilegium fuit conceſſum ceſſat privilegium, ib. n. 9.
Ex eo, quod privilegium ſit inſertum in corpore juris, non propterea deſinit eſſe privilegium, ib. n. 9.
Quamvis privilegium inſertum in corpore juris faciat jus commune inter nominatos tantùm, juri tamen communi non eſt opus expreſſè derogari, ib. n. 10.
Sacrum Concilium Tridentinum quotieſcumque ſuſtulit privilegia, ſuſtulit etiam inſerta in corpore juris, ib. nu. 11. Ibique exempla & n. ſeq.
Strictam recipit interpretationem, to. 6. conſ. 98. nu. 34. & 69.
Non extenditur ultra ea, quæ verbis expreſſa ſunt, ib. n. 67.
Quid requiratur, ut deroget juri communi, ib. n. 69.
Ejus ſtricta interpretatio quantum extendatur, ib. nu. 102.
Paria ſunt qualitatem alicui naturaliter ineſſe, vel per privilegium inferri, to. 7. conſ. 1. n. 2.
Privilegium non poteſt extendi ad perſonam, de qua tempore privilegii non fuit cogitatum, tom. 7. conſ. 8. nu. 14.
Tamdiu privilegium conceſſum monaſterio locum habet, quamdiu ibi viget obſervatio regularis, ib.
Privilegiorum communicatio quando favorabilis, to. 7. conſ. 9. num. 5. & ſeq.
Et quando extendatur, ib. n. 17.
Ejus eſt cognoſcere, ac interpretari privilegia, cujus eſt ea largiri, tom. 7. conſ. 15. n. 14.
Privilegia dubia ad quem ſpectet declarare, ibid. num. 16. & ſeq.
De privilegio fori & canonis Clericorum conſiderationes, tom. 7. conſ. 31. n. 27. ac ſeq.
Privilegia ſunt exhibenda, to. 7. conſ. 44. n. 40.
Revocata quibus clauſulis revalidentur, tom. 7. conſ. 87. num. 2. & ſeq.
Quid ſit privilegium, ib. n. 4.
Privilegia quando revocanda, to. 8. conſ. 8. n. 22. & 67.
De privilegio inſerto in corpore juris, to. 8. conſ. 59. n. 2.
Non intelligitur cum præjudicio tertii, to. 8. conſ. 73. n. 3.
Quæ interpretatio privilegii rejicienda, ib. n. 6.
Quatenus recipiat interpretationem a jure, ib. n. 10. & ſeq.
Et quatenus quiſque poſſit renunciare ſuo privilegio, tom. 8. conſ. 90. n. 2.
Privilegium conceſſum Conventui an proſit familiaribus, t. 9. conſ. 1. num. 2.
Non privilegiatus quando utatur privilegio privilegiati, ib. n. 10.
Privilegiatus, & magis dignus trahit ad ſe non privilegiatum, & minus dignum, ib. n. 13.
Privilegio conceſſo Eccleſiæ nemo poteſt renunciare, to. 9. conſ. 2. num. 29.
Privilegio in favorem duorum conceſſo, alter, altero invito renunciare non poteſt, ib. & conſ. 50. n. 11.
Privilegium exemptionis eſt conceſſum ordini clericali, ac perſonæ propter ordinem, to. 9. conſ. 36. n. 2.
De Privilegio clericali, ib.
Quomodo Clericus recuperet ſuum privilegium amiſſum, ib.
Sæpè ſuſpenditur effectus privilegii, non autem extinguitur ibidem.
Quid ſi Clericus privaretur ſuo privilegio per ſententiam Epiſcopi, ib. n. 3.
Clericus an per ſententiam poſſit perpetuò privari privilegio fori per Summum Pontificem, ib. n. 4. & n. 16.
Privilegium exemptionis Clericorum a foro laicali a quo jure conceſſum, ib.
Privatio privilegii Clericalis quatenus Clericus habitum non reſumat, quomodo intelligatur, ib. n. 7. & ſeq.
Quando Clericus conjugatus privetur omninò omni privilegio, ibidem.
Privilegium ſemel ablatum a Judice, ſine authoritate ſuperioris non recuperatur, ib. n. 9.
Quænam, quotve, & quatenus requirantur monitiones, ut Clericus, præſertim conjugatus, privilegio Clericali, ib. n. 5. & ſeq. ac n. 11.
Privatio privilegii Clericalis quando cenſeatur perpetua, ib. num. 13.
Quando privilegium ſpeciale deroget generali, tom. 9. conſ. 42. num. 66.
Privilegium conceſſum Communitati non eſt perſonale, ſed reale, ib. num. 70.
Pivilegium immunitatis, exemptionis, &c. non eſt conceſſum immediatè ſingulis perſonis, ſed ſtatui Clericali, ib. num. 70.
Privilegium reale ſub cujus ſit diſpoſitione, ib. nu. 71.
Ad quem pertineat in dubio declaratio privilegii, tom. 9. conſ. 58. num. 2.
An, & quatenus princeps poſſit tollere privilegium conceſſum Eccleſiæ, & Clericis, ib.
Privilegium conceſſum Eccleſiæ an extendatur ad illius colonos, ib. & num. ſeq.
Privilegium conceſſum a principe Eccleſiæ, ac ejus Colonis titulo oneroſo an poſſit ab eo revocari, ib. n. 3. & 14.
Quid ſi titulo gratioſo, ib. n. 14.
Privilegia conceſſa Auditoribus S. Rotæ Romanæ ſunt irrevocabilia, ib. Et quare, ib.
Etiamſi privilegium eſſet conceſſum Colonis Eccleſiæ, uti laicis, ac ſubditis Principi, qui illud conceſſit, adhuc etiam in caſibus belli, & conſervationis Regni vel principatus nequit revocari, ib. num. 12.
Accedere præſertim libertate non ſolvendi, ib. n. 13.
An privilegio Apoſtolico, habenti decretum irritans, & clauſulam ſublatam derogari poſſit per non uſum, to. 9. conſ. 76. a num. 1.
Quatenus ſufficiat allegare privilegium, ib. n. 1.
Quatenus item ob patientiam, & tolerantiam privilegium amittatur, ib. n. 2.
Et non uſus, vel contrarius uſus ſuffragari non poſſit, ib.
An per præſcriptionem abrogari poſſit, ib. n. 7.
Quando ex una parte allegatur præſcriptio, ex alia privilegium quinam ſit manutenendus, ib. n. 7.
In concurſu duorum privilegiorum, quale ſit præferendum, to. 9. conſ. 82. n. 125.
Quænam privilegia, indulta, exemptiones, & concordiæ ſublata ſint a Concilio Tridentino, t. 9. conſ. 129. a n. 1.
Revocatio privilegiorum non præſumitur, tom. 9. conſult. 148. num. 18.
Privilegia poſt eorum conceſſionem non dicuntur contra jus ſed de jure, ib.
Privilegia, quæ tendunt in præjudicium tertii, ſtrictam accipiunt interpretationem, to. 9. conſ. 163. n. 44.
Per communicationem privilegia fiunt propria Religionis, cui communicantur, tanquam ſi per ſe primo eſſent ipſi conceſſa, tom. 10. conſ. 1. n. 25.
Tali pacto communicata ſe habent, ut privilegia ad inſtar, ib.
An, & quatenus quatuor Ordines Mendicantium ſint æquales in privilegiis conceſſis, & concedendis, ib. n. 20.
Quatenus eorum communicatio habeat vim novæ conceſſionis ſingulorum privilegiorum in ſpecie, ib. n. 27.
Faciatque, quod omnia habeantur pro expreſſis non ſecus ac ſi fuiſſent expreſſa de verbo ad verbum, ib. & num. 32.
Quæ verba importent conceſſionem privilegiorum aliis factam, ib. num. 28.
Privilegium non obſervandi interdictum quomodo ſit ſpeciali nota dignum, ib.
Privilegia, quæ ſunt ſpeciali nota digna num veniant ſub generali communicatione privilegiorum, ib.
Ideoque difficilè conceduntur, ib. n. 33.
Privilegia, quæ rarò, & cum difficultate conceduntur, non veniunt ſub generali communicatione, ib.
Quatenus ſint præjudicialia jurisdictioni Epiſcoporum, ibid. num. 34.
An privilegia Regularium, quibus conceditur eis facultas celebrandi divina in diebus Sanctorum ſuorum Ordinum, & tempore Interdicti, januis clauſis, &c. ſint ſublata per Sacrum Concilium Tridentinum, ib. n. 35.
Ad id declaratio Sacræ Congregationis Concilii, ib.
Adverſus diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini quatenus valeat privilegium, tom. 10. conſ. 5. n. 5.
Privilegium continens plura capita, conſervatur in omnibus ſi fuerit ad exercitium deductum, quoad quædam, tom. 10. conſ. 11. n. 10.
Privilegiorum tenor ſervandus, tom. 10. conſ. 12. n. 9.
Communicatio privilegiorum quid operetur, ib.
Quid de privilegiis tendentibus in præjudicium Tertii, ib. n. 10. ac 33. & ſeq.
Privilegium an abrogetur per ejus non uſum, aut contrarium uſum in conſtruendis novis Conventibus Regularium, ib. n. 12. & 19. ac ſeqq.
Quid requiratur ad probandum privilegii non uſum, ib.
Quomodo probetur privilegiorum obſervatio, ib. n. 14.
Privilegium conceſſum Monaſterio unius loci, prodeſt omnibus, ac ſingulis Monaſteriis aliorum locorum ejusdem Religionis, ibidem.
Quid de privilegiis conceſſis, ſive concedendis particularibus perſonis Religioſorum, ib.
Privilegia quomodo reviviſcant, ib. n. 40.
Privilegium eatenus ſuffragatur, ac durat, quatenus in privilegiato reperitur, ac durat qualitas, ſive ratio, ob quam fuit conceſſum, tom. 10. conſ. 45. n. 6.
De privilegiorum obſervatione, tom. 10. conſ. 35. nu. 18.
Privilegiorum communicatio an extendatur in præjudicium Tertii, tom. 10. conſ. 52. n. 7.

Pri-

Privilegia conceſſa Congregationibus, ac Univerſitatibus, ſunt vera illarum patrimonia, tom. 10. conſ. 74. n. 2.
Privilegiis exemptionis Regularium an, & quatenus per Conſtitutiones Apoſtolicas cenſeatur aliquando derogatum, tom. 10. conſ. 107. a n. 1.
Privilegio exemptionis quomodò derogetur, ib. n. 3.
Quid in privilegiis notoriis ac inſertis in corpore juris, ib. num. 4.
Et Pontifex non diſponat contra privilegium per viam legis, ſed ſolùm per viam reſcripti, aut privilegii, ib. n. 5.
Inſerta in corpore juris quatenus faciant jus commune, ib. & ſeqq.
Privilegio munito derogatoriis quomodo derogetur, ib. n. 6. & ſeq.
Quid in hac re obſervandum, ib. n. 10. ac n. ſeq.
Privilegium conceſſum ex cauſa oneroſa eſt obſervandum, nec Pontifices ſolent ei derogare, t. 10. conſ. 128. n. 1.

PROBABILE.

Quid ſit, tom. 6. conſ. 99. num. 9.

PROBATIO, vid. *Fama*, *Canonizatio*.

Probatio negativæ quo pacto inducatur, tom. 1. conſ. 1. n. 23.
Contra præſumptionem juris, ac de jure quando admittatur, tom. 1. conſ. 55. n. 6.
Recepta abſque citatione non valet, tom. 1. conſ. 128. n. 6.
Cui cenſeatur data poteſtas ſumendi probationem, ib. n. 10.
Quando lex requirit probationem, de qua probatione eſt intelligenda, ib. n. 13.
In iis, quæ evidentem probationem non recipiunt, quomodo concludere debeat, tom. 1. conſ. 139. n. 11.
Probatio evidens in quibus non cadat, ib.
Probatio ignorantiæ ardua, tom. 1. conſ. 146. n. 56.
Probatio immemorabilis quomodo facienda, tom. 1. conſ. 241. num. 4.
Probatio præſumptiva quando amittatur, ib. n. 5.
In quibus ſufficiat, ib. n. 7. ac ſeq.
An admittatur adverſus Eccleſiam Romanam, ib.
Probatio per famam in quibus admittenda, ib. n. 18. ac ſeq.
Ex propria confeſſione quanti probatio æſtimanda, tom. 2. conſ. 26. n. 10.
Quando ceſſet per enunciativam, ib. n. 22.
Requiſita a lege, de qua probatione intelligatur, t. 3. conſ. 56. num. 4.
Quæ requiratur ad probandum qualitatem homicidii proditorii, ib. per totam.
Quando in aliquo caſu requiruntur per ſtatutum probationes concludentes, non admittuntur leviores, tom. 2. conſ. 53. num. 22.
Probatio quando non ſit neceſſaria ad probandum poſſeſſionem, tom. 4. conſ. 35. n. 23.
Ejus virtus, pondus, ac exitus in cauſis, ac litibus, tom. 4. conſ. 42. n. 1. & ſeq.
Judicandum ſecundùm probationem, non autem ſecundùm propriam conſcientiam, ib. n. 1.
Eſt animæ proceſſus, ib. n. 2.
Cauſæ victoria, & deciſio, ib.
Quid in materia Canonizationis Sanctorum, ib. n. 3.
Probatio non concludens non eſt probatio, ib. & conſ. 63. num. 5.
De probatione per famam, d. conſ. 42. n. 13.
Probatio miraculorum in quibus conſiſtat, ib. n. 15.
Quæ probationes requirantur in materia Beatificationis, & Canonizationis Sanctorum, ib. n. 22.
Etiam in antiquis, ib. n. 23. 25. ac ſeq.
Et quæ in cauſa Capituli, ib. n. 27.
Secundùm capacitatem materiæ requiruntur probationes, ib. num. 33.
Et quid in antiquis, ib.
Quando ſufficiant probationes præſumptivæ, & conjecturales, ib. & n. 38.
Et leviores, ib.
Etiam in rebus arduis, ib.
Et in Canonizatione Sanctorum, ib. & n. 55. ac ſeq.
Ad conſtituendum plenam probationem quæ admittantur, ib. num. 36.
Confeſſione partis nulla excellentior probatio, ib. n. 48.
Qualis eſſe debeat omnis probatio, tom. 4. conſ. 43. n. 57.
Ad effectum probationis magni momenti eſt communis exiſtimatio, ib. n. 67.
Etiam in ordine ad Canonizationem, & miracula, ib.
Certiſſimam negativæ probationem quænam præbeant, ibid. n. 38. ac ſeq.
Negativæ probatio, ib.
Quid ſufficiat in iis, quæ ſunt difficilis probationis, ib. n. 139.
Quæ ſit probatio directa, & quæ indirecta, ib. n. 144.
De probatione privilegii, & aliarum ſcripturarum, tom. 4. conſ. 112. n. 8.
De probatione per conſanguineos, per miniſtros offenſos, & cauſa ſe excuſandi, ib.
Probatio ſemiplena quando ſufficiat, tom. 4. conſ. 200. n. 3.
Data poſſibilitate contrarii, probatio eſt inſufficiens, tom. 4. conſ. 205. n. 3.
Probationum ſpecies, tom. 7. conſ. 40. n. 1.
Probationes Fiſci ex quo minus concludentes evadant, tom. 9. conſ. 2. n. 43.
Quæ probationes requirantur, ut quis privetur immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 5. n. 2.
Probationes in criminalibus quales eſſe debeant, t. 9. conſ. 32. num. 2. & ſeq.
Probatio in jure quomodo fiat, tom. 9. conſ. 82. n. 7.
De probatione per tempus immemorabile, ib. & n. ſeq.
Per inſtrumentum, ib.
Deficiente ſcriptura, admittuntur probationes, tom. 9. conſ. 136. num. 12.
Quænam ſit probatio ſpeculativa, tom. 10. conſ. 42. n. 4.
Et excedat omnes alias probationes, ib.
Probatio per oculos major eſt quàm ea, quæ per aures, ib.
Probatio per inſtrumentum publicum, qualis, tom. 10. conſ. 180. num. 2.

PROBATIO REGULARIS, vid. *Regularis*, *Profeſſio*. *Novitius*, *Eques*.

Tempus probationis non a die, ſed ab actu ſuſceptionis habitus connotatur, tom. 9. conſ. 87. n. 7.
Quotieſcumque terminus ſtatuitur ab aliquo actu, non autem a die actus, tempus currit de momento ad momentum, ib. n. 7.
An probatio ſit continuanda, etiam poſt annum, uſque ad profeſſionem, ib. n. 14.
Quid ſi ſuperior non imponat pœnam nullitatis profeſſionis, ſi novitiatus poſt novitii reditum non fuerit expletus, ſed pœnam amiſſionis antianitatis, ibid. n. 15. & 16. Ubi de pœna amiſſionis antianitatis.
Probatio durat, etiam expleto anno poſt receptionem, tàm ſi ſit prorogata, quàm ſi non ſit prorogata, ib. n. 19.
Probationis annus cur fuerit inductus, ib. n. 20.
An ſit favor Religionis, anne novitii prorogatio probationis, ib. & num. ſeq.
Quando cenſeatur inducta prorogatio probationis, ib. n. 24.
Terminus præfixus probationi in quacumque Religione, ib. num. 30.
Tempus probationis a ſuperioribus Regularibus an poſſit prorogari, ib. n. 30. & ſeq.
Quid ſi novitius conſentiat, ib.
Prorogatio probationis a quo obtinenda, ib. n. 32. & ſeq.

PROCESSIO, SIVE SUPPLICATIO, vid. *Clericus*, *Crux*, *Epiſcopus*, *Regulares*, *Parochus*, *Confraternitas*, *Reus*, *Capitulum*.

Proceſſio an præcipi poſſit a poteſtate laica, tom. 1. conſ. 8. num. 2.
Modus in ea incedendi ad quem pertineat decernere, ib. n. 5.
Cujus ſit illam dirigere, ib. n. 6.
Ab ipſa utrum concedenda ſit exemptio, tom. 1. conſ. 122. a num. 1.
Ordo in ipſa obſervandus a Regularibus, ib. n. 2.
Quid ſi Regulares ad ipſam ſint compellendi, ib.
Et quibus pœnis, ib. & n. 3. conſ. 45. per totam.
Quæ cultum publicum indicet, tom. 1. conſ. 244. n. 12.
An, & quatenus, & in quas proceſſiones poſſit Epiſcopus compellere Regulares, tom. 3. conſ. 46. per totam.
Et an per cenſuras Eccleſiaſticas, ib.
Quæ veniant nomine publicæ proceſſionis, ib. n. 38.
Cauſæ eas indicendi, ib.
An in compromiſſo, atque laudo in materia proceſſionum inter Parochos, & Regulares, ſive ſodalitates laicorum, requiratur authoritas Superioris, t. 3. conſ. 47. per totam.
An qui non accedunt ad proceſſiones ex eo, quod non eſt eis aſſignatus eorum locus, incurrant pœnas contra non accedentes, tom. 3. conſ. 54. n. 34.
Eodem tempore an multi proceſſiones habere poſſint, tom. 3. conſ. 69. n. 1.
Proceſſiones a quibus dirigendæ, tom. 4. conſ. 29. n. 1.
Eorum occaſione ad quam Eccleſiam Clerici omnes accedere debeant, ib.
Earum ordo in feſtivitate Corporis Chriſti, ib.
Ad proceſſionem Sancti Titularis, vel Patroni an cogi poſſint capitula Eccleſiarum inferiorum, tom. 4. conſ. 30. num. 1.
In proceſſionibus quo in loco Cruces deferri debeant, ib. n. 6.
Et in quo dignitates Eccleſiarum incedere debeant, ib. n. 11.
Quæ ſint proceſſiones generales, ſive publicæ, ib. n. 3.
Qui ad eas cogi poſſint, ib. n. 1.
Et quomodo, ib.
In quem locum convenire debeant Clerici ad eas dirigendas, ib.
Et a quo loco inchoandæ, tom. 4. conſ. 84. n. 1.
An liceat Regularibus vel Confratribus habere ſupplicationem die Dominico, vel alio die intra Octavam Corporis Chriſti, tom. 4. conſ. 85. n. 1.
An, & quatenus uni Parocho, vel uni Sodalitati in uno Caſtello habere liceat ſupplicationem intra octavam Corporis Chriſti eodem die, quo illam ſolet habere alter Parochus, vel altera Sodalitas in alio Caſtello valdè vicino, & quid de conſuetudine, tom. 4. tota conſ. 99. n. 1.
Et quibus, quatenus, & quando liceat dictam ſupplicationem habere, ib. & n. 3.
Proceſſio eſt munus parochiale, ib. n. 1.
An Conſules, Syndici, Nobiles civitatis in proceſſionibus Sanctiſſimi Corporis Chriſti incedere poſſint cereis funeralibus poſt capitulum, tom. 6. conſ. 62. a n. 1.
Ordo incedendi in hac proceſſione, ib. n. 1.
Manutenendi in ſua poſſeſſione, ib. n. 4.
An Fratres ordinis Prædicatorum, ac ſodalitates Roſarii erectæ

Ctæ in eorum Eccleſiis ducere poſſint proceſſionem Roſarii prima Dominica Octobris cujuslibet anni per alienas parochias abſque interventu, vel licentia Parochorum, t. 6. conſ. 65. a num. 1.
De proceſſione Roſarii, ib. & n. 2.
Habere proceſſiones eſt actus juriſdictionis, ib. n. 6.
Quid ſi exiſtat pro Regularibus conſuetudo, etiam immemorabilis, ib. n. 12. ac ſeq.
Proceſſiones cenſentur functiones illius Eccleſiæ, a qua incipiunt, tom. 7. conſ. 46. n. 7. & 9.
Sunt pars officii, ib.
Qui eis intereſſe debeant, ib.
Perficienda eſt ab eo, qui illam incœpit, ib. n. 8.
Proceſſiones generales numerantur inter functiones parochiales, ib. n. 9.
Quibus in locis jubeantur fieri, ib.
Pertinent ad majorem Eccleſiam loci, ib.
Sunt pars integralis officii illius diei, in quo inducuntur, ib.
An Epiſcopus in proceſſionibus poſſit poſt ſe deferre ſellam geſtatoriam, tom. 7. conſ. 47. a n. 1.
Proceſſio ab exitu uſque ad reditum unicus dicitur actus, ib.
De exemptis ad proceſſiones publicas compellendis, tom. 8. conſ. 54. n. 6. & ſeq.
Et in quibus proceſſionibus, ib.
In proceſſionibus quæ Crux deferenda, tom. 8. conſ. 73. a num. 96.
Et qui eas, & quibus in locis facere poſſit, ib.

PROCESSUS, vid. *Reus*, *Judex*.

Proceſſus pro declaratione nullitatis profeſſionis an poſſit contra formam decreti Tridentini alteri committi, tom. 1. conſ. 4. n. 1. ac ſeq.
Proceſſui, ſive actis Curiæ ſæcularis in materia Immunitatis Eccleſiaſticæ an Epiſcopus fidem adhibere teneatur, aut poſſit, tom. 1. conſ. 128. n. 1.
Proceſſus Eccleſiaſticus ſive acta quoad Immunitatem Eccleſiaſticam, non eſt conſignandus Curiæ ſæculari, ib. n. 17.
Etiam ad effectum dandi ſimplicem copiam, ib. n. 18.
Proceſſus nomine quid contineatur, tom. 1. conſ. 195. n. 4.
Ad ejus validitatem an pertineat omiſſio voti, ſive ſuffragii Judicis remiſſorialis, tom. 1. conſ. 197. n. 2.
In cauſis canonizationis Sanctorum fideliter Romam deferendus, tom. 1. conſ. 233. n. 1.
In nulla parte ſuſpectus eſſe debet, tom. 1. conſ. 234. n. 1.
Debetque ſolemniter aperiri, ib.
An ſubſcribi debeat in fine per Judices, tom. 1. conſ. 235. num. 1.
Quomodo reddatur nullus ex inobſervatione remiſſoriæ, to. 1. conſ. 242. n. 1.
Quanto temporis ſpatio abſolvi debeat, t. 1. conſ. 250. n. 1.
Quid in cauſis Canonizationis, ib. n. 6.
An lapſus temporis inducat in eo nullitatem, ib. n. 6.
Ejus perſequutionis ceſſatio ex quibus reddatur rationabilis, ib. n. 8. ac 9.
Quomodo formandus contra lædentes immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 2. conſ. 34. a n. 38.
Præſumptio ſemper eſt pro validitate proceſſus, t. 4. conſ. 37. num. 7.
In proceſſibus obſervanda eſt praxis Regionis, ib. n. 10.
Proceſſus ſuper ſanctitate vitæ, virtutibus, ac miraculis an, & quatenus committi poſſit ab Epiſcono, & ab ejus Vicario generali, tom. 4. conſ. 37. n. 1.
An in proceſſibus conſtruendis pro Canonizatione Servorum Dei citari debeat ad ſingulos actus Promotor Fidei miniſterio Curſoris, tom. 4. conſ. 37. n. 1.
Proceſſus erit juſtus ac legitimus, ſi idem Promotor, ſive ejus ſubpromotor non interveniat, quando teſtes jurant per diem ante examen, ib. n. 3.
An poſſint Ordinarii delegare viris in dignitate conſtitutis proceſſum ſuper non cultu Servorum Dei, tom. 4. conſ. 70. num. 1.
In cauſis Martyrum quomodo proceſſus expediatur, tom. 4. conſ. 72. n. 7.
In cauſis immunitatis Eccleſiaſticæ pro delictis exceptis an, & quatenus ſit locus legitimationi proceſſus, tom. 9. conſ. 6. a num. 1.
Proceſſus propter nullitatem cenſurarum in materia immunitatis Eccleſiaſticæ an, & quatenus formari poſſit ex integro, tom. 9. conſ. 40. a n. 1.
Et cujus expenſis, ac refectione damnorum &c. n. 2.
Judex nequit formare novum proceſſum ex integro niſi præcedat refectio expenſarum, ib. n. 3.
An, & quatenus redintegrationi immunitatis Eccleſiaſticæ quis poſſit moram injicere prætextu conſtructionis novi proceſſus, conſ. 40. n. 55. & ſeq. ad n. 69.
Quatenus eſſet nullus, conſ. 75. n. 3.
Proceſſus legitimandus etiam inter Regulares, tom. 10. conſ. 53. num. 18.
Proceſſus de partibus tranſportandis ad Curiam Romanam in cauſis appellationum, & quare, tom. 10. conſult. 88. num. 4.

PROCURATIO, vid. *Generalis*, *Epiſcopus*, *Confraternitates*, *Viſitatio*.

Procuratio a quibus Epiſcopo ſolvenda ſit, tom. 1. conſult. 47. n. 3. & ſeqq.
An procedat, quando populus conqueritur, & tenuit in futurum ſolvere, ib. n. 18.
Etiamſi conſuetudo ſit immemorabilis, ib. n. 5. ac ſeq.
Quid quando etiam concurrit Principum temporalium diſſenſio, ib. n. 9. ac ſeq.

PROCURATOR.

Procurator in cauſa Canonizationis an poſſit etiam eſſe teſtis, tom. 1. conſ. 187. n. 1.

PRODIGIUM.

Miraculum quatenus dicatur prodigium, tom. 4. conſ. 58. n. 1.

PRODITIO, PRODITOR, PRODITORIUM, vid. *Homicidium*.

Proditor qui ſit, tom. 1. conſ. 102. n. 3. ac ſeq.
Proditio quando cenſeatur inter amicos, tom. 1. conſ. 37. num. 17.
Quomodo probanda, ib. per totam.
Qui dicatur proditor, ib. n. 20. ac ſeq. & conſ. 53. num. 1. & 10. tom. 4. conſ. 115. n. 2.
An inducatur per actus urbanitatis, tom. 2. conſ. 53. num. 1. ac 10.
An etiam per fidem datam de non offendendo, ibid. num. 2. ac 16.
Proditoris deſcriptio, ib. n. 10.
Quid requiratur, ut ex actibus ſimulatæ amicitiæ arguatur proditio, ib. n. 11.
Proditionis formalitas, ib. n. 12. ac 14.
Ad excludendam proditionem quælibet levis ſuperveniens cauſa ſufficit, ib. n. 17.
Si conſtet de qualitate proditionis, non ſequuta morte, damnatur ad triremes, ib. n. 28.
Non eſt proditor qui occidit inimicum, etiam per inſidias, & a tergo, ib. n. 29.
Declarationes S. Congregationis, ib.
Qualitas proditionis ex quibus excludatur, tom. 9. conſult. 5. n. 3. §. Quare, & n. 6.
Supponit amicitiam, ib.
Quid requirat, ib. & conſ. 18. n. 1. & ſeq. & conſ. 32. num. 7. & ſeqq.
Proditio quid contineat, ib. conſ. 5. n. 7.
Proditorium proprium, tom. 9. conſ. 18. n. 1. & n. 28. & 31. ac ſeq. & n. 34.
Quinam dicantur proditores, ib. & ſeq.
Proditor privatur immunitate, ib. n. 6.
Declarationes S. Congregationum, ib. n. 7. & ſeq.
An dicatur proditor, qui occidit veneno, vel quolibet alio modo, ib. n. 50. & ſeq.
Immunitate Eccleſiæ privatur, tanquam proditor, qui veneno aliquem necat, ib. n. 13.
Proditoris typus graphicè in Juda expreſſus, ib. n. 3.
Qui propriè dicatur proditoriè occidere, ib. n. 20. & ſeq.
Quidve de procurante abortum fœtus animati ad præſervandam prægnantem, ib. n. 23.
Quid etiam de eo, qui aliquem per inſidias ſeducit, ut ab alio occidatur, & revera occiditur, ib. n. 24.
Quid de occidente inimicum reconciliatum, ac de eo, qui de non offendendo data eſt fides ipſi occiſo, vel alteri, ib. n. 25. & ſeq.
Proditio quid ſit, ib. n. 25.
Proditores quomodo appellentur, ib.
Num privetur immunitate, qui inimicum, cum quo pacem inierat nova inimicitiarum cauſa poſt pacem ſive reconciliationem antea factam, ſuperveniente, occidit, ib. n. 26
Quid de occidente inimicum dormientem, ib. n. 28.
Homicidium cur dicatur proditorium, ib.
Quid de homicidio cum ſclopo commiſſo ab inimico, ibidem num. 29.
Diploma Clementis VIII. de re iſta, ib.
Et in illud adnotatio, n. 30.
Quid de occidente uxorem adulteram, repertam maximè in adulterio, ib. n. 33. & ſeq.
Quid de occidente inimicum in duello, ib. n. 39.
Quid de vulnerante proditoriè animo occidendi, ſi mors ſequuta non fuerit, ib. n. 42. & ſeq.
Quid de occidente ex induſtria proximum quamvis non inimicum, ib. n. 51. & ſeq.
Proditio virtualiter præſupponit cauſam, ſive præmeditationem, tom. 9. conſ. 32. n. 8
An mandans alicui, ut aliquem proditoriè vulneret, ſi mandatarius illum occidat, gaudeat ipſe mandans Eccleſiæ immunitate, tom. 9. conſ. 171. n. 1.

PROOEMIUM.

Proœmium denotat cauſam finalem, tom. 1. conſ. 136. n. 115.
Ex eo pendet tota diſpoſitio, ib.
Ratio in ipſo expreſſa plurimùm confert ad interpretationem mentis Principis, tom. 1. conſ. 83. n. 7.
Dirigit diſpoſitionem, tom. 10. conſ. 168. n. 11.
Reddit claram mentem Conſtitutionis, tom. 1. conſult. 179. num. 9.
Proœmium declarat mentem diſponentis, tom. 10. conſ. 106. num. 1.

PROFESSIO, PROFESSUS, vid. *Præcedentia*, *Regulares*, *Moniales*, *Novitius*, *Metus*, *Probatio*, *Eques*, *Dos*, *Reſtitutio*, *Habitus*, *Novitiatus*.

Profeſſio religioſa quid, tom. 1. conſ. 112. n. 1. & conſ. 39. n. 4.

n. 4. & conſ. 89. num. 5. & conſ. 146. n. 1. præſertim 34.
Quando præſumatur rata, d. conſ. 146. n. 8.
Ejus ratificationis præſumptio qua in re fundetur, ib.
An in ejus validitate fides adhibenda ſit juramento profeſſi, tom. 1. conſ. 4. n. 9.
Ejus validitati omnia jura favent, ib. n. 10.
Quomodo id intelligatur, ib.
In Religione approbata tollit illegitimitatem, tom. 1. conſ. 21. num. 4.
Aliique ejus effectus, ib.
Ejus obligatio, tom. 1. conſ. 39. n. 4.
Profeſſio emiſſa in Conventu non deſignato, poſt quinquennium an valeat, tom. 1. conſ. 88. n. 1.
Quomodo nulliter emiſſa convalidetur, ib. n. 3.
An contra profeſſionem tacitam admittatur probatio, ib. n. 4.
Profeſſio tacita ex quo inducatur, ib. ac n. ſeq.
An profeſſio tacita excludatur ex ignorantia nullitate profeſſionis expreſſæ, ib. n. 5. & conſ. 146. n. 37. & 44. & 51.
An profeſſio tacita fuerit a S. Concilio Tridentino ſublata, d. conſ. 88. n. 1. & ſeq.
An cenſeatur excluſa in decreto Clementis VIII. ib.
Non fuit ſublata in Conſtitutione Sixti V. ib. n. 8.
An profeſſio tacita admittatur ubi non datur expreſſa, ib. n. 9.
Profeſſio tacita impedit contractum matrimonii, ib. n. 11.
Ejus quinquennium a quo die incipiat, ib.
Profeſſio emiſſa cum defectu illegitimitatis a Conſtitutione regulari vetito, an valida, tom. 1. conſ. 89. n. 3.
Cujus conſenſum requirat, ib. n. 12. ac 21.
Illegitimorum valida, ib. n. 16.
Emiſſa in monaſteriis non deſignatis pro Novitiatu, an ſit irrita, tom. 1. conſ. 146. per totam.
Profeſſio tacita quo pacto, ac tempore emittatur, ib. num. 12. & 42.
Quot item modis, ib.
An quando Pontifex profeſſionem tacitam non irritat, videatur ſublata, ib. n. 14. 15. ac 29. & ſeq. & a n. 42.
Et an profeſſio expreſſa reddita irrita, cenſeatur etiam irritari tacita, ib. n. 22.
Quid de profeſſione emiſſa per minorem ſexdecim annorum, & ante annum probationis, ib. n. 31. ac ſeq.
Quidve quando illius nullitas non pendet a voluntate profitendorum, ib. n. 34.
Profeſſionis expreſſæ nullitas quatenus per tacitam rata haberi poſſit, ib. n. 35.
Ad profeſſionem tacitam inducendam an requiratur probatio ſcientiæ nullitatis profeſſionis expreſſæ, ibid. num. 37. & 41. & 51.
Ejus nullitatis commiſſio quando, & quo pacto admittatur, ib. n. 49. ac ſeq.
Profeſſio tacita quomodo inducatur ex præſumptione juris, ac de jure, ib. n. 55.
Actus tacitæ profeſſionis quo pacto per errorem, vel ignorantiam excludat conſenſum, ib. n. 58.
In dubio facienda eſt interpretatio pro tacita profeſſione, ib. num. 59.
Hac de re decretum Urbani VIII. ib. n. 61.
Profeſſio quatenus differenda, tom. 1. conſ. 149. n. 14. & 23.
Quando habeatur pro emiſſa in ordine ad præcedentiam, ib. n. 17. ac ſeq.
Profeſſio invalida nullum producit effectum, tom. 1. conſ. 151. num. 12.
Profeſſio invalidè emiſſa ob defectum ætatis quo pacto poſſit convalidari, tom. 1. conſ. 316. n. 1.
Per profeſſionem omnia jura profitentis transferuntur in Religionem, tom. 1. conſ. 435. n. 19. ac 20.
An decretum Concilii Tridentini, decernens puellas profeſſionem emittere non poſſe antequam earum voluntatem exploraverit Epiſcopus, comprehendat etiam viros, tom. 2. tota conſ. 3.
Declaratio hac in re S. Congregationis, ib. n. 3.
Quatenus non profeſſus gaudeat jure profeſſionis, t. 2. conſ. 43. num. 4.
An Regularis prætendens profeſſionem ſuam emiſiſſe per vim ac metum, aliamve cauſam, poſſit etiam poſt quinquennium adducere nullitatem ſuæ profeſſionis, tom. 3. conſ. 37. num. 1.
Ubi declarationes S. Congregationis, n. 5.
Et an profeſſio ſit nulla, ſi non emittatur in monaſterio, in quo Novitiatus peragitur, ib. n. 8.
Quid ſi per totum quinquennium perſeveravit impedimentum reclamandi, ib. n. 1. ac 5.
Quæ profeſſiones irritentur, ib. n. 8.
Differentia ſexus quoad profeſſionem an accidentalis, tom. 4. conſ. 34. n. 4. 6. ac 9.
Emiſſa a viro in Monaſterio Monialium an valida, ib. n. 5. ac 9.
In profeſſione intercedit mutua obligatio, ib. n. 9. & conſ. 201. num. 1.
Ad veram profeſſionem regularem quid requiratnr, tom. 4. conſ. 201. n. 3.
Quando ſit nulla, ib.
Profeſſio monialium quomodo fieri debeat, ib. n. 3.
Profeſſus nulliter quatenus admittatur ad declarationem nullitatis ſuæ profeſſionis, tom. 4. conſ. 4. n. 3.
Quatenus vivere poſſit tutus in conſcientia, ib. n. 6.
Dimittens habitum quando nequeat audiri, ibid. num. 7.
Quando illius juramento ſtandum pro nullitate ejus profeſſionis, ib.
Poſt quinquennium in Religione permanens remanet omninò Religione adſtrictus, tom. 1. conſ. 88. n. 6.
An poſſit ejici a Religione abſque interventu Ordinarii ſub prætextu, quod nulliter profeſſionem emiſerit, tom. 1. conſ. 89. num. 8.
Quid ſi ejiceretur ob incorrigibilitatem, ib. n. 10.
Quatenus poſſit habitum dimittere, & matrimonium contrahere, ib. n. 11.
Quid ſi fuerit per plures annos in Religione retentus, ib. n. 23.
Profeſſus in una Religione tranſiens ad aliam, deinde ſuppreſſam, an teneatur redire ad primam, vel ingredi aliam approbatam, tom. 1. conſ. 112. per totam.
Tenetur ſervare quod promiſit, ib. n. 1.
Ejus in prima Religione emiſſa, an per ſecundam profeſſionem in alia Religione ſublata remaneant, ib. n. 10. ac 15.
Rediens ad priorem Religionem poſt emiſſam profeſſionem in ſecunda an indigeat nova profeſſione, ib. n. 17.
Quomodo profeſſus fiat liber a Religione, ib. n. 18. ac ſeq.
Ex delatione habitus cum aliis requiſitis quando præſumatur verè profeſſus, tom. 1. conſ. 146. n. 26.
Quando ſolùm in foro externo præſumatur Religioſus, tom. 1. conſ. 151. n. 12.
Poſſitque redire ad ſæculum, ib.
An, & quatenus quando non poteſt formari proceſſus pro declaratione nullitatis profeſſionis diſpenſari poſſit, tom. 1. conſ. 4. n. 1.
De conſuetudine quarundam univerſitatum ſtudiorum, quod Rectores & Cancellarii, prout etiam Doctores & magiſtri nullam emittant fidei profeſſionem, t. 5. conſ. 56. n. 1.
Quid de ſcholaribus laureandis illam emittentibus in manibus Prioris Collegii, qui plerumque eſt laicus, ib.
Profeſſio regularis ex metu, t. 7. conſ. 77. n. 2. & 3. ac 12.
Qua ætate fieri debeat, tom. 8. conſ. 55. a n. 1.
Tacita profeſſio quomodo ex ætate inducatur, ibid. & n. 3.
Quibus in militibus regularibus, ib.
Quid in Religione S. Baſilii, ib.
Quidve de iis, qui extra monaſterium, & monachorum Congregationem deferunt habitum regularem, ib.
An rata cenſeri debeat profeſſio, ac liberè ad matrimonium redire is poſſit, qui relicta propter adulterium uxore, vitam eremiticam aliquot annis duxit, in qua adulterium commiſit, ib. n. 5.
De proviſione quarundam monialium, ib. n. 6.
Non ſit ante decimum ſextum annum expletum, ib. n. 7.
Quid ad profeſſionem admittendi, ib. n. 8.
De profeſſione militum Hieroſolymitanorum, ib. n. 9.
Quid de monialibus ordinis Hieroſolymitani, ib.
De profeſſione ejus, qui ſex menſibus anni novitiatus in monaſterio tantùm manſit, & reſiduo anni tempore de licentia Prælati extra monaſterium, ib. n. 10.
Quid de profeſſo in una Religione ad aliam authoritate Sedis Apoſtolicæ translato, etiam laxiorem, ib. n. 11.
An profeſſio facta ante tempus præfinitum ſaltem in foro conſcientiæ erit irrita, & quatenus, ib. n. 13.
Et an profeſſio intra annum probationis obliget ad Religionem aliquam in genere, vel in ſpecie, ib. n. 14.
Tempus profeſſionis purgatur, ib. n. 15.
Vovens ingredi Religionem, & in ea perſeverare, ſi recedat intra annum probationis, an a voto liber evadat, ib. num. 16.
An is, qui ex voto Religionem ingreditur, poſſit in ea validè etiam ante tempus præfinitum, & ante probationis annum profeſſionem emittere, ib. n. 17.
In profeſſione quid in primis attendendum, t. 8. conſ. 57. n. 1
Profeſſio eſt irrita, ſi deficiat unicus dies anno probationis, tom. 9. conſ. 87. n. 1.
In materia profeſſionis dies cœpta non habetur pro completa, ibid.
Profeſſio eſt irrita ſi fiat per aliquot horas ante exactum ætatis annum decimum ſextum, vel ante annum probationis completum, ib. & n. ſeq.
Ad profeſſionis validitatem quid requiratur, ib. n. 2.
Annus completus eſt de forma probationis, ib. n. 3.
Quid de anno biſextili pro emittenda profeſſione, ib. n. 4.
Ad profeſſionis validitatem æquè exigitur, ut annus ſit completus, atque ut ſit continuus, ib. n. 5.
An tacita profeſſio incipiat, completo decimo ſexto anno, & an ſtatim poſt dictum tempus emiſſa cenſeatur, ib.
Tacita profeſſio inducitur poſt annum, & diem, ib.
Profeſſio emiſſa, deficientibus anno, vel aliquot menſibus, prorogatis, eſt irrita, ib. n. 7. & 9.
Tacita profeſſio ex quibus inducatur, ib. n. 29. & n. 38. & 43.
Quando profeſſio expreſſè emiſſa, & quando tacita ſit nulla, ib.
Quid ſi elapſum ſit quinquennium, ib.
An originem trahentes a Judæis, vel Saracenis, admiſſi ad Religionem contra ejus ſtatutum, & cum proteſtatione ſint legitimè profeſſi, ib. n. 31.
Non eſt prohibitum Superioribus regularibus, quin poſſint profeſſionem prorogare ex aliqua juſta cauſa ad breve tempus, ib. n. 34. ac ſeq.
Quid in novitio ad profitendum inhabili, ib. n. 36.

Quotuplex examen in puellis ad professionem admittendis faciendum sit, ib. n. 36.
Qua ætate ad habitum, & professionem regularem puellæ sint admittendæ, ib.
An sit locus tacitæ professioni inter milites Religionis Jerosolymitanæ, ib. n. 38.
Professio tacita an induci possit ante annum completum probationis, ib. n. 39. & seq.
Quatenus quis possit statim emittere professionem, non expectato alio probationis anno, ib. n. 41.
An novitia, quæ finito anno probationis exivit è Monasterio absque licentia Ordinarii, iterum reversa, possit sine nova probatione ad professionem emittendam admitti, ib. num. 43.
An Regularis professus, qui obtinuit primò facultatem transeundi ad hospitalarios S. Antonii Viennenses, deinde ad quemcumque ordinem, transiens ad fratres hospitalarios S. Joannis Jerosolymitani, & apud eos solitam professionem emittens, validè sit professus, tom. 9. conf. 170. a num. 1. & seq.
De restitutione in integrum post lapsum quinquennii quoad professionem regularem, to. 9. conf. 173. a n. 1. & seq.
Quod tempus concessum ad reclamandum contra professionem, ib. n. 1.
An, & quatenus reclamare possit, elapso quinquennio, ib. num. 2.
Ex quo præsumatur professio ratificata, ib. n. 3.
Spontanea ratificatio professionis ex quo desumi possit, ib.
Quid si interveniat cursus longissimi temporis ad non reclamandum, ib.
Quatenus ad irritandam professionem satis sit metus reverentialis, ibidem.
De professione ratificata per silentium, ib. n. 4.
Quomodo adducendæ causæ nullitatis professionis, ib.
De præsumpta ratificatione professionis, ib. n. 5.
A quo die computandum sit quinquennium concessum ad reclamandum, ib. n. 6.
Quid de eo, qui prætendit toto quinquennio duraſſe vim aut metum, ib. n. 7.
An in hac re consulendus sit Summus Pontifex, ib. nu. 8.
Anve sufficiat, quod fuerit impeditus petere restitutionem culpa superioris, ib. n. 9.
Professio emissa contra propriam voluntatem est irrita ab initio, ibidem.
Quæ sint de substantia professionis, ib
Quatenus restitutio debeatur, ib. n. 8.
Æquiparatur matrimonio, ib. n. 9.
Quid si accesserint continuæ protestationes extrajudiciales coram honestis viris, vel consanguineis, lamentationes, mœstitiæ, cum contentione &c. ib. n. 10.
Si ultra minas, & verba accesserint verbera, ib.
Et tàm ante, quàm post professionem, ib.
Maximè in pueris, & adolescentibus, ib.
Sique concurrat persequutio superiorum Regularium, ib. n. 11.
Testes singulares an probent in hac re metum, ib.
Quid si ante duos menses, aut si in ipso actu professionis donatio bonorum novitii facta fuerit, ib. n. 12.
Vel si admissio ad professionem facta fuerit per superiorem non servata forma Constitutionis Sixti V. ib. n. 13.
Vel si constiterit de nullitate professionis emissæ in Conventu non designato, ib. n. 14.
Et durante hac nullitate, an obstet si professus non reclamet, ib. num. 15.
Cur Concilium invalidè professo deneget post quinquennium jus reclamandi, ib. n. 15.
De invaliditate professionis ex defectu formæ a Constitutionibus, vel a jure Pontificum traditæ, ib. n. 15.
Quid in casu, quo quis tenetur reclamare intra quinquennium deducere causas, cur intra illud tempus non reclamaverit, ib. num. 16.
Ignorantia juris an sit causa legitima adversus lapsum quinquennii, ib. n. 16. & 18.
Quinquennium a quo die currat, ib.
Præsertim in minori, ib.
Concilium an tollat remedium extraordinarium restitutionis ib. num. 17. & seq.
Constito de metu a parentibus ante, & post professionem incusso, præsertim cadente in constantem virum irrita est professio, ib. n. 19. & seq. ac n. 44.
Durante causa metus, durat metus, quamvis in actu externo appareat libertas, & fiant actus positivi, ratificationem inferentes, ib. n. 21. & seq.
Facilius si minæ fuerint directæ, ut susciperet habitum regularem, & emitteret professionem, ib. n. 26.
Quid de solo metu reverentiali incusso a parentibus, ib.
Reclamatio intra quinquennium excludit ratificationem professionis, ib. n. 27.
Differentia inter nullitatem professionis, quæ sit intra quinquennium, & eam, quæ sit post quinquennium, ib. n. 28.
Quid si protestationes, & reclamationes non fuerint judiciales, ib. num. 29.
Et si lapsum fuerit alterum quinquennium, ib. n. 30.
De professione impugnata ex eo, quod non fuit emissa in loco designato, ib. n. 31.
Ac de professione impugnata ex vi, aut metu, ib.
Præsumptio ratificationis ex quibus tollatur, ib. n. 32.
Restitutio quando semper concedatur, ib.
Quæ probationes sufficiant ad obtinendam restitutionem aetiam ad declarationem nullitatis, ib. n. 33.
Quomodo probari debeat metus, & coactio, ib. nu. 34.
Et quæ probationes sufficiant, ib.
Causæ præcipuæ justi metus, quales, ib. n. 35.
Et quibus concurrentibus, ib. n. 36.
Probato metu, evanescunt omnes conjecturæ in contrarium, ibid. n. 37.
Quid de persuasionibus importunis, ib. n. 39.
Metus, & repugnantia voluntatis ex quibus arguatur, ibid. num. 40.
Ex quibus inducatur vera ratificatio professionis, & præsumptio tantùm ratificationis, aut professionis, ib. n. 41.
Quando quis in foro tantùm exteriori præsumatur religiosus, ib. & num. 42.
Et possit redire ad sæculum, & ducere uxorem, ib.
Professio invalida nullum inducit effectum, ib.
Nec professum facit religiosum in genere, ib.
Quatenus etiam possit deserere habitum, & fugere è carceribus, & non deducere causas nullitatis, & non redire ad Monasterium, nec teneri ad pœnam apostatæ, ib. & n. 42. ac seq.
De aversione animi a Religione, quomodo illa probetur, & ex quibus, ib. n. 45.
Quomodo & ex quibusvis, ac metus, ib. n. 46.
Quæ probationes ad id probandum sint satis, ib.
Ex quibus resultet probatio metus reverentialis, ib. num. 47.
Ac metus cadens in virum constantem, ib. num. 48.
Ponderanda in his qualitas personarum, ib. num. 49.
Ac metum incutientis, ib. n. 50.
De multiplici defectu formæ professionis emissæ, ib. num. 51.
Professio nulla ob interruptum novitiatum, ib. n. 52
Quid si fuerit interruptus ex Brevi Pontificio, ib. n. 53.
Professio nulla ob novitiatum non integrum, ib. num. 54.
Ob non peractum novitiatum in Conventu designato, ibid. num. 55.
Si emissa fuerit in Conventu ad id non designato, ib. nu. 56.
Ex defectu ætatis, ib. n. 57.
Si non recipiatur ab habente legitimam facultatem, ib. n. 58.
Si extorta per vim ac metum, ib. & seq.
Minæ, & attentata, juncto metu reverentiali, sufficiunt ad probandam professionem fuisse per vim, & metum emissam, ib. nu. 63.
Quid si id solùm probetur ex dicto unius Religiosi testantis de auditu novitii, ib. n. 64.
Quidve si novitius coactus fuerit renunciare omnibus suis bonis ante tres dies emissæ professionis, ac die sequenti professionem emittere, ib. n. 65.
Quidve si professio emissa fuerit sub noctem, ib. nu. 66.
Seclusis vi, ac metu, nulla est professio ex defectu consensus, ibid.
Quid si protestatio non fuerit facta in ipso actu professionis, num. 69.
Quibus testibus credendum, affirmantibus ne de metu, an negantibus professionem cum illo emisam fuisse, ib. num. 70.
Constare poterit de nullitate professionis, si hæc non fuerit apposita in libro Conventus, in quo omnia, quæ ad professionem pertinent, conscribuntur, ib. n. 71.
Constare debet quod fuerit emissa, & legitimis documentis.
Quatenus professionem fuisse emissam probarent testes, ib.
Quando professio non ratificetur ex perseverantia ultra quinquennium in Religione ex sacris Ordinibus in ea susceptis, ex aliis professorum actibus, ib. n. 72. & 76.
Quid requiratur, ut talibus actibus professio rata sit, ib.
Ex quibus excludatur quævis præsumptio prætensæ ratificationis, ib. num. 73.
Non obstante susceptione Ordinum, ib. n. 74.
Quid de metu reverentiali quoad validitatem professionis expressæ, ib. n. 75.
Propter durationem metus facilius concedenda est restitutio in integrum adversus lapsum quinquennii, ib.
Quid de ratificatione professionis respectu nullitatum, quæ non pendent a mera voluntate profitentis, sed a defectu formæ substantialis, ac requisitæ a lege contrarios actus irritante, ib.
Etiamsi versaremur in dubiis dum agitur de professione emissa per vim, & metum, adhuc illa æstimanda est potius nulla, quàm valida, ib.
Metus operatur, ut semel illatus durare præsumatur, donec duret illius causa, ib. n. 77.
Pro validitate professionis non solùm cessare debet causa metus, sed etiam impedimenta, quibus a reclamando professus impeditur, ib.
Ex quibus locus sit petitæ restitutioni adversus lapsum quinquennii ad probandam professionis nullitatem, ib. n. 78.
Aliæ de metu, etiam reverentiali, ejus causa, & personis illum inferentibus, ac patientibus, de susceptione Sacrorum Ordinum, delatione habitus, & actibus professorum, ac tempore professionis, ib. a n. 80. prolixè.
Quæ concurrere debeant, ut quis per actus proprios professorum præsumatur tacitè profiteri, & sic quoque tacitè ratificare professionem nullam, ib. n. 89.

Præ-

Præſertim in adoleſcentibus, ib. n. 90.
Cùm profeſſio fuerit nulla, dum inducatur valida ex actibus in Religione geſtis, ejus ratificatio, ſi fiat a neſciente nullitatem, ib. nu. 91. & ſeq.
Profeſſio eſt contractus mutuus, quo profeſſus ſe obligat Religioni, & Religio profeſſo, ib. n. 92.
Obligatio profitentis accipi debet a Prælato regulari, itaut non ſortiatur ſuum effectum, niſi acceptetur, ib. n. 93.
An concurrere debeat ſcientia expreſſa nullitatis in deferente habitum, & animus deliberatus ex illo actu ratificandi profeſſionem per ſe nullam, ib. n. 95. & ſeq.
De duratione cauſæ metus, ib. n. 98.
Quando, juſta ſuadente cauſa, intra quinquennium metus non fuerit deductus, ſuccurritur metum paſſo auxilio reſtitutionis in integrum per Summum Pontificem, vel S. Congregationem Concilii, ib. n. 99.
Ex quibus excludatur omnis præſumptio animi tacitè ratificandi profeſſionem per actus poſtea a proteſtante, ac reclamante factos, ib. n. 100.
Quomodo deponere debeant teſtes ſuper proteſtatione profitentis per vim, ac metum, ib.
An, & quatenus ad id ſufficiant reclamationes extrajudiciales, ib. num. 101.
Quid de proteſtatione contraria facto, ib. n. 102. & ſeq.
Suſceptio Sacrorum ordinum non eſt re ipſa ratificatio profeſſionis, ib. n. 104.
Sed ſolùm inducitur ex ea præſumptio animi illam ratificandi, ib. & n. 105.
Quid ſi nedum tempore ſuſceptionis ordinum duraret cauſa metus, ſed etiam continuaverit uſque ad reclamationem, ib. num. 105.
An ad validitatem tacitæ profeſſionis, ac illius tacitæ ratificationis ſit ſufficiens ſolus profitentis conſenſus, an verò amplius copulativè ſit neceſſaria ſcientia nullitatis profeſſionis in eodem tacitè profitente, ſive ratificante cum animo deliberato vigore illius actus ratificandi profeſſionem nullam, ib. n. 106. & n. 168. ac ſeq.
Quid ſi non agatur de nullitate profeſſionis, ſed de reſtitutione adverſus lapſum quinquennii, ib. n. 7.
Ad obtinendam reſtitutionem hujuſmodi quid ſit ſatis, ibid.
His de rebus S. Rotæ Romanæ deciſiones, ib. num. 109. & 111. & 112. ac ſeq. *Præſertim verò* n. 168.
Profeſſio an unquam poſſit reddi valida ex curſu temporis, aut ex actibus quibuſcumque poſtea ſubſequutis, ibidem num. 130.
Quando non poteſt eſſe forma profeſſio expreſſa, non eſt agendum de tacita, ib. n. 134.
Quid de vulgari illa regula, quod in dubio profeſſio ſit ſuſtinenda, ib. n. 135.
Quidve ſi præter defectum conſenſus, interveniat etiam defectus formæ, ib. n. 136. & ſeq.
Metus irritat profeſſionem, ib. n. 138. & ſeq.
Ad illum probandum quæ ſufficiant, ib. n. 140. & ſeq.
Et quid ſi agatur de admittenda tantùm cauſa nullitatis profeſſionis, ib. n. 150.
An verè, ad irritandam profeſſionem requiratur in muliere metus cadens in conſtantem virum, ib. n. 151.
Lapſus quinquennii quatenus excludat reſtitutionem, ibid. num. 152.
Quatenus etiam illam excludat prætenſa ratificatio, aut tacita profeſſio ex delatione habitus regularis in muliere, & in viro etiam ob ſuſceptionem ordinum, & alios actus, ibid. num. 153. & ſeqq.
Reſtitutio in integrum adverſus quinquennii lapſum quando non ſit neceſſaria, ib. n. 155.
Quando agitur de profeſſione coacta, favendum potius eſt libertati profitentis, ib. n. 157.
Metus reverentialis pro irritanda profeſſione ſufficit, ibid. num. 158.
Quas admittat probationes, ac indicia, & ex quibus probetur, ib. num. 159.
Quænam habeant vim coactionis in hac re, ib.
Aliæ deciſiones Rotales pro nullitate, & validitates profeſſionis, ibid. num. 161. ac ſeq. ubi num. 167. *Elogium R. P. D. Emerix.*
An profeſſio novitii, qui illam emiſit poſt datam decreti S. Congregationis, ſed antequam illud fuiſſet præſentatum Religioni, & ab illa acceptum, ſit valida, non obſtante, quod non fuerit ſervata forma dicti decreti, conſ. 74. a num. 1.
An conſanguinei in cauſa nullitatis profeſſionis audiendi ſint, conſ. 176. n. 17.
An per temerariam habitus dimiſſionem, Regulari remaneat perpetuò præcluſa via dicendi ſuper nullitate profeſſionis ib. n. 21. & ſeq.
Non eſt permittendus egreſſus in vim ſententiæ nulliter latæ, ib. num. 23.
Nulliter profeſſus quatenus audiri non poſſit, niſi deducat ſua jura in S. Congregatione Concilii, ib. n. 32. & ſeq.
Quomodo probari poterit, quod Monaſterium ſententiæ nullitatis profeſſionis, & egreſſui è Monaſterio conſenſerit, ib. num. 34.
Tertius quando exequutioni ſententiæ nullitatis profeſſionis opponi nequeat, ib. nu. 35.
Quid ſi conſanguinei reclamarent, ib. n. 36.
An conſanguinei ſint admittendi ad opponendum contra ſententiam nullitatis profeſſionis, ib. n. 37.
An profeſſus, qui poſt rem judicatam dimiſit habitum, acquieſcente Religione, poſſit cogi a conſanguineis, aliiſve ad alium reſumendum, aut impediri effectus rei judicatæ prætextu, quod habeant intereſſe bonorum, vel criminis ſibi objecti, conſ. 178. a n. 1.
An, & quatenus conſanguinei cogere poſſint egreſſum a Religione, ad reſumendum habitum regularem, ib. n. 1. & ſeq. ac nu. 4.
Quatenus procedat diſpoſitio Tridentini, quod reclamans non audiatur ſine habitu, ib. n. 3.
Quid ſi lis ageretur cum Monaſterio, ib. n. 4.
Quidve ſi conſanguinei, aliive ante probatam ſententiam nullitatis profeſſionis comparuerint in judicio, & petierint admitti ad cauſam pro ſuo jure ac intereſſe, & Judex illos rejecerit, ib. n. 5. & ſeq.
Quid ſi prætenderent, quod ſaltem ſint admittendi, ibidem num. 9.
Quatenus rejiciendi ſint, ib. & num. 10. ac ſeq.
Quid ſi petierint reſtitutionem in integrum, ib. n. 12.
An, & quatenus concedendæ ſint remiſſoriæ pro examine teſtium in partibus ad reprobandum teſtes examinatos pro nullitate profeſſionis, præſertim in moniali, legitimè a Monaſterio egreſſa, & Matrimonio in facie Eccleſiæ conjuncta, conſ. 179. a num. 1.
Quænam profeſſio nulla, conſ. 180. num. 11. ac ſeq.
De iis, qui potiſſimum afferri poſſunt pro validitate, vel nullitate profeſſionis. Ubi exempla aliquot obtentæ reſtitutionis in integrum adverſus lapſum quinquennii ſecundùm facti ſpeciem, conſ. 181. a n. 1. & ſeq.
Cauſa nullitatis profeſſionis graviſſima, ib. num. 1.
Prætextus non redeundi ad Monaſterium, neque reſumendi habitum regularem ad formam Concilii, reprobatus, ib.
Validitas profeſſionis ſemper præſumitur, ib. n. 3.
Niſi eam impugnans aliter probaverit, ib.
Quid de profeſſione emiſſa coram ſuperiore regulari, ibid. num. 4.
Quatenus audiri quis nequeat ſuper prætenſa nullitate profeſſionis, ib. num. 5.
Quid de ratificante ſuam profeſſionem ſuſceptione Sacrorum Ordinum ad titulum religioſæ paupertatis, ibidem num. 6.
Quatenus tacita profeſſio tollatur contrariis præſumptionibus, ib. n. 7. & ſeq.
Solus metus reverentialis non eſt ſatis ad irritandam profeſſionem, ib. n. 9.
Teſtes non percutientes tempus emiſſæ profeſſionis non probant illius nullitatem, ib. num. 14. & ſeq. ac num. 36.
Quatenus deneganda ſit reſtitutio adverſus lapſum quinquennii, ib. n. 29. ac 32.
Quid de profeſſio Monialium quatenus retardari poſſit, tom. 10. conſ. 4. num. 6.
Non poteſt retrotrahi ad tempus ingreſſus, tom. 10. conſ. 6. numer. 3.
Reſcriptum Apoſtolicum de profeſſione Regulari quomodo accipiendum, tom. 10. conſ. 21. num. 5.
Quid ſi dubitetur, an forma reſcripti in emiſſione profeſſionis fuerit obſervata, ib. n. 5.
Poteſtas hac in re Sacræ Congregationis, ib.
Quid ſi profeſſio expreſſa eſſet nulla, eſſet tamen tacitè convalidata, ib. num. 6.
Et per quos actus, ib.
Ad validandam profeſſionem quid requiratur, ib. n. 7.
Ignorantia num excludat validitatem profeſſionis, ib.
Valet profeſſio facta ſine habitus ſuſceptione, conſult. 24. num. 3.
Conditio, ut ingrediatur Monaſterium, an, & quatenus comprobetur ante profeſſionem, ib. n. 8.
Quid ſi mors ſuperveniat intra annum profeſſionis, ib.
Profeſſio facta intra annum probationis eſt ipſo jure nulla, nullumque penitus parit effectum, ib.
Idque non ſolùm in Mendicantibus, ſed etiam in omni, & quocumque Monaſterio tum virorum, tum mulierum, ibidem.
An ſaltem obliget ad Religionem in genere, ib.
Quid in Monaſteriis mulierum, quæ Convertitæ nuncupantur, ib. n. 10.
Quidve de oblatis Turris ſpeculorum, & aliis hujuſmodi, ib. num. 12.
Quid etiam de patribus Congregationis Oratorii, ibidem numer. 12.
Sine profeſſione nemo cenſendus eſt Regularis, tom. 10. conſ. 76. num. 1.
Profeſſio expreſſa quomodo conſtare debeat, ib. n. 2.
Profeſſio tacita ex quo excludatur, ib. num. 3. & ſeq.
Ex quibus inducatur, ib. & num. 6. & ſeqq.
Quid ſi nullitas profeſſionis ſit manifeſta, ibid. numer. 9. & ſeq.
Quid ſit profeſſio, ib. n. 12.
De profeſſione regulari, ib. n. 13. & ſeq.
An requiratur nova acceptatio, quando profeſſio fuit nulla, ib. n. 15. & ſeq.

An requiratur mutuus consensus temporaneus, ibidem, numer. 17.

PROMISSIO.

Promissio nuda an inducat actionem, tom. 1. tota cons. 29.
Promissio de non offendendo an inducat proditorium, tom. 2. cons. 53. num. 2. ac 16.
Promissio de non ledendo quid operetur, ib. n. 17.
Quomodo ex promissione generaliter facta pro seq, ac successoribus suis de solvendis oneribus in futurum, oriatur statim obligatio, & actio personalis generica de adimplendo promissionem, postquam illa fuerint imposita, tom. 2. consult. 54. num. 29.
Ex quibus promissionibus constituatur assassinium, tom. 2. cons. 68. num. 7.
Quid in materia voti, vel alterius causæ piæ, ib.

PROMOTOR FIDEI, vid. *Processus*.

Testium depositio in materia Canonizionis Sanctorum an recipi possit, non citato Promotore fiscali mense Episcopali, tom. 4. cons. 83. num. 1.
Et quid de eorum repetitione facta cum interrogatoriis, præsente Promotore fiscali, ibid.
Ejus munus circa productionem librorum, quos Servi Dei composuerant, tom. 4. consult. 49. num. 1. ac 2.
Non debet citari in processibus construendis ad singulos actus ministerio Cursoris, tom. 4. cons. 52. numer. 1. *Alia* ibid. num. 2.

PROMULGATIO, vid. *Lex*.

Promulgatio legis pontificiæ Romæ facta, an sufficiat ad omnes obligandum, tom. 1. cons. 170. n. 19.

PROPHETIA.

Prophetia an sit argumentum Sanctitatis, tom. 1. cons. 249. a n. 1. & tom. 4. cons. 69. n. 4.
Quotuplex sit, d. cons. 249. num. 13.
Quibus detur, ib. n. 4. 14. ac seq.
Quibus temporibus, ibid.
Ejus causa finalis, ibid. num. 5.
An, & quatenus sit donum, ib. n. 14. & seq.
Quando sit signum Sanctitatis, ibid.
Ubi ad rem alia ex patribus, ac Philosophis, ac Theologis.
Prophetia edi solet Numinis afflatu, tom. 4. consultat. 24. numer. 18.
Non spernenda, exploranda tamen, ib.
In quibus dari possit, tom. 4. cons. 69. num. 4.
Donum prophetiæ an sit inter miracula recensendum, tom. 5. cons. 30. a num. 1. & seq.
Quid propriè illa sit, ib. n. 7.
Est gratia gratis data, ib.
A solo Deo communicari potest, ib.
Inter prophetiam, & divinationem verum discrimen cognoscere difficillimum est, ib. num. 1.
Ad eam pertinet operatio miraculorum, ibid. num. 2.
Præcognitio futurorum quot modis in mente humana causari possit, ib. n. 6.
Quid de arreptitiis, ac furiosis, ib.
Deque divinationibus Indorum, ib.
De rebus occultissimis manifestatis, ibid. num. 8.
Quomodo, fiat, ib.
Est evidens signum sanctitatis, ib. num. 9.
Quibus, & a quo concedatur, ibid.

PROPORTIO, vid. *Onera*.

An proportio geometrica in distributionibus, sive contributionibus observanda sit, tom. 9. cons. 41. n. 59.
Ad quam discretam quantitatem referri possit, ib.

PROPRIETAS.

Proprietas, tanquam nobilior, trahit ad se possessionem, tom. 2. cons. 31. num. 1.

PROROGATIO, vid. *Jurisdictio*.

Prorogatio iurisdictionis Ecclesiasticæ, an & quatenus fieri possit sæculari, tom. 2. cons. 41. per totam.
An locum habeat in criminalibus, ib. n. 3. ac. seq.
Variè id declaratur, ib. n. 6.
Sed refellitur, ib. n. 9.
In criminalibus tenet solùm in præjudicium prorogantis, ib. num. 8.
Quid de consuetudine, ib. n. 10.
Debet esse in majorem, tom. 2. cons. 46. n. 6.
Prorogatio alienæ jurisdictionis an, & quatenus dari possit, tom. 1. tota cons. 153. & tom. 4. cons. 194. num. 1.
An diploma Apostolicum obtentum a Regulari super prorogatione sui officii, ad quod nulliter fuerat electus sit validum, tom. 4. cons. 169. num. 1.
Prorogatio quid importet, ib. num. 1.
Quando fieri non possit, ib. n. 2.
Ut prorogatio jurisdictionis alterius hodie fieri possit, quid requiratur, tom. 4. cons. 194. nu. 1.
Præcipuè in Clericis, ib. num. 4.

PROTECTIO, PROTECTOR, Vid. *Rex*, *Patronus*.

Protectionis jus quid sit, tom. 1. cons. 114. n. 23.
Quid operetur, ib. n. 14.
Ex quibus resultet, ib.
Quid de protectione generali, ib. num. 22.
Protectorum ordinum potestas in Visitatores, tom. 1. cons. 85. num. 6.
Protectio Ecclesiarum quo jure Principibus competat, to. 2. cons. 30. numer. 2. & 4.
Ad quem pertineat, ibidem & tom. 2. consultat. 31. num. 7. ac seq.
Non trahit potestatem collectandi, ib. n. 7.
Ejus efficacia, ib.
Protectio regia Ecclesiarum immediata quo pacto concedatur, tom. 4. cons. 3. num. 10.
An, & quatenus eximat a potestate, ib.
Sancti in Protectorem electio quomodo facienda, vid. *Patronus*.

PROTECTIO, PROTECTOR. vid. *Cardinalis*.

Protectionis actus, an & quatenus a strincipe in Ecclesia exerceri possit, tom. 5. cons. 5. nu. 8.
Et a Curia sæculari, ib. num. 9.
Quid sit, ib. num. 52.
Et quando præstari debeat, ib.
Quatenus protector teneatur defendere suos clientes, ibidem num. 53.
Etiam non rogatus, ib. num. 54. & seq.
De jure protectionis, quod Principes habent, ibid. num. 56.
De protectoribus Ecclesiarum, ib. n. 56.
Eorumque spirituali, ac materiali gladio, ib.
Protectio Ecclesiarum quibus incumbat, ibid.
Protectio specialis quatenus necessaria, ib. n. 57.
Protectio de jure ordinario, ib. num. 58.
Ejusque potestate, ib.
Quando Principes, vel Magistratus extraordinarius protegere teneantur, ibid. n. 63.
Protectio in quibus casibus locum habeat, ib.
Quid de potestate sæculari titulo, ac jure protectionis in Ordinarii Ecclesiastici territorio, ib. n. 64.
Cautiones de protectoribus, ibid.

PROTESTATIO, vid. *Professio*.

Protestatio ab Authoribus approbanda in libris de Servis Dei non canonizatis tractantibus, tom. 1. consultat. 79. num. 12.
Contraria facto non suffragatur, tom. 1. consultat. 380. num. 1.
Protestationis virtus, tom. 10. cons. 20. num. 6.
Protestationes ostendunt protestantium intentionem, tom. 10. cons. 114. num. 22. & seqq.
Protestatio quando fundatur in veritate præsumpta, excludit calumniam ex parte protestantis, simulque metum includit, ib. num. 23.
Protestatio antecedens subsequentis actus effectum impedit, ibid.
Excludit consensum, ib.
Quid de protestationibus reiteratis, ib. num. 24
Contractus, & consensus, qui sequuntur protestationem post horam, dici possunt illicò sequi, tom. 9. cons. 136. num. 14.
De protestatione contraria facto, tom. 9. cons. 173. num. 102. & seq.

PROTONOTARIUS.

Protonotariorum locus in Capella pontificia, tom. 9. consult. 103. num. 1.
Eorum Collegium antiquissimum, ib. num. 21.
Protonotarii honorarii quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 1. consult. 176. num. 4. & cons. 225. n. 2.
Quid si sint bigami, ib. ac num. seq.
An Protonotarii Apostolici honorarii gaudeant privilegio fori, si beneficium Ecclesiasticum non habeant, neque habitum, & tonsuram deferentes alicui Ecclesiæ inserviant, tom. 3. cons. 7. num. ult.
Protonotarii extra numerum an possint concionari cum mantelleta, & rochetto, tom. 4. cons. 22. n. 1.
Protonotariis titularibus an liceat in Choro, Capitulo, &c. uti rochetto, & mantelleta, tom. 4. cons. 76. n. 1.
Uti tales nullum jus habent ad distributiones, ib. n. 4.
Utentes habitu protonotarii quibus priventur, ibid. num. 5. ac 6.
Derogatio generalis adjecta litteris protonariatus ad quid suffragetur, ib. n. 7.
Quando, & quibus pœnis possit ab Episcopo prohiberi habitus protonotariatus, ib. num. 8.
An protonotarii Apostolici titulares, sive non paticipantes præcedere debeant Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, quando iidem Canonici, uti singuli, incedunt, tom. 4. cons. 88. num. 1.
Et quid si adsit consuetudo pro Canonicis, & an ad illam probandam concedenda sit remissoria, ib. n. 4.
Eorum dignitas, & prælatio, ibid.
In quo tempore, & loco, ibid.
Quid si non utantur habitu, & rochetto, ib. n. 7.
Si sit prima dignitas quo habitu uti possit, tom. 4. cons. 89. num. 2. & cons. 103. num. 5.

PROVINCIA.

An sit permissum Superioribus Regularium, etiam Generalibus, Provincias suæ Religionis dividere, & unam alteri subjicere, tom. 10. cons. 112. a num. 1. & seq.
Quid si adesset beneplacitum Apostolicum, ejusque excessus, ib. n. 2. & seq.
De juxta Provinciarum regularium divisione servanda, earumque confusione evitanda, tom. 10. cons. 114. a n. 1. & seq.
Quomodo dividendæ, ibid. n. 1.

Juſtitia diviſionis ex quibus erui poſsit, ib.
Diviſio Provinciarum de quibus Provinciis intelligatur, ib. num. 2.
Ex traditione proprii ſigilli cenſetur diſtinctæ, ib. n. 3.
Quid ſi nomen Provinciæ ſtet collectivè, ibid.
Portiones quomodo aſſignandæ, ib. & num. 5.
Confuſio ratione Conventuum evitanda, ibid. num. 4.
De diviſione reali, & intellectuali, ib. num. 7.
De Conventualibus in una Provincia, vel Civitate pro Patribus ejuſdem Religionis, ſed diverſæ nationis, ib. n. 6. & ſeq.
Abſurda quæ ex hujuſmodi confuſione oriuntur, ibidem num. 6.
Provinciarum diviſio cur inducta, ib. num. 9.
Ut una Provincia faciat unum corpus cum alia, quid requiratur, ibid.
Quid ſi una Provincia haberet plura loca, quàm alia, ibid. numer. 10.
Quidve ſi Commiſſarius ad dividendum Provincias deputatus excederet fines ſuæ commiſſionis, ib. n. 11.
Quid de concordia ſuper diviſione Provinciarum, ib. & n. 16. & num. 20.
Quæ requirantur, ut ſit valida, ib. n. 16. & ſeq.
Provinciarum Regularium quomodo partitiones faciendæ, ib. num. 20.
Quid ſi diviſio non ſit cum reſervatione licentiæ, vel confirmationis Apoſtolicæ, ibid. n. 13.
Et facta ſit diviſio poſt obtentam licentiam per viam commiſſionis, ibid.
Qui formam ſervari non curaverit, nequaquam diviſiones, & gratiæ confirmatoriæ beneficio gaudere poteſt, ibidem num. 18.
Quid ſi Conventus aliquis ex ſua fundatione fuerit aſſignatus ſuæ Provinciæ, ib. n. 15.
Provinciarum, & Conventuum Regularium diviſio ad quem pertineat, ib. n. 16.
Quidve ſi non fuerint vocati Patres, de quorum præjudicio agebatur, ib. n. 18.
Si inita fuerit in cauſa propria, & ad propriam utilitatem, ib. num. 19.
Si Patres per vim, & metum concordiam iniverint, ib. n. 20. & ſeq.
Ac proteſtati fuerint, ib. n. 22.
Quid ſi Breve pontificium confirmatorium diviſionis Provinciarum contineret clauſulam, quod ſuos plenarios effectus ſortiri debeat, non obſtantibus quibuſcunque appellationibus, ibdem num. 36.

PROVINCIALIS, vid. *Generalis*, *Suſpenſio*, *Regularis*.

Dicitur habere juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in ſuos ſubditos, tom. 10. conſ. 25. n. 1.
Juxta plurium Religionum Conſtitutiones quomodo eligendus, tom. 10. conſ. 38. num. 14.
An in eo requiratur magiſterium, ibid.
In quibus comparetur Epiſcopo, tom. 10. conſ. 38. num. 16.
Quam litteraturam habere debeat, ibid.
Debet eſſe doctor, & Magiſter, ib.
Quid ſi Conſtitutio Religionis ſtatuat, quod non eligatur, niſi Sacris literis mediocriter eruditus, ib. num. 17.
In provinciali quid principaliter conſiderandum, doctrina ne, an regimen provinciæ, ib. n. 20.
Requirit qualitatem magiſterii, ſi adſint magiſtri idonei, ib. num. 21.
An poſſit eligi in provincialem Baccalaureus, tom. 10. conſ. 38. num. 1.
Quid præcipuè conſiderandum in electione provincialis, ib. num. 2. & 4.
Provinciales non debent inviti propriam Sedem, & ſuæ provinciæ principalem Conventum exteris concedere, tom. 10. conſ. 114. num. 3.

PROVOCATIO.

Ex quibus oriri poſſit, tom. 2. conſ. 53. n. 17.
Ex quibus item conſtare, ib. n. 26.

PROXIMUS, PROXIMUM.

Eſt objectum charitatis, t. 2. conſ. 9. n. 26.
Et quomodo, ib.
Quis intelligatur nomine proximi, ib.
An peccator, ib.
An damnatus, ib.
An reprobus, ib.
Qua charitate diligendus, ib. num. 27. ac 29.
Quo pacto dicat habitudinem ad Deum, ib.
Gradus charitatis, quibus proximus diligitur, ib. num. 30. cum ſeq.
Appellatione Proximi qui veniant, tom. 9. conſultat. 18. num. 12.
Quid dicatur proximum, tom. 10. conſ. 65. num. 2.

PRUDENTIA.

Ejus definitio, tom. 2. conſ. 16. n. 6.
Summum decus, ibidem num. 7. & conſ. 20. n. 5. ejuſdem tom. 2.
Ex quo generetur, d. conſ. 16. n. 8.
Ejuſdem beneficium, ibid.
Objectum materiale, ib. num. 9.
Proximum, ac remotum, ibid.
Formale, ib.
Ejus actus, ib. n. 10.
Quid addat in actu primo, ib. n. 11.
Ejus partium ſubjectivarum numerus, ib. num. 12.
Ejuſque partes integrantes, ib. n. 13.
Partitio varia, ib.
Deſcriptio, ibid. n. 15.
Gradus etiam heroicos, ib. n. 16. & ſeq.
Ejus munus præcipuum, ibid. num. 24. & conſult. 20. n. 5. tom. 2.
Ut ſit perfecta, quid requirat, tom. 2. conſ. 20. n. 5.

PSALLENDI MODUS, vid. *Clericus*.

De publico, notorio, manifeſto, famoſo, occulto, tom. 10. conſ. 115. a num. 1.
Quid illud ſit, ib. n. 8.

PUBERTAS.

In maſculis quomodo æſtimanda, tom. 4. conſ. 214. num. 1.
Cur citius pubeſcant fœminæ, quàm mares, ib. n. 2.
Quomodo inveſtiganda, ib. & ſeq. *Ubi alia*.

PUBLICANUS, vid. *Clericus*.

Quare dicatur dominus vectigalis, tom. 2. conſ. 31. num. 5.
Publicanorum audacia, & temeritas, tom. 5. conſultat. 57. num. 4.
Cupiditas, & avaritia, ib.
Diligentia in acquirendo, ibid.

PUBLICATIO.

Publicatio Conſtitutionum, ac legum quomodo neceſſaria, tom. 4. conſ. 68. n. 15.
Publicatio Conſtitutionum, ut ab omnibus obſerventur, ſatis eſt, quod fiat in Curia Romana, tom. 1. conſult. 55. num. 4.
An afficiat ad incurrendas pœnas, ib. n. 8. ac 14.
Vel ſolùm ad nullitatem actus, ibid.

PUBLICUM, vid. *Privatum*.

Quod dicatur, tom. 1. conſ. 93. num. 28.
Quid, tom. 6. conſ. 99. n. 6.

PUELLA, vid. *Moniales*, *Clauſura*, *Epiſcopus*, *Exploratio*, *Profeſſio*.

An, & quatenus puella amoveri poſſit a monaſterio, tom. 6. conſ. 100. a n. 1.
Quæ quotve in hoc perpendere debeat Judex, ib. n. 2.
Locus tutior, in quo puellæ educari poſsint, ib. n. 3.
Apud quas perſonas permanere poſſint, ib. num. 7. & ſeq.
Quid ſi tractetur earum matrimonium, ib. & n. 15.
Earum voluntatis exploratio, ib. n. 10. & 14.
An puellæ monaſterio monialium prorſus exempto degentes educationis cauſa, ſi contingat mortem obire in monaſterio, ſepeliri debeant in Eccleſia exteriori monialium, t. 7. conſult. 63. a num. 1.
Et quid ſi in nulla parochia retineant domicilium, ib.
De exploratione puellarum habitum regularem, ac profeſſionem emittere volentium, tom. 8. conſ. 57. num. 1.
Et de earum libertate ad ingrediendum monaſterium, ib. & n. ſeq. ubi multa.
Pœnæ contra cogentes, vel impedientes, ne ſponte ingrediantur monaſterium, ib. n. 4.

PUER, vid. *Confeſſio*, *Teſtis*.

Pueri mira locutio, to. 1. conſ. 249. n. 2. ac 7.
Si homicidium, vel mutilationem puer in Eccleſia committat ante uſum rationis, non privatur immunitate, to. 2. conſ. 38. num. 18.
Pueri, ætate legitima minores, an gaudeant privilegio fori ante tempus novitiatus in Religione Hieroſolymitana recepti, to. 2. conſ. 43. per totam.
Illæſio pueri, ſuper quem pertranſit rota currus onuſti, an ſit miraculum, to. 4. conſ. 59. a n. 1.
Puerorum, qui prolabuntur ſub curribus, eventus, ibid. & numer. 2.
An puer ob jactatam apud ſuos coætaneos magiam, & nocturnos Sagarum conventus, apprehendi poſſit, to. 4. conſ. 193. a num. 3.
Et qua pœna affici debeat puer maleficus ob delicta in pueritia, & adoleſcentia commiſſa, ib. a n. 12.
Pueri ac puellæ a propriis parentibus perverſi, ib. nu. 4.
In quibus delictis teſtimonio puerorum ſtandum ſit, ibidem numer. 6.
Quid ſi confeſſiones puerorum eſſent incertæ, & ex parte falſæ, ib. n. 8.
Aut veriſimiles, ib. n. 9.

PUERPERIUM, vid. *Miraculum*.

Omne puerperium difficile, periculoſum, tom. 10. conſult. 177. num. 34.

PULSATIO, vid. *Miraculum*.

An pulſationes &c. quæ audiuntur in arcis, ſive ſepulchris, in quibus quieſcunt corpora quorundam ſervorum Dei, ſint adſcribenda miraculo, tom. 10. conſ. 186. a numer. 1. & 4.
Multoties ſunt deceptiones hominum, ib. n. 1.
Ad id exempla, ib.
Quid ſupponatur indicare, ib.
Facilè poteſt tribui vehementi imaginationi, ib.
Similia narrantur de Sepulcro Pionis, ib. n. 2.
Arma Sonora in Herculis Fano, ib. n. 3.

Alia hujusmodi, ib.
Cymbala Ænea, quæ ordine modulato temperantur, ibidem num. 5.
Seclusis fraudibus, ac impostoris quatenus ejusmodi pulsationes sint miraculo adscribendæ, ib. a n. 6. & seqq.
Quomodo cognoscantur, quod sint a Deo, ib. n. 15.
An Angeli has faciant, an dæmones, ib. n. 16.
Respondetur objectionibus, ib. a num. 17.
Quid si non sit notus finis ob quem hujusmodi pulsationes fiant, ibid. num. 18.
Quid de prodigiis hujusmodi, ib. n. 19.
Cur Deus has pulsationes permittat ad Sanctorum sepulchra, ib. num. 20.
Exempla hujusmodi rei, ib. n. 21. & seq.
Campana, quæ nobilissimos eventus seu tristium, seu lætorum pro Christiana Republica prænunciat sonitu, nullo impellente, ib. num. 23.
Nolula, quæ sune nullatenus revicta, sonum edit quoties est moriturus aliquis Religiosorum ex familia Monasterii, ib. num. 24. & 25.
Campanula sponte vocalis, ib. n. 6. & seq.
Major Campana duabus aut tribus hebdomadis ante obitum cujusque monialis, nemine trahente, funebrem sonum edit, ib. num. 29.

PULVINAR, vid. *Canonicus*.

Campanæ aliquoties sponte sua ediderunt sonum, ibidem num. 30.
Episcopus an possit pulvinar, & pannum sternere in Ecclesiis alienæ diœcesis, tom. 3. conf. 54. a num. 1.

PUNCTATOR.

Qualis esse debeat, tom. 10. conf. 115. num. 82.
A quo deputandus, ib.

PUNCTATURA, vid. *Distributiones*.

PUPILLI, vid. *Tutor, Curator*.

Pupillorum causæ possunt cognosci ab Episcopo, tom. 3. conf. 54. num. 3.
An sit persona miserabilis, tom. 2. num. 55. & seq.
Et an habeat fori electionem, ibid.
Quid de pupillo divite, ib. n. 63.
Pupillo succedit Clericus, etiamsi noluerit subire onus tutelæ, ibid.
Pecunia pupilli destinata ad emendum prædia num possit alienari sine solemnitate, tom. 6. conf. 95. num. 24.

PURGATIO, PURGATUS.

Qui propriè dicatur macula purgatus, tom. 7. consultat. 93. num. 3.

PURGATORIUM, vid. *Cultus*.

Animæ in purgatorio existentes an implorare possint, & quomodo, tom. 6. conf. 105. n. 8. & seq. ac num. 14.
Num possint pro se ipsis precari, ib. n. 13.

PUTREDO, PUTREFACTIO.

Quibus ex causis proveniat, tom. 5. conf. 41. a num. 2.
Putredinis plures modi, ib. n. 3.
Ipsa exsiccatio putredo est, ib.
Unde adveniat, quod aliqua corpora mortua non putrescant, ib. & num. 4.

PYXIS, vid. *Inquisitor*.

Cognitio furti pyxidis cum particulis consecratis quatenus spectet ad S. Officium, tom. 8. conf. 86. a n. 1.
Pertinet privativè ad Judicem Ecclesiasticum, ib. n. 2.
Ejus furtum est sacrilegium, ib. n. 5.
Cum qualitate tamen suspicionis hæresis, ib.
Quomodo in hoc crimine procedi possit ex abrupto, ib.

Q

QUADRAGESIMA, vid *Jejunium*,

Tempore quadragesimæ qui vescitur cibis prohibitis, licèt ex appetitu gulæ, subditur jurisdictioni Inquisitorum, tom. 1. conf. 115. num. 11.

QUÆSTIO.

De quæstione facti, ac juris, tom. 9. conf. 37. num. 15.
Quæstio juris a quæstione facti an nequeat separari, ib.
Quæstio facti, an quis sit Clericus, dicitur esse de re Ecclesiastica, ib.
Quando causa facti est spiritualis, etiam factum ipsum propter connexitatem reputatur spirituale, & pertinet ad forum Ecclesiasticum, ib.
Quid de usuræ crimine, si agatur de quæstione juris, ibid. num. 16. & seq.
Quænam sit quæstio juris, quænam facti, ib. num. 19.
Quænam quæstio præventivè spectet etiam ad Judicem laicum in foro suo inter laicos, ib.
In quibus quæstionibus facti Judex laicus est competens, ibidem.

QUARTA FUNERALIS.

An, & quatenus Regulares teneantur solvere Parochis quartam, quæ funeralium dicitur, tom. 9. conf. 145. a num. 1.
Quinam regulares non teneantur ad quartam funeralem, ib. num. 1.
Sunt manutenendi in possessione, qui ex immemorabili exigunt dimidiam partem ceræ, quæ in funeralibus apponitur, dum cadavera tumulantuur in Ecclesiis Regularium, ibid.
Privilegia Apostolica, Regularibus concessa, quibus eorum Religiones a solutione hujusmodi quartæ sunt exemptæ, ib. n. 2. & seqq.
Quid de jure communi, ac dispositione Concilii Tridentini, ibid. num. 6.
Quidve de Constitutione Bonifacii IX. ib. n. 7.
Quidve de aliis Constitutionibus, ib.
Quid de consuetudine pro parochis, ib. n. 9. & seq.
An in hac re fieri possint conventiones, ib. n. 11.
Quid de statuto Cleri Romani, ib. n. 13.
De quarta funeralium non facta, ib. num. 15.
Actio ad funeralia cui competat, ib. n. 16. & 19.
Quo pacto funeralia dividenda inter Ecclesias, ibid. n. 17. & seq.
Quid de quarta funeralium extra Urbem, ibid. n. 20.
Cui debeatur quarta funeralis, tom. 9. consult. 169. nu. 17. & seq.
An debeatur habenti curam actualem, an verò habitualem, ib. & n. seq.

QUINQUENNIUM, vid. *Professio*.

QUÆSTORES.

An Fratres Sanctissimæ Trinitatis captivorum comprehendantur in decreto Sacri Concilii Tridentini super eleemosynis quærendis, tomo 8. consultatio 12. a numer. 1. & 8.
Pravi eleemosynarum quæstores sublati, ib.
Quid de Religiosis mendicantibus. ibid. & num. 2. ac seq. & numer. 18.
Coercentur, ibid. n. 5.
Quæstorum impostoræ, ibid. n. 9. & seq.
Castigati, ibid.
Facultates quærendi eleemosynas, ib. num. 13.
Cum quibus conditionibus, ibidem numer. seq. ac num. 16. & seq.
Remedia in eorum fraudes, ib. num. 15.
De Regularibus quærentibus eleemosynas pro Conventibus sitis in aliena diœcesi, ib. n. 19.
Quid si pauperes se simulent, ib. n. 20.
De quærentibus pro se, ib. num. 21.
De Confraternitatibus, aliisve locis piis, ib. n. 22.
A quibus puniendi, ibid. n. 23.

QUÆSTUATIO, vid. *Confraternitas*.

Non prohibetur quæstuatio, sed questuantium prædicatio, tom. 4. conf. 202. num. 22.
In hoc ordinarium munus, ib.
Quæstuatio præcipuè pro animabus purgatorii an liceat sine licentia Episcopi, tom. 10. consult. 9. num. 1. & seq. ac num. 15. & seq. ac numer. 17.
Quonam jure quæstuandi facultas competat, ib. n. 2.
Quid si Sacra Congregatio Concilii, vel super Episcopis, & Regularibus non jubeat, quod Episcopus licentiam concedat, sed ex mera benignitate mandat, quod Confraternitas illi preces porrigat, ibid. num. 3.
Quid si ab Episcopo fuerit facultas ex gratia concessa, ib. num. 4.
Sique concessa sit cum clausula salvis juribus, ibid. n. 5.
Sitque concessa ad aliquot menses, ibid.
Confraternitatibus prohibitum est quæstuare sine licentia Episcopi, ib. n. 16.
Quid de quæstuantibus extra Ecclesiam, & intra Ecclesiam, ib. num. 18.
Quidve de pauperibus, ib. n. 19.
Quidve quoad animas Purgatorii, ib. n. 17. ac 19.

QUALITAS, QUALIFICANDUS.

Deficiente qualitate pro explicatione actus necessaria, deficit etiam obligatio exercendi actum, tom. 4. consult. 28. num. 20.
Quando qualitas est causa, ut quis aliquid obtineat, est precisè probanda, tom. 4. conf. 36. num. 28.
Qualitas quomodo probetur, tom. 4. conf. 42. n. 3.
In iis, quæ pendent a nostra voluntate paratus ad aliquem actum sive aliquam qualitatem, similis est habenti talem vel talem qualitatem, tom. 7. conf. 2. n. 24.
Proximè qualificandus habetur pro qualificato, ib.
Qualitas superveniens rei, vel personæ efficit ut depositio antiqua cesset in illa re, vel persona, tom. 7. consult. 8. num. 14.
Per reductionem ad statum sæcularem, an extinguantur primævæ qualitates Abbatiarum, Ecclesiarum, locorum, &c. tom. 7. conf. 73. a num. 1.

QUARTA FUNERALIS, & LEGATORUM.

Quæ dicatur quarta funeralis, tom. 4. consult. 205. n. 32.
An diversa a jure sepulturæ, tom. 4. conf. 208. a n. 18.
Quinam illam solvere teneantur, ib. num. 22. ac seq. conf. 225. num. 2.
Et ex quibus, ib. n. 23. & conf. 225. n. 3.
An parochi possint a Regularibus, præsertim Urbis, nomine quartæ funeralis exigere medietatem omnium ac singulorum, quæ in funere, ejusque occasione deferuntur, offerunturque, tom. 4. conf. 215. a num. 1.
Est diversa juxta diversitatem Regionum, ib. num. 4.
Cur consueverit appellari quarta, ib.

Sententia in hac re pro Parochis Urbis contra Regulares, ibid. num. 5.
Ejuſque confirmatio, ib. num. 7.
Quid de intorticeis, & candelis, quæ in ipſo funeris tempore apponi ſolent atque accendi in altaribus, ib. n. 8. ac ſeq. ac n. 16. & ſeq.
Quidve de inſignibus, aliiſque rebus, ibid. n. 12. cum ſeq.
Poteſt ex conſuetudine augeri, vel minui, ib. n. 10.
Et ut de certis rebus præſtetur non autem de aliis, ib.
An requiratur præſcriptio, ib.
Quid ſi fuerit notorium, ib.
In hac re proceditur ſummariè, ib.
Non eſt recedendum ab obſervatione, ib.
Quid ſi variè ſint conſuetudines, vel de illis dubitetur, ibidem.
An debeatur de intorceis, ac cereis, quæ ab ipſa Eccleſia, vel Confraternitatibus dantur pro aſſociatione cadaveris, ib. n. 11. & 20.
An debeatur a parochiali aliis Eccleſiis non parochialibus, tom. 4. conſ. 217. num. 2.
Quarta omnium obventionum Parochis ſolvenda, tom. 1. conſult. 52. a num. 3. & 8. & tom. 4. conſultat. 225. a num. 2.
Non poteſt ei præjudicium inferri, ib. num. 5. ac ſeq.
Neque per conſuetudinem, neque per præſcriptionem, ib. num. 6.
Ejus denegatio Parochis damnum infert, ib. n. 7.
Eſt de jure Canonico, ib.
Non eſt ſublata per privilegia Regularium, ibid. n. 8.
Obſervatio Romana in hac re, ib. n. 9.
Deciſiones Rotæ infirmantur, ac diluuntur, ib. n. 20.
Provenit ex jure miniſtrandi Sacramenta, tom. 1. conſ. 145. num. 1.
An, & quatenus debeatur a monaſteriis Monialium, to. 1. conſult. 183. num. 1.
A monaſteriis monialium quatenus ſolvenda, tom. 7. conſ. 70. a num. 1.
De jure communi ad quos ſpectet, ib. n. 2.
An debeatur a Regularibus, ib. & num. 3. & tom. 3. conſ. 3. num. 4. & ſeq.
Quæ monaſteria ſint exempta, ib. n. 6.
Quatenus quarta legatorum debeatur parochiali, tom. 8. n. 1.
Et de quibus rebus, ib. num. 2.
Quid de legatis promiſſis, ib. n. 3.

R

RADICES.

Radices præbent ſufficiens alimentum, tom. 4. conſult. 43. num. 54.
Qui eis dumtaxat veſci conſueverint, ib.

RAPTOR.

Raptor an gaudeat immunitate Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 178. num. 6.

RAPTUS MYSTICUS.

De raptu myſtico, tom. 8. conſ. 151. a n. 1. & ſeq.
Quotuplex, ib.
De ejus cauſa, ib.
Quomodo diſtinguatur, ib.
Ejus diviſio, ſubjectum, duratio, effectus, ib.
Quomodo dignoſcatur eſſe naturalis, dœmoniacus, divinus, ibidem.
De ejus probatione, & examine, ib.
Ubi id genus alia pro Servorum Dei ſolemni canonizatione.

RAPTUS.

An qui vim non infert, ſed puellam precibus extrahit è domo parentum, iis invitis, ut in uxorem ducat, dicatur raptum committere, itaut matrimonium ſit irritum, t. 5. conſ. 80. a n. 1.
Inter raptam, & raptorem quatenus matrimonium contrahi nequeat, ib.
Pœnæ in raptores, ib.
Quid ſi rapta poſita ſit in libertate, ib. n. 2.
Et mulier liberè conſentiat nubere raptori, ib.
Quid de raptu mulieris inhoneſtæ, ib.
Quas pœnas incurrat recipiens in ſuam ſponſam conſentientem, invitis parentibus, ib. n. 3. & ſeq.
Parentibus invitis, ac repugnantibus, an dicatur raptus, ib. n. 4. & ſeq.
Matrimonio ſubſequuto non dicitur commiſſus raptus, ibid. num. 5.
Raptus an ſit miſti fori, tom. 5. conſ. 31. n. 42.

RATA.

Pro qua rata teneantur Eccleſiaſtici ad contribuendum communibus neceſſitatibus, tom. 9. conſ. 81. n. 59. & ſeq.

RATIFICATIO, *ſeu* RATIHABITIO.

Quatenus ratificatio promiſſa, & non ſequuta, irritet actum, tom. 2. conſ. 48. num. 1.
Ratificatio ex quibus ſufficienter probetur, to. 1. conſ. 135. num. 3.
Etiam quoad pœnam ordinariam, ib.
Homicidii, ib. n. 10.
Ad effectum relaxandi cenſuras, ib.
In criminalibus ut inducatur quid ſit neceſſarium, ib. n. 13.
Ratificatio moralis quando, ac ubi requiratur, tom. 1. conſ. 146. num. 22. & ſeq.
Etiam in delictis æquiparatur mandato, t. 1. conſ. 170. n. 5.
Ex quibus reſultet, ib. num. 6.
Ratihabitio quando operetur, tom. 1. conſ. 146. num. 28.
In quo actu cadat, tom. 4. conſ. 79. num. 18.
Quæ ſolemnitas in ea requiratur, ib.
Quæve notitia, ib.
Quid in ipſa intelligatur, ibid.
Quando ejus probatio cenſeatur impoſſibilis, ib.
Ratificatio actus ex quibus præſumatur, tom. 7. conſult. 77. num. 7.
Per quos actus probetur, ib. & num. 15.
Ex taciturnitate, ibid.
Ratificatio non modo verbis, ſed etiam factis inducitur, t. 9. conſ. 73. n. 19.

RATIO.

Ratio finalis, ejuſque extenſio, tom. 3. conſ. 15. n. 58.
Ratio legis, ib. n. 59.
Ratio eſt lex communis ad omnes caſus, tom. 1. conſult. 24. num. 6.
Ex ejus identitate oritur comprehenſio legis, ib.
Et extenſio, tom. 1. conſ. 68. n. 24. & ſeq.
Ejus virtus, tom. 1. conſ. 111. n. 35. & conſ. 155. n. 5.

RECEPTATOR, vid. *Aſſaſſinium.*

RECLAMATIO, vid. *Novitia, Profeſſio, Nutus.*

RECONDUCTIO.

Reconductio tacita domus pro quo tempore intelligatur, t. 1. conſ. 150. num. 8.
An cenſeatur facta cum iiſdem pactis, ib. num. 9.

RECOGNITIO, vid. *Cadaver.*

RECONCILIATIO, vid. *Proditio.*

De inimico reconciliato, tom. 9. conſ. 18. n. 25. & ſeqq.
Ex quibus inducatur, ib. n. 26.

RECONVENTIO, *Reconventus.*

An, & quatenus Clericus, pulſans laicum apud Judicem laicum, a laico pulſato reconventus in eodem judicio, teneatur apud eundem Judicem laicum reſpondere, tom. 3. conſ. 36. n. 1.
An hæc reconventio permittatur tàm in principio litis, quàm poſt litis conteſtationem, vel per totum curſum judicii, an etiam poſt ſententiam, ib. n. 20.
Et quis exequi debeat decretum, a Judice laico emiſſum, contra Clericum reconventum, ib. n. 24.
An id receptum in jure Cononico, ib. n. 2.
Ac in praxi, ib. ac ſeq. & n. 4.
Quomodo locum habeat reconventio, ib. n. 3.
Limitationes variæ, ib. a n. 4.
Non habet locum in criminalibus, ibid.
Et quare, ib.
Quid ſi pro crimine agatur civiliter, ib.
Neque locum habet in rebus ſpiritualibus, vel eis annexis, ibid. num. 5.
Nec alibi, niſi reconveniatur nomine proprio Clericus, agens nomine proprio, ib. num. 6.
Clericus agens nomine Eccleſiæ non poteſt conveniri nomine proprio, ib.
Neque contra, ib.
Reconventio facta coram Judice feudi non habet locum, niſi cauſa reconventionis ſit feudalis, ib. n. 7.
Minuſque habet locum, quando Clericus convenit laicum coram Judice laico ſuper expoliatione poſſeſſionum Eccleſiaſticarum, ſi in fraudem laicus expoliavit, ibid. num. 8.
Neque in iis caſibus, in quibus locum non haberet contra actorem laicum, ib. num. 9.
Neque ubi conſuetudine indutum eſt, ut reconventio Clerici non fiat ſub eodem Judice, ſed tantùm ſub Eccleſiaſtico, ib. n. 10.
Neque ubi intervenit fraus, non ſolùm ex parte rei convenientis, ſed etiam ex parte Clerici actoris, ibid. n. 11.
Neque in cauſa appellationis, ib. n. 12.
Neque coram arbitro, ib. n. 13.
Neque in agente pro depoſito, ib. n. 14.
Neque ſi reus conventus eſſet excommunicatus vitandus, ib. num. 15.
Neque ſi fiat de re, quæ non habet connexionem cum petitione, ib. n. 16.
Ampliatur, ut locum habeat etiamſi Clericus vellet a ſua petitione deſiſtere, ib. num. 17.
Ut locum habeat, etiam coram Judice delegato ad inſtantiam actoris, vel utriuſque partis, ſecus ad inſtantiam rei, ib. num. 18.
Et tàm in judiciis ordinariis, quàm ſummariis, ibid. n. 19.
Quando facienda, num ſcilicet ante litis conteſtationem, ib. num. 20. ac ſeq.
Anve poſt, ib.
Debet fieri incontinenti, ib. n. 23.
Cur aliquando admittatur in quacumque parte Judicii, ib.
Praxis exequendi ſententiam latama Judice laico in Clericum reconventum, ib. n. 25.
Quale jus in cauſa reconventionis Clerici ſit attendendum, ib. num. 26.

Ad quem Judicem in cauſa reconventionis appellare Clericus teneatur, ib.
Cur, & in qua cauſa fieri poſſit a laico contra Clericum coram Judice laico, tom. 9. conſ. 23. n. 15
Cauſa reconventionis eſt annexa cum cauſa conventionis ib.

RECTOR.

Rectores Eccleſiarum non poſſunt illis præjudicium inferre, to. 1. cons. 90. n. 6.
Poſſunt nullitatem actorum allegare, ib.
Rectores Eccleſiarum in propris Eccleſiis dicuntur eſſe in propria domo, tom. 3. cons. 18. n. 14.
Et in ea ſunt Reges, ac Imperatores, ib.
An, & quatenus ad beneficium nominare poſſit ſeipſum, tom. 10. cons. 54. n. 9.
Rector Eccleſiæ parochialis ad quæ onera teneatur, tom. 10. cons. 126. a n. 7.

RECUPERARE, vid. *Tribuere*, *Reſtitutio*.

RECURSUS, vid. *Abſolutio*.

Recurſus ad Judices laicos in re Eccleſiaſtica prohibitus, tom. 2. cons. 72. num. 7.
Pœnæ contra ita recurrentes, ib.
Etiam ſi recurſus factus ſit a laicis, ib.
Et cauſam proſequantur in S. Congregatione, ib.
Quid ſi agatur de decima feudali, ib.
An novis pœnis coercendus, ib.
Ubi S. Congregationis cenſura.
Recurſus ad Judices ſæculares contra Clericos quando ſit licitus, tom. 5. cons. 2. num. 23.
Quando contra recurrentes ſit locus cenſuris, ib.
Pro recurſu habito ad Judices laicos quid requiratur, ib. numer. 21. & ſeqq.
Recurſus a Curia Eccleſiaſtica ad Judices laicos quomodò purgetur, ib. num. 130.
Recurſus habitus ad Tribunalia laica in materia juriſdictionis, libertatis, ac immunitatis Eccleſiaſticæ quomodo puniendus, tom. 9. cons. 32. a num. 1.
Quomodo a cenſuris ob id incurſis dari debeat abſolutio, ibidem & num. 2. ac 3.
Quomodo probetur recurſus in cauſis Eccleſiaſticis ad Judices laicos ut incurrantur cenſuræ, tom. 9. cons. 33. a n. 1.
Quidve ſufficiat, ib. n. 1.
Firmato recurſu ad Judices laicos ipſo jure quis excommunicatur, ib. num. 4.
Recta quacunque conſuetudine contraria, ib. & reſarcitis omnibus damnis, ib. num. 5.
Recurſus, ac omnes actus geſti apud Judices laicos ſunt prorſus invalidi, ac irriti, manifeſtamque juriſdictionis, immunitatis, ac libertatis Eccleſiaſticæ violationem continent, ib. n. 6.
Pœnæ in recurrentes, ib. & n. 5.
Etiam in Regulares, ib. & n. ſeq.
Recurſus Regulariurn, aliorumve ad Judices laicos quomodò probetur, tom. 10. cons. 53. n. 19.
Et quibus probetur, tom. 10. conſult. 81. num. 4. & ſeqq. & cons. 110. num. 27.
Quid ſi fuerit habitus pro tuenda juſtitia poſſeſſionis, ac pro removendis violentiis, ib.
An inducat privationem ipſo jure, ib. n. 28.

RECUSATIO.

Recuſationis Judicis cauſæ, to. 1 cons. 85. n. 3. & 7.
An debeat aſſignari in ſcriptis, ib. n. 5.
Æquiparatur appellationi, ib. ac n. 1. & 7.
Poſt recuſationem ſententia lata eſt nulla, ib. n. 8.
Ea pendente ceſſat judicium, ib.
An poſſit prohiberi per Superiores Regularium, ib.
Quis eam prohibere poſſit, ib.
Quæ cauſa ſufficiat ad illam allegandam, ib. n. 10.
An, & quatenus, & quinam recuſari poſſit a Regularibus ab aliis Judex Commiſſarius, Viſitator, t. 4. cons. 151. n. 1. & ſeq.
Cauſæ, mos, finis, praxis recuſationis, ib.
Judex ordinarius quo jure, & ex qua cauſa recuſari poſſit, ib. n. 1.
Quid apud Regulares, ib. & n. 2. ac ſeq.
Quid ſi cauſa recuſationis ſit dubia, ib. n. 5.
Quatenus permittenda, ib. n. 6.
Quid recuſatio Judicis ſuſpecti, ib.
Quis dicatur Judex ſuſpectus quoad recuſationem, ib. n. 7.
Quænam ſint ſuſpiciones, quibus reiiciuntur Judex, Commiſſarius, Viſitator, ib. n. 8.
Ominis cauſa ſufficiens ad removendum procuratorem, vel arbitrum, eſt ſufficiens ad recuſandum Judicem, ſive delegatum, ſive ordinatum, ib. n. 12.
Poteſt recuſari Judex conſangineus, & affinis adverſarii, ibidem, num. 11.
Et uſque ad quot gradus, ib.
Judex ex leviori ſuſpicione recuſatur, quàm teſtis, ib. n. 12.
Poteſt recuſari domeſticus, aut familiaris, ſi fuerit adverſarius Judicis, vel è contra, ib. n. 13.
Sine recuſatione, & in privatis negotiis pater filium, & filius patrem Judicem habere poteſt, ib. n. 15.
Recuſari poteſt Judex, ſi adverſarii dominus ſit, ib. n. 16.
Quid de Domino territorii reſpectu ſui ſubditi, ib. n. 17.
Poteſt item recuſari Judex ſocius adverſarii, ut ſi Judex, & Adverſarius ſint Canonici, vel ejuſdem Collegii, ib. n. 18.
Si Judex ſit oriundus ex eadem patria, cuius eſt adverſarius, ib. num. 19.
Et quatenus id procedat, ib. ac n. 20.
Si Judex ſit ſuffragenus adverſarii, ib. n. 21.
Et id quomodo intelligatur, ib.
Si Judex ſimilem cauſam ei, quam adverſarius movet, habeat, ib. num. 22.
Idque explicatur, ib. n. 23.
Qui pro adverſario fuit advocatus, Aſſeſſor, vel procurator in ea cauſa, vel ſi conſultor eiuſdem fuerit, aut ſolicitator, ib. n. 24.
Idem ſi fuiſſet conſultus ſaltem in eadem cauſa, & propalaſſet votum ſuum, ib.
Si curaverit Judex ſibi cauſam committi, ib. n. 25.
Maximè ſi adverſarius eum nominatim dari Judicem petierit ibidem.
Si Judex in ea cauſa pro adverſario fuerit fidejuſſor, ib. num. 26.
Si inimicitiæ præceſſerint cum Judice, ib. n. 27.
Quid ad hoc requiratur, ib.
Et an ex qualibet inimicitia recuſari poſſit, ib.
Sufficitque quod olim fuerit inimicus, licèt nunc reconciliatus, ib. num. 28.
Vel quod ſit inimicus domini mei, ib. n. 29
Vel ſi Judex magis ſit favorabilis uni partium, quàm alteri, ib. num. 30.
Et quid in hoc caſu fieri ſoleat, ib.
Si Judex ſit in cauſa, vel ſuorum, ib. n. 31.
Si Judex ab altera partium pretium, vel pecuniam receperit, vel hæres ſit inſtitutus, ib. n. 32.
Ubi quid licitum ſit accipere.
Si timeat alteram partem, ib. n. 33.
Si fuerit teſtis in eadem cauſa, ib. n. 34.
Si fuerit ab eo ritè appellatus in illa, vel alia cauſa, ib. num. 3.
Recuſatio a quibus proponi debeat, ib. n. 36. & quando, n. 37.
Quomodo cauſæ recuſationis edi debeant, ib. n. 38.
Recuſari poſſunt omnes cuiuſcumque ſint generis Judices, ſive ordinarii, ſive delegati, ſive arbitri, ib. n. 39.
Immò & is, quem ſibi quis elegit, ſi ſuſpectus poſtea reddatur, ib. n. 39.
An in examine faciendo a Collegio, & Academia unius ſcolaris doctor, qui ſuſpectus dicitur ſcholaſtico, reijci poſſit, ib.
Totum Conſiſtorium, & regia Civitas Principis recuſari poteſt, ſi caput illius Princeps ſit ſuſpectus ratione odii, vel aliter, ib. num. 40.
Qid de Concilio generali, ib. n. 41. & 45.
A quibus poſt eorum ſententiam licet provocare, eoſdem licet recuſatione rejicere, ib. n. 42.
Favorabilior recuſatio, ubi appellatio denegatur, ib.
Præcipua contra Judicium improbitatem remedia, appellatio poſt judicium recuſatio ante judicium, ib.
Finis recuſationis Judicum qualis, ib. n. 43.
Rationes recuſationis, ib. n. 44.
An judex ordinarius Regularium poſſit ex juſta cauſa recuſari, ib. num. 45
Etiamſi procedat cum Aſſeſſore, ib.
Quando ſuperior eſt ſuſpectus, ſunt quoque ſuſpecti omnes inferiores miniſtri, etiamſi ab ipſo non dependeant, ſed a majoribus ſuperioribus, ib. n. 45.
Quid de Senatu, ac Gubernatore, ib.
Quidve de Aſſeſſore, ib. n. 46. & n. ſeq.
Quid ſi apud Regulares extet ſtatutum de non recuſando Judicem ordinarium, ib. n. 48. & ſeq.
Quid de Judice procedente cum Aſſeſſore, ib. n. 50.
De jure communi quando Judex recuſari debeat, ibid. n. 54. & ſeqq.
Si Judices ſint plures ſimul judicatur, & aliquis recuſatur, non poteſt qui non recuſatur cognoſcere de cauſa recuſationis, ib. num. 66. & ſeqq.
Is, qui delegatus eſt in ſpeciali poteſt cognoſcere de cauſa recuſationis, ib. n. 68.
Quid de viſitatoribus Regularium, ib. n. 69. & ſeq. ac. num. 81. ac ſeq. & num. 87.
Exiſtentibus pluribus Judicibus, qui tantùm ſimul poſſunt judicare, & aliquis eorum recuſatur, non poſſunt alii eligi in arbitros, ib. num. 71.
Arbiter poteſt recuſari ut ſuſpectus, ib. n. 72.
Cauſa recuſationis ubi cognoſci debeat, ib. n. 73.
Ad quem pertineat cogere arbitrum, ut procedat, ib. n. 74.
Cauſa recuſationis ad quem ſpectet, ib. n. 73.
Quid ſi fiat delegatio pluribus Judicibus, omnibus, & ſingulis, itaut ſingulis ſint Judices in ſolidum, ib. n. 76. & ſeq.
De jure Canonico recuſatio quatenus admittatur, ib. n. 88. & ſeq.
Quando recuſatio deneganda, ib. n. 88.
Exceptio ſuſpicionis quomodo differat ab exceptione incompetentiæ, ib. n. 89.
Quatenus ſuſpicionis cauſa coram arbitris probari debeat, ib. numer. 90.
Frivolæ recuſationi non eſt deferendum, ib. n. 91.
Praxis, ib. & ſeq.
Poſt allegatam ſuſpicionem, quidquid a Judice fit, eſt attenta-

tentatum, ib. n. 95. & seq.
Materia recusationis est favorabilis, to. 9. conf. 164. n. 7.
Ex quibus suspicionibus Episcopus recusari possit, tom. 10. conf. 4. a num. 1.
Episcopus, & Archiepiscopus recusari possunt, ib. n. 2.
De recusatione Judicis Regularis, sive delegati, sive ordinarii, t. 10. n cos. 83. a n. 1.
REDDITIO, vid. *Episcopus*, *Suspectus*.
An redditioni rationum reddituum, non pertinentium ad Ecclesiam, sed ad beneficiatos, interesse debeat aliquis Canonicus, tom. 4. conf. 159. a n. 1.
Ad quem pertineat, ib. n. 1.
Negotiorum gestores cuinam teneantur reddere rationem, ib.
Quid si redditus convertendi sint in usum Ecclesiæ, ib.
REDEMPTIO, vid. *Alienatio*.
Redemptionis captivorum gratia res Ecclesiæ possunt, ac debent alienari, tom. 4. conf. 3 n. 2. ac. seq.
Ejus favor, ib. & conf. 75 n. 14.
An oblationes oblatas Confraternitati Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum intuitu Redemptionis, convertere ipsa possit in aliud opus pium, tom. 10. conf. 52. a n. 1.
Ordo hujusmodi quando, a quo, & quibus privilegiis institutus, atque auctus, ib.
Ejus præcipuum institutum, ib.
Facultates, quas habet quærendi, & accipiendi eleemosynas, ib. num. 2. & seq.
Confraternitates hujus Ordinis plurimæ, ib. n. 4.
Cum qua clausula aggregantur, ib. n. 5.
Earum commodum spirituale, ib. n. 6.
REDINTEGRATIO. vid. *Suspensio*.
Redintegrationis natura, to. 9. conf. 159. n. 15.
REDUCTIO.
Reductio censuum, aliorumque reddituum, per magistratus sæculares facta, non afficit Ecclesiasticos, to. 1 conf. 495. n. 1.
REFERENDARII.
Referendariorum utriusque signaturæ familiares an gaudeant privilegio fori, to. 2 conf. 51. n. 4. & 8.
REFORMATI, REFORMATIO.
Fratres novi conventus Reformatorum Sancti Francisci an, & quatenus accedentes ad processiones publicas, aut privatas separatim a Fratribus antiqui Conventus S. Francisci de observantia, debeant incedere in loco juxta antiquitatem Conventus Fratrum de observantia, to. 4. conf. 19. n. 1.
Quomodo constituant proprium corpus, ib. n. 2.
Eorum ordo an idem cum ordine Fratrum de observantia, ib. numer. 2.
Gaudent omnibus privilegiis, quæ competunt Ordini Fratrum de observantia, ib. n. 2.
Quatenus habere possint præcedentiam debitam Fratribus de observantia, ib. n. 4. & seq. ac n. 14. *cum aliis*.
An possint erigere propriam Crucem, ib. n. 8.
Reformatio non tollit entitatem ejusdem Ordinis, ib. nu. 13.
De præcedentia inter Reformatos, ib. n. 23.
Et inter Reformatos, & observantes, ib. n. 26.
Reformatio, & Correctio an sit idem, to. 10. conf. 153. n. 7.
REGALIA.
Regalia quo pacto præscribantur, to. 1. conf. 52. n. 17.
Ad quos pertineant, to. 3. conf. 58. n. 15.
Ea usurpans incidit in crimen læsæ Majestatis, ib.
An Baro, sive Princeps, qui habet novas ac diversas Baronias in diversis diœcesibus sive Principatibus accessorias, sive non, pro quibus Barones fuerunt soliti solvere Regalias, teneatur pro dictis Baroniis Episcopis, in quorum Diœcesibus illas habet, regalia solvere, to. 7. conf. 42. a nu. 1.
Cur detur, ib.
Et quid sit, ib. n. 2.
REGIUS ASSENSUS.
In impositione collectæ quatenus requiratur, tom. 2. conf. 48. nu. 1. & seq.
Quid in Regno Neapolitano, ib. n. 3.
REGES, REGINA. vid. *Immunitas*.
An habere possit locum intra præsbyterium, to. 3. conf. 3. n. 6.
Quomodo thus ipsi exhibendum, ib.
Reginæ Viduæ privilegium, to. 3. conf. 24. n. 3.
REGNICOLÆ, vid. *Recursus*.
In Regnicolas calumnia deleta, to. 9. conf. 43. n. 69.
REGNUM.
Regnum utriusque Siciliæ est patrimonium Sancti Petri, & Sedis Apostolicæ, to. 2. conf. 48. n. 2.
Nullo modo subest Imperio, ib.
Regnum cur constitutum, to. 3. conf. 15. n. 3.
Regna, gentes, dominia quo jure distincta, to. 9. conf. 67. n. 158.
REGULA, vid. *Reservatio*.
Quartæ Regulæ Cancelariæ praxis, to. 1. conf. 6. n. 3.
Decimæ tertiæ adnotatio, to. 1. conf. 80. n. 13.
Nulla est regula sine exceptione, to. 1. conf. 54. n. 30.
Regula quando non valeat, ib.
Per exceptionem vitiatur, ib. n. 31.
Ipsi adhærendum, donec contrarium probetur, tom. 1. conf. 98. num. 21.
Transfert onus Probationis alleganti limitationem, ib.
Regula, quòd actor sequatur forum rei, quando procedat, to. 1. conf. 150. num. 29.
Regula de idiomate explicatur, to. 4. cons. 3. n. 14.
Qui habet pro se regulam, dicitur habere juris præsumptionem, tom. 2. conf. 36. n. 2. & conf. 38. n. 16. ejusdem to.
Qui allegat limitationem Regulæ resultantem a certa qualitate, debet eam concludenter probare, ib.
Sola professio Regulæ approbatæ cum emissione votorum sufficit ad probationem status Regularis, to. 4. conf. 74. num. 1.
Regula, *Non ponitur affectus, nisi sequatur effectus*, quomodo intelligenda, to. 9 conf. 43. n. 8.
Regula de jure quæsito non tollendo quando locum habeat, to. 10. conf. 6. n. 4.
Jus casuale an cadere possit sub hac regula, ib.
Quid de jure conditionali, ib.
Hæc regula quænam jura præservet, ib. n. 5.
De iuris quæsiti non tollendo, quid necessarium sit, ib. n. 29.
Ut huic regulæ derogetur, quid necessarium sit, ib. n. 29.
REGULARES, vid. *Minores*, *Professio*, *Parochi*, *Capitulum*, *Moniales*, *Ecclesia*, *Monachi*, *Mercatura*, *Negotiatio*, *Aromataria*, *Missionarii*, *Defunctus*, *Crux*, *Monetarius*, *Recusatio*, *Recursus*, *Ecclesiastici*, *Concursus*, *Fructus*, *Quarta*, *Funeralis*, *Interdictum*, *Hospitium*, *Ejectio*, *Alienatio*, *Episcopus*, *Filiatio*, *Conventus*, *Cappellania*, *Reliquiæ*, *Cardinales*, *Præcedentia*, *Examen*, *Transitus*, *Religiosus*, *Conservatores*, *Episcopatus*, *Habitus*, *Suspensio*, *Bona*, *Abbas*, *Nuncius Apostolicus*, *Scandalum*, *Appellatio*, *Apostata*.
Regulares renunciantes suis priuilegiis an incurrant aliquam pœnam tom. 1. conf. 5. n. 1.
An, qui literas latinas nesciunt, possint Regulam suæ Religionis e latino in vulgarem sermonem reddere, tom. 1. conf. 12. a num. 1.
Debent intelligere omnia, quæ in Regula continentur, ib.
Quomodo teneantur suis Superioribus obedire, ib.
Eorum partes erga Regulæ intelligentiam, ib.
Possunt transire ad strictiorem Religionem, tom. 1. conf. 39. num. 3.
Ut possint transire, quid requiratur, ib. n. 4. & 14.
Nequeunt degere extra claustra in habitu presbyteri sæcularis, to. 1. conf. 44. nu. 25.
Sunt tantummodo coadjutores parochorum, tom. 1. conf. 52. num. 7.
Idque ex privilegio Pontificis, non ex instituto, ib.
Eorum privilegia circa exemptionem quartæ legatorum abrogata, to. 1. conf. 52. n. 8.
An deferente Episcopo Reliquias Sanctorum, teneantur exire è monasterio, seu Ecclesia, illasque, etjam cum thurificatione venerari, to. 1. conf. 53. n. 1. & seqq.
Possunt ad id invitari, ib. n. 1.
Immò, & cogi, ib.
Etiam exempti, ib.
Egressis è Religione non ex sua culpa, sed ex odio superiorum, an possit imponi obligatio migrandi in alium Ordinem, to. 1. conf. 87. a num. 2.
An huiusmodi Regulares possint eximi ab obedientia Religionis, & constitui sub jurisdictione Episcoporum, ib. a n. 13.
Dispensatur ad vitam a Claustro, & exercitio obedientiæ Superiorum, ib. n. 7.
Quid de Regularibus Ordinum dissolutorum, ib. n. 18.
Quibus ex causis liceat iis permanere in sæculo, ib. n. 20.
Emittentes professionem in Conventibus non designatis, an possint post quinquennium egredi a Religione, & matrimonium contrahere, to. 1. conf. 88. a n. 1.
Eiusmodi professi, sic egredientes, possunt puniri, tanquam apostatæ, ib. n. 3.
An possint expelli aliquo in casu a Religione absque Ordinarii interventu, to. 1. conf. 89. a n. 8.
In animarum cura sunt omnino subjecti Ordinariis, tom. 1. conf. 60. num. 13.
Qui, & quibus pœnis ad processiones sint compellendi, t. 1. conf. 122. num. 2.
An teneantur ad refectionem viarum, to. 1. tota conf. 126.
Quid de fossis, quæ civitatis custodiam, publicamque utilitatem concernunt, ib. n. 1.
In multis subjiciuntur Ordinario, to. 1. conf. 136. n. 26.
Eorum recursus, quo pacto fieri debeat, tom. 1. conf. 140. num. 2. & seq.
An, ii qui post expressam professionem extra monasterium ad receptionem novitiorum designata, perseverarunt ultra annum absque reclamatione, sint eidem Religioni in specie, vel in genere adstricti, to. 1. tota conf. 146.
Quomodo censeantur tacitè professi, ib. n. 12. & 39. & seqq.
Eorum consensus pro ratificatione professionis tacitæ, quando, ac ubi requiratur, ib. n. 22. & seq.
Vagantes ab aliquot annis, relicto Claustro, spretaque obedientia, incedendo tamen in habitu regulari, ac in privata domo vivendo, incidunt in pœnas, etiam Apostasiæ, tom. 1 conf. 152. per totam.
Qui dicantur fugitivi, ib. n. 1.
In domo privata degentes, possunt ab Episcopo diœcesano puniri, ib. num. 3.
Eorum animus Religionem deserendi ex quibus dignoscatur, ib. num. 2.
Quatenus possint consequi Episcopatum, tom. 1. conf. 160. numer. 4.

Ac ſuſpendi ab exercitio curæ animarum, to. 1. conſ. 162. num. 2. & ſeq.
Eorum privilegia, quoad Eccleſias, ad quos extendantur, ib. num. 15.
Quatenus ſubjiciantur juriſdictioni Ordinariorum, ib. n. 15.
Eorum privilegiis, ut præjudicium inferatur, quid ſit neceſſarium, ib. n. 23.
An, ut omninò eximantur oporteat ultra exhibitionem privilegii, docere etiam de quaſi poſſeſſione exemptionis, ib. num. 30.
An, & quatenus ingredi valeant monaſteria Monialium, ſibi ſubjectarum, to. 1. tota conſ. 163.
Qua pœna huiuſmodi ingredientes coerceri poſſint ab Ordinariis, ib.
Quo pacto poſſint concedere licentiam operariis ingrediendi Clauſuram Monialium, ib.
De eorum ingreſſu pro viſitandis monaſteriis Monialium, ſibi ſubjectis, Conſtitutio Alexandri VII. ib. n. 10.
An conveniens ſit, quòd apoſtatæ, & ejecti remaneant abſque aſſignatione alimentorum in dedecus Ordinis Clericalis, to. 1. conſ. 164. n. 12. & ſeq.
An poſſint eligi in Conſervatores ſuorum privilegiorum, to. 1. conſ. 165. n. 2.
Eorum prælati an dicantur propriè in dignitate conſtituti, ibidem.
An, & quatenus poſſint novos Conventus, monaſteria, domos, Eccleſias erigere, ac fundare, tom. 1. tota conſ. 179.
Quid de hoſpitiis, ac domibus conductis, ib. n. 32. & ſeq.
An poſſint in cauſa canonizationis, atque aliis teſtimonium perhibere, non obtenta a ſuis ſuperioribus licentia, tom. 1. tota conſ. 193.
Sunt mortui mundo, ib. n. 1.
Carent per ſe velle, ac nolle, ib.
Ejuſmodi depoſitio an ſit illicita tantùm, anve etiam irrita ib. & num. 7.
Præcipuè in cauſa pia, & de jure canonico, ib.
Hac in re Cautio, ib. n. 8.
In cauſa canonizationis Religioſi ſuæ Religionis an ſint teſtes idonei, to. 1. conſ. 192. per totam.
An, & ex quibus redditibus teneantur ad ſolutionem taxæ ſeminariorum, to. 1. tota conſ. 223.
Atque ad decimas, ib. num. 15. & 22. ac 28. & conſule. 358. num. 1.
Eorum privilegia quatenus obſervanda, tom. 1. conſ. 223. a num. 27.
Ejuſmodi privilegiorum damna, præjudicia, abuſus, ib. n. 32. & ſeq.
Poſſunt non ſolùm derogari, ſed abrogari, etiam ſi eſſent remuneratoria, ib. n. 34. & ſeq. & conſ. 52. n. 10.
Quinam in Capitulo vocem habeant, tom. 1. conſ. 226. a n. 1. & conſ. 227. per totam.
An eorum Eccleſiæ, ac domus parochiales poſſint ab Epiſcopis viſitari, to. 1. conſ. 256. n. 1.
In hoſpitiis non approbatis degentes poſſunt ab Ordinariis puniri, to. 1. conſ. 267. n. 1.
Item poſſunt puniri ab Epiſcopo prohibita vel indecentia circa miſſæ ſacrificium committentes, tom. 1. conſ. 268. numer. 1.
Quatenus iis denegari, vel revocari poſſit ab Epiſcopis licentia prædicandi in eorum Eccleſiis, tom. 1. conſult. 269. numer. 1.
Non licet ipſis in ſuis Eccleſiis extra tempus Adventus, & Quadrageſimæ ſermonem habere abſque benedictione Ordinarii, to. 1. conſ. 270. n. 1.
Obloquutores Ordinariorum poſſunt ab illis puniri, tom. 1. conſ. 271. num. 1.
Quatenus poſſint applicare miſſarum ſacrificium in beneficium alterius Conventus Ordinis, tom. 1. conſ. 278. n. 1.
Qua pœna, & a quo ſint puniendi, qui abſque approbatione Ordinarii confeſſiones ſæcularium audiunt, t. 1. conſ. 281. num. 1.
Habentes votum in Capitulo generali, & ob paupertatem non valentes perſonaliter ad locum Capituli ſe transferre non poſſunt per procuratorem in dicto Capitulo votum dare, to. 1. conſ. 289. n. 1.
An poſſint virtute ſuorum privilegiorum abſolvere a caſibus, & cenſuris Epiſcopo reſervatis, tom. 1. conſ. 295. a num. 1.
An id ſaltem poſſint in propria Eccleſia, ib. n. 3.
Quid ſi abſolverent in monaſteriis, in quibus reſident Ordinum capita, ib. n. ſeq.
An peccarent, ſi omitterent in Canone Miſſæ Commemorationem pro Epiſcopo loci, vel ejus loco ponerent ſuperiorem Religionis, to. 1. conſ. 300. n. 1.
Habentes facultatem ingrediendi alium Ordinem Regularem non poſſunt ingredi aliquem ex Ordinibus militaribus, to. 1. conſ. 302. n. 1.
An poſſint admitti pro viſitandis ſanctorum Apoſtolorum liminibus, to. 1. conſ. 305. n. 1.
Non licet iis commoranti in ſuis coventibus, ibique morienti ſacramenta miniſtrare, ejuſque corpus ſepulturæ tradere to. 1. conſ. 309. n. 1.
Approbati in una diœceſi pro audiendis confeſſionibus ſæcularium, nequeunt illas audire in alia diœceſi abſque approbatione diœſani, to. 1. conſ. 317. n. 1.
Quo pacto poſſint deputari, ſua vita durante, ad præbendam theologalem in Eccleſia Cathedrali, to. 1. conſ. 326. numer. 1.
Non poſſunt in ſuis Eccleſiis contradicente Epiſcopo, petita ab eo, & non obtenta licentia, prædicare, to. 1. conſ. 328. num. 1.
Non poſſunt accipere, neque habere uſumfructum bonorum hæreditariorum pro ſuis religioſis neceſſitatibus, tom. 1. conſ. 352. n. 1.
An de licentia ſuorum Superiorum poſſint recipere Ordines ſacros etiam ab Epiſcopo, in cujus diœceſi non exiſtunt monaſteria, in quibus ordinandi degunt, to. 1. conſ. 393. numer. 1.
Qui occaſione recitandi Roſarium in ſuis Eccleſiis exponunt ſacra myſteria, & faciunt pias exhortationes, tenentur petere benedictionem ab Ordinario loci, tom. 1. conſult. 410. num. 1.
Qui ob occupata ab hæreticis propria monaſteria ſe conferunt ad aliam Civitatem, non poſſunt ordinari ad titulum paupertatis, ſi careant monaſteriis, tom. 1. conſ. 411. n. 1.
Quid ſi ſint in ordine ſubdiaconatus, vel diaconatus conſtituti, ib.
An Confeſſores teneantur adire Congregationem Caſuum conſcientiæ, ab Epiſcopo inſtitutam, tom. 1. conſ. 420. numer. 1.
Impedientes extractionem reorum a ſuis Eccleſiis, vel Conventibus quo pacto poſſint ab Epiſcopo puniri, tom. 1. conſ. 468. num. 1.
Opponentes ſe extractioni reorum in caſibus exceptis poſſunt armata manu coerceri ab Epiſcopo, tom. 1. conſ. 485. num. 1.
Quomodo poſſint commorari extra monaſterium, to. 2. conſ. 43. num. 10.
Admittentes ad ſepulturam interdictos, vel excommunicatos, &c. quas pœnas incurrant, to. 2. conſ. 59. num. 4.
Quid de admittentibus ad divina nominatim interdictos, ib. numer. 5.
Quo caſu poſſint ab Epiſcopo denunciari, vel declarari interdicti, ib.
Atque excommunicari, ib. nu. 6. & to. 1. tota conſ. 173.
Eorum Eccleſiæ quatenus ſubjaceant interdicto, ib.
Interdictum generale locale non obſervantes incurrunt excommunicationem, ib. n. 7.
Quid ſi prætendatur, interdictum eſſe nulliter datum, ibid.
An id procedat in interdicto ſpeciali locali, vel perſonali, etiam generali, ib.
Quid ſi admittant ſuos Tertiarios in ſuis Eccleſiis ad divina officia, ib.
An per bigamiam amittant ſua privilegia, tom. 2. conſult. 61. a num. 1.
An poſſint in Regno Sardiniæ acquirere privilegia, quin poſſint appellare ad ſummum Pontificem, tom. 3. conſ. 1. num. 28. Ubi de eorum Conſervatoribus pro eodem Regno.
Non ſubjiciuntur Epiſcopis, to. 3. conſ. 9. n. 1.
An poſſint celebrare miſſas, & quatenus in Eccleſiis ſæcularibus, ib. a num. 1.
An poſſint ab Epiſcopo compelli ad exhibendum libros, in quibus adnotatur celebratio miſſarum, ut ex iis, conſtare poſſit de ſatisfactione, ib. n. 7.
Ubi declaratio ſacræ Congregationis,
Non tenentur admittere ad celebrandum in ſuis Eccleſiis Clericos ſæculares, ib. n. 4.
Decreta, ſive declarationes hac de re Sacræ Congregationis ibidem.
Poſſunt prohiberi ab Epiſcopo, ne admittant exteros ſacerdotes ſine ejus licentia, ib. n. 5.
Ubi declaratio Sacræ Congregationis.
An eximantur ab Epiſcopo in materia exequutionis ultimæ voluntatis, ib. n. 7. & ſeq.
Num veniant nomine exemptorum, ib. n. 9.
Quid de Regularibus non plenè exemptis, ib. n. 10.
Nequeunt eſſe exequutores teſtamentarii, tom. 3. conſ. 16. numer. 9.
In eorum Eccleſiis debetur præcedentia Canonicis Cathedralis, to. 3. conſ. 18. n. 9.
Et quomodo, ib.
Quo pacto ſubjiciantur Epiſcopo, ib. n. 10.
Ejuſque Capitulo, ib. & n. ſeq.
An debeant in ſuis Eccleſiis porrigere aſperſorium Epiſcopo, aliiſque prælatis, ib. n. 14. & ſeq.
An, & quatenus teneantur ad donativum Regium, ſive Principis, tom. 3. tota conſ. 23.
Quid de Regularibus, qui ſunt ex duodecim Congregationibus, ib. num. 4.
In hac re Sacræ Congregationis declarationes, literæ, atque Alexandri VII. Diploma, ib. & ſeq.
An, & quatenus cogi poſſint ad ſubeundum onus collectarum, to. 3. conſ. 26. n. 1.
Quid de eorum animalibus, quæ dantur in ſocietatem, ac de damnis datis, ib. n. 4.
Ubi compendio decreta Sacræ Congregationis.

Eo-

Eorum privilegia quoad Immunitatem a collectis, ib. n. 9.
Præſertim ſi tranſierint in contractum cum Communitatibus, ib. num. 10.
Quid ſi obſtarent contrariæ reſolutiones, ac ſententiæ, ib. n. 11.
Vel contraria conſuetudo, ib. n. 12.
Quæ portio annua ſit a Regularibus aſſignanda Vicariis Curatis perpetuis ſæcularibus Eccleſiarum, quas olim poſſidebant, tom. 3. conſ. 33. n. 1.
Et an electio Prædicatorum in eiſdem Eccleſiis pertineat ad eoſdem Regulares, ib. n. 2.
Quatenus eis liceat concionari, ib.
Quomodo poſſint prædicare in ſuis Eccleſiis, & quomodo in alienis, ib. n. 3.
Declaratio ſacræ Congregationis, ib. n. 5.
An fuerit Regularibus illatum præjudicium in reductione ſuarum Eccleſiarum ad ſtatum ſæcularem, ib. n. 4.
Quatenus poſſint mulierum tertii Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizochas vocant, confeſſiones ſacras audire, tom. 3. conſ. 34. n. 29.
Et ſacrum Euchariſtiæ ſacramentum eis miniſtrare, ib.
Quid quoad ſepulturam aliaque privilegia, ib.
Sacræ Congregationis decretum, ib.
An, & quibus pœnis compelli poſſint ad proceſſiones, tom. 3. conſ. 46. a num. 11.
Eorum rationes, ib. a num. 2.
Num poſſint hac de cauſa cenſuris affici, ib & n. 25.
Eorum privilegia, ne cogi poſſint ad proceſſiones, ib. & n. 4. & 5. ac 29.
Quid ſi ſemel, iterum, aut ſæpius acceſſerint, ib.
Quatenus ex non uſu amittant privilegium, ib.
Vel per contrarium uſum, ib.
Declarationes ſacræ Congregationis, ib. n. 5.
Vera ſententia, ib. a n. 6.
Afficiuntur excommunicatione, per Epiſcopum in ſacra Ordinatione comminata contra illegitimè Ordinandos, ib.
Quoad Ordinum ſuſceptionem ſunt ſubjecti Ordinario, ib.
Doctorum, & ſacræ Congregationis ſententia, ib. num. 11. & ſeq.
Ubi etiam declarationes, & decreta.
Qui Regulares a proceſſionibus immunes, ib. & ſeq.
Superiores Regulares an poſſint conſtitui, ac deſtitui ab Epiſcopo, ib. a n. 26.
Indultum Regularibus quibuſdam conceſſum, ne accedant ad proceſſiones, an commune cum aliis, ib. n. 30.
Non poſſunt dimittere proceſſiones per viam, ib. n. 31.
Declarationes S. Congregationis, ib. n. 32. ac ſeq.
Qui excipiantur, ib. n. 35.
Qui proceſſionibus, quæ ab Epiſcopis indici ſolent occaſione ſui primi ingreſſus ad ſuam diœceſim, ib. a n. 36.
Ex qua cauſa vocandi ad proceſſiones, ib. n. 37.
S. Congregationis decretum, ib.
Non ei licet cenſuras ab Epiſcopis relaxatas ob cauſam proceſſionum ſpernere, ib. n. 40.
Debent exhibere ſua privilegia Epiſcopis, ib. n. 41.
Quomodo vocandi ad proceſſiones, ib. n. 42.
In compromiſſo, atque laudo in materia proceſſionum inter Regulares, & Parochos, ſive ſodalitates ſæculares, an requiratur authoritas ſuperiorum, tom. 3. conſ. 47. num. 1. ac ſeq.
Eorum Eccleſiæ quomodo exemptæ a quacumque Juriſdictione, tom. 3. conſ. 57. n. 2.
Ubi in hac re privilegia, ib. & n. 53.
Immemorabilis cum aliquibus Regularibus an poſſit aliis præjudicium inferre, ib. n. 14.
In materia funerum quæ privilegia obtineant, ib. a n. 1.
Ubi declarationes S. Congregationis, ib. & a n. 20. cum ſeq.
Item privilegia, ne in ipſorum Eccleſiis officia peragantur ſine eorum conſenſu, ib. n. 17. ac ſeq.
Eorum monaſteria, & Eccleſiæ non ſunt loca plenè exempta, ib. num. 23.
Quatenus dicantur habere jus liberum ſepeliendi, ibidem num. 49.
In quibus ſint ab Ordinariis exempti, ib. n. 53. & 56.
Tenentur revereri Capitulum Cathedralis, ib.
Ad funus accedentes an, & quatenus convenire debeant in Eccleſiam parochialem, tom. 3. conſ. 49. per totam.
Diſtributio candelarum occaſione funeris inter Clerum ſæcularem, & regularem debet eſſe æqualis, ib. n. 9.
An poſſint concordare cum Parochis, ut ii peragant officium funebre in Eccleſiis Regularium ſuper cadavere defuncti parochiani, tom. 5. conſ. 50. n. 1.
Ubi declarationes Sacrarum Congregationum.
Tenentur obſervare concordiam, ib. n. 1.
Quid requiratur, ut poſſint cum Clero ſæculari tranſigere, ib. n. 2. ac ſeq.
Eorum Eccleſiæ ſunt immunes a Cathedratico, & ſubſidio charitativo, tom. 3. conſ. 37. n. 16.
Regulares, pluries in die celebrantes, a quo Judice puniendi, tom. 4. conſ. 1. n. 9.
Licet habeant privilegium adminiſtrandi Euchariſtiam, illam tamen non poſſunt adminiſtrare per modum viatici, tom. 4. conſ. 3. num. 5.
Eorum præcedentia quomodo dirigenda, tom. 4. conſ. 19. a num. 1. & conſ. 195. a n. 25.
An poſſint unquam in proceſſionibus, ac aliis actibus præcedere Clero ſæculari, tom. 4. conſ. 26. a n. 1.
Et quid in Eccleſiis ipſorum Regularium, ib. n. 15. & 8.
Quidve in caſu, quo Regulares ſint ſuperiores Cleri ſæcularis, ib. num. 15. ac ſeq. ac n. 19. & 22.
Quid autem ſi extaret concordia, vel conſuetudo pro Regularibus, ib. a n. 1. ac 9.
Eorum præcedentia in Cathedrali, ſi in ea ſint Canonici, ib. num. 18.
Eorum Eccleſiæ, habentes ſepulchra ſub altaribus, interdicendæ, donec ipſi illa ſaxis, vel terra repleverint, tom. 4. conſ. 32. n. 2.
Eorum ſtatum regularem ex quibus probetur, tom. 4. conſ. 74. num. 1.
Quando in eorum Eccleſiis exponatur Euchariſtia, tom. 4. conſ. 84. num. 1.
Per quem locum ducere poſſint proceſſiones, tom. 4. conſ. 85. num. 1.
Quid eis a Parochis in hac re permitti poſſit, ib. n. 2.
In quo caſu nequeant allegare ſua privilegia, tom. 4. conſ. 107. num. 7.
Domus, ſeu villæ, quas habent Regulares delectationis cauſa, vel pro hoſpitio, non gaudent immunitate, tom. 4. conſ. 122. num. 2.
Poſſunt in ſuis Eccleſiis, ac Oratoriis aſſervare Euchariſtiam, tom. 4. conſ. 150. n. 7. & ſeq.
De eorum Granciis, ib. a n. 1.
An, & quatenus poſſint ſæcularibus adminiſtrare Euchariſtiam, ib. n. 11. & ſeq.
Eorum domus parochiales an, & quatenus viſitari poſſint ab Epiſcopo, tom. 4. conſ. 153. a n. 1.
Quando eis liceat ad ſuos Conſervatores appellare, tom. 4. conſ. 162. num. 14.
Eorum cauſæ quomodo cognoſcendæ, ac terminandæ, tom. 4. conſ. 168. a num. 1.
An eis poſſit Epiſcopus præcipere, quod abſtineant, etiam ſub cenſuris, ab audiendis confeſſionibus in eorum Eccleſiis a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis, tom. 4. conſ. 163. a n. 2.
Subduntur Epiſcopo, quoad approbationem pro audiendis ſæcularium confeſſionibus, ib. n. 1.
Qua ratione poſſint a confeſſionibus excipiendis ſuſpendi, ib. num. 2.
Confeſſio Sacramentalis ab ipſis audita eſt valida, ib. num. 3. & ſeq.
Contrarium damnatur, ib.
Nequeunt cenſuris alligari, ib. n. 10.
Confeſſarii Regulares a quo recipiant juriſdictionem, ib. n. 12. & ſeq. & conſ. 174. n. 11.
Poſſunt limitatè ad confeſſiones approbari, ib.
Et quomodo, ib.
Prudentia, quam in hac re adhibere debeant, ib. n. 24.
An decretum Apoſtolicum de rebus Regularium non alienandis abſque expreſſa licentia ſacræ Congregationis Concilii, in ſcriptis obtenta, comprehendat obligationem a ſuperioribus Regularibus, prætextu emptionis bonorum pro ſuis monaſteriis, tom. 4. conſ. 166. a n. 1.
Cur hujuſmodi decretum emanaverit, ib. n. 1. & 3.
Pœnæ in eo contentæ, ib.
Extenſum ad contractus, quibus Regulares accipiunt pecunias, vulgò ad cambium, vel mutuò ſub lucro ceſſante, ib.
Quid ſi obligatio eſſet munita obligatione camerali, ib. n. 2.
An, & quatenus Prælatus Regularis poſſit bona monaſterii obligare, ib. n. 18.
In cauſis appellationum inter Regulares ejuſdem Religionis quis ordo ſit ſervandus, tom. 4. conſ. 168. a n. 1.
An poſſit Regularis injuſtè vexatus recedere a Conventu, & adire alium ſuperiorem, ib. n. 1. & ſeq.
Ab eorum juriſdictione an, & quatenus moniales eximi debeant, tom. 4. conſ. 172. a n. 1. & 175. per totam.
An, & quatenus ex conceſſione Regularibus facta, Eccleſia mutaverit ſtatum, tom. 4. conſ. 173. n. 1.
An, & quatenus Regulares Confeſſarii, ſemel ab Epiſcopo liberè approbati, poſſint ab eodem in novo examine reprobari, tom. 4. conſ. 171. a n. 1.
Et an ante finitum tempus, ib. n. 12.
Quid de Regularibus approbatis ſine examine, ib. num. 14. & ſeq.
Et quid de approbatis cum examine rigoroſo, ib. n. 19.
An Epiſcopus teneatur eis cauſam edicere, cur ſuſpenderit ab audiendis confeſſionibus, ib. a n. 20.
Quomodo in hac re gerere ſe debeat Epiſcopus, ib. n. 22.
Cenſura in aliquas propoſitiones de Regularium Confeſſionibus, & eorum ad illas approbationes, ib. a n. 30.
Et Conſtitutio Clementis X. ib. n. 42.
An, & quatenus compelli poſſint ab Ordinario ad Congregationes generales, ſive ſynodales, tom. 4. conſ. 176. n. 1.
Delinquentes, antequam fiant Regulares, coram quo Judice conveniri debeant, t. 4. conſ. 178. & ſeq. a n. 4.
Et quid de Regulari qui deliquit tempore, quo erat ſubjectus Epiſcopo, ib. n. 5.
Dicuntur exempti quoad loca, & quoad perſonas, tom. 4. conſ. 199. num. 2.
Eorum ſuperiorum juriſdictio, ib. n 3.

Virtus eorum voti obedientiæ, ib.
Eorum ſubjectio ſuperiori Regulari, ib.
In aliena parochia quid poſſint circa funera, ib. & n. 4.
An, & quatenus ſepulturam ſibi eligere poſſint, ibidem a numero 11.
Quid ſi moriantur extra proprium monaſterium, ib. n. 15.
Quidve ſi in eodem loco adſit monaſterium ſuæ Religionis, ib. n. 16. & ſeq.
Et quid ſi non ſubdatur Prælato illius monaſterii, ib. n. 18.
Et quid ſi Conſtitutiones Religionis, vel conſuetudo aliter decerneret, ib. n. 19.
Pœna contra Regulares, adminiſtrantes ſacrum viaticum, & extremam unctionem, ib. n. 22. & ſeq.
Quibus in caſibus illa adminiſtrare poſſint, ib. n. 23. & 27.
De eorum privilegiis ad inſtar, eorumque communicatione, ib. num. 24. & ſeq.
An Provincialis, aliuſve Prælatus Regularis, ſive eorum Vicarii ab ipſis deputati, pendente accuſatione, ſive appellatione ſuper eorum electione, poſſint adminiſtrare, & gubernare ſuam provinciam, to. 4. cons. 200. a n. 1.
Regularis, diffamatus de crimine an ſuſpendatur ab officio, item & accuſatus, ib. n. 1. & 4.
Præcipuè ſi timeantur ſcandala ob perturbationem Religionis, ib. num. 2. & 4.
Donec cognoſcatur cauſa appellationis, an debeat abſtinere ab exercitio ſui officii, ib. n. 3. & 5.
In quibus caſibus talis ſuſpenſio ſit permiſſa, & cum qua circumſpectione, ib. n. 5. & ſeq.
Quid ſi de delictis graviſſimis, quæ Prælato opponantur conſtet per vulgatam infamiam, & vehementem ſuſpicionem, ib. n. 5.
Et procedatur per viam inquiſitionis, ib.
Quid ſi deliquerit in officio, concernente diffamationem, ib. num. 6. & 7.
Præſertim ſi accuſetur de dilapidatione, ib. n. 7.
Quidve in crimine notorio, vel vehementi ſuſpicione probato, ib. num. 8.
Quomodo teneantur Regulares obedire Pontifici, tom. 4. conſ. 202. num. 4.
Et Epiſcopo, ib.
Eorum tranſactio cum parochis in materia funerum an valida, to. 4. conſ. 205. n. 14.
Quid ſi tranſactio eſſet in præjudicium populi, & ſucceſſorum Conventus Regularium, ib. & n. 15.
An in hoc ſit neceſſarius aſſenſus Apoſtolicus, aut Generalium ordinum, ib. n. 17. & 32.
Quid in caſu, quo intereſſet approbatio Epiſcopi pro Clericis, & quorundam ſuperiorum Regularium pro Regularibus, ib.
Regularium privilegia in caſu Conventionis, an eis ſuffragentur, ib. num. 18.
Libertas electionis ſepulturæ in eorum Eccleſiis in quo conſiſtat, ib. num. 22.
Quo iure competat eis jus ſepulturæ, ib.
De Regularibus concionatoribus plura, & ferè omnia, to. 4. cons. 206. a nu. 65.
Habent jus liberum ſepeliendi cadavera in ſuis Eccleſiis, to. 4. cons. 208. num. 1. & 5.
Parochi, aliique quid ab eis, vel defunctorum hæredibus exigere poſſint ratione funeris, ac ſepulturæ, ib. & ſeqq. ac numer. 24. & ſeq.
Tenentur ad ſolutionem quartæ funeralis ib. a n. 22. & conſ. 225. per totam to. 4.
Eorum ingratitudo erga Parochos, d. conſ. 215. n. 2.
An liceat Regularibus ſepelire in ſuis Eccleſiis confratres laicos, qui ſibi in illis ſepulturam non elegerint, tom. 4. conſ. 216. a n. 1.
An, & quatenus poſſint exercere munus Tutoris, vel Curatoris, to. 5. conſ. 10. n. 1. & 13.
Superiores Regulares quando, & quos Religioſos expellere poſſint a Religione, to. 5. conſ. 51. n. 2. & 3.
An liceat Regularibus cadavera defunctorum aſſociare cum ſtola, to. 5. conſ. 54. n. 1.
Et quid ſi ſint Capellani confraternitatum, ib.
An poſſint benedicere domibus, navibus, cymbis, ib. n. 2.
An in obitu parochianorum poſſint pulſare Campanas peculiari ſigno, ib. n. 3.
Et quid in Sabbatho Sancto, antequam pulſentur Campanæ cathedralis, ib. n. 3. & ſeq.
An proceſſiones extra ſuas Eccleſias, & clauſtra per parochias ducere, & Eccleſias præcipuè Sanctimonialium ingredi, ib. n. 6.
An poſſint conſtruere novam turrim Campanariam cum nova & magna Campana propè Eccleſiam parochialem, aut monialium, ib. n. 7.
Nequeant exponere Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum abſque expreſſa licentia Ordinarii, ib. n. 6.
An iis liceat in ſuis Eccleſiis mulieres poſt partum ad purificationem admittere, to. 5. conſ. 76. a n. 1.
Admiſſio mulierum ad purificationem per Regulares eſt ſimplex actio, quæ fit ab ipſis, qui non ſunt miniſtri Eccleſiæ ex officio, ib. n. 10.
Prohibetur Regularibus habere commatres, ib. n. 15.
De beant evitare familiaritatem cum mulieribus, ib.
Eos non obligat ſtatutum diœceſanum, ib. n. 17.
De Regularibus, qui nullitatis ſuæ profeſſionis conſcii ſe ad ſacros Ordines promoveri faciunt, tom. 5. conſ. 77. nu. 4. & ſeq.
Pœnæ in Regulares malè promotos, ib.
Non profeſſis non poſſunt concedi dimiſſoriæ ad Ordines, ib. num. 42.
Quid de emittentibus tria vota ſubſtantialia Religionis ſimplicia in Societate Jeſu, ib. n. 44. & ſeq.
Quid de Regulari, qui putat bona fide ſuam profeſſionem validam eſſe, aut ſciens eſſe nullam propter juſtam cauſam ſuperioribus volentibus eum promoveri, non audet detegere nullitatem ratione ſcandali, aut damni gravis, inconvenientis, nec poteſt effugere ſine ſcandalo, ib. n. 46.
An hoc caſu teneatur Regularis ratificare ſuam profeſſionem, ib. num. 46.
Quatenus poſſint aromatariam tenere, to. 5. conſ. 84. n. 15.
An Regulares ad exercendum munus parochiale in Indiis ritè ac rectè a Magiſtratibus laicis, vel a Principe inſtituantur, tom. 5 conſ. 1. a n. 1. ubi in eos pœnæ.
Iidem Regulares an poſſint obtinere ac exercere jura parochialia ſine licentia Epiſcopi, ib. a n. 6.
Et acta ab iis geſta ſint valida, ib. n. 12.
Eorum benencia ſunt manualia, ib. n. 5.
De illis proviſi quod jus habeant, ib.
Animarum curam habentes, Parochorum officia nequeunt exercere ſine licentia Epiſcoporum, & examine, & viſitationi, correctioni ac juriſdictioni ipſorum ſubjiciuntur, ib. num. 9. & ſeq.
Audientes confeſſionem pœnitentium abſque legitima licentia in quas pœnas incurrant, ib. n. 14. & ſeq.
Quomodo ad Religionem admittendi, to. 6. conſ. 4. num. 22. & ſeq.
An & quatenus Regulari impartiri poſſit ac debeat licentia exeundi e ſua Religione, ut cum reſervatione votorum habitu presbyteri ſæcularis vivere valeat in ſæculo, to. 6. conſ. 9. n. 1. ac ſeq.
Quæ cauſa ad id requiratur, ib. n. 1.
An Regulares poſſint nunc uti altari portatili, etiam invito Epiſcopo diœceſano, to. 6. conſ. 12. a n. 1.
Et an id poſſint de illius licentia, & approbatione, ibidem n. 2. & 16.
Cur prohibitum Regularibus celebrare extra loca deputata cum altari portatili, ib. n. 2.
Quatenus poſſint celebrare miſſæ ſacrificium in clauſtro, ib. num. 25.
De Regularibus in partibus infidelium degentibus, & curæ Vicariorum Apoſtolicorum commiſſis, to. 6. conſult. 16. num. 1. & ſeq.
An Regulares prohibere poſſint Parochis celebrationem proceſſionis die Dominico intra Octavam Corporis Chriſti, vel alio die, to. 6. conſ. 63. n. 1. ac ſeq.
An in ſuis proceſſionibus poſſint mutare viam ſemel electam ib. num. 6.
Et an extra propria clauſtra, dum proceſſionaliter incedunt intra limites alienç parochiç poſſint deferre ſtolas, ib. n. 7.
An, quando poſſint expelli a ſua Religione, tom. 5. conſ. 51. a num. 1. & ſeq.
Nemo Regularium qacunque de cauſa comedere, aut confectionem corporalem ſumere poteſt in locis, ubi ſunt crates, vel rotæ in monaſterium correſpondentes, tom. 6. conſ. 85. num. 206.
Neque in locis adeò vicinis, ut videri, aut audiri poſſint a monialibus, ib.
Neque ante portam clauſuræ, ib.
Multò minus intra clauſuram, ib.
Etiamſi eſſent Superiorès Ordinum, ib.
Quomodo eos abſolvat, cumque eis diſpenſet S. pœnitentiaria ſuper introductione mulierum intra eorum clauſtra ad malum finem, ib. n. 259.
Prælati regulares facultate ſibi ex officio attributa ingrediendi monaſteria monialium, quomodo uti poſſint, ib. n. 260.
Pœnæ in tranſgreſſores, ib.
Et an reſervatæ, ib. n. 261.
An Eccleſiæ Regularium, & aliæ quæcumque ullum habeant jus, ullaque eis competat actio ſuper quarta funeralium eorum, qui in eis ſibi eligunt ſepulturam, quando in eiſdem Eccleſiis dicta funeralia non fiunt, to. 6. conſ. 88. a n. 1.
De quibus quartam Canonicam Parochis dare debeant, ib. num. 1.
Ea, quæ ipſis gratiosè conceduntur, ſunt reſtringenda, ib.
An, & quatenus ab Ordinariis puniendi ſint, tom. 6. conſ. 93. num. 6.
Quatenus poſſint adminiſtrare Euchariſtiam, to. 6. conſ. 98. n. 86. & ſeq.
Eccleſiæ Regularium, an, & quatenus ſint exemptæ, tom. 7. conſ. 7. a num. 1.
In eorum Eccleſiis parochialibus an poſſit Epiſcopus, ipſis invitis, conferre Sacros ordines, chriſma, aliaque pontificalia exercere, ib.
Ad quem pertineat in Eccleſiis parochialibus monaſteriorum Regularium ſæcularizatis apponere œconomum, tom. 7. conſ. 8. a num. 1.

Ne-

Nequeunt audire confeſſiones, niſi fuerint approbati ab Epiſcopo, cujus ſubditos abſolvere velint, ib. n. 30. & 32.
Quatenus poſſint pro audiendis confeſſionibus iterùm examinari, ib. num. 31.
Et quatenus publicè denunciari poſſint excommunicati, tom. 7. conſ. 10. a n. 1. & ſeq.
Præſertim adminiſtrantes Sacramenta ſine Parochorum licentia, ib. num. 4.
Regulares in odioſis, & dum agitur de cenſuris non veniunt appellatione Clericorum, tom. 7. conſ. 11. n. 4.
Etiamſi ſint converſi, ib.
Minuſque appellatione laicorum, ib.
An, & quatenus Regulares poſſint imponere cenſum vitalitium, etiam ſine pecunia numerata, illumque poſtea ſine licentia ceſſaret, ac ejus pecuniam in mutuum accipere, tom. 7. conſ. 12. a n. 1. & ſeq.
De quo Sancto, aut Beato miſſam, & Officium celebrare poſſint, tom. 7. conſ. 27. n. 5. & ſeq.
An Regularis profeſſus, qui fuit baptizatus tanquam expoſitus, ita tamen, ut ex publica fama ipſius parentes non ignorentur, neque prorſus ſit incertum, an ex illegitimis nuptiis conceptus ſit, poſſit eligi in Generalem, vel obtinere alias dignitates ſuæ Religionis, t. 7. conſ. 34. a n. 1.
Quatenus Ordinariis poteſtas ſit, eos excommunicandi, tom. 7. conſ. 44. n. 19. & ſeq.
Eorum in hoc exemptio, ib. n. 20.
Et quatenus declarari poſſint excommunicati, ib. n. 21. & ſeq. & a n. 37.
An omninò exempti a juriſdictione Epiſcoporum, ac delegatorum Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 24.
Etiam in delicto notorio, ib. & n. ſeq.
Habeantque privilegium, ne poſſint excommunicari, vel interdici ab Ordinariis, ib. n. 16. ac ſeq. & a n. 39. & 44. & ſeq.
Quatenus poſſint licitè Ordinariorum cenſuras contemnere, ib. n. 28. & 32.
Et ab eis citati non comparere, ib. & n. ſeq.
Nequeunt abſque Summi Pontificis licentia in alterius juriſdictionem conſentire, ib. n. 29.
Pœnæ in Prælatos talem juriſdictionem uſurpantes, ib. n. 30.
An teneantur ſervare inhibitiones Epiſcoporum, ibid. n. 31.
Præſertim ſi appellaverint, ib. n. 33.
Quatenus contra abutentes ſuis privilegiis Epiſcopus procedere poſſit, ib. n. 41.
Et quibus pœnis, ib.
Pœnæ contra Regulares lacerantes edicta Epiſcoporum, ib. num. 46.
Quatenus poſſint per cenſuras compelli, ib. n. 47.
Eorum privilegia, ne ullus Epiſcopus ſolemnia celebret in eorum Eccleſiis, examinantur, to. 7. conſ. 45. n. 2. & ſeq.
An, & quatenus poſſit amittere ſua privilegia, ib. n. 8. & ſeq.
Et impedire, quominus Epiſcopus per ſuos Canonicos cantari faciet miſſas in eiſdem Eccleſiis, ib. n. 12. & ſeq.
An Regulares, qui ex immemorabili ſunt obligati ad officiandum in Eccleſiis Cleri ſæcularis, præcedere debeant ipſi Clero, tom. 7. conſ. 49. a n. 1.
De Regularibus revelantibus confeſſionem Sacramentalem, eorum Judices, & pœna, tom. 7. conſ. 54. n. 27.
De jure communi ſubſunt Epiſcopis locorum lege juriſdictionis tantùm, tom. 7. conſ. 65. n. 4.
De eorum Eccleſiis habentibus populum, ib.
An Regularis degens extra clauſtra, ſi delinquat, puniri debeat a Nuncio Apoſtolico, an verò ab Epiſcopo, qui prævenit, tom. 7. conſ. 68. a n 1.
Quatenus amittat privilegium exemptionis, ib. n. 6.
Regulares quatenus puniri poſſint ab Epiſcopis, ib. a n. 9. ad 39.
Et in quibus caſibus, quibuſve pœnis, ib. & n. 38.
Quæ artes deceant Religioſos, tom. 7. conſ. 72. n. 5.
Cauſa impulſiva conceſſionis privilegiorum Regularium, tom. 8. conſ. 8. num. 13. & ſeq.
Quatenus decimæ Regularibus datæ, t. 8. conſ. 8. n. 30. & ſeq.
Quando immunes a decimis, ib.
De approbandis liberè in audiendis confeſſionibus, tom. 8. conſ. 15. num. 1.
Tenentur obſervare decretum Concilii Tridentini de celebratione miſſarum, tom. 8. conſ. 42. n. 31. & ſeq.
Quibus in caſibus ſubſint Epiſcopis, tom. 8. conſ. 43. a n. 99.
De eorum vitæ inſtitutione juxta regulam, quam profeſſi ſunt deque proprietate ipſis omninò interdicta, tom. 8. conſ. 45. a n. 1.
Regularium triplex differentia, ib. n. 1.
Quinam verè ſint, ib. n. 2. & 3.
Poſſunt eorum Superiores inducere reformationem juxta eorum inſtituta, ib. n. 5. & 6.
Quid de vita communi aliiſque hujuſmodi, ib. & n. 7.
Quatenus prohibeantur poſſe quidquam proprii habere tàm bonorum immobilium, quàm mobilium, ib. n. 8.
Quid ſpeciatim de bonis ſtabilibus, ib. n. 9. & ſeq.
Quid verò ad res mobiles, ib. n. 11. & ſeq.
Quænam monaſteria Regularium poſſint bona ſtabilia poſſidere, tom. 8. conſ. 46. n. 1.
Qui numerus Regularium in illis conſtituendus, ib.
Quomodo erigenda, ib.
Quo pacto Regulares obſequia alterius loci, aut perſonæ, ſubjici poſſit, ib.
Et quomodo a Conventu recedere, ac ſtudiorum cauſa abeſſe, ibid.
De ratione eligendi ſuperiores Regulares, t. 8. conſ. 48. a n. 1.
Quomodo ad eam procedendum, ib. n. 2.
An, & quatenus Regulares in obſervatione cenſurarum Epiſcopalium, ac feſtorum diœceſis conformari ſæcularibus teneantur, tom. 8. conſ. 53. a n. 1. & 4.
An privilegia conceſſa Regularibus celebrandi tempore interdicti ſint ſublata, ib. n. 2.
Quid a Regularibus obſervandum ſit, ſi velint habitum dimittere aut a Religione diſcedere, tom. 8. conſ. 58. a n. 1.
An eis liceat tranſire ad arctiorem Religionem petita tamen licentia a ſuis Superioribus, etſi non obtenta, ib. n. 5.
De Regularibus venientibus ad Urbem ſine obedientia ſuorum Superiorum an denunciandum in S. Officio, tom. 8. conſ. 62. num. 19.
De Regularium Miſſionibus in Regno Japonorum, ib. n. 20.
De Regularibus accedentibus ad Indias Philippinas, ib.
Et de Epiſcopo Japoni erga ipſos Regulares, ib. n. 22.
De Superioribus Regularium in cauſis ſubditorum ad S. Officium ſpectantibus, ib. n. 23.
De Regularibus alloquentibus cum monialibus, etiamſi ſint Vicarii S. Officii, ib. n. 24.
De Regularibus accedentibus ad partes Vallis Tellinæ, ib. num. 25.
De Regularibus etiam Ordinum Mendicantium, qui pro tempore ad Officium S. Inquiſitionis pro quocumque fidei negotio recurrunt, ib. n. 26.
De Regularium cauſis ad S. Officium pertinentibus, ib. n. 27.
De Prælatis regularibus, aliiſque habentibus quaſi jutiſdictionem Epiſcopalem, an, & quatenus poſſint procedere in cauſis S. Officii, ib. n. 28.
De Regularibus, qui tenentur poſt receptas denunciationes certiorem reddere S. Inquiſitionem ſub pœnis ac cenſuris, ib. num. 29.
De Regularibus Superioribus quatenus contra ſuos ſubditos, morantes in locis, in quibus hæreſis impunè graſſatur, procedere poſſint, ib. n. 30.
De Regularibus publicantibus indulgentias ſine licentia Ordinariorum, ib. n. 31.
De Regularibus cujuſcumque Religionis ad curam animarum admittendis, ib. n. 32.
De Regularibus ſuperioribus quoad Confeſſarios monialium, ib. num. 33.
De Regularibus ſuperioribus quoad ſolutionem alimentorum pro ſuis ſubditis carceratis, ib. n. 34.
De Superioribus Ordinum quoad publicationem decreti Conſtitutionum ſpectantium ad S. Officium, ib. n. 35.
De Regularibus retinentibus ſcripta ſortilega, eorumque pœna, ib.
De Regularibus ſervientibus S. Officio, ib. n. 37.
De Regularium Superioribus quoad reſtitutionem habitus ſuis ſubditis habilitatis ex gratia S. Congregationis S. Officii, ib. num. 38.
An Regulares Romam adeuntes prætextu, quod electio provincialis, aliorumque Officialium, vel ob hujuſmodi aliud, fuerit invalida, ſint puniendi tanquam apoſtatæ, tom. 8. conſ. 65. a n. 1.
Quatenus poſſint ſine licentia ad Superiores recurrere, ib. num. 4. & ſeq.
Quomodo habeant jus ſepulturæ, ac erigendi Crucem in fneribus, atque ingrediendi alienas parochias ad levanda cadavera, tom. 8. conſ. 73. n. 7. & ſeq.
Eorum Eccleſiarum privilegia, ib. n. 58. & ſeq.
De eorum proceſſionibus, ib. n. 96.
De Regulari laico profeſſo latino, qui dimittens habitum regularem ſe fecit ab Epiſcopo græco ſchiſmatico græco ritu ad Ordines promoveri, tom. 8. conſ. 92. a n. 1.
Reverſus ad Religionem quomodo tractandus, ib.
Et quot, quaſve pœnas incurrerit, ib. a n. 6.
De admiſſis ab initio ad habitum, & novitiatum pro laicis, & poſtea ad ſtatum Clericorum translatis, ib. n. 11.
In eos pœnæ, ib.
Et quis cum eis diſpenſare poſſit, ib.
De munere Regularium in converſione infidelium, tom. 8. conſ. 109. ferè per totam.
Cur aſſumpti ad concionandum, & confeſſiones audiendum, ib. num. 16.
Converſæ per eos plurimæ gentes, ib. n. 17.
De Regularibus proponentibus in ſuis Eccleſiis populo lucrandas indulgentias falſas, vel apocriphas, tom. 8. conſ. 142. a num. 1.
A quo puniri poſſint, ib.
Et qua pœna, ib. n. 3.
An Regulares gaudeant Eccleſiæ immunitate, tom. 9. conſ. 2. a num. 6.
In id res judicatæ, ib.
Quid de conſuetudine, ib. n. 12.
Poſſunt per ſuos ſuperiores in Monaſterio coerceri, verberari, ac in carcerem detrudi, tom. 9. conſ. 2. n. 9.
Et ſi opus fuerit etiam è Monaſterio expelli, & in aliis arctioribus includi, ib.
Delinquentes in Religione quibus pœnis ſubjiciantur, ib. n. 11.
Quomodo puniri, & in carcerem conjici intra clauſtra ſine vio-

violatione immunitatis Eccleſiæ, vel Monaſterii, ibidem num. 31.
Quando Regulares ex uno Monaſterio in aliud arctius detruduntur, quamvis extrahantur inviti, an loci immunitas violetur, ib. num. 32.
De Regulari recurrente in cauſa Eccleſiaſtica ad Judicem laicum, conſ. 33. n. 1. & ſeq.
Damna, quæ Regularis infert, a quo, & quo pacto reſarcienda, ib. n. 2. & n. 5.
Quando teneatur Prælatus de delicto Regularis, ib. & n. 5.
An de jure Prælatus Regularis poſſit cognoſcere de crimine Religioſi, & an valeant conſuetudo, ac privilegia in iis, quæ non pertinent ad regulam, ib. n. 3.
An Regularis ejectus a ſua religione, tanquam incorrigibilis, ſi committat delictum, gaudeat privilegio fori Eccleſiaſtici, conſ. 48. a num. 1.
Ejecti manent ſui ordinis religioſi, ib. n. 1.
Suiſque Prælatis ſubditi, ib. & n. 4.
Prælati Regularis Officium, ib. n. 2.
Et in eum pœnæ vindices, ib.
An eis obſtet res judicata, ib. n. 4. & 5.
Reducendi ad Monaſterium etiam perpetuò ejecti, ib. n. 5.
An Regulares, ſaltem ordinum mendicantium teneantur ad ſolutionem ſubſidii triennalis, tom. 4. conſ. 53. a n. 1.
Quid ſi hoc onus eſſet perpetuum, certum, ac invariabile, & impoſitum bonis propter bona, ib. n. 1.
Quod Eccleſiæ fuerint, ac ſint regulares, quomodo probandum, tom. 9. conſ. 77. n. 13.
Juſpatronatus, jus doctorandi, quod acquirit Regularis vel ratione Cathedræ, vel ex alia cauſa, an acquiratur Monaſterio, tom. 9. conſ. 82. n. 112.
An, & quatenus ſuperiores regulares poſſint annum probationis novitio prorogare, itaut anno probationis jam completo, ſed prorogatione non ſervata, promiſſio inde emiſſa ſit irrita, tom. 9. conſ. 87. a n. 1.
Regulares an dici poſſint indigentes, tom. 9. conſ. 121. n. 1.
An comprehendantur in diſpoſitione teſtatoris de elemoſynis erogandis pauperibus de familia, ib. n. 3. & ſeq.
Quid ſi Religio ſit incapax bonorum, ib. n. 7.
Ac annualium reddituum, ib. n. 8. & n. ſeq.
In appellatione ſuorum veniunt maſculi Religionem ingreſſi, ib. num. 10. & ſeq.
Quid ſi aliqua Religio vigore novi decreti fiat capax legatorum, ib. num. 14. & ſeq.
Regulares an ſint Clerici, conſ. 139. n. 146.
An veniant appellatione Clericorum, ib.
Clerici, & Regulares ponuntur uti diverſi, ib. n. 147.
In pœnalibus appellatione Clericorum an veniant Regulares, ib. n. 148. & ſeq.
An, & quatenus ſententia lata per Judicem delegatum a Provinciali Regularium ſine conſilio, ſuffragio, vel interventu Definitorum, ſit invalida, tom. 9. conſ. 165. a n. 1. & ſeq.
De poteſtate conceſſa in Regulares a Clemente VIII. vivæ vocis oraculo S. Congregationis ſuper Epiſcopis, ac Regularibus, tom. 9. conſ. 170. §. Sanctiſſimus.
De proviſione parochiali in perſonam Regularem, ib. §. De proviſione.
De Confratribus Societatis Joannis Dei, quod nullatenus geſtare debeant cum capuccio oblongo, ſive acuto, ib. §. De confratribus.
De licentia Regularium accedendi ad Urbem, ibid. §. De licentia.
Proviſio pro Regularibus mendicantibus circa eorum aliqua gravamina, ib. §.
An Regulares peccent omittendo in Canone Miſſæ commemorationem pro Epiſcopo loci, ib. §. Cum Cæſar.
An, & quatenus Regulares quicumque prætendentes ſe pervim, & metum ingreſſos eſſe Religionem, vel ante ætatem debitam profeſſos fuiſſe, aut quid ſimile adducentes, audiri poſſint ſine habitu regulari, & extra Monaſterium, conſ. 176. a num. 1.
Ubi quid ſi egrederentur ex ſententia Ordinarii nulliter emanata.
Quid ſi ſententia Ordinarii ſuper egreſſu, ac nullitate profeſſionis eſſet notoriè nulla, ib. n. 2.
An præſertim emanaverit defectu juriſdictionis, ib. n. 3.
Vel ſi delegato commiſſa fuerit cauſa cum clauſula, *vocatis vocandis*, ib. n. 5.
Vel ſi in commiſſione adeſſet clauſula: *Dummodo intra quinquennium reclamaverit*, & de legitima reclamatione non conſtaret, ib. num. 6.
Vel ſi pars adverſa inſtiterit citari in quolibet actu, & docuerit de ſuo intereſſe, ib. n. 8.
Quid ſi ſuperior Monaſterii nollet ullo modo appellare, ib. num. 10.
Aut ſi remiſſoriam non expoſtularet, ib. n. 11.
Aut ſi non inſtaret pro regreſſu, ib. n. 14.
Aut ſententia egreſſus fuerit attentatè probata, ibid. n. 18. & ſeq.
An, & quatenus Regularis audiendus ſit extra Monaſterium pro defenſione cauſæ nullitatis ſuæ profeſſionis, ib. n. 14. & ſeq.
Quando ceſſet quæcumque temeritas dimittendi habitum regularem, ibid. num. 26. & ſeq.
Quatenus credendum ſit Ordinario, atteſtanti proceſſiſſe in cauſa, prævia reclamatione facta in tempore, ibid. n. 29. & ſeq.
Si Regulares, etiam exempti admiſerint ad divina nominatim interdictos ab Epiſcopo, vel ab eo nominatim denunciatos, eorum Eccleſiæ, in quibus admiſerint ex præſumptione, ſubjacent interdicto, tom. 10. conſ. 1. n. 13.
An hujuſmodi interdictum ſit latæ ſententiæ, ib.
Quid ſi habeant privilegium, ac poſſint excommunicari, niſi a Papa, ib.
Regulares, etiam exempti, interdictum generale, vel locale non ſervantes, quam pœnam, & quatenus illam incurrant, ib. num. 15.
Et quatenus in id procedat, ib.
Quid ſi Fratres Minores S. Franciſci admittant ſuos Tertiarios in ſuis Eccleſiis ad divina officia, ib. & n. 16. & 17.
Non tenentur in ſuis Eccleſiis ſervare interdictum ab Ordinario appoſitum, & quomodo, ib. n. 18.
Quænam privilegia Regularium quoad hoc revocet Concilium Tridentinum, ib. n. 19.
Et quos Regulares ad id obligare intendat, ib.
Quænam etiam privilegia Regularium in hac materia revocet Conſtitutio Gregorii XIII., ib. n. 20.
Quinam præter Regulares hoc privilegio gaudeant, ibidem num. 22.
Quid de eorum Tertiariis, famulis, familiaribus, domeſticis, Syndicis, Advocatis, Procuratoribus, & Officialibus Ordinariis, tàm fratrum, quàm Monialium, deque aliis, ib. num. 21.
Interdictum generale, quacunque authoritate appoſitum, in quibus feſtivitatibus Regulares ſuſpendere poſſint, ibidem num. 22.
Quibus etiam diebus poſſint in ſuis Eccleſiis tradere ſepulturæ cadavera ſæcularium, ib.
Quid hac in re privilegio ſuo conceſſerit Clemens Octavus fratribus Ordinis S. Franciſci, ib. n. 25.
An hoc privilegium ſuffragetur aliis Regularibus, ib. n. 24.
Ac Monialibus, ib.
Quid ſi Moniales ſint ſubjectæ Ordinariis, & non Regularibus, ib. & n. 25. & ſeq.
An, & quatenus liceat Regularibus habere feneſtras proſpicientes in viam publicam, tom. 10. conſ. 2. a n. 1.
Novos Conventus, & Eccleſias quatenus conſtruere poſſint, vide *Conventus*.
An, & quatenus Regulares, etiam Abbates, poſſint ſuſpendi, excommunicari, privari ſuis officiis, ac dignitatibus a legatis, ſive Nunciis Apoſtolicis, t. 10. conſ. 10. a n. 1.
Quid ſi ipſi Regulares, & Abbates ſententiam privationis ſua ſubſcriptione admiſerint, ib. n. 6.
Quidve ſi a Sacra Congregatione ſuper Epiſcopis, & Regularibus injungantur Nunciis, ut capiant diligentem informationem, ac decernant, quod judicaverint opportunum, ib. num. 7.
Regularium Superiores in judicandis ſubditorum cauſis an eximantur a jure communi, & ab iis, quæ ſunt de ſubſtantia juris, tom. 10. conſ. 11. num. 24.
An, quando agitur contra Regulares ad effectum remotionis ab adminiſtratione, requirantur probationes exactæ, & quales, tom. 10. conſ. 18. n. 3.
In cauſis Regularium an attendatur rigor juris, t. 10. conſ. 20. num. 9.
Regularis ſponte diſcedens prætextu nullitatis ſuæ profeſſionis, habitu dimiſſo, ſive retento, quomodò audiendus, to. 10. conſ. 21. n. 1.
Quid de tranſeunte ad aliam Religionem, ib. vide *Religio*.
Regularis apoſtata, vel fugitivum quomodo audiri poſſit, ib. num. 2.
Quid ſi non eſſet apoſtata, neque fugitivus, neque excommunicatus, ib. n. 3.
Lite pendente ſuper nullitate ſuæ profeſſionis, an debeat Regularis reſtitui Monaſterio, quod fuit illicitè ſpoliatum ſua poſſeſſione, ib. n. 4.
Licentia manendi extra clauſtrum, etiam in habitu Clericali, an, quatenus, & a quibus concedenda Regularibus, t. 10. conſ. 24. n. 32. & ſeq.
Regularis dimittens habitum ſuæ Religionis, vide Apoſtata.
Regularis quatenus dicatur propriè Religionem ingredi, ib. n. 7.
Quid quoad privilegium Canonis, ib.
Conditio, ſi ingrediatur Monaſterium, an, & quatenus comprobetur ante profeſſionem, ib. n. 8. vide Profeſſio.
Quæ de ſervis dicuntur, poſſunt aptiſſimè ad Regulares transferri, ib. n. 11.
Regularis, ab una Religione tranſiens ad aliam laxiorem, non definit eſſe Regularis, ib. n. 36.
Num liceat Religioni ejicere Religioſum profeſſum, tanquam incorrigibilem, ib. n. 42. & ſeq.
Per emiſſionem profeſſionis cenſetur quodammodò celebrari contractus inter Religionem, & Profeſſum, ib. n. 43.
Regulari, an, & quatenus a Monaſterio debeantur alimenta, ib. n. 44. & 58.
Si quis Regulari infirmo extra Monaſterium alimenta præſtaverit, poterit ea repetere a Monaſterio, ib. n. 44.
Quomodo reſolvatur contractus initus inter Regularem, & Reli-

Religionem, ibid. num. 57.
Quis judicandus incorrigibilis, ut ejici poſſit a Religione, ib. num. 61.
An, & quatenus nequeant judicium coram Epiſcopo incœptum, omittere, & aliud inire coram alio, tom. 10. conſ. 28. num. 7.
Regulares habentes plures facultates ad rem aliquam, productа una coram Judice delegato, & coram ipſo incœpto judicio, non poſſunt uti alia facultate, niſi ſequuta remiſſione cauſæ a primo Judice, ib. n. 8.
Quatenus Judex delegatus a Summo Pontifice ad cauſam aliquam, poſſit Regulares punire, ib. n. 9.
Et qua pœna, ib. n. 10. ac ſeq.
Idque non obſtantibus eorum privilegiis, ib. n. 14. & ſeq.
Alienantes bona Eccleſiaſtica irritè agunt, & incurrunt pœnas, ib. n. 11.
Quando agerent attentatè, ib. n. 12.
Et manifeſtam injuriam inferrent Delegato, ib.
Quæ de Regularibus dicantur in Epiſcopo, & Archiepiſcopo, multò magis procedunt in Ordinario delegato, ibidem num. 17.
An aliqui Regulares habeant facultatem alienandi per ſe ipſos, ib. num. 18.
Quomodo ea uti poſſint, ib.
Cur dicantur Baccalaurei, licentiati, Magiſtri conſ. 38. n. 27. & ſeq.
An, & quatenus Regulari de crimine accuſato, vel damnato debeantur a Monaſterio alimenta, & ſumptus litis, t. 10. conſ. 29. a n. 1. 3. & ſeq.
Lite pendente, non ſunt collitiganti ſubminiſtranda alimenta, & ſumptus litis, ib. n. 1.
Quid ſi concurrat copulativè paupertas, & præſumptio boni juris, ib. n. 2.
Quidve ſi deficiat alterum requiſitum, ib.
Regularis debet humiliter parere ſententiæ contra ſe latæ, ib. num. 3.
Diſtinctio hac de re, ib. n. 5.
Si non debentur alimenta, & ſumptus litis in futurum, multo minus prætendi poſſunt pro tempore præterito, ib. n. 6.
Ubi ſunt debita in ſubſidium ex officio Judicis, ceſſat ratio, quod peti valeant, ubi quis jam ſe aluit, ib. n. 6.
Quando de præteritis nulla habenda ſit ratio, ib. n. 7.
Regularis habetur loco filii, & tanquam filius Monaſterio obligatur, ib. n. 8.
Quatenus Regulari licitè denegentur alimenta, ib.
Quid ſi alimenta petantur ex beneficio, quod habet collitigans pauper, vel ex neceſſitate, qua tenentur Monaſterium erga Monachos, ib. n. 9. & ſeq.
Quidve ſi Regularis delinquens fame periret, ſi ei alimenta non ſubminiſtrarentur, ib. n. 11.
Alimenta Regulari delinquenti ſunt præſtanda domi apud Monachos, ſive Regulares, ib. n. 12.
Superiores Regulares quinam eſſe debeant, tom. 10. conſ. 31. num. 8.
Regularium cauſæ quomodo tractandæ, t. 10. conſ. 32. n. 2.
An neceſſaria citatio in judiciis Regularium, tom. 10. conſ. 53. num. 16.
Proceſſus legitimandus, etiam inter Regulares, ib. n. 17.
Recurſus Regularium ad Judices laicos quomodo probetur, ib num. 19.
Beneficiarius Regularis eſt incapax dominii, tom. 10. conſ. 55. num. 6.
Ejus diſpoſitio quoad fructus, ad quæ reſtringatur, ib.
Donatio facta ab Epiſcopo Regulari Monaſterio ex bonis acquiſitis in Epiſcopatu, an valida, ib. n. 7.
An translatus ad aliam Religionem, eique perfectè unitus per profeſſionem, poſtea obtinens transferri ad Ordinem, in quo primùm profeſſus fuerat, reddat ad jura primogenituræ, t. 10. conſ. 62. n. 1. & ſeq.
Quid ſi ex levitate tranſeat, ib. n. 3.
Sacræ Congregationis hac ſuper re praxis, ib. n. 4.
Quid de Religioſo ejuſdem ordinis, ib. n. 5.
An ſaltem poterit redire ex gratia, ib. n. 4. & 7.
An edictum Epiſcopale, in quo mandatur, quod Confeſſarii Regulares confeſſiones audiant in habitu chorali, eiſdem. que prohibet pœnitentes auſcultare extra Confeſſionarium, neve accedant ad infirmos abſque licentia Epiſcopi, vel Curati, minuſque certas perſonas utriuſque ſexus ante ortum, & poſt occaſum auſcultent, & cætera hujuſmodi, deroget privilegiis Regularium, tom. 10. conſult. 7. a num. 1.
An, & quatenus Regularis habeat factionem teſtamenti, t. 10. conſ. 79. a n. 1.
Poſſitque voluntatem alterius declarare, ib. n. 2.
Et quomodo declaratio hæc facienda, ib. n. 3. & ſeq.
Quid ſi acceſſerit licentia Patris Generalis hæreditatem alicujus adminiſtrandi, ib. n. 8.
An, & quatenus Monachi, ſive Regulares poſſint aſſumi ad piorum legatorum adminiſtrationem, tom. 10. conſ. 81. a num. 1.
Quid de adminiſtratione beneficiorum, ib.
An ullum ſit inconveniens, quod in Eccleſia ſæculari officietur Capella a Regulari, ib. n. 6.
Poſſunt Regulares adminiſtrationem peculii habere, ib. n. 7.
Quid ſi Teſtator mandaverit eligi Sacerdotem non ſubjectum, ib. num. 9.
Quidve ſi obſtaret obſervantia, ib. n. 10.
De recurſu Regularium ad Judices laicos, tom. 10. conſ. 81. a num. 1.
An Regulares retinere poſſint in Civitatibus, Oppidis, aliiſque locis ſimplex hoſpitium, tom. 10. conſ. 84. a n. 1.
An ex Concilio Tridentino ſublatæ fuerint Conſervatoriæ Regularium, etiamſi cauſæ graves ſint, & plenariam cognitionem requirant, tom. 10. conſ. 87. n. 2.
An, & quatenus Monachi, & Regulares omnes fuerint olim ſubjecti juriſdictioni Epiſcoporum, tom. 10. conſ. 94. a n. 1. & ſeq. ac n. 7.
Qui eos exemerit, & in quibus hodie ſint iis ſubjecti, ib.
Monaſteria Epiſcopis erant ſubjecta cum Abbatibus, & Monachis, a quibus etiam viſitabantur, & corrigebantur, ib. n. 3. & ſeq.
Quicquid etiam ſine licentia Epiſcopi ab Abbate de rebus Monaſticis vendebatur, ad poteſtatem Epiſcopi revocabatur, ib. n. 5.
Nec licebat cuiquam Monachorum abſque venia Epiſcopi Monaſterium ædificare, ib. n. 6.
Cur exempti, ib. n. 8. & ſeq.
Olim Epiſcopi vice Abbatum præfuerunt Monaſteriis, & Monachos, rexerunt, ib. n. 11.
Politici quoque avaritiæ ſtudio Monaſteria, & Abbatias regendas non rarò ſuſceperunt, ib. n. 12.
Licebat Abbatibus ab Epiſcopo ad Principem, & Concilium provocare, ib. n. 14.
Quidam Abbates cum ſuis Monachis, & Monaſteriis ab omni obedientia Epiſcoporum erant penitus exempti, ib. n. 15. & ſeq.
Exemptionis, ac immunitates non amplius conceſſæ Monaſteriis, ib. num. 17.
Conceſſæ deinde aliquibus, ib. n. 18.
Ob hujuſmodi exemptiones annua penſio perſolvebatur Sedi Apoſtolicæ, ib. n. 19. & ſeq.
Exemptio Monachorum ampliata, ib. n. 23.
Exemptiones nonnullis Monaſteriis conceſſæ ab ipſis Epiſcopis, ib. num. 24.
An de jure communi Judex immediatus Regularium ſit Abbas, anve alius Prælatus, ib. n. 25.
Exemptio Regularium a juriſdictione Ordinariorum an ſit ex jure communi, ib. n. 26. & ſeq.
Hodie Regulares ferè omnes exempti ſunt per privilegia Summorum Pontificum a juriſdictione Ordinariorum, exceptis quibuſdam in caſibus, ib. n. 30.
Exemptiones hujuſmodi nunquam placuerunt viris cordatis, ibidem.
An tollendæ, ib.
An, & quatenus Regulares omnes approbari debeant ab Ordinario pro audiendis Sacris Confeſſionibus utriuſque ſexus fidelium, tom. 10. conſ. 95. a n. 1. & 21.
Et pro concionando in alienis Eccleſiis teneantur petere ab eodem licentiam, in propriis verò benedictione, ib.
Quid ſi adfuerit tolerantia ipſius Ordinarii, qui paſſus eſt, eos confeſſiones audire ſine approbatione, conciones habere ſine licentia, ſine benedictione, ib. n. 15.
Quid in Regnis Hiſpaniarum, ib.
Quidve in Indiis Occidentalibus, ib.
Quando contra Regulares hac in re Ordinarii ſe gerere debeant, ib. num. 20.
Ad id multa ex oraculis Sacrarum Congregationum, & diplomate Summi Pontificis, ib.
Quot approbationes habere debeant Regulares ad audiendum Sacras confeſſiones, ib. n. 13.
Quibuſcunque Regularium privilegiis minimè obſtantibus, ib. num. 14.
Requiritur, quod Ordinarius prohibeat, & non obſtante prohibitione, acquieſcat, ib. n. 16.
Idque in terminis examinis, & approbationis, ib. ac n. ſeq.
Tolerantia hujuſmodi an excuſet culpam, ib. n. 18.
Quid de prædicatione Regularium, ib. n. 19.
An Regulares abſque Epiſcopi approbatione perſonarum ſæcularium confeſſiones audire præſumentes, ab ipſo Epiſcopo jure puniri queant, ib. n. 23.
Et quibus pœnis, ib. & n. 24. & ſeq.
Qui ſunt extra Monaſterium de licentia ſuorum Superiorum, quatenus ſint exempti ab Ordinariorum juriſdictione, tom. 10. conſ. 96. num. 3.
An Regulares adeuntes Monaſteria Monialium ſine licentia Epiſcopi, incidant in pœnam excommunicationis, quam Epiſcopus ſuo edicto propoſuit, ib.
Et dato, quod incidant, an poſſint abſolvi ab eorum Superioribus, an vero ab Epiſcopo, qui in ipſo edicto abſolutionem ſibi reſervavit, ib.
Qua de cauſa devenire poſſint ad electionem Conſervatorum, ib. num. 4.
An ſit neceſſè quod Epiſcopus conſentiat hujuſmodi electioni, ib. num. 5.
Quid ſi prætendatur, injurias, & gravamina non eſſe tanti ponderis, quanti exiſtimant Regulares, ib. n. 6.
Qui ex Regularibus officium Conſervatoris exercere poſſint, ib. num. 7.

Facultas eligendi Conſervatores a quo procedat, ibid. n. 8.
De facultate hac docere debent Regulares, ib.
Sunt Judices delegati, ib.
Cur dentur Regularibus, ib.
Ubi non ſunt Judices Synodales, qui eligi poſſint in Conſervatores, ib. n. 9
An liceat ad Epiſcopatum aſſumi Regularis, tom. 10. conſ. 95. a n. 1. & ſeq.
A quo promovendus, ib. n. 2. & ſeq.
Regularis poteſt etiam eligi, poſtulari, ſive præſentari, ut Epiſcopus fiat ab aliis, Summo Pontifice inferioribus, ib. num. 53.
An expediat Regularem, ad Epiſcopatum promovere, tom. 10. conſ. 98. a n. 4.
Si Summus Pontifex ſuo motu proprio promoveat Regularem ad Epiſcopatum, aut iſte eligatur, ſive præſentetur, aut urgeat præceptum charitatis, expedit Religioni, ut ejus Religioſus ad Epiſcopatum aſciſcatur, ib. n. 6.
Si Regularis vocetur ad munus Epiſcopale ex mera illius voluntate, qui hoc ei poteſt injungere, vel ſi ad id obliget charitatis neceſſitas, cùm ipſe dignitatem non quæſiverit, expedit ei, ut Epiſcopus fiat, ib. n. 7.
Cur Regulares aſſumi poſſint ad Epiſcopatum, ib. n. 9.
Fundatores Religionum cur noluerint ad Epiſcopatum eligi ſuos Religioſos, ib. n. 2. & 10.
Regulares in ſtatu Epiſcopali an remaneant eſſentialiter Regulares, ib. n. 11.
Humilitas Regularium, ib. n. 12.
Initium exemptionis Regularium a juriſdictione Ordinariorum, tom. 10. conſ. 106. n. 13.
Ad id Conſtitutum Gregorii Magni, ib. n. 14.
Ex eo conceditur plena exemptio è juriſdictione ordinaria Epiſcoporum, ib.
Errores hac in re Gratiani, ib. n. 15. ac ſeq.
An Regulares de jure communi exempti ſint a lege diœceſana, non autem a lege juriſdictionis, ib. n. 18.
De jure communi Epiſcopi poſſunt aliquando erigere baldachinum in Eccleſiis Regularium, ib. n. 19.
An, & quatenus per Conſtitutiones Pontificias cenſeatur aliquando derogatum exemptioni Regularium, qui immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubjecti ſunt, tom. 10. conſ. 107. num. 1.
An Regulares poſſint privilegio ſuæ exemptionis renunciare, ib. num. 2.
Quatenus derogetur huic privilegio exemptionis, ib. n. 3.
Quid de privilegiis notoriis, ac Inſertis in corpore juris, ib. num. 4.
Privilegia Regularium continent ampliſſimas derogationes ad futuras diſpoſitiones, ib. n. 7.
Ad id privilegia Summorum Pontificum Regularibus conceſſa, ib. & n. ſeq.
An Epiſcopus erigere poſſit Regularem in ſuum Vicarium generalem ſine licentia ejus Superioris, tom. 10. conſult. 108. num. 1.
Quid de Regulari Religionis Mendicantis, ib.
Quatenus alii Regulares creari poſſint Vicarii, ib.
An Regulares in audiendis Sacris confeſſionibus dependeant omninò a ſuis Superioribus, ib. n. 2.
Anve prædicare poſſint abſque licentia ſuorum ſuperiorum, ib. num. 3.
Quomodo probetur, Regulares paruiſſe Brevibus, aut decretis Apoſtolicis, tom. 10. conſ. 109. a n. 1. & ſeq.
Regulares degentes in Monaſteriis, annexis Eccleſiis Titularibus Cardinalium, an, & quatenus ſubjecti ipſis Cardinalibus Titularibus, tom. 10. conſ. 117. a n. 89.
Appellatione Cleri veniunt Regulares, ib. n. 103.
Regulares mendicantes quare aſſumi nequeant in Vicarios Epiſcoporum, ib. n. 115.
Quomodo exceſſus ſæcularium Clericorum, & Regularium degentium extra Monaſteria ab Ordinario loci corrigendi ſint, tom. 10. conſ. 153. a n. 1.
Quæ requirantur in corrigendis exceſſibus, ib. n. 1.
An regularis, qui non eſt de familia alicujus Monaſterii in Diœceſi, ſi ibi delinquens fuerit repertus, debeat per ordinarium corrigi, an potiùs ad Superiores illius Monaſterii, ubi delinquens divertebatur, an ad alium remmitti debeat, ib. n. 5.
Differentia inter regularem intra, vel extra Monaſterium degentem, ib.
An regulares degentes ex licentia Superiorum ſuorum in domo ad erectionem Monaſterii deſtinata, ab Epiſcopo, ſi deliquerint, puniri, & corrigi valeant, ib. n. 6.
An Ordinarius Regularem jam diu extra Clauſtra ex ſui Superioris licentia degentem, ab ipſo alicui muneri exercendo præfectum, punire valeat, ſi in eo cum ſcandalo illum deliquiſſe comperiat, ib. n. 4.

REINCIDENTIA.

Caſus multi, in quibus abſolvi poteſt aliquis a cenſuris cum reincidentia, tom. 2. conſ. 59. a n. 51.
Quid illa ſit, tom. 2. conſ. 60. n. 1.
Et quis eam dare poſſit, ib. n. 2.
Ejus effectus, ib.

RELATIO.

Relatio deputationis Judicum in cauſis Canonizationum Sanctorum, an omninò fieri debeat Pontifici, tom. 5. conſ. 23. a n. 1.
Et quo pacto illam fuiſſe factam probetur, ib. & n. ſeq.
An præſumatur pro officialibus publicis, ib. n. 2. & 3.
Omiſſio relationis quomodo probanda, ib. n. 3. 5. & ſeq.
Quid ſi vigeant præſumptiones pro validitate actus, ib. n. 4.

RELATIVUM, RELATUM.

A relativis, & connexis quomodo fiat extenſio, tom. 3. conſ. 1. num. 27.
Relatum quomodo ſit in referente, tom. 1. conſ. 1. n. 41.
Relativum non attenditur, niſi exhibito relato, t. 9. conſ. 150. num. 16.

RELEVIUM, vid. *Feudum*.

Quid ſit, tom. 1. conſ. 83. n. 1.
An illud teneatur ſolvere Prælatus ſucceſſor in Eccleſia, ib. n. 2.
Ejus origo, ib.
Cur adinventum, ib. n. 2.
Quid ſi fuerit ex pacto conventum, quod ſalvatur etiam ab Eccleſia, quæ feudum accepit, ib. n. 4.
Quid item ſi camera Principis legitimè illud præſcripſerit adverſus Eccleſiam, ib. n. 5.
Ad quem pertineat, ib. n. 6.
Quando ſolvendum, ib.
Quid agendum in poſſeſſorio, ib. n. 7.

RELEVANTIA, vid. *Beatificatio*.

RELIGIO, RELIGIOSUS, vid. *Regulares*, *Conjux*, *Apoſtata*, *Matrimonium*, *Tranſitus*, *Debitor*.

Qui promiſit ingredi determinatam Religionem, ſi in illa non recipiatur, non tenetur aliam quærere, tom. 1. conſ. 87. num. 4.
Ejus ſtatus eſt liber, ib. n. 5. & 6.
An quis ad illam compelli poſſit, niſi voverit, ib.
Ejus primarius finis, ib. n. 20.
Ut Religio ſit, quid requiratur, tom. 1. conſ. 112. n. 4.
Quomodo inſtituenda, ib.
Per arctiorem, quæ intelligatur, ib.
Ejus requiſita, ib. n. 20.
Ejus approbationis forma, ib.
Nova Religio quo pacto prohibeatur, ib. n. 25.
Ejus approbatio an poſſit delegari, ib. n. 26.
Eſt de jure poſitivo, ib.
Ejus approbatio ex quibus pendeat, ib. n. 27.
Quibus ex actibus approbata cenſeatur, ib. n. 28. & 30.
Pœnæ Religioſorum admittentium ad divina nominatim interdictos, tom. 2. conſ. 59. n. 6.
Novæ Religionis fundatio, ac inſtitutio prohibetur, tom. 2. conſ. 65. n. 5.
Quando quis efficiatur verus Religioſus, ib. n. 9.
An ſtatus cum votis ſimplicibus ſit Religio, ib. n. 18.
Religio, ut virtus, cujus virtutis ſit filia, t. 4. conſ. 16. n. 32.
Definitur, ib.
Ejus ſoboles, ib.
Ut aliquis vivendi modus ſit Religioſus, vel Religio, quid requiratur, tom. 4. conſ. 194. n. 3. & ſeq.
Inter Religiones mendicantes, cui debeatur præcedentia, tom. 4. conſ. 198. a num. 1.
Religiones Eremitarum Sancti Auguſtini, Carmelitarum, & Minorum quando confirmatæ, ib. n. 16. & ſeq.
Sub quibus regulis militaverint, ib. & ſeq.
Quid de illorum approbatione in ſpecie, ib. n. 21.
Religio ex pietate hominum peperit Eccleſiæ divitias, tom. 6. conſ. 95. n. 2.
An, & quatenus ære alieno gravatus Religionem ingredi nequeat, tom. 9. conſ. 158. a n. 1.
In hanc rem Conſtitutiones Apoſtolicæ, ib. n. 1.
Quomodo procedant, ib. n. 2. & 10. ac n. 1. & ſeq.
Conſtitutio Sixti V. in quo fundetur, ib. n. 7.
Quid de obligato ad ratiocinia, ib.
Quidve ſi bona debitoris ſint feudalia, ib. n. 8. ac 9.
An permitti debeat profeſſio in Religione, contradicente creditore, ib.
Promittens ducere aliquam in uxorem, debet prius illam ducere, quàm ingredi Religionem, ib.
Quid in caſu, quo debitor cedit bona filio, ib.
Quænam profeſſio debitoris cenſeatur prohibita, ibid. n. 11. & ſeq.
Laicus ære alieno gravatus, vel ratiociniis obligatus cur probibeatur ingredi Religionem, ib. n. 13. & ſeq.
Quid de decoctoribus, ib. n. 14.
An requiratur dolus, ib. & n. 15.
Quid probandum ſit, ne ære alieno gravatus ingrediatur Religionem, ib. n. 28. & ſeq.
Quidve ſi debitor ſit Baro, Marchio, Dux, Princeps, ibid. num. 19.
Quid ſi æs alienum non ſit ab ingrediente Religionem contractum, ſed a ſuis prædeceſſoribus, ib. n. 20.
Vel ſi omnia bona ſua creditoribus cedat, & renunciet, ib.
De fratribus ad ſtrictiorem Religionem tranſire volentibus, tom. 9. conſ. 170. §. De fratribus.
De fratribus ad æqualem Religionem tranſire volentibus, ib. §. Pro fratribus.
Religionis effectus, tom. 9. conſ. 62. n. 25.
An Religio poſſit armis defendi, tom. 9. conſ. 69. n. 2.
Quinam Religionis defenſores, tom. 9. conſ. 68. n. 14.

Religionis perturbatio unde, ibid. num. 45.
Quænam Religio perfectior, tom. 9. conſ. 170. n. 5.
Nomine Religionis quænam veniant, ib. n. 6.
An, & quatenus qui tranſit ac ſecundam Religionem ſi velit adducere cauſam nullitatis ſuæ profeſſionis, audiri amplius poſſit abſque eo, quod redeat ad primam Religionem, tom. 10. conſ. 21. a n. 1.
An ſaltem audiri poſſit extra primam Religionem, ib. n. 2.
An, & quatenus tranſiens ad aliam Religionem dicatur deſerere Religionem, ib. n. 1.
De hac re mens Concilii Tridentini, ib.
Profeſſus ingrediens propria authoritate aliam Religionem, aut eſt apoſtata, aut fugitivus, ib. n. 2.
Eſtque etiam excommunicatus, ib.
An Sacra Congregatio ſuper Epiſcopis, & Regularibus concedere poſſit licentiam Regularibus tranſeundi ad laxiorem Religionem, ib. n. 8. & 9.
Per tranſitum ab una Religione ad aliam, etiam laxiorem non mutatur Religionis ſubſtantia, ib. n. 35. & ſeq.
Religio ex quibus conſiſtat, tom. 10. conſ. 69. n. 27.
Boni Religioſi verus honor, tom. 10. conſ. 11. n. 25.
Ut quis dicatur Religioſus, ac verè Regularis, quid requiratur, tom. 10. conſ. 60. n. 9. & ſeq.
Ad ſubſtantiam ſtatus Religioſi an requirantur neceſſario vota ſolemnia, tom. 10. conſ. 92. n. 9. & ſeq.

RELIQUIÆ, vid. *Translatio*, *Sancti*.

Reliquiæ ſanctorum quo cultu venerandæ, tom. 1. conſ. 53. n. 2.
Conſuetudo, ac Ritus illas transferendi, ib.
Ordo translationis utilitas, miracula, ib.
Earum repoſitio an ſit de neceſſitate altaris, tom. 1. conſ. 93. num. 32.
Quid in altari conſecrato.
Ex natura ſua non habent vim ſanctificandi, nec ſunt aliquid ſacramentale, ib.
Sanctorum reliquiæ a quibus, & quando transferendæ, to. 4. conſ. 42. a n. 1.
Servi Dei non canonizati reliquias quomodo quiſque venerari poſſit, tom. 4. conſ. 48. n. 8.
Corpora, ſive reliquiæ Sanctorum an, & quatenus ab una ad aliam Eccleſiam transferendæ, tom. 4. conſ. 107. a n. 1.
Comprehenduntur in Extravagante Ambitioſa de reb. Eccleſ. non alien., ib. n. 2. & 5.
Quando requiratur licentia ſummi Pontificis, ib.
Quid requiratur pro translatione corporum, aut reliquiarum ab una ad aliam partem ejuſdem Eccleſiæ, ib. n. 3. & 9.
Nullatenus frangi debent, ib. n. 4.
Quomodo concedatur licentia extrahendi particulas, reliquiarum, ib.
Translatio fieri debet ad præſcriptum licentiæ, ib.
An hæc translatio fieri poſſit a Regularibus ab Eccleſia, quam eis conceſſit Capitulum Cathedralis, vel Collegiatæ, ib. n. 5.
Non poſſunt a Cuſtodibus alteri concedi, ib.
Facta eorum translatio ſine conſenſu capituli, omnia in integrum reſtitui debent, ib. n. 7.
An pro veneratione Reliquiarum antiquarum, recens tamen repertarum, ſit licentia concedenda, t. 6. conſ. 91. n. 1. & ſeq.
Et an Reliquiæ Sanctorum exiſtentes in Eccleſiis Regularium, quæ exponuntur publicæ venerationi fidelium, poſſint ab Epiſcopo viſitari eo, quod non conſtet unquam fuiſſe ab eo viſitatas, aut approbatas, ib. n. 15.
Identitas Reliquiarum quomodo probetur, ib. n. 2. & ſeq.
Sed quid ſi interveniat aliquis nominis diverſitas, ib. a num. 5. 12. & ſeq.
Vel diverſitas temporis, ib. n. 6.
Identitas perſonæ quomodo probetur, ib. ac n. 9.
De accidentibus patriæ profeſſionis, loci martyri ac hujuſmodi, ib. n. 8.
Quid probandum, ut conſtet de identitate, ibidem num. 10. ac ſeq.
Sanctorum Reliquæ antiquæ in qua veneratione habendæ, ib. num. 15.
An ſi vir fide dignus tradiderit alicui Reliquias Sanctorum, poſſint exponi publicæ venerationi, approbante Epiſcopo, tom. 8. conſ. 28. a n. 1.
Et quatenus, ib.
Quid de earum incertitudine, ib. n. 3.
Reliquiarum claves apud quem eſſe debeant, tom. 10. conſ. 59. num. 1.
Reliquiarum nomine quid comprehendatur, ib.
Reliquiæ Sanctorum, tanquam res Eccleſiaſticæ pretioſiſſimæ, a quibus ſolùm contrectari debeant, ib. n. 5. & conſ. 75. num. 4.
Quid in Eccleſiis Regularium, ib.
Earum cuſtodia ad quem pertineat, ib. n. 7.
Et cura, tom. 1. conſ. 75. n. 6.
Qui earum cuſtodiam prætendit habere, quid oſtendere debeat, ib.
Claves reliquiarum, qui ſunt in Eccleſiis Regularium apud quem remanere debeant, ib. n. 5.
Aperire, & claudere arcam Reliquiarum an, & quatenus ſit actus juriſdictionis, ib. n. 8.
Earum ſanctitas, & effectus, ib.
Non cadunt ſub dominio alicujus, ib. n. 8.
Non poſſunt eſſe laicorum, t. 10. conſ. 75. n. 5.
Reliquiæ nullatenus poſſunt eſſe laicorum, tom. 10. conſulr. 75. num. 3.
Neque per eos cujuſvis Ordinis, & dignitatis, tractandæ, ſunt, ib.
Illarum cura, ad quos pertineat, ib.
Redarguitur hac in re negligentia Prælatorum, tom. 10. conſ. 75. num. 5.
Reliquiarum cuſtodia, & expoſitio ad quem pertineat, to. 9. conſ. 109. n. 5. & 12.

REMIGES.

Remiges ad triremes damnati, confugientes ad Eccleſiam, an, & quatenus gaudeant immunitate, tom. 2. conſ. 57. a num. 1.
Quid de remigibus conductitiis, ib. n. 6.
De iis declaratio Sacræ Congregationis, ib.
An ſervi, pœnæ, ib. n. 1. & 2.

REMISSIO, vid. *Reus*, *Cauſa*.

Remiſſio cauſæ ad ſedem Apoſtolicam quid operetur, tom. 4. conſ. 80. num. 6.
Quomodo poſſit revocari, ib.
Nunquam fit remiſſio a majori Tribunali ad minus, tom. 9. conſ. 43. num. 60.
Attenta maximè qualitate cauſæ, ib.

REMISSORIA, ſive REMISSORIALES, vid. *Littera*, *Monaſterium*, *Profeſſio*, *Beatificatio*.

Remiſſoriæ, an concedi poſſint, ac debeant in materia Canonizationis Sanctorum ad effectum examinandi teſtes, ne pereant eorum probationes, antequam doceatur de continuatione famæ ſanctitatis, virtutum, & miraculorum, tom. 3. conſ. 10. per tot.
In materia præeminentiarum concedendæ, tom. 3. conſ. 18. num. 13.
Quando, & cum qua clauſula concedendæ ad probandum conſuetudinem immemorabilem, tom. 4. conſ. 27. n. 10. & ſeq.
An petitio remiſſoriæ pro Canonizatione Sanctorum ſuper inquiſitione generali ſit concedenda, antequam doceatur de continuatione, ac percrebreſcentia famæ miraculorum, tom. 4. conſ. 39. a n. 1.
Ad illam concedendam in materia Canonizationis Sanctorum quid deſideretur, ib.
An, & quatenus in cauſis Canonizationis Sanctorum remiſſoria in ſpecie concedenda ſit, tom. 4. conſ. 69. a n. 1.
Antequam in materia Canonizationis Sanctorum concedatur, quid ſit præmittendum, tom. 4. conſ. 71. a n. 1.
An concedenda ſit ad probandum conſuetudinem præcedentiæ minoris ſupra majorem, tom. 4. conſ. 88. a n. 2.
Quando concedatur ad retardandam in judicio, quantumvis exequutivo, & privilegiato, tom. 4. conſ. 94. n. 11.
Et quid, ut concedatur pro ſummo, ſufficiat, ib. n. 12.
Ad probandam conſuetudinem immemorabilem in materia ſolvendi majorem eleemoſynam parochis, & aliis Clericis pro aſſociatione funeris ad Eccleſia Regularium, an ſit concedenda, & quatenus, tom. 4. conſ. 204. a n. 10.
Quando concedenda, ib. & ſeq.
Vel deneganda, ib.
Et ex quibus, ib.

REMOTIO.

Remotio ab Ordine cedit in dedecus, tom. 4. conſ. 118. n. 5.

REMUNERATIO.

An idem ac antidora, tom. 5. conſ. 59. n. 16.
Quid ſit, & in quo conſiſtat, ib.

RENUNCIATIO, vid. *Suſpenſio*, *Epiſcopus*.

Renunciatio in iis, quæ ad dignitatem pertinent, vel non poteſt fieri, vel ſi fiat, præjudicium non infert ſucceſſoribus, tom. 4. conſ. 88. n. 2.
Renunciatio privilegiorum, a Regularibus facta an prohibeatur in Extravaganti *Ambitioſa*, t. 1. conſ. 5. n. 1. & ſeq.
Facta propter metum eſt nulla, ib. n. 5.
Quomodo per renunciationem pars admittatur ad cauſæ proſequutionem, ib. & n. 7.
Ejus nullitas quatenus evitari nequeat, ib. n. 8.
Illicita quandoque licet, ib.
Facta a novitio coram Vicario foraneo ſine licentia Epiſcopi, an valida, tom. 1. conſ. 284. n. 1.
Renunciatio bonorum an, & quatenus a Novitiis poſſit revocari, tom. 1. conſ. 228. a n. 1.
De renunciatione libera Epiſcopatus in manibus Pontificis, tom. 10. conſ. 119. a n. 1.
Renunciatio officiorum, dignitatum &c. quando cenſeatur præjudicialis, tom. 10. conſ. 10. n. 6.
Et facta per metum, ib. n. 7. & ſeq.
An, & quatenus remitti poſſint ea, quæ renunciantur, ib. n. 12.
Renunciatio quatenus ſuſtineatur, ib.
An ſit licita, ib. n. 33.
An ex renunciatione valida prætendi poſſit redintegratio ex ſpolio, tom. 10. conſ. 110. n. 10.

REPRESALIÆ, vid. *Pignorationes*, *Onera*.

An Clerici, eorumque bona pro debito Communitatis ſubjiciantur repreſaliis, tom. 1. conſ. 451. n. 1.
An patentati ab Epiſcopo, tàm in perſona, quàm in bonis ſint immunes a repreſaliis, tom. 1. conſ. 454. n. 5.
Eas contra Eccleſiaſticos concedes excommunicatur, d. conſult. 451.

Si vero sit Universitatis interdicitur, ib.
Prohibentur etiam per extensionem, ib.
REPUDIUM, vid. *Hebrei*
Libellus repudii quomodo, & quare permissus Judæis, t. 8. cons. 93. a n. 1. & 23.
Impunè an licitè, ib. n. 4. ac seq.
Coram quo fieri debeat, ib. n. 12.
An uxoribus etiam permissus, ib. n. 15.
Quomodo differat a divortio, ib. n. 16.
Quibus de causis licuerit uxores repudiare, ib. n. 17.
Dupliciter fiebat, ib. n. 19.
Ejus cæremonia, & cautiones, ib. n. 20.
Formula, ib. n. 21.
An datus publicè coram Judice, ib. n. 22.
REQUIES.
Requies cuius sit propria, tom. 1. cons. 169. n. 6.
RES, Vid. *Bona*, *Alienatio*, *Iudicata*, *Episcopus*, *Extractio*.
Res inter alios acta, non præjudicat tertio, to. 1. cons. 105. num. 52.
Ejus appellatione quid veniat, tom. 1. cons. 18 n. 2.
Res sumit conditionem a persona, tom. 2. cons. 34. n. 41.
Res libera carius venditur, ib. n. 46.
Dans operam rei illicitæ, quando puniendus, t. 2. cons. 38. num. 10.
Res ratione oneris minoris æstimatur, to. 2. cons. 50. n. 12.
Quisque est rerum suarum arbiter, tom. 2. cons. 54. n. 22.
Transit cum suo onere, ib. & n. 23.
Aliud est, quod res transeat cum oneribus variabilibus, & aliud, onus transeat cum obligatione ad onera variabilia, ib. num. 24.
Quid de rebus habentibus onus incertum, & variabile, an scilicet earum onus transeat ad Ecclesiasticos, ib. n. 42.
Quidve de rebus habentibus onus certum, perpetuum, & invariabile, ib.
Vel incertum, & variabile ad tempus, ib.
Quæ qualitates requirantur, ut res transeant ad Ecclesiasticos, cum suo onere, ib. n. 43.
Rerum omnium connexio a qua natura investiganda, to. 2. cons. 56. num. 24.
Item a quo Ordine, ib.
Res Deo dicatæ non sunt ad usus humanos transferendæ, tom. 3. cons. 15. n. 27. & 44.
Res Ecclesiæ cui usui destinatæ, tom. 3. cons. 15. n. 29.
Earum usus cuique libet, tom. 3. cons. 48. n. 30.
Res judicata in quibus non detur, tom. 4. cons. 80. n. 10.
Rerum prohibitarum suppositiones in alienis domibus per malevolos, tom. 9. cons. 2. n. 43. Ubi exempla.
Capiens res ab Ecclesiasticis extractas, in quas pœnas incidat, to. 9. cons. 16. n. 12.
Quid in ditione Ecclesiastica, ib. n. 13.
Quidve si extaret consuetudo contra Ecclesiasticos, ibid. numer. 26.
Quatenus pro rebus temporalibus Ecclesiæ adiri possit Summus Pontifex, tom. 9. cons. 31. a n. 4.
Res facilè revertitur ad jus commune, to. 9. cons. 67. n. 66.
Res non veniunt appellatione personarum, tom. 9. cons. 59. num. 2.
Pro extrahendis rebus ab Ecclesia, quomodo concedatur licentia, num. 4.
Rerum appellatione an veniant jura, & actiones, tom. 10. cons. 74. num. 2.
Ac omne jus honorificum, ib.
Etiam in materia pœnali, ib.
Nomine rerum, an veniat Imago Beatæ Virginis, aliorumve to. 10. cons. 75. n. 26.
Res sacræ dicuntur annexæ spiritualibus, tom. 10. cons. 85.
RESCRIPTUM.
Rescriptum Principis quo pacto interpretandum, tom. 1. cons. 154. num. 2.
Rescriptum, firmans jurisdictionem, quando dicatur de processu, tom. 1. cons. 195. n. 1.
Rescripta a quo tempore incipiant vim habere, t. 3. cons. 19. num. 17.
Suumque effectum operetur, ib.
In Rescriptis ex gratia, & liberalitate alicui concessis etiam per plures annos, non impeditur aliquis eam denegare, tom. 10. cons. 13. n. 28.
Quid importent hæc rescripta *Lectum*, *Nihil*, cons. 74. n. 5.
Rescriptum intelligitur juxta petita, tom. 10. cons. 113. n. 3.
RESERVATIO, Vid. *Casus*,
Reservatio regulæ quartæ Cancellariæ, ejusque praxis, t. 1. cons. 6. n. 3.
Reservatio regulæ nonæ ad quem sit effectum, to. 1. cons. 80. num. 12.
Reservatio Casuum jam reservatorum Sedi Apostolicæ non potest fieri ab Episcopo, t. 1. cons. 85. n. 1.
Quid de casibus violationis Clausuræ respectu Monialium exemptarum tom. 1. cons. 76. n. 1.
Reservationis effectus, tom. 4. cons. 153. n. 11. & seq.
RESIDENTIA, RESIDENTES, Vid. *Distributiones*, *Parochus*, *Canonici*, *Prælatus*.
Contra non residentes quatenus gradatio pœnarum servanda sit, tom. 1. cons. 78. n. 6.
Ut residentia inducatur per consuetudinem, quid sit probandum, tom. 1. cons. 86. n. 20.
Qui actus importent residentiam, ib.
Differt ab interessentia, ib. n. 24. & cons. 130. n. 18
Quid exigat, ib. n. 25.
Quomodo procedi possit contra Clericos beneficiatos non residentes, præcipuè si ad titulum suorum beneficiorum sint Ordinati, tom. 1. tota cons. 164.
An excusentur a residentia, qui Principibus inserviunt, t. 1. cons. 356. n. 1. & 2.
Est res spiritualis, ib.
De ea nihil statuere potest princeps sæcularis, ib.
Ob non residentiam quomodo ritè, ac rectè puniendus sit canonicus, tom. 2. tota cons. 4. & cons. 5.
Pœna ob non residentiam an sit latæ sententiæ, d. cons. 5. numer. 5.
Episcoporum residentia tempore pestis, t. 4. cons. 15. a n. 1.
Residentia parochorum, etiam pestis tempore, ib. a n. 50.
Contra non residentes antiqui canones innovati, ib. n. 2.
Quæ contra ipsos sententia requiratur, ib. n. 9.
Pœnæ adversus eos, ib. & seq.
Quomodo intelligantur, ib. n. 8. & seq.
Quid de Cardinalibus non residentibus, ib. n. 4.
Causæ excusantes a residentia, ib. n. 4. & seq. ac n. 16.
Tempus concessum absentiæ a residentia, ib. n. 5. & seq.
An contra non residentes requiratur monitio, ib. n. 9.
Obligatio residendi quando incipiat quoad Episcopos, & Archiepiscopos, ib. n. 33.
Excusatio a pœnis contra non residentes, ib. n. 14.
Residentia Episcoporum an sit de jure divino, ib. a n. 18.
Quid de residentia parochorum, ib. n. 19. & seq.
Mala absentiæ a residentia quæ, quotve, ib. a n. 20.
Et incommoda, ib. a n. 32.
Quid actum in Concilio Tridentino de residentia Episcoporum, ib. num. 1. 28. & seq.
Episcoporum residentia ubi fieri debeat, ib. a n. 33.
Quatenus liceat per diœcesim vagari, ib. n. 34.
An dignitates in Cathedralibus eximantur ab assidua residentia ultra tres menses, tom. 4. cons. 131. n. 1.
Quid si adesset antiqua Constitutio earum Ecclesiæ, ib. n. 2.
In participantibus de massa communi, an habeant locum pœnæ non residentium tàm a jure communi, quàm a S. Concilio inflictæ tom. 5. cons. 75. num. 1.
An eisdem participantibus possit eisdem Episcopus permittere longiorem absentiam a residentia, quam in Canonicatibus, & aliis collativis beneficiis eam requirentibus, ex causa indulgere potest, ib. num. 2.
An per assequutionem incompatibilis tàm in eadem, quàm in alia Ecclesia jus serviendi, & participandi adeò expiret, ut dimisso incompatibili hujusmodi, illud amplius non revivscat, ib. n. 3.
An posito, quod in casu dictæ assequutionis incompatibilis dictum jus expiret, & per illius dimissionem non reviviscat, Capitulum, sive Congregatio illius Ecclesiæ eum, qui illud antea possidebat absque Episcopi consensu, ad eandem participationem admittere possint, ib. n. 4.
An dictis participantibus post dimissa incompatibilia, ad Ecclesiæ servitium redeuntibus, debeatur præcedentia juxta priorem eorum admissionem, vel ultimum locum tenere compellantur, id. num. 5.
An præsuppositio, quod ex immemorabili observatione, & majorum traditione constet, memoratum jus non competere, nisi originariis, exteri a dicto Capitulo, sive Congregatione ad dictam participationem admitti possint, vel Episcopi consensus, aut Sedis Apostolicæ beneplacitum necessariò requiratur, ib. n. 6.
Residere quid importet, tom. 6. cons. 42. n. 1.
De Canonicorum residentia, ib.
Residentia continua, & causativa, tom. 7. cons. 2. n. 17.
Quæ sit residentia causativa, ib.
Quæ formalis, tom. 7. cons. 4. n. 7.
Quomodo differat ab interessentia, tom. 7. cons. 4. n. 10.
Qui teneantur ad residentiam, ib. & n. seq.
Causæ ac tempus ad non residendum, ib. n. 10.
Pœnæ contra non residentes, ib. & n. 12. ac 13.
In quibus nequit Ordinarius dispensare, sed pœnas imponere cogendo ad residendum, ib.
Pontifex non dat licentiam perpetuam ad non residendum, ibid. numer. 12.
Quid de privilegiis Inquisitorum hæreticæ pravitatis, ibid. & num. 22.
In dignitatibus, & Canonicationibus non deputantur Vicarii in ipsorum absentiam, ib.
Non residens parochus quomodo, & a quo compellendus ad residendum, ib. n. 13.
Quomodo alii, ib.
Non excusat a residentia Officium subcollectoris Apostolici, neque etiam lis super eadem parochiali, ib. n. 22.
Quatenus excusent negotia Cleri, ib. n. 23.
Quid de residentia Canonicorum habentium parochialem, ib. n. 29. & 32.
Edictum in non residentes non debet continere majorem rigorem eo, quem decrevit Concilium Tridentinum, ib. n. 37.
Ut quis privari possit suo beneficio ob non residentiam, quæ

quæ ſint premittenda, tom. 7 conſ. 75. a n. 1.
Quæ pœna impoſita Clericis non reſidentibus, ib. num. 3.
An ſufficiat ad illos privandos unica citatio perſonalis, ib. num. 4.
Vel requirantur tria edicta, ib. n. 5.
Quæ pœnæ ſint præmittendæ, ib. n. 7. & ſeq.
Quæ forma in hoc ſervanda, ib. n. 8. ac ſeq.
Quid de parochis non reſidentibus, ib. n. 11.
Et de Capellania ex lege fundationis, ib. n. 12.
Tempus triennii abſentiæ quando incipiat, ib. n. 13.
An liceat omnibus, Canonicis abeſſe a reſidentia, ibidem num. 14.
Ne quis reſideat, & fructus ei debeantur, quid requiratur, to. 9. conſ. 113. num. 8.
Abſentia pro negotiis propriis non eſt juſta cauſa non reſidendi, ib. n. 2. ac 3.
Quid in electo abſente pro negotio ſuæ electionis ibidem num. 4.
Quænam abſentiæ cauſa requiratur, ibidem & numer. 5. & 6. & 7.
Et quid ceſſante cauſa abſentiæ, ib. n. 8.
An, & quatenus non reſidentibus debeantur fructus præbendæ, to. 9. conſ. 114. a n. 1.
Obtinentes beneficia, nimirum dignitates Canonicatus, præbendas, vel portiones in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, tenentur in eis perſonaliter reſidere, nec in abſentia percipere debent fructus ſuarum præbendarum, ib. numer. 5.
Privandi tamen ſunt fructibus ad præſcriptum S. Concilii Tridentini, ib. n. 6.
Forma privandi fructibus, ac præbenda non reſidentes ib. & num. ſeq.
Quomodo intelligenda Conſtitutio, qua non reſidentes ultra duos menſes privantur capellaniis, ib. n. 8.
Quid ſi obſtaret contraria conſuetudo non reſidendi, ibidem num. 9.
Et an ſit valida hujuſmodi conſuetudo, ib.
Quid in Collegiatis non inſignibus, ib. n. 10.
Etiam immemorabilis, ib.
Quidve ſi Eccleſiæ ſtatutum longius abſentiæ tempus indulgeat ib. num. 11.
Quidve etiam ſi adeſſet licentia, quam Capitulum concedere conſuevit vacandi a Choro ultra tres menſes, ib. nu. 12.
Ad pœnam privationis fructuum contra non reſidentes quomodo ſit procedendum, ib. n. 13.
Ad id locum habeat in dignitatibus Cathedralium quæ nullos habent redditus, ib. n. 14.
An ſufficiat reſidentia in civitate, an vero requiratur intereſſentia divinis officiis, ib. n. 15.
Tenentur non ſolùm intereſſe choro, ſed etiam Congregationibus capitularibus, ib. n. 16.
Quid in abſentibus a Cathedrali pro utilitate, vel neceſſitate alterius Eccleſiæ, ib. n. 17.
An aeris intemperies excuſet Canonicos a reſidentia, ibid. num. 18. & ſeq.
Quid ſi ex ſtatuto Eccleſiæ, vel conſuetudine uſque ad tres menſes quolibet anno ab Eccleſia abeſſe liceat, ib. n. 20.
Quomodo Concilium procedat in hac re, ib.
Pro abſentia trium menſium nec Epiſcopi, neque Capituli licentia, neque cauſa requiritur, ib. n. 21.
Non valet ſtatutum, ut reſidens una hora, habeatur pro reſidente omnibus, ib. n. 22.
Ad conficiendum ſpatium trium menſium horæ cujuslibet diei non ſunt computandæ, ſed dies integri abſentiæ tantùm, ib.
Neque ad conſtituendum ſervitium novem menſium colligendæ ſunt punctaturæ, ib.
Quid ſi in fundatione Eccleſiæ cautum fuerit, ut abeſſe liceat ultra tres menſes, ib. n. 23.
Quidve ſi ſtatutum Eccleſiæ a Sede Apoſtolica confirmatum longius abſentiæ tempus indulgeat, ib. n. 24. & ſeq.
Quid verò in Collegiatis regularibus, ib. n. 28.
Abbas, vel Prior in quo loco reſidere debeat, ib. n. 29.
Quid in Canonicis obtinentibus unà cum Canonicatibus ex diſpenſatione Apoſtolica Parochiales Eccleſias, ib. nu. 30.
Et in obtinentibus Canonicatus perpetuò, & acceſſoriè annexos beneficiis, requirentibus ſervitium minoris temporis, quàm novem menſium, ib. n. 31. & ſeq.
Quidve in duobus Canonicis, vel beneficiatis in ſervitio Epiſcopi exiſtentibus, ib. n. 32. & ſeq.
Effata plurima de reſidentia, ib. a n. 52. ad 78.
Dignitates, licèt nullos fructus habeant, ſed ſolùm ſtallum in Choro, tenentur ad reſidentiam, conſult. 115. numer. 8. & 9.
An ſublata ſit quæcumque conſuetudo inſerviendi per ſubſtitutum in Cathedralibus Eccleſiis, ib. n. 10.
An cenſeri debeat abſens, qui extra mœnia medium milliare, vel circiter ſuburbiis pernoctet, & in loco, a quo poſſit opportunè ad ſervitium accedere, ib.
Quid in Collegiatis Eccleſiis, non tamen inſignibus, an ſi in eis a tempore immemorabili nunquam conſueverint reſidere, poſſint compelli Canonici ad reſidendum, ibidem numer. 12.
In Collegiatis Eccleſiis unuſquiſque ex Canonicis tenetur per ſe ipſum inſervire, niſi aliquæ ex ipſis adeo modici redditus ſint, ut titulares aliundè non habentes, unde vivant, alere non poſſint, ac propterea adſit etiam conſuetudo non reſidendi, ib. n. 12.
Si Canonicis cura animarum incumberet, immemorabilis inſerviendi per ſubſtitutum non valeret, etiam in Collegiatis inſignibus, n. 13.
An ſufficiat juſta cauſa non reſidendi ſine licentia, tom. 9. conſ. 117. n. 13. ac n. 1. & 2. ſeq.
Quid in excommunicatis, ac interdictis, ib. a n. 1. & ſeq. præſertim a n. 14.
Quæ diſtributiones poſſint ad hæredes tranſmitti, ib. num. 16. & ſeq.
Quid de diſtributionibus inter alios diſtributis, ib. nu. 10. ac 39. & ſeq.
Diſtributiones ſuccedunt loco ſalarii, ib. n. 23. & loco alimentorum, num. 30.
An diſtributiones dicantur illæ, quæ actu, ac re ipſa diſtribuuntur, ib. n. 24. ac ſeq.
Quid de diſtributionibus perceptis, ac conſumptis, ibidem num. 27.
Ac de diſtributionibus non exactis, ſed maturatis, ibidem num. 28.
Quomodo diſtributiones regulari debeant, ib. n. 28.
Quis in diſtributionibus præferri debeat, ib. n. 31. & ſeq.
Pœnæ contra non reſidentes, tom. 9. conſ. 122. n. 11.
Non obſtante quacumque conſuetudine, ib.
Collegiatæ non inſignes quando non requirant reſidentiam, to. 9. conſ. 134. n. 14.
Ex jure communi in reſidentia quomodo diſpenſetur, tom. 10. conſ. 11. n. 17. & ſeq.
Impoſſibilitas reſidendi excuſat non reſidentem, ib. nu. 22.
Quid de bello, ib.
Diſpenſationes Apoſtolicæ de non reſidendo ſtudiorum cauſa non ſuffragantur, niſi accedente Ordinariorum conſenſu, tom. 10. conſ. 91. n. 10.
De reſidentia Epiſcoporum, tom. 10. conſ. 15. a num. 10. & ſeq.
An ſit de jure divino, ib. n. 1. & 2. & 12.
Quid requiratur in Epiſcopis ex divino præcepto, ib. num. 3. & num. 4.
Ex quo præcepto divino ſit reſidentia Epiſcoporum, ibid. num. 7. & ſeq.
Quibus temporibus Epiſcopi a reſidentia poſſint abeſſe, ib. num. 9.
Quid requiratur, ut Clericus ab Eccleſia ſua abeſſe poſſit, ibidem.
Sedes Apoſtolica nunquam cenſuit abſolutè diſpenſare, ne quis reſideat, ſed ad tempus, & ex qua cauſa, & quando, ib. n. 9.
Propter aeris frigiditatem ſæpè Epiſcopi renunciarunt Eccleſias, ib. n. 10.
Non reſidentes qua pœna Divus Gregorius ad reſidendum compellebat, ib.
Pro negotiis Eccleſiæ abeſſe ſemper licuit, ib.
Diſpenſatio propria, ſive relaxatio ſuper præcepto reſidentiæ non videatur conſiderari, ſed potius interpretatio, ib. num. 11.
Hæc interpretatio a quibus fieri poſſit, ib. & n. 12.
Quas cauſas non reſidendi in Epiſcopis excipiat Concilium Tridentinum, ib. n. 13.
Quid de Cardinalibus habentibus Archiepiſcopatus, vel Epiſcopatus, ib.
De reſidentia Curatorum, aliorumque, beneficium aliquod Eccleſiaſticum curam animarum habentium, ib. nu. 14.
Quid de habentibus beneficium ſimplex, perſonalem exigens reſidentiam, ib.
Quidve de habentibus Altaria, vel Capellas, ib.
Quidve de Commendatario habente curam animarum, ibid. & num. 15. ac 16.
An Commendatarii reſidere teneantur, ib. n. 17.
Anve Rector, qui habet Vicarium perpetuum in ſua Parochia poſſit, ac debeat compelli ad perſonalem reſidentiam ib. num. 18.
Relinquitur arbitrio Ordinarii, ex qua cauſa velit non reſidendi licentiam dare, ib. n. 19.
Privilegia, ſive indulta perpetua de non reſidendo, aut de diſtributionibus in abſentia percipiendis, non ſuffragantur ibidem.
Epiſcopi officium in temporalibus diſpenſationibus, ib.
Quando Epiſcopus debeat deputare Vicarium iis, qui reſidere tenentur, ib.
Et cum qua congrua, ib.
Rectores intra, & extra Civitatem, Parochiales habentes, quo in loco reſidere cogi debeant, ib. n. 20.
Habens Parochiam, in qua tres tantùm, vel quatuor ſunt Incolæ, ad reſidentiam tenetur, ib. n. 21.
Si ſint duæ Eccleſiæ unitæ, reſidendum eſt in digniori, & ſi de digniori non conſtet, in frequentiori, ib.
Si fuerit una extra Civitatem, altera intra, in ea, quæ eſt intra reſidendum, ib.
Si duæ Parochiales æquè principaliter invicem unitæ ſint, itaut altera acceſſoriè annexa non dicatur, nec utraque earum titulum habeat dignitatis, quam maluerit pro reſiden-

ſidentia eliget Rector, ibid.
Cum in Eccleſia dignitatis, quis reſidere teneatur, Prioratus curatus, ſive Parochialis unita dignitati nullam requirit reſidentiam, ſed in illa Vicarii perpetui ſunt deputandi, ibid.
Quod habet locum in omnibus Canonicatibus, & aliis, ib.
Quatenus id locum habeat, ib.
Quid de beneficio curato ſimplici annexo, ib. n. 22.
De Archipresbytero, ib.
De Rectore, qui in Parochia habet Vicarium perpetuum, ibidem.
De habentibus Vicarios amovibiles, ib.
De Coadjutoribus Parochianorum, ib.
Quid ſi Coadjutores ſint Canonici Cathedralis Eccleſiæ, ib.
De Presbyteris in Eccleſiis receptitiis, ibid.
De Clericis quorum beneficia non requirunt reſidentiam, ib.
De Archidiacono Cathedralis Eccleſiæ, cui dignitati cura eſt annexa, ib. n. 23.
De Curatis, & Archipresbyteris ſpoliorum Commiſſariis, ibidem
De Eccleſia Parochiali, de qua dubitabatur, ne Parochus in manus hæreticorum perveniret, ib.
Quandocunque Parochis abeſſe contigerit, quid obſervandum, ib. num. 24.
De jure veteri, ut Clericus a ſua Eccleſia abeſſe poſſit, quid requiratur, ib.
Reſidens in domo patrimoniali, & non in domo Eccleſiæ, an dicatur reſidere, ib.
Parochus compelli poteſt, ut in domibus Parochialibus inhabitet, ibid.
Quid ſi non extent domus Parochiales, ib.
Quidve in Parocho, cui ratione infirmitatis datus fuit coadjutor ib. num. 25.
Quatenus diſtantia bidui, vel tridui a Sede Epiſcopali, Parochorum abſentiam ex juſta cauſa excuſet, ib. n. 26.
Quid de abſentia ſeptem dierum, cauſa viſitandi conſanguineos, ibidem.
Quid de abſenti bona fide, ib.
Quando requiratur Epiſcopi licentia, ib.
Quid in Eccleſiis parochialibus, quarum inſtitutio, & viſitatio ad inferiores ſpectat, ib. n. 27.
Conſtitutio Epiſcopi, prohibens parochis ſine ipſius licentia abſentiam duorum dierum, an teneat, ib.
Quid ſi in Conſtitutione apponeret pœnam excommunicationis, ibidem.
Quid de Conſtitutione prohibente ſub pœna nullum parochum a ſua Eccleſia abeſſe poſſe, vel per unum diem abſque Ordinarii licentia, quamvis cauſa eſſet repentina, ib.
An, & quatenus Vicarius generalis hujuſmodi licentiam dare poſſit, ib.
Epiſcopus cum parochis, ne reſideant, diſpenſare non poteſt, benè tamen poteſt legitimam non reſidendi cauſam declarare, ib. n. 28.
Legitima cauſa diſpenſationis quænam ſit, ib. & n. ſeq.
An reſidentia excuſet parochos obligatos in quibuſdam ſolemnitatibus accedere ad Eccleſiam matricem, ib. nu. 30.
Quid tempore peſtis tàm in Epiſcopis, quàm in parochis, ib.
Quid tempore perſequutionis, ib. & n. 31.
Et quot caſus perſequutionis, ib.
Quid de non Epiſcopis, neque parochis, ib. n. 32.
Quatenus omnes obligentur præcepto Charitatis, ib. n. 33.
Pœnæ contra non reſidentes, ib. n. 35. & ſeq.
Qui reſidere teneantur, ib. n. 36.
Quid de Epiſcopis etiam Cardinalibus, ib.
Cauſæ abſentiæ, ib.
De commorantibus in ſua Diœceſi, ib. n. 37.
Pœnæ in Epiſcopos non reſidentes, ib. n. 38.
An ipſo jure, an per ſententiam, ib. n. 39.
Quid creſcente contumacia, ib. n. 40
Quid de Epiſcopo ſine cauſa abſente, etiam ſpatio trium menſium, vel minori, ib. n. 41.
Obligatio reſidendi quoad Epiſcopos, quando incipiat, ib. numer. 42.
Quid ſi bona fide abfuerunt, ib. n. 43.
Epiſcopus abſens in foro conſentiæ quid teneatur reſtituere, ib. num. 44.
Conſtitutio Urbani Octavi de reſidentia Epiſcoporum, ibid. numer. 45.
Quibus commodis priventur Epiſcopi non reſidentes, ibid. num. 46.
Quid ſi redeant propè Diœceſim, ib. n. 47.
Quidve de Epiſcopo, qui frequenter recidit a ſua Diœceſi ad locum aliquem vicinum ob negocia cum animo tamen citò redeundi, ib. n. 48. & ſeq.
Quomodo conſideranda ſit reſidentia, ib. n. 50.
Præſertim in Epiſcopo, ib. n. 51.
An Epiſcopi, Canonici, alii poſſint unire trimeſtere abſentiæ unius anni cum trimeſtre anni ſequentis, ib. n. 52. & ſeq.
Et quid de conjunctione temporis conceſſi pro viſitatione liminum Apoſtolorum, ib. n. 56.
An Epiſcopus in caſibus in quibus rationabilem cauſam habet non reſidendi, debeat uti menſibus per ſacrum Concilium conceſſis, ib. n. 61. & ſeq.
An Epiſcopus viſitans Sacra limina in fine unius termini poſſit immediatè in principio ſequentis triennii iterum viſitare, ac proinde viſitationum titulo abeſſe a ſua Eccleſia per octo continuos menſes, ib. n. 73. & ſeq.
In Epiſcopo, qui antea per multum temporis ſpatium in ſua Eccleſia reſederit, & vel ab ipſa vacatione ſingulis annis permiſſa, ſemper ſe abſtinuit poſſit aliquando concedi facultas non reſidendi per aliquod tempus, licèt adſit ulla cauſa ex approbatis a Concilio, ib. n. 64. & ſeq.
Pœnæ contra Curatos non reſidentes, ib. num. 68. & ſeq. ac num. 74. & ſeq.
An excuſentur ob modicum tempus abſentiæ, ib. n. 71.
Quando Epiſcopus procedere poſſit contra Parochos non reſidentes, ib. n. 72.
Quid de Abbatibus, Prioribus, & aliis habentibus beneficia regularia, ib. n. 73.
Parochiale beneficium obtinens in Curia Romana cum juramento ſe transferendi ad reſidentiam intra certum tempus ac ibi perſonaliter deſerviendi, ſi non obſervet, ſed beneficium dimittat ad favorem alterius, quas pœnas incurrat, ib. n. 75.
Qui divinis Officiis non intereſt, etiam ſi reſideat in Civitate, ſeu loco Eccleſiæ, non obſtante conſuetudine contraria, diſtributiones quotidianas non facit ſuas, ib. n. 77.
Ac etiam amittit omnes fructus præbendæ, ib. n. 78.
Abſens a reſidentiæ loco pro Eccleſiæ utilitate, vel alia juſta cauſa, percipit fructus omnes beneficii, ſeu præbendæ, exceptis tamen diſtributionibus quotidianis, ib. n. 79
Obtinentibus in Cathedralibus, aut Collegiatis dignitates, Canonicatus, præbendas, aut portiones non licet vigore cujuſlibet Statuti, aut conſuetudinis ultra tres menſes ab eiſdem Eccleſiis quolibet anno abeſſe, ib. n. 80.
Diſtributiones quibus dandæ, ib. n. 81.
De jure comuni abſens a loco reſidentiæ etiamſi intereſſe aliàs non poſſit Choro, impeditus ob infirmitatem, vel corporis neceſſitatem, vel Eccleſiæ utilitatem precipit fructus præbendæ, ſed non diſtributiones quotidianas niſi adſit talis illius Eccleſiæ conſuetudo, ib. n. 82.
Quid ſi ſit præſens in loco reſidentiæ, & non interſit Choro ob dictas cauſas rationabiles impeditus, an ſcilicet conſequi debeat etiam diſtributiones, ib.
Diſtributiones non intereſſentis poſſunt eidem reſtitui, ac donari, ib. n. 83.
In quibus Collegiatis hæc habeant locum, ib. n. 4.
De reſidentia Coadjutoris, ib. n. 85.

RESIGNANS, RESIGNATIO, Vid. *Concurſus*, *Vicarius*, *Mandatum*

Reſignatio Epiſcopatus, an & quatenus admittenda, to. 4. conſ. 137. num. 9.
Ex quibus cauſis concedatur, ib. & n. ſeq.
Quid de aeris intemperie, ib. n. 12. & ſeq. & conſ. 17. n. 47.
An aliquando Epiſcopus cogi poſſit ad reſignandum, ib. n. 14.
Et an teneantur interdum reſignare, ib. n. 15.
Æquitas, & congruentiæ in hac materia, ib. n. 16.
Reſignans beneficium quando amittat fructus & poſſeſſionem illius, t. 6. conſ. 96. n. 9.
Reſignatio ad favorem non inducit vacationem, tom. 10. conſ. 149. num.

RESPIRATIO.

Reſpiratio ſub aqua an detur, t. 4. conſ. 57. a n. 1.
Quomodo fiat, ib.
Reſpirationis in homine neceſſitas, to. 10. conſ. 189. n. 1.
An detur ſub aquis aliqua reſpiratio, ib. num. 2. præſertim in homine, num. 8.
An per aliquod tempus homo illam comprimere poſſit, ib. n. 3.
Differentia inter ſuffocatos in aqua ex defectu reſpirationis, & ſuffocatos laqueo, ib. n. 4.
De reſpiratione poteſt longum deliquium, ib.
Eſt vitæ comes neceſſaria, ib. n. 5.
Inſpiratio, ac reſpiratio an fiant a neceſſitate, mediis, materia & inſtrumentis, ib. n. 6.
Inſpirationis materia, ib.
Inſtrumenta, ib.
Quibus in caſibus reſpiratio non ceſſet, ib. n. 7.
An homo ſuffocari poſſit etiam ſine impedimento reſpirationis, ib. num. 10.

RESPONSIO.

Reſponſio inſerta in corpore juris, habet vim legis, to. 4. conſ. 1. num. 2.

RESPONSORIA.

An poſſint recitari ad laudes, ac Veſperas alicui ſervo Dei. nondum Canonizato, neque beatificato, t. 4. conſ. 46. a n. 1.
Quid ſi recitentur privatim, ib. n. 2. & conſ. 48. n. 16.

RESPUBLICA.

Forma Reipublicæ ordinatæ a Deo, to. 2. conſ. 56. n. 21.
Honeſtas morum in ipſa quomodo conſervetur, ib. n. 23.
Reipublicæ favor, tom. 3. conſ. 15. n. 21.
Ejus utilitas eſt cuilibet privelegio præferenda. ib. nu. 22.
Reipublicæ qui homines noxii, ib. n. 19.
Quæ dicatur libera, tom. 5. conſ. 12. n. 38.
Ejus authoritas in repræſaliis indicendis, t. 7. conſ. 82. n. 7.
Quando tota Reſpublica reputetur hoſtis, ib. n. 12.
Eaque puniri poſſit, ib.
Tenetur reſtituere innocentibus eorum bona, quibus ita ſpoliati ſunt, ib.

Eique imponere tributum, ib.
Licitæ in eam repræſaliæ, ib.
In ſuo Principe culpam contrahit, ib.
Tunc Reſpublica una eſt, quando unus imperat, tom. 9. conſ. 62. n. 37.
In Regnis Catholicorum quot ſint Reſpublicæ, ib.
Quænam civilis, quænam ſacra, ib.
RESTITUTIO, vid. *Hora Canonica*, *Reus*, *Profeſſio*, *Metus*.
Reſtitutionis in integrum fundamentum, tom. 1. conſ. 1. num. 16.
Quatenus concedenda, ib.
Ejus cauſa, ib.
Adverſus lapſum quinquennii an concedatur, to. 1. conſult. 86. n. 7. & to. 3. conſ. 37. ferè per totam.
Reſtitutio in integrum poteſt concedi a Pontifice in materia uſurarum, to. 4. conſ. 75. n. 91.
Reſtitutio in integrum quid operetur, ib. n. 92.
Reſtitutio rei extracti ab Eccleſia quomodo Eccleſiæ ſit facienda, to. 9. conſ. 50. n. 3. ac 9. & ſeq.
Reſtitutio in integrum, ut obtineatur, quid attendendum, to. 9. conſ. 173. n. 70.
Quid ſit reſtitutio, to. 9. conſ. 183. n. 2. & 5.
Reſtitutus, ſtante reſtitutione, cenſendus eſt reſtitutus ad omnes honores, ac dignitates, ib.
Bannitus reſtitutus recuperat omnia privilegia, & officia, quæ prius habebat, ib. n. 3.
Quando Princeps abſtergit maculam, reſtituendo aliquem ad famam, vel ad bona, tunc non conſideratur præjudicium tertii, ib. num. 5.
Reſtitutio facta a Papa nihil operatur in præjudicium ejus, cui ante reſtitutionem fuerat jus quæſitum, ib. n. 8.
Generaliter in gratiis non fit retrotractio in præjudicium juris tertio quæſiti, niſi in litteris hoc exprimatur, ib. n. 8.
Non cenſetur quis reſtitutus ad omnes honores, ac præcedentias, niſi in reſtitutione expreſſa mentio de iis facta fuerit, ib. n. 10.
De reſtitutione ex juſtitia, ib. n. 12.
Et de reſtitutione ex gratia, ib.
Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii ex nullitate profeſſionis quando detur, tom. 10. conſ. 9. num. 10. & 12.
Quid ſi nedum lapſum eſt unum quinquennium, ſed plura, ib. num. 11.
Quando concedi nullatenus videatur, ib. n. 12.
Quid poſt decennium, ib. n. 13.
Quando petitio reſtitutionis appareat calumnioſa, ibidem num. 14.
Si petitio admittatur, cum qua clauſula committenda, ib. num. 15.
Reſtitutio in integrum quatenus alicui competere poſſit, tom. 10. conſ. 46. n. 9.
Quomodo nunquam detur, ib. n. 10.
Quatenus ſuccurrendum per viam reſtitutionis, ib. nu. 19.
Si Eccleſia, ſive Religio legataria non purgaverit moram in tempore, quatenus poſſint reſtitui, ib. n. 35.
Quid ſi hujuſmodi reſtitutio eſſet in præjudicium legatarii ſubſtituti, ib. n. 36. & n. 37. & ſeq.
Reſtitutio cur introducta, ib. n. 39.
Reſtitutionis ad priſtinum ſtatum effectus, tom. 10. conſ. 66. num. 1. & ſeq.
Quomodo intelligenda, ib. n. 2.
Quid ſi eſſet pleniſſima, ib. n. 3.
Quando ſit pleniſſima, ib. & n. 6.
An id habeat locum in penſione, ib. n. 4.
Quid ſi fieret a Pontifice pro aliquo ſibi ſubdito in temporalibus, non tanquam a Pontifice, ſed tanquam a Principe ib. n. 5. & ſeq. ac n. 9.
An reſtitutio recuperet penſiones decurſas, ib. n. 8.
RESURRECTIO.
Reſurrectio mortuorum an ſine miraculo fieri poſſit, to. 4. conſ. 60. n. 10.
Exempla eorum, qui mortui reſurrexerunt, ib. n. 1.
Qui dixerunt, & quibus rationibus, eſſe naturaliter poſſibile, ib. n. 9.
Eſſe ſupernaturalem, tenendum, etiam de fide, ib. ac n. 4.
Rationes, ib. & n. ſeq.
In quo gradu miraculorum reponenda, ib. n. 9.
An ſit dæmoni poſſibilis, ib. n. 10.
Reſurrectiones apud Ethnicos quorum opera factæ, ibidem num. 11.
Et an veræ reſurrectiones, ib. ac n. 12.
Arbores ſurrexiſſe opera dæmonis quomodo intelligendum, ibidem.
In ea quid indagandum pro vero miraculo, ib. n. 9.
Quot in ea diſcutienda, ib.
Quomodo probetur, ib. n. 14.
RETROTRACTIO, vid. *Reſtitutio*, *Diſpenſatio*.
Quando detur, tom. 1. conſ. 146. n. 27. ac ſeq.
Retrotractio virtute ratihabitionis quid operetur in collatione beneficii, tom. 4. conſ. 139. n. 5.
REVELATIONES.
An ſint ſignum Sanctitatis, tom. 1. conſ. 236. n. 2. & tota conſ. 249. ſignatè a n. 13.
Quid in eis conſiderandum, ib.
Quomodo diſcernatur, ib. ac n. 16. ac ſeq.
Imagines Servi Dei non canonizati quatenus depingi poſſint cum revelationibus, to. 4. conſ. 47. n. 3. ac ſeq.
Ex revelatione non infertur ad Sanctitatem, ib. n. 4.
Approbatio revelationis non concludit approbationem perſonæ, ibid.
Revelationes poſſunt approbari ab Epiſcopis, non autem miracula, ibid.
Ex Imagine non approbantur revelationes, ib. & n. 5.
An ſint ſignum inventum ad venerationem, ib.
REUS, Vid. *Immunitas*, *Officium S. Inquiſitionis*, *Extractio*, *Confugiens*, *Abſolutio*, *Eccleſia*.
An reus citra allegationem immunitatis, permittendo ſe pluries examinari a Iudice laico, etiam cum tormentis, valeat, poſtquam crimen confeſſus fuit de illa opponere, t. 3. conſ. 28. a num. 1.
Et an ſuppoſita nullitate primæ capturæ in loco immuni, facta ex eadem cauſa in loco non immuni ab altero Judice, priuſquam Eccleſia fuerit redintegrata ratione primæ, ſit etiam nulla, ib. num. 8.
An reus abſolutus a Judice Eccleſiaſtico in cauſis mixti fori, poſſit a Judice ſæculari pro eodem delicto puniri, tom. 5. conſult. 2. num. 38.
A S. Officio Inquiſitionis judicaliter punitus, an poſſit a Principe ſæculari puniri, tom. 5. conſ. 44. a n. 1.
Eductus ab Eccleſia, & ad ejus domum translatus quatenus reſtituendus Eccleſiæ, tom. 5. conſ. 3. a n. 1.
Abſolutus, vel condemnatus ab Eccleſiaſtico, ſive a ſæculari, an & quatenus poſſit ab alio moleſtari, tom. 5. conſ. 44. n. 7.
Si reus nunquam domicilium conſtituerit, ſed quovis terrarum vagetur quo loco conveniri debeat, to. 6. conſ. 94. num. 29.
Ejus Judex, ib. n. 30. & 32.
Quot modis in cauſis criminalibus abſolvi poſſit, to. 8. conſ. 108. num. 1.
Quid in caſu ſententiæ, que tantùm declarat Inquiſitionem. S. Officii non eſſe Judicem competentem, ib. n. ſeq.
Abſolutus, tanquam innocens, nequit amplius moleſtari, ib. numer. 8.
Reus, qui ſecum per vim ad Eccleſiam trahit miniſtros Curiæ ſæcularis, an gaudeat Eccleſiæ immunitate, t. 8. conſ. 116. a num. 1.
Remiſſio reorum, an & quatenus facienda, tom. 6. conſult. 94. num. 1. & ſeq.
Reus criminis læſæ majeſtatis non gaudet privilegio, fori, neque immunitate Eccleſiæ, t. 9. conſ. 2. n. 11.
Reus ad eruendam veritatem poteſt interrogari, to. 9. conſ. 9. num. 4.
Ibi puniendus eſt reus, ubi crimen commiſit, tom. 9. conſ. 17. num. 10.
De delicto imputato non convictus, neque confeſſus, pœna corporali non eſt puniendus, tom. 9. conſ. 18. n. 67.
Quid ſi cauſa ageretur in ſupremis Tribunalibus, ib.
Quando contra reum deveniri non poſſit ad condemnationem, ibidem.
Reus non convictus, neque confeſſus ad quam pœnam damnandus, ib. num. 74.
Quando Judex ſuſpicatur de fuga, non poteſt reus ſub fidejuſſione relaxari, tom. 9. conſ. 45. n. 16
Quomodo extractus ab Eccleſia, reſtituendus Eccleſiæ, t. 9. conſ. 50. num. 3. & ſeq.
An Judex ſatisfaciat immunitati Eccleſiæ relaxando reum extractum, ib. n. 4.
Poteſt reus immunitatis beneficio renunciare, ib. n. 5.
Num reus in una Eccleſia delinques, ſi ad aliam confugiat, poſſit abilla, ad quam confugit, extrahi, ib. n. 6.
Cui Eccleſiæ facienda ſit reſtitutio rei, ib. n. 7. ac 10. & 14.
Quid ſi reus authoritate Judicis Eccleſiaſtici evaſerit liber a carceribus, ib. n. 8.
Reus eſt prius reſtituendus eidem Eccleſiæ, a qua fuit extractus, eſt poſtea ejus cauſa expedienda, ib. n. 9. & ſeqq.
Quomodo ab Eccleſia extrahendus, ib. n. 13. & ſeq.
Ejus cauſa in materia immunitatis ex quo proceſſu poſſit terminari, ib. n. 15.
Partes rei favorabiliores ſunt, t. 9. conſ. 153. n. 5.
Semper eſt vocandus, ut poſſit ſe defendere, to. 10. conſ. 18 num. 3.
REX, Vid. *Princeps*, *Imperator*, *Donatio*, *Prorex*,
Rex ex jure comuni eſt patronus Eccleſiarum ſui Regni, t. 2. conſ. 30. n. 1
Rex Neapolitanus quibus in caſibus vectigalia imponere poſſit, tom. 2. conſ. 48. n. 2.
An & quatenus concedendum ſit Regibus, ut poſſint accipere partem aliquam bonorum Eccleſiarum in ſubſidium belli ſacri, tom. 4. conſ. 13. a num. 1.
Regis ſeſſio, ejuſque filii primogeniti, ib. n. 7.
Non eſt Rex temporalis, qui non habet poteſtatem civilem, tom. 2 conſ. 56. nu. 27.
A quo habeat poteſtatem immediatè, ib. n. 32.
Num antequam Chriſtus daret Petro poteſtatem ſpiritualem, utraque poteſtas ſpiritualis, & temporalis erat apud Reges, ib.
Ubi errores varii confutantur.

Quam juriſdictionem habeat, tom. 3. conſ. 6. n. 6.
Quo pacto appelletur Regni dominus, ib. n. 7.
An poſſit ſibi uſurpare, vel alii concedere bona ſubditorum, ibidem.
Olim Rex, & Sacerdos, ib. n. 16.
Quomodo unctus, ib.
Ejus honor, etiam in ſacris, ib.
Quatenus ei permittatur vocare Epiſcopos ad ſuam Curiam, ib. num. 57. ac ſeq.
Quid ſi contigerit eodem tempore Epiſcopos vocari ad Concilium ab Archiepiſcopo, ib. paſſim, ac n. 60.
Quidve de oſculo ab Epiſcopis Regi dari ſolito, ib. n. 62.
Regum Hiſpaniarum elogium, tom. 3. conſ. 15. n. 35.
Galliarum privilegium, ib. n. 37. ac ſeq.
Regum jura, ib. ac num. 39.
Rex exiſtens in aliena domo debet cedere domino, tom. 3. cons. 18. num. 14.
Regis œconomus an, & quatenus donativum regium percipere poſſit ab Eccleſiaſticis t. 3. conſ. 23. n. 2.
Reges an poſſint donationes, & alienationes facere, tom. 5. conſ. 46. num. 73.
Illaſque, etiam Eccleſiæ factas, revocare, ib. n. 22. & 44.
Reges Chriſtiani, calamitatibus Eccleſiæ, etiam non requiſiti ſuccurrere tenentur, tom. 5. conſ. 5. n. 54.
Officium Regis ac paſtoris maximam habet cognationem, t. 5. conſ. 46. num. 21. & 93.
An poſſint in præjudicium ſucceſſorum notabilem bonorum partem in aliquem transferre, to. 5. conſ. 46. n. 22.
An & quatenus donatio a Rege facta indigeat inſinuatione, ibidem.
Ex duobus actibus in regiis etiam controverſiis arguitur, ib. num. 33.
An obligatio Regis tranſeat ad ſucceſſores, ib. n. 66.
Ac præcipuè in eo, qui ex pacto Regnum init, ib. & ſeqq. ac num. 76.
Alienatio iurium Regalium quando valeat, ib. n. 72.
Eo ipſo quod Rex, ſive Principes contrahit, ejus authoritas ſupplet ſolemnitates legis, ib.
Quid in conceſſione, quæ tenderet in magnam diminutionem Regni, ſive juriſdictionis, ib.
Quatenus Regum ac Principum alienationes prohibitæ ſint, ib. n. 37.
Et dilapidationes, ib. & n. 75.
Quid ſi Rex juraverit non alienare, ib. n. 75.
Rex, Princeps, Dux habens actu Regnum, Principatum, Ducatum præferendus eſt alteri carenti actuali poſſeſſione, tom. 6. conſ. 58. nu. 8.
Reges quatenus poſſint excommunicari ab Epiſcopis, ſi horum juriſdictio ab illis perturbetur, tom. 9. conſ. 16. n. 20.
Eorum privilegium, ut non poſſint cenſuris affici ab Epiſcopis, an extendatur ad Regios Officiales, ibid. num. 21. Et ad Conſiliarios, ib.
Reges Epiſcopis aſſurgere debent, tom. 9. conſ. 56. n. 2.
Prorex quinam ſit, tom. 9. cons. 56. n. 6.
Quomodo Rex transferat in ſuum Proregem majeſtatem, ib.
Offendens Proregem punitur crimine læſæ majeſtatis, ib.
An majeſtas in Proregibus admittenda, ib.
An, & quatenus Reges ſint miniſtri rerum ſacrarum, t. 9. conſ. 62 num. 1.
Rex an poſſit Sacerdotibus præeſſe, tom. 9. conſ. 63. num. 4. & ſeqq.
An Rex ſit ſupremus Judex Eccleſiaſticus, tom. 9. conſ. 66. num. 2.
Sive an habeat in ſuo regno primatum Eccleſiæ, ibdem n. 4. & ſeqq.
In veteri teſtamento duplex extitit ius regium, ib. n. 8.
Quid de jure divino cœremoniali, vel judiciali, ibidem n. 7. ac 9.

RHEUMATISMUS, vid. *Iſchiades*.

RITUALE.

Rituale Romanum, an jus conſtituat, tom. 8. conſ. 73. n. 45.
Pro quibus editum, & quibus commiſſum, ib. n. 55.
Authorizatio Summi Pontificis non extrahit rituale ab ordine ſuo, t. 9. conſ. 186. §. Neque.

RITUS, vid. *Græci*, *Congregationes*.

Ritus Neapolitanus cognoſcendi de clericatu damnatur, to. 3. conſ. 20. num. 18.
Ejus author, ib.
Eſt pro Curia tantùm Neapolitana, ib.
Decreta in hac re S. Congregationis, ib.
Sacrorum Rituum fructus, tom. 2. conſ. 64. a n. 1.
Apoſtolorum inſtituta, decreta, & ritus non iidem apud omnes, tom. 6. conſ. 41. n. 7.
Non læditur fides variis Eccleſiarum ritibus, ib.
Plures, atque diverſi ſunt ritus Eccleſiaſtici apud Græcos, & Orientalium nationes, ib. n. 8.
Diverſi in Oriente ac Occidente, ib.
Quinam obſervandi, ib.
Quive tolerandi, ibidem & tom. 8. conſ. 80. num. 1. & conſ. 84. a num. 12.
De particularibus Provinciarum ritibus, ib. n. 14. ac ſeq.
Ritus Gentilium ad Chriſtianam pietatem translati, d. t. 6. conſ. 41. num. 9.
Qui ſint ritus, qui a recta fidei regula diſcrepent, ib. n. 10.
Conſulenda in hac re Sedes Apoſtolica, ib. n. 11.
Quid ſi non ita facilè Sedes Apoſtolica adiri poſſit, ib.
Ex quibus capitibus de rituum puritate erit judicandum, ib. a num. 12.
Ritus omnes inſtituti ad proteſtandum aliquod dogma, fidei contrarium, delendi ſunt, ib. n. 14.
Ritus omnes, & legalia veteris legis, ſi eo fine retineantur, ut lex vetus obſervetur, damnandi, ib. n. 15.
Quid de ritu colendi Sabbatum apud aliquas nationes Chriſtianas, ib. num. 16.
Ritus, & conſuetudines circa Sacramentorum adminiſtrationem examinandi, ib. n. 18.
De baptiſmo, ib. n. 19. ac ſeq.
Apud Græcos, ib.
Apud Cophtos, ib. n. 20. & ſeq.
Apud alios Orientales, ib. n. 22.
Apud Jacobitas, ib. n. 24.
Apud Abyſſionos, ib. n. 25. & ſeq.
De circumciſione, ib. n. 28. & ſeq.
De ritibus circa Confirmationis Sacramentum. ib. & n. 31.
Deque ejus materia & forma, ib. n. 32. ac ſeq.
De miniſtro, ib. n. 34.
A presbytero collatum eſt irritum, ib. n. 37.
Apud Maronitas, ib.
Apud Armenos, ib.
De Sacramento Euchariſtiæ, ib. n. 38. & ſeq.
Apud Jacobitas, ib.
Apud alios Orientales, ib. n. 39.
De quotidiana Comunione apud Orientales, ib. n. 40.
Sub utraque ſpecie apud Græcos, alioſque Orientales. ibid. num. 41.
Apud Armenos, & Orientales alios, ib. n. 48.
De Sacramento Ordinis, ib. n. 50. & ſeq.
Apud Orientales, ib.
De matrimonio, ib. num. 53. ac ſeq.
Interrogationes, ac reſponſiones de Euchariſtia, ib. numer. 64. & ſeq.
Interrogationes ac reſponſiones de Sacramento pœnitentiæ, ibid. a num. 71.
Interrogationes ac reſponſiones de matrimonio, ibid. num. 75. & ſeq.
Interrogationes ac reſponſiones de Ordine, ib. n. 85. & ſeqq.
Interrogationes ac reſponſiones de Conciliis, ibidem numer. 90. & ſeq.
Interrogationes ac reſponſiones de variis rebus, ibidem nu 92. & ſeq.

RIXA, vid. *Ira*, *Irregularitas*.

Rixa ex ira, tom. 9. conſ. 22. n. 19. & ſeq.
Ejus cauſa, & effectus, ib.
Quatenus calor iræ excuſet a crimine, ib. n. 21.

ROCHETTUS.

Rochetti uſus quibus prohibeatur, tom. 4. conſ. 22. n. 3.
Quinam illum deferre poſſint ex privilegio, ib. n. 4.
An Dignitatibus, aut Canonicis prothonotariis titularibus liceat eo uti in choro, Capitulo, &c. to. 4. conſ. 76. a n. 1.
Rochetti uſus quibus concedendus, tom. 6. conſ. 59. a num. 1.
Quibus prohibendus, ib.
Quomodo permittatur, ib. n. 8.
Quid ſi ex conſuetudine aliqui illum detulerint, ib. nu. 10. & ſeqq.
Denotat juriſdictionem, ib. n. 13.
De rochetti geſtatione, ejuſque uſu, tom. 9. conſ. 66. n. 21.
An idem cum homophorio laneo, ib.
A Græcis Imperatoribus uſurpatus. ib.

ROGATIO, vid. *Litaniæ*.

ROMIPETA.

Romipetam offendens quatenus incidat in Bullam Cœnæ, tom. 2. conſ. 52. n. 2.

ROTA ROMANA, vid. *Puer*, *Auditor*, *Cauſa*.

Rotæ Romanæ praxis in iis, quæ requirunt interpretationem S. Concilii Tridentini, tom. 1. conſ. 1. n. 30.
Ejus deciſio de forma ſubſtantiali concurſus in parochialibus examinatur, ib. a n. 27. ac 38.
Adverſatur declarationibus S. Congregationis Concilii, ibid. num. 47.
Inhibetur a S. Congregatione, Epiſcoporum, ac Regularium negotiis præpoſita, tom. 1. conſ. 9. n. 14.
Eliditur a S. Congregatione Concilii, tom. 1. conſ. 86. num. 31. & conſ. 89. num. 6.
De juriſdictione S. Congregationis Concilii ſuper tribunali S. Rotæ Romanæ, tom. 4. conſ. 149. a n. 9.
S. Rotæ Romanæ authoritas, tom. 4. conſ. 26. n. 6.
Non eſt ab ea recedendum in iudicando, ib.
Reverenter ſequitur Sacrarum Congregationum decreta, ac declarationes, ib. n. 8.
In Sacræ Rotæ Romanæ Tribunali quæ cauſæ tractandæ, tom. 10. conſ. 93. a num. 6.

RUBRICA, vid. *Conſuetudo*.

Rubricæ preſcribunt id, quod eſt regulariter ſervandum, t. 3. conſ. 40. n. 1.
Imitantur leges, ib.
Non poſſunt de ſingulis caſibus diſponere, ib.
Relinquunt caſus extraordinarios regulis prudentiæ, ib.
Quando ceſſet illarum diſpoſito, ib.

RUTHENI, vid. *Græci*.
Rutheni obligantur legibus Pontificiis, ac Conciliorum, t. 1. conſ. 151. num. 27.
Eorum juramentum, ib. ac. n. ſeq.
An laicis ritus latini a Sacerdote Rutheno Catholico S. Euchariſtiam ſumere poſſint, tom. 2. conſ. 70. §. An laici.

S

SABAUDIA.

De Sabudiæ Duce, tom. 5. conſ. 12. n. 50.
An recognoſcat Superiorum, ib.
Vicarium Imperii, & Vaſallum profitetur, ib.
Solet vocari ad Comitia Imperialia, ib. & n. ſeq.

SACELLUM.

Sacellum palatii Principis an poſſit recenſeri inter oratoria, & loca pia, tom. 1. conſ. 204. n. 1.
In ipſo an poſſit fieri examen in cauſa Canonizationis, ib.
An diſtinctum a Templo, tom. 6. conſ. 98. n. 27.
Ejus etymon, ib.
Sacella etiam extra Urbes in vicis extructa, ib. n. 27.
Cur conceſſa ædificari, ib.
In privatis ædificata, ib. n. 31.

SACERDOS, vid. *Presbyteri*, *Conjux*, *Teſtis*, *Apoſtoli*, *Clericus*, *Sacerdotium*.

Sacerdotes ſæculares ad curam animarum a Comendatoribus Ordinum Militarium deputati cum approbatione Ordinarii in eorum Eccleſiis parochialibus, an poſſint ab ipſis puniri ob cauſas ad dictam curam pertinentes, tom. 1. conſ. 173. a n. 1.
Subjiciuntur omnimodæ juriſdictioni Epiſcoporum, ibidem num. 2. ac 11.
Ut puniri poſſint, quid requirantur, ib. n. 3.
Sacerdotes officiales Principum ſæcularium cum juriſdictione ordinaria quam pœnam incurrant, tom. 2. conſ. 2. n. 13
Que officia iis prohibita, ib. ferè per totam, precipuè n. 13.
Nequeunt in cauſis criminalibus ſubjicere ſe examini pro fiſco contra laicum, tom. 2. conſ. 53. n. 22.
Sacerdotum vilitas unde, tom. 3. conſ. 2. n. 28.
An poſſint ſe addicere officiis, ac Miniſteriis ſæcularibus, ib.
Huic malo efficax remedium, ib.
An liceat Sacerdotibus in Republica verſari, tom. 3. conſ. 6. num. 16.
Eorum numerus, & opes an utiles Reipublicæ, tom. 3. conſ. 15. a num. 70.
Sacerdotum corpora num debeant veſtibus ſacris ſepeliri, t. 3. tota conſ. 35.
Sacerdotes, non habentes beneficium, neque officium an & quatenus reſidere cogantur, vel ſaltem a diœceſi non diſcedere ſine licentia Ordinarii, tom. 3. conſ. 55. per totam, Ubi etiam de eorum ſervitio.
Per proprium Sacerdotem quis intelligatur in *Can. Omnis utriuſque Sexus*, tom. 4. conſ. 161. n. 5.
Sacerdotium, & Imperium quomodo diſtincta, tom. 9. conſ. 61. num. 21.
Sacerdotis nomen quando inter Chriſtianos cœptum, to. 9. conſ. 63. num. 7.
Imperatores aliquando Sacerdotes, ib. n. 4. ac 10.

SACERDOTIUM.

Sacerdotii dignitas, tom. 1. conſ. 7. n. 3
Privilegia, ib. & n. 4.
Differentia inter Sacerdotium, & Imperium, ib. n. 5.
Quid exigat ex ſui natura, ib. n. 28.
Sacerdotium olim conjunctum cum Imperio, tom. 3. conſ. 6. numer. 16.
Sacerdotii honos, ib.
Et juriſdictio, ib. ac n. ſeq.
Sacerdotium, & Regnum fundamenta Chriſtianæ politiæ, ib. num. 56.

SACRA. vid. *Princeps*, *Rex*, *Iudicium*.

Quouſque conveniant ſacra, & profana quoad jus imperandi, tom. 9. conſ. 64. a n. 1.
De judicio circa ſacra, tom. 9. conſ. 65. a n. 1.
Imperium circa ſacra Romanæ Petri Cathedræ tributum, tom. 9. conſ. 65. num. 6.
An ad imperium circa ſacra exercendum requiratur ſapientia, ſcientiaque, ib. n. 15

SACRAMENTA, SACRAMENTALE, vid. *Ritus*.

Non omnis Sacramentorum abuſus inducit hæreſis ſuſpicionem, tom. 1. conſ. 115. n. 9.
An poſſimus in illis ſequi opinionem probabilem, t. 1. conſ. 121. a n. 6. & conſ. 182. n. 1. ac ſeq.
Eorum effectus uni tantùm parti determinatur, d. conſult. 121. nu. 7.
Non poſſunt quoad eorum materiam, & formam ab Eccleſia, vel a Pontifice immutari, tom. 1. conſ. 151. n. 7.
Quæ habeant neceſſitatem immediatè, quæve mediatè, tom. 1. conſ. 182. num. 2.
An in iis, quæ ſunt neceſſaria neceſſitate medii, teneamur ſemper ſequi in praxi opinionem tutiſſimam, ib. n. 3.
Sacramenta recipere, ac divina audire antiquitus nemo poterat, niſi in propria Eccleſia Parochiali, tom. 4. conſ. 3. num. 5. & 23.
In Parochiis, quæ certos fines non habent quomodo adminiſtranda, ib. num. 7. & ſeq.
Ex ſola expreſione ſuſcipiendi Sacramenta an intelligatur conceſſa facultas ſucipiendi Euchariſtiam in Paſchate, ib. n. 23
Sacramentum extremæ unctionis eſt conſummativum pœnitentiæ, tom. 4. conſ. 137. n. 5.
Miniſter Sacramenti pœnitentiæ, tom. 6. conſ. 8. n. 45.
Sacramentum pœnitentiæ eſt per modum judicii, ib.
Quid requirat, ib.
In locis, in quibus viget abuſus ducendi uxores abſque præſentia Parochi, ac teſtium, an ſint Sacramenta miniſtranda iis, ſic conjungatis, tom. 7. conſ. 57. n. 1.
Tutoque poſſint miniſtrari parentibus filiam Turcis, vel ſchiſmaticis ob aliquem finem in ſponſam promittentibus, ib. num. 3.
Et mulieribus catholicis commorantibus apud Turcas, ib. n 4.
Sacramentalia qui poſſint miniſtrare, to. 8. conſ. 73. n. 55.
Quid ſint, ib.
De forma Sacramenti Extremæ unctionis Græcorum, t. 8. conſ. 84. num. 19. & ſeq.
Quomodo applicetur unctio, ib n. 22.
De determinatione, quam forma debet tribuere materiæ, ib. n. 25
De expreſſione actionis, ib.
Quando exprimenda ſit actio miniſtri, ib. n. 24.
Quomodo poſſit Eccleſia inſtituere plures materias per ſe ſingulas ſufficientes pro Sacramento, ib. n. 26.
De forma extremæ unctionis, ib. n. 27.
De poteſtate Eccleſiæ irritandi Sacramenta, ib. n. 28. & 33.
Eadem materia poteſt inſervire & pro materia Sacramenti, & pro Sacramentali, ib. n. 33.
Vera Sacramenta nonniſi in Eccleſia, tom. 8. conſ. 92. nu. 4.
Ad Sacramentorum valorem quid ſufficiat, t. 8. conſ. 131. a n. 1.
Per quod perficiantur, ib.
An ſint adminiſtranda Sacramenta Chriſtiano, qui ob ſuam ſecuritatem factus eſt ſtipendiarius in arce Turcarum, t. 5. conſ. 63. num. 1.

SACRILEGIUM, SACRILEGUS, vid. *Immunitas*.

Sacrilegium hæreticale, licèt abſque prava intentione, pertinet ad Inquiſitores, tom. 1. conſ. 115. n. 11.
An conſtituatur ex furto cujuſvis rei, patrato in Eccleſia, tom. 4. conſ. 111. num. 1.
Quid de jure civili, ib. n. 2. & 3.
Ejus crimen eſt mixti fori, ib. n. 5.
An ſit mixti fori, tom. 5. conſ. 2. n. 53. & to. 7. conſ. 69. n. 2.
Quando poſſit ſolus Judex Eccleſiaſticus de eo cognoſcere, ib.
Quid Judex animadvertere debeat in eum, qui ſacrilegium comittit in Eccleſia, tom. 5. conſ. 5. n. 43.
Contrahitur ex concubitu Criſtiani cum Judæa, & verſa vice, d. conſ. 69. num. 2.
Crimen ſacrilegii eſt mixti fori, tom. 9. conſ. 1. n. 9. §. Alii,
Non obſtante ſacrilegio, & excommunicatione poſſunt Judices laici procedere contra ſuos ſubditos, t. 9. conſ. 23. n. 15.

SACRISTA.

Sacriſtæ munus, tom. 1. conſ. 106. n. 7.

SÆVITIA.

Propter ſævitiam privatur quilibet ſua poteſtate, t. 4. conſ. 173. num. 8. & ſeq.

SAGA.

Sagarum confeſſioni an, & quatenus, & in quibus ſtandum ſit, tom. 4. conſ. 190. a n. 3.
Non ſolent puniri exilio, ib. n. 22.
De eas offendentibus, ib. n. 24.
Carceribus mancipata a Curia ſæculari, quatenus remittendæ ad ſanctum Officium, ib. n. 25.

SALARIUM, vid. *Vicarius Apoſtolicus*.

An, & quatenus liceat Epiſcopis, eorumque Officialibus percipere ſalaria, tom. 8. conſ. 17. a n. 1. & 8.
In materia exequutionis voluntatum, ib. n. 5. & ſeq.
An debeatur Vicario Capitulari, tom. 6. conſ. 105. n. 1. & ſeq.
Quod ſalarium competens, ib. n. 2.
Quatenus debeatur integrum ſalarium inſervienti per ſubſtitutum, to. 10. conſ. 129. n. 1. ac ſeq.

SALTUS, vid. *Paſcua*.

SALVAGUARDIA.

An litteræ exemptionis tum Eccleſiaſticorum, tum ſecularium, vulgo ſalvæguardiæ, a juriſdictione Epiſcopi, ejuſque tribunalis, tàm in civilibus, quàm in criminalibus, ſint licitæ, to. 6. conſ. 12. a num. 1.
Salvæguardiæ cauſæ, ib. n. 2.
Cur concedatur, ib.
Quid ea ſit, ib. n. 3.
Ejus diviſio, ib. n. 4. & ſeq.
Habens ſalvamguardiam nullo modo eſt inquirendus, vel moleſtandus, ib. num. 9.
De ſalvaguardia ſicula ib. a num. 10.
An licita, ib. a n. 12.
Remedia, ib. n. 19.
Speciem ſalvæguardiæ ſiculæ, ib. n. 21.
Tenor obſervatoriarum ſalvæguardiæ, ib. n. 25.
Capitula Viceregia & literæ Proregis de hac re, aliiſque rebus, ib. a num. 29.

SALUTATIONES.
Salutationes mutuæ quando inducant homicidium proditorium, to. 2. conſ. 53. n. 1. ac 10.
Sunt ſignum amicitiæ, ac pacis, ib. n. 1.
Num ſufficiat unica ſalutatio ad conſtituendum proditorium ibidem.
Ex ſalutatione an intercedat contemporaneum amicitiæ ſignum, ib. n. 12.
Quid de capitis detectione, ib.
Sunt ſigna urbanitatis, ib.
Non conſtituunt veram amicitiam, ib.
Ex eis reſultat remiſſio injuriæ per modum reconciliationis, ibidem.
Mos reddendi ſalutationem, tom. 3. conſult. 66. a num. 1. Ubi alia.
SALVUSCONDUCTUS, vid. *Hæreticus*.
Salvuſconductus mercatoribus, aliiſque datus, an comprehendat res furto ſublatas, tom. 5. conſ. 67. a n. 1.
Nullo modo violari debet, ib. n. 1.
Eſt ſpecies pacti, & tranſit in contractum, ib.
Dicitur fides publica, ib.
Quæ ſervanda eſt hoſti capitali, ib.
Etiam a Principe, ib. & n. ſeq.
Quid ſi in litteris ſalviconductus non ſit appoſita cautio de non contraveniendo, ib. n. 2.
Quare concedatur, ib. n. 9. & ſeq.
Quæ verba ſoleant in eo apponi, ib. n. 10.
Quid de ſalvoconductu geminato, ib.
Et emanato ad formam diplomatis Principis, ib.
Ad quem pertineat eum declarare, ib. & n. ſeq.
Quid de conceſſo pyratis, ac furibus, ib. n. 12.
Poſt illius conceſſionem non eſt locus cavillis, ibid. n. 13. & ſeq.
Quid ſi conceſſus fuerit a miniſtro publico, ſed ſine poteſtate, ib. num. 14.
Generalis non comprehendit res furatas, ib. n. 17.
In præjudicium partis læſæ concedi non poteſt, ib.
Recipit interpretationem a poteſtate concedentis, ib.
Quomodo ſit intelligenda ejus verborum amplitudo, ibidem num. 18.
Habens ſalvumconductum, an ſit ſubjectus juriſdictioni illum concedentis, ib. n. 19.
Quid ſi ſolùm in eo excipiatur crimen læſæ Majeſtatis, ib. num. 20.
An ſecuritas homicidis, adulteris, ac ſimilibus data, ſervari debeat, ib. n. 23.
Pro quibus aliquando accipiatur, ib. n. 24.
Nullum per ſe imperium infert, ib.
Salvuſconductus etiam Judæis, ib.
Quas perſonas comprehendat, ib.
Quomodo, quando quoque ſumatur, ib. n. 25.
Quid de ſalvoconductu inculpatis conceſſo, ib. n. 26.
Qui ſalvumconductum accuſatis concedere poſſit, ib. n. 27.
An qui ſalvumconductum habentem offendit, incurrat crimen læſæ Majeſtatis, ib. n. 28. & ſeq.
Conceſſus alicui ad locum judicii, an etiam ad intermedia loca, per quæ ipſe eundum eſt, extendi debeat, ib. nu. 32. & ſeq.
Salvuſconductus conceſſus ad eundum, redeundi quoque facultatem continet, ib. n. 39. & ſeq.
Ubi quid in privatorum pactis.
Quid verò ſi quis Nuncius, vel Legatus, ſive Orator inſolitam viam ingrediatur, & ſpolietur, ib. n. 45. & ſeq.
Ubi exempla.
Debitori conceſſus ob paupertatem quando ceſſet, ib. n. 56.
Non prodeſt ei, qui concedentem offendit, & offenſionis cauſam præbet, ib. n. 57. ac ſeq.
Ad certa loca reſtrictus, ad alia non extenditur, ibidem nu. 19. & ſeq.
Non ſolet dari hæreticis, ib. n. 61.
Neque aliis delinquentibus in materia fidei, & in rebus, quæ pertinent ad S. Officium Inquiſitionis, licèt concedatur aliis, qui de aliis crimiuibus ſunt inquiſiti, etiam bannitis a Principe ſæculari, ut accedere poſſint ad deponendum quæ ſibi occurrunt in S. Officio, ib.
Quatenus poterit ipſis hæreticis concedi, ib.
Et apoſtatis a fide, ib.
Quibus modis concedi poſſit, ib. & n. ſeq.
Sæpè a Summis Pontificibus, & a Conciliis conceſſus hæreticis, & religioſiſſimè ſervatus, ib. n. 64.
Quid de Joanne Huſſio, & Hieronymo Pragenſi, ib. num. 65. & ſeq.
Hæreticis fides data ſervanda, ib. n. 70. & ſeq.
Teſtibus concedendus, tom. 10. conſ. 63. n. 3.
Salvusconductus neque directè, neque indirectè violandus, to. 9. conſ. 4. n. 8.
Quando ſuffragetur pro omnibus delictis, ib. n. 10.
Confugiens ad Eccleſiam, & ab illa exiens cum ſalvoconductu, carceratus a Curia laicali num reſtituendus, ib.
SANATIO, vid. *Dæmon*.
Sanationes per miraculum quæ, & quomodo, tom. 4. conſ. 54. num. 1. & ſeq.
Ut ſanatio adſcribatur miraculo quid neceſſariò requiratur, to. 5. conſ. 20. n. 1. & 3. & conſ. 26. n. 5.
Quid in miraculis primi, ac ſecundi generis, ib. n. 4.
Miraculoſa ſanatio infirmitatum indiget diligenti examine, ib. num. 5.
Et quid exigatur, ib. ac n. ſeq.
An requiratur, quod ſit undequaque perfecta & abſoluta, ib. num. 7.
Ne amplius morbus redeat, ib.
Ne in alium morbum infirmus incidat, ib.
Debet procedere diverſo, ac interdum contrario modo, & per alia media, quam ſi naturaliter fieret, ib. n. 8.
Quid requiratur ex parte ægrotantium, ib. n. 9.
Quot copulativè requirantur, ut in ſanationibus divinæ potentiæ virtus ad interceſſionem Sanctorum clarè dignoſcatur, to. 5. conſ. 26. n. 10. & conſ. 35. n. 1.
Quotve conditiones, ib. a n. 11.
De modo operandi hujuſmodi miracula, ib. n. 20.
Qui modus dicatur excellentior operandi miracula, ib. nu. 21. & ſeq.
Quid de verbis imperativis, ib. n. 22.
Sanationes quoad modum ad quod miraculorum genus ſint referendæ, ib. n. 21.
Quid ſi interceſſerint dolores ægroti, ib. n. 23.
De quibuſdam Sanationibus admitendis, tom. 5. conſ. 35. a num. 1.
De ſanatione cancrorum, ib. n. 2.
Squinantiæ, ib. n. 3.
A febre, ib. n. 4. & 5.
Apoſtematis, ib. n. 6.
Lepræ, ib. num. 7.
Claudorum, contractorum, ac ſimilium, ib. n. 8.
Brachii ſicci, & aridi, ib. n. 10.
Hernioſi, ib. n. 11.
Regula generalis de ſanationibus, ib. n. 12.
Ad quem gradum miraculorum ſint referendæ, ib.
De miraculis Veſpaſiani, Hadriani, & aliorum in ſanationibus, ib. n. 19. & ſeq.
An, & quatenus inſtantanea ſanatio tibiis, & cruribus impotentis, & attracti adſcribatur miraculo, tom. 7. conſ. 26. a num. 4.
Quid de ſanatione ſtrumarum, ib. a n. 5.
Qui habuerint poteſtatem eas ſanandi, ib.
Illam etiam habebant Auſtriæ Principes, ib.
Reges Aragoniæ, ib.
Quidve de ſanatione vulnerum, & carbunculorum, qui inciſi, ac ſanati abſque ullo penitus cicatricis veſtigio, ib.
Quid etiam de paulò ante ſanatis ex miraculo, reincidentibus in eundem, aut alium morbum, ib.
Quid de ſanatione cœci, ſurdi, muti, ib. n. 37.
Et ad quod genus miraculorum referenda, ib.
SANCTITAS, vid. *Miraculum*.
Imperium in creaturas ratione carentes an Sanctitatis ſignum to. 5. conſ. 29. n. 2. & ſeq.
Prophetia, to. 5. conſ. 30. n. 9.
SANCTUS, SANCTITAS, vid. *Titulus*, *Canonizatio*, *Officium*, *Feſtum*, *Reliquiæ*.
Sancti titulus quando non liceat dari non canonizato, tom. 1. conſ. 79. num. 1.
Quibus attributus, ib. n. 5.
Sanctorum corpora quando transferenda, to. 4. conſ. 24. a num. 1.
Eorum delatio ad quem pertineat, ib.
Eorum ſepulcrum, tom. 4. conſ. 53, n. 1.
Eorum ſanctitas, & miracula quomodo probanda, tom. 4. conſ. 42. n. 1. & 13. ac ſeq.
Tempus vitæ non eſt de eſſentia ſanctitatis, ib. n. 53.
An, & quatenus deſcribi poſſint in Martyrologio Romano, ut jam excepti in decretis Urbani VIII. tom. 4. conſult. 63. a num. 1.
A quibus perſonis de ſanctis non canonizatis poſſit miſſa, & Officium celebrari, ib. n. 2.
Eorum indulta quid operentur, ib. & n. ſeq.
Sanctorum nomine quinam intelligantur, ib. n. 6.
Antiquitus, qui dicebantur Sancti, ib. n. 8.
Qui referri poſſint in Martyrologium, ib. n. 9.
Ad exhibendum ſanctis cultum an neceſſaria ſolemnis canonizatio, ib. num. 15.
Argumenta ad demonſtrandum cultum Sanctis adhibitum, ib. num. 16.
Eorum indultum de recitatione Officii, & Miſſæ, ibidem num. 17.
De quibus Sanctis Officium, & Miſſa celebretur, non præcedente ſolemni canonizatione, ib. n. 18.
Datio, quam habet Eccleſia in eorum feſtivitatibus, tom. 4. conſ. 64. n. 8.
Fama ſanctitatis in genere, tàm in vita, quàm poſt mortem quomodo probanda, to. 4. conſ. 69. n. 3.
Sanctus quinam dicatur, ib.
Argumenta Sanctitatis ex quibus eliciantur, ib. n. 4.
Tàm in vita, quàm poſt mortem, ib. & n. ſeq.
Sanctitas quid, tom. 4. conſ. 72. n. 3.
Pro qua virtute ſumatur, ib. n. 6.
Quid requiratur, ut quis habeatur Sanctus in Eccleſia militante to. 3. conſ. 81. n. 3.
De quibus Sanctis officium proprium recitari poſſit, tom. 4. conſ.

conſ. 87. a n. 1.
Quæ concurrere debeant ut pro Sanctis habeantur abſque Canonizatione formali, ib. n. 3.
Quid de Sanctis, qui habent cultum Officii, & Miſſæ a Sede Apoſtolica, ib. num. 6.
Quidve de Titularibus Eccleſiarum, ib.
Qui cultus Sanctis conceſſus, to. 7. conſ. 27. n. 3.
Sancti veteris Teſtamenti, an poſſint a Pontifice canonizari, tom. 5. conſ. 39. n. 2. 9. & ſeq.
Sanctorum veteris Teſtamenti cultus publicus, ib. a n. 6.
Per indulgentias coluntur Beati cultu publico, ib. n. 10.
Honores Sanctis canonizatis decreti, ib.
Cur in Eccleſia latina modica, vel nulla Sanctorum veteris Teſtamenti memoria celebretur, ib. n. 11. & ſeq.
Quatenus iis indulgentia concedi poſſit in eorum feſtis, ib. num. 13.
Quare in Canone miſſæ non exprimantur nomina Patriarcharum, vel Prophetarum, ib. n. 14.
Quid de Sanctis Innocentibus, Joanne Baptiſta, aliiſve, qui nexum aliquem habuere cum Chriſto, ib. n. 15.
Feſta & Templa illis apud aliquas nationes conſtituta, ib.
Sanctorum corpora, an, & quatenus transferi poſſint è loco ad locum, tom. 5. conſ. 39. n. 1.
Reliquias Sanctorum auferens, committit Sacrilegium, ib.
Incurrit juris infamiam, & conſequenter eſt irregularis, ib.
Factum Cardinalis Vicarii de non ingrediendo cœmeteria Sanctorum, ib. n. 2.
Deque non abſtrahendo ab illis reliquias, ib.
Pœnæ contra tranſgreſſores, ib.
Item Breve hac de re Pauli V. ib. n. 3.
Pœnæ in eo appoſitæ, ib.
Retinens apud ſe reliquias Sanctorum è cœmeteriis ablatas quomodo poſſit puniri, ib. n. 4.
Reliquiæ Sanctorum quo loco aſſervandæ, ib.
Quando in hac re incurrantur pœnæ contra ſimoniacos, ib. num. 5. & 6.
Qui notarii, & quomodo inſtrumenta conceſſionis Reliquiarum conceſſione, & adaptatione intercedere poſſit ſimonia, ib. num. 14. & ſeq.
Corpora Sanctorum Martyrum ubi olim humata, ib. n. 33.
An ſit credendum fide Catholica Sanctis innoteſcere omnes preces noſtras ad eos directas, tom. 10. conſ. 49. a num. 1. & ſeq. ac a num. 8. & ſeq.
An hoc idem ſit abſolutè neceſſarium ad fidem, & praxim invocationis Sanctorum, ut ſit ſalutaris, ib. n. 6. & ſeq.
An rerum noſtrarum, ac etiam orationum, quas facimus, per divinam Potentiam ſint conſcii, ib. n. 3. & ſeq.
Praxis orandi Sanctos, ib. n. 15. & ſeq.
De cultu, ac veneratione Sanctorum ex Auguſtini doctrina, to. 10. conſ. 50. a num. 1.
Sepultura apud memoriam Sanctorum, ib. n. 4. & ſeq.
Quomodo adſint hominibus vivis, ib. n. 17. & ſeq.
Sanctorum cultus adſtruitur, & a calumniis hæreticorum vindicatur, ib. num. 68. & ſeq.
In Canonizatione Sanctorum virtutes potiùs in gradu heroico examinandæ ſunt, quàm miracula, t. 10. conſ. 51. a n. 1.
An, & quatenus Civitas, Baro, aliive ſæculares manutenendi ſint in uſu, ac retentione duorum ex quatuor clavibus arcæ, in qua ſitum eſt corpus alicujus Sancti, to. 10. conſ. 59. a n. 1.
Qui de manutentione aperiendi, & claudendi eandem arcam ad libitum, & expoliri faciendi & claudendi corpus a Capellano Magiſtratus, ſuperpelliceo, & ſtola induto, eodem Magiſtratu præſente, cum facultate illud liberè oſtendendi populo, ac diſtribuendi flores, reſque alias, quæ Sacras Reliquias tetigerunt ibidem num. 5.
Quidve de manutentione in quaſi poſſeſſione eligendi officialem, qui die feſtivitatis ejuſdem Sancti aſſiſtat, eique tradantur claves Eccleſiæ, præſertim Regularium, in qua requieſcit idem corpus, ib. num. 5. & ſeq.
Quidvè de manutentione in adminiſtratione oblationum, & eleemoſynarum, quæ fiunt dictæ Eccleſiæ occaſione dicti corporis, ib. a num. 12.
De Sancti pronomine, tom. 10. conſ. 188. n. 5.
Promiſcuè tum Canonizatis, tum Beatis attributum, ib.
An Sancti nondum Canonizati, cultu non publico, ſed privato coli poſſint, tom. 10. conſ. 197. n. 8.
An Sancti nondum Canonizati, vocari Sanctos liceat, ib. num. 9.
An tanquam Sanctos, ab Eccleſia Catalogo Sanctorum adſcriptos, prædicare, ib.
Quamvis Sancti nondum Canonizati privatim invocari liceat, in litaniis tamen publicis non licet, ib. n. 10.
Ut pro Sanctis Canonizatis habeantur, quid ſufficiat, ibid. numer. 11. & ſeq.
Qui de iis Sanctis, qui non ſunt a Sede Apoſtolica Canonizati, neque eis ab Eccleſia univerſali honores, Sanctis debiti, exhibeantur, ib. n. 12. & ſeq.
Qui onores Sanctis exhibendi, ib. n. 7.
Quomodo Eccleſiæ particulares, & univerſales venerantur Sanctos antiquiores, ib. n. 12.
Hac in re virtus conſuetudinis, ib. ac n. 16.
Qualis debeat eſſe hujuſmodi conſuetudo, ib. n. 13.
In hac ſpecie Conſtitutio Urbani VIII. ib. n. 14.
De ſcientia, & tolerantia in cultu Sanctorum, ib. n. 15.

SANCTI SPIRITUS FRATER.

An & quatenus Frater Sancti Spiritus poſſit in vita diſponere de bonis ſuis, tom. 10. conſ. 55. a n. 1. & ſeq.
Et quid ſi diſponat tempore ſuæ infirmitatis, ib. a n. 6.
Quidve ſi diſponeret favore piæ cauſæ, ib. a n. 3.
Et haberet licentiam Prælati inferioris, ib. n. 4.
Ac non decederet ex infirmitate, ib. n. 5.
Præceptor Sancti Spiritus, an poſſit applicare bona fratris profeſſi in utilitatem Religionis, ib. n. 12.

SANGUINATIO.

Sanguinatio Cadaveris an certum argumentum perpetrati homicidii, to. 2. conſ. 37. a n. 2.
Ejus rei exempla, ib.
Ejus effectus variæ cauſæ, ib. n. 23.
Excluduntur, ib. n. 24.
Vera ſententia, ib. n. 25.
Confirmatur exemplis, ib.

SANGUIS.

Eſt utile naturæ alimentum, tom. 5. conſ. 42. n. 1.
Ubi continetur & a quibus retineatur, ib.
Quid requiratur, ut exeat ſub forma ſudoris, ib.
An unquam naturaliter poſſit a natura expelli ſub forma propria per ſudorem, ib.
Quid de ſudore ſanguineo Chriſti, ib. n. 2.

SARDINIA, vid. *Appellatio*.

Regni Sardiniæ privilegium quoad ipſius cauſas pro foro Eccleſiaſtico, tom. 3. conſ. 1. a n. 1.
Ubi plura.
Quare illi conceſſum, ib. n. 29.

SATELLITES, vid. *Laica Poteſtas*, *Cenſura*, *Extractio*.

Satellites curiæ ſæcularis an poſſint armis expoliare confugientes ad Eccleſias, & loca immunia, t. 1. tota conſ. 167.
Quam fidem faciant teſtes ab eis producti contra reum extractum a loco immuni, tom. 6. conſ. 26. n. 5.
Quatenus declarandi excommunicati ob læſam immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n. 6.
Quæ fides ſatellitibus adhibenda, to. 9. conſ. 9. 13.
Num ad ipſos pertineat reſtituere Clericum comprehenſum, an ad Judicem ſæcularem, tom. 9. conſ. 27. n. 19.
De reo trahente ſecum per vim ad Eccleſiam ſatellites, tom. 9. conſ. 51. n. 10. & ſeq. & conſ. 54.
An ſatellites præoccupantes, ſive obſidentes portam Eccleſiæ, ne quis ad eam confugiat proque faciliori confugientium carceratione, incidant in cenſuris contra lædentes immunitatem Eccleſiaſticam, tom. 9. conſ. 74. a n. 1.

SCANDALUM.

Scandalum activum nunquam admittitur, tom. 1. conſ. 151. n. 38.
Ejus ob cauſam non eſt recedendum a jure comuni, ibidem num. 39.
Quando ob evitandum ſcandalum bona, & jura temporalia dimittenda, tom. 1. conſ. 162. n. 18.
Scandalum paſſivum non imputatur in culpam, ib. n. 19.
Paſſivum quando evitandum, tom. 2. conſ. 34. n. 14.
Eſt juſta cauſa ſuſpendendi Regulares ab officio, t. 10. conſ. 10. num. 19.
Quomodo ad evitandum ſcandalum teneatur Religioſus obedire ſuo Superiori, ib.
Proceſſatus, multoque magis condemnatus, ratione ſcandali non poteſt eligi, tom. 10. conſ. 38. n. 25.
Rejici debet a dignitatibus, qui ſcandalum præberet populo, ib.

SCELETUM.

Sceletum quid ſit, tom. 1. conſ. 131. n. 1.

SCHISMATICUS.

Schiſmatici qua excomunicatione puniantur, to. 8. conſ. 80. num. 3.
Pro ſchiſmaticis quatenus orandum, ib. n. 3.
Qui evitandi, ib. n. 5.
An & quatenus liceat ab eis Sacramenta recipere, ib n. 6. & 7. ac 8.
Sacerdotes ſchiſmatici quatenus ſint privati legitimo uſu poteſtatis Ordinis, tom. 8. conſ. 84. n. 5.
Quatenus cum eis liceat communicare, ib. n. 6.
Quatenus conferant Eccleſiæ Sacramenta verè atque integrè, to. 8. conſ. 92. n. 1.
Quomodo intelligatur Ordinationes ſchiſmaticorum eſſe irritas, ibidem.
Schiſmaticus in Sacramentis miniſtrandis quomodo conſideretur, ib. n. 3.
Et quatenus recipientes a ſchiſmatico Sacramenta peccent, ib.
Quid in Sacramento Ordinis, ib.
Quidve ſi intercederet ignorantia, ib.
Schiſmatici an extra Eccleſiam, ib. n. 4.
Et quomodo, ib.
De Epiſcopo ſchiſmatico, quoad validitatem abſolutionis, & ordinationis, ib. n. 5.

SCHOLARES, SCHOLASTRIA.

Privilegia conceſſa ſcholaribus, extenduntur ad eorum ſervos, to. 2. conſ. 51. n. 3.
Scholaſtria an requirat Doctoratum, vel gradum licentiatus, tom. 1. conſ. 405. n. 11. & conſ. 21. n. 2.
An, & quatenus domus Collegii ſcholarium, quam ingrediuntur per atrium; quod conducit ad Oratorium, gaudeat immunitate, tom. 6. conſ. 38. a n. 1.

Quid

Quid ſi Collegium fuerit erectum authoritate Apoſtolica, vel ordinaria, ib. n. 3.
Quidve ſi res dubia adhuc remaneat, ib.
Quid ſi locus non ſit ſacer, neque religioſus, ib. n. 4.
Et qui locus ſacer, quive religioſus, ib.
Qui pius, ib.
Quid ſi in eo exiſteret Oratorium, ſive Capella, ib. nu. 5.
Et in capella celebrentur miſſæ, cæteraque officia divina, ibidem num. 6.
An Scholares Eccleſiaſtici, non petita licentia ab Epiſcopo poſſint ad gymnaſia, ſtudiorum cauſa, ſe transferre, tom. 10. conſult. 149. n. 19.
Quatenus concedi debeat, ib.
Ex indulgentia conceditur a Sede Apoſtolica, ib.
An, & quatenus fruantur fructibus ſuorum beneficiorum, dum commorantur in ipſo ſtudio, ib.
Ad quod tempus hoc privilegium extendatur, ib. & n. 20.
Quid de iis qui domi litteris vacant, ib.
An Epiſcopus pro hac licentia poſſit aliquid exigere, vel accipere, ib.
Quibus ſtudendum, ib.
Quid de docentibus, ib.
Quid de delectione juris Canonici, ib.
Ut quis poſſit fructuum perceptione gaudere, quid apponi debeat in Epiſcopi licentia, ib. n. 20.
Quid de iis, qui Parochiales obtinent, ib. n. 20.
Quidve de docentibus, ib.
Ad hæc decretum ſuper reformatione indultorum eximentium a ſervitio nonnullos Canonicos, & Beneficiatos ibid. num. 23.

SCRIPTURÆ CANONICÆ, vid. *Beneficium*.

De Canonicis Sripturis, tom. 10. conſult. 148. a numer. 1. & ſeq.
De earum abuſibus, ib. n. 2.
Quænam ſint Canonicæ Scripturæ, ib.
Canonicis opponuntur apocryphi, ib.
Quid apocryphum, ib.
Quotuplex aliquid dicatur apocryphum, ib. n. 3.
Authoritas Sacræ Scripturæ in quo contineatur, ib. nu. 4. & ſeq.
De traditionibus, ib. n. 5. & ſeq.
In id errores, ib. n. 7. ac ſeq.
Homouſion, ib. n. 9.
Theotocos, ib.
De conſuetudinibus Eccleſiæ univerſalis, ib.
Quæ traditiones obſervandæ, ib. n. 10. & ſeq.
Semel decretum, in dubium revocandum non eſt, ibidem num. 11.
Quotuplex ſit traditio, ib. n. 14.
Traditionum ſpiritus, ib. n. 15.
Quinam ſint ſacri libri, ib. n. 16.
An omnes Canonici, ib.
An aliqui apocryphi, ib.
Eorum Index, ib. & n. 17.
Libri in Tridentino decreto non numerati, inter Canonicos non reputandi, ib. n. 19.
Si quis unam periodum, dictionem, ſyllabam, totumque id, quod repugnat vulgatæ editioni immutet, quomodo reprehendendus, ib. n. 20. ac 21.
Quid de violatoribus traditionum, ib. n. 22.
Evangelici in hanc rem ſacrilegi, ib. n. 23.
Cur Evangelici appellati, ib. n. 24.
Eorum pietatis ſimulatio, ib. n. 25.
Eorum in Sacra Scriptura blaſphemiæ, & phalariſmi, ib. a num. 26. ac ſeq.
Evangelici de Evangelio ludos ſibi faciunt, ib. a n. 37.
De hæreticorum inconſtantia, ib. n. 38. & ſeq.
De Protocanonicis, & Deuterocanonicis ſcripturæ libris, ib. num. 48. & ſeq.
De inſtituenda lectione Sacræ Scripturæ, tom. 10. conſult. 149. a num. 1.
Lectio Sacræ Scripturæ pro Judæorum conceſſione, ibidem num. 1.
Neglectus Sacrarum Scripturarum Chriſtiano homini, quàm indignus, ib.
In quibus Eccleſiis Sacræ Scripturæ lectio habenda ſit, ib. num. 3. & ſeq.
Præbenda, cui onus legendi Sacram Scripturam eſt injunctum, qua ratione liceat conferre, ib. n. 2.
Quid ſi omnes Canonicatus redditus in quotidianis diſtributionibus conſiſtat, ib. n. 3.
Quidve ſi ſæcularis Clericus ad præſtandum onera hujuſmodi præbendæ adiuncta, idoneus non reperiatur, ib. num. 4.
Quid ſi ad alium, quàm ad Epiſcopum ſpectet collatio præbendæ, ib. n. 5.
Quid de præbenda in Eccleſiis, in quibus eſt jus optandi, ib. num. 6.
Quid de Canonicatibus, Sedi Apoſtolicæ reſervatis vel quomodocunque affectis, ib. n. 7.
Quæ magis neceſſaria, cura ne animarum, an lectio Sacræ Scripturæ, ib. n. 8.
Quid in Eccleſiis Collegiatis, quarum præbendæ ſunt de laicorum Jurepatronatus, ib. n. 9.
Quid in Eccleſiis numeratis, ſive Regularibus, & in his, quibus cùm nullas habeant præbendas, non poteſt aſſignari præbenda prima vacatura, ib. n. 8.
Tempus, hora, & materia, quæ ex ſacris litteris, vel Theologis ſumi debet, Ordinarii arbitrio relinquitur, ibidem num. 8.
Quænam veniant Sacræ Scripturæ nomine, ib. n. 8.
An Theologia, ib.
Pauperes gratis docendi, ib. n. 10.
Contrarium facientes, an ſint ſimoniaci, ib.
Anve concuſſionis crimen committant, ib.
Quid ſi ſcholares ſpontè aliquid darent, ib.
Ad quas Eccleſias lectio Sacræ Scripturæ reſtringatur, ib. num. 11.
Quatenus in Monaſteriis Monachorum lectio Sacræ Scripturæ haberi debeat, ib. n. 12. & 13.
Et lectio hebraica, græca, & arabica, ib. n. 12.
Quid ſi hac in re Abbates negligentes fuerint, ib. nu. 12. & num. 14.
Quos Magiſtros Monachi habere teneantur, ib. n. 13.
An Monachus poſſit eſſe Magiſter, ac legere hanc lectionem non modò in ſuo Monaſterio, ſed publicè, ib. n. 13.
Quid de negligente Prælato inferiore in Magiſtro conſtituendo, ib. num. 14.
Epiſcopi facultas in conſtituendo hujuſmodi lectorem, ib.
Quid in Conventibus Regularium, ib. n. 16.
Differentia in hoc inter Monachos, & alios Regulares, ibidem.
Lectores in Conventibus Regularium a quibus examinandi, & approbandi, ib. n. 16.
De gymnaſiis publicis, ib. n. 17.
Quatenus docentes Sacram Scripturam teneantur emittere profeſſionem fidei, ib.
An pro docendi licentia aliquid exigi poſſit, ib. n. 18.
An & quatenus lector Sacræ Scripture preſens habendus ſit ib. n. 23. ac 24.

SCIENTIA.

Scientia præſumitur etiam ex publica voce, & fama, tom. 1. conſ. 55. num. 7.
Scientia facti nulla juris Conſtitutione prohiberi poteſt, to. 1. conſ. 150. n. 5.
An requiratur in manutentione, tom. 1. conſ. 162. nu. 10.
Ex quo probetur, ib.
Quid, quando agitur de acquiſitione poſſeſſionis juris corporalis adverſus privilegia Regularium, ib. n. 23.
De quibus præſumatur, to. 1. conſ. 145. n. 2.
Certa ſcientia Principis ex quo oriatur, tom. 3. conſ. 49. num. 6.
Quando inducatur, & ex quibus, ib.
Scientia cum patientia quando vim habet conſenſus, tom. 4. conſ. 79. n. 5.
Quæ ſcientia citationis requiratur in contumaci, ut excommunicari poſſit tom. 7. conſ. 17. n. 1. & ſeq.
Scientia ſingulorum de Univerſitate quando afficiat Univerſitatem, ib. n. 3.

SCLOPUS, vid. *Arma*.

Explodens ſclopum qua pœna puniendus, tom. 9. conſ. 24. num. 4.
Quatenus ſclopi mediocris delatio ſit prohibita, ibidem numer. 7.

SCRIBERE.

An idem cum locutione quoad demonſtrationem mentis, to. 2. conſ. 28. n. 3. & ſeq.
Quid in pœnalibus, ib. n. 6.

SCRIPTORES, vid. *Hiſtorici*.

Scriptores atque hiſtorici qui, ac quando allegari poſſint pro jure in Cauſis decidendis, tom. 1. conſ. 247. n. 9.
Quæ fides iis ab Eccleſia ſemper adhibita, ib. n. 8.

SCRIPTURA, vid. *Biblia*, *Ordo*, *Hiſtoria*, *Tabula*, *Gratia*.

Sacra Scriptura an eadem, ac ſacri Canones, tom. 1. conſ. 147. num. 4.
Sacræ Scripturæ lectio vulgaris an, quibus, & quatenus permittenda, tom. 2. tota conſ. 56.
Quæ ſcriptura dicatur authentica ad probandum jus patronatus Baronum, & Univerſitatum, tom. 1. conſult. 137. per totam.
Sriptura authentica quid importet, ib. n. 7.
Ejus collatio quo pacto facienda, to. 1. conſ. 211. n. 1. & 2. conſ. ſeq. n. 1. ac 2.
Extracta ab Archiviis an, & quatenus probet, to. 1. conſ. 223. num. 18. ac ſeq.
Scriptura eſt neceſſaria ad evitandum fraudes, tom. 3. conſ. 7. num. 30.
Habetur authentica ex loco, to. 3. conſ. 49. n. 9.
Scripturæ privatæ nullam fidem per ſe faciunt, to. 4. conſ. 42. n. 4. & ſeq. conſ. 45. n. 1.
Summus Princeps non poteſt facere, ut credatur alicui ſcripturę privatæ, d. conſ. 42. n. 4.
Præſertim ſi ſint panegyricæ, ib. & n. ſeq.
Eſt vox mortua, ib. n. 6.
Sola antiquitas majorem eis fidem non conciliat, ib.
Scripturæ non ſufficiunt ad probandum ſanctitatem, ſeu miracula, ib. num. 20.
Et quare, ib.

Quan-

Quando ſcripturis, in Archivio repertis, fides adhibeatur, ib. & conſ. 66. n. 1.
Etiam quoad probationem miraculorum, ib.
Quid ſi accedat hominum opinio, & approbatio, ib. n. 32.
Et ſint editæ in vulgus ſub nomine hiſtoriarum, ibid. n. 41.
Quatenus dicantur eſſe ſub nomine hiſtoriarum, ib. n. 1.
Quando fidem faciant, tom. 4. conſ. 63. n. 4.
Quibus adminiculis muniri debeant, ut certam approbationem faciant, etiam in materia Canonizationis, t. 4. conſ. 66. num. 1.
Earum antiquitas quomodo probetur, ib. n. 2. & ſeq.
Earum indubitata probatio ex quibus proveniat, ibid. n. 17. & ſeq.
Circa aſſervandas ſcripturas publicas, & apochas, quid ſervandum in Ditione Eccleſiaſtica, tom. 4. conſ. 210. a n. 1.
Neque ad valorem legis, aut privilegiii eſt neceſſaria ſcriptura, tom. 9. conſ. 72. n. 5.
In quibus actibus ſit neceſſaria, ib.
An ſcriptura privata, cui fides adhibetur, veniat nomine ſcripturæ authenticæ a S. Concilio Trident. pro juriſpatronatus probatione requiſitæ, tom. 9. conſ. 82. n. 1.
Scriptura plerumque requiritur ad ſolemnitatem, non ad veritatem, tom. 9. conſ. 136. n. 12.
Quæ ſcriptura privata, quæ publica, tom. 9. conſ. 159. n. 8.

SCRUTINIUM, vid. *Electio*.

SECRETA.

Secreta Principis revelans, in illum conſpirando, qua pœna puniatur, tom. 1. conſ. 54. n. 20.
Secretum naturale, tom. 2. conſ. 70. ejuſque ſigillum, ib.
Secretum in S. Officio Inquiſitionis quàm neceſſarium, tom. 4. conſ. 108.

SÆCULARES, vid. *Laici*.

Sunt incapaces ex jure divino ſpiritualis, & Eccleſiaſticæ poteſtatis, tom. 2. conſ. 34. n. 23.

SÆCULARIZATIO.

Eccleſiarum ſæcularizatio quid importet, tom. 7. conſult. 8. num. 10.
Clauſulæ in ſæcularizationibus apponi ſolitæ, ib. n. 14.

SECURITAS.

Securitatem Principis, vel Reipublicæ violans incidit in crimen læſæ Majeſtatis, tom. 1. conſ. 111. n. 39.

SEDES, SEDILIA.

Sedes Epiſcopi, ac Principis quomodo in Eccleſia ſit collocanda, tom. 1. conſ. 7. n. 2. ac 16. & 18. 23. & 29.
Jus Sedis honorificum in Eccleſia quo pacto a Principibus acquiri poſſit, ib. n. 23.
Contra amoventes Sedem datur actio injuriarum, ib.
An ſit directè contra Cœremoniale Romanum, quod Principes habeant Sedem in Eccleſia, ib. n. 26.
Ut collocetur in presbyterio non poteſt ulla conſuetudine permitti, ib. n. 27. ac ſeq.
Ad id rationes, ib.
Hac in re quid ſolùm laici permittatur, ib. n. 29.
Sedes Epiſcopalis ſine authoritate Apoſtolica transferri non poteſt, tom. 4. conſ. 17. n. 6.
Mutatio Sedilium in choro an fieri poſſit a Canonicis in præjudicium cœtus Sacerdotum, qui ſedent in pari gradu cum ipſis Canonicis, tom. 4. conſ. 25. n. 1.
In materia ſedendi obſervari debet conſuetudo, ib. n. 1.
Abſentibus dignitatibus, earum Sedes non ſunt nuncupandæ, tom. 4. conſ. 83. n. 5.
Neque Sedis antiquorum, ib.
In Eccleſia quatenus laicis permiſſa, t. 4. conſ. 128. n. 16.
An ſæculares manutenendi ſint in jure ſedendi in ſuis ſedibus poſitis in Eccleſiis, tom. 6. conſ. 48. a n. 1.
Poſſitque illas Ordinarius de facto removere, ib.
Quid eo tolerante, ib.
Quid extra tempus concionum, ib. n. 2.
In illis removendis evitanda novitas, ib.
Præſertim in ſedibus Epiſcopi ac Principis, ib.
An, & quatenus ſuperiores Regulares poſſint illas removere, ib.
Cui competat ſub baldachino, ib. n. 3.
Et cum ſolio ſupra ſcamnum Magiſtratus, ib.
In eis præcedentia, ib. n. 4.

SEDILE.

An donatio Sedilis appoſiti in Eccleſia ab ejus patrono laico de conſenſu illius rectoris, eique donatum, &c. cenſeatur irrevocabilis, tom. 9. conſ. 147. a n. 1.
An jus aliquod acquiri poſſit a laicis in hujuſmodi ſedilia, ib. n. 12. & ſeq.
Ex permiſſione Rectoris Eccleſiæ quid a laicis acquiratur, ib.
An laici poſſint hujuſmodi ſedilia, aut eorum partem, ſive eorumdem uſum, locum, aut ſitum, cedere, donare, aut quoquomodo concedere, ib. n. 12.
Licitum eſt laicis ad ſuum libitum hujuſmodi ſedilia tollere, aliove transferre, ib. n. 13.
An id etiam licitum ſit Prælato Eccleſiæ, ib.
Quid de contentione ſedilium inter laicos, ib. n. 14.
Quomodo differat jus ſepulchrorum, & patronatus a jure Sedilium, ib. n. 15.
Quid de conceſſione antiqua ejuſmodi ſedilium, ib. n. 16.
Et præſumatur aliquis titulus, ib. n. 18.
Et conceſſio facta fuerit a Rectore Eccleſiæ ad vitam acceptantis, ib. n. 19.

SELLA.

Sella geſtatoria, ejuſque uſus arbitrarius Epiſcopo, t. 7. conſ. 47. num. 1.
An deferri poſſit in proceſſionibus, ib.
Quo in loco deferri debeat, ib. & ſeq.

SEMINARIUM, vid. *Thus*.

Seminarium quando cenſeatur erectum, tom. 1. conſ. 179. num. 18.
Taxa ſeminario a quibuſcunque Regularibus ſolvenda, tom. 1. tota conſ. 223.
Item a Cardinalibus, ib. n. 11.
Ad illius taxam quando teneantur hoſpitalia, & Confraternitates, tom. 1. conſ. 297. n. 1.
Ac Regulares ex ſuis penſionibus, t. 1. conſ. 341. n. 1.
Ejus taxa duo cum dimidio pro centenario, an ſit exceſſiva, tom. 1. conſ. 419. n. 1.
De taxa Seminarii, tom. 3. conſ. 57. n. 13.
Equites Hieroſolymitani quatenus ad illam teneantur, ib.
Ex incertis nulla portio debetur ſeminario, tom. 5. conſult. 57. num. 13.
Ad ejus contributionem an teneantur Prioratus Archioſpitalis S. Spiritus, tom. 7. conſ. 9. a n. 1.
Et monaſteria Mendicantium, ib. n. 3.
Communicatio privilegiorum quomodo lædere poſſit jus ſeminarii, ib. num. 5.
Qui fructus ſeminario applicentur, ib. n. 7.
Qui excipiantur a contributione ſeminarii, ib. n. 13. & ſeq.
An beneficiatus, ſive Commendatarius Abbatiæ exiſtentis in una diœceſi, quæ habet beneficia unita in aliis diœceſibus, teneatur contribuere Seminario ejuſdem diœceſis pro eiſdem beneficiis unitis, exiſtentibus in aliis diœceſibus, to. 8. conſ. 13. n. 1. & ſeq.
Et an remedia præſcripta a S. Concilio Trident. pro erectione ſeminarii æquè procedant in ejus conſervatione, ib. num. 10.
Quæ beneficia teneantur ad contributionem ſeminarii, ibid. num. 1. & 8.
Et in quibus diœceſibus debeant eſſe ſita, ib. n. 2. & ſeq.
Exactio taxæ pro ſeminario nondum inſtituto cum ſeminariſtis an reſtitui debeat, tom. 8. conſ. 30. a n. 2.
Contributio quando facienda, ib. n. 1. & 6.
Ejus erectionis ſubſtantia in quo conſiſtat, ibid. n. 2. & ſeq.
Penſio reſervata ſeminario quando exigenda, ib. n. 3. & ſeq.
Quid de unione beneficiorum ante erectionem ſeminarii, ib. & num. 5.
Quidve ſi pecuniæ ſolutæ fuerint converſæ in fabricam ſeminarii, ib. n. 7. & ſeq.
Quorum Conſilio Epiſcopus in rebus ad ſeminarium ſpectantibus uti debeat, ib. n. 9.
De Seminariis, ac penè dixerim de omnibus, quæ ad ipſa pertinent, ubi de eorum in Rempublicam Chriſtianam utilitate, tom. 9. conſ. 81. n. 1.
Eorum uſus quam vetus, ib. n. 1.
Cur ſeminaria inſtituta, ib. n. 5. & 7. ac ſeq.
Qui viri magni in Seminariis vixerint, ib. n. 6.
Quo in loco ædificanda, ib. n. 8.
De recipiendorum qualitatibus, ib. n. 9.
De eorum diſciplina, & cura, ib. n. 10.
De redditibus pro ſeminario, ib. n. 11. & ſeq.
Qui ad contribuendum ſeminariis teneantur, ib.
Quæ hoſpitalia teneantur, ib. n. 13. & ſeq.
Quive locii pii, ib. n. 14. & 15.
Materia contributionis ſeminariis an favorabilis, ibid. n. 17.
Quinam ab hac contributione exempti, ib. n. 14. & ſeq.
Quid de Monaſteriis, etiam Monialium, ib. n. 21. & 22. ac ſeq.
Quidve de Univerſitatibus ſtudiorum, ib. n. 24.
Quid de beneficiis unius diœceſis unitis ſeminario alterius diœceſis, ib. n. 25.
Quid etiam de beneficio, quod habet bona in diverſis diœceſibus, ib. n. 26. & ſeq.
De unione beneficiorum ſeminariis facienda, ib. n. 30. & ſeq.
Quibus pœnis procedendum in contumaces in iis, quæ ad decretum Tridentinum, de ſeminariis pertinent, ib. n. 33.
De negligentia Prælatorum in ſeminarii erectione, ib. n. 34.
De reddendis rationibus reddituum ſeminarii, ib. n. 35.
De difficultatibus, quæ oriri poſſunt circa modum, & rationes præſcriptas in erectione ſeminarii, ib. n. 37.
De facultate uniendi beneficia ſeminario, ib. n. 38. & ſeq.
Quæ beneficia, & a quibus unienda, ib.
Evitanda in hac re fraus, ib. n. 42. & ſeq.
Parerga, decreta, declarationes Sacrarum Congregationum de Seminario, quæ loco Indicis habentur, ib. a n. 47. ad 148.
Cur S. Concilium Tridentinum tàm accuratè ſeminaria inſtitui mandet, ib. n. 149. & ſeq.
Seminariorum alumni quomodo, & a quibus inſtruendi, ib.
Quomodo inſtruendi qui ad Turcas, vel Saracenos mittuntur, ib. n. 155.
Qui ad Judæos deſtinantur, ib. n. 156.
Qui ad hæreticos, & Schiſmaticos, ib. n. 157. & ſeq.
Qui ad varias miſſiones mittuntur, ib. n. 159.
Quas linguas ediſcere debeant, ib.
Utilitates, quas hæc res affert, ib. n. 161. & ſeq.
An erectio Collegii, ſeu Seminarii adoleſcentium a pio Teſtatore dotati, ut ii teneantur magnificè, ac ſplendidè Sanctiſſi-

mum Viaticum comitari, approbandum ſit, tom. 10. conſ. 139. num. 1.
An item approbandum, quod electio, ac nominatio hujuſmodi adoleſcentium ad hæredes dicti Teſtatoris pertineat, habeantque in illo juſpatronatus honorificum, ib. n. 2.
Quod Collegii Rector, & Collegiales ſint exempti ab omni Ordinarii juriſdictione, excepta viſitatione generali, quodque in ſpiritualibus ſubjaceant Capitulo Eccleſiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, in temporalibus verò deputatis ab ipſis hæredibus, ib. n. 4.
De ſeminarii inſtitutione, tom. 10. conſ. 149. n. 11.
Ubi ſeminarium inſtitui non poteſt, debet inſtitui ſchola, ib.

SENATUS.

Ad conſtituendum Senatum quot requirantur viri, tom. 10. conſ. 54. num. 14.

SENES, vid. *Ætas*.

Senes qui dicantur, tom. 3. conſ. 41. n. 37.
Quive a muneribus excuſentur, ib. n. 38. ac 41.
Senex quomodo puniendus, tom. 9. conſ. 24. n. 9.

SENSUS, vid. *Dæmon*.

Senſus circa propria objecta non poſſunt decipi, tom. 4. conſ. 58. num. 13.
An fallant, & fallantur, tom. 4. conſ. 55. *ferè per totam*.
Se invicem juvant ad plenam rerum cognitionem, ib. n. 17.
Quid per ſe primò reſpiciant, ib. n. 19.
Eorum operatio perfecta, ib.
Per ſe non decipiuntur, ib.

SENSUS.

De iis, quæ cadunt ſub ſenſu viſus, & auditus rogari poteſt Notarius, tom. 9. conſ. 23. n. 3.

SENTENTIA, vid. *Notorium*, *Concubinatus*.

Sententia, ut probet, debet eſſe de actis, t. 4. conſ. 26. n. 13.
Contra ſtatutum ritum Eccleſiaſticum ſententia Epiſcopi non attenditur, tom. 4. conſ. 30. n. 15. ac ſeq.
Quando non ſortiatur exequutionem, t. 4. conſ. 35. n. 30.
Sententiæ nullæ quatenus inducant conſuetudinem, ib. n. 31.
Et quatenus ſententiæ legitimæ, ib.
An ex ſententia Epiſcopi, in qua diſpoſitivè prima Dignitas nominatur, probet talem Dignitatem eſſe primam, t. 4. conſ. 36. num. 23.
Præcipuè ſi ſententia fuerit antiqua, & a partibus accepta, ib.
Eſt individua reſpectu formæ, ib.
Sententia ſuper non cultu prolata per Parochum, a Vicario generali deputatum, an ſit confirmanda, tom. 4. conſ. 37. n. 1. ac ſeqq.
Sententia quando faciat ſtatum contra non nominatos in ipſa, tom. 4. conſ. 211. n. 15.
Sententia quo ſermone proferenda, tom. 1. conſ. 12. n. 2.
Eam proferendi modus, tom. 1. conſ. 29. n. 1.
Ejus juſtitia cum quibus diſcutienda, t. 1. conſ. 31. n. 1.
Poſt recuſationem, vel appellationem eſt irrita, tom. 1. conſ. 85. num. 8.
Non debet eſſe ludibrio, tom. 1. conſ. 123. n. 6.
Sufficit, quod ex actis ſit certa, tom. 1. conſ. 190. n. 2.
Per appellationem ſuſpenſa, habet pro ſe boni juris præſumptionem, t. 1. conſ. 223. n. 19.
Sententia lata a non ſuo Judice, eſt irrita, tom. 5. conſ. 2. num. 127.
Et quomodo, ib.
Quatenus habeat exequutionem paratam, t. 5. conſ. 11. n. 37.
Sententiæ, in qua continetur clauſula ex hactenus deductis, virtus, ac proprietas, tom. 6. conſ. 93. n. 3.
Sententiæ quomodo præjudicetur, tom. 8. conſ. 8. n. 5.
De caſu ſententiæ, quæ tantùm declarat S. Officium Inquiſitionis non eſſe Judicem competentem, t. 8. conſ. 108. a n. 1.
Sententiæ prolatæ in cauſa hæreſis non tranſeunt in judicatum, ib. num. 4.
An, & quatenus ſententia poſſit iterùm cognoſci, ib. n. 5. & ſeq.
Sententia exceſſiva nullam meretur exequutionem, tom. 9. conſ. 24. num. 9.
Pro illius revocatione reſpectu exceſſus non requiritur appellatio, ib.
Ex ea nequit reus puniri pœna capitali, ib.
Sententia recipit interpretationem paſſivam a jure, tom. 9. conſ. 36. n. 3. & n. 13.
Ex qua ſententia inducatur notorium, t. 9. conſ. 139. n. 37.
De ſententia lata ex probationibus ſummariis, ib.
De ſententia interlocutoria, ib. n. 38.
De ſententia præcepti facti, ſummaria cognitione præcedente, ib. num. 39.
De ſententia non publicata, ib. n. 40.
De ſententia, quæ tranſivit in judicatum, ib. n. 41.
De ſententia contumaciali, ib. n. 42.
Quænam, & quotuplex ea ſit, ib.
An poſſit inducere notorium, ib.
Quid ſi eſſet confirmata a Principe, ib.
Alia de ſententia contumaciali, ib. n. 43. ac ſeq.
Quid ſi probationes factæ ſint per teſtes receptos pro informatione Curiæ non repetitos parte citata, ib. n. 46.
Quid de ſententia lata per contumaciam a Gubernatore Urbis, ib. num. 47.
De ſententia nulla, & injuſta idem judicandum, ac de ea, quæ non extat, tom. 9. conſ. 47. n. 6.
Sententia, in rem judicatam tranſacta plenè firmat veritatem, tom. 9. conſ. 150. n. 2.
Sententia nulla, vel injuſta non privat poſſeſſorem anteriori ſua poſſeſſione, tom. 10. conſ. 11. n. 24.
Neque impedit manutentionem poſſidenti, ib.
Quatenus ſententia, quæ inducit malam fidem, ad diem ipſius litis conteſtationis retrotrahatur, tom. 10. conſ. 13. n. 34.
Quomodo Deus mutet ſententiam ſuam, t. 10. conſ. 24. n. 32.
Quomodo & Eccleſia, ib.
Sententia favorabilis probat præſumptionem boni juris, quamvis ab ea fuerit provocatum, & per appellationem remanſerit ſuſpenſa, tom. 10. conſ. 29. n. 2.
Sententia contraria, donec non fuerit revocata, præbet præſumptionem mali juris, ib.
Quando ſententia lata ab alio Superiore, ac Ordinario, redargui poſſit de nullitate, tom. 10. conſ. 104. n. 9. & ſeq.
Et quando eſt lata contra expreſſam juris diſpoſitionem, ib. num. 13.
Quid ſi non agatur de confirmanda, nec de revocanda ſententia, ſed tantùm incidenter deducatur, ib. n. 14.

SEPULCRUM, vid. *Ordo*.

In Eccleſiis, vel Oratoriis publicis Confraternitatum an fieri poſſit ſepulchrum feria quinta majoris hebdomadæ, tom. 9. conſ. 78. a n. 20. & 15. ac ſeq.
An ſit functio, & jus Parochiale, ib. n. 2.
Quæ licentia ad id ſufficiat, ib.
Quatenus licentia concedenda, ut hujuſmodi ſepulchrum fieri poſſit extra Parochiales, ib. n. 14.
Quis celebrare debeat Miſſam in Eccleſia, vel Oratorio Confraternitatum, & recondere Chriſti Corpus in ſepulchro, ib. n. 15.
An Parochus id committere poſſit Capellano Confraternitatis, vel aliis presbyteris, ib.
In quibus Eccleſiis, ſive Oratoriis publicis, Chriſti Corpus in ſepulchro aſſervari debeat, ib. n. 17.

SEPULTURA, vid. *Altare*, *Ordo*, *Servi Dei*, *Moniales*, *Pater*.

Sepulturæ electio, ſive ab infirmo, ſive a ſano facta coram Parocho, valida eſt, tom. 1. conſ. 18. n. 10.
Item ſi fieret ſimplici confeſſario, ib. ac n. 22.
Non requirit teſtamentum, ib. n. 11. ac 23.
Eſt actus ultimæ voluntatis, ib.
Poteſt eligi longè ante mortem, ib. n. 24.
Et non electa, ubi quiſque ſepeliendus, ib. n. 13. ac 25. & tom. 4. conſ. 3. n. 1. & conſ. 212. n. 2.
Ejus electio quomodo probetur, ib. n. 14.
Quo pacto per nutus, & ſigna valida, ib. n. 15.
Ad ejus validitatem quæ notitia voluntatis requiratur, ib. n. 17.
Sine illius electione confratres ſodalitatum, ubi ſepeliendi, ib. n. 18. & 28.
Quid de ſepultura uxoris, filii, ſervi, ib. n. 19. ac 29.
Tertiarii quo in loco ſepeliri debeant, ib. n. 20. ac 30.
Sepulturæ forma juxta Conſtitutionem B. Pii V. tom. 1. conſ. 55. num. 21.
Quomodo jus ſepulturæ ſit conſequutivum ad jus adminiſtrandi Sacramenta, tom. 1. conſ. 145.
Ubi conſtruenda, tom. 1. conſ. 188. n. 1. & 2.
Quid ea ſit, ib.
Ejus magnificentia an ſit argumentum venerationis, tom. 1. conſ. 244. n. 3.
Tradens Eccleſiaſticæ ſepulturæ interdictos, excommunicatos, uſurarios, in quas incidant pœnas, t. 2. conſ. 59. n. 1.
Quomodo ſepeliendi excommunicati ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam, ib.
Etiam ſi fuerint defuncti, ib.
Ubi declarationes Sacrarum Congregationum.
Quid intelligantur ſepelientes, ib. n. 3.
An propriis manibus, an mandantes, an authorizantes portantes feretrum, cantantes, quive alii, ib.
Quando ob interdictum deneganda, ib. n. 3.
Quæ perſonæ Eccleſiaſticæ in dictas pœnas incurrant, ibid. n. 4. & ſeq.
Sepultura eſt pars officii Eccleſiaſtici, tom. 3. conſ. 35. n. 8.
Et in quo conſiſtat, ib.
Pendet ex adminiſtratione Sacramentorum, tom. 4. conſ. 3. num. 11.
An laici poſſint ſibi eligere ſepulturam in Eccleſiis exterioribus Monialium, et quatenus negativè ubinam ſepeliendi, tom. 4. conſ. 177. n. 1.
Quatenus unicuique liceat ſibi eligere ſepulturam in quocunque loco maluerit, ib. n. 7.
Durante interdicto vel impedimento, ubi quis ſepeliendus, ib.
Quando electio non poteſt ſortiri effectum ubi illam eligens ſepeliri debeat, ib. n. 11. ac ſeq.
Sepulchrum ſub altari, vel ejus ſcabello ſuppedaneo quibus conceſſum, tom. 4. conſ. 32. n. 1.
Obſtruendum, ib. n. 2.
Regularium Eccleſiæ, habentes ſepulchra ſub altaribus, interdicuntur, donec illa non repleverint, ib.
Tumulatio in ſepulchro ſub altari eſt declaratio ſanctitatis, ib. num. 3.
Ad ſepulchra Martyrum erecta altaria, ib.
Quid de altarium pedulis, ib. n. 4.
Quot cubitis diſtare debeat ſepulchrum ab altari, ib. n. 5.

Viſitatio, & inſpectio ſepulchri Servorum Dei an poſſit a Delegato committi Notario laico, tom. 4. conſ. 37. n. 9.
An hujuſmodi viſitatio ſit neceſſaria, ib. n. 10.
In ſepulchris Servorum Dei an apponi poſſit aliquod ſignum inſolitum ad dignoſcendum, quod ibi ſint ſepulti, tom. 4. conſ. 48. num. 1.
Omnia defunctorum corpora non ſuper terram, ſed intra terram in tumbis profundis ſepelienda, ib. n. 1.
Sepulchri deſcriptio, ac delineatio, ib. ac n. ſeq.
Jus ſepulturæ quando ſit conſequutivum ad jus adminiſtrandi Sacramenta, tom. 4. conſ. 151. n. 6.
Moriens in hoſpitali in caſu, de quo agitur, in qua Eccleſia ſepeliendus, ib. per totam.
Jus ſepulturæ, ac jus adminiſtrandi Sacramenta ſunt invicem connexa, ib.
Electionis ſepulturæ libertas in quo conſiſtat, tom. 4. conſ. 203. num. 22.
Jus eligendi ſepulturam eſt contra jus commune, ib.
An per decretum Synodale, quod decernitur in funeribus, quæ ducuntur ad Eccleſias Regularium evocari debet tot Clericos, quot Regulares, lædatur libertas electionis ſepulturæ, ib. num. 7.
Electio ſepulturæ, & aſſociatio ad illam an ſint jura parochialia, ib. n. 32.
Ejus electio libera unicuique fidelium, tom. 4. conſ. 206. n. 5.
An ſicut pater in aliquibus locis ex conſuetudine eligi ſepulturam pro filio impuberi, hoc idem poſſit mater, eo defuncto, vel abſente, ib. n. 7.
Et quid de filiis naturalibus, ac ſpuriis, de adoptivis, & arrogatis, ib. n. 8.
Jus ſepulturæ an diverſum a quarta funerali, ib. n. 18. ac ſeq. Et quare debitum, ib. n. 21.
De ſepultura contrarium, tom. 4. conſ. 216. n. 1.
Jus commune determinat ſepulturam pro unoquoque, tom. 7. conſ. 21. n. 1.
Jus eligendi ſepulturam eſt ſpirituale, ib. n. 3.
Quid de conſuetudine eligendi ſepulturam, ibid. a num. 1. 4. & ſeq.
Electio ſepulturæ quatenus ſit actus ultimæ voluntatis, ib. num. 71.
Quomodo conſuetudo eligendi ſepulturam probanda ſit, ib. n. 8. & ſeqq.
Jus ſepulturæ quatenus acquiratur, tom. 7. conſ. 63. num. 8. & ſeqq.
Moriens in carcere, in qua Eccleſia ſit ſepeliendus, tom. 7. conſ. 86. a num. 1.
Quid ſi elegerit ſepulturam extra parochialem, ib.
Quidve de iis, qui damnati ſunt ad carcerem in pœnam, ib.
Jus ſepulturæ an diverſum a jure funeris, tom. 8. conſ. 73. num. 48.

SERMO.

Sermo in ſtipulationibus, in ſententiis, juribuſque aliis qualis eſſe debeat, tom. 1. conſ. 12. n. 2.
Simpliciter prolatus quo pacto intelligatur de prima vice, tom. 1. conſ. 158. n. 2. ac 3.
Ejus commoda in Republica, ib. n. 5.

SEQUESTRATIO.

Quatenus bona Eccleſiarum ſequeſtrari poſſint, tom. 7. conſ. 11. num. 11.
Et quibus de cauſis, ib.
Et quid quoad eorum fructus, tom. 7. conſ. 12. n. 9. & 10.

SERVUS, SERVI DEI.

Eccleſiaſticorum ſervi quando gaudeant fori privilegio, tom. 2. conſ. 51. n. 1.
Et aſſequantur privilegium domini, ib. n. 2. ac 6.
Quid de ſervis Eccleſiæ, ib. n. 6.
Ubi objectiones contra ſervos Clericorum.
Servus confugiens ad Eccleſiam, an gaudeat immunitate, t. 2. conſ. 57. n. 1.
An hodie detur ſervus pœnæ, ib. n. 2. & 5.
Servorum in dominos reverentia, t. 4. conſ. 75. n. 36.
Servi Dei non poſſunt argui de mendacio, tom. 4. conſ. 43. num. 70. & ſeq.
Eorum natura mutata in aliam eminentiorem, ib.
Eorum animæ, & corpora perfuſa dulcedine, ib.
Eorum profunda humilitas, ib. n. 71.
An ſi quiſpiam Dei ſervus nuncupetur Beatus a Pontifice ſcriptura ejus privata, cenſeatur ei conceſſus titulus Beati, tom. 4. conſ. 45. n. 1.
An alicui ſervo Dei non canonizato, neque beatificato recitari poſſint reſponſoria, orationes, & antiphonæ ad laudes, & veſperas, tom. 4. conſ. 26. n. 1.
Quid de litaniis, & officio divino privatim recitatis, ib. n. 3.
Eorum ſepulchris an apponi poſſit aliquod ſignum inſolitum ad dignoſcendum, quòd ibi ſint ſepulti, t. 4. conſ. 48. n. 1.
Eorum corpora ubi reponenda, ib. n. 1.
Ex quo ritu, ib. n. 2.
Diſcrimen inter eorum corpora, & aliorum, ib. n. 3. & ſeq.
Uſus diſcernendi eorum corpora a cæteris, ibid. n. 4. & ſeq.
Poteſt quiſque privatim inſpicere eorum ſepulchrum, ib. n. 8.
Eorum reliquias quomodo quis colere poſſit, ib.
Quibus ſervis Dei ſtatim poſt eorum mortem ſit licita veneratio, ib. n. 11.
An libri omnes ab eis compoſiti, & producti coram Judice remiſſoriali, debeant produci in actis Sacræ Congregationis antequam ipſi ſervi Dei canonizentur, tom. 4. conſ. 49. num. 1.
In miraculis probandis an ſtandum ſit eorum depoſitionibus, & quomodo, t. 4. conſ. 57. n. 10. & ſeq.
An odor, quo eorum corpora, vel reliquiæ redolent, miraculo ſit adſcribendus, t. 4. conſ. 95. n. 1.
Quid de illorum incorruptione, ib. n. 13.
Eorum corporum incorruptio quando ſignum Sanctitatis, ib. num. 26.
Et an ſemper pro ſanctitate aſtruenda id requiratur, ib.
Eorum integra corpora admiratione digna, ib. n. 31. & n. 40.
Quando id referendum ad miraculum, ib. num. 34. & ſeqq. & num. 44.

SERVI, vid. *Famuli*.

Servi, ſive mancipia Clericorum, an, & quatenus gaudeant privilegio fori, tom. 9. conſ. 1. n. 4. & ſeq.
Ratio diverſitatis inter ſervos proprios Clerici, & famulos conductitios, ib. n. 6.
Quando mercede conductus includatur in privilegio Domini, ib. num. 7.
Servus a Domino ejectus, aut pro derelicto habitus, deſinit eſſe ſub domini poteſtate, tom. 9. conſ. 48. n. 6.
Poteſt a domino liberè manumitti, ib.

SERVITUS, vid. *Feneſtra*.

In Eccleſia non poteſt ſervitus induci, t. 4. conſ. 128. n. 1.
Eſt ſpecies alienationis, ib. n. 1.

SESSIO.

Seſſio quomodo ſit ſignum prærogativæ, tom. 1. conſ. 26. num. 1. & ſeq.
Quando ſeſſio in Concilio det regulam ſeſſioni in Capella Pontificia, tom. 1. conſ. 105. n. 16.

SEVERITAS.

Severitas in tempore adhibenda, tom. 1. conſ. 111. n. 10.
Vincit inanem ſpeciem Clementiæ, ib.
Eſt baſis imperii, ib.
Quando exercenda, ib.
Quandoque adhibenda, etiam contra Clericos, tom. 9. conſ. 27. num. 13.
Salutaris ſeveritas vincit inanem ſpeciem clementiæ, ib.

SEXUS, vid. *Mulier*.

Sexus fœminei mutatio in maſculinum an naturaliter poſſibilis, tom. 4. conſ. 34. n. 7.

SICA, vid. *Aſſaſſinium*.

Sica, unde Sicarii dicti, quid ſit, t. 9. conſ. 43. n. 1. & 2.

SICULA MONARCHIA.

Refellitur iſtius aſſerta facultas extrahendi reum ab Eccleſia, qui homicidium ex propoſito commiſit, tom. 9. conſ. 18. num. 63.
Ejuſmodi decretum ubi conditum, ib.

SICLUS.

Siclus Hæbreorum, tom. 9. conſ. 2. n. 87. Quæ imago in eo impreſſa, ib. Quæve inſcriptio, ib. Alia, ib.
Apud Hebræos duplex extitit ſiclus, ib.

SIGILLUM, vid. *Secretum*.

Facit rem indubiam, tom. 4. conſ. 59. n. 11.
Ad ſervandum ſigillum Sacramentalis Confeſſionis quid requiratur, tom. 7. conſ. 54. a n. 1.
An, & quatenus crimen fractionis ſigilli confeſſionis pertineat ad S. Officium, ib. a n. 2.
Quomodo probetur crimen fractionis ſigilli confeſſionis, ib. a num. 10.
Et quatenus credatur Confeſſario, ib. n. 11. & ſeq.
An prohibeatur revelatio non autem tantùm peccatoris, ſed etiam peccati, ib. n. 12. & ſeq.
Revelatio peccati ſine expreſſione perſonæ ſub qua probatione fiat, ib. n. 19.
Pœnæ contra revelantes, ib. a n. 22.
Ad quem Judicem hæc cognitio pertineat, ib. n. 27.
Etiam ſi reus ſit Regularis, ib.
Et qua pœna ſit puniendus, ib.
An in caſu, quo quis confiteretur ſua peccata in loco, ubi voces ab Echo redduntur, qui illas audiret, teneretur ad ſigillum, tom. 9. conſ. 75. n. 2.
Cur apponatur ſigillum in mandatis, præceptis, ac ordinationibus, tom. 9. conſ. 159. n. 7.
Quantam authoritatem præbeat, ib. n. 8.
Qui nequeant uti in ſcripturis ſigillo proprio, ib. n. 9.
Sigillum Epiſcopi, tanquam authenticum, præbet authoritatem, ipſo Epiſcopo vivente, ib.
Sede Epiſcopali vacante, cujus ſigillum requiratur, ib.

SIGNATURA.

Signaturæ commiſſiones reformat Sacra Congregatio ſuper Epiſcopis, & Regularibus, tom. 1. conſ. 9. n. 16.

SIGNUM, vid. *Character*.

Quid, tom. 1. conſ. 17. n. 15.
Quatenus ſufficiat ad electionem ſepulturæ, ib. & n. 27.
Ejus identitas an afferat præjudicium, t. 1. conſ. 179. n. 30.
Quibuſnam competat dare ſignum in Choro, & Cœnaculo, aliaque hujuſmodi facere etiam tempore Capituli Generalis abſente Patre Generali, tom. 10. conſ. 25. a n. 1.

SILENTIUM.

Silentii laudes, tom. 4. conſ. 77. n. 5.

SIMILITUDO.

Quid ſit, & quando procedat, tom. 4. conſ. 43. n. 82. & conſ. 95. num. 11.
Ejus requiſita, ib.

SIMONIA.

Simoniæ deteſtatio, tom. 1. conſ. 54. n. 30.
Cur per eam ignoranter ad beneficium promoti, licèt culpa careant, removeantur, ib.
An committat ſimoniam exigens a proviſis aliquam ſummam ad uſus pios, tom. 1. conſ. 158. a n. 6.
Et actu licito non inducitur, ib. n. 9.
Non dicitur ſimonia quando per modum pacti, ſeu ſtatuti initio imponitur aliquod onus præbendæ vacanti, tom. 3. conſ. 30. num. 4.
Quid in aliis, ib. n. 7. & ſeq.
Ejus ſuſpicio in beneficiis etiam prohibita, ib. n. 6. & 7.
Eſt crimen exceptum ac publicum, tom. 5. conſ. 59. n. 6.
Et inter graviora reputatur, ib.
Comparatur cum crimine læſæ Majeſtatis, ib.
Quatenus reddat infamem, ib.
Et irregularem, ib. a n. 7.
An ſit crimen depoſitione dignum, ib.
Quis in eo diſpenſare poſſit, ib.
Contra quos ejus pœnæ procedant, ib. n. 8.
An in ea detur parvitas materiæ, ib. n. 9.
Ejus malitia in quo conſiſtat, ib.
An idem ac crimen ambitus, ib. n. 10.
Quid requiratur, ut quis incurrat pœnas contra ſimoniacos illatas, ib. n. 13. ac ſeq.
De electione Capitulari Regularium ſimoniaca, tom. 10. conſ. 44. a num. 1.
Quid ea ſit, ib. n. 2.
Ex quibus ſimonia neceſſariò conſtituatur, ibid. n. 3. & ſeq.
An, & quatenus probetur ex præſumptionibus, & conjecturis, ib. n. 6. & ſeq.
Quomodo ex Teſtibus, ib. n. 15.
An ex electione per acclamationes publicas factas, ib. n. 13.
Quid ſi crimen ſimoniæ objiciatur excipiendo, quidve ſi agendo, vel accuſando, ib. n. 10.
Quid in foro exteriori, quidve in interiori, ib. n. 11.
Quæ probatio neceſſaria, ib. n. 12.
Ex his verbis: Volo mille aureos ab eo, qui vult eligi in Provincialem, in Generalem, &c. an inducatur pactum ſimoniacum, ib. n. 17.
An ſimonia deduci poſſit ex pecunia, quam in mutuum accepit provincialis poſt munus Provincialatus aſſequutum, ib. num. 18.
An deducatur ex confeſſione extrajudiciali ipſius electi, ib. num. 19.
Quid ſi ageretur civiliter, ib. n. 20.
Quidve ſi Teſtes ſe amicos profiteantur, ib. n. 21.
An deducatur ex eo, quod præſes Capituli recuſaverit in Provincialem eligi, offerens ſolvere minorem ſummam, ib. n. 22.
Vel ex capſula Præſidentis, quam gravem, & pecuniis plenam ex ſuo judicio, & auditu deponunt Teſtes, ib. n. 23.
An ſimonia deduci poſſit ex eo, quod præſes in Capitulo reſervare fecerit in pectore Generalis aliqua officia, quæ ipſe poſt biduum diſtribuit cum publica voce, quod pretio ea vendiderit, ib. num. 24.
An, & quatenus probetur ex publica voce, & fama, ib. n. 25.
Quid de hoc pacto: *Elige tu illum, & ego eligam iſtum, quem tu mihi proponis*, ib. n. 30. & ſeq.
Quidve de pactione mutua electorum, de commodis electionis, ib. n. 34.
An hujuſmodi pactio ſit contra jura prohibentia procurationem ſuffragiorum, ib. n. 36.
An poſſint electores invicem paciſci de commodo electionis, ſecluſa tamen injuria electionis, ib. n. 37.
Quid de hoc pacto: *Elige me in Generalem, & ego eligam te in Guardianum*, ib. n. 38. & ſeq.
An liceat Electori, qui vult eligere indignum, aut minus dignum offerre pecuniam, ne eligat, ib. n. 23. & ſeq.
An, ſi Lectores velint eligere indignum, aut minus dignum, liceat offerre illis pecuniam, ut eligant aliquem dignum determinatè, ib. n. 38. & ſeq.
Quid ſi unus ex eligendis ſit tantùm dignus, ib. n. 42. & ſeq.
An ſit licitum quando electores ſubornantur vi, aut fraude, redimere pecuniis hanc vexationem quando ſubornans adhibens vim aut fraudem non eſt unus ex electoribus, ib. num. 44.
An id ſit licitum, etiam quando ſubornans vi, aut fraude prodeſſe poſſit, itaut ſit electior, ib. n. 45. & ſeq.
An ſit licitum procurare pretio, ne impediatur electio, quin juridicè fiat, ib. n. 51.
Quid ſi ageretur de electione alicujus perſonæ determinatæ, ib. num. 52.
An ſi elector acceperit a meo competitore pecunias, aut munera, liceat mihi munera, & pecunias ei dare, ib. n. 53. & ſeq.
Electione facta a majori parte committitur ſimonia, ſi detur aliquid Electori contradicenti, ut ceſſet a contradictione, ib. num. 56.
Quid ſi contradictio ſit injuſta, ib. n. 57. & ſeq.
Et electio indigeat ulteriori confirmatione, ib. n. 60. & ſeq.
An electus poſſit pretio redimere vexationem injuſtam, quam patitur in confirmatione electionis, ib. num. 62. & ſeq.
Quid ſi juſtè vexetur, ib. n. 64. & ſeq.
Quando poſſit vexatio pretio redimi, ibid. n. 68. & ſeq. ac n. 63. & ſeq.
An, & quatenus vexatio præveniri poſſit, ac pretio redimi, ib. n. 76. & ſeq.
Quid ſi vexans, & accipiens pecuniam ſit elector, aut alius, ad quem pertinet concurrere quomodocumque ad electionem, quia prodeſſe poteſt, ib. n. 78. & ſeq.
Qui ex eo, quod prodeſſe poteſt, movetur ad vexandum, ut mediante vexatione obtineat pecuniam, injuſtè agit, & tenetur ad reſtitutionem, imò in foro exteriori præſumeretur ſimoniacus, & poſſet puniri, ib. n. 82.
Quid ſi vexatio in ordine ad poſſeſſionem, ſit per violentiam illatam propria authoritate, & ut a privata perſona, ad quam non ſpectat de poſſeſſione, ib. n. 83.
Quidve ſi vexatio ſit a Superiore, vel ab aliquo, qui vexet apud Superiorem, ut impediat, ne ipſi conferatur poſſeſſio, ib. num. 84. & ſeq.
Non eſt ſimonia compenſare pretio, quod non eſt ſpirituale ib. num. 85. & ſeq.
Poſſeſſio in ſpiritualibus quomodo differat a poſſeſſione in civilibus, ib. & ſeq.
De poſſeſſione annexa juri ſpirituali, ib. & n. 88.
Quid ſi jus ad poſſeſſionem ſit dubium, ib. n. 89. & ſeq.
Quidve ſi vexatio ſit contra jus acquiſitum, ib. n. 92.
An poſſit electus pretio vexationem redimere, ſi vexetur in poſſeſſione acquiſita virtute electionis, aut deturbetur ab ipſa, aut in iis, quæ conſequuntur poſſeſſionem, ibid. n. 93. & ſeq.
Quid ſi electus vexetur per viam juris circa poſſeſſionem jam habitam, an poſſit pretio redimere vexationem, ibid. n. 97. & ſeq.
Dare pecuniam alicui, ne ſibi in electione exceptionem opponat, quam jure opponere poteſt, an ſit ſimoniacum, ib. num. 99. & ſeqq.
An committatur ſimonia, ſi unus ex concurrentibus det alicui pecuniam, ut a concurſu deſiſtat ob impedimentum tollendum, ib. n. 103.
Pactum cum alio, quod non concurrat tecum in ordine ad hanc electionem, & tu non concurras ſecum ad ſubſequentem, an ſit illicitum, ib. n. 104. & ſeq.
Qui dat pecuniam, ut metum incutiat competitori, ut deſiſtat a concurſu in ordine ad electionem, ad quam ipſe quoque concurrit, peccat, ib. n. 107.
An contingat ſimonia, & electio ſit nulla, ſi cadat in dantem pecuniam pro incutiendo metu, ib. n. 108.
Anve liceat uti ſubornatione, contra ſubornationem, ib. n. 109. & ſeq.
An ad evitandam ſubornationem in electione poſſit induci conſuetudo, quod nullus adhibeatur contractus, ib. n. 114. & ſeq.
Proteſtatio, & cautio de hactenus dictis, ib.
Quatenus probetur ex præſumptionibus, & conjecturis, conſ. 110. n. 25. & ſeq.

SIMULATIO.

Quando ſolis conjecturis probetur, tom. 4. conſ. 33. n. 1.
Cauſæ ſimulationis, ib. n. 2. & tom. 3. conſ. 16. n. 10.
Pendet ab animo contrahentium, ib.
Ejus conjecturæ, ib. n. 3.
Ex quibus præſumatur, tom. 3. conſ. 16. n. 10.
Ac probetur, ib.
Ejus demonſtratio, ib.
Inter conjunctos facilè præſumitur, ib.

SINISTRA.

Pars ſiniſtra an Nobilior, tom. 4. conſ. 36. n. 1. & ſeq.
Quid in Conciliis, & in Sacris, ib. n. 2.
In Deo, in Divo Petro, in Rege, in Epiſcopo, in Magiſtratu, in Senatu, ib. & n. 3.
An in Convivio, ib. n. 4.

SITIS.

Sitis diu ſine potu an miraculo adſcribenda, tom. 4. conſ. 43. a num. 1.
Expulſa radicibus, & herbis, ac aliis, quomodo, ib. n. 55. & ſeqq.

SOCIETAS, vid. *Sodalitas, Confraternitas, Jeſuitæ.*

Societatis humanæ finis, tom. 2. conſ. 56. n. 12.

SOCIUS.

Socii criminis regulariter in criminalibus recipi non poſſunt, tom. 6. conſ. 99. n. 27.
Etiamſi ſint plures, ib.
Et quare, ib.
Quid in criminibus exceptis, ib. n. 28.
Socius criminis quando non gaudeat privilegio ſocii, tom. 9. conſ. 1. n. 15.
Socius ſocii mei ſocius meus non eſt, t. 9. conſ. 151. n. 15.

SODALITAS, vid. *Confraternitas.*

Sodalitatum ſæcularium cauſæ in quo foro agitandæ, tom. 1. conſ. 157. n. 2. & ſeq.
Quando dicantur Eccleſiaſticæ, ib.
An, & quo pacto gaudeant privilegio fori, & immunitatis a vectigalibus, t. 2. conſ. 34. n. 65. Ubi de ſodalitate Confratrum, & Sororum Tertii Ordinis S. Franciſci.
Quomodo ſubjiciantur poteſtati ſæculari, t. 2. conſ. 47. n. 7.

Qua-

Quatenus ſubſint Epiſcopo, ib.
Quid quoad eorum bona, ib.
Earumque actus, ib.
Et perſonas, ib.
Litteræ ſuper hac re Sacræ Congregationis, ib.
Ac declarationes, ib. n. 8.
Earum domus gaudent immunitate, etiam quoad confugientes, ib. num. 8.
Debet Epiſcopus cogere earum adminiſtratores ad ſibi reddendam rationem, ib.
Earum animalium cuſtodes ſunt immunes a pœnis vectigalis, ib.
Ipſarum Officialium electio, & confirmatio ad quem pertineat, ibidem.
Decreta ſuper hac re Sacræ Congregationis, ib.
Earum bona quatenus immunia, to. 2. conſ. 54. nu. 8. & 98.
Non poſſunt erigi in eodem loco plures Sodalitates ejusdem Nominis, to. 3. conſ. 52. n. 7.
An permittendum Confratribus unius ſodalitatis, recens inſtitutæ, ſuas habere ſupplicationes eodem tempore, atque eodem habitu, quo utuntur, atque eas habere ſolent Confratres alterius ſodalitatis antiquioris, tom. 3. conſult. 69. a num. 1.
Declarationes ſacrarum Congregationum, ib. num. 1. & 2.
Quid ſi duæ Sodalitates haberent eadem inſignia, ib. n. 4.
Quid etiam in caſu, quo inſignia eſſent ſimilia, ib. nu. 5.
Et differrent in nomine, ib. n. 6.
De præcedentia inter ipſas, tom. 4. conſ. 86. a num. 1. & conſ. 196. a num. 1.
An ſit miſti fori, to. 5. conſ. 2. n. 43.
An committens horrendum, ac nefandum crimen, etiam in Eccleſia, gaudeat immunitate Eccleſiæ, tom. 9. conſ. 14. n. 1. & 11. cum ſeq.
Quomodo ab Eccleſia extrahendus, & qua puniendus pœna, ib. num. 12.
Sodomiæ crimen committens afficitur ipſo facto juris infamia d. tom. 9. conſ. 14. num. 1. & 2. Aliiſque pœnis, ib. n. 1.
Pro quo foro liget hæc pœna, ib. Et quid ſufficiat ut liget, ib.
Eſt crimen enormiſſimum, depoſitione dignum, degradatione, & traditione Curiæ ſæculari, ib. n. 2.
Notoria exiſtens notat juris infamia, ib.
Quid de impubere, ib.
De Clerico Sodomita occulto, ib. n. 3. Quidve de Regularibus, ib. n. 4.
An per unicum actum poſſint, ac debeant degradari, & tradi Curiæ ſæculari, ib. n. 4.
Pœna privationis privilegii clericalis Sodomitæ quomodo liget, ibidem.
Quid ea ſit, ib.
Sodomita efficitur ipſo jure inteſtabilis, ib. n. 5.
Ultimo ſupplicio vindicatur, ib. n. 6.
Hoc ſcelus majus eſt adulterio, & inceſtu, ib.
Pœnæ a lege divina in Sodomitas indictæ, ib. Ab Eccleſia, ib. a Pio V. ib. Ab Athenienſibus, ib. n. 7. Ab Imperatoribus Romanis, ib. A Gothis, ib. n. 8.
Sodomita non privatur Eccleſiæ immunitate, ib. n. 11. Cur non privetur, ib. Arcanum eſt ib.

SOL.

Quomodo ſteterit voce Joſue, to. 4. conſ. 67. n. 5.
Et aliorum, ib. n. 5. & ſeq.
In funere Chriſti quot miracula in Sole fuerunt, ib. a n. 7.

SOLLICITATIO, SOLLICITANS.

An crimen ſollicitationis ad actus inhoneſtos in Sacramentali confeſſione ſufficienter probetur per teſtes ſingulares, to. 1. conſ. 104. n. 1.
Confeſſarius ſollicitans eſt ſuſpectus de fide, ib. n. 1.
Crimen ſollicitationis quomodo probetur, ib. n. 2.
Arbitrium in hac re Em. Cardinalium Officii S. Inquiſitionis, ib. n. 3. & 21.
Quomodo id arbitrium formandum, ib.
Quid intendat Conſtitutio Gregoriana in probatione hujus criminis, ib. n. 4.
Quando mulier eſt nobilis, virgo, ac verecunda, nec poteſt induci ad deponendum in hoc crimine, quid agendum, ib. num. 7.
Quid de Confeſſario, qui mulieri coram ſe genuflexæ, ac ſigno Crucis munitæ notificat, nolle tunc ejus confeſſionem audire, ut commodiùs ſollicitare valeat, ib. nu. 8.
Quid de Confeſſario, qui ſæpè videtur cum muliere de inhoneſtis tractare in loco Confeſſionis, ib.
Inquiſitores, ac Ordinarii denunciationes in materia ſollicitationis in Confeſſione Sacramentali ad quem mittere debeant, ib. n. 9.
Officium Confeſſariorum in hac re, ib. n. 10. & ſeqq.
Quid de muliere ſollicitata, ib. n. 12. & 25.
Et de ſollicitante, ib. ac n. ſeq. & n. 24.
Species ſollicitationis, ib. n. 19.
Quando proceditur contra denunciatum ab una tantùm muliere, ib. n. 20.
Denunciationes tàm in Tribunali S. Officii, quàm Epiſcopi datæ contra eandem perſonam an poſſint invicem communicari, ib. n. 22.
Contra ſollicitantes procedunt Epiſcopi, & Inquiſitores cumulativè, & ad quid teneantur, ib. n. 23.
Quid obſervandum in partibus, ubi non ſervatur Conſtitutio Gregoriana, ſive decretum S. Officii, ib. n. 26.
Quid de Confeſſario, ſive presbytero, qui ſub ficto prætextu deferendi Sacrum Viaticum mulieri infirmæ, eamque communicandi, cum ea copulam habuit, ib. n. 27.
Caſus alii deducuntur, ib. n. 28.
Quomodo agendum cum muliere volente, vel nolente denunciare Confeſſarium ſollicitantem, ib. n. 33. & 35.
Inſtructio pro muliere, quæ denunciare recuſat, ib. n. ſeq.

SOLITUM, vid. *Argumentum*.

SOMNIUM, vid. *Viſio*.

Quatenus ſomniis tàm nocturnis, quàm diurnis fides adhiberi ſoleat, tom. 4. conſ. 55. n. 1.
An idem cum viſione, ib. n. 12.
Ploraque vana, ib. n. 13.
Naturalia, animalia, divina, dæmoniaca, ib. n. 14.
Divina a Deo permiſſa, ib. n. 15.
Dæmoniaca a bono, & malo Angelo immiſſa, ib.
Ea quomodo diſcernenda, ib.
Divina ex quibus ſæpè oriantur, ib. n. 16.
Somnium divinum an eſſe poſſit cum libero arbitrio, ib. n. 17.
Quid de ſomnio Salomonis, ib. n. 18. & ſeq.

SOMNUS.

Somni longiſſimi, to. 4. conſ. 61. n. 3.

SOROR.

Quaſi ſeorſim naſcatur, to. 6. conſ. 94. n. 31.
Separeturque ab ea domo in qua nata eſt, & in aliam familiam transgrediatur, ib.

SORTILEGIUM.

Sortilegia quando a lege civili puniantur, tom. 1. conſ. 115. num. 19.
Sortilegium non hæreticale ſine pacto expreſſo cum Dæmone, to. 6. conſ. 35. nu. 2.
Ejus ſacrilegii pœna, ib.
Quomodo ſit expediendus qui ſe accuſat non præventus ab aliquo judicio, uſum fuiſſe ſortilegiis qualificatis ad amorem, ſi interrogatus ſuper intentione nolit reſpondere, t. 8. conſ. 130. a n. 1.

SPECIALITAS, SPECIALE.

Duplex ſpecialitas in jure non datur, tom. 9. conſ. 12. n. 52.
Specialia non ſunt multiplicanda, ib.

SPES.

Spei Theologicæ definitio, & objectum materiale, ac formale, to. 2. conſ. 9. n. 13. 15. & 16.
Circa quod verſetur, ib. n. 14.
Quotuplex, ib. n. 17.
Ejus gradus, ib. n. 18. & ſeq.
Quomodo ad ipſos aſcendatur, ib.
Ejus actio heroica, ib. n. 20.
Ex aſſumptione oppoſitæ ſpeciei, ſequitur alterius remotio, to. 9. conſ. 2. num. 14.

SPHÆRICUM, vid. *Corpora*.

SPIRITUS.

Spirituum diſcretio an ſignum Sanctitatis, t. 4. conſ. 69. n. 8.
Reponitur inter miracula, ib.

SPLENDOR.

Splendor in facie eſt ſignum Charitatis erga Deum, to. 4. conſ. 69. num. 6.
Quomodo communicetur hominibus, & quibus communicatur, ibidem.
Quæ ac undè lux, ſive ſplendor in ſervis Dei demortuis, to. 5. conſ. 43. a n. 1.
Quid ille ſit, ib. n. 6. & 7.

SPONSALIA, SPONSA, vid. *Vxor. Impedimentum*.

Sponſalia de futuro non diſſolvuntur per affinitatem ex illicita copula ſuperveniente, to. 1. conſ. 379. n. 2.
Compulſio adimplendi ſponſalia an ſit miſti fori, tom. 5. conſ. 2. num. 49.
Ex ſponſalibus validè per verba de futuro contractis, & poſteà mutuo conſenſu diſſolutis an oriatur impedimentum publicæ honeſtatis, to. 5. conſ. 50. n. 1. & ſeq.
Quomodo reddantur irrita, ib. n. 1.
Et quando evaneſcant, ib. n. 3. ac ſeq.
An decreto S. Concilii Tridentini ſeſſ. 24. cap. 10. de reform. matr. prohibeatur ſub peccato mortali ſponſæ traductio ſolemnis, an etiam non ſolemnis ad domum ſponſi, & carnalis copula, to. 6. conſ. 47. a n. 1. & ſeq.

SPONSALIA.

Hodie ſponſalia cum copula non tranſeunt in matrimonium, to. 9. conſ. 133. n. 39.
Quoad ſponſalium validitatem ſervandum eſt jus commune, ib. num. 44.
Epiſcopus poteſt cogere renuentem ad obſervandum ſponſalia de futuro, etiam per cenſuras, ib.
An ſponſalia de futuro legitimè contracta, etiam copula ſubſequuta, poſſint mutuo partium conſenſu diſſolvi, ib. num. 45.
An matrimonium per verba de præſenti per puberem, & impuberem contractum clandeſtinè, non ſervata forma Concilii, reſolvatur in ſponſalia, ib. n. 46.
An ſponſalia inter impuberes ante ætatem legitimam alterius ex ſponſis contracta per verba de præſenti, ſervata forma Concilii, ad quæ ſubſequuta eſſet copula, & multorum annorum cohabitatio, tranſierint in matrimonium, ib. n. 47.

An ſponſus, qui per verba de futuro promiſerat uxorem ducere ſolis teſtibus adhibitis ſine parocho, eſſet compellendus ad matrimonium contrahendum, ib. n. 48.
Quid ordinarius decernere debeat in caſu, quo ſive vir, ſive mulier, qui inter ſe ſponſalia de futuro contraxerunt, ſequuta copula, ingrediatur Religionem, ac profiteatur, ib. num. 49.

SPONTE, vid. *Comparens*.

SPORTULÆ.

De ſportulis judicialibus, tom. 8. conſ. 11. a n. 1.
Earum probrum ac pernicies, ib.
De eſculentis, ib. n. 2. & 3.
An tollendæ, ib. n. 3.
Et quomodo, ib.
Reformantur, ib. a n. 8.
Ad id decreta, & taxa Pontificia, ib. a n. 9. & n. 29.

SPURIUS, vid. *Conſanguineus*, *Mater*, *Irregularitas*.

STATUA.

Confugientes ad ſtatuam principis, illamque tangentes, immunes, tom. 6. conſ. 27. n. 3.
Quorum hoc erat refugium, ib.
Pro aſylo poſita, ib.

STATUS.

Ultimus ſtatus in beneficiis quando, & quatenus attendendus, tom. 10. conſ. 13. n. 32. & ſeq.
Ultimus ſtatus invalidus, & infectus non attenditur, tom. 10. conſ. 27. n. 6.
Multòque minus quando conſtat de initio contrario. ib.

STATUTUM, *Princeps*, *Forus*, *Collegium*.

Statutum contra aliquem ſpecialiter conditum valet, tom. 1. conſ. 7. n. 17.
Eius verba præcisè, ac propriè ſunt intelligenda, ib. n. 18.
Ab eo nunquam recedendum, ib.
Maximè ſi ſit juratum, ib.
Quomodo ei derogetur, quando in prima fundatione fuit appoſitum, ib.
Statutum, quo cavetur, ne quis poſſit allegare illius ignorantiam, valet, tom. 1. conſ. 55. n. 6.
Statutum, ne ignorantia poſſit allegari, an procedat in omni ignorantia, ib. n. 7.
Statutum publicationis omnium bonorum non comprehendit jura, & actiones in pœnam contumaciæ, ib. n. 18.
Quotuplex ſit, tom. 1. conſ. 57. n. 1.
Contra Concilium Tridentinum eſt irritum, ib.
Illud, quo jubetur, quod omnes laici teneantur molere frumentum in Molendinis Civitatis, nulla facta mentione Eccleſiæ, eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, t. 1. conſ. 84. num. 8.
Statutum requirens in omnibus Canonicis Doctoratum, an ſit confirmandum, tom. 1. conſ. 90. n. 1.
Quid ſi fuerit interruptum, ib. n. 5.
Statutum puniens facientem delictum, an habeat locum in mandante, tom. 1. conſ. 94.
Statutum laicum, puniens damna in agris ab animalibus data, an comprehendat etiam ruſticos, & laboratores, retinentes, ac conducentes animalia Eccleſiaſtica, tom. 1. conſ. 97. n. 1.
Quid in eo attendendum ſit, tom. 1. conſ. 109. n. 5.
An valeat ſtatutum de certa portione ſolvenda ratione novæ poſſeſſionis Canonicatuum, convertenda in fabricam, & ornatum Eccleſiæ, tom. 1. conſ. 158. n. 11.
Quo pacto valeat ſtatutum, diſponens de re Eccleſiaſtica, t. 1. conſ. 166. n. 5.
Ad quem pertineat facultas illud condendi pro bono regimine Status politici, ib. n. 8.
Statutum in perſonam conceptum an intelligatur diſponere de rebus ipſis, ib. n. 12. & ſeq.
Ex duobus in ſtatuto comprehenſis, illud pro ſubjecto habetur, in quo tanquam principali terminatur ejus effectus, ib. num. 13.
Quatenus afficit animalia Clericorum, non valet, ib. n. 17.
Statutum de rebus Eccleſiæ a qua poteſtate pendeat, ib. n. 20.
Statutum prohibens moram, vel ingreſſum ſimpliciter, vel ad tempus quibuſcunque animalibus, pœnaſque prohibitioni adjiciens, non comprehendit animalia Clericorum, neque ipſorum perſonas, &c. t. 1. conſ. 168. n. 4.
Statutum condere, eſt de lege jurisdictionis, t. 1. conſ. 180. n. 14.
Statutum, quod cuſtodes animalium ſolvant pœnam pro damno dato, an liget cuſtodes animalium, quæ ſunt Eccleſiaſticorum, tom. 2. conſ. 34. num. 35. & 52.
Statutum contra libertatem Eccleſiaſticam quibus cenſuris, puniantur, ib. n. 47.
Quale ſit ſtatutum, ſaltem indirectè, contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n. 5.
Quando ſtatutum requirit in aliquo caſu probationes concludentes, non admittuntur leviores, tom. 2. conſ. 53. n. 22.
An ejuſmodi ſtatutum de probationibus concludentibus attendendum ſit in quovis foro, ib.
Etiam Eccleſiaſtico, ib.
Circa modum probandi inter laicos, attenditur ſtatutum loci contractus, non fori, ib.
An ſtatutum factum a laicis, aliàs illud non facturi, ſi fuerit contra immunitatem Eccleſiaſticam, ſit validum, tom. 2. conſ. 54. n. 7. ac 8.
Decreta ſuper hac re S. Congregationis, ibid. num. 8.
Statutum civium mandans omnia bona exiſtentia in eorum territorium ita a ſingulis deſcribi iu æſtimo, ut ſint affecta collectis impoſitis ac imponendis, an, & quatenus ſit contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. & ſeq.
Quid ſi dicatur emiſſum ad evitandum fraudes, ib.
Faciens ſtatutum, quo vendens, donans, &c. bona Eccleſiis, vel Eccleſiaſticis, teneatur pro illis ad collectas, in quas incidat pœnas, ib.
Ubi declarationes S. Congregationis, ib.
Quatenus ſit obliquè contra immunitatem Eccleſiaſticam ſtatutum, mandans hypothecare bona civium collectis, ib. n. 11.
Ejuſmodi Statutum non comprehendit Eccleſiaſticos, eſque irritum, ib. n. 12.
Statuta laicorum non ligant Eccleſiaſticos, t. 3. conſ. 6. n. 3.
Quid ſi ſint favorabilia, ib.
An valeat Statutum factum in favorem Reipublicæ, etiamſi ſit contra Eccleſiaſticos, tom. 3. conſ. 15. n. 21.
Quid de Statuto, ne immobilia tranſeant ad Eccleſiaſticos, ib. & num. 61.
Quidve de ſtatuto, quod res ſubjecta juriſdictioni ſtatuentium manere debeat tributaria, etiamſi ad Clericos perveniat, ibid.
Examinatur ſtatutum Senatum, ib. n. 56.
Statutum de dividendis præbendis vacantibus inter Canonicos ſuperſtites, excluſis noviter proviſis, examinatur, tom. 3. conſ. 30. *ferè per* totam.
An ſtatutum, ne Canonici, vel beneficiati, qui non ſunt promoti ad Presbyteratum, vel Diaconatum, vel Subdiaconatum, lucrentur fructus, ſit validum, ib. n. 9.
Quando præcedit caput ſtatuti, diſtinguens, ſi poſtea in alia parte libri ſequatur ſtatutum generale, quomodo diſtingui debeat, tom. 3. conſ. 45. n. 2.
Quæ ſtatuta in Synodo fieri poſſint, tom. 3. conſ. 50. n. 5.
Statutum laicorum, loquens in ſpecie de Clericis, vel de Eccleſiis, non valet, etiamſi commodum ipſorum concernat, tom. 4. conſ. 2. n. 12.
Statutorum Eccleſiæ revocatio ex quibus verbis inducatur, tom. 4. conſ. 29. n. 14.
Eccleſiarum ſtatuta in præcedentiis obſervanda, tom. 4. conſ. 35. n. 28. & ſeq.
Ubi vigent propria ſtatuta, lex, & Conſtitutio generalis ceſſat, ib. num. 32.
Statuta Capitulorum Eccleſiarum obſervanda, ib.
Statuta correctoria juris communis quomodo accipienda, ib. num. 33.
Accipiunt interpretationem a jure communi, ib. n. 34.
Loquentia in caſu ſimplici debent extendi ad miſtum, ib.
Non operantur præter caſum expreſſum, ib.
Statuta cujuſvis Eccleſiæ habent vim legis, t. 4. conſ. 76. n. 6.
Non operantur præter caſum expreſſum, ib.
Satutum negans poſſe Eccleſias, ſeu Monaſteria erigi ſine beneplacito Principis laici, eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, tom. 4. conſ. 116. n. 2.
Quid de erectione Confraternitatum, ib. n. 1. & 2.
Statutum contra jus quomodo interpretandum, tom. 4. conſ. 130. num. 6.
Statutum ſæculare non habet locum in hæreditate Clericorum, tom. 5. conſ. 6. n. 7.
Sive loquatur in rem, ſive in perſonas non comprehendit Clericos, ib.
Statutum laicale tollens, impediens, limitans, aut reſtringens aliquid ex iis, quæ jure naturali aut divino conceſſa ſunt Eccleſiaſticis, eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, tom. 5. conſ. 46. n. 83.
Quid de iis, quæ in toto jure canonico, vel ex legitima conſuetudine favore rerum, locorum, & perſonarum Eccleſiaſticarum inducta ſint, ib. n. 84.
Quidve de iis, quæ privilegio Imperatorum, vel Regum aut Principum competunt Eccleſiaſticis, ib. n. 84.
Quid de iis, quæ competunt Clericis jure communi, aut etiam particulari alicujus loci, ib. n. 86.
Statutum laicale confirmatum a Summo Pontifice præſertim ex certa ſcientia, an, & quatenus obliget Eccleſiaſticos, tom. 5. conſ. 71. a n. 1.
Statutum confirmatum a pontifice quando dicatur Pontificium, ib. num. 5.
Statutum diœceſanum, an obliget Regulares, tom. 5. conſ. 76. num. 17.
Statutum generale laicorum, & favorabile includit Clericos, tom. 8. conſ. 40. n. 29.
Non ligat, niſi ſubditos ſtatuentis, ib. n. 33.
Statuendi poteſtas regulatur a juriſdictione, tom. 9. conſ. 16. num. 3.
Statuta laicorum in Eccleſiaſticos quatenus nulla, ib.
Quid ſi diſponant de bonis patrimonialibus Clericorum, ib.
Quidve ſi reſpiciant bonum commune, ib. n. 1. & 17. ac 18.
Ut obliget, quid requiratur, ib.
Loquente ſtatuto ſilent, omnes leges, & dicitur caſus legis, tom. 9. conſ. 78. n. 2. & conſ. 172. n. 9.
Quando ſtandum ſit in novo ſtatuto, vel nova lege, tomo 10. conſ. 11. n. 32.
Statutum puniens fugientes a carceribus, an includat eos, qui fugiunt, & illicò revertuntur, tom. 10. conſ. 24. n. 17.

An informatio contraria ſtatuto, quod tamen ante, & poſt obſervatum, prævaleat, tom. 10. conſ. 33. n. 23.
De facultate edendi ſtatuta tàm circa temporalia, quàm circa ſpiritualia, tom. 10. conſ. 54. n. 20. ac ſeq.
Quatenus ſtatuta, juri communi contraria, non indigeant confirmatione ſpeciali, tom. 10. conſ. 64. n. 5.

STERNUTATIO.

Epiſcopo ſternuenti an Magiſtratus, & Gubernator ſæcularis ſalutem dicere teneantur, tom. 4. conſ. 216. n. 1.
Sternutationis veneratio, ib.
Mos ſalutandi ſternuentem, ib.
An ſalutis imploratio, an veneratio, ib.

STILLICIDIUM, vid. *Eccleſia*.

STIPULATIO.

Stipulationes qua lingua exarandæ, tom. 1. conſ. 11. n. 2.
Stipulationes omnes ſunt ſtricti juris, tom. 10. conſ. 57. n. 1.

STOLA, vid. *Parochus*, *Confraternitas*.

Eſt ſignum juriſdictionis, & Officii Sacerdotalis, tom. 3. conſ. 48. num. 1.
Quando non liceat Parocho eam deferre, ib.
Quando ſit verè ſignum juriſdictionis, ib. n. 40.
Eſt habitus proprius Sacerdotis, & ejus veluti forma, ib.
Appellata horarium, ib.
Mos eam deferendi, ib.
Confert præcedentiam ſuper omnes alios, tom. 7. conſ. 46. num. 3. & 9.
Deſervit loco pluvialis, ib.
Eſt ſignum juriſdictionis, tom. 9. conſ. 73. n. 21.

STOMACHUS.

An ſtomachi contractio, & contrictio poſſit eſſe cauſa diuturnæ abſtinentiæ, tom. 4. conſ. 143. n. 141. & 156.

STRENA.

An Epiſcopus poſſit recipere Strenam, ſive dona, & munera a ſuo Clero, tom. 9. conſ. 144. n. 5.
Quid ſi eſſet ſolita dari, ib. & n. 6.
Ad quid ſit condemnandus Epiſcopus illam recipiens, ib.
Epiſcopus non ſolùm cogere nequit Clerum ad Strenam, ſed ne a ſponte quidem dantibus licitè poteſt illam recipere, ib. n. 7.
Quid ſi extaret conſuetudo, ſive quaſi poſſeſſio illam exigendi, ib. num. 8.

STRIGÆ.

An eis ſit accedendum, tom. 2. conſ. 70.

STRUMÆ, vid. *Sanatio*.

STRUTHIO, CAMELUS.

An nutriatur ferro, tom. 1. conſ. 155. n. 7.

STUPRUM, vid. *Epiſcopus*.

Stuprum voluntarium a laico commiſſum an ſit crimen miſti fori, tom. 1. conſ. 477. n. 1.
Stuprum voluntarium punitur in mare, & fœminæ, tom. 4. conſ. 102. n. 12.
Virgo per vim ſtuprata nullam patitur infamiam, ib.
Intra quod tempus ſtupratorem accuſare poſſit, ib.
An virginitatem retinere cenſeatur, ib.
Non poteſt in Monaſterium recipi, & ut Virgo Deo conſecrari, ib.
Quomodo in Monaſterium recipi poſſit, ib.
An ſit miſti fori, tom. 5. conſ. 2. n. 2.
Stuprum Epiſcopi cum moniali quomodo puniatur, tom. 7. conſ. 38. a num. 1.
Eſt crimen de majoribus, ib. n. 2.
Quid ſi non eſſet notoriè ſcandaloſum? ib.
An dignum depoſitione, ib. n. 3. & 4.
Eſt crimen graviſſimum, ib. n. 4.
Quid ſi Epiſcopus de hoc crimine non fuerit convictus, neque confeſſus, ib. n. 5. & ſeq.
Et noluerit renunciare Epiſcopatui, ib. n. 6. & ſeq.
In id exempla, ib. n. 9.

STUDENTES.

Quod indultum S. Congregatio Concilii ſtudentibus concedere ſoleat, tom. 9. conſ. 83 n. 1.
Quomodo ſit intelligendum, ib. n. 2. & ſeq.
Favores ſtudentium, ib. n. 5.

STYLUS.

Stylus Curiæ Romanæ, an ubique ſervandus, tom. 10. conſ. 100. n. 6. & 7.

SUASIONES.

Suaſiones doloſæ æquiparantur violentiæ, tom. 1. conſ. 100. num. 2.
Suaſionibus doloſis extractus ab Eccleſia, tàm per publicam, quàm per privatam perſonam, reſtituendus, ib.
Quid ſi ſint ſimplices ſuaſiones, ib. n. 3.
Quidve de ſuaſionibus continentibus mendacium, falſaque ſuppoſita, & cauſas non veras, ib. n. 4.

SUBCOLLECTOR.

Subcollectores ſpoliorum non poſſunt percipere diſtributiones quotidianas, dum Choro non aſſiſtunt, tom. 1. conſ. 330. num. 1.
Subcollectores Canonici Cathedralis tenentur tempore Synodi aſſiſtere Epiſcopo, tom. 1. conſ. 382. n. 1.
Poſſunt cogi ad intereſſendum proceſſionibus, ib.
Quid facere debeat Epiſcopus, ſi omnes Canonici, vel eorum major pars, ſint ſubcollectores, t. 1. conſ. 392. n. 1.
Subcollectore ſpoliorum, & decimarum, aliorumque initum Cameræ Apoſtolicæ an, & quatenus lacrentur diſtributiones quotidianas, tom. 5. conſ. 52. a n. 1.
Subcollectores Nuncii Apoſtolici, an, & quatenus, ac quibus in caſibus, & quare declarari poſſint excommunicati ab Epiſcopo, tom. 9. conſ. 53. n. 5.

SUBDELEGATIO, SUBDELEGATUS, vid. *Canonizatio*.

An Clericus habens facultatem ſubdelegandi, ac procedendi contra Eccleſiaſticos, eos viſitando, ac perquirendo in locis immunibus occaſione fraudum quas in vectigalibus committunt, poſſit ſubdelegare laicum, qui Eccleſiaſticos ipſos in carcerem conjiciat, tom. 6. conſ. 82. n. 1.
An ſubdelegati in cauſis Canonizationum exprimere debeant in quolibet actu, quod ſederint pro tribunali, t. 5. conſ. 36. a num. 1.

SUBDITUS, vid. *Subjectus*, *Conſuetudo*.

Subditus ſemel effectus, quomodo poſſit ſe eximere a ſubjectione, tom. 1. conſ. 28. n. 5. 8. & 9.
Subditus Domini temporalis an poſſit adire Judicem Eccleſiaſticum, ut a Juramento in contractu appoſito abſolvatur abſolutioneque obtenta, petat contractum reſcindi in juriſdictionis ſui domini præjudicium, tomo 1. tota conſ. 154.
Subditi cuinam debeant ſubjectionem, an Domino habenti merum imperium, an verò habenti civilem juriſdictionem, tom. 2. conſ. per totam.
Subditus plurium Civitatum, ſi eodem tempore vocetur ab illis ad munera realia, vel perſonalia, cui parere debeat, tom. 3. conſ. 6. num. 42.
Subditi an teneantur proprias perſonas conſervare ſubditas ſuo Principi, tom. 3. conſ. 15. n. 62.
Nec non ſua bona, ib.
Subditi non poſſunt de jure communi prohiberi, ne ad aliud, niſi ad molendinum, ad furnum, &c. domini iverint, t. 5. conſ. 68. n. 1.
Quid ſi ad illud longiſſimo tempore iverint, ib. & n. 2.

SUBHASTATIO.

Quatenus bona Eccleſiæ ſubhaſtari poſſint, tom. 7. conſ. 5. num. 4. & ſeq.

SUBJECTUS, vid. *Princeps*.

Puniri poteſt ex delicto ſui Domini, tom. 7. conſ. 82. n. 10.
Subjectus propriè non dicitur, qui ſubeſt poteſtati delegatæ, tom. 6. conſ. 49. n. 13.
Eorum homagium, ib. n. 4.

SUBMERSIO, SUBMERSUS, vid. *Miraculum*.

An ſubmerſi per horam, & amplius in aquis, invocato auxilio Servorum Dei, ſi evaſerint immunes, tribuendum ſit miraculo, tom. 4. conſ. 57. a n. 1.
Qui poſt octo, & quadraginta horas revixerint, ib.
Ad hoc exempla, ib. n. 2. & ſeq. & n. 35.
Quid de pueris ſubmerſis, ib. n. 9.
Ubi exempla.
Ponderandæ in hac re circumſtantiæ, ib. n. 10.

SUBORDINATA.

Subordinatorum natura, tom. 2. conſ. 56. n. 20. & ſeq.

SUBORNATIO, SUBORNATOR, SUBORNATUS, vid. *Electio*.

De procuratione ſuffragiorum per ſubornationem, tom. 10. conſ. 77. a n. 1. & 4.
Pœnæ contra ſubornatores, ib. a n. 12.
Prohibetur, ib. & n. 2.
Quale crimen, ib. n. 2.
In Magiſtratibus obtinendis, ib.
In Sacerdotiis, ib. n. 3.
Nullitas electionis per ſubordinationem ex quibus deducatur, ib. n. 5. & ſeq.
Pœnæ in ſubornatos, ib. n. 6. & n. 12.

SUBPROMOTOR.

Subpromotor fidei in cauſis Canonizationis Sanctorum an, & quatenus citandus ſit, tom. 1. conſ. 105. n. 1.
An in ſingulis actibus, ib. n. 8. & ſeq.
Et an ejus ſola præſentia ſufficiat, ib. n. 3.

SUBREPTIO.

Subreptio inducit malam fidem, tom. 1. conſ. 141. n. 9.
Quando vitiet gratiam, tom. 2. conſ. 76. n. 5. & t. 1. conſ. 19. num. 7.
Quando locum habeat, tom. 4. conſ. 167. n. 3.
Ex quo ſatis conſtet interveniſſe ſubreptionem, tom. 5. conſ. 78. n. 4. & ſeq.
Quando interveniat, tom. 10. conſ. 54. num. 2. & conſ. 91. n. 40. & conſ. 112. n. 5. conſ. 114. n. 26.

SUBROGATUS, SUBROGATUM, SUBROGATIO. vid. *Electio*, *Translatio*.

Subrogati natura, tom. 1. conſ. 17. n. 15. & conſ. 86. n. 31.
Idem judicium fieri debet de ſubrogato, ac de eo in cujus locum quis ſubrogatur, tom. 3. conſ. 28. n. 6.
An ſubrogati ab ordinario Dignitatibus abſentibus poſſint mutare locum, ſibi debitum, tom. 4. conſ. 83. a n. 1.
Quando quis in locum alterius dicatur ſubrogari, tom. 4. conſ. 182. num. 22.
Subrogatus quam poteſtatem habet, ib. n. 26.
Subrogationis natura, ib. n. 37.
Subrogati an poſſint mutare locum in choro, tom. 4. conſ. 83. a num. 2.

Subrogatum sapit naturam ejus, cui subrogatur cum omnibus qualitatibus, maximè in subrogatione legis, t. 10. conſ. 57. n. 5.
In quibus id non procedat. ib.

SUBSCRIPTIO.

Subſcriptio ante alios an probet primam dignitatem, to. 4. conſ. 36. n. 24.
Dignior debet prius subſcribere, ib.
Quando præſumatur facta per metum cadentem in virum conſtantem, to. 10. conſ. 6. num. 10.

SUBSIDIUM TRIENNALE, vid. *Regulares*, *Moniales*, *Subſidium Charitativum*

An Epiſcopi habentes pingues redditus, poſſint exigere charitativum ſubſidium a ſuis Clericis diœceſanis, tom. 9. conſ. 142. num. 7.
An Epiſcopi, quibus pro exigendo charitativo ſubſidio non obſtant exuberantes redditus, poſſint illud exigere, nulla urgente cauſa, & inconſultis ſuis Capitulis, ib. n. 8.
An ſuppoſito, quod conſultis ſuis Capitulis, dictum charitativum ſubſidium exigere valeant, poſſint illud exigere a ſuis Clericis beneficiariis, non habentibus alios redditus, quàm diſtributiones quotidianas, ib. n. 9. ac 10.
An poſſint illud exigere a Clericis beneficiariis, qui, licèt aliquos redditus habeant, non conſiſtentes in diſtributionibus quotidianis, nihil tamen eis ſupereſt ultra honeſtum victum, immò tales redditus vix ſufficiunt ad eorum victum, ibidem num. 11.
In caſibus, in quibus Epiſcopis eſt permiſſum exigere charitativum ſubſidium, quanta debeat eſſe illius quantitas, ib. n. 12
Omnes Eccleſiæ diœceſis tenentur ſolvere Epiſcopo indigenti charitativum ſubſidium, ib. n. 1.
Præſcriptio contra charitativum ſubſidium non valet, ib. n. 1.
Inter jura Epiſcopalia recenſetur charitativum ſubſidium, ib.
Qua verborum formula cum charitate a ſubditis ſit poſtulandum, ib. n. 2.
An Reges poſſint ejuſmodi ſubſidia imponere, ib.
Epiſcopi in ſuo ingreſſu an poſſint donativa, ſive ſubſidia recipere, ib. n. 3.
Dicitur charitatis auxilium, ib. n. 4.
Quatenus poſſint Epiſcopi ſubditos Clericos compelere ad ſubſidium charitativum, ib. & n. 5.
Quando ſit locus remedio ſubſidiario, ib.
Extorſiones Epiſcoporum non merentur nomen charitativi ſubſidii, ib. n. 6.

SUBURBIA, vid. *Interdictum*.

Suburbia quo ambitu terminentur, to. 9. conſ. 11. n. 4.

SUCCESSIO.

Succeſſio ſemper refertur ad ultimun defunctum, t. 9. conſ. 140. num. 7.
Quam ſucceſſionem ſacri Canones deteſtentur in beneficiis, ib. num. 82.

SUCCUBUS, vid. *Dæmon*.

SUDOR, vid. *Sanguis*.

Sudor ſcatens ex Imaginibus Sanctorum, an ſit miraculo adſcribendus, to. 5. conſ. 33. a n. 1.
Quid ſit, ib. n. 2.
De ſudore rerum vegetatione carentium, ib. nu. 3.
Quomodo hoc miraculum probandum ſit, ib. n. 7. & 8.
Circumſtantiæ in hac re conſiderandæ, ib.
Et quæ circumſtantiæ concurrere debeant, ib.
Sudor ſanguineus an ſit ſupra vires naturæ, tom. 5. conſ. 42. a num. 1.
Sudor movetur ex quacunque humida ſubſtantia, ib. & ſeq.
Sudor ſanguineus ob quas fit cauſas, ib. num. 11.

SUFFITUS.

Suffitus an frangat jejunium naturale, & Eccleſiaſticum, t. 1. tota conſ. 155. *Præſertim* n. 8.

SUFFRAGANEUS, SUFFRAGIUM, vid. *Coadjutor*, *Metropolitanus*, *Electio*, *Appellatio*.

Suffraganeus in avocatione Cauſarum a Metropolitano quo pacto ſe gerere debeat, tom. 1. conſ. 27. n. 1.
Ejus abuſiva introductio provocandi ad altercationem Metropolitanum circa remiſſionem cauſarum, t. 1. conſ. 28. n. 1.
Hac de re praxis, ib.
Ejus reverentia in Metropolitanum, ib.
Quomodo in ſententiis abutantur poteſtate, tom. 1. conſ. 29. num. 1.
Inhibente Metropolitano, ſuffraganeus pro revocatione coram quo inſtare debeat, tom. 1. conſ. 30. n. 1.
An poſſit aliquid contra ſuum Metropolitanum, to. 1. conſ. 33. num. 1.
Vocatus ad Urbem ob excommunicationem in ſuum Metropolitanum latam, ib
Suffraganeus infert gravamen concubinariis, dum eos monens ſub pœna pecuniaria, & in juris ſubſidium ſub pœna excommunicatonis, eos excommunicat, to. 3. conſ. 38. n. 4.
Non poteſt excommunicare, tanquam contumaces, allegantes non poſſe accedere ad curiam Epiſcopalem ob non totum acceſſum ad ſe examini ſubjiciendum, ib. n. 3.
Quibus, & quatenus ſuffraganeus dandus ſit, to. 4. conſ. 137. n. 5.

SUMPTUS, vid. *Lis*, *Alimenta*.

SUPERIOR, vid. *Eccleſiaſticus*, *Regulares*, *Cauſa*.

Superior quando conſentire cenſeatur renunciationi privilegii ſui familiaris, vel ſubditi, tom. 1. conſ. 123. nu. 10.
Superior Regularis an poſſit concedere licentiam ſuo ſubdito egrediendi a Religone prætextu, quod non emiſerit profeſſionem in Conventu deſignato, tom. 1. conſult. 88. nu. 1. & ſeq.
Prelatus, cæterique Superiores nimis acriter in ſubditos ſe gerentes, ſunt digni animadverſione, t. 10. conſ. 24. n. 21.
Poſſuntque hac de cauſa ab officio removeri, ib.
Sacri Canones maximè abhorrent ſubtrahi, & impediri recurſum ad Superiores, ib.
Superiores nequeunt omnibus placere, to. 10. conſ. 61. n. 10.
Sunt quaſi ſignum expoſiti ad ſagittas, ib.

SUPERIORITAS, vid. *Poteſtas*, *Princeps*.

Superioritas, quæ involvit regalia illæſa, & conceſſionis neſcia prohibetur, tom. 5. conſ. 1. n. 6.
Superioritas una reſpectu Regis, vel Summi Principis, ib. n. 7.
In quo iſta conſtituatur, ib.
Quomodo Imperatori omnimoda in toto Romano Orbe competat, ib.
Alia ſuperioritas reſpectu aliorum Principum, Comitum, aliorumque Principum, quæ ipſis in ſuis terris competit, ib.
Quod diſcrimen inter prædictas duas ſuperioritates circa bona Eccleſiis dedicata exiſtat, ib. n. 8.
Quid ſit ſuperioritas, ib. n. 9.
An poſſit præſcribi, ib.
Quid ſuperioritas, ſeu ſupremum jus Principis concerat, ib. nu. 10.

SUPPLICATIO, vid. *Proceſſio*, *Litania*.

Supplicationis probatio, tom. 3. conſ. 49. n. 7.
Supplicatio a quibus præſumatur porrecta, ib.
Conceſſus ex gratia cuidam Decano ſeni uſus pilei donec aſſiſteret concioni, ac publicis ſupplicationibus uſque ad Eccleſiam. In cæteris vero functionibus ſemper deferret biretum Sacerdotale, tom. 9. conſ. 115. num. 96.
Epiſcopi in ſuplicationibus authoritas, to. 9. conſ. 129. n. 27.

SURDUS, vid. *Sanatio*.

SURROGATIO, SURROGATUS,

Axioma, quod ſurrogatum ſapiat naturam ejus, in cujus locum ſurrogatur, quomodo intelligendum, tom. 6. conſ. 21. num. 16.
Qui in locum alterius ſurrogatur induit conditiones illius, to. 6. conſ. 96. n. 25. & conſ. 98. n. 115. & tom. 7. conſ. 8. n. 10.
Surrogatus ſuccedit in locum ejus, cui ſurrogatur in commodis, atque incommodis, to. 7. conſ. 46. n. 2.
An & quatenus ad gaudendum eisdem prærogativis requirantur in ſurrogato qualitates ſurrogantis, ib. n. 3.

SUSPECTUS, & SUSPICIO, vid. *Judex*, *Recuſatio*.

Suſpicio quando, & in quos cadere poſſit, t. 4. conſ. 164. n. 48.
An totum Capitulum poſſit allegari ſuſpectum, ib. n. 49.
Et quid de tota Univerſitate, ib.
Modus allegandi ſuſpectam Vniverſitatem, vel Senatum, ib. n. 50
Suſpicionis cauſæ, tom. 1. conſ. 84. n. 3. & ſeq.
An debeat aſſignari a recuſante in ſcriptis, ib. n. 5.
Quis dicatur ſuſpectus, to. 9. conſ. 151. n. 7.
Quæ ſint ſuſpiciones, quibus recuſantur Judices, ib. nu. 8.
Tutores ex quibus reddantur ſuſpecti, ib.
Ex quibus debitores, ib.
Quot cauſæ judicium perverſum, ac ſuſpectum arguant, ib. num. 9. ac ſeq.
Variæ cauſæ ſuſpicionis, ib. n. 10.
Si Judex ſit conſanguineus, ib. nu. 11. ſive ſit Judex ordinarius, ſive delegatus, ib.
Si ſit affinis adverſarii uſque ad ſeptimum gradum, ib.
Vel collectaneus, vel privignus, ib. Aliæ cauſæ ſuſpicionis ib. n. ſeq.
Procurator, qui affinitate adverſario jungitur, poteſt a domino litis, tanquam ſuſpectus amoveri, ib. n. 12.
Ad quot gradus affinitatis, vel proximitatis producatur affectio, ibidem.
Quid ſi advocatus, vel procurator actoris, vel rei Judicicommenſalis fuerit, vel familiaris, ib. n. 15.
Quatenus Judex dicatur ſuſpectus, ib.
Quatenus Epiſcopus, tanquam ſuſpectus recuſari poſſit, conſ. 164. num. 3.
Quid de Epiſcopi tribunali, ib.
In hac re plurimum deferendum arbitrio Judicis, ib. nu. 4.
Quomodo hoc judicium fieri debeat, ib. n. 5. ac ſeq.

SUSPENSIO, vid. *Electio*.

Suſpenſio an poſſit ab Epiſcopo pro divino cultu imponi Canonicis ad inſerviendum Choro feſtis diebus, tom. 1. conſ. 78. n. 2.
Numeratur inter pœnas leves, ib.
Pro qua culpa poſſit relaxari, ib. & conſ. 162. n. 1.
Quando requirat monitionem, d. conſ. 162. n. 4. & 16.
Quando ſit nulla, ib. n. 22.
Quando, & cui teneatur ejus cauſam Epiſcopus exprimere, tom. 1. conſ. 261. n. 1.
Cenſura ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ eſt propriè interdictum, tom. 7. conſ. 17. n. 11.
Suſpenſio a divinis officiis eſt interdictum ab uſu activo, & paſſivo divinorum, ib.
Quænam cauſa requiratur ad ſuſpenſionem, tom. 10. conſ. 10. num. 4.
Quatenus ſit ferenda, ib.
Quatenus officialis ſit ſuſpendendus ab officio, & ab adminiſtratio-

ſtratione, tom. 10. conſ. 18. n. 3.
An, & ex quibus, maximè provincialis, aliuſve Superior Regularis ſuſpendi poſſit ab officio, aut in eo redintegrari, tom. 10. conſ. 110. a n. 1. & ſeq.
An, & quatenus ex ſimonia, ib. n. 1.
Ex homicidio, ib. n. 14.
An ex eo ſolùm, quod conficiendus ſit proceſſus contra exercentem jurisdictionem, & ſubditos habentem, ib. nu. 2.
Præſertim ſi ab hac ſuſpenſione ſibi notificata non appellaverit, ib. n. 3.
Quatenus hujuſmodi ſuſpenſio prætendi nequeat attentata, ib. n. 4. & ſeq.
Suſpenſio ab officio facta, donec cauſa terminetur, quatenus excludat provincialem, aliumve a redintegratione, ibidem num. 6.
Quid ſi Provincialis ſponte renunciaverit Provincialatui, licèt ejus renunciatio non fuerit acceptata a Superiore, ib. num. 7.
Et non oſtendatur, Provincialem receſſiſſe a renunciatione, ib. num. 8.
Quid ſi poſt renunciationem procederetur ad ulteriora in inquiſitione, ac ipſemet ſuſpenſus appellaret a deputatione Regularis in Rectorem Provinciæ, ib. num. 9.
Sententia caſſationis electionis Provincialis excludit ejus prætenſam redintegrationem, ſi valida ſit, ib. num. 11.
Redintegratio ex ſpolio, quatenus prætendi nequeat, ibid. num. 10.
Quæ cauſæ requirantur, ib. n. 11. & ſeq.
Quæ etiam obſtare poſſint prætenſæ redintegrationi, ibidem num. 29.
De redintegratione novi Provincialis cum ſpolio novi Provincialis, ib. n. 30.
Ad redintegrationem petendam, quatenus requiratur ſpeciale mandatum procuræ, ib. n. 32.
An ſuſpenſiones, quæ ad beneplacitum cujusdam præſervantur, ſint veræ cenſuræ, tom. 10. conſ. 158. n. 5.
Ac irregularitatem inferant, ib.

SUSPICIO, vid. *Judex*, *Infamia*, *Hæreſis*.

Contra Judicem delegatum, an ſatis ſit allegatio ſuſpicionis tom. 10. conſ. 19. n. 2.
Quid in Regularibus, ib.
Quænam cauſæ præbeant locum ſuſpicioni, ib. n. 3.
Suſpicio Judicis delegati quomodo probetur, tom. 10. conſ. 83. a num. 1.
De ſuſpicionibus Epiſcopi, ac Civitatis in cauſa matrimonii, tom. 10. conſ. 140. n. 1. & ſeq.
Naturale eſt Judicem ſuſpectum declinare, ib. n. 1.
Nec Sedes Apoſtolica Judicibus ſuſpectis cauſas committit, ibidem.
Idque ſive Judices ſint Ordinarii, ſive delegati, ib. num. 2.
Cauſa ſuſpicionis reſpectu Epiſcopi, ib.
Reſpectu Communitatis, ib. n. 5. & ſeq.
De variis ſuſpicionibus, ex quibus Epiſcopus cenſeatur inimicus ſuæ Civitatis, quodque ideò recuſari poſſit, tom. 10. conſ. 4. a num. 1.
Suſpicio unde proveniat, ib. n. 2.

SYNCRETISMUS.

Syncretyſmi deteſtatio, to. 1. conſ. 102. n. 17.
Ejuſque mala, ib.

SYNDICATUS.

Omnes Præſides provinciarum, aliique publica munia exercentes, finito ſuo officio, tenentur ad ſyndicatum, tom. 9. conſ. 76. num. 1.

SYNDICUS.

In Syndicorum conſtitutione quid requiratur, tom. 2. conſ. 43. num. 2.
Syndici Conventuum Ordinis S. Franciſci an gaudeant privilegio fori, tom. 1. conſ. 44. n. 1.

SYNODUS, SYNODATICUM, vid. *Judex*, *Cathedraticum*, *Beneficiarii*, *Epiſcopus*.

Synodus diœceſana an poſſit indici a ſolo Epiſcopo, to. 1. conſ. 69. num. 1.
An, & quatenus poſſint ad eam convocari ab Epiſcopo Clerici, & laici, tom. 1. conſ. 70. n. 1.
Num poſſit impediri vel retardari per appellationem, tom. 1. conſ. 71. num. 1.
Quando ab ejus decretis detur appellatio, tom. 1. conſult. 72. num. 1.
Non poſſunt in ea reſervari caſus, jam reſervati a Sede Apoſtolica, tom. 1. conſ. 75. num. 2.
An in ea poſſit Epiſcopus concedere ſtatuta ſine conſenſu, vel conſilio capituli, to. 1. conſ. 180. per totam.
Quid de ſtatutis, quæ non concernunt morum reformationem, ib. num. 4.
An ex defectu requiſitionis Conſilii Capitularis reddatur irrita, ib. num. 5.
Quare convocetur, ib. n. 7.
Qui teneantur ad Synodum accedere, tom. 3. conſ. 57. n. 17. & tom. 4. conſ. 131. n. 3. ac ſeq.
Ubi Sacræ Congregationis declarationes,
Nomine Synodi quid intelligatur, tom. 4. conſult 79. n. 6.
In diœceſi, in qua ſunt duæ Cathedrales unitæ, an Capitulum Cathedralis cogi debeat, ut accedat ad Synodum alterius, tom. 4. conſ. 132.
Convocatio ad Synodum eſt de lege Diœceſana, ib. n. 3.
Eſt jus miſtum de lege diœceſana, & juriſdictionis, ib.
Et quibillam convocare, ib. & ſeq.
Non convocans Synodum, eſt ſuſpendendus, ib. nu. 9.
Synodi diœceſanæ non ſunt neceſſariò mittendæ ad Sedem Apoſtolicam, ut comprobentur, ib. n. 11.
Metropolitanus, qui ex aliqua cauſa Synodum celebrare non poteſt, debet petere diſpenſationem, ib. n. 12.
Decreta, condita in Synodo provinciali, non debent publicari, inconſulto Romano Pontifice, ib. n. 13. & conſult. 201. num. 10.
A quo examinantur, ib.
In functionibus Synodorum, & aliis ſervari debet alternativa, ib. num. 16.
In Synodis non poteſt aliquid ſtatui contra Canonica inſtituta, ib.
Epiſcopi exempti, ac Prælati inferiores tenentur eligere vicinum aliquem Archiepiſcopum, in cujus Synodo intereſſe debent, to. 4. conſ. 163. n. 6.
Synodus Provincialis, in qua decernitur, quod in funeribus, quæ ducuntur ad Eccleſias Regularium evocentur tot presbyteri, quot Regulares, an ſit contra, vel juxta, vel præter jus, to. 4. conſ. 201. num. 8.
Quando indigeat confirmatione in forma ſpecifica, ibidem & num. ſeq.
Convocatio ad Synodum ad quem pertineat, tom. 7. conſ. 3 num. 1.
Quinam in Synodo intereſſe debeant, ib. n. 2.
In ea quid agendum, ib. n. 6.
Qui jure proprio, uti ſinguli ſynodo diœceſanæ intereſſe queant, ib. num. 8.
Qui ad eam convocandi, ib. n. 9.
Curati Eccleſiarum Regularium, an teneantur accedere ad Synodum diœceſanam Epiſcopi, tom. 7. conſ. 8. nu. 28.
Synodus Epiſcoporum quo jure dicatur inſtituta, ib.
Ejus finis, ib.
Rector nullius diœceſis non poteſt cogi invitus adire Synonodum proximioris Epiſcopi, ib. n. 65.
Nequit Epiſcopus in Synodo aliquid facere contra jus, to. 8. conſ. 16. num. 4.
Epiſcopus, & Clerus quatenus poſſint Conſtitutiones, & decreta condere, to. 8. conſ. 16. n. 2.
De Synodo Trullana, tom. 8. conſult. 81. num. 7. & 22. ac ſeq.
Qui numerus Canonicorum, & beneficiatorum unius Eccleſiæ debeat ad Synodum accedere, tom. 9. conſult. 77. num. 62.
Conſtitutio Synodalis an obliget, ſi non fuerit a Sede Apoſtolica confirmata, tom. 10. conſ. 8. n. 6. & 13.
Neque unquam uſu recepta, ib.
Contrarium probandum, ib.
Præſertim ſi conſtet de contraria conſuetudine, ib.
Quilibet ex conſuetudine poteſt confirmari, non obſtante ſtatuto, vel lege tempus determinante, ib. n. 7.
Conſtitutio ſynodalis præſumitur uſu recepta, niſi contrarium probetur, tom. 10. conſ. 121. n. 1.
Ligat omnes exiſtentes intra Diœceſim, ib.
Hujuſmodi Conſtitutiones attendi debent, non autem jus commune, ib.
Concurrente maximè obſervantia, ib.
Idque præſertim ſi non ſolùm fuerit ab ea appellatum, ſed fuerit etiam de communi conſenſu accepta, ib. n. 2.
Quando ſapiat naturam tranſactionis, ib. n. 3.
Conſtitutio, quæ tranſivit in contractum, non poteſt amplius revocari in aliorum præjudicium, ib.
Quatenus nequeat redargui de injuſtitia, ib. n. 4.
An, & quatenus obliget Conſtitutio Synodalis, qua mandatur, ut Sacerdotes, & Clerici certis diebus in Eccleſiam conveniant ad horas Canonicas, divinaque officia publicè recitandum, aliaſque Eccleſiaſticas functiones exercendum, tom. 10. conſ. 133. a n. 1.
Quomodo quis acceptans Conſtitutionem ſynodalem ſibi præjudicet, ib. n. 7.

T

TABELLA.

Tabellarum retentio an ſit argumentum publicæ veneratio-nis erga Servos Dei nondum Canonizatos, tom. 1. conſ. 244. num. 4.

TABERNA, vid. *Dominus*.

TABULÆ, vid. *Scriptura*.

Tabularum adminicula an, & quatenus fidem indubiam faciant miraculorum, tom. 4. conſ. 56. n. 1.

TACITURNITAS.

Quoties imminet factum, quod a jure improbatur, taciturnitas ejus, qui non poteſt expreſſè actu conſentire, nihil operatur, to. 8. conſ. 40. n. 37.

TACITUM.

Tacitum quando ceſſet, tom. 1. conſ. 109. n. 13.
Taciti, & expreſſi ratio, tom. 3. conſ. 7. n. 32.
Tacitum quomodo probetur, tom. 9. conſ. 57. a n. 7.

Tacita renunciatio Immunitatis Ecclesiasticæ ex quibus colligatur, num. 8.

TACTUS.

Ejus objectum, to. 4. conf. 58. n. 13.
Cur adhibeatur, ib. n. 17.
Ejus indicium certissimum, ib.
Ejusque excellentia in homine, ib.

TALIO.

Talionis æquilibrium, to. 1. conf. 111. n. 14.
Nullo jure prohibetur, ib.

TAXA, vid. *Seminarium*, *Clericus*, *Immunitas*, *Sportula*, *Ecclesiastici*.

Taxa pro salario medici an dicatur onus personale, tom. 1. conf. 177. n. 23.
Communitates, ac Magistratus sæculares, an & quatenus teneantur taxam antiquam vectigalium observare in favorem Clericorum initam, tom. 5. conf. 46. a num. 1. & 96. ac seq.
Litteræ hortatoriæ hac de re expeditæ, ib. a n. 97.
Rationes in eis contentæ, ib. a n. 98.
Opponuntur eis litteræ ac declarationes S. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, ib. a n. 106.
Et S. Congregationis super Episcopis, ib. a n. 124.
De taxa triremium contra Fiscum Cameræ Apostolicæ, to. 5. conf. 57. a n. 1.
Taxa Innocentiana, tom. 8. conf. 11. in fine.

TAXATIO.

Taxatio pro solvendis impositionibus Cameralibus Religioni impositis, an, & quo pacto fieri debeat, tom. 1. consult. 142. per totam.
In ea servanda est æqualitas, ib. n. 4.
Dirigenda secundùm temporum qualitatem, ib.
Ac juxta idoneitatem, ib. n. 5.
Et de quinquennio in quinquennium, ib.
Attenditur in ea tempus solutionis, ib. n. 6.
Quando mutari debeat, ib. n. 7.
Nova quæ dicatur, ib. n. 8.

TECTUS, vid. *Immunitas*.

TEMERITAS.

Ad incurrendam pœnam Ecclesiasticam an requiratur, tom. 7. conf. 17. num. 11.
Non dicit dolum, sed fatuitatem, ac impudentiam, ib.
Quid sit, ib.

TEMPERANTIA.

Temperantia in quas passiones occupetur, to. 2. conf. 16. n. 16. & 49.
Quid respiciat, ib.
Ejus objectum, ib.
Definitio, ib.
Finis, sedes, ib.
Ejus vera moderationis ratio, ib.
Officium, ib.
Partes, ib. num. 51.
Gradus, ib. n. 52. ac seq.
Gradus heroicus, ib.
Elogia, ib.

TEMPLA, vid. *Mulier*, *Catechumenus*, *Ecclesia*, *Presbyterium*, *Hæreticus*.

Soli Deo ædificantur, tom. 4. conf. 31. n. 4.
Quomodo etiam Sanctis, ib.
Cui ædificata, ib. ac n. 5.
Eorum forma, ib. n. 6. ac 7.
Sunt Cœli imagines, ib. n. 10.
Unde sic dictum, tom. 6. consult. 98. num. 3. & num. 11. & 14.
Quænam Templa, ib.
Translatum ad ædes Sacras, ib. n. 15.
Ejus instar erat Tabernaculum, ib.
An distinctum a sacellis, ib. n. 23.
Templum Judæorum unicum, & cur, ib. n. 27.
Templum olim quot præcipuas habebat partes, to. 7. conf. 35. num. 1.
Presbyterium, sive chorus ubi, ib. & n. 3.
Gremius, sive Naon, ib.
Porticus, ib. n. 2.
Templi Hierosolymitani distinctio, ib. n. 4.
Ejus discrimen a nostris, ib. n. 5.
Templorum distinctio quando cœpta, ib. n. 6.
In eo Clerici ac populi separatio, ib. n. 7. & seq.
Et quam ob causam, ib. n. 16. & seq.
In eo jussus exire Imperator extra Cancellos, ib.
Mulierum in eo locus, ib. n. 12. & seq.
Locus etiam Virginum, ib. n. 15.
Causæ, ib. a n. 12.
Arca Noeticatypus Ecclesiæ, ib. n. 17.
Ibi mansiones separatæ, ib.
Quid apud Hebræos, ib. & n. 18.
In Templis etiam mulierum velatio, ib. a n. 24.
An aliqua de causa liceat frequentare Templa hæreticorum tom. 7. conf. 41. n. 7.

TEMPLUM.

Templi nomen cur, & quando incœptum, tom. 9. consult. 63. num. 7.
An Templum Salomonis gauderet privilegio immunitatis, tom. 9. conf. 141. num. 19. & seq.
De causis multitudinis Templorum inter Christianos, ibid. n. 26. & seq. ac n. 32. & seq.
An restringenda quoad privilegium immunitatis, ibidem a num. 1.
Mos Ethnicorum templa ædificandi, ib. n. 30. & seq.

TEMPORALE.

Ex quibus cognoscatur facultatem concessam pertinere tantùm ad temporalia, tom. 10. conf. 54. n. 19.

TEMPUS, vid. *Probatio*, *Regularis*, *Vacatio*, *Electio*, *Novitiatus*.

Tempus an inducat, vel tollat obligationem, tom. 4. conf. 4. num. 13.
Quid si esset longissimum, sed in facultativis, ib.
Et quid in dubio, ib. n. 14.
Quod sit spatium longissimi temporis, tom. 4. consult. 42. num. 31.
Quid ubi agitur de probando per scripturas, ib.
Delinquitur arbitrio judicis, ib.
Et quid in materia Canonizationis Sanctorum, ib.
Nullius est rei causa, vel origo, ib. n. 42.
Tempus præfixum a lege, debet observari, tom. 2. conf. 4. num. 7.
Quando sit de forma actus, ib.
Jus jura, to. 3. conf. 6. n. 34.
Tempus prefixum quomodo obtineat vim legis tom. 1. conf. 52. num. 17.
Æquivalet privilegio, ib.
Quod tempus natura negotii desideret, relinquitur arbitrio Judicis, to. 1. conf. 130. n. 10.
Breve quale reputetur, to. 1. conf. 130. n. 3.
Quale modum, ib. n. 29. & 40.
Ubi tempus est determinatum dicitur de substantia actus, to. 1. conf. 134. num. 4.
Habetur, de eo ratio, quando agitur de evitanda mora, vel pœna, ib. n. 9.
Antiquum quale, to. 1. conf. 242. n. 13.
Quale antiquissimum, ib.
Quale longissimum, & immemorabile, ib.
Ejus lapsus in terminando processum an inducat nullitatem actorum to. 2. conf. 250. nu. 6.
Paria sunt fieri tempore habili, & fieri tempore inhabili, sed conferre in tempus habile, to. 6. conf. 95. nu. 238.
Quando attendatur actus, & tempus, to. 7. conf. 44. n. 4.
Tempus non est modus inducendi obligationem, tom. 9. conf. 173. n. 130.
An tempus, quod requiritur in assequendis officiis, muneribus, dignitatibus Ecclesiasticis &c. tàm regularibus, quàm sæcularibus debeat esse completum, tom. 10. conf. 11. a num. 1.
Ad id exempla, ib. n. 1. & 2.
Quid de manutentione in officiis, ac dignitatibus eorum, qui tempus a Constitutionibus requisitum minimè servaverant, ib.
Quando præcisè, & quasi in indivisibili constituatur, ibid. num. 1.
Tempus novitiatus ita debet esse integrum, ac perfectum, ut computetur a momento in momentum, ib. n. 1.
Quando censeatur petitum, tanquam forma actus, ib. n. 1
Ac irritet actum, ib.
Dictio *saltem* apposita in tempore, quomodo taxet tempus, ib. num. 3.
Quid de verbo *permaneat*, ib. n. 3.
Tempus semel moraliter interruptum ex voluntate illius, tempus præfixum est pro forma, non renovatur, nec conjungitur cum tempore subsequenti, ib. n. 3.
Quid Patres Generales Regulares in id agere possint, ib. n. 4.
An sufficiat, quod annus sit incœptus, ib. nu. 26. & seqq.
Et in quibus dignitatibus, ib. n. 28.
Tempus appositum in Constitutionibus quomodo accipiendum, ib. nu. 31.
Quid in matrimonio, ib. n. 33. & 37.
In susceptione Sacrorum Ordinum, ib. n. 34. & 41. & seq.
In Abbatissa, ib. n. 35. & 47. ac seq.
Ut quis non dicatur minor tali anno, vel tempore, quid sufficiat, ib. num. 35.
Tempus assignatum a Constitutione, a jure quomodo computandum, ib. n. 36. & 45.
Quod in contrahendis sponsalibus, ib. n. 40.
An qui est ingressus aliqem determinatum annum, dicatur pervenisse ad illum, ib. n. 43.
Tempora, sive anni quomodo dividendi, ib. n. 44.
Quid in successivis, ib.
Dies & anni quomodo computandi, ib. n. 49.
Qui dicatur maior, ib. & n. 50.
Qui minor, ib. n. 51.
Quid si lex ponat numerum annorum in *Ablativo*, ibidem num. 52.
Quidve quando annus non requiritur, ut faciens numerum cum cæteris annis, sed tantùm secundùm tractum successivum, ib. n. 52.
Quomodo annus accipiatur, quando facit numerum, ibid.
Ut quis eligi possit in Prælatura Regularem, quod tempus sufficiat, ib. n. 55. & seq.

Utrum

Utrum in favorabilibus, præſertim in Ordine ad Dignitates, annus incœptus habeatur pro completo, ib. n. 57. & ſeq.
Temporis diuturnitas, juncta obſervantia, inducit ſufficientem præſumptionem cujuſvis confirmationis, t. 10. conſ. 64. n. 7.
Tempus non currit, niſi a die habitæ notitiæ gratiæ, tom. 10. conſ. 113. num. 3.
Tempus, patronis indultum, a quo die currat, ib.
Attenditur tempus præſentatæ gratiæ, non autem obtentæ comiſſionis, ib.
Quando tempus in materia gratiæ currere nequeat, ib. nu. 4. & num. ſeq.
Tempus electionis, to. 10. conſ. 127. n. 16.
Qualitas ſecundùm tempus verbi, ib.
Attenditur tempus, quo diſpoſitio ſumit effectum, ib.
Tempus adjectum, electioni eſt de forma, ib. n. 17.
Tempus inducit formam, ib.
Poſt quod tempus arctent Conſtitutiones a Pontifice publicatæ, t. 10. conſ. 147. n. 42.
Tempus, quod multa ſecum defert ex rerum ſtatu, multa commutat in melius, tom. 10. conſ. 155. n. 14.
Ad id exempla, ib. n. 5. & ſeq.

TERMINI.

Terminorum inculcatio an admittenda, to. 1. conſ. 230. n. 1. & ſeq.
An irritet proceſſum, ib.
Eorum præfixio an, & quatenus, quibuſve in cauſis obſervanda, to. 1. tota, conſ. 250.

TERRA, & CALX.

Sunt miſta imperfecta, tom. 4. conſ. 43. n. 89.
An nutriant, ib.
Quid in mulieribus, aliiſque animalibus, quæ terram commedunt, ibid.
An & quatenus multiplicatio terræ extractæ a ſepulchris Servorum Dei pro infirmis curandis, ſit adſcribenda miraculo, tom. 5. conſ. 32. a n. 1.
Ejus natura, ib. n. 1.
Cauſa illus multiplicationis, ib. n. 2.
Quomodo multiplicari poſſit, ib. & n. 10. 13. ac ſeq.
Exempla, ib. n. 6. & ſeq.
Ejus virtus, ib. n. 8.
Hoc miraculum approbatum ab Eccleſia, ib. n. 9.
Ad quem gradum miraculorum hujuſmodi miracula ſint referenda, ib. num. 12.
Terræ proprietates mirandæ variis in locis, to. 10. conſ. 181. num. 1.
An terræ alicui ineſſe poſſit nativa indoles ſanandi infirmitates, ib. n. 2.
De terra apta ad diffigendum cadavera, eaque præſervanda a putredine, ib. n. 3.
Miraculoſa, ib. & conſ. 185. n. 7.

TERRITORIUM, vid. *Caſtrum*, *Abbas*.

Territorium quid verè importet, tom. 4. conſ. 176. n. 8.
Abſque territorio nequit juriſdictio conſiſtere, t. 2. conſ. 26. numer. 1.
Res in eo ſitæ cujus eſſe præſumantur, ib. & conſ. 30. num. 1. ejuſdem tom. 2.
Ejus domini præſumptio, d. conſ. 26. n. 1.
Ejus propria diœceſis, ib. n. 3.
Eſſe ſeparatum quomodo conſtet, ib. n. 7. ac ſeq.
Per quos actus probetur, ib. n. 9. ac 10.
Quod ſit ſeparatum, quomodo ſit docendum, ib. n. 15. ac ſeq. præcipuè n. 23. ac 6.
Quæ jura ſub ejus dominio regulariter veniant, to. 2. conſ. 30. num. 3.
In ejus dominio ex quibus fundetur, ib. n. 11.
Quis dicatur univerſalis territorii dominus inter habentem juriſdictionem civilem, & criminalem, tom. 2. conſ. 31. num. 5.
Quid verè importet, to. 4. conſ. 176. n. 8.
Territorium quid ſit, quomodo conſtituatur, tom. 5. conſ. 5. num. 37.
Ejus fori poteſtas, ib. n. 34.
Differentia inter eſſe in territorio & de territorio Principis, ibidem.
Situs Eccleſiarum in territorio Principis quid juris inferat, ibidem.
Quæ ſit forma conſtituens locum in eſſe territorium, ib. num. 37.
Quid requiratur, ut conſtitui poſſit territorium ſeparatum, ib. n. 4. & to. 7. conſ. 8. a num. 2.
In cujus territorio quis delinquit, ejus juriſdictioni ſubjicitur, t. 8. conſ. 94. num. 1.
Licèt per litteras exemptionis ſeparatum fuerit territorium a diœceſi Epiſcopi, & conſtitutum denuò in ſtatu nullius, ad huc tamen locum habet diſpoſitio S. Concilii Tridentini, ib. n. 11.
Territorium ſeparatum quomodo probetur, tom. 8. conſ. 59. num. 10. & ſeqq.
Territorium quid importet, to. 8. conſ. 73. num. 95.
Ut aliquis dicatur habere territorium proprium, quod ſit nullius Diœceſis, & ſibi plenè ſubjectum, ac ipſe dici poſſit illius Territorii Ordinarius, quid requiratur, tom. 10. conſ. 117. n. 144. & ſeq.
Quatenus hujuſmodi Ordinario competere poſſit juriſdictio quaſi Epiſcopalis, ib.

TERTIARII FRATRES.

An Fratribus Tertiariis competat jus conferendi habitum Tertii Ordinis S. Franciſci perſonis ſæcularibus in ſæculo exiſtentibus in ſuis domibus privatis, tom. 3. conſ. 34. per totam.
Eorum inſtitutionis initium, ib.

TERTIARII, TERTIARIA. vid. *Hoſpites*.

Tertiariæ an, & quatenus gaudeant fori privilegio, tom. 1. conſ. 489. num. 1.
Tertiari S. Franciſci, qui non habent conditiones requiſitas, ad quæ onera teneantur, to. 2. conſ. 63. n. 1.
Quid de oneribus, quæ Regulæ adverſantur, ib. n. 2.
An officium Magiſtratus ſit incompatibile cum eorum Regula, ib. n. 3.
Non poſſunt compelli ad ſuſcipiendum onera, eorum Regulæ contraria, ib. n. 4.
Quæ Tertiariæ dicantur perſonæ Eccleſiaſticæ, to. 2. conſ. 65. n. 15.
Earum requiſita, ib.
Quæ comiſſæ Ordinariorum curæ, ib. n. 19.
Quatenus confiteri poſſint Regularibus, to. 3. conſ. 34. n. 29.
Tertiariæ Tertii Ordinis S. Franciſci a quo habitum ſuſcipere debeant, ib. per totam.
Qui illis Sacramentum Euchariſtiæ in Paſchate adminiſtret, ibid. num. 29.
De eorum ſepultura, & aliis privilegiis, ib. ac ſeq.
An, & quatenus Epiſcopus concedere poſſit Tertiariis inhibitiones, to. 4. conſ. 6. n. 2.
Quatenus gaudeant fori privilegio, ib. ac n. ſeq.
Quid de immunitate ab oneribus, ib. n. 3.
Etiam perſonalibus, ib.
Tertiarii, ac Tertiariæ, & mantellati, ac pinzocheri, alive ſimiles an, & quatenus gaudeant privilegio Canonis, & fori, to. 4. conſ. 119. n. 1.
An ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n. 1. ac 2.
Et in aliquo ſenſu Religioſæ, ib. n. 1.
De jure communi non gaudent privilegio Canonis, & fori, ib.
Tertiariæ quatenus gaudeant immunitate a vectigalibus, ib. num. 15.
Et privilegio fori, ib. n. 16. ac 17.
Tertiarii quando gaudeant immunitate ab oneribus perſonalibus, ib. n. 22.
Quid de maritis, ſive uxoratis, ib. nu. 13.
Tertiarii quando ſepeliantur in Eccleſiis Regularium, to. 4. conſ. 212. n. 1.
Quibus confeſariis confiteri poſſint peccata ſua, t. 7. conſ. 8. n. 43.
Ubi ſepeliendi, ib.
Eorum privilegia, ib.

TERTIUS.

Tertius, qui eligitur in cauſa diſcordiæ inter Epiſcopum, & Conjudices capitulares an debeat eſſe de gremio Capituli, to. 4. conſ. 164. a num. 1.
Ejus munus, ib. n. 3.
Ejus electio debet eſſe libera, non coarctata, ib. n. 8.
Pro qua perſona ſumatur, ib. n. 10. ac 25.
Ejus authoritas, ib. n. 11.
Alia prolixè, ib.

TESTAMENTUM, vid. *Cardinalis*, *Regulares*.

Publicatio teſtamenti Clericorum, vel ad pias cauſas, an ſit miſti fori, to. 5. conſ. 2. n. 47.
Teſtamentum, in quo laicus conſtituit Clericum hæredem coram quo Judice aperiendum, to. 5. conſ. 11. n. 27.
Epiſcopus rogatus a teſtatore pro aſſiſtentia, & declaratione ejus teſtamenti, an poſſit mandare exequutoribus, ne pecunias occupent, ſive inveſtiant in cenſu ordinatos a teſtatore abſque ſua approbatione, to. 8. conſ. 21 num. 4.
Quatenus in teſtamentis privatorum deferendum ſit atteſtationi ac declarationi ſcriptoris, t. 8. conſ. 117. n. 1. & ſeq.
Regularis, etiam Superior, non habet factionem teſtamenti nec pro ſe, neque pro alio, to. 10. conſ. 79. n. 1.
Poteſt tamen pro alio declarare, & voluntatem alterius explere, aperire, & arbitrari, ib. & n. 7.
Huiuſmodi declaratio quomodo fieri debeat, ib. n. 2. & 6.
An tota ſubſtantia diſpoſitionis poſſit remitti in voluntatem tertii, ib. n. 3.
Quando cenſeatur remiſſa declaratio teſtamenti, ib. n. 4. & ſeq.
Aliud eſt remittere in liberam voluntatem tertii, aliud in arbitrum, & declarationem tertii, ib. n. 5.
Quid ſi declaratio eſſet in favorem hæredis, ib.

TESTATOR, vid. *Commutatio*, *Diſpenſatio*.

Teſtator tenetur ſe conformare diſpoſitioni juris, t. 1. conſ. 352 n. 1
Ejus voluntas quando reddatur caduca, ib.
Teſtatoris voluntas legibus interdicta, non eſt ſervanda, ib.
Poteſt rebus ſuis apponere conditiones, ac leges, quas vult, to. 3. conſ. 19. num. 14.
Contra ejus voluntatem non præſumitur diſpenſatum, ib.
Ejus voluntati adhærendum, ib.
Cauſæ derogandi, vel commutandi teſtatoris voluntatem, ib. n. 9
In dubio quam viam videtur elegiſſe, ib. n. 31.
Diſpoſitio teſtatoris quando ſortiatur effectum, tom. 4. conſ. 151. n. 1. & 2.
Teſtator teſtans de Eccleſia parochiali tempore mortis, de qua Parochiali intelligatur, ib.

Quid ſi poſt conditum teſtamentum mutaverit parochiam, ib. n. 3. ac ſeq.
Interpretatio facienda eſt, prout veriſimile eſt, quod teſtatores reſpondiſſent, ſi cogitaſſent, vel ſi interrogati fuiſſent, tom. 6. conſ. 80. n. 5.
Quatenus Teſtatorum diſpoſitiones commutari poſſint, ibid. num. 7.
Teſtatoris voluntas quando capax diſpenſationis, ib. num. 9.

TESTATOR.

Teſtatores plus ſæpè ſignificant, quam loquuntur, tom. 10. conſ. 46. n. 5.
Attendenda eorum voluntas, ib.
Teſtatoris voluntas poſt ejus obitum, ex quibus elicienda, tom. 10. conſ. 127. n. 19.
Eſt ſumenda omnis poſſibilis interpretatio, ne diſpoſitio Teſtatoris reddatur inanis, ib. n. 20.

TESTIFICATIO, TESTIMONIUM.

Teſtificationibus non juratis de jure nulla fides adhibetur, to. 4. conſ. 42. n. 5.
Pluribus æſtimantur teſtimonium vivum, quàm teſtificatio in ſcriptis poſteris relicta, ib. n. 6.
In caſibus, in quibus non probat, an faciat ſaltem præſumptionem, & transferat onus probandi in præſumptionem, & transferat onus probandi in adverſarium, to. 4. conſ. 42. num. 57.

TESTIS, TESTIMONIUM, vid. *Aſſaſſinium, Notorium, Profeſſio, Metus, Cenſura, Immunitas, Juramentum.*

Teſtium depoſitio in materia Canonizationis Sanctorum, an recipi poſſit, non citato Promotore fiſcali menſæ Epiſcopalis, to. 4. conſ. 38. n. 1.
Et quid de eorum repetitione facta cum interrogatoriis, præſente promotore fiſcali, ſi abſolutis interogatoriis, eis ſolummodo lecta fuerit prima eorum diſpoſitio, quam ſinguli generaliter approbarunt, ib. n. 2. ac ſeq.
Informiter examinati, parte non citata, nihil probant, ib. num. 1.
Quod procedit etiam in receptis ad perpetuam rei memoriam, ib.
Et quando proceditur juris ſolemnitate non ſervata, ibidem.
Teſtium repetitio in materia Canonizationis Sanctorum quando facienda, ib. n. 2.
Propter illegitimas teſtium depoſitiones ſententia infirmatur, ibidem.
Quid ſi fuerint examinati a Judice ordinario, prævia illorum inductione, ac præmiſſo juramento, ib. n. 3.
Quidve ſi iidem teſtes fuerint de novo examinati formiter ſuper interrogatoriis a Promotore fiſcali, ſemper citato, adhibitis, ib. n. 4.
Poteſt teſtis ſe referre ad primum examen, etiamſi fuerit nullum, ib.
Arbitrium Judicis, in re, ib. n. 5.
Forma eos examinandi in materia Canonizationis Sanctorum, ib.
Diverſimodè teſtando ſeſe invicem collidunt, tom. 4. conſ. 42. num. 12.
Innixi lectioni ſcriptorum probant, ib. n. 13.
Auditus alieni nullam faciunt fidem, ib.
Etiamſi concurrat fama, ib.
Ut probent, quæ requiſita exigantur, ib. n. 16. ac ſeq.
Quid in antiquis ſupra centum annos, ib. num. 14. ac 15.
In quibus cauſis admittantur, ib. n. 14.
Quid in materia Canonizationis Sanctorum, ib. n. 15.
Teſtes de auditu, ac publica voce, & fama cum unico de viſu plenè probant, ib. n. 35.
Quando teſtibus de auditu alieno credendum, ib. n. 42.
Et in illis præſumatur oblivio, ib. n. 54.
Quid ſi pro ratione ſui dicti adducant lectionem hiſtoriarum publicam vocem, auditum, &c. ib. n. 55.
Quatenus ſtandum depoſitioni unius teſtis, etiam in probandis miraculis, to. 4. conſ. 57. n. 10.
Deponentes per ſenſum viſus, & tactus pleniſſimam probationem conſtituunt, to. 4. conſ. 58. n. 13. ac 20.
Ubi de excellentia huius probationis.
Eorum qualitas plurimùm roborat eorum depoſitiones, ib. num. 20.
Item & multitudo, ib.
Teſtium imperitorum depoſitiones adjuvandæ, tom. 4. conſ. 59. num. 11.
Quomodo poſſint mortem probare, tom. 4. conſ. 61. n. 14.
Ac reſurrectionem, ib.
Et miracula per famam, to. 4. conſ. 65. n. 5. & ſeq.
Non poſſunt probare, quàm ipſam ſcripturam, in qua ſe fundant, & ad quam ſe referunt, tom. 4. conſ. 666. n. 15.
In quo modo probare debeant miracula in genere, tom. 4. conſ. 71. num. 4.
Quomodo baptiſmum, tom. 4. conſ. 73. n. 1. & ſeq.
An poſſint examinari in Eccleſiis, & earum domibus per Judicem laicum, to. 4. conſ. 122. n. 4.
De teſtibus in minori ætate conſtitutis pro cauſis S. Officii Inquiſitionis, to. 4. conſ. 192. n. 4.
Minor an deponere debeat cum authoritate tutoris, ibidem num. 2. 6. ac 7.
Impuberes cur teſtes eſſe nequeant, ib. n. 3.
Et quid de pluribus minoribus viginti annis, ib. & nu. 6. ac ſeq.
Quomodo probare debeant conſuetudinem, tom. 4. conſult. 205. num. 19.
Teſtes de audito vel de publica voce, & fama quomodo probent negativam, to. 1. conſ. 1. n. 23.
Quomodo faciant ſemiplenam probationem, ib. n. 24.
Unitus in quibus admittatur, to. 1. conſ. 93. n. 16.
In criminibus exceptis an probent examinari, non citata parte, to. 1. conſ. 128. n. 5.
Qui præferendi, to. 1. conſ. 149. n. 15.
Licèt ſingulares, ib.
Teſtes de Clero, ſive de Capitulo an admittendi, tom. 1. conſ. 162. n. 11. & 12.
Quatenus probent, ib. n. 21.
In cauſa immunitatis Eccleſiaſticæ quinam ſufficiant, to. 1. conſ. 172. num. 3.
Qui induci debeant ad probandum non cultum alicuius ſervi Dei, an induci poſſint biduò poſt citationem, tom. 1. conſ. 189. n. 1. & 2.
An qui ſimpliciter dixerint contenta in articulo eſſe vera eadem minimè ſpecificando, nec recenſendo quid unuſquiſque ſciret de viſu, & certa ſcientia propria, vel de audi tu alieno, ac eorum plerique ſe generaliter retulerunt ad aliàs dicta, & aliqui teſtati fuerint de publica voce, & fama ſuper non ſpecificè prius individuatis, admitti debeant, tom. 1. conſ. 192. n. 1. & 2.
In eorum exploratione quid obſervandum, tom. 1. conſult. 193. n. 9. & conſ. 199. n. 3.
Teſtibus, non teſtimoniis credendum, ib.
An ſint idonei teſtes Religioſi ejuſdem Religionis, ſive Communitatis, tom. 1. conſ. 194. n. 1. ac ſeq.
Ejuſmodi teſtes num admittendi in cauſis arduis, ib. n. 1.
Num ſint integri, ib.
Eorum affectio purgatur per juramentum, ib. n. 2.
Quando excludatur propter eorum commodum, ib.
Quid ſi reddant rationem, ib. n. 3.
Si ſint multi, & adminiculati dicto aliorum, ib.
Agaturque de geſtis in Monaſterio, ac de re perſonis degentibus intra clauſtra, ib.
Quatenus qui ſunt de Univerſitate poſſint eſſe teſtes quoad ea, quæ concernunt Univerſitatem, ib. & n. ſeq.
Qui ſint idonei, ib. n. 5. Ubi in id animadverſio.
Pro cauſa Canonizationis Sanctorum ubi examinandi, tom 1. conſ. 204. n. 1.
Eorum depoſitiones ſolummodo acceptæ ad perpetuam rei memoriam an probent in cauſa Canonizationis, tom. 1. conſ. 214. per tot.
Quid in materia Eccleſiaſtica, ib. n. 2.
Ex quovis capite nulliter examinati poſſint repeti, ib.
Inducti, & examinati ad probandum legalitatem teſtium defunctorum an ſint admittendi, tom. 1. conſ. 215. nu. 1.
Ex ejuſmodi admiſſione an reſultet nullitas proceſſus, ib. num. 2.
Vocati an neceſſariò ſint monendi, to. 1. conſ. 216. nu. 1.
Qui modus in iis monendis obſervandus ſit, ib. n. 2.
An ſit docendum, quòd unuſquiſque juraverit per diem ante ſuum examen juxta praxim Curiæ Romanæ, tom. 1. conſ. 217. n. 1.
An ſigillatim ab ipſorum quolibet recipi debeat juramentum de veritate dicenda, vel ſufficiat, quod pluribus in turba feratur, ab ejſque inſimul præſtetur, tom. 1. conſ. 218. num. 1. & 2.
An iterum examinati, iterum jurare debeant, to. 1. conſ. 218. num. 1. & 2.
An omnes examinari debeant ſuper omnibus articulis in Remiſſoria tranſmiſſis, tom. 1. conſ. 220. n. 1.
An ipſorum atteſtationes, non ſervata forma juris, & remiſſoriæ, ſint penitus reſpuendæ, tom. 1. conſ. 221. n. 1.
Depoſitio immatura morte præventa, quatenus ſit admittenda, to. 1. conſ. 222. n. 1.
Certitudo mortis ejuſmodi teſtis ex quibus probetur, ib. n. 2.
Quomodo deponentes de negativa reddantur de falſo ſuſpecti, tom. 1. conſ. 238. n. 4.
An ſi tantùm dixerint, de omnibus ac ſingulis fuit, ac eſt publica vox & fama, publicum & notorium, eorum dictis aliqua ratio habenda ſit, to. 1. conſ. 239. n. 1.
Num teneantur reddere rationem aſſertæ publicitatis, ib. ac num. 2. & ſeq.
An probent, ſi utantur ſolo vero tempore præſenti, tom. 1. conſ. 240. n. 1. ac ſeq.
Deponentes de fama, quando plenè probent, tom. 1. conſ. 240. num. 1. & 241. n. 1.
An interrogari debeant ſuper quidditate, & circumſtantiis miraculorum, to. 1. conſ. 242. n. 1.
Quomodo in ſpecie deponere debeant, ib. n. 2. ac ſeq.
An, & quatenus neceſſe ſit, quòd deponant per verba juris vel facti, ib. n. 5. ac ſeq.
Quomodo probare debeant immemorabilem, tom. 1. conſ. 242. num. 4.
Quando nequeant alii produci ſuper iiſdem articulis, to. 1. conſ. 251. n. 13. ac ſeq.
An publicatis ad perpetuam rei memoriam examinatis poſſint alii teſtes produci, ib. n. 21.

An,

An, & quibus in casibus mulieres pro testibus admitti possint, to. 1. cons. 254. n. 1.
Testes ad perpetuam rei memoriam examinati quo pacto probent territorium separatum tom. 2. cons. 26. n. 8. ac 22. & seq.
Quomodo probare debeant qualitatem homicidii proditorii, tom. 2. cons. 37. a n. 6. ac 11.
Examinati in foro sæculari an probent in Ecclesiastico, ib. num. 7.
Inducti a Fisco quando contra ipsum probent, tom. 2. cons. 38. n. 17.
In criminalibus contra Fiscum sufficit unus testis, ib.
Testis laicus falsum deponens coram Judice Ecclesiastico, an sit puniendus ab ipso Judice Ecclesiastico privativè quoad Judicem laicum, tom. 2. cons. 47. n. 1.
Declaratio in hac re S. Congregationis, ib. n. 2.
Potest Episcopus, procedere contra laicum, qui subornare attentavit testes in causa pendente coram Judice Ecclesiastico, ib.
Quid in Curia sæculari accusatio falsitatis fuerit prius inchoata, quàm incœpta per Judicem Ecclesiasticum inquisitio, ib. n. 3.
Quidve si Judex laicus absolveret, & Ecclesiasticus condemnaret testes falsos, ib.
Falsus testis a quo Judice puniendus, ib. n. 4.
Conciliatio Doctorum hac super re, ib.
Rejicitur, ib.
Testes, etiam singulares nobiles, an conjungantur ad faciendum plenam probationem, tom. 2. cons. 53. n. 16.
Testes mediatores quot, & quomodo probent verbum datum de non offendendo, ib. ac n. 16. 20. & seq.
Quid in judicio immunitatis Ecclesiasticæ, ib.
Quidve favore dotis, ib. n. 16.
Quid requiratur, ut dici possint omni exceptione majores, ibidem.
Testes singulares quando juvent, ib. n. 21.
Inducti ad privandum reum immunitate loci, debent esse omni exceptione majores, ib.
Non contestes rejiciuntur, ib.
Quid si patiantur exequutionem in personam, ib. n. 22.
Quando possint examinari ante litis contestationem, tom. 3. cons. 10. num. 1. ac 5. & seq.
Quid in causa beatificationis, & Canoniaationis Sanctorum, ib. num. 2. ac seq.
A quo Judice hujusmodi testes examinandi, ib. n. 6.
Quid si lis dicatur contestata per appositionem manus Pontificis, ib. num. 7.
Praxis eos examinandi, ib. n. 8.
Ubi S. Congregationis declarationes, & n. 12.
Ut dicantur senes quot annos excedere debeant, ib. n. 11.
Quando dicatur eorum absentia diuturna, ib.
In criminalibus an recipiantur testes, lite non contestata, ib. num. 12.
Personæ eximæ, præsertim parte instante plenè probant, t. 3. cons. 21. n. 12.
Potest eorum examen committi in loco eorum domicilii, t. 3. cons. 38. num. 6.
Non debent indebitè contra stylum evocari per longum iter, ibidem.
De testibus societatis, to. 8. cons. 73. n. 100.
Testes desumpti ex processu confecto authoritate Ordinaria, an sint attendendi in causis Canonizationis Sanctorum, t. 5. cons. 27. a n. 1.
Et quid si testes morte præventi repeti non possint, ib. n. 3. & 4.
Quamque probationem faciant, ib. & n. seq.
Testes singulares an, & quatenus probent miraculum, to. 5 cons. 31. a n. 1.
Quam fidem faciant, ib. n. 2.
Testes etiam singulares deponentes super miraculis ex simplici auditu ab ipsis Servis Dei, qui miracula patrarunt, an & quatenus probent, tom. 5. cons. 34. a n. 1.
Testes de auditu alieno, quamvis plures habentur pro uno, ib. n. 1.
Auditus testium quotuplex, ib. n. 2.
Quatenus dicantur singulares, ib. n. 4. & 5.
Testis laicus, qui coram Judice Ecclesiastico falsum deponit, a quo Judice puniendus, tom. 5. cons. 64. n. 1.
Testes de visu plenam fidem faciunt, to. 6. cons. 26. n. 3.
Quid de testibus amicis, ib. & n. seq.
Quid de testibus dubiis, ib. n. 5.
Quomodo probent sortilegia, to. 6. cons. 35. n. 4. & seq.
Crimen simoniæ, ib.
De auditu, ib. n. 5. ac 6.
De confessione extrajudicali, ib. n. 7.
De unico teste, ib.
De teste inimico, ib.
De teste olim famulo expulso, ib. n. 8.
Quis teneatur de erroribus falsitatis, quæ committuntur in examine testium pro statu libero matrimonii, to. 6. cons. 44. num. 1.
An cognitio testium, qui examinantur, pertineat ad solum Notarium, ib. n. 2.
Si testes, qui asseruntur a Notario recognovisse fides, & attestationes, aliaque documenta negent recognovisse, cujnam credendum sit, ib. n. 5.
Depositiones testium an scribendæ sint idiomate, quo proferuntur, tom. 6. cons. 56. a n. 1.
Testis quando inhabilis, tom. 6. cons. 99. n. 27.
Quando socii criminis admittantur in testes, ib. n. 28.
De teste deponente falsum in S. Officio. & in materia ad S. Officium spectante, to. 7. cons. 37. n. 3.
Qui de hæresi suspectus, ib. n. 3.
Quatenus dicantur deponere falsum, ib.
Quomodo teneantur jurare, tom. 7. cons. 42. a n. 1.
Defectus juramenti an & quatenus vitiet eorum examen, ib. num. 2. & seq.
Cur eis præbeatur juramentum, ib. & n. 4. ac seq. & n. 8.
Testes examinati sine juramento, an & quod faciant judicium, ib. a n. 9.
An faciant præsumptionem, ib. n. 12.
Quid si juramento ratificent primum examen, ib. a n. 13.
De testibus per turbam deponentibus, to. 7. cons. 84. a n. 1.
An examen testium pro informatione Curiæ receptum coram Judice sæculari, legitimari possit coram Judice Ecclesiastico, tom. 8. cons. 6. a num. 1.
Et quid e contra, ib.
Quid de testibus examinatis coram Judice laico contra aliquem, qui postea detectus fuit Clericus, ib. n. 10.
Petita copia actorum in causa criminali cum expressione nominum testium danda est Regulari, to. 8. cons. 41. a n. 1.
Quid in crimine hæresis, ib. & n. seq.
Nomina testium cur publicanda, ib. n. 2.
Et cujus timeatur offensio, ib. n. 3.
Quatenus evocari possint per longum iter, tom. 8. cons. 79. num. 1. & 5.
Et cuius sumptibus, ib. & n. 8.
In probando statu libero matrimoniorum a quo examinandi, ib. num. 4.
De testibus singularibus in tempore, & loco tantùm, concordantibus tamen in specie, & facta hæresi, tom. 8. cons. 100. a n. 1.
Et an ex testibus singularibus possit quis damnari ad pœnas contra hæreticos inflictas, ib. n. 24.
Et quid de testibus singularibus quoad ipsam hæresis substantiam, ib. n. 25. & seq.
Testes, qui admittuntur in cap. In fidei favorem de hæret. in 6. an probent pro pœna ordinaria contra reos negativos, to. 8. cons. 119. n. 1. & seq.
Quem gradum probationis constituant, ib.
Unico testi, an & quatenus sit deferendum, t. 8. cons. 127 a n. 1. & 4.
Qui testes requirantur ad inquirendum contra Episcopum, tom. 8. cons. 136. n. 1.
Qui dicantur omni exceptione majores, ib. n. 13.
Examinati coram Episcopo, tamquam Inquisitore, quatenus purgari debeant a masculis, mediante tortura, ib. nu. 14.
Quid si fuerint subornati, & an eis potius, quàm Notario credendum, ib.
De pluribus testibus singularibus singularitate adminiculativa, to. 8. cons. 141. num. 1.
Quem gradum probationis constituant in materia hæresis, vel apostasiæ, ib. n. 2.
Testium fides ex quibus reddatur dubia de jure, to. 9. cons. 2. num. 50.
Quando censeatur cessasse eorum suspicio, ib. ac timor periurii, ib. n. 51. Eiusque pœnæ, ib.
Debent primò iurare, & postea de veritate facti interrogari, ac deponere, ib.
Testes examinati a fisco laico super qualitate excepta in Constitutione Gregorii XIV. de immun. Eccles. non probant, tom. 9. cons. 5. num. 8.
Debent examinari coram Ordinario Ecclesiastico, & quomodo, ib.
Præcipuè si pro reo sit facta instantia, ib.
Confrontatio testium quam vim habeat, tom. 9. cons. 6. n. 1.
Quomodo liberetur fiscus obligatione repetendi testes, ib. n. 2.
Testes examinati absque partis citatione, nisi repetantur, an, & in quibus criminibus locum habeant, ib. n. 4.
Quando sit locus repetitioni testium, ib.
Dictum unius testis super delicto immediatè deponentis, sufficit ad torturam, tom. 9. cons. 8. n. 4.
Qui Testes sint admittendi ad probandum, quod quis sit extractus a loco immuni, tom. 9. cons. 9. n. 4.
In qualibet materia sufficiunt duo testes ad plenam probationem faciendam, ib. Quid si patiantur exceptiones, ib.
Exceptiones testium simul junctæ admittuntur ad destruendan probationem, ib.
Quænam opponi possint contra personas testium, ib. n. 3.
Quænam contra eorum depositiones, ib. n. 4.
Quando non possint reduci ad concordiam, sed tamquam falsi rejiciantur, ib. n. 4.
Quando in totum non repellantur, ib. n. 5. & 6.
Quando testes falsi in circumstantiis probent in negotio principali, ib. n. 7. & n. 8. vid. Circumstantiæ.
Quid si eorum testimonium proferatur in causa pia, ib. n. 9.
Quid de deponentibus inverisimilia, ib. n. 10. vid. Inverisimilitudo.

Quando debent reddere cauſam ſcientiæ, ib. n. 11.
Quid de teſtibus dicentibus ſe vidiſſe de nocte, ib. num. 11.
Et quod lucebat luna, ib.
Eorum probatio remittitur arbitrio Judicis, ib. n. 12.
Quod judicium faciant teſtes ſingulares de confeſſione rei extrajudiciali, to. 9. conſ. 18. n. 70.
In criminalibus teſtes quales eſſe debeant, tom. 9. conſ. 32. numer. 2.
Teſtes Univerſitatis an, & quatenus probent, to. 9. conſ. 44. num. 18.
Teſtes nullìter examinantur abſque citatione, tom. 9. conſ. 143. num. 1.
Non probant ſi non concludant in ſuo dicto, ib.
Si nullam reddant rationem ſcientiæ, ib.
Quando redditio cauſæ ſcientiæ in teſte ſit neceſſaria, ib.
Quid ſi concludant veriſimiliter, ſive probabiliter, & a communiter accidentibus, ib. n. 12.
Præcipuè ſi agatur de iis, quæ ſenſu corporeo immediatè non percipiuntur, ib. n. 12.
Vel quia deponant de viſu, & auditu per quadraginta, & amplius annos, ib.
Conteſtes, & informati probant obſervantiam, tom. 9. conſ. 143. num. 44.
Quatenus teſtes non poſſint amplius impugnari, ib. n. 58.
De teſtibus examinatis ad perpetuam rei memoriam abſque citatione, ib. n. 12.
Ac de iis, qui percipiunt commodum, ib. & conſ. 148. n. 11.
An, & quatenus remiſſoriæ pro examine teſtium in partibus ad reprobandum teſtes examinatos pro nullitate profeſſionis, præſertim in moniali, legitimè a Monaſterio egreſſa, & matrimonio in facie Eccleſiæ conjuncta, concedendæ ſint, tom. 9. conſ. 179. a n. 1.
Quando teſtes evocandi ſunt ad Urbem, ut ſubjiciantur examini, ib. num. 1.
Quid ſi in comprobationem articulorum examinandæ ſint moniales, ib. n. 3.
Quando hujuſmodi remiſſoriæ ſint denegandæ, ib. numer. 4. & ſeq.
Subornati teſtes ad denegandum aliorum teſtium examen, to. 9. conſ. 181. nu. 32.
Uno teſte ſubornato, præſumuntur omnes alii ſubornati, ibidem.
Ex quo id conſtare poterit, ib.
Unus teſtis contra ſubornatem planè probat, ib.
Teſtes viles rejiciendi, ib. n. 35.
Inimici, ib.
Singulares, ac deponentes de ſimplici tantùm auditu, ibid.

TESTIS, TESTIMONIUM.

In Teſtibus,, quæ ratio potiſſimùm attendenda, to. 10. conſ. 20. num. 8.
Teſtes quatenus exiſtimandi ſint inimici, conſ. 44. n. 21.
Ac rejiciendi, ib.
Uti inſtigatores, & accuſatores, ib.
Teſtes ſolùm de auditu, & fama, ib. n. 22.
Maximè ſi a quo audiverint, non deponant, vel ſaltem nominent, cui etiam judicialiter, id deponenti non crederetur, ibidem & nu. ſeq.
Et ipſimet de auditu ſuſpecti ſint, ib.
In caſu, quo admittantur, quales eſſe debeant, ib.
Quid ſi contra famam urgeat depoſitio Teſtis pro fiſco examinari, ib.
Teſtes ſuper fama debent eſſe idonei, ac omni exceptione majores, ib. num. 26.
Apud viros graves procedentes ſola facti veritate inſpecta, teſtes probant, quamvis formiter examinati non fuerint. to. 10. conſ. 34. num. 1
Teſtes examinati abſque citatione quando non obſtent, tom. 10. conſ. 67. num. 6.
Ad quid inſerviant, ib.
Eorum veritas ex quibus confirmari poſſit, ib.
Teſtes ad probandam immemorabilem quomodo deponere debeant, tom. 10. conſ. 75. n. 15.
Quomodo quadragenariam, ib. n. 16.
Teſtibus de communitate, an ſit adhibenda fides, ib. n. 17.
Quomodo probent dominium, ac poſſeſſionem, ib. num. 18.
Quid ſi eorum depoſitio ſit adminiculata, ib. n. 19.
Teſtes examinati pro informatione Curiæ Parte non citata, non probant, to. 10. conſ. 93. n. 4.
Quid de vaſſallis, ac ſubditis angariis, & perangariis, ib. num. 5.
Teſtes fratres Sacerdotes quatenus probent, tom. 10. conſ. 104. num. 16.
Frater de jure admittitur ad teſtandum pro fratre in cauſa civili, ib. num. 17.
Canonici, an & quatenus poſſint eſſe Teſtes idonei pro ſuo Capitulo, tom. 10. conſ. 120. n. 6. & ſeq.
An & quatenus Confratres pro ſua Confraternitate, ib. nu. 6. & ſeq.
Teſtes, ſive Clerici, ſive laici poſſunt compelli etiam cenſuris ad perhibendum teſtimonium veritatis, to. 10. conſ. 124. num. 9.
Idque ſive in cauſa civili, ſive in criminali, ib.
Ac etiam ſi quis teneretur juramento non revelandi delictum, ib.
Quomodo probare debeant conſuetudinem immemorabilem, tom. 10. conſ. 138. n. 5.
Quid ſi fuerint examinati a Judice ſubdelegato, ib.
Vel contra formam remiſſorialium, ib.
Ac ſine aliis requiſitis, ib.
Vel ſine Partis citatione, ib. n. 6.
Teſtes deponentes contra Epiſcopum, quales eſſe debeant, tom. 10. conſ. 161. a n. 8.
Teſtis laicus in delicto Eccleſiaſtico, a quo Judice mulctandus, ib. n. 9.
Exceptiones contra Teſtes pro parte Epiſcopi, ib. n. 10.
An probent miraculum alicujus Servi dei unus Teſtis de viſu, alter de ſolo auditu a Patre, vel a Matre ipſius ſanati, vel ſaltem adminiculentur hiſtoria vitæ Servi Dei a pluribus viris ſcripta, to. 10. conſ. 187. a num. 1.
Teſtimonium de auditu alieno, quatenus faciat probationem, ibid.
Quid ſi cum dicto unius Teſtis concurrat publica vox, & fama probata, ſaltem per duos Teſtes, ib. n. 2.
An Teſtes domeſtici legitimè probent miraculum ſanationum, to. 10. conſ. 179. a n. 1.
Quinam dicantur domeſtici, ib.
Quid ſi loquerentur aſſertivè, ib. n. 4.
Si infirmus ſe ſanum ſiſtat coram Judicibus Apoſtolicis, ib. n. 5.
Unicus Teſtis, an & quatenus probet miraculum, conſult. 180. a num. 2. & ſeq.
Teſtis quomodo deponere debeat, ib. n. 1.
Sacerdoti referenti factum in perſona propria plenè creditur in materia difficilis probationis, ib. n. 3.
Eoque magis ſi agatur de depoſitione Sacerdotis recepta per Notarium publicum, ib. n. 4.
Quid ſi cum dicto unius Teſtis concurant indicia, & adminicula, ib. n. 5.
An Teſtes deſumpti ex proceſſu authoritate Ordinarii confecto in cauſis Canonizationis Sanctorum, attendendi ſint, to. 10. conſ. 182. a num. 1.
Hujuſmodi Teſtes ad quid ſolùm interveniant, ib. n. 1.
Quid ſi morte præventi nequeant repeti coram Judicibus Apoſtolicis, ib. n. 3.
Quo in caſu quam probationem faciant, ib.
Quid ſi depoſitio horum Teſtium judicialiter excepta fuerit cum legitimo contradictore, ib. n. 4.
Quid ſi Teſtis non reddat rationem per ſenſum corporis, & auditum, tom. 10. conſ. 184. n. 6.
Quidve ſi deponerentur per verba præſentiam importantia, quamvis ea non fuerit expliciter narrata, ib. n. 6.
Quidve, ſi teſtis nihil dixerit de proprio viſu, ib. n. 7.
Quidve ſi accedat maxima veriſimilitudo, ſi nempè Teſtes ſint domeſtici, famuli, &c. ib. n. 8.
Coadjuvetque probatio ex inſpectione oculari facta per Judices remiſſoriales infirmi, ib. n. 9.
An Teſtes deponentes de ſolo auditu alieno, publicaque voce, & fama admitti poſſint ad probandum miraculum, tom. 10. conſ. 187. a num. 1.
Quid ſi adeſſent alii Teſtes de viſu, ac certa ſcientia, ib. n. 2.
Qui Teſtes requirantur ad probationem miraculi, ib. nu. 3.
Opinio Teſtium an probet factum, ib. n. 5.
Quid de Teſte impubere, ib. n. 6.
An, & quatenus probet, ib.
Quidve de teſtimonio puberis de viſis in pupillari ætate, ib. num. 7.
Quid de infante, ib. n. 8. & 9. ac ſeq.
An probent Teſtes, qui nullo modo de tempore deponunt, ib. num. 3.
Teſtes quatenus dici nequeant ſingulares, ib. n. 2.
Facienda eſt omnis interpretatio, ut teſtes dicantur conteſtes, ib. n. 3.
Quando Teſtium opinio non ſit attendenda, ib. n. 5.

THEATINI.

Theatinorum Religio an comprehendatur in prohibitione de rebus Regularium non alienandis, tom. 1. conſ. 292. nu. 2.
An poſſit imponere cenſus perpetuos ſuper bonis immobilibus, ib. num. 3.

THEOLOGALIS, vid. *Prabenda*.

THEOLOGI, THEOLOGIA,

Theologiæ nomine an veniant Sacri Canones, tom. 1. conſ. 147. num. 5.
Conjungenda cum Sacris Canonibus, ib. n. 8.
Ejus facultas, ib. n. 11.
Sine jure Canonico mutila, ib.
Ad ſacros Theologorum fontes recurrendum, ut pura, & incorrupta veritas hauriatur, tom. 9. conſ. 67. n. 164.
An revera detur Theologia infuſa idiotis in Eccleſia Dei, to. 9. conſ. 102. n. 1. & ſeq.
Anabaptiſtarum Theologia, ib. n. 5.
Quis Theodidacti, ib. n. 5.
Quibus idiotis Theologia infuſa, ib. n. 6. & ſeq.
An revera Antonius fuerit idiota, ib. n. 8. & ſeq.
Quid de Abbate Hor, ib. n. 16. & ſeq.
De Romualdo, ib. n. 16. & ſeq.
De Franciſco Aſiſiate, ib. n. 18. & ſeq.
De Abbate Joachimo, ib. n. 21. & ſeq.
De Ignatio, Societatis Jeſu fundatore, ib. n. 32. & ſeq.
In eum calumniæ, ib. n. 35.

THESAURARIUS, vid *Camera, Ecclesiastici.*
Thesaurarii Apostolici locus in Capella Pontificia, tom. 1. conf. 105. n. 43.
Thesaurarius Cameræ Apostolicæ num possit absolvere a censuris ob læsam libertatem, ac immunitatem Ecclesiasticam incursis, to. 9. conf. 16. n. 13.
Non habet facultatem absolvendi a Censuris ab Ordinario latis, ib. num. 14.
Neque in Episcopo exercere potest aliquam jurisdictionem, ib. nisi in causa spoliorum, ib.
Quid vigore Constitutionis Urbani VIII. pro Thesaurario, ib. num. 16.
THORUS, vid. *Adulterium.*
Causa separationis thori pertinet ad solum Judicem Ecclesiasticum, tom. 4. conf. 7. n. 7.
THRONUS, vid. *Baldachinum.*
Thronus in Ecclesia quibus debeatur, tom. 1. conf. 7. nu. 19. ac seq.
THURIBULUM.
Duplicis thuribuli usus eodem tempore an liceat, tom. 2. conf. 35. n. 5. & to. 3. conf. 65. n. 4.
THVRIFICATIO.
Thurificatio triplici ductu quomodo Principibus debeatur, tom. 1. conf. 7. num. 23. & 30.
Triplici ductu, an, & quando Gubernatoribus laicis, etiam Ditionis Ecclesiasticæ sit danda, to. 4. conf. 4. a nu. 1.
Quid in hoc possit consuetudo, ib. n. 2. 3. ac seq.
Thurificatio triplici ductu cujus sit juris, ib. n. 4.
An danda juxta merita, ib. ac n. 5.
Danda secundùm regulas justitiæ distributivæ, ib.
Quot thurificationes dandæ sint Priori Collegiatæ, quot Canonicis Cathedralis, to. 4. conf. 29. n. 25.
Præcedentia thurificationis an arguat primam Dignitatem, tom. 4. conf. 36. num. 16.
Variæ causæ thurificationis, to. 4. conf. 77. n. 5.
THUS.
An beneficiarii ex antiqua consuetudine teneantur thus dare Clericis Seminarii in missa, vesperis, & laudibus, etiamsi induti sint dalmatica, vel pluviali, tom. 6. conf. 49. a num. 1.
Debent thus accipere omnes, qui sunt de choro, ib. n. 1.
Etiam pueri Seminarii, ib.
Capitulum potest facere Clericos Seminarii de choro, ibid. num. 2.
Sunt de choro, ib.
Idque præsertim ex possessione, ib. n. 4.
Quæ consuetudo sufficiat, ib.
Quid si esset immemorabilis, ib. n. 5. & seq.
Quid quoad Cappellanos, & musicos, ib.
Thurificantis observatio, ib. n. 7.
Qui debeat thurificare, ib. n. 8. & 9.
Qua distinctione thus dandum, ib. n. 9. & 10.
Ritus thurificandi, ib. n. 11.
TIBIA, vid. *Sanatio.*
TIMOR.
Ut aliquid dicatur factum timidè propter minas, quid sit probandum, to. 5. conf. 9. n. 2.
TITULARIS, TITULUS, vid. *Magistratus, Beati. Paracia, Possessio, Immemorabilis, Episcopus, Patrimonium, Cardinalis.*
Titulus Beati, vel Sancti an arguat cultum, tom. 1. conf. 79. per tot.
An, & quo pacto præsumatur titulus ex præstatione decennali, to. 4. conf. 4. n. 11.
Faciens aliquid per quodcunque tempus absque titulo, an possit cogi ad continuandum, ib. n. 13.
Immemorabilis possessio quem titulum tribuat, ib. n. 2.
An dies Sancti Titularis sit dies festus in Ordine ad erectionem baldachini ab Abbatibus erigendi, tom. 3. conf. 12. num. 2.
Ejus dies festus solemnis, ib.
Et primæ classis, & sub ritu duplici, ib.
Titulus Eminentissimi quibus ab Urbano VIII. datus, tom. 5. conf. 12. n. 79.
Quatenus inferri nequeat præjudicium prærogativis possessis a ministris Sedis Apostolicæ, ib.
Tituli Ecclesiarum Urbis, to. 6. conf. 98. n. 17.
Quinam sint, ib.
Unde loca Sacra Tituli dicta, ib. n. 18.
Cujus Pontificis fuit hoc institutum, ib. n. 19
Cur instituti, ib.
Eorum divisio, ib.
Numero aucti, ac limitati, ib.
A quibus nomen sortiti, ib.
Titulus Illustrissimæ, & quatenus Civitati a Concionatoribus tribuendus, tom. 10. conf. 4. n. 3.
Quid si Episcopus id prohibeat, ib.
Tituli Ecclesiarum quid, tom. 10. conf. 117. n. 1. & seq. ac num. 6. & 8.
Cur Ecclesiæ ita appellatæ, ib.
Fiscales Tituli, ib.
A quo solùm apponi poterant, ib. & n. 2.
Titulus unde dictus, ib. n. 5.
Nomen Tituli quibus applicatum, ib. n. 7. & seq.
Tituli ordinationum, ib. n. 10.
Quot personæ singulis Titulis olim præfecti, ib. n. 11.
Ministri aucti in Titulis, ib.
A quo in Urbe, ac quibus assignati, ib. n. 12.
Officium Presbyterorum, qui Titulis adscribebantur, ibid. num. 14.
Officium Diaconorum, ib. n. 15.
Titulus quibus Ecclesiis datus, ib.
Authoritas in Titulis aucta, ib. n. 16.
TOLERANTIA.
An ex tolerantia inducatur approbatio, tom. 2. conf. 34. num. 54.
Et consensus, ib.
Sitque satis ad dispensandum, ib.
Quo pacto habeat vim tacitæ concessionis, to. 1. conf. 44. num. 5.
Et ex ea oriatur titulus, ac permissio Sedis Apostolicæ, ac præscriptio contra jus, ib.
Præcipuè si fuerit immemorabilis, ib.
Tolerantia & taciturnitas longi temporis ministrorum, ad quorum curam aliquid pertinet, facit præsumi titulum, & confessionem præcessisse, to. 5. conf. 57. n. 4.
Tolerantia Superioris, an tribuat jus aliquod inferiori, tom 10. conf. 95. n. 15.
Quid si habeat vim concessionis, ib.
Quidve in actibus facultativis, ib.
An ex ea inducatur consuetudo, ib.
TONSURA, vid. *Habitus, Ordines, Melitenses.*
An suscipiens primam tonsuram ab alieno Episcopo absque sui Ordinarii dimissoriis, ac in fraudem fori sæcularis ac munerum laicalium, privetur privilegio fori, to. 2. conf. 66. a num. 1.
Ubi in eum pœnæ.
Eam recipiens sine licentia sui Episcopi an gaudeat privilegio clericali, ib. n. 8.
Aliæ in ipsum pœnæ, ib. ac seq.
An veniat appellatione Ordinum, ib. n. 11.
Sitque verus Ordo, ib. ac to. 3. conf. 20. num. 10. ac 25.
Eam suscipiens in fraudem onerum laicalium an gaudeat immunitate, & peccet mortaliter, ib. n. 25. ac seq.
Qualis esse debeat, to. 3. conf. 7. n. 39.
Italus faciens se promoveri ad tonsuram clericalem, cum falsis dimissoriis ab alieno Episcopo quas pœnas incurrat, to. 8. conf. 37. n. 1.
An in eas comprehendantur Melitenses, ib. a n. 1.
Irregularis an possit eam licitè suscipere, tom. 8. conf. 147. num. ult.
TORTURA.
An infligenda per Episcopum reo confugienti ad Ecclesiam pro elicienda veritate in casu excepto, t. 1. tota conf. 169.
Tortura Clerico magis irrogat majorem infamiam, quàm auferat maculam, to. 7. conf. 19. n. 9.
Reus tortura affectus, quantumvis absolutus, potest puniri pœna extraordinaria, etiam corporis afflictiva, ib.
Quatenus detur ad eruendam veritatem, tom. 8. conf. 130. num. 2.
Vel responsionem, ib.
Ad torturam quid sufficiat, tom. 9. conf. 8. n. 4.
TRADITIONES, vid. *S. Scriptura.*
TRANSACTIO, vid. *Concordia, Regulares.*
Transactio quam causam requirat, to. 1. conf. 136. nu. 1.
Inter Regulares cujus Superioris præsentiam exigat, ib. ac num. 13.
Item quas solemnitates, ib. n. 11. & 14.
Habet vim alienationis, ib. n. 12.
Ut rescindatur, sufficit sola superioris impugnatio, ib.
Superior in ea vocandus, ib. n. 13.
Ante obtentum beneplacitum potest impugnari, estque locus pœnitentiæ, ib. n. 14.
In transactione voluntaria quæ causa requiratur, ib. n. 15.
Est nulla defectu consensus, ib. n. 22.
Ejus essentia, ib. n. 23.
Inter Ecclesiasticos, & Communitates seculares quid operetur, tom. 2. conf. 34. n. 15.
Transactionis natura, tom. 3. conf. 46. num. 3. & conf. 49. num. 1.
Facta ab uno ex fideicommissariis quomodo noceat etiam successivè vocatis ad fideicommissum, ib. n. 6.
Potest fieri cum Parochis, & Regularibus in materia funerum, to. 3. conf. 49. per totam.
Quid requiratur, ut inter Clerum sæcularem, & regularem sit valida ib.
Quomodo probetur, & ex quibus, ib. a n. 3.
Est materia favorabilis, ib.
Probatur per scripturam, ib.
Per testes, ib.
Ex tenore in ejus confirmatione inserto, ib.
Ex unico teste cum adminiculis, ib.
Ex loco, ib. n. 9.
Non est necesse, quod probetur per instrumentum, ib.
Quid de probatione ex supplicatione utriusque partis, ibid. num. 7.
Inter Clericos & Universitates super immunitatibus, to. 5. conf. 46. a n. 1. signatèn. 55.

Ratificatio transactionis presumitur, cum magis facto, quàm verbis inducatur, ib. n. 57.
Qui ex Ecclesiasticis ad translationem teneantur, to. 9. conf. 46. num. 2.
De transactione hæredis primò revocati, cum hærede substituto, an scilicet ex summa pecuniarum conventa primò vocatus subire debeat aliquod onus hæreditatis, tom. 9. conf. 138. n. 1. & seq.
An valeat transactio postquam sententia transiverit in rem judicatam, ib. n. 4.
Quid in hac re sit advertendum, ib. n. 5.
Transactio quatenus non afficiat successores, tom. 9. consult. 150. n. 7.
An contractus transactionis factæ a novitio, vel novitia, comprehendatur decreto S. Concilij Tridentini, itaut si inita non fuerit intra duos menses ante professionem sit irrita, to. 9. conf. 156. num. 1. & seq.
Et quatenus sit irrita, an facto non tantùm die ante dictos duos menses sit valida, ib. n. 5. & seq.
In rebus spiritualibus, an possit transigi, tom. 10. conf. 85. num. 29. & 33.
Transactio de sui natura quid requiratur, ib. n. 33.
Est species alienationis, ib.
Quid de amicabili compositione, ib.
Quæcumque transactio de re Ecclesiastica irrita est sine beneplacito Apostolico, conf. 114. n. 17.
Etiamsi agatur de transactione facienda inter personas Ecclesiasticas, ib.
Transactio per metum facta irritatur, ib. n. 20.

TRANSITUS, vid. *Regulares*, *Religio*.

Transitus Regularium ab una Religione ad aliam strictiorem quatenus liceat, to. 1. conf. 39. a n. 1.
Ut sit licitus quid requiratur, ib. n. 5. ac seq. & conf. 112. num. 1. & seq. & n. 15.
Quando requiratur causa, ib. n. 29.
Transitus ab hospitalariis S. Antonii Viennensis an validus ad fratres hospitalarios S. Joannis Jerosolymitani, tom. 9. conf. 170. a n. 1. & a n. 9.
A clausträli ad ordines militares non conceditur transitus, ib. n. 6.
An per licentiam concessam alicui Regulari, ut alium quemcumque religiosum ordinem, modo approbatum, & in quo regularis vigeat observantia, ingredi, &c. liceat huic Regulari ingredi aliquem ex ordinibus militaribus, ib.
In transitu Regularium ab una ad aliam Religionem sive laxiorem, sive strictiorem, ut canonicè fiat, quid requiratur, tom. 10. conf. 68. a n. 1. & seq.
Superiori contra suum Monachum illegitimè transeuntem, datur manutentio, constito de ejus priori professione, ib. n. 3.
Professus in una Religione non potest transire, nisi ad aliam arctionem zelo sanctitatis vitæ, venia a suis Superioribus petita, etiam non obtenta, ib. n. 5.
Transire ad æquè arctam, vel laxiorem nemo potest, nisi obtenta licentia a Summo Pontifice, & a proprio Prælato cum justa causa, ib.
Nullus permittitur ad arctiorem transire, nisi prius legitimè constet Superiori, illam Religionem paratam esse eum recipere, &c. ib. n. 6.
Pœnæ in aliter facientes, ib.
Professio non legitimè transeuntis ad aliam Religionem, quatenus sit nulla, ib. n. 7.
Religiosi transeuntes ad aliam Religionem sine licentia competenti in quam pœnam incurrant, ib. n. 8.
Quid de Religiosis mendicantibus, ib. n. 9. & seq.
Quid si transiverint ad Carthusianos, ib. n. 9. & 14.
Quid de Fratribus Franciscanis Observantibus, ib. n. 17.
Quid de Fratribus Reformatis Sancti Francisci, ib. n. 18.
De Religiosis Capuccinis, ib. n. 19.
De Fratribus Minimis, ib. n. 20.
De Carmelitis, ib. n. 21.
De Religiosis quibuscunque, exceptis Carthusianis recipientibus aliquem Religiosum Societatis Jesu, ib. n. 22.
De Regularibus quibuscunque, qui ex suo instituto votum habent, sive juramentum annexum de non procuranda, acceptanda extra suam Religionem dignitate, &c. transeuntibus ad aliam Religionem, ib. n. 23. & seq.
An hujusmodi votum sit Papæ reservatum, ib. n. 25.

TRANSLATIO, vid. *Reliquiæ*, *Moniales*.

Translatio ad alterum Episcopatum quoad vacationem primi quo tempore perficiatur, tom. 1. conf. 18. a n. 1.
Quid respectu vacationis Ecclesiæ, ad quam fuit translatus ante adeptam possessionem, ib. n. 5.
Translatio corporum Sanctorum a quibus facienda, tom. 4. conf. 24. num. 1. 2. & 11.
Ritus translationis, ib. n. 4. & seq.
Translatio Episcopi ad alium Episcopatum quatenus concedenda, tom. 4. conf. 137. a n. 16.
Ex quibus causis, ib. & seq.
Quid si concurrat populi malitia, ib. n. 20.
Proceditur in hac re secundùm facti circumstantias, ib. n. 21.
Ab uno ad aliud monasterium quibus modis fiat, tom. 4. conf. 198. n. 2.
Translatio, sive subrogatio restricta ad res, & bona, an comprehendat etiam jura omnia, tom. 10. conf. 74. n. 2.
Translata Civitate, Castro, monasterio ab uno loco ad alium ille locus, ad quem fit translatio dicitur in omnibus repræsentare locum translatum, ac omnibus ejus privilegiis ac juribus gaudet, ib. n. 3. & 4.

TRANSPIRATIO.

An sola transpiratio sufficiat ad vitæ conservationem, tom. 4. conf. 57. n. 5. 16. ac seq.
Quomodo fiat, ib. n. 17.

TRANSUBSTANTIATIO, vid. *Eucharistia*.

TRIBUERE.

Tribuere, recuperare, restituere non minus prædicantur de rebus, quàm de juribus, to. 1. conf. 109. n. 11. & 14.

TRIBUNAL, vid. *Rota*.

Tribunalium supremorum mos, to. 1. conf. 89. n. 15.
Tribunal Episcopi in quo loco diœcesis erigendum, tom. 4. conf. 17. num. 46. 48. ac seq.
Suprema Tribunalia non attenduntanimum ad desertas causas, & res judicatas, tom. 4. conf. 80. n. 10.
Tribunal Fabricæ S. Petri, tom. 4. conf. 226. n. 1.
Tribunalium corruptio, tom. 8. conf. 11. n. 1. & seq.
De loco Tribunalis Episcopi, quoad duas diœceses unitas, tom. 5. conf. 72. a n. 1.
Quid inteligatur consuetum Tribunal, ib. n. 1. & 14.
Quid de immemorabili consuetudine hac super re, ib. & n. 2. & seq.
Episcopus de jure potest erigere ac exercere tribunal quocumque in loco suæ diœcesis, ib. n. 14.
Etiam in suo cubiculo, ib.
Illudque extrahere ex uno loco ad alium, ib.
Domus tribunalis Episcopi non intelligitur de domo materiali, ib.
Supremorum Tribunalium æquitas, to. 6. conf. 63. n. 4.
Decretum Summi Pontificis super renovatione, ac declaratione Constitutionis Sixti Quinti de Tribunalibus Urbis, tom. 10. conf. 93. a num. 9.

TRIBUTUM.

Cur præstetur, to. 2. conf. 30. n. 6. ac 9.
Est fructus jurisdictionis, ib. n. 9.
Quomodo constituatur, to. 2. conf. 54. n. 9.
Non potest imponi, nisi jure subiectionis, ib. num. 10. & t. 3. conf. 15. n. 20.
Tributum ab alio, quàm a Principe impositum, est munus extraordinarium, ib. n. 13.
Tributum extraordinarium non sequitur Clericos, ib.
Quatenus annumerandum inter onera realia, ib.
Quo pacto transire nequeat ad Ecclesiasticos, ib.
Non potest tributum considerari, nisi post indictionem, ib. numer. 10.
Nicolai Festasij in hac re cautio rejicitur, ib.
Tributi cessatio quomodo præjudicium non inferat juribus Principis laici, ib.
Remedium in hac re, ib.
De quibutis tributis ab Ecclesia solvendis loquantur Canones antiqui, ib. n. 32.
Cessat statim atque ad Ecclesiam, & Clericos res transeunt, ib. n. 36.
Ut licitè imponatur Ecclesiasticis, quid requiratur, tom. 5. conf. 15. per totam.
De iis, in quibus Rex Episcopis, & Clericis stipendium solvit quando tributum exigi non liceat, tom. 9. consult. 16. num. 22.
Anteriores Pontifices Imperatori tributum in signum debitæ subjectionis non denegarunt, tom. 9. conf. 62. n. 8.
Tributi præstatio subiectionis est probatio, ib.
De tributo, quod Christus Cæsari persolvit, ib. n. 31.

TRIENNALIS.

Triennalis, ac decennalis possessionis virtus, to. 1. conf. 141. num. 5. & 8.
Quando non suffragetur, ib.

TRIPEDICA.

Quid ea sit, to. 1. conf. 97. n. 11.
Ejus pœna, & S. Congregationis declaratio, ib.

TRIREMES, vid. *Degradatus*, *Cardinales*.

Triremium pœna an olim in usu, tom. 2. conf. 57. n. 2.
In cujus locum succesit, ib.
Damnatus ad perpetuas triremes non efficitur servus pœnæ, ib
Ab eis aufugiens an, & quatenus gaudeat Ecclesiæ immunitate, ib. per totam.
An gaudeat indulto qui ab illis aufugit, ib. n. 5.
Pœna triremium irrogat infamiam, tom. 9. conf. 13. n. 3.
In quam aliam pœnam soleat commutari, ib.
Judex, quoad fieri potest, debet abstinere a pœna triremium, to. 9. conf. 18. n. 73.
Præsertim contra Clericos, ib.
Ad evitandam hanc pœnam fuit constitutum Eragastulum, ib.
Soli plebei hac pœna puniuntur, ib.

TRIUMPHUS.

Triumphi Romanorum descriptio, t. 4. conf. 36. n. 25.
In eo locus Imperatoris, ib.

TUMOR.

Tumoris elevatio in facie statutæ lignea alicujus Servi Dei, vel Beati an sit prodigiosa, t. 4. conf. 58. a n. 1.
In quibus corporibus hujusmodi tumores natura possit producere, ib. n. 21.

Quot modis producantur, ib. n. 22.
Eſt miraculum ſecundi generis, ib. n. 23.
TURBATIO, vid. *Poſſeſſor*, *Judex*.
An idem ac uſurpatio, tom. 7. conſ. 44. n. 37.
Quid ſit, ib.
Eſt quædam ſpecies delicti habens plures, differentias, ib.
TURCÆ, vid. *Miſſionarii*, *Baptiſmus*, *Fœdus*.
An poſſint baptizari filii Turcarum, quando eorum pater eſt fidei abnegator, & mater eſt Chriſtiana, ſed dubitatur, quod licèt parentes petant filium baptizari, pater tamen educare illum velit in ſecta Turcica, tom. 4. conſ. 143. n. 4. ac ſeq.
An poſſint baptizari filii patris Turcæ, & matris Chriſtiane, quæ licèt pater non aſſentiat, vult tamen filium baptizari, ib. n. 7.
Cùm Turcæ baptizare faciant ſuos filios ob alium finem, quàm ut fiant Chriſtiani, an cum ii fiunt majores, & petunt baptiſmum, iterum ſit illis adminiſtrandus, ib. n. 8.
An, & quatenus licitè Sacramentum baptiſmi Turcarum, vel Judæorum pueris ob commodum temporale a Miſſionariis, vel aliis Sacerdotibus Chriſtianis adminiſtrari poſſit, tom. 4. conſ. 190. a n. 1. & conſ. 206. a n. 1.
Quid in periculo mortis, ib. n. 6.
Et quid in adultis, ib. n. 9.
An poſſint ſaltem fictè baptiſmum adminiſtrare, ut liberentur a vexatione Turcarum, ib. n. 4.
De Turcis exiſtentibus in triremibus, & petentibus baptizari, ib. n. 5.
De Turcis converſis ad fidem Catholicam, & contrahere volentibus matrimonium abſque onere perquirendi priores uxores, ib. n. 6.
Quatenus eis permittatur vivere Catholicè in occulto, ib. num. 7.
Turcis abnegantibus fidem Chriſtianam an ſint adminiſtranda Sacramenta, ib. n. 8.
Quatenus permittatur, quod parochi aſpergant Turcarum domos aqua benedicta, ib. n. 9.
De Chriſtianis, qui proprias filias matrimonio Turcis collocat, ignorantes eſſe peccatum, ib. n. 10.
De Catholicis adhibentibus Turcas, & Schiſmaticos pro compatribus, ib. n. 11.
De mulieribus Chriſtianis aufugientibus a ſuis maritis, & nubentibus Turcis, ib. n. 12. & ſeq.
De eiſdem mulieribus nuptis iis, qui poſtea abnegarunt fidem Chriſtianam, ib. n. 15.
De eis ad fidem Catholicam, a qua apoſtataverant converſis, & petentibus poſſe incedere in habitu Turcico, ib. num. 16.
Allqua, tom. 2. conſ. 70.
An pueri minoris ætatis, nati ex patre Turca, & matre Chriſtiana ritus græci, ducti in captivitatem a Chriſtianis, ſequi debeant religionem Chriſtianam matris, & gaudere libertate, tom. 8. conſ. 71. n. 1.
Et quid in caſu, quo iidem pueri ſint nati ex patre Turca, & marre Chriſtiana, ſed appoſtata a fide; ib.
De captivis Turcis adultis, ib. n. 3.
An Chriſtiani poſſint ritè gerere bellum contra Turcas, t. 9. conſ. 68. num. 34.
Turca Conſtantinopolim obſidet, & expugnat, tom. 9. conſ. 89. n. 9.
Quibus conditionibus, ib. n. 10.
Mahumetis ſecundi ingenium, & genium, ib. & n. 11. & ſeq.
De Turcharum Imperatore, ib. n. 15.
Milites Turcæ, ib.
Quibus viribus expugnandus, ib.
Cur Chriſtiani pluries a Turcis victi, ib. n. 17.
Conſilium circa modum expugnandi Turcam, ib. n. 17.
An Turcarum imperium ante finem mundi interiturum ſit, ibid. num. 18.
De fœderibus cum Turcis initis, tom. 9. conſ. 185. a n. 68.
Eorum effectus, ib.
TURPITUDO.
Qui in confeſſione detegit propriam turpitudinem, præſumitur quod non moveatur ſecundùm rectam rationem, to. 4. conſ. 152. n. 25.
Detegens ſuam turpitudinem valdè minuit ſuam fidem ibid. num. 27.
TURRIS SPECULORVM, vid. *Oblata*.
TUTELA, TUTOR, vid. *Suſpectus*.
Tutela pubertate finitur, tom. 4. conſ. 214. n. 1.
Quo pacto tutor dicatur dominus rerum pupilli, to. 2. conſ. 31. num. 5.
Tutoris, & Curatoris munus, an poſſit a Clericis exerceri, & cogi ad illud exercendum, tom. 5. conſ. 10. a numer. 1. & ſeq.
A tutela excuſatur miles, ib. n. 17.
Tutoris datio, an ſit juriſdictionis, & imperii, ib. num. 18. & ſeq.
Judex ſæcularis quando poteſt dare tutorem Clericis, ib. n. 18. & ſeq.
Judex Eccleſiaſticus tutorem, vel curatorem ſibi ſubditum decernere debet, ib. n. 23.
Quatenus tutores dari poſſint pupillis reluctantibus, tom. 5. conſ. 5. n. 62.
Impuberes eſſe in tutela cui juri conveniat, ib.
Quis poſſit eſſe tutor, tom. 5. conſ. 10. n. 3.
Quid de datione Clerici in tutorem in teſtamento, tom. 5. conſ. 10. n. 4.
Quid pro miſerabilibus perſonis, ib. & n. 5.
De tutela teſtamentaria, dativa, & legitima, ib. n. 7. & 9.
Clericus non poteſt dari tutor in teſtamento, neque per Judicem, minuſque cogi ad ſuſcipiendam tutelam legitimam, ib. n. 8.
Quid de tutela legitima proximorum, ib.
Non poſſunt ipſi, neque aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ compelli ad curam, & tutelam abſque violatione immunitatis Eccleſiaſticæ, ib. n. 10.
Quid ſi illam exerceant cum licentia Superiorum, ib. n. 11.
In qua tutela exercenda concedatur licentia, ib.
Formula licentiæ, ib. n. 12.
Quatenus Clerici tutores gaudeant privilegio fori, ib. n. 14. & ſeq.
Quomodo poſſint Clerici a tutela ſe excuſare, ib. n. 17.
Tutores ſuſpecti in educatione pupillorum, to. 6. conſ. 100. num. 5. & ſeq.
Eorum conſenſus quando requiratur in earundem puellarum matrimonio, ib. n. 11. & ſeq.
Præſumptiones contra tutores, ib. n. 13.

V

VACATIO.
Vacatio per renunciationem Preſulatus, aut officii Regularis, aut nova electio ad illud a quo tempore incipiat, t. 10. conſ. 17. a n. 1.
An ſit electoribus intimanda, ib. n. 3.
Quænam vacationis ſcientia requiratur, ib. & n. 3.
Quid ſi aliquis Regularis coram omnibus ferè Conventus Fratribus ſui Præſulatus renunciationem publicaverit, ibid. num. 4.
Quidve ſi allegantes ignorantiam acceptationis Preſulatus ſint actores, ſeque in illa fundent, quod ſcilicet vacatio non fuerit eis nota, ib. n. 5.
VAGANS, Vid. *Regulares*.
VALVÆ, vid. *Eccleſia*.
VASALLUS, vid. *Venatio*.
Vaſalli delictum quando tranſeat ad hæredem, t. 1. conſ. 54. num. 34.
An poſſit prorogare juriſdictionem Judicis Eccleſiaſtici, to. 1. tota conſ. 154.
Aliquando ſervire potius debet domino mediato, quàm immediato, to. 1. conſ. 174. n. 9.
Quomodo forum ſortiatur. tom. 2. conſ. 31. n. 2.
An ſit ſubditus domino feudi, ib.
Vaſallus Eccleſiaſticus quando teneatur dominum feudi hoſpitio excipere, to. 2. conſ. 39. n. 11.
Vaſallus plurium Dominorum cui obligetur opem ferre, ſi illi ſibi invicem moveant bella, tom. 3. conſult. 6. num. 34. & 40.
Quatenus offendens dominum ſui domini privetur feudo, ib. numer. 40.
Quando feudo privari poſſit, tom. 4. conſ. 173. n. 13.
Non Poteſt Vaſallus in alterius juriſdictionem expreſſè vel tacitè invito domino conſentire, tom. 5. conſ. 12. nu. 39.
Tenetur præbere adjutorium ſuo domino, & quomodo, quave pœna, tom. 5. conſ. 5. n. 54.
Vaſallus an delinquat exercendo majorem juriſdictionem, ac ſuperioritatem, quam exercere non poteſt, tom. 10. conſ. 15. num. 2.
Quæ proclamata facere poſſit, ib. n. 6. & 7.
Non poteſt contra jus commune ſtatuere per legem generalem, neque per particularem prohibitionem, ibidem. numer. 7.
Quatenus acquirere poſſit aliquam prohibentem facultatem, ib.
VECTIGAL, Vid. *Gabella*, *Collecta*, *Clericus*, *Eccleſiaſtici*, *Immunitas*, *Bona*.
Vectigal a quo pendi debeat, tom. 2. conſ. 34. n. 29.
An ad illud teneantur Eccleſiaſtici vendentes res ſuas, etiam minutim, ib. per totam.
Poſſeſſio illud exigendi per quot actus acquiratur, tom. 2. conſ. 54. n. 31.
Ut ſit juſtum, quid requiratur, to. 3. conſ. 15. n. 3.
Impoſitum ſæcularibus an lædat immunitatem Eccleſiaſticorum, ſi illis præter intentionem Principis aliqua læſio eveniat, ib. n. 10. & 57. ac n. ſeq.
Vectigalia ſunt de Regalibus, to. 5. conſ. 46. n. 20.
Neceſſaria in Republica, ib. n. 21.
Romani triplici ex rerum genere vectigalia percipere ſoliti erant, ib. n. 93.
Ex novorum vectigalium impoſitione excitati tumultus, ib.
Quæ, & quatenus Rex, Princeps, vectigalia imponere poſſint, ib. n. 64. & ſeq.
Quod dicatur Vectigal, to. 9. conſ. 16. n. 24.
Vectigal portus quotuplex, ib
An idem cum portorio, ib.
Publicum, & privatum, ib.
Vectigalium ſolita penſio, ib.

Pro quibus rebus debeatur, ib.
An Ecclesiastici ad illud teneantur, ib. n. 24.
Quid si extaret consuetudo contra Ecclesiasticos, ib. n. 25.
An Capitulum, & Clerus exempti sint a vectigalibus, to. 9. cons. 20. a n. 1.
Quid si inter Clerum, & Universitatem sæcularem intercesserit concordia, ib.
An permissum sit Universitatibus minuere vectigal carnis, farinæ, &c. illudque imponere, ut vulgò dicitur, *allo Scanaggio*, ib. n. 5.
An a vectigali immunia sint animalia Clericorum, sive mactentur extra Civitatem, sive intra, ib. n. 6.
An bona, quæ perveniunt ad Clericos, sive Ecclesiasticos titulo donationis, vel emptionis teneantur ad vectigalia, ib. n. 7. & seq.
Modus concordandi Ecclesiasticos, & Universitates sæculares quoad immunitatem a Vectigalibus, ib. n. 23.
Laici non possunt in rebus communibus imponere vectigalia in aliorum præjudicium, to. 9. cons. 46. n. 3.
Clerici non tenentur ad vectigal panis, to. 9. cons. 60. n. 4.
Multò minus Ecclesia pro cultura suorum agrorum, ib.
Qui constituit fraudare vectigal, ac cœpit, si deindè sponte pœniteat, & revertatur, non incidit in pœnam pro vectigali fraudato constitutam, tom. 10. consult. 24. numer. 17.

VELA, Vid. *Ecclesia*.

Vela Regia, tom. 10. cons. 117. n. 2.

VENATIO, VENATORES, Vid. *Piscatio*.

Quæ venatio Clericis prohibeatur, t. 3. cons. 59. per totam.
Ratio prohibitionis, ib. & n. 4.
Ejus voluptas detestabilis, ib.
An sit ars nequissima, ib.
Ejus peccata, ib. & n. 10.
Quæ verè prohibita, ib. n. 4.
In eam pœnæ, ib.
Ubi declarationes S. Congregationis.
Quæ licita, ib. n. 5.
Et quare, ib.
Quatenus repugnet decori status Ecclesiastici, ib.
Approbatur, ib.
Ac permissa pluribus ex causis, ib. n. 6.
Principis illam prohibentis obligatio, ib.
Venatio, piscatio, & aucupium pro uno eodem jure ponitur, ib. n. 7.
Venationis objectum, ib.
Venari in alieno an liceat, ib.
An etiam piscari, ib.
Piscatio magis licita, ib.
Venationi comparatur aucupium, ib.
Venationum species, ib. n. 8.
Quid de venatione ferarum, quæ fit in saltibus cum avibus, ib. num. 8.
Sive de saltuosa, clamorosa, atque armata, ib.
Ejus usus, ib.
Abusus, ib.
Nec damnatur legibus, ib.
Venatores inter artifices Reipublicæ, ib.
Non onerantur gravioribus muneribus, ib.
Venatio in quibus non improbanda, ib. n. 9. & seq.
Quid de venatione arenaria, ib. n. 10.
Quando licita, ib.
Venatores arenarii infames, ib.
Quæ illa sit, ib.
Quid de illis, qui venationem, tanquam artem exercent, ib.
Venationis licitæ utilitas, ib.
Necessitas, ib.
Permissio, ib.
Etiam cum sclopo, ib.
Venatio, & aucupatio quatenus concessa Clericis, ib. n. 11.
Etiam cum sclopo, ib. & n. seq.
Venatores sancti, ib. n. 13.
An, & quatenus Princeps habeat jus prohibendi venationem, ib. a num. 15.
Jus venationis an inter regalia, ib.
An rectè sit privatis adempta, ib. n. 16.
Pœna, qua venatio vindicatur, ib. n. 17.
Non potest Clericis a Principe prohiberi, ib. n. 18. & seq.
Quid si Princeps sit in possessione prohibendi venationem, ib. num. 21.
Ubi an Clerici ex immemorabili obligentur.
An, & quatenus Principibus, Baronibus, aliisve competat jus prohibendi venationem, & piscationem, to. 10. cons. 15. a num. 1.
De jure gentium omnibus hominibus sunt liberæ, ib. n. 1.
An a Summo Principe tolli, ac prohiberi possint, ib.
An a vasallis, & feudatariis, ib. n. 2.

VENDERE, VENDITOR, VENDITIO, VENDENS.

Vendere credito quatenus liceat, to. 1. cons. 41. num. 15.
Et carius certo pretio taxato, ib.
Venditoris assertioni quatenus standum sit, ib.
Nullus ad venditionem potest adstringi, to. 2. cons. 34. n. 17.
Hujus rei limitatio, ib.
Vendens bona Ecclesiasticis, non debet gravari collectis, tom. 2. cons. 54. n. 67.
Quatenus res carius quàm valet vendi possit, tom. 8. cons. 88. num. 2.

VENEFICUS, VENENUM, Vid. *Miraculum*, *Proditor*,

Qui veneno proximum suum enecat, an, & quatenus committat homicidium proditorinm, to. 1. tota cons. 175.
Quid de Religioso, qui suum superiorem veneno in ferculum occidit, ib. n. 5.
Veneni effectus, & natura, tom. 4. cons. 59. nu. 1. & 39.
De nece ex veneno propinato ad effectum excludendi reum ab immunitate Ecclesiæ, tom. 4. cons. 113. a n. 1.
Solet infundi per insidias, ib. n. 1.
Est bonum, & malum, ib.
An certò distingui possit ex signis, an sit propinatum, vel ingenitum, ib. & n. seq.
In cognitione ejus Criminis quid inquirendum, ib.
Quomodo probetur, ib. & n. 5.
Ex quibus signis cognosci possit, quòd sit absumptum, ib. num. 2. & seq.
Veneni ingeniti, & propinati effectus, ib.
Est difficilis probationis, ib.
Quomodo constare possit de corpore delicti, ib.
Ejus judicium quale, & ex quibus pendeat, ib.
Ejus symptomata, ib. n. 6.
Quare non subitò omnes, qui venenum hauriunt, exanimes concidant, ib. n. 7. & seq.
Symptomata veneni assumpti, ib. n. 8. 13. & seq.
Veneni præsentanei commune signum, ib.
An venena talia dentur, quæ definito ac certo temporis spatio hominem interficiant, ib. n. 10. & seq.
Modus invadendi in veneno intus genito, ib. n. 12.
Venenum intus genitum quomodo se prodeat, ib. n. 16. & seq.
Quomodo haustum, ib. n. 19. & seq.
An, qui mortuus est homo, quòd veneno interemptus sit signis cognosci possit, ib. n. 23. & seq.
Aliqua, tom. 2. cons. 70.
Majus delictum est occidere veneno, quàm gladio, tom. 9. cons. 18. n. 13.
Veneficorum scelera, ib. n. 14. Supplicium, ib. & seq.
Venenum malum quale, ib. n. 15. Quale bonum, ib.
Mistione possunt salubria fieri, ib.
Quid liceat ea emere, ib.
Quid de compositione venenorum scripserint, ib. n. 16.
Venenum, quo Cæsar Borgia Cardinalium Collegium interficere conabatur, ib.
De Veneficis quæstiones Romæ agitatæ, ib. n. 17.
Ac in eos pœnæ, ib.
Quot crimina committant, ib. n. 17.
De acubus oblitis veneno, ib. In annulis inclusum, ib. n. 18.
Leges variæ in Veneficos, ib. n. 18.
Quale præsentissimum venenum, ib.
Num ei, qui venenum paravit necandi causa, si aliquo modo effectum non potuit sortiri voluntas, pœna imponenda mortis sit, ib. n. 19. & seq.
Veneficii reatus morte non extinguitur, ib. n. 19.
Venenum quid sit, tom. 10. cons. 177. n. 1.
De ejus vi, ib. & seq.
Evasi a veneno quomodo remanere soleant, ib. n. 2.
Quomodo cognoscatur, quod sit venenum agens a proprietate, sive a tota substantia, ib. n. 4.

VENERATIO, Vid. *Cultus*, *Sancti*.

Quibus statim post mortem privata veneratio sit licita, to. 4. cons. 48. n. 11.
Circa venerationem hominum mortuorum ante eorum Canonizationem, & beatificationem quid liceat, vel non liceat facere sine Sedis Apostolicæ licentia, t. 5. cons. 38. à num. 1. & seq.
An unquam fuit mos in Ecclesia venerari defunctos tanquam Sanctos absque authoritate legitimorum Judicum, ib. n. 2. & 15. ac seq.
Qui in hac re Judices legitimi, ib.
In id leges, & Sanctiones, ib. n. 3.
Quæ diligentia in Confessoribus probandis, ib. n. 4.
Et quid in hoc Ecclesia exigat, ib. n. 5.
Veneratio Sanctorum est una de majoribus Ecclesiæ causis, ib. num. 6.
Quomodo puniendi, qui inconsulto Romano Pontifice venerationem publicam nondum canonizatis adhibent, ib. n. 12. & 18. ac seq. ac n. 21.

VENETA, Vid. *Civitates*.

Veneta Respublica, ejusque exemptio, t. 1. cons. 12. n. 40.
Libertas, ib.
Genus, ib.
Decora, ib.
Imperium, ib.
Consilium, fortuna, ib.
Bella, Victoriæ, Strages, ib.
Potentia, ib.

VENETI.

De eorum Assistentibus in Sancto officio, tom. 4. cons. 177. num. 12.
Hujusmodi Assistentium Origo, causa, Munus, ac potestas, ibidem.

VE-

VENIA.

Facilitas veniæ incentivum tribuit ad delinquendum, tom. 9. conſ. 1. n. 18. & conſ. 5. n. 11.
Nemo ſub ſpe veniæ peccare debet, tom. 9. conſ. 5. num. 11.
Petitio veniæ non eſt infamia, ſed virtus, tom. 9. conſ. 156. num. 7.

VERBUM, vid. *Aſſaſſinium*, *Dictio*.

Verba quando accipienda ſunt in potiori ſignificatione, tom. 1. conſ. 79. n. 1.
Verba blanda, & ſubdola quo pacto privent immunitate exeuntem ab Eccleſia, to. 1. conſ. 100. per totam.
Verba univerſalia reſtrictionem non recipiunt, tom. 1. conſ. 146. num. 15.
Includuntque ea, quæ aliàs non comprehenderentur, n. 16. & 29.
Idque, etiamſi materia ſit odioſa, ſtricteque interpretanda, ib. num. 17.
In odioſis quomodo intelligenda, tom. 1. conſ. 171. n. 5.
Poſteriora ſemper ſumenda ſuut pro declaratione anteriorum, to. 1. conſ. 228. n. 8.
Verba cum effectu ſunt intelligenda, to. 2. conſ. 28. n. 1.
Quando id habeat locum, ib.
Verba honoris an obligent, to. 2. conſ. 29. n. 4.
Quid de jocoſis, ex amicitia dictis, comendatoriis, & hujuſmodi, ib. n. 5.
Sanior doctrina, ib. n. 6.
Verba Principis quomodo obligent, ib. n. 8.
Verbum datum de non offendendo an inducat proditionem, to. 2. conſ. 53. n. 2. & ſeq.
Quomodo probetur, ib. n. 5.
Verba iſta, vel ſimilia *Volo tibi eſſe ſervus, & amicus* non excludunt ab immunitate homicidam, ib. nu. 17. Ubi plura.
Praxis redigendi in acta, quæ verbo diſpoſita ſunt, tom. 3. conſ. 7. n. 30.
Verba appoſita ratione frenquentioris uſus non reſtringunt diſpoſitionem, tom. 3. conſ. 60. n. 14.
Verbum *Sufficit*, quid importet, tom. 4. conſ. 1. n. 2.
Verba, etiam in odioſis, ſunt intelligenda in potentiori ſignificatione, tom. 4. conſ. 14. n. 2.
Verbum *debet* importat neceſſitatem, tom. 4. conſ. 19. n. 9.
Verba enunciativa quando non probent, tom. 4. conſ. 36. n. 23.
Aſſiſtat, interſit, tom. 7. conſ. 2. n. 5.
Uſurpare, tom. 7. conſ. 11. n. 1.
Præſumpſerint, ib. n. 3. & conſ. 14. n. 14.
Moriatur, tom. 7. conſ. 33. n. 43.
Verba potius demonſtrativè, quam taxativè adjecta cenſentur, tom. 7. conſ. 44. n. 4.
Subjaceant, ib. n. 39.
Et quod egerint, irritum habeatur, ib.
Celebrare, tom. 7. conſ. 45. n. 10.
Verba horatoria, an importent præceptum, to. 7. conſ. 64. num. 13. & ſeq.
Quando impropriantur, ib.
Hortamur, ib. n. 15.
Neceſſaria, tom. 8. conſ. 4. n. 7.
Verba indicantia perſonam propriam, tom. 8. conſ. 39. nu. 5. & ſeq.
Proprium nomen, ib. n. 8.
Abeuntibus, tom. 8. conſ. 56. n. 12.
Subjaceo, tom. 6. conſ. 1. n. 14. & conſ. 5. n. 1.
Verba ſunt accipienda ſecundùm propriam ſignificationem, tom. 9. conſ. 18. n. 32.
Quænam ſit propria verbi ſignificatio, ib.
Maximè in lege pœnali, ib.
Verba contrahentium quomodo ſint intelligenda, to. 9. conſ. 31. num. 28.
Verba ſecundùm communem uſum loquendi accipiuntur, t. 9. conſ. 43. n. 4.
Incurrant, an ſit latæ ſententiæ, tom. 10. conſ. 1. nu. 9.
Quid de verbo *ſubjaceant*, ib. num. 13.
Extendimus, *ampliamus*, *concedimus*, quid importent, ib. n. 28
Permaneat, tom. 10. conſ. 11. n. 3.
Judicaverit, tom. 10. conſ. 11. num. 13.
Habere, ib. num. 29. & ſeq.
Verba poſteriora accipienda ſunt, ut declarativa Superiorum, ib. num. 54.
Proponat quid importet, tom. 10. conſ. 38. n. 15. & n. 18.
Verba legis tradentis formam important neceſſitatem, ib.
Et relata ad Superiorem, neceſſitatem inducunt, ib.
Verbum *poteſt*, quando exponatur pro *debet*, ib.
Non eſt ſtandum verborum cortici, ſed attendendum, qualis fuerit voluntas, tom. 10. conſ. 46. n. 5.
Verbum *accipiendi* locum explicatur, ib.
Verbum *capere* quomodo accipiendum, ib.
Verbum *ordinare* quid ſignificat, ib. n. 17. & ſeq.
Verba, quæ videntur facultativa, ubi reſpiciunt certum effectum, inducunt neceſſitatem, tom. 10. conſ. 52. n. 10.
Mens potius attendenda eſt, quàm verba in omni diſpoſitione, tom. 10. conſ. 73. num. 3.
Verbum *dicitur*, tom. 10. conſ. 75. num. 9.
Proprietas verborum ſemper retinenda, ib. num. 26.
Verbum *tractare* quomodo accipiendum, tom. 10. conſ. 85. num. 32.
Confidit, tom. 10. conſ. 101. n. 6.
Teneatur, ibid.
Nullum, tom. 10. conſ. 117. n. 96.
Plenarie, ib. num. 106.
Deſerunt, tom. 10. conſ. 150. n. 4. & 5.
In verborum interpretatione quid magis inſpiciendum, tom. 10. conſ. 188. n. 5.

VERISIMILE, Vid. *Argumentum*.

Veriſimile unum additum alteri facit plenam probationem, to. 3. conſ. 60. n. 1.
Quando habeat locum, tom. 4. conſ. 43. n. 137.
Veriſimiliora ſemper præferenda, ib.

VERITAS.

Veritas facti quibus in rebus reſideat, t. 4. conſ. 42. n. 42.
Non ſufficit ſine ſolemnitate, to. 4. conſ. 66. n. 12.
Eſt ſine exceptione perſonarum, to. 4. conſ. 75. n. 52.
Sollicitè quærenda, ib.
Eſt opus Charitatis, ib.

VESTIS, vid. *Habitus*, *Fœtus*.

Veſtis Clericalis conditiones, tom. 3. conſ. 7. n. 30. & conſ. 20. num. 8.
Reſumpta a Clerico quomodo conſtare debeat, d. conſ. 20. & num. 8.
An Clerici pro ſui Ordinis gradu veſtibus ſacris ſepeliendi ſint, to. 3. conſ. 35. a n. 1. ubi ad rem plura eruditè.

VETERANI.

Veteranorum privilegia, to. 4. conſ. 220. n. 8.
Quis dicatur Veteranus, tom. 10. conſ. 11. n. 3.

VIA.

Via filice ſtrata circum Eccleſiam, an, & quatenus gaudeat immunitate, tom. 9. conſ. 35. n. 1.

VIATICUM, Vid. *Euchariſtia*, *Miſſa*.

VIATORES.

Viatorum advenarum cadavera ubi ſepelienda, to. 1. conſ. 145. per totam.
Cujus Eccleſiæ ſint parochiani, ib. n. 1.

VICARIUS, *Apoſtolicus*, *Generalis*, *Capitularis*, *Parochialis*, *Curatus*. Vid. *Parochialis*, *Examen*, *Concurſus*, *Curatus*, *Capitulum*, *Præcedentia*.

Vicarii Papæ facultas in cauſis Clericorum, ac bonorum Eccleſiaſticorum, to. 1. conſ. 150. n. 28.
Vicarius Generalis Regularis Ordinis dignioris an, & quatenus præcedat in Capella Pontificia Vicarium Generalem Ordinis inferioris, to. 1. tota conſ. 132.
Vicarii in cura animarum amovibilitas quid denotet, to. 1. conſ. 19. num. 2.
Ejus deputatio in Cathedrali ad quem pertineat, tom. 1. conſ. 24. a num. 1.
An, & quo pacto gaudeat eadem immunitate, ac præeminentia, qua gaudet Rector, to. 1. conſ. 132. n. 9.
Vicarius Capitularis abſque præfinitione temporis electus, an poſſit a Capitulo ad libitum revocari, tom. 1. conſ. 23. a num. 4.
Hac in re praxis S. Congregationis, ib. n. 3.
Ejus electio quatenus retractanda, ib. n. 4.
Quomodo irrita, ib. n. 5. & ſeq.
Non poteſt eligi ad certum tempus, ib. n. 10.
Nec revocari abſque cauſa a S. Congregatione approbanda, ibidem.
Non ſubeſt electoribus quoad exercitium juriſdictionis, ib.
Quibus de cauſis removendus, ib.
An poſſit eligi non doctor, rejectis aliis in utroque jure doctoribus, to. 1. conſ. 319. n. 1.
Poteſt eligi etiam extra Capitulum, ſi de gremio Capituli non reperiatur idoneus, to. 1. conſ. 413. n. 1.
Cæteris paribus quinam præferendus, ib.
Vicarius Epiſcopi, qui eſt presbyter, debet præcedere, to. 1. conſ. 6. num. 5.
Punitur ob excommunicationem in Vicarium ſui Metropolitani latam, to. 1. conſ. 33. n. 1.
An, & quatenus ejus officium expiret poſt mortem ſui Epiſcopi, tom. 1. conſ. 253. n. 1. & ſeq.
Quid in cauſa canonizationis, ib.
Quid verò ſi tranſiret in Vicarium Epiſcopi ſucceſſoris, ib. num. 3.
An poſſit benedicere Monialibus, to. 1. conſ. 329. n. 1.
An poſſit ultra Examinatores interrogare examinandos, to. 1. conſ. 406. num. 1.
An poſſit reprobare approbatos, to. 1. conſ. 408. n. 1.
An ſit deputandus ab Epiſcopo pro cauſis diœceſanorum unius diœceſis, alteri unitæ, to. 1. conſ. 417. n. 1.
Vicarius foraneus an faciat idem conſiſtorium cum Epiſcopo, tom. 1. conſ. 187. n. 1. & ſeq.
An differat a Generali, ib. num. 3.
An ei poſſit delegari facultas concedendi litteras monitoriales pro rebus deperditis, ſeu ſubtractis, tom. 1. conſult. 259. num. 1.
Vicarius, ſeu Capellanus amovibilis, ſacerdos ſæcularis, adminiſtrans curam animarum, annexam Commendæ Hieroſolymitanæ, in quibus ſubjaceat Ordinario, to. 2. conſ. 21. per totam.
Quot requiſita habere debeat, ut fruatur privilegiis Militiæ Hieroſolymitanæ, ib. a n. 13.
In quibus delictis ſubjaceat Ordinario, ib. n. 14.

Poteſt conſtitui unus pro cauſis ſæcularium, alter pro Monialibus, to. 2. conſ. 36. n. 1.
Vicarius Generalis ex quibus concludenter quis eſſe præſumatur, ib. a n. 2.
Vicarius Generalis Epiſcopi quatenus concedere poſſit dimiſſorias, to. 2. conſ. 66. n. 11.
Habet eandem poteſtatem cum eo, cujus eſt Vicarius, to. 3. conſ. 1. n. 25.
Præſertim quoad judicialia, ib.
Offendens Vicarium Principis in quam pœnam incidat, ib.
Vicarius Epiſcopi, ipſo abſente, non poteſt erigere baldachinum in Eccleſiis monaſteriorum, tom. 3. conſ. 12. n. 3.
An Vicarius Generalis Epiſcopi, qui durante officio, fuit creatus, & conſecratus Epiſcopus, poſſit creatione, & conſecratione non obſtante, retinere dictum munus Vicarii, ſintque valida per eum geſta, tanquam Vicarius, to. 3. conſ. 22. a n. 1.
Vicariis congrua a Regularibus aſſignanda pro eorum Eccleſiis parochialibus ſæcularizatis, tom. 3. conſ. 31. a n. 1. Vid. *Congrua*.
Vicariorum ad curam deputatio, & amotio ad quem pertinat, to. 3. conſ. 55. n. 9. & 10. Vide Hieroſolymitani.
Debent eſſe perpetui, ib.
Eorum congrua, ib.
Vicarii Epiſcoporum Cardinalium an dicantur familiares Cardinalium, ib. n. 15.
An, & quatenus Vicarius generalis Epiſcopi præcedere debeat Canonicis, & dignitatibus Cathedralis, tom. 3. conſ. 64. per totam.
Quid ſi adeſſet legitima conſuetudo pro Canonicis, ib. n. 2.
Vel concordia, ib. & n. 9.
An ſit Prælatus, & ſuperior, ib. n. 3. & ſeq.
Eſt conſtiturus a lege, ib. n. 4.
Habet juriſdictionem ratione officii, ib.
Ejus dignitas incipit ex electione, & acceptatione, ib.
Ejus juriſdictio an ſit ordinaria, ib. n. 5.
Eſt ſubrogatus in locum Epiſcopi, ib. n. 6.
Conſtituit unum Caput moraliter cum Epiſcopo, ib. n. 8.
Declarationes Sacrarum Congregationum, ib. a n. 10.
Quid ſi Vicarius ſit Canonicus quoad diſtributiones percipiendas, ib. num. 21.
Quidve in funeribus, ib.
Ubi S. Congregationis declaratio.
Quid etiam in Vicario generali Capituli, ſede vacante, ib. n. 22.
Ubi declarationes Sacræ Congregationis.
Quid quoque de Vicario foraneo, ib.
Et quid ſi extaret conſuetudo, & petantur ad eam probandam litteræ remiſſoriales, ib. n. 23.
Proviſio in hac re, ib. n. 25.
An, & quatenus Epiſcopum ſubſequi debeat, tom. 3. conſ. 65. num. 3.
Vicariis foraneis an, & quatenus concedi poſſint ab Epiſcopo potentati gaudentes privilegio fori, t. 4. conſ. 5. n. 1.
Quid de eorum Cancellariis, ib. n. 5.
Vicarii Epiſcoporum plerumque mercenarii, to. 4. conſ. 17. num. 40.
Eorum vera munia, ib. ac ſeq.
Ab eis pericula, ib.
Qui locus competat Vicario generali in proceſſionibus, abſente, vel præſente Epiſcopo, tom. 4. conſultat. 23. numer. 5.
Vicarii generalis præcedentia, to. 4. conſ. 26. n. 17.
Vicarius generalis an ſit ordinarius, tom. 4. conſ. 37. a n. 1.
Dicitur Judex ordinarius, ib. n. 4.
Cenſetur una, & eadem perſona cum Epiſcopo, ib.
Habet eandem juriſdictionem, quam habet Epiſcopus, ib.
Ubi alia.
Regulariter poteſt omnia, quæ Epiſcopus, ib.
Ab ejus ſententia non datur appellatio ad Epiſcopum, ib. n. 5.
Quis ei tribuat juriſdictionem, ib. n. 6.
Poteſt delegare, ib.
Quomodo poſſit delegari ad Epiſcopo ad conficiendum proceſſum informativum ſuper ſanctitate vitæ, virtutibus, ac miraculis, ib.
An hoc idem poſſit, & ipſe delegare, ib.
Vicario parochiali conſtituto poſt mortem Rectoris an debeatur præcedentia ſuper alios presbyteros antiquiores, tom. 4. conſ. 83. n. 2.
Vicario foraneo quæ præcedentia debeatur, ib. n. 4.
Quo in loco ſedere, vel incedere debeat Vicarius generalis Epiſcopi, to. 4. conſ. 90. n. 6. ac 10.
Vicarius generalis in concurſu parochialium an poſſit legitimè accedere habenti paritatem votorum, omiſſo habente ultra dimidiam, to. 4. conſ. 125. n. 1.
Vicarii deputandi in utraque diœceſi unita, to. 4. conſult. 131. num. 1.
An, & quibus in caſibus Vicarius generalis convocare poſſit Capitulum, & in eo intereſſe, to. 4. conſ. 152. nu. 6.
Vicarius capitularis poteſt eligi extra gremium Capituli, to. 4. conſ. 162. n. 8.
An Vicarius capitularis Canonicus, ſede vacante, poſſit præcedere Dignitates in aliquibus actibus, in quibus nomine Eccleſiæ extra Capitulum incedit, tom. 4. conſ. 183. num. 8.
Vicarii perpetui in Eccleſiis parochialibus, vel cathedralibus, vel aliis monaſterio Regularium unitis an, & quatenus ab Epiſcopo inſtitui poſſint, to. 4. conſ. 113. a n. 1. & conſ. ult. n. 7.
Ad quos ſumptus hujuſmodi Vicarii teneantur, ib. nu. 15. ac ſeq.
Quomodo in parochiis deputandus, to. 7. conſ. 4. nu. 12.
Ejus congruæ aſſignatio, ib.
Quanta, & a quo facienda, ib.
Ex quo ſumenda, ib.
An, & quatenus Vicarius Capitularis procedere poſſit in iis, quæ commiſſa fuerunt Epiſcopo a S. Rituum Congregatione pro exequtione ejus decretorum, to. 5. conſ. 24. a num. 1.
Eſt inſtar tutoris Sedis Eccleſiæ, ac Prælaturæ vacantis, ib. num. 3.
Vicarius, an idem, ac officialis, to. 6. conſ. 6. n. 6.
Nomine Vicarii generalis, an veniat Vicarius Capitularis, ib.
Vicarius Capitularis non ſuccedit in juriſdictionem Epiſcopo delegatam, ib.
An electio Vicarii Capitularis, a cujus concurſu aliquis ejicitur, ſit valida, tom. 6. conſ. 7. a n. 1.
Quis cenſeatur idoneus, ib. n. 3. & ſeq.
An omnes beneficiarii tàm Cathedralis, quàm Collegiatarum Civitatis poſſint ex immemorabili conſuetudine unà cum dignitatibus, & Canonicis Cathedralis eligere Vicarium Capitularem, cæteroſque officiales ad Eccleſiæ regimen neceſſarios, to. 6. conſ. 53. n. 1.
Vicarius Epiſcopi non poteſt eſſe confeſſarius monialium, to. 6. conſ. 86. n. 238.
Vicarius foraneus non poteſt concedere licentiam ingrediendi monaſteria monialium, ib. n. 242.
An electio Vicari Capitularis ſit valida quando in concurſu comparet aliquis idoneus, & de facto reiicitur a numero concurrentium, & eligendorum, t. 6. conſ. 92. a n. 1.
Idoneus quis ſit vel eligi poſſit in Vicarium Capitularem, ib. num. 2.
Ejus idoneitas ex quibus conſtare poterit, ib. n. 5.
Intra quod tempus eligendus, ib. n. 7.
An, & quatenus neceſſarius debeat eſſe doctor, ib. & n. 8.
Quid ſi aliquando fuerit electus non doctor, ib. n. 9.
An maculatus, & uti reus criminum delatus, ludens ludo alearum, vel taxillorum publicè poſſit eligi in Vicarium Capitularem, tom. 6. conſ. 93. a n. 1.
Vicarius generalis quarum diœceſum in quo loco cognoſcat cauſas, tom. 7. conſ. 64. n. 4.
An ſufficiat duabus diœceſibus unitis, & amplis, ib. n. 5.
Et ſeparari a ſolito tribunali, ib. n. 7. & ſeq.
Quatenus non eſſet conſtitutus ad generalitatem cauſarum, ib. num. 8.
An cogi poſſit ad ſibi eligendum plures Vicarios generales, conſ. 71. num. 3.
An negligente Capitulo in conſtituendo Vicario Capitulari poſſit Metropolitanus conſtituere Vicarium Parochum externum, ſed propinquiorem, to. 7. integra conſ. 4.
An debeat eſſe de gremio Capituli, ib. n. 1.
Qui præferendus, ib.
Quando in Capitulo adſunt Doctores in publica Univerſitate laureati neceſſariò unus ex illis in Vicarium eligendus ib. n. 2. & 9.
An, & quatenus confirmari poſſit exiſtens Vicarius Epiſcopi ib. num. 9.
An liceat eligere in Vicarium Capitularem non doctorem, ſed alias idoneum, ſtante reprobatione doctorum de Capitulo, tom. 8. conſ. 34. a n. 1.
Et an facta electione intra octo dies de non doctore, ea devolvatur ad Metropolitanus, an verò remittenda ſit denuò ad idem Capitulum, tom. 8. conſ. 34. a n. 8.
Non adeſſe doctores, vel eos adeſſe minus idoneos, an ſit idem, ib. num. 1.
Quas habere debeat qualitates, ib. n. 2. & ſeq.
Qui eligendi, ib. n. 6. & ſeq.
Quot ſuffragia in ejus electione requirantur, ib. n. 9. & 22.
Quid de ejus electione per ſcrutinium, ib. n. 10.
Quæ forma in ejus electione obſervanda, ib. n. 11.
Et quatenus dicatur perfecta, ib. n. 12.
Quatenus devolvatur ad Metropolitanum, ib. n. 13.
Et quomodo, ib. & ſeq.
Quatenus verum ſit, quod ſtantibus in Capitulo doctoribus, neceſſariò unus ex illis ſit eligendus, ib. n. 21.
Vicarius Apoſtolicus cur mittatur, to. 8. conſ. 2. n. 1.
Quatenus eligere poſſit puellas ad dotem, ib.
Et exequutor fieri poſſit, ib.
Et eligere Concionatorem, ib. n. 4.
Vicarius generalis Epiſcopi eſt ejus officialis, tom. 9. conſ. 35. num. 10.
Nequit alteri facultatem dare extrahendi reum ab Eccleſia, ibidem.
Vicarius foraneus non habet facultatem extrahendi, ib. n. 2.
Vicarius Epiſcopi, habens facultatem conferendi beneficia, non poteſt recipere reſignationes, to. 5. conſ. 77. nu. 33.
An attenta Conſtitutione Apoſtolica, quod ad electionem Vicarii Capitularis duæ ex tribus partibus concurrere debeant, electio aliter facta, ſit irrita, to. 9. conſ. 78. n. 1.

Et

Et quid interim, donec probetur, agendum sit, ib. nu. 10.
De jure communi major pars Capituli sufficit ad electionem Vicarii Capitularis, ib. n. 1.
An, & pro qua summa debeatur salarium Vicario Capitulari, to. 9. conf. 105. n. 1. & seq.
An, & quatenus Episcopus teneatur sibi constituere Vicarium generalem, ib. a num. 4.
Quid si extaret consuetudo retinendi Vicarium, ib. n. 10.
Si non potest omnia commodè expedire, ib. n. 11.
Si Episcopatus esset amplus, ib. n. 12.
Si Episcopus abesset a Civitate, ib. n. 13.
An electio Vicarii Capitularis per ambitum procurata accedente præsertim imperitia electi, confirmanda sit, to. 9. conf. 125. a n. 1.
Quando deveniendum sit ad electionem Vicarii Apostolici, ib. num. 1.
Ut quis non possit eligi in Vicarium Capitularem, sufficit sola oppositio, ib. n. 2.
De quibus antea inquirendum, ib.
Quid de electo per ambitum, per factiones, ac per authoritatem, etiam laicorum, ib. n. 3.
An Episcopus duarum Cathedralium unitarum in casu absentiæ ab altera diœcesi, teneatur in illa deputare Vicarium generalem, tom. 9. conf. 125. n. 3.
An, & quatenus Curati, sive Vicarii temporales amoveri possint ad nutum, tom. 9. conf. 143. n. 1.
An, & quatenus in Ecclesiis parochialibus, effectis de mensa Monasterii Monachorum, possit Episcopus constituere Vicarios perpetuos, to. 9. conf. 157. a n. 1.
Quando hujusmodi Ecclesiæ dicantur effectæ de mensa Monasterii, ib. n. 1.
Quando Ecclesia est de mensa Monasterii, tunc de jure non est locus deputationi Vicarii perpetui, ib. n. 2.
Quoad hunc effectum quænam sit differentia inter Ecclesias unitas, & Ecclesias effectas de mensa, ib. n. 3.
Quid post S. Concilium Tridentinum, ib. n. 4. & seq.
Quatenus Episcopus procedere possit ad erectionem Vicarii perpetui, ib. & n. seq.
Litteræ in hanc rem Cardinalis Moroni, ib. n. 9.
Ac litteræ Cardinalis Caraphæ, ib. n. 14.
Ac libellus supplex exhibitus S. Congregationi Concilii cum ejus rescripto, ib. n. 10.
Alius item libellus supplex cum rescripto Sac. Congregationis, ib. n. 12.
An Vicarius Capitularis possit amovere secretarium, & alios officiales electos a Capitulo, Sede vacante, t. 9. conf. 159. a num. 1. & 5.
An, & quatenus Capitulum possit limitare, ac dividere jurisdictionem Vicario Capitulari, ib. n. 4. & seq.
An Vicarius possit uti Sigillo suo particulari privato, an verò teneatur uti Sigillo Capitulari, ib. n. 7. & seq.
Sed quid si esset Vicarius Apostolicus, ib. n. 10. & seq.
Quidve si esset Vicarius Capituli Apostolica authoritate confirmatus, ib. n. 12. & seq.
An debeat inscribi in expeditionibus contentiosis, & gratiosis titulo Vicarii Capitularis, an potius uti possit titulo Vicarii generalis, ib. n. 10.
Quatenus Vicarius Capitularis jam electus revocari possit, ib. n. 2. & seq.
In Vicarium Capitularem solum transit nudum exercitium jurisdictionis Capituli, ib. n. 3.
Vicarius Capitularis dicitur locum tenens Capituli, ib. n. 9.
An, & quatenus Originarius Civitatis, vel diœcesanus possit esse Vicarius generalis, conf. 162. n. 1. & seq.
Ac quomodo Sacr. Congregatio in hoc dispensare soleat, ib. n. 2.
De quorumdam Vicariorum improbato munere, ib. n. 4.
Quatenus removendi, ib. n. 4.
Vicarii Curati instituti in Urbe a B. Pio V. an precedant Parochos rectores parochialium, tom. 9. conf. 172. per totam.
Quam curam ii exerceant, ib. n. 3.
Eorum congrua, ib. & n. 7.
Non dicuntur sponsi Ecclesiæ, ib.
A quibus eligantur, ib.
Solum curæ exercitium ipsis incumbit, ib. n. 4.
Non habent titulum, ib. n. 5.
Quid de aliis Vicariis Curatis, ib. n. 6.
An verè habeant jus quoddam famulatus irrevocabile, ib. n. 7.
Quoad eorum præcedentiam quid decernat Statutum Cleri Romani, ib. n. 8.
Ad quæ onera teneatur Vicarius Parochialis perpetuus, t. 10. conf. 126. n. 7. & seq.
Non est Rector Ecclesiæ, sed est solius Curæ Rector, ibid. num. 7.
An, & quatenus Vicario Apostolico debeatur integrum salarium, quamvis inserviat per substitutum, t. 10. conf. 129. a num. 1. & seq.
Quæ necessitas requiratur, ib. n. 5. & seq.
An durante officio, lucretur fructus Ecclesiæ, ib. n. 5.
Munus Vicarii, & quatenus exerceri possit a Monacho, sive a Regulari, tom. 10. conf. 26. n. 6.
An Vicarius Capitularis possit indicere processiones publicas sine consensu Capituli, & comminari censuras, ac pœnas Canonicis, processionibus non interessentibus, tom. 10. conf. 121. a num. 1.
Et quatenus negativè, an saltem possit eas indicere sine consilio Capituli, & comminari censuras, & pœnas etiam pecuniarias, ib. n. 5. & seq.
Vicarius Capitularis habet fundatam intentionem in exercitio ordinariæ jurisdictionis quæ ipsi Episcopo competit, ib. num. 1.
Quid si Capitulum, aliive sint in quasi possessione contraria, extetque etiam immemorabilis consuetudo, ib. n. 1.
Quid de jurisdictione processiones dirigendi, ib. & num. 2.
Vicarius potest nedum minari censuras, ac pœnas etiam extraordinarias, verum & illas exequi, ib. n. 4.
Vicarius substitutus, an dicatur verus Vicarius, tom. 10. conf. 129. num. 1.
De Vicario Episcopi a Papa constituto, ib. n. 6.

VICTUALIA.

Victualium appellatione quæ veniant, to. 1. conf. 347. n. 1.
Quando vasallus, etiam Ecclesiasticus, suo domino victualia dare teneatur, to. 2. conf. 32. n. 11.
Quo pacto id intelligendum, ib.

VIDUA.

Viduarum mulierum privilegium, to. 3. conf. 24. n. 3.
Possunt sibi eligere, ac variare forum Ecclesiasticum, ib. per tot.
Declarationes S. Congregationis, ib. n. 3.
An sit miserabilis persona, & gaudeat variatione fori, ejusque electione, tom. 5. conf. 2. n. 55. ac seq. & nu. 63.
Nomine viduarum quæ veniant, ib.
Quid de vidua divite, ib.

VINUM.

Vinum solum an possit alere, tom. 4. conf. 43. n. 9.
Quomodo convertatur in sanguinem, ib.
Habet locum in hepate, vel in corde, ib.
Sæpè naturam sanguinis non induit, ib.
Ejus qualitates, ib.

VINI STILLATI AQUA, Vid, *Ecclesiastici*,
VIR, Vid. *Adulterium*, *Uxor*, *Maritus*.
VIRGA, Vid. *Pœnitentiarius*.

Est signum supremæ authoritatis, tom. 1. conf. 22. n. 1.
Quibus concedenda, ib.

VIRGO MARIA BEATISSIMA.

An habitus nigri coloris, quo ab antiquo tempore consuevit pingi aliquibus in locis, prohibeatur in Constitutione Urbani VIII. to. 4. conf. 51. a n. 1.
Qua habitus forma sculpi, aut pingi debeat, ib. n. 1.
Et cujus coloris, ib. ac n. seq.
Ejus Imago Lauretana, & aliæ pictæ a D. Luca, ib.
Quinam color conveniat pallæ B. Virginis, ib. n. 2.
An niger, ib. n. 3.
Quo habitu, & facie è vita migrans sit pingenda, ib. n. 5.
An pingenda cum habitu peculiaris alicujus Religionis, ib. n. 7.
Quo sensu fuit martyr, to. 4. conf. 72. n. 16.

VIRGO, Vid. *Stuprum*, *Collegium*.

An virgo ab incubo infestata amittat virginitatem, tom. 4. conf. 101. a num. 1.
Et an per vim stuprata possit Deo consecrari, ib. n. 12.
Virginis pauperis debitor potest compelli coram Episcopo, to. 3. conf. 24. n. 3.
Ubi S. Congregationis declaratio.
An, & quatenus Virgines in Collegio viventes, ac voventes in sua professione perpetuam castitatem, atque obedientiam Præfectæ, ac victuras, & morituras in dicto Collegio, obligentur ejus regulis, & Constitutionibus, possintque ad suum libitum è Collegio discedere, ac illis dotes sint restituendæ, tom. 6. consultatio 73. a numer. 1. & seq.
Circa istius Collegii regimen condi possunt leges, & statuta, num. 13.
Quando Virgo statutum atque modum vivendi assumit, & per professionem Collegio incorporatur, fit illius membrum, ib. ac num. 15.
Si inter Collegii Constitutiones ea sit: Quæ Virgo discola sit, & ferat discordias, possit, nulla restituta dote, expelli, potest sine dote expelli, ib. n. 14.
Quid si aliqua mutatio facta sit circa vestitum, & alimenta, ib. n. 17. & seq.
Quidve si fieri vellent moniales in Religione approbata, ib. num. 20. & 21.

VIRIDARIUM, Vid. *Hortus*.

Viridarium Ecclesiæ illi adhærens an, & quatenus gaudeat immunitate, tom. 1. conf. 178. n. 3.
Viridarium Conventus, Hospitalis, Oratorii, an, & quatenus gaudeat immunitate, to. 6. conf. 40. a n. 1.

VIRTUS.

Virtus heroica in Canonizando prærequisita, in quo formaliter consistat, tom. 2. conf. 7. per totam.
Quando sit in gradu heroico, ib. n. 1.
Quæ dicatur heroica, ib. ac n. 2. & 9.
Virtutes christianæ quomodo fiant perfectæ, ib. n. 3.
Perfectæ quid sint, ib. n. 4. & 5.
Quomodo quælibet perfecta virtus sit amor, n. 6. ac 7.
Discrimen inter virtutes Gentilium, & Christianorum, ib. num. 8.
Authoris sententia de notione virtutis heroicæ, ib. n. 10.
An admittenda in muliere, tom. 2. tota conf. 8.
Virtutes Theologicæ quot, qualesve sint, tom. 2. conf. 9. n. 1.

Earum actiones in gradu heroico, ib.
Quomodo appellatæ, ib. n. 2.
Modi, sive gradus exercendæ virtutis, ib. n. 3.
Virtutes morales requiruntur in Canonizando, to. 2. conf. 10. num. 1.
Theologicæ per se infusæ an dentur, ib. n. 2.
An dentur morales infusæ, ib. n. 3. ac seq.
Morales debent assignari juxta diversitatem objectorum formalium, ib. n. 7.
Moralium acquisitarum, & infusarum objectum formale, ib.
Earum venustas, ib. n. 8. ac seq.
Earum status, & perfectio in quo consistat, ib. n. 11.
Separatæ a charitate sunt imperfectæ, ib.
An, & quomodo distinguantur a donis Spiritus Sancti, to. 2. conf. 11.
Differunt a beatitudinibus, & a fructibus Spiritus Sancti, tom. 2. conf. 14.
Qua certitudine tenendum infundi virtutes morales simul cum gratia, & charitate, tom. 2. conf. 15. nu. 1. & 2.
De virtutibus moralibus in gradu heroico, to. 2. conf. 16.
Virtutes Cardinales cur ita dictæ tom. 2. conf. 16. num. 2.
Quis primus virtutes Cardinales innexit, ib.
Quæ intelligantur, ib.
Earum elogia ex Patribus, ib. n. 3.
Definitio, officium, ib. n. 4. & 5.
An ejusdem cum acquisitis speciei, ib.
Dividuntur, ib. n. 5.
Cur dicantur exemplares, ib.
Cur politicæ, ib.
Cur purgati animi, ib.
Virtutes Theologicæ an sint inter se connexæ, t. 2. conf. 17. num. 1. & 2.
Morales per se infusæ, an connexæ cum gratia, & charitate, tom. 2. conf. 18. n. 1.
Quid ea sint, ib.
A quo pendeant, ib.
An virtutes morales acquisitæ sint connexæ cum virtutibus Theologicis, præsertim charitate, tom. 3. conf. 19. num. 1. ac seq.
Quomodo connexæ cum Theologicis, ib. n. 3.
Earum status, & perfectio in homine elevato ad finem supernaturalem, in quo consistat, ib. n. 4.
Virtutes morales acquisitæ an inter se sint connexæ, to. 2. conf. 20. a num. 1.
Dupliciter considerari queunt, ib. n. 3.
Quomodo inter se connexæ, ib. n. 4. 5. & 7.
Quo pacto acquirantur, ib.
A quo dependeant, ib. n. 5.
Virtus mortalis an finis politicæ fœlicitatis, to. 2. conf. 6. num. 1. & seq.
Quatenus omnes participes esse debeant virtutum moralium, ib. num. 13.
Virtutes morales ad Deum referendæ, ib. n. 15.
Virtus moralis est finis proximus potestatis politicæ, ib. n. 16.
An extra Ecclesiam catholicam reperiri possit vera, & perfecta virtus moralis, ib.

VIRTUS HEROICA, Vid. *Martyr*.

De virtutibus hæroicis christianis, præsertim in Martyribus, tom. 10. conf. 164. a n. 1.
Cui virtuti potior laus in opere Martyrii debeatur, ib. n. 2. & seq.
De virtute fidei, ib. n. 2.
Spei, ib. n. 3.
Charitatis, ib. n. 4.
Prudentiæ, ib. n. 5.
Justitiæ, ib. n. 6.
Fortitudinis, ib. n. 7.
Temperantiæ, ib. n. 8.

VIS, Vid. *Fraus*.

Vim vi repellere quatenus sine peccato, & irregularitate liceat, to. 6. conf. 20. a n. 6.
An, & quatenus recuperatio visus sit supra vires naturæ, to. 5. conf. 20. a n. 1.

VISIO, VISUM, VISUS, Vid. *Apparitiones*.

Visionibus, sive apparitionibus, præcipuè Sanctorum, an, & quatenus fides dari debeat, to. 4. conf. 55. a n. 1.
Quomodo visum, quod objecta exteriora repræsentat, sit ad veritatem inefficax, ib. n. 5.
Visa quibus modis fallere possint, ib.
An dentur apparitiones, sive visiones Sanctorum, ib. n. 6. ac seq.
De illis varia testimonia, ib.
Quid de privatis apparitionibus, ib. n. 10.
Examinandæ, ib. n. 11.
Earum causæ intrinsecæ, & extrinsecæ, ib.
Visa sensibus alia vera, alia falsa, to. 4. conf. 58. num. 6.
An, & quatenus visiones, & apparitiones Christi B. Virginis, & aliorum virisanctis factæ, describi possint in martyrologio Romano, to. 4. conf. 64. a n. 1.
Cum quibus requisitis, & cautionibus, ib. n. 4.
Visus deceptiones, to. 4. conf. 58. n. 5.
Vires ejus subtilitatis additæ forti imaginationi, ib.
Fallacissimus, ib.
Objectum visus, ib. n. 13.
Est Rex sensuum, ib. n. 14.
Quasi Sol corporis, ib.
Omnium nobilissimum, ib.
Ejus judicium certissimum, ib. ac n. 18.
Ejus elogium, ib.
Ac vires, ib. n. 15. ac seq.

VISITATIO, Vid. *Episcopus*, *Hospitale*, *Generalis*, *Parochus*, *Appellatio*, *Ecclesia*.

Jus visitandi an, & quatenus præscribi possit, to. 4. conf. 200. num. 13.
Visitatio generalis an possit ab Episcopo solo indici V. d. *Episcopus*.
An possit in ea solus Episcopus sine Conjudicibus imponere Canonicis pœnam extraordinariam, tom. 1. consult. 61. numer. 1.
Visitatio Cathedralis Ecclesiæ, illiusque personarum an possit impediri, vel retardari per appellationem, to. 1. conf. 62. num. 1.
Quatenus in ea Episcopus solus sine conjudicibus possit exigere a Capitulo rationem administrationis, quorumcunque operum piorum, to. 1. conf. 63. n. 1.
In ea quam rationem a Capitulo Episcopus exquirere possit, tom. 1. conf. 64. n. 1.
Quatenus in ipsa corrigi possint, ac temperari statuta Ecclesiæ, tom. 1. conf. 65. num. 1.
Archivum Cathedralis recognosci, tom. 1. conf. 66. n. 1.
An a visitatione præserventur hospitalia existentia sub immediata Regia protectione, tom. 1. conf. 114. numer. 1. ac fusè per totam.
Quid de visitatione ordinaria, quid de delegata, ib. nu. 14.
Ut fieri possit ac probetur valida, quid requiratur, ib. n. 15.
Visitatio exemptorum quomodo facienda, ib. n. 15.
Ex quibus excludatur, ib. n. 16.
In urbe a quibus fiat, ib. n. 21. & 30. ac seq.
Visitatio clandestina ex quibus explodatur, ib. n. 30.
Ex actus omissione ipsi non derogatur, ib. n. 44.
Visitatio monasteriorum an, & quo pacto ab Episcopis facienda, tom. 1. conf. 136. n. 17. ac seq.
Per sæculares an fieri possit, ib. n. 19.
Ab ejus decretis an detur appellatio, to. 1. conf. 385. n. 1.
In ea de quibus agendum, ib.
Ejus finis, to. 1. conf. 85. n. 4.
Visitatio Congregationum, & Confraternitatum laicarum quatenus ordinariis permissa, to. 2. conf. 65. n. 20.
Visitator Apostolicus, an derogare possit decretis Concilii provincialis confirmati a Sede Apostolica, tom. 6. conf. 89. a num. 1.
Quomodo in his se gerere debeat, ib. n. 3.
Nomine Visitationis quid contineatur, ib. n. 1.
Visitationis finis, ib.
Jus visitandi potest competere cumulativè, tom. 7. conf. 8. num. 4.
Visitator eligendus est a Prælato illius loci, qui visitandus est, non autem ab alio, ib. n. 65.
In Ecclesiis sæcularibus, quæ nullius diœcesis esse dicuntur & de Episcopo viciniori non constat, eligi debet Visitator in Concilio provinciali a Prælato illius loci, qui est visitandus, ib.
Ecclesia sæcularis exempta nullius diœcesis a quo visitanda, ibidem.
Electio facta a Prælatis nullius diœcesis pro visitationibus ligat successores, ib.
Episcopus vicinior Ecclesiis exemptis, quæ regulares sunt, visitare non potest, ib.
Sæculares tamen, quarum collatio ad Abbates spectat, visitare poterit, ib.
Habens facultatem visitandi, habet etiam facultatem emendandi, corrigendi, ac puniendi tàm in capite quàm in membris ex quavis causa, ib.
Quid si Abbas habeat territorium separatum a diœcesi Episcopi ex privilegio, ib. n. 67.
In visitatione facienda ab Episcopo quoad monasteria, in quibus non viget regularis observantia, & quoad beneficia, excluduntur appellationes, & inhibitiones, tom. 7. conf. 15. num. 25.
Quando in visitatione non excludantur appellationes, & inhibitiones, ib.
In generali exemptione a jurisdictione Ordinarii non includitur exemptio a visitatione, tom. 7. conf. 16. a n. 1.
Quid si extaret consuetudo in contrarium, ib. nu. 4. & 6.
Visitatio ad quid inducta, ib. & tom. 8. conf. 35. nu. 3.
Visitatio exemptorum qua fiat authoritate, ib. n. 2. & seq.
Quid si in generali concessione exemptionis adesset particula *omnino*, ib. n. 8.
Canonici an cogi possint, ut assistant Episcopo uti Convisitatores, ib. a n. 1.
Regimen Monasteriorum non habentium Ordinarios Regulares Visitatores quomodo instituendum, tom. 8. consult. 50. num. 1. & seq.
An Ecclesia, sive Capella, authoritate Episcopi erecta ex eo quod in illa divina audiunt, ac percipiunt milites stationarii legatorum Sedis Apostolicæ, quorum sumptibus constructa fuit, ita sit exempta, ut visitari non possit ab ipso Episcopo authoritate ordinaria, t. 9. conf. 15. n. 1.

Visitatio pendet ab ordinaria jurisdictione, ib.
An, & quatenus Episcopus visitare possit Confraternitates in Ecclesiis Regularium institutas, illarumque Capellas, & altaria, tom. 9. conf. 127. a n. 1.
Quænam autem ea sint, quæ Confraternitatum laicorum administrationem respiciunt, ib. n. 6.
Qua ratione se gerere debeat Episcopus quoad visitationem Capitulorum exemptorum, ubi de hujusmodi exemptionibus, & concordiis, ib. n. 8. & seq.
Quando Episcopus visitare possit Ecclesias exemptas cum adjunctis, quando sine adjunctis, ib. n. 10. ac seq.
Episcopus tenetur per se ipsum visitare Ecclesias exemptas, tom. 9. conf. 129. n. 46.
Quæ personæ Ecclesiæ exemptæ, etiam extra visitationem, subjiciantur Episcopo, n. 48.
An, & quatenus Episcopi visitanti suam diœcesim, debeantur a Capitulo Cathedrali portiones panis, ac vini, & distributiones quotidianæ, perinde ac si in civitate, atque Ecclesia sua Cathedrali resideret, tom. 9. consult. 144. a num. 1.
Quid si extaret consuetudo eas non solvendi Episcopo visitanti, num. 3.
Sique Episcopus non sit Canonicus, ib. n. 4.
An, & a quo tempore Capitulum Cathedralis, sive ejus Vicarius visitare possit, sede Episcopali vacante, totam diœcesim, ac omnia, & singula ejus membra, tom. 9. conf. 146. a n. 1.
Capitulum, sede Episcopali vacante, habet intentionem fundatam in jure visitandi universam diœcesim, ib. n. 1. & 2.
Visitatio diœcesis in quibus versetur, ib. n. 2.
De consuetudine visitandi diœcesim singulis trienniis, ib. n. 3. ac 6. & seq.
Debet fieri singulis annis, ib. n. 4. & 5. ac n. 11.
Quomodo visitatio sit facienda, ib. & n. 17. ac seq.
Et per quem facienda, ib. n. 12. ac seq.
Scopus visitationis, ib. n. 16. ac 17.
De visitantis charitate, famulatu, equitatu, diligentia in absolvenda visitatione, ib. n. 19.
De Procuratoribus, in quo consistant, ibid. num. 20. & 21. & seq.
De Archidiaconis visitantibus, ib. n. 13. & seq.
De Notario, sive Cancellario, ib. n. 26.
De Episcopo accedente ad ministrandum Sacramentum Confirmationis, ib. n. 27.
De victualibus subministrandis, ib. n. 28.
An Commendatarii sint visitandi a Vicario Apostolico, ib. num. 28. & seq.
De Communitatibus ab immemorabili præstare solitis hospitium, & victualia Episcopo de triennio in triennium visitanti, ib. n. 30.
De Episcopis, aut eorum Vicariis, aut Vicario, Sede vacante, in visitatione præter victualia exigentibus etiam procurationis causa ex antiqua consuetudine equorum vecturas pro se, suoque famulatu, ib. n. 31.
De optione eorum, qui visitantur in solutione procurationis, ib. num. 32.
De Episcopo accipiente loco victualium, & aliorum, pecuniarum summam, ib. n. 33.
Quid de consuetudine nihil pro visitatione accipiendi, ib. num. 34.
De appellatione ad Metropolitanum contra Episcopum visitantem, ib. n. 35.
Decreta, quæ concernunt materiam visitationis non possunt ulla appellatione, aut inhibitione suspendi, ib. n. 36.
Quid circa procurationem, ib.
Quidve de concordia super procuratione inter Episcopum, & Clerum, ib.
De patronis quoad visitationem, ib. n. 37. & seq.
Effata varia de visitatione ex decretis, & declarationibus sacrarum Congregationum, ib. a n. 39. ad 77.
Forma, sive adumbratio Visitationis Ecclesiasticæ, ib. n. 78.
Pro visitatoribus Apostolicis, ib. n. 81.
Pro Cathedrali, & Collegiata Ecclesia, ib. n. 82.
Pro parochialibus Ecclesiis, ib. n. 83.
Pro hospitalibus, ib. n. 84.
Pro societatibus laicorum, ib. n. 85.
Alia forma visitandi Ecclesias, ib. n. 86. & seq.
Pro visitatione Regularium, ib. n. 121.
Pro Monialibus, ib.
Pro Monasteriis Monialium, ib. n. 123.
De servandis in visitatione Ecclesiarum, piorumque locorum, ib. num. 124.
De antecedentibus visitationem, ib. n. 125.
De actuali visitatione, ib.
Visitatio Venerabilis Eucharistiæ, ib.
Sacrorum Oleorum, ib.
Fontis Baptismalis, ib.
Altaris majoris, ib. n. 130.
Corporis Ecclesiæ, ib.
Pulpiti, ib.
Confessionalium, ib.
Campanilis, ib. n. 134.
Cœmeterii, ib. n. 135.
Sacrarii, sive Sacristæ, ib. n. 136.
Quæ prohibenda in Ecclesia, & sacrario, ibid. num. 137.
De visitatione personarum, ib. n. 138.
De superioribus, ib. n. 139.
De subditis, ib. n. 140.
Speciatim pro parochis, ib. n. 141.
Super sacris oleis, ib. n. 142.
Super baptismo, & ejus fonte, ib. n. 143.
Super Sacris reliquiis, ib. n. 144.
Super Ecclesia, & in ea contentis, ib. n. 145.
Super sacristia, ib. n. 146.
Super officio parochorum, ib. n. 147.
Super Ecclesiasticis in genere, ib. n. 148.
Super Exorcistis, ib. n. 149.
Super laicorum Confraternitatibus, ib. n. 150.
Super scholarum Magistris, ib. n. 151.
Super Medicis, ib. n. 153.
Super Universitatibus nationum, & artium, ib. n. 153.
Super hospitiis, tabernis, & locandis, ib. n. 154.
De præfectis parochorum, ib. n. 156.
De laicorum societatibus, ib. n. 157.
Decreta generalia servanda in omnibus Ecclesiis, ac præsertim in Basilicis aliisque Collegiatis Urbis, ib. n. 158.
Alia decreta generalia, ib. n. 159. & seq.
Visitatio Monasteriorum monialium, ib. n. 163.
Descriptio visitationis Monasteriorum monialium, ib.
Instructio pro visitatoribus Monasteriorum monialium, n. 164.
Decreta generalia observanda a monialibus, ib.
De Xenodochiorum, sive hospitalium visitatione, ib. n. 166.
Visitatio particularis cujuscumque ministri, & inservientis, ibid.
Pro Regularibus iterum, ib. n. 185.
Pro sodalitatibus laicorum, ib. n. 187.
Interrogatoria pro ministris hospitalium, ib. n. 189.
Instructio pro hospitali S. Spiritus in Saxia Urbis, ib. n. 200.
An Episcopus habens facultatem a Pontifice sedandi controversias inter Regulares, & laicos fabricerios eorum Monasteriorum, possit dicta Monasteria visitare, tom. 9. conf. 148. a n. 1. & 13. ac seq.
Quatenus Episcopus possit Monasteria visitare, ib.
De exemptione Regularium, eorumque Ecclesiarum a visitatione Episcoporum, ib. & n. 2. ac seq.
Quid si aliquando Episcopus eas visitaverit, ib. n. 8.
Num possint Regulares suis privilegiis præjudicare patiendo actus contrarios visitationis, ib. n. 9. & seq.
Visitator Apostolicus non potest excedere limites suarum facultatum, ib. n. 14.
Quid de visitatione in casu mixto, nempe quando visitandi sunt laici, & Regulares, ib. n. 15. & seq.
An facultas visitandi Monasteria monialium exemptarum non habentia superiorem præter Papam, habeat locum in Monasteriis virorum, ib.
Monasteria quomodo exempta, ib. n. 16.
Et cur exempta, n. 18.
Quid si in facultate sedandi controversias inter Regulares, & laicos adsit clausula, non obstantibus indultis, & privilegiis, ib. n. 18. & seq.
An, & quatenus Episcopus in visitatione possit præcipere Abbatissæ monialium, ut murus altius tollatur, t. 9. conf. 149. a n. 1.
Et qua pœna, ib.
Et an ab hujusmodi decretis appellari possit, ib. n. 5.
An, & quatenus Episcopus visitare possit montes Pietatis, aliaque loca pia, & ab eorum administratoribus rationem administrationis exigere, tom. 9. conf. 152. a n. 1. & 14. & seq.
Episcopus habet jus visitandi hospitalia, Collegia quæcumque, & Confraternitates, etiam exemptas laicorum, ib. num. 7. & seq.
De his regula observanda, ib. n. 9. ac seq.
Quænam hospitalia excipiantur, ib. n. 14.
Quid si expresse cautum esset in fundatione pii loci, quod Ordinarius non possit se intromittere in illius visitationem, ib. num. 16.
Quid si qui debent aliquod legatum pium, sint Officiales S. Officii Inquisitionis, vel professores in aliqua civitate exempta, ib. num. 19.
De administratoribus tam Ecclesiasticis, quam laicis fabricæ cujusvis Ecclesiæ, ib. n. 20. & seq.
Effata in hanc rem varia, ib. a n. 12.
An, & quatenus Episcopus visitare possit Ecclesias, Collegia, etiam mixta utriusque sexus, aliaque pia loca suæ diœcesis, tom. 9. conf. 154. n. 1. & seq.
Et quid in casu manutentionis in quasi possessione exemptionis, ib. n. 10. & seq.
Ex quibus resultare possit possessio Ordinarii in jure visitandi, ib. n. 3. & seq.
Semper præsumuntur visitasse jure suo ordinario, ib. n. 4.
Quid si opponatur immemorabilis pro exemptione, ib. n. 6.
Negativa visitationis Ordinarii probari debet, & probata quatenus non relevaret, ib. n. 7.
Quid si opponerentur privilegia Principum super exemptione, ib. n. 8.
Et si Ecclesia esset filialis Ecclesiæ exemptæ, ib. n. 9.
Quomodo constare debeat de quasi possessione exemptionis, ib. n. 13. & seq.

De jure hac in re decidendi petitorium, ib. num. 14. & seq.
Quomodo privilegia generalia, & specialia exemptionis suffragentur, ib. n. 15.
An, & quatenus visitatio Ecclesiæ hospitalis, alteriusve loci pii committi possit, ac debeat Episcopo viciniori, excluso ordinario, t. 9. cons. 164. n. 1. & seq. per totam.
Concessa jurisdictione generali, ac indefinita subintrat jus visitandi, tom. 10. cons. 54. n. 5.
An ex alicujus specialis visitatoris deputatione inferatur ad negationem juris visitandi annexi jurisdictioni ordinariæ, ibid.
Effectus ex cumulativa visitatione, cons. 54. n. 11. & seq.
Stylus hac de re Sedis Apostolicæ, ib. n. 13. & seq.
Jus visitandi est præcipuus actus visitationis, ib. n. 21.
Actus visitationis quatenus non sit attendendus, to. 10. cons. 69. num. 1.
Ne quidem ad effectum manutentionis, ib.
Quid si in visitatione emissa fuerint decreta aliqua, ib.
Adversus visitationem, an detur prescriptio, ibid. num. 24. & seq.
Præsuppositio Abbatiam, ejusque loca esse intra fines Diœcesis, Episcopus potest illa visitare, tom. 10. consult. 70. num. 32.
Procuratio visitationis a quibus solvenda, ib. n. 35.
Quas Ecclesias Episcopus, uti proximior, visitare, possit, tom. 10. cons. 90. a n. 1.
Adducitur ad id, atque expenditur decretum Sacri Concilii Tridentini, ib. a n. 7.
Licèt procuratio non possit præscribi, jus tamen visitandi, & sic habendi procurationem, potest auferri ab Archiepiscopo, & ab alio præscribi, ib.
An jus visitandi Diœcesim competat Capitulo, Sede Episcopali vacante, tom. 10. cons. 123. a n. 1.
Visitatio Diœcesis circa quæ versetur, ib.
Tempus concessum pro visitatione liminum Apostolorum, an possit conjungi cum tempore concesso pro alia visitatione, tom. 10. cons. 150. n. 56.
De facultate concessa Episcopis, aliisque majoribus Prælatis visitandi Ecclesias quascumque, quibuscunque non obstantibus, tom. 10. cons. 152. a n. 1. & seq.
Quænam Capitula in decreto Sacri Concilii Tridentini comprehendantur in materia visitationis, ib. n. 4.
An eodem decreto comprehendantur concordiæ confirmatæ a Sede Apostolica, ib. n. 5.
Apve Episcopus per seipsum solum visitare debeat, ib. n. 6. & num. 7.
An aliud sit Episcopum visitare Capitulum cum Capitulo, & aliud cum aliquibus de Capitulo, ib. n. 8.
An cum adjunctis, ib. & n. 9.
Quis Collegiatam insignem in territorio Abbatiæ omninò exemptam a jurisdictione Abbatis, visitare debeat, ibid. num. 10.
Quid si dicta Abbatia sit nullus Diœcesis, ib. n. 11.
Quid in visitatione Capituli a jurisdictione Episcopi exemptum, ib. & num. seq.
Episcopus nequit punire, qui aliàs in visitatione fuit punitus, ib. num. 13.
De facultate Decano, & Capitulo competenti visitandi ipsum Capitulum, aliasque personas subjectas cumulativè cum Episcopo, seorsim tamen ab eo, ib. n. 13.
De facultate condendi statuta in visitatione, ib. n. 14.
An decreto Concilii obstent privilegia ex fundatione competentia, & consuetudo immemorabilis, ib. n. 15.
Episcopus potest in visitatione personarum sui Capituli assumere adjunctos in actu visitationis, quos voluerit, etiam extra gremium Capituli, ib. n. 16.
Episcopus quas Ecclesias per seipsum visitare teneatur, ibid. num. 17.
Decretum Concilii, quod mentionem facit de Cathedralibus, aliisque majoribus Ecclesiis, Collegiatarum quoque Ecclesiarum Capitula comprehendit, ib. n. 18.
Portionarii, aliique Beneficiati, Sacerdotelve Ecclesiæ Cathedralis exempti, qui Canonici non sunt, nec vocem habent in Capitulo, Episcopo subjacent, ac etiam extra visitationem corrigi, puniri, & mulctari possunt, ib. n. 19.

VISITATOR, vid. *Recusatio*.

Visitator regularis an possit licitè recusari, tom. 1. cons. 85. a num. 1.
Quid si recusatus procederet ad aliquem actum, ib. n. 2.
Causæ cur possint recusari, ib. n. 3.
Quomodo procedere debeat in causis suspicionis, & recusationis, ib. num. 7.
An ab eo possit appellari ante sententiam definitivam, ibid. num. 10.
Visitatori Apostolico quando credendum in suis narrativis, tom. 1. cons. 90. num. 3.
An Visitator, ac Præses Capituli Regularium eligi possit in Vicarium Provincialem, & electio inde sequuta sit valida, tom. 10. cons. 90. n. 1.
Visitator regularis, an, & quatenus possit allegari suspectus, ib. num. 3.
Quando visitator possit allegari suspectus, tom. 10. cons. 53. num. 16.
Qua pœna in allegantem suspectum visitatorem, ib.
An visitatores extra visitationis actum aliquid facere possint, tom. 10. cons. 54. n. 22. & seq.
An, & quatenus competat visitatori jus visitandi privativè quoad alios, ib. n. 26. & seq.
Nominatio visitatorum in casu, a quo sit facienda, ib. n. 28.
Quatenus esse debeant perpetui, ib. n. 30. & seq.
Visitatorum attestationibus omninò adhibenda est fides, tom. 10. cons. 75. num. 22.

VITA.

An, & quatenus distinguatur a morte, t. 4. cons. 61. n. 1.
An, & quatenus Vitæ, sive res gestæ, egregia facinora, miracula, aliave hominum, qui cum opinione sanctitatis e vita decesserint, possint in lucem edi, typisque mandari, t. 7. cons. 28. a n. 1.
Quid sit Vita, t. 7. cons. 91. n. 45.
Ejus actiones, ib. & n. seq.

VISUS, vid. *Cæcitas*.

Animalium vita in quo consistat, tom. 10. cons. 189. n. 1.

UMBELLA, vid. *Baldachinum*.

UNCTIO, vid. *Extrema Unctio*.

UNIO, vid. *Beneficium*.

Unionis effectus, tom. 4. cons. 154. n. 13.
Unio beneficiorum sine consensu Capituli quatenus irritanda, t. 1. cons. 1. n. 9.
Unio facienda Seminario quo pacto Capituli consensum exposcat, tom. 1. cons. 77. n. 1. & cons. 364. n. 1.
Quomodo Dignitatibus, & Canonicatibus facienda, tom. 1. cons. 80. a n. 1.
Cur a Concilio Tridentino permissa, ib.
An ex sua natura sit de individuis, ib. n. 9.
Quatenus in ea possessor beneficiorum citandus sit, ib. n. 10.
Ut sit legitima, quid constare debeat, ib.
Quid de reservatis, ib. n. n. 11.
Quidve si possessor moriatur in mense reservato, ib.
Per unionem extinguitur titulus beneficii, ib. n. 12.
Etiamsi Papa conferat motu proprio, ib.
Unio Dignitatis non comprehendit beneficia, quæ in eadem Ecclesia constituunt corpus disjunctum ab ipsa, t. 1. cons. 100. num. 9.
Quid de unione facta cum annexis, ib. n. 10.
Est strictè interpretanda, ib. n. 11.
Unio officii, sive beneficii simplicis facta massæ capitulari, sive residentiali, ac distributionibus quotidianis an valeat, tom. 1. cons. 108. per totam.
Quo pacto facienda, ib. n. 2. & seq.
Quomodo probetur, tom. 1. cons. 136. n. 2.
Quo pacto cognoscatur, an sit simplex, vel potius contineat jura spiritualia, ib. n. 4.
Præservatio quid aliquando in unione operetur, ib. n. 5.
Respectu spiritualium ex quibus convincatur, ib. n. 6.
Quid per unionem possit Episcopus in monasteriis unitis, ib. a num. 7.
Unio quotuplex sit, ib. n. 15.
In dubio præsumitur facta quoad temporalia, ib.
Unionis læsio, præsertim in Ecclesiis Regularium unitis, ib. num. 16.
Præservatio jurium spiritualium, & temporalium quomodo in ipsa fiat, ib. num. 25.
Ejus diplomata quomodo interpretanda, t. 1. cons. 223. n. 12.
In unione quid denotet verbum incorporamus, ib. n. 13.
Quando censeatur facta æquè principaliter, & quando accessoriè, ib. & n. seq.
Semper est intelligenda sine præjudicio tertii, ib. n. 14.
Demonstratur ex observantia, ib.
Quid de illis Abbatiis, in quibus non legitur facta unio extinctivè cum suppressione tituli, sed tantummodo cum suppressione præcedentis status, ib. n. 16.
Ex quibus excludatur, quòd unio facta fuerit extinctivè, ib.
An requirat observantiam interpretativam, ib. n. 18.
An status collectivus repugnet unioni, tom. 9. cons. 169. n. 2. & num. 15.
Probari debet, tom. 10. cons. 27. n. 4.
Quænam probationes requirantur, ib.
De unione accessoria, & æque principaliter facta, earumque effectus, ib.
Unio est concludenter probanda, tom. 10. cons. 89. n. 3.
Et quomodo, ib. & seq.
Unioni repugnat ultimus status, ib. n. 2.
Quatenus unio non sufficiat pro excludendo concursu, ib. n. 5.
Ecclesia unita, quæ habet curam actualem, & habitualem provideri non potest sine concursu, ib. n. 5.

UNIVERSALE, vid. *Negativum*.

UNIVERSITAS.

Universitas interdicta quando sit evitanda, tom. 2. cons. 59. num. 5.
Universitatem singulares personæ capientes, carcerantes, &c. Cardinales, Episcopos, &c. quas pœnas incurrant, tom. 2. cons. 62. n. 1.
Prout Universitas est, excommunicari non potest, ib.
Sed interdici, aut suspendi, ib.
Pro delicto Universitatis quomodo singuli condemnari possint, tom. 4. cons. 118. n. 2.
Ad constituendam Universitatem quæ sint necessaria, tom. 7. cons. 3. n. 7.

An,

An, & quo pacto contra Universitates deveniri possit ad interdictum Ecclesiasticum, tom. 7. conf. 17. a n. 1.
Quomodo Universitates citari debeant, ib. n. 2. & seq.
Scientia singulorum de Universitate quando, & in quibus afficiat Universitatem, ib. n. 3.
UNIVERSITAS, vid. *Vectigal*.
An Universitas sæcularis transferre possit collectam impositam animalibus laicorum ad pascua, civibus communia, tom. 9. conf. 46. n. 1. & seq.
VOLUNTARIUM.
Voluntarium quotuplex, tom. 1. conf. 143. n. 11.
Quo pacto tollatur, tom. 2. conf. 38. n. 4.
A quo dependeat, ib.
Liberum, & necessarium, ib.
Quid ei officiat, ib.
Quæ ad illud intercedant, ib.
VOLUNTAS, vid. *Facultativa*, *Commutatio*, *Congregationes*, *Exploratio*, *Testator*.
Voluntatis ultimæ privilegium, tom. 3. conf. 40. n. 4.
Non censetur comprehensa in aliqua dispositione, nisi de ea fiat specifica mentio, ib.
Voluntatis libertas in suis rebus, earumque usu, to. 3. conf. 48. num. 10.
Voluntas Principis non redacta ad actum legis, per ejus mortem expirat, tom. 1. conf. 44. n. 2.
Quando dicatur evidens, t. 1. conf. 139. n. 11. §. Verum.
Voluntas conjecturata idem operatur, quod expressa, ib.
Idem & voluntas verisimilis, ib.
Voluntas mente retenta quando nihil operetur, ib. n. 13.
Quando inanis, tom. 1. conf. 156. n. 3.
Quando existimetur expressa, tom. 1. conf. 435. n. 5.
Voluntas libera ferri debet in objectum honestum, tom. 4. conf. 11. num. 7.
Mutatio voluntatis non præsumitur, nisi probetur, tom. 7. conf. 31. num. 14.
In criminibus gravioribus quatenus voluntas morte vindicetur, tom. 9. conf. 18. n. 19.
Ut aliquid sit voluntarium in causa, quid requiratur, tom. 9. conf. 22. n. 13.
Quatenus puniatur, non sequuto effectu, t. 9. conf. 24. n. 4.
Quando pro facto reputetur, ib.
Ubi voluntas coacta apparet, nullitas inducitur, tom. 9. conf. 53. num. 4.
An, & quatenus concedenda sit remissoria ad probandum, factam fuisse ab Episcopo explorationem voluntatis puellæ, habitum regularem suscipientis, vel profitentis, tom. 9. conf. 179. n. 5.
Ejusmodi exploratio in quo loco fieri debeat, ib. n. 6.
Et quomodo facienda, ib. & conf. 181. n. 40.
Et quando, tom. 9. conf. 181. n. 39. & seq. ac n. 41.
An necessaria, ib.
Ex se sufficit ad probandam libertatem, & excludendam quamcunque suspicionem metus, ib. n. 40.
Episcopus non potest commutare voluntates Testatorum, t. 10. conf. 46. n. 7.
Id solùm pertinet ad Summum Pontificem, ib.
Quatenus Episcopus id posset, quando id facere debeat, ib.
VOTUM, vid. *Vox Capitulum*.
Votum obedientiæ religiosæ est dispensabile tàm quoad ejus substantiam, quàm quoad usum, & exercitium, tom. 1. conf. 87. n. 15. & 16.
Votum publicum an offerri possit non canonizatis, tom. 1. conf. 209. n. 1.
Est signum venerationis, tom. 1. conf. 244. n. 4.
Votum ordinum militarium an possit dispensari, absolvi, commutari, tom. 1. conf. 501. a n. 1.
Alia, ib. n. 5.
Voti emissio an arguat cultum publicum, t. 1. conf. 504. a n. 1.
Definitur, ib. n. 4.
Licet cuivis propria authoritate minora vota in graviora, & cætera omnia in Religionis votum convertere, tom. 3. conf. 41. n. 12.
Quomodo solemnizetur, ib. n. 15.
Votum emissum in electione Sancti in Patronum, tom. 4. conf. 59. n. 9.
Obligatio diversa ex illo inducta, ib.
Quinam obligentur vi voti, ib.
Quomodo illud Clerus, & populus suscipere debeat, ib. n. 10.
Votum Cleri non obligat populum, ib.
Quid in festi observatione, ib.
Episcopi consensus requisitus, ib. n. 11.
Quid aliud requiratur, ib. ac n. seq.
Ut obliget singulos quid sit necessarium, ib. n. 13.
Infractio voti quæ, & quanta culpa sit, t. 9. conf. 185. n. 2.
Vota Religiosa quis possit dissolvere, t. 10. conf. 24. n. 46.
Et ex qua causa, ib.
Ad substantiam status Religiosi, an sufficiant vota simplicia, tom. 10. conf. 92. a n. 9. & seq.
Status Religiosus regulariter in quo consistat, ib. n. 12.
Votum solemne, ac simplex quomodo differant, ib. n. 13.
VOX, vid. *Capitulum*, *Electio*.
Vocem in capitulo, etiam Regularium, quinam habere possint, t. 1. conf. 226. n. 1.
An possit consuetudine præscribi, ut illam habeat, qui in subdiaconatus ordine constitutus non est, tom. 3. conf. 227. a num. 1.
An pœna privationis vocis activæ, & passivæ imponi possit post allegationem suspicionis, sive post probatas causas & latam sententiam per Arbitros, & electio inde sequuta sit valida, ib. n. 2.
URBANITAS.
Urbanitatis actus an, & quatenus inferant in homicidium proditorium, t. 2. conf. 35. n. 5. ac 10.
URINA, vid. *Miraculum*.
Liberatio a suppressione urinæ, an, & quatenus sit miraculo adscribenda, tom. 7. conf. 26. a n. 4.
Suppressio urinæ, tom. 10. conf. 183. n. 4.
Suppressio cum rigore, ib.
Quid si suppressioni concomitetur sopor, aut somnus gravis, ibid.
Quidve de suppressione urinæ plurium dierum, ib. n. 5.
USUCAPIO.
Usucapio quanto tempore perficiatur, t. 1. conf. 141. n. 8.
USUSFRUCTUS, USUFRUCTUARIUS.
Usufructuarius quatenus substantiam, & formam rei possit immutare, tom. 1. conf. 18. n. 9.
Ususfructus ad vitam bonorum Ecclesiasticorum immobilium an prohibitus, tom. 1. conf. 18. a n. 1.
Dirigitur tanquam locatio, ib.
Transfert dominium utile, ib. n. 3.
In materia prohibita habetur pro vera alienatione, ib. n. 4.
Quid si extaret consuetudo in contrarium, ib. n. 5.
Vel utilitas, ac melioratio, sive permissio Prælatorum, ib. num. 6.
Ut liceat quid requiratur, ib. n. 7. ac 8.
S. Congregationrs declaratio, ib. n. ult.
USURA, USURARIUS, vid. *Judæi Pontifex*.
Usurarium manifestum tradens Ecclesiasticæ sepulturæ quas pœnas incurrat, tom. 2. conf. 59. a n. 1.
Quomodo absolvendus inter vivos, & quid si mortuus sit, ib.
De quo usurario id intelligatur, ib. n. 3.
Quando contra usurarium requiratur declaratoria, ib.
Vetus jurisprudentia usuram approbavit, t. 4. conf. 75. n. 1.
Et quare, ib. n. 18.
Permissa & qua permissione, ib.
Etiam usuræ usura, ib.
Quæ usura jure divino prohibita, ib. n. 4.
An sit secundùm rationem naturalem, ib. n. 5. ac 29.
Vel contra, ib. n. 30.
Eam solvere volenti nulla fit injuria, ib. n. 6.
An id verum, ib. n. 35. & seq.
Quid de usura Judæis permissa, ib.
Cur Judæis facta sit potestas fœnerandi, ib. n. 7.
Leges, quibus usuræ sunt permissæ nunquam fuerunt validæ, ib. num. 10.
Ejus permissio invalida, ib.
An lege aliqua fieri possit licita, ib. n. 11.
Usurarum nomine nemo obligatur, ib.
Leges de usuris damnantur, ib. n. 12.
Præsertim de usuris Judæis persolvendis, ib. n. 13.
An, & quatenus Summus Pontifex possit concedere usuras Judæis, ib. & n. seq. ac n. 39. & 60. cum seq.
Usurarum crimen quantum, ib. n. 14. ac seq.
Nulla humana lege permitti potest, ib. n. 18.
Cognitio rei usurariæ, ac omnium, quæ animæ periculum continent ad solum Summum Pontificem pertinet, ib.
Est contra jus civile noviſſimum, ib. n. 19.
Est omni jure prohibita, ib.
Punita in Episcopo, ib. n. 21.
Non possunt Principes ferre leges de usuris, ib. n. 24.
Jure divino perpetuam habet prohibitionem, ib. n. 25.
Usuræ damna, ib. n. 31.
Contrahentium voluntate justa fieri non potest, ib. n. 36.
Exigendo usuras contra præceptum legis, dolus inest, etiamsi a volente exigantur, ib. n. 38.
Crimina diversa in usura, ib. n. 49.
Damnata Principum Constitutionibus, ac decretis, ib. n. 51.
Cur in Judæis toleretur, ib. n. 53. ac seq.
Usurarum remedium, ib. n. 59. & 62. ac seq.
Quatenus toleranda, ib. n. 60.
In materia usurarum latebræ, ib. n. 61.
Quomodo non illicitum eam Judæis permittere, ib. n. 63.
In hac re mediocritas, ac moderatio, ib. n. 64. & seq. ac 67. cum seq.
In usuris Judæorum quid considerandum, ib. ac n. seq.
Quantum in maximis usuris, in secundis, ac tertiis permissum exigere, ib.
In quo consistat ejus malitia, ib. n. 78.
Usuræ incertæ quibus restituendæ, ib. n. 87.
Et quibus certæ, ib.
Usurarius non acquirit dominium usurarum, ib. n. 89.
Potest Pontifex crimen usurarum, quod esset tantùm toleratum, condonare Judæis christianam fidem suscipientibus, ib. n. 90.
Ex justa, & legitima causa quando non sint restituendæ in totum, ib. num. 92.
Usurarum causa an spectet ad Judicem Ecclesiasticum, tom. 5. conf. 2. n. 35. & 38.

An ſit mixti fori, ibid. num. 38.
Quis dicendus uſurarius manifeſtus, tom. 9. conſ. 28. n. 21.
De contractu cenſus uſurarii, tom. 9. conſ. 37. a n. 1.
Judex ſæcularis an, & quatenus ſit Judex incompetens in materia uſuriariæ pravitatis, tom. 9. conſ. 37. a n. 12.
De jure ſpectat ad Judicem Eccleſiaſticum, ib. n. 12. & ſeq. ac num. 15.
Quemadmodum Judex laicus non poteſt cauſam uſurariam agnoſcere, ita nec in ea ſtatuere, ib.
Quid ſi eſſet dubium, an contractus cenſus ſit uſurarius, ib. num. 15.
Quidve ſi agatur de quæſtione juris, ib. n. 16.
Aut facti, ib. & n. 18.
In cauſa uſuræ, ſicut, & in omni alia ſimili quæ ſint partes Epiſcopi, ib. n. 17.

USURPATIO, vid. *Laici*, *Bona*, *juriſdictio*.

Quid ſit, tom. 7. conſ. 11. n. 3.
Bonorum Eccleſiæ quatenus procedat, ib.
Quæcumque uſurpatio bonorum, juriumque cujuſvis beneficii, vel loci uſurpans, interdicitur, ib. n. 8.
Neceſſe eſt ad contrahendum cenſuram non ignorari, quod fructus uſurpati ſint Eccleſiaſtici, ib. n. 9.
Quæ formalitas requiratur ad pœnas incurrendas, ib.
Quid de furibus, ib.
Quæ uſurpatio propriè dicta, ib.
Quid de uſurpante juriſdictionem Eccleſiæ etiam ſæcularem, ibid.
Et de uſurpante poteſtate privata, ib.
Qui excuſandi, ib.
Quid quando titulus eſt dubius, ib. n. 10.
Uſurpatio jurium Epiſcopalium a Regularibus, in quibus conſiſtat, tom. 7. conſ. 44. n. 13. & ſeq.
Et quid ad eam requiratur, ib. n. 14.
Uſurpatio jurium Epiſcopalium, an idem, ac perturbatio juriſdictionis Epiſcopi, ib. n. 37.

UTILITAS, vid. *Reſpublica*.

Utilitatis publicæ vis, tom. 5. conſ. 5. n. 62.
In pupillis, ib.
In conferendo honores, & officia publica, etiam invitis, ib.
Et ad judicandi munus etiam invitos aſſumendo, ib.
Publica utilitas præferenda eſt privatæ, t. 9. conſ. 155. n. 6.
Publica utilitas an ſit ratio ſufficiens conferendi jus privatis hominibus, ib.

VULNERANS, VULNERATUS, VULNUS, vid. *Aſſaſſinium*, *Sanatio*, *Judex*, *Miraculum*.

Vulnerati aſſertio quod indicium faciat, tom. 2. conſ. 37. n. 10. & conſ. 53. n. 2.
An propter incertitudinem lethalium vulnerum a pluribus inflictorum locus ſit immunitati, tom. 2. conſ. 53. num. 6. & ſeq. & num. 23. cum ſeq.
Vulnerum quantitas, & qualitas non probat homicidium præmeditatè commiſſum, ib. n. 17.
Vulnerans non privatur immunitate loci, ib. n. 23.
An vulnerans lethaliter in Eccleſia, vel cœmeterio gaudet immunitate, tom. 2. tota conſ. 67.
Ubi declaratio S. Congregationis.
Vulnerans lethaliter, etiam ſequuta morte, conventus tamen ante Clericatum de ſolo vulnere, an poſſit quoad mortem judicari, tom. 3. conſ. 7. n. 70.
Jura loquentia de occidente, non habent locum in vulnerante lethaliter, ib.
Accuſatus de vulnere, ſi poſtea ſequatur mors, iterum accuſandus, ib.
Cognoſcere vulnera quid importet, tom. 9. conſ. 23. n. 2.
Quid in eorum cognitione attendi debeat, ib. & n. ſeq.
Quatenus vulnera ſanari poſſint, t. 10. conſ. 191. n. 1 & ſeq.
Quid ſi vulnus ſit lethale, ib. n. 3. & ſeq.
Quæ vulnus curent, ib. n. 1. 4. & ſeq.
Quomodo curandum, ib. n. 5.

UXOR, vid. *Polygamia*, *Turca*, *Matrimonium*, *Conjux*, *Maritus*.

Uxori quatenus debeantur alimenta, t. 1. conſ. 34. n. 1.
Quatenus uxor gaudeat omnibus privilegiis clericalibus, t. 1. conſ. 99. n. 19. ac 20. Ubi S. Congregationis decreta.
Plures uxores eodem tempore habere chriſtianis non licet, tom. 1. conſ. 115. n. 6. ac ſeq.
Cur dicatur domina rerum viri, tom. 2. conſ. 31. n. 5.
Uxor Clerici græci an, & quatenus gaudeat fori privilegio, tom. 2. conſ. 39. n. 9. ac 10.
Uxor Clerici conjugati quibus, quatenus, & quandiu privilegiis clericalibus fruatur, tom. 2. conſ. 42. n. 7. & conſ. 51. num. 3.
Quid de uxore Sacerdotis latini ad Sacros ordines ritè promoti, d. conſ. 51. num. 3.
An uxor ſequatur forum mariti, ib. ac n. 7.
Pendente controverſia inter virum, & uxorem ſuper ſævitia, quo in loco uxor ſit collocanda, tom. 4. conſ. 146. n. 1. ac 2.
In hoc Judicis arbitrium, ib.
Et officium, ib.
Quomodo maritus uxore privari poſſit, t. 4. conſ. 173. n. 14.
Mandans uxorem non moleſtari, de qua moleſtia intelligatur, ib. n. 13.
An uxoris cohabitatio inhibenda Regulari ſponte comparenti in S. Officio, & fatenti ſuam profeſſionem fuiſſe irritam, tom. 6. conſ. 43. n. 1.
Et quomodo cum eo procedendum, ib. n. 2.
An, & quæ traductio uxoris ad domum ſponſi temporibus prohibitis interdicatur ſub peccato mortali, tom. 6. conſ. 47. a n. 1. & 9.
Quid de copula carnali, ib. n. 2. & ſeq. ac n. 16.
Sola traductio ſolemnis prohibetur, ib. n. 9. & ſeq.
De traductione non ſolemni, ib. n. 12. & ſeq.
An conventio, quod uxor hæretica poſſit vivere ſeorſim a viro catholico, ſit licita, t. 7. conſ. 51. n. 1. & 2.
Vel ſit compellenda ad cohabitandum cum dicto ſuo viro, ib. num. 3.
Et quibus remediis, ac mediis, ib. n. 4. & 5.
An, & quatenus uxor in Conſervatorio retenta tradenda ſit ſuo viro, tom. 8. conſ. 147. a n. 1.
An uxor, quæ obtinuit ab Ordinario ſuo ſententiam ſeparationis thori, ac reſtitutionem ſuæ dotis ob adulterium ſui viri, qui dictam ſententiam accepit, poſſit ingredi Monaſterium, & in eo profeſſionem emittere abſque eo, quod ejus vir aſſumat alium ſtatum, tom. 10. conſ. 3. a n. 1.
Uxor innocens ex adulterio viri remanet libera ab obſequiis maritalibus, ib. n. 2.
Et ab obſtaculo ingreſſus in Religionem, etiam invito ejus viro, ib.
Licentia ingrediendi in Monaſterium, quatenus uxori concedenda ſit, ib. n. 6.
Quid ſi vir eſſet annorum ſaltem ſexaginta, ib. n. 7.
Poſſitque dubitari de incontinentia viri, ib. n. 8.
Quidve ſi ſententia feratur, data opera utriuſque conjugis, ib. num. 9.
Et ſtante ſeparatione, Conjuges redeant in gratiam, ibidem num. 10.

Z

ZELOTYPIA, vid. *Homicidium*.

Ex quo oriatur, tom. 4. conſ. 115. n. 3.
Homicidium ex ea commiſſum quomodo puniendum, ib. n. 5.
Et an privet immunitate Eccleſiæ, ib.
Quid ea ſit, tom. 9. conſ. 24. n. 7.
Ejus vis, ib.

ZELUS.

Zelus animarum cujus virtutis ſit effectus, t. 2. conſ. 9. n. 33.
Quotuplex erga proximum, ib.
Commendatur a Patribus, ib.
Ejus primus gradus, ib. n. 34.
Et quinque actiones, ib.
Secundus gradus, ib. n. 35.
Tertius gradus, ib.

ZOOPHYTA.

Ex quo naſcantur, tom. 4. conſ. 58. n. 10.

ZINGARI, vid. *Cigari*.

BIBLIOTECA PROVINCIAL SORIA

FINIS INDICIS.

Scanned Page
Vol 41
Tab 3
No 1

2

PIGNATELI
Consultatio
Canonicas
.Io.II.

2515
3868